

ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM KINH

Hán Dịch: *Đại Sư Thật Xoa Nan Đà*
Việt Dịch: *Hòa Thượng Thích Trí Tịnh*

MỤC LỤC HOA NGHIÊM KINH

Thay Lời Tựa.

Lời Nói Đầu.

Nghi Thức Sám Hồi Trước Khi tụng Kinh.

Nghi Thức Trì tụng.

01. Phẩm Thế Chủ Diệu Nghiêm Thứ Nhất. (Hán Bộ Từ Quyển 1 Đến Hết Quyển 5)
02. Phẩm Như Lai Hiện Tướng Thứ Hai. (Hán Bộ Trọn Quyển 6)
03. Phẩm Phổ Hiền Tam Muội Thứ Ba. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 7)
04. Phẩm Thế Giới Thành Tựu Thứ Tư. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 7)
05. Phẩm Hoa Tạng Thế Giới Thứ Năm. (Hán Bộ Từ Quyển 8 Đến Hết Quyển 10)
06. Phẩm Tỳ Lô Giá Na Thứ Sáu. (Hán Bộ Trọn Quyển 11)
07. Phẩm Như Lai Danh Hiệu Thứ Bảy. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 12)
08. Phẩm Tứ Thánh Đế Thứ Tám. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 12)
09. Phẩm Quang Minh Giác Thứ Chín. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 13)
10. Phẩm Bồ Tát Văn Minh Thứ Mười. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 13)
11. Phẩm Tịnh Hạnh Thứ Mười Một. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 14)
12. Phẩm Hiền Thủ Thứ Mười Hai. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 14 Đến Hết Quyển 15)
13. Phẩm Thăng Tu Di Sơn Đảnh Thứ Mười Ba. (Hán Bộ ở Đầu Quyển 16)
14. Phẩm Tu Di Sơn Đảnh Kệ Tán Thứ Mười Bốn. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 16)
15. Phẩm Thập Trụ Thứ Mười Lăm. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 16)
16. Phẩm Phạm Hạnh Thứ Mười Sáu. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 17)
17. Phẩm Sơ Phát Tâm Công Đức Thứ Mười Bảy. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 17)
18. Phẩm Minh Pháp Thứ Mười Tám. (Hán Bộ Trọn Quyển 18)
19. Phẩm Thăng Dạ Ma Thiên Cung Thứ Mười Chín. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 19)
20. Phẩm Dạ Ma Cung Kệ Tán Thứ Hai Mươi. (Hán Bộ Phần Giữa Quyển 19)
21. Phẩm Thập Hạnh Thứ Hai Mươi Một. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 19 Đến Hết Quyển 20)
22. Phẩm Vô Tận Tạng Thứ Hai Mươi Hai. (Hán Bộ Trọn Quyển 21)
23. Phẩm Thăng Đâu Suất Thiên Cung Thứ Hai Mươi Ba. (Hán Bộ Trọn Quyển 22)
24. Phẩm Đâu Suất Kệ Tán Thứ Hai Mươi Bốn. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 23)
25. Phẩm Thập Hồi Hương Thứ Hai Mươi Lăm. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 23 Đến Hết Quyển 33)
26. Phẩm Thập Địa Thứ Hai Mươi Sáu. (Hán Bộ Từ Quyển 34 Đến Quyển 39)
27. Phẩm Thập Định Thứ Hai Mươi Bảy. (Hán Bộ Quyển 40)
28. Phẩm Thập Thông Thứ Hai Mươi Tám. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 44)
29. Phẩm Thập Nhẫn Thứ Hai Mươi Chín. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 44)
30. Phẩm A Tăng Kỳ Thứ Ba Mươi. (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 45)
31. Phẩm Thọ Lượng Thứ Ba Mươi Một. (Hán Bộ Phần Giữa Quyển 45)
32. Phẩm Chư Bồ Tát Trụ Xứ Thứ Ba Mươi Hai. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 45)
33. Phẩm Phật Bất Tư Nghì Pháp Thứ Ba Mươi Ba. (Hán Bộ Quyển 46 Đến Quyển 47)
34. Phẩm Như Lai Thập Thân Tướng Hải Thứ Ba Mươi Bốn. (Hán Bộ Quyển Phần Đầu Quyển 48)
35. Phẩm Như Lai Tùy Hào Quang Minh Công Đức Thứ Ba Mươi Lăm. (Hán Bộ Phần Sau Quyển 48)
36. Phẩm Phổ Hiền Hạnh Thứ Ba Mươi Sáu. (Hán Bộ Trọn Quyển 49)
37. Phẩm Như Lai Xuất Hiện Thứ Ba Mươi Bảy. (Hán Bộ Từ Đầu Quyển 50 Đến Hết Quyển 52)
38. Phẩm Ly Thế Gian Thứ Ba Mươi Tám. (Hán Bộ Từ Đầu Quyển 53 Đến Hết Quyển 59)
39. Phẩm Nhập Pháp Giới Thứ Ba Mươi Chín. (Hán Bộ Từ Quyển 60 Đến Hết Quyển 80)
40. Phẩm Nhập Bất Tư Nghì Giải Thoát Cảnh Giới Phổ Hiền Hạnh Nguyện Thứ Bốn Mươi. (Hán Bộ Trọn Quyển 81)

THAY LỜI TỰA

Kinh Hoa Nghiêm là bộ kinh đại thừa, là vua trong các kinh, với nội dung siêu việt tuyệt luân hùng vĩ, tráng lệ nguy nga, thể hiện pháp thân, tư tưởng và tâm nguyện của Phật.

Hoa Nghiêm tiếng Phạn là Avatamsaka, có nghĩa là đóa hoa thanh khiết tuyệt đẹp nhất trần gian, ngát hương khắp mười phương các cõi pháp giới.

Tư tưởng Hoa Nghiêm trình bày vạn pháp do tâm sanh. Tâm là thực thể của vạn pháp. Tâm vọng thì vạn pháp hoạt hiện sai biệt hình hình sắc sắc, trùng trùng duyên khởi, cái này có cái kia có và ngược lại, như lưới để châu. Tâm chơn thì pháp giới tánh với Tâm là một, vạn pháp đồng nhất thể. Tâm thanh tịnh thì thấu đạt chơn lý Phật tánh, suốt thông pháp giới vô ngại, thể nhập bất tư nghi giải thoát hạnh môn. Kinh Hoa Nghiêm, Đức Phật chỉ cho chúng sanh thấu rõ cội nguồn của xum la vạn tượng do mê thức vọng tưởng nghiệp duyên hình thành, các pháp hiện hành trong vũ trụ là huyền hóa, như hoa trong gương, như trăng trong nước. Tất cả vạn pháp trong pháp giới đều từ tâm sanh. Tâm trùm khắp cả pháp giới. Tất cả vạn hữu vũ trụ có thể nằm gọn trong hạt cải. Hạt cải có thể thấu nhiếp tất cả vũ trụ vạn pháp. Thể tánh của Tâm nhiếp thấu tất cả. Tất cả là một, một là tất cả. Đó là bản tánh vô ngại của Tâm. Bản tánh chơn tâm suốt thấu vạn pháp hữu tình và vô tình; lấy toàn thể pháp giới tánh làm lượng; lấy xứng tánh bất tư nghi vô ngại giải thoát làm thể. Đó là ý nghĩa căn cốt của Kinh Hoa Nghiêm.

Bởi thế, nếu Kinh Đại Bát Nhã tiêu biểu cho tư tưởng Phật Pháp đại thừa về lý chơn không vô ngại, thì Kinh Hoa Nghiêm đại biểu cho tư tưởng Phật Pháp đại thừa về lý hữu hóa duyên sanh của vạn pháp.

Ngoài ra Kinh Hoa Nghiêm còn là một thông điệp, một bài học phong phú sinh động muôn đời, trao gửi cho hành giả có tâm hướng thượng đại thừa, tu là cần phải học phải hành qua hình ảnh Thiện Tài đồng tử tham bái câu học đạo với năm mươi ba vị thiện tri thức, là bằng chứng cho ta thấy rằng tu học đạo bồ đề điều tiên quyết cần phải khắc phục nội tâm cống cao ngã mạn, dục vọng loạn tưởng; ngoài thân khiêm cung cầu tiến hành trì phụng pháp Hoa Nghiêm tuyệt đỉnh, tìm chân sư liễu ngộ mới mong hiển lộ được Phật tánh chơn tâm của mình.

Nên nghiên tầm ý nghĩa của Kinh Hoa Nghiêm là khai mở quang lộ trở về bản tánh chơn tâm thanh tịnh sáng suốt thường nhiên ; là biết được tự thể của các pháp hiện hành trong thế giới vũ trụ ; là thấu suốt cội nguồn sanh sanh hóa hóa của hữu tình và vô tình chúng sanh; là quán chiếu bí yếu mật nghĩa viên dung tương quan của tâm và cảnh, để rồi từ đó có thể thống triệt lý viên dung vô ngại chủ và khách của vạn pháp, hiện hành sanh hóa, tương duyên tương như quả, tương sanh tương diệt. Tất cả vạn pháp toàn triệt ảnh hiện trên đài gương chơn như thể tánh. Thế nên, thọ trì Kinh Hoa Nghiêm là bước vào cửa phương tiện cầu tu học đạo, là nhân tố đặc thù hy hữu ly vọng hoàn chơn.

Bởi công đức đặc thù nhiệm mầu vi diệu của Kinh Hoa Nghiêm như thế, nên người có thiện duyên thấy Kinh Hoa Nghiêm mà biết phát tâm thành kính tin sâu, thì như chính mình được thấy Phật. Người thành tâm đọc Kinh Hoa Nghiêm như trực tiếp nghe Phật khai thị. Người chí thành phụng thờ Kinh Hoa Nghiêm như chính mình trực tiếp phụng thờ Phật. Người phát tâm bồ đề ấn tống Kinh Hoa Nghiêm có công đức như được cúng dường Phật, như được thỉnh Phật trụ thế chuyên pháp luân, như được dự vào sự nghiệp hoằng pháp lợi sanh của chư Phật. Kinh Hoa Nghiêm cao sâu, nhiệm mầu vi diệu như thế, nên những ai thành kính phát tâm ấn tống thọ trì kinh này, thì phải biết rằng người đó nhiều đời gieo thiện duyên bồ đề, đã từng làm sứ giả của Phật và đã từng ở trong ngôi nhà chánh pháp.

Phật Học Viện Quốc Tế nhận thấy thời mạt pháp này, pháp nhược ma cường, để cho chánh pháp đại thừa được trường tồn phổ cập nhân gian, làm rường cột cho niềm tin chánh đạo, ngõ hầu thức tỉnh quần mê sớm hồi đầu về bến giác. Nên nguyện cùng chư Phật tử bốn phương, đồng chí hướng đại thừa vô lượng đạo, đồng tâm thành kính in lại bộ kinh đại thừa quý giá này, để kết thiện duyên vô thượng bồ đề, cùng các bạn hiền đang hướng nguyện tiến bước theo gót chân Phật trở về giác tánh chân như.

Ngưỡng nguyện chư tôn thiên đức và các bậc thiện hữu tri thức Phật tử gần xa phát tâm hoan hỷ hộ trì.

Thành tâm kính lạy Thập Phương Thường Trụ Tam Bảo tác đại chứng minh.

-ooOoo-

LỜI NÓI ĐẦU CỦA DỊCH GIẢ

Khảo cứu theo truyền sử trong đại tạng, khi thành đạo Vô thượng Chánh giác, chưa vội rời đạo tràng Bồ Đề, đức Thích Ca Mâu Ni Phật với pháp thân Tỳ Lô Giá Na, cùng chư đại Bồ Tát chứng giải thoát môn, tuyên thuyết Kinh Hoa Nghiêm.

Sau khi Đức Phật nhập diệt lối sáu trăm năm, do Long Thọ Bồ Tát, Kinh Hoa Nghiêm này mới được lưu truyền bằng phạn văn. Toàn bộ Kinh chữ Phạn có một trăm ngàn bài kệ, chia làm bốn mươi tám phẩm.

Đến nhà Đường, Đại Sư Thật Xoa Nan Đà từ nước Vu Điền mang bốn Kinh chữ Phạn này sang Trung Quốc dịch ra Hán văn. Nhưng Đại Sư chỉ dịch ra được ba mươi chín phẩm, từ phẩm “Thế Chủ Diệu Nghiêm” đến phẩm “Nhập Pháp Giới”, cộng có ba mươi sáu ngàn bài kệ theo Phạn văn, còn lại chín phẩm sáu mươi bốn ngàn bài kệ Phạn văn chưa được dịch ra Hán văn.

Kế đó, Pháp Sư Bác Nhã, người Kế Tân dịch thêm phẩm Phổ Hiền Hạnh Nguyện ra Hán văn, thành phẩm thứ bốn mươi của bộ Kinh Hoa Nghiêm này.

Nguyên bốn chữ Hán chia ra làm tám mươi một quyển. Vì xét thấy chia quyển ra như thế, có nhiều phẩm bị cắt ra làm hai ba quyển hoặc nhiều hơn, thành thử mạch văn bị gián đoạn, nên khi phiên dịch ra Việt văn, tôi chỉ lấy phẩm mà không theo quyển của bốn chữ Hán. Tuy nhiên, tôi vẫn chia số quyển của bốn chữ Hán trong bốn Việt văn này, để tiện sự so cứu cho người đọc.

Kinh này gọi đủ là “Đại Phương Quảng Phật Hoa Nghiêm”, ta quen gọi là Kinh Hoa Nghiêm.

Nội dung của Kinh này đứng trên cảnh giới bất tư nghì giải thoát, chư pháp thân Đại Sĩ thừa oai thần của Đức Phật tuyên dương công đức cùng cảnh giới của chư Phật và xương minh nhọn hạnh xứng tánh bất tư nghì của chư đại Bồ Tát.

Kinh Hoa Nghiêm này đã hoàn toàn ở trong lãnh vực xứng tánh bất tư nghì giải thoát mà xương minh, nên mỗi lời mỗi câu trong Kinh này đều lấy toàn thể pháp giới tánh làm lượng. Đã là toàn thể pháp giới tánh nên tất cả Giáo, Lý, Hạnh, Quả nơi đây đều dung thông vô ngại, nên cũng gọi là vô ngại pháp giới.

Từng bậc cứu cánh của vô ngại pháp giới là Sự sự vô ngại pháp giới, chỗ chứng nhập hoàn toàn của chư Phật mà chư pháp thân Bồ Tát thời được từng phần.

Muốn hiểu thấu phần nào cảnh giới trên đây, người học đạo cần phải biết rõ bốn pháp giới, bốn cấp bậc mà chư đại thừa Bồ Tát tuần tự tu chứng:

1. Lý vô ngại pháp giới
2. Sự vô ngại pháp giới
3. Lý sự vô ngại pháp giới
4. Sự sự vô ngại pháp giới

“Lý” tức là chơn lý thật tánh, là thể tánh chơn thật của tất cả pháp, nên cũng gọi là pháp tánh hay pháp giới tánh, chơn như tánh. Tất cả pháp trong vũ trụ đều đồng một thể tánh chơn thật ấy. Thể tánh ấy dung

thông vô ngại, nên gọi là “Lý vô ngại pháp giới”. Người chứng được lý vô ngại này chính là bậc thành tựu căn bản trí, mà bắt đầu dự vào hàng pháp thân Bồ Tát.

Tất cả pháp “Sự” đều đồng một thể tánh chơn thật, tức là đồng lấy pháp tánh làm tự thể. Toàn thể “Sự” là pháp tánh, mà pháp tánh đã viên dung vô ngại, thời toàn sự cũng vô ngại, nên gọi là “Sự vô ngại pháp giới”. Người chứng được pháp giới này chính là bậc pháp thân Bồ Tát thành tựu sai biệt trí (cũng gọi là quyền trí, tục trí, hậu đắc trí).

Lý là thể tánh của “Sự” (tất cả pháp), “Sự” là hiện tượng của “Lý tánh”. Vậy thời lý tánh tức là lý tánh của sự, còn sự lại là sự tướng của lý tánh. Chính Lý tánh là toàn sự, mà tất cả sự là toàn Lý tánh, nên gọi là “Lý sự vô ngại pháp giới”. Người chứng được lý sự pháp giới này thời là bậc pháp thân Bồ Tát đồng thời hiển phát cả hai trí (căn bản trí và sai biệt trí).

Tất cả sự đã toàn đồng một thể tánh mà thể tánh thời dung thông không phân chia riêng khác, nên bất luận là một sự nào cũng đều dung nhiếp tất cả sự, và cũng đều tức là tất cả sự, một sự nhiếp và tức tất cả sự, tất cả sự nhiếp và tức một sự. Thế là sự sự vô ngại tự tại, nên gọi là “Sự sự vô ngại pháp giới”. Người chứng được Sự sự pháp giới này là bậc pháp thân Bồ Tát thành tựu nhưt thiết chủng trí. Viên mãn trí này chính là Đẳng Vô Thượng Giác (Phật Thế Tôn).

Sự sự vô ngại pháp giới dung thông tự tại, nội dung của toàn bộ Kinh Hoa Nghiêm, được chứng minh trên toàn thể văn Kinh này. Nay xin lược dẫn một vài đoạn văn rõ nhưt để chư học giả tiện tham cứu:

Sự sự là tất cả sự hoặc là tất cả pháp, tức là toàn thể không gian và thời gian.

Về không gian dung thông vô ngại văn Kinh nói:

*Bao nhiêu vi trần trong thế giới
Trong mỗi vi trần thấy các cõi
Bửu quang hiện Phật vô lượng số
Cảnh giới tự tại của Như Lai*

*Vô lượng vô số núi Tu Di
Đều đem để vào một sợi lông,
Một thế giới để vào tất cả
Tất cả thế giới để vào một,
Thế tướng thế giới vẫn như cũ
Vô đẳng vô lượng đều cùng khắp.*

*Trong một chân lông đều thấy rõ
Vô số vô lượng chư Như Lai
Tất cả chân lông đều thế cả
Tôi nay kính lạy tất cả Phật*

Về thời gian dung thông vô ngại văn Kinh nói:

*Kiếp quá khứ để hiện, vị lai,
Kiếp vị lai để quá, hiện tại,
Ba đời nhiều kiếp là một niệm
Chẳng phải dài vấn: hạnh giải thoát.*

*Tôi hay thâm nhập đời vị lai
Tất cả kiếp thấu làm một niệm,*

*Hết thấy những kiếp trong ba đời
Làm khoảng một niệm tôi đều nhập.*

Về không gian và thời gian dung thông vô ngại nhau, văn Kinh nói:

*Khắp hết mười phương các cõi nước
Mỗi đầu lông đủ có ba đời
Phật cùng quốc độ số vô lượng
Tôi khắp tu hành trải trần kiếp.
Trong một niệm tôi thấy ba đời
Tất cả các đấng Nhơn Sư Tử
Cũng thường vào trong cảnh giới Phật
Nhu huyễn, giải thoát và oai lực.*

Tất cả sự không ngoài thời gian và không gian. Thời gian dung thông thời gian, không gian dung thông không gian, thời gian dung thông không gian, không gian dung thông thời gian. Một không gian dung thông tất cả không gian, một thời gian dung thông tất cả thời gian, tất cả dung thông với một, thời gian với không gian, một cùng tất cả cũng đều dung thông như vậy. Đây chính là Sự sự vô ngại pháp giới, mà cũng chính là cảnh giới giải thoát bất tư nghì mà Kinh Hoa Nghiem này lấy đó làm nội dung như đã nói ở trên.

Lược giải một vài điều, để giúp phần nào cho học giả khi cần thấy phải thấu triệt nội dung của Kinh này. Vị nào muốn nghiên cứu đầy đủ xin xem bộ Hoa Nghiem đại số của Tổ Thanh Lương và Thập huyền môn của Tổ Hiền Thủ.

Tôi thành kính đem công đức phiên dịch Việt văn này hồi hướng cho tất cả chúng sanh đồng về Tịnh Độ, đồng sớm thành Phật.

Viết Tại Chùa Vạn Đức
Thủ Đức Ngày Phật Nhập Niết Bàn
Rằm Tháng Hai 2508
Dịch Giả
Hân Tịnh Tỳ Kheo
Thích Trí Tịnh

NGHI THỨC SÁM HỐI TRƯỚC KHI TỤNG KINH

(Dùng ba nghiệp thân, khẩu, ý thanh tịnh mà tụng kinh, thời phước đức vô lượng, nên trước khi tụng kinh cần phải sám hối, sám hối tức là làm cho ba nghiệp thanh tịnh)

Nam mô thập phương tận hư không giới nhứt thiết Chư Phật (1 lạy)

Nam mô thập phương tận hư không giới nhứt thiết Tôn Pháp (1 lạy)

Nam mô thập phương tận hư không giới nhứt thiết Hiền Thánh Tăng (1 lạy)

(Quỳ tay cầm hương cúng dường phát nguyện)

*Nguyện mây hương mâu này
Khắp cùng mười phương cõi
Cúng dường tất cả Phật
Tôn Pháp, các Bồ Tát,
Vô biên chúng Thanh Văn*

Và cả thầy Thánh hiền
 Duyên khởi dài sáng chói
 Trùm đến vô biên cõi,
 Khắp xông các chúng sanh
 Đều phát lòng Bồ đề,
 Xa lìa những nghiệp vọng
 Trọn nên đạo vô thương.
 (Cầm hương lay 1 lay)
 (Đứng chắp tay xướng) :
 Sắc thân Như Lai đẹp
 Trong đời không ai bằng
 Không sánh, chẳng nghĩ bàn
 Nên nay con đánh lễ.
 Sắc thân Phật vô tận
 Trí huệ Phật cũng thế,
 Tất cả pháp thường trú
 Cho nên con về nương.
 Sức trí lớn nguyện lớn
 Khắp độ chúng quần sanh,
 Khiến bỏ thân nóng khổ
 Sanh kia nước mát vui.
 Con nay sạch ba nghiệp
 Quy y và lễ tán
 Nguyện cùng các chúng sanh
 Đông sanh nước An Lạc.
 Ấn phạ nhứt ra vật (7 lần)
 Chí Tâm Đánh Lễ:
 Thường tịch quang tịnh độ
 A Di Đà Như Lai
 Pháp thân mẫu thanh tịnh
 Khắp pháp giới chư Phật (1 lay)

Chí Tâm Đánh Lễ:

Thật báo trang nghiêm độ
 A Di Đà Như Lai
 Thân tướng hải vi trần
 Khắp pháp giới chư Phật (1 lay)

Chí Tâm Đánh Lễ:

Phương tiện thánh cư độ
 A Di Đà Như Lai
 Thân trang nghiêm giải thoát
 Khắp pháp giới chư Phật (1 lay)

Chí Tâm Đánh Lễ:

Cõi An Lạc phương tây
 A Di Đà Như Lai
 Thân căn giới đại thừa
 Khắp pháp giới chư Phật (1 lay)

Chí Tâm Đánh Lễ:

*Cõi An Lạc phương tây
A Di Đà Như Lai
Thân hóa đến mười phương
Khắp pháp giới chư Phật (1 lay)*

Chí Tâm Đảnh Lễ:

*Cõi An Lạc phương tây
Giáo hạnh lý ba kinh
Tốt nói bày y chánh
Khắp pháp giới Tôn Pháp (1 lay)*

Chí Tâm Đảnh Lễ:

*Cõi An Lạc phương tây
Quan Thế Âm Bồ Tát
Thân tử kim muôn ức
Khắp pháp giới Bồ Tát (1 lay)*

Chí Tâm Đảnh Lễ:

*Cõi An Lạc phương tây
Đại Thế Chí Bồ Tát
Thân trí sáng vô biên
Khắp pháp giới Bồ Tát (1 lay)*

Chí Tâm Đảnh Lễ:

*Cõi An Lạc phương tây
Thanh tịnh đại hải chúng
Thân hai nghiêm: Phước, trí
Khắp pháp giới Thánh chúng (1 lay)*

(Đứng chắp tay nguyện) :

Con nay khắp vì bốn ơn ba cõi cùng chúng sanh “trong pháp giới, đều nguyện dứt trừ ba chương (1) “nên qui mạng (2) sám hối (3).

(1 lay, quỳ chắp tay sám hối):

Chí tâm sám hối:

Đệ tử _____ và chúng sanh trong pháp giới, từ đời vô thủy nhẫn đến ngày nay, bị vô minh che đậy nên điên đảo mê lầm, lại do sáu căn ba nghiệp (4) quen theo pháp chẳng lành, rộng phạm mười điều dữ cùng năm tội vô gián (5) và tất cả các tội khác, nhiều vô lượng vô biên nói không thể hết. Mười phương các Đức Phật thường ở trong đời, tiếng pháp không dứt, hương màu đầy lấp, pháp vị ngập tràn, phóng ánh sáng sạch trong châu soi tất cả. Lý mâu thường trụ đầy đầy hư không.

Con từ vô thủy đến nay, sáu căn che mù, ba nghiệp tối tăm, chẳng thấy chẳng nghe chẳng hay chẳng biết, vì non duyên đó trôi mãi trong vòng sanh tử, trải qua các đường dữ (6), trăm nghìn muôn kiếp trọn không lúc nào ra khỏi. Kinh rằng: “Đức Tỳ Lô Giá Na thân khắp cả chỗ, chỗ của Phật ở gọi là Thường tịch quang, cho nên phải biết cả thầy các pháp đều là Phật Pháp, mà con không rõ lại theo giòng vô minh

vì thế trong trí Bồ đề mà thấy không thanh tịnh, trong cảnh giải thoát mà sanh ràng buộc. Nay mới tỏ ngộ nay mới chừa bỏ ăn năn, phụng đối trước các Đức Phật và A Di Đà Thế Tôn mà phát lồ (7) sám hối, làm cho đệ tử cùng pháp giới chúng sanh, tất cả tội nặng do ba nghiệp sáu căn, gây tạo từ vô thi, hoặc hiện tại cùng vị lai, chính mình tự gây tạo hoặc biểu người, hay là thấy nghe người gây tạo mà vui theo, hoặc nhớ hoặc chẳng nhớ, hoặc biết hoặc chẳng biết, hoặc nghi hoặc chẳng nghi, hoặc che giấu hoặc chẳng che giấu, thầy đều được rốt ráo thanh tịnh.

Đệ tử sám hối rồi, sáu căn cùng ba nghiệp trong sạch, không lỗi lầm, căn lành tu tập cũng trọn thanh tịnh, thầy đều hồi hướng dùng trang nghiêm Tịnh độ, khắp với chúng sanh, đồng sanh về nước An Dưỡng.

Nguyên đức A Di Đà Phật thường đến hộ trì, làm cho căn lành của đệ tử hiện tiền tăng tấn, chẳng mất non duyên Tịnh độ, đến giờ lâm chung, thân an lành niệm chánh vững vàng, xem nghe đều rõ ràng, tận mặt thấy đức A Di Đà cùng các Thánh chúng, tay cầm đài hoa tiếp dẫn đệ tử, trong khoảng sát na sanh ra trước Phật, đù đạo hạnh Bồ Tát, rộng độ khắp chúng sanh đồng thành Phật đạo.

Đệ tử sám hối phát nguyện rồi quy mạng đánh lễ: Nam mô Tây phương Cực lạc thế giới, đại từ đại bi, A Di Đà Như Lai, biến pháp giới Tam bảo. (1 lạy)

(lạy xong tiếp Nghi thức tụng kinh ...)

Thích Nghĩa Sám Pháp:

(1): *Phiền não, nghiệp non, quả báo, ba món đều hay làm chướng ngại đường giải thoát nên gọi: “ba món chướng”.*

(2): *Đem thân mạng về nương, giao phó cho Phật, Pháp, Tăng, chính là nghĩa của hai chữ “Nam mô”.*

(3): *Nói đủ là Sám ma hối quá, “Sám ma” là tiếng Phạm, nghĩa là “hối quá” tức là ăn năn tội trước, ngừa giữ lỗi sau.*

(4): *Nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý sáu căn và ba nghiệp thân khẩu ý.*

(5): *Giết cha, giết mẹ, giết thánh non, ác tâm làm thân Phật ra máu, phá hòa hiệp Tăng, gọi là năm tội nghịch, nếu phạm sẽ bị đọa vào ngục Vô gián nên gọi là tội Vô gián Ngục Vô gián là chỗ thọ khổ không có lúc nào ngừng ngớt.*

(6): *A tu la, Súc sanh, Ngạ quỷ, Địa ngục, các đường đồ vui ít khổ nhiều, do nghiệp dữ cảm ra.*

(7): *Bày tỏ tội lỗi ra trước Chúng Non không chút giấu che thời gọi là phát lồ, trái với phủ tàng (che giấu), Có phát lồ thời tội mới tiêu, như bệnh cảm mà đặng phát hạn (ra mồ hôi).*

-ooOoo-

NGHI THỨC TRÌ TỤNG

BÀI TÁN LƯ HƯƠNG

*Lư hương vừa ngún chiêm đàn
Khói thơm ngào ngạt muôn ngàn cõi xa
Lông con kính ngưỡng thiết tha
Ngửa mong chư Phật thương mà chứng minh.
Nam mô Hương Vân Cái Bồ Tát Ma Ha Tát (3 lần)*

CHON NGÔN TỊNH PHÁP GIỚI

Án Lam (7 lần)

CHON NGÔN TỊNH KHẨU NGHIỆP

Tu rị Tu rị ma ha tu rị tu tu rị ta bà ha (3 lần)

CHON NGÔN TỊNH BA NGHIỆP

Án ta phạ bà phạ thuật đà ta phạ, đạt mạ ta phạ bà phạ thuật độ ham (3 lần)

CHON, NGÔN PHỔ CÚNG DƯỜNG

Án nga nga năng tam bà phạ phiệt nhựt ra hồng (3 lần)

BÀI VĂN PHÁT NGUYỆN

Nam mô thập phương thường trụ Tam Bảo (3 lần)

*Lậy đấng tam giới Tôn
Quy mạng mười phương Phật
Nay con phát nguyện lớn
Trì tụng Kinh Hoa Nghiem
Trên đên bốn ơn nặng
Dưới cứu khổ tam đồ
Nếu có ai thấy nghe
Đều phát bỏ để tâm
Khi mãn báo thân này
Sanh qua cõi Cực Lạc.*

Nam mô Bản Sư Thích Ca Mâu Ni Phật (3 lần)

BÀI KỆ KHAI KINH

*Phật pháp rộng sâu rất nhiệm mầu
Trăm nghìn muôn kiếp khó tìm cầu
Nay con nghe thấy chuyên trì tụng
Nguyện tỏ Như Lai nghĩa nhiệm mầu*

Nam mô Hoa Nghiem Hội Thượng Phật Bồ Tát Ma Ha Tát (3 lần)

1. PHẨM THỂ CHỦ DIỆU NGHIÊM THỨ NHẤT (Hán Bộ Từ Quyển 1 Đến Hết Quyển 5)

I. ĐẠI HỘI VÂN TẬP

(1) Như vậy tôi nghe, một lúc Phật ở nước Ma Kiệt Đề, trong đạo tràng bồ đề, ban đầu thành Vô thượng Chánh giác. Nơi đó đất cứng chắc, bằng Kim Cang. Có các luân báu, hoa báu, châu ma ni thanh tịnh, dùng trang nghiêm. Các châu ma ni sắc tướng hải làm tràng, thường phóng quang minh, luôn vang ra tiếng vi diệu. Các mảnh lưới báu, chuỗi hoa hương thơm, bùa giảng rú bốn phía. Châu ma ni bảo vương biến hiện tự tại, mưa vô tận châu bảo và những hoa đẹp rải khắp mặt đất. Cây báu giảng hàng, nhánh lá sum sê sáng rỡ.

Do thần lực của Phật làm cho đạo tràng này ảnh hiện tất cả sự trang nghiêm.

Cây bồ đề cao lớn lạ thường: thân bằng Kim Cang và Lưu Ly, cành cây bằng nhiều chất bảo tốt đẹp, lá báu giảng che như mây, hoa báu nhiều màu đơm sáng các nhánh, trái bồ đề bằng châu ma ni chiếu sáng, như lửa ngọn xen lẫn trong hoa.

Quanh cây bồ đề đều phóng quang minh, trong quang minh rưới ma ni bảo, trong ma ni bảo có các Bồ Tát xuất hiện, đông nhiều như mây.

Lại do thần lực của Như Lai, cây bồ đề này thường vang ra tiếng vi diệu, nói các thứ pháp môn vô cùng vô tận.

Cung điện lâu đài của Đức Như Lai ở, rộng rãi trang nghiêm, tốt đẹp khắp đến mười Phương. Lâu đài này do châu ma ni nhiều màu hiệp thành, các thứ hoa báu đơm đẹp, những đồ trang nghiêm trong lâu đài tuôn ánh sáng như mây.

Từ trong lâu đài chói sáng kết thành bảo tràng, vô biên Bồ Tát và đạo tràng chúng hội đều họp nơi đó, vì có thể xuất hiện quang minh của chư Phật. Ma ni bửu vương bất tư nghi âm kết lại thành lưới. Thần thông tự tại của Như Lai làm cho tất cả cảnh giới đều hiện trong lưới báu. Tất cả chúng sanh, cùng nơi chỗ nhà cửa của họ, đều hiện bóng trong đó. Lại do thần lực của chư Phật, trong khoảng một niệm, cả pháp giới đều bao gồm trong lưới.

Toà sư tử cao rộng tốt đẹp: đài bằng châu ma ni, lưới bằng hoa sen, vòng quanh bằng bảo châu vi diệu thanh tịnh, hoa đẹp nhiều màu kết thành chuỗi.

Cung điện, lâu đài, cửa nẻo, thềm bậc, tất cả đều hoàn toàn trang nghiêm. Cây báu, nhánh lá, bông trái xen nhau rực rỡ. Châu ma ni chiếu sáng như mây. Chư Phật mười phương hoá hiện nơi châu vương. Bảo châu vi diệu trong búi tóc của tất cả Bồ Tát đều phóng quang minh chói sáng lâu đài.

Lại do oai thần của chư Phật, chư Bồ Tát diễn nói cảnh giới rộng lớn của Như Lai, tiếng đó vi diệu, vang xa khắp đến tất cả chỗ.

Lúc đó Đức Thế Tôn ngự trên tòa sư tử này thành vô thượng chánh giác: trí Phật chứng nhập thời gian ba đời đều bình đẳng, thân Phật khắp đầy tất cả thế gian, tiếng Phật thuận khắp cõi nước mười phương. Ví như hư không bao gồm các sắc tướng, đối với các cảnh giới không chỗ phân biệt. Lại như hư không khắp cùng tất cả, bình đẳng vào trong tất cả quốc độ. Thân Phật thường khắp ngồi trong tất cả đạo tràng của chúng Bồ Tát, oai quang của Phật chói rờ như mặt trời mọc lên soi sáng thế giới. Phước đức của Phật rộng lớn như biển cả, đều đã thanh tịnh, mà luôn thị hiện sanh vào quốc độ chư Phật. Vô biên sắc

tướng, đầy đủ ánh sáng, cùng khắp pháp giới, bình đẳng không sai khác. Diễn thuyết tất cả pháp như giảng bùa mây lớn. Mỗi đầu sợi lông đều có thể dung thọ tất cả thế giới mà vẫn không chướng ngại. Điều hiện vô lượng thần thông giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh. Thân Phật khắp mười phương mà không có tướng qua lại. Trí Phật vào tất cả tướng mà rõ thấu các pháp đều không tịch. Tất cả thần biến của chư Phật ba đời đều thấy cả trong quang minh. Tất cả sự trang nghiêm của tất cả Phật độ trong kiếp số bất tu nghi đều làm cho hiển hiện.

Có mười thế giới vi trần số đại Bồ Tát theo hầu quanh Phật. Danh hiệu của các ngài là: Phổ Hiền Bồ Tát, Phổ Đức Tỏi Thắng Đẳng Quang Chiêu Bồ Tát, Phổ Quang Sư Tử Tràng Bồ Tát, Phổ Bảo Diệm Diệu Quang Bồ Tát, Phổ Âm Công Đức Hải Tràng Bồ Tát, Phổ Trí Quang Chiêu Như Lai Cảnh Bồ Tát, Phổ Bảo Kế Hoa Tràng Bồ Tát, Phổ Thanh Tịnh Vô Tận Phước Quang Bồ Tát, Phổ Quang Minh Tướng Bồ Tát, Hải Nguyệt Quang Đại Minh Bồ Tát, Vân Âm Hải Quang Vô Cấu Tạng Bồ Tát, Công Đức Bảo Kế Trí Sanh Bồ Tát, Công Đức Tự Tại Vương Đại Quang Bồ Tát, Thiện Dũng Mãnh Liên Hoa Kế Bồ Tát, Phổ Trí Vân Nhứt Tràng Bồ Tát, Đại Tinh Tấn Kim Cang Tê Bồ Tát, Hương Diệm Quang Tràng Bồ Tát, Đại Minh Đức Thâm Mỹ Âm Bồ Tát, Đại Phước Quang Trí Sanh Bồ Tát, có mười thế giới vi trần số đại Bồ Tát như vậy làm bậc thượng thủ.

Từ xưa chư Bồ Tát này cùng với Tỳ Lô Giá Na Như Lai đồng tu tập thiện căn, thật hành Bồ Tát hạnh, từ biển căn lành của Như Lai sanh ra, đã đầy đủ các môn ba la mật, huệ nhãn sáng suốt thấy ba đời, nơi các môn tam muội đều đầy đủ thanh tịnh, biện tài rộng lớn vô tận như biển, đủ công Đức Phật tôn nghiêm đáng kính, biết căn tánh của chúng sanh thuận theo giáo hóa điều phục, vào tạng pháp giới, trí vô phân biệt, chứng giải thoát của Phật rất sâu rộng lớn, có thể tùy phương tiện, vào nơi một bụi mà dùng tất cả hạnh nguyện, thường đi chung với trí tuệ, cùng tận thuở vị lai rõ thấu cảnh giới bí mật rộng lớn của chư Phật, khéo biết tất cả pháp bình đẳng của Phật, đã đi trên bụi Phổ Quang Minh của Như Lai, nhập nơi vô lượng môn tam muội, đều tùy loại hiện thân khắp tất cả chỗ, đồng sự với thế gian mà thật hành thế pháp, tổng trì rộng lớn chứa nhóm tất cả pháp, biện tài thiện xảo chuyên pháp luân bất thối, biến cả công đức của tất cả Như Lai đều vào nơi thân của các ngài, tất cả quốc độ của chư Phật các ngài đều phát nguyện đi đến, đã từng cúng dường tất cả chư Phật trải qua vô biên số kiếp luôn hoan hỷ không nhàm, chỗ tất cả chư Phật chứng đạo Bồ đề các ngài thường ở trong đó gần gũi không rời, thường đem nguyện thệ Phổ Hiền đã được, làm cho trí thân của tất cả chúng sanh đều đầy đủ. Chư Bồ Tát trên đây trọn nên vô lượng công đức như vậy.

Lại có thế giới vi trần số Cháp Kim Cang Thần: Diệu Sắc Na La Diên Thần, Nhứt Luân Tốc Tật Tràng Thần, Tu Di Hoa Quang Thần, Thanh Tịnh Vân Âm Thần, Chư Căn Mỹ Diệu Thần, Khả Ái Lạc Quang Minh Thần, Đại Thọ Lô Âm Thần, Sư Tử Vương Quang Minh Thần, Mật Diệm Thắng Mục Thần, Liên Hoa Quang Ma Ni Kế Thần, Thế giới vi trần số Kim Cang thần như vậy làm bậc tối thượng thủ. Chư thần này thường phát nguyện lớn trong vô lượng kiếp quá khứ: nguyện thường gần gũi cúng dường chư Phật, nguyện hạnh đã được viên mãn, đã đến bỉ ngạn, chứa nhóm vô biên phước nghiệp thanh tịnh, đã thông đạt cảnh giới của các môn tam muội, đã được thần thông theo ở bên Như Lai, nhập cảnh giới bất khả tư nghi giải thoát, oai quang các ngài rất hùng mãnh nơi chúng hội, tùy theo chúng sanh mà hiện thân để điều phục, tất cả chư Phật hóa thân ở chỗ nào thời các cũng hóa thân theo qua, chỗ cửa tất cả Như Lai ở các ngài thường siêng năng hộ vệ.

Lại có thế giới vi trần số Thân Chúng Thần: Hoa Kế Trang Nghiêm Thần, Quang Chiêu Thập Phương Thần, Hải Âm Điều Phục Thần, Tịnh Hoa Nghiêm Kế Thần, Vô Lượng Oai Nghi Thần, Tỏi Thượng Quang Nghiêm Thần, Tịnh Quang Hương Vân Thần, Thủ Hộ Nhiếp Trì Thần, Phổ Hiền Nhiếp Thủ Thần, Bất Động Quang Minh Thần, có thế giới vi trần số Thân Chúng Thần như vậy làm bậc thượng thủ. Từ xưa chư thần này đã thành tựu đại nguyện cúng dường phục sự tất cả chư Phật.

Lại có thế giới vi trần số Túc Hành Thần: Bửu Ấn Thủ Thần, Liên Hoa Quang Thần, Thanh Tịnh Hoa Kế Thần, Nhiếp Chư Thiện Kiến Thần, Diệu Bảo Tinh Tràng Thần, Lạc Thổ Diệu Âm Thần, Chiên Đàn

Thọ Quang Thần, Liên Hoa Quang Minh Thần, Vi Diệu Quang Minh Thần, Tích Tập Diệu Hoa Thần, có thể giới vi trần số Túc hành Thần như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thần này trong vô lượng kiếp quá khứ thường gần gũi Như Lai.

Lại có thể giới vi trần số Đạo Tràng Thần: Tịnh Trang Nghiêm Tràng Thần, Tu Di Bảo Quang Thần, Lô Âm Tràng Tướng Thần, Vũ Hoa Diệu Nhãn Thần, Hoa Anh Quang Kế Thần, Vũ Bửu Trang Nghiêm Thần, Kim Cang Thể Vân Thần, Liên Hoa Quang Minh Thần, Diệu Quang Chiếu Diệu Thần, có thể giới vi trần số Đạo Tràng Thần như vậy làm bực thượng thủ. Thuở quá khứ, chư thần này đã gặp vô lượng Phật thành tựu nguyện lực thường cúng dường Phật.

Lại có thể giới vi trần số Chủ Thành Thần: Bửu Phong Quang Diệu Thần, Diệu Nghiêm Cung Điện Thần, Thanh Tịnh Hỷ Bảo Thần, Ly Ưu Thanh Tịnh Thần, Hoa Đăng Diệm Nhãn Thần, Diệm Tràng Minh Hiện Thần, Thanh Phước Quang Minh Thần, Thanh Tịnh Quang Minh Thần, Hương Kế Trang Nghiêm Thần, Diệu Bửu Quang Minh Thần, có thể giới vi trần số Chủ Thành Thần như vậy làm bực Thượng thủ. Trong vô lượng bất tư nghì kiếp, chư thần này đều trang nghiêm Thanh Tịnh cung điện của Như Lai.

Lại có thể giới vi trần số Chủ Địa Thần: Phổ Đức Tịnh Hoa Thần, Kiên Phước Trang Nghiêm Thần, Diệu Hoa Nghiêm Thọ Thần, Phổ Tán Chúng Bửu Thần, Tịnh Mục Quán Thời Thần, Diệu Sắc Thắng Nhãn Thần, Hương Mao Phát Quang Thần, Duyệt Ý Âm Thinh Thần, Diệu Hoa Triền Kế Thần, Kim Cang Nghiêm Thể Thần, có thể giới vi trần số Chủ Địa Thần như vậy làm bực thượng thủ. Chư thần này thuở xưa phát nguyện rộng lớn thường gần gũi chư Phật đồng tu phước nghiệp.

Lại có vô lượng chủ Sơn thần: Bửu Phong Khai Hoa Thần, Hoa Lâm Diệu Kế Thần, Cao Tràng Phổ Chiếu Thần, Ly Trần Tịnh Kế Thần, Quang Chiếu Thập Phương Thần, Đại Lực Quang Minh Thần, Oai Quang Phổ Thắng Thần, Vi Mật Quang Luân Thần, Phổ Nhãn Hiện Kiến Thần, Kim Cang Mật Nhãn Thần, có vô lượng Chủ Sơn Thần như vậy làm bực thượng thủ. Chư thần này đã được pháp nhãn thanh tịnh đối với các pháp.

Lại có bất tư nghì số Chủ Lâm Thần: Bồ Hoa Như Vân Thần, Trạc Cán Thơ Quang Thần, Sanh Nha Phát Diệu Thần, Cát Tường Tịnh Diệp Thần, Thùy Bồ Diệm Tàng Thần, Thanh Tịnh Quang Minh Thần, Khả Ý Lô Âm Thần, Quang Hương Phổ Biến Thần, Diệu Quang Hoánh Diệu Thần, Hoa Quả Quang Vị Thần. Bất tư nghì số Chủ Lâm Thần như vậy làm bực thượng thủ. Chư thần này đều có vô lượng quang minh khả ái.

Lại có vô lượng Chủ Dược Thần: Cát Tường Thần, Chiên Đàn Lâm Thần, Thanh Tịnh Quang Minh Thần, Danh Xưng Phổ Văn Thần, Mao Khổng Quang Minh Thần, Phổ Trì Thanh Tịnh Thần, Tê Nhục Quang Tràng Thần, Minh Kiến Thập Phương Thần, vô lượng Chủ Dược Thần như vậy làm bực thượng thủ. Chư thần này đều lìa cầu nhiễm, lòng nhơn từ cứu giúp muôn vật.

Lại có vô lượng Chủ Giá Thần: Nhu Nhuận Thắng Vị Thần, Thời Hoa Tịnh Quang Thần, Sắc Lực Dũng Kiên Thần, Tăng Trưởng Tinh Khí Thần, Phổ Sanh Căn Quả Thần, Diệu Nghiêm Hoàn Kế Thần, Nhuận Trạch Tịnh Hoa Thần, Thành Tựu Diệu Hương Thần, Kiến Giả Ái Nhạo Thần, Ly Cầu Tịnh Quang Thần, có vô lượng Chủ Giá thần như vậy là bực thượng thủ. Chư thần này đều được thành tựu đại hỷ.

Lại có vô lượng Chủ Hà Thần: Phổ Phát Tánh Lưu Thần, Phổ Khiết Tuyền Giản Thần, Ly Trần Tịnh Nhãn Thần, Thập Phương Biến Hồng Thần, Cứu Hộ Chúng Sanh Thần, Vô Nhiệt Tịnh Quang Thần, Phổ Sanh Hoan Hỷ Thần, Quảng Đức Thắng Tràng Thần, Quang Chiếu Phổ Thế Thần, Hải Đức Quang Minh Thần, có vô lượng Chủ Hà thần như vậy làm bực thượng thủ. Chư thần này đều ân cần để ý lợi ích

chúng sanh.

Lại có vô lượng Chủ Hải Thần: Xuất Hiện Bửu Quang Thần, Thành Kim Cang Tràng Thần, Viễn Ly Trần Cấu Thần, Phổ Thủy Cung Điện Thần, Cát Tường Bửu Nguyệt Thần, Diệu Hoa Long Kế Thần, Phổ Trì Quang Vị Thần, Bửu Diệm Hoa Quang Thần, Kim Cang Diệu Kế Thần, Hải Triều Lôi Âm Thần, có vô lượng Chủ Hải thần như vậy làm bậc thượng thủ. Chư thần này đều dùng biển cả công đức của Như Lai để đầy đủ thân mình.

Lại có vô lượng Chủ Thủy Thần: Phổ Hưng Vân Tràng Thần, Hải Triều Vân Âm Thần, Diệu Sắc Luân Kế Thần, Thiện Xảo Triền Phục Thần, Ly Cấu Hương Tích Thần, Phước Kiêu Quán Âm Thần, Tri Túc Tự Tại Thần, Tịnh Hỷ Thiện Âm Thần, Phổ Hiện Oai Quang Thần, Hồng Âm Biến Hải Thần, có vô lượng Chủ Thủy thần như vậy làm bậc thượng thủ. Chư thần này thường siêng năng cứu hộ và làm lợi ích tất cả chúng sanh.

Lại có vô số Chủ Hỏa Thần: Phổ Quang Diệm Tàng Thần, Phổ Tập Quang Tàng Thần, Đại Quang Phổ Chiếu Thần, Chúng Diệu Cung Điện Thần, Vô Tận Quang Kế Thần, Chúng Chúng Diệm Nhân Thần, Thập Phương Cung Điện như Tu Di Sơn Thần, Oai Quang Tự Tại Thần, Quang Minh Phá Âm Thần, Lôi Âm Điện Quang Thần, có vô số Chủ Hỏa thần như vậy làm bậc thượng thủ. Chư thần này đều có thể thị hiện các thứ quang minh làm cho chúng sanh dứt trừ những nhiệt não.

Lại có vô lượng Chủ Phong Thần: Vô Ngại Quang Minh Thần, Phổ Hiện Dũng Nghiệp Thần, Phiêu Kịch Vân Tràng Thần, Tịnh Quang Trang Nghiêm Thần, Lực Năng Kiệt Thủy Thần, Đại Thịnh Biến Hồng Thần, Thọ Sóc Thủy Kế Thần, Sở Hành Vô Ngại Thần, Chúng Chúng Cung Điện Thần, Đại Quang Phổ Chiếu Thần, có vô lượng Chủ Phong thần như vậy làm bậc thượng thủ. Chư thần này đều siêng năng làm tan dứt tâm ngã mạn.

Lại có vô lượng Chủ Không Thần: Tịnh Quang Phổ Chiếu Thần, Phổ Du Thâm Quảng Thần, Sanh Cát Tường Phong Thần, Ly Chương An Trụ Thần, Quảng Bộ Diệu Kế Thần, Vô Ngại Quang Diệm Thần, Vô Ngại Thắng Lực Thần, Ly Cấu Quang Minh Thần, Thâm Viễn Diệu Âm Thần, Quang Biến Thập Phương Thần, có vô lượng Chủ Không thần như vậy làm bậc thượng thủ.

Lại có vô lượng Chủ Phương Thần: Biến Trụ Nhứt Thiết Thần, Phổ Hiện Quang Minh Thần, Quang Hạnh Trang Nghiêm Thần, Châu Hành Bất Ngại Thần, Vĩnh Đoạn Mê Hoặc Thần, Phổ Du Tịnh Không Thần, Đại Vân Tràng Âm Thần, Kế Mục Vô Loạn Thần, Phổ Quán Thế Nghiệp Thần, Châu Biến Du Lãm Thần, có vô lượng Chủ Phương thần như vậy làm bậc thượng thủ. Chư thần này có thể dùng phương tiện phóng quang minh thường chiếu khắp mười phương chẳng dứt.

Lại có vô lượng Chủ Dạ Thần: Phổ Đức Tịnh Quang Thần, Hỷ Nhân Quán Thế Thần, Hộ Thế Tinh Khí Thần, Tịch Tịnh Hải Âm Thần, Phổ Hiện Cát Tường Thần, Phổ Phát Thọ Hoa Thần, Bình Đẳng Hộ Dục Thần, Du hí Khoái Lạc Thần, Chư Căn Thường Hỷ Thần, Xuất Sanh Tịnh Phước Thần, có vô lượng Chủ Dạ thần như vậy làm bậc thượng thủ. Chư thần này thường siêng năng tu tập, vui với chánh pháp.

Lại có vô lượng Chủ Trú Thần: Thị Hiện Cung Điện Thần, Phát Khởi Huệ Hương Thần, Lạc Thắng Trang Nghiêm Thần, Hương Hoa Diệu Quang Thần, Phổ Tập Diệu Dược Thần, Nhạo Tác Hỷ Mục Thần, Phổ Hiện Chư Phương Thần, Đại Bi Quang Minh Thần, Thiện Căn Quang Chiếu Thần, Diệu Hoa Anh Lạc Thần, có vô lượng Chủ Trú thần như vậy làm bậc thượng thủ. Chư thần này có thể sanh lòng tin hiểu nơi diệu pháp, thường cùng nhau siêng năng nghiêm sức cung điện.

Lại có vô lượng A Tu La Vương: La Hầu Vương, Tỳ Ma Chát Đa La Vương, Xảo Huyền Thuật Vương, Đại Quyền Thuộc Vương, Đại Lực Vương, Biến Chiếu Vương, Kiên Cố Hành Diệu Trang Nghiêm

Vương, Quảng Đại Nhơn Huệ Vương, Xuất Hiện Thắng Đức Vương, Diệu Hào Âm Thịnh Vương, có vô lượng A Tu La Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Các A Tu La Vương này đều đã siêng năng xô dẹp ngã mạn và những phiền não.

Lại có bất tư nghi số Ca Lô La Vương : Đại Tốc Tật Lực Vương, Vô Năng Hoại Bảo Cái Vương, Thanh Tịnh Tốc Tật Vương, Tâm Bất Thối Chuyển Vương, Đại Hải Xứ Nhiếp Trì Lực Vương, Kiên Cố Tịnh Quang Vương, Xảo Nghiêm Quang Kế Vương, Phổ Thiệp Thị Hiện Vương, Phổ Quán Hải Vương, Phổ Âm Quảng Mục Vương, có bất tư nghi số Ca Lô La Vương như vậy làm thượng thủ. Các Ca Lô La Vương này đều đã thành tựu sức phương tiện lớn, có thể cứu hộ tất cả chúng sanh.

Lại có vô lượng Khẩn Na La Vương: Thiện Huệ Quang Minh Thiên Vương, Diệu Hoa Tràng Vương, Chung Chung Trang Nghiêm Vương, Duyệt Ý Hồng Thịnh Vương, Bửu Thọ Quang Minh Vương, Kiên Giả Hân Lạc Vương, Động Địa Lực Vương, Nhiếp Phục Ác Chúng Vương, có vô lượng Khẩn Na La Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Các Khẩn Na La Vương này đều siêng năng tinh tấn quán tất cả pháp, lòng thường khoái lạc du hí tự tại.

Lại có vô lượng Ma Hầu La Già Vương: Thiện Huệ Vương, Thanh Tịnh Oai Âm Vương, Thắng Huệ Trang Nghiêm Kế Vương, Diệu Mục Chủ Vương, Như Đăng Tràng Vi Chúng Sở Quy Vương, Tỏi Thắng Quang Minh Tràng Vương, Sư Tử Ưc Vương, Chúng Diệu Trang Nghiêm Âm Vương, Tu Di Kiên Cố Vương, Khả Ái Nhạo Quang Minh Vương, có vô lượng Ma Hầu La Già Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Các Ma Hầu La Già Vương này đều siêng tu tập phương tiện rộng lớn làm cho chúng sanh dứt hẳn ngu si.

Lại có vô lượng Dạ Xoa Vương: Tỳ Sa Môn Vương, Tự Tại Âm Vương, Nghiêm Trì Khí Trượng Vương, Đại Trí Huệ Vương, Diệm Nhân Chủ Vương, Kim Cang Nhân Vương, Dũng Kiện Tý Vương, Dũng Địch Quân Vương, Phú Tụ Tài Vương, Lực Hoại Cao Sơn Vương, có vô lượng Dạ Xoa Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Các Dạ Xoa Vương này đều siêng thủ hộ tất cả chúng sanh.

Lại có vô lượng Đại Long Vương: Tỳ Lô Bát Xoa Vương, Ta Kiệt La Vương, Vân Âm Diệu Tràng Vương, Diệm Khẩu Hải Quang Vương, Phổ Cao Vân Tràng Vương, Đức Xoa Ca Vân Tràng Vương, Phổ Vận Đại Thịnh Vương, Vô Nhiệt Não Vương, có vô lượng Đại Long Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Các Long Vương này đều siêng năng kéo mây rưới mưa làm tiêu trừ sự phiền não cho chúng sanh.

Lại có vô lượng Cưu Bàn Trà Vương: Tăng Trưởng Vương, Long Chúa Vương, Thiện Trang Nghiêm Tràng Vương, Phổ Nhiêu Ích Hành Vương, Thâm Khả Bồ Uy Vương, Mỹ Mục Trang Nghiêm Vương, Cao Phong Huệ Vương, Dũng Kiện Tý Vương, Vô Biên Tịnh Hoa Nhân Vương, Quảng Đại Thiên Diệu A Tu La Nhân Vương, có vô lượng Cưu Bàn Trà Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Các Cưu Bàn Trà Vương này đều siêng tu học pháp môn vô ngại phóng quang minh lớn.

Lại có vô lượng Càn Thác Bà Vương: Trì Quốc Càn Thác Bà Vương, Thọ Quang Vương, Tịnh Mục Vương, Hoa Quang Vương, Phổ Âm Vương, Nhạo Diệu Động Diêu Mục Vương, Diệu Âm Sư Tử Tràng Vương, Phổ Phóng Bửu Quang Minh Vương, Kim Cang Thọ Hoa Tràng Vương, Nhạo Phổ Hiện Quang Nghiêm Vương, có vô lượng Càn Thác Bà Vương như vậy làm thượng thủ. Các Càn Thác Bà Vương này đều tin hiểu sâu xa đối với đại pháp, hoan hỷ kính mến, siêng năng tu tập chẳng rời nhàm.

Lại có vô lượng Nguyệt Thiên Tử: Nguyệt Thiên Tử, Hoa Vương Kế Quang Minh Thiên Tử, Chúng Diệu Tịnh Quang Minh Thiên Tử, An Lạc Thế Gian Tâm Thiên Tử, Thọ Vương Nhân Quang Minh Thiên Tử, Thị Hiện Thanh Tịnh Quang Thiên Tử, Phổ Du Bất Động Quang Thiên Tử, Tinh Tú Vương Tự Tại Thiên Tử, Tịnh Giác Nguyệt Thiên Tử, Đại Oai Đức Quang Minh Thiên Tử, có vô lượng Nguyệt

Thiên Tử như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thiên Tử này đều siêng năng mở bày tâm bửu của chúng sanh.

Lại có vô lượng Nhứt Thiên Tử: Nhứt Thiên Tử, Quang Diệu Nhân Thiên Tử, Tu Di Quang Khả Úy Kính Tràng Thiên Tử, Ly Cấu Bửu Trang Nghiem Thiên Tử, Dũng Mạnh Bất Thối Chuyển Thiên Tử, Diệu Hoa Anh Quang Minh Thiên Tử, Tỏi Thắng Tràng Quang Minh Thiên Tử, Bửu Kế Phổ Quang Minh Thiên Tử, Quang Minh Nhân Thiên Tử, Trì Thắng Đức Thiên Tử, Phổ Quang Minh Thiên Tử, có vô lượng Nhứt Thiên Tử như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thiên Tử này đều siêng tu tập lợi ích chúng sanh thêm lớn căn lành cho họ.

Lại có vô lượng Đào Lợi Thiên Vương: Thích Ca Nhơn Đà La Thiên Vương, Phổ Xung Mãn Âm Thiên Vương, Từ Mục Bửu Kế Thiên Vương, Bửu Quang Tràng Danh Xung Thiên Vương, Phát Sanh Hỷ Lạc Kế Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Chánh Niệm Thiên Vương, Tu Di Thắng Âm Thiên Vương, Thành Tựu Niệm Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Tịnh Hoa Quang Thiên Vương, Tự Tại Quang Minh Năng Giác Ngộ Thiên Vương, có vô lượng Đào Lợi Thiên Vương như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều siêng phát khởi phước nghiệp rộng lớn của tất cả thế gian.

Lại có vô lượng Dạ Ma Thiên Vương: Thiện Thời Phần Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Quang Minh Thiên Vương, Vô Tận Huệ Công Đức Tràng Thiên Vương, Thiện Biến Hóa Đoan Nghiem Thiên Vương, Tổng Trì Đại Quang Minh Thiên Vương, Bất Tư Nghì Trí Huệ Thiên Vương, Luân Tê Thiên Vương, Quang Diệm Thiên Vương, Quang Chiếu Thiên Vương, Phổ Quan Sát Đại Danh Xung Thiên Vương, có vô lượng Dạ Ma Thiên Vương như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều siêng năng tu tập căn lành rộng lớn, thường có lòng hỷ túc.

Lại có bất tư nghì số Đâu Suất Thiên Vương: Trì Túc Thiên Vương, Hỷ Lạc Hải Kế Thiên Vương, Tỏi Thắng Công Đức Tràng Thiên Vương, Tịch Tịnh Quang Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Diệu Mục Thiên Vương, Bửu Phong Tịnh Nguyệt Thiên Vương, Tỏi Thắng Dũng Kiên Lực Thiên Vương, Kim Cang Diệu Quang Minh Thiên Vương, Tinh Tú Trang Nghiem Tràng Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Trang Nghiem Thiên Vương, có bất tư nghì Đâu Suất Thiên Vương như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều siêng trì niệm danh hiệu của tất cả chư Phật.

Lại có vô lượng Hóa Lạc Thiên Vương: Thiện Biến Hóa Thiên Vương, Tịch Tịnh Âm Quang Minh Thiên Vương, Biến Hóa Lực Quang Minh Thiên Vương, Trang Nghiem Chủ Thiên Vương, Niệm Quang Thiên Vương, Tỏi Thượng Vân Âm Thiên Vương, Chúng Diệu Tỏi Thắng Quang Thiên Vương, Diệu Kế Quang Minh Thiên Vương, Thành Tựu Hỷ Huệ Thiên Vương, Hoa Quang Kế Thiên Vương, Phổ Kiến Thập Phương Thiên Vương, có vô lượng Hóa Lạc Thiên Vương như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều siêng điều phục tất cả chúng sanh cho họ được giải thoát.

Lại có vô số Tha Hóa Tự Tại Thiên Vương: Đắc Tự Tại Thiên Vương, Diệu Mục chủ Thiên Vương, Diệu Quang Tràng Thiên Vương, Dũng Mạnh Huệ Thiên Vương, Diệu Âm Cú Thiên Vương, Diệu Quang Tràng Thiên Vương, Tịch Tịnh Cảnh Giới Môn Thiên Vương, Diệu Luân Trang Nghiem Tràng Thiên Vương, Hoa Nhị Huệ Tự Tại Thiên Vương, Nhơn Đà La Lực Diệu Trang Nghiem Quang Minh Thiên Vương, có vô số tự tại Thiên Vương như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều siêng tu tập pháp môn rộng lớn phương tiện tự tại.

Lại có vô số Đại Phạm Thiên Vương: Thi Khí Thiên Vương, Huệ Quang Thiên Vương, Thiện Huệ Quang Minh Thiên Vương, Phổ Vân Âm Thiên Vương, Quán Thế Ngôn Âm Tự Tại Thiên Vương, Tịch Tịnh Quang Minh Nhân Thiên Vương, Quang Biến Thập Phương Thiên Vương, Biến Hóa Âm Thiên Vương, Quang Minh Chiếu Diệu Nhân Thiên Vương, Duyệt Ý Hải Âm Thiên Vương, có vô số Phạm Thiên Vương như vậy làm bực thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều đủ đại từ thương xót chúng sanh,

phóng quang chiếu khắp làm cho chúng sanh đều vui đẹp.

Lại có vô lượng Quang Âm Thiên Vương : Khả Ái Nhạo Quang Minh Thiên Vương, Thanh Tịnh Diệu Quang Thiên Vương, Năng Tự Tại Âm Thiên Vương, Tối Thắng Niệm Trí Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Thanh Tịnh Diệu Âm Thiên Vương, Thiện Tư Duy Âm Thiên Vương, Phổ Âm Biên Chiếu Thiên Vương, Thâm Thâm Quang Âm Thiên Vương, Vô Cấu Xung Quang Minh Thiên Vương, Tối Thắng Tịnh Huệ Quang Thiên Vương, có vô lượng Quang Âm Thiên Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều an trụ nơi pháp môn hi lạc tịch tịnh rộng lớn vô ngại.

Lại có vô lượng Biến Tịnh Thiên Vương : Thanh Tịnh Danh Xung Thiên Vương, Tối Thắng Kiến Thiên Vương, Tịch Tịnh Đức Thiên Vương, Tu Di Âm Thiên Vương, Tịnh Niệm Nhân Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Tối Thắng Quang Chiếu Thiên Vương, Thế Gian Tự Tại Chúa Thiên Vương, Quang Diệu Tự Tại Thiên Vương, Nhạo Tư Duy Pháp Biến Hóa Thiên Vương, Biến Hóa Trang Thiên Vương, Tinh Tú Âm Diệu Trang Nghiêm Thiên Vương, có vô lượng Biến Tịnh Thiên Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều đã an trụ pháp môn rộng lớn, siêng làm lợi ích cho thế gian.

Lại có vô lượng Quảng Quả Thiên Vương : Ái Nhạo Pháp Quang Minh Trang Thiên Vương, Thanh Tịnh Trang Nghiêm Hải Thiên Vương, Tối Thắng Huệ Quang Minh Thiên Vương, Tự Tại Trí Huệ Trang Thiên Vương, Nhạo Tịch Tịnh Thiên Vương, Phổ Trí Nhân Thiên Vương, Nhạo Triền Huệ Thiên Vương, Thiện Chung Huệ Quang Minh Thiên Vương, Vô Cấu Tịch Tịnh Quang Thiên Vương, Quảng Đại Thanh Tịnh Quang Thiên Vương, có vô số lượng Quảng Quả Thiên Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều dùng pháp tịch tịnh mà làm cung điện và an trụ trong đó.

Lại có vô số Đại Tự Tại Thiên Vương: Diệu Diệu Hải Thiên Vương, Tự Tại Danh Xung Quang Thiên Vương, Thanh Tịnh Công Đức Nhân Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Đại Huệ Thiên Vương, Bất Động Quang Tự Tại Thiên Vương, Diệu Trang Nghiêm Nhân Thiên Vương, Thiện Tư Duy Quang Minh Thiên Vương, Khả Ái Nhạo Đại Trí Thiên Vương, Phổ Âm Trang Nghiêm Trang Thiên Vương, Cực Tinh Tấn Danh Xung Quang Thiên Vương, có vô số Đại Tự Tại Thiên Vương như vậy làm bậc thượng thủ. Chư Thiên Vương này đều siêng quán sát pháp vô tướng, chỗ thật hành bình đẳng.

(1) Lúc bấy giờ, hải chúng đều đã vân tập nơi đạo tràng của Như Lai. Tất cả đều nhất tâm chiêm ngưỡng Đức Thế Tôn.

(1): Hán bộ quyển 2.

Cả chúng hội này đều đã rời tất cả tâm cấu nhiễm phiền não và những tập khí thừa, xô ngã tòa núi trọng chướng, được thấy Phật không bị trệ ngại. Đại chúng này, từ vô lượng kiếp xa xưa, đã được sự nhiếp thọ của Đức Tỳ Lô Giá Na Phật, trong thời ký tu bồ tát hạnh. Họ đã được giáo hóa thành thực và đều được an trụ nơi đạo nhưt thiết chủng trí, đã vun trồng vô lượng đức lành và đều được đại phước, đã vào nơi nguyện hải phương tiện, chỗ thật hành đều hoàn toàn thanh tịnh, đã khéo xuất ly, thường thấy Phật được rõ ràng, dùng sức thắng giải vào trong biển lớn công đức của Như Lai, đã được du hí thân thông nơi môn giải thoát của chư Phật.

II. CHƯ THIÊN VƯƠNG GIẢI THOÁT MÔN.

Diệu Diệu Hải Đại Tự Tại Thiên Vương được giải thoát môn có sức phương tiện tịch tịnh khắp pháp giới hư không giới.

Tự Tại Danh Xung Quang Thiên Vương được giải thoát môn quán sát khắp tất cả pháp đều tự tại.

Thanh Tịnh Công Đức Nhân Thiên Vương được giải thoát môn biết tất cả các pháp vô tướng, không sanh diệt, không lai khứ, vô công dụng hạnh.

Khả Ái Nhạo Đại Huệ Thiên Vương được giải thoát môn biến trí huệ hiện thấy thật tướng của tất cả pháp.

Bất Động Quang Tự Tại Thiên Vương được giải thoát môn đại định phương tiện đem lại vô biên sự an lạc cho chúng sanh.

Diệu Trang Nghiêm Nhân Thiên Vương được giải thoát môn quan sát pháp tịch tịnh dứt những si mê Bồ úy.

Thiện Tư Duy Quang Minh Thiên Vương được giải thoát môn công hạnh tư duy khéo vào vô biên cảnh giới chẳng khởi tất cả cõi hữu lậu.

Khả Ái Nhạo Đại Trí Thiên Vương được giải thoát môn đến thuyết pháp khắp mười phương nhưng vẫn bất động, vô sở y.

Phổ Âm Trang Nghiêm Tràng Thiên Vương được giải thoát môn vào cảnh giới tịch tịnh, khắp hiện quang minh của Phật.

Danh Xưng Quang Thiện Tinh Tấn Thiên Vương được giải thoát môn an trụ nơi chỗ tự ngộ, mà dùng vô biên cảnh giới rộng lớn làm cảnh sở duyên.

Bấy giờ, Diệu Diệm Hải Thiên Vương, nương oai lực của Phật, quan sát khắp các chúng Đại Tự Tại Thiên, rồi nói kệ rằng:

*Thân Phật phổ biến các đại hội
 Đầy khắp pháp giới không cùng tận
 Tịch diệt vô tánh bất khả thủ
 Vì cứu thế gian mà xuất hiện.
 Như Lai Pháp Vương xuất thế gian
 Thắp đèn diệu pháp chiếu cõi đời
 Cảnh giới Vô biên cũng vô tận
 Đây, chỗ chứng của Tự Tại Danh.
 Phật bất tư nghị rời phân biệt
 Rõ mười phương đều không có tướng
 Mở đạo thanh tịnh để dạy đời
 Tịnh Nhân Thiên Vương quan sát thấy.
 Như Lai trí huệ vô biên tế
 Tất cả thế gian chẳng lường được
 Diệt lòng si tối của chúng sanh
 Đại Huệ Thiên Vương được an trụ
 Như Lai công đức bất tư nghị
 Chúng sanh thấy Phật hết phiền não
 Khiến khắp thế gian được an vui
 Bất Động Thiên Vương đã được thấy.
 Chúng sanh tối tăm thường lầm lỗi
 Như Lai dạy cho pháp tịch tịnh
 Là đèn trí huệ sáng soi đời
 Diệu Nhân Thiên Vương có thể biết.
 Sắc thân tịnh diệu của Như Lai
 Hiện khắp mười phương không gì sánh*

*Thân Phật vô tánh vô sở y
 Thiện Tư Thiên Vương quan sát được.
 Thịnh Âm của Phật vô hạn ngại
 Kẻ đáng được ngộ đều được nghe
 Nhưng Phật vắng lặng thường bất động
 Nhạo Trí Thiên Vương chứng môn này.
 Như Lai tịch tịnh, bực giải thoát
 Hiện khắp mười phương không sót chỗ
 Quang minh soi sáng khắp thế gian
 Nghiêm Tràng Thiên Vương đã được thấy.
 Vô biên kiếp hải thuở quá khứ
 Phật vì chúng sanh cầu giác đạo
 Vô lượng thân thông độ muôn loài
 Danh Xưng Thiên Vương đã thấy được.*

Khả Ái Nhạo Pháp Quang Minh Tràng Thiên Vương được giải thoát môn quan sát khắp căn cơ tất cả chúng sanh để thuyết pháp dứt nghi.

Tịnh Trang Nghiem Hải Thiên Vương được môn giải thoát theo sự tưởng niệm làm cho được thấy Phật.

Tối Thắng Huệ Quang Minh Thiên Vương được môn giải thoát thân pháp tánh bình đẳng trang nghiêm vô sở y.

Tự Tại Trí Huệ Tràng Thiên Vương được giải thoát môn rõ biết tất cả các pháp thế gian, trong một niệm an lập bất tư nghi biên trang nghiêm.

Nhạo Tịch Tịnh Thiên Vương được giải thoát môn nơi một lỗ chân lông hiện bất tư nghi Phật độ không chướng ngại.

Phổ Trí Nhân Thiên Vương được giải thoát môn quán sát pháp giới.

Nhạo Truyền Huệ Thiên Vương được giải thoát môn vì tất cả chúng sanh trong vô biên kiếp thường xuất hiện vô lượng thân.

Thiện Chủng Huệ Quang Minh Thiên Vương được giải thoát môn quán tất cả cảnh giới thế gian chứng nhập pháp giới bất tư nghi.

Vô Cấu Tịch Tịnh Quang Thiên Vương được giải thoát môn khai thị pháp xuất yếu cho tất cả chúng sanh.

Quảng Đại Thanh Tịnh Quang Thiên Vương được giải thoát môn quan sát tất cả chúng sanh đáng được hóa độ làm cho họ chứng nhập Phật pháp.

Lúc đó Khả Ái Nhạo Pháp Quang Minh Tràng Thiên Vương thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả thiên chúng Thiệu Quảng Thiên, Vô Lượng Quảng Thiên, Quảng Quả Thiên rồi kệ rằng:

*Cảnh giới của Phật bất tư nghi
 Tất cả chúng sanh chẳng lường được
 Khiến chúng sanh kia đều tin hiểu
 Ý nguyện rộng lớn không cùng tận.
 Nếu có chúng sanh kham thọ pháp
 Thân lực của Phật diu dắt họ*

Khiến họ thường thấy Phật hiện tiền
 Nghiêm Hải Thiên Vương thấy như vậy.
 Tất cả pháp tánh vô sở y
 Phật hiện thế gian cũng như vậy
 Khắp trong các cõi không chỗ nương
 Nghĩa này, Thắng Huệ quan sát được.
 Theo lòng chúng sanh chỗ mong muốn
 Thần lực của Phật đều hiện được
 Mỗi mỗi sai khác bất tư nghì
 Huệ Tràng Thiên Vương đã được chứng.
 Bao nhiêu cõi nước thuở quá khứ
 Trong lỗ chân lông hiện đủ cả
 Đây là chư Phật đại thần thông
 Tịch Tĩnh Thiên Vương tuyên thuyết được.
 Tất cả pháp môn không cùng tận
 Hội trong đạo tràng của một pháp
 Pháp tánh như vậy Phật nói ra
 Môn phương tiện này Trí Nhân biết.
 Bao nhiêu cõi nước ở mười phương
 Xuất hiện trong đó mà thuyết pháp
 Thân Phật không đến cũng không đi
 Đây, cảnh giới của Nhạo Truyền Huệ.
 Phật xem thế pháp như vang bóng
 Vào chỗ rất sâu của pháp kia
 Nói các pháp tánh thường lặng yên
 Thiện Chủng Thiên Vương hay thấy biết.
 Phật khéo rõ biết các cảnh giới
 Theo cơ chúng sanh rưới pháp màu
 Dạy môn xuất yếu bất tư nghì
 Tịch Tĩnh Thiên Vương hay ngộ nhập.
 Thế Tôn thường dùng từ bi lớn
 Vì độ chúng sanh mà hiện thân
 Bình đẳng thuyết pháp đều được nhờ
 Quảng Đại Thiên Vương đã chứng được.

Thanh Tịnh Huệ Danh Xung Thiên Vương được giải thoát môn rõ thấu đạo phương tiện giải thoát tất cả chúng sanh.

Tối Thắng Kiến Thiên Vương được giải thoát môn khắp thị hiện theo chỗ ưa thích của tất cả chư thiên như vang, như bóng.

Tịch Tĩnh Đức Thiên Vương được giải thoát môn phương tiện lớn trang nghiêm thanh tịnh khắp tất cả cảnh giới Phật.

Tu Di Âm Thiên Vương được giải thoát môn mãi lưu chuyển trong biển sanh tử theo các chúng sanh.

Tịnh Niệm Nhân Thiên Vương được giải thoát môn nghĩ nhớ công hạnh điều phục chúng sanh của Như Lai.

Khả Ái Nhạo Phổ Chiếu Thiên Vương được giải thoát môn vô lượng phổ môn Đà La Ni thường diễn thuyết.

Thế Gian Tự Tại Chủ Thiên Vương được giải thoát môn có thể làm cho tất cả chúng sanh gặp Phật, sanh tín tâm.

Quang Diem Tự Tại Thiên Vương được giải thoát môn có thể làm cho tất cả chúng sanh nghe pháp tin mừng mà được xuất ly.

Nhạo Tư Duy Pháp Biến Hóa Thiên Vương được giải thoát môn chứng nhập công hạnh điều phục của tất cả bồ tát vô biên vô tận như hư không.

Biến Hóa Tràng Thiên Vương được giải thoát môn bi, trí rộng lớn quan sát vô lượng phiền não của chúng sanh.

Tịnh Tú Âm Diệu Trang Nghiem Thiên Vương được giải thoát môn phóng quang minh hiện thân khấn ý của Phật nhiếp hóa chúng sanh.

Lúc đó Thanh Tịnh Huệ Danh Xung Thiên Vương, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả thiên chúng Thiểu Tịnh Thiên, Vô lượng Tịnh Thiên, Biến Tịnh Thiên rồi nói kệ rằng:

*Rõ biết pháp tánh là vô ngại
Hiện khắp mười phương vô lượng cõi
Nơi cảnh giới Phật chẳng nghĩ bàn
Khiến chúng đồng quy biến giải thoát.
Như Lai ở đời vô sở y
Hiện trong các cõi như vang bóng
Pháp tánh rốt ráo không khởi sanh
Thắng Kiến Thiên Vương được ngộ nhập.
Từ vô lượng kiếp tu phương tiện
Thanh tịnh các cõi khắp mười phương
Pháp giới bất động thường như như
Tịnh Đức Thiên Vương đã tỏ ngộ.
Chúng sanh ngu si bị chướng che
Mù tối thường ở trong sanh tử
Như Lai dạy cho đạo sạch trong
Tu Di Âm Vương được giải thoát.
Chư Phật thật hành đạo vô thượng
Tất cả chúng sanh không lường được
Thị hiện các thứ phương tiện môn
Tịnh Nhân Thiên Vương quan sát rõ.
Như Lai thường dùng môn tổng trì
Nhiều như vi trần trong các cõi
Dạy bảo chúng sanh khắp mọi nơi
Phổ Chiếu Thiên Vương đã chứng nhập.
Như Lai ra đời rất khó gặp
Qua vô lượng kiếp gặp một lần
Làm cho chúng sanh hiểu biết tin
Tự Tại Chủ Thiên đã chứng được.
Phật nói pháp tánh đều vô tánh
Rộng lớn rất sâu chẳng nghĩ bàn
Khiến khắp chúng sanh khởi lòng tin
Quang Diem Thiên Vương khéo rõ biết.
Tam thế Như Lai công đức đủ
Hoá độ chúng sanh bất tư nghì
Suy nghĩ nơi kia sanh mừng vui
Nhạo Pháp Thiên Vương khai diễn được.
Chúng sanh chìm trong biển phiền não
Kiến trước ngu si rất đáng sợ
Như Lai thương xót khiến thoát ly
Hoá Tràng Thiên Vương quan sát thấy.*

*Như Lai thường phóng đại quang minh
Trong mỗi quang minh vô lượng Phật
Đều hiện Phật sự hóa chúng sanh
Diệu Âm Thiên Vương đã chứng nhập.*

Khả Ái Nhạo Quang Minh Thiên Vương được giải thoát môn thường hưởng thọ vui tịch tịnh mà có thể hóa hiện tiêu diệt khổ thế gian.

Thanh Tịnh Diệu Quang Thiên Vương được giải thoát môn tâm đại bi tương ứng lòng hỷ lạc của tất cả chúng sanh.

Tự Tại Âm Thiên Vương được giải thoát môn trong một niệm khắp hiện năng lực phước đức cho tất cả chúng sanh trong vô biên kiếp.

Tối Thắng Niệm Trí Thiên Vương được giải thoát môn khiến khắp tất cả thế gian thành trụ hoại đều như hư không thanh tịnh.

Khả Ái Nhạo Tịnh Diệu Âm Thiên Vương được giải thoát môn ưa thích tin nhận giáo pháp của tất cả thánh nhơn.

Thiện Tư Duy Âm Thiên Vương được giải thoát môn có thể trải qua kiếp số diễn thuyết nghĩa và phương tiện của tất cả địa.

Diễn Trang Nghiêm Âm Thiên Vương được giải thoát môn phương tiện cúng dường tất cả Bồ Tát lúc từ Đâu Suất Thiên Cung giáng sanh.

Thậm Thâm Quang Âm Thiên Vương được giải thoát môn quan sát biển vô tận thân thông trí tuệ.

Quảng Đại Danh Xưng Thiên Vương được giải thoát môn biển công đức của tất cả chư Phật đầy đủ sức phương tiện xuất hiện thế gian.

Tối Thắng Tịnh Quang Thiên Vương được giải thoát môn phát sanh lòng tin sâu ưa thích đối với nguyện lực thưở trước của Như Lai.

Lúc đó Khả Ái Nhạo Quang Minh Thiên Vương, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả thiên chúng Thiểu Quang Thiên, Vô Lượng Quang Thiên, Quang Âm Thiên rồi nói kệ rằng:

*Tôi nhớ Như Lai thưở trước tu
Kính thờ cúng dường vô biên Phật
Như hạnh thanh tịnh tinh tâm xưa
Thừa Phật oai thần nay điều thấy.
Thân Phật vô tướng lìa cấu nhiễm
Thường trụ từ bi luôn xót thương
Thế gian ưu khổ đều khiến trừ
Diệu Quang Thiên Vương được giải thoát.
Phật pháp rộng lớn không ngàn mé
Tất cả quốc độ hiện vào trong
Cõi kia thành hoại đều chẳng động
Tự Tại Âm Vương môn giải thoát.
Như Lai thần lực không ai sánh
Hiện khắp mười phương cõi rộng lớn
Trang Nghiêm Thanh Tịnh thường hiện tiền*

Niệm Trí Thiên Vương đã chứng được.
 Vì Trần số cõi khắp mười phương
 Có bao nhiêu Phật đều thờ kính
 Nghe pháp dứt niềm chướng lũng công
 Diệu Âm Thiên Vương đã chứng nhập.
 Phật trong vô lượng vô số kiếp
 Diễn thuyết phương tiện không ai hơn
 Phật pháp vô cùng cũng vô biên
 Thiên Tư Thiên Vương đã được thấy.
 Như Lai thân biến vô lượng môn
 Một niệm hiện ở tất cả chỗ
 Giảng sanh thành đạo phương tiện lớn
 Là môn giải thoát của Nghiêm Âm.
 Thần lực gia hộ hay diễn thuyết
 Và hiện thân thông của chư Phật
 Làm cho thanh tịnh theo căn cơ
 Quang Âm Thiên Vương đã được chứng.
 Như Lai trí huệ không ngăn mé
 Thế gian không sánh không nhiễm trước
 Từ tâm ứng vật khắp hiện tiền
 Danh Xưng Thiên Vương đã được ngộ.
 Phật xưa tu tập bỏ đề hạnh
 Cúng dường thập phương tất cả Phật
 Ở trước chư Phật phát đạo tâm
 Tối Thắng Thiên Vương đã thấy biết.

Thi Khí Phạm Vương được giải thoát môn trụ khắp trong đạo tràng mười phương thuyết pháp chỗ thật hành thanh tịnh không nhiễm trước.

Huệ Quang Phạm Vương được giải thoát môn khiến tất cả chúng sanh nhập chánh thiền định.

Thiện Tư Huệ Quang Minh Phạm Vương được giải thoát môn vào khắp tất cả pháp bất tư nghi.

Phổ Vân Âm Phạm Vương được giải thoát môn vào tất cả biển âm thanh của chư Phật.

Quán Thế Ngôn Âm Tự Tại Phạm Vương được giải thoát môn có thể ghi nhớ phương tiện giáo hóa tất cả chúng sanh của Bồ Tát.

Tịch Tĩnh Quang Minh Nhân Phạm Vương được giải thoát môn hiện tất cả tướng nghiệp báo thế gian đều sai khác.

Phổ Quang Minh Phạm Vương được giải thoát môn tùy phẩm loại sai khác của tất cả chúng sanh đều hiện thân ra trước họ để điều phục.

Biến Hóa Âm Phạm Vương được giải thoát môn trụ cảnh giới hành tướng tịch diệt thanh tịnh của tất cả pháp.

Quang Diệu Nhân Phạm Vương được giải thoát môn đối với tất cả cõi hữu lậu không chấp trước, không y chỉ, không ngăn mé, thường siêng xuất hiện.

Duyệt Y Hải Âm Phạm Vương được giải thoát môn thường tư duy quán sát vô tận pháp.

Lúc đó Thi Khí Đại Phạm Vương thừa oai lực của Phật quán sát khắp tất cả thiên chúng Phạm Chúng

Thiên, Phạm Phụ Thiên, Đại Phạm Thiên, rồi nói kệ rằng:

Thân Phật thanh tịnh thường tịch diệt
 Quang minh chói sáng khắp thế gian
 Không tướng không hành không hình bóng
 Ví như mây nổi giữa không gian.
 Phật thân như vậy cánh giới định
 Tất cả chúng sanh không thể lường
 Thị hiện phương tiện khó nghĩ bàn
 Huệ Quang Thiên Vương đã ngộ được
 Thế giới vi trần biến pháp môn
 Một lời diễn thuyết không còn sót
 Kiếp hải như vậy nói không cùng
 Thiện Tư Phạm Vương được giải thoát.
 Viên âm chư Phật khắp thế gian
 Chúng sanh tùy loại đều được hiểu
 Nhưng nơi âm thanh vô phân biệt
 Phổ Âm Phạm Vương ngộ như vậy.
 Bao nhiêu chư Phật trong ba đời
 Hướng đến phương tiện Bồ Đề Hạnh
 Tất cả đều hiện nơi Phật thân
 Âm Tự Tại Vương môn giải thoát.
 Tất cả chúng sanh nghiệp sai khác
 Tùy chỗ nhơn cảm đều khác nhau
 Thế gian như vậy Phật hiện đều
 Tịch Tĩnh Quang Vương được ngộ nhập.
 Vô lượng pháp môn đều tự tại
 Điều phục chúng sanh khắp mười phương
 Cũng chẳng phân biệt nơi trong đây
 Phổ Quang Thiên Vương đã rõ biết.
 Phật thân vô tận như hư không
 Vô tướng vô ngại khắp mười phương
 Như huyền như hóa khắp ứng hiện
 Biến Hóa Âm Vương đã ngộ được.
 Thân tướng Như Lai không ngăn mé
 Trí huệ âm thanh cũng như thể
 Hiện thân vô trước ở thế gian
 Quang Diệu Thiên Vương đã chứng nhập.
 Pháp Vương an trụ cung Diệu Pháp
 Pháp thân quang minh soi tất cả
 Pháp tánh vô tướng không gì bằng
 Hải Âm Phạm Vương được giải thoát.

Tự Tại Thiên Vương được giải thoát môn hiện tiền thành thực vô lượng chúng sanh tự tại.

Thiện Mục Chủ Thiên Vương được giải thoát môn quan sát sự vui của tất cả chúng sanh làm cho họ được vào cảnh giới vui của thánh nhơn.

Diệu Bửu Tràng Quan Thiên Vương được giải thoát môn tùy theo những chỗ muốn hiểu biết của chúng sanh làm cho họ thật hành.

Dũng Mãnh Huệ Thiên Vương được giải thoát môn khắp nhiếp tất cả nghĩa diễn thuyết vì tất cả chúng sanh.

Diệu Âm Cú Thiên Vương được giải thoát môn ghi nhớ đại từ rộng lớn của Như Lai tăng tấn công hạnh

của tự mình.

Diệu Quang Tràng Thiên Vương được giải thoát môn thị hiện đại bi dứt trừ tất cả tràng kiêu mạn.

Tịch Tĩnh Cảnh Thiên Vương được giải thoát môn điều phục tâm sân hại của tất cả thế gian.

Diệu Luân Trang Nghiêm Tràng Thiên Vương được giải thoát môn tùy sự nghĩ nhớ đều đến phó hội nơi đạo tràng của vô biên chư Phật mười phương.

Hoa Quang Huệ Thiên Vương được giải thoát môn tùy tâm niệm của chúng sanh khắp hiện thành chánh giác.

Nhơn Đà La Diệu Quang Thiên Vương được giải thoát môn oai lực tự tại lớn vào khắp tất cả thế gian.

Lúc đó Tự Tại Thiên Vương thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả Tha Hóa Tự Tại Thiên Chúng rồi nói kệ rằng:

*Phật thân cùng khắp đồng pháp giới
 Khắp ứng chúng sanh đều hiện tiền
 Các thứ giáo môn thường dạy trao
 Nơi pháp tự tại hai khai ngộ.
 Thế gian chỗ có các điều vui
 Thánh tịch diệt lạc là hơn hết
 Trụ trong pháp tánh lớn mênh mông
 Diệu Nhân Thiên Vương quan sát thấy.
 Như Lai xuất hiện khắp mười phương
 Theo tâm chúng sanh mà thuyết pháp
 Tất cả lòng nghi đều dứt trừ
 Diệu Tràng Thiên Vương được giải thoát.
 Chư Phật khắp nơi diễn pháp mầu
 Những pháp đã nói vô lượng kiếp
 Hay nói hết cả nơi một lời
 Dũng Mãnh Thiên Vương đã rõ biết.
 Đức từ rộng lớn của thế gian
 Chẳng bằng mây lông của Đức Phật
 Từ tâm của Phật như hư không
 Diệu Âm Thiên Vương đã được ngộ.
 Núi cao ngã mạn của chúng sanh
 Phật lực dứt trừ không còn sót
 Công dụng đại bi của Như Lai
 Quang Tràng Thiên Vương được giải thoát.
 Huệ Quang thanh tịnh khắp thế gian
 Những người được thấy trừ si ác
 Các đường ác đạo cũng được lìa
 Tịnh cảnh Thiên Vương được tỏ ngộ.
 Ánh sáng chân lòng hay diễn thuyết
 Hiện chư Phật đồng số chúng sanh
 Tùy chỗ thích ưa đều được nghe
 Nghiêm Tràng Thiên Vương môn giải thoát.
 Như Lai tự tại chẳng hề lường
 Pháp giới hư không đều đầy khắp
 Tất cả chúng hội thấy rõ ràng
 Hoa Quang Thiên Vương chứng nhập được.
 Vô lượng vô biên biển đại kiếp*

*Hiện khắp mười phương mà thuyết pháp
Chưa từng thấy Phật có đến đi
Diệu Quang Thiên Vương đã tỏ ngộ.*

Thiện Hóa Thiên Vương được giải thoát môn khai thị tất cả thần lực biến hóa.

Tịch Tĩnh Âm Quang Minh Thiên Vương được giải thoát môn rời bỏ tất cả phan duyên.

Biến Hóa Lực Quang Minh Thiên Vương được giải thoát môn trừ diệt tâm si ám của tất cả chúng sanh cho họ được đầy trí huệ.

Trang Nghiem Chủ Thiên Vương được giải thoát môn thị hiện vô biên âm thanh vừa ý.

Niệm Quang Thiên Vương được giải thoát môn rõ biết vô tận tướng phước đức của tất cả chư Phật.

Tối Thượng Vân Âm Thiên Vương được giải thoát môn biết khắp thứ lớp thành hoại của tất cả kiếp quá khứ.

Thắng Quang Thiên Vương được giải thoát môn khai ngộ trí tuệ tất cả chúng sanh.

Diệu Kế Thiên Vương được giải thoát môn phóng quang khắp đến hư không giới mười phương.

Hỷ Huệ Thiên Vương được giải thoát môn sức tinh tấn tất cả công việc làm không ai phá hoại được.

Hoa Quang Kế Thiên Vương được giải thoát môn biết tất cả chúng sanh tạo nghiệp thọ báo.

Phổ Kiến Thập Phương Thiên Vương được giải thoát môn thị hiện bất tư nghì thân hình chúng sanh sai khác.

Lúc đó Thiện Hóa Thiên Vương, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả Hóa Lạc Thiên Chúng rồi nói kệ rằng:

*Thế gian nghiệp tánh chẳng nghĩ bàn
Phật vì quần mê đều khai thị
Khéo nói lý chơn thật hơn duyên
Tất cả chúng sanh nghiệp sai khác.
Các môn quán Phật vô sở Hữu
Mười phương tìm cầu bất khả đắc
Pháp tánh thị hiện không chơn thật
Tịch Âm Thiên Vương thấy pháp này.
Công hạnh Phật vô lượng kiếp
Vì dứt si mê cho thế gian
Nên dùng tịnh quang thường chiếu soi
Lực Quang Thiên Vương đã được ngộ.
Âm thanh vi diệu của thế gian
Không thể sánh được tiếng của Phật
Phật dùng một tiếng khắp mười phương
Trang Nghiem Thiên Vương môn giải thoát.
Bao nhiêu phước lực của thế gian
Chẳng bằng một tướng nơi thân Phật
Phước đức của Phật đồng hư không
Niệm Quang Thiên Vương đã được thấy.*

*Tam thế có nhiều vô lượng kiếp
 Bao nhiêu hình tướng thành cùng hoại
 Hiện đủ nơi trong chân lông Phật
 Vân Âm Thiên Vương đã rõ biết.
 Thập phương hư không có thể lường
 Chân lông của Phật không lường được
 Như vậy vô ngại bất tư nghì
 Diệu Kế Thiên Vương đã tỏ ngộ.
 Phật trong vô lượng kiếp quá khứ
 Rộng tự tại đầy đủ ba la mật
 Tinh tấn thật hành không mỏi nhàm
 Hỷ Huệ Thiên Vương đã được biết.
 Nhơn duyên nghiệp tánh bất tư nghì
 Phật vì thế gian đều diễn thuyết
 Pháp tánh thanh tịnh vốn không như
 Hoa Quang Thiên Vương ngộ nhập được.
 Ông nên quán Phật một chân lông
 Tất cả chúng sanh ở trong đó
 Chúng cũng chẳng đến cũng chẳng đi
 Phổ Kiến Thiên Vương đã hiểu biết.*

Tri Túc Thiên Vương được giải thoát môn tất cả Phật xuất thế đều viên mãn pháp luân giáo hóa.

Hỷ Lạc Hải Kế Thiên Vương được giải thoát môn thân quang minh thanh tịnh khắp hư không giới.

Tối Thắng Công Đức Tràng Thiên Vương được giải thoát môn nguyện hải thanh tịnh tiêu diệt khổ thế gian.

Tịch Tĩnh Quang Thiên Vương được giải thoát môn khắp hiện thân thuyết pháp.

Thiện Mục Thiên Vương được giải thoát môn khắp thanh tịnh tất cả chúng sanh giới.

Bửu Phong Nguyệt Thiên Vương được giải thoát môn tạng vô tận thường hiện tiền giáo hóa khắp thế gian.

Dũng Kiện Lực Thiên Vương được giải thoát môn khai thị tất cả cảnh giới chánh giác của chư Phật.

Kim Cang Diệu Quang Thiên Vương được giải thoát môn kiên cố tâm bồ đề của chúng sanh làm cho không hư hoại.

Tinh Tú Tràng Thiên Vương được giải thoát môn chư Phật xuất thế đều thân cận quan sát phương tiện điều phục chúng sanh.

Diệu Trang Nghiem Thiên Vương được giải thoát môn một niệm biết rõ tâm chúng sanh tùy cơ ứng hiện.

Lúc đó Tri Túc Thiên Vương, thừa oai lực Phật, quan sát khắp tất cả Đâu Suất Đà Thiên Chúng rồi nói kệ rằng:

*Như Lai rộng lớn khắp pháp giới
 Với các chúng sanh đều bình đẳng
 Khắp ứng quán sanh xiển pháp mâu*

*Khiến vào pháp nan tư thanh tịnh.
Tất cả chư Phật đều đến họp
Cung kính nghe pháp lại cúng dường
Tinh Tú Tràng Vương đã được thấy.
Chúng sanh tâm hải chẳng nghĩ bàn
Không trụ không nương cũng không động
Phật nơi một niệm thấy rõ ràng
Diệu Trang Nghiem Vương khéo rõ biết.*

Thời Phần Thiên Vương được giải thoát môn phát khởi thiện căn của chúng sanh khiến họ lia hẳn ưu não.

Diệu Quang Thiên Vương được giải thoát môn vào khắp tất cả cảnh giới.

Vô Tận Huệ Công Đức Tràng Thiên Vương được giải thoát môn sức đại bi dứt trừ tất cả khổ hoạn.

Thiện Hóa Đoan Nghiem Thiên Vương được giải thoát môn rõ biết tâm của tất cả chúng sanh trong ba đời.

Tổng Trì Đại Quang Minh Thiên Vương được giải thoát môn đà la ni quang minh ghi nhớ tất cả pháp không quên mất.

Bất Tư Nghị Huệ Thiên Vương được giải thoát môn phương tiện bất tư nghị khéo vào tự tánh của tất cả nghiệp.

Luân Tê Thiên Vương được giải thoát môn phương tiện chuyên pháp luân thành thực chúng sanh.

Quang Diệm Thiên Vương được giải thoát môn quảng đại nhãn quan sát khắp chúng sanh mà đến điều phục.

Quang Chiếu Thiên Vương được giải thoát môn siêu xuất tất cả nghiệp chướng chẳng thuận theo chỗ làm của ma.

Phổ Quán Sát Đại Danh Xưng Thiên Vương được giải thoát môn khéo dạy bảo tất cả thiên chúng khiến thật hành tâm thanh tịnh.

Lúc đó Thời Phần Thiên Vương, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả Dạ Ma Thiên Chúng rồi nói kệ rằng:

*Phật nơi vô lượng kiếp lâu xa
Đã cạn thế gian biển ưu não
Mở rộng đạo ly trần sạch trong
Soi sáng chúng sanh đèn trí huệ.
Như Lai pháp thân rất rộng lớn
Thập phương biên tế bất khả đắc
Tất cả phương tiện không thể lường
Diệu Quang Thiên Vương trí khéo nhập
Sanh lão bệnh tử, ưu bi khổ
Bức ngặt thế gian không tạm dứt
Như Lai xót thương nguyệt dứt trừ
Vô Tận Thiên Vương đã tỏ ngộ.
Phật trí như huyễn không chướng ngại*

Nơi tất cả pháp đều thấu suốt
 Vào trong tâm hành của chúng sanh
 Cảnh giới của Thiên Vương Thiện Hóa.
 Tổng Trì biên tế bất khả đắc
 Biện tài đại hải cũng vô tận
 Hay chuyển thanh tịnh diệu pháp luân
 Đại Quang Thiên Vương môn giải thoát.
 Nghiệp tánh rộng lớn không cùng tận
 Trí Huệ giác ngộ khéo khai thị
 Tất cả phương tiện bất tư nghi
 Bất Tư Nghi Vương được ngộ nhập.
 Chuyển bất tư nghi diệu pháp luân
 Hiện thị tu tập bồ đề đạo
 Dứt hẳn các khổ của chúng sanh
 Luân Tế Thiên Vương môn phương tiện.
 Như Lai chọn thân vốn không hai
 Tùy hình thể gian khắp ứng hiện
 Chúng sanh đều thấy ở trước mình
 Cảnh giới này Diệm Thiên đã chứng.
 Chúng sanh một phen thấy được Phật
 Tất cả nghiệp chướng sẽ trừ sạch
 Là các nghiệp ma trọn không thừa
 Là đạo sở hành của Quang Chiếu.
 Tất cả chúng hội như đại hải
 Phật ngự trong đó rất oai diệu
 Khắp rưới pháp vũ nhuần chúng sanh
 Danh Xưng Thiên Vương được giải thoát.

Thích Ca Nhơn Đà La Thiên Vương được giải thoát môn ghi nhớ chư Phật ba đời xuất thế nhữn đến quốc độ thành hoại đều thấy rõ rất vui mừng.

Phổ Xưng Mãn Âm Thiên Vương được giải thoát môn có thể làm cho sắc thân của Phật rất thanh tịnh rộng lớn thế gian không gì sánh bằng.

Từ Mục Bửu Kế Thiên Vương được giải thoát môn từ vân khắp che trùm.

Bửu Quang Tràng Danh Xưng Thiên Vương được giải thoát môn hằng thấy Phật hiện các thứ thân hình tướng oai đức ở trước tất cả thế chủ.

Phát Sanh Hỷ Lạc Kế Thiên Vương được giải thoát môn biết thành ấp cung điện của tất cả chúng sanh từ phước nghiệp nào cảm ra.

Đoan Chánh Niệm Thiên Vương được giải thoát môn khai thị công việc thành thực chúng sanh của chư Phật.

Cao Thăng Âm Thiên Vương được giải thoát môn biết tướng kiếp thành, kiếp hoại, chuyển biết của tất cả thế gian.

Thành Tụ Niệm Thiên Vương được giải thoát môn ghi nhớ hạnh điều phục chúng sanh của vị lai Bồ Tát.

Tịnh Hoa Quang Thiên Vương được giải thoát môn rõ biết nhưn duyên khoái lạc của tất cả chư thiên.

Trí Nhựt Nhân Thiên Vương được giải thoát môn khai thị thiện căn thọ sanh của tất cả Thiên Tử khiến không mê lầm.

Tự Tại Quang Minh Thiên Vương được giải thoát môn khai ngộ tất cả thiên chúng dứt hẳn các điều nghi.

Lúc đó Thích Ca Nhơn Đà La Thiên Vương, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả Đạo Lợi thiên chúng rồi nói kệ rằng:

*Tôi nhớ tất cả tam thế Phật
 Bao nhiêu cảnh giới đều bình đẳng
 Các quốc độ kia hoại hoặc thành
 Oai thần của Phật đều được thấy.
 Phật thân rộng lớn khắp mười phương
 Tướng hảo quân sanh đều lợi ích
 Quang minh chói sáng khắp mọi nơi
 Đạo này, Phổ Xưng đã được thấy.
 Đại từ phương tiện của Như Lai
 Kiếp xưa tu hành rất thanh tịnh
 Hoá đạo chúng sanh thật vô biên
 Bửu Kế Thiên Vương đã tỏ ngộ.
 Tôi nhớ công đức của Pháp Vương
 Trên hết trong đời không ai sánh
 Phát sanh quang đại hoan hỉ tâm
 Bửu Quang Thiên Vương được giải thoát.
 Phật biết nghiệp lành của chúng sanh
 Các thứ thặng nhơn sanh đại phước
 Điều khiến hiển hiện không có thừa
 Hi Kế Thiên Vương đã được thấy.
 Chư Phật xuất hiện khắp mười phương
 Tất cả thế gian đều cùng khắp
 Quán sát điều phục tâm chúng sanh
 Chánh Niệm Thiên Vương đã tỏ ngộ.
 Như Lai trí thân mắt rộng lớn
 Vi Trần thế giới đều thấy suốt
 Như vậy cùng khắp nơi mười phương
 Thắng Âm Thiên Vương được giải thoát.
 Phật tử thật hành hạnh bồ đề
 Chân lông của Phật đều hiện đủ
 Số kia vô lượng bất tư nghì
 Thành Niệm Thiên Vương đã thấy rõ.
 Thế gian tất cả sự an vui
 Tất cả đều do Phật xuất thế
 Như Lai công đức bất tư nghì
 Hoa Quang Thiên Vương môn giải thoát.
 Nếu niệm Như Lai chút công đức
 Nhẫn đến một niệm tâm kính ngưỡng
 Lo sợ ác đạo đều dứt trừ
 Trí Nhân Thiên Vương được tỏ ngộ.
 Trong pháp tịch diệt đại thân thông
 Tùy chúng sanh tâm đều khắp ứng
 Bao nhiêu nghi hoặc khiến dứt trừ
 Quang Minh Thiên Vương đã chứng được.*

Nhựt Thiên Tử được giải thoát môn tịnh quang chiếu khắp mười phương chúng sanh tận kiếp vị lai

thường làm lợi ích.

Quang Diệm Nhân Thiên Tử được giải thoát môn dùng tất cả tùy loại ứng thân khai ngộ chúng sanh làm cho vào biển trí huệ.

Tu Di Quang Hoan Hỉ Tràng Thiên Tử được giải thoát môn làm chúa tất cả chúng sanh khiến siêng tu vô biên công đức thanh tịnh.

Tịnh Bửu Nhựt Thiên Tử được giải thoát môn tu tất cả khổ hạnh thâm tâm hoan hỉ.

Dũng Mãnh Bất Thối Chuyển Thiên Tử được giải thoát môn quang minh vô ngại soi khắp khiến tất cả chúng sanh được thêm tinh sáng.

Diệu Hoa Anh Quang Minh Thiên Tử được giải thoát môn tịnh quang chiếu khắp thân chúng sanh khiến sanh lòng vui mừng tin hiểu.

Tối Thắng Tràng Quang Minh Thiên Tử được giải thoát môn quang minh chiếu khắp tất cả thế gian khiến thành tựu những công đức vi diệu.

Bửu Kế Phổ Quang Minh Thiên Tử được giải thoát môn biển đại bi hiện vô biên cảnh giới các thứ sắc tướng trang nghiêm.

Quang Minh Nhân Thiên Tử được giải thoát môn làm cho chúng sanh được pháp nhãn thanh tịnh thấy tạc pháp giới.

Trì Đức Thiên Tử được giải thoát môn phát sanh tâm thanh tịnh tương tục làm cho chẳng hư hoại.

Phổ Vận Hành Quang Minh Thiên Tử được giải thoát môn phổ vận nhựt cung điện chiếu thập phương chúng sanh khiến việc làm được thành tựu.

Lúc đó, Nhựt Thiên Tử thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Nhựt Thiên Tử rồi nói kệ rằng:

*Trí huệ quang Như Lai rộng lớn
Chiếu khắp mười phương các quốc độ
Chúng sanh đều thấy Đức Như Lai
Điều phục quân mê nhiều phương tiện.
Như Lai sắc tướng thật vô biên
Hiện thân theo lòng chúng sanh thích
Khắp mở trí huệ cho thế gian
Diệm Nhân Thiên Tử quan sát thấy.
Phật thân vô tỉ không ai bằng
Quang minh chiếu sáng khắp mười phương
Là bậc vô thượng hơn tất cả
Pháp môn như vậy Hoan Hỉ được.
Vì lợi cho đời tu khổ hạnh
Qua lại các cõi vô lượng kiếp
Quang minh biến tịnh như hư không
Tịnh Bửu Thiên Tử đã được biết.
Phật diễn diệu âm không chướng ngại
Cùng khắp mười phương các quốc độ
Đều sùng pháp vị lợi quần sanh
Phương tiện như đây Dũng Mãnh rõ.*

*Phóng quang minh lớn bắt tư nghi
 Thanh tịnh tất cả loài hàm thức
 Đều khiến phát sanh tin hiểu sâu
 Hoa Âm Thiên Tử được ngộ nhập.
 Thế gian chỗ có những quang minh
 Chẳng bằng ánh sáng chân lông Phật
 Phật quang như vậy bắt tư nghi
 Thắng Tràng Thiên Tử được giải thoát.
 Tất cả chư Phật pháp như vậy
 Ngồi cội bồ đề thành chánh giác
 Khiến kẻ tà ác về đường lành
 Bửu Kế Thiên Tử thấy như vậy.
 Chúng sanh ngu si khổ tối tâm
 Vì muốn cho họ được tịnh nhãn
 Nên Phật vì họ thấp huệ đấng
 Thiện Mục Thiên Tử quan sát thấy.
 Đáng tự tại phương tiện giải thoát
 Nếu ai được gặp cúng một lần
 Phước này giúp họ lần chứng quả
 Phương tiện trên đây Trì Đức được.
 Vô lượng môn trong một pháp môn
 Vô lượng ngàn kiếp nói như vậy
 Diễn thuyết pháp môn nghĩa nhiệm mầu
 Phổ Vận Quang Thiên đã hiểu rõ.*

Nguyệt Thiên Tử được giải thoát môn tịnh quang chiếu khắp pháp giới nhiếp hóa chúng sanh.

Hoa Vương Kế Quang Minh Thiên Tử được giải thoát môn quan sát tất cả chúng sanh khiến họ vào khắp vô biên pháp.

Chúng Diệu Tịnh Quang Thiên Tử được giải thoát môn rõ biết tâm niệm phan duyên của tất cả chúng sanh.

An Lạc Thế Gian Tâm Thiên Tử được giải thoát môn đem sự vui bắt tư nghi cho tất cả chúng sanh.

Thọ Vương Nhân Quang Minh Thiên Tử được giải thoát môn tùy thời thủ hộ khiến được thành tựu như nông gia gieo giống.

Xuất hiện Tịnh Quang Thiên Tử được giải thoát môn từ bi cứu hộ tất cả chúng sanh khiến họ được thấy những sự thọ khổ thọ vui.

Phổ Du Bất Động Quang Thiên Tử được giải thoát môn có thể cầm mặt nguyệt thanh tịnh hiện khắp mười phương.

Tinh Tú Vương Tự Tại Thiên Tử được giải thoát môn khai thị tất cả pháp như huyền như hư không vô tướng không tự tánh.

Tinh Giác Nguyệt Thiên Tử được giải thoát môn vì khắp tất cả chúng sanh khởi công dụng lớn.

Đại Oai Đức Quang Minh Thiên Tử được giải thoát môn dứt tất cả nghi hoặc.

Lúc đó Nguyệt Thiên Tử thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chư thiên trong nguyệt cung điện rồi kể rằng:

Phật phóng quang minh khắp thể gian
 Chiếu sáng mười phương các quốc độ
 Chuyển pháp rộng lớn bát tư nghi
 Phá hẳn chúng sanh nghiệp si ám.
 Cảnh giới vô biên lại vô tận
 Trong vô lượng kiếp thường khai thị
 Thần lực tự tại độ quần sanh
 Hoa Kế như vậy quan sát Phật.
 Tâm niệm chúng sanh niệm niệm khác.
 Phật trí rộng lớn đều rõ biết
 Thuyết pháp cho họ được vui mừng
 Diệu Quang Thiên Tử được giải thoát.
 Chúng sanh không có thật an vui
 Mê chìm ác đạo thọ sự khổ
 Như Lai dạy họ pháp tánh môn
 Lạc Tâm Thiên Tử suy gẫm thấy.
 Như Lai hy hữu đại từ bi
 Vì lợi chúng sanh vào các cõi
 Thuyết pháp khuyên họ khiến làm lành
 Nhân Quang Thiên Tử đã rõ biết.
 Thế Tôn khai thị pháp quang minh
 Phân biệt thể gian các nghiệp tánh
 Chỗ làm thiện ác không mất hư
 Tịnh Quang Thiên Tử lòng vui đẹp.
 Phật là chỗ nương tất cả phước
 Ví như địa cầu gìn cung điện
 Khéo truyền đạo mẫu rất an vui
 Phương tiện như đây Bất Động thấy.
 Lửa trí sáng lớn cùng pháp giới
 Hiện hình vô số đồng chúng sanh
 Mở bày chân thật vì muôn loài
 Tinh Tú Vương Thiên được tỏ ngộ.
 Phật như hư không không tự tánh
 Vì lợi chúng sanh hiện thể gian
 Tướng hảo trang nghiêm như bóng hình
 Tịnh Giác Nguyệt Thiên thấy như vậy
 Chưn lông thân Phật diễn thính Âm
 Mây pháp thể gian che trùm khắp
 Người thấy kẻ nghe đều vui mừng
 Đại Oai Đức Thiên được giải thoát.

III. CHƯ THẦN VƯƠNG GIẢI THOÁT MÔN

Trì Quốc Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn phương tiện tự tại nhiếp tất cả chúng sanh.

Thọ Quang Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn thấy khắp tất cả công đức trang nghiêm.

Tịnh Mục Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn dứt hẳn ưu khổ của tất cả chúng sanh làm cho sanh lòng vui mừng.

Hoa Quan Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn dứt hẳn tà kiến mê lầm của tất cả chúng sanh.

Hỉ Bộ Phổ Âm Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn khắp che chở rưới nhuần tất cả chúng sanh như mây che mát.

Nhạo Diêu Động Mỹ Mục Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn hiện thân xinh đẹp rộng lớn làm cho tất cả được an vui.

Diệu Âm Sư Tử Tràng Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn danh đồn lớn tốt lan khắp mười phương.

Phổ Phóng Bửu Quang Minh Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn hiện tất cả thân thanh tịnh quang minh đại hoan hỷ.

Kim Cang Thọ Hoa Tràng Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn khắp nhuần sum sê tất cả cây cối làm cho người thấy vui mừng.

Phổ Hiện Trang Nghiêm Càn Thát Bà Vương được giải thoát môn khéo vào tất cả cảnh giới Phật cho chúng sanh sự an vui.

Lúc đó Trì Quốc Càn Thát Bà Vương thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Càn Thát Bà rồi nói kệ rằng :

*Chư Phật cảnh giới vô lượng môn
Tất cả chúng sanh chẳng vào được
Phật tánh thanh tịnh như hư không
Vì khắp thế gian khai chánh đạo.
Mỗi mỗi chun lông của Như Lai
Đầy đủ công đức như biển cả
Tất cả thế gian đều an vui
Thọ Quang Vương đây đã thấy được.
Biển khổ rộng lớn của thế gian
Phật đều có thể tiêu trừ sạch
Phật nhiều phương tiện đại từ bi
Tịnh Mục Vương này hiểu biết được.
Mười phương cõi nước rộng vô biên
Trí Quang của Phật đều sáng chói
Dứt trừ tất cả chấp ác tà
Môn giải thoát này Hoa Quan được.
Phật từ thuở xưa vô lượng kiếp
Tu tập đại từ hạnh phương tiện
Tất cả thế gian đều an vui
Phổ Âm Thân Vương hay ngộ nhập.
Phật thân thanh tịnh đều thích thấy
Hay sanh thế gian vui vô lượng
Nhơn quả giải thoát thứ đệ thành
Diêu Động Mỹ Mục khéo khai thị.
Chúng sanh mê lầm thường lụy chuyển
Ngu si che chướng rất kín chắc
Như Lai vì họ nói pháp mầu
Sư Tử Tràng Vương diễn thuyết được.
Như Lai khắp hiện diệu sắc thân
Vô lượng sai khác khắp chúng sanh
Nhiều thứ phương tiện soi thế gian
Phổ Phóng Bửu Quang thấy như vậy.
Đại Trí phương tiện vô lượng môn
Phật vì chúng sanh mà khai diễn
Vào hạnh chơn thật đại bồ đề
Kim Cang Tràng Vương khéo quan sát.*

*Trong một sát na, trăm ngàn kiếp
Phật lực hay hiện không động diêu
Khắp đem an lạc thí quần sanh
Phổ Hiện Trang Nghiêm môn giải thoát.*

Tăng Trưởng Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn trừ diệt tất cả oán thù.

Long Chúa Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn tu tập vô biên công hạnh.

Trang Nghiêm Tràng Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn biết tất cả lòng ưa thích của chúng sanh.

Nhiều Ích Hạnh Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn khắp thành tựu công hạnh thanh tịnh sáng suốt.

Khả Bồ Úy Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn khai thị đạo an ổn vô úy cho tất cả chúng sanh.

Diệu Trang Nghiêm Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn tiêu trừ biển ái dục của tất cả chúng sanh.

Cao Phong Huệ Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn khắp hiện mây sáng chói che muôn loài.

Dũng Kiện Tý Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn khắp phóng quang minh dứt chướng nặng như núi.

Vô Biên Tịnh Hoa Nhãn Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn khai thị tâm đại bi bất thối chuyển.

Quảng Đại Diện Cưu Bàn Trà Vương được giải thoát môn hiện thân lưu chuyển trong các loài.

Lúc đó Tăng Trưởng Cưu Bàn Trà Vương, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Cưu Bàn Trà mà nói kệ rằng :

*Thành tựu nhãn lực Thế Đạo Sư
Vì người tu hành vô lượng kiếp
Lìa hẳn kiêu mạn cùng mê lầm
Nên thân của Phật rất nghiêm tịnh.
Từ xưa Đức Phật đã tu hành
Giáo hóa thập phương vô lượng chúng
Các thứ phương tiện lợi quần sanh
Môn giải thoát này Long Chúa được.
Phật dùng đại trí cứu chúng sanh
Thấy biết rõ ràng tâm của họ
Phương tiện tự tại khéo dặt dìu
Nghiêm Tràng Vương thấy lòng hoan hỷ.
Thần thông ứng hiện như bóng vang
Pháp luân như không thường chơn thật
Vô ương số kiếp ở nơi đời
Nhiều Ích Hạnh Vương đã được chứng.
Chúng sanh mù lừa thường tối tâm
Phật quang chiếu hiện đường an ổn
Cứu hộ muôn loài khổ được trừ
Khả Bồ Úy Vương quan sát thấy.
Biển dục trôi chìm đủ sự khổ
Trí Quang chiếu khắp đều tiêu diệt
Khô đã dứt trừ dạy pháp mầu*

*Diệu Trang Nghiem Vương được tỏ ngộ.
 Phật thân phổ ứng người đều thấy
 Nhiều môn phương tiện độ cs
 Tiếng như sấm nổ rưới mưa pháp
 Cao Phong Huệ Vương được chứng nhập.
 Quang minh thanh tịnh thường lợi ích
 Gặp được Phật quang tiêu chướng nặng
 Công đức của Phật vốn vô biên
 Thâm lý như đây Dũng Tý biết.
 Vì muốn an vui các chúng sanh
 Phật tu đại bi vô lượng kiếp
 Tất cả khốn khổ phương tiện trừ
 Vô Biên Tịnh Hoa đã thấy rõ.
 Thần thông tự tại bất tư nghi
 Thân Phật hiện khắp mười phương cõi
 Nhưng vẫn bất động không khứ lai
 Quảng Đại Diện Vương đã hiểu rõ.*

Tỳ Lô Bát Xoa Long Vương đã được giải thoát môn tiêu diệt tất cả khổ họa của loài rồng.

Ta Kiệt La Long Vương được giải thoát môn trong một niệm chuyển hình rồng hiện vô lượng thân chúng sanh.

Vân Âm Tràng Long Vương được giải thoát môn ở trong các loài dùng tiếng thanh tịnh nói vô biên danh hiệu của chư Phật.

Diệm Khẩu Long Vương được giải thoát môn hiện khắp vô biên thế giới kiến lập sai khác.

Diệm Nhân Long Vương được giải thoát môn Như Lai từ mẫn trừ diệt sân si của tất cả chúng sanh.

Vân Tràng Long Vương được giải thoát môn khai thị phước đức hỷ lạc lớn cho tất cả chúng sanh.

Đức Xoa Ca Long Vương được giải thoát môn dùng tiếng thanh tịnh cứu hộ dứt trừ tất cả sự bố úy.

Vô Biên Bộ Long Vương được giải thoát môn thị hiện tất cả sắc thân của Phật và trụ kiếp thứ đệ.

Thanh Tịnh Sắc Tốc Tật Long Vương được giải thoát môn xuất sanh sự ưa thích vui mừng lớn cho tất cả chúng sanh.

Phổ Hành Đại Âm Long Vương được giải thoát môn thị hiện tất cả âm thanh vô ngại bình đẳng thích ý.

Vô Nhiệt Não Long Vương được giải thoát môn dùng mây đại bi che khắp dứt sự khổ của tất cả thế gian.

Lúc đó Tỳ Lô Bát Xoa Long Vương thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả long chúng rồi nói kệ rằng:

*Quan sát Như Lai pháp chơn thường
 Tất cả chúng sanh đều lợi ích
 Dùng lòng đại từ luôn xót thương
 Cứu kẻ trôi chìm lo sợ khổ.
 Tất cả chúng sanh đều sai khác*

Một chun lông Phật đủ thị hiện
 Thần thông biến hóa khắp thế gian
 Ta Kiệt Long Vương quan sát thấy.
 Phật dùng thân thông không hạn lượng
 Rộng nói danh hiệu khắp chúng sanh
 Tùy lòng ưa thích đều được nghe
 Vân Âm Long Vương được tỏ ngộ.
 Vô lượng vô biên các quốc độ
 Có thể đem vào một chun lông
 Như Lai an tọa chúng hội kia
 Diệm Khẩu Long Vương đã thấy được.
 Tất cả chúng sanh lòng sân hận
 Ngu si ràng buộc chìm biển khổ
 Như Lai xót thương đều dứt trừ
 Diệm Nhân Long Vương quan sát thấy.
 Bao nhiêu phước đức của chúng sanh
 Trong chun lông Phật đều hiển hiện
 Hiện rồi đồng về biển đại phước
 Vân Tràng Long Vương đã quan sát.
 Chun lông thân Phật phát trí quang
 Trí quang khắp nơi thuyết diệu pháp
 Chúng sanh được nghe hết sợ lo
 Đức Xoa Long Vương đã được ngộ.
 Tam thế tất cả chư Như Lai
 Quốc độ trang nghiêm kiếp thứ đệ
 Như vậy đều hiện nơi Phật thân
 Biên Bộ Long Vương được thấy biết.
 Như Lai công hạnh thuở xa xưa
 Cúng dường tất cả vô lượng Phật
 Cúng rồi thêm lớn lòng vui mừng
 Tóc Tật Long Vương được chứng nhập.
 Âm thanh của Phật thuận theo loài
 Vì họ thuyết pháp được hỷ lạc
 Tiếng Phật thanh nhã cúng vui lòng
 Đại Âm Long Vương lòng tỏ ngộ.
 Chúng sanh bức ngặt trong các cõi
 Nghiệp hoặc trôi chìm không người cứu
 Phật dùng đại bi khiến thoát lìa
 Vô Nhiệt Long Vương đã chứng được.

Tỳ Sa Môn Dạ Xoa Vương được giải thoát môn dùng vô biên phương tiện cứu khổ chúng sanh ác.

Tự Tại Âm Dạ Xoa Vương được giải thoát môn quan sát khắp chúng sanh dùng phương tiện cứu hộ.

Nghiêm Trì Khí Trọng Dạ Xoa Vương được giải thoát môn có thể giúp ích tất cả chúng sanh rất ác.

Đại Trí Huệ Dạ Xoa Vương được giải thoát môn xung dương công đức của tất cả thánh nhơn. Diệm Nhân Chúa Dạ Xoa Vương được giải thoát môn đại bi trí quan sát khắp tất cả chúng sanh.

Kim Cang Nhân Dạ Xoa Vương được giải thoát môn các thứ phương tiện lợi ích an lạc tất cả chúng sanh.

Dũng Kiện Tý Dạ Xoa Vương được giải thoát môn khắp vào nghĩa lý của tất cả pháp.

Dũng Địch Đại Quân Dạ Xoa Vương được giải thoát môn hộ vệ tất cả chúng sanh khiến đều trụ nơi chánh đạo.

Phú Tài Dạ Xoa Vương được giải thoát môn tăng trưởng phước đức của tất cả chúng sanh khiến họ luôn được khoái lạc.

Lục Hoại Cao Sơn Dạ Xoa Vương được giải thoát môn tùy thuận ức niệm xuất sanh trí lực quang minh của Phật.

Lúc đó Đa Văn Đại Dạ Xoa Vương thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Dạ Xoa rồi nói kệ rằng:

*Chúng sanh tội ác đã quá sâu
Trăm ngàn kiếp qua chẳng thấy Phật
Trôi chìm sanh tử thọ khổ nhiều
Vì cứu chúng sanh Phật xuất thế.
Như Lai cứu hộ các thế gian
Tất cả chúng sanh hiện trước họ
Dứt khổ luân chuyển hết sợ lo
Tự Tại Âm Vương đã ngộ nhập.
Chúng sanh tạo ác nghiệp, chướng nhiều
Phật dạy lý mâu khiến rõ biết
Ví như đèn sáng chiếu thế gian
Nghiêm Trì Xoa Vương đã được thấy.
Thuở xưa nhiều kiếp Phật tu hành
Xưng tán mười phương tất cả Phật
Nên có tiếng đồn lớn cao xa
Đại Trí Huệ Vương được rõ biết.
Trí Huệ như không vô lượng biên
Pháp thân rộng lớn bất tư nghị
Do đây mười phương đều hiện thân
Diệm Nhân Chúa Vương quan sát thấy.
Trong tất cả loài diễn diệu âm
Thuyết pháp lợi ích vô lượng chúng
Tiếng Phật đến đâu khổ dứt trừ
Kim Cang Nhân Vương được phương tiện.
Tất cả nghĩa rộng lớn rất sâu
Phật dùng một câu diễn thuyết được
Giáo lý như vậy khắp thế gian
Dũng Kiện Tỷ Vương đã được ngộ.
Vô lượng chúng sanh chấp đạo tà
Phật dạy chánh đạo bất tư nghị
Khiến khắp thế gian thành pháp khí
Dũng Địch Quân Vương rõ biết được.
Bao nhiêu phước nghiệp của thế gian
Tất cả đều do Phật quang chiếu
Phật trí rộng lớn khó nghĩ lường
Phú Tài Xoa Vương được giải thoát.
Nhớ đến kiếp xưa vô lượng số
Phật từ lâu xa tu thập lực
Hay khiến trí lực đều tròn đầy
Lục Hoại Cao Sơn được rõ biết.*

Thiện Huệ Ma Hầu La Già Vương được giải thoát môn dùng tất cả thần thông phương tiện khiến chúng sanh chứa nhóm công đức.

Tịnh Oai Âm Vương được giải thoát môn khiến tất cả chúng sanh trừ phiền não được thanh lương vui sướng.

Thắng Huệ Trang Nghiêm Kế Vương được giải thoát môn khiến tất cả chúng sanh suy tưởng lành hay chẳng lành đều vào pháp thanh tịnh.

Diệu Mục Chủ Vương được giải thoát môn rõ thấu tất cả tướng phước đức tự tại bình đẳng vô sở trước.

Đăng Tràng Vương được giải thoát môn khai thị tất cả chúng sanh khiến lìa đường tối tăm sợ sệt.

Tối Thắng Quang Minh Tràng Vương được giải thoát môn rõ biết tất cả công đức của Phật sanh lòng vui mừng.

Sư Tử Úc Vương được giải thoát môn sức dũng mãnh làm chủ cứu hộ chúng sanh.

Chúng Diệu Trang Nghiêm Âm Vương được giải thoát môn khiến chúng sanh tùy ý niệm sanh vô biên hỷ lạc.

Tu Di Úc Vương được giải thoát môn quyết định bất động nơi tất cả cảnh duyên và được đầy đủ đến bờ kia.

Khả Ái Nhạo Quang Minh Vương được giải thoát môn bình đẳng vì tất cả chúng sanh khai thị đạo bình đẳng.

Lúc đó, Thiện Huệ Ma Hầu La Già Vương thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Ma Hầu La Già rồi nói kệ rằng:

*Ông xem Như Lai tánh thanh tịnh
Phổ hiện oai quang lợi quần phẩm
Khai đạo cam lồ khiến thanh lương
Các khổ dứt hẳn không còn sót.
Tất cả chúng sanh ở biển khổ
Các nghiệp hoặc ác tự ràng buộc
Đem pháp tịch tịnh dạy chúng sanh
Tịnh Oai Âm Vương khéo rõ biết.
Phật trí vô đẳng bất tư nghì
Tâm chúng sanh đều rõ biết cả
Vì họ xiển minh pháp thanh tịnh
Trang Nghiêm Kế Vương đã tỏ ngộ.
Vô lượng chư Phật hiện thế gian
Vì khắp chúng sanh làm ruộng phước
Biển phước rộng lớn rất khó lường
Diệu Mục Chủ Vương thấy tất cả.
Chúng sanh ở mãi biển sợ lo
Phật khắp hiện tiền mà cứu hộ
Pháp giới hư không đều khắp cùng
Đăng Tràng Vương đây đã thấy được.
Công đức nơi một chơn lông Phật
Thế gian chung tính không biết được
Vô biên vô tận đồng hư không
Quang minh Tràng Vương quan sát thấy.
Như Lai thông đạt tất cả pháp
Nơi pháp tánh kia đều chiếu rõ*

Không nghiêng không động như Tu Di
 Sư Tử Úc Vương môn giải thoát.
 Phật tử thuở trước kiếp lâu xa
 Biển rộng hoan hỷ sâu vô tận
 Vì thế ai thấy đều thích ưa
 Trang Nghiêm Âm Vương được chứng nhập.
 Rõ biết pháp giới không hình tướng
 Biển ba la mật đều đầy đủ
 Đại quang phổ tế các chúng sanh
 Tu Di Úc Vương đã tỏ ngộ.
 Ông xem Như Lai sức tự tại
 Mười phương thị hiện khắp đồng đều
 Sáng soi tỏ ngộ các chúng sanh
 Nhạo Quang Minh Vương đã khéo chứng.

Thiện Huệ Quang Minh Thiên Khẩn Na La Vương được giải thoát môn khắp sanh tất cả công hạnh hỷ lạc.

Diệu Hoa Tràng Khẩn Na La Vương được giải thoát môn có thể sanh pháp hỷ vô thượng khiến tất cả được an vui.

Chủng Chủng Trang Nghiêm Vương được giải thoát môn tất cả công đức đầy đủ tâm tin hiểu thanh tịnh rộng lớn.

Duyệt Ý Hồng Thịnh Vương được giải thoát môn thường nói ra tất cả tiếng duyệt ý khiến người nghe lia khỏi ưu bố.

Bửu Thọ Quang Minh Vương được giải thoát môn đại bi an lập tất cả chúng sanh khiến giác ngộ cảnh sở duyên.

Phổ Nhạo Kiến Vương được giải thoát môn thị hiện tất cả sắc thân vi diệu.

Tối Thắng Quang Trang Nghiêm Vương được giải thoát môn rõ biết tất cả quả thù thắng trang nghiêm từ nghiệp nào sanh.

Vi Diệu Hoa Tràng Vương được giải thoát môn khéo quan sát tất cả nghiệp thế gian sanh ra quả báo.

Động Địa Lực Vương được giải thoát môn môn thường khởi tất cả sự lợi ích chúng sanh.

Oai Mãnh Chủ Vương được giải thoát môn khéo biết và khéo nhiếp phục tâm niệm của tất cả Khẩn Na La.

Lúc đó, Thiện Huệ Quang Minh Vương thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Khẩn Na La rồi nói kệ rằng :

Thế gian tất cả sự an vui
 Tất cả đều do Phật xuất thế
 Đạo Sư lợi ích các chúng sanh
 Khắp làm chỗ quy y cứu hộ.
 Xuất sanh tất cả những hỷ lạc
 Thế gian đều được không cùng tận
 Hay khiến người thấy chẳng luống qua

Diêu Hoa Tràng Vương được tỏ ngộ.
 Biến công Đức Phật không cùng tận
 Cầu biên tế kia bất khả đắc
 Quang Minh chiếu sáng khắp mười phương
 Trang Nghiêm Vương đây môn giải thoát.
 Như Lai đại âm thường diễn thông
 Khai pháp chơn thật là ưu não
 Chúng sanh nghe được đều đẹp vui
 Duyệt Ý Hồng Thịnh hay tín thọ.
 Tôi xem Như Lai sức tự tại
 Đều do thuở trước siêng hành đạo
 Đại bi cứu người khiến sạch trong
 Bửu Thọ Quang Minh hay ngộ nhập.
 Như Lai khó được thấy và nghe
 Ưc kiếp chúng sanh mới được gặp
 Tướng hảo đầy đủ để trang nghiêm
 Phổ Nhạo Kiên Vương đã xem thấy.
 Ông xem Như Lai đại trí huệ
 Quân sanh tâm nguyện đều khắp ứng
 Đạo nhưt thiết trí đều tuyên bày
 Tối Thắng Trang Nghiêm hay rõ biết.
 Biến nghiệp rộng lớn bất tư nghì
 Chúng sanh khổ vui đều do đó
 Tất cả như vậy hay chỉ bày
 Vi Diêu Hoa Tràng quan sát thấy.
 Chư Phật thân thông không xen dứt
 Mười phương đại địa thường chấn động
 Tất cả chúng sanh chẳng biết hay
 Động Địa Lực Vương hằng thấy rõ.
 Ở nơi chúng hội hiện thân thông
 Phóng đại quang minh khiến giác ngộ
 Hiện bày tất cả cảnh Như Lai
 Oai Mãnh Chủ Vương hay quan sát.

Đại Tốc Tất Lực Ca Lô La Vương được giải thoát môn vô ngại vô trước nhãn quan sát khắp chúng sanh giới.

Bất Khả Hoại Bửu Kế Vương được giải thoát môn khắp an trụ pháp giới giáo hóa chúng sanh.

Thanh Tịnh Tốc Tật Vương được giải thoát môn khắp thành tựu sức tinh tấn ba la mật.

Bất Thối Tâm Trang Nghiêm Vương được giải thoát môn sức dũng mãnh vào cảnh giới Như Lai.

Đại Hải Xứ Nhiếp Trì Lực Vương được giải thoát môn vào biển công hạnh trí huệ rộng lớn của Phật.

Kiên Pháp Tịnh Quang Vương được giải thoát môn thành tựu vô biên chúng sanh sai biệt trí.

Diệu Nghiêm Quan Kế Vương được giải thoát môn trang nghiêm thành Phật pháp.

Phổ Tiệp Thị Hiện Vương được giải thoát môn thành tựu sức bình đẳng bất khả hoại.

Phổ Quán Hải Vương được giải thoát môn rõ biết tất cả thân chúng sanh mà vì hiện hình.

Long Âm Đại Mục Tinh Vương được giải thoát môn trí hạnh vào khắp sanh tử của tất cả chúng sanh.

Lúc đó, Đại Túc Tật Lục Vương thừa oai lực của Phật quan sát tất cả chúng Ca Lô La rồi nói kệ rằng:

Phật nhãn rộng lớn không ngần mé
 Thấy khắp mười phương các quốc độ
 Trong đó chúng sanh chẳng thể lường
 Hiện đại thần thông đều điều phục.
 Thần thông của Phật sức vô ngại
 Ngồi khắp mười phương cội bồ đề
 Thuyết pháp như mây đều khắp đầy
 Bửu Kê lông nghe lòng tin thuận.
 Phật thuở xa xưa tự tại các hạnh
 Phổ tịnh quang đại ba la mật
 Củng dưỡng tất cả chư Như Lai
 Thanh Tịnh Túc Tật sâu tin hiểu.
 Như Lai trong mỗi một chơn lông
 Một niệm hiện khắp vô biên hạnh
 Cảnh giới Như Lai rất khó suy
 Bất Thối Trang Nghiêm đều thấy rõ.
 Phật hạnh rộng lớn bất tư nghì
 Tất cả chúng sanh không lường được
 Công đức trí huệ của Đạo Sư
 Nhiếp Trì Lục Vương đạo giải thoát.
 Như Lai vô lượng trí huệ quang
 Hay dứt chúng sanh lưới nghi hoặc
 Cứu hộ tất cả các thế gian
 Khiên Pháp Tịnh Quang thọ trì được.
 Pháp thành rộng lớn không thể cùng
 Các thứ pháp môn vô lượng số
 Đức Phật ra đời rộng mở bày
 Diệu Nghiêm Quan Kế đã tỏ rõ.
 Tất cả chư Phật một pháp thân
 Chơn như bình đẳng vô phân biệt
 Phật dùng sức này thường an trụ
 Phổ Tiếp Thị Hiện diễn thuyết đủ.
 Phật ở các cõi nhiếp chúng sanh
 Quang minh thế gian đều chiếu khắp
 Các thứ phương tiện hiện điều phục
 Phổ Quán Hải Vương đã được ngộ.
 Phật xem tất cả các quốc độ
 Đều nương nghiệp hải mà an trụ
 Rưới khắp pháp vũ ở trong kia
 Long Âm Tinh Vương được giải thoát.

La Hầu A Tu La Vương được giải thoát môn hiện làm chủ tôn thắng trong đại hội.

Tỳ Ma Chát Đa Vương được giải thoát môn thị hiện vô lượng kiếp.

Xảo Huyền Thuật Vương được giải thoát môn tiêu diệt khổ tất cả chúng sanh khiến thanh tịnh.

Đại Quyển Thuộc Vương được giải thoát môn tu tất cả khổ hạnh tự trang nghiêm.

Bà Trí Vương được giải thoát môn chấn động thập phương vô biên cảnh giới.

Biên Chiếu Vương được giải thoát môn các thứ phương tiện an lập tất cả chúng sanh.

Kiên Cố Hạnh Diệu Trang Nghiêm Vương được giải thoát môn khắp hợp thiện căn sạch các nhiễm trước chẳng thể phá hoại.

Quảng Đại Nhon Huệ Vương được giải thoát môn sức đại bi không nghi lầm.

Hiện Thắng Đức Vương được giải thoát môn khắp khiến thấy Phật thờ kính cúng dường tự tại các thiện căn.

Thiện Âm Vương được giải thoát môn công hạnh quyết định bình đẳng khắp vào tất cả loài.

Lúc đó La Hâu Vương thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng A Tu La rồi nói kệ rằng:

*Tất cả mười phương quảng đại chúng
Phật thù đặc nhứt trong tất cả
Quang minh chiếu khắp đồng hư không
Trước các chúng sanh đều khắp hiện.
Trăm ngàn muôn kiếp các quốc độ
Trong một sát na đều hiện rõ
Phóng quang độ người đồng khắp đều
Tùy Ma Chát Đa vui khen ngợi.
Như Lai cảnh giới không ai bằng
Các thứ pháp môn thường lợi ích
Chúng sanh có khổ đều dứt trừ
Xảo Huyền Thuật Vương đã được thấy.
Trong vô lượng kiếp tự tại khổ hạnh
Lợi ích chúng sanh làm thanh tịnh
Do đây Phật trí trọn viên thành
Đại Quyển Thuộc Vương đã thấy rõ.
Vô ngại vô đẳng đại thân thông
Khắp động mười phương tất cả cõi
Cháng khiến chúng sanh có sợ kinh
Đại lực nơi đây đã rõ biết.
Phật hiện ra đời cứu chúng sanh
Đạo nhứt thiết trí đều khai thị
Đều khiến bỏ khổ được an vui
Nghĩa đây, Biến Chiếu xiển dương rộng.
Tất cả biến phước của thế gian
Phật lực hay sanh khiến thanh tịnh
Phật hay khai thị đạo giải thoát
Kiên Cố Trang Nghiêm được chứng nhập.
Phật đại bi thân không ai bằng
Đi khắp vô ngại đều khiến thấy
Dường như hình bóng hiện thế gian
Nhon Huệ hay tuyên công Đức Phật.
Thần thông rộng lớn không ai sánh
Khắp chốn hiện thân đầy pháp giới
Đều ngồi dưới cội đại bồ đề
Nghĩa này, Thắng Đức hay tuyên thuyết.
Như Lai ngày trước tu công hạnh
Trải qua các loài đều cùng khắp
Thoát khổ chúng sanh không có thừa
Thiên Âm ca ngợi công Đức Phật.*

IV. CHƯ THẦN CHỦ GIẢI THOÁT MÔN

Thị Hiện Cung Điện Chủ Trú Thần được giải thoát môn khắp vào tất cả thế gian. Pháp Khởi Huệ Hương Thần được giải thoát môn quan sát khắp tất cả chúng sanh đều khiến lợi ích vui mừng đầy đủ. Nhạo Thăng Trang Nghiêm Thần được giải thoát môn hay phóng vô biên pháp quang minh đáng thích ưa. Hoa Hương Diệu Quang Thần được giải thoát môn khai phát tâm tin hiểu thanh tịnh của tất cả chúng sanh. Phổ Tập Diệu Dược Thần được giải thoát môn chứa nhóm trang nghiêm công lực quang minh rộng khắp. Nhạo Tác Hỉ Mục Thần được giải thoát môn khai ngộ khắp tất cả chúng sanh khổ vui đều khiến được pháp lạc. Quán Phương Phổ Hiện Thần được giải thoát môn thân sai biệt thập phương pháp giới. Đại Bi Oai Lực Thần được giải thoát môn cứu hộ tất cả chúng sanh khiến được an lạc. Thiện Căn Quang Chiếu Thần được giải thoát môn công đức lực khắp sanh vui mừng đầy đủ. Diệu Hoa Anh Lạc Thần được giải thoát môn tiếng tăm đồn khắp nơi chúng sanh thấy Phật đều được lợi ích.

Lúc đó, Thị Hiện Cung Điện Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Chủ Trú Thần rồi nói kệ rằng:

*Phật trí như không vô cùng tận
Quang minh soi sáng khắp mười phương
Tâm hành chúng sanh đều biết rành
Thế gian không nơi nào chẳng đến.
Biết lòng sở thích của chúng sanh
Theo cơ diễn nói vô lượng pháp
Cử nghĩa rộng lớn đều không đồng
Pháp Khởi Huệ Hương thấy được rõ.
Phật phóng quang minh chiếu thế gian
Thấy nghe vui mừng không luống mất
Chỉ bày tịch diệt chỗ rộng sâu
Nhạo Thăng Trang Nghiêm lòng tỏ ngộ.
Phật rưới Pháp vũ vô biên lượng
Hay khiến người thấy đều mừng rỡ
Thiện căn tôi thắng từ đây sanh
Hoa Hương Diệu Quang rõ biết được.
Khắp vào pháp môn sức khai ngộ
Nhiều kiếp tu tập đều thanh tịnh
Phổ Tập Diệu Dược hay thấu suốt.
Nhiều môn phương tiện hóa quần sanh
Hoặc thấy hoặc nghe đều thọ ích
Đều khiến hớn hở rất vui mừng
Nhạo Tác Hỉ Mục thấy như vậy.
Thập lực ứng hiện khắp thế gian
Mười phương pháp giới đều không sót
Thế tánh chẳng có cũng chẳng không
Quán Phương Phổ Hiện hay chứng nhập.
Chúng sanh lưu chuyển trong hiểm nạn
Như Lai xuất thế vì thương xót
Tất cả khổ hoạn đều dứt trừ
Đại Bi Oai Lực môn giải thoát.
Chúng sanh trôi chìm trong đêm dài
Phật vì thuyết pháp cho thông hiểu
Đều khiến được vui trừ khổ lo
Thiện Căn Quang Chiếu môn ngộ nhập.
Như Lai phước đức đồng hư không
Từ đây nở sanh thế gian phước
Chỗ làm của Phật trọn không hư
Diệu Hoa Anh Lạc được giải thoát.*

Phổ Đức Tịnh Quang Chủ Dạ Thần được giải thoát môn tịch tịnh thiền định lạc đại dũng kiện. Hỉ Căn

Quán Thế Thân được giải thoát môn tướng công đức tướng công đức thanh tịnh rộng lớn khả ái. Hộ Thế Tinh Khí Thần được giải thoát môn hiện khắp thể gian điều phục chúng sanh. Tịch Tĩnh Hải Âm Thần được giải thoát môn chứa nhóm lòng hoan hỷ rộng lớn. Phổ Hiện Kiết Tường Thần được giải thoát môn ngôn âm duyệt ý tự tại rộng lớn. Phổ Phát Thọ Hoa Thần được giải thoát môn tạng quang minh rộng lớn đầy đủ hoan hỷ. Bình Đăng Hộ Dục Thần được giải thoát môn khai ngộ chúng sanh khiến thành thực thiện căn. Du hí Khoái Lạc Thần được giải thoát môn vô biên từ cứu hộ chúng sanh. Chư Căn Thường Hỷ Thần được giải thoát môn đại bi khắp hiện trang nghiêm. Thị Hiện Tịnh Phước Thần được giải thoát môn khiến khắp tất cả chúng sanh sở thích được đầy đủ.

Lúc đó, Phổ Đúc Tịnh Quang Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Chủ Dạ Thần mà nói kệ rằng:

*Các ngài nên xem công hạnh Phật
Quảng đại tịch tịnh tướng hư không
Biển dục không bờ làm sạch trong
Chiếu mười phương đoan nghiêm thanh tịnh.
Tất cả thế gian đều thích thấy
Vô lượng ức kiếp một lần gặp
Đại bi thương người đều khắp cùng
Hỷ Can Quán Thế quan sát thấy.
Đạo Sư cứu hộ các thế gian
Chúng sanh thấy Phật hiện trước mình
Làm cho các loài đều thanh tịnh
Hộ Thế Tinh Khí đã biết rõ.
Phật xưa tu tập biển hoan hỷ
Rộng lớn vô biên chẳng lường được
Vì thế người thấy đều thích ưa
Tịch Tĩnh Hải Âm hiểu biết được.
Như Lai cảnh giới chẳng thể lường
Diễn khắp mười phương mà hằng tịch
Khiến khắp chúng sanh ý sạch trong
Phổ Hiện Kiết Tường nghe vui đẹp.
Giữa nhóm chúng sanh không phước đức
Phật bực đại phước trang nghiêm sáng
Khai pháp tịch diệt lia câu trần
Phổ Phát Thọ Hoa đã được ngộ.
Mười phương khắp hiện đại thân thông
Tất cả chúng sanh đều điều phục
Các thứ sắc tướng đều khiến xem
Bình Đăng Hộ Dục quan sát được.
Như Lai thuở xưa trong mỗi niệm
Từ bi phương tiện đều thanh tịnh
Cứu hộ chúng sanh đã khắp cùng
Du hí Khoái Lạc môn giải thoát
Chúng sanh ngu si thường loạn độn
Tâm họ cứng đờ rất đáng sợ
Như Lai xuất thế vì xót thương
Chư Căn Thường Hỷ được tỏ ngộ.
Xưa Phật tu hành vì chúng sanh
Tất cả chí nguyện đều đầy đủ
Do đây đức tướng đều viên thành
Thị Hiện Tịnh Phước được chứng nhập.*

Biển Trụ Nhưt Thiết Chủ Phương Thần được giải thoát môn năng lực khắp cứu hộ. Phổ Hiện Quang Minh Thần được giải thoát môn trọn nên công lực thần thông hóa độ khắp tất cả chúng sanh. Quang

Hạnh Trang Nghiêm Thần được giải thoát môn đại quang minh phá tất cả chướng sanh hỉ lạc. Châu Hành Bất Ngại Thần được giải thoát môn hiện khắp tất cả chỗ chẳng lường nhọc. Vĩnh Đoạn Mê Hoặc Thần được giải thoát môn thị hiện danh hiệu phát sanh công đức đồng số tất cả chúng sanh. Biến Du Tịnh Không Thần được giải thoát môn hằng phát diệu âm khiến người nghe đều hoan hỉ. Vân Tràng Đại Âm Thần được giải thoát môn như rồng khắp rưới mưa khiến chúng sanh hoan hỉ. Kế Mục Vô Loạn Thần được giải thoát môn được giải thoát môn năng lực tự tại vô sai biệt thị hiện hạnh nghiệp tất cả chúng sanh. Phổ Thế Nghiệp Thần được giải thoát môn quan sát các thứ hạnh nghiệp trong tất cả thú sanh. Châu Biến Du Lãm Thần được giải thoát môn công việ làm đều rốt ráo sanh sự hoan hỉ tất cả chúng sanh.

Lúc đó, Biến Trụ Nhứt Thiết Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Chủ Phương Thần rồi nói kệ rằng :

*Như Lai tự tại hiện ra đời
Tất cả quần sanh đều giáo hóa
Chỉ bày khiến ngộ các pháp môn
Đều khiến được thành vô lượng trí.
Thần thông vô lượng khắp chúng sanh
Tùy họ sở thích mà hiện tướng
Người thấy đều được lìa khổ lo
Phổ Hiện Quang Minh môn giải thoát.
Trong biển mê tối của chúng sanh
Phật hiện đước pháp rất sáng suốt
Sáng đó chiếu khắp người đều thấy
Quang Hạnh Trang Nghiêm đã tự tại.
Đầy đủ các tiếng của thế gian
Khắp chuyển pháp luân người đều hiểu
Chúng sanh nghe pháp phiền não trừ
Châu Hành Bất Ngại được tỏ ngộ.
Tất cả danh tự của thế gian
Hồng danh của Phật đồng số đó
Đều khiến chúng sanh lìa mê lằm
Vĩnh Đoạn Mê Hoặc quan sát biết.
Nếu có chúng sanh đến trước Phật
Được nghe diệu âm của Như Lai
Họ đều sanh lòng rất vui mừng
Biến Du Tịnh Không ngộ pháp đó.
Phật ở trong mỗi mỗi sát na
Khắp rưới vô biên đại pháp vũ
Đều khiến chúng sanh phiền não trừ
Vân Tràng Đại Âm rõ biết được.
Tất cả thế gian những biến nghiệp
Phật xưa khai thị đồng không khác
Khắp khiến chúng sanh nghiệp hoặc trừ
Kế Mục Vô Loạn đã rõ thấu.
Nhứt Thiết Trí địa vốn vô biên
Tất cả tâm niệm của chúng sanh
Như Lai soi thấy đều rõ ràng
Phổ Quán Thế Nghiệp môn rộng lớn.
Phật xưa nhiều kiếp tu công hạnh
Đủ vô lượng môn ba la mật
Đại bi thương xót lợi chúng sanh
Châu Biến Du Lãm được giải thoát.*

Tịnh Quang Phổ Chiếu Chủ Không Thần được giải thoát môn biết khắp tất cả tâm chúng sanh trong các

loài. Phổ Du Thâm Quảng Thần được giải thoát môn khắp vào pháp giới. Sanh Kiết Tường Phong Thần được giải thoát môn rõ thấu vô biên cảnh giới thân tướng. Ly Chướng An Trụ Thần được giải thoát môn hay trừ nghiệp hoặc chướng tất cả chúng sanh. Quảng Bộ Diệu Kế Thần được giải thoát môn khắp quán sát tư duy biên công hạnh rộng lớn. Vô Ngại Quang Diệm Thần được giải thoát môn đại bi quang khắp cứu hộ ách nạn tất cả chúng sanh. Vô Ngại Thắng Lực Thần được giải thoát môn vào khắp tất cả phước đức lực vô sở trước. Ly Cấu Quang Minh Thần được giải thoát môn hay khiến tâm tất cả chúng sanh lia cái chướng được thanh tịnh. Thâm Viễn Diệu Âm Thần được giải thoát môn trí quang minh thấy khắp mười phương. Quang Biến Thập Phương Thần được giải thoát môn chẳng động bồn xứ mà hiện khắp thế gian.

Lúc đó, Tịnh Quang Phổ Chiếu Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Chủ Không Thần rồi kệ rằng :

*Như Lai mắt rộng lớn
 Như hư không thanh tịnh
 Thấy khắp các chúng sanh
 Tất cả đều tỏ rõ.
 Thân Phật rất sáng chói
 Chiếu khắp mười phương cõi
 Mọi nơi đều hiện tiền
 Phổ Du Thần xem thấy.
 Thân Phật như hư không
 Vô sanh vô sở thủ
 Vô tánh vô khả đắc
 Cát Tường Thần rõ thấu.
 Phật từ vô lượng kiếp
 Rộng nói các thánh đạo
 Dứt trừ chướng chúng sanh
 Ly Chướng Thần được ngộ.
 Tôi xem Phật thuở xưa
 Tu tập bồ đề hạnh
 Vì an lạc thế gian
 Diệu Kế Thần được thấy.
 Tất cả cõi chúng sanh
 Lưu chuyển biến sanh tử
 Phật phóng diệt khổ quang
 Vô Ngại Thần thấy rõ.
 Tạng công đức thanh tịnh
 Làm phước điền thế gian
 Dùng trí huệ hiển bày
 Thắng Lực Thần tỏ ngộ.
 Chúng sanh thường si mê
 Lưu chuyển trong đường hiểm
 Vì họ Phật phóng quang
 Ly Cấu Thần chứng được
 Trí huệ không ngăn mé
 Hiện khắp các quốc độ
 Quang minh chiếu thế gian
 Diệu Âm Thần thấy Phật.
 Phật vì độ chúng sanh
 Khắp mười phương tu tập
 Tâm nguyện lớn không lường
 Quang Biến Thần thấy biết.*

Vô Ngại Quang Minh Chủ Phong Thần được giải thoát môn vào khắp Phật pháp và tất cả thế gian. Phổ

Hiện Dũng Nghiệp Thần được giải thoát môn Phật xuất hiện trong vô lượng quốc độ đều cúng dường rộng lớn. Phiêu Kích Vân Tràng Thần được giải thoát môn dùng hương phong khắp dứt trừ bệnh của tất cả chúng sanh. Tịnh Quang Trang Nghiêm Thần được giải thoát môn khắp sanh thiện căn tất cả chúng sanh khiến dứt trừ núi chướng nặng. Lực Năng Kiệt Thủy Thần được giải thoát môn có thể phá vô biên chúng ác ma. Đại Thịnh Biến Hồng Thần được giải thoát môn dứt hẳn sự sợ hãi tất cả chúng sanh. Thọ Diểu Thủy Kế Thần được giải thoát môn biến tài vào thật tướng của tất cả pháp.

Phổ Hành Vô Ngại Thần được giải thoát môn tạm phương tiện điều phục tất cả chúng sanh. Chúng Cung Điện Thần được giải thoát môn nhập thiền định tịch tịnh dứt trừ ngu si rất nặng. Đại Quang Phổ Chiếu Thần được giải thoát môn tùy thuận tất cả chúng sanh thật hành vô ngại.

Lúc đó, Vô Ngại Quang Minh Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Chủ Phong Thần rồi nói kệ rằng:

*Tất cả Phật Pháp rất sâu rộng
 Phương tiện vô ngại khắp vào được
 Phật thường xuất hiện khắp thế gian
 Không tướng, không hình, không ảnh tượng.
 Ông xemnl thuở xa xưa
 Một niệm cúng dường vô lượng Phật
 Như vậy dũng mãnh hạnh Bồ đề
 Phổ Hiện Dũng Nghiệp được tỏ ngộ.
 Như Lai cứu thế bất tư nghì
 Tất cả phương tiện không lường uổng
 Đều khiến chúng sanh lìa khổ lo
 Phiêu Kích Vân Tràng môn giải thoát.
 Chúng sanh vô phước, chịu khổ đau
 Chướng nặng, cái đày, thường che đậy
 Đều khiến tất cả được thoát lìa
 Tịnh Quang Trang Nghiêm được rõ biết.
 Thần thông rộng lớn của Như Lai
 Dẹp trừ tất cả loài ma chướng
 Bao nhiêu phương tiện dùng nhiếp trừ
 Lực Năng Kiệt Thủy quan sát thấy.
 Chưm lông của Phật diễn diệu âm
 Tiếng Phật thế gian đều cùng khắp
 Tất cả khổ sợ đều dứt trừ
 Đại Thịnh Biến Hồng rõ biết được.
 Phật ở tất cả các quốc độ
 Trong vô lượng kiếp thường diễn thuyết
 Biện tài vi diệu của Như Lai
 Thọ Diểu Thủy Kế đã được hiểu.
 Như Lai tất cả môn phương tiện
 Trí vào trong đó đều vô ngại
 Cảnh giới vô biên không ai bằng
 Phổ Hành Vô Ngại được giải thoát.
 Như Lai cảnh giới không ngăn mé
 Nơi nơi phương tiện đều khiến thấy
 Mà thân tịch tịnh không tướng hình
 Chúng Cung Cung Điện được chứng nhập.
 Như Lai nhiều kiếp tu công hạnh
 Tất cả trí lực đều viên mãn
 Thuận theo thế pháp ứng chúng sanh
 Đại Quang Phổ Chiếu đã được thấy.*

Phổ Quang Diệm Tạng Chủ Hỏa Thần được giải thoát môn đều trừ tối tăm tất cả thế gian.

Phổ Tập Quang Tràng Thần được giải thoát môn có thể dứt các nghiệp hoặc trôi chìm khổ của tất cả chúng sanh.

Đại Quang Biến Chiếu Thần được giải thoát môn tạng đại bi phước lạc vô động.

Chúng Diệu Cung Điện Thần được giải thoát môn quan sát Như Lai thần thông lực thị hiện vô biên tế.

Vô Tận Quang Kế Thần được giải thoát môn quang minh chiếu điện vô biên hư không giới.

Chúng Chúng Diệm Nhân Thần được giải thoát môn các thứ phước trang nghiêm quang minh tịch tịnh.

Thập Phương Cung Điện Như Tu Di Sơn Thần được giải thoát môn dứt những khổ não của tất cả các loài.

Oai Quang Tự Tại Thần được giải thoát môn tự tại khai ngộ tất cả thế gian.

Quang Chiếu Thập Phương Thần được giải thoát môn phá hẳn tất cả kiến chấp ngu si.

Lôi Âm Điện Quang Thần được giải thoát môn thành tựu tất cả nguyện lực âm thanh chấn động.

Lúc đó, Phổ Quang Diệm Tạng Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Chủ Hóa thần rồi nói kệ rằng:

*Ông xem Như Lai tinh tấn lực
Rộng lớn ức kiếp bất tư nghì
Vì độ chúng sanh hiện thế gian
Bao nhiêu ám chướng khiến đều dứt.
Chúng sanh ngu si sanh kiến chấp
Phiền não như thác như lửa cháy
Đạo Sư phương tiện đều dứt trừ
Phổ Tập Quang Tràng được tỏ ngộ.
Phước đức như không vô cùng tận
Cầu tìm biên tế bất khả đắc
Phật đại bi lực không động lay
Đại Quang Biến Chiếu lòng vui đẹp.
Tôi xem công hạnh của Như Lai
Trái vô lượng kiếp không ngần mé
Như vậy thị hiện sức thần thông
Chúng Diệu Cung Thần đã rõ biết.
Ức kiếp tu hành chẳng thể suy
Cầu tìm biên tế chẳng thể biết
Diễn pháp thật tướng khiến vui mừng
Vô Tận Quang Thần quan sát thấy.
Mười phương chỗ có vô lượng chúng
Đại chúng hiện tiền chiêm ngưỡng Phật
Quang minh tịch tịnh chiếu thế gian
Chúng Chúng Diệm Nhân hay rõ thấu.
Như Lai xuất hiện khắp thế gian
Ngồi trong tất cả cung điện báu
Tuyên thuyết đại pháp rộng vô biên
Thập Phương Cung Thần môn giải thoát.*

Chư Phật trí huệ rất rộng sâu
 Thế gian tự tại đều khắp hiện
 Thuyết minh rành rẽ chơn thật lý
 Oai Quang Tự Tại ngộ môn này.
 Kiến chấp ngu si bị che tối
 Chúng sanh mê lầm thường lưu chuyển
 Vì họ Phật dạy diệu pháp môn
 Quang Chiếu Phương Thần hay ngộ nhập.
 Chỉ nguyện rộng lớn bất tư nghi
 Thập lực lục độ đã thanh tịnh
 Theo bốn nguyện xưa hiện ra đời
 Lối Âm Điện Quang rõ biết được.

Phổ Hưng Vân Tràng Chủ Thủy Thần được giải thoát môn từ tâm bình đẳng lợi ích tất cả chúng sanh.

Hải Triều Vân Âm Thần được giải thoát môn vô biên pháp trang nghiêm.

Diệu Sắc Luân Kế Thần được giải thoát môn quan sát chúng sanh đáng giáo hóa dùng phương tiện nhiếp thọ.

Thiện Xảo Triền Phục Thần được giải thoát môn khắp diễn bày cảnh giới thậm thâm của chư Phật.

Ly Cầu Hương Tích Thần được giải thoát môn khắp hiện đại quang minh thanh tịnh.

Phước Kiều Quang Âm Thần được giải thoát môn thanh tịnh pháp giới vô tướng vô tánh.

Tri Túc Tự Tại Thần được giải thoát môn biển đại bi vô tận.

Tịnh Hỷ Thiện Âm Thần được giải thoát môn đại hoan hỷ trong đạo tràng chúng hội Bồ Tát.

Phổ Hiện Oai Quang Thần được giải thoát môn dùng sức đại phước đức vô ngại khắp xuất hiện.

Hồng Thịnh Biến Hải Thần được giải thoát môn quan sát tất cả chúng sanh phát khởi phương tiện điều phục như hư không.

Lúc đó Phổ Hưng Vân Tràng Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Chủ Thủy Thần rồi nói kệ rằng:

Thanh Tịnh từ bi sát trần số
 Cộng sanh một tướng của Như Lai
 Mỗi mỗi tướng hảo đều như vậy
 Do đây nhìn Phật không nhầm đủ.
 Thế Tôn thuở xưa lúc tu hành
 Khắp đến chỗ ngự tất cả Phật
 Công hạnh tu hành không nhầm mỗi
 Phương tiện như đây Văn Âm biết.
 Phật trong tất cả mười phương cõi
 Vắng lặng bất động không lai khứ
 Đều khiến chúng sanh thấy thân Phật
 Diệu Sắc Luân Kế hay ngộ nhập.
 Như Lai cảnh giới vô biên lượng
 Tất cả chúng sanh chẳng biết được
 Diệu Âm điện thuyết khắp mười phương

Thiện Xảo Triền Phục tu tập được.
 Thế Tôn quang minh vô cùng tận
 Chiếu khắp pháp giới bất tư nghị
 Thuyết pháp giáo hóa độ chúng sanh
 Ly Cấu Hương Tích quan sát thấy.
 Như Lai thanh tịnh đồng hư không
 Vô tướng vô hình mười phương khắp
 Tất cả chúng hội đều được thấy
 Phước Quang Âm Thần khéo quan sát.
 Phật xưa tu tập môn đại bi
 Tâm Phật rộng khắp đồng chúng sanh
 Đường như mây lớn hiện thế gian
 Môn giải thoát này Tri Túc biết.
 Tất cả thập phương các quốc độ
 Đều thấy Như Lai ngự pháp tòa
 Khai ngộ rành rẽ đại bồ đề
 Tịnh Hỷ Thiện Âm được chứng nhập.
 Chư Phật chỗ làm không chướng ngại
 Qua khắp mười phương tất cả cõi
 Các nơi thị hiện đại thân thông
 Phổ Hiện Oai Quang đã ngộ được.
 Tu tập vô biên hạnh phương tiện
 Khắp cõi chúng sanh đều đầy đủ
 Thân thông diệu dụng chẳng tạm dừng
 Hồng Thịnh Biến Hải chứng nhập được.

Xuất Hiện Bửu Quang Chủ Hải Thần được giải thoát môn dùng thân châu báu trang nghiêm tâm bình đẳng bố thí phước đức cho tất cả chúng sanh.

Bất Khả Hoại Kim Cang Tràng Thần được giải thoát môn phương tiện khéo giữ gìn thiện căn của tất cả chúng sanh.

Bất Tạp Ly Cấu Thần được giải thoát môn có thể làm cạn biển phiền não của tất cả chúng sanh.

Hằng Trụ Ba Lăng Thần được giải thoát môn khiến tất cả chúng sanh lìa ác đạo.

Cát Tường Bửu Nguyệt Thần được giải thoát môn khắp dứt trừ đại si ám.

Diệu Hoa Long Kế Thần được giải thoát môn dứt trừ tất cả sự khổ của các loài ma mà ban cho sự an lạc.

Phổ Trì Quang Vị Thần được giải thoát môn chữa sạch kiến chấp ngu si của tất cả chúng sanh.

Bửu Diệm Hoa Quang Thần được giải thoát môn xuất sanh tất cả bửu chủng tánh bồ đề tâm.

Kim Cang Diệu Kế Thần được giải thoát môn biến công đức tâm bất động.

Hải Triều Lô Âm Thần được giải thoát môn vào khắp môn pháp giới tam muội.

Lúc đó, Xuất Hiện Bửu Quang Thần thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Chủ Hải Thần rồi nói kệ rằng:

Bất khả tư nghị biến đại kiếp
 Cùng đường tất cả mười phương Phật

Khắp đem công đức thí quần sanh
 Do đây đoan nghiem không ai sánh.
 Tất cả thế gian đều xuất hiện
 Chúng sanh căn dục đều biết rõ
 Vì họ hoàng tuyên biến pháp môn
 Bất Hoại Kim Trạng vui được ngộ.
 Phật là đạo sư của thế gian
 Pháp vân pháp vũ chẳng lường được
 Tiêu cạn biển khổ vốn vô cùng
 Bất Tạt Trần Cầu môn ngộ nhập.
 Phiền não che đây các chúng sanh
 Lưu chuyển các loài chịu khổ não
 Vì họ khai thị cảnh Như Lai
 Hằng Trụ Ba Thân đã chứng được.
 Phật trong nhiều kiếp khó nghĩ bàn
 Tu hành công hạnh vô cùng tận
 Dứt hẳn lưới nghi của chúng sanh
 Cát Tường Bửu Nguyệt đã được biết.
 Phật thấy chúng sanh thường khủng bố
 Lưu chuyển trong biển sanh tử lớn
 Khai đạo vô thượng của Như Lai
 Diệu Hoa Long Kế đã hiểu được.
 Chư Phật cảnh giới bất tư nghi
 Pháp giới hư không tướng bình đẳng
 Trừ sạch lưới nghi của chúng sanh
 Trì Quang Vị Thân hay tuyên thuyết.
 Phật nhân thanh tịnh bất tư nghi
 Tất cả cảnh giới đều gồm thấy
 Đem đạo vi diệu dạy chúng sanh
 Bửu Diệm Hoa Quang tâm tỏ ngộ.
 Ma quân rộng lớn số vô lượng
 Trong một sát na đều trừ diệt
 Tâm không lay động khó nghĩ lường
 Kim Cang Diệu Kế được phương tiện.
 Khắp mười phương cõi diễn diệu âm
 Mười phương pháp giới đều cùng khắp
 Cảnh giới tam muội của Như Lai
 Hải Triều Âm Thân được rõ biết.

Phổ Phát Tấn Lưu Chủ Hà Thần được giải thoát môn khắp mưa vô biên pháp vũ.

Phổ Khiết Tuyên Giản Thân được giải thoát môn khắp hiện trước tất cả chúng sanh khiến lìa hẳn phiền não.

Ly Trần Tịnh Nhãn Thần được giải thoát môn dùng phương tiện đại bi khắp rửa sạch phiền não trần cấu của tất cả chúng sanh.

Thập Phương Biến Hồng Thần được giải thoát môn hằng ra tiếng lợi ích chúng sanh.

Phổ Cứ Hộ Chúng Sanh Thần được giải thoát môn thường sanh lòng từ không nào hại đối với tất cả hàm thức.

Vô Nhiệt Tịnh Quang Thần được giải thoát môn khắp thị hiện tất cả căn lành mát mẻ.

Phổ Sanh Hoan Hỷ Thần được giải thoát môn tu hành đầy đủ bố thí khiến tất cả chúng sanh lia hẳn bồn sên.

Quảng Đức Thắng Tràng Thần được giải thoát môn làm tất cả phước điền hoan hỷ.

Quang Chiếu Phổ Thế Thần được giải thoát môn hay khiến tất cả chúng sanh người tạp nhiễm được thanh tịnh, kẻ sân độc được hoan hỷ.

Hải Đức Quang Minh Thần được giải thoát môn hay khiến tất cả chúng sanh vào biển giải thoát thường hưởng vui đầy đủ.

Lúc đó Phổ Phát Tấn Lưu Thần thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Chủ Hà Thần rồi nói kệ rằng:

*Như Lai thuở trước vì chúng sanh
 Tu tập pháp hải vô biên hạnh
 Dường như mưa rưới tan nóng nực
 Dứt hết phiền não của chúng sanh.
 Phật xưa nhiều kiếp bất tư nghi
 Quang Minh đại nguyện sạch thế gian
 Căn tánh thuần thực khiến ngộ đạo
 Phổ Khiết Tuyền Thần tâm được ngộ.
 Đại bi phương tiện khắp chúng sanh
 Đều hiện trước họ thường giáo hóa
 Khiến họ dứt sạch phiền não như
 Tịnh Nhân thấy đây rất vui đẹp.
 Phật diễn diệu âm đều khiến nghe
 Chúng sanh ưa thích lòng hoan hỷ
 Đều khiến trừ sạch vô lượng khổ
 Biển Hồng Thần đây được giải thoát.
 Phật xưa tu tập hạnh bồ đề
 Vì lợi chúng sanh vô lượng kiếp
 Do đó quang minh khắp thế gian
 Phổ Cứu Hộ Thần nhớ biết rõ.
 Phật xưa tu hành vì chúng sanh
 Phương tiện giáo hóa khiến thành thực
 Biển phước thanh tịnh trừ khổ phiền
 Vô Nhiệt Quang Thần đã được thấy.
 Bố thí rất rộng lớn vô cùng
 Tất cả chúng sanh đều lợi ích
 Hay khiến người thấy hết xan tham
 Phổ Hoan Hỷ Thần được tỏ ngộ.
 Phật xưa tu hành thật phương tiện
 Thành tựu vô biên biển công đức
 Người thấy được Phật đều mừng rỡ
 Đức Thắng Tràng Thần lòng vui thích.
 Chúng sanh phiền não đều trừ sạch
 Từ tâm bình đẳng với oán thù
 Nên được quang minh chiếu khắp nơi
 Phổ Chiếu Thế Thần được thấy rõ.
 Phật là biển phước điền công đức
 Hay khiến chúng sanh lìa điều ác
 Nhân đến thành tựu đại bồ đề
 Hải Đức Minh Thần được giải thoát.*

Nhu Nhuận Thắng Vị Chủ Giá Thần được giải thoát môn đem pháp vị cho chúng sanh khiến thành tựu thân Phật.

Thời Hoa Tịnh Quang Thần được giải thoát môn hay khiến tất cả chúng sanh được sự vui mừng rộng lớn.

Sắc Lực Dũng Kiện Thần được giải thoát môn dùng tất cả pháp môn viên mãn làm cho các cảnh giới đều thanh tịnh.

Tăng Ích Tinh Khí Thần được giải thoát môn thấy đại bi vô lượng thần thông biến hóa của Phật.

Phổ Sanh Căn Quả Thần được giải thoát môn khắp hiện Phật phước điền khiến gieo giống không hư mất.

Diệu Nghiêm Hoàn Kế Thần được giải thoát môn khắp phát hoa tịnh tín của chúng sanh.

Nhuận Trạch Tịnh Hoa Thần được giải thoát môn đại từ cứu tế chúng sanh khiến thêm lớn biển phước đức.

Thành Tựu Diệu Hương Thần được giải thoát môn rộng khai thị tất cả hành pháp.

Kiến Giả Ái Nhạo Thần được giải thoát môn hay khiến pháp giới chúng sanh xa lìa những điều ác giải đãi ưu não đều được thanh tịnh.

Ly Cấu Quang Minh Thần được giải thoát môn quan sát thiện căn của tất cả chúng sanh tùy thuận thuyết pháp khiến chúng hội được vui mừng đầy đủ.

Lúc đó Nhu Nhuận Thắng Vị Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp hết tất cả chúng Chủ Giá Thần rồi nói kệ rằng :

*Như Lai Vô thượng biến công đức
 Khắp hiện đèn sáng chiếu thế gian
 Tất cả chúng sanh đều cứu độ
 Ban cho an lạc chẳng sót thừa.
 Thế Tôn công đức vô lượng biên
 Chúng sanh được nghe chẳng luống bỏ
 Đều khiến lìa khổ thường vui mừng
 Thời Hoa Quang Thần được chứng nhập.
 Như Lai trí lực đều viên mãn
 Công đức trang nghiêm hiện thế gian
 Điều phục tất cả loài chúng sanh
 Pháp này Dũng Kiện được chứng rõ.
 Phật xưa tu tập biến đại bi
 Tâm Phật niệm niệm khắp thế gian
 Thần thông của Phật thật vô biên
 Tăng Tinh Khí Thần quan sát thấy.
 Phật khắp thế gian thường hiện tiền
 Tất cả phương tiện không luống bỏ
 Chúng sanh phiền não đều sạch trừ
 Sanh Căn Quả Thần được giải thoát.
 Phật là biển trí của thế gian
 Phóng tịnh Quang minh đều cùng khắp*

*Tin hiểu rộng lớn từ đây sanh
 Diệu Nghiem Kế Thần được ngộ nhập.
 Phật quán thế gian khởi từ tâm
 Vì lợi chúng sanh mà xuất hiện
 Khai thị thẳng đạo rất vui lành
 Nhuận Tinh Hoa Thần môn giải thoát.
 Thiện Thế tu hành hạnh thanh tịnh
 Dưới cội bồ đề tuyên thuyết đủ
 Giáo hóa như vậy khắp mười phương
 Thành Diệu Hương Thần lãnh hội được.
 Phật nơi tất cả các thế gian
 Khiến lìa ưu não sanh đại hỷ
 Bao nhiêu căn dục khiến sạch trừ
 Kiến Ái Nhạo Thần được ngộ nhập.
 Như Lai xuất hiện nơi thế gian
 Quan sát chúng sanh lòng ưa thích
 Các môn phương tiện khiến thành thực
 Ly Cấu Quang Thần môn giải thoát.*

Kiết Tường Chủ Dược Thần được giải thoát môn quan sát khắp tâm của tất cả chúng sanh mà siêng năng nhiếp thủ.

Chiên Đàn Lâm Thần được giải thoát môn dùng quang minh nhiếp thủ chúng sanh khiến họ được lợi ích.

Ly Trần Quang Minh Thần được giải thoát môn dùng phương tiện thanh tịnh dứt trừ phiền não của tất cả chúng sanh.

Danh Xung Phổ Văn Thần được giải thoát môn hay dùng đại danh xung thêm lớn vô biên thiện căn.

Mao Khổng Hiện Quang Thần được giải thoát môn đại bi tràng mau đến tất cả cảnh giới bịnh tật.

Phá Âm Thanh Tịnh Thần được giải thoát môn chữa trị tất cả chúng sanh mù lòa khiến được trí nhãn thanh tịnh.

Phổ Phát Hồng Thịnh Thần được giải thoát môn hay diễn Phật Âm giảng nghĩa sai biệt của các pháp.

Tế Nhựt Quang Tràng Thần được giải thoát môn hay làm thiện tri thức khiến chúng sanh đều phát thiện căn.

Minh Kiến Thập Phương Thần được giải thoát môn tạn đại bi thanh tịnh hay dùng phương tiện khiến chúng sanh tín giải.

Phổ Phát Oai Quang Thần được giải thoát môn phương tiện khiến niệm Phật dứt trừ bịnh của tất cả chúng sanh.

Lúc đó Kiết Tường Thần, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Chủ Dược Thần rồi nói kệ rằng:

*Như Lai trí tuệ bất tư nghi
 Chúng sanh tâm niệm đều rõ biết
 Hay dùng vô lượng phương tiện môn*

Dứt trừ chúng sanh vô lượng khổ.
 Đại Hùng thiện xảo khó nghĩ lường
 Hành động thi vi không luôn uổng
 Tất khiến chúng sanh khổ dứt trừ
 Chiên Đàn Lâm Thần đã ngộ được.
 Ông xem chư Phật pháp dường ấy
 Thuở xưa siêng tu vô lượng kiếp
 Đối với các cõi không chấp tham
 Ly Trần Quang Thần được chứng nhập.
 Trăm ngàn muôn kiếp khó gặp Phật
 Ai được thấy Phật và nghe danh
 Tất được lợi ích không lường qua
 Danh Xưng Phổ Văn đã biết rõ.
 Trong mỗi chun lông của Như Lai
 Đều phóng quang minh dứt các khổ
 Thế gian phiền não đều dứt trừ
 Mao Không Quang Thần môn ngộ nhập.
 Chúng sanh ngu si bị mù lừa
 Nghiệp hoặc khổ não nhiều vô lượng
 Phật đều dứt trừ khai trí huệ
 Phá Ám Tịnh Thần quan sát thấy.
 Như Lai nhứt âm vô hạn lượng
 Khai diễn tất cả biến pháp môn
 Chúng sanh được nghe đều biết rành
 Phát Hồng Thịnh Thần được giải thoát.
 Ông xem Phật trí khó nghĩ bàn
 Hiện vào các loài để cứu độ
 Hay khiến người thấy đều thuận theo
 Tế Nhứt Trùng Thần rõ biết được.
 Như Lai phương tiện biến đại bi
 Vì cứu chúng sanh mà xuất hiện
 Rộng khai chánh đạo dạy chúng sanh
 Kiến Thập Phương Thần đã rõ thấu.
 Như Lai khắp phóng đại quang minh
 Tất cả mười phương đều chiếu đến
 Chúng sanh niệm Phật sanh công đức
 Phổ Phát Quang Thần môn giải thoát.

Bồ Hoa Như Vân Chủ Lâm Thần được giải thoát môn biến trí rộng lớn vô biên.

Trạc Cán Thơ Quang Thần được giải thoát môn sửa sang rộng lớn khắp thanh tịnh.

Sanh Nha Phát Diệu Thần được giải thoát môn tăng trưởng các thứ mầm tịnh tín.

Kiết Tường Tịnh Diệp Thần được trang nghiêm tất cả công đức thanh tịnh.

Thùy Bồ Diệm Tạng Thần được giải thoát môn trí huệ phổ môn thanh tịnh thường xem khắp pháp giới.

Diệu Trang Nghiem Quang Thần được giải thoát môn biết khắp công hạnh của tất cả chúng sanh mà bủa giăng mây pháp.

Khả Ái Lôi Thịnh Thần được giải thoát môn nhẫn thọ tất cả tiếng trái ý mà diễn thuyết âm thanh thanh tịnh.

Hương Quang Phổ Biến Thần được giải thoát môn hiện khắp mười phương những cảnh giới rộng lớn đã làm từ thuở xưa.

Diệu Quang Hoánh Diệu Thần được giải thoát môn dùng tất cả công đức nhiều ích thế gian.

Hoa Quả Quang Vị Thần được giải thoát môn hay khiến tất cả chúng sanh thấy Phật ra đời thường kính nhớ chẳng quên trang nghiêm tạng công đức.

Lúc đó Hoa Bồ Như Vân Thần, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Chủ Lâm Thần rồi nói kệ rằng:

*Phật xưa tu tập hạnh bồ đề
Phước đức trí huệ đều viên mãn
Tất cả trí lực trọn đủ đầy
Phóng đại quang minh mà xuất thế.
Đại bi vô lượng khắp chúng sanh
Như Lai thuở xưa tu thanh tịnh
Nên nay hay làm lợi thế gian
Trạc Thơ Quang Thần biết rõ được.
Nếu người thấy Phật được một lần
Tất được thẳng vào biển thâm tín
Khai thị tất cả đạo Như Lai
Sanh Nha Diệu Thần môn giải thoát.
Chư long chứa nhóm các công đức
Ức kiếp tuyên dương chẳng thể hết
Chư Phật phương tiện khó nghĩ bàn
Cát Tường Diệp Thần hay hiểu rõ.
Tôi nhớ Như Lai thuở xa xưa
Cúng dường sát thân vô lượng Phật
Trí huệ lần lần thêm sáng suốt
Bồ Diệm Tạng Thần rõ biết được.
Tất cả chúng sanh nhiều công hạnh
Thế Tôn một niệm đều rõ biết
Trí huệ vô ngại rộng vô biên
Diệu Nghiêm Quang Thần hay ngộ nhập.
Hằng diễn Như Lai tịch Diệu âm
Khắp sanh vô lượng đại hoan hỷ
Tùy theo căn tánh đều được ngộ
Lôi Âm Thần đây đã làm được.
Như Lai thị hiện đại thần thông
Mười phương quốc độ đều cùng khắp
Phật xưa tu hành khiến được thấy
Phổ Hương Quang Thần được chứng nhập.
Chúng sanh gian ác chẳng biết tu
Mê hoặc trầm luân trong sanh tử
Vì họ mở bày đường trí huệ
Diệu Quang Lâm Thần đã được thấy.
Phật vì nghiệp chướng các chúng sanh
Qua vô lượng kiếp mới xuất hiện
Người khác niệm niệm thường khiến thấy
Hoa Quả Vị Thần quan sát được.*

Bửu Phong Khai Hoa Chủ Sơn Thần được giải thoát môn nhập đại tịch định quang minh.

Hoa Lâm Diệu Kế Thần được giải thoát môn tu tập từ thiện căn thành thực bất khả tư nghì số chúng

sanh.

Cao Trạng Phổ Chiêu Thần được giải thoát môn quan sát tất cả tâm ưa thích của chúng sanh làm nghiêm tịnh các căn.

Ly Trần Bửu Kế Thần được giải thoát môn vô biên kiếp tinh tấn không nhàm trễ.

Quang Chiêu Thập Phương Thần được giải thoát môn dùng vô biên công đức quang khắp giác ngộ.

Đại Lực Quang Minh Thần được giải thoát môn hay tự thành thực lại khiến chúng sanh xa lìa ngu mê.

Oai Quang Phổ Thắng Thần được giải thoát môn trừ tất cả khổ khiến không còn thừa.

Vi Mật Quang Luân Thần được giải thoát môn diễn giáo pháp quang minh hiển bày tất cả công đức của Như Lai.

Phổ Nhân Hiện Kiến Thần được giải thoát môn khiến tất cả chúng sanh, nhẫn đến trong chiêm bao, đều thêm lớn thiện căn.

Kim Cang Kiên Cố Nhãn Thần được giải thoát môn xuất hiện vô biên đại nghĩa.

Lúc đó Bửu Phong Khai Hoa Thần, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Chủ Sơn Thần rồi nói kệ rằng:

*Xưa tự tại thắng hạnh rộng vô biên
Nay được thân thông cũng vô lượng
Rộng mở pháp môn nhiều vô số
Đều khiến chúng sanh được tỏ ngộ.
Tướng hảo nghiêm thân khắp thế gian
Ánh sáng chun lông đều thanh tịnh
Đại từ phương tiện bày tất cả
Diệu Kế Sơn Thần ngộ môn này.
Phật thân hiện khắp vô biên cõi
Thập phương thế giới đều đủ cả
Tướng hảo nghiêm tịnh người vui mừng
Phổ Chiêu Sơn Thần được ngộ nhập.
Nhiều kiếp siêng tu không lười mỏi
Chẳng nhiệm thế pháp như hư không
Các môn phương tiện độ chúng sanh
Môn này Bửu Kế Thần được ngộ.
Chúng sanh tối tâm vào đường hiểm
Phật xót thương họ phóng quang chiếu
Khiến khắp thế gian tỉnh giấc mơ
Quang chiếu vui mừng tâm được ngộ.
Xưa ở các cõi rộng tu hành
Cúng dường thập phương vô số Phật
Chúng sanh được thấy phát nguyện to
Đại Lực Sơn Thần đã thấy rõ.
Thấy các chúng sanh lưu chuyển khổ
Tất cả nghiệp chướng luôn ràng buộc
Dùng trí huệ quang đều dứt trừ
Phổ Thắng Sơn Thần được giải thoát.
Mỗi mỗi chun lông vang tiếng diệu*

*Tùy chúng sanh tâm ca ngợi Phật
 Khắp cả mười phương vô lượng kiếp
 Quang Luân Sơn Thân chứng môn này.
 Khắp cả mười phương Phật hiện tiền
 Các môn phương tiện thuyết diệu pháp
 Lợi ích chúng sanh nhiều công hạnh
 Hiện Kiến Sơn Thân được tỏ ngộ.
 Pháp môn vô lượng dường biển cả
 Nhứt âm diễn thuyết người đều hiểu
 Cả kiếp diễn bày vẫn chẳng cùng
 Môn phương tiện này Kim Cang được.*

Phổ Đức Tịnh Hoa Chủ Địa Thần được giải thoát môn dùng tâm từ bi niệm niệm quan sát khắp tất cả chúng sanh.

Kiên Phước Trang Nghiêm Thần được giải thoát môn hiện khắp năng lực phước đức của tất cả chúng sanh.

Diệu Hoa Nghiêm Thọ Thần được giải thoát môn vào khắp các pháp xuất sanh tất cả cõi Phật trang nghiêm.

Phổ Tán Chúng Bửu Thần được giải thoát môn tu tập các môn tam muội khiến các chúng sanh trừ chướng cấu.

Tịnh Mục Quán Thời Thần được giải thoát môn khiến tất cả chúng sanh thường du hí khoái lạc.

Kim Sắc Diệu Nhân Thần được giải thoát môn thị hiện tất cả thân thanh tịnh điều phục chúng sanh.

Hương Mao Phát Quang Thần được giải thoát môn rõ biết biến công đức đại oai lực của tất cả Phật.

Tịch Âm Duyệt Ý Thần được giải thoát môn nhiếp trì khắp biển âm thanh của tất cả chúng sanh.

Diệu Hoa Triền Kế Thần được giải thoát môn đầy đủ tánh ly cấu.

Kim Cang Phổ Trì Thần được giải thoát môn khắp xuất hiện tất cả pháp luân của Phật nhiếp trì.

Lúc đó Phổ Đức Tịnh Hoa Thần thừa oai lực của Phật quan sát khắp tất cả chúng Chủ Địa Thần rồi nói kệ rằng:

*Như Lai thuở xưa trong mỗi niệm
 Môn đại từ bi bất khả thuyết
 Tu hành như vậy không thôi ngừng
 Nên được bền chắc thân bất hoại.
 Tam thế chúng sanh và Bồ Tát
 Tất cả phước đức đã tạo được
 Đều hiện chơn lông của Như Lai
 Phước Nghiêm Địa Thân đã được thấy.
 Tam muội tịch tịnh rất rộng lớn
 Bất sanh bất diệt không lai khứ
 Nghiêm tịnh quốc độ dạy chúng sanh
 Diệu Hoa Địa Thần được giải thoát.
 Phật thuở xa xưa tu các hạnh
 Vì khiến chúng sanh tiêu chướng nặng*

*Phổ Tán Chúng Bửu Chủ Địa Thần
 Thấy giải thoát này lòng mừng rỡ.
 Như Lai cảnh giới không ngăn mé
 Thế gian niệm niệm đều hiện khắp
 Tịnh Mục Quán Thời Chủ Địa Thần
 Thấy công hạnh Phật lòng vui đẹp.
 Diệu Âm vô hạn bất tư nghì
 Khắp vì chúng sanh trừ phiền não
 Thấy Phật công đức rộng vô biên
 Kim Sắc Nhân Thân hay tỏ ngộ.
 Tất cả sắc hình đều hóa hiện
 Mười phương pháp giới đều đây khắp
 Như vậy hóa độ các chúng sanh
 Hương Mao Địa Thần thường thấy Phật.
 Diệu Âm cùng khắp cả mười phương,
 Trái vô lượng kiếp thường diễn thuyết
 Duyệt Ý Địa Thần được suốt thông
 Theo Phật được nghe rất mừng kinh.
 Chưn lông thân Phật tuông mây thơm
 Tùy chúng sanh tâm khắp các cõi
 Những ai được thấy thành căn lành
 Diệu Hoa Kế Thần thường quan sát.
 Kiên cố khó hoại như Kim Cang
 Chẳng thể lay động hơn Tu Di
 Phật thân như vậy ở thế gian
 Phổ Trì Địa Thần được thấy rõ.*

Bửu Phong Quang Diệu Chủ Thành Thần được giải thoát môn phương tiện lợi ích chúng sanh.

Diệu Nghiêm Cung Điện Thần được giải thoát môn biết căn tánh chúng sanh giáo hóa thành thực.

Thanh Tịnh Hỷ Bửu Thần được giải thoát môn thường vui mừng khiến tất cả chúng sanh hưởng thọ phước đức.

Ly Ưu Thanh Tịnh Thần được giải thoát môn tạn đại bi cứu những kẻ bố úy.

Hoa Đăng Diệm Nhân Thần được giải thoát môn đại trí huệ khắp rõ suốt.

Diệm Tràng Minh Hiện Thần được giải thoát môn phương tiện khắp thị hiện.

Thạnh Phước Oai Quang Thần được được giải thoát môn quan sát khắp tất cả chúng sanh khiến tu biển phước đức rộng lớn.

Tịnh Quang Minh Thân Thần được giải thoát môn khai ngộ tất cả chúng sanh ngu ám.

Hương Tràng Trang Nghiêm Thần được giải thoát môn quan sát thần lực tự tại của Như Lai khắp thế gian điều phục chúng sanh.

Bửu Phong Quang Mục Thần được giải thoát môn có thể dùng đại quang minh phá núi chướng ngại của tất cả chúng sanh.

Lúc đó Bửu Phong Quang Diệu Thần, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Chủ Thành Thần rồi nói kệ rằng:

Đạo Sư thần lực bất tư nghi
 quang minh chiếu khắp mười phương cõi
 chúng sanh hiện tiền thấy Như Lai
 Giáo hóa thành thực vô lượng số.
 Chúng sanh căn tánh đều sai khác
 Phật rõ biết cả không dư sót
 Diệu Nghiem Cung Điện Chủ Thành Thân
 Chúng được môn này lòng mừng rỡ.
 Như Lai vô lượng kiếp tu hành
 Hộ trì chánh pháp của chư Phật
 Tâm thường thừa phụng sanh hoan hỷ
 Môn này Diệu Bửu Thân được ngộ.
 Như Lai từ xưa đã trừ được
 Tất cả khủng bố của chúng sanh
 Luôn luôn với họ khởi từ bi
 Ly Ưu Thành Thân mừng được ngộ
 Phật trí quảng đại vô hạn biên
 Ví như hư không chẳng lường được
 Hoa Đăng Diệm Nhân Chủ Thành Thân
 Học được Như Lai môn diệu huệ.
 Phật thân sắc tướng đồng chúng sanh
 Tùy họ ưa thích đều khiến thấy
 Diệm Tràng Minh Hiện Chủ Thành Thân
 Học phương tiện này lòng hoan hỷ.
 Như Lai ngày trước tu phước đức
 Thanh tịnh quảng đại vô biên tế
 Thanh Phước Oai Quang Chủ Thành Thân
 Quán Sát tỏ ngộ lòng vui thích.
 Chúng sanh ngu mê trong các cõi
 Như kẻ sanh manh trọn không thấy
 Vì lợi ích họ Phật ra đời
 Tịnh Quang Minh Thân được chứng nhập.
 Như Lai tự tại rộng vô biên
 Như mây che khắp cùng thế giới
 Nhân đến hiện mộng khiến điều phục
 Môn này Hương Tràng quan sát thấy.
 Chúng sanh si tối như mù lòa
 Các thứ chướng cái theo ràng buộc
 Phật quang chiếu suốt khiến mở ra
 Quang Mục Thành Thân được chứng nhập.

Tịnh Trang Nghiem Tràng Đạo Tràng Thần được giải thoát môn đủ sức thệ nguyện xuất hiện cúng dường Phật rộng lớn trang nghiem.

Tu Di Bửu Quang Đạo Tràng Thần được giải thoát môn thành tựu bồ đề hạnh rộng lớn hiện ra trước tất cả chúng sanh.

Lôi Âm Tràng Tướng Đạo Tràng Thần được giải thoát môn tùy tâm ưa thích của tất cả chúng sanh khiến trong chiêm bao thấy Phật thuyết pháp.

Vũ Hoa Diệu Nhân Thần được giải thoát môn hay mưa tất cả đồ báu trang nghiem.

Thanh Tịnh Diệm Hình Thần được giải thoát môn có thể hiện đạo tràng trang nghiem vi diệu rộng giáo hóa chúng sanh khiến thành thực.

Hoa Anh Thùy Kế Thần được giải thoát môn theo căn cơ thuyết pháp khiến sanh chánh niệm.

Vũ Bửu Trang Nghiêm Thần được giải thoát môn hay dùng biện tài khắp mưa vô biên pháp hoan hỷ.

Dũng Mạnh Hương Nhân Thần được giải thoát môn rộng khen ngợi công đức của chư Phật.

Kim Cang Thế Vân Thần được giải thoát môn thị hiện vô biên sắc tướng trang nghiêm đạo tràng.

Liên Hoa Quang Minh Thần được giải thoát môn dưới cội bồ đề yên lặng bất động mà đến khắp mười phương.

Diệu Quang Chiếu Diệu Thần được giải thoát môn hiển thị những trí lực của Như Lai.

Lúc đó Tịnh Trang Nghiêm Tràng Thần thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Đạo Tràng Thần rồi nói kệ rằng:

*Tôi nhớ Như Lai thuở xa xưa
 Trong vô lượng kiếp tu công hạnh
 Chư Phật xuất thế đều cúng dường
 Được công đức lớn dường hư không.
 Phật xưa bố thí vô cùng tận
 Vô lượng cõi nước như vì trần
 Tu Di Bửu Quang Đạo Tràng Thần
 Nhớ đến Như Lai lòng hớn hờ.
 Như Lai sắc tướng vốn vô cùng
 Biến hóa rộng khắp tất cả cõi
 Chúng sanh mơ mộng thường thị hiện
 Lô Âm Tràng Thần quan sát thấy.
 Phật vô lượng kiếp tu hạnh xả
 Xả được khó xả trí như biển
 Xả hạnh như vậy vì chúng sanh
 Diệu Nhân Hoa Thần tỏ ngộ được.
 Vô biên sắc tướng như mây báu
 Hiện Bồ Đề Tràng khắp thế gian
 Thanh Tịnh Diệm Hình Đạo Tràng Thần
 Thấy Phật tự tại sanh hoan hỷ.
 Chúng sanh công hạnh biến vô biên
 Như Lai cùng khắp rưới mưa Pháp
 Tùy căn tánh họ trừ nghi hoặc
 Hoa Anh Tràng Thần đã được ngộ.
 Vô lượng pháp môn nghĩa sai khác
 Biện tài rộng lớn đều vào được
 Vũ Bửu Nghiêm Cụ Đạo Tràng Thần
 Nơi tâm niệm niệm thường như vậy.
 Tất cả quốc độ bất khả thuyết
 Dùng hết ngôn từ ca ngợi Phật
 Nên được danh dự công đức to
 Dũng Mạnh Nhân Thần ghi nhớ được.
 Các thứ sắc tướng nhiều vô biên
 Dưới cội bồ đề đều khắp hiện
 Kim Thế Vân Thần ngộ môn này
 Hằng quán đạo thọ sanh hoan hỷ.
 Biên tế mười phương bất khả đắc
 Phật tọa đạo tràng trí cũng vậy*

*Liên Hoa Quang Minh Đạo Tràng Thần
Được giải thoát này rất vui thích.
Đạo Tràng tất cả xuất diệu âm
Ca ngợi Như Lai trí thanh tịnh
Cũng khen nhơn hạnh đã viên thành
Diệu Quang Chiếu Thần nghe hiểu được.*

Bửu Ấn Thủ Túc Hành Thần được giải thoát môn khắp rưới những châu báu sanh hoan hỷ rộng lớn.

Liên Hoa Quang Thần được giải thoát môn thị hiện Phật thân ngồi tất cả tòa liên hoa sáng đẹp khiến người thấy vui mừng.

Tối Thắng Hoa Kế Thần được giải thoát môn trong mỗi tâm niệm kiến lập chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai.

Nhiếp Chư Thiện Kiến Thần được giải thoát môn cất chân bước đi đều điều phục vô biên chúng sanh.

Diệu Bửu Tinh Tràng Thần được giải thoát môn trong mỗi niệm hóa hiện các thứ lưới liên hoa chiếu sáng rưới những châu báu vang ra thanh âm vi diệu.

Nhạo Thổ Diệu Âm Thần được giải thoát môn xuất sanh vô biên hoan hỷ.

Chiên Đàn Thọ Quang Thần được giải thoát môn dùng hương phong giác ngộ khắp tất cả chúng hội đạo tràng.

Liên Hoa Quang Minh Thần được giải thoát môn tất cả chun lông phóng quang minh diễn pháp âm vi diệu.

Vi Diệu Quang Minh Thần được giải thoát môn nơi thân phóng ra các thứ lưới quang minh chiếu sáng khắp nơi.

Tích Tập Diệu Hoa Thần được giải thoát môn khai ngộ tất cả chúng sanh khiến sanh nhiều thiện căn.

Lúc đó Bửu Ấn Thủ Thần, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Túc Hành Thần rồi nói kệ rằng:

*Phật xưa tu hành vô lượng kiếp
Cúng dường tất cả mười phương Phật
Tâm thường vui đẹp chẳng mỗi nhàm
Tâm hoan hỷ rộng sâu như biển.
Niệm niệm thân thông chẳng thể lường
Hóa hiện hoa sen hương thơm ngát
Phật ngồi tòa sen đi khắp nơi
Liên Hoa Quang Thần đều thấy rõ.
Chư Phật Như Lai pháp như vậy
Chúng hội rộng lớn khắp mười phương
Thị hiện thân thông bát tư nghì
Tối Thắng Hoa Thần đều thấy biết.
Cõi nước mười phương tất cả chỗ
Nơi đó dờ chun hoặc hạ chun
Đều hay thành tựu các chúng sanh
Nhiếp Thiện Kiến Thần tâm được ngộ.*

Như số chúng sanh khắp hiện thân
 Mỗi mỗi thân này khắp pháp giới
 Đều phóng tịnh quang rưới các báu
 Diệu Bảo Tinh Thần được chứng nhập.
 Như Lai cảnh giới vô biên tế
 Khắp rưới pháp vũ đều cùng khắp
 Chúng hội thấy Phật sanh vui mừng
 Thổ Diệu Âm Thần thấy biết được
 Âm thanh của Phật đồng hư không
 Tất cả âm thanh đều ở trong
 Điều phục chúng sanh đều cùng khắp
 Chiên Đàn Thọ Thần nghe hiểu được.
 Tất cả chơn lông vang tiếng pháp
 Diễn thuyết hồng danh tam thế Phật
 Người nghe tiếng này đều vui mừng
 Liên Hoa Quang Thần thấy như vậy.
 Phật thân biến hiện bất tư nghì
 Mỗi bước hiện tướng dường như biển
 Tùy tâm chúng sanh khiến được thấy
 Diệu Quang Minh Thần được giải thoát.
 Mười phương khắp hiện đại thân thông
 Tất cả chúng sanh đều khai ngộ
 Tập Diệu Hoa Thần nơi pháp này
 Thấy biết trong lòng rất hoan hỷ.

Tịnh Hỷ Cảnh Giới Thân Chúng Thần được giải thoát môn nhớ biển thệ nguyện thuở xưa của Phật.

Quang Chiếu Thập Phương Thần được giải thoát môn quang minh phổ chiếu vô biên thế giới.

Hải Âm Điều Phục Thần được giải thoát môn đại âm khắp giác ngộ tất cả chúng sanh khiến vui mừng điều phục.

Tịnh Hoa Nghiêm Kế Thần được giải thoát môn thân ở cùng khắp như hư không.

Vô Lượng Oai Nghi Thần được giải thoát môn thị hiện cảnh giới chư Phật cho tất cả chúng sanh.

Tối Thắng Quang Nghiêm Thần được giải thoát môn khiến tất cả chúng sanh đói thiếu được sắc lực đầy đủ.

Tịnh Quang Hương Vân Thần được giải thoát môn trừ phiền não cấu của tất cả chúng sanh.

Thủ Hộ Nhiếp Trì Thần được giải thoát môn chuyên nghiệp ma ngu si của tất cả chúng sanh.

Phổ Hiện Nhiếp Hóa Thần được giải thoát môn khắp ở nơi trong tất cả cung điện của thế chủ hiển thị tướng trang nghiêm.

Bất Động Quang Minh Thần được giải thoát môn nhiếp khắp tất cả chúng sanh đều khiến sanh thiện căn thanh tịnh.

Lúc đó Tịnh Hỷ Cảnh Giới Thần thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả Thân Chúng Thần, rồi nói kệ rằng:

Tôi nhớ vì trần kiếp về trước

Có Phật Diệu Quang hiện xuất thế
 Thế Tôn nơi Đức Như Lai kia
 Phát tâm cúng dường tất cả Phật.
 Như Lai thân phóng đại quang minh
 Quang chiếu pháp giới đều đầy khắp
 Chúng sanh gặp được tâm điều phục
 Quang Chiếu Phương Thần đã được thấy.
 Như Lai tiếng tâm khắp các cõi
 Ngôn âm của Phật đều viên mãn
 Giác ngộ quần sanh không sót thừa
 Âm Điều Phục Thần lòng hớn hở.
 Phật thân thanh tịnh thường tịch diệt
 Khắp hiện nhiều thân vẫn vô tướng
 Như vậy khắp ở nơi thế gian
 Tịnh Hoa Nghiêm Thân chứng nhập được.
 Đạo Sư thân lực bất tư nghi
 Tùy tâm chúng sanh đều khiến thấy
 Hoặc ngồi hoặc đứng hoặc nằm đi
 Vô Lượng Oai Nghi được tỏ ngộ.
 Trăm ngàn muôn kiếp khó gặp Phật
 Ra đời lợi ích sức tự tại
 Khiến chúng xa lìa khổ nghèo cùng
 Thắng Quang Nghiêm Thân môn chứng nhập.
 Trong mỗi tướng rỗng của Như Lai
 Phóng quang minh thơm như mây phủ
 Dứt trừ hoặc nghiệp của chúng sanh
 Tịnh Quang Hương Vân quan sát thấy.
 Chúng sanh nhiễm trước vì chướng nặng
 Chạy theo đường ma thường lưu chuyển
 Như Lai khai thị giải thoát môn
 Thủ Hộ Nhiếp Thần ngộ nhập được.
 Tôi xem Như Lai sức tự tại
 Phóng đại quang minh khắp pháp giới
 Ở tại vương cung hóa chúng sanh
 Phổ Hiện Hóa Thân được giải thoát.
 Chúng sanh mê vọng đủ sự khổ
 Phật ở trong đó thường cứu hộ
 Khiến dứt phiền não tâm vui mừng
 Bất Động Quang Thân đã thấy biết.

Diệu Sắc Na La Diên Chấp Kim Cang Thần được giải thoát môn thấy Như Lai thị hiện thân vô biên sắc tướng.

Nhật Luân Túc Tật Tràng Thần được giải thoát môn mỗi sợi lông nơi thân Phật như mặt nhật hiện ra các thứ quang minh.

Tu Di Hoa Quang Thân được giải thoát môn hóa hiện vô lượng thân đại thần biến.

Thanh Tịnh Vân Âm Thần được giải thoát môn vô thanh tùy theo mọi loài.

Diệu Tý Thiên Chúa Thần được giải thoát môn hiện vì tất cả thế chủ khai ngộ chúng sanh.

Khả Ái Nhạo Quang Minh Thần được giải thoát môn khắp khai thị tất cả môn sai biệt trong Phật pháp.

Đại Thọ Lô Âm Thần được giải thoát môn dùng đồ trang nghiêm khả ái nhiếp tất cả thọ thân.

Sư Tử Vương Quang Minh Thần được giải thoát môn phước đức trang nghiêm rộng lớn của Như Lai đều đầy đủ rõ ràng.

Mật Diệm Cát Tường Mục Thần được giải thoát môn quan sát khắp tâm của chúng sanh hiểm ác vì họ hiện thân oai nghiêm.

Liên Hoa Ma Ni Kế Thần được giải thoát môn khắp rưới tất cả đồ trang nghiêm như ý của Bồ Tát.

Lúc đó Diệu Sắc Na La Diên Thần, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng Kim Cang Thần, rồi nói kệ rằng :

*Ông nên xem Pháp Vương
Pháp Vương pháp như vậy
Sắc tướng vô lượng biên
Thế gian đều hiện khắp.
Mỗi lông nơi thân Phật
Lưới sáng bất tư nghì
Dường như vầng mặt trời
Khắp soi mười phương cõi.
Như Lai sức thần thông
Pháp giới đều cùng khắp
Trước tất cả chúng sanh
Thị hiện thân vô tận.
Như Lai thuyết pháp âm
Mười phương đều được nghe
Tùy các loài chúng sanh
Đều khiến tâm đầy đủ.
Chúng thấy đấng Mâu Ni
Ở trong cung điện vua
Khắp vì các quân sanh
Xiển dương pháp rộng lớn.
Chỗ biển pháp xây vãn
Tất cả nghĩa sai biệt
Các thứ môn phương tiện
Diễn thuyết không cùng tận.
Vô biên phương tiện lớn
Khắp ứng mười phương cõi
Gặp Phật tịnh quang minh
Đều thấy thân của Phật.
Cùng đường lên chư Phật
Số vạn ức vì trần
Công đức như hư không
Tất cả đều chiêm ngưỡng.
Thần thông lực bình đẳng
Tất cả cõi đều hiện
An tọa diệu đạo tràng
Khắp hiện trước quân chúng.
Quang minh chiếu thế gian
Ánh sáng đều viên mãn.
Pháp giới chiếu khắp cùng
Hiện bày công hạnh Phật.*

V. ĐẠI BỒ TÁT GIẢI THOÁT MÔN.

Phổ Hiền Bồ Tát ma ha tát nhập bất tư nghi giải thoát môn phương tiện hải, nhập Như Lai công đức hải, chính là những môn giải thoát nghiêm tịnh tất cả quốc độ điều phục chúng sanh khiến họ được xuất ly rốt ráo, giải thoát môn khắp đến chỗ của tất cả Như Lai tu tập đầy đủ công đức, giải thoát môn an lập tất cả địa vị những đại nguyện của Bồ Tát, có giải thoát môn khắp hiện vô số vô lượng thân, giải thoát môn diễn thuyết bất tư nghi số danh tự sai khác khắp tất cả quốc độ, giải thoát môn trong tất cả vi trần đều hiện vô biên cảnh giới thần thông của chư Bồ Tát, có giải thoát môn trong một niệm hiện những sự kiếp thành kiếp hoại trong ba đời, có giải thoát môn hiện tất cả Bồ Tát đều nhập cảnh giới của mình, có giải thoát môn hay dùng thần thông lực hóa hiện nhiều thân khắp vô biên pháp giới, có giải thoát môn hiển thị những pháp môn thứ đệ tu hành vào nhứt thiết trí rộng lớn của tất cả Bồ Tát. Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát ma ha tát dùng công đức của mình, lại nương thừa oai thần của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội rồi nói kệ rằng:

*Như Lai trang nghiêm cõi rộng lớn
 Đông với tất cả vi trần số
 Phật tử thanh tịnh đều khắp đầy
 Mưa bất tư nghi pháp vi diệu.
 Như trong hội này thấy Phật ngồi
 Tất cả vi trần đều như vậy
 Phật thân không đến cũng không đi
 Bao nhiêu quốc độ đều hiện rõ.
 Hiện bày Bồ Tát chỗ tu hành
 Vô lượng quốc độ các phương tiện
 Và nói chơn lý bất tư nghi
 Khiến các Phật tử vào pháp giới.
 Xuất sanh Hóa Phật số vi trần
 Khắp ứng quần sanh lòng họ muốn
 Thâm nhập pháp giới môn phương tiện
 Rộng lớn vô biên đều khai diễn.
 Như Lai danh hiệu đồng thể gian
 Mười phương quốc độ đều đầy khắp
 Tất cả phương tiện không lường qua
 Điều phục chúng sanh là cầu nhiệm.
 Phật ở trong tất cả vi trần
 Thị hiện vô biên đại thần lực
 Đều ngồi Đạo Tràng hay diễn thuyết
 Như Phật thuở xưa Bồ đề hạnh.
 Tam thế vô biên kiếp rộng lớn
 Phật trong mỗi niệm đều thị hiện
 Tất cả kiếp hoại và kiếp thành
 Trí bất tư nghi đều biết rõ.
 Chúng hội Phật tử rộng vô hạn
 Cùng nhau muốn lường cảnh giới Phật
 Pháp môn của Phật vô lượng biên
 Rõ biết được cả rất là khó.
 Phật như hư không vô phân biệt
 Đồng chơn pháp giới vô sở y
 Hóa hiện đi khắp đến mọi nơi
 Đều ngồi đạo tràng thành chánh giác.
 Phật dùng diệu âm rộng tuyên dương
 Tất cả các địa đều rành rõ
 Hiện trước khắp mỗi mỗi chúng sanh
 Đều ban pháp Như Lai bình đẳng.*

Tịnh Đức Diệu Quang Bồ Tát ma ha tát được giải thoát môn qua khắp đạo tràng trang nghiêm của chúng hội Bồ Tát ở mười phương.

Phổ Đức Tối Thắng Đẳng Quang Chiếu Đại Bồ Tát được giải thoát môn trong một niệm hiện vô tận thân thành chánh giác, giáo hóa thành thực bất tư nghi chúng sanh.

Phổ Quang Sư Tử Tràng Đại Bồ Tát được giải thoát môn tu tập phước đức trang nghiêm của Bồ Tát thành tựu tất cả Phật độ.

Phổ Bửu Diệm Diệu Quang Đại Bồ Tát được giải thoát môn quan sát thân thông cảnh giới không mê lầm.

Phổ Âm Công Đức Hải Tràng Đại Bồ Tát được giải thoát môn ở trong một chúng hội đạo tràng thị hiện tất cả Phật độ trang nghiêm.

Phổ Trí Quang Chiếu Như Lai Cảnh Đại Bồ Tát được giải thoát môn theo Như Lai quan sát tạng pháp giới quảng đại thậm thâm.

Phổ Giác Duyệt Ý Thịnh Đại Bồ Tát được giải thoát môn gần gũi phụng thờ tất cả chư Phật.

Phổ Thanh Tịnh Vô Tận Phước Oai Quang Đại Bồ Tát được giải thoát môn xuất sanh tất cả đà la ni thân thông biến hóa rộng lớn.

Phổ Bửu Kế Hoa Tràng Đại Bồ Tát được giải thoát môn công hạnh vào khắp tất cả thế gian xuất sanh vô biên hạnh môn của Bồ Tát.

Phổ Tướng Tối Thắng Quang Đại Bồ Tát được giải thoát môn có thể ở nơi trong pháp giới vô tướng xuất hiện tất cả cảnh giới của chư Phật.

Lúc đó Tịnh Đức Diệu Quang Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp biển giải thoát môn của tất cả Bồ Tát rồi nói kệ rằng:

*Tất cả mười phương những quốc độ
Trong một sát na đều nghiêm tịnh
Dùng diệu âm thanh chuyển pháp luân
Cùng khắp thế gian không gì sánh.
Như Lai cảnh giới vô biên tế
Nhứt niệm pháp giới đều đầy đủ
Trong mỗi vi trần lập đạo tràng
Đều chúng Bồ đề hiện thân biến.
Thế Tôn ngày trước tu các hạnh
Trải qua trăm ngàn vô lượng kiếp
Tất cả Phật độ đều trang nghiêm
Vô ngại như không thường xuất hiện.
Thân thông của Phật không hạn lượng
Sung mãn vô biên tất cả kiếp
Giả sử trải qua vô lượng kiếp
Niệm niệm quan sát không nhàm mỏi.
Nên quan sát Phật cảnh thân thông
Thập phương quốc độ đều nghiêm tịnh
Tất cả nơi đây đều hiện tiền
Niệm niệm chẳng đông vô lượng thứ.
Xem Phật trăm ngàn vô lượng kiếp
Chẳng hết một lông nơi thân Phật
Phương tiện vô ngại của Như Lai
Phật quang chiếu khắp vô lượng cõi.*

*Kiếp xưa Đức Phật ở thế gian
Kính thờ chư Phật vô biên số
Do đây đại chúng như sông đổ
Đều đến cúng dường biển Thế Tôn.
N hư Lai xuất hiện khắp mười phương
Trong mỗi vi trần vô lượng cõi
Vô lượng cảnh giới đều hiện ra
Đều trụ vô biên vô tận kiếp.
Phật trong nhiều kiếp vì chúng sanh
Tu tập vô biên đại bi hạnh
Tùy thuận chúng sanh vào thế gian
Giáo hóa chúng hội khiến thanh tịnh.
Phật trụ chơn như pháp giới tạng
Vô tướng vô hình không cấu nhiễm
Chúng sanh xem thấy được Phật thân
Tất cả khổ nạn đều tiêu diệt.*

Hải Nguyệt Quang Đại Minh Bồ Tát ma ha tát được giải thoát môn phương tiện xuất sanh các địa, các ba la mật giáo hóa chúng sanh và nghiêm tịnh tất cả Phật độ.

Vân Âm Hải Quang Ly Cấu Tạng Đại Bồ Tát được giải thoát môn trong mỗi niệm vào khắp pháp giới các nơi sai khác.

Trí Sanh Bửu Kế Đại Bồ Tát được giải thoát môn trong vô lượng kiếp hiện công đức rộng lớn thanh tịnh ra trước tất cả chúng sanh.

Công Đức Tự Tại Vương Tịnh Quang Đại Bồ Tát được giải thoát môn thấy các thứ trang nghiêm, lúc thập phương tất cả Bồ Tát tối sơ đến đạo tràng.

Thiện Dũng Mãnh Liên Hoa Kế Đại Bồ Tát được giải thoát môn tùy thuận căn trí của chúng sanh khắp hiện bày tất cả Phật pháp.

Phổ Trí Vân Nhựt Tràng Đại Bồ Tát được giải thoát môn thành tựu Phật trí an trụ vĩnh viễn vô lượng kiếp.

Đại Tinh Tấn Kim Cang Tế Đại Bồ Tát được giải thoát môn công lực vào khắp tất cả vô biên pháp ấn.

Hương Diệm Quang Tràng Đại Bồ Tát được giải thoát môn hiện bày tất cả Phật hiện tại, lúc bắt đầu tu hạnh Bồ Tát nhân đến thành tựu đại trí huệ.

Đại Minh Đức Thâm Mỹ Âm Đại Bồ Tát được giải thoát môn an trụ biển đại nguyện của Phật Tỳ Lô Giá Na.

Đại Phước Quang Trí Sanh Đại Bồ Tát được giải thoát môn hiện bày cảnh giới thậm thâm khắp pháp giới của Như Lai.

Lúc đó Hải Nguyệt Quang Đại Minh Đại Bồ Tát, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp biển trang nghiêm của tất cả chúng Bồ Tát rồi nói kệ rằng:

*Các ba la mật và các địa
Rộng lớn vô biên đều viên mãn
Vô lượng chúng sanh đều phục hết*

Tất cả Phật độ đều nghiêm tịnh
 Như Phật giáo hóa chúng sanh giới
 Mười phương quốc độ đều sung mãn
 Trong mỗi tâm niệm chuyển pháp luân
 Khắp ứng quần sanh không bỏ sót.
 Phật trong vô lượng kiếp rộng lớn
 Khắp hiện trước tất cả chúng sanh
 Như Phật thuở xưa rộng tu hành
 Đem dạy cho họ hạnh thanh tịnh.
 Tôi thấy mười phương không thừa sót
 Cũng thấy chư Phật hiện thân thông
 Đều ngồi đạo tràng chứng bồ đề
 Chúng hội nghe pháp bao quanh Phật.
 Quang minh rộng lớn Phật pháp thân
 Hiện ở thế gian dùng phương tiện
 Khắp theo chúng sanh lòng thích ưa
 Xứng căn trí họ mà thuyết pháp.
 Chơn như bình đẳng thân vô tướng
 Pháp thân thanh tịnh là cầu nhiệm
 Trí huệ tịch tịnh thân vô lượng
 Ứng khắp mười phương mà thuyết pháp.
 Trí lực của Phật đều thanh tịnh
 Trí huệ vô biên như hư không
 Vì chúng khai thị không ẩn sót
 Khiến khắp chúng sanh đồng ngộ nhập.
 Như Phật thuở xưa đã tu hành
 Nhân đến thành tựu nhưt thiết trí
 Nay phóng quang minh khắp pháp giới
 Trong đó hiện bày đều sáng rõ.
 Phật dùng bốn nguyện hiện thân thông
 Chiếu khắp mười phương không chỗ sót
 Như Phật thuở xưa đã tu hành
 Trong lưới quang minh đều diễn thuyết.
 Thập phương cảnh giới vô cùng tận
 Vô đẳng vô biên đều sai khác
 Phật lực vô ngại phóng đại quang
 Tất cả quốc độ đều sáng rõ.

VI. CHƯ BỒ TÁT CÚNG DƯỜNG TÁN THÁN.

Lúc bấy giờ tòa sư tử của Như Lai, những hoa báu đẹp, luân đài, thêm bực và các cửa nẻo, mỗi mỗi đều xuất hiện Phật sát vi trần số Đại Bồ Tát. Danh hiệu của các ngài là: Hải Huệ Tự Tại Thần Thông Vương Đại Bồ Tát, Lô Âm Phổ Chấn Đại Bồ Tát, Chúng Bửu Quang Minh Kế Đại Bồ Tát, Đại Trí Nhưt Dũng Mãnh Huệ Đại Bồ Tát, Bất Tư Nghi Công Đức Bửu Trí Ấn Đại Bồ Tát, Bá Mục Liên Hoa Kế Đại Bồ Tát, Kim Diệm Viên Mãn Quang Đại Bồ Tát, Pháp Giới Phổ Âm Đại Bồ Tát, Vân Âm Tịnh Nguyệt Đại Bồ Tát, Thiện Dũng Mãnh Quang Minh Tràng Đại Bồ Tát. Vi Trần số đại Bồ Tát như vậy làm bực thượng thủ đồng thời xuất hiện. Chư Bồ Tát này đều sắm những thứ cúng dường như mây: mây bửu hoa như ý, mây liên hoa diêu hương, mây bửu quang, mây hương diệm, mây quang minh như ý, mây nhạc âm duyệt ý, mây bửu đẳng quang, mây cây nhánh bông trái bằng châu báu, mây vô tận bửu như ý quang minh thanh tịnh, mây tất cả đồ trang nghiêm như ý. Chư Bồ Tát này đem những mây báu đẹp như vậy rưới khắp tất cả chúng hội đạo tràng để cúng dường, rồi đi nhiễu Phật vô lượng trăm ngàn vòng. Sau đó chư Bồ Tát này hóa hiện vô lượng tòa sư tử liên hoa báu đẹp, rồi ngồi kiết già trên ấy. Công hạnh của chư Bồ Tát này thanh tịnh rộng lớn như biển, được trí huệ lớn soi sáng pháp phổ môn, tùy thuận chư Phật được công hạnh vô ngại, đầy đủ biệt tài, được bất tư nghi môn giải thoát, trụ nơi bực phổ môn của Như Lai, Đã được tất cả môn đà la ni, có thể dung thọ tất cả pháp, khéo trụ bậc trí huệ tam thế bình

đăng, đã được hỷ lạc rộng lớn rất sâu, rất khéo thanh tịnh vô biên phước đức, quan sát khắp hư không pháp giới chư Phật xuất thế ở mười phương quốc độ đều siêng cần đến cúng dường. Lúc đó Hải Huệ Tự Tại Thần Thông Vương Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng rồi nói kệ rằng:

*Chư Phật tỏ ngộ đều đã biết
Vô ngại như không đều chiếu rõ
Sáng khắp mười phương vô lượng cõi
Ở nơi chúng hội rất nghiêm khiết.
Như Lai công đức chẳng thể lường
Thập phương pháp giới đều sung mãn
Khắp ngời dưới tất cả thọ vương
Bực đại tự tại đồng vân tập.
Phật có sức thần thông như vậy
Một niệm hiện ra vô lượng tướng
Như Lai cảnh giới thật vô biên
Tùy môn giải thoát hay xem thấy.
Như Lai thuở xưa vô lượng kiếp
Ở trong các cõi siêng tu hành
Các môn phương tiện độ chúng sanh
Khiến họ tuân hành các Phật pháp.
Tỳ Lô Giá Na đài tướng hảo
Ngời liên hoa tạng sư tử tòa
Tất cả chúng hội đều thanh tịnh
An trụ vắng lặng đồng chiêm ngưỡng.
Ma Ni Bảo Tạng phóng quang minh
Khắp pháp vô biên mây hương diệm
Vô lượng chuỗi đẹp đồng thông rử
Bảo tọa như vậy Như Lai ngời.
Các thứ trang nghiêm cửa cát tường
Thường phóng đảnh quang mây bửu diệm
Lửa sáng rộng lớn chiếu khắp nơi
Đức Phật ngời trên thêm nghiêm hảo.
Các thứ cửa sổ ma ni đẹp
Hoa sen đẹp báu khắp trang nghiêm
Thường vang tiếng diệu người nghe vui
Phật ngời trên tòa minh hiển nhứt.
Luân báu chở tòa hình bán nguyệt
Kim Cang làm đài màu lửa sáng
Chư đại Bồ Tát thường bao quanh
Phật ngời giữa chúng sáng chói nhứt.
Các thứ biến hóa khắp mười phương
Diễn nói Như Lai nguyện rộng lớn
Tất cả ảnh tượng đều hiện trong
Trên tòa như vậy Phật an tọa.*

Lúc đó Vân Âm Phổ Chấn Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng rồi nói kệ rằng:

*Ngày xưa Phật tu bồ đề hạnh
Cúng dường thập phương vô lượng Phật
Như Lai oai lực thường hộ trì
Trong tòa Như Lai đều thấy rõ.
Như ý châu Vương như lửa chói
Hoa đẹp trang nghiêm tòa sư tử*

Các thứ trang nghiêm đều ảnh hiện
 Tất cả chúng hội đồng thấy rõ.
 Phật tòa khắp hiện tướng trang nghiêm
 Niệm niệm sắc loại đều sai biệt
 Tùy các chúng sanh hiểu chẳng đồng
 Riêng thấy Phật ngồi nơi trên đó.
 Nhánh báu bủa giăng lưới liên hoa
 Hoa nở hiện ra chư Bồ Tát
 Tiếng vui vi diệu thường vang ra
 Ca ngợi Như Lai ngôi bửu tọa.
 Công Đức Như Lai rộng vô lượng
 Tất cả trang nghiêm từ đây sanh
 Những sự nghiêm sức trong mỗi địa
 Tất cả chúng sanh chẳng rõ được.
 Kim Cang làm đất không hư hoại
 Rộng lớn thanh tịnh rất bằng phẳng
 Ma ni làm lưới giăng hư không
 Dưới cội bồ đề đều cùng khắp.
 Nơi đó vô biên sắc tướng sáng
 Chọn Kim làm cát rải khắp nơi
 Khắp nơi rải hoa và châu báu
 Đều dùng sáng đẹp tòa Như Lai.
 Địa Thần hoan hỷ nên hơn hử
 Sát na thị hiện vô cùng tận
 Khắp hiện tất cả mây trang nghiêm
 Luôn ở trước Phật đứng chiêm ngưỡng.
 Bửu đăng rộng lớn rất sáng chói
 Hương diệm phóng quang không dùng ngót
 Tùy thời thị hiện đều sai khác
 Địa Thần dùng dây cúng dường Phật.
 Tất cả mười phương những quốc độ
 Những sự trang nghiêm trong các cõi
 Nay đạo tràng này đều hiện đủ
 Do Phật oai thần nên được vậy.

Lúc đó Chúng Bửu Quang Minh Kế Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng rồi nói kệ rằng:

Thế Tôn thuở trước lúc tu hành
 Thấy các Phật độ đều viên mãn
 Vô lượng vô tận việc đã thấy
 Trong đạo tràng này đều hiện đủ.
 Thần lực quảng đại của Thế Tôn
 Phóng quang khắp rưới ma ni bửu
 Bửu châu như vậy rải đạo tràng
 Khắp cả mặt đất trang nghiêm đẹp.
 Như Lai phước đức đại thân thông
 Ma ni châu bửu khắp trang nghiêm
 Mặt đất cùng dưới cội bồ đề
 Đều phóng quang minh mà diễn thuyết.
 Bửu đăng vô lượng từ trên xuống
 Bửu Vương xen lẫn để trang nghiêm
 Khắp nơi đều diễn diệu pháp âm
 Đây là Địa Thần tự hiển hiện.
 Bửu địa khắp nơi hiện mây sáng
 Bửu cự chói sáng như chớp nháng

Bửu Vông bủa giăng trùm trên không
 Bửu chi bày hàng trang nghiêm đẹp.
 Các ngài nên xem nơi chốn này
 Nhiều thứ diệu bảo dùng trang nghiêm
 Hiện bày biến nghiệp của chúng sanh
 Khiến họ rõ biết chơn pháp tánh.
 Cùng khắp mười phương tất cả Phật
 Những cõi bồ đề đều viên mãn
 Tất cả đều hiện trong đạo tràng
 Diễn nói Như Lai pháp thanh tịnh.
 Tùy lòng ưa thích của chúng sanh
 Nơi ấy vang ra tiếng vi diệu
 Như trên Phật tòa đã diễn thuyết
 Mỗi mỗi pháp môn đều nói đủ.
 Nơi ấy thường phóng diệu hương quang
 Hương quang diễn nói tiếng thanh tịnh
 Nếu có chúng sanh kham thọ pháp
 Đều khiến được nghe trừ phiền não.
 Mỗi mỗi trang nghiêm đều viên mãn
 Giả sử ức kiếp nói không hết
 Như Lai thần lực khắp mọi nơi
 Vì thế chỗ kia đều nghiêm tịnh.

Lúc đó Đại Trí Nhựt Dũng Mãnh Huệ Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng rồi nói kệ rằng:

Thế Tôn nghiêm nhìn ngôi pháp đường
 Chói sáng rực rỡ trong cung điện
 Tùy lòng ưa thích của chúng sanh
 Thân Phật hiện khắp mười phương cõi.
 Như Lai cung điện chẳng nghĩ bàn
 Ma ni bửu tạng dùng trang sức
 Những đồ trang nghiêm đều sáng trưng
 Trong đó Phật ngôi minh hiển nhứt.
 Ma ni làm trụ đỡ các màu
 Linh lạc chơn kim như mây bủa
 Thêm báu bốn mặt liệt thành hàng
 Cửa nẻo tùy phương đều mở rộng.
 Màn trướng trang nghiêm lụa bông đẹp
 Cây báu nhánh lá đều nghiêm sức
 Chuỗi ngọc ma ni rũ bốn phương
 Pháp Vương yên lặng ngôi trong đó.
 Ma ni làm lưới tràng đẹp thom
 Đèn sáng chói rực như mây bủa
 Che trên dùng những vật trang nghiêm
 Đấng Chánh Biến Tri ngôi nơi đó.
 Hiện mây biến hóa khắp mười phương
 Mây ấy diễn thuyết khắp thế gian
 Tất cả chúng sanh đều thuận phục
 Hiện rõ như vậy trong điện Phật.
 Ma Ni làm cây đơm bông đẹp
 Mười phương các cõi không sánh được
 Những sự trang nghiêm trong ba đời
 Bóng hình đều hiện nơi trong ấy.
 Các nơi đều có châu ma ni
 Ánh sáng rực rỡ vô lượng thứ

Cửa nẻo tùy phương xen nhau bày
 Trụ óc trang nghiêm rất tráng lệ.
 Như Lai cung điện bất tư nghì
 Thanh tịnh quang minh đủ các tướng
 Tất cả cung điện hiện nơi trong
 Nơi nơi đều có Như Lai tọa.
 Như Lai cung điện vô lượng biên
 Đức Phật tự nhiên ngự trong ấy
 Mười phương tất cả các chúng hội
 Đều hướng về Phật mà vân tập.

Lúc đó Bất Tư Nghì Công Đức Bửu Trí Ân Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng rồi nói kệ rằng:

Xưa Phật tu hành những biển phước
 Tất cả quốc độ vì trần số
 Thần thông nguyện lực cảm sanh ra
 Đạo tràng nghiêm tịnh không cấu nhiễm.
 Châu Vương như ý làm gốc cây
 Kim cang như ý làm thân cây
 Bửu võng che giăng trên không gian
 Diệu hương ngào ngạt lan tràn khắp.
 Cây nhánh nghiêm sức đủ châu báu
 Thân bằng ma ni đua cao vợi
 Nhánh lá che đầy như mây giăng
 Đây là đạo tràng nơi Phật ngự.
 Đạo tràng rộng lớn bất tư nghì
 Cây báu giáp vòng đều che khắp
 Lá dây bông say, soi sáng nhau
 Trong hoa đều kết ma ni quả.
 Tất cả nhánh cây phát diệu quang
 Chiếu khắp đạo tràng đều sáng rỡ
 Quang minh thanh tịnh sáng vô tận
 Hiện hiện như đây do Phật lực.
 Ma ni bửu tạng dùng làm bông
 Bóng sáng chói giăng đường mây gấm
 Quanh cây khắp nơi đều thơm tho
 Trong đạo tràng này khắp nghiêm sức.
 Các ngài nên xem Phật đạo tràng
 Lưới báu liên hoa đều thanh tịnh
 Tia sáng kết vòng đây hiện ra
 Tiếng lạc tiếng linh trong mây phát.
 Mười phương tất cả các quốc độ
 Những cây trang nghiêm màu sắc tốt
 Trong cõi bồ đề hiện rõ ràng
 Phật ngự nơi đây sạch cấu nhiễm.
 Đạo tràng rộng lớn do phước thành
 Cây nhánh mưa báu luôn vô tận
 Trong báu xuất hiện các Bồ Tát
 Đều đến mười phương cúng dường Phật.
 Chư Phật cảnh giới bất tư nghì
 Khiến khắp cây báu vang tiếng nhạc
 Như đạo bồ đề tu thuở trước
 Chúng hội nghe tiếng đều được thấy.

Lúc đó Bá Mục Liên Hoa Kế Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng

rồi nói kệ rằng:

Tất cả ma ni vang diệu âm
 Xưng dương hồng danh tam thể Phật
 Chư Phật vô lượng sự thần thông
 Trong đạo tràng đầy đều hiện thấy.
 Các bông đóa nở như chuỗi giảng
 Mây sáng phủ tuôn khắp mười phương
 Thân cây bồ đề hương Thế Tôn
 Nhứt tâm chiêm ngưỡng cúng dường Phật.
 Lửa sáng ma ni kết thành tràng
 Trong tràng hừng hực phát hương thơm
 Hương thơm huân khắp tất cả chúng
 Do đây đạo tràng đều nghiêm khiết.
 Liên hoa thông tuôn sáng màu vàng
 Sáng vàng vang ra tiếng của Phật
 Che khắp mười phương các quốc độ
 Dứt hẳn nóng phiền của đại chúng.
 Bồ đề thọ vương tự tại lực
 Thường phóng quang minh rất thanh tịnh
 Chúng hội mười phương vô lượng biên
 Trong đạo tràng này đều hiện rõ.
 Nhánh báu chói rõ như đèn sáng
 Ánh sáng tuyên thuyết bốn nguyện lớn
 Như Phật thuở xưa nơi các cõi
 Công hạnh tu hành đều nói đủ.
 Dưới cây chư thần đông vô số
 Nơi đạo tràng này đồng hội đến
 Trước cây đạo thọ của Như Lai
 Cùng nhau tuyên dương môn giải thoát.
 Thế Tôn thuở xưa thường tu tập
 Cúng dường tất cả mười phương Phật
 Công hạnh tu hành và hồng danh
 Trong châu ma ni đều hiện rõ.
 Tất cả đạo tràng vang tiếng diệu
 Diệu âm rộng lớn khắp mười phương
 Nếu có chúng sanh thọ được pháp
 Liên điều phục họ khiến thanh tịnh.
 Như Lai thuở xưa khắp tu hành
 Tất cả vô lượng trang nghiêm sự
 Mười phương tất cả cõi bồ đề
 Mỗi cây trang nghiêm vô lượng thứ.

Lúc đó Kim Diệu Viên Mãn Quang Đại Bồ Tát, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng rồi nói kệ rằng:

Xưa Phật tu hành hạnh bồ đề
 Nơi các cảnh giới hiểu rành rõ
 Xứ cùng phi xứ trọn không nghi
 Đây là trí lực đầu tiên cả.
 Như xưa khắp quan sát pháp tánh
 Tất cả biển nghiệp đều sáng suốt
 Việc ấy ngày nay trong lưới sáng
 Cùng khắp mười phương diễn thuyết đủ.
 Thuở xưa tu hành đại phương tiện
 Theo cơ chúng sanh mà hóa độ

Khiến khắp chúng hội lòng sạch trong
 Nên nay Phật thành căn trí lực.
 Như các chúng sanh hiểu chẳng đồng
 Ý muốn việc làm đều sai khác
 Thuận theo mỗi người để thuyết pháp
 Phật dùng trí lực được như vậy.
 Khắp hết mười phương những cõi nước
 Tất cả vô lượng chúng sanh giới
 Phật trí bình đẳng như hư không
 Trong chân lông Phật đều hiện đủ.
 Việc làm mọi nơi Phật đều biết
 Nhứt niệm tam thế đều không sót
 Thập phương quốc độ các chúng sanh
 Có thể khai thị khiến được rõ.
 Thiên định giải thoát sức vô biên
 Tam muội phương tiện cũng như vậy
 Vì chúng thị hiện khiến vui mừng
 Tối tâm phiền não đều trừ sạch.
 Trí Phật vô ngại gồm tam thế
 Sát na đều hiện trong chân lông
 Phật pháp quốc độ và chúng sanh
 Hiện rõ đều do sức tùy niệm.
 Phật nhân rộng lớn như hư không
 Thấy khắp pháp giới đều không sót
 Lực dụng vô thượng bậc vô ngại
 Phật nhân vô lượng hiện bày được.
 Tất cả chúng sanh đủ phiền não
 Tất cả tùy miên cùng tập khí
 Như Lai xuất hiện khắp thế gian
 Đều dùng phương tiện khiến trừ diệt.

Lúc đó Pháp Giới Phổ Âm Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng rồi nói kệ rằng:

Oai thần của Phật khắp mười phương
 Thị hiện rộng lớn vô phân biệt
 Hạnh đại bồ đề ba la mật
 Từ xưa đầy đủ đều khiến thấy.
 Xưa với chúng sanh khởi đại bi
 Tu hành Bồ Tát ba la mật
 Do đây thân Phật rất đẹp xinh
 Chúng sanh thấy Phật đều mừng rỡ.
 Thuở xưa vô biên vô lượng kiếp
 Tu trì tịnh giới ba la mật
 Thân Phật thanh tịnh khắp mười phương
 Dứt trừ thế gian những đau khổ.
 Thuở xưa tu hành nhân thanh tịnh
 Tín giải chân thật vô phân biệt
 Nên sắc tướng Phật đều viên mãn
 Phóng quang chiếu sáng khắp mười phương.
 Thuở xưa nhiều kiếp tinh tấn tu
 Chuyển được chúng sanh chướng sâu nặng
 Nên Phật phân thân khắp mười phương
 Dưới cội bồ đề đều có Phật.
 Xưa Phật tu hành vô lượng kiếp
 Vô lượng thiên định đều thanh tịnh

Người thấy được Phật tâm vui mừng
 Phiền não chướng cấu đều trừ dứt.
 Như Lai thuở xưa tu các hạnh
 Đây đủ bát nhã ba la mật
 Nên Phật phóng quang khắp sáng soi
 Trừ được tất cả ngu si ám.
 Các môn phương tiện độ chúng sanh
 Khiến chỗ tu hành đều thành tựu
 Tất cả mười phương đều khắp qua
 Vô biên kiếp số chẳng thôi dứt.
 Xưa Phật tu hành trải nhiều kiếp
 Trọn nên đại nguyện ba la mật
 Nên Phật xuất hiện khắp thế gian
 Cứu chúng sanh tận vị lai tế.
 Từ vô lượng kiếp Phật tu hành
 Tất cả pháp lực ba la mật
 Do đây được thành sức tự nhiên
 Hiện khắp mười phương các quốc độ.
 Xưa Phật tu hành trí phổ môn
 Trí tánh rộng lớn như hư không
 Do đây được thành sức vô ngại
 Phóng quang chiếu khắp mười phương cõi.

Lúc đó Vân Âm Tịnh Nguyệt Đại Bồ Tát, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp tất cả chúng hội đạo tràng rồi nói kệ rằng:

Thần thông cánh giới khắp hư không
 Thập phương chúng sanh đều được thấy
 Như xưa tu hành đã được thành
 Trong quả ma ni đều nói đủ.
 Thanh tịnh siêng tu vô lượng kiếp
 Vào bậc sơ địa cực Hoan Hỷ
 Xuất sanh pháp giới trí rộng lớn
 Thấy khắp mười phương vô lượng Phật.
 Trong tất cả pháp bậc Ly Cấu
 Khắp chúng sanh số trì tịnh giới
 Đã nhiều đại kiếp rộng tu hành
 cúng dường vô biên vô lượng Phật.
 Chứa nhóm phước đức bậc Phát Quang
 Tạng xa ma tha trí kiên cố
 Pháp vân rộng lớn đều đã nghe
 Trong trái ma ni nói như vậy.
 Diệm Huệ sáng chói bậc vô đẳng
 Khéo rõ cánh giới khởi từ bi
 Tất cả quốc độ bình đẳng thân
 Như Phật đã tu đều diễn nói.
 Các môn pháp tạng bậc Nan Thắng
 Động tịch thuận nhau không trái phản
 Cảnh giới Phật pháp đều bình đẳng
 Như Phật đã tu đều nói được.
 Tu hành rộng lớn bậc Hải Huệ
 Tất cả pháp môn đều rõ khắp
 Hiện khắp quốc độ như hư không
 Pháp âm này trong cây diên nói.
 Cùng khắp pháp giới thân hư không
 Khắp soi chúng sanh đèn trí huệ

Tất cả phương tiện đều thanh tịnh
 Bạc Viễn Hành xưa nay nói đủ.
 Tất cả nguyện hạnh đã trang nghiêm
 Vô lượng quốc độ đều thanh tịnh
 Tất cả phân biệt không động được
 Đây bực Vô Đẳng đều tuyên thuyết.
 Vô lượng cảnh giới sức thần thông
 Khéo vào giáo pháp quang minh lực
 Thanh tịnh như đây bực Thiện Huệ
 Nhiều kiếp tu hành đều nói đủ.
 Pháp Vân rộng lớn đệ thập địa
 Chứa trùm tất cả khắp hư không
 Cảnh giới chư Phật đều tuyên bày
 Tiếng này Đại Bồ Tát oai thần của Phật.

Lúc đó Thiện Dũng Mãnh Quang Tràng Đại Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Vô lượng chúng sanh ở trong hội
 Các môn tin hiểu tâm thanh tịnh
 Điều ngộ nhập được trí Như Lai
 Liều đạt tất cả trang nghiêm cảnh.
 Điều khởi tịnh nguyện tu các hạnh
 Điều từng cúng dường vô lượng Phật
 Thấy thân chân thật của Như Lai
 Cũng thấy tất cả những thần biến.
 Hoặc có thấy được Phật pháp thân
 Vô đẳng vô ngại đều cùng khắp
 Tất cả vô biên các pháp tánh
 Điều vào trong thân không thừa sót.
 Hoặc có thấy Phật diệu sắc thân
 Quang minh sắc tướng đều vô biên
 Tùy các chúng sanh hiểu chẳng đồng
 Trong mười phương đều hiện biến khắp.
 Hoặc thấy vô ngại trí huệ thân
 Tam thế bình đẳng như hư không
 Thuận tâm chúng sanh mà chuyên biến
 Các môn sai biệt đều khiến thấy.
 Có người rõ được âm thanh Phật
 Cùng khắp mười phương các cõi nước
 Tùy theo chúng sanh chỗ nên hiểu
 Ngôn âm nói ra không chướng ngại.
 Hoặc thấy Như Lai phóng quang minh
 Sáng soi mọi nơi khắp thế gian
 Có người ở trong Phật quang minh
 Lại thấy chư Phật hiện thân biến.
 Có người thấy Phật phóng quang minh
 Từ nơi chân lông tuôn ánh sáng
 Thị hiện thuở xưa đạo tu hành
 Khiến sanh tin sâu vào Phật trí.
 Hoặc thấy tướng Phật phước trang nghiêm
 Và thấy phước này từ đâu sanh
 Thuở xưa tu hành ba la mật
 Điều trong tướng Phật được thấy rõ.
 Như Lai công đức chẳng thể lường
 Đây khắp pháp giới không ngần mé

*Nhân đến thân thông các cảnh giới
Do nơi Phật lực tuyên nói được.*

Lúc đó Hoa Tạng Thế Giới trang nghiêm do thần lực của Phật, khắp nơi chấn động sáu cách mười tám tướng: động, biến động, phổ biến động; khởi, biến khởi, phổ biến khởi; dừng, biến dừng, phổ biến dừng; chấn, biến chấn, phổ biến chấn; hồng, biến hồng, phổ biến hồng; kích, biến kích, phổ biến kích. Các Thế Chủ trên đây mỗi vị đều hiện bất tư nghì những cụm mây báu cúng dường rưới xuống nơi chúng hội đạo tràng của Như Lai: những mây hoa hương trang nghiêm, những mây ma ni tốt đẹp, những mây lưới báu rực rỡ, những mây vô biên các loại châu ma ni sáng chói, những mây chơn châu nhiều màu, những mây hương chiên đàn, những mây bửu cái, những mây châu ma ni vang ra tiếng vi diệu thanh tịnh, những mây chuỗi ngọc ma ni sáng như mặt nhật, những mây các thứ đồ trang nghiêm sai khác. Như trong thế giới này mỗi vị Thế Chủ hoan hỷ cúng dường như vậy, trong hoa tạng thế giới trang nghiêm tất cả thế chủ cũng cúng dường như vậy. Trong tất cả thế giới, đều có Như Lai ngồi đạo tràng, mỗi vị Thế Chủ đều riêng tin hiểu, đều riêng cảnh duyên, đều riêng tu tập pháp trợ đạo, đều riêng thành tựu, đều riêng hoan hỷ, đều riêng chứng nhập, đều riêng ngộ hiểu các pháp môn, đều riêng nhập cảnh giới thân thông của Như Lai, đều riêng vào cảnh giới trí lực của Như Lai, đều riêng nhập môn giải thoát của Như Lai. Như Hoa Tạng Thế Giới này, thập phương tận pháp giới hư không giới trong tất cả thế giới cũng đều như vậy.

-ooOoo-

2. PHẨM NHƯ LAI HIỆN TƯỢNG THỨ HAI

(Hán Bộ Trọn Quyển 6)

Lúc bấy giờ, chư Bồ Tát và tất cả Thế Gian Chủ nghĩ rằng: “Thế nào là địa vị của chư Phật? Thế nào là cảnh giới của chư Phật? Thế nào là chư Phật gia trì? Thế nào là chỗ làm của chư Phật? Thế nào là lực của chư Phật? Thế nào là vô sở úy của chư Phật? Thế nào là tam muội của chư Phật? Thế nào là thần thông của chư Phật? Thế nào là chư Phật tự tại? Thế nào là chư Phật không ai nhiếp thủ được? Thế nào là mắt của chư Phật? Thế nào là tai của chư Phật? Thế nào là mũi của chư Phật? Thế nào là lưỡi của chư Phật? Thế nào là thân của chư Phật? Thế nào là ý của chư Phật? Thế nào là thân quang của chư Phật? Thế nào là quang minh của chư Phật? Thế nào là tiếng của chư Phật? Thế nào là trí của chư Phật? Mong Đức Thế Tôn xót thương chúng tôi mà khai diễn cho. Lại thập phương chư Phật đều vì chư Bồ Tát mà diễn thuyết thế giới hải, chúng sanh hải, pháp giới an lập hải, Phật hải, Phật ba la mật hải, Phật giải thoát hải, Phật biến hóa hải, Phật diễn thuyết hải, Phật danh hiệu hải, Phật thọ lượng hải, và diễn nói Bồ Tát thế nguyện hải, Bồ Tát phát thu hải, Bồ Tát trợ đạo hải, Bồ Tát thừa hải, Bồ Tát hạnh hải, Bồ Tát xuất ly hải, Bồ Tát thần thông hải, Bồ Tát ba la mật hải, Bồ Tát địa hải, Bồ Tát trí hải. Mong Đức Thế Tôn cũng vì chúng tôi mà diễn thuyết như vậy”. Lúc đó, do thần lực của chư Bồ Tát, nơi trong tất cả lùm mây đồ cúng dường tự nhiên vang ra tiếng nói kệ rằng:

*Vô lượng kiếp tu hành viên mãn
Dưới cội bồ đề thành chánh giác
Vì độ chúng sanh khắp hiện thân
Như mây đầy khắp vị lai tế.
Chúng sanh có nghi đều khiến dứt
Tin hiểu rộng lớn đều khiến phát
Vô biên khó nào đều khiến trừ
An lạc của Phật đều khiến chứng.
Vô số Bồ Tát đồng sát thân
Cùng đến pháp hội chiêm ngưỡng Phật
Mong theo ý mình chỗ nên thọ
Phật thuyết diệu pháp trừ nghi hoặc.
Thế nào rõ biết Như Lai địa
Thế nào quan sát Như Lai cảnh
Phật chỗ gia trì pháp vô biên
Mong dạy pháp này khiến thanh tịnh.
Thế nào là Phật chỗ thật hành
Mà dùng trí huệ có thể vào
Phật lực thanh tịnh rộng vô biên
Vì các Bồ Tát nên khai thị.
Thế nào rộng lớn các tam muội
Thế nào tịnh trị pháp vô úy
Thần thông lực dụng chẳng thể lường
Nguyện tùy chúng sanh tâm thích nói.
Chư Phật Pháp Vương như Thế Chủ
Chỗ làm tự tại không chướng ngại
Tất cả những pháp rộng lớn kia
Vì lợi chúng sanh nên khai diễn.
Tại sao Phật nhân là vô lượng
Nhĩ, tý, thiết, thân cũng như vậy
Phật ý vô lượng lại thế nào
Mong giải cho biết phương tiện đó.
Như các chúng sanh vô lượng cõi
Pháp giới chỗ có sự an lành
Chư Phật rộng lớn cũng vô biên
Mong vì Phật tử đều khai diễn.
Ra hẳn các độ khả tư nghi*

*Khấp vào giải thoát môn phương tiện
Chỗ có tất cả biến pháp môn
Trong đạo tràng này xin tuyên thuyết.*

Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn biết tâm niệm của chư Bồ Tát liền từ trên mặt, trong răng phóng ra vi trần số quang minh. Những là quang minh bửu hoa khắp soi sáng, những quang minh các thứ tiếng trang nghiêm pháp giới, những quang minh giảng bửu mây vi diệu, những quang minh thập phương chư Phật ngồi đạo tràng hiện thân biến, những quang minh mây lọng báu, những quang minh đầy khắp pháp giới vô ngại, những quang minh trang nghiêm khắp soi tất cả cõi Phật, những quang minh kiến lập bửu tràng kim cang thanh tịnh, những quang minh khắp trang nghiêm chúng hội đạo tràng Bồ Tát, những quang minh diệu âm xưng dương tất cả danh hiệu chư Phật. Phật phóng ra vi trần số quang minh như vậy. Mỗi quang minh này lại có vi trần số quang minh làm quyến thuộc. Tất cả quang minh đủ màu báu đẹp, chiếu khắp mười phương đều một ức Phật sát vi trần số thế giới. Chúng Bồ Tát trong những thế giới đó từ nơi quang minh đều được thấy Hoa Tạng thế giới trang nghiêm này. Do thần lực của Phật, quang minh đó ở trước tất cả chúng hội Bồ Tát xưng kệ rằng:

*Trong vô lượng kiếp chỗ tu hành
Cúng dường thập phương vô lượng Phật
Hóa độ tất cả loài chúng sanh
Nay thành đáng Thế Tôn Diệu Giác.
Trong chân lông Phật tuôn mây báu
Quang minh chiếu khắp mười phương cõi
Người đáng được độ đều thấy hiểu
Khiến đến bờ đề không chướng ngại.
Phật xưa qua lại trong các loài
Giáo hóa thành thực những quần sanh
Thần thông tự tại vô lượng biên
Một niệm đều khiến được giải thoát.
Cây báu bờ đề châu ma ni
Các thứ trang nghiêm đều đặc thắng
Phật ở dưới cây thành chánh giác
Phóng đại quang minh khắp soi sáng.
To tiếng chấn động khắp mười phương
Vì chúng rộng tuyên pháp tịch diệt
Tùy tâm chúng sanh chỗ ưa thích
Các môn phương tiện khiến tỏ ngộ.
Xưa tu các độ đều viên mãn
Đồng số vi trần ngàn quốc độ
Tất cả trí lực đều đã thành
Các ông nên qua đồng lễ kính.
Thập phương Phật tử như sát trần
Đều cùng vui mừng vân tập đến
Đã rưới mây báu để cúng dường
Nay ở trước Phật chuyên chiêm ngưỡng.
Như Lai nhưt âm vô lượng số
Hay diễn Khế Kinh sâu rộng lớn
Khắp rưới diệu pháp ứng quần tâm
Đáng Lương Túc Tôn nên qua thấy.
Tam thế chư Phật phát nguyện lớn
Dưới cội bờ đề đều tuyên thuyết
Trong một sát na đều hiện tiền
Ông nên mau đến chỗ Như Lai.
Tỳ Lô Giá Na biến đại trí
Diệu môn phóng quang đều được thấy
Nay chờ chúng nhóm để phát tâm*

Ông nên qua kia nghe Phật dạy.

Lúc đó tất cả chúng hội trong thập phương thế giới đã nhờ quang minh của Phật khai thị, đều cùng nhau đến chỗ Phật Tỳ Lô Giá Na cung kính cúng dường.

Phương đông Hoa Tạng trang nghiêm thế giới hải này, có thế giới hải tên Thanh Tịnh Quang Liên Hoa Trang Nghiêm. Trong thế giới này có quốc độ, tên Ma Ni Anh Lạc Kim Cang Tạng, Phật hiệu Pháp Thủy Giác Hư Không Vô Biên Phương. Trong đại chúng của Như Lai đó có Đại Bồ Tát tên Quán Sát Thắng Pháp Liên Hoa Trang cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật, đều hiện mười thứ thân tướng của Bồ Tát đầy khắp hư không mà chẳng tan mất. Lại hiện thứ mây mưa tất cả hoa sen báu sáng rỡ. Lại hiện mười thứ mây núi báu Tu Di. Lại hiện mười thứ ánh sáng mặt trời. Lại hiện mười thứ mây chuỗi hoa báu. Lại hiện mười thứ mây tất cả anh lạc. Lại hiện mười thứ mây hương bột. Lại hiện mười thứ mây hương thoa hương đốt. Lại hiện mười thứ mây tất cả gỗ thơm. Vi trần số mây cúng dường như vậy đều khắp cả hư không mà chẳng tan mất. Chư Bồ Tát này hướng Phật kính lễ cúng dường, rồi ở phương đông đều hóa làm những thứ tòa sư tử tốt đẹp sáng chói, chư Bồ Tát này ngồi kiết già trên những pháp tòa ấy.

Phương nam của Hoa Tạng thế giới hải này có thế giới tên Nhứt Thiết Bửu Nguyệt Quang Minh Trang Nghiêm Tạng. Trong thế giới chủng này có quốc độ tên Vô Biên Quang Viên Mãn Trang Nghiêm. Phật hiệu Phổ Trí Quang Minh Đúc Tu Di Vương. Trong đại chúng của Như Lai đó có Đại Bồ Tát tên Phổ Chiếu Pháp Hải Huệ cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật, đều hiện mười thứ mây báu ma ni châu vương trang nghiêm sáng chói đầy khắp hư không mà chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây ma ni bửu châu hiện ra đồ trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây ma ni bửu châu xung dương hồng danh của Phật. Lại hiện mười thứ mây ma ni bửu châu nói tất cả Phật pháp. Lại hiện mười thứ mây ma ni bửu châu những cây đẹp trang nghiêm đạo tràng. Lại hiện mười thứ mây ma ni bửu châu hiện các Hóa Phật. Lại hiện mười thứ mây ma ni bửu châu khắp hiện hình tượng trang nghiêm của tất cả đạo tràng. Lại hiện mười thứ mây ma ni bửu châu nói cảnh giới của chư Phật. Lại hiện mười thứ mây hình tượng vô số cung điện bất tư nghì. Lại hiện mười thứ mây khắp hiện thân tượng của tam thế Phật. Hiện vô số mây ma ni châu vương như vậy đầy khắp hư không mà chẳng tan mất. Chư Bồ Tát này hướng Phật kính lễ cúng dường rồi ở phương nam hóa làm vi trần số tòa sư tử để thanh bửu diêm phù đàn Kim liên hoa tạng, đồng ngồi kiết già trên bửu tòa ấy.

Phương tây của Hoa Tạng thế giới hải này có thế giới hải tên Khả Ái Nhạo Bửu Quang Minh. Trong thế giới chủng đó quốc độ tên Xuất Sanh Thượng Diệu Tư Thân Cụ. Phật hiệu Hương Diệm Công Đúc Bửu Trang Nghiêm. Trong đại chúng của Như Lai đó có Đại Bồ Tát tên Nguyệt Quang Hương Diệm Phổ Trang Nghiêm cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật, đều hiện mười thứ mây lâu các châu bảo tốt đẹp thơm sáng, khắp hư không chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây lâu các vô biên sắc tướng. Lại hiện mười thứ mây lâu các đèn báu sáng chói. Lại hiện mười thứ mây lâu các chơn châu. Lại hiện mười thứ mây lâu các hoa báu. Lại hiện mười thứ mây lâu các chuỗi ngọc báu trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây lâu các trang nghiêm sáng chói hiện khắp mười phương. Lại hiện mười thứ mây lâu các những bột báu xen lẫn trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây lâu các những châu báu cùng khắp mười phương. Lại hiện mười thứ mây lâu các cửa đẹp lưới báu.

Chư Bồ Tát này hiện vi trần số mây lâu các rồi hướng Phật kính lễ cúng dường, liền ở nơi phương tây hóa làm tòa sư tử chơn kim đại bửu, rồi đều ngồi kiết già trên bảo tòa ấy.

Phương bắc của Hoa Tạng thế giới hải này, có thế giới hải tên Tỳ Lưu Ly Liên Hoa Quang Viên Mãn Tạng. Trong thế giới chủng đó có quốc độ tên Ưu Bát La Hoa Trang Nghiêm. Phật hiệu Phổ Trí Trang Âm Vương. Trong đại chúng của Như Lai đó có Đại Bồ Tát Sư Tử Phấn Tấn Quang Minh cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật. Chư Bồ Tát này đều hiện mười thứ mây những cây đẹp ma ni thơm tho khắp hư không, chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây những cây trang nghiêm hóa hiện vô biên sắc

tướng. Lại hiện mười thứ mây những cây trang nghiêm hoa đẹp. Lại hiện mười thứ mây cây trang nghiêm ánh sáng báu. Lại hiện mười thứ mây những cây trang nghiêm hóa hiện thân Bồ Tát. Lại hiện mười thứ mây những cây trang nghiêm hiển hiện chỗ đạo tràng bất tư nghi thuở trước. Lại hiện mười thứ mây cây báu y phục sáng như mặt trời. Lại hiện mười thứ mây cây phát ra tất cả âm thanh vừa ý.

Chư Bồ Tát hiện những mây cây báu trang nghiêm rồi hướng Phật kính lễ cúng dường, liền ở phương bắc đều hóa làm tòa sư tử Liên Hoa Ma Ni, rồi đều ngồi kiết già trên bảo tòa đó.

Phương đông bắc của Hoa Tạng thế giới hải này, có thế giới hải tên Diêm Phù Đà Kim Pha Lê Sắc Tràng. Trong thế giới chủng đó có quốc độ tên Chúng Bửu Trang Nghiêm. Phật hiệu Như Thích Pháp Vô Úy Đăng, trong đại chúng của Như Lai đó có Đại Bồ Tát tên Tối Thắng Quang Minh Đăng Vô Tận Công Đức Tạng cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật. Chư Bồ Tát này đều hiện mười thứ mây bửu liên hoa vô biên sắc tướng khắp hư không chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử ma ni sáng chói. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử tất cả đồ trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử tràng hoa báu. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử khắp rưới chuỗi ngọc báu. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử tất cả hoa hương chuỗi ngọc báu. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử thị hiện tòa trang nghiêm ma ni của tất cả Phật. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử cửa nẻo thêm bực và những chuỗi ngọc trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử tất cả cây nhánh báu ma ni. Lại hiện mười thứ mây tòa sư tử hương báu xen lẫn trang nghiêm ánh sáng chói như mặt nhật. Chư Bồ Tát này hiện vô số mây báu tòa sư tử rồi hướng Phật kính lễ cúng dường, liền ở phương đông bắc đều hóa ra làm tòa sư tử bửu liên hoa ma ni, rồi đều ngồi kiết già trên bảo tòa đó.

Phương đông nam của Hoa Tạng thế giới hải này, có thế giới hải tên Kim Trang Nghiêm Lưu Ly Quang Phổ Chiếu. Trong thế giới chủng đó có quốc độ tên Thanh Tịnh Hương Quang Minh. Phật hiệu Phổ Hỷ Thâm Tín Vương. Trong đại chúng của Như Lai đó có Đại Bồ Tát tên Huệ Đăng Phổ Minh cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật. Chư Bồ Tát này đều hiện mười thứ mây màn trướng tất cả châu ma ni khắp hư không chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây màn trướng tất cả hương. Lại hiện mười thứ mây màn trướng bửu đặng. Lại hiện mười thứ mây màn trướng thị hiện Phật thần thông thuyết pháp. Lại hiện mười thứ mây màn trướng hiển hiện tất cả y phục trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây màn trướng tất cả bửu hoa. Lại hiện mười thứ mây màn trướng lưới báu khua tiếng lạc tiếng linh. Lại hiện mười thứ mây màn trướng đài liên hoa lưới ma ni. Lại hiện mười thứ mây màn trướng tất cả đồ trang nghiêm bất tư nghi. Chư Bồ Tát này hiện ra vi trần số mây màn lưới báu như vậy rồi hướng Phật kính lễ cúng dường, liền ở phương đông nam đều hóa làm tòa sư tử bửu liên hoa, rồi ngồi trên bửu tòa đó.

Phương tây nam của Hoa Tạng thế giới hải này có thế giới hải tên Như Nhật Quang Biến Chiếu. Trong thế giới chủng đó có quốc độ tên Sư Tử Như Nhật Quang Minh. Phật hiệu Phổ Trí Quang Minh Âm. Trong đại chúng của Đức Phật đó có Đại Bồ Tát tên Phổ Hoa Quang Diệm Kế cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật. Chư Bồ Tát này đều hiện mười thứ mây bửu cái vi diệu trang nghiêm khắp hư không chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây bửu cái đẹp trang nghiêm sáng chói. Lại hiện mười thứ mây bửu cái tạng chơn châu vô biên sắc. Lại hiện mười thứ mây bửu cái châu ma ni vang ra tiếng bi mẫn của tất cả Bồ Tát. Lại hiện mười thứ mây bửu cái tràng hoa đẹp báu. Lại hiện mười thứ mây bửu cái rủ lưới lục lạc. Lại hiện mười thứ mây bửu cái cây ma ni nhánh trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây bửu cái châu ma ni chói sáng như mặt nhật. Lại hiện mười thứ cây bửu cái tất cả hương thoa hương đốt. Lại hiện mười thứ mây bửu cái tạng chiên đàn. Lại hiện mười thứ mây bửu cái cảnh giới Phật rộng lớn khắp sáng chói. Chư Bồ Tát này hiện vi trần số mây bửu cái như vậy rồi hướng Phật kính lễ cúng dường, liền ở phương tây nam đều hóa làm tòa sư tử để thanh bửu trang nghiêm sáng rõ rồi ngồi kiết già trên đó.

Phương tây bắc của Hoa Tạng thế giới hải này, có thế giới hải tên Bửu Quang Chiếu Diệu. Trong thế giới chủng đó có quốc độ tên Chúng Hương Trang Nghiêm. Phật hiệu Vô Lượng Công Đức Hải Quang Minh. Trong đại chúng của Như Lai đó có Đại Bồ Tát tên Vô Tận Quang Ma Ni Vương cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật. Chư Bồ Tát này đều hiện mười thứ mây viên mãn quang tất cả châu bửu

khấp hư không chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang tất cả bửu diệm. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang tất cả diệu hoa. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang tất cả hóa Phật. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang mười phương Phật độ. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang Phật cảnh giới. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang tất cả lưu ly bửu ma ni. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang trong một niệm hiện vô biên tướng chúng sanh. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang tiếng diễn thuyết nói đại nguyện của tất cả Như Lai. Lại hiện mười thứ mây viên mãn quang ma ni vương tiếng diễn hóa tất cả chúng sanh. Chư Bồ Tát này hiện vi trần số mây viên mãn quang như vậy rồi hướng Phật kính lễ cúng dường, liền ở phương tây bắc đều hóa làm tòa sư tử vô tận quang minh oai đức tạng rồi ngồi kiết già trên bửu tòa ấy.

Phương dưới của Hoa Tạng thế giới hải này có thế giới hải tên Liên Hoa Hương Diệu Đức Tạng. Trong thế giới hải đó có quốc độ tên Bửu Sư Tử Quang Minh Chiếu Diệu. Phật hiệu Pháp Giới Quang Diệu Huệ cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật. Chư Bồ Tát này đều hiện mười thứ mây quang minh tất cả tạng ma ni, khấp hư không chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây quang minh tất cả hương. Lại hiện mười thứ mây quang minh tất cả bửu diệm. Lại hiện mười thứ mây quang minh vang tiếng thuyết pháp của tất cả Phật. Lại hiện mười thứ mây quang minh tất cả Phật độ trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây quang minh tất cả diệu hoa lâu các. Lại hiện mười thứ mây quang minh việc chư Phật giáo hóa chúng sanh trong tất cả kiếp. Lại hiện mười thứ mây quang minh hoa nhụy vô tận bửu. Lại hiện mười thứ mây quang minh bửu tòa quang minh. Chư Bồ Tát này hiện mười thứ mây quang minh như vậy rồi hướng Phật kính lễ cúng dường, liền ở nơi phương dưới đều hóa làm tòa sư tử liên hoa bửu diệm rồi ngồi kiết già trên đó.

Phương trên của Hoa Tạng thế giới hải này có thế giới hải tên Ma Ni Bửu Chiếu Diệu Trang Nghiêm. Trong thế giới chùng đó có quốc độ tên Vô Tướng Diệu Quang Minh, Phật hiệu Vô Ngại Công Đức Quang Minh Vương. Trong đại chúng của Như Lai đó có Bồ Tát tên Vô Ngại Lực Tinh Tấn Huệ cùng vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật. Chư Bồ Tát này đều hiện mây quang diệm báu vô biên sắc tướng đầy hư không mà chẳng tan mất. Lại hiện mười thứ mây quang diệm lưới báu ma ni. Lại hiện mười thứ mây quang diệm tất cả Phật độ trang nghiêm rộng lớn. Lại hiện mười thứ mây quang diệm tất cả diệu hương. Lại hiện mười thứ mây quang diệm tất cả trang nghiêm. Lại hiện mười thứ mây quang diệm chư Phật biến hóa. Lại hiện mười thứ mây quang diệm các cây hoa đẹp. Lại hiện mười thứ mây quang diệm tất cả kim cang. Lại hiện mười thứ mây quang diệm châu ma ni hiện công hạnh của vô biên Bồ Tát. Lại hiện mười thứ mây quang diệm tất cả đèn chơn châu. Chư Bồ Tát hiện vi trần số mây quang diệm như vậy rồi hướng Phật kính lễ cúng dường, liền ở nơi thượng phương đều hóa làm tòa sư tử liên hoa quang minh diễn thính âm của Phật, rồi ngồi trên bửu tòa đó.

Trong mười ức Phật sát vi trần số thế giới hải như vậy có mười ức vi trần số đại Bồ Tát, mỗi Đại Bồ Tát có thế giới hải vi trần số chúng Bồ Tát đồng đến tập hội. Mỗi Bồ Tát đều hiện thế giới hải vi trần số mây, các thứ đồ trang nghiêm cúng dường đều khấp hư không mà chẳng tan mất. Hiện những mây như thế rồi, chư Bồ Tát đồng hướng Phật kính lễ, cúng dường. Tùy theo phương hướng của mình đến, chư Bồ Tát đều hóa làm các thứ bửu tòa sư tử trang nghiêm rồi ngồi kiết già trên bửu tòa đó.

Sau khi ngồi xong, trong chân lông nơi thân của chư Bồ Tát, mỗi mỗi đều hiện mười thế giới hải vi trần số các thứ bửu sắc quang minh.

Trong mỗi quang minh đều hiện mười thế giới hải vi trần số chư Bồ Tát đều ngồi tòa sư tử liên hoa tạng.

Chư Bồ Tát này đều có thể vào khắp trong tất cả vi trần của tất cả pháp giới hải.

Trong mỗi vi trần đó đều có mười thế giới vi trần số những cõi rộng lớn. Trong mỗi cõi này đều có tam thế chư Phật Thế Tôn.

Chư Bồ Tát này đều có thể qua gần gũi cúng dường khắp chư Thế Tôn đó. Lại có thể trong mỗi niệm dùng pháp môn tự tại thị hiện để khai ngộ thế giới hải vi trần số chúng sanh. Trong mỗi niệm lại dùng pháp môn thị hiện tất cả chư Thiên chết rồi sanh để khai ngộ vi trần số chúng sanh. Trong mỗi niệm lại dùng pháp môn nói tất cả công hạnh Bồ Tát, dùng pháp môn chấn động tất cả cõi tán thán công đức thần biến của Phật, dùng pháp môn nghiêm tịnh tất cả cõi Phật hiện thị tất cả đại nguyện hải, dùng pháp môn thính âm của Phật nhiếp khắp tất cả ngôn từ của chúng sanh, dùng pháp môn hay rưới tất cả Phật pháp, dùng pháp môn quang minh chiếu khắp mười phương quốc độ khắp pháp giới thị hiện thần biến, dùng pháp môn hiện Phật thân đầy khắp pháp giới giải thoát lực của tất cả Như Lai, dùng pháp môn Phổ Hiền Bồ Tát kiến lập tất cả chúng hội đạo tràng, trong mỗi niệm dùng những pháp môn như vậy để khai ngộ thế giới hải vi trần số chúng sanh.

Trong mỗi niệm, mỗi quốc độ đều làm cho Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh, kẻ đọa ác đạo được lìa hẳn khổ não. Đều làm cho Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh, kẻ trụ tà định được vào chánh định. Đều làm cho Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh tùy lòng ưa thích được sanh lên cõi trời. Đều làm cho Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh an trụ bậc Thanh Văn, bậc Bích Chi Phật. Đều làm cho Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh thờ bậc Thiện tri thức đủ những phước hạnh. Đều khiến Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh phát bỏ đề tâm. Đều làm Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh thẳng đến bậc Bồ Tát bất thối chuyển. Đều làm cho Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh được trí nhãn thanh tịnh thấy tất cả pháp bình đẳng của Như Lai đã thấy. Đều làm cho Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh an trụ trong những lực, những nguyện, dùng trí vô tận làm phương tiện thanh tịnh các Phật độ. Đều làm cho Tu Di Sơn vi trần số chúng sanh đều được an trụ nguyện hải rộng lớn Tỳ Lô Giá Na, sanh trong nhà Như Lai.

Lúc đó, chư Bồ Tát, ở trong quang minh, đồng thời nói kệ:

*Trong các quang minh vang diệu âm
Cùng khắp mười phương tất cả nước
Diễn thuyết Phật từ các công đức
Hay vào đạo Bồ đề vi diệu.
Kiếp hải tu hành không mỗi nhàm
Khiến chúng sanh khó được giải thoát
Tâm không hạ liệt không nhọc nhằn
Phật từ khéo vào phương tiện đạo.
Tất cả kiếp hải phương tiện
Vô lượng vô biên không thừa sót
Tất cả pháp môn đều khắp vào
Mà thường nói kia tánh tịch diệt.
Tam thế chư Phật bao nhiêu nguyện
Tu hành tất cả đều trọn vẹn
Bèn dùng lợi ích các chúng sanh
Mà tự thật hành nghiệp thanh tịnh.
Tất cả chư Phật trong chúng hội
Cùng khắp mười phương đều qua đến
Đều dùng biện trí huệ thâm thâm
Vào pháp tịch diệt của chư Phật.
Mỗi mỗi quang minh đều vô biên
Đều vào nan tư các quốc độ
Trí nhãn thanh tịnh khắp thấy đều
Là cảnh sở hành của Bồ Tát.
Bồ Tát hay trụ một đầu lông
Động khắp mười phương các quốc độ
Chẳng khiến chúng sanh có sợ ngờ
Đây là phương tiện bậc thanh tịnh.
Trong mỗi mỗi trần vô lượng thân
Lại hiện trang nghiêm các cõi nước*

*Một niệm sống chết khắp khiến thấy
Được bực trang nghiêm ý vô ngại.
Tam thế chỗ có tất cả kiếp
Trong một sát na đều hiện được
Biết thân như huyền không thể tướng
Chứng minh pháp tánh bực vô ngại.
Phổ Hiền thẳng hạnh đều được vào
Tất cả chúng sanh đều thích thấy
Phật tử trụ được pháp môn này
Trong các quang minh vang tiếng lớn.*

Lúc đó Đức Thế Tôn muốn khiến tất cả đại chúng Bồ Tát được sức thần thông vô biên cảnh giới của Như Lai, nên phóng quang minh nơi giữa chận mây, gọi là nhưt thiết Bồ Tát trí quang minh, chiếu khắp mười phương, trạng như mây sáng bửu sắc, tất cả quốc độ và chúng sanh trong tất cả Phật độ ở mười phương đều làm cho hiển hiện. Quang minh lại chấn động khắp các thế giới. Trong mỗi trần hiện vô số Phật. Tùy theo tánh ưa thích chẳng đồng của các chúng sanh khắp rưới mây diệu pháp luân của tam thế chư Phật, hiển thị biển ba la mật của Như Lai. Lại rưới vô lượng những mây xuất ly khiến các chúng sanh thoát hẳn sanh tử. Lại rưới mây đại nguyện của chư Phật hiển bày chúng hội đạo tràng của Phổ Hiền Bồ Tát trong thập phương thế giới. Quang minh ấy chiếu hiện những việc như vậy rồi, trở về nhiều vòng quanh Phật, rồi nhập vào dưới chơn Phật.

Lúc đó, trước Phật có hoa sen lớn thoát hiện ra. Hoa ấy có đủ mười thứ trang nghiêm: các châu báu xen lẫn làm cộng, ma ni bửu vương làm gương, các báu làm cánh, các hương ma ni làm tua, vang diêm phù đàn trang nghiêm đài hoa, lưới đẹp trùm trên màu sáng thanh tịnh, trong niệm thị hiện vô biên thần biến của chư Phật, khắp phát khởi tất cả thanh âm, ma ni bửu vương ảnh hiện thân Phật, trong âm thanh có thể diễn thuyết tất cả hạnh nguyện của Bồ Tát.

Khi hoa sen này hiện ra rồi, trong khoảng một niệm trong tướng bạch hào của Như Lai đồng thời xuất hiện đại Bồ Tát tên Nhưt Thiết Pháp Thắng Âm và thế giới hải vi trần số Bồ Tát. Chư Bồ Tát này đi nhiều Phật vô lượng vòng, lễ chơn Phật. Thắng Âm Bồ Tát ngồi đài liên hoa, các Bồ Tát ngồi trên tua sen.

Thắng Âm Bồ Tát này rõ pháp giới, lòng rất hoan hỷ, nhập sở hành của Phật trí không nghi trệ, vào biển pháp thân chẳng thể lường của Phật, qua tất cả cõi chỗ của các Như Lai. Các chơn lông đều hiện thần thông, niệm niệm đều quán khắp tất cả pháp giới. Thập phương chư Phật đồng ban thần lực khiến chư Bồ Tát này khắp an trụ tất cả tam muội, cùng tận kiếp vị lai thường thấy thân vô biên pháp giới công đức hải của Phật, nhần đến tất cả tam muội, giải thoát thần thông biến hóa.

Chư Bồ Tát này liền ở trong chúng, thừa oai thần của Phật, quan sát mười phương mà nói kệ rằng:

*Phật thân đầy khắp nơi pháp giới
Hiện khắp trước tất cả chúng sanh
Tùy duyên phó cảm đều khắp cùng
Mà hằng ở tòa bồ đề này.
Trong mỗi chơn lông của Như Lai
Tất cả sát trần chư Phật ngồi
Chúng hội Bồ Tát cùng vây quanh
Diễn nói thẳng hạnh của Phổ Hiền.
Như Lai ngồi yên nơi Bồ Đề
Một lòng thị hiện nhiều sát hải
Mỗi mỗi lông đều hiện như vậy
Như vậy khắp cùng cả pháp giới.
Trong mỗi mỗi cõi đều an tọa*

Tất cả sát độ đều cùng khắp
 Thập phương Bồ Tát như mây nhóm
 Tất cả đồng đến hội đạo tràng.
 Tất cả quốc độ vì trần số
 Công đức quang minh chúng Bồ Tát
 Ở khắp trong hội của Như Lai
 Nhân đến pháp giới đều đầy khắp
 Thập phương Bồ Tát như mây nhóm
 Tất cả đồng đến hội đạo tràng.
 Tất cả quốc độ vì trần số
 Công đức quang minh chúng Bồ Tát
 Ở khắp trong hội của Như Lai
 Nhân đến pháp giới đều đầy khắp.
 Pháp giới vì trần các quốc độ
 Trong tất cả chúng đều xuất hiện
 Như vậy phân thân trí cảnh giới
 Trong hạnh Phổ Hiền hay kiến lập.
 Ở giữa chúng hội của chư Phật
 Thắng Trí Bồ Tát đều an tọa
 Tất cả nghe pháp đều hoan hỷ
 Nơi nơi tu hành vô lượng kiếp.
 Đã vào hạnh nguyện của Phổ Hiền
 Tất cả nghe pháp đều hoan hỷ
 Nơi nơi tu hành vô lượng kiếp.
 Đã vào hạnh nguyện của Phổ Hiền
 Tất cả xuất sanh các Phật pháp
 Trong pháp hải Tỳ Lô Giá Na
 Tu hành chứng được Như Lai địa.
 Phổ Hiền Bồ Tát đã khai giác
 Tất cả Như Lai đồng khen mừng
 Đã được chư Phật đại thân thông
 pháp giới châu lưu đều cùng khắp.
 Tất cả quốc độ vì trần số
 Thường hiện hóa thân đều đầy khắp
 Khắp vì chúng sanh phóng đại quang
 Đều rưới pháp giới xúng lòng họ.

Lúc đó trong đại chúng lại có Đại Bồ Tát tên Quán Sát Nhứt Thiết Thắng Pháp Liên Hoa Quang Huệ Vương, thừa oai lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Như Lai trí rất sâu
 Vào khắp nơi pháp giới
 Hay chuyển theo ba đời
 Vì đời làm Minh Đạo.
 Chư Phật đồng pháp thân
 Vô y, vô sai biệt
 Tùy theo ý chúng sanh
 Khiến thấy thân hình Phật.
 Đầy đủ nhứt thiết trí
 Biết khắp tất cả pháp
 Trong tất cả quốc độ
 Tất cả đều hiện đủ.
 Thân Phật và quang minh
 Sắc tướng chẳng nghĩ bàn
 Chúng sanh ai ưa thích
 Tùy ưng đều khiến thấy.

Nơi trên một thân Phật
 Hóa làm vô lượng Phật
 Lôi âm khắp các cõi
 Diễn pháp sâu như biển.
 Trong mỗi mỗi chân lông
 Lưới sáng khắp mười phương
 Diễn diệu âm của Phật
 Điều phục kẻ khó phục.
 Trong quang minh Như Lai
 Thường vang tiếng thâm diệu
 Ca ngợi công Đức Phật
 Và công hạnh Bồ Tát.
 Phật chuyển chánh pháp luân
 Vô biên vô lượng số
 Pháp nói ra vô đẳng
 Trí cạn không lường được.
 Trong tất cả thế giới
 Hiện thân thành chánh giác
 Mỗi mỗi khởi thân biến
 Pháp giới đều đầy đủ.
 Như Lai mỗi mỗi thân
 Hiện Phật đồng chúng sanh
 Tất cả vi trần cõi
 Khắp hiện thân thông lực.

Lúc đó trong đại chúng lại có Đại Bồ Tát tên Pháp Hỷ Huệ Quang Minh, thừa oai thần của Phật, quan sát khắp mười phương, rồi nói kệ rằng:

Phật thân thường hiển hiện
 Pháp giới đều đầy đủ
 Hằng diễn quảng đại âm
 Chấn động mười phương cõi.
 Như Lai khắp hiện thân
 Thế gian đều vào khắp
 Tùy chúng sanh thích ưa
 Hiện thị thân thông lực.
 Phật tùy tâm chúng sanh
 Hiện khắp ở trước họ
 Chúng sanh chỗ được thấy
 Đều là Phật thân lực.
 quang minh chiếu vô biên
 Thuyết pháp cũng vô lượng
 Phật tử tùy trí mình
 Vào được quan sát được.
 Phật thân vốn vô sanh
 Mà thị hiện xuất sanh
 Pháp tánh như hư không
 Chư Phật trụ trong đó.
 Không trụ cũng không đi
 Mọi nơi đều thấy Phật
 Quang minh chiếu cùng khắp
 Tiếng tâm đồn khắp cõi.
 Vô thể vô sở trụ
 Cũng không có chỗ sanh
 Không tướng cũng không hình
 Chỗ hiện đều như bóng.

Phật tùy tâm chúng sanh
 Vì họ hiện pháp Vân
 Các thứ môn phương tiện
 Khai ngộ và điều phục.
 Trong tất cả thế giới
 Thấy Phật ngồi đạo tràng
 Đại chúng đông bao quanh
 Chói sáng mười phương cõi.
 Tất cả thân chư Phật
 Đều có tướng vô tận,
 Thị hiện dẫu vô lượng
 Sắc tướng vô cùng tận.

Lúc đó trong đại chúng lại có Đại Bồ Tát tên Hương Diệm Quang Phổ Minh Huệ thừa thừa oai thần của Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Bồ Tát trong hội này
 Vào Phật địa khó lường
 Mỗi mỗi đều được thấy
 Thần lực của chư Phật.
 Trí thân khắp vào được
 Tất cả vi trần cõi
 Thấy thân ở trong đó
 Thấy khắp các Đức Phật.
 Như bóng hiện các cõi
 Tất cả chỗ Như Lai
 Trong tất cả chỗ đó
 Đều hiện sự thần thông.
 Phổ Hiền các hạnh nguyện
 Tu tập đã sáng sạch
 Có thể tất cả cõi
 Thấy khắp Phật thân biến.
 Thân ở tất cả chỗ
 Tất cả đều bình đẳng
 Trí có thể như vậy
 Vào cảnh giới của Phật.
 Đã chứng trí Như Lai
 Chiếu khắp trong pháp giới
 Khắp vào chân lông Phật
 Tất cả những cõi nước.
 Tất cả quốc độ Phật
 Đều hiện thần thông lực
 Thị hiện các thứ thân
 Và các thứ danh hiệu.
 Nơi trong khoảng một niệm
 Hiện khắp những thân biến
 Đạo tràng thành chánh giác
 và chuyển diệu pháp luân.
 Tất cả cõi rộng lớn
 Ưc kiếp chẳng nghĩ bàn
 Bồ Tát trong chánh định
 Một niệm đều hiện được.
 Tất cả những Phật độ
 Chư Bồ Tát mỗi vị
 Khắp vào nơi thân Phật
 Vô biên cũng vô tận.

Lúc đó lại có Đại Bồ Tát tên Sư Tử Phấn Tấn Huệ Quang Minh, thừa oai thần của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Tỳ Lô Giá Na Phật
 Hay chuyển chánh pháp luân
 Pháp giới các cõi nước
 Như mây đều cùng khắp.
 Trong mười phương chỗ có
 Những thế giới rộng lớn
 Phật nguyện lực thân thông
 Chuyển pháp luân khắp chỗ.
 Tất cả những cõi nước
 Trong chúng hội rộng lớn
 Danh hiệu đều chẳng đồng
 Tùy ứng diễn diệu pháp.
 Như Lai oai lực lớn
 Phổ Hiền nguyện tạo thành
 Trong tất cả cõi nước
 Diệu âm đều khắp đến.
 Phật thân khắp pháp giới
 Khắp rưới những mưa pháp
 Vô sanh vô sai biệt
 Thế gian hiện tất cả.
 Muôn ức vô số kiếp
 Trong tất cả quốc độ
 Việc làm từ thuở xưa
 Diệu âm đều nói đủ.
 Mười phương vì trần cõi
 Lưới sáng trùm khắp nơi
 Ánh sáng đều có Phật
 Khắp hóa độ quần sanh.
 Phật thân vô sai biệt
 Đầy khắp trên pháp giới
 Đều khiến thấy sắc thân
 Tùy cơ khéo điều phục.
 Tam thế tất cả cõi
 Tất cả đảng Đạo Sư
 Danh hiệu sai khác nhau
 Tuyên thuyết đều khiến thấy.
 Quá hiện và vị lai
 Tất cả chư Như Lai
 Chuyển vì diệu pháp luân
 Chúng hội đều nghe được.*

Lúc đó, trong đại chúng lại có Đại Bồ Tát tên Pháp Hải Công Đức Tạng thừa oai thần của Phật, quan sát thập phương rồi nói kệ rằng:

*Phật tử trong hội này
 Khéo tu các trí huệ
 Người này đã vào được
 Môn phương tiện như vậy.
 Trong tất cả cõi nước
 Khắp diễn quảng đại âm
 Nói công hạnh Phật làm
 Nghe khắp mười phương cõi.
 Trong mỗi mỗi tâm niệm*

Xem khắp tất cả pháp
 An trụ chơn như địa
 Rõ thấu biến chánh pháp.
 Trong mỗi mỗi Phật thân
 Ưc kiếp chẳng nghĩ bàn
 Tu tập ba la mật
 Và nghiêm tịnh quốc độ.
 Trong mỗi mỗi vi trần
 Chứng được tất cả pháp
 Được vô ngại như vậy
 Đi khắp mười phương cõi
 Trong mỗi mỗi cõi Phật
 Qua đến đều không sót
 Thấy Phật xuất thân thông
 Vào công hạnh của Phật.
 Chư Phật tiếng rộng lớn
 Pháp giới đều khắp nghe
 Bồ Tát rõ biết được
 Khéo vào biển âm thanh.
 Kiếp hải diễn diệu âm
 Diệu âm đồng không khác
 Bực trí khắp ba đời
 Vào diệu âm của Phật.
 Thịnh âm của chúng sanh
 Tiếng tự tại của Phật
 Đều được trí thịnh âm
 Tất cả đều rõ được.
 Từ địa mà được địa
 Trụ ở trong lực địa
 Ưc kiếp siêng tu hành
 Chỗ được pháp như vậy.

Lúc đó trong chúng lại có Đại Bồ Tát tên Huệ Đăng Phổ Minh thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Tất cả chư Như Lai
 Xa lìa các hình tướng
 Nếu biết được pháp này
 Mới thấy đáng Đạo Sư.
 Bồ Tát trong chánh định
 Huệ Quang khắp sáng rõ
 Biết được tất cả Phật
 Thế tánh vốn tự tại.
 Thấy Phật thể chơn thật
 Thời hộ pháp thậm thâm
 Khắp quan sát pháp giới
 Tùy nguyện mà thọ thân.
 Từ nơi biển phước sanh
 An trụ trong trí địa
 Quan sát tất cả pháp
 Tu hành đạo tối thắng
 Trong tất cả Phật sát
 Chỗ tất cả Như Lai
 Khắp pháp giới như vậy
 Đều thấy thể chơn thật.
 Mười phương cõi rộng lớn

Ưc kiếp siêng tu hành
 Đi trong chánh biến tri
 Biến tất cả các pháp.
 Chỉ một thân dày cứng
 Trong vi trần đều thấy
 Vô sanh cũng vô tướng
 Hiện khắp trong các cõi.
 Tùy tâm của chúng sanh
 Hiện khắp ở trước họ
 Hiện các môn điều phục
 Khiến mau đến Phật đạo.
 Do oai thần của Phật
 Xuất hiện các Bồ Tát
 Phật lực thường gia trì
 Thấy khắp các Như Lai.
 Tất cả đáng Đạo Sư
 Vô lượng oai thần lực
 Khai ngộ các Bồ Tát
 Pháp giới đều cùng khắp.

Lúc đó trong chúng lại có Đại Bồ Tát tên Hoa Diệm Kế Phổ Minh Trí, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Trong tất cả quốc độ
 Khắp diễn tiếng vi diệu
 Ca ngợi công Đức Phật
 Pháp giới đều đầy đủ.
 Phật dùng pháp làm thân
 Thanh tịnh như hư không
 Hiện ra những sắc hình
 Khiến vào trong pháp đó.
 Nếu có người tin mừng
 Và được Phật nhiếp thọ
 Nên biết người như vậy
 Sanh được Phật trí huệ.
 Những người trí kém ít
 Không biết được pháp này
 Người huệ nhãn thanh tịnh
 Nơi đây mới thấy được.
 Do oai lực của Phật
 Quan sát tất cả pháp
 Nhập trụ và lúc xuất
 Chỗ thấy đều sáng rõ.
 Trong tất cả các pháp
 Pháp môn nhiều vô biên
 Thành tựu nhưt thiết trí
 Vào nơi biến pháp sâu.
 An trụ Phật quốc độ
 Hiện ra tất cả chỗ
 Không đến cũng không đi
 Pháp chư Phật như vậy.
 Tất cả biến chúng sanh
 Phật thân như bóng hiện
 Tùy họ hiểu sai khác
 Đều được thấy Đạo Sư.
 Trong tất cả chân lông

Mỗi mỗi hiện thân thông
 Tu hành nguyện Phổ Hiền
 Người thanh tịnh được thấy.
 Phật dùng mỗi mỗi thân
 Nơi nơi chuyển pháp luân
 Pháp giới đều cùng khắp
 Nghĩ bàn chẳng thể đến.

Lúc đó trong chúng lại có Đại Bồ Tát tên Oai Đức Huệ Vô Tận Quang, thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Trong mỗi mỗi cõi Phật
 Nơi nơi ngôi đạo tràng
 Chúng hội đồng bao quanh
 Ma quân đều xô dẹp.
 Thân Phật phóng quang minh
 Đầy khắp cả mười phương
 Tùy ứng mà thị hiện
 Sắc tướng hiện nhiều thứ.
 Trong mỗi mỗi vi trần
 Quang minh đều đầy đủ
 Thấy khắp mười phương cõi
 Chúng loại đều sai khác.
 Mười phương những quốc độ
 Vô lượng vô biên cõi
 Đều bình đẳng thanh tịnh
 Để thanh bửu làm thành.
 Hoặc trùm hoặc ở bên
 Hoặc giống hoa sen búp
 Hoặc tròn hoặc bốn góc
 Những hình tướng sai khác.
 Cõi nước trong pháp giới
 Đi khắp không chướng ngại
 Trong tất cả chúng hội
 Thường chuyển diệu pháp luân.
 Phật thân chẳng nghĩ bàn
 Quốc độ đều ở trong
 Nơi tất cả chỗ kia
 Nói pháp giáo hóa chúng.
 Diệu pháp luân đã chuyển
 Pháp tánh không sai khác
 Nương nơi một thật lý
 Diễn thuyết các pháp tướng.
 Phật dùng tiếng viên mãn
 Thuyết minh lý chơn thật
 Tùy chúng hiểu sai khác
 Hiện vô tận pháp môn.
 Trong tất cả quốc độ
 Thấy Phật ngôi đạo tràng
 Phật thân như bóng hiện
 Sanh diệt bất khả đắc.

Lúc đó trong chúng lại có Đại Bồ Tát tên Pháp Giới Phổ Minh Huệ, thừa oai thần của Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Như Lai thân vi diệu
 Sắc tướng chẳng nghĩ bàn
 Người thấy lòng vui mừng
 Cung kính tin Phật pháp.
 Phật thân tất cả tướng
 Đều hiện vô lượng Phật
 Vào khắp mười phương cõi
 Trong mỗi mỗi vi trần.
 Thập phương những quốc độ
 Vô lượng vô biên Phật
 Đều riêng hiện thân thông.
 Chư Bồ Tát đại trí
 Thâm nhập nơi pháp hải
 Phật lực thường gia trì
 Phương tiện này biết được.
 Nếu người đã an trụ
 Các hạnh nguyện Phổ Hiền
 Thấy những quốc độ kia
 Thần lực của chư Phật.
 Nếu người có tin hiểu
 Nhân đến các đại nguyện
 Đây đủ trí huệ sâu
 Thông đạt tất cả pháp.
 Có thể nơi thân Phật
 Mỗi mỗi quan sát được
 Sắc tướng không chướng ngại
 Rõ thấu nơi các cảnh.
 Có thể nơi thân Phật
 An trụ cảnh trí huệ
 Mau vào Như Lai địa
 Nhiếp khắp cả pháp giới.
 Số vi trần Phật sát
 Những quốc độ như vậy
 Hay khiến trong một niệm
 Hiện trong mỗi vi trần.
 Tất cả những quốc độ
 Nhân đến sự thân thông
 Đều hiện trong một cõi
 Sức Bồ Tát như vậy.

Lúc đó trong chúng có Đại Bồ Tát tên Tinh Tấn Lực Vô Ngại Huệ, thừa oai thần của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Phật diễn một diệu âm
 Nghe khắp mười phương cõi
 Các tiếng đều đầy đủ
 Pháp vũ đều cùng khắp.
 Tất cả biến ngôn từ
 Tất cả tiếng tùy loại
 Trong tất cả Phật độ
 Chuyển pháp luân thanh tịnh.
 Tất cả các cõi nước
 Đều thấy Phật thân biến
 Nghe pháp âm Phật nói
 Nghe rồi đến bồ đề.
 Pháp giới các cõi nước

Trong mỗi mỗi vi trần
Giải thoát lực của Phật
Nơi kia khắp hiện thân.
Pháp thân đồng hư không
Vô ngại vô sai biệt
Sắc hình như ảnh tượng
Các thứ tướng hiển hiện.
Ảnh tượng không nơi chốn
Vô tánh như hư không
Người trí huệ rộng lớn
Rõ thấu tánh bình đẳng.
Phật thân bất khả thủ
Vô sanh cũng vô tác
Ứng vật khắp hiện tiền
Bình đẳng như hư không.
Thập phương vô lượng Phật
Đều nhập một chân lông
Đều riêng hiện thân thông
Trí nhãn xem thấy được.
Tỳ Lô Giá Na Phật
Nguyên lực khắp pháp giới
Trong tất cả quốc độ
Thường chuyển pháp vô thượng.
Một lông hiện thân thông
Tất cả Phật đồng nói
Trải qua vô lượng kiếp
Ngăn mé không thể hết.

3. PHỔ HIỀN HIỆN TAM MUỘI THỨ BA (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 7)

Lúc bấy giờ Phổ Hiền Bồ Tát ma ha tát ngồi trên tòa sư tử ở trước Phật, thừa thần lực của Phật mà nhập tam muội tên là Nhất Thiết Chư Phật Tỳ Lô Giá Na Như Lai Tạng Thân, vào khắp tánh bình đẳng của tất cả Phật, có thể ở nơi pháp giới thị hiện những ảnh tượng rộng lớn vô ngại đồng hư không, pháp giới xoay vần đều theo vào, xuất sanh tất cả tam muội, có thể bao nạp khắp mười phương pháp giới, trí quang minh của tam thể chư Phật đều từ đây mà sanh những sự an lập trong mười phương đều có thể thị hiện, trùm chứa tất cả lực giải thoát của Phật và trí của chư Bồ Tát, có thể khiến tất cả quốc độ vi trần, đều có thể dung thọ vô biên pháp giới, thành tựu biển công đức của tất cả Phật, hiển thị biển đại nguyện của Như Lai, bao pháp luân của tất cả chư Phật đều lưu thông hộ trì không đoạn tuyệt.

Như trong thế giới này, Phổ Hiền Bồ Tát ở trước Phật nhập tam muội đây, cũng vậy, khắp pháp giới hư không giới, thập phương tam thể vi thể vô ngại quang minh rộng lớn, Phật nhãn chỗ thấy được, Phật lực đến được, Phật thân hiện được, tất cả quốc độ, trong quốc độ này có bao vi trần, trong mỗi vi trần có thể giới vi trần số Phật độ, trong mỗi độ có thể giới vi trần số Phật, trước mỗi Đức Phật có thể giới vi trần Phổ Hiền Bồ Tát cũng đều nhập tam muội Nhất Thiết Chư Phật Tỳ Lô Giá Na Như Lai Tạng Thân này.

Lúc đó, trước mỗi Phổ Hiền Bồ Tát đều có thập phương tất cả chánh pháp hiện ra. Chư Phật này đồng khen rằng: lành thay lành thay! Này Thiện Nam Tử! Ông có thể nhập Nhất Thiết Chư Phật Tỳ Lô Giá Na Như Lai Tạng Thân này.

Này Phật tử! Đây là mười phương tất cả chư Phật đồng gia hộ cho ông, do vì nguyện lực của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, mà cũng do nguyện lực tu tập tất cả Phật hạnh của ông. Chính là ông có thể chuyển pháp luân của chư Phật, chiếu khắp những biển an lập ở mười phương không sót, khiến tất cả chúng sanh trừ tạp nhiễm được thanh tịnh, nhiếp khắp tất cả quốc độ không chấp trước, sâu vào cảnh giới của chư Phật không chướng ngại, hiện bày công đức của chư Phật, vào được thật tướng của các pháp thân lớn trí huệ, quan sát tất cả pháp môn, rõ biết căn của tất cả chúng sanh, hay thọ trì giáo văn của Như Lai.

Lúc đó thập phương tất cả chư Phật liền ban cho Phổ Hiền Bồ Tát trí lực vào được nhất thiết trí tánh, ban cho trí vào pháp giới vô biên vô lượng, ban cho trí thành tựu cảnh giới chư Phật, ban cho trí biết tất cả thế giới thành hoại, ban cho trí biết chúng sanh giới rộng lớn, ban cho trí trụ những tam muội giải thoát thậm thâm vô sai biệt của chư Phật, ban cho trí nhập căn tánh của tất cả Bồ Tát, ban cho trí biết ngôn ngữ của tất cả chúng sanh và từ biện chuyển pháp luân, ban cho trí vào khắp thân pháp giới, ban cho trí được thanh âm của tất cả Phật.

Như trong thế giới này Phổ Hiền Bồ Tát ở trước Như Lai được chư Phật ban cho những trí như vậy, tất cả Phổ Hiền Bồ Tát ở trong vi trần thế giới cũng được như vậy. Tại sao thế? Vì chúng tam muội đó thời được như vậy.

Lúc đó thập phương chư Phật đều đưa tay hữu xoa đánh của Phổ Hiền Bồ Tát.

Tay Phật đủ tướng hảo trang nghiêm phóng lưới quang minh thơm sáng, đồng thời phát ra tiếng vi diệu và những sự thần thông tự tại. Tất cả Phổ Hiền nguyện hải của tất cả Bồ Tát quá khứ, hiện tại, vị lai, những pháp luân thanh tịnh và ảnh tượng của tam thể chư Phật cũng đều hiện cả trong quang minh ấy.

Tất cả Phổ Hiền Bồ Tát trong tất cả thế giới vi trần cũng đều được xoa đánh như vậy.

Bấy giờ, Phổ Hiền Bồ Tát liền từ tam muội ấy mà xuất, đồng thời cũng từ vi trần số tam muội mà xuất: từ môn tam muội trí biết tam thể niệm vô sai biệt mà xuất, từ môn tam muội biết số vi trần trong tam thể

tất cả pháp giới mà xuất, từ môn tam muội hiện tam thế tất cả Phật độ mà xuất, từ môn tam muội hiện xá trạch của tất cả chúng sanh mà xuất, từ môn tam muội biết danh tự sai khác của tất cả chúng sanh mà xuất, từ môn tam muội biết thập phương pháp giới chỗ nơi đều sai khác mà xuất, từ môn tam muội biết trong tất cả vi trần đều có vô biên Phật thân rộng lớn mà xuất, từ môn tam muội diễn nói lý thú của tất cả pháp mà xuất.

Lúc Phổ Hiền Bồ Tát từ những môn tam muội như vậy mà xuất, chư Bồ Tát đều được thế giới vi trần số tam muội, được thế giới vi trần số đà la ni, được thế giới vi trần số pháp phương tiện, được thế giới vi trần số môn biện tài, được thế giới vi trần số môn tu hành, được thế giới vi trần số trí quang minh công đức của chư Phật khắp chiều pháp giới, được thế giới vi trần số phương tiện lực trí huệ vô sai biệt của chư Phật, được thế giới vi trần số hải vân trong mỗi chân lông của tất cả chư Phật đều hiện các quốc độ, được thế giới vi trần số hải vân mỗi Bồ Tát thị hiện từ Đâu Xuất Thiên Cung giáng sanh thành Phật chuyển pháp luân nhập Niết Bàn.

Lúc đó, tất cả thế giới ở mười phương, do thần lực của Phật và Đại Bồ Tát sức tam muội của Phổ Hiền Bồ Tát, nên các báu trang nghiêm đều lay động nhẹ, đồng thời vang ra điệu âm diễn nói các pháp. Lại nơi trong chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai khắp rười mười thứ mây đại ma ni vương: mây ma ni vương kim tràng vi diệu, mây ma ni vương quang minh chiếu sáng, mây ma ni vương bửu luân rủ xuống, mây ma ni vương bửu tạng hiện tượng Bồ Tát, mây ma ni vương xung dương danh hiệu Phật, mây ma ni vương quang minh chiếu sáng tất cả Phật độ đạo tràng, mây ma ni vương chiếu sáng mười phương tất cả biên hóa, mây ma ni vương ca ngợi công đức của tất cả Bồ Tát, mây ma ni vương sáng chói như mặt nhật, mây ma ni vương tiếng nhạc thích ý vang khắp mười phương.

Rười khắp rười mười thứ mây ma ni vương như vậy rồi trong các chân lông của chư Phật đều phóng quang minh. Trong quang minh nói kệ rằng:

*Phổ Hiền ở khắp các quốc độ
Ngồi bửu liên hoa chúng đều thấy
Tất cả thần thông đều hiện ra
Vô lượng tam muội đều hay nhập.
Phổ Hiền thường dùng các thứ thân
Châu lưu pháp giới đều đầy khắp
Tam muội phương tiện sức thần thông
Viên âm rộng nói đều vô ngại.
Trong tất cả cõi chư Phật ngự
Các môn tam muội hiện thần thông
Mỗi mỗi thần thông đều khắp cùng
Thập phương quốc độ không chỗ sót.
Như tất cả cõi Như Lai ngự
Trong sát trần kia cũng như vậy
Chỗ hiện tam muội sự thần thông
Nguyên lực Tỳ Lô Giá Na Phật.
Phổ Hiền thân tướng như hư không
Nương chơn tánh ở chẳng phải cõi
Tùy lòng chúng sanh chỗ thích ưa
Thị hiện thân hình đồng tất cả.
Phổ Hiền an trụ các đại nguyện
Vô lượng thần thông sức tự tại
Tất cả Phật thân các quốc độ
Đều hiện hình kia mà đến đó.
Tất cả sát hải vô lượng biên
Phân thân ở đó cũng vô lượng
Cõi nước hiện ra đều trang nghiêm*

Trong một sát na thấy nhiều kiếp.
 Phổ Hiền an tất cả cõi
 Hiện đại thân thông hơn tất cả
 Chấn động mười phương đều khắp cùng
 Khiến chúng quan sát đều được thấy.
 Tất cả công Đức Phật trí lực
 Các môn đại pháp đều thành đủ
 Dùng các tam muội phương tiện môn
 Bày hạnh bồ đề mình đã tập.
 Tự tại như vậy bất tư nghi
 Thập phương quốc độ đều thị hiện
 Vì bày tam muội đã khắp vào
 Trong mây Phật quang khen công đức.

Lúc đó, tất cả chúng Bồ Tát đều hướng về phía Phổ Hiền chấp tay chiêm ngưỡng, thừa thần lực của Phật đồng nói kệ rằng:

Từ các Phật pháp mà sanh ra
 Cũng do Như Lai nguyện lực khởi
 Chơn như bình đẳng tạng hư không
 Pháp thân của ngài đã nghiêm tịnh.
 Tất cả Phật độ trong chúng hội
 Phổ Hiền ở khắp nơi trong đó
 Quang minh công đức bực trí hải
 Chiếu khắp mười phương đều được thấy.
 Phổ Hiền công đức biển rộng lớn
 Quá khắp mười phương gần gũi Phật
 Tất cả vi trần có các cõi
 Đều đến được kia mà hiện rõ.
 Phật tử chúng tôi thường thấy Ngài
 Gần gũi tất cả chư Như Lai
 Trụ trong tam muội cảnh chơn thật
 Số kiếp vi trần tất cả cõi.
 Phật tử hay dùng thân phổ biến
 Đều đến thập phương các cõi nước
 Biến cả chúng sanh đều tế độ
 Pháp giới vi trần đều vào cả.
 Vào nơi pháp giới tất cả trần
 Thân đó vô tận không sai khác
 Ví như hư không đều khắp cùng
 Diễn nói Như Lai pháp rộng lớn.
 Bực tất cả công đức sáng chói
 Rộng lớn như mây sức thù thắng
 Trong biển chúng sanh đều qua đến
 Nói công hạnh Phật pháp vô đẳng.
 Vì độ chúng sanh nơi kiếp hải
 Thắng hạnh Phổ Hiền đều tu tập
 Diễn nói các pháp như mây to
 Thịnh âm quảng đại đều nghe khắp.
 Quốc độ thế nào mà xuất hiện
 Chư Phật thế nào mà xuất hiện
 Nhân đến tất cả biển chúng sanh
 Mong theo nghĩa đó nói như thật.
 Trong đây vô lượng vô biên chúng
 Ở trước Đức Phật đều cung kính
 Vì chuyển thanh tịnh diệu pháp luân

Tat ca chur Phat deu tuy hi.

-ooOoo-

4. PHÂM THỂ GIỚI THÀNH TỰU THỨ TƯ (Hán Bộ Phần Sau Quyển 7)

Lúc bấy giờ Phổ Hiền Bồ Tát ma ha tát, do thần lực của Phật, quan sát khắp tất cả thế giới hải, tất cả chúng sanh hải, tất cả chư Phật hải, tất cả pháp giới hải, tất cả chúng sanh nghiệp hải, tất cả chúng sanh căn dục hải, tất cả chư Phật pháp luân hải, tất cả tam thế hải, tất cả Như Lai nguyện lực hải, tất cả Như Lai thần biến hải.

Quan sát xong, Phổ Hiền Bồ Tát bảo khắp tất cả chư Bồ Tát trong chúng hội đạo tràng rằng: “Chư Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có trí huệ thanh tịnh bất tư nghi biết tất cả thế giới hải thành hoại, biết tất cả chúng sanh nghiệp hải, biết tất cả pháp giới an lập hải, nói tất cả vô biên Phật hải, vào tất cả căn dục hải, một niệm biết khắp tất cả tam thế, hiển thị tất cả Như Lai vô lượng nguyện hải, thị hiện tất cả Phật thần biến hải, chuyển pháp luân, kiến lập diễn thuyết hải, thanh tịnh Phật thân, vô biên sắc tướng hải Phổ chiếu minh, tướng hảo và tùy hình hảo đều thanh tịnh, vô biên sắc tướng quang minh luân hải, cụ túc thanh tịnh, các thứ sắc tướng quang minh vân hải, thù thắng bửu diệm hải, thành tựu ngôn âm hải, thị hiện ba thứ tự tại điều phục thành thực tất cả chúng sanh, dừng mãnh điều phục chúng sanh hải không lường qua, an trụ Phật địa, vào cảnh giới Như Lai, oai lực hộ trì, quan sát tất cả chỗ làm của Phật trí, trí lực viên mãn không ai điều phục được, công đức vô úy không ai hơn, trụ nơi tam muội vô sai biệt, thần thông biến hóa, trí thanh tịnh tự tại, tất cả Phật pháp không ai hủy hoại được.

Tất cả pháp bất tư nghi như vậy, tôi sẽ thừa thần lực của Phật và oai thần của tất cả Như Lai mà tuyên thuyết đầy đủ. Vì muốn khiến chúng sanh vào trí huệ hải của Phật, vì muốn khiến tất cả Bồ Tát được an trụ trong biển công đức của Phật, vì muốn khiến tất cả thế giới hải, tất cả Phật tự tại được trang nghiêm, vì muốn khiến trong tất cả kiếp hải chúng tánh Phật thường chẳng dứt, vì muốn khiến trong tất cả thế giới hải hiển thị tánh chơn thật của các pháp, vì muốn khiến tùy vô lượng sự hiểu biết của chúng sanh mà diễn thuyết, vì muốn khiến tùy căn hải của tất cả chúng sanh mà phương tiện làm cho sanh Phật pháp, vì muốn tùy chỗ ưa thích của tất cả chúng sanh mà dẹp phá tất cả núi chướng ngại, vì muốn khiến tùy tâm hành tất cả chúng sanh khiến tu tập thanh tịnh đạo xuất yếu, vì muốn khiến tất cả Bồ Tát an trụ trong nguyện hải Phổ Hiền.

Lúc đó, Phổ Hiền Bồ Tát lại muốn khiến chúng hội đạo tràng sanh lòng hoan hỷ, thêm lớn sự ưa thích đối với tất cả pháp, sanh lòng tin rộng lớn chơn thật thanh tịnh pháp giới thân, an lập nguyện hải Phổ Hiền tu tập vào trí nhãn tam thế bình đẳng, thêm lớn trí huệ chiếu khắp tất cả thế gian, sanh đức đà la ni trì tất cả pháp luận, và cũng muốn trong tất cả đạo tràng tất cả Phật cảnh giới đều khai thị, mở bày tất cả pháp môn của Như Lai, thêm lớn tất cả trí tánh pháp giới rộng lớn rất sâu, liền nói kệ rằng:

*Trí huệ công đức biển rất sâu
Hiện khắp mười phương vô lượng cõi
Tùy các chúng sanh chỗ nên thấy
Quang minh soi khắp chuyển pháp luân.
Thập phương quốc độ bất tư nghi
Phật vô lượng kiếp đều nghiêm tịnh
Vì độ chúng sanh khiến thành thực
Xuất hiện tất cả các quốc độ.
Phật cảnh rất sâu khó nghĩ được
Khắp dạy chúng sanh khiến được vào
Lòng họ thích nhỏ chấp hữu lậu
Chẳng thông đạt được cảnh giới Phật.
Nếu có lòng tin trong sạch chắc
Thường được gần gũi thiện tri thức
Tất cả chư Phật hộ niệm cho
Đây mới được vào Như Lai trí.*

Là các dua dối lòng thanh tịnh
 Thường thích từ bi tánh hoan hỷ
 Chí nguyện rộng lớn tin hiểu sâu
 Kia nghe pháp này lòng vui đẹp.
 An trụ Phổ Hiền những hạnh nguyện
 Tu hành Bồ Tát đạo thanh tịnh
 Quan sát pháp giới như hư không
 Bèn biết được chỗ làm của Phật.
 Chư Bồ Tát đây được lợi lành
 Thấy Phật tất cả thân thông lực
 Tu những đạo khác không biết được
 Học hạnh Phổ Hiền mới tỏ ngộ.
 Chúng sanh rộng lớn vốn vô biên
 Như Lai tất cả đều hộ niệm
 Chuyển chánh pháp luân khắp mọi nơi
 Cảnh giới Tỳ Lô Giá Na Phật.
 Tất cả cõi nước vào thân tôi
 Chỗ chư Phật ngự cũng như vậy
 Chúng nên xem các chân lông tôi
 Nay tôi hiện bày cảnh giới Phật.
 Phổ Hiền hạnh nguyện không ngần mé
 Tôi đã tu hành được đầy đủ
 Cảnh giới phổ nhân thân rộng lớn
 Là Phật chỗ làm phải nghe kỹ.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Thế giới hải có mười việc mà chư Phật trong ba đời quá khứ, hiện tại, vị lai đã nói, hiện nói và sẽ nói.

Những gì là mười?

Chính là Nhơn duyên khởi thế giới hải, chỗ trụ nương của thế giới hải, hình trạng của thế giới hải, thể tánh của thế giới hải, sự trang nghiêm của thế giới hải, sự thanh tịnh của thế giới hải, Phật xuất hiện nơi thế giới hải, kiếp trụ của thế giới hải, kiếp chuyển biến sai biệt của thế giới hải, môn vô sai biệt của thế giới hải.

Chư Phật tử! Lược nói thế giới hải có mười việc này. Nếu nói rộng ra thời đồng với thế giới hải vi trần số mà tam thế chư Phật đã nói, hiện nói và sẽ nói.

Chư Phật tử! Lược nói do mười thứ Nhơn duyên mà tất cả thế giới hải đã thành, hiện thành và sẽ thành. Chính là do vì thân lực của Như Lai, vì pháp phải như vậy, vì hạnh nghiệp của tất cả chúng sanh, vì chỗ sở đắc của tất cả Bồ Tát thành như thiết trí, vì các chúng sanh và chư Bồ Tát đồng chứa nhóm thiện căn, vì nguyện lực nghiêm tịnh Phật độ của chư Bồ Tát, vì hạnh nguyện thành tựu bất thối của chư Bồ Tát, vì thắng giải tự tại thanh tịnh của chư Bồ Tát, vì chỗ lưu xuất do thiện căn của chư Như Lai và thế lực tự tại lúc chư Phật thành đạo, vì nguyện lực tự tại của Phổ Hiền Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đó là lược nói mười thứ Nhơn duyên. Nếu rộng nói thời có thế giới hải vi trần số.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương mà nói kệ rằng:

Đã nói vô biên sát độ hải
 Tỳ Lô Giá Na đều nghiêm tịnh
 Thế Tôn cảnh giới bất tư nghì

Tri huệ thân thông lực như vậy.
 Bồ Tát tu hành những nguyện hải
 Khắp tùy chúng sanh tâm chỗ muốn
 Chúng sanh tâm hạnh rộng vô biên
 Bồ Tát quốc độ khắp mười phương
 Bồ Tát thẳng đến nhứt thiết trí
 Siêng tu các môn tự tại lực
 Vô lượng nguyện hải khắp xuất sanh
 Sát độ rộng lớn đều thành tựu.
 Tu những hạnh hải vô lượng biên
 Vào cảnh giới Phật cũng vô lượng
 Thanh tịnh thập phương các cõi nước
 Mỗi mỗi cõi trái vô lượng kiếp.
 Chúng sanh phiền não làm loạn đục
 Phân biệt ưa thích chẳng phải một
 Tùy tâm tạo nghiệp bất tư nghì
 Tất cả sát hải đầy thành lập.
 Phật tử sát hải tạng trang nghiêm
 Ly cấu quang minh báu làm thành
 Đây do rộng lớn tâm tín hải
 Chỗ ở mười phương đều như vậy.
 Bồ Tát hay tu hạnh Phổ Hiền
 Du hành pháp giới vi trần đạo
 Trong trần đều hiện vô lượng cõi
 Rộng lớn thanh tịnh như hư không.
 Khắp cõi hư không hiện thân thông
 Đều đến đạo tràng chỗ chư Phật
 Trên tòa liên hoa hiện các tướng
 Mỗi thân bao trùm tất cả cõi.
 Một niệm hiện khắp nơi tam thế
 Tất cả sát hải đều thành lập
 Phật dùng phương tiện đều vào trong
 Là Phật Tỳ Lô chỗ nghiêm tịnh.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! mỗi mỗi thế giới hải có thế giới hải vi trần số chỗ nương trụ. Hoặc nương tất cả trang nghiêm mà trụ. Hoặc nương hư không mà trụ. Hoặc nương bửu quang minh mà trụ. Hoặc nương bửu sắc quang minh mà trụ. Hoặc nương thanh âm chư Phật mà trụ. Hoặc nương Kim Cang hình đại lực a tu la chúng sanh như huyễn mà trụ. Hoặc nương thân các Thế Chủ mà trụ. Hoặc nương thân chư Bồ Tát mà trụ. Hoặc nương tất cả biển trang nghiêm sai khác hạnh nguyện Phổ Hiền mà trụ.

Chư Phật tử! Thế giới hải có thế giới vi trần số chỗ nương trụ như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Khắp cả mười phương cõi hư không
 Chỗ có tất cả những quốc độ
 Như Lai thân lực thường gia trì
 Khắp nơi hiện tiền đều thấy được.
 Hoặc có các thứ những quốc độ
 Đều do ly cấu bửu làm thành
 Ma ni thanh tịnh rất tốt xinh
 Quang minh sáng rỡ khắp hiển hiện.
 Hoặc có cõi nước sáng thanh tịnh

Nương hư không giới mà an trụ
 Hoặc ở trong biển ma ni bửu
 Lại có an trụ tạng quang minh.
 Như Lai ở trong chúng hội này
 Diễn thuyết pháp luân đều xảo diệu
 Cảnh giới chư Phật rộng vô biên
 Chúng sanh được thấy lòng hoan hỷ.
 Có cõi nghiêm sức bằng ma ni
 Hình như đèn sáng giăng cùng khắp
 Lửa thơm mây sáng màu chói rực
 Lưới báu sáng chói dùng phủ che.
 Hoặc có quốc độ không ngăn mé
 An trụ liên hoa biển lớn sâu
 Rộng rãi thanh tịnh khác thế gian
 Chư Phật diệu thiện trang nghiêm đó.
 Hoặc có quốc độ theo luân chuyển
 Do Phật oai thần được an trụ
 Đại chúng Bồ Tát đều ở trong
 Thường thấy vô lượng báu rộng lớn.
 Có cõi nước ở tay kim cang
 Hoặc cõi nước ở thân Thiên Chúa
 Tỳ Lô Giá Na đáng vô thượng
 Thường ở cõi này chuyển pháp luân.
 Hoặc nương cây báu trụ bằng thẳng
 Trong mây sáng thơm cũng như vậy
 Có cõi nương trong những biển lớn
 Hoặc trụ kim cang rất bền chắc.
 Có cõi nương trụ kim cang tràng
 Có cõi trụ trong biển Hoa Tạng
 Thân biển rộng lớn khắp các nơi
 Tỳ Lô Giá Na Phật hay hiện.
 Hoặc dài hoặc vẫn vô lượng thứ
 Tướng đó xoay vẫn cũng chẳng động
 Hoa tạng trang nghiêm khác thế gian
 Tu hành thanh tịnh mới thấy được.
 Các cõi như vậy đều sai khác
 Tất cả đều nương nguyện hải trụ
 Hoặc có cõi thường ở hư không
 Chư Phật như mây đều đầy khắp.
 Có ở hư không lưới che trùm
 Hoặc lúc hiện ra hoặc không hiện
 Hoặc có cõi nước rất thanh tịnh
 Trụ trong bửu quan của Bồ Tát.
 Thập phương chư Phật thân thông lớn
 Tất cả đều hiện thấy trong đây
 Chư Phật tinh âm đều cùng khắp
 Đây do nghiệp lực mà hóa hiện.
 Hoặc có cõi nước khắp pháp giới
 Ly cấu thanh tịnh từng tâm khởi
 Như ánh như huyễn rộng vô biên
 Như lưới thiên đê đều sai khác.
 Hoặc hiện các thứ tạng trang nghiêm
 Hoặc ở hư không mà kiến lập
 Nghiệp chơn cảnh giới chẳng nghĩ bàn
 Phật lực hiển thị đều khiến thấy.
 Trong mỗi cõi nước số vi trần
 Niệm niệm thị hiện những Phật độ

Số đều vô lượng khắp chúng sanh
 Phổ Hiền chỗ làm thường như vậy.
 Vì muốn thành thực các chúng sanh
 Trong đây tu hành trái kiếp hải
 Thần thông rộng lớn hiện khắp nơi
 Trong các pháp giới đều cùng khắp.
 Pháp giới quốc độ mỗi vi trần
 Những cõi nước lớn ở trong đó
 Phật vân bình đẳng đều giảng che
 Tất cả mọi nơi đều đầy đủ.
 Lực dụng tự tại trong mỗi trần
 Tất cả vi trần cũng như vậy
 Chư Phật Bồ Tát đại thần thông
 Tỳ Lô Giá Na đều hay hiện.
 Tất cả quốc độ rộng vô biên
 Như ánh, như huyền như dương diệm
 Mười phương chẳng thấy từ đâu sanh
 Cũng không có chỗ đi và đến.
 Diệt hoại sanh thành xoay vần mãi
 Trong cõi hư không chẳng tạm dừng
 Tất cả đều do nguyện thanh tịnh
 Cũng do nghiệp lực chỗ giữ gìn.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Thế giới hải có nhiều hình tướng sai khác, hoặc tròn, hoặc vuông, hoặc chẳng phải tròn vuông, hoặc hình như nước xoáy, hoặc hình như núi, hoặc hình như cây, hình như bông, hoặc hình như cung điện, như hình chúng sanh, như hình Phật, có thể giới vi trần số hình sai khác như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương, rồi nói kệ rằng:

Vô lượng quốc độ sai khác nhau
 Vô lượng trang nghiêm vô lượng trụ
 Hình trạng sai khác khắp mười phương
 Các ngài đều nên đồng quan sát.
 Hình kia hoặc tròn hoặc vuông vức
 Hoặc có ba góc và tám cạnh
 Hình châu ma ni hình liên hoa
 Tất cả đều do nghiệp mà khác.
 Có cõi thanh tịnh sáng trang nghiêm
 Vàng ròng xen lẫn nhiều tốt đẹp
 Cửa nẻo mở trống không bút láp
 Đây do nghiệp rộng ý tinh thuần.
 Sát hải vô biên tạng sai khác
 Ví như mây bủa giữa không gian
 Bửu châu trái đất trang nghiêm tốt
 Ở trong quang minh sáng của Phật.
 Tất cả quốc độ tâm phân biệt
 Quang minh soi đến mà hiện ra
 Chư Phật ở trong những cõi ấy
 Nơi nơi thị hiện thần thông lực.
 Có cõi tạp nhiễm hoặc thanh tịnh
 Chịu khổ hưởng vui đều sai khác
 Đây do biến nghiệp chẳng nghĩ bàn
 Các pháp lưu chuyển thường như vậy.

Trong một chân lông vô lượng cõi
 Như số vi trần mà an trụ
 Mỗi cõi đều có đấng Thế Tôn
 Ở trong chúng hội tuyên diệu pháp.
 Trong mỗi vi trần cõi lớn nhỏ
 Nhiều loại sai khác số vi trần
 Bằng phẳng cao thấp đều chẳng đồng
 Phật đều qua đến mà thuyết pháp.
 Tất cả vi trần hiện quốc độ
 Đều là bốn nguyện thân thông lực
 Tùy lòng ưa thích sai khác nhau
 Trong khoảng hư không đều làm được.
 Tất cả quốc độ những vi trần
 Trong mỗi vi trần Phật đều nhập
 Khắp vì chúng sanh hiện thân thông
 Tỳ Lô Giá Na pháp như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Nên biết thế giới hải có các loại thể. Hoặc dùng tất cả bửu trang nghiêm làm thể. Hoặc dùng một bửu trang nghiêm làm thể. Hoặc dùng tất cả bửu quang minh làm thể. Hoặc dùng các thứ sắc quang minh làm thể. Hoặc dùng tất cả quang minh trang nghiêm làm thể. Hoặc dùng kim cang làm thể. Hoặc dùng Phật lực nhiếp trì làm thể. Hoặc dùng tướng diệu bửu làm thể. Hoặc dùng Phật biến hóa làm thể. Hoặc dùng nhục ma ni làm thể. Hoặc dùng cực vi trần bửu làm thể. Hoặc dùng tất cả bửu diệm làm thể. Hoặc dùng các thứ hương làm thể. Hoặc dùng bửu hoa quan làm thể. Hoặc dùng bửu ảnh ượng làm thể. Hoặc dùng trang nghiêm thị hiện làm thể. Hoặc dùng nhứt âm thị hiện cảnh giới làm thể. Hoặc dùng bửu hình Bồ Tát làm thể. Hoặc dùng bửu hoa nhụy làm thể. Hoặc dùng ngôn âm của Phật làm thể. Có thế giới vi trần số thể như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát, muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Hoặc có những quốc độ
 Diệu bửu hiệp lại thành
 Bền chắc không hư hoại
 Đều ở bửu liên hoa.
 Hoặc là bửu quang minh
 Xuất sanh chẳng biết được
 Tất cả quang trang nghiêm
 Nương hư không mà ở.
 Hoặc tịnh quang làm thể
 Lại nương quang minh ở
 Mây sáng làm trang nghiêm
 Chỗ Bồ Tát đi đến.
 Hoặc có những quốc độ
 Từ nơi nguyện lực sanh
 An trụ như ảnh tượng
 Đem nói chẳng thể được.
 Hoặc ma ni hiệp thành
 Chói sáng như mặt trời
 Bảo châu dùng trang nghiêm
 Bồ Tát đều đầy khắp.
 Bửu diệm thành quốc độ
 Mây sáng trùm trên đó
 Bửu quang rất xinh đẹp
 Đều do nghiệp cảm nên.
 Hoặc từ tướng tốt sanh

Các tướng trang nghiêm đẹp
 Như mào tốt đội đầu
 Đây do Phật hóa hiện.
 Hoặc từ tâm niệm sanh
 Tùy tâm chỗ hiểu biết
 Như huyền không chỗ nơi
 Tất cả là phân biệt.
 Hoặc do Phật quang minh
 Ma ni quang làm thể
 Chư Phật hiện trong đó
 Đều thị hiện thân thông.
 Hoặc Phổ Hiền Bồ Tát
 Hóa hiện các quốc độ
 Dùng nguyện lực trang nghiêm
 Tất cả đều tốt đẹp.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! nên biết thế giới hải có nhiều loại trang nghiêm. Hoặc dùng trong những đồ trang nghiêm hiện ra mây đẹp nhưt để trang nghiêm. Hoặc dùng thuyết minh công đức của chư Bồ Tát để trang nghiêm. Hoặc dùng thuyết minh nghiệp báo của tất cả chúng sanh để trang nghiêm. Hoặc dùng thị hiện nguyện lực của chư Bồ Tát để trang nghiêm. Hoặc dùng biểu thị ảnh tượng của tam thế chư Phật để trang nghiêm. Hoặc dùng trong một khoảng một niệm thị hiện cảnh giới thân thông trải vô biên kiếp để trang nghiêm. Hoặc dùng xuất hiện thân của chư Phật để trang nghiêm. Hoặc dùng xuất hiện tất cả mây hương báu để trang nghiêm. Hoặc dùng thị hiện những vật trân diệu quang minh chiếu sáng trong tất cả đạo tràng để trang nghiêm. Hoặc dùng thị hiện tất cả Phổ Hiền hạnh nguyện để trang nghiêm.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát, muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Sát hải rộng lớn vô lượng biên
 Thành nên đều do nghiệp thanh tịnh
 Nhiều thứ trang nghiêm nhiều nơi ở
 Tất cả mười phương đều đầy khắp.
 Vô biên sắc tướng mây báu sáng
 Rộng lớn trang nghiêm chẳng phải một
 Mười phương sát hải thường xuất hiện
 Khắp dùng diệu âm mà thuyết pháp.
 Bồ Tát vô biên biến công đức
 Những nguyện rộng lớn để trang nghiêm
 Khắp cõi đồng thời vang diệu âm
 Chấn động mười phương các quốc độ.
 Chúng sanh biển nghiệp rộng vô lượng
 Tùy kia cảm báo đều chẳng đồng
 Trong tất cả chỗ được trang nghiêm
 Đều do chư Phật hay diễn thuyết.
 Tất cả Như Lai trong ba thuở
 Thân thông hiện khắp thế giới hải
 Trong mỗi sự có tất cả Phật
 Các ngài xem sự trang nghiêm đó.
 Quá khứ, vị lai, kiếp hiện tại
 Mười phương tất cả những quốc độ
 Những sự trang nghiêm ở nơi kia
 Đều thấy ở trong một cõi nước.
 Vô lượng Phật trong tất cả sự
 Số đồng chúng sanh khắp thế gian

Vì khiến điều phục hiện thân thông
 Dùng dây trang nghiêm thế giới hải.
 Tất cả trang nghiêm tuôn mây đẹp
 Nhiều thứ mây hoa mây hương sáng
 Mây báu ma ni thường xuất hiện
 Sát hải dùng dây để trang nghiêm.
 Mười phương những nơi Phật thành đạo
 Các thứ trang nghiêm đều đầy đủ
 Phóng quang chiếu xa như mây sáng
 Trong thế giới hải đều khiến thấy.
 Phổ Hiền hạnh nguyện chư Bồ Tát
 Vô biên kiếp hải siêng tu tập
 Vô biên quốc độ đều trang nghiêm
 Trong tất cả chỗ đều hiển hiện.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Nên biết thế giới hải có thế giới hải vi trần số môn phương tiện thanh tịnh. Chính là do thiện căn của chư Bồ Tát gần gũi thiện trí thức. Do thêm lớn những công đức khắp pháp giới. Do tu tập những thắng giải rộng lớn. Do quan sát cảnh giới của tất cả Bồ Tát mà an trụ. Do tu tập những môn ba la mật đều viên mãn. Do quán sát những địa vị của chư Bồ Tát mà nhập trụ. Do xuất sanh tất cả thế nguyện thanh tịnh. Do tu tập những hạnh xuất yếu. Do nhập tất cả biển trang nghiêm. Do thành tựu sức phương tiện thanh tịnh.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Tất cả cõi nước những trang nghiêm
 Do nguyện lực phương tiện sanh ra
 Tất cả quốc độ thường chói sáng
 Vô lượng nghiệp thanh tịnh hiện thành.
 Bồ Tát lâu xa gần trí thức
 Đồng tu nghiệp lành đều thanh tịnh
 Từ bi rộng lớn khắp chúng sanh
 Dùng dây trang nghiêm các quốc độ.
 Tất cả pháp môn những tam muội
 Thiên định giải thoát môn phương tiện
 Nơi chỗ chư Phật đều tu hành
 Do đây sanh ra những quốc độ.
 Phát sanh vô lượng trí thắng giải
 Hiểu được Như Lai đồng không khác
 Phương tiện nhân nhục đã tu hành
 Nên nghiêm tịnh được vô biên cõi.
 Vì lợi chúng sanh tu thắng hạnh
 Phước đức rộng lớn thường tăng trưởng
 Ví như mây bùa khắp hư không
 Tất cả quốc độ đều thành tựu.
 Môn ba la mật nhiều vô lượng
 Đều đã tu hành khiến đầy đủ
 Nguyện ba la mật vô cùng tận
 Quốc độ thanh tịnh từ đây sanh.
 Những pháp vô thượng đều tu hành
 Sanh ra vô biên hạnh xuất yếu
 Nhiều môn phương tiện độ chúng sanh
 Như vậy trang nghiêm các quốc độ.
 Tu tập trang nghiêm môn phương tiện
 Chứng Phật công đức biến pháp môn

*Khiến khắp chúng sanh cạn nguồn khổ
Cõi nước rộng lớn đều thành tự.
Nguyên lực rộng lớn không gì sánh
Khiến khắp chúng sanh gieo thiện căn
Cúng dường tất cả chư Như Lai
Vô biên quốc độ đều thanh tịnh.*

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Nên biết mỗi mỗi thế giới hải có thể giới hải vi trần số Phật xuất hiện sai khác: hoặc hiện thân nhỏ, hoặc hiện thân lớn, hoặc hiện đoan thọ, hoặc hiện trường thọ, hoặc chỉ nghiêm tịnh một quốc độ, hoặc hiện nghiêm tịnh vô lượng quốc độ, hoặc chỉ hiện thị pháp nhưt thừa, hoặc hiện thị vô lượng thừa, hoặc hiện điều phục thiểu số chúng sanh, hoặc hiện điều phục vô biên chúng sanh, có vi trần số sai khác như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này thừa oai lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Chư Phật có các môn phương tiện
Xuất hiện tất cả những quốc độ
Đều tùy sở thích của chúng sanh
Đây là Như Lai quyền lực khéo.
Pháp thân chư Phật bất tư nghì
Không sắc, không hình, không ảnh tượng
Vì chúng sanh hiện tướng sai khác
Theo lòng họ ưa khiến họ thấy.
Hoặc vì chúng sanh hiện đoan thọ
Hoặc hiện trường thọ vô lượng kiếp
Pháp thân mười phương khắp hiện tiền
Trong thế gian tùy nghi xuất hiện.
Hoặc hiện nghiêm tịnh bất tư nghì
Mười phương vô biên các quốc độ
Hoặc chỉ nghiêm tịnh một cõi nước
Nơi một thị hiện đủ không sót.
Hoặc tùy sở thích của chúng sanh
Thị hiện vô lượng vô biên thừa
Hoặc chỉ tuyên thuyết pháp nhưt thừa
Trong một thừa hiện vô lượng pháp.
Hoặc hiện tự nhiên thành chánh giác
Độ thiểu số người vào chánh pháp
Hoặc lại thị hiện trong một niệm
Khai ngộ quần sanh vô lượng số.
Hoặc nơi chư lông tuôn mây sáng
Thị hiện vô lượng vô biên Phật
Tất cả thế gian đều hiện thấy
Các môn phương tiện độ quần sanh.
Hoặc hiện thính âm khắp mọi nơi
Tùy lòng họ ưa mà thuyết pháp
Vô lượng vô biên những đại kiếp
Điều phục vô lượng các chúng sanh.
Phật có vô lượng cõi trang nghiêm
Chúng hội thanh tịnh ngôi nghiêm chỉnh
Phật như vàng mây che trong đó
Thập phương quốc độ đều đầy khắp.
Chư Phật phương tiện bất tư nghì
Tùy tâm chúng sanh hiện ra trước
Ngự trong các cõi rất trang nghiêm*

Tất cả quốc độ đều cùng khắp.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Nên biết thế giới hải có thế giới hải vi trần số kiếp trụ, hoặc có a tăng kỳ kiếp trụ, hoặc có vô lượng kiếp trụ, hoặc có vô biên kiếp trụ, hoặc có vô đẳng kiếp trụ, hoặc có bất khả số kiếp trụ, hoặc có bất khả xung kiếp trụ, hoặc có bất khả tư kiếp trụ, hoặc có bất khả lượng kiếp trụ, hoặc có bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp trụ, có vi trần số kiếp trụ như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát, muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Trong thế giới hải nhiều kiếp trụ
 Phương tiện rộng lớn để trang nghiêm
 Mười phương cõi nước đều xem thấy
 Số lượng sai khác đều rành rẽ.
 Tôi thấy mười phương thế giới hải
 Kiếp số vô lượng đồng chúng sanh
 Hoặc dài hoặc vắn hoặc vô biên
 Dùng Phật thính âm nay diễn nói.
 Hoặc thấy mười phương những quốc độ
 Hoặc trụ quốc độ vi trần kiếp
 Hoặc chỉ một kiếp hoặc vô số
 Bởi những tâm nguyện đều chẳng đồng.
 Hoặc có thuần tịnh hoặc thuần nhiễm
 Hoặc lại nhiễm tịnh chung lộn lạo
 Nguyện lực an lập nhiều sai khác
 Trong tâm chúng sanh mà an trụ.
 Thuở xưa tu hành vì trần kiếp
 Được thế giới hải thanh tịnh lớn
 Cảnh giới chư Phật đều trang nghiêm
 Trụ mãi vô biên kiếp rộng lớn
 Dùng bửu quang minh để đặt tên
 Hoặc tên Đẳng Âm Diệm Nhã Tạng
 Tên Ly Quang Minh và Hiền Kiếp
 Kiếp thanh tịnh này nhiếp tất cả.
 Có kiếp thanh tịnh một Phật hiện
 Hoặc trong một kiếp nhiều Phật hiện
 Vô tận phương tiện đại nguyện lực
 Vào trong tất cả thời gian kiếp.
 Hoặc vô lượng kiếp và một kiếp
 Hoặc lại một kiếp vào nhiều kiếp
 Tất cả kiếp hải phương tiện môn
 Thập phương quốc độ đều hiện rõ.
 Hoặc tất cả kiếp sự trang nghiêm
 Ở trong một kiếp đều hiện thấy
 Hoặc sự trang nghiêm trong một kiếp
 Vào khắp tất cả vô biên kiếp.
 Trước từ một niệm sau thành kiếp
 Sanh ra đều do tâm chúng sanh
 Tất cả quốc độ kiếp vô biên
 Dùng một phương tiện đều thanh tịnh.*

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Nên biết thế giới hải có thế giới hải vi trần số kiếp chuyển biến sai khác. Như là vì pháp như vậy nên thế giới hải có vô lượng kiếp thành, kiếp hoại chuyển biến. Vì chúng sanh nhiễm ô ở nên thế giới hải thành kiếp nhiễm ô chuyển biến. Vì chúng

sanh tu phước rộng lớn ở, nên thế giới hải thành kiếp nhiễm tịnh chuyển biến. Vì tín giải Bồ Tát ở, nên thế giới hải thành kiếp nhiễm tịnh chuyển biến. Vì vô lượng chúng sanh phát Bồ đề tâm nên thế giới hải thuần kiếp thanh tịnh chuyển biến. Vì thập phương tất cả chư Bồ Tát vân tập nên thế giới hải vô lượng kiếp đại trang nghiêm chuyển biến. Vì chư Phật Thế Tôn nhập Niết Bàn nên thế giới hải kiếp trang nghiêm diệt chuyển biến. Vì chư Phật xuất hiện ra đời nên tất cả thế giới hải kiếp rộng lớn trang nghiêm thanh tịnh chuyển biến. Vì Như Lai thân thông biến hóa nên thế giới hải kiếp thanh tịnh chuyển biến. Có vi trần số kiếp chuyển biến như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương mà nói kệ rằng:

*Tất cả những quốc độ
Đều tùy nghiệp lực sanh
Các ngài nên quan sát
Tướng chuyển biến như vậy.
Những chúng sanh nhiễm ô
Nghiệp phiền não đáng sợ
Tâm họ khiến quốc độ
Tất cả thành nhiễm ô.
Nếu có tâm thanh tịnh
Tu những hạnh phước đức
Tâm họ khiến quốc độ
Tạp nhiễm và thanh tịnh.
Chư Bồ Tát tín giải
Sanh vào trong kiếp kia
Tùy tâm Bồ Tát này
Quốc độ đủ tịnh nhiễm.
Vô lượng số chúng sanh
Đều phát Bồ đề tâm
Tâm họ khiến quốc độ
Trụ kiếp thường thanh tịnh.
Vô lượng ức Bồ Tát
Qua đến mười phương cõi
Trang nghiêm không có khác
Trong kiếp thấy sai khác.
Trong mỗi mỗi vi trần
Bồ Tát đồng vân tập
Quốc độ đều thanh tịnh.
Thế Tôn nhập Niết Bàn
Cõi đó dứt trang nghiêm
Chúng sanh không pháp khí
Thế giới thành tạp nhiễm.
Nếu có Phật ra đời
Cõi nước đều tốt đẹp
Tùy theo tâm thanh tịnh
Đầy đủ sự trang nghiêm.
Thân thông của chư Phật
Thị hiện bất tư nghì
Lúc đó những quốc độ
Tất cả đều thanh tịnh.*

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Nên biết thế giới hải có thế giới hải vi trần số sai biệt. Như là trong mỗi thế giới hải có thế giới hải vi trần số thế giới vô sai biệt. Trong mỗi thế giới hải chư Phật xuất hiện oai đức thân lực vô sai biệt. Trong mỗi thế giới hải tất cả đạo tràng khắp thập phương pháp giới vô sai biệt. Trong mỗi thế giới hải quang minh của chư Phật khắp pháp giới vô sai

biệt. Trong mỗi thế giới hải chúng hội đạo tràng của chư Phật vô sai biệt. Trong mỗi thế giới hải chư Phật biến hóa danh hiệu vô sai biệt. Trong mỗi thế giới hải thanh âm của chư Phật khắp thế giới hải vô biên kiếp trụ vô sai biệt. Trong mỗi thế giới hải pháp luân phương tiện vô sai biệt. Trong mỗi thế giới hải tất cả thế giới hải vào khắp một vi trần vô sai biệt. Trong mỗi thế giới hải mỗi vi trần cảnh giới rộng lớn của tất cả tam thế chư Phật đều hiện trong đó vô sai biệt. Có vi trần số vô sai biệt như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát, muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Trong một vi trần nhiều sát hải
 Chỗ nơi riêng khác đều nghiêm tịnh
 Vô lượng như vậy và một cõi
 Mỗi mỗi chia khác không xen tạp.
 Trong mỗi vi trần vô lượng Phật
 Tùy tâm chúng sanh khắp hiện tiền
 Tất cả quốc độ đều cùng khắp
 Phương tiện như vậy vô sai biệt.
 Trong mỗi vi trần những thọ vương
 Nhiều thứ trang nghiêm đều thông rủ
 Thập phương quốc độ đều đồng hiện
 Tất cả như vậy vô sai biệt.
 Trong mỗi trần có vị trần chúng
 Cùng nhau bao quanh Đức Thế Tôn
 Siêu việt tất cả khắp thế gian
 Cũng chẳng chật hẹp tạp loạn nhau.
 Trong mỗi trần có vô lượng quang
 Chiếu khắp mười phương các cõi nước
 Đều hiện chư Phật hạnh Bồ đề
 Tất cả sát độ vô sai biệt.
 Trong mỗi trần có vô lượng thân
 Biến hóa như mây đều cùng khắp
 Phật dùng thân thông độ chúng sanh
 Thập phương quốc độ vô sai biệt.
 Trong mỗi trần diễn nói các pháp
 Pháp đó thanh tịnh như luân chuyển
 Các môn phương tiện đều tự tại
 Tất cả diễn thuyết vô sai biệt.
 Một trần diễn khắp tiếng chư Phật
 Đầy khắp pháp khí các chúng sanh
 Trụ khắp sát hải vô biên kiếp
 Thanh âm như vậy cũng không khác.
 Sát hải vô lượng trang nghiêm đẹp
 Trong mỗi vi trần tam thế Phật
 Tùy chỗ sở thích đều khiến thấy
 Thế tánh không đến cũng không đi
 Do nơi nguyện lực khắp thế gian.*

5. PHẨM HOA TẠNG THẾ GIỚI THỨ NĂM

(Hán Bộ Từ Quyển 8 Đến Hết Quyển 10)

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Hoa tạng thế giới hải này, được trang nghiêm tịnh là do đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, thuở xưa lúc tu hạnh Bồ Tát trải qua thế giới hải vi trần số kiếp, trong mỗi kiếp gần gũi vi trần số Phật, nơi mỗi Phật tu tập vi trần số đại nguyện thanh tịnh.

Chư Phật tử! Hoa tạng thế giới trang nghiêm này, có tu di sơn vi trần số phong luân nhiếp trì. Phong luân dưới chót tên bình đẳng trụ có thể nhiếp trì phong luân trên, trang nghiêm với vô số ngọn lửa báu sáng rực rỡ. Phong luân kế trên tên Xuất sanh chủng chủng bửu trang nghiêm có thể nhiếp trì từng trên tràng ma ni vương sáng rỡ.

Phong luân kế trên, tên bửu oai đức có thể nhiếp trì từng trên vô số bửu linh. Phong luân kế trên tên Bình đẳng diêm có thể nhiếp trì từng trên ma ni vương sáng như mặt trời. Phong luân kế trên tên Chủng chủng Phổ trang nghiêm có thể nhiếp trì từng vòng hoa sáng chói. Phong luân kế trên tên Phổ thanh tịnh có thể nhiếp trì từng trên tòa sư tử hoa báu chiếu sáng. Phong luân kế trên tên Thịnh biến thập phương có thể nhiếp trì từng trên tràng vô số châu vương. Phong luân kế trên tên Nhứt thiết bửu quang minh có thể nhiếp trì từng trên cây báu vô số ma ni vương. Phong luân kế trên tên Tốc tất phổ trì có thể nhiếp trì từng trên mây tu di tất cả hương ma ni. Phong luân kế trên tên Chủng chủng cung điện du hành có thể nhiếp trì từng trên mây hương đài tất cả bửu sắc. Chư Phật tử! Lần lượt đến tu di sơn vi trần số phong luân, trên hết tên Thủ thắng oai quang tạng có thể nhiếp trì biển hương thủy phổ quang ma ni trang nghiêm. Biển hương thủy này có liên hoa lớn tên Chủng chủng quang minh nhụy hương tràng. Hoa tạng thế giới hải trụ trong tràng đó, bốn phương bằng phẳng thanh tịnh kiên cố, kim cang luân sơn bao giáp vòng, những cây nơi đất biển đều có khu vực sai khác.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này thừa oai thần của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Thế Tôn thuở xưa nơi các cõi
 Chỗ chư Phật ngự tu tịnh nghiệp
 Nên được các thứ bửu quang minh
 Hoa tạng trang nghiêm thế giới hải.
 Từ bi rộng lớn khắp tất cả
 Xả thân vô lượng số vi trần
 Do xưa nhiều kiếp sức tu hành
 Nay thế giới này không cầu nhiễm.
 Phóng đại quang minh trụ không gian
 Phong luân nhiếp trì không dao động
 Phật tạng ma ni khắp nghiêm sức
 Nguyện lực Như Lai khiến thanh tịnh.
 Khắp rải hoa ma ni diệu tạng
 Do đại nguyện lực trụ không gian
 Các thứ biển kiên cố trang nghiêm
 Mây sáng bùa giảng khắp mười phương.
 Trong xuân ma ni chúng Bồ Tát
 Khắp đến mười phương sáng rực rỡ
 Lửa sáng thành vòng hoa đẹp tốt
 Pháp giới châu lưu khắp tất cả.
 Trong tất cả báu phóng quang minh
 Quang minh đó chiếu khắp chúng sanh
 Cõi nước mười phương đều chiếu đến
 Khiến chúng khỏi khổ đến bờ đề.
 Trong báu, Phật số đồng chúng sanh*

Từ chân lông Phật hiện hóa thân
 Phạm Vương Đế Thích chuyển luân vương
 Tất cả chúng sanh và chư Phật.
 Hóa hiện quang minh khắp pháp giới
 Quang minh diễn nói tên chư Phật
 Các thứ phương tiện hiện điều phục
 Ứng khắp lòng chúng không bỏ sót.
 Những vi trần trong hoa tạng giới
 Trong mỗi mỗi trần thấy pháp giới
 Bửu quang hiện Phật như mây nhóm
 Chư Phật như vậy ngự tự tại.
 Nguyên lực quảng đại khắp pháp giới
 Trong tất cả kiếp độ chúng sanh
 Hạnh nguyện Phổ Hiền trí đều thành
 Tất cả trang nghiêm do đây có.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “”Chư Phật tử! Hoa Tạng trang nghiêm thế giới hải này, đại luân vi sơn ở trên liên hoa nhục châu vương, chiêm đàn ma ni làm thân, oai đức bửu vương làm chót, diệu hương ma ni làm luân, diệm tạng kim cang hiệp thành, tất cả hương thủy chảy trong đó, rừng bằng châu báu, hoa tốt đua nở, cỏ thơm trải đất, minh châu xen trang nghiêm, khắp nơi đầy những hoa thơm, châu ma ni làm lưới giăng trùm, có thể giới hải vi trần số sự trang nghiêm tốt đẹp như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Thế giới đại hải vô lượng biên
 Bửu luân thanh tịnh nhiều màu sắc
 Những sự trang nghiêm đều đẹp lạ
 Đây do thần lực của Như Lai.
 Ma ni bửu luân diệu hương luân
 Nhẫn đến chơn châu như đèn sáng
 Các thứ diệu bửu dùng trang nghiêm
 Thanh tịnh bửu luân chỗ an trụ.
 Ma ni kiên cố dùng làm tạng
 Diệm phù đàn kim dùng trang sức
 Phóng quang phát sáng khắp mười phương
 Trong ngoài chói suốt đều thanh tịnh.
 Kim cang ma ni hợp lại thành
 Lại rưới ma ni các diệu bửu
 Bửu đó đẹp lạ đều khác nhau
 Phóng quang thanh tịnh khắp tráng lệ.
 Hương thủy chảy xen vô lượng sắc
 Rưới những bửu hoa và chiêm đàn
 Hoa sen đua nở khắp mọi nơi
 Cỏ thơm trải đất hương ngào ngạt.
 Vô lượng cây báu khắp trang nghiêm
 Hoa nở nhị đơm màu sáng rỡ
 Y phục xinh đẹp ở trong đó
 Mây sáng bốn phương thường viên mãn.
 Vô lượng vô biên đại Bồ Tát
 Cảm lộng thấp hương đầy pháp giới
 Đều phát tất cả diệu thanh âm
 Chuyển chánh pháp luân của chư Phật.
 Những cây ma ni bằng chất báu
 Mỗi chất báu đều phóng quang minh

Tỳ Lô Giá Na thanh tịnh thân
 Hiện vào trong đó đều khiến thấy.
 Trong những trang nghiêm hiện thân Phật
 Sắc tướng vô biên vô lượng số
 Qua đến mười phương khắp mọi nơi
 Hóa độ chúng sanh cũng vô lượng.
 Tất cả trang nghiêm vang tiếng diệu
 Diễn nói bốn nguyện của Như Lai
 Sát hải thanh tịnh khắp mười phương
 Thần lực của Phật khiến đầy khắp.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Trong đại luân vi sơn nơi thế giới hải này, tất cả đại địa đều do kim cang hiệp thành, kiên cố trang nghiêm chẳng thể hư hoại, bằng phẳng thanh tịnh, ma ni làm luân, các thứ báu làm tạng, những ma ni bửu xen lẫn trong đó, rải những hạt châu báu, hoa sen trái đất, hương tạng ma ni xen trong hoa. Những đồ trang nghiêm đầy khắp như mây, tất cả sự trang nghiêm trong tất cả quốc độ của tam thế chư Phật đều họp lại để nghiêm sức, ma ni diệu bửu làm lưới hiện tất cả cảnh giới của Như Lai như lưới Thiên đế giăng hàng trong đó.

Chư Phật tử! Đại địa của thế giới hải này có thế giới hải vi trần số sự trang nghiêm như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa thần lực của Phật, quan sát mười phương mà nói kệ rằng:

Đại địa bằng phẳng rất thanh tịnh
 An trụ kiên cố không hư hoại
 Khắp chốn, ma ni dùng trang nghiêm
 Trong đó các báu cùng xen lẫn.
 Kim cang làm đất rất đáng thích
 Bửu luân bửu võng trang nghiêm đủ
 Hoa sen trái trên đều viên mãn
 Diệu y giăng trùm đều cùng khắp.
 Thiên quang anh lạc chuỗi ngọc báu
 Trái giăng đầy đất trang nghiêm đẹp
 Chiên đàn ma ni rải khắp nơi
 Đèn phóng quang minh đẹp thanh tịnh.
 Bửu hoa sáng chói phóng quang minh
 Tia sáng như mây chiếu tất cả
 Rải hoa đẹp đầy và các báu
 Trùm khắp mặt đất để nghiêm sức.
 Mây dày giăng bủa khắp mười phương
 Quang minh quảng đại vô cùng tận
 Khắp đến mười phương tất cả cõi
 Diễn pháp cam lồ của Như Lai.
 Trong châu ma ni đều khắp hiện
 Đại nguyện của Phật vô biên kiếp
 Công hạnh thuở xưa của Như Lai
 Trong châu báu này đều hiện đủ.
 Những báu ma ni nơi đại địa
 Tất cả quốc độ đều đến nhập
 Những quốc độ kia mỗi vi trần
 Tất cả quốc độ nhập trong đó.
 Diệu bửu trang nghiêm hoa tạng giới
 Bồ Tát du hành khắp mười phương
 Diễn nói hoàng thệ của đại sĩ
 Đây là thần lực của đạo tràng.

*Ma ni diệu bửu khắp trang nghiêm
Phóng tịnh quang minh đủ sự đẹp
Đầy khắp pháp giới khắp hư không
Phật lực tự nhiên hiện như vậy.
Những ai tu tập nguyện Phổ Hiền
Vào cảnh giới Phật bực đại trí
Biết được trong thế giới hải này
Như vậy tất cả sự thần biến.*

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Trong đại địa của thế giới hải này có mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải. Tất cả diệu bửu trang nghiêm đầy biển. Diệu hương ma ni trang nghiêm bờ biển. Tỳ Lô Giá Na ma ni bửu vương dùng làm lưới. Trong biển đầy những nước thơm đủ màu chói suốt. Nhiều thứ hoa báu xoay giăng trên mặt nước. Bột mịn chiên đàn lóng đong dưới nước. Diễm ngôn âm của Phật, phóng quang minh báu. Vô biên Bồ Tát cầm các thứ lọng, hiện thần thông. Bao nhiêu sự trang nghiêm của tất cả thế giới đều hiện trong đó. Thềm bực bằng mười chất báu liệt hàng khắp nơi. Bao quanh bằng lan can mười báu. Tứ thiên hạ vi trần số châu báu trang nghiêm. Bạch liên hoa đua nở trong nước. Bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha số tràng thi la mười báu. Hằng hà sa số tràng thi la mười báu. Hằng hà sa số tràng y linh lưới báu. Hằng hà sa số lâu các báu đẹp vô biên sắc tướng. Trăm ngàn ức na do tha thành liên hoa mười báu. Tứ thiên hạ vi trần rừng cây báu. Bửu diệm ma ni dùng làm lưới. Có hằng hà sa số hương chiên đàn, ngọc ma ni sáng chói vang ngôn âm chư Phật. Bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha rào tường bằng châu báu bao quanh khắp nơi để trang nghiêm.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa thần lực của Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Đại địa trong thế giới này
Có hương thủy hải ma ni đẹp
Diệu bửu thanh tịnh trải đầy biển
Ở trên kim cang chẳng hư hoại.
Hương tạng ma ni xây thành bờ
Châu luân như diệm như mây bủa
Diệu bửu liên hoa làm anh lạc
Nơi nơi trang nghiêm rất thanh tịnh;
Nước thơm đựng trong đủ các màu
Hoa báu xoay giăng phóng ánh sáng
Tiếng vang chấn động khắp gần xa
Do Phật oai thần nên diễn pháp.
Thềm bực trang nghiêm đủ chất báu
Lại dùng ma ni để trang sức
Lan can bao quanh bằng châu báu
Lưới báu liên hoa như mây bủa.
Cây báu ma ni liệt thành hàng
Hoa nhụy đua nở sáng rực rỡ
Các thứ tiếng nhạc luôn hòa tấu
Thần thông của Phật khiến như vậy.
Hương diệm chói ngời không tạm dừng
Những bạch liên hoa đơm báu đẹp
Giăng bủa trang nghiêm biển nước thơm
Quảng đại viên mãn đều đầy khắp.
Tràng báu minh châu thường sáng rực
Y đẹp rủ thòng để nghiêm sức
Lưới linh như ý diễn pháp âm
Khiến người nghe tiếng hưởng Phật trí.*

Liên hoa diệu bửu làm thành quách
 Những ma ni màu trang nghiêm đẹp
 Chơn châu như mây giăng bốn phương
 Như vậy trang nghiêm biên hương thủy.
 Rào tường bao quang đều khắp vòng
 Lâu các vọng nhau giăng trên đó
 Vô lượng tia sáng thường chói rực
 Nhiều thứ trang nghiêm biến thanh tịnh.
 Tỳ Lô Như Lai thuở xa xưa
 Tất cả sát hải đều nghiêm tịnh
 Như vậy rộng lớn vô lượng biên
 Đều là Như Lai tự tại lực.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Mỗi biển hương thủy chảy vòng bên hữu. Tất cả con sông này đều dùng kim cang làm bờ, tịnh quang ma ni dùng để trang nghiêm, thường hiện mây sáng màu báu đẹp của chư Phật và những ngôn âm của các chúng sanh. Những chỗ nước xoáy trong các sông ấy, hiện ra hình tướng tất cả công hạnh của chư Phật đã tu tập. Lưới giăng bằng ma ni treo linh và lạc báu, những sự trang nghiêm của các thế giới hải đều hiện trong lưới đó. Mây báu ma ni trùm trên đó. Mây này khắp hiện sự thần thông của đức Tỳ Lô Giá Na, thập phương Hóa Phật và tất cả chư Phật. Lại vang ra tiếng vi diệu xung dương danh hiệu của tam thế chư Phật và Bồ Tát.

Trong hương thủy đó thường xuất sanh tất cả bửu diệm, mây sáng nổi luôn chẳng dứt. Nếu nói rộng ra, thời mỗi con sông đều có thế giới hải vi trần số sự trang nghiêm.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Dòng nước thơm trong đầy cả sông
 Kim cang diệu bửu làm bờ bọc
 Mạt báu làm luân trái đáy sông
 Những thứ nghiêm sức đều báu đẹp.
 Thêm báu liệt hàng đẹp trang nghiêm
 Lan can bao vòng rất tráng lệ
 Chơn châu làm tặng những hoa đẹp
 Những tràng chuỗi ngọc đông rữ xoóng.
 Nước thơm sáng báu màu thanh tịnh
 Thường tuôn ma ni dòng chảy xiết
 Các hoa theo sóng đều động dao
 Đồng tấu nhạc âm tuyên diệu pháp.
 Bột mịn chiên đàn làm bùn đọng
 Tất cả diệu bửu đông xoáy khoăn
 Hương tặng ngào ngạt đầy mặt nước
 Phát sáng tuôn thơm khắp mọi nơi.
 Trong sông xuất sanh những diệu bửu
 Đều phóng quang minh màu chói rực
 quang minh ảnh hiện thành đài tòa
 Lọng báu chuỗi ngọc đều đầy đủ.
 Trong ma ni vương hiện thân Phật
 Quang minh chiếu khắp mười phương cõi
 Dùng đây làm luân đẹp mặt đất
 Nước thơm chói suốt thường đầy khắp.
 Ma ni làm lưới, vàng làm lạc
 Trùm khắp hương hà diễn tiếng Phật
 Tuyên đủ tất cả đạo bồ đề
 Cùng với hạnh Phổ Hiền vi diệu.

Bờ báu ma ni rất thanh tịnh
 Thường vang tiếng nói bốn nguyện Phật
 Tất cả chư Phật xưa tu hành
 Tiếng vang diễn nói đều nghe được.
 Trong sông những chỗ nước xoáy khoắn
 Bờ Tát như mây thường hiện ra
 Những quốc độ lớn đều qua đến
 Nhân đến pháp giới đều đầy khắp.
 Châu vương thanh tịnh bủa như mây
 Tất cả hương hà đều che khắp
 Chân kia đồng Phật tướng bạch hào
 Sáng rõ hiển hiện bóng chư Phật.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Hai bên bờ đất của những sông hương thủy này đều trang nghiêm bằng những diệu bảo. Mỗi mỗi đều có tứ thiên hạ vi trần số những báu trang nghiêm. Bạch liên hoa khắp các nơi. Mỗi nơi đều có tứ thiên hạ vi trần số rừng cây báu hàng lối thứ tự. Trong mỗi mỗi cây thường tuôn ra những mây đẹp, ma ni bửu vương chiếu sáng trong đó. Các thứ hoa thơm đầy trên cây. Những cây báu ấy lại vang ra tiếng vi diệu diễn nói đại nguyện của chư Phật đã tu hành trong nhiều kiếp. Lại rưới các thứ ma ni bửu vương đầy khắp mặt đất: những là liên hoa luân ma ni bửu vương, hương diệm quang vân ma ni bửu vương, chuông chuông nghiêm sức ma ni bửu vương, hiện bất tư nghì trang nghiêm sắc ma ni bửu vương, Nhứt quang minh ma ni bửu vương, quang võng vân ma ni bửu vương, hiện Phật thân biến ma ni bửu vương, hiện chúng sanh nghiệp báo hải ma ni bửu vương. Có thể giới hải vi trần số ma ni bửu vương như vậy. Hai bên bờ đất của những sông hương thủy đều có đủ những sự trang nghiêm như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát, muốn tuyên lại nghĩa này, thừa thần lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Đất kia bằng phẳng, rất thanh tịnh
 Chơn kim ma ni đồng nghiêm sức
 Cây báu thẳng hàng che trong đó
 Cao vọi buông nhành rợp như mây.
 Nhánh lá toàn bằng báu trang nghiêm
 Hoa nở phóng quang chiếu bốn phía
 Trái bằng ma ni như mây giăng
 Khiến khắp mười phương thường hiện thấy.
 Ma ni trái đất đều đầy khắp
 Bột báu màu đẹp đồng trang nghiêm
 Lại dùng ma ni làm cung điện
 Đều hiện tượng hình của chúng sanh.
 Châu ma ni vương hiện ánh Phật
 Khắp trên mặt đất đều rải khắp
 Như vậy sáng chói khắp mười phương
 Trong mỗi vi trần đều thấy Phật.
 Diệu bửu trang nghiêm khéo chia giăng
 Lưới đèn chơn châu xen lẫn nhau
 Nơi nơi đều có ma ni luân
 Mỗi châu hiện thân thông của Phật.
 Châu báu trang nghiêm phóng sáng lớn
 Trong tia sáng đó hiện Hóa Phật
 Nơi nơi chón chón đều cùng khắp
 Đều dùng thập lực khai diễn rộng.
 ma ni diệu bửu bạch liên hoa
 Trong tất cả sông đều mọc khắp
 Hoa sen nhiều loại chẳng đồng nhau

Đều hiện quang minh không dứt hết.
 Những sự trang nghiêm trong ba thuở
 Trong trái ma ni đều hiển hiện
 Thế tánh vô sanh bất khả thủ
 Đây là Như Lai tự tại lực.
 Tất cả trang nghiêm mặt đất này
 Đều hiện Như Lai thân quảng đại
 Kia cũng chẳng đến cũng chẳng đi
 Phật xưa nguyện lực đều khiến thấy.
 Trong mỗi vi trần mặt đất này
 Tất cả Phật tử đương hành đạo
 Đều thấy cõi mình được thọ ký
 Tùy theo ý nguyện đều thanh tịnh.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Thế giới hải trang nghiêm của chư Phật Thế Tôn đều bất tư nghi. Vì sao vậy? Nay Chư Phật tử! Tất cả cảnh giới của Hoa Tạng thế giới hải này, mỗi mỗi đều dùng thế giới hải vi trần số công đức thanh tịnh để trang nghiêm.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa thân lực của Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Tất cả chỗ trong sát hải này
 Đều trang sức với nhiều thứ báu
 Phát sáng trên không, bủa như mây
 Quang minh rỗng suốt, thường giăng đầy.
 Ma ni tuôn mây không cùng tận
 Ánh Phật mười phương hiện trong đó
 Thần thông biến hóa chẳng tạm dừng
 Tất cả Bồ Tát đồng vân tập.
 Những ngọc ma ni diễn Phật âm
 Tiếng Phật mỹ diệu bất tư nghi
 Tỳ Lô Giá Na xưa tu hành
 Trong bảo châu này luôn nghe thấy.
 Quang minh thanh tịnh đáng Biến Tri
 Trong đồ trang nghiêm đều hiện bóng
 Biến hóa phân thân chúng vây quanh
 Tất cả sát hải đều cùng khắp.
 Tất cả hóa Phật đều như huyễn
 Tìm chỗ đến kia đều chẳng được
 Bởi sức oai thần cảnh giới Phật
 Trong tất cả cõi hiện như vậy.
 Thần thông tự tại của Như Lai
 Đều khắp mười phương các quốc độ
 Trong sự trang nghiêm của cõi này
 Nơi các bửu châu đều hiện rõ.
 Những sự biến hóa ở mười phương
 Tất cả đều như ảnh trong gương
 Chỉ do Như Lai xưa tu hành
 Thần thông nguyện lực cấu tạo được.
 Nếu Phật tử tu hạnh Phổ Hiền
 Vào biển thắng trí của Bồ Tát
 Có thể nơi trong các vi trần
 Khắp hiện thân mình tịnh quốc độ.
 Bất khả tư nghi ức đại kiếp
 Gân gửi tất cả chư Như Lai
 Tất cả công hạnh đã tu hành

*Trong một sát na do tha đều hiện được.
Chư Phật quốc độ như hư không
Vô đẳng vô sanh và vô tướng
Vì lợi chúng sanh mà trang nghiêm
Vì bốn nguyện nên trụ trong đó.*

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Nay tôi sẽ nói trong đây có những thế giới nào an trụ.

Chư Phật tử! Trong mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải này, có mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới chúng an trụ. Mỗi thế giới chúng lại có mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới.

Chư Phật tử! Ở trong thế giới hải, các thế giới chúng kia đều riêng nương ở, đều riêng hình trạng, đều riêng thể tánh, đều riêng phương sở, đều riêng thu nhập, đều riêng trang nghiêm, đều riêng chùng ngăn, đều riêng bày hàng, đều riêng vô sai biệt, đều riêng năng lực gia trì.

Chư Phật tử! Các thế giới chúng này, hoặc có nương đại liên hoa hải mà an trụ, hoặc có nương vô biên sắc bửu hoa hải mà an trụ, hoặc có nương nhứt thiết chơn châu tạng bửu anh lạc hải mà an trụ, hoặc có nương hương thủy hải mà an trụ, hoặc có nương nhứt thiết hoa hải mà an trụ, hoặc có nương ma ni bửu võng hải mà an trụ, hoặc có nương triền lưu quang hải mà an trụ, hoặc có Bồ Tát bửu trang nghiêm quan hải mà an trụ, hoặc có nương chúng chúng chúng sanh thân hải mà an trụ, hoặc có nương nhứt thiết Phật âm thanh ma ni vương hải mà an trụ. Có thế giới hải vi trần số sự an trụ như vậy.

Chư Phật tử! Tất cả thế giới chúng đó hình trạng đều khác nhau: hoặc hình núi Tu Di, hoặc hình sông, hoặc hình xoay chuyển, hoặc hình nước xoáy, hoặc hình trục xe, hoặc hình lễ đàn, hoặc hình rừng cây, hoặc hình lầu gác, hoặc hình sơn tràng, hoặc hình vuông góc, hoặc hình hoa sen, hoặc hình thai tạng, hoặc hình khư lạc ca, hoặc hình thân chúng sanh, hoặc hình mây, hoặc hình tướng hảo của Phật, hoặc hình quang minh viên mãn, hoặc hình lưới chơn châu, hoặc hình gạch cửa, hoặc hình đồ trang nghiêm, có thế giới hải vi trần số hình trạng như vậy.

Chư Phật tử! Những thế giới chúng đó hoặc dùng thập phương ma ni vân làm thể, hoặc dùng quang minh làm thể, hoặc dùng lửa báu thơm làm thể, hoặc dùng tất cả báu trang nghiêm làm thể, hoặc dùng ảnh tượng Bồ Tát làm thể, hoặc dùng quang minh chư Phật làm thể, hoặc dùng sắc tướng của Phật làm thể, hoặc dùng một bửu quang làm thể, hoặc dùng nhiều bửu quang làm thể, hoặc dùng thính âm những nghiệp hải của tất cả chúng sanh làm thể, hoặc dùng thính âm thanh tịnh cảnh giới của tất cả chư Phật làm thể, hoặc dùng thính âm đại nguyện hải của tất cả Bồ Tát làm thể, hoặc dùng thính âm phương tiện của tất cả Phật làm thể, hoặc dùng thính âm đồ trang nghiêm thành hoại của tất cả cõi làm thể, hoặc dùng thính âm của vô biên Phật làm thể, hoặc dùng thính âm biến hóa của chư Phật làm thể, hoặc dùng thính âm thiện của tất cả chúng sanh làm thể, hoặc dùng thính âm thanh tịnh biển công đức của tất cả Phật làm thể. Có thế giới vi trần số thể tánh như vậy.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa thần lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Sát chúng kiên cố diệu trang nghiêm
Quảng đại thanh tịnh quang minh tạng
An trụ nơi bửu hải liên hoa
Hoặc an trụ nơi Hương thủy hải.
Hình Tu điều phục, thành, cây, lễ đàn
Tất cả sát chúng khắp mười phương
Các loại trang nghiêm hình chướng đồng*

Đều riêng bủa giăng mà an trụ.
 Hoặc thể tánh là tịnh quang minh
 Hoặc là hoa tạng và bửu vân
 Hoặc do những ánh lửa cầu thành
 An trụ ma ni tạng bất hoại.
 Mây đèn màu lửa quang minh thấy
 Nhiều loại vô biên màu thanh tịnh
 Hoặc dùng ngôn âm để làm thể
 Là tiếng bát tư nghi của Phật.
 Hoặc do nguyện lực vang ra tiếng
 Thần biến âm thanh làm thể tánh
 Phước nghiệp rộng lớn của chúng sanh
 Công đức âm của Phật cũng vậy.
 Sát chúng mỗi môn đều sai khác
 Chẳng thể nghĩ bàn vô cùng tận
 Mười phương như vậy đều cùng khắp
 Quảng đại trang nghiêm hiện thân lực.
 Những cõi rộng lớn ở mười phương
 Đều hiện vào trong thế giới này
 Dầu thấy mười phương hiện trong đây
 Mà thiết không vào cũng không đến.
 Đem một sát chúng vào tất cả
 Tất cả vào một cũng không thừa
 Thể tướng như cũ không đổi dời
 Vô đẳng vô lượng đều cùng khắp.
 Trong vi trần của tất cả cõi
 Đều thấy Như Lai hiện trong đó
 Nguyện hải ngôn âm như sám vang
 Tất cả chúng sanh đồng điều phục.
 Phật thân cùng khắp tất cả cõi
 Vô số Bồ Tát đều đây khắp
 Như Lai tự tại không ai bằng
 Hoá độ tất cả các hàm thức.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải này ở trong Hoa Tạng thế giới hải giăng bày như lưới báu của Thiên đế.

Chư Phật tử! Hương thủy hải ở trung ương tên Vô Biên Diệu Hoa Quang. Đáy biển là tràng ma ni vương hiện tất cả hình Bồ Tát, xuất sanh một đại liên hoa tên Như Thiết Hương Ma Ni Trang Nghiêm. Trên đó có thế giới chúng tên Phổ Chiếu Thập Phương Xí Nhiên Bửu Quang Minh, dùng tất cả đồ trang nghiêm làm thể. Trong đây có bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới. Phương dưới tất cả, có thế giới tên Tối Thắng Quang Biến Chiếu, dùng kim cang trang nghiêm quang diệu luân làm tế, nương bửu ma ni hoa mà trụ. Trang như hình ma ni bửu. Mây bửu hoa trang nghiêm giăng trùm trên đó. Trong đây có một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh. Phật hiệu Tinh Nhãn Ly Cầu Đẳng.

Qua khỏi Phật sát vi trần số thế giới về thượng phương, có thế giới tên Chúng Chúng Hương Liên Hoa Diệu Trang Nghiêm, dùng tất cả đồ trang nghiêm làm tế, nương bửu liên hoa võng mà trụ, trang như tòa sư tử, mây bửu sắc châu che trùm, hai Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Sư Tử Quang Thắng Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Trang Nghiêm Phổ Chiếu Quang, dùng hương phong luân làm tế, nương bửu hoa anh lạc mà trụ, hình tám góc, mây ma ni nhựt luân giăng che, ba Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Tịnh Quang Trí Thắng Trang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chủng Chủng Quang Minh Hoa Trang Nghiêm, dùng bửu vương làm tế, nương biển kim cang thì la tràng mà trụ, hình như liên hoa ma ni, mây kim cang ma ni bửu quanh che giăng, bốn Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, đều thuận thanh tịnh, Phật hiệu Kim Cang Quang Minh Vô Lượng Tinh Tấn Lực Thiện Xuất Hiện.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Phóng Diệu Hoa Quang, dùng bửu linh trang nghiêm võng làm tế, nương biển thọ lâm trang nghiêm bửu luân võng mà trụ, hình khắp vuông vức mà có nhiều cạnh góc, mây phạm âm ma ni vương che giăng, năm Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Hương Quang Hỷ Lực Hải.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tịnh Diệu Quang Minh, dùng tràng bửu vương trang nghiêm làm tế, nương biển kim cang cung điện mà trụ, hình vuông, mây ma ni luân kế trường giăng che, sáu Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Phổ Quang Tự Tại Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng Hoa Diệm Trang Nghiêm, dùng hoa trang nghiêm làm tế, nương biển bửu sắc diệm mà trụ, hình như lâu các, mây bửu sắc ý chơn châu lan thuận giăng che, bảy Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuận thanh tịnh, Phật hiệu Hoan Hỷ Công Đức Danh Xưng Tự Tại Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xuất Sanh Oai Lực Địa, dùng xuất nhứt thiết thính ma ni vương trang nghiêm làm tế, nương biển bửu sắc liên hoa tòa hư không mà trụ, hình như lưới nhơn đà la, mây vô biên sắc hoa võng giăng che, tám Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Quảng Đại Danh Xưng Trí Hải Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xuất Diệu Âm Thinh, dùng tâm vương ma ni trang nghiêm làm tế, nương biển ma ni vương hắng xuất diệu âm thinh trang nghiêm vân mà trụ, hình như thân Phạm Thiên, mây tòa sư tử vô lượng bửu trang nghiêm giăng che, chín Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Thanh Tịnh Nguyên Quang Minh Tướng Vô Năng Tối Phục.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Kim Cang Tràng, dùng vô biên trang nghiêm chơn châu tạng bửu anh lạc làm tế, nương biển trang nghiêm bửu sư tử tòa ma ni mà trụ, hình tròn, mười tu di sơn vi trần số mây ma ni hoa hương giăng che, mười Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuận thanh tịnh, Phật hiệu Nhứt Thiết Pháp Hải Tối Thắng Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hằng Xuất Hiện Để Thanh Bửu Quang Minh, dùng Kim Cang trang nghiêm làm tế, nương biển chủng chủng thù thù dị hoa mà trụ, hình bán nguyệt, mây thiên bửu trường giăng che, mười một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Vô Lượng Công Đức Pháp.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Quang Minh Chiếu Diệu, dùng phổ quang trang nghiêm làm tế, nương biển hoa triền hương thủy mà trụ, hình như hoa triền, nhiều thứ y vân giăng che, mười hai Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Siêu Thích Phạm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ta Bà, dùng kim cang trang nghiêm làm tế, nương liên hoa võng do phong luân nhiếp trì mà trụ, hình như hư không, dùng mây thiên cung điện trang nghiêm giăng che, mười ba Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật chính là đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tịch Tịnh Ly Trần Quang, dùng bửu trang nghiêm làm tế, nương biển chủng chủng bửu y mà trụ, trạng như hình chấp kim cang, mây vô biên sắc

kim cang giảng che, mười bốn Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Biến Pháp Giới Thăng Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng Diệu Quang Minh Đấng, dùng tướng trang nghiêm làm tế, nương biển tịnh hoa vông mà trụ, hình như chữ vạn, mây ma ni thọ, hương thủy hải giảng che, mười lăm Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Bất Khả Tòì Phục Lục Phổ Chiếu Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thanh Tịnh Quang Biến Chiếu, dùng vô tận bửu vân ma ni vương làm tế, nương biển chủng chủng hương diệm liên hoa mà trụ, hình như quy giáp, mây ma ni luân chiên đàn giảng che, mười sáu Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Thanh Tịnh Nhựt Công Đức Nhãn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Trang Nghiêm Tạng dùng chúng sanh hình ma ni vương làm tế, nương biển quang minh tạng ma ni vương mà trụ, hình tám góc, dùng lưới luân vi trần sơn bửu trang nghiêm hoa thọ giảng che, mười bảy Phật sát vi trần số bao quanh, Phật hiệu Vô Ngại Trí Quang Minh Biến Chiếu Thập Phương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ly Trần, dùng Diệu Tướng Trang Nghiêm làm tế, nương biển chúng diệu hoa sư tử tòa mà trụ, hình như chuỗi ngọc, dùng mây ma ni vương viên quang giảng che, mười tám Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Vô Lượng Phương Tiệm Tối Thắng Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thanh Tịnh Quang Phổ Chiếu, dùng xuất vô tận bửu vân ma ni vương làm tế, nương biển vô lượng sắc hương diệm tu di sơn mà trụ, hình như bửu hoa xoay nở, mây vô biên sắc quang minh ma ni vương để thanh giảng che, mười chín Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Phổ Chiếu Pháp Giới Hư Không Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Bửu Diệm, dùng phổ quang minh nhựt nguyệt bửu làm tế, nương biển thiên hình ma ni vương mà trụ, trạng như đồ bửu trang nghiêm, mây bửu y trắng và lưới ma ni đấng tạng giảng che, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Phước Đức Tướng Quang Minh.

Chư Phật tử! thế giới chúng Biến chiếu thập phương xí nhiên bửu quang minh này có bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới rộng lớn như vậy:

Đều riêng y trụ, đều riêng hình trạng, đều riêng thể tánh, đều riêng phương diện, đều riêng thu nhập, đều riêng trang nghiêm, đều riêng chùng ngăn, đều riêng hàng liệt, đều riêng vô sai biệt, đều riêng sức giá trị, giáp vòng bao quanh, chính là:

Mười Phật sát vi trần số thế giới hình xoay chuyển. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình giang hà. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình nước xoáy. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình trục xe. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình lễ đàn. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình rừng cây. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình nhà lâu. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình tràng thi la. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình khắp vuông. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình thai tạng. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình khư lạc ca. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình các loại chúng sanh. Mười Phật sát vi trần số thế giới Phật tướng. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình viên quang. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình mây. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình lưới. Mười Phật sát vi trần số thế giới hình gạch cửa.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới như vậy. Mỗi thế giới này đều có mười Phật sát vi trần số

thế giới rộng lớn bao quanh. Mỗi thế giới sau đây lại có vi trần số thế giới là quyền thuộc.

Tất cả thế giới đã thuyết trình trên đây đều ở nơi biển vô biên diệu hoa hương thủy và trong sông hương thủy bao quanh biển này.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng: “Chư Phật tử! Phương đông của biển Vô biên diệu hoa hương thủy này, giáp biển Ly cấu diêm tạng hương thủy, có đại liên hoa tên Nhứt thiết hương ma ni vương diệu trang nghiêm. Trên đại liên hoa này có thế giới chủng tên Biển chiếu sát triền, dùng Bồ Tát hạnh hồng âm làm thể. Trong đây, phương dưới hết, có thế giới tên Cung điện trang nghiêm tràng hình vuông, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh. Phật hiệu My Gian Quang Biển Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đức Hoa Tạng, hình tròn, hai Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Nhứt Thiết Vô Biên Pháp Hải Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thiện Biến Hóa Diệu Hương Luân, hình như kim cang, ba Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Công Đức Tướng Quang Minh Phổ Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Sắc Quang Minh, trang như ma ni bửu luân, bốn Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Thiện Quyển Thuộc Xuất Hưng Biến Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thiện Cái Phúc, hình liên hoa, năm Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Pháp Hỷ Vô Tận Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thi Lợi Hoa Quang Luân, hình tam giác, sáu Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Thanh Tịnh Phổ Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Liên Hoa Trang Nghiêm, hình bán nguyệt, bảy Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Công Đức Hoa Thanh Tịnh Nhãn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Cấu Diêm Trang Nghiêm, hình như bửu đặng giăng hàng, tám Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Huệ Lực Vô Năng Thắng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Phạm Âm, hình chữ “vạn”, chín Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Quảng Đại Mục Như Không Trung Tịnh Nguyệt.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vi Trần Số Âm Thịnh, trang như lưới nhon đà la, mười Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Kim Sắc Tu Di Đấng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Sắc Trang Nghiêm, hình chữ “vạn”, mười một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Hối Chiếu Pháp Giới Quang Minh Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Kim Sắc Diệu Quang, hình như thành quách rộng lớn, mười hai Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Bửu Đấng Phổ Chiếu Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Biển Chiếu Quang Minh Luân, hình như hoa xoắn tròn, mười ba Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Liên Hoa Diêm Biến Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Tạng Trang Nghiêm, hình tứ châu, mười bốn Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Vô Tận Phước Khai Phu Hoa.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Như Cảnh Tượng Phổ Hiện, trạng như thân A Tu La, mười lăm Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Cam Lộ Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chiên Đàn Nguyệt, hình tám góc, mười sáu Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Tối Thắng Pháp Vô Đẳng Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ly Cấu Quang Minh, trạng như dòng hương thủy xoáy, mười bảy Phật sát vi trần số bao quanh, Phật hiệu Biến Chiếu Hư Không Quang Minh Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Hoa Trang Nghiêm, trạng như hình xây quanh, mười tám Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Phổ Hiện Thắng Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thắng Âm Trang Nghiêm, trạng như tòa sư tử, mười chín Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Vô Biên Công Đức Xưng Phổ Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Cao Thắng Đẳng, trạng như Phật chương, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Phổ Chiếu Hư Không Đẳng.

Chư Phật tử! Phương nam của biển Ly Cấu Diệm Tạng hương thủy này, giáp biển Vô Tận Quang Minh Luân hương thủy, có thế giới chủng tên Phật trang trang nghiêm, dùng Phật công đức hải âm thanh làm thể. Trong đây, phương dưới hết có thế giới tên Ai kiến hoa, hình như bửu luân, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Liên Hoa Quang Hoan Hỉ Diệu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Âm, Phật hiệu Tu Di Bửu Đẳng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng Bửu Trang Nghiêm Quang, Phật hiệu Pháp Giới Âm Thịnh Trạng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hương Tạng Kim Cang, Phật hiệu Quang Minh Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tịnh Diệu Âm, Phật hiệu Tối Thắng Tinh Tấn Lực.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Liên Hoa Trang Nghiêm, Phật hiệu Pháp Thành Vân Lô Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Giữ An Lạc, Phật hiệu Đại Danh Xưng Trí Huệ Đẳng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Cấu Vững, Phật hiệu Sư Tử Quang Công Đức Hải.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hoa Lâm Trạng Biến Chiếu, Phật hiệu Đại Trí Liên Hoa Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Lượng Trang Nghiêm, Phật hiệu Phổ Nhân

Pháp Giới Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Quang Minh Trang Nghiêm, Phật hiệu Thắng Trí Đại Thương Chủ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hoa Vương, Phật hiệu Nguyệt Quang Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ly Cấu Tạng, Phật hiệu Thanh Tịnh Giác.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Quang Minh, Phật hiệu Nhứt Thiết Trí Hư Không Đẳng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xuất Sanh Bửu Anh Lạc, Phật hiệu Chư Độ Phước Hải Tướng Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Luân Biến Phú, Phật hiệu Điều Phục Nhứt Thiết Nhiệm Trước Tâm Linh Hoan Hỷ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Hoa Tràng, Phật hiệu Quảng Công Đức Âm Đại Danh Xưng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Lượng Trang Nghiêm, Phật hiệu Bình Đẳng Trí Quang Minh Công Đức Hải.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Tận Quang Trang Nghiêm Tràng, hình như liên hoa, y biên bửu võng mà trụ, lưới liên hoa quang ma ni giăng che, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Pháp Giới Tịnh Quang Minh.

Chư Phật tử! Vòng qua phía hữu của biên Vô tận quang minh luân hương thủy này giáp biên Kim cang bửu diệm quang minh hương thủy, có thế giới chủng tên Phật quang trang nghiêm tạng, dùng âm thanh xung nói hồng danh của tất cả Như Lai làm thể.

Trong đây, phương dưới hết, có thế giới tên Bửu Diệm Liên Hoa, hình như tướng lông màu ma ni giữa chặn mây, y biên Bửu sắc thủy triền mà trụ, mây lâu các trang nghiêm giăng che, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Vô Cấu Bửu Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Quang Diệm Tạng, Phật hiệu Vô Ngại Tự Tại Trí Huệ Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Luân Diệu Trang Nghiêm, Phật hiệu Nhứt Thiết Bửu Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chiên Đàn Thọ Hoa Tràng, Phật hiệu Thanh Tịnh Trí Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phật Sát Diệu Trang Nghiêm, Phật hiệu Quảng Đại Hoan Hỷ Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Quang Trang Nghiêm, Phật hiệu Pháp Giới Tự Tại Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Biên Tướng, Phật hiệu Vô Ngại Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệm Vân Tràng, Phật hiệu Diển Thuyết Bất Thối Luân.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng Bửu Trang Nghiêm Thanh Tịnh Luân, Phật hiệu Ly Cấu Hoa Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Quảng Đại Xuất Ly, Phật hiệu Vô Ngại Trí Nhứt Nhãn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Trang Nghiêm Kim Cang Tòa, Phật hiệu Pháp Giới Trí Đại Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Trí Huệ Phổ Trang Nghiêm, Phật hiệu Trí Cụ Quang Minh Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Liên Hoa Trì Thâm Diệu Âm, Phật hiệu Nhứt Thiết Trí Phổ Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng Chúng Sắc Quang Minh, Phật hiệu Phổ Quang Hoa Vương Vân.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Bửu Tràng, Phật hiệu Công Đức Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ma Ni Hoa Hào Tướng Quang, Phật hiệu Phổ Âm Vân.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thâm Thâm Hải, Phật hiệu Thập Phương Chúng Sanh Chủ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tu Di Quang, Phật hiệu Pháp Giới Phổ Trí Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Kim Liên Hoa, Phật hiệu Phước Đức Tạng Phổ Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Trang Nghiêm Tạng, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Đại Biến Hóa Quang Minh Vãng.

Chư Phật tử! Vòng qua phía hữu của biển Kim cang bửu diệm hương thủy này giáp biển Đế thanh bửu trang nghiêm hương thủy, có thế giới chúng tên Quang chiếu thập phương, nương mây Diệu trang nghiêm liên hoa hương mà trụ, dùng vô biên Phật âm thanh làm thể. Trong đây, phương dưới hết, có thế giới tên Thập phương vô tận sắc tạng luân, hình xoay vòng vô lượng góc, nương biển vô biên sắc bửu tạng mà trụ, lưới nhơn đà la giảng che, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Liên Hoa Nhân Quang Minh Biến Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tịnh Diệu Trang Nghiêm Tạng, Phật hiệu Vô Thượng Huệ Đại Sư Tử.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xuất Hiện Liên Hoa Tòa, Phật hiệu Biến Chiếu

Pháp Giới Quang Minh Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Tràng Âm, Phật hiệu Đại Công Đức Phổ Danh Xung.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Kim cang bửu trang nghiêm tạng, Phật hiệu Liên Hoa Nhựt Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Nhơn đà la hoa nguyệt, Phật hiệu Pháp Tự Tại Trí Huệ Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Luân Tạng, Phật hiệu Đại Hỷ Thanh Tịnh Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Âm Tạng, Phật hiệu Đại Lực Thiện Thương Chủ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thanh Tịnh Nguyệt, Phật hiệu Tu Di Quang Trí Huệ Lực.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô biên trang nghiêm tướng, Phật hiệu Phương Tiện Nguyên Tịnh Nguyệt Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu hoa âm, Phật hiệu Pháp Hải Đại Nguyên Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Nhứt thiết bửu trang nghiêm, Phật hiệu Công Đức Bửu Quang Minh Tướng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Kiên cố địa, Phật hiệu Mỹ Âm Tối Thắng Thiên.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Quang thiện hóa, Phật hiệu Đại Tinh Tấn Tịch Tịnh Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thiện thủ hộ trang nghiêm hạnh, Phật hiệu Kiến Giả Sanh Hoan Hỷ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chiên Đàn Bửu Hoa Tạng, Phật hiệu Thâm Thâm Bất Khả Động Trí Huệ Quang Biến Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hiện chủng chủng sắc tướng hải, Phật hiệu Phổ Phóng Bất Tư Nghị Thắng Nghĩa Vương Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hóa hiện thập phương đại quang minh, Phật hiệu Thắng Công Đức Oai Quang Vô Giữ Đẳng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tu Di Vân Tràng, Phật hiệu Cực Tịnh Quang Minh Nhân.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Liên Hoa biến chiếu, hai mươi Phật sát vi trần số

thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Giải Thoát Tinh Tấn Nhựt.

Chư Phật tử! Vòng qua phía hữu của biển Để thanh bửu trang nghiêm hương thủy nà giáp biển Kim cang luân trang nghiêm đê hương thủy, có thế giới chủng tên Diệu gián thổ, dùng âm thanh do nhơn đà la võng trí Phổ Hiền sanh ra làm thế. Trong đây, phương dưới hết có thế giới tên Liên hoa võng, trạng như hình núi Tu Di, nương biển Chúng diệu hoa sơn tràng mà trụ, mây Phật cảnh giới ma ni vương đê võng giảng che, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Pháp Thân Phổ Giác Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô tận nhựt quang minh, Phật hiệu Tối Thắng Đại Giác Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Phóng diệu quang minh, Phật hiệu Đại Phước Vân Vô Tận Lục.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thọ hoa tràng, Phật hiệu Vô Biên Trí Pháp Giới Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chơn châu cái, Phật hiệu Ba La Mật Sư Tử Tàn Thân.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Biên Âm, Phật hiệu Nhứt Thiết Trí Diệu Giác Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Kiến Thọ Phong, Phật hiệu Phổ Hiện Chúng Sanh Tiên.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Sư Tử Để Võng quang, Phật Vô Cấu Nhựt Kim Sắc Quang Diệm Vân.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng bửu gián thế, Phật hiệu Để Tràng Tối Thắng Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô cấu quang minh địa, Phật hiệu Nhứt Thiết Lục Thanh Tịnh Nguyệt.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hằng xuất thán Phật công đức âm, Phật hiệu Như Hư Không Phổ Giác Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Cao Diệm Tạng, Phật hiệu Hóa Hiện Thập Phương Đại Vân Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Quang nghiêm đạo tràng, Phật hiệu Vô Đẳng Trí Biến Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xuất sanh nhứt thiết bửu trang nghiêm, Phật hiệu Quảng Độ Chúng Sanh Thần Thông Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Quang nghiêm diệu cung điện, Phật hiệu Nhứt Thiết Nghĩa Thành Quảng Đại Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ly trần tịch tịnh, Phật hiệu Bất Đường Hiện.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ma ni hoa tràng, Phật hiệu Duyệt Ý Kiết Tường Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Vân Tạng, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Tối Thắng Giác Thần Thông Vương.

Chư Phật tử! Vòng qua phía hữu của biển Kim Cang Luân Trang Nghiêm để hương thủy này giáp biển Liên Hoa nhơn đà la võng hương thủy, có thế giới chủng tên Phổ hiện thập phương ảnh, y liên hoa ma ni trang nghiêm mà trụ, dùng Phật trí quang âm thính làm thể. Trong đây, phương dưới hết, có thế giới tên chúng sanh hải bửu quang minh, hình như tạng chơn châu, nương biển ma ni anh lạc mà trụ, mây thủy quang minh ma ni giăng che, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Bất Tư Nghị Công Đức Biến Chiếu Nguyệt.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu hương luân, Phật hiệu Vô Lượng Lực Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Quang Luân, Phật hiệu Pháp Giới Quang Âm Giác Ngộ Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hồng Thịnh Ma Ni Tràng, Phật hiệu Liên Hoa Quang Hăng Thủy Diệu Tý.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Cực Kiên Cố Luân, Phật hiệu Bất Thối Chuyển Công Đức Hải Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng hạnh Quang Trang Nghiêm, Phật hiệu Nhứt Thiết Trí Phổ Thắng Tôn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Sư Tử Tòa Biến Chiếu, Phật hiệu Sư Tử Quang Vô Lượng Lực Giác Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Diệm Trang Nghiêm, Phật hiệu Nhứt Thiết Pháp Thanh Tịnh Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Lượng Đẳng, Phật hiệu Vô Ưu Tướng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thường Văn Phật Âm, Phật hiệu Tự Nhiên Thắng Oai Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thanh Tịnh Biến Hóa, Phật hiệu Kim Liên Hoa Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Nhập Thập Phương, Phật hiệu Quán Pháp Giới Tàn Thân Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xí Nhiên Diệm, Phật hiệu Quang Diệm Thọ Khẩn Na La Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hương Quang Biến Chiếu, Phật hiệu Hương Đăng Thiện Hóa Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Lượng Hoa Tụ Luân, Phật hiệu Phổ Hiện Phật Công Đức.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng diệu phổ thanh tịnh, Phật hiệu Nhứt Thiết Pháp Bình Đăng Thần Thông Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Kim Quang Hải, Phật hiệu Thập Phương Tụ Tại Đại Biến Hóa.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chơn Châu Hoa Tạng, Phật hiệu Pháp Giới Bửu Quang Minh Bất Khả Tư Nghị Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đế Thích Tu Di Sư Tử Tòa, Phật hiệu Thắng Lực Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Biên Bửu Phổ Chiếu, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Biến Chiếu Thế Gian Tối Thắng Âm.

Chư Phật tử! Vòng qua phía hữu của biển Liên hoa như đà la võng hương thủy này giáp biển Tích tập bửu hương tạng hương thủy, có thế giới chủng tên Oai đức trang nghiêm, dùng Phật pháp luân âm thanh làm thể. Trong đây, phương dưới hết, có thế giới tên Chúng chủng xuất sanh, hình như kim cang, y tràng chủng chủng kim cang sơn mà trụ, mây kim cang bửu quang giăng che, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Liên Hoa Nhãn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hỷ kiến âm, Phật hiệu Sanh Hỷ Lạc.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu trang nghiêm tràng, Phật hiệu Nhứt Thiết Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đa La Hoa Phổ Chiếu, Phật hiệu Vô Cấu Tịch Diệu Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Biến hóa quang, Phật hiệu Thanh Tịnh Không Trí Huệ Nguyệt.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng diệu gián thố, Phật hiệu Khai Thị Phước Đức Hải Mật Vân Tướng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Trang nghiêm cụ diệu âm thanh, Phật hiệu Hoan Hỷ Vân.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Liên hoa trì, Phật hiệu Danh Xung Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu trang nghiêm, Phật hiệu Tàn Thân Quán Sát Nhãn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tịnh diệu hoa, Phật hiệu Vô Tận Kim Cang Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Liên Hoa Trang Nghiem Thành, Phật hiệu Nhứt Tạng Nhân Phổ Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Lượng Thọ Phong, Phật hiệu Nhứt Thiết Pháp Lô Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Nhứt quang minh, Phật hiệu Khai Thị Vô Lượng Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Y Chi Liên Hoa Diệp, Phật hiệu Nhứt Thiết Phước Đức Sơn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phong phổ trì, Phật hiệu Nhứt Diệu Căn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Quang Minh hiển hiện, Phật hiệu Thân Quang Phổ Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hương Lô âm kim cang bửu phổ chiếu, Phật hiệu Tối Thắng Hoa Khai Phu Tướng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đé Vãng Trang Nghiem, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Thị Hiện Vô Úy Vân.

Chư Phật tử! Vòng qua phía hữu của biển Tích tập bửu hương tạng hương thủy này giáp biển Bửu trang nghiem hương thủy, có thế giới chủng tên Phổ vô cầu, dùng Phật sát thần biến âm thanh làm thể. Trong đây, phương dưới hết, có thế giới tên Tịnh diệu bình thân, hình như bửu thân, nương biển bửu quang luân mà trụ, mây chiên đàn ma ni chơn châu giảng che, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Nan Tồi Phục Vô Đẳng Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xí nhiên diệu trang nghiem, Phật hiệu Liên Hoa Huệ Thần Thông Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vi diệu tướng luân tràng, Phật hiệu Thập Phương Đại Danh Xưng Vô Tận Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệm tạng ma ni diệu trang nghiem, Phật hiệu Đại Trí Huệ Kiến Văn Giai Hoan Hỷ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Hoa Trang Nghiem, Phật hiệu Vô Lượng Lạc Tối Thắng Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xuất sanh tịnh vi trần, Phật hiệu Siêu Thắng Phạm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Quang Minh biến hóa hương, Phật hiệu Hương Tượng Kim Cang Đại Lạc Thế.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Quang minh triền, Phật hiệu Nghĩa Thành Thiện Danh Xưng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu anh lạc hải, Phật hiệu Vô Tỉ Quang Biến Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu hoa đăng tràng, Phật hiệu Cứu Cánh Công Đức Vô Ngại Huệ Đăng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thiện Xảo Trang Nghiêm, Phật hiệu Huệ Nhựt Ba La Mật.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chiên Đàn Hoa Phổ Quang Minh, Phật hiệu Vô Biên Huệ Pháp Giới Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đế Võng Tràng, Phật hiệu Đăng Quang Hoánh Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tịnh Hoa Luân, Phật hiệu Pháp Giới Nhựt Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đại Oai Diệu, Phật hiệu Vô Biên Công Đức Hải Pháp Luân Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đồng an trụ bửu liên hoa trì, Phật hiệu Khai Thị Nhập Bất Khả Tư Nghị Trí.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bình Thân Địa, Phật hiệu Công Đức Bửu Quang Minh Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hương Ma Ni Tụ, Phật hiệu Vô Tận Phước Đức Hải Diệu Trang Nghiêm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vi Diệu Quang Minh, Phật hiệu Vô Đẳng Lực Phổ Biến Âm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thập phương phổ kiên cố quang minh chiếu diệu, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Phổ Nhân Đại Minh Đăng.

Chư Phật tử! Vòng qua phía hữu của biển Bửu Trang Nghiêm Hương Thủy này, giáp biển Kim Cang Bửu Tụ Hương Thủy, có thế giới chủng tên Pháp giới hành, dùng Bồ Tát phương tiện âm thanh làm thể. Trong đây, phương dưới hết, có thế giới tên Tịnh quang chiếu diệu, hình như râu chuỗi, nương biển Bửu sắc châu anh mã trụ, mây Bồ Tát Châu kế quang minh ma ni giảng che, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Tối Thắng Công Đức Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Diệu Cái, Phật hiệu Pháp Tự Tại Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Bửu Trang Nghiêm Sư Tử Tòa, Phật hiệu Đại Long Uyển.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Xuất Hiện Kim Cang Tòa, Phật hiệu Thắng Sư Tử Tòa Liên Hoa Đài.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Liên hoa thắng Âm, Phật hiệu Trí Quang Phổ Khai Ngộ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thiện quán tập, Phật hiệu Trì Địa Diệu Quang Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hỷ Lạc Âm, Phật hiệu Pháp Đăng Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ma ni tạng Nhơn đà la võng, Phật hiệu Bất Không Kiên.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng diệu địa tạng, Phật hiệu Diệm Thân Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Kim Quang Luân, Phật hiệu Tịnh Trì Chúng Sanh Hạnh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tu điều phục sơn trang nghiêm, Phật hiệu Nhứt Thiết Công Đức Vân Phổ Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng thọ hình, Phật hiệu Bửu Hoa Tướng Tịnh Nguyệt Giác.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Bồ Úy, Phật hiệu Tối Thắng Kim Quang Cự.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đại danh xưng long vương tràng, Phật hiệu Quán Đăng Nhứt Thiết Pháp.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thị hiện ma ni sắc, Phật hiệu Biến Hóa Nhứt.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Quang diệm đăng trang nghiêm, Phật hiệu Bửu Cái Quang Biến Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hương Quang Vân, Phật hiệu Tư Duy Huệ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Oán Thù, Phật hiệu Tinh Tấn Thắng Huệ Hải.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Trang nghiêm cụ quang minh tràng, Phật hiệu Phổ Hiện Duyệt Y Liên Hoa Tự Tại Vương.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Hào tướng trang nghiêm, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật Thanh Tịnh Nhãn.

Chư Phật tử! Vòng qua phía hữu của biển Kim cang bửu điệp hương thủy, có thế giới chủng tên Đăng diệm quang minh, dùng phổ thị bình đẳng pháp luân âm thanh làm thể. Trong đó, phương dưới hết, có thế giới tên Bửu nguyệt quang diệm luân, hình như đồ trang nghiêm, y biển Bửu trang nghiêm hoa mà trụ, mây lưu ly sắc sư tử tòa giảng che, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Nhứt Nguyệt Tự Tại Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tu Di Bửu Quang, Phật hiệu Vô Tận Pháp Bửu Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng diệu quang minh tràng, Phật hiệu Đại Hoa Tụ.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Ma ni Quang minh hoa, Phật Nhơn Trung Tối Tụ Tại.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Phổ Âm, Phật hiệu Nhưt Thiết Trí Biến Chiếu.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Đại Thọ Khẩn Na La Âm, Phật hiệu Vô Lượng Phước Đức Tự Tại Long.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Biên Tịnh Quang Minh, Phật hiệu Công Đức Bửu Hoa Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Tối Thắng Âm, Phật Nhưt Thiết Trí Trang Nghiêm.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chúng bửu gián súc, Phật hiệu Bửu Diệm Tu Di Sơn.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Thanh tịnh tu di Âm, Phật hiệu Xuất Hiện Nhưt Thiết Hạnh Quang Minh.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Sư Tử Hoa Vĩng, Phật hiệu Bửu Diệm Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Kim cang diệu hoa đặng, Phật hiệu Nhưt Thiết Đại Nguyên Quang.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Nhưt Thiết pháp quang minh địa, Phật hiệu Nhưt Thiết Pháp Quảng Đại Chơn Thật Nghĩa.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Chơn châu mặt bình thản trang nghiêm, Phật hiệu Thăng Huệ Quang Minh Vĩng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Lưu Ly Hoa, Phật hiệu Bửu Tích Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Vô Lượng Diệu Quang Luân, Phật hiệu Đại Oai Lực Trí Hải Tạng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Minh kiến thập phương, Phật hiệu Tịnh Tu Nhưt Thiết Công Đức Tràng.

Trên đó, quá Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên Khả ái nhạo phạm âm, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Phổ Chiếu Pháp Giới Vô Ngại Quang.

Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Phương đông của biển Ly cầu diệm tạng hương thủy giáp biển Biến hóa vi diệu thân hương thủy, có thế giới chủng tên Thiện Bồ Sai Biệt Phương.

Kể đó là biển Kim cang nhân tràng hương thủy, có thể giới chủng tên Trang Nghiêm Pháp Giới Kiều.

Kể đó là biển Chủng chủng liên hoa diệu trang nghiêm hương thủy, có thể giới chủng tên Hằng Xuất Thập Phương Biến Hóa.

Kể đó là biển Vô gián Bửu Vương Luân, có thể giới chủng tên Bửu Liên Hoa Hành Mật Vân.

Kể đó là biển Diệu hương diệu phổ trang nghiêm, có thể giới chủng tên Tỳ Lô Giá Na Biến Hóa Hạnh.

Kể đó là biển Bửu Mật Diệm Phủ Tràng Hương Thủy, có thể giới chủng tên Chư Phật Hộ Niệm Cảnh Giới.

Kể đó là biển Nhứt thiết sắc xí nhiên quang, có thể giới chủng tên Tối Thắng Quang Biến Chiếu.

Kể đó là biển Nhứt thiết trang nghiêm cụ cảnh giới, có thể giới chủng tên Bửu Diệm Đăng.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số biển hương thủy như vậy.

Biển hương thủy gần Luân vi sơn nhứt tên Pha Lê Địa, có thể giới chủng tên Thường phóng quang minh, dùng thanh tịnh kiếp âm thanh làm thể. Trong đây, phương dưới hết, có thể giới tên Khả ái nhạo tịnh quang tràng, một Phật sát vi trần số thể giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Tối Thắng Tam Muội Tinh Tấn Huệ.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thể giới, ngang với thể giới Kim cang tràng, có thể giới tên Hương trang nghiêm tràng, mười Phật sát vi trần số thể giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Vô Chướng Ngại Pháp Giới Đăng.

Trên đó, quá ba Phật sát vi trần số thể giới, ngang với Ta Bà thể giới, có thể giới tên Phóng Quang Tạng, Phật hiệu Biến Pháp Giới Vô Chướng Ngại Huệ Minh.

Trên đó, quá bảy Phật sát vi trần số thể giới, phương trên nhứt của thể giới chủng này, có thể giới tên Tối Thắng Thân Hương, hai mươi Phật sát vi trần số thể giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Giác Phần Hoa.

Chư Phật tử! Ngoài biển Vô tận quang minh luân hương thủy, đến biển Cụ túc diệu quang hương thủy, có thể giới chủng tên Biến Vô Cấu.

Kể đó là biển Quang diệu cái hương thủy có thể giới chủng tên Vô Biên Phổ Trang Nghiêm.

Kể đó là biển Diệu bửu trang nghiêm hương thủy, có thể giới chủng tên Hương Ma Ni Quỷ Độ Hình.

Kể đó là biển Xuất Phật âm thanh hương thủy, có thể giới chủng tên Thiện Kiến Lập Trang Nghiêm.

Kể đó là biển Hương tràng tu di tạng hương thủy, có thể giới chủng tên Quang Minh Biến Mãn.

Kể đó là biển Chiên đàn diệu quang minh hương thủy, có thể giới chủng tên Bửu Diệm Luân.

Kể đó là biển Phong lục trì hương thủy, có thể giới chủng tên Bửu Diệm Vân Tràng.

Kể đó là biển Đé Thích Thân Trang Nghiêm Hương Thủy, có thể giới chủng tên Chơn châu Tạng.

Kế đó là biển Bình Thân Nghiêm Tịnh Hương Thủy, có thể giới chủng tên là Tỳ Lưu Ly Mạt Chủng Chủng Trang Nghiêm.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số biển hương thủy như vậy. Gần Luân vi sơn nhưt, là biển Diệu thọ hoa hương thủy, có thể giới chủng tên Xuất Sanh Chư Phương Quảng Đại Sát, dùng Phật tội phục ma âm thính làm thể.

Trong đây, phương dưới hết, có thể giới tên Diệm Cự Tràng, Phật hiệu Thế Gian Công Đức Hải.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thể giới, ngang với thể giới Kim cang tràng, có thể giới tên Xuất Sanh Bửu, Phật hiệu Sư Tử Lực Bửu Vân.

Trên đó, quá ba Phật sát vi trần số thể giới, ngang với thể giới Ta Bà, có thể giới tên Y Phục Trang, Phật hiệu Nhưt Thiết Trí Hải Vương.

Trên đó, quá bảy Phật sát vi trần số thể giới, phương trên nhưt của thể giới chủng này, có thể giới tên Bửu Anh Lạc Sư Tử Quang Minh, Phật hiệu Thiện Biến Hóa Liên Hoa Tràng.

Chư Phật tử! Ngoài biển Kim cang diệm quang minh hương thủy, đến biển Nhưt thiết trang nghiêm cụ oanh sức tràng, có thể giới chủng tên Thanh tịnh hạnh trang nghiêm.

Kế đó là biển Bửu hoa quang diệu hương thủy, có thể giới chủng tên Công Đức Tướng Trang Nghiêm.

Kế đó là biển Liên Hoa Khai Phu Hương Thủy, có thể giới chủng tên Bồ Tát Ma Ni Quan Trang Nghiêm.

Kế đó là biển Diệu bửu y phục hương thủy, có thể giới chủng tên Tịnh Châu Luân.

Kế đó là biển Khả ái hoa biến chiếu hương thủy, có thể giới chủng tên Bá quang vân chiếu diệu.

Kế đó là biển Biến hư không đại quang minh hương thủy, có thể giới chủng tên Bửu Quang Phổ Chiếu.

Kế đó là biển Diệu hoa trang nghiêm tràng hương thủy, có thể giới chủng tên Kim Nguyệt Nhãn Anh Lạc.

Kế đó là biển Chơn châu Hương hải tạng hương thủy, có thể giới chủng tên Phật Quang Minh.

Kế đó là biển Bửu luân quang minh hương thủy, có thể giới chủng tên Thiện Hóa Hiện Phật Cảnh Giới Quang Minh.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải như vậy. Gần Luân vi sơn nhưt, là biển Vô biên luân trang nghiêm đề hương thủy, có thể giới chủng tên Vô Lượng Phương Sai Biệt, dùng những loại ngôn thuyết âm thính của tất cả quốc độ làm thể.

Trong đây, phương dưới hết, có thể giới tên Kim cang hoa cái, Phật hiệu Vô Tận Tướng Quang Minh Phổ Môn Âm.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thể giới, ngang với thể giới Kim cang tràng, có thể giới tên Xuất sanh Bửu y tràng, Phật hiệu Phước Đức Vân Đại Oai Thế.

Trên đó, quá ba Phật sát vi trần số thế giới, ngang với thế giới Ta Bà, có thế giới tên Chúng bửu cụ diệu trang nghiêm, Phật hiệu Thắng Huệ Hải.

Trên đó, quá bảy Phật sát vi trần số thế giới, phương trên nhứt của thế giới chúng này, có thế giới tên Nhứt Quang Minh y phục tràng, Phật hiệu Trí Nhứt Liên Hoa Vân.

Chư Phật tử! Ngoài biển Đê thanh bửu trang nghiêm hương thủy, đến biển A tu la cung điện hương thủy, có thế giới chúng tên Hương thủy quang sở trì.

Kế đó là biển Bửu sư tử trang nghiêm hương thủy, có thế giới chúng tên Biển Thị Thập Phương Nhứt Thiết Bửu.

Kế đó là biển Cung điện sắc quang minh vân hương thủy, có thế giới chúng tên Bửu Luân Diệu Trang Nghiêm.

Kế đó là biển Xuất đại liên hoa hương thủy, có thế giới chúng tên Diệu Trang Nghiêm Biển Chiếu Pháp Giới.

Kế đó là biển Đẳng diệm diệu nhãn hương thủy, có thế giới chúng tên Biển Quán Sát Thập Phương Biển Hóa.

Kế đó là biển Bất Tur Nghi trang nghiêm luân hương thủy, có thế giới chúng tên Thập Phương Quang Minh Phổ Danh Xung.

Kế đó là biển Bửu Tích Trang Nghiêm hương thủy, có thế giới chúng tên Đẳng Quang Chiếu Diệu.

Kế đó là biển Thanh tịnh bửu quang minh hương thủy, có thế giới chúng tên Tu Di Vô Năng Vi Ngại Phong.

Kế đó là biển Bửu Y lan thuần hương thủy, có thế giới chúng tên Như Lai Thân Quang Minh.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải như vậy.

Gần Luân Vi Sơn nhứt, là biển Thọ trang nghiêm tràng hương thủy, có thế giới chúng tên An Trụ Đê Võng, dùng Bồ Tát trí địa âm thanh làm thể. Trong đây, phương dưới hết, có thế giới tên Diệu Kim Sắc, Phật hiệu Hương Diệm Thắng Oai Quang.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, ngang với thế giới Kim Cang Tràng, có thế giới tên Ma Ni Thọ Hoa, Phật hiệu Vô Ngại Phổ Hiện.

Trên đó, ngang với thế giới Ta Bà, có thế giới tên Tỳ Lưu Ly Diệu Trang Nghiêm, Phật hiệu Pháp Tự Tại Kiên Cố Huệ.

Phương trên nhứt của thế giới chúng này, có thế giới tên Phạm Âm Diệu Trang Nghiêm, Phật hiệu Liên Hoa Khai Phụ Quang Minh Vương.

Chư Phật tử! Ngoài biển Kim Cang luân trang nghiêm đê hương thủy, đến biển Hóa hiện liên hoa xứ hương thủy, có thế giới chúng tên Quốc Độ Bình Chánh.

Kế đó là biển Ma Ni Quang Hương Thủy, có thế giới chúng tên Biển Pháp Giới Vô Mê Hoặc.

Kế đó là biển Chúng diệu hương nhứt ma ni hương thủy, có thể giới chúng tên Phổ Hiện Thập Phương.

Kế đó là biển Hằng nạp bửu lưu hương thủy, có thể giới chúng tên Phổ Hành Phật Ngôn Âm.

Kế đó là biển Vô biên thâm diệu âm hương thủy, có thể giới chúng tên Vô Biên Phương Sai Biệt.

Kế đó là biển Kiên thiết tích tụ hương thủy, có thể giới chúng tên Vô Lượng Xứ Sai Biệt.

Kế đó là biển Thanh tịnh phạm âm hương thủy, có thể giới chúng tên Phổ Thanh Tịnh Trang Nghiem.

Kế đó là biển Chiên đàn lan thuần âm thanh tạng hương thủy, có thể giới chúng tên Hoánh Xuất Tràng.

Kế đó là Diệu hương bửu vương quang trang nghiem hương thủy, có thể giới chúng tên Phổ Hiện Quang Minh Lực.

Chư Phật tử! Ngoài biển Liên Hoa nhơn đà la võng, đến biển Ngân liên hoa diệu trang nghiem hương thủy, có thể giới chúng tên Phổ Biến Hành.

Kế đó là biển Tỳ lưu ly trúc mật diệm vân, có thể giới chúng tên Phổ Xuất thập phương âm.

Kế đó là biển Thập phương quang diệm tụ hương thủy, có thể giới chúng tên Hằng xuất biến hóa phân bố thập phương.

Kế đó là biển Xuất hiện chơn kim ma ni tràng hương thủy, có thể giới chúng tên Kim cang tràng tướng.

Kế đó là biển Bình đẳng đại trang nghiem hương thủy, có thể giới chúng tên Pháp Giới Dũng Mãnh triều.

Kế đó là biển Bửu hoa tòng vô tận quang hương thủy, có thể giới chúng tên Vô Biên Tịnh Quang Minh.

Kế đó là biển Diệu Kim Tràng hương thủy, có thể giới chúng tên Diển Thuyết Vi Mật Xứ.

Kế đó là biển Quang ảnh biến chiếu hương thủy, có thể giới chúng tên Phổ Trang Nghiem.

Kế đó là biển Tịch âm hương thủy, có thể giới chúng tên Hiện Tiên Thù Bồ.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải như vậy. Gần Luân vi sơn nhứt, là biển Mật diệm Vân tràng hương thủy, có thể giới chúng tên Nhứt Thiết Quang Trang Nghiem, dùng Như Lai đạo tràng chúng hội âm thanh làm thể.

Trong đây, phương dưới hết, có thể giới tên Tịnh nhĩn trang nghiem, Phật hiệu Kim Cang Nguyệt Biến Chiếu Thập Phương.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thể giới, ngang với thể giới Kim cang tràng, có thể giới tên Liên hoa đức, Phật hiệu Đại Tinh Tấn Thiện Giác Huệ.

Trên đó, ngang với thể giới Ta Bà, có thể giới tên Kim cang mật trang nghiem, Phật hiệu Ta La Vương Tràng.

Trên đó, quá bảy Phật sát vi trần số thể giới, phương trên nhứt của thể giới chúng này, có thể giới tên

Tịnh hải trang nghiêm, Phật hiệu Oai Đức Tuyệt Luân Vô năng Chế Phục.

Chư Phật tử! Ngoài biển Tích Tập Bửu Hương Tạng hương thủy, đến biển Bửu quang minh biển chiếu hương thủy, có thể giới chung tên Vô Cấu Xưng Trang Nghiêm.

Kể đó là biển Cát tường ốc biển chiếu hương thủy, có thể giới tên Vô Ngại quang Phổ trang nghiêm.

Kể đó là biển Chiến đàn thọ hoa hương thủy, có thể giới chung tên Phổ Hiện Thập Phương Triều.

Kể đó là biển Xuất sanh diệu sắc bửu hương thủy, có thể giới chung tên Thắng Tràng Châu Biến Hành.

Kể đó là biển Tâm vương ma ni tràng nghiêm sức hương thủy, có thể giới chung tên Thị hiện vô ngại Phật quang minh.

Kể đó là biển Chơn châu luân phổ trang nghiêm hương thủy, có thể giới chung tên Chư Phật Nguyệt Sở Lưu.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới hải như vậy. Gần Luân Vi Sơn nhưt, là biển Diêm phù đàn bửu tạng luân hương thủy, có thể giới chung tên Phổ Âm Tràng, dùng nhập nhưt thiết trí môn âm thanh làm thế.

Trong đây, phương dưới hết, có thể giới tên Hoa Nhụy Diệm, Phật hiệu Tinh Tấn Thí.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, ngang với thế giới Kim cang tràng, có thể giới tên Liên hoa quang minh tràng, Phật hiệu Nhưt Thiết Công Đức Tối Thắng Tâm Vương.

Trên đó, quá ba Phật sát vi trần số thế giới, ngang với thế giới Ta Bà, có thể giới tên Thập lực trang nghiêm, Phật hiệu Thiện Xuất Hiện Vô Lượng Công Đức Vương.

Phương trên nhưt của thế giới chung này, có thể giới tên Ma ni hương sơn tràng, Phật hiệu Quảng Đại Thiện Nhân Tịnh Trừ Nghi.

Chư Phật tử! Ngoài biển Bửu Trang nghiêm hương thủy, đến biển Trì Tu Di Quang Minh Tạng hương thủy, có thể giới chung tên Xuất sanh Quảng đại vân.

Kể đó là biển Trang Nghiêm đại oai lực cảnh giới hương thủy, có thể giới chung tên Vô Ngại Tịnh Trang Nghiêm.

Kể đó là biển Mật bố bửu liên hoa hương thủy, có thể giới chung tên Tối Thắng Đẳng Trang Nghiêm.

Kể đó là biển Y chỉ bửu trang nghiêm hương thủy, có thể giới chung tên Nhưt Quang Minh Vông Tạng.

Kể đó là biển Chúng Đa Nghiêm Tịnh hương thủy, có thể giới chung tên Bửu Hoa Y Xứ.

Kể đó là biển Cực thông huệ hành hương thủy, có thể giới chung tên Tối Thắng Hình Trang Nghiêm.

Kể đó là biển Trì diệu ma ni phong hương thủy, có thể giới chung tên Phổ Tịnh Hư Không Tạng.

Kể đó là biển Đại quang biến chiếu hương thủy, có thể giới chung tên Đế Thanh Cự Quang Minh.

Kể đó là biển Khả ái ma ni châu biến chiếu hương thủy, có thể giới chủng tên Phổ Hồng Thịnh.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải như vậy.

Gần Luân Vi Sơn nhưt, là biển Xuất Đế Thanh Bửu hương thủy, có thể giới chủng tên Châu Biến Vô sai biệt, dùng Bồ Tát Chân Hồng Âm Thịnh làm thể.

Trong đây, phương dưới hết có thể giới tên Diệu Thắng Tạng, Phật hiệu Tối Thắng Công Đức Huệ.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thể giới, ngang với thể giới Kim Cang Tràng, có thể giới tên Trang Nghiêm Tướng, Phật hiệu Siêu Thắng Đại Quang Minh.

Trên đó, ngang với thể giới Ta Bà, có thể giới tên Lưu Ly Luân Phổ Trang Nghiêm, Phật hiệu Tu Di Đăng.

Phương trên nhưt của thể giới chủng này, có thể giới tên Hoa Tràng Hải, Phật hiệu Vô Tận Biến Hóa Diệu Huệ Vân.

Chư Phật tử! Ngoài biên Kim Cang Bửu Tụ hương thủy, đến biển Sùng Đức Bửu Tê Nghê hương thủy, có thể giới chủng tên Thấu Xuất Bửu Tràng.

Kể đó là biển Bửu Tràng Trang Nghiêm hương thủy, có thể giới chủng tên Hiện Nhưt Thiết Quang Minh.

Kể đó là biển Diệu Bửu Vân Hương Thủy, có thể giới chủng tên Bửu Trang Nghiêm Quang Minh Biến Chiếu.

Kể đó là biển Bửu thọ hoa trang nghiêm hương thủy, có thể giới chủng tên Diệu Hoa Giác Súc.

Kể đó là biển Diệu hoa y trang nghiêm hương thủy, có thể giới chủng tên Quang Minh Hải.

Kể đó là biển Bửu thọ phong hương thủy, có thể giới chủng tên Bửu Diệm Vân.

Kể đó là biển Thị hiện quang minh hương thủy, có thể giới chủng tên Nhập Kim Cang Vô Sở Ngại.

Kể đó là biển Liên hoa phổ trang nghiêm hương thủy, có thể giới chủng tên Vô Biên Ngạn Hải Uyên.

Kể đó là biển Diệu bửu trang nghiêm hương thủy, có thể giới chủng tên Phổ Thị Hiện Quốc Độ Tạng.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải như vậy.

Gần Luân Vi Sơn nhưt, là biển Bất Khả Hoại Hương Thủy, có thể giới chủng tên Diệu Luân Giác Thố Liên Hoa Tràng, dùng Phật lực sở xuất âm thanh làm thể.

Trong đây, phương dưới hết, có thể giới tên Tối Diệu Hương, Phật hiệu Hóa Vô Lượng Trần Số Quang.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thể giới, ngang với thể giới Kim Cang Tràng, có thể giới tên Bát Tu Nghị Sai Biệt Trang Nghiêm Môn, Phật hiệu Vô Lượng Trí.

Trên đó, ngang với thể giới Ta Bà, có thể giới tên Thập Phương Quang Minh Diệu Hoa Tạng, Phật hiệu

Sư Tử Nhân Quang Diệm Vân.

Phương trên hết, có thể giới tên Hải Âm Thịnh, Phật hiệu Thủy Thiên Quang Diệm Môn.

Chư Phật tử! Ngoài biển Thiên Thành Bửu Diệu Hương Thủy, đến biển Diệm luân hích tích Quang hương thủy, có thể giới chúng tên Bất khả thuyết chúng chúng trang nghiêm.

Kế đó là biển Bửu trần lộ hương thủy, có thể giới chúng tên Phổ Nhập Vô Lượng Triền.

Kế đó là biển Cụ Nhứt thiết trang nghiêm hương thủy, có thể giới chúng tên Bửu Quang Biến Chiếu.

Kế đó là biển Bồ chúng bửu võng hương thủy, có thể giới chúng tên An Bồ Thâm Mật.

Kế đó là biển Diệu bửu trang nghiêm tràng hương thủy, có thể giới chúng tên Thế Giới Hải Minh Liễu Âm.

Kế đó là biển Nhứt Cung Thanh Tịnh Ảnh Hương Thủy, có thể giới chúng tên Biến Nhập Nhơn Đà La Võng.

Kế đó là biển Chúng chúng diệu trang nghiêm hương thủy, có thể giới chúng tên Tịnh Mật Quang Diệm Vân.

Kế đó là biển Châu biến bửu diệm đặng hương thủy, có thể giới chúng tên Tùy Phật Bản Nguyệt chúng chúng hình.

Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải như vậy.

Gần Luân Vi Sơn nhứt, là biển Tích tập anh lạc y hương thủy, có thể giới chúng tên Hóa Hiện Diệu Y, dùng tam thế chư Phật âm thanh làm thể.

Trong đây, phương dưới hết, có thể giới tên Phát sanh Hoan Hi, y biển Nhơn đà la hoa tạng hương thủy mà trụ, một Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Kiên Ngộ Trí.

Trên đó, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, ngang với thế giới Kim Cang Tràng, có thể giới tên Bửu Võng trang nghiêm, mười Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Vô Lượng Hoan Hỷ Quang.

Trên đó, quá ba Phật sát vi trần số thế giới, ngang với thế giới Ta Bà, có thể giới tên Bửu liên hoa sư tử tòa, mười ba Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, Phật hiệu Tối Thanh Tịnh Bất Không Văn.

Trên đó, quá bảy Phật sát vi trần số thế giới, phương trên nhứt của thế giới chúng này, có thể giới tên Bửu Sắc Long Quang Minh, hai mươi Phật sát vi trần số thế giới bao quanh, thuần thanh tịnh, Phật hiệu Biến Pháp Giới Phổ Chiếu Minh.

Chư Phật tử! Trong mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số hương thủy hải như vậy, có mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới chúng, đều y hiện nhứt thiết Bồ Tát hình ma ni vương tràng trang nghiêm liên hoa mà trụ, đều riêng bửu tề trang nghiêm không gián đoạn, đều riêng phóng bửu sắc quang minh, đều riêng quang minh vân giảng che, đều riêng trang nghiêm, đều riêng kiếp sai khác, đều riêng Phật xuất hiện, đều riêng diễn pháp hải, đều riêng chúng sanh khắp đầy đầy, đều riêng vào đến khắp mười phương, đều riêng sự gia trì của thần lực chư Phật. Trong mỗi thế giới chúng này, tất cả thế giới

đều y các loại trang nghiêm mà trụ, liên tiếp lẫn nhau thành thế giới võng, kiến lập nhiều loại sai khác khắp cùng nơi Hoa Tạng Trang Nghiêm Thế Giới Hải.

Lúc đó, Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa oai lực của Phật, mà nói kệ rằng:

Hoa Tạng thế giới hải
 Pháp giới đồng không khác
 Trang nghiêm rất thanh tịnh
 An trụ nơi hư không.
 Trong thế giới hải này
 Sát chùng khó nghĩ bàn
 Mỗi mỗi đều tự tại
 Điều riêng không tạp loạn.
 Biển Hoa Tạng Thế Giới
 Sát chùng khéo an bày
 Hình khác, trang nghiêm khác
 Các loại tướng không đồng.
 Chư Phật biến hóa âm
 Nhiều loại làm thể đó
 Tùy nghiệp lực mà thấy
 Sát chùng nghiêm sức đẹp.
 Hình Tu Di, thành, lưới,
 Nước xoáy, hình tròn, vuông
 Hoa sen nở rộng lớn
 Cõi cõi bao quanh nhau.
 Hình sơn tràng, lâu các
 Hình kim cang xây vòng
 Những sát chùng quảng đại
 Bất tư nghì như vậy.
 Đại hải, lửa chơn châu
 Quang võng bất tư nghì
 Những sát chùng như vậy
 Điều trụ nơi liên hoa.
 mỗi mỗi những sát chùng
 Quang võng bất khả thuyết
 Trong quang hiện các cõi
 Khắp cả mười phương biển.
 Tất cả những sát chùng
 Bao nhiêu đồ trang nghiêm
 Quốc độ hiện trong đó
 Thấy khắp vô cùng tận.
 Sát chùng bất tư nghì
 Thế giới vô biên tế
 Nhiều thứ trang nghiêm đẹp
 Điều do oai lực Phật.
 Trong tất cả sát chùng
 Thế giới bất tư nghì
 Hoặc thành, hoặc hư hoại
 Hoặc cõi đã hư hoại
 Ví như lá trong rừng
 Có mọc cũng có rụng
 Trong sát chùng như vậy
 Thế giới có thành hoại.
 Ví như trong rừng cây
 Các thứ quả sai khác
 Như vậy y sát chùng

Các loài chúng sanh trụ.
 Ví như chúng tử khác
 Sanh quả đều sai khác
 Vì nghiệp lực sai khác
 Cõi chúng sanh không đồng.
 Ví như tâm vương bửu
 Tùy tâm thấy màu sắc
 Vì tâm chúng sanh tịnh
 Được thấy cõi thanh tịnh.
 Ví như đại long vương
 Nổi mây khắp hư không
 Như vậy Phật nguyện lực
 Xuất sanh các quốc độ.
 Như thuật sĩ ảo thuật
 Hiện được các đồ vật
 Vì nghiệp lực chúng sanh
 Quốc độ bất tư nghì.
 Ví như những tượng màu
 Của họa sĩ sáng tác
 Như vậy tất cả cõi
 Tâm họa sĩ làm thành.
 Thân chúng sanh khác nhau
 Tùy tâm phân biệt khởi
 Như vậy các cõi nước
 Không gì chẳng do nghiệp.
 Ví như thấy chư Phật
 Nhiều hình sắc sai khác
 Tùy tâm hành chúng sanh
 Thấy các cõi cũng khác.
 Ngàn đấng của các cõi
 Bùa giảng lưới liên hoa
 Những tướng trạng không đồng
 Trang nghiêm rất thanh tịnh.
 Những lưới liên hoa kia
 Nơi sát vông an trụ
 Bao nhiêu sự trang nghiêm
 Các loài chúng sanh ở.
 Hoặc có trong cõi nước
 Hiêm trở không bình thân
 Do chúng sanh phiền não
 Thấy trong đó như vậy.
 Tọa nhiễm và thanh tịnh
 Vô lượng thế giới chúng
 Tùy tâm chúng sanh khởi
 Bồ Tát lực gia trì
 Hoặc có trong cõi nước
 Tọa nhiễm và thanh tịnh
 Hoặc do nghiệp lực khởi
 Bồ Tát chỗ hóa độ.
 Có cõi phóng quang minh
 Ly cấu bửu làm thành
 Các thứ nghiêm sức đẹp
 Chư Phật khiến thanh tịnh.
 Trong mỗi thế giới chúng
 Kiếp thiếu bất tư nghì
 Hiện bày đây hư ác
 Nơi đó thường kiên cố.

Do nghiệp lực chúng sanh
 Xuất sanh nhiều quốc độ
 Nương trụ nơi phong luân
 Và nương thủy luân trụ.
 Thế giới tự như vậy
 Thấy nhiều loại không đồng
 Như thiệt không có sanh
 Cũng lại không diệt hoại.
 Trong mỗi mỗi tâm niệm
 Xuất sanh vô lượng cõi
 Do oai thần của Phật
 Đều thấy tịnh không nhơ.
 Có cõi bùn đất thành
 Thế chất rất cứng rắn
 Đen tối không ánh sáng
 Kẻ ác nghiệp ở đó.
 Có cõi kim cang thành
 Tạp nhiễm nhiều lo sợ
 Khổ nhiều mà vui ít
 Kẻ phước mỏng ở đó.
 Có cõi toàn bằng sắt
 Hoặc cõi xích đồng thành
 Núi đá hiểm đáng sợ
 Kẻ tội ác đầy đầy.
 Trong cõi có địa ngục
 Chúng sanh khổ khó cứu
 Luôn ở trong đen tối
 Biển lửa thường thiêu đốt.
 Hoặc lại có súc sanh
 Biết bao hình xấu xí
 Do nơi tự ác nghiệp
 Thường thọ các khổ nã
 Hoặc có cõi Diêm La
 Luôn khổ nổi đói khát
 Trèo lên núi lửa to
 Chịu những khổ rất nặng.
 Hoặc có các quốc độ
 Bảy báu hiệp lại thành
 Bao nhiêu là cung điện
 Do tịnh nghiệp tạo nên.
 Các Ngài xem thế gian
 Trong đó Trời và Người
 Quả tịnh nghiệp thành tựu
 Tùy thời hưởng khoái lạc.
 Trong mỗi mỗi chơn lông
 Ưc cõi bất tư nghì
 Các thứ tướng trang nghiêm
 Chư từng có chật hẹp.
 Chúng sanh nghiệp sai khác
 Thế giới nhiều vô lượng
 Trong đó sanh thú trước
 Thọ khổ vui chẳng đồng.
 Có cõi thuần châu báu
 Thường phóng vô biên quang
 Kim cang diệu liên hoa
 Trang nghiêm tịnh vô cấu
 Có cõi bằng ánh sáng

Y quang luân an trụ
 Kim sắc hương chiên đàn
 Diệm vân khắp sáng soi.
 Có cõi bằng nguyệt luân
 Hương y trái khắp nơi
 Nơi trong một liên hoa
 Bồ Tát ngồi đầy khắp.
 Có cõi bằng châu báu
 Hình sắc không bợn nhơ
 Ví như lưới Thiên đế
 Quang minh thường chiếu sáng.
 Có cõi bằng chất hương
 Hoặc là hoa Kim Cang
 Ma ni quang hiện bóng
 Nhìn xem rất thanh tịnh.
 Hoặc có nan tư cõi
 Hoa xoay kết hợp thành
 Trong đó đầy Hóa Phật
 Bồ Tát khắp sáng rực.
 Hoặc có cõi thanh tịnh
 Toàn là những cây hoa
 Nhánh đẹp che đạo tràng
 Mây ma ni giảng khắp.
 Có cõi tịnh quang chiếu
 Hoa Kim Cang làm thành
 Có âm thanh Hóa Phật
 Vô biên giảng thành lưới.
 Có cõi như Bồ Tát
 Mãn tốt đẹp ma ni
 Hoặc cõi hình bửu tòa
 Từ quang minh biến hóa.
 Hoặc là mặt chiên đàn
 Hoặc là bạch hào quang
 Hoặc tiếng trong Phật quang
 Mà thành cõi đẹp đó.
 Hoặc thấy cõi thanh tịnh
 Dùng một quang trang nghiêm
 Hoặc thấy nhiều trang nghiêm
 Các cõi đều kỳ diệu.
 Hoặc dùng mười quốc độ
 Vật đẹp để trang sức
 Hoặc dùng ngàn quốc độ
 Tát cả để trang nghiêm.
 Hoặc dùng ức quốc độ
 Trang nghiêm nơi một cõi
 Những hình tướng chẳng đồng
 Đều như bóng tượng hiện.
 Bất khả thuyết quốc độ
 Trang nghiêm nơi một cõi
 Mỗi vật phóng quang minh
 Do nguyện lực của Phật.
 Hoặc có những quốc độ
 Do nguyện lực thanh tịnh
 Trong các vật trang nghiêm
 Khắp thấy những sát hải.
 Người tu nguyện Phổ Hiền
 Cảm thành cõi thanh tịnh

Tam thế cõi trang nghiêm
 Trong đây hiện đủ cả.
 Phật tử nên quán sát
 Sát chúng oai thần lực
 Những quốc độ vị lai
 Như mộng đều khiến thấy.
 Những thế giới mười phương
 Những quốc độ quá khứ
 AĐề ở trong một cõi
 Hiện tượng như huyền hóa.
 Tất cả Phật tam thế
 Và quốc độ chư Phật
 Ở trong một sát chúng
 Đều xem thấy tất cả.
 Thần lực của chư Phật
 Trong trần hiện các cõi
 Các loại đều thấy rõ
 Như bóng không chơn thiết.
 Hoặc có nhiều cõi nước
 Hình trạng như biển cả
 Hoặc như núi Tu Di
 Thế giới bất tư nghì.
 Có cõi an trụ tốt
 Hình như lưới Thiên Đé
 Hoặc hình như rừng cây
 Chư Phật đây trong đó.
 Hoặc hình như bầu luân
 Hoặc trạng như liên hoa
 Tám góc trang nghiêm đẹp
 Mọi nơi đều thanh tịnh
 Hoặc như hình bầu tòa
 Hoặc có cõi ba góc
 Hoặc như Khư lạc ca
 Thành quách, thân Phạm Vương.
 Hoặc như tóc Thiên chủ
 Hoặc như hình bán nguyệt
 Hoặc như núi ma ni
 Hoặc như hình mặt nhật.
 Hoặc có những thế giới
 Hình như hương hải xây
 Hoặc làm vòng quang minh
 Xưa Phật đã nghiêm tịnh.
 Hoặc như hình trục xe
 Hoặc hình đàn cúng tế
 Hoặc như tướng bạch hào
 Nhục Kế, mắt rộng dài.
 Có cõi hình Phật thủ
 Hoặc như chày Kim cang
 Hoặc như hình Diệm sơn
 Bò Tát ở đây khắp
 Hoặc hình như sư tử
 Hoặc như hình con ngao
 Thế tánh đều sai khác.
 Ở trong một sát chúng
 Hình các cõi vô tận
 Đều nhờ nguyện lực Phật
 Hộ niệm nên an trụ.

Có cõi trụ một kiếp
 Có cõi trụ mười kiếp
 Nhân đến hơn trăm ngàn
 Thế giới vi trần số.
 Hoặc ở trong một kiếp
 Thấy cõi có thành hoại
 Hoặc vô lượng vô số
 Nhân đến bất tư nghì.
 Hoặc có cõi có Phật
 Hoặc có cõi không Phật
 Hoặc có chỉ một Phật
 Hoặc có vô lượng Phật.
 Cõi nào nếu không Phật
 Thời có Phật cõi khác
 Biến hóa đến cõi đó
 Để thị hiện Phật sự:
 Từ trời giáng thân xuống
 Trụ thai và đản sanh
 Hàng ma thành chánh giác
 Chuyển vô thượng pháp luân.
 Tùy lòng chúng ưa thích
 Thị hiện nhiều tướng mạo
 Vì họ chuyển pháp luân
 Hạp căn tánh của họ.
 Trong mỗi mỗi cõi Phật
 Một Phật hiện ra đời
 Trải qua ngàn ức năm
 Diễn thuyết pháp vô thượng.
 Chúng chẳng phải pháp khí
 Không thấy được chư Phật,
 Nếu ai tâm mến thích
 Mọi nơi đều thấy Phật.
 Trong mỗi mỗi sát độ
 Đều có Phật ra đời
 Chư Phật trong các cõi
 Ưc số bất tư nghì.
 Mỗi mỗi Phật trong đây
 Hiện vô lượng thân biến
 Đều khắp trong pháp giới
 Điều phục các chúng sanh.
 Có cõi không ánh sáng
 Đen tối nhiều lo sợ
 Đau khổ tợ đao đâm
 Kẻ thấy tự đau xót.
 Hoặc ánh sáng chư Thiên
 Hoặc ánh sáng cung điện
 Hoặc ánh sáng nhật nguyệt
 Sát vọng khó nghĩ bàn.
 Có cõi tự chiếu sáng
 Hoặc cây báu chói rực
 Chưa từng có khó nỡ
 Do phước lực chúng sanh.
 Hoặc có núi chiếu sáng
 Hoặc ánh sáng ma ni
 Hoặc dùng đèn soi sáng
 Đều do nghiệp lực cá.
 Hoặc quang minh của Phật

Trong đó đây Bồ Tát
 Hoặc liên hoa chiếu sáng
 Màu rực rỡ rất xinh.
 Có cõi bông chiếu sáng
 Hoặc dùng hương thủy chiếu
 Hương đốt, hương thoa sáng
 Đều do nguyện lực tốt.
 Có cõi mây sáng chiếu
 Ngọc ma ni chiếu sáng
 Hoặc Phật quang sáng soi
 Tuyên thuyết tiếng đẹp dạ.
 Hoặc châu báu chiếu sáng
 Hoặc kim cang sáng chiếu
 Tiếng thanh tịnh vang xa
 Dứt trừ các sự khổ.
 Hoặc có sáng ma ni
 Hoặc đồ trang nghiêm sáng
 Hoặc ánh sáng đạo tràng
 Chiếu sáng khắp chúng hội.
 Phật phóng đại quang minh
 Hóa Phật đây trong đó
 Quang minh chiếu mọi nơi
 Khắp cùng cả pháp giới.
 Có cõi rất đáng sợ
 Tiếng gào thét kêu khổ
 Tiếng rên rỉ não nùng
 Ai nghe cũng ghê sợ.
 Đường địa ngục súc sanh
 Và đến cõi Diêm La
 Thế giới trước ác này
 Thường vang tiếng đáng vui
 Đẹp ý thuận chánh pháp
 Đây do tịnh nghiệp được.
 Hoặc có những quốc độ
 Thường nghe tiếng Đế Thích
 Hoặc nghe tiếng Phạm Thiên
 Và tiếng các Thế Chủ.
 Hoặc có những quốc độ
 Trong mây vang tiếng diệu
 Biển báu cây ma ni
 Và tiếng nhạc đây khắp.
 Trong viên quang chư Phật
 Hóa thành vô cùng tận
 Và Bồ Tát tiếng diệu
 Nghe khắp mười phương cõi.
 Quốc độ bất tư nghì
 Tiếng pháp luân thường chuyển
 Nguyện hải vang ra tiếng
 Tiếng diệu âm tu hành.
 Tam thế tất cả Phật
 Xuất sanh các thế giới
 Danh hiệu đều đầy đủ
 Thịnh âm vô cùng tận.
 Có cõi thường được nghe
 Lực âm của chư Phật
 Địa, độ và vô lượng
 Diễn nói những pháp đó.

*Sức thế nguyện Phổ Hiền
 Ưc cõi diên diệu âm
 Tiếng đờ như sấm vang
 Trụ kiếp cũng vô tận.
 Phật ở cõi thanh tịnh
 Thị hiện tiếng tự tại
 Trong pháp giới mười phương
 Tất cả đều được nghe.
 Hết quyển một*

-ooOoo-

BỒ KHUYẾT CHƠN NGÔN

Nam mô tam mãn đa một đà nẫm, a bát ra đê, yết đa chiết, chiết nại di, Ân, kê di kê di, đất tháp cát tháp nẫm, mặt ngõa sơn đĩnh, bát ra đê, ô đất ma đất ma, đất tháp cát tháp nẫm, mặt ngõa hồng phân tá ha (7 lần)

Nam Mô Hoa Tạng Giáo Chủ Tỳ Lô Giá Na Phật (3 lần)

BỒ KHUYẾT TÂM KINH

Ma Ha Bát nhã Ba la mật đa Tâm kinh

Quán Tự Tại Bồ Tát hành thâm Bát nhã Ba la mật đa thời, chiếu kiến ngũ uẩn giai không độ nhưt thiết khổ ách.

Xá Lợi Tử! Sắc bất dị không, không bất dị sắc; sắc tức thị không, không tức thị sắc; thọ, tưởng, hành, thức diệc phục như thị. Xá Lợi Tử! thị chư pháp không tướng: bất sanh, bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố không trung vô sắc, vô thọ, tưởng, hành, thức; vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý; vô sắc, thính, hương, vị, xúc, pháp; vô nhãn giới nãi chí vô ý thức giới; vô vô minh diệc vô vô minh tận, nãi chí vô lão tử diệc vô lão tử tận; vô khô, tập, diệt, đạo; vô trí diệc vô đắc. Dĩ vô sở đắc cố, Bồ đề tát đỏa y Bát nhã bất khả thuyết la mật đa cố, tâm vô quái ngại, vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng cứu cánh Niết Bàn.

Tam thế chư Phật y Bát nhã bất khả thuyết la mật đa cố, đắc a nậu đa la tam miệu tam bồ đề.

Cổ tri Bát nhã ba la mật đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng chú, năng trừ nhưt thiết khổ chơn thiết bất hư.

Cổ thuyết Bát nhã ba la mật đa chú. Tức thuyết chú viết:

“Yết đế yết đế, ba la yết đế, ba la tăng yết đế, bồ đề tát bà ha”.

VÃNG SANH QUYẾT ĐỊNH CHƠN NGÔN

Nam mô A Di đà bà dạ, đa tha già đa dạ, đa diệt dạ tha. A điều phục rị đô bà tỳ, a điều phục rị đa, tát đām bà tỳ, a điều phục rị đa, tỳ ca lan đế, a điều phục rị đa tỳ ca lan đa, già điều phục nị già già na do tha, chỉ đa ca lệ thanh tịnh bà ha.

*Khê chủ tây phương An Lạc quốc
 Tiếp dẫn chúng sanh đại đạo sư*

*Ngã kim phát nguyện nguyện vãng sanh
Duy nguyện từ bi ai nhiếp thọ*

Ngã kim phổ vị tứ ân tam hữu, cập pháp giới chúng sanh cầu ư chư Phật, nhứt thừa vô thượng bồ đề đạo cố, chuyên tâm trì niệm A Di Đà Phật vạn đức hồng danh kỳ sanh tịnh độ. Duy nguyện Từ Phụ A Di Đà Phật ai lân nhiếp thọ từ bi gia hộ.

*A Di Đà Phật thân kim sắc
Tướng hảo quang minh vô đẵng luân,
Bạch hào uyển chuyển ngũ Tu Di.
Hàm mục trừng thanh từ đại hải,
Quang trung hóa Phật vô số ức,
Hóa bồ tát chúng diệc vô biên,
Tứ thập bát nguyện độ chúng sanh
Cửu phẩm hàm linh đẵng bi ngạn.*

NAM MÔ TÂY PHƯƠNG CỰC LẠC THẾ GIỚI

ĐẠI TỪ ĐẠI BI TIẾP D'N ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT (niệm 10, 20, 30 câu tùy ý)

Nam mô QUAN THẾ ÂM Bồ Tát (10 lần)

Nam mô ĐẠI THẾ CHÍ Bồ Tát (10 lần)

Nam mô ĐỊA TẠNG VƯƠNG Bồ Tát (10 lần)

Nam mô THANH TỊNH ĐẠI HẢI CHÚNG Bồ Tát (10 lần)

HỒI HƯỚNG

Đệ tử chúng đặng, hiện thị sanh tử phạm phu tội chướng thâm trọng luân hồi lục đạo, khổ bất khả ngôn; kim ngộ tri thức, đặc văn A Di Đà danh hiệu, bốn nguyện công đức, nhứt tâm xưng niệm cầu nguyện vãng sanh, nguyện Phật từ bi bất xả, ai lân nhiếp thọ, đệ tử chúng đặng, bất thức Phật thân, tướng hảo quang minh, nguyện Phật thị hiện, linh ngã đặc kiến, cập kiến Quan Âm Thế Chí Bồ Tát chúng bi thể giới trung, thanh tịnh trang nghiêm, quang minh diệu tướng đặng, linh ngã liễu liễu đặc kiến A Di Đà Phật.

*Ngã kim trì niệm A Di Đà.
Tức phát bồ đề quảng đại nguyện
Nguyện ngã định huệ tốc viên minh
Nguyện ngã công đức giai thành tựu
Nguyện ngã thắng phước biến trang nghiêm
Nguyện cộng chúng sanh thành Phật đạo.
Vãng tích sở tạo chư ác nghiệp
Giai do vô thí tham sân si
Tùng thân ngữ ý chi sở sanh
Nhứt thiết ngã kim giai sám hối.
Nguyện ngã lâm dục mạng chung thời
Tận trừ nhứt thiết chư chướng ngại
Diện kiến ngã Phật A Di Đà
Tức đắc vãng sanh Cực Lạc sát
Ngã ký vãng sanh Cực Lạc dĩ
Hiện tiền thành tựu thử đại nguyện*

Nhứt thiết viên mãn tận vô dư
 Lợi lạc nhứt thiết chúng sanh giới
 Ngã Phật chúng hội hàm thanh tịnh
 Ngã thời ư thắng liên hoa sanh
 Thân đồ Như Lai Vô Lượng Quang
 Hiện tiền thọ ngã bồ đề ký.
 Mong ngã Như Lai thọ ký dĩ
 Hóa thân vô số bá cúng dường chi
 Tri lực quảng đại biến thập phương
 Phổ lợi nhứt thể chúng sanh giới.
 Chúng sanh vô biên thế nguyện độ,
 Phiền não vô tận thế nguyện đoạn,
 Pháp môn vô lượng thế nguyện học,
 Phật đạo vô thượng thế nguyện thành.
 Nguyên sanh tây phương tịnh độ trung
 Cửu phẩm liên hoa vi trần phụ mẫu
 Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
 Bất thoái Bồ Tát vi bạn lữ.
 Nguyên dĩ thử công đức
 Trang nghiêm Phật tịnh độ
 Thượng báo tứ trọng ân
 Hạ tế tam đồ khổ
 Nhược hữu kiến văn giả
 Tức phát bồ đề tâm
 Tận thử nhứt báo thân
 Đông sanh Cực Lạc quốc.
 Tận thử nhứt báo thân
 Đông sanh An Dưỡng Quốc.

NGUYỆN

A Di Đà Phật, thường lai hộ trì, linh ngã thiện căn, hiện tiền tăng tấn, bất thất tịnh nhơn, lâm mạng chung thời, thân tâm chánh niệm, thị thỉnh phân minh, diện phụng Di Đà, dữ chư thánh chúng, thủ chấp hoa đài, tiếp dẫn ư ngã.

Nhứt sát na khoảnh, sanh tại Phật tiền, cụ Bồ Tát đạo, quảng độ chúng sanh đồng thành chúng trí.

Chí tâm đánh lễ: Nam Mô A Di Đà Phật Thế Tôn.

Nguyện ngã Tội chướng tất tiêu diệt (1 lay)

Nguyện ngã Thiện căn nhứt tăng trưởng (1 lay)

Nguyện ngã Thân tâm hàm thanh tịnh (1 lay)

Nguyện ngã Nhứt tâm tảo thành tựu (1 lay)

Nguyện ngã Tam muội đắc hiện tiền (1 lay)

Nguyện ngã Tịnh nhơn tốc viên mãn (1 lay)

Nguyện ngã Liên đài dự tiêu danh (1 lay)

Nguyện ngã Kiến Phật ma đánh ký (1 lay)

Nguyện ngã Dự tri mạng chung thời (1 lay)

Nguyện ngã Vãng sanh Cực Lạc Quốc (1 lay)

Nguyện ngã Viên mãn Bồ Tát đạo (1 lay)

Nguyện ngã Quảng độ chư chúng sanh (1 lay)

Chí tâm qui mạng đánh lễ Nam mô Tây phương cực lạc thế giới giáo chủ, thọ quang thể tướng vô lượng vô biên, từ thế hoằng thâm, tứ thập bát nguyện độ hàm linh, đại từ đại bình đẳng tiếp dẫn đạo sư A Di Đà Như Lai biến pháp giới Tam bảo (1 lay)

Tự qui y Phật, đương nguyện chúng sanh, thể giải đại đạo, phát vô thượng tâm (1 lay)

Tự qui y Pháp, đương nguyện chúng sanh, thâm nhập kinh tạng, trí huệ như hải (1 lay)

Tự qui y Tăng, đương nguyện chúng sanh, thống lý đại chúng, nhứt thiết vô ngại (1 lay)

-ooOoo-

6. PHẨM TỶ LỒ GIÁ NA THỨ SÁU (Hán Bộ Trọn Quyển 11)

Phổ Hiền Bồ Tát lại bảo đại chúng rằng: “Chư Phật tử! Quá thế giới vô trần số kiếp về thuở quá khứ, lại quá xấp bội thời gian đó, có thế giới hải tên Phổ Môn Tịnh Quang Minh.

Trong thế giới hải này có thế giới tên Thắng Âm, y biển ma ni võng mà trụ, có tu điều phục sơn vi trần số thế giới bao quanh, hình tròn và bằng phẳng. Cõi này đủ vô lượng sự trang nghiêm. Ba trăm lớp bửu thọ Luân vi sơn bao bọc. Những bửu vân giăng che. Thanh tịnh không nhờ uế, ánh sáng rực rỡ. Thành ấp cung điện như Tu Di Sơn. Y phục cùng thức ăn uống tùy niệm hiện đến. Kiếp đó tên Chúng chúng trang nghiêm.

Chư Phật tử! Trong cõi Thắng Âm đó có biển Thanh Tịnh Quang Minh Hương Thủy. Trong biển này có đại liên hoa tu di sơn xuất hiện, tên Hoa Diệm Phổ Trang Nghiêm Tràng, lan can bằng mười chất báu bao vòng. Trên núi đó có một khu rừng lớn, tên Ma Ni Hoa Chi Luân. Nơi đây có vô lượng lầu các đẹp, vô lượng nhà viện báu, vô lượng tràng diệu hương, vô lượng tràng bửu sơn, rất mực trang nghiêm. Vô lượng bạch liên hoa báu đua nở khắp nơi, vô lượng lưới hương ma ni liên hoa bủa giăng. Tiếng nhạc hòa vui, hương vân chói sáng, số đều vô lượng không kể hết.

Có tất cả trăm muôn ức na do tha thành bao quanh, nhân dân ở trong đó.

Phía đông của khu rừng có đại thành Diệm Quang Minh, chỗ đóng đô của Nhộn Vương, vòng quanh có trăm muôn ức na do tha thành, ngang rộng đều bảy ngàn do tuần, xây dựng bằng những diệu bửu thanh tịnh, quách bằng bảy báu, những lầu tháp ngà giặc đều tráng lệ, bảy lớp hào báu đầy những hương thủy, nơi đây hoa sen bốn màu xanh, vàng, đỏ, trắng đua nở khoe xinh. Cây đa la báu bao bọc bảy lớp. Lầu các cung điện đều bằng châu báu, trên đó, lưới báu che giăng. Hoa hương thơm sáng rải khắp nơi. Có trăm muôn ức na do tha cửa lớn, đều bằng châu báu. Trước mỗi cửa đều có bốn mươi chín tràng thi la, bày hàng thứ tự. Lại có trăm muôn ức khu vườn bao vòng. Trong đây đều có nhiều loại cây tạp hương, cây ma ni hương, mùi thơm lan khắp nơi. Bầy chim đẹp hòa hót, ai nghe cũng đẹp ý cả.

Trong đại thành này, cư dân không ai là chẳng có sanh đắc thần thông bay đi tự tại, nét hạnh như chư Thiên, những vật nhu cầu, theo ý muốn hiện đến.

Kế cận đại thành này về hướng nam, có một Thiên thành hiệu Thọ Hoa Trang Nghiêm.

Xoay theo phía hữu của Thiên thành, có Đại Long thành tên Cứu Cảnh.

Kế đó là Dạ Xoa thành tên Kim Cang Thắng Diệu Tràng.

Kế đó là Càn Thát Bà thành tên Diệu Cung.

Kế đó là A Tu La thành tên Bửu Luân.

Kế đó là Ca Lô La thành tên Diệu Bửu Trang Nghiêm.

Kế đó là Khẩn Na La thành tên Du hí Khoái Lạc.

Kế đó là Ma Hầu La thành tên Kim Cang Tràng.

Kế đó làm Phạm Thiên Vương thành tên Chúng Chúng Diệu Trang Nghiêm.

Có trăm vạn ức na do tha thành như vậy. Mỗi thành này đều có trăm vạn ức na do tha lâu các trang nghiêm vô lượng.

Chư Phật tử! Trong khu rừng lớn Ma Ni Hoa Chi Luân này có một đạo tràng tên Bửu Hoa Biến Chiếu, dùng những châu báu trang nghiêm khắp nơi. Hoa báu Ma Ni đua nở một chỗ. Thấp hương dâng đủ những màu báu đẹp. Mây sáng giăng che, lưới sáng rực rỡ. Những vật trang nghiêm luôn sản xuất diệu bửu. Tất cả nhạc khí thường tấu tiếng hòa nhã. Châu Ma Ni Vương hiện thân Bồ Tát. Các loại hoa đẹp cùng khắp mười phương.

Trước đạo tràng đó có một biển to tên Hương Ma Ni Kim Cang, có đại liên hoa tên Hoa Nhụy Diệm Luân. Hoa đó rộng lớn trăm ức do tuần. Cọng, cánh, tua, gợn đều bằng diệu bửu. Mười bát khả thuyết trăm ngàn ức na do tha liên hoa bao quanh. Thường phóng quang minh, luôn vang tiếng diệu, khắp đến mười phương.

Chư Phật tử! Thế giới Thắng Âm, trong kiếp tối sơ, có mười tu di sơn vi trần số Như Lai ra đời. Đệ nhất là đức Nhất Thiết Công Đức Sơn Tu Di Thắng Vân.

Chư Phật tử! Trước lúc Đức Phật đó xuất thế một trăm năm, trong rừng Ma Ni Hoa Chi Luân, tất cả đều trang nghiêm thanh tịnh. Những là xuất hiện mây bửu diệm, vang tiếng ca ngợi công đức của Phật, diễn nói âm thanh của vô số Phật. Phóng ánh sáng như lưới giăng che mười phương. Cung điện lâu các chiếu sáng lẫn nhau. Hoa báu sáng bay nhóm thành mây. Lại vang ra tiếng vi diệu trình bày căn lành quảng đại của chúng sanh tu hành từ thuở trước, kể danh hiệu của tam thế chư Phật, thuật đạo cứu cánh và hạnh nguyện của Bồ Tát tu hành, nói những lời của Như Lai chuyển pháp luân.

Hiện ra những tướng trang nghiêm như vậy, để ứng điềm Đức Như Lai xuất thế.

Tất cả vua chúa trong thế giới Thắng Âm, vì thấy nghe những tướng trang nghiêm đó nên căn lành được thành thực, đều muốn gặp Phật mà đến đạo tràng.

Lúc đó trong đại liên hoa nơi đạo tràng, đức Nhất Thiết Công Đức Sơn Tu Di Thắng Vân Phật thoát xuất hiện, đủ tướng báu tốt, vô biên diệu sắc thanh tịnh.

Tất cả cung điện đều hiện bóng Phật. Tất cả chúng sanh đều được thấy Phật.

Từ nơi thân Phật xuất hiện vô biên Hóa Phật, nhiều loại màu sắc sáng rỡ khắp pháp giới.

Trong thế giới Thắng Âm có sáu mươi tám ngàn ức Tu Di Sơn, Phật đều hiện thân ngồi trên đỉnh núi, như hiện đang ngự trên bửu tọa tại rừng Ma Ni Hoa Chi Luân.

Đức Phật phóng bạch hào tướng quang, quang minh này tên phát khởi nhất thiết thiện căn âm, kèm theo mười Phật sát vi trần số quang minh, chiếu khắp cả quốc độ ở mười phương.

Nếu có chúng sanh đáng được điều phục, thời ánh sáng đó chiếu đến họ, liền được tự khai ngộ, dứt phiền não, phá lưới mê, xô ngã núi chướng, sạch cấu trược, phát tín giải lớn, sanh thiện căn thù thắng, lia hẳn tất cả nạn khủng bố, diệt trừ tất cả khổ não nơi thân tâm, khởi tâm thấy Phật, hướng đến nhất thiết trí.

Bấy giờ tất cả vua chúa cùng vô lượng trăm ngàn quyến thuộc, nhờ quang minh của Phật khai giác nên đều đến chỗ Phật ngự, đầu mặt lạy chơn Phật.

Chư Phật tử! Trong đại thành Diệm Quang Minh, Quốc Vương Hỷ Kiến Thiện Huệ thống lãnh cả trăm vạn ức na do tha thành. Phu Nhon Phước Kiết Tường làm thượng thủ bất khả thuyết vạn bảy ngàn Phu Nhon thể nữ. Thái Tử Đại Oai Quang làm thượng thủ trong năm trăm Vương tử. Thái Tử có một vạn Phu Nhon và Diệu Kiến phu nhon là thượng thủ.

Khi đã được thấy quang minh của Phật, nhờ sức tu căn lành từ trước, Thái Tử Đại Oai Quang liền chứng được mười pháp môn:

Một là môn Chư Phật công đức luân tam muội. Hai là môn Chư Phật pháp phổ môn đà la ni. Ba là môn Quảng đại phương tiện tạng bát nhã ba la mật. Bốn là môn Điều phục chúng sanh đại trang nghiêm đại tử. Năm là môn Phổ vân âm đại bình đẳng. Sáu là môn Sanh vô biên công đức tối thắng tâm đại hỉ. Bảy là môn Như thật giác ngộ nhưt thiết pháp đại xả. Tám là môn Quảng đại phương tiện bình đẳng tạng đại thần thông. Chín là môn Tăng trưởng tín giải lực đại nguyện. Mười là môn Phổ nhập nhưt thiết trí quang minh biện tài.

Lúc đó, Đại Oai Quang Thái Tử thừa oai lực của Phật, quan sát khắp đại chúng, rồi nói kệ rằng:

*Thế Tôn ngồi đạo tràng
Đại quang minh thanh tịnh
Như ngàn mặt nhưt mộc
Chiếu khắp cõi hư không.
Vô lượng ức ngàn kiếp
Phật mới hiện một lần
Nay Phật hiện ra đời
Mọi người đều mến kính.
Xem trong quang minh Phật
Hóa Phật bất tư nghi
Trong tất cả cung điện
Tịch tịch mà chánh thọ.
Hãy xem thần thông Phật
Chư long tuôn mây sáng
Chói rục cả thế gian
Quang minh vô cùng tận.
Hãy nhìn xem thân Phật
Lưới sáng rất thanh tịnh
Hiện hình đồng tất cả
Cùng khắp đến mười phương.
Diệu âm khắp thế gian
Ai nghe cũng vui đẹp
Tùy theo tiếng chúng sanh
Ca ngợi công Đức Phật.
Phật quang chiếu đến đâu
Chúng sanh đều an lạc
Khổ não đều dứt trừ
Trong lòng rất mừng rỡ.
Hãy xem chúng Bồ Tát
Mười phương đến đạo tràng
Đều phóng mây báu đẹp
Hiện tiền ca ngợi Phật.
Đạo tràng vang diệu âm
Tiếng đó rất sâu xa
Hay dứt khổ chúng sanh
Đây là thần lực Phật.
Chúng hội đều cung kính*

*Lòng họ rất mừng vui
 Đông ở trước Thế Tôn
 Chiêm ngưỡng đáng Vô Thượng.*

Chư Phật tử! Lúc Thái Tử Đại Oai Quang nói kệ, do thần lực của Phật, tiếng của Thái Tử vang khắp thế giới Thắng Âm.

Quốc Vương Hi Kiến Thiện Huệ, sau khi nghe lời kệ, rất vui mừng. Nhà vua quan sát các quyền thuộc rồi nói kệ rằng :

*Hồi tất cả chư Vương
 Vương tử và Đại thân
 Các Tể quan thành ấp
 Phải mau họp lại đây!
 Phổ cáo trong các thành
 Mau đánh trống truyền rao
 Họp tất cả mọi người
 Đông đến ra mắt Phật!
 Tất cả các nẻo đường
 Đều phải rung lạc bâu
 Dắt vợ con quyền thuộc
 Đông đến lễ Như Lai.
 Tất cả các thành quách
 Phải sửa sang sạch sẽ
 Khắp nơi dựng tràng phan
 Nghiêm sức bằng châu ngọc!
 Màn lưới bâu che giăng
 Kỹ nhạc bùa như mây
 Trang nghiêm giữa hư không
 Mọi nơi phải đầy đủ!
 Đường xá phải dọn sạch
 Y phục phải đẹp xinh
 Ngồi trên xe báu tốt
 Cùng ta đồng đến Phật!
 Mỗi người tùy tự lực
 Rải những vật trang nghiêm
 Rợp trời như mây che
 Cùng khắp cả không gian!
 Lửa thơm, lọng liên hoa
 Chuỗi ngọc hình bán nguyệt
 Và nhiều y phục đẹp
 Mọi người nên đồng rải!
 Đem nhiều thứ nước thơm
 Luân ma ni thượng diệu
 Và chiên đàn thanh tịnh
 Đều rải đầy hư không!
 Những hoa báu chuỗi ngọc
 Trang nghiêm sạch không như
 Cùng với đèn ma ni
 Đều treo ở trên không!
 Mọi người hướng phía Phật
 Lòng đều rất vui mừng
 Cùng vợ con quyền thuộc
 Đến ra mắt Thế Tôn.*

Lúc đó, Quốc Vương Hỉ Kiến Thiên Huệ cùng Phu Nhơn, Vương Tử, Đại thần và quyền thuộc, bảy mươi bảy trăm ngàn ức na do tha người đồng ra khỏi thành Diệm Quang Minh, thừa phước lực của Quốc Vương, bay trên không mà đi. Những đồ cúng dường đầy khắp hư không. Khi đến đạo tràng đại chúng đồng lễ Phật rồi ngồi qua một phía.

Thiên Vương Thiện Hóa Tràng ở thành Diệu Hoa cùng với quyền thuộc mười ức na do tha đồng câu hội.

Long Vương Tịnh Quang ở thành Cứu Cánh cùng với hai mươi lăm ức quyền thuộc câu hội.

Dạ Xoa Vương Mãnh Kiện ở thành Kim Cang Thắng Tràng cùng quyền thuộc bảy mươi bảy ức câu hội.

Càn Thát Bà Vương Hỉ Kiến ở thành Vô Cấu cùng chín mươi bảy ức quyền thuộc câu hội.

A Tu La Vương Tịnh Sắc Tư Duy ở thành Diệu Luân cùng năm mươi tám ức quyền thuộc câu hội.

Ca Lô La Vương Thập Lực Hành ở thành Diệu Trang Nghiem cùng chín mươi chín ngàn quyền thuộc câu hội.

Khẩn Na La Vương Kim Cang Đức ở thành Du Hí Khoái Lạc cùng mười tám ức quyền thuộc câu hội.

Ma Hâu La Già Vương Bửu Xung Tràng ở thành Kim Cang Tràng cùng bất khả thuyết ức trăm ngàn na do tha quyền thuộc câu hội.

Phạm Vương Tối Thắng ở thành Tịnh Diệu Trang Nghiem cùng mười tám ức quyền thuộc câu hội.

Trong trăm vạn ức na do tha đại thành như vậy, tất cả chư Vương cùng với quyền thuộc đồng đến đạo tràng đánh lễ đức Như Thích Công Đức Sơn Tu Di Thắng Vân Như Lai, rồi ngồi qua một phía.

Lúc đó, vì muốn điều phục các chúng sanh, đức Thắng Vân Như Lai ở trong hải hội đạo tràng diễn thuyết kệ kinh Phổ Tập Tam Thế Chư Phật Tự Tại Pháp, cùng với thế giới vi trần số kệ kinh khác. Tùy tâm chúng sanh đều khiến được lợi ích.

Đại Oai Quang Bồ Tát, sau khi nghe pháp này, liền chứng được pháp hải quang minh của Đức Phật Thắng Vân đã tích tập từ đời trước. Những là:

Chứng được trí quang minh tất cả pháp tụ bình đẳng tam muội, trí quang minh tất cả pháp đều vào trụ trong tâm bồ đề tối sơ, trí quang minh thập phương pháp giới phổ quang minh tạng thanh tịnh nhãn, trí quang minh quan sát tất cả Phật pháp đại nguyện hải, trí quang minh vào vô biên công đức hải thanh tịnh hạnh, trí quang minh hướng đến bất thối chuyển đại lực tốc tạt tạng, trí quang minh sức vô lượng biến hóa trong pháp giới xuất ly luân, trí quang minh quyết định vào biên vô lượng công đức viên mãn, trí quang minh rõ biết biến thân thông hiện trước tất cả chúng sanh của vô biên Phật trong pháp giới, trí quang minh rõ biết pháp lực vô sở úy của chư Phật.

Đại Oai Quang Bồ Tát được vô lượng trí quang minh như vậy rồi, thừa thừa oai lực của Phật mà nói kệ rằng:

*Tôi nghe Phật pháp vi diệu
Mà được trí quang minh
Do đây thấy Thế Tôn
Việc đã làm thườ trước.*

Tất cả chỗ sanh ra
 Danh diệu thân sai khác
 Và cúng dường nơi Phật
 Như vậy tôi đều thấy.
 Thuở xưa chỗ chư Phật
 Đều kính thờ tất cả
 Vô lượng kiếp tu hành
 Nghiêm tịnh các thế giới.
 Thí xả chính thân mình
 Quảng đại không ngần mé
 Tu tập hạnh tối thắng
 Nghiêm tịnh các quốc độ.
 Tai, mũi, đầu, tay, chân
 Và đến những cung điện
 Thí xả số vô lượng
 Nghiêm tịnh các sát hải.
 Nơi mỗi mỗi thế giới
 Ưc kiếp bất tư nghì
 Tu tập hạnh bồ đề
 Nghiêm tịnh các thế giới.
 Phổ Hiền đại nguyện lực
 Trong tất cả chư Phật
 Tu hành vô lượng hạnh
 Nghiêm tịnh các quốc độ.
 Như nhơn như quang chiếu
 Trở lại thấy mặt trời
 Tôi do Phật trí quang
 Thấy đạo của Phật làm.
 Tôi xem Phật sát hải
 Thanh tịnh rất sáng suốt
 Tịch tịnh chứng bồ đề
 Pháp giới đều cùng khắp.
 Tôi sẽ như Thế Tôn
 Nghiêm tịnh các sát hải
 Nhờ oai thân của Phật
 Tu tập hạnh bồ đề.

Chư Phật tử! Lúc đó, Đại Oai Quang Bồ Tát, do thấy và cúng dường Đức Phật Như Thích Công Đức Tu Di Thắng Vân, nên tâm được tỏ ngộ, rồi vì thế gian mà hiển thị hạnh hải thuở xưa của Như Lai, hiển thị phương tiện tu hành của Bồ Tát thuở xưa, hiển thị trí thanh tịnh vào khắp tất cả pháp giới, hiển thị sức thành Phật tự tại trong tất cả đạo tràng, hiển thị lực vô sở úy trí vô sai biệt của Phật, hiển thị khắp thị hiện thân Như Lai, hiển thị thần biến bất khả tư nghì của Phật, hiển thị trang nghiêm thanh tịnh vô lượng Phật độ, hiển thị những hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát.

Vì thế gian hiển thị như vậy khiến tu di sơn vi trần số chúng sanh phát bồ đề tâm. Phật sát vi trần số chúng sanh thành tựu Như Lai thanh tịnh quốc độ.

Lúc đó, Như Thích Công Đức Sơn Tu Di Thắng Vân Như Lai vì Đại Oai Quang Bồ Tát mà nói kệ rằng:

Lành thay Đại Oai Quang
 Phước tạng danh tiếng lớn
 Vì lợi ích chúng sanh
 Hướng đến bồ đề đạo.
 Ông được trí quang minh
 Pháp giới đều đầy khắp

Phước huệ đều rộng lớn
 Sẽ được biến trí sâu.
 Trong một cõi tu hành
 Trái qua sát trần kiếp
 Như ông thầy nơi Phật
 Sẽ được trí như vậy.
 Chẳng phải kẻ hạnh kém
 Biết được phương tiện này
 Được sức đại tinh tấn
 Mới tịnh sát hải được.
 Trong mỗi mỗi vi trần
 Tu hành vô lượng kiếp
 Người đó mới làm được
 Trang nghiêm các Phật độ.
 Vì mỗi mỗi chúng sanh
 Luân hồi trải kiếp hải
 Trong lòng chẳng nhàm mỏi
 Sẽ thành Đại Đạo Sư.
 Cúng dường mỗi mỗi Phật
 Cùng tận thuở vị lai
 Lòng không chút nhàm mỏi
 Sẽ thành vô lượng đạo.
 Tam thế tất cả Phật
 Sẽ khiến ông toại nguyện
 Trong tất cả Phật hội
 Thân ông đều ở đó.
 Tất cả chư Như Lai
 Thế nguyện vô lượng biên
 Người đại trí thông đạt
 Biết được phương tiện này.
 Đại Quang cúng dường Phật
 Nên được oai lực lớn
 Khiến trần số chúng sanh
 Thành thực hướng bồ đề.
 Người tu hạnh Phổ Hiền
 Bỏ Tát tiếng tăm lớn
 Trang nghiêm Phật sát hải
 Pháp giới đều cùng khắp.

Chư Phật tử! Trong kiếp Đại Trang Nghiêm đó, có hằng hà sa số tiểu kiếp, loài người thọ hai tiểu kiếp.

Chư Phật tử! Đức Nhứt Thiết Công Đức Sơn Tu Di Thắng Vân Phật thọ năm mươi ức tuổi. Sau khi Đức Phật đầy diệt độ, thời đức Ba La Mật Thiện Nhân Trang Nghiêm Vương Phật ra đời, cũng thành chánh giác nơi đạo tràng ở rừng Ma Ni Hoa Chi Luân.

Lúc đó, Đại Oai Quang Đồng Tử thấy đức Thiện Nhân Trang Nghiêm Vương thành Phật hiện thân thông, liền chứng được niệm Phật tam muội tên Vô Biên Hải Tạng Môn, và được đà la ni tên đại trí lực pháp uyên, được đại từ tên Phổ tùy chúng sanh điều phục độ thoát, được đại bi tên Biến phú nhứt thiết cảnh giới vân, được đại hi tên Nhứt thiết Phật công đức hải oai lực tạng, được đại xả tên Pháp tánh hư không bình đẳng thanh tịnh, được bát nhã ba la mật tên Tụ tánh ly cấu pháp giới thanh tịnh thân, liền được thân thông tên Vô ngại quang phổ tùy hiện, được biện tài Thiện nhập ly cấu uyên, và được trí quang tên Nhứt thiết Phật pháp thanh tịnh tạng. Được thông đạt mười ngàn pháp môn như vậy.

Đại Oai Quang Đồng Tử, thừa oai lực của Phật, vì các quyền thuộc mà nói kệ rằng:

Trong số bất tư nghì ức kiếp
 Đấng Đại Đạo Sư khó gặp gỡ
 Cõi này chúng sanh nhiều lợi hành
 Nên nay được thấy đệ nhị Phật.
 Thân Phật khắp phóng đại quang minh
 Sắc tướng vô biên rất thanh tịnh
 Như mây đầy khắp tất cả cõi
 Mọi nơi ca ngợi công Đức Phật.
 Phật quang chiếu đến đều hoan hỷ
 Chúng sanh có khổ đều trừ diệt
 Đều khiến cung kính khởi từ tâm
 Đây là Như Lai tự tại dụng.
 Tuôn mây biến hóa bất tư nghì
 Phóng lưới quang minh vô lượng sắc
 Mười phương thế giới đều đầy khắp
 Đây thân thông của Phật biến hiện.
 Mỗi chun lông Phật hiện mây sáng
 Chiếu khắp hư không vang tiếng lớn
 Những nơi tối tăm đều chiếu đến
 Những khổ địa ngục đều trừ diệt.
 Như Lai diệu âm khắp mười phương
 Tất cả ngôn âm đều diễn đủ
 Tùy các chúng sanh có thiện nghiệp
 Đây là thân biến của Đức Phật.
 Vô lượng vô biên đại chúng hải
 Trong các pháp hội Phật đều hiện
 Khắp chuyển vô tận diệu pháp luân
 Tất cả chúng sanh được điều phục.
 Thân thông của Phật vốn vô biên
 Trong tất cả cõi đều xuất hiện
 Phật trí như vậy thường vô ngại
 Vì độ chúng sanh thành chánh giác.
 Đại chúng nên sanh lòng vui mừng
 Hón hờ mến ưa rất kính trọng
 Ta sẽ cùng nhau đồng đến Phật
 Nếu thấy Như Lai tất hết khổ.
 Phát tâm hồi hướng đến Bồ đề
 Xót thương tất cả các chúng sanh
 Trụ nơi Phổ Hiền nguyện rộng lớn
 Sẽ như Pháp Vương được tự tại.

Nhờ thần lực của Đức Phật, nên tiếng kệ của Đại Oai Quang Đồng Tử được vô ngại. Tất cả thế giới đều được nghe. Vô lượng chúng sanh phát Bồ đề tâm.

Đại Oai Quang Đồng Tử cùng Vương Phụ, Vương Mẫu và quyến thuộc, với vô lượng trăm ngàn ức na do tha chúng sanh giăng lọng báu như mây, cùng đến đạo tràng Phật Ba La Mật Thiện Nhân Trang Nghiêm Vương.

Đức Phật vì đại chúng này diễn thuyết nói kệ kinh Pháp tánh thanh tịnh trang nghiêm, cùng với thế giới hải vi trần số kệ kinh.

Đại chúng này, sau khi nghe kinh, được trí thanh tịnh, được vào tất cả phương tiện thanh tịnh, được bực Ly Cấu Quang Địa, được môn ba la mật Thị hiện nhưt thiết thể gian ái nhạo trang nghiêm, được môn tăng quang hạnh Phổ nhập nhưt thiết sát độ vô biên quang minh thanh tịnh kiến, được môn thu hưởng hạnh Ly cấu phước đức vân quang minh tràng, được môn tùy nhập chúng Nhưt thiết pháp hải quang đại

quang minh, được hạnh chuyển thâm phát thu tên Đại trí trang nghiêm, được quán đánh trí tên vô công dụng tu cực diệu kiến, được đại quang minh hiển liễu tên Như Lai công đức hải tướng quang ảnh biến chiếu, được nguyện lực trí tên vô lượng nguyện lực tín giảng tạng.

Đức Thiện Nhân Trang Nghiêm Vương Phật vì Đại Oai Quang Bồ Tát mà nói kệ rằng:

*Lành thay biển công đức trí huệ
Phát tâm thu hưởng đại bồ đề
Ông sẽ thành Phật bất tư nghi
Khắp vì chúng sanh làm chỗ tựa.
Ông đã xuất sanh biển đại trí
Đều hay rõ khắp tất cả pháp
Sẽ dùng vô lượng diệu phương tiện
Vào cảnh vô tận của Phật làm.
Đã thấy mây công đức của Phật
Đã vào bực trí huệ vô tận
Các biển phương tiện ba la mật
Bực danh hiệu lớn sẽ đầy đủ.
Đã được môn phương tiện tổng trì
Cùng với môn biện tài vô tận
Bao nhiêu hạnh nguyện đều tu tập
Sẽ thành vô thượng đại trí huệ.
Ông đã xuất sanh những nguyện hải
Ông đã vào nơi tam muội hải
Sẽ đủ các môn đại thần thông
Bất khả tư nghi các Phật pháp.
Pháp giới rộng rãi bất tư nghi
Thâm tâm rộng lớn đã thanh tịnh
Thấy khắp mười phương tất cả Phật
Ly cấu trang nghiêm các sát hải.
Ông đã vào hạnh bồ đề Phật
Thuở xưa bốn sự biển phương tiện
Như Phật tu hành chỗ dứt trừ
Diệu hạnh như vậy ông đều ngộ.
Phật ở vô lượng trong mỗi cõi
Nhiều thứ cúng dường vô lượng Phật
Như Phật tu hành đã chứng quả
Trang nghiêm như vậy ông đều thấy.
Kiếp hải rộng lớn vô cùng tận
Trong tất cả cõi tu tịnh hạnh
Thệ nguyện kiên cố không thể lường
Sẽ được thần thông lực của Phật.
Cúng dường chư Phật không thiếu sót
Quốc độ trang nghiêm đều thanh tịnh
Trong tất cả kiếp tu diệu hạnh
Ông sẽ thành Phật đại công đức.*

Chư Phật tử! Sau khi đức Ba La Mật Thiện Nhân Trang Nghiêm Vương Phật nhập Niết Bàn, Quốc Vương Hi Kiến Thiện Huệ cũng băng hà. Đại Oai Quang Đồng Tử lên ngôi Chuyển Luân Vương.

Lúc đó, nơi đạo tràng ở rừng Ma Ni Hoa Chi Luân, Đức Phật thứ xuất thế hiệu là Tối Thắng Công Đức Hải.

Đại Oai Quang Vương cùng quyến thuộc, nhơn dân đồng đến chỗ Phật ngự đem lâu các trang nghiêm lớn dâng cúng Phật.

Đức Phật diễn nói kệ kinh Bồ Tát Phổ Nhân Quang Minh Hạnh, và thế giới vi trần số kệ kinh khác.

Đại Oai Quang Vương, sau khi nghe kinh, được tam muội tên Đại phước đức phổ quang minh. Do được tam muội này nên có thể rõ biết biển phước cũng chẳng phải phước thuở quá khứ, hiện tại, vị lai của tất cả Bồ Tát và tất cả chúng sanh.

Lúc đó Đức Phật vì Đại Oai Quang Vương mà nói kệ rằng:

*Lành thay Đại Oai Quang phước đức
 Các ông nay đến chỗ Phật ngự
 Xót thương tất cả chúng sanh hải
 Phát tâm bồ đề thắng đại nguyện.
 Ông vì tất cả chúng sanh khổ
 Khởi tâm đại bi khiến giải thoát
 Sẽ làm chỗ tựa cho quần mê
 Đây gọi phương tiện của Bồ Tát.
 Nếu có Bồ Tát hay kiên cố
 Tu những thắng hạnh không nhàm mỏi
 Trí giải vô ngại tối thượng thắng
 Diệu trí như vậy đó sẽ được.
 Đáng phước đức quang, đáng phước tràng
 Bực phước đức xú, bực phước hải
 Phổ Hiền Bồ Tát những hạnh nguyện
 Chính Đại Oai Quang hay chứng nhập.
 Ông đem được nguyện rộng lớn này
 Vào biển bát tư nghi của Phật
 Phước hải chư Phật vốn vô biên
 Ông dùng diệu giải đều thấy được.
 Ông ở trong thập phương quốc độ
 đều thấy vô lượng vô biên Phật
 Chư Phật thuở xưa chỗ tu hành
 Tất cả như vậy ông đều thấy.
 Nếu ai trụ nơi phương tiện này
 Tất được vào nơi trong trí địa
 Đây là tùy thuận chư Phật học
 Quyết định sẽ thành nhưt thiết trí.
 Ông ở trong tất cả sát hải
 Vi trần kiếp hải tu các hạnh
 Tất cả Như Lai những hạnh hải
 Ông đều đã học sẽ thành Phật.
 Như ông đã thấy trong mười phương
 Tất cả sát hải rất nghiêm tịnh
 Cõi ông nghiêm tịnh cũng như vậy
 Vô biên nguyện lớn đều sẽ được.
 Nay đây chúng hội đạo tràng này
 Nghe ông phát nguyện đều mừng rỡ
 đều vào nguyện lớn của Phổ Hiền
 Phát tâm hồi hướng bồ đề đạo.
 Vô biên quốc độ trong mỗi cõi
 đều vào tu hành trái kiếp hải
 Bởi những nguyện lực được viên mãn
 Phổ Hiền Bồ Tát tất cả hạnh.*

Chư Phật tử! Trong đạo tràng Ma Ni Hoa Chi Luân, sau đó lại có Phật xuất thế hiệu là Danh Xung Phổ Văn Liên Hoa Nhân Tràng. Đại Oai Quang Vương băng trong thời kỳ này, rồi sanh trong Thiên thành

Tịch Tịnh Bửu Cung trên núi Tu Di, làm Đại Thiên Vương hiệu là Ly Cầu Phước Đức Tràng, cùng Thiên chúng đồng đến chỗ Phật rải hoa báu cúng dường.

Lúc đó, Đức Phật Danh Xưng Phổ Văn Liên Hoa Nhân Tràng vì Thiên Vương mà diễn nói kệ kinh Quảng Đại Phương Tiện Phổ Môn Biến Chiếu, và thế giới hải vi trần số kệ kinh khác.

Nghe kinh xong, Thiên Vương và Thiên chúng được tam muội tên Phổ Môn Hoan Hỷ Tạng. Do sức tam muội, nên được nhập thật tướng hải của tất cả pháp. Sau đó Thiên Vương và Thiên chúng lễ Phật, rồi đạo tràng trở về bốn cung.

-ooOoo-

7. PHẨM NHƯ LAI DANH HIỆU THỨ BẢY

(Hán Bộ Phần Đầu Quyển 12)

Lúc bấy giờ Đức Thế Tôn ở nước Ma Kiệt Đề, trong đạo tràng bồ đề, sơ thi thành chánh giác, nơi điện Phổ Quang Minh, ngồi trên tòa Liên Hoa tạng sư tử, diệu ngộ đều viên mãn, tuyệt hẳn hai hạnh, đạt pháp vô tướng, an trụ nơi chỗ trụ của chư Phật, được Phật bình đẳng, đến chỗ vô chướng, chỗ làm vô ngại, đứng nơi bất tư nghi, thấy khắp tam thế.

Cùng với mười Phật sát vi trần số chư Bồ Tát câu hội, tất cả đều là bực nhứt sanh bồ xứ, từ phương khác đồng vân tập đến, đều khéo quan sát chúng sanh giới, pháp giới, thế giới, Niết Bàn giới, các nghiệp quả báo, tâm hành thứ đệ, tất cả văn nghĩa thế gian, xuất thế gian, hữu vi trần, vô vi, quá khứ, hiện tại, vị lai, những pháp như vậy đều khéo quan sát cả.

Chư Bồ Tát nghĩ rằng: nếu Đức Thế Tôn có lòng mãn niệm chúng tôi, xin tùy theo sự ưa thích mà khai thị những điều:

Phật sát, Phật trụ, Phật sát trang nghiêm, Phật pháp tánh, Phật sát thanh tịnh, Phật thuyết pháp, Phật sát thể tánh, Phật oai đức, Phật sát thành tựu, Phật đại bồ đề.

Như chư Phật Thế Tôn trong thập phương thế giới, vì thành tựu tất cả Bồ Tát, vì khiến chúng tánh Như Lai không dứt, vì cứu hộ tất cả chúng sanh, vì khiến chúng sanh lìa tất cả phiền não, vì rõ tất cả công hạnh, vì diễn thuyết các pháp, vì dứt trừ tất cả tạp nhiễm, vì dứt hẳn tất cả lưới nghi, vì trừ bỏ tất cả tham vọng, vì hoại diệt tất cả chỗ ái trước, mà diễn nói thập trụ, thập hạnh, thập hồi hướng, thập tạng, thập địa, thập nguyện, thập định, thập thông, thập đánh của Bồ Tát. Và cũng diễn nói Như Lai địa, Như Lai cảnh giới, Như Lai thần lực, Như Lai vô úy, Như Lai tam muội, Như Lai thần thông, Như Lai tự tại, Như Lai vô ngại, nhân nhĩ tử thiết thân ý của Như Lai, Như Lai biện tài, Như Lai trí huệ, Như Lai tối thắng.

Mong Đức Thế Tôn cũng vì chúng tôi mà diễn thuyết cho!

Lúc đó Đức Thế Tôn rõ tâm niệm của chư Bồ Tát, đều tùy theo từng loại mà vì họ hiện thần thông.

Sau khi Đức Phật hiện thần thông, phương đông, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới hiệu Kim Sắc, Phật hiệu Bất Động Trí, nơi đó có Bồ Tát tên Văn Thủ Sư Lợi, cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa liên hoa tạng sư tử ở phía đông mà ngồi kiết già trên đó.

Phương nam, quá mười Phật sát vi trần số thế giới có thế giới Diệu Sắc, Phật hiệu Vô Ngại Trí, có Bồ Tát Giác Thủ cùng mười Phật sát vi trần số chư Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa liên hoa tạng sư tử ở phía nam mà ngồi kiết già trên đó.

Phương tây, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới Liên Hoa Sắc, Phật hiệu Diệt Âm Trí, có Bồ Tát Tài Thủ cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa liên hoa tạng sư tử ở phía tây mà ngồi kiết già trên đó.

Phương bắc, mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới Chiêm Bạc Hoa Sắc, Phật hiệu Oai Nghi Trí, có Bồ Tát Nhứt Bửu Thủ cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa liên hoa tạng sư tử ở phía bắc mà ngồi kiết già trên đó.

Phương đông bắc, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới Ưu Bát La Hoa Sắc, Phật hiệu Minh Trí Tướng, có Bồ Tát Công Đức Thủ cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa

hiện tòa Liên hoa tạng sư tử ở phía đông bắc mà ngồi kiết già trên đó.

Phương đông nam, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới Kim Sắc, Phật hiệu Cứu Cánh Trí, có Bồ Tát Mộc Thủ cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa Liên hoa tạng sư tử ở phía đông nam mà ngồi kiết già trên đó.

Phương tây nam, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới Bửu Sắc, Phật hiệu Tỏi Thắng Trí, có Bồ Tát Tinh Tấn Thủ cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa Liên hoa tạng sư tử ở phía tây nam mà ngồi kiết già trên đó.

Phương tây bắc, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới Kim Cang Sắc, Phật hiệu Tự Tại Trí, có Bồ Tát Pháp Thủ cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa Liên hoa tạng sư tử ở phía tây bắc mà ngồi kiết già trên đó.

Hạ phương, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới Pha Lê Sắc, Phật hiệu Phạm Trí, có Bồ Tát Trí Thủ cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa Liên hoa tạng sư tử ở hạ phương mà ngồi kiết già trên đó.

Thượng phương, quá mười Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới Bình Đẳng Sắc, Phật hiệu Quan Sát Trí, có Bồ Tát Hiền Thủ cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến đây lễ Phật, rồi hóa hiện tòa Liên hoa tạng sư tử ở thượng phương mà ngồi kiết già trên đó.

Bấy giờ, Văn Thủ Sư Lợi Đại Bồ Tát thừa thừa oai lực của Phật quan sát tất cả chúng hội Bồ Tát mà nói rằng: “Chư Bồ Tát này rất hi hữu”.

Chư Phật tử! Phật quốc độ chẳng thể nghĩ bàn. Phật trụ, Phật sát trang nghiêm, Phật pháp tánh, Phật sát thanh tịnh, Phật thuyết pháp, Phật xuất hiện, Phật sát thành tựu, Phật vô thượng bồ đề đều chẳng thể nghĩ bàn.

Tại sao thế?

Chư Phật tử! Tất cả chư Phật trong mười phương biết rằng chúng sanh ưa thích không đồng, nên tùy chỗ thích nghi mà thuyết pháp điều phục họ, nhằm đến khắp pháp giới, hư không giới.

Chư Phật tử! Đức Như Lai nơi thế giới Ta Bà này, trong những tứ châu thiên hạ, thị hiện nhiều thân, nhiều hiệu, nhiều sắc tướng, nhiều dài ngắn, nhiều tuổi thọ, nhiều xứ sở, nhiều căn, nhiều chỗ sanh, nhiều tiếng lời, nhiều quan sát, khiến chúng sanh đều thấy biết khác nhau.

Chư Phật tử! Đức Như Lai ở trong tứ châu thiên hạ này, hoặc hiệu Nhứt Thiết Nghĩa Thành, hoặc hiệu Viên Mãn Nguyệt, hoặc hiệu Sư Tử Hồng, hoặc hiệu Thích Ca Mâu Ni, hoặc hiệu Đệ Nhất Tiên, hoặc hiệu Tỳ Lô Giá Na, hoặc hiệu Cù Đàm Thị, hoặc hiệu Đại Sa Môn, hoặc hiệu Tỏi Thắng, hoặc hiệu Đạo Sư, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến chúng sanh thấy biết riêng khác.

Chư Phật tử! Phương đông của tứ thiên hạ này, có thế giới tên Thiện Hộ Đức. Như Lai ở tại thế giới đó, hoặc hiệu Kim Cang, hoặc hiệu Tự Tại, hoặc hiệu Hữu Trí Huệ, hoặc hiệu Nan Thắng, hoặc hiệu Vân Vương, hoặc hiệu Vô Tránh, hoặc hiệu Năng Vi Chủ, hoặc hiệu Tâm Hoan Hi, hoặc hiệu Vô Giữ Đẳng, hoặc hiệu Đoạn Ngôn Luận, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết riêng khác.

Chư Phật tử! Phương nam của tứ thiên hạ này, có thế giới tên Nan Nhẫn. Ước Như Lai ở thế giới đó hoặc tên Đế Thích, hoặc hiệu Bửu Xung, hoặc hiệu Ly Cầu, hoặc hiệu Thật Ngữ, hoặc hiệu Năng Điều

Phục, hoặc hiệu Cụ Túc Hi, hoặc hiệu Đại Danh Xung, hoặc hiệu Năng Lợi Ích, hoặc hiệu Vô Biên, hoặc hiệu Tồi Thắng, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết riêng khác.

Chư Phật tử! Phương tây của tứ thiên hạ này, có thế giới tên Thân Huệ. Đức Như Lai ở thế giới đó hoặc hiệu Thủy Thiên, hoặc hiệu Hỷ Kiến, hoặc hiệu Tồi Thắng Vương, hoặc hiệu Chơn Thiệt Huệ, hoặc hiệu Đảo Cứu Cảnh, hoặc hiệu Hoan Hỷ, hoặc hiệu Pháp Huệ, hoặc hiệu Sở Tác Dĩ Biện, hoặc hiệu Thiện Trụ, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết khác nhau.

Chư Phật tử! Phương bắc của tứ thiên hạ này có thế giới tên Hữu Sư Tử. Đức Như Lai ở thế giới đó hoặc hiệu Đại Mâu Ni, hoặc hiệu Khổ Hạnh, hoặc hiệu Thế Sở Tôn, hoặc hiệu Tồi Thắng Điền, hoặc hiệu Nhứt Thiệt Trí, hoặc hiệu Thiện Ý, hoặc hiệu Thanh Tịnh, hoặc hiệu Kề La Bạt Na, hoặc hiệu Tồi Thượng Thí, hoặc hiệu Khổ Hạnh Đắc, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết khác nhau.

Chư Phật tử! Phương đông bắc của tứ thiên hạ này có thế giới tên Diệu Quan Sát. Đức Như Lai ở thế giới đó hoặc hiệu Điều Phục Ma, hoặc hiệu Thành Tự, hoặc hiệu Túc Diệt, hoặc hiệu Hiền Thiên, hoặc hiệu Ly Tham, hoặc hiệu Thắng Huệ, hoặc hiệu Tâm Bình Đăng, hoặc hiệu Vô Năng Thắng, hoặc hiệu Trí Huệ Âm, hoặc hiệu Nan Xuất Hiện, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết khác nhau.

Chư Phật tử! Phương đông nam của tứ thiên hạ này có thế giới tên Hỷ Lạc. Đức Như Lai ở thế giới đó hoặc hiệu Quang Diệm Tự, hoặc hiệu Biến Tri, hoặc hiệu Bí Mật, hoặc hiệu Giải Thoát, hoặc hiệu Tánh An Trụ, hoặc hiệu Như Pháp Hành, hoặc hiệu Tịnh Nhân Vương, hoặc hiệu Đại Dũng Kiện, hoặc hiệu Tinh Tấn Lực, có mười ngàn hiệu như vậy khiến các chúng sanh thấy biết khác nhau.

Chư Phật tử! Phương tây nam của tứ thiên hạ này có thế giới tên Thâm Kiên Lao. Đức Như Lai ở thế giới đó hoặc hiệu An Trụ, hoặc hiệu Trí Vương, hoặc hiệu Viên Mãn, hoặc hiệu Bất Động, hoặc hiệu Diệu Nhân, hoặc hiệu Đánh Vương, hoặc hiệu Tự Tại Âm, hoặc hiệu Nhứt Thiệt Thí, hoặc hiệu Trì Chúng Tiên, hoặc hiệu Thắng Tu Di, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết khác nhau.

Chư Phật tử! Phương tây bắc của tứ thiên hạ này có thế giới tên Diệu Địa. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Phổ Biến, hoặc hiệu Quang Diệm, hoặc hiệu Ma Ni Kế, hoặc hiệu Khả Ưc Niệm, hoặc hiệu Vô Thượng Nghĩa, hoặc hiệu Thường Hỷ Lạc, hoặc hiệu Tánh Thanh Tịnh, hoặc hiệu Viên Mãn Quang, hoặc hiệu Tu Tỷ, hoặc hiệu Trụ Bôn, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Hạ phương của tứ thiên hạ này có thế giới tên Diệm Huệ. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu là Tập Thiện Căn, hoặc hiệu Sư Tử Tướng, hoặc hiệu Mãnh Lợi Huệ, hoặc hiệu Kim Sắc Diệm, hoặc hiệu Nhứt Thiệt Trí Thức, hoặc hiệu Cứu Cảnh Âm, hoặc hiệu Tác Lợi Ích, hoặc hiệu Đảo Cứu Cảnh, hoặc hiệu Chơn Thiệt Thiên, hoặc hiệu Phổ Biến Thắng, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Thượng phương của tứ thiên hạ này có thế giới tên Nhứt Trì Địa, Đức Như Lai ở đó, hoặc hiệu Hữu Trí Huệ, hoặc hiệu Thanh Tịnh Diện, hoặc hiệu Giác Huệ, hoặc hiệu Thượng Thủ, hoặc hiệu Hạnh Trang Nghiêm, hoặc hiệu Phát Hoan Hỷ, hoặc hiệu Ý Thành Mãn, hoặc hiệu Như Thạch Hóa, hoặc hiệu Trì Giới, hoặc hiệu Nhứt Đạo, có mười ngàn hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Cõi Ta Bà này có trăm ức tứ châu thiên hạ. Đức Như Lai ở đây có tất cả trăm vạn ức danh hiệu, khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Phương đông của cõi Ta Bà này, có thể giới tên Mật Huân. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Bình Đăng, hoặc hiệu Thủ Thắng, hoặc hiệu An Uy, hoặc hiệu Khai Hiểu Ý, hoặc hiệu Văn Huệ, hoặc hiệu Chơn Thiệt Ngữ, hoặc hiệu Đắc Tự Tại, hoặc hiệu Tồi Thắng Thân, hoặc hiệu Đại Dũng Mạnh, hoặc hiệu Vô Đăng Trí, có trăm vạn ức hiệu như vậy, khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Phương nam của cõi Ta Bà này có thể giới tên Phong Dật. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Bồn Tánh, hoặc hiệu Cần Ý, hoặc hiệu Vô Thượng Tôn, hoặc hiệu Đại Trí Cự, hoặc hiệu Vô Sở Y, hoặc hiệu Quang Minh Tạng, hoặc hiệu Trí Huệ Tạng, hoặc hiệu Phước Đức Tạng, hoặc hiệu Thiên Trung Thiên, hoặc hiệu Đại Tự Tại, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Phương tây của cõi Ta Bà này có thể giới tên Ly Cấu. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Ý Thành, hoặc hiệu Tri Đạo, hoặc hiệu An Trụ Bồn, hoặc hiệu Năng Giải Phục, hoặc hiệu Thông Đạt Nghĩa, hoặc hiệu Nhạo Phân Biệt, hoặc hiệu Tồi Thắng Kiến, hoặc hiệu Điều Phục Hạnh, hoặc hiệu Chúng Khổ Hạnh, hoặc hiệu Cụ Túc Lực, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Phương bắc của cõi Ta Bà này có thể giới tên Phong Lạc. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Chiêm Bặc Hoa Sắc, hoặc hiệu Nhứt Tạng, hoặc hiệu Thiện Trụ, hoặc hiệu Hiện Thân Thông, hoặc hiệu Tánh Siêu Mại, hoặc hiệu Huệ Nhứt, hoặc hiệu Vô Ngại, hoặc hiệu Như Nguyệt Hiện, hoặc hiệu Tấn Tật Phong, hoặc hiệu Thanh Tịnh Thân, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Phương đông bắc của cõi Ta Bà này có thể giới tên Nhiếp Thủ. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Vĩnh Ly Khổ, hoặc hiệu Phổ Giải Thoát, hoặc hiệu Ly Thế Gian, hoặc hiệu Vô Ngại Địa, hoặc hiệu Đại Phục Tạng, hoặc hiệu Giải Thoát Trí, hoặc hiệu Quá Khứ Tạng, hoặc hiệu Bửu Quang Minh, hoặc hiệu Tịnh Tín Tạng, hoặc hiệu Tâm Bất Động, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Phương đông nam của cõi Ta Bà này có thể giới tên Nhiêu Ích. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Hiện Quang Minh, hoặc hiệu Tân Trí, hoặc hiệu Mỹ Âm, hoặc hiệu Thắng Căn, hoặc hiệu Trang Nghiêm Cái, hoặc hiệu Tinh Tấn Căn, hoặc hiệu Đáo Phân Biệt Bỉ Ngạn, hoặc hiệu Thắng Định, hoặc hiệu Giản Ngôn Từ, hoặc hiệu Trí Huệ Hải, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Phương tây nam của cõi Ta Bà này có thể giới tên Tiển Thiểu. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Mậu Ni Chủ, hoặc hiệu Cụ Chúng Bửu, hoặc hiệu Thế Giải Thoát, hoặc hiệu Biến Tri Căn, hoặc hiệu Thắng Ngôn Từ, hoặc hiệu Minh Liễu Kiến, hoặc hiệu Căn Tự Tại, hoặc hiệu Đại Tiên Sư, hoặc hiệu Khai Đạo Nghiệp, hoặc hiệu Kim Cang Sư Tử, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Phương tây bắc của thế giới Ta Bà này có thể giới tên Hoan Hi. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Diệu Hoa Tự, hoặc hiệu Chiên Đàn Cái, hoặc hiệu Liên Hoa Tạng, hoặc hiệu Siêu Việt Chư Pháp, hoặc hiệu Pháp Bửu, hoặc hiệu Phục Xuất Sanh, hoặc hiệu Quảng Đại Nhân, hoặc hiệu Hữu Thiện Pháp, hoặc hiệu Chuyên Niệm Pháp, hoặc hiệu Vãng Tạng, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Hạ phương của cõi Ta Bà này có thể giới tên Quan Thục. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Phát Khởi Diệm, hoặc hiệu Điều Phục Độc, hoặc hiệu Đế Thích Cung, hoặc hiệu Vô Thường Sở, hoặc hiệu Giác Ngự Bồn, hoặc hiệu Đoạn Tăng Trưởng, hoặc hiệu Đại Tốc Tật, hoặc hiệu Thường Lạc Thí, hoặc hiệu Phân Biệt Đạo, hoặc hiệu Tồi Phục Tràng, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến các chúng sanh

thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Thượng phương của cõi Ta Bà này có thể giới tên Chấn Âm. Đức Như Lai ở đó hoặc hiệu Dũng Mãnh Tráng, hoặc hiệu Vô Lượng Bửu, hoặc hiệu Lạc Đại Thí, hoặc hiệu Thiên Quang, hoặc hiệu Cát Hưng, hoặc hiệu Siêu Cảnh Giới, hoặc hiệu Nhứt Thiết Chủ, hoặc hiệu Bất Thối Luân, hoặc hiệu Ly Chúng Ác, hoặc hiệu Nhứt Thiết Trí, có trăm vạn ức hiệu như vậy khiến các chúng sanh thấy biết sai khác.

Chư Phật tử! Mười phương quanh cõi Ta Bà này mỗi phương đều có trăm ngàn ức vô số, vô lượng, vô biên, vô đẳng, bất khả số, bất khả xung, bất khả tư, bất khả lượng, bất khả thuyết thế giới, tận pháp giới, hư không giới, trong đó danh hiệu của Như Lai đều không đồng.

Như thuở xa xưa, lúc Đức Như Lai còn là Bồ Tát, do nhiều thứ đàm luận, nhiều thứ ngôn ngữ, nhiều thứ âm thanh, nhiều thứ nghiệp, nhiều thứ báo, nhiều thứ xứ sở, nhiều thứ phương tiện, nhiều thứ căn, nhiều thứ tín giải, nhiều thứ địa vị mà được thành thực, cũng khiến các chúng sanh thấy biết như vậy nên vì họ thuyết pháp.

-ooOoo-

8. PHẨM TỨ THÁNH ĐẾ THỨ TÁM

(Hán Bộ Phần Sau Quyển 12)

Lúc bấy giờ, Văn Thù Sư Lợi Đại Bồ Tát bảo chư Bồ Tát rằng: “Chư Phật tử! Khổ Thánh Đế, trong cõi Ta Bà này, hoặc gọi là tội, là bức ngặt, là biên dị, là phan duyên, là nhóm, là đâm, là căn tựa, là hư dối, là chỗ nhọt ghẻ, là kẻ ngu si.

Chư Phật tử! Khổ Tập Thánh Đế, cõi Ta Bà này, hoặc gọi là trói buộc, là diệt hoại, là ái trước, là vọng niệm, là thú nhập, là quyết định, là lưới, là hí luận, là tùy hành, là gốc điên đảo.

Chư Phật tử! Khổ Diệt Thánh Đế, cõi Ta Bà này, hoặc gọi là Vô tránh, là ly trần, là tịch tịnh, là vô tướng, là vô một, là vô tự tánh, là vô chướng ngại, là diệt, là thể chơn thật, là trụ tự tánh.

Chư Phật tử! Khổ Diệt Đạo Thánh Đế, cõi Ta Bà này, hoặc gọi là Nhứt Thừa, là thú tịch, là đạo dẫn, là cứu cánh vô phân biệt, là bình đẳng, là xả đâm, là vô sở thú, là tùy thánh ý, là tiên nhơn lành, là thập tạng.

Chư Phật tử! Nơi cõi Ta Bà này nói về tứ thánh đế có bốn trăm ức mười ngàn danh từ, theo tâm ý của chúng sanh khiến họ được điều phục.

Chư Phật tử! Như cõi Ta Bà này nói về khổ thánh đế, trong thế giới Mật Huân hoặc gọi là doanh cầu căn, là bất xuất ly, là hệ phược bôn, là làm điều không nên làm, là khắp tranh đấu, là phân tích đều vô lực, là chỗ để tựa, là cực khổ, là thác động, là hình trạng vật.

Chư Phật tử! Về khổ tập thánh đế, trong thế giới Mật Huân, hoặc gọi là thuận sanh tử, là nhiễm trước, là đốt cháy, là lưu chuyển, là gốc bại hoại, là mối hữu lậu, là ác hạnh, là ái trước, là nguồn bệnh, là phân số.

Chư Phật tử! Về Khổ diệt thánh đế, trong thế giới Mật Huân, hoặc gọi là đệ nhất nghĩa, là xuất ly, là tán thán, là an ổn, là thiện thú nhập, là điều phục, là nhứt phần, là vô tội, là ly tham, là quyết định.

Chư Phật tử! Về khổ diệt đạo thánh đế, trong thế giới Mật Huân hoặc gọi là mãnh tướng, là thượng hạnh, là siêu xuất, là hữu phương tiện, là bình đẳng nhơn, là ly biên, là liễu ngộ, là nhiếp thủ, là tối thắng nhơn, là quán phương.

Chư Phật tử! Về tứ thánh đế, ở thế giới Mật Huân có bốn trăm ức mười ngàn danh từ như vậy, tùy tâm ý của chúng sanh để khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Về khổ thánh đế, ở thế giới Tối Thắng, hoặc gọi là khủng bố, là phần đoạn, là khả yếm ó, là phải thừa sự, là biên dị, là chiếu dẫn oan, là hay khi đoạt, là khó cộng sự, là vọng phân biệt, là có thể lực.

Chư Phật tử! Về khổ tập thánh đế, ở thế giới Tối Thắng, hoặc gọi là bại hoại, là si căn, là đại oan, là dao bén, là dứt mùi vị, là cừ thù, là chẳng phải vật của mình, là ác đạo dẫn, là thêm đen tối, là hư lợi lành.

Chư Phật tử! Về khổ diệt thánh đế, ở thế giới Tối Thắng, hoặc gọi là đại nghĩa, là nhiều ích, là nghĩa trung nghĩa, là vô lượng, là chỗ phải thấy, là ly phân biệt, là tối thượng điều phục, là thường bình đẳng, là khả đồng trụ, là vô vị.

Chư Phật tử! Về khổ diệt đạo thánh đế, ở thế giới Tối Thắng, hoặc gọi là hay đốt cháy, là tối thượng phẩm, là quyết định, là vô năng phá, là thâm phương tiện, là xuất ly, là bất hạ liệt, là thông đạt, là giải

thoát tánh, là năng độ thoát.

Chư Phật tử! Ở thế giới Tới Thắng, về tứ thánh đế, có bốn trăm ức mười ngàn danh từ như vậy, tùy tâm ý chúng sanh khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Ở thế giới Ly Cấu, về khổ thánh đế, hoặc gọi là hối hận, là tư đãi, là triển chuyển, là trụ thành, là nhứt vị, là phi pháp, là cư trạch, là chỗ vọng trước, là thấy hư vọng, là không có số.

Chư Phật tử! Ở thế giới Ly Cấu, về khổ tập thánh đế, hoặc gọi là vật không thật, là chỉ có lời nói, là chẳng trong trắng, là sanh địa, là chấp thủ, là bi tiện, là tăng trưởng, là gánh nặng, là hay sanh, là thô rần.

Chư Phật tử! Ở thế giới Ly Cấu, về khổ diệt thánh đế, hoặc gọi là vô đẳng đẳng, là khắp trừ sạch, là ly cấu, là tối thắng căn, là xung hội, là không tư đãi, là diệt hoặc, là tối thượng, là tất cánh, là phá noãn.

Chư Phật tử! Ở thế giới Ly Cấu, về khổ diệt đạo thánh đế, hoặc gọi là vật kiên cố, là phương tiện phân, là giải thoát bản, là bản tánh thật, là chẳng thể chê mắng, là rất thanh tịnh, là mé hữu lậu, là toàn nhận gởi, là làm rốt ráo, là tịnh phân biệt.

Chư Phật tử! Ở thế giới Ly Cấu, tứ thánh đế, có bốn trăm ức mười ngàn danh từ như vậy, tùy tâm ý chúng sanh khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Ở Phong Dật thế giới, về khổ thánh đế, hoặc gọi là chỗ ái nhiễm, là gốc hiểm hại, là phân biên hữu lậu, là chứa nhóm lên, là gốc sai biệt, là tăng trưởng, là sanh diệt, là chướng ngại, là cây đao gươm, là số làm thành.

Chư Phật tử! Ở thế giới Phong Dật, về khổ tập thánh đế, hoặc gọi là đáng ghét, là danh tự, là vô tận, là phân số, là chẳng đáng ưa, là hay chụp cắn, là vật thô bỉ, là ái trước, là khí cụ, là dao động.

Chư Phật tử! Ở thế giới Phong Dật, về khổ diệt thánh đế, hoặc gọi là dứt tương tục, là khai hiển, là vô văn tự, là vô sở tu, là vô sở kiến, là vô sở tác, là tịch diệt, là đã đốt sạch, là xả trọng đấm, là đã trừ hoại.

Chư Phật tử! Ở thế giới Phong Dật, về khổ diệt đạo thánh đế, hoặc gọi là hạnh tịch diệt, là hạnh xuất ly, là siêng tu chứng, là đi an ổn, là vô lượng thọ, là khéo rõ biết, là đạo cứu cánh, là khó tu tập, là đến bờ kia, là vô năng thắng.

Chư Phật tử! Ở thế giới Phong Dật, về tứ thánh đế, có bốn trăm ức mười ngàn danh từ như vậy, tùy tâm chúng sanh, khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Ở thế giới Nhiếp Thủ, về khổ thánh đế, hoặc gọi là hay cướp dứt, là bạn chẳng lành, là nhiều khủng bố, là những hí luận, là địa ngục tánh, là không thật nghĩa, là gánh tham dục, là gốc sâu nặng, là tùy tâm chuyển, là bản trống rỗng.

Chư Phật tử! Ở thế giới Nhiếp Thủ, về khổ tập thánh đế, hoặc gọi là tham trước, là ác thành biện, là quá ác, là tốc tật, là hay chấp thủ, là tướng, là có quả, là vô khả thuyết, là vô khả thủ, là lưu chuyển.

Chư Phật tử! Ở thế giới Nhiếp Thủ, về khổ diệt thánh đế, hoặc gọi là bất thối chuyển, là ly ngôn thuyết, là vô tướng trạng, là khả hân lạc, là kiên cố, là thượng diệu, là ly si, là diệt tận, là viễn ác, là xuất ly.

Chư Phật tử! Ở thế giới Nhiếp Thủ, về khổ diệt đạo thánh đế, hoặc gọi là ly ngôn, là vô tránh, là giáo đạo, là thiện hồi hướng, là đại thiện xảo, là sai biệt phương tiện, là như hư không, là tịch tịnh hạnh, là

thắng trí, là năng liễu nghĩa.

Chư Phật tử! Về tứ thánh đế, ở Nhiếp Thủ thế giới có bốn trăm ức mười ngàn danh từ như vậy, tùy tâm ý của chúng sanh, khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Ở thế giới Nhiêu Ích, về khổ thánh đế, hoặc gọi là trọng đảm, là chẳng bền, là như giặc, là lão tử, là ái sở thành, là lưu chuyển, là mệt nhọc, là tướng trạng ác, là sanh trưởng, là dao bén.

Chư Phật tử! Ở thế giới Nhiêu Ích, về khổ tập thánh đế, hoặc gọi là bại hoại, là hỗn trước, là thối thất, là vô lực, là táng thất, là oai vi trần, là bất hòa hợp, là sở tác, là thú, là ý dục.

Chư Phật tử! Ở thế giới Nhiêu Ích, về khổ diệt thánh đế, hoặc gọi là xuất ngục, là chon thật, là ly nạn, là phúc hộ, là ly ác, là tùy thuận, là căn bản, là xả nhơn, là vô vi, là không tương tục.

Chư Phật tử! Ở thế giới Nhiêu Ích, về khổ diệt đạo thánh đế, hoặc gọi là đạt vô sở hữu, là nhứt thiết ấn, là tam muội tạng, là đắc quang minh, là bất thối pháp, là năng tận hữu, là quảng đại lộ, là năng điều phục, là hữu an ổn, là gốc bắt lưu chuyển.

Chư Phật tử! Về tứ thánh đế, ở thế giới Nhiêu Ích, có bốn trăm ức mười ngàn danh từ như vậy, tùy tâm ý của chúng sanh khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Ở thế giới Tiên Thiểu, về khổ thánh đế, hoặc gọi là hiểm lạc dục, là chỗ hệ phục, là tà hạnh, là tùy thọ, là vô tâm sĩ, là tham dục căn, là hằng hà lưu, là thường phá hoại, là tánh khối lửa, là nhiều ưu não.

Chư Phật tử! Ở thế giới Tiên Thiểu, về khổ tập thánh đế, hoặc gọi là quảng địa, là năng thú, là viễn huệ, là lưu nạn, là khủng bố, là phóng dật, là nhiếp thú, là trước xử, là trách chủ, là liên phục.

Chư Phật tử! Ở Tiên Thiểu thế giới, về khổ diệt thánh đế, hoặc gọi là sung mãn, là bất tử, là vô ngã, là tự tánh, là phân biệt tận, là an lạc trụ, là vô hạn lượng, là đoạn luân chuyển, là tuyệt hành xử, là bất nhị.

Chư Phật tử! Ở Tiên Thiểu thế giới, về khổ diệt đạo thánh đế, hoặc gọi là đại quang minh, là diễn thuyết hải, là giản trách nghĩa, là hòa hiệp pháp, là ly thủ trước, là đoạn tương tục, là quảng đại lộ, là bình đẳng nhơn, là tịnh phương tiện, là tối thắng kiến.

Chư Phật tử! Về tứ thánh đế, ở Tiên Thiểu thế giới có bốn trăm ức mười ngàn danh hiệu như vậy, tùy tâm ý của chúng sanh khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Ở thế giới Hoan Hi, về khổ thánh đế, hoặc gọi là lưu chuyển, là xuất sanh, là thất lợi, là nhiễm trước, là trọng đảm, là sai biệt, là nội hiểm, là tập hội, là ác xá trạch, là khổ não tánh.

Chư Phật tử! Ở thế giới Hoan Hi, về khổ tập thánh đế, hoặc gọi là địa, là phương tiện, là phi thời, là phi thật pháp, là vô đề, là nhiếp thủ, là ly giới, là phiền não pháp, là hiếp liệt kiến, là cấu tụ.

Chư Phật tử! Ở thế giới Hoan Hi, về khổ diệt thánh đế, hoặc gọi là phá y chỉ, là bất phóng dật, là chon thật, là bình đẳng, là thiện tịnh, là vô bệnh, là vô khúc, là vô tướng, là tự tại, là vô sanh.

Chư Phật tử! Ở thế giới Hoan Hi, về khổ diệt đạo thánh đế, hoặc gọi là nhập thắng giới, là đoạn tập, là siêu đẳng loại, là quảng đại tánh, là phân biệt tận, là thần lực đạo, là chúng phương tiện, là chánh niệm hạnh, là thường tịch lộ, là nhiếp giải thoát.

Chư Phật tử! Về niếp thánh đế, ở Hoan Hi thế giới có bốn trăm ức mười ngàn danh hiệu như vậy, tùy tâm ý của chúng sanh khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Ở Quan Thục thế giới, về khổ thánh đế, hoặc gọi là bại hoại tướng, là như phổ khí, là ngã sở thành, là chư thú thân, là sát lưu chuyển, là chúng ác môn, là tánh khổ, là khả khí xả, là vô vị, là lai khứ.

Chư Phật tử! Ở Quan Thục thế giới, về khổ tập thánh đế, hoặc gọi là hành, là phần độc, là hòa hiệp, là thọ chi, là ngã tâm, là tạp độc, là hư xung, là oai vị, là nhiệt não, là kinh hãi.

Chư Phật tử! Ở Quan Thục thế giới, về khổ diệt thánh đế, hoặc gọi là vô tích tập, là bất khả đắc, là diệu được, là bất khả hoại, là vô trước, là vô lượng, là quảng đại, là giác phần, là ly nhiễm, là vô chướng ngại.

Chư Phật tử! Ở Quan Thục thế giới, về khổ diệt đạo thánh đế, hoặc gọi là an ổn hạnh, là ly dục, là cứu cánh thật, là nhập nghĩa, là tánh cứu cánh, là tịnh hiện, là nhiếp niệm, là thu giải thoát, là cứu tế, là thắng hạnh.

Chư Phật tử! Về tứ thánh đế, ở Quan Thục thế giới có bốn trăm ức mười ngàn danh hiệu như vậy, tùy tâm ý của chúng sanh khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Ở Chân Âm thế giới, về khổ thánh đế, hoặc gọi là dẫu lỗi, là thế gian, là sở y, là ngạo mạn, là tánh nhiễm trước, là dòng chảy mau, là chẳng vui được, là che dẫu, là mau diệt, là khó điều.

Chư Phật tử! Ở Chân Âm thế giới, về khổ tập thánh đế, hoặc gọi là cần chế phục, là tâm thú, là năng phục, là tùy niệm khởi, là đến hậu biên, là cộng hòa hiệp, là phân biệt, là môn, là phiêu động, là ẩn che.

Chư Phật tử! Ở Chân Âm thế giới, về khổ diệt thánh đế, hoặc gọi là vô y xứ, là bất khả thủ, chuyển hườn, là ly tránh, là tiêu, là đại, là thiện tịnh, là vô tận, là quảng bác, là vô đẳng giá.

Chư Phật tử! Ở Chân Âm thế giới, về khổ diệt đạo thánh đế, hoặc gọi là quan sát, là năng tòi địch, là liễu tri ẩn, là năng nhập tánh, là nan địch đối, là vô hạn nghĩa, là năng nhập trí, là hòa hiệp đạo, là hằng bất động, là thù thắng nghĩa.

Chư Phật tử! Về tứ thánh đế, ở Chân Âm thế giới có bốn trăm ức mười ngàn danh từ như vậy, tùy tâm ý của chúng sanh khiến họ điều phục.

Chư Phật tử! Như cõi Ta Bà này nói tứ thánh đế có bốn trăm ức mười ngàn danh hiệu, cũng vậy, mười phương tất cả vô lượng, vô biên, bất khả thuyết thế giới, tận pháp giới hư không giới, trong mỗi thế giới nói tứ thánh đế đều có bốn trăm ức mười ngàn danh từ, tùy tâm ý của chúng sanh khiến họ được điều phục.

9. PHÂM QUANG MINH GIÁC THỨ CHÍN

(Hán Bộ Phần Đầu Quyển 13)

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn, từ dưới lòng hai bàn chum, phóng ra trăm ức tia sáng chiếu khắp Đại thiên thế giới: trăm ức Diêm Phù Đề, trăm ức Phát Bà Đề, trăm ức Cù Gia Ni, trăm ức Uất Đon Việt, trăm ức đại hải, trăm ức Luân Vi Sơn, trăm ức Bồ Tát thọ sanh, trăm ức Bồ Tát xuất gia, trăm ức Như Lai thành chánh giác, trăm ức Như Lai chuyển pháp luân, trăm ức Như Lai nhập Niết Bàn, trăm ức Tu Di Sơn, trăm ức Tứ Vương Thiên, trăm ức Đạo Lợi Thiên, trăm ức Dạ Ma Thiên, trăm ức Đâu Suất Thiên, trăm ức Hóa Lạc Thiên, trăm ức Tha Hóa Thiên, trăm ức Sơ Thiên Thiên, trăm ức Nhị Thiên Thiên, trăm ức Tam Thiên Thiên, trăm ức Tứ Thiên Thiên, nhần đến trăm ức Sắc Cứu Cánh Thiên. Tất cả vật cảnh trong Đại Thiên thế giới đều được quang minh của Thế Tôn soi sáng hiển hiện cả.

Như nơi đây hiện thấy Đức Thế Tôn ngồi tòa Liên Hoa Tạng Sư Tử, mười Phật sát vi trần số Bồ Tát vây quanh. Trong trăm ức Diêm Phù Đề khác, cũng đều có Như Lai an tọa như thế cả.

Do thần lực của Phật, trong mười phương, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng câu hội đến chỗ Đức Phật ngự: Đông phương Kim Sắc thế giới có Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, Nam phương Diệu Sắc thế giới có Giác Thủ Bồ Tát, Tây phương Liên Hoa Sắc thế giới có Tài Thủ Bồ Tát, Bắc phương Chiêm Bặc Hoa Sắc thế giới có Bửu Thủ Bồ Tát, Đông bắc phương Ưu Bát La Hoa Sắc thế giới có Bồ Tát Công Đức Thủ, Đông nam phương Kim Sắc thế giới có Mục Thủ Bồ Tát, Tây nam phương Bửu Sắc thế giới có Tinh Tấn Thủ Bồ Tát, Tây bắc phương Kim Cang Sắc thế giới có Pháp Thủ Bồ Tát, Hạ phương Pha Lê Sắc thế giới có Trí Thủ Bồ Tát, Thượng phương Bình Đẳng Sắc thế giới có Hiền Thủ Bồ Tát.

Lúc đó, trong tất cả trăm ức đạo tràng, nơi chư Phật ngự, trăm ức Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đồng thời ứng thình nói kệ rằng:

*Nếu có ai thấy Phật
Giải thoát lia hữu lậu
Chẳng tham trước thế gian
Người này chẳng chứng đạo.
Nếu ai biết Như Lai
Thế tướng vô sở hữu
Tu tập được rõ ràng
Người này mau thành Phật.
Nếu thấy thế giới này
Tâm được chẳng dao động
Với Phật thân cũng vậy
Sẽ thành bực Thắng Trí.
Nếu với Phật cùng Pháp
Được tâm trọn bình đẳng
Chẳng móng khởi nhị niệm
Sẽ lên bực Nan Tư.
Nếu thấy Phật và thân
Bình đẳng mà an trụ
Vô trụ vô sở nhập
Sẽ thành bực Nam Ngộ.
Sắc, Thọ không có số
Tướng, Hành, Thức cũng vậy
Nếu biết được như đây
Sẽ là Đại Mâu Ni.
Kiến chấp thế, xuất thế
Tất cả đều vượt khỏi*

Mà hay khéo biết pháp
 Sẽ thành bực Đại Quang.
 Nếu nơi đấng Toàn Trí
 Phát sanh tâm hồi hướng
 Thấy tâm không chỗ sanh
 Sẽ được bực Hồng Danh.
 Chúng sanh không có sanh
 Cũng lại không có hoại
 Nếu được trí như vậy
 Sẽ thành vô thượng đạo.
 Trong một: hiểu vô lượng
 Trong vô lượng: hiểu một
 Rõ kia sanh lẫn nhau
 Sẽ thành vô sở úy.

Lúc bấy giờ, quang minh của Đức Phật chiếu ra ngoài thế giới này suốt đến mười phương, mỗi phương đều chiếu mười quốc độ. Trong những cõi đó, tất cả vật cảnh từ Diêm Phù Đề đến Sắc Cứu Cánh Thiên đều được chói sáng, và đều có Đức Phật ngự trên tòa sư tử như ở cõi này.

Do thần lực của Đức Phật, mười phương đều có một đại Bồ Tát cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng câu hội đến chỗ Phật, cũng chính là Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát v.v...

Bấy giờ, ở trước mỗi Như Lai, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đồng thời ứng thỉnh nói kệ rằng:

Chúng sanh không trí huệ
 Tham ái đắm thương độc
 Vì cứu họ nên Phật
 Câu Bồ Đề vô thượng.
 Thấy các nơi các pháp
 Đều xa rời hai bên
 Đạo thành trọn chẳng thối
 Chuyển pháp luân vô đấng.
 Bất khả tư nghĩ kiếp
 Tinh tấn tu các hạnh
 Vì độ các chúng sanh
 Là nguyện lực của Phật.
 Đạo sư hàng quân ma
 Dũng kiện không ai hơn
 Quang minh diễn diệu nghĩa
 Từ bi nên như vậy.
 Dùng tâm trí huệ kia
 Phá các chướng phiền não
 Một niệm thấy tất cả
 Là thần lực của Phật.
 Đánh trống lớn chánh pháp
 Giác ngộ mười phương cõi
 Đều khiến đến bờ đề
 Sức tự tại như vậy.
 Chẳng hoại vô biên cảnh
 Mà đi ức cõi nước
 Với cõi không trệ trước
 Kia tự tại như Phật.
 Chư Phật như hư không
 Rốt ráo thường thanh tịnh
 Nghĩ nhớ lòng hoan hi

*Kia các nguyên đầy đủ.
 Trong mỗi mỗi địa ngục
 Trái qua vô lượng kiếp
 Vì cứu độ chúng sanh
 Mà nhận được khổ này.
 Chẳng tiếc nơi thân mạng
 Thường hộ các Phật pháp
 Vô ngã tâm điều nhu
 Hay được đạo Như Lai.*

Lúc đó quang minh của Đức Phật chiếu quá mười phương thế giới, rồi chiếu suốt trăm thế giới ở mỗi phương trong mười phương. Nơi các thế giới ấy đều có Như Lai ngự tòa sư tử như ở tại đây, và do thần lực của Đức Phật, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát, tức là Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát v.v... cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến chỗ Phật.

Bấy giờ, trước mặt Đức Phật, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đồng ứng thỉnh nói kệ rằng:

*Phật rõ pháp như huyền
 Thông đạt không chướng ngại
 Tâm tịnh lia tham chấp
 Điều phục các chúng sanh.
 Hoặ có thấy sơ sanh
 Sắc đẹp như núi vàng
 Trụ thân tối hậu này
 Làm mặt nguyệt nhơn loại
 Hoặ thấy Phật kinh hành
 Đủ vô lượng công đức
 Niệm huệ đều thiện xảo
 Bước đi Đại Sư Tử.
 Hoặ thấy mắt xanh biếc
 Quan sát khắp mười phương
 Có lúc hiện vui cười
 Vì thuận lòng quần chúng.
 Hoặ thấy sư tử hồng
 Thân thù thắng vô tỉ
 Thị hiện tối hậu sanh
 Nói lời đều chơn thật.
 Hoặ có thấy xuất gia
 Giải thoát những hệ phược
 Tu tập hạnh chư Phật
 Thường thích quán tịch diệt.
 Hoặ thấy ngôi đạo tràng
 Rõ biết tất cả pháp
 Đến bờ công đức kia
 Phiền não si đã hết.
 Hoặ thấy thắng thượng phu
 Đầy đủ tâm đại bi
 Chuyển pháp luân vi diệu
 Độ vô lượng chúng sanh.
 Hoặ thấy sư tử hồng
 Oai quang rất thù đặc
 Siêu tất cả thế gian
 Thần thông lực vô đấng
 Hoặ thấy tâm tịch tịnh
 Như ngọn đèn tắt hẳn
 Hiện các loại thần thông*

Đáng thập lực như vậy.

Lúc bấy giờ, quang minh của Đức Phật chiếu khắp trăm thế giới, suốt đến khắp ngàn thế giới ở mỗi phương trong mười phương. Nơi mười phương thế giới này cũng đều có Đức Phật ngự đạo tràng giữa chúng hội mười Phật sát vi trần số Bồ Tát.

Do thần lực của Đức Phật, mỗi phương trong mười phương đều có một đại Bồ Tát, chính là Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát v.v... cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng câu hội đến chỗ Phật ngự.

Bấy giờ, trước mặt Đức Phật, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đồng ứng thỉnh nói kệ rằng:

*Phật nơi pháp thậm thâm
Thông đạt không ai sánh
Chúng sanh không thấy được
Phật tuân tự khai thị
Ngã tánh chưa từng có
Ngã sở cũng không tịch
Cớ sao chư Như Lai
Lại được có thân thể
Đáng giải thoát Minh Hạnh
Vô số vô đẳng luân
Các nhơn lượng thế gian
Tìm lỗi không thể được.
Phật chẳng phải những loại
Uân, xứ, giới, sanh tử
Số pháp vẫn không thành
Nên hiệu Nhơn Sư Tử.
Tánh Phật vốn không tịch
Trong ngoài đều giải thoát
Rời tất cả vọng niệm
Pháp vô đẳng như vậy.
Thế tánh thường bất động
Không ngã không đến đi
Mà hay giác ngộ đời
Vô biên đều điều phục.
Thường thích quán tịch diệt
Một tướng không có hai
Tâm Phật không tăng giảm
Hiện vô lượng thân lực.
Chẳng làm hạnh nghiệp báo
Nhơn duyên của chúng sanh
Mà rõ thấu vô ngại
Đáng Thiện Thế như vậy.
Tất cả loại chúng sanh
Lưu chuyển trong mười phương
Như Lai không phân biệt
Độ thoát vô biên loại.
Chư Phật thân Kim Sắc
Chẳng cỡi khắp các cõi
Tùy chúng sanh sở thích
Diễn thuyết pháp tịch diệt.*

Lúc bấy giờ, quang minh của Đức Phật chiếu quá ngàn thế giới, suốt khắp mười ngàn thế giới, ở mỗi phương, trong mười phương. Nơi những thế giới này cũng đều có Đức Phật ngự nơi đạo tràng giữa chúng hội mười Phật sát vi trần số Bồ Tát.

Do thần lực của Phật, mỗi phương trong mười phương đều có một đại Bồ Tát, chính là Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát, đồng câu hội đến chỗ Đức Phật ngự.

Bấy giờ, trước mỗi Đức Phật, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đồng ứng thỉnh nói kệ rằng:

*Phát khởi tâm đại bi
Cứu hộ các chúng sanh
Thoát hẳn chúng nham thiên
Nên làm việc như vậy.
Lòng thường tin ưa Phật
Tâm đó không thối chuyển
Gần gũi chư Như Lai
Nên làm việc như vậy.
Chí thích công Đức Phật
Tâm đó trọn không thối
Trụ nơi huệ thanh lương
Nên làm việc như vậy.
Trong tất cả oai nghi
Thường nhớ công Đức Phật
Ngày đêm không tạm dứt
Việc như vậy nên làm.
Quán tam thế vô biên
Học công đức của Phật
Thường không lòng nhàm mỏi
Việc như vậy nên làm.
Quán thân như thiết tướng
Tất cả đều tịch diệt
Lìa ngã, không chấp ngã
Việc như vậy nên làm.
Bình đẳng quán chúng sanh
Chẳng móng niệm phân biệt
Vào nơi cảnh chân thật
Việc như vậy nên làm.
Bưng cả vô biên cõi
Uống hết tất cả biển
Thần thông đại trí lực
Việc như vậy nên làm.
Tư duy các quốc độ
Tướng sắc và phi sắc
Đều biết được tất cả
Việc như vậy nên làm.
Vi trần mười phương cõi
Một trần là một Phật
Đều biết được số đó
Việc như vậy nên làm.*

Lúc bấy giờ, quang minh của Đức Phật chiếu quá mười ngàn thế giới, suốt khắp đến trăm ngàn thế giới, ở mỗi phương, trong mười phương. Nơi đó đều có Đức Phật ngự giữa đạo tràng chúng hội mười Phật sát vi trần số Bồ Tát.

Do thần lực của Đức Phật, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát v.v... cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng câu hội đến chỗ Phật.

Bấy giờ, trước mỗi Đức Phật, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đồng ứng thỉnh nói kệ rằng:

Nếu dùng oai đức, sắc, chủng tộc
 Để thấy đáng Điều Ngự trong đời
 Đây là mắt bịnh thấy điên đảo
 Người này chẳng biết pháp tối thắng.
 Như Lai sắc, hình những tướng tốt
 Tất cả thế gian chẳng lường được
 Ưc na do kiếp đồng nghĩ lường
 Sắc tướng, oai đức chuyển vô biên.
 Như Lai chẳng lấy tướng làm thể
 Chính là pháp tịch diệt vô tướng
 Thân tướng oai nghi đều đầy đủ
 Thế gian tùy thích đều được thấy.
 Phật pháp vi diệu khó lường được
 Tất cả ngôn thuyết chẳng đến được
 Chẳng phải hòa hiệp, bất hòa hiệp
 Thế tánh tịch diệt không các tướng.
 Phật thân vô sanh ngoài hí luận
 Chẳng phải uẩn tụ, pháp sai biệt
 Được sức tự tại thấy quyết định
 Sở hành vô úy lìa ngôn thuyết.
 Thân tâm đều bình đẳng
 Trong ngoài đều giải thoát
 Nhiều kiếp trụ chánh niệm
 Vô trước, không hệ phược.
 Bực tâm sạch sáng suốt
 Sở hành không nhiễm trước
 Trí nhân đều cùng khắp
 Rộng lớn lợi chúng sanh.
 Một thân là vô lượng
 Vô lượng lại là một
 Rõ biết các thế gian
 Hiện hình khắp tất cả.
 Thân này không từ đâu
 Cũng không nơi tích tụ
 Vì chúng sanh phân biệt
 Thấy Phật có nhiều thân.
 Tâm phân biệt thế gian
 Tâm này vô sở hữu
 Như Lai biết pháp này
 Thấy thân Phật như vậy.

Lúc bấy giờ, quang minh của Đức Thế Tôn chiếu quá trăm ngàn thế giới, suốt đến trăm vạn thế giới, ở mỗi phương, trong mười phương. Nơi đó đều có Đức Phật ngự đạo tràng chúng hội mười Phật sát vi trần số Bồ Tát.

Do thần lực của Đức Phật, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát v.v... cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng câu hội đến chỗ Phật ngự.

Bấy giờ, trước mỗi Đức Phật, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đồng ứng thỉnh nói kệ rằng:

Như Lai rất tự tại
 Siêu thế vô sở y
 Đủ tất cả công đức
 Độ thoát nơi các cõi.
 Không nhiễm cũng không trước

Vô tướng vô y chỉ
 Thể tánh không thể lường
 Ai thấy cũng ca ngợi.
 Quang minh khắp thanh tịnh
 Trần lụy đều rửa bỏ
 Bất động lia hai bên
 Đây là trí Như Lai.
 Thân tâm lia phân biệt
 Thời với tất cả pháp
 Thoát hẳn những nghi trệ.
 Trong tất cả thế gian
 Nơi nơi chuyên pháp luân
 Vô tánh vô sở chuyển
 Đạo Sư phương tiện nói.
 Nơi pháp không nghi lầm
 Tuyệt hẳn những hí luận
 Chẳng sanh tâm phân biệt
 Là niệm Phật Bồ đề.
 Rõ biết pháp sai biệt
 Chẳng chấp trước ngôn thuyết
 Chẳng có một cùng nhiều
 Đây là thuận lời Phật.
 Trong nhiều không một tánh
 Một cũng không có nhiều
 Bỏ cả hai như vậy
 Khấp vào Phật công đức.
 Chúng sanh và quốc độ
 Tất cả đều tịch diệt
 Vô y vô phân biệt
 Vào được Phật bồ đề.
 Chúng sanh và quốc độ
 Đồng dị đều chẳng được
 Khéo quan sát như vậy
 Là biết nghĩa Phật pháp.

Lúc bấy giờ, quang minh của Đức Phật chiếu quá trăm vạn thế giới suốt đến một ức thế giới ở mỗi phương trong mười phương. Nơi đó đều có Đức Phật ngự giữa chúng hội mười Phật sát vi trần số Bồ Tát.

Do thần lực của Đức Phật, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát v.v... cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng câu hội đến chỗ Phật ngự.

Bấy giờ, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, ở trước mỗi Đức Phật, đồng thời ứng thỉnh nói kệ rằng:

Trí huệ vô đẳng pháp vô biên
 Vượt biển hữu lậu đến bờ kia
 Thọ lượng quang minh đều vô tỉ
 Phương tiện lực của đấng công đức.
 Bao nhiêu Phật pháp đều rõ ràng
 Thường quán tam thế không nhàm mỏi
 Dầu duyên cảnh giới không phân biệt
 Đây phương tiện của bậc nan tư.
 Thích quán chúng sanh vốn vô sanh
 Khắp thấy các loài vốn không loài
 Hằng trụ thiên tịch chẳng hệ lụy

Đây phương tiện của Vô Ngại Huệ.
 Khéo léo thông đạt tất cả pháp
 Chánh niệm siêng tu đạo Niết Bàn
 Thích nơi giải thoát lìa bất bình
 Đây phương tiện của bực tịch diệt.
 Hay khuyên người hướng Phật bỏ đê
 Đến nhưt thiết trí như pháp giới
 Khéo dạy chúng sanh vào để lý
 Đây phương tiện nguơwi trụ tâm Phật.
 Phật chỗ thuyết pháp đều thuận vào
 Trí huệ quảng đại không chướng ngại
 Tất cả xử hành đều bước lên
 Phương tiện tu tập của Tự Tại.
 Hằng trụ Niết Bàn như hư không
 Tùy tâm hóa hiện đều cùng khắp
 Đây tựa vô tướng mà làm tướng
 Phương tiện của bực Đáo Nan Đáo.
 Sáng tối ngày tháng và năm kiếp
 Thế giới thì chung là thành hoại
 Như vậy nhớ nghĩ đều rõ biết
 Đây phương tiện của Thời Số Trí.
 Tất cả chúng sanh có sanh diệt
 Sắc phi sắc cùng tướng phi tướng
 Bao nhiêu danh tự đều rõ biết
 Đây phương tiện của bực Nan Tư.
 Thời quá khứ, hiện tại, vị lai
 Bao nhiêu ngôn thuyết đều rõ được
 Mà biết ba thời đều bình đẳng
 Đây phương tiện của Vô Tỷ Giải.

Lúc bấy giờ, quang minh của Đức Phật chiếu quá một ức thế giới, suốt khắp mười ức thế giới, ở mỗi phương, trong mười phương. Nơi đó đều có Đức Phật ngự giữa đạo tràng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát.

Do thần lực của Đức Phật, mỗi phương đều có một vị đại Bồ Tát, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát v.v... đều cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng câu hội nơi Phật ngự.

Bấy giờ, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, ở trước mỗi Đức Phật, đồng ứng thỉnh nói kệ rằng:

Khổ hạnh lớn khó đều tu tập
 Ngày đêm tinh cần không nhàm trễ
 Đã độ khó độ sự từ hồng
 Độ khắp chúng sanh là hạnh Phật.
 Chúng sanh lưu chuyển biển ái dục
 Vô minh che đậy rất khổ ngặt
 Chí Nhon dùng mãnh đều dứt trừ
 Thệ nguyện như vậy là hạnh Phật.
 Thế gian phóng dật say ngũ dục
 Phân biệt sai lầm chịu những khổ
 Phụng hành Phật giáo đều nhiếp tâm
 Nguyện độ chúng sanh là hạnh Phật.
 Chúng sanh chấp ngã vào sanh tử
 Cầu tội mé kia không thể được
 Khấp thờ chư Phật được diệu pháp
 Vì họ giảng pháp là hạnh Phật.

Chúng sanh bơ vơ bịnh khổ vầy
 Thường trôi nẻo ác khỏi ba độc
 Ngọn lửa hừng lớn luôn đốt cháy
 Tịnh tâm động chúng là hạnh Phật.
 Chúng sanh mê lầm mất chánh đạo
 Thường đi đường tà vào nhà tối
 Vì họ thấp sáng đèn chánh pháp
 Luôn luôn soi sáng là hạnh Phật.
 Chúng sanh trôi chìm biển hữu lậu
 Khổ lo không bờ chẳng ở được
 Vì họ sửa sang đại pháp thuyền
 Đều khiến thoát khổ là hạnh Phật.
 Chúng sanh vô tri chẳng thấy cội
 Mê lầm cuồng si trong hiểm nạn
 Phật thương xót họ xây pháp kiều
 Khiến trụ chánh niệm là hạnh Phật.
 Thấy các chúng sanh ở đường hiểm
 Khổ già bịnh chết luôn bức ngặt
 Tu các phương tiện không hạn lượng
 Thế độ tất cả là hạnh Phật.
 Nghe pháp tin hiểu không nghi lầm
 Rõ tánh không tịch chẳng kinh sợ
 Tùy hình lục đạo khắp mười phương
 Cứu khắp quần mê là hạnh Phật.

Lúc bấy giờ, quang minh của Đức Phật chiếu quá mười ức thế giới, suốt khắp đến trăm ức thế giới, ngàn ức, vạn ức, trăm ngàn ức, na do tha ức, trăm na do tha ức, ngàn na do tha ức, trăm ngàn na do tha ức, nhân đến vô số, vô lượng, vô biên, vô đẳng, bất khả số, bất khả xung, bất khả tư, bất khả lượng, bất khả thuyết, tận pháp giới, hư không giới, tất cả thế giới ở mười phương. Nơi mỗi thế giới từ Diêm Phù Đề đến Sắc Cứu Cánh Thiên mọi vật cảnh đều được hiển hiện. Nơi mỗi Diêm Phù Đề đều có Đức Phật ngự giữa đạo tràng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát.

Do thần lực của Đức Phật, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát v.v... đều cùng mười Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng câu hội đến chỗ Phật ngự.

Bấy giờ, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát ở trước mỗi Đức Phật, đều ứng thỉnh nói kệ rằng:

Một niệm quán khắp vô lượng kiếp
 Vô khứ vô lai cũng vô trụ
 Như vậy rõ biết việc ba thời
 Siêu xuất phương tiện thành thập lực.
 Mười phương vô tỉ hồng danh tốt
 Là hẳn các hạnh thường hoan hỷ
 Khắp đến trong tất cả quốc độ
 Vì người tuyên dương pháp như vậy.
 Vì lợi chúng sanh cùng đường Phật
 Đứng ý nguyện được quả tương tự
 Với tất cả pháp đều thuận biết
 Khắp trong mười phương hiện thần lực.
 Tối sơ cúng Phật ý nhu nhuần
 Nhập đại thiên định quán pháp tánh
 Khuyên khắp chúng sanh phát đạo tâm
 Do đây mau thành quả vô thượng.
 Mười phương cầu pháp lòng không đổi
 Vì tu công đức cho đầy đủ

Hai tướng có không đều dứt trừ
Người này thấy Phật đứng chơn thật.
Qua khắp các cõi nước mười phương
Nói rộng diệu pháp hưng lợi ích
Trụ nơi thật tế chẳng động dao
Công đức người này đồng với Phật.
Pháp luân vi diệu của Phật dạy
Tất cả đều là Bồ đề phần
Nếu được nghe rồi ngộ pháp tánh
Người như đây là thường thấy Phật.
Chẳng thấy thập lực không như huyễn
Dầu thấy nhưng chẳng thấy như lửa
Phân biệt chấp tướng chẳng thấy Phật
Rốt ráo lia chấp mới thấy Phật.
Chúng sanh tùy nghiệp đều sai khác
Mười phương trong ngoài khó thấy hết
Thân Phật vô ngại khắp mười phương
Chẳng thể thấy hết cũng như vậy.
Như trong không giới vô lượng cõi
Không lai không khứ khắp mười phương
Sanh thành diệt hoại vô số y
Phật khắp hư không cũng như vậy

10. PHẠM BỒ TÁT VĂN MINH THỨ MƯỜI

(Hán Bộ Phần Sau Quyển 13)

Lúc bấy giờ, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Giác Thủ Bồ Tát: “Phật tử! Tâm tánh vốn là một, sao lại thấy có các thứ sai khác? Những là:

Đến đường lành nẻo dữ, căn thân có đủ có thiếu, thọ sanh đồng và khác, đẹp đẽ cùng xấu xí, nào vui nào khổ, nghiệp không biết tâm, mà tâm cũng chẳng biết nghiệp, thọ không rõ báo mà báo cũng chẳng rõ thọ, tâm chẳng biết thọ mà thọ cũng không biết tâm, non không biết duyên mà duyên cũng chẳng biết non, trí chẳng biết cảnh mà cảnh cũng chẳng biết trí.

Giác Thủ Bồ Tát nói kệ để đáp:

*Nay ngài hỏi nghĩa này
 Vì Liễu ngộ quân mông
 Cứ tánh kia, tôi đáp
 Xin ngài lắng nghe cho.
 Các pháp không tác dụng
 Cũng không có thể tánh
 Vì thế nên các pháp
 Đều chẳng biết được nhau.
 Ví như nước trong sông
 Các dòng đua nhau chảy
 Chúng đều chẳng biết nhau
 Các pháp cũng như vậy.
 Lại cũng như đồng lửa
 Đồng thời phát ngọn to
 Chúng đều chẳng biết nhau
 Các pháp cũng như vậy.
 Lại như gió lớn thổi
 Xao động các cảnh vật
 Chúng đều chẳng biết nhau
 Các pháp cũng như vậy.
 Lại như các địa giới
 Xây vắn nương tựa nhau
 Các pháp cũng như vậy.
 Nhân, nhĩ, tì, thiệt, thân
 Tâm ý sáu tình căn
 Do đây thường lưu chuyển
 Nhưng vẫn không năng chuyển.
 Pháp tánh vốn vô sanh
 Trong đây không năng hiện
 Cũng không vật sở hiện.
 Nhân, nhĩ, tì, thiệt, thân
 Tâm ý sáu tình căn
 Tất cả rỗng vô tánh
 Vọng phân biệt mà có.
 Cứ đúng lý quan sát
 Tất cả đều vô tánh
 Pháp nhãn bất tư nghì
 Đây là thấy chơn thật.
 Hoặc vọng hay chẳng vọng
 Hoặc thiệt hoặc chẳng thiệt
 Thế gian cùng xuất thế
 Chỉ là giả ngôn thuyết.*

Lúc đó, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Tài Thủ Bồ Tát: “Phật tử! Đức Như Lai tùy thời gian như thế nào, cũng như tùy mạng sống, tùy thân thể, tùy hành vi, tùy hiểu biết, tùy ngôn luận, tùy sở thích, tùy phương tiện, tùy tư duy, tùy quan sát của chúng sanh như thế nào, mà hiện thân Phật để giáo hóa điều phục các chúng sanh ấy?”

Tài Thủ Bồ Tát nói kệ đáp rằng :

*Đây là cảnh của bực
Đa Văn thích tịch diệt,
Nay tôi vì ngài đáp
Xin ngài chú ý nghe.
Phân biệt quán nội thân
Trong đây gì là ta?
Nếu hiểu được như vậy
Thời biết ta không.
Thân này là giả tạo
Chỗ trụ không nơi chốn
Người thiệt biết thân này
Trong đây không chấp trước.
Nơi thân khéo quan sát
Tất cả đều thấy rõ
Biết pháp đều hư vọng
Chẳng khởi tâm phân biệt.
Mạng sống hơn gì có
Rồi hơn gì tan mất
Khác nào vòng lửa xây
Đâu đâu chẳng biết được.
người trí hay quan sát
Có tướng đều vô thường
Các pháp, không, vô ngã
Là hẳn tất cả tướng.
Các báo, tùy nghiệp sanh
Giả dối như giấc mơ
Luôn luôn thường diệt hoại
Như trước, sau cũng vậy.
Những pháp thấy ở đời
Chỉ do tâm làm chủ,
Tùy hiểu chấp lấy tướng
Điên đảo chẳng đúng thật.
Những ngôn luận trong đời
Đều do phân biệt cả
Chưa từng có một pháp
Được vào nơi pháp tánh.
Sức năng duyên, sở duyên
Sanh ra những pháp tướng
Chóng diệt, chẳng tạm dừng
Niệm niệm đều như vậy.*

Lúc đó, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Bửu Thủ Bồ Tát: “Phật tử! Tất cả chúng sanh đồng có tứ đại, không ngã, không ngã sở, tại sao lại có những sự khác biệt, như khổ vui, tốt xấu, ưa trong chuộng ngoài, thọ ít hưởng nhiều, hoặc hiện báo, hoặc hậu báo. Nhưng trong pháp giới vẫn không tốt xấu?”

Bửu Thủ Bồ Tát nói kệ đáp rằng :

Cứ theo nghiệp đã tạo

Sanh quả báu như vậy
 Đều không có tác giá
 Đây là lời chư Phật.
 Như mặt gương sáng sạch
 Tùy theo cảnh đối tượng
 Hiện bóng sai khác nhau
 Nghiệp tánh cũng như vậy.
 Cũng như ruộng gieo giống
 Chúng đều chẳng biết nhau
 Tự nhiên mọc lên cây
 Nghiệp tánh cũng như vậy.
 Như nhà ảo thuật giỏi
 Ở tại ngã tư đường
 Hiện ra những sắc tướng
 Nghiệp tánh cũng như vậy.
 Như người gõ máy móc
 Hay vang ra các tiếng
 Nó không ngã ngã sở
 Nghiệp tánh cũng như vậy.
 Cũng như giống chim bay
 Từ trứng nở sanh ra
 Tiếng kêu không đồng nhau
 Nghiệp tánh cũng như vậy.
 Ví như trong thai tạng
 Căn thân đều thành tựu
 Thế tướng không từ đâu
 Nghiệp tánh cũng như vậy.
 Lại như ở địa ngục
 Bao nhiêu là sự khổ
 Kia đều không từ đâu
 Nghiệp tánh cũng như vậy.
 Như vua Chuyển luân vương
 Có đủ bảy thứ bảo
 Chỗ đến không từ đâu
 Nghiệp tánh cũng như vậy.
 Lại như các thế giới
 Lúc đại hỏa cháy tan
 Lửa này không từ đâu
 Nghiệp tánh cũng như vậy

Lúc đó Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Đức Thủ Bồ Tát: “Phật tử! Chỗ giác ngộ của Đức Như Lai chỉ là một pháp duy nhất, sao lại bảo là vô lượng pháp, hiện vô lượng cõi, hóa vô lượng chúng, diễn vô lượng âm, thị vô lượng thân, biết vô lượng tâm, hiện vô lượng thần thông, có thể chấn động khắp vô lượng thế giới, thị hiện vô lượng sự thù thắng trang nghiêm, hiện thị vô biên nhiều loại cảnh giới. Nhưng trong pháp tánh các tướng sai biệt này đều bất khả đắc.

Đức Thủ Bồ Tát nói kệ đáp rằng :

Nghĩa của Phật tử hỏi
 Rất sâu khó rõ được
 Người trí biết nghĩa này
 Thường chứa công Đức Phật.
 Như đất chỉ một tánh
 Mọi loài ở riêng chỗ
 Đất không nghĩ đồng khác

*Pháp chư Phật như vậy.
 Cũng như một đại hải
 Ngàn vạn lượng sóng trào
 Nước biển vẫn duy nhất
 Pháp chư Phật như vậy.
 Cũng như gió một tánh
 Thôi động tất cả vật
 Gió không nghĩ đồng khác
 Pháp chư Phật như vậy.
 Cũng như mây sấm lớn
 Mưa khắp cả mọi nơi
 Nước mưa vẫn không khác
 Pháp chư Phật như vậy.
 Cũng như mặt đất kia
 Mọc lên nhiều mầm mộng
 Mặt đất chỉ là một
 Pháp chư Phật như vậy.
 Mặt nhật không mây mờ
 Chiếu sáng khắp mười phương
 Quang minh không sai khác
 Pháp chư Phật như vậy.
 Như mặt nguyệt trên cao
 Mọi nơi đều nhìn thấy
 Mặt nguyệt vẫn một chỗ
 Pháp chư Phật như vậy.
 Ví như Đại Phạm Vương
 Ứng hiện khắp đại thiên
 Thân ngài vẫn không khác
 Pháp chư Phật như vậy.*

Lúc đó Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Mục Thủ Bồ Tát: “Phật tử! Như Lai phước điền đồng một không sai khác, sao lại thấy chúng sanh bố thí được của quả báo chẳng đồng? Những là:

Nhiều loại sắc, nhiều loại thân, nhiều loại căn, nhiều loại nhà, nhiều loại chủ, nhiều loại quyền thuộc, nhiều loại quan chức, nhiều loại công đức, nhiều loại trí huệ.

Nhưng Đức Phật đối với họ, tâm Phật thường bình đẳng, không có quan niệm riêng khác?

Mục Thủ Bồ Tát nói kệ đáp rằng :

*Như tất cả vẫn là một
 Theo giống mọc mầm khác
 Đất không ý thân sơ
 Phật phước điền cũng vậy.
 Lại như nước một vị
 Nhon đồ đựng có khác
 Phật phước điền vẫn một
 Do tâm người thành khác.
 Như nhà ảo thuật khéo
 Làm mọi người hoan hỉ
 Phật phước điền cũng vậy
 Khiến chúng sanh kính vui.
 Như vua có tài trí
 Hay khiến nhon dân mừng
 Phật phước điền cũng vậy*

Khiến chúng đều an vui.
 Như mặt gương sáng sạch
 Theo hình mà hiện bóng
 Phật phước điền cũng vậy
 Tùy tâm được báo khác.
 Như thuốc A già đà
 Trị được tất cả độc
 Phật phước điền cũng vậy
 Dứt các hoạ phiền não.
 Như lúc mặt trời mọc
 Chiếu sáng khắp thế gian
 Phật phước điền cũng vậy
 Phá trừ những tối tăm.
 Như mặt nguyệt tròn sáng
 Chiếu khắp cõi đại địa
 Phật phước điền cũng vậy
 Bình đẳng với tất cả.
 Ví như gió tỳ lam
 Chấn động khắp đại địa
 Phật phước điền cũng vậy
 Động chúng sanh ba cõi.
 Như đại hỏa nổi lên
 Đốt cháy tất cả vật
 Phật phước điền cũng vậy
 Đốt tất cả hữu vi.

Lúc đó Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Càn Thủ Bồ Tát: “Phật tử! Phật giáo là một, chúng sanh được thấy biết, có sao không liền đều dứt trừ tất cả phiền não hệ phược mà được xuất ly? Nhưng nơi chúng sanh, sắc, thọ, tưởng, hành và thức, năm uẩn, dục, sắc, vô sắc, ba cõi, vô minh, tham ái đều không sai khác. Như thế thời Phật giáo, đối với chúng sanh, hoặc có lợi ích, hoặc không có lợi ích?”

Càn Thủ Bồ Tát nói kệ đáp rằng :

Phật tử khéo lắng nghe
 Nay tôi cứ thiết đáp
 Hoặc có mau giải thoát
 Hoặc có khó xuất ly.
 Nếu muốn cầu dứt trừ
 Vô lượng những lỗi ác
 Nên ở trong Phật pháp
 Dững mãnh thường tinh tấn.
 Ví như chút ít lửa
 Đốt uớt thời chóng tắt
 Ở nơi trong Phật pháp
 Người giải đãi cũng vậy.
 Như cọ cây lấy lửa
 Chưa cháy mà nghỉ luôn
 Thế lửa liền tắt nguội
 Người giải đãi cũng vậy.
 Như người cầm nhứt châu
 Chẳng dùng vật tiếp bóng
 Trọn không thể được lửa
 Người giải đãi cũng vậy
 Như ánh nắng quá chói
 Trẻ nít nhắm đôi mắt
 Tự nói sao không thấy

Người giải đãi cũng vậy
 Như người không tay chân
 Muốn dùng cỏ làm tên
 Bắn phá cả đại địa
 Người giải đãi cũng vậy
 Như lấy một đầu lông
 Muốn chắm khô đại hải
 Người giải đãi cũng vậy
 Không thể dứt hoặc nghiệp.
 Lại như kiếp hỏa nổi
 Muốn tắt với ít nước
 Ở nơi trong Phật pháp
 Người giải đãi cũng vậy.
 Như người ngó hư không
 Ngồi yên không giao động
 Nói mình bay đi khắp
 Người giải đãi cũng vậy.

Lúc đó Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Pháp Thủ Bồ Tát: “Phật tử! Như lời Đức Phật dạy: Nếu có chúng sanh thọ trì Chánh pháp thời đều có thể dứt trừ tất cả phiền não ?

Nhưng có sao có người thọ trì chánh pháp lại tùy thế lực của tham, sân, si, mạn, tùy thế lực của phú, phần, hận, tật, xan, cuồng, siểm ... xoay chuyển không rời nơi tâm. Người hay thọ trì pháp, có sao lại ở trong tâm hành khởi các phiền não?

Pháp Thủ Bồ Tát nói kệ đáp rằng :

Phật tử khéo lắng nghe
 Thật nghĩa ngài đã hỏi
 Vì chẳng phải đa văn
 Mà vào được Phật pháp.
 Như người trôi giữa dòng
 Sợ chìm mà chết khát
 Nơi pháp chẳng tu hành
 Đa văn cũng như vậy.
 Như trần thiết vật thực
 Chẳng ăn phải đói
 Nơi pháp chẳng tu hành
 Đa văn cũng như vậy.
 Như người giỏi được phương
 Chẳng cứu được bệnh mình
 Nơi pháp chẳng tu hành
 Đa văn cũng như vậy.
 Như người đếm châu báu
 Tự mình vẫn nghèo nàn
 Nơi pháp chẳng tu hành
 Đa văn cũng như vậy.
 Như người ở vương cung
 Mà tự chịu đói rét
 Nơi pháp chẳng tu hành
 Đa văn cũng như vậy.
 Như điếc tâu âm nhạc
 Người nghe mình chẳng nghe
 Nơi pháp chẳng tu hành
 Đa văn cũng như vậy.

Như mù họa hình tượng
 Người thấy mình chẳng thấy
 Nơi pháp chẳng tu hành
 Đa vấn cũng như vậy.
 Ví như nhà hàng hải
 Mà tự chết trong biển
 Nơi pháp chẳng tu hành
 Đa vấn cũng như vậy.
 Như ở ngã tư đường
 Giảng nói những điều tốt
 Mà tự không thật đức
 Chẳng tu cũng như vậy.

Lúc đó, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Trí Thủ Bồ Tát: “Phật tử! Trong Phật pháp, trí huệ là trên tất cả. Có sao với các chúng sanh, Đức Phật hoặc ca ngợi sự bố thí, sự trì giới, hoặc ca ngợi sự nhẫn nhục, sự tinh tấn, thiền định, trí huệ, từ bi, hỉ xả ... , mà chẳng chỉ dùng một pháp để được giải thoát, thành vô lượng chánh đẳng chánh giác?”

Trí Thủ Bồ Tát nói kệ đáp rằng :

Phật tử rất hi hữu
 Biết rõ tâm chúng sanh
 Xin lắng nghe tôi đáp
 Những nghiã ngài đã hỏi.
 Chư Phật thừa quá khứ
 Hiện tại và vị lai
 Không có nói một pháp
 Mà chúng được đạo quả.
 Phật biết tâm chúng sanh
 Tánh phận đều chẳng đồng
 Tùy chỗ họ đáng thọ
 Theo đó mà thuyết pháp.
 Vì kẻ tham, khuyên thí
 Vì người lười, khen giới
 Nhiều sân, thời khuyên nhẫn
 Giải đãi, thời khuyên siêng.
 Loạn tâm phải tu định
 Ngụ si trau trí huệ
 Bất nhơn phải từ mẫn
 Giận hại khuyên rên bi.
 Lo rầu thời ngợi hỉ
 Chấp trước lời khen xả
 Tuần tự tu như vậy
 Lành đủ các Phật pháp.
 Như trước xây nên móng
 Rồi sau tạo nhà cửa
 Thí và giới cũng vậy
 Là gốc hạnh Bồ Tát.
 Ví như dựng thành quách
 Để bảo hộ dân chúng
 Nhẫn và tán cũng vậy
 Phòng hộ chư Bồ Tát.
 Ví như Đại Lực Vương
 Cả nước đều ngưỡng vọng
 Định huệ cũng như vậy
 Chỗ tựa của Bồ Tát.

*Cũng như vua chuyển luân
Ban vui cho nhân loại
Từ bi và hỉ xả
Làm Bồ Tát an vui.*

Lúc đó Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát hỏi Hiền Thủ Bồ Tát rằng: “Phật tử! Chư Phật chỉ do một đạo mà được giải thoát. Cớ sao hiện nay thấy tất cả Phật độ lại có nhiều sự không đồng, những là:

Thế giới, chúng sanh giới, thuyết pháp, điều phục, thọ lượng, quang minh, thần thông, chúng hội, giáo nghĩa, pháp trụ v.v... đều sai khác nhau.

Không có vị nào chẳng đủ tất cả Phật pháp mà được thành vô thượng bồ đề?

Hiền Thủ Bồ Tát nói kệ đáp rằng :

*Thưa ngài! Pháp thường vậy
Pháp Vương pháp duy nhất
Tất cả chư Như Lai
Một đạo mà giải thoát.
Thân của tất cả Phật chỉ là một pháp thân
Nhứt tâm, nhứt trí huệ
Lực vô úy cũng vậy.
Như trước đến bồ đề
Bao nhiêu tâm hồi hướng
Được cõi nước như vậy
Chúng hội và thuyết pháp.
Tất cả các cõi Phật
Trang nghiêm đều viên mãn
Tùy chúng sanh hạnh khác
Thấy chẳng đồng như vậy
Cõi Phật cùng thân Phật
Chúng hội và ngôn thuyết
Các Phật pháp như vậy
Chúng sanh chẳng thấy được.
Tâm ý đã thanh tịnh
Hạnh nguyện đều đầy đủ
Người sáng suốt như vậy
Mới được thấy nơi đây.
Tùy chúng sanh tâm thích
Và cùng sức nghiệp quả
Thấy sai khác như vậy
Do oai thần của Phật.
Cõi Phật vô sai biệt
Không ghét cũng không thương
Chỉ tùy tâm chúng sanh
Thấy có khác như vậy.
Do đây nơi thế giới
Chỗ thấy đều sai khác
Chẳng phải chư Như Lai
Bực Đại Tiên có lỗi.
Tất cả các thế giới
Người đáng được giáo hóa
Thường được thấy Thế Tôn
Pháp chư Phật như vậy.*

Lúc đó chư Bồ Tát nói với Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát: “Phật tử! Chúng tôi đã tự nói chỗ hiểu biết của mình rồi. Xin ngài dùng diệu biện tài diễn sướng những cảnh giới của Như Lai:

Những gì là cảnh giới của Phật ? Những gì là nhơn của cảnh giới Phật? Những gì là sự nhập vào của cảnh giới Phật? Những gì là trí của cảnh giới Phật? Những gì là pháp của cảnh giới Phật? Những gì là ngôn thuyết của cảnh giới Phật? những gì là sự hiểu biết của cảnh giới Phật? Những gì là sự chứng của cảnh giới Phật? Những gì là sự hiện ở của cảnh giới Phật? Những gì là sự rộng lớn của cảnh giới Phật?

Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát nói kệ đáp rằng:

*Như Lai cảnh giới sâu
 Lượng đó khắp hư không
 Tất cả chúng sanh vào
 Mà thật không chỗ nhập.
 Như Lai cảnh giới sâu
 Bao nhiêu nhơn thắng diệu
 Ưc kiếp thương tuyên nói
 Cũng lại chẳng thể hết.
 Tùy tâm trí huệ mình
 Khuyến tấn đều khiến lợi
 Độ chúng sanh như vậy
 Là cảnh giới chư Phật.
 Những cõi nước thể gian
 Tất cả đều theo vào
 Trí thân không có sắc
 Chẳng phải kia thấy được.
 Chư Phật trí tự tại
 Tam thể không chướng ngại
 Cảnh giới huệ như vậy
 Bình đẳng như hư không.
 Pháp giới chúng sanh giới
 Rốt ráo không sai khác
 Tất cả đều rõ biết
 Đây là cảnh giới Phật.
 Trong tất cả thế giới
 Bao nhiêu những âm thanh
 Phật trí đều tùy rõ
 Cũng không có phân biệt.
 Chẳng phải thức biết được
 Chẳng phải tâm cảnh giới
 Tánh đó vốn thanh tịnh
 Khai thị các quần sanh.
 Chẳng nghiệp chẳng phiền não
 Không vật không trụ xứ
 Không chiếu không sở hành
 Bình đẳng đi thể gian.
 Tất cả tâm chúng sanh
 Khấp ở trong ba thời
 Như Lai nơi một niệm
 Tất cả đều rõ thấu.*

Lúc bấy giờ trong cõi Ta Bà này, tất cả chúng sanh, bao nhiêu pháp sai biệt, nghiệp sai biệt, thể gian sai biệt, thân sai biệt, căn sai biệt, thọ sanh sai biệt, trì giới quả sai biệt, phạm giới quả sai biệt, quốc độ quả sai biệt, do thần lực của Phật thấy đều hiện rõ.

Phương đông, trăm ngàn ức na do tha vô số, vô lượng, vô biên, vô đẳng, bất khả số, bất khả xung, bất khả tư, bất khả lượng, bất khả thuyết, tận pháp giới hư không giới, trong tất cả thế giới, bao nhiêu chúng sanh pháp sai biệt, đều do thần lực của Phật mà hiển hiện rõ ràng.

Những phương Nam, Tây, Bắc, Đông Bắc, Đông Nam, Tây Nam, Tây Bắc, thượng, hạ, cũng đều như vậy.

-ooOoo-

11. PHẨM TỊNH HẠNH THỨ MƯỜI MỘT

(Hán Bộ Phần Đầu Quyển 14)

Lúc bấy giờ Trí Thủ Bồ Tát hỏi Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát: “Phật tử! Bồ Tát làm thế nào thân, ngữ, ý, ba nghiệp được không lỗi lầm? Thân, ngữ, ý, ba nghiệp được chẳng tổn hại? Thân, ngữ, ý, ba nghiệp được không thể bị hủy hoại? Thân, ngữ, ý, ba nghiệp được chẳng dao động? Thân, ngữ, ý ba nghiệp được thù thắng? Thân, ngữ, ý, ba nghiệp được vô nhiễm? Thân, ngữ, ý, ba nghiệp được trí dẫn đạo?”

Bồ Tát làm thế nào được sanh xứ đầy đủ? Chúng tộc đầy đủ? Gia thế đầy đủ? Sắc thân đầy đủ? Tướng mạo đầy đủ? Niệm đầy đủ? Huệ đầy đủ? Hạnh đầy đủ? Vô úy đầy đủ? Giác ngộ đầy đủ?

Bồ Tát làm thế nào được thắng huệ? Được đệ nhất huệ? Được tối thượng huệ? Được tối thắng huệ? Được vô lượng huệ? Được vô số huệ? Được bất tư nghì huệ, Được vô giữ đấng huệ? Được bất khả lượng huệ? Được bất khả thuyết huệ?

Bồ Tát làm thế nào được: nhơn lực, duyên lực, dục lực, phương tiện lực, sở duyên lực, căn lực, quan sát lực, xa ma tha lực, tỳ bát xá na lực, tư duy lực?

Bồ Tát làm thế nào được: uẩn thiện xảo, xứ thiện xảo, giới thiện xảo, duyên khởi thiện xảo, dục giới thiện xảo, sắc giới thiện xảo, vô sắc giới thiện xảo, quá khứ thiện xảo, vị lai thiện xảo, hiện tại thiện xảo?

Bồ Tát làm thế nào khéo tu tập : niệm giác phần, trạch pháp giác phần, tinh tấn giác phần, hi giác phần, xả giác phần, không giác phần, vô tướng giác phần, vô nguyện giác phần?

Bồ Tát làm thế nào được viên mãn: đàn ba la mật, thi ba la mật, sằn đề ba la mật, tỳ lê gia ba la mật, thiên na ba la mật, tỳ lê gia ba la mật, thiên na ba la mật, bát nhã ba la mật, từ, bi, hỉ, xả?

Bồ Tát làm thế nào được thập lực: xứ phi xứ trí lực, quả vị hiện tại nghiệp báo trí lực, căn thắng liệt trí lực, chủng chủng giới trí lực, chủng chủng giải trí lực, nhất thiết chí xứ đạo trí lực, thiên giải thoát tam muội nhiệm tịnh trí lực, túc trụ niệm trí lực, vô chướng ngại thiên nhãn trí lực, đoạn chur tập trí lực?

Bồ Tát làm thế nào thường được sự thủ hộ cung kính cúng dường của: Thiên Vương, Long Vương, Dạ Xoa Vương, Càn thất bà Vương, A tu la Vương, Ca lâu la Vương, Khẩn na la Vương, Ma hầu la già Vương, Nhơn Vương, Phạm Vương?

Bồ Tát làm thế nào được mình là những chỗ: y tựa, cứu độ, chỗ về, chỗ đến, là đuốc, là sáng, là soi, là dẫn đạo, thắng đạo, phổ đạo cho tất cả chúng sanh?

Đối với tất cả chúng sanh, Bồ Tát làm thế nào là: đệ nhất, là lớn, là thắng, là tối thắng, là diệu, là cực diệu, là thượng, là vô thượng, là vô đẳng, là vô đẳng đẳng?

Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát bảo Trí Thủ Bồ Tát: “Lành thay Phật tử! nay ngài vì muốn nhiều lợi ích, nhiều an ổn, thương xót thế gian, lợi lạc thiên nhơn mà hỏi những nghĩa như vậy.

Phật tử! Nếu Bồ Tát khéo dụng tâm thời được tất cả công đức thắng diệu, nơi Phật pháp được tâm vô ngại, được trụ nơi đạo của tam thế chư Phật, trụ theo chúng sanh hằng không bỏ rời, đều có thể thông đạt đúng các pháp tướng, dứt tất cả điều ác, đầy đủ tất cả điều lành, sẽ được hình sắc đệ nhất như Phổ Hiền, đầy đủ tất cả hạnh nguyện, với tất cả pháp đều được tự tại, sẽ là đạo sư thứ hai của chúng sanh.

Phật tử! Bồ Tát dụng tâm thế nào mà có thể được tất cả thắng diệu công đức?

Phật tử lắng nghe đây:

Bồ Tát ở nhà, nên nguyện chúng sanh, biết nhà tánh không, khỏi sự bức ngặt.

Hiếu thờ cha mẹ, nên nguyện chúng sanh, kính thờ chư Phật, hộ dưỡng tất cả.

Vợ con hội họp, nên nguyện chúng sanh, oán thân bình đẳng, lia hẳn tham trước.

Nếu được ngũ dục, nên nguyện chúng sanh, nhờ mũi tên dục, rốt ráo an ổn.

Kỹ nhạc tụ hội, nên nguyện chúng sanh, vui nơi chánh pháp, rõ nhạc chẳng thật.

Nếu ở cung thất, nên nguyện chúng sanh, vào nơi thánh địa, trừ hẳn uế dục.

Lúc đeo trang sức, nên nguyện chúng sanh, bỏ tư trang giả, đến chỗ chơn thật.

Lên trên lầu các, nên nguyện chúng sanh, lên lầu chánh pháp, thấy suốt tất cả.

Nếu có bố thí, nên nguyện chúng sanh, bỏ được tất cả, lòng không ái trước.

Chúng hội tu tập, nên nguyện chúng sanh, xả những tụ pháp, thành nhưt thiết trí.

Nếu ở ách nạn, nên nguyện chúng sanh, tùy ý tự tại, chỗ làm vô ngại.

Lúc bỏ cư gia, nên nguyện chúng sanh, xuất gia vô ngại, tâm được giải thoát.

Vào tăng già lam, nên nguyện chúng sanh, diễn thuyết các thứ pháp không tranh cãi.

Đến đại, tiểu sư, nên nguyện chúng sanh, khéo thờ sư trưởng, tập làm điều lành.

Cầu xin xuất gia, nên nguyện chúng sanh, được pháp bất thối, lòng không chướng ngại.

Thoát bỏ tục nhân, nên nguyện chúng sanh, siêng tu căn lành, bỏ những tội ách.

Cạo bỏ râu tóc, nên nguyện chúng sanh, lia hẳn phiền não, rốt ráo tịch diệt.

Đắp y ca sa, nên nguyện chúng sanh, lòng không nhiễm trước, đủ đạo đại tiên.

Lúc chánh xuất gia, nên nguyện chúng sanh, đồng Phật xuất gia, cứu hộ tất cả.

Tự quy y Phật, nên nguyện chúng sanh, nối thành Phật chủng, phát tâm vô thượng.

Tự quy y Pháp, nên nguyện chúng sanh, sâu vào kinh tạng, trí huệ như biển.

Tự quy y Tăng, nên nguyện chúng sanh, thống lý đại chúng, tất cả vô ngại.

Lục thọ học giới, nên nguyện chúng sanh, khéo học nơi giới, chẳng làm điều ác.

Thọ Xà Lê dạy, nên nguyện chúng sanh, đầy đủ oai nghi, chỗ làm chơn thật.

Thọ Hòa Thượng dạy, nên nguyện chúng sanh, vào trí vô sanh, đến chỗ vô y.

Thọ giới cụ túc, nên nguyện chúng sanh, đủ các phương tiện, được pháp tối thắng.

Nếu vào nhà cửa, nên nguyện chúng sanh, lên nhà vô thượng, an trụ bất động.

Nếu trải giường tòa, nên nguyện chúng sanh, trải mở pháp lành, thấy tướng chơn thật.

Chánh thân đoan tọa, nên nguyện chúng sanh, ngồi bồ đề tòa, tâm không tham trước.

Lúc ngồi kiết già, nên nguyện chúng sanh, căn lành kiên cố, được bực bất động.

Tu hành nơi định, nên nguyện chúng sanh, dùng định phục tâm, rốt ráo không thừa.

Nếu tu pháp quán, nên nguyện chúng sanh, thấy lý như thật, trọn không tranh cãi.

Xả ngòai kiết già, nên nguyện chúng sanh, quan sát hành pháp, đều quy tan mất.

Lúc để chân đứng, nên nguyện chúng sanh, tâm được giải thoát, an trụ bất động.

Nếu cất chân lên, nên nguyện chúng sanh, khỏi biển sanh tử, đủ các pháp lành.

Lúc mặc quần dưới, nên nguyện chúng sanh, mặc những căn lành, đầy đủ hổ thẹn.

Chỉnh áo cột giải, nên nguyện chúng sanh, kiểm thúc căn lành, chẳng để tan mất.

Nếu mặc áo trên, nên nguyện chúng sanh, được căn lành lớn, đến bờ pháp kia.

Đắp tăng già lê, nên nguyện chúng sanh, vào ngòai đệ nhất, được pháp bất động.

Tay cầm nhánh dương, nên nguyện chúng sanh, đều được diệu pháp, rốt ráo thanh tịnh.

Lúc nhả nhánh dương, nên nguyện chúng sanh, tâm ý điều tịnh, nhai các phiền não.

Lúc đại tiểu tiện, nên nguyện chúng sanh, bỏ tham sân si, dẹp trừ điều tội.

Việc rồi đến nước, nên nguyện chúng sanh, trong pháp xuất thế, qua đến mau chóng.

Rửa ráy thân nhơ, nên nguyện chúng sanh, thanh tịnh điều nhu, rốt ráo không nhơ.

Xối nước trên tay, nên nguyện chúng sanh, được tay thanh tịnh, thọ trì Phật pháp.

Dùng nước rửa mặt, nên nguyện chúng sanh, được tịnh pháp môn, trọn không nhơ bợn.

Tay cầm tích trượng, nên nguyện chúng sanh, lập hội bố thí, bày đạo như Phật.

Tay cầm úng khí, nên nguyện chúng sanh, thành tựu pháp khí, thọ trời người cúng.

Bước chân lên đường, nên nguyện chúng sanh, đến chỗ Phật đi, vào nơi vô y.

Nếu ở nơi đường, nên nguyện chúng sanh, hay đi đường Phật, hướng pháp vô dư.

Theo đường mà đi, nên nguyện chúng sanh, noi tịnh pháp giới, tâm không chướng ngại.

Thấy lên đường cao, nên nguyện chúng sanh, khỏi hẳn ba cõi, tâm không khiếp nhược.

Thấy xuống đường thấp, nên nguyện chúng sanh, tâm ý khiêm hạ lớn căn lành Phật.

Thấy đường quanh co, nên nguyện chúng sanh, bỏ đạo bất chánh, trừ hẳn ác kiến.

Nếu thấy đường thẳng, nên nguyện chúng sanh, tâm ý chánh trực, không dua không dối.

Thấy đường nhiều bụi, nên nguyện chúng sanh, xa lìa bụi bặm, được pháp thanh tịnh.

Thấy đường không bụi, nên nguyện chúng sanh, thường tu đại bi, tâm ý nhuần thấm.

Nếu thấy đường hiểm, nên nguyện chúng sanh, trụ chánh pháp giới, lìa những tội nạn.

Nếu thấy chúng hội, nên nguyện chúng sanh, nói pháp thậm thâm, tất cả hòa hiệp.

Nếu thấy trụ lớn, nên nguyện chúng sanh, lìa tâm chấp ngã, không có phần hận.

Nếu thấy tông lâm, nên nguyện chúng sanh, chư thiên và nhơn, chỗ nên kính lễ.

Nếu thấy núi cao, nên nguyện chúng sanh, căn lành siêu thoát, không thể tốt đánh.

Lúc thấy cây gai, nên nguyện chúng sanh, chóng được cắt bỏ, những gai tam độc.

Thấy cây lá rậm, nên nguyện chúng sanh, dùng định giải thoát, để làm che chói.

Nếu thấy hoa nở, nên nguyện chúng sanh, các pháp thần thông, như hoa đua nở.

Nếu thấy cây hoa, nên nguyện chúng sanh, tướng tốt như hoa, đủ ba mươi hai.

Nếu thấy trái hột, nên nguyện chúng sanh, được pháp tối thắng, chúng đạo bồ đề.

Nếu thấy sông lớn, nên nguyện chúng sanh, được dự pháp lưu, vào Phật trí hải.

Nếu thấy bờ đầm, nên nguyện chúng sanh, chóng ngộ diệu pháp, nhứt vị của Phật.

Nếu thấy ao hồ, nên nguyện chúng sanh, ngữ nghiệp hoàn toàn, hay khéo diễn thuyết.

Nếu thấy giếng nước, nên nguyện chúng sanh, đầy đủ biện tài, diễn tất cả pháp.

Nếu thấy suối chảy, nên nguyện chúng sanh, thêm lớn phương tiện, thiện căn vô tận.

Nếu thấy kiêu lộ, nên nguyện chúng sanh, rộng độ tất cả, dường như cầu đò.

Nếu thấy nước chảy, nên nguyện chúng sanh, được ý nguyện lành, rửa nhơ phiền não.

Thấy dọn vườn tược, nên nguyện chúng sanh, trong vườn ngũ dục, dọn sạch cỏ ái.

Thấy rừng vô ưu, nên nguyện chúng sanh, lìa hẳn tham ái, chẳng còn lo sợ.

Nếu thấy công viên, nên nguyện chúng sanh, siêng tu hạnh lành, đến Phật bồ đề.

Thấy người nghiêm sức, nên nguyện chúng sanh, trang nghiêm thân đẹp, ba mươi hai tướng.

Thấy không nghiêm sức, nên nguyện chúng sanh, bỏ những trang sức, đủ hạnh đầu đà.

Thấy người ham vui, nên nguyện chúng sanh, vui nơi chánh pháp, ưa thích chẳng bỏ.

Thấy không ham vui, nên nguyện chúng sanh, trong sự hữu vi, lòng không ưa thích.

Thấy người vui sướng, nên nguyện chúng sanh, thường được an vui, thích cúng dường Phật.

Thấy người khổ não, nên nguyện chúng sanh, được căn bản trí, dứt trừ sự khổ.

Thấy người mạnh khỏe, nên nguyện chúng sanh, vào chơn thật huệ, trọn không bệnh Khổ.

Thấy người tật bệnh, nên nguyện chúng sanh, biết thân không tịch, lìa sự tranh cãi.

Thấy người xinh đẹp, nên nguyện chúng sanh, với Phật Bồ Tát, thường kính thường tin.

Thấy người xấu xí, nên nguyện chúng sanh, với điều bất thiện, chẳng ưa chẳng thích.

Thấy người báo ơn, nên nguyện chúng sanh, với Phật Bồ Tát, hay biết ơn đức.

Thấy người bội ơn, nên nguyện chúng sanh, với kẻ làm ác, chẳng trả thù oán.

Nếu thấy Sa Môn, nên nguyện chúng sanh, điều nhu tịch tịnh, rốt ráo đệ nhất.

Thấy Bà La Môn, nên nguyện chúng sanh, giữ trọn phạm hạnh, lìa tất cả ác.

Thấy người khổ hạnh, nên nguyện chúng sanh, y nơi khổ hạnh, đến bực rốt ráo.

Thấy người hạnh tốt, nên nguyện chúng sanh, giữ bền chí hạnh, chẳng bỏ Phật đạo.

Thấy mặc giáp trụ, nên nguyện chúng sanh, thường mặc giáp lành, đến pháp vô sư.

Thấy không võ trang, nên nguyện chúng sanh, lìa hẳn tất cả, những nghiệp bất thiện.

Thấy người luận nghị, nên nguyện chúng sanh, đều dẹp phá được, tất cả dị luận.

Thấy người chánh mạng, nên nguyện chúng sanh, được mạng thanh tịnh, không dồng iả dạng.

Nếu thấy Quốc vương, nên nguyện chúng sanh, được làm pháp vương, thường chuyển chánh pháp.

Nếu thấy vương tử, nên nguyện chúng sanh, từ pháp hóa sanh, mà làm Phật tử.
Nếu thấy trưởng giả, nên nguyện chúng sanh, xét đoán sáng suốt, chẳng làm điều ác.
Nếu thấy đại thần, nên nguyện chúng sanh, hằng giữ chánh niệm, tập làm điều thiện.
Nếu thấy thành quách, nên nguyện chúng sanh, được thân kiên cố, tâm không hèn nhát.
Nếu thấy kinh đô, nên nguyện chúng sanh, công đức đồng nhóm, lòng luôn vui vẻ.
Thấy ở rừng vắng, nên nguyện chúng sanh, đáng được trời người, ca ngợi kính ngưỡng.
Vào xóm khất thực, nên nguyện chúng sanh, nhập thâm pháp giới, tâm không chướng ngại.
Đến cửa nhà người, nên nguyện chúng sanh, vào trong tất cả, cửa nhà Phật pháp.
Vào nhà người rồi, nên nguyện chúng sanh, được vào Phật thừa, ba thời bình đẳng.
Thấy không thí xả, nên nguyện chúng sanh, thường chẳng bỏ rời, pháp công đức lớn.
Thấy người thí xả, nên nguyện chúng sanh, được bỏ lia hẳn, khổ ba ác đạo.
Nếu thấy bát không, nên nguyện chúng sanh, tâm ý thanh tịnh, trống sạch phiền não.
Nếu thấy bát đầy, nên nguyện chúng sanh, đầy đủ trọn vẹn, tất cả thiện pháp.
Nếu được cung kính, nên nguyện chúng sanh, cung kính tu hành, tất cả Phật pháp.
Chẳng được cung kính, nên nguyện chúng sanh, chẳng làm tất cả, những điều bất thiện.
Thấy người hổ thẹn, nên nguyện chúng sanh, đủ hạnh hổ thẹn, che giữ căn thân.
Thấy không hổ thẹn, nên nguyện chúng sanh, lia bỏ không thẹn, trụ đạo đại từ.
Được thực phẩm ngon, nên nguyện chúng sanh, đều được mãn nguyện, không lòng tham muốn.
Được thực phẩm dở, nên nguyện chúng sanh, ai cũng đều được, pháp vị tam muội.
Được vật thực mềm, nên nguyện chúng sanh, huân tập đại bi, tâm ý nhu nhuyễn.
Được vật thực cứng, nên nguyện chúng sanh, tâm không nhiễm trước, dứt hết tham ái.
Nếu lúc ăn cơm, nên nguyện chúng sanh, ăn món thiền duyệt, pháp hi no đủ.
Lúc thọ mùi vị, nên nguyện chúng sanh, được Phật hương vị, cam lộ đầy đủ.
Lúc ăn cơm xong, nên nguyện chúng sanh, việc làm đều xong, đủ những Phật pháp.
Nếu lúc thuyết pháp, nên nguyện chúng sanh, biện luận vô tận, tuyên rộng pháp yếu.

Lúc ra khỏi nhà, nên nguyện chúng sanh, thâm nhập Phật trí, khỏi hẳn ba cõi.

Nếu lúc xuống nước, nên nguyện chúng sanh, vào nhưt thiết trí, rõ ba thời đồng.

Tắm rửa thân thể, nên nguyện chúng sanh, thân tâm không nhơ, trong ngoài sáng sạch.

Mùa nắng nóng độc, nên nguyện chúng sanh, bỏ lia khổ não, tất cả đều hết.

Hết nắng vừa mát, nên nguyện chúng sanh, chúng pháp vô thượng, rốt ráo mát mẻ.

Lúc đọc tụng kinh, nên nguyện chúng sanh, thuận lời Phật dạy, tông trì chẳng quên.

Nếu được thấy Phật, nên nguyện chúng sanh, được vô ngại nhãn, thấy tất cả Phật.

Lúc ngắm kỹ Phật, nên nguyện chúng sanh, đều như Phổ Hiền, xinh đẹp nghiêm tốt.

Lúc thấy tháp Phật, nên nguyện chúng sanh, tôn trọng như tháp, thọ trời người cúng.

Cung kính xem tháp, nên nguyện chúng sanh, chư thiên và người, cùng nhau chiêm ngưỡng.

Đánh lễ tháp Phật, nên nguyện chúng sanh, tất cả trời người, chẳng thấy đánh được.

Đi nhiều tháp Phật, nên nguyện chúng sanh, tu hành không trái, thành nhưt thiết trí.

Nhiều tháp ba vòng, nên nguyện chúng sanh, siêng cầu Phật đạo, lòng không biếng trễ.

Khen công Đức Phật, nên nguyện chúng sanh, đều đủ công đức, ca ngợi vô tận.

Khen tướng hảo Phật, nên nguyện chúng sanh, thành tựu Phật thân, chúng pháp vô tướng.

Nếu lúc rửa chân, nên nguyện chúng sanh, đủ sức thần túc, chỗ đi vô ngại.

Ngủ nghỉ phải thời, nên nguyện chúng sanh, thân được an ổn, lòng không động loạn.

Ngủ vừa tỉnh giấc, nên nguyện chúng sanh, tất cả trí giác, ngó khắp mười phương.

Phật tử! Nếu chư Bồ Tát dụng tâm như vậy thời được tất cả công đức thắng diệu. Tất cả thế gian: chư thiên, ma, phạm, sa môn, bà la môn, càn thất bà, a tu la v.v... nhìn đến tất cả Thanh Văn, Duyên Giác không thể làm lay động được.

12. PHẨM HIỀN THỦ THỨ MƯỜI HAI

Văn Thủ Sư Lợi Bồ Tát nói hạnh thanh tịnh không trước loạn đại công đức rồi, vì muốn hiển thị công đức của bồ đề tâm, nên nói kệ hỏi Hiền Thủ Bồ Tát:

Nay tôi đã vì chur Bồ Tát
 Nói hạnh thanh tịnh Phật đã tu
 Ngài cũng nên ở trong hội này
 Dẫn dắt tu hành công đức lớn.
 Lúc đó Hiền Thủ Bồ Tát nói kệ đáp:
 Lành thay xin ngài lắng nghe đây
 Những công đức đó chẳng lường được
 Nay tôi tùy sức, nói ít phần
 Như một giọt nước trong biển lớn.
 Nếu có Bồ Tát sơ phát tâm
 Thệ cầu sẽ chứng Phật bồ đề
 Công đức của kia không ngần mé
 Không thể cân lường, chẳng gì sánh.
 Huống là vô lượng vô biên kiếp
 Tu đủ địa, độ, các công đức
 Mười phương tất cả chur Như Lai
 Đều cùng ngợi khen chẳng hết được.
 Vô biên công đức lớn như vậy
 Nay tôi trong đây nói ít phần
 Ví như chân chim vạch không gian
 Và như hạt bụi trên đại địa.
 Bồ Tát phát tâm cầu bồ đề
 Chẳng phải không nhơn, không có duyên
 Với Phật, Pháp, Tăng khởi lòng tin
 Do đây mà sanh tâm rộng lớn.
 Chẳng cầu ngũ dục và ngôi vua
 Chẳng mong giàu, vui, danh tiếng lớn
 Chỉ vì dứt hẳn khổ chúng sanh
 Lợi ích thế gian mà phát ý.
 Thường muốn lợi lạc các chúng sanh
 Trang nghiêm cõi nước, cúng dường Phật
 Thọ trì chánh pháp, tu trí huệ
 Vì chúng bồ đề mà phát tâm.
 Thâm tâm, tin, hiểu thường thanh tịnh
 Cung kính, tôn trọng tất cả Phật
 Nơi Pháp và Tăng cũng như vậy
 Chí thành cúng dường mà phát tâm.
 Thâm tín nơi Phật và Phật pháp
 Cũng tin Phật tử đạo tu hành
 Và tin vô thượng đại bồ đề
 Do đây Bồ Tát phát tâm nguyện.
 Tin là đạo nguồn, mẹ công đức
 Nuôi lớn tất cả những pháp lành
 Dứt trừ lưới nghi, khỏi vòng ái
 Khai thị Niết Bàn, đạo vô thượng.
 Tin không như bọt, lòng thanh tịnh
 Là cội cung kính, trừ kiêu mạn
 Cũng là pháp tạng đệ nhất tài
 Là tay thanh tịnh thọ thiện hạnh.
 Tin hay ban cho, không bỏn sẻn
 Tin hay hoan hỷ vào Phật pháp

Tin hay thêm lớn trí, công đức
 Tin quyết định được bực Như Lai.
 Tin khiến lục căn sạch, sáng, lạ
 Tin sức kiên cố không bị hư
 Tin hay dứt hẳn cõi phiền não
 Tin hay chuyển hướng Phật công đức.
 Tin nơi cảnh giới không chấp trước
 Xa lìa các nạn, được vô nạn
 Tin hay vượt khỏi các đường ma
 Thị hiện đạo giải thoát vô thượng.
 Tin là giống công đức không hư
 Tin hay sanh trưởng cây bồ đề
 Tin hay thêm lớn trí tối thắng
 Tin hay thị hiện tất cả Phật.
 Cứ theo công hạnh nói thứ đệ
 Tin là hơn hết, rất khó được
 Ví như trong tất cả thế gian
 Mà có như ý diệu bửu châu.
 Nếu thường tin thờ nơi chư Phật
 Thời hay trì giới và tu học;
 Nếu thường trì giới và tu học
 Thời hay đầy đủ các công đức.
 Giới hay khai phát gốc bồ đề
 Học là siêng tu bực công đức,
 Nơi giới và học thường thuận làm
 Thời được chư Phật luôn khen ngợi.
 Nếu thường tin phụng nơi chư Phật
 Thời hay trân thiết cúng dường lớn
 Nếu hay trân thiết cúng dường lớn
 Người này tin Phật bất tư nghi.
 Nếu thường tin phụng nơi tôn pháp
 Thời nghe Phật pháp không nhàm đủ
 Nếu nghe Phật pháp không nhàm đủ
 Người này tin pháp bất tư nghi.
 Nếu thường tin phụng thanh tịnh tăng
 Thời được tín tâm bất thoái chuyển
 Nếu được tín tâm bất thoái chuyển
 Người này tín lực không dao động.
 Nếu được tín lực không dao động
 Thời được lục căn sạch sáng lạ
 Nếu được lục căn sạch sáng lạ
 Thời hay xa lìa ác tri thức.
 Nếu hay xa lìa ác tri thức
 Thời được gân gũi thiện tri thức
 Nếu được gân gũi thiện tri thức
 Thời hay tu tập quảng đại thiện.
 Nếu hay tu tập quảng đại thiện
 Người này được thành nhơn lực lớn
 Nếu người được thành nhơn lực lớn
 Thời được thù thắng quyết định giải.
 Nếu được thù thắng quyết định giải
 Thời được chư Phật thường hộ niệm
 Nếu được chư Phật thường hộ niệm
 Thời hay phát khởi bồ đề tâm
 Nếu hay phát khởi bồ đề tâm
 Thời hay siêng tu Phật công đức
 Nếu hay siêng tu Phật công đức

Thời được sanh vào nhà của Phật.
 Nếu được sanh ở nhà chư Phật
 Thời khéo tu hành phương tiện lớn
 Nếu khéo tu hành phương tiện lớn
 Thời tâm tin ưa được thanh tịnh.
 Nếu được tâm tin ưa thanh tịnh
 Thời được tâm tăng thượng tối thắng
 Nếu được tâm tăng thượng tối thắng
 Thời thường tu tập ba la mật
 Nếu thường tu tập ba la mật
 Thời được trọn đủ pháp đại thừa
 Nếu được trọn đủ pháp đại thừa
 Thời hay đúng pháp cúng dường Phật.
 Nếu hay đúng pháp cúng dường Phật
 Thời được tâm niệm Phật bất động
 Nếu được tâm niệm Phật bất động
 Thời thường thấy được vô lượng Phật.
 Nếu thường thấy được vô lượng Phật
 Thời thấy Như Lai thể thường trụ
 Nếu thấy Như Lai thể thường trụ
 Thời biết được pháp trọn bất diệt.
 Nếu biết được pháp trọn bất diệt
 Thời được biện tài vô chướng ngại
 Nếu được biện tài vô chướng ngại
 Thời hay khai diễn vô biên pháp.
 Nếu hay khai diễn vô biên pháp
 Thời hay từ mãn độ chúng sanh
 Nếu hay từ mãn độ chúng sanh
 Thời được tâm đại bi kiên cố.
 Nếu được tâm đại bi kiên cố
 Thời hay mến ưa pháp thâm diệu
 Nếu hay mến ưa pháp thâm diệu
 Thời hay xa lìa lỗi hữu vi.
 Nếu hay xa lìa lỗi hữu vi
 Thời lìa kiêu mạn và phóng dật
 Nếu lìa kiêu mạn và phóng dật
 Thời hay kiêm lợi tất cả chúng.
 Nếu hay kiêm lợi tất cả chúng
 Thời ở sanh tử không mỗi nhàm
 Nếu ở sanh tử không mỗi nhàm
 Thời được dùng kiện không ai hơn.
 Nếu được dùng kiện không ai hơn
 Thời hay phát khởi đại thân thông
 Nếu hay phát khởi đại thân thông
 Thời biết hạnh tất cả chúng sanh.
 Nếu biết hạnh tất cả chúng sanh
 Thời hay thành tựu các quân sanh
 Nếu hay thành tựu các quân sanh
 Thời được trí khéo nhiếp chúng sanh.
 Nếu được trí khéo nhiếp chúng sanh
 Thời hay thành tựu pháp tứ nhiếp
 Nếu hay thành tựu pháp tứ nhiếp
 Thời cho chúng sanh lợi vô hạn
 Nếu cho chúng sanh lợi vô hạn
 Thời đủ phương tiện trí tối thắng
 Nếu đủ phương tiện trí tối thắng
 Thời trụ đạo vững mạnh vô thượng.

Nếu trụ đạo dùng mãnh vô thương
 Thời hay xô dẹp những ma lực
 Nếu hay xô dẹp những ma lực
 Thời hay vượt khỏi cảnh tứ ma.
 Nếu hay vượt khỏi cảnh tứ ma
 Thời được đến nơi bực bất thối
 Nếu được đến nơi bực bất thối
 Thời được pháp nhãn vô sanh lớn.
 Nếu được pháp nhãn vô sanh lớn
 Thời được chư Phật thọ ký cho
 Nếu được chư Phật thọ ký cho
 Thời tất cả Phật hiện ra trước.
 Nếu được chư Phật hiện ra trước
 Thời rõ mật dụng thần thông lớn
 Nếu rõ mật dụng thần thông lớn
 Thời được chư Phật thường nhớ tưởng.
 Nếu được chư Phật thường nhớ tưởng
 Thời dùng Phật đức tự trang nghiêm
 Nếu dùng Phật đức tự trang nghiêm
 Thời được thân đoan nghiêm diệu phước.
 Nếu được thân đoan nghiêm diệu phước
 Thời thân chói sáng dường núi vàng
 Nếu thân chói sáng dường núi vàng
 Thời đủ ba mươi hai tướng hảo.
 Nếu đủ ba mươi hai tướng hảo
 Tám mươi tùy hảo đồng nghiêm sức
 Nếu đủ tùy hảo đồng nghiêm sức
 Thời thân sáng chói vô hạn lượng.
 Nếu thân sáng chói vô hạn lượng
 Thời được quang minh bất tư nghị
 Nếu được quang minh bất tư nghị
 Quang minh này hiện những liên hoa.
 Những quang minh từ liên hoa hiện
 Có vô lượng Phật ngự trên liên hoa
 Thị hiện mười phương đều khắp cả
 Đều hay điều phục các chúng sanh.
 Nếu hay điều phục các chúng sanh
 Thời hiện vô lượng thần thông lực.
 Nếu hiện vô lượng thần thông lực
 Thời trụ bất tư nghị cõi nước,
 Thời diễn thuyết bất tư nghị pháp
 Khiến bất tư nghị chúng hoan hỉ.
 Thời dùng sức trí huệ, biện tài
 Tùy tâm chúng sanh mà giáo hóa.
 Nếu dùng sức trí huệ, biện tài
 Tùy tâm chúng sanh mà giáo hóa
 Thời dùng trí huệ làm tiên đạo
 Thân, ngữ, ý, thường không lầm lỗi.
 Nếu dùng trí huệ làm tiên đạo
 Thân ngữ ý thường không lầm lỗi
 Thời nguyện lực tất được tự tại
 Tùy theo các loài mà hiện thân.
 Nếu nguyện lực ấy được tự tại
 Tùy theo các loài mà hiện thân
 Thời lúc tùy chúng, mà thuyết pháp
 Âm thanh tùy loại, khó nghĩ bàn
 Thời với tâm tất cả chúng sanh

Một niệm biết cả không thừa sót.
 Nếu với tâm tất cả chúng sanh
 Một niệm biết cả không thừa sót.
 Thời biết phiền não không từ đâu
 Trọn không còn chìm trong sanh tử.
 Nếu biết phiền não không từ đâu
 Trọn không còn chìm trong sanh tử
 Thời được thân công đức pháp tánh
 Dùng pháp oai lực hiện thế gian.
 Nếu được thân pháp tánh công đức
 Dùng pháp oai lực hiện thế gian
 Thời được thập địa, mười tự tại
 Tu hành các độ, thắng giải thoát
 Thời được quán đánh đại thân thông
 Trụ nơi tối thắng các tam muội.
 Nếu được quán đánh đại thân thông
 Trụ nơi tối thắng các tam muội
 Thời khắp mười phương chỗ chư Phật
 Đáng thọ quán đánh được thắng vị
 Thời được tất cả Phật mười phương
 Tay lấy cam lộ rưới trên danh
 Thời thân đầy khắp như hư không
 An trụ bất động khắp mười phương.
 Nếu thân đầy khắp như hư không
 An trụ bất động khắp mười phương
 Thời chỗ sở hành không ai bằng
 Chư thiên, người đời chẳng biết được.
 Bồ Tát siêng tự tại hạnh đại bi
 Nguyên độ tất cả đều trọn vẹn
 Nếu ai nghe thấy mà cúng dường
 Đều làm cho họ được an lạc.
 Thần lực của chư Bồ Tát kia
 Pháp nhãn toàn vẹn không thuyết giảm
 Những đạo diệu hạnh thập thiện thấy
 Thắng bửu vô lượng đều khiến hiện.
 Như báu kim cang trong đại hải
 Do oai lực này sanh các báu;
 Không tăng, không giảm, cũng vô tận
 Công đức của Bồ Tát cũng vậy.
 Hoặc có quốc độ không có Phật
 Bồ Tát nơi đó hiện thành Phật,
 Nếu có quốc độ chẳng biết Pháp
 Nơi đó Bồ Tát thuyết diệu pháp.
 Không có phân biệt, không công dụng
 Trong khoảng một niệm khắp mười phương
 Như mặt nguyệt sáng chiếu khắp nơi
 Vô lượng phương tiện độ quần sanh.
 Ở trong mười phương các thế giới
 Niệm niệm thị hiện thành Phật đạo
 Chuyển chánh pháp luân vào tịch diệt
 Nhân đến xá lợi phân bố rộng.
 Hoặc hiện Thanh Văn cùng Độc Giác
 Hoặc hiện thành Phật khắp trang nghiêm
 Như vậy khai diễn pháp ba thừa
 Rộng độ chúng sanh vô lượng kiếp.
 Hoặc hiện thân đồng nam đồng nữ
 Trời rồng nhân đến a tu la,

Cùng với ma hầu la già thấy
 Tùy chúng sở thích đều khiến thấy.
 Chúng sanh hình tướng đều chẳng đồng
 Hành nghiệp, âm thanh cũng vô lượng
 Tất cả như vậy đều hiện được
 Hải ấn tam muội oai thần lực.
 Nghiêm tịnh bất tư nghị quốc độ
 Cúng dường tất cả chư Như Lai
 Phóng đại quang minh vô lượng biên
 Độ thoát chúng sanh cũng vô hạn.
 Trí huệ tự tại, bất tư nghị
 Ngôn từ thuyết pháp không chướng ngại
 Thí, giới, nhân, tán và thiên định
 Trí huệ, phương tiện, thần thông thấy.
 Tất cả như vậy đều tự tại
 Do Phật hoa nghiêm tam muội lực.
 Trong một vi trần nhập tam muội
 Thành tựu vi trần tất cả định,
 Mà vi trần kia cũng không thêm
 Nơi một hiện khắp vô biên cõi.
 Trong một trần kia, nhiều quốc độ
 Hoặc là có Phật, hoặc không Phật,
 Hoặc là tạp nhiễm, hoặc thanh tịnh
 Hoặc cõi rộng lớn, hoặc hẹp nhỏ
 Hoặc có cõi thành, hoặc là hoại
 Hoặc cõi chánh trụ, hoặc bàng trụ,
 Hoặc như ánh nắng giữa đồng trống
 Hoặc như lưới Thiên Đế trên trời.
 Như chỗ thị hiện trong một trần
 Tất cả vi trần đều như vậy,
 Đây là những thánh nhơn cao cả
 Tam muội, giải thoát thần thông lực.
 Nếu muốn cúng dường tất cả Phật
 Nhập nơi tam muội khởi thần thông
 Hay dùng một tay khắp đại thiên
 Cúng khắp tất cả vô số Phật.
 Bao nhiêu hoa đẹp ở mười phương
 Hương thoa, hương bột, báu vô giá
 Đều từ trong tay xuất hiện ra
 Cúng dường chư Phật ngự đạo thọ.
 Bửu y vô giá, xen hương diệu
 Bửu tràng phan, lọng đều xinh đẹp
 Vàng ròng làm hoa, ngọc làm màn
 Tất cả đều từ trong tay hiện.
 Bao nhiêu vật tốt ở mười phương
 Đáng đem phụng hiến đáng vô thượng
 Trong tay tất cả đều hiện đủ
 Trước cây bồ đề cúng chư Phật.
 Tất cả kỹ nhạc ở mười phương
 Chung, cổ, cầm, sắc đủ các loại
 Đông tấu hòa nhã âm thanh diệu
 Đều từ bàn tay xuất hiện ra.
 Bao nhiêu tán tụng ở mười phương
 Ca ngợi thiết đức của chư Phật
 Như vậy các thứ diệu ngôn từ
 Đều từ bàn tay mà khai diễn.
 Bồ Tát tay mặt phóng tịnh quang

Trong quang rưới ra nước thơm sạch
 Rưới khắp mười phương các quốc độ
 Cúng dường tất cả Chiêu Thế Đăng.
 Lại phóng quang minh diệu trang nghiêm
 Xuất sanh vô lượng hoa sen báu
 Hoa này hình sắc đều rất đẹp
 Dùng dây cúng dường lên chư Phật.
 Lại phóng quang minh hoa trang nghiêm
 Các thứ diệu hoa hợp làm trướng
 Rải khắp cõi nước ở mười phương
 Cúng dường tất cả đấng Đại Đức.
 Lại phóng quang minh hương trang nghiêm
 Các thứ diệu hương hợp làm trướng,
 Rải khắp cõi nước ở mười phương
 Cúng dường tất cả đấng Đại Đức.
 Lại phóng quang minh mật hương tốt
 Các thứ mật hương hợp làm trướng
 Rải khắp cõi nước ở mười phương
 Cúng dường tất cả đấng Đại Đức.
 Lại phóng quang minh y trang nghiêm
 Các thứ y phục hợp làm trướng
 Rải khắp cõi nước ở mười phương
 Cúng dường tất cả đấng Đại Đức.
 Lại phóng quang minh bửu trang nghiêm
 Các thứ diệu bửu hợp làm trướng
 Rải khắp cõi nước ở mười phương
 Cúng dường tất cả đấng Đại Đức.
 Lại phóng quang minh liên hoa trang nghiêm
 Các thứ liên hoa hợp làm trướng
 Rải khắp cõi nước ở mười phương
 Cúng dường tất cả đấng Đại Đức.
 Lại phóng quang minh anh lạc trang nghiêm
 Các thứ chuỗi ngọc hợp làm trướng
 Rải khắp cõi nước ở mười phương
 Cúng dường tất cả đấng Đại Đức.
 Lại phóng quang minh tràng trang nghiêm
 Bửu tràng rực rỡ đủ màu đẹp
 Các loại vô lượng đều rất tốt
 Dùng dây trang nghiêm các Phật độ.
 Các thứ báu đẹp lọng trang nghiêm
 Những phan lụa đẹp treo rủ xuống
 Lạc báu ma ni, diễn Phật âm
 Đem đến kính dâng cúng chư Phật.
 Tay hiện đồ cúng bát tư nghị
 Như vậy cúng dường một Đạo Sư
 Nơi tất cả Phật đều như vậy
 Đây là thân lực của Đại Sĩ.
 Bồ Tát trụ trong môn tam muội
 Các thứ tự tại nhiếp chúng sanh
 Đều đem pháp công đức đã làm
 Vô lượng phương tiện để chỉ dạy.
 Hoặc dùng môn cúng dường Như Lai
 Hoặc dùng môn nhân nhục bất động
 Hoặc dùng môn khổ hạnh tinh tấn
 Hoặc dùng môn thiên định tịch tịnh,
 Hoặc dùng môn trí huệ quyết rõ
 Hoặc dùng môn phương tiện tu hành

Hoặc dùng môn phạm trụ, thân thông
 Hoặc dùng môn tứ nhiếp lợi ích,
 Hoặc dùng môn phước trí trang nghiêm
 Hoặc dùng môn nhơn duyên, giải thoát
 Hoặc dùng môn căn, lực, chánh đạo
 Hoặc dùng môn Thịnh Văn giải thoát,
 Hoặc dùng môn Độc Giác Thanh tịnh
 Hoặc dùng môn Đại Thừa tự tại
 Hoặc dùng môn Vô Thường những khổ
 Hoặc dùng môn vô ngã vô thọ,
 Hoặc dùng môn bất tịnh, ly dục
 Hoặc dùng môn diệt tận tam muội.
 Tùy theo chúng sanh bịnh chằng đồng
 Đều dùng pháp dược để đối trị.
 Tùy theo chúng sanh tâm sở thích
 Đều dùng phương tiện khiến đầy đủ.
 Tùy theo chúng sanh hạnh sai biệt
 Đều dùng chước khéo khiến thành tựu.
 những tướng tam muội thân thông ấy
 Tất cả trời người chằng lường được.
 Có diệu tam muội tên tùy lạc
 Bồ Tát trụ đây, khắp quan sát
 Tùy nghi thị hiện độ chúng sanh
 Đều khiến vui lòng theo chánh pháp.
 Trong thời gian, nạn cơ cần, tai
 Ban cho thế gian đồ cần thiết
 Tùy chỗ họ muốn đều khiến đủ
 Khắp vì chúng sanh làm lợi ích :
 Hoặc cho những vật uống, ăn ngon
 Y phục, tư trang, những vật tốt
 Cả đến ngôi vua, đều xả được
 Khiến kẻ ưa thí theo chánh pháp.
 Hoặc dùng tướng hảo trang nghiêm thân
 Y phục thượng diệu, chuỗi ngọc báu
 Tràng hoa nghiêm sức, hương thoa thân
 Oai nghi đầy đủ, độ hàm thức.
 Tất cả thế gian chỗ ưa chuộng
 Sắc tướng, dung nhan, và y phục
 Tùy nghi hiện đủ, vui lòng họ
 Khiến kẻ ưa sắc theo chánh pháp.
 Tiếng ca lãnh tân già mỹ diệu
 Âm thanh diệu Câu chỉ la thầy
 Những thứ phạm âm đều đầy đủ
 Tùy lòng họ thích vì thuyết pháp.
 Tám vạn bốn ngàn các pháp môn
 Chư Phật dùng đây độ chúng sanh
 Bồ Tát cũng theo pháp sai biệt
 Tùy nghi theo đời mà hóa độ.
 Chúng sanh khổ, lạc, lợi, suy thầy
 Những việc thật hành của thế gian
 Đều hay ứng hiện đồng với họ
 Dùng đây phổ độ các chúng sanh.
 Tất cả thế gian những khó hoạn
 Sâu rộng không bờ như đại hải
 Đồng sự với họ đều chịu được
 Khiến họ lợi ích được an vui.
 Có người chằng biết pháp xuất ly

Chẳng cầu giải thoát lìa ồn náo
 Vì họ Bồ Tát hiện thí xả
 Thường ưa xuất gia tâm tịch tịnh.
 Nhà là chốn tham ái, ràng buộc
 Muốn khiến chúng sanh, đều khỏi lìa
 Nên hiện xuất gia được giải thoát
 Với các dục lạc không ưa thích.
 Bồ Tát hiện làm mười công hạnh
 Cũng làm tất cả pháp đại nhơn
 Làm hạnh chư Tiên đều không sót
 Vì muốn chúng sanh được lợi ích.
 Nếu có chúng sanh thọ vô lượng
 Phiền não vì té thích đây đủ
 Trong đó Bồ Tát được tự tại
 Hiện thọ các khổ: già, bệnh, chết.
 Hoặc kẻ tham dục, sân, ngu si
 Lửa mạnh phiền não luôn hừng cháy
 Bồ Tát thị hiện già, bệnh, chết
 Khiến chúng sanh đó đều điều phục.
 Như Lai thập lực, vô sở úy
 Cùng với mười tám pháp bất cộng
 Tất cả vô lượng các công đức
 Đều đem thị hiện độ chúng sanh.
 Thọ ký, giáo hóa và thân tức
 Đều là sức tự tại của Phật
 Chư Đại Sĩ kia đều thị hiện
 Hay khiến chúng sanh đều điều phục.
 Bồ Tát đem các môn phương tiện
 Tùy thuận thế pháp độ chúng sanh
 Ví như liên hoa chẳng dính nước
 Tại thế như vậy, khiến người tin.
 Là vua văn tài, học uyên bác
 Ca vũ, luận bàn, người đều thích
 Tất cả kỹ thuật trong thế gian
 Như nhà ảo thuật đều hiện đủ.
 Hoặc làm trưởng giả, chủ trong ấp
 Hoặc làm thương mãi, người buôn bán
 Hoặc làm quốc vương cùng quan lớn
 Hoặc làm lương y, nhà hùng biện.
 Hoặc làm cây to giữa cánh đồng
 Hoặc làm thuốc hay, những kho báu
 Hoặc làm bửu châu như ý vương
 Hoặc đem chánh đạo dạy chúng sanh.
 Nếu thấy thế giới mới thành lập
 Chúng sanh chưa có vật cần dùng
 Bảy giờ Bồ Tát làm công thợ
 Vì họ bày ra các nghề nghiệp.
 Chẳng làm vật bức não chúng sanh
 Chỉ nói chuyện thế gian lợi ích
 Các luận: chú thuật, dược thảo thầy
 Tất cả như vậy đều nói rành.
 Thắng hạnh của tất cả tiên nhơn
 Trời người, mọi loài đều tin ngưỡng
 Những pháp khổ hạnh khó làm đó
 Bồ Tát tùy nghi đều làm được.
 Hoặc làm ngoại đạo người xuất gia
 Hoặc ở núi rừng tự cần khổ

Hoặc để mình trần, không y phục
 Mà làm sư trưởng của chúng kia.
 Hoặc hiện những hạnh tà mạng thấy
 Tập làm phi pháp cho là thắng
 Hoặc hiện oai nghi, làm phạm chí
 Ở trong chúng kia làm thượng thủ.
 Hoặc chịu ngũ nhiệt, phơi dưới nắng
 Hoặc giữ giới bò, chó và nai
 Hoặc mặc áo rách, phụng thờ lửa
 Vì độ chúng kia, làm sư trưởng.
 Hoặc hiện yết kiến các thiên miếu
 Hoặc lại hiện vào nước sông Hằng
 Ăn củ, trái cây, đều hiện làm
 Nơi đó thường suy pháp tối thắng.
 Hoặc hiện ngôi xóm, hoặc co chơn
 Hoặc nằm cỏ gai, hoặc trên tro
 Hoặc nằm trên chày, cầu xuất ly
 Mà ở chúng kia làm sư thủ.
 Như vậy các phái, các ngoại đạo
 Quan sát ý giải cùng đồng sự
 Hiện làm: khổ hạnh đời chẳng kham
 Khiến họ xem thấy đều điều phục.
 Chúng sanh mê lầm bám tà giáo
 Trụ nơi ác kiến, thọ những khổ
 Vì họ, phương tiện, nói diệu pháp
 Đều khiến được hiểu lý chơn thật.
 Hoặc theo chủ ngữ nói tứ đế
 Hoặc giới mật ngữ nói tứ đế
 Hoặc dùng tiếng người nói tứ đế
 Hoặc Trời mật ngữ nói tứ đế.
 Phân biệt văn tự, nói tứ đế
 Quyết định nghĩa lý, nói tứ đế
 Khéo phá nơi người, nói tứ đế
 Chẳng bị dao động, nói tứ đế,
 Hoặc tiếng bát bộ, nói tứ đế
 Hoặc tất cả lời, nói tứ đế
 Tùy ngôn âm thể gian hiểu được
 Diễn thuyết tứ đế, khiến giải thoát.
 Tất cả bao nhiêu các Phật tử
 Đều nói như vậy đủ tất cả
 Biết cảnh giới lời bát tư nghị
 Đây là thuyết pháp tam muội lực.
 Có thắng tam muội tên an lạc
 Hay khắp cứu độ các quần sanh
 Phóng đại quang minh bát tư nghị
 Khiến ai được thấy đều điều phục.
 Quang minh đã phóng tên thiện hiện
 Nếu có ai gặp quang minh này
 Tất được lợi ích chẳng lường uống
 Nhon đây được thành trí vô thượng,
 Bỏ Tát trước hiện nơi chư Phật
 Hiện Pháp, hiện Tăng, hiện chánh đạo
 Cũng hiện tháp Phật và hình tượng
 Vì thể nên thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên chiếu diệu
 Chói lán tất cả sáng chư Thiên
 Bao nhiêu ám chướng đều tiêu trừ

Khắp vì chúng sanh làm lợi ích.
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến cầm đèn sáng cúng dường Phật
 Do dùng đèn sáng cúng dường Phật
 Được thành thế gian Vô Thượng Đăng.
 Thắp những đèn dầu và đèn tô
 Cũng thắp các thứ đuốc sáng tỏ
 Những ngọn nến báu thơm đẹp nhất
 Dùng đây cúng Phật được quang này.
 Lại phóng quang minh tên tế độ
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến họ phát tâm đại thế nguyện
 Độ thoát quần sanh trong đục hải
 Thời hay vượt qua bốn dòng nước
 Bước đến thành vô ưu giải thoát.
 Nơi những đường đi ngang sông lớn
 Xây cất cầu đồ và thuyền bè
 Quở rầy hữu vi khen tịch tịnh
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên diệt ái
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến họ xa lìa cảnh ngũ dục
 Gám suy diệu vị pháp giải thoát.
 Nếu hay bỏ lìa cảnh ngũ dục
 Gám suy diệu vị pháp giải thoát
 Thời hay dùng Phật pháp cam lồ
 Rưới tất thế gian những khát ái.
 Bỏ thí ao, giếng, và khe suối
 Chuyên cầu bồ đề đạo vô thượng
 Quở trách ngũ dục, khen thiên định
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên hoan hỷ
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến họ ái mộ Phật bồ đề
 Phát tâm nguyện chúng vô sư đạo.
 Tạo lập Như Lai tượng đại bi
 Tướng hảo trang nghiêm, ngự liên tòa
 Luôn khen những công đức tối thắng
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên ái nhạo
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến lòng họ mến kính chư Phật
 Mến kính tôn pháp mến kính tăng;
 Nếu tâm thường kính mến chư Phật
 Kính mến Pháp và kính mến Tăng
 Thời ở trong chúng hội Như Lai
 Thành được pháp nhân sâu vô thượng.
 Khai ngộ chúng sanh số vô lượng
 Khiến họ niệm Phật, Pháp, Tăng Bửu
 Và dạy phát tâm tự tại công đức
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên phước tụ
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến họ thật hành nhiều bố thí
 Dùng đây nguyện cầu đạo vô thượng.
 Lập hội đại bố thí vô hạn
 Ai đến cầu xin đều thỏa mãn

Chẳng để lòng họ còn thấy thiếu
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên cụ trí
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến nơi một pháp, trong một niệm
 Đều hiểu vô lượng các pháp môn.
 Ví các chúng sanh phân biệt pháp
 Nhân đến quyết liễu nghĩa chơn thật
 Khéo nói pháp nghĩa không thiếu bớt
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên huệ đẳng
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến biết chúng sanh tánh không tịch
 Tất cả các pháp vô sử hữu.
 Diễn thuyết các pháp không, vô chủ
 Như huyễn, như diêm, trăng dưới nước
 Cũng như giấc mơ, cùng bóng tượng
 Do đây được thành quang minh này.
 Phóng quang minh tên pháp tự tại
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến được vô tận đà la ni
 Tổng trì tất cả các Phật pháp,
 Cung kính cúng dường người trì pháp
 Cung cấp hầu hạ chư thánh hiền
 Đem chánh pháp thí cho chúng sanh
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên năng xả
 Quang này giác ngộ kẻ xan tham
 Khiến biết tài vật là vô thường
 Thường thích bố thí lòng không nhiễm.
 Lòng keo kiệt khó điều, được điều
 Biết của như mộng, như mây nổi
 Thêm lớn tâm bố thí thanh tịnh
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên trừ nhiệt
 Quang này giác ngộ kẻ phạm giới
 Khiến họ thọ trì giới thanh tịnh
 Phát tâm nguyện chúng đạo vô sự.
 Khuyên dắt chúng sanh thọ trì giới
 Mười nghiệp đạo lành đều thanh tịnh
 Lại khiến phát hướng bỏ để tâm
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên nhân nghiêm
 Quang này giác ngộ kẻ sân hận
 Khiến họ lìa sân, trừ ngã mạn
 Thường thích pháp nhu hòa nhẫn nhục.
 Chúng sanh bạo ác khó nhân được
 Vì bỏ để nên tâm chẳng động
 Thường thích chánh pháp ngại đức nhẫn nhục
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên dũng mãnh
 Quang này giác ngộ kẻ giải đãi
 Khiến họ thường đối với Tam Bảo
 Cung kính cúng dường không nhàm mỏi.
 Nếu họ thường đối với Tam Bảo
 Cung kính cúng dường không nhàm mỏi
 Thời hay vượt khỏi cảnh tử ma

Mau thành bực bỏ đề vô thượng.
 Khuyến hóa chúng sanh khiến tinh tấn
 Thường siêng cúng dường ngôi Tam Bảo
 Lúc pháp sắp diệt chuyên ủng hộ
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên tịch tịnh
 Quang này giác ngộ kẻ loạn tâm
 Khiến họ xa lìa tham, sân, si
 Tâm chẳng dao động được chánh định,
 Xa lìa tất cả ác trí thức
 Luận đàm vô nghĩa, hạnh tạp nhiễm
 Khen ngợi thiên định, hạnh tịch tịnh
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên huệ nghiêm
 Quang này giác ngộ kẻ ngu mê
 Khiến họ chứng lý, hiểu duyên khởi
 Lục căn, trí huệ đều thông đạt,
 Nếu hay chứng lý, hiểu duyên khởi
 Lục căn, trí huệ đều thông đạt
 Thời được pháp tam muội như đấng
 Trí huệ sáng tỏ thành Phật quả,
 Cửa ngoài, trong thân đều hay xả
 Vì đạo bỏ đề cầu chánh pháp
 Nghe xong, chuyên cần vì chúng nói
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên Phật huệ
 Quang này giác ngộ các hàm thức
 Khiến thấy vô lượng vô biên Phật
 Đều ngự trên bửu tọa liên hoa.
 Khen Phật oai đức và giải thoát
 Ngợi Phật tự tại vô hạn lượng
 Hiện thị Phật lực và thần thông
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên vô úy
 Quang này chiếu đến kẻ sợ hãi
 Quý mị bất giữ, những độc hại
 Tất cả đều khiến mau trừ diệt,
 Hay ban vô úy cho chúng sanh
 Gặp kẻ nào hại đều khuyến ngăn
 Chân tế kẻ cô cùng ách nạn
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên an ổn
 Quang này chiếu đến người tật bệnh
 Khiến trừ tất cả sự khó đau
 Đều được sự vui trong chánh định,
 Ban cho thuốc hay cứu các bệnh
 Diệu bửu sống lâu, hương thoa thân
 Tô, dầu, sữa, mật làm thức ăn
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên kiến Phật
 Quang này giác ngộ người sắp chết
 Khiến, tùy nhớ tưởng, thấy Như Lai
 Mạng chung được sanh cõi nước Phật,
 Thấy kẻ lâm chung khuyến niệm Phật
 Lại chỉ tượng Phật bảo nhìn ngắm
 Khiến đối với Phật rất kính ngưỡng
 Do đây được thành quang minh này.

Lại phóng quang minh tên lạc pháp
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến nơi chánh pháp luôn mến thích
 Lóng nghe, diễn thuyết và biên chép,
 Lúc pháp sắp diệt hay diễn thuyết
 Khiến người cầu pháp ý thỏa mãn
 Mến thích chánh pháp siêng tu tập
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên diệu âm
 Quang này khai ngộ chư Bồ Tát
 Hay khiến các tiếng trong ba cõi
 Người đều nghe là tiếng của Phật,
 Dùng âm thanh lớn ca ngợi Phật
 Bồ thí lạc, linh các âm nhạc
 Khiến khắp thế gian nghe tiếng Phật
 Do đây được thành quang minh này.
 Phóng quang minh tên thí cam lộ
 Quang này khai ngộ tất cả chúng
 Khiến bỏ tất cả hạnh phóng dật
 Tu hành đầy đủ các công đức,
 Nói pháp hữu vi chẳng an ổn
 Vô lượng khổ não đều đây khắp
 Hằng thích ca ngợi vui tịch diệt
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên tối thắng
 Quang này khai ngộ tất cả chúng
 Khiến ở chỗ Phật khắp lóng nghe
 Giới, định, trí huệ pháp tăng thượng,
 Thường thích ca ngợi tất cả Phật
 Thắng giới, thắng định, thắng trí huệ
 Đó là vì cầu đạo vô thượng
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên Bửu nghiêm
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến được bửu tạng vô cùng tận
 Dùng đây cúng dường chư Như Lai,
 Đem các loại bửu châu thượng diệu
 Dâng lên chư Phật và tháp Phật
 Cũng khiến ban cho kẻ nghèo thiếu
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên hương nghiêm
 Quang này giác ngộ tất cả chúng
 Khiến người nghe pháp lòng vui đẹp
 Quyết định sẽ thành công Đức Phật,
 Hương tốt quý giá dùng thoa đất
 Cúng dường tất cả đấng Tội Tôn
 Cũng dùng xây tháp và tượng Phật
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên tạp trang nghiêm
 Bửu trang, phan lọng số vô lượng
 Tháp hương, rải hoa, tấu âm nhạc
 Thành ấp trong ngoài đều khắp cả,
 Đem những kỹ nhạc vi diệu ấy
 Cùng những hương, hoa, phan, lọng đẹp
 Các thứ trang nghiêm cúng dường Phật
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên nghiêm khiết

Khiến mặt đại địa đều bằng phẳng
 Trang nghiêm tháp Phật và chỗ ấy
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên đại vân
 Hay khởi mây thơm hay nước thơm
 Nước thơm rưới tháp và đình viện
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên nghiêm cụ
 Khiến người thiếu áo được thượng phục
 Vật tốt nghiêm thân đem bố thí
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên thượng vị
 Hay khiến kẻ đói được mỹ thực
 Các thứ ăn ngon đem bố thí
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên đại tài
 Khiến kẻ nghèo cùng được của báu
 Đem vật vô tận cúng Tam Bảo
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên nhãn thanh tịnh
 Hay khiến kẻ mù được ngó thấy
 Đem đèn cúng Phật và tháp Phật
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên nhĩ thanh tịnh
 Hay khiến kẻ điếc được nghe rõ
 Trống nhạc cúng Phật và tháp Phật
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên tỷ thanh tịnh
 Xưa chưa nghe hương, đều được nghe
 Đem hương cúng Phật và tháp Phật
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên thiệt thanh tịnh
 Hay dùng tiếng tốt ca ngợi Phật
 Trừ hẳn lời nói thô và ác
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên thân thanh tịnh
 Kẻ năm căn thiếu khiến hoàn cụ
 Đem thân lễ Phật và tháp Phật
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên ý thanh tịnh
 Khiến kẻ quên lãng được chánh niệm
 Tu hành tam muội đều tự tại
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên sắc thanh tịnh
 Khiến thấy Phật sắc bất tư nghị
 Đem những diệu sắc trang nghiêm tháp
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên tinh thanh tịnh
 Khiến biết tinh tánh vốn không tịch
 Quán tinh duyên khởi, như tiếng vang
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên hương thanh tịnh
 Khiến vật hôi như đều thơm sạch
 Nước thơm rửa tháp, cây bồ đề
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên vị thanh tịnh
 Hay trừ tất cả độc trong vị

Hằng cùng Phật, Tăng cùng cha mẹ
 Do đây được thành quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên xúc thanh tịnh
 Hay khiến thô nhám đều dịu mềm,
 Dao, mâu, kiếm, kích trên rơi xuống
 Đều khiến biến làm tràng hoa đẹp,
 Bôi xua từng ở giữa đường sá
 Thoa hương, rải hoa, trái y phục
 Rước đưa chư Phật đi trên đó
 Vì thế nay được quang minh này.
 Lại phóng quang minh tên pháp thanh tịnh
 Hay khiến tất cả những chun lông
 Đều diễn diệu pháp bát tư nghị
 Ai nghe pháp này đều vui hiểu,
 Nhon duyên sanh ra, vốn vô sanh
 Pháp thân của Phật, chẳng phải thân
 Pháp tánh, thường trụ như hư không
 Do thuyết nghĩa trên được quang ấy.
 Những môn quang minh như đã thuật
 Hằng hà sa số vô hạn lượng
 Đều từ chun lông Đại Tiên phóng
 Mỗi quang công dụng đều sai biệt.
 Như một chun lông phóng quang minh
 Vô lượng vô số như hằng sa
 Tất cả chun lông đều như vậy
 Đây là Đại Tiên tam muội lực.
 Như bốn hạnh xưa, được quang minh
 Tùy ai, túc duyên, đồng tu hành
 Nay phóng quang minh nên như vậy
 Đây là Đại Tiên trí tự tại.
 Thuở xưa đồng tự tại nơi phước nghiệp
 Và người mến thích hay tùy hỉ
 Thấy kia thật hành cũng vui theo
 Nay nơi quang này đều được thấy.
 Nếu ai tự tu các phước nghiệp
 Cúng dường chư Phật vô lượng số
 Nơi công Đức Phật thường nguyện cầu
 Được quang minh này làm giác ngộ.
 Như kẻ sanh manh chẳng thấy trời
 Chẳng phải mặt trời không mọc lên
 Những người mắt tỏ đều thấy rõ
 Riêng theo phận mình làm công việc,
 Quang minh Bồ Tát cũng như vậy
 Người có trí huệ đều thấy cả
 Phàm phu tà tín, kẻ mê si
 Nơi quang minh này không thấy được.
 Ma ni cung điện và xe kiệu
 Báu đẹp hương thơm dùng thoa sáng
 Người có phước đức tự nhiên đủ
 Người không phước đức chẳng ở được.
 Bồ Tát quang minh cũng như vậy
 Người có trí sâu đều chiếu đến
 Tà tín, hiểu kém, kẻ phàm ngu
 Chẳng thể thấy được quang minh ấy.
 Nếu ai nghe quang này sai biệt
 Hay sanh lòng tin sâu, thanh tịnh
 Dứt hẳn tất cả các lưới nghi

Mau thành tràng công đức vô thượng.
 Có thắng tam muội hay xuất hiện
 Quyển thuộc trang nghiêm đều tự tại
 Tất cả mười phương các quốc độ
 Phật tử chúng hội không sánh kịp.
 Có diệu liên hoa, quang trang nghiêm
 Lượng bằng tam thiên đại thiên giới
 Thân ngài đoan tọa khắp liên hoa
 Đây là tam muội thần thông lực.
 Lại có mười cõi vi trần số
 Liên hoa xinh đẹp bao vòng quanh
 Chúng Phật tử ngồi trên hoa đó
 Trụ nơi tam muội oai thần lực.
 Đồi trước thành tựu như duyên lành
 Tu hành đầy đủ Phật công đức
 Những chúng sanh này quanh Bồ Tát
 Cùng nhau chấp tay nhìn không chán.
 Như mặt nguyệt giữa các tinh tú
 Bồ Tát trong chúng cũng như thế
 Công hạnh Bồ Tát pháp như vậy
 Vào nơi tam muội oai thần lực.
 Như sự thị hiện ở một phương
 Các chúng Phật tử cùng vây quanh
 Trong tất cả phương đều như vậy
 Trụ nơi tam muội oai thần lực.
 Có thắng tam muội tên phương võng
 Trụ đây Bồ Tát rộng khai thị
 Trong tất cả phương khắp hiện thân
 Hoặc hiện nhập định hoặc xuất định,
 Hoặc ở phương Đông nhập chánh định
 Rồi ở phương Tây nhập chánh định
 Rồi ở phương Đông mà xuất định,
 Hoặc ở phương khác nhập chánh định
 Rồi ở phương khác mà xuất định,
 Nhập xuất như vậy khắp mười phương
 Đây gọi Bồ Tát tam muội lực.
 Cùng tận phương Đông các quốc độ
 Chư Phật Như Lai vô lượng số
 Đều hiện trước Phật thân cận cả
 Trụ nơi tam muội tịch bất động,
 Nhưng nơi phương Tây các thế giới
 Chỗ của tất cả chư Phật ngự
 Đều hiện từ nơi tam muội xuất
 Sấm sưa vô lượng đờ cúng dường.
 Cùng tận phương Tây các quốc độ
 Chư Phật Như Lai vô lượng số
 Đều hiện trước Phật thân cận cả
 Trụ nơi tam muội tịch bất động,
 Những nơi phương Đông các thế giới
 Chỗ của tất cả chư Phật ngự
 Đều hiện từ nơi tam muội xuất
 Sấm sưa vô lượng đờ cúng dường.
 Như vậy mười phương các thế giới
 Bồ Tát vào khắp không bỏ sót
 Hoặc nhập tam muội tịch bất động
 Hoặc hiện cung kính cúng dường Phật.
 Ở trong nhân căn nhập chánh định

Nơi trong sắc trần từ định xuất,
 Thị hiện sắc tánh bất tư nghị
 Tất cả trời người chẳng biết được;
 Ở trong sắc trần nhập chánh định
 Nơi nhãn xuất định, tâm chẳng loạn
 Thuyết nhãn, vô sanh và vô khởi
 Tánh: không, tịch diệt và vô tác.
 Ở trong nhĩ căn nhập chánh định
 Nơi trong thính trần từ định xuất
 Phân biệt tất cả tiếng ngữ ngôn
 Chư Thiên, thế nhơn chẳng biết được.
 Ở trong thính trần nhập chánh định
 Nơi nhĩ xuất định, tâm chẳng loạn
 Thuyết nhĩ, vô sanh và vô khởi
 Tánh không, tịch diệt và vô tác.
 Ở trong tỉ căn nhập chánh định
 Nơi trong hương trần từ định xuất
 Khấp được tất cả thượng diệu hương
 Chư Thiên, thế nhơn chẳng biết được.
 Ở trong hương trầm nhập chánh định
 Nơi tỉ, vô sanh và vô khởi
 Tánh: không, tịch diệt và vô tác.
 Ở trong thiệt căn nhập chánh định
 Nơi trong vị trần từ định xuất
 Khấp được tất cả những thượng vị
 Chư Thiên, thế nhơn chẳng biết được.
 Ở trong vị trần nhập chánh định
 Trong thiệt xuất định, tâm chẳng loạn
 Nói thiệt, vô sanh và vô khởi
 Tánh: không, tịch diệt và vô tác.
 Ở trong thân căn nhập chánh định
 Nơi trong xúc trần từ định xuất
 Khéo hay phân biệt tất cả xúc
 Chư Thiên, thế nhơn chẳng biết được.
 Ở trong xúc trần nhập chánh định
 Trong thân xuất định, tâm chẳng loạn
 Thuyết thân, vô sanh và vô khởi
 Tánh: không, tịch diệt và vô tác.
 Ở trong ý căn nhập chánh định
 Nơi trong pháp trần từ định xuất
 Phân biệt tất cả các pháp tướng
 Chư Thiên, thế nhơn chẳng biết được.
 Ở trong pháp trần nhập chánh định
 Nơi ý xuất định, tâm chẳng loạn
 Thuyết ý, vô sanh và vô khởi
 Tánh: không, tịch diệt và vô tác.
 Trong thân đồng tử nhập chánh định
 Trong thân tráng niên từ định xuất
 Trong thân tráng niên nhập chánh định
 Trong thân lão niên từ định xuất,
 Trong thân lão niên nhập chánh định
 Trong thân thiện nữ từ định xuất,
 Trong thân thiện nữ nhập chánh định
 Trong thân thiện nam từ định xuất,
 Trong thân thiện nam nhập chánh định
 Thân tỳ kheo ni từ định xuất
 Thân tỳ kheo ni nhập chánh định

Trong thân tỳ kheo từ định xuất,
 Trong thân tỳ kheo nhập chánh định
 Thân học vô học từ định xuất,
 Thân học vô học nhập chánh định
 Thân Bích Chi Phật từ định xuất,
 Thân Bích Chi Phật nhập chánh định
 Hiện thân Như Lai từ định xuất,
 Nơi thân Như Lai nhập chánh định
 Trong thân chư Thiên từ định xuất,
 Trong thân chư Thiên nhập chánh định
 Trong thân đại long từ định xuất,
 Trong thân đại long nhập chánh định
 Trong thân Dạ xoa từ định xuất,
 Trong thân Dạ xoa nhập chánh định
 Trong thân quỷ thần từ định xuất,
 Trong thân quỷ thần nhập chánh định
 Trong một chun lông từ định xuất,
 Trong một chun lông nhập chánh định
 Tất cả chun lông từ định xuất,
 Tất cả chun lông nhập chánh định
 Trên đầu một lông từ định xuất,
 Trên đầu một lông nhập chánh định
 Trong một vi trần từ định xuất,
 Trong một vi trần nhập chánh định
 Tất cả vi trần từ định xuất,
 Trong tất cả trần nhập chánh định
 Trong đất kim cang từ định xuất,
 Trong đất kim cang nhập chánh định
 Trên cây ma ni từ định xuất,
 Trên cây ma ni nhập chánh định
 Trong quang minh Phật từ định xuất,
 Trong quang minh Phật nhập chánh định
 Ở trong sông biển từ định xuất,
 Ở trong sông biển nhập chánh định
 Ở trong lửa lớn từ định xuất,
 Ở trong lửa lớn nhập chánh định
 Nơi gió xuất định tâm chẳng loạn,
 Ở trong phong đại nhập chánh định
 Ở trong địa đại từ định xuất,
 Ở trong địa đại nhập chánh định
 Nơi Thiên cung điện từ định xuất,
 Nơi Thiên cung điện nhập chánh định
 Hư không xđ tâm chẳng loạn,
 Đây gọi bực vô lượng công đức
 Tam muội tự tại khó nghĩ bàn.
 Mười phương tất cả chư Như Lai
 Trong vô lượng kiếp nói chẳng hết,
 Tất cả Như Lai đều cùng nói
 Chúng sanh nghiệp báo khó nghĩ bàn.
 Chư long biến hóa, Phật tự tại
 Bồ Tát thân lực cũng khó nghĩ
 Muốn dùng ví dụ để hiển bày
 Trọn không có dụ để dụ được;
 Nhưng những người trí huệ thông đạt
 Nhon thí dụ để hiểu nghĩa đó.
 Hàng Thịnh Văn trụ bát giải thoát
 Những sự biến hiện đều tự tại:

Có thể một thân hiện nhiều thân
 Lại hiệp nhiều thân thành một thân;
 Ở giữa không gian nhập hỏa định
 Đi, đứng, nằm, ngồi giữa hư không
 Trên thân phun nước dưới tuôn lửa
 Trên thân tuôn lửa dưới tuôn nước
 Như thế đều nơi trong một niệm
 Các môn tự tại vô lượng biên;
 Thịnh Văn chẳng đủ đại từ bi
 Chẳng vì chúng sanh cầu Phật đạo
 Còn hiện được thần thông vô lượng
 Huống là Phật Bồ Tát đại lực!
 Như mặt nhật, nguyệt trên hư không
 Bóng tượng cùng khắp cả mười phương
 Trong nước ao hồ, đầm, châu, chén
 Sông ngòi, biển lớn đều hiện cả.
 Bồ Tát sắc tượng cũng như vậy
 Hiện khắp mười phương bất tư nghị;
 Đều do tam muội sức tự tại
 Chỉ có Như Lai là chúng biết.
 Như trong nước trong, bóng vũ khí
 Các loại sai khác không xen tạp
 Kiếm kích, cung tên, loại rất nhiều
 Mào giáp xe cộ chẳng phải một,
 Tùy kia bao nhiêu tướng sai khác
 Nước trong hiện rõ tất cả bóng
 Nhưng nước vốn tự không phân biệt
 Bồ Tát tam muội cũng như vậy.
 Trong biển có thần tên Thiện Âm
 Tiếng thần, thuận hết loài trong biển
 Bao nhiêu ngôn ngữ đều hiện rõ
 Khiến tất cả chúng đều vui đẹp.
 Hải thần có đủ tham, sân, si
 Mà còn khéo hiểu tất cả tiếng
 Huống là tổng trì tự tại lực
 Mà chẳng khiến được chúng vui mừng!
 Có một phụ nữ tên Biện Tài
 Cha mẹ cầu trời mà sanh nàng
 Có ai lia ác, thích chơn thiệt
 Vào trong thân nàng sanh diệu biện.
 Nàng ấy có tham dục, sân, si
 Còn cho người theo có biện tài,
 Huống là Bồ Tát đủ trí huệ
 Mà chẳng cho chúng được lợi ích !
 Như nhà ảo thuật biết ảo pháp
 Hiện được nhiều loại cùng nhiều vật
 Giấy lát hiện làm ngày tháng năm
 Thành ấp giàu có rất an vui,
 Thuật gia có đủ tham sân si
 Còn biến hóa được vui thể gian
 Huống là thiên định, sức giải thoát
 Mà chẳng khiến được chúng vui mừng!
 Lúc trời cùng tu la chiến đấu
 Tu la thua trận đồng chạy trốn
 Vũ khí, xe cộ và quân lữ
 Đồng thời trốn mất không kiếm được,
 Tu la có đủ tham sân si

Còn hay biến hóa bất tư nghị
 Huống bức thân thông vô úy lực
 Biến hiện tự tại đâu lường được !
 Thích Đề Hoàn Nhơn có tượng vương
 Lúc nó biết Thiên Đế muốn đi
 Tự hóa đủ ba mươi hai đầu
 Mỗi đầu đều đủ sáu ngà trắng,
 Trên mỗi ngà đều có bảy ao
 Mỗi ao đầy nước, thơm, trong sạch
 Trong mỗi ao nước thơm trong ấy
 Có bảy hoa sen rất xinh đẹp,
 Trên mỗi hoa sen xinh đẹp ấy
 Đều có bảy ngọc nữ cõi trời
 giỏi nghề đàn ca trời âm nhạc
 Cùng với Thiên Đế đồng vui chơi,
 Voi ấy hoặc lại bỏ bốn hình
 Tự hóa thân nó như chư Thiên
 Oai nghi đi đứng như trời thiết
 Nó có sức thân biến như vậy.
 Tượng vương có đủ tham sân si
 Còn hiện thân thông được như vậy
 Huống bức đây đủ trí phương tiện
 Mà nơi tam muội chẳng tự tại.
 Như A tu la biến thân hình
 Chưm đập đá biến kim cương tế
 Nước biển tốt sâu ngập nửa thân
 Đầu cao ngang đỉnh núi Tu Di;
 Tu la có đủ tham sân si
 Còn hiện được thân thông to lớn
 Huống bức phục ma Chiêu Thế Đẳng
 Mà không tự tại oai thần lực!
 Trời cùng Tu la lúc đánh nhau
 Thiên Đế thân lực bất tư nghị
 Tùy theo số chúng để cùng đấu,
 Hiện thân bằng số để cùng đấu,
 Các A tu la tự nghĩ rằng:
 Thích Đề Hoàn Nhơn đến đánh ta
 Tất sẽ bất tỉnh tán trời tay chơn
 Do đây chúng nó đều lo lắng,
 Đế Thích hiện thân có ngàn mắt
 Tay cầm kim cương tuôn lửa ngọn
 Mặc giáp cầm gậy rất oai nghiêm
 Tu la trông thấy đều sợ chạy.
 Thiên Đế chỉ do chút phước đức
 Còn dẹp phá được oán địch lớn
 Huống bức đại bi cứu tất cả
 Dù công đức lại chẳng tự tại!
 Trong trời Đạo Lợi có thiên cô
 Từ nghiệp báo trời mà cảm ra
 Lúc biết chư Thiên ham phóng dật
 Trên không tự nhiên vang tiếng này:
 “Tất cả ngũ dục đều vô thường
 “Như bọt nước kia, tánh hư giả
 “Các cõi như mơ, như ánh nắng
 “Như trăng trong nước, như mây nổi,
 “Phóng dật là oán, là khổ não
 “Là đường sanh tử, chẳng mát mẻ

“Nếu ai ham say việc phóng dật
 “Lọt vào miệng cá lớn sanh tử;
 “Những cội gốc khổ của thế gian
 “Tất cả thánh nhơn đều nhàm sợ,
 “Ngũ dục hoại diệt các công đức
 “Các ngài phải thích pháp chơn thật.
 Tam thập tam thiên nghe tiếng trống
 Cùng dấy nhau lên Thiện Pháp Đường,
 Thiên Đế vì họ giảng diệu pháp
 Đều khiến thuận đạo, trừ tham ái.
 Tiếng trống vô hình không thấy được
 Còn hay lợi ích chúng chư Thiên
 Huống bậc Đại Từ hiện sắc thân
 Mà chẳng tế độ loài hàm thức!
 Trời cùng Tu la lúc đánh nhau
 Chư Thiên phước đức thù thắng lực
 Thiên cổ vang tiếng báo chư Thiên:
 Các ngài chẳng nên có kính sợ!
 Chư Thiên được nghe tiếng trống này
 Đều hết lo sợ thêm thế lực
 Lúc đó Tu la lòng sợ khiếp
 Bao nhiêu binh tướng kéo chạy lui.
 Cam lộ diệu định, như thiên cổ :
 Hằng vang tiếng hàng ma, tịch tịnh
 Đại bi xót thương cứu tất cả
 Khiến khắp chúng sanh dứt não phiền.
 Thiên Đế ứng khắp các thiên nữ
 Chín mươi hai na do tha thân
 Khiến chư thiên nữ đều tự bảo
 Thiên Vương chỉ cùng ta riêng vui.
 Như khắp ứng với chư thiên nữ
 Trong Thiện Pháp Đường cũng như vậy
 Hay trong một niệm hiện thân thông
 Đều đến trước mặt mà thuyết pháp.
 Thiên Đế có đủ tham, sân, si
 Hay khiến quyến thuộc đều hoan hỷ
 Huống bậc phương tiện đại thân thông
 Mà chẳng khiến được chúng vui đẹp!
 Tha Hóa Tự Tại đại Thiên Vương
 Ở trong cõi dục được tự tại
 Dùng hoặc nghiệp khổ, làm rọ lưới
 Cột trói tất cả hạng phàm phu.
 Thiên Vương kia có tham, sân, si
 Với chúng sanh còn được tự tại
 Huống bậc đủ cả mười trí lực
 Mà chẳng khiến được chúng đồng hành!
 Đại thiên thế giới Đại Phạm Vương
 Tất cả chỗ ở của Phạm thiên
 Đều hay hiện thân ngồi ở trước
 Diễn thông tiếng phạm âm vi diệu.
 Đại Phạm Vương kia ở thế gian
 Thiên định, thần thông còn như ý
 Huống đáng xuất thế gian vô thượng
 Mà thiên giải thoát chẳng tự tại!
 Ma Hê Thủ La trí tự tại
 Đại hải long vương lúc làm mưa
 Có thể phân biệt đếm từng giọt

Ở trong một niệm biết rõ ràng.
 Bực vô lượng kiếp siêng tu học
 Được trí giác bồ đề vô thượng
 Há lại chẳng được trong một niệm
 Biết khắp tất cả tâm chúng sanh !
 Chúng sanh nghiệp báo bất tư nghị
 Dùng sức đại phong, khởi thế gian
 Biển rộng, núi to, thiên cung điện
 Các báu, quang minh, muôn vật loại,
 Cũng hay nổi mây cùng mưa lớn
 Cũng hay làm tan những vân khí
 Cũng hay thành thực loài ngũ cốc
 Cũng hay an lạc các chúng sanh;
 Đại phong chẳng học ba la mật
 Cũng chẳng học Phật các công đức
 Còn làm thành việc bất tư nghị
 Huống bực đầy đủ những hạnh nguyện
 Nam tử nữ nhơn các thứ tiếng
 Âm thanh của tất cả chim muông
 Tiếng biển gào, sông chảy, sấm nổ
 Đều hay vừa đẹp ý chúng sanh.
 Huống bực biết tiếng, tánh như vang
 Đến được biện tài diệu vô ngại
 Ứng khắp chúng sanh mà thuyết pháp
 Mà chẳng khiến được chúng sanh mừng!
 Biển có pháp hi kỳ đặc biệt
 Bình đẳng ấn tượng tất cả cảnh
 Bửu vật, thế gian, và muôn dòng
 Dung nạp tất cả không chống đối.
 Vô tận thiên định, bực giải thoát
 Là bình đẳng ấn cũng như vậy
 Phước đức, trí huệ, các diệu hạnh
 Khấp tu tất cả không nhàm đủ.
 Đại hải Long vương lúc du hí
 Nơi nơi chồn chồn được tự tại
 Nổi mây trùm khắp cả bốn châu
 Mây đó đủ những màu trang nghiêm,
 Đệ lục Tha Hóa Tự Tại thiên
 Nơi đó màu mây như chơn kim,
 Mây trời Hóa Lạc màu xích châu,
 Mây trời Đâu Suất màu sương tuyết,
 Mây trời Dạ Ma màu lưu ly,
 Mây trời Dao Lợi màu mã não,
 Trời Tứ Vương Thiên màu pha lê,
 Trên mặt Đại Hải màu kim cang,
 Cõi Khôn Na La màu diệu hương,
 Chỗ ở chư Long màu liên hoa,
 Chỗ ở Dạ Xoa màu bạch nga,
 Trong A Tu La màu sơn thạch,
 Châu Uất Đôn Việt màu vàng lửa,
 Trong Diêm Phù Đề màu thanh bửu,
 Hai châu kia màu tạp trang nghiêm,
 Tùy chúng sở thích mà ứng đó.
 Và lại Tha Hóa Tự Tại thiên
 Trong mây chớp sáng như nhật quang,
 Trên trời Hóa Lạc như nguyệt quang,
 Trên Đâu Suất thiên vàng diêm phù,

Trên Dạ Ma thiên màu kha tuyết,
 Trời Dao Lợi sáng màu lửa vàng,
 Trên Tứ Vương thiên màu các báu,
 Trong Đại Hải kia màu xích châu,
 Chỗ Khẩn na la màu lưu ly,
 Chỗ Long Vương ở màu bửu tạng,
 Chỗ Dạ xoa ở màu pha lê,
 Trong A tu la màu mã não,
 Châu Uất Đôn Việt màu hỏa châu,
 Trong Diêm Phù Đề màu đế thanh,
 Nơi hai châu kia tạp trang nghiêm
 Như màu của mây chớp cũng vậy.
 Tha Hóa sấm nổ như phạm âm,
 Hóa Lạc Thiên như tiếng đại cổ,
 Đâu Suất Thiên như tiếng xướng chánh pháp,
 Dạ Ma Thiên như tiếng thiên nữ,
 Nơi trên trời tam thập tam kia
 Như âm thỉnh của Khẩn na la,
 Nơi cõi Tứ Vương thiên hộ thế
 Như tiếng của thân Càn thác bà,
 Trong biển như tiếng hai núi chạm,
 Trong Khẩn na la tiếng tiêu địch,
 Trong thành Long Vương tiếng tần già,
 Chỗ Dạ xoa ở tiếng Long nữ,
 Nơi A Tu La tiếng trống trời,
 Ở trong nhơn loại tiếng hải triều.
 Tha Hóa Tự Tại mưa diệu hương
 Các thứ tạp hoa dùng trang nghiêm
 Hóa Lạc thiên mưa hoa đa la
 Mạn đà la hoa và rưới hương,
 Trên Đâu Suất thiên mưa ma ni,
 Đây đủ các thứ bửu trang nghiêm,
 Bửu châu trong tóc như nguyệt quang
 Y phục thượng diệu màu chơn kim,
 Trời Dạ Ma mưa tràng phan lọng
 Tràng hoa, hương thoa đồ nghiêm sức
 Y thượng diệu màu xích chơn châu
 Và cùng các thứ kỹ nhạc tốt,
 Dao Lợi thiên mưa châu như ý
 Hương kiên hắc trầm thủy, chiêm đàn
 Uất kim, kê la, đa ma thủy
 Hoa đẹp nước thơm xen nhau rưới,
 Trong thành Trí Vương mưa thức ngon
 Đủ sắc, hương, vị thêm sức khỏe
 Cũng mưa vô lượng các diệu bửu
 Tất cả đều do Long vương làm.
 Và lại nơi trong đại hải kia
 Mưa tuôn chẳng dứt như trục xe
 Lại mưa vô tận tạng đại bửu
 Cũng mưa các thứ đồ trang nghiêm,
 Xứ Khẩn na la mưa anh lạc
 Y phục màu liên hoa và bửu
 Hương mật lợi và bà sư ca
 Các thứ âm nhạc đều đầy đủ,
 Trong thành chư Long mưa xích châu,
 Thành Dạ xoa mưa ma ni quang,
 Trong A Tu La mưa dao gậy

Đẹp trừ tất cả những oán địch,
 Châu Uất Đôn Việt mưa anh lạc
 Cũng mưa vô lượng hoa thượng diệu,
 Phát Bà, Cù Gia hai châu kia
 Đều mưa các món đồ trang nghiêm,
 Diêm Phù Đề mưa nước trong sạch
 Thấm nhuần mọi nơi thường phải thời
 Nuôi lớn cây hoa quả và thuốc
 Thành thực tất cả những lúa mạ.
 Như vậy vô lượng diệu trang nghiêm
 Các thứ mây, chớp và sấm, mưa,
 Long Vương tự tại đều làm được
 Mà thân chẳng động, chẳng phân biệt.
 Long Vương ở trong biển thể gian
 Còn hay hiện được sức nan tư
 Huống bức vào biển pháp công đức
 Mà chẳng hiện được đại thân biển!
 Môn giải thoát của chư Bồ Tát
 Tất cả ví dụ không lệ được
 Nay tôi tạm dùng các ví dụ
 Lược nói Bồ Tát tự tại lực.
 Trí huệ đệ nhất, huệ quảng đại,
 Trí huệ chơn thiết, huệ vô biên,
 Thắng huệ và dùng huệ thù thắng,
 Pháp môn như vậy nay đã nói.
 Pháp này hi hữu rất kỳ đặc
 Nếu người nghe xong lãnh thọ được
 Hay tin, hay thọ, hay khen nói
 Việc làm như vậy rất là khó.
 Tất cả phàm phu ở thế gian
 Người tin pháp này rất là khó
 Nếu ai siêng tự tại phước thanh tịnh
 Do hơn lành xưa mới tin được.
 Quân sanh trong tất cả thế giới
 Ít ai muốn cầu Thanh Văn thừa
 Người cầu Độc Giác lại càng ít
 Người hướng Đại Thừa rất khó gặp.
 Người hướng Đại Thừa còn là dễ
 Tin được pháp này lại khó hơn
 Huống lại trì tụng vì người nói
 Đúng pháp tu hành hiệu chơn thật.
 Hoặc người đem Đại thiên thế giới
 Đâu đội một kiếp thân chẳng động
 Việc người này làm chưa là khó
 Người tin pháp này mới là khó.
 Hoặc người tay bưng mười quốc độ
 Đứng giữa không gian trọn mười kiếp
 Việc người này làm chưa là khó
 Tin được pháp này mới là khó.
 Nơi mười cõi vi trần số chúng
 Cho vật sở thích trọn một kiếp
 Phước đức người này chưa là thắng
 Người tin pháp này mới tối thắng.
 Nơi mười cõi vi trần số Phật
 Đều kính cúng thờ trọn một kiếp
 Nếu tụng trì được phẩm kinh này
 Phước này tối thắng hơn người trước.

Lúc Hiền Thủ Bồ Tát nói kệ này rồi, thập phương thế giới chấn động sáu cách, cung ma ẩn khuất, ác đạo thối dứt. Thập phương chư Phật đều hiện ra trước đồng đưa tay hữu xoa đánh ngài và đồng tiếng khen: “Lành thay! Ông khéo nói pháp này. Chúng tinh tấn tất cả đều tùy hỷ”

-ooOoo-

13. PHẨM THĂNG TU DI SƠN ĐÁNH THỨ MƯỜI BA (Hán Bộ ở Đầu Quyển 16)

Lúc bấy giờ, do nơi thần lực của Đức Như Lai, thập phương tất cả thế giới, trong mỗi Diêm Phù Đề, đều thấy Đức Phật ngự dưới cội cây bồ đề, đều có Bồ Tát thừa oai thần của Phật mà thuyết pháp, tất cả đều cho rằng mình luôn đối trước Phật.

Đức Phật chẳng rời dưới cây bồ đề, mà thăng lên đánh núi Tu Di, hướng đến điện của Đê Thích.

Lúc đó Thiên Đế ở trước điện Diệu Thắng thấy vọi Phật đến, liền dùng thần lực trang nghiêm điện này; trần thiết tòa sư tử Phổ quang minh tạng, đều dùng diệu bửu làm thành: mười ngàn tầng cấp cao vọi trang nghiêm, mười ngàn lưới vàng giăng che phía trên, mười ngàn thứ幔, mười ngàn thứ lọng bày trí giáp vòng, mười ngàn lụa màu thắt tụi thông rủ, mười ngàn chuỗi bửu châu xen kết, mười ngàn y phục trải trên tòa, mười ngàn Thiên tử, mười ngàn Phạm Vương đứng hầu sau trước, mười ngàn ánh sáng chiếu rực.

Thiên Đế chấp tay cúi mình cung kính nghinh tiếp Đức Phật mà bạch rằng: “Lành thay Đức Thế Tôn! Lành thay đức Thiện Thệ! Lành thay Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác! xin Phật xót thương vào điện này!”.

Đức Phật nhận lời vào điện Diệu Thắng. Trong tất cả thế giới ở mười phương đều đồng như vậy cả.

Do thần lực của Đức Phật, bao nhiêu tiếng nhạc trong các cung điện đều im bật.

Thiên Đế liền tự nhớ đến những căn lành của Đức Phật đã tu thời quá khứ, nên nói kệ rằng:

*Ca Diếp Như Lai đủ đại bi
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.
Câu Na Mâu Ni thấy vô ngại
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.
Câu Lưu Tôn Phật như núi vàng
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.
Tỳ Xá Phù Phật sạch ba hoặc
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.
Thi Khí Như Lai là phân biệt
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.
Tỳ Bà Thi Phật như trăng tròn
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.
Phát Sa Phật đạt đệ nhất nghĩa
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này*

*Thế nên chôn này rất cát tường.
Đề Xá Như Lai biện vô ngại
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.
Ba Đầu Ma Phật tịnh vô cấu
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.
Nhiên Đăng Như Lai quang minh lớn
Trong những cát tường rất vô thượng
Phật ấy từng đến cung điện này
Thế nên chôn này rất cát tường.*

Như Đạo Lợi Thiên Vương trong thế giới này, do thần lực của Như Lai, nói kệ ca ngợi công đức của mười Đức Phật thời quá khứ, trong thế giới ở mười phương, chư Thiên Đế cũng ca ngợi công đức của chư Phật như vậy.

Lúc Đức Thế Tôn ngự kiết già trong điện Diệu Thắng, thoát nhiên điện này rộng rãi bằng chỗ ở của tất cả chư Thiên. Thập phương thế giới cũng đều như vậy.

-ooOoo-

14. PHẨM TU DI ĐÁNH KỆ TÁN THƯ MƯỜI BỐN

(Hán Bộ Phần Đầu Quyển 16)

Lúc bấy giờ, do thần lực của Đức Phật, từ ngoài trăm Phật sát vi trần số quốc độ, mười phương đều có một đại Bồ Tát, mỗi vị đều cùng một Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng vân tập đến. Mười đại Bồ Tát là: Pháp Huệ Bồ Tát, Nhứt Thiết Huệ Bồ Tát, Thắng Huệ Bồ Tát, Công Đức Huệ Bồ Tát, Tinh Tấn Huệ Bồ Tát, Thiện Huệ Bồ Tát, Trí Huệ Bồ Tát, Chơn Thiết Huệ Bồ Tát, Vô Thượng Huệ Bồ Tát, Kiên Cố Huệ Bồ Tát. Cõi nước của các ngài theo thứ tự là: Nhon Đà La Hoa thế giới, Ba Đầu Ma Hoa thế giới, Bửu Hoa thế giới, Ưu Bát La Hoa thế giới, Kim Cang Hoa thế giới, Diệu Hương Hoa thế giới, Duyệt Ý Hoa thế giới, A Lô Hoa thế giới, Na La Đà Hoa thế giới, Hư Không Hoa thế giới. Chư Phật ngự trị nơi đó theo thứ tự là: Thù Đặc Nguyệt Phật, Vô Tận Nguyệt Phật, Bất Động Nguyệt Phật, Phong Nguyệt Phật, Thủy Nguyệt Phật, Giải Thoát Nguyệt Phật, Vô Thượng Nguyệt Phật, Tinh Tú Nguyệt Phật, Thanh Tịnh Nguyệt Phật, Minh Liễu Nguyệt Phật.

Chư Bồ Tát này đến đánh lễ chơn Phật, rồi tùy phương đến, đều riêng hóa hiện tòa sư tử Tỳ lô giá na tạng mà ngồi kiết già trên đó.

Như chư Bồ Tát vân tập đến đánh núi Tu Di nơi thế giới này, thập phương thế giới cũng đều như thế cả, đến danh hiệu, quốc độ và chư Phật cũng đồng.

Lúc đó Đức Thế Tôn, từ nơi các ngón của hai chơn phóng trăm ngàn ức quang minh màu đẹp chiếu khắp trong cung của Đế Thích ở mười phương thế giới, Phật và đại chúng đều hiện hiện cả.

Pháp Huệ Bồ Tát thừa oai thần của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Phật phóng tịnh quang minh
Thấy khắp tất cả Phật
Đánh núi Tu Di Vương
Ở trong điện Diệu Thắng.
Tất cả Thiên Đế Thích
Thỉnh Phật vào cung điện
Đều nói mười kệ hay
Ca ngợi chư Như Lai.
Trong các đại hội ấy
Bao nhiêu chúng Bồ Tát
Đều từ mười phương đến
Hóa tòa mà an tọa.
Bồ Tát trong hội đó
Danh hiệu đồng chúng tôi,
Những cõi từ đó đến
Danh tự cũng vẫn đồng;
Bốn quốc chư Như Lai
Hồng danh đều cũng đồng,
Bồ Tát nơi bốn Phật
Tịnh tu hạnh vô thượng.
Đại chúng nên quan sát
Như Lai tự tại lực
Tất cả Diêm Phù Đề
Đều nói Phật tại đây.
Chúng tinh tán nay thấy Phật
Trụ nơi đánh Tu Di
Thập phương cũng như vậy
Như Lai tự tại lực.
Trong mỗi mỗi thế giới*

Phát tâm cầu Phật đạo
 Nương nơi nguyện như vậy
 Tu tập hạnh Bồ đề.
 Phật dùng nhiều thân hình
 Du hành khắp thế gian
 Pháp giới không chướng ngại
 Không ai trắc lượng được.
 Huệ quang hằng chiếu khắp
 Đòi tội đều trừ diệt,
 Tất cả không sánh bằng
 Thế nào lường biết được!

Nhứt Thiết Huệ Bồ Tát, thừa oai lực của Đức Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Giả sử trăm ngàn kiếp
 Thường thấy Đức Như Lai
 Chẳng y chơn thật nghĩa
 Mà quán đáng Cù Thế,
 Người này chấp lấy tướng
 Thêm lớn lưới mê lầm
 Giam trói ngục sanh tử
 Đui mù, chẳng thấy Phật.
 Quan sát nơi các pháp
 Đều không có tự tánh
 Tướng nó, vốn sanh diệt
 Chỉ là danh thuyết giá.
 Tất cả pháp vô sanh
 Tất cả pháp vô diệt
 Nếu hiểu được như vậy
 Chư Phật thường hiện tiền.
 Pháp tánh vốn không tịch
 Vô thủ, cũng vô kiến
 Tánh không, tức là Phật
 Chẳng thể nghĩ lường được.
 Nếu biết tất cả pháp
 Thế tánh đều như vậy
 Người này thời chẳng bị
 Phiền não làm nhiễm trước.
 Phàm phu thấy các pháp
 Chỉ chuyển theo tướng giá
 Chẳng rõ pháp vô tướng
 Do đây chẳng thấy Phật.
 Đức Phật lia ba thời
 Các tướng đều đầy đủ
 Trụ nơi vô sở trụ
 Cùng khắp mà bất động.
 Tôi quán tất cả pháp
 Thấy đều được rõ ràng
 Nay thấy Đức Như Lai
 Quyết định không nghi ngờ.
 Pháp Huệ trước đã nói
 Như Lai chơn thiệt tánh,
 Tôi từ đó rõ biết
 Bồ đề khó nghĩ bàn.

Thắng Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Như Lai đại trí huệ
 Hi hữu không sánh bằng
 Tất cả những thế gian
 Tư duy chẳng đến được.
 Phạm phu vọng quan sát
 Chấp tướng chẳng đúng lý
 Phật lia tất cả tướng
 Chẳng phải họ biết được.
 Kẻ vô tri mê lầm
 Vọng chấp tướng ngũ uẩn
 Chẳng biết chọn tánh kia
 Người này chẳng thấy Phật.
 Rõ biết tất cả pháp
 Đều không có tự tánh
 Hiểu pháp tánh như vậy
 Thời thấy Lô Xá Na.
 Vì do tiên ngũ uẩn
 Có hậu uẩn tương tục
 Rõ biết nơi tánh này
 Thấy Phật khó nghĩ bàn.
 Ví như báu trong tối
 Không đèn thời chẳng thấy
 Phật pháp không người nói
 Dầu huệ chẳng biết được.
 Cũng như mắt bị lừa
 Chẳng thấy màu xinh đẹp
 Như vậy tâm bất tịnh
 Chẳng thấy các Phật pháp.
 Lại như mặt trời sáng
 Kẻ mù không thấy được
 Tâm không có trí huệ
 Trọn chẳng thấy chư Phật.
 Nếu chữa hết bệnh lừa
 Bỏ lia lòng tưởng sắc
 Chẳng thấy nơi các pháp
 Thời thấy được Như Lai.
 Nhứt Thiết Huệ đã nói
 Chư Phật Bồ Đề pháp
 Tôi nghe lời ngài nói
 Được thấy Lô Xá Na.

Công Đức Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Các pháp không chơn thật
 Vọng chấp là chơn thật
 Cho nên các phạm phu
 Luân hồi ngục sanh tử.
 Nơi ngôn từ thuyết pháp
 Tiểu trí vọng phân biệt
 Vì thế sanh chướng ngại
 Chẳng rõ được tự tâm.
 Chẳng rõ được tự tâm
 Đâu biết được chánh đạo
 Họ do huệ điên đảo
 Thêm lớn mọi điều ác.
 Chẳng thấy các pháp không

Hằng thọ khổ sanh tử
 Người này chưa có được
 Pháp nhãn thanh tịnh vậy.
 Xưa kia tôi thọ khổ
 Vì tôi chẳng thấy Phật,
 Nên phải tịnh pháp nhãn
 Xem kia chỗ đáng thấy.
 Nếu được thấy nơi Phật
 Thời tâm không chấp lấy
 Người này thời thấy được
 Pháp của Phật đã biết.
 Nếu thấy Phật chơn pháp
 Thời gọi bậc đại trí
 Người này có tịnh nhãn
 Hay quan sát thế gian.
 Không thấy chính là thấy
 Hay thấy tất cả pháp
 Nơi pháp nếu có thấy
 Đây thời là không thấy.
 Tất cả các pháp tánh
 Không sanh cũng không diệt
 Lạ thay đáng Đạo Sư
 Tự giác hay giác tha.
 Ngài Thắng Huệ đã nói
 Pháp của Như Lai ngộ
 Chúng tôi nghe Ngài nói
 Biết được Phật chơn tánh.

Tinh Tấn Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Nếu trụ nơi phân biệt
 Thời hư thanh tịnh nhãn
 Thêm ngu si, tà kiến
 Trọn chẳng thấy được Phật.
 Nếu rõ được tà pháp
 Như thiệt chẳng điên đảo,
 Biết vọng vốn tự chơn
 Thấy Phật thời thanh tịnh.
 Có thấy, thời là như
 Đây thời chưa phải thấy
 Xa lìa các kiến chấp
 Như vậy mới thấy Phật.
 Pháp ngôn ngữ thế gian
 Chúng sanh vọng phân biệt
 Biết thế đều vô sanh
 Mới là thấy thế gian.
 Nếu thấy “thấy thế gian”
 “Thấy” là tướng thế gian
 Như thiệt đồng không khác
 Đây gọi người chơn kiến.
 Nếu thấy đồng không khác
 Nơi vật chẳng phân biệt
 Thấy này lìa phiền não
 Vô lậu được tự tại.
 Chỗ chư Phật khai thị
 Tất cả pháp phân biệt

Đây đều chẳng thể được
 Vì pháp tánh thanh tịnh.
 Pháp tánh vốn thanh tịnh
 Vô tướng như hư không
 Tất cả không năng thuyết
 Người trí quán như vậy.
 Xa lìa nơi pháp tướng
 Chẳng thích tất cả pháp
 Đây cũng không chỗ tu
 Thấy được Đại Mẫu Ni.
 Như ngài Đức Huệ nói
 Đây gọi là thấy Phật;
 Chỗ có tất cả hạnh
 Thể tánh đều tịch diệt.

Lúc đó Thiện Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Hi hữu đại dũng kiện
 Vô lượng chư Như Lai
 Ly cấu tâm giải thoát
 Tự độ hay độ người.
 Tôi thấy Thế gian Đấng
 Như thật chẳng điên đảo
 Như trong vô lượng kiếp
 Bực đủ trí chỗ thấy.
 Tất cả hạnh phạm phu
 Đều mau về diệt tận
 Tánh nó như hư không
 Nên nói là vô tận.
 Người trí nói vô tận
 Đây cũng không chỗ nói.
 Vì tự tánh vô tận
 Được có nan tư tận.
 Trong chỗ nói vô tận
 Không chúng sanh được có
 Biết chúng tánh như vậy
 Thời thấy Đại Danh Xưng.
 Không thấy nói là thấy
 Vô sanh nói chúng sanh
 Hoặc thấy, hoặc chúng sanh
 Rõ biết không thể tánh.
 Năng kiến cùng sở kiến
 Kiến giả đều khiến trừ,
 Chẳng hoại nơi chơn pháp
 Người này rõ biết Phật.
 Nếu người rõ biết Phật
 Và pháp của Phật nói
 Thời hay chiếu thể gian
 Như Phật Lô Giá Na.
 Chánh giác khéo khai thị
 Đạo một pháp thanh tịnh,
 Đại Sĩ tinh tấn huệ
 Diễn nói vô lượng pháp.
 Hoặc có hoặc không có
 Tướng niệm này đều trừ
 Như thế thấy được Phật

An trụ nơi thiết tế.

Lúc đó Trí Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Tôi nghe pháp tôi thắng
 Liên sanh trí huệ quang
 Chiếu khắp mười phương cõi
 Đều thấy tất cả Phật.
 Trong đây không chút vật
 Chỉ có danh tự giả
 Nếu chấp có ngã như
 Thời là vào đường hiểm.
 Những phạm phu chấp trước
 Chấp thân là thiết có
 Phật chẳng phải sở thủ
 Họ trọn chẳng thấy được.
 Người này không huệ nhãn
 Chẳng thể thấy được Phật
 Ở trong vô lượng kiếp
 Lưu chuyển biến sanh tử.
 Hữu tránh nói sanh tử
 Vô tránh là Niết Bàn
 Sanh tử và Niết Bàn
 Cả hai chẳng nói được.
 Nếu theo danh tự giả
 Chấp lấy hai pháp này
 Người này không đúng thật
 Chẳng biết Phật diệu đạo.
 Nếu móng tướng như vậy:
 “Đây Phật, đây tôi thắng”
 Điên đảo chẳng phải thật
 Chẳng thấy được Chánh giác.
 Biết được thật thể này
 Tướng chơn như tịch diệt
 Thời thấy đáng Chánh Giác
 Vượt khỏi đường ngữ ngôn.
 Ngôn ngữ nói các pháp
 Chẳng hiển được thiết tướng
 Bình đẳng mới thấy được
 Như pháp, Phật cũng vậy.
 Thời quá khứ chư Phật
 Vị lai và hiện tại
 Dứt hẳn gốc phân biệt
 Thế nên gọi là Phật.*

Chơn Thật Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Thà thọ khổ địa ngục
 Được nghe hồng danh Phật
 Chẳng thích vô lượng vui
 Mà chẳng nghe danh Phật.
 Sở dĩ nơi thời xưa
 Chịu khổ vô số kiếp
 Lưu chuyển trong sanh tử
 Vì chẳng nghe danh Phật.
 Với pháp chẳng điên đảo*

Mà hiện chứng như thật
 Là các tướng hòa hiệp
 Gọi là Vô Thượng Giác.
 Hiện chẳng phải hòa hiệp
 Khử, lai cũng như vậy
 Tất cả pháp vô tướng
 Đây là chơn thể Phật.
 Nếu quán được như vậy
 Các pháp nghĩa thậm thâm
 Thời thấy tướng chơn thật
 Pháp thân của chư Phật.
 Nơi thật thấy chơn thật
 Chẳng thật thấy chẳng thật
 Hiểu rốt ráo như vậy
 Cho nên gọi là Phật.
 Phật pháp chẳng giác được
 Rõ đây gọi “giác pháp”
 Chư Phật tu như vậy
 Một pháp bất khả đắc.
 Biết do một nên nhiều
 Biết do nhiều nên một
 Các pháp không chỗ tựa
 Chỉ do hòa hiệp khởi.
 Không năng tác, sở tác
 Chỉ từ nghiệp tướng sanh
 Tại sao biết như vậy
 Vì khác đây không có.
 Tất cả pháp vô trụ
 Định xứ bất khả đắc
 Chư Phật trụ nơi đây
 Rốt ráo không dao động.

Vô Thượng Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Đáng đại thừa vô thượng
 Xa lìa tướng chúng sanh
 Không có ai hơn được
 Nên hiệu là Vô Thượng.
 Chỗ chư Phật đã được
 Vô tác, vô phân biệt
 Thô thân thông vô sở hữu
 Vi tế cũng như vậy.
 Cảnh chư Phật sở hành
 Trong đó không có số
 Là chơn pháp của Phật.
 Như Lai quang chiếu khắp
 Diệt trừ những tối tăm
 Quang này chẳng có chiếu
 Cũng chẳng phải không chiếu.
 Nơi pháp không chỗ chấp
 Không niệm cũng không nhiễm
 Không trụ không xứ sở
 Chẳng hoại nơi pháp tánh.
 Trong đây không có hai
 Cũng lại không có một
 Bực đại trí thấy đúng

Kheo an trụ thật lý.
 Trong không, không có hai
 Không hai cũng như vậy
 Tam giới tất cả không
 Là chỗ thấy chư Phật.
 Phạm phu không hay biết
 Phật khiến trụ chánh pháp
 Các pháp vô sở trụ
 Ngộ đây thấy tự thân.
 Chẳng thân mà nói thân
 Chẳng khởi mà hiện khởi
 Không thân cũng không thấy
 Là Phật thân vô thượng.
 Như ngài Thật Huệ nói
 Chư Phật diệu pháp tánh
 Nếu người nghe pháp này
 Sẽ được thanh tịnh nhãn.

Lúc đó Kiên Cố Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Vĩ đại! quang minh lớn
 Bực vô thượng dưng kiên
 Vì lợi ích quần sanh
 Mà xuất hiện thế gian.
 Phật dùng tâm đại bi
 Quan sát khắp chúng sanh
 Thấy ở trong ba cõi
 Luân hồi thọ nhiều khổ.
 Chỉ trừ đáng Chánh Giác
 Đáng Đạo Sư đủ sức
 Tất cả các Trời Người
 Không ai cứu hộ được.
 Nếu chư Phật Bồ Tát
 Chẳng xuất hiện thế gian
 Thời không một chúng sanh
 Có thể được an lạc.
 Như Lai đáng chánh giác
 Và các chúng Thánh Hiền
 Xuất hiện ở thế gian
 Cho chúng sanh được vui.
 Nếu ai thấy Như Lai
 Vì được lợi hành lớn
 Nghe hiệu Phật sanh tin
 Thời là tháp thế gian.
 Chúng tôi thấy Như Lai
 Vì được lợi ích lớn
 Nghe diệu pháp như vậy
 Đều sẽ thành Phật đạo.
 Chư Bồ Tát quá khứ
 Do thân lực của Phật
 Được huệ nhãn thanh tịnh
 Rõ cảnh giới chư Phật.
 Nay thấy Lô Xá Na
 Càng thêm thanh tịnh tính
 Phật trí không ngăn mé
 Diễn thuyết chẳng thể hết.

*Thắng Huệ Bồ Tát thấy
Và tôi Kiên Cố Huệ
Trong vô số ức kiếp
Cũng nói chẳng thể hết*

-ooOoo-

15. PHÂM THẬP TRỤ THỨ MƯỜI LĂM

(Hán Bộ Phần Sau Quyển 16)

Lúc bấy giờ Pháp Huệ Bồ Tát thừa oai lực của Phật, nhập Bồ Tát vô lượng phương tiện tam muội. Do sức tam muội, ngoài ngàn Phật sát vi trần số thế giới ở mười phương, có ngàn Phật sát vi trần số Phật đều đồng hiệu là Pháp Huệ và đồng hiện đến bảo Pháp Huệ Bồ Tát rằng:

“Lành thay! lành thay! Thiện Nam Tử! Ông hay nhập Bồ Tát Vô Lượng phương tiện tam muội này.

Thiện Nam Tử! Trong mười phương, ở mỗi phương đều có ngàn Phật sát vi trần số chư Phật đều dùng thần lực đồng gia hộ ông.

Lại nguyện lực và thần lực của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai đây, cùng năng lực thiện căn của ông đã tu, nhập tam muội này, khiến ông thuyết pháp, vì để tăng trưởng Phật trí, vì thâm nhập pháp giới, vì khéo rõ chúng sanh giới, vì sở nhập vô ngại, vì sở hành vô chướng, vì được vô đẳng phương tiện, vì nhập như thiết trí tánh, vì giác tất cả pháp, vì biết tất cả căn, vì hay thọ trì diễn thuyết tất cả pháp: chính là phát khởi mười bực trụ của Bồ Tát.

Thiện Nam Tử! Ông nên thừa thần lực của Phật mà diễn thuyết pháp thập trụ ấy!”

Lúc đó chư Phật liền ban cho Pháp Huệ Bồ Tát trí vô ngại, trí vô trước, trí vô đoạn, trí vô si, trí vô dị, trí vô thất, trí vô lượng, trí vô thắng, trí vô giải đãi, trí vô đoạt. Tại sao vậy? Vì năng lực của tam muội này pháp như vậy.

Chư Phật đều đưa tay hữu xoa đánh của Pháp Huệ Bồ Tát.

Pháp Huệ Bồ Tát liền xuất định nói với chư Bồ Tát rằng:

“Chư Phật tử! Trụ xứ của Bồ Tát rộng lớn đồng với hư không giới.

Phật tử! Bồ Tát trụ nơi nhà tam thế chư Phật.

Nay tôi sẽ nói về chỗ trụ của Bồ Tát ấy.

Chư Phật tử! Chỗ trụ của Bồ Tát có mười bực mà tam thế chư Phật đã nói, sẽ nói và hiện đương nói.

Đây là mười bực trụ:

Sơ phát tâm trụ, Trì địa trụ, Tu hành trụ, Sanh quý trụ, Cụ túc phương tiện trụ, Chánh tâm trụ, Bất thối trụ, Đồng chơn trụ, Pháp vương tử trụ, Quán đánh trụ.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát phát tâm trụ?

Vị Bồ Tát này thấy Phật hình dung đoan nghiêm xinh đẹp có oai lực lớn, hoặc thấy thần túc, hoặc nghe thọ ký, hoặc nghe giảng dạy, hoặc thấy chúng sanh chịu những sự quá khổ, hoặc nghe Phật pháp rộng lớn của Như Lai mà phát bồ đề tâm, cầu như thiết trí.

Vị Bồ Tát này duyên mười pháp khó được mà phát tâm. Đây là mười pháp khó được:

Trí biết rõ thị xứ phi xứ, trí biết rõ thiện ác nghiệp báo, trí biết rõ căn tánh thắng liệt, trí biết rõ các loại

tri giải sai biệt, trí biết rõ các cảnh giới sai biệt, trí biết rõ tất cả chí xứ đạo, trí biết rõ các thiền giải thoát tam muội, trí túc mạng vô ngại, trí thiên nhãn vô ngại, trí tam thể lậu tận.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp. Đây là mười pháp:

Siêng cúng dường Phật, thích ở sanh tử, chủ trương diu dặt thể gian khiến trừ ác nghiệp, thường đem pháp thắng diệu dạy bảo, ca ngợi pháp vô thượng, học công đức của Phật, sanh ở trước Phật luôn được nhiếp thọ, phương tiện diễn nói tam muội tịch tịnh, ngợi khen xa lìa sanh tử luân hồi, làm chỗ quy y cho chúng sanh đang bị khổ.

Vì sao phải khuyên học mười pháp này. Vì muốn vị Bồ Tát này, ở trong Phật pháp, tâm thêm rộng lớn, có nghe được pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là bực Bồ Tát trị địa trụ?

Vị Bồ Tát này đối với chúng sanh phát mười thứ tâm:

Tâm lợi ích, tâm đại bi, tâm an lạc, tâm an trụ, tâm lân mẫn, tâm nhiếp thọ, tâm thù hộ, tâm đồng với mình, tâm là thầy, tâm làm đạo sư.

Chư Phật tử! nên khuyên vị Bồ Tát này học mười thứ pháp:

Tụng tập học rộng, rảnh rang tịch tịnh, gần thiện tri thức, nói lời hòa vui, nói tất biết thời, lòng không khiếp sợ, rõ thấu các nghĩa, tu hành đúng pháp, xa lìa ngu mê, an trụ bất động.

Do học mười pháp trên đây, vị Bồ Tát này đối với chúng sanh, thêm lớn đại bi, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát tự tại hành trụ?

Vị Bồ Tát này dùng mười hạnh để quan sát tất cả pháp:

Quán tất cả pháp vô thường, tất cả pháp khổ, tất cả pháp không, tất cả pháp vô ngã, tất cả pháp vô tác, tất cả pháp vô vị, tất cả pháp bất như danh, tất cả pháp vô xứ sở, tất cả pháp rời phân biệt, tất cả pháp không kiên thiết.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Quan sát chúng sanh giới, pháp giới, thể giới, quan sát địa giới, thủy giới, hỏa giới, phong giới, quan sát dục giới, sắc giới, vô sắc giới. Vì muốn vị Bồ Tát này được trí huệ sáng tỏ, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát sanh quý trụ?

Vị Bồ Tát này từ thánh giáo sanh, thành tựu mười pháp:

Trọn chẳng thối chuyển nơi Phật đạo, sanh lòng tin sâu thanh tịnh, khéo quan sát pháp, rõ biết chúng sanh, quốc độ, thể giới, nghiệp hạnh, quả báo, sanh tử, Niết Bàn.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Rõ biết tất cả Phật pháp thời quá khứ, thời vị lai, thời hiện tại; tu tập tất cả Phật pháp thời quá khứ, vị lai, hiện tại; viên mãn tất cả Phật pháp quá khứ, vị lai, hiện tại; biết rõ tất cả Phật bình đẳng. Đây là vì muốn cho vị Bồ Tát này được thăng tiến, nơi trong tam thế tâm được bình đẳng, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát cụ túc phương tiện trụ?

Vị Bồ Tát này trọn đủ mười pháp:

Căn lành tu tập đều vì cứu hộ tất cả chúng sanh, lợi ích tất cả chúng sanh, an lạc tất cả chúng sanh, ai mãn tất cả chúng sanh, độ thoát tất cả chúng sanh, khiến tất cả chúng sanh lìa những tai nạn, khiến tất cả chúng sanh thoát khổ sanh tử, khiến tất cả chúng sanh phát sanh tịnh tín, khiến tất cả chúng sanh đều được điều phục, khiến tất cả chúng sanh đều chứng Niết Bàn.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Biết chúng sanh vô biên, vô lượng, vô số, biết chúng sanh bất tư nghị, vô lượng sắc, bất khả lượng, biết chúng sanh không, vô sở tác, vô sở hữu, vô tự tánh.

Vì muốn vị Bồ Tát này, tâm lại càng tăng thắng hơn không bị nhiễm trước, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát chánh tâm trụ?

Vị Bồ Tát này nghe mười pháp tâm định chẳng động:

Nghe khen Phật hay chê Phật, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe khen pháp hay chê pháp, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe khen Bồ Tát hay chê Bồ Tát, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sanh hữu lượng hay vô lượng, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sanh hữu cầu hay vô cầu, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói chúng sanh dễ độ hay khó độ, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói pháp giới hữu lượng hay vô lượng, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói pháp giới có thành có hoại, đối với Phật pháp tâm định chẳng động. Nghe nói Phật pháp hoặc có hoặc không, đối với Phật pháp tâm định chẳng động.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Tất cả pháp vô tướng, tất cả pháp vô thể, tất cả pháp chẳng thể tự tại, tất cả pháp vô sở hữu, tất cả pháp không chơn thiệt, tất cả pháp không, tất cả pháp vô tánh, tất cả pháp như huyền, tất cả pháp như mộng, tất cả pháp vô phân biệt.

Vì muốn vị Bồ Tát này tâm lại càng thêm tăng tiến được chẳng thôi chuyên vô sanh pháp nhãn. Có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát bất thối trụ?

Vị Bồ Tát này nghe mười pháp kiên cố bất thối:

Nghe có Phật hay không có Phật, nghe có pháp hay không pháp, nghe có Bồ Tát hay không Bồ Tát, nghe có Bồ Tát hạnh hay không Bồ Tát hạnh, nghe có Bồ Tát tu hành được xuất ly hay chẳng xuất ly,

nghe quá khứ có Phật hay không Phật, nghe vị lai có Phật hay không Phật, nghe hiện tại có Phật hay không Phật, nghe Phật trí hữu tận hay vô tận, nghe tam thể là một tướng hay chẳng phải một tướng, đối với trong Phật pháp tâm đều chẳng thôi chuyên cả.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp quảng đại:

Nói một chính là nhiều, nói nhiều chính là một; văn tùy nơi nghĩa, nghĩa tùy nơi văn, chẳng có chính là có, có chính là chẳng phải có, vô tướng chính là tướng, tướng chính là vô tướng, vô tánh chính là tánh, tánh chính là vô tánh.

Vì muốn khiến vị Bồ Tát này tăng tiến, nơi tất cả pháp khéo hay xuất ly, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát đồng chơn trụ?

Vị Bồ Tát này trụ mười hạnh nghiệp:

Thân hạnh không lỗi, ngữ hạnh không lỗi, ý hạnh không lỗi, tùy ý thọ sanh, biết chúng sanh các thứ dục, biết chúng sanh các thứ tri giải, biết chúng sanh các thứ cảnh giới, biết chúng sanh các thứ nghiệp, biết thế giới thành hoại, thân tức tự tại vô ngại.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Biết tất cả Phật sát, động tất cả Phật sát, trì tất cả Phật sát, quán tất cả Phật sát, đến tất cả Phật sát, du hành vô số thế giới, lãnh thọ vô số Phật pháp, hiện thân biến hóa tự tại, nói ra tiếng quảng đại biến mãn, trong một sát na thừa sự cúng dường vô số Phật.

Vì muốn vị Bồ Tát này tăng tiến, hay được thiện xảo đối với tất cả pháp, có được nghe pháp liền tự hiểu hằng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát pháp vương tử trụ?

Vị Bồ Tát này khéo biết mười pháp:

Khéo biết chúng sanh thọ sanh, khéo biết phiền não hiện khởi, khéo biết tập khí tương tục, khéo biết chỗ làm phương tiện, khéo biết vô lượng pháp, khéo biết các oai nghi, khéo biết thế giới sai biệt, khéo biết những việc của thế gian trước thế gian sau, khéo biết diễn thuyết đệ nhất nghĩa.

Chư Phật tử! Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười pháp:

Pháp Vương xứ thiện xảo, Pháp Vương xứ quý độ, Pháp Vương xứ cung điện, Pháp Vương xứ thu nhập, Pháp Vương xứ quan sát, Pháp Vương xứ quán đánh, Pháp Vương lực trì, Pháp Vương vô úy, Pháp Vương minh tâm, Pháp Vương tán thán.

Vì muốn khiến vị Bồ Tát này tăng tiến tâm không chướng ngại, có được nghe pháp liền tự hiểu chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát quán đánh trụ?

Vị Bồ Tát này được thành tựu mười thứ trí:

Chân động vô số thế giới, chiếu diệu vô số thế giới trụ trì vô số thế giới, qua đến vô số thế giới, nghiêm tịnh vô số thế giới, khai thị vô số chúng sanh, quan sát vô số chúng sanh, biết căn tánh của vô số chúng sanh, khiến vô số chúng sanh thu nhập, khiến vô số chúng sanh điều phục.

Vị Bồ Tát này thân và thân nghiệp, thân thông biến hiện, quá khứ trí, vị lai trí, hiện tại trí, thành tựu Phật độ tâm cảnh giới, trí cảnh giới, tất cả đều chẳng thể biết được, hẳn đến Pháp Vương Tử Bồ Tát cũng chẳng biết được.

Vị Bồ Tát này nên khuyên học mười thứ trí của Như Lai:

Tam thế trí, Phật pháp trí, pháp giới vô ngại trí, Phật giới vô biên trí, sung mãn nhưt thiết thế giới trí, phổ chiếu nhưt thiết thế giới trí, trụ trì nhưt thiết thế giới trí, tri nhưt thiết chúng sanh trí, tri nhưt thiết pháp trí tri vô biên chư Phật trí.

Vì muốn khiến vị Bồ Tát này tăng trưởng nhưt thiết chúng trí, có được nghe pháp liền tự hiểu, chẳng do người khác dạy.

Lúc bấy giờ, do thần lực của Đức Phật trong mười phương, mỗi phương đều một vạn Phật sát vi trần số thế giới sáu thứ chân động. Mưa thiên hoa, tràng hoa, thiên mật hương, thiên tạp hương, thiên bửu y, thiên bửu vân, thiên trang nghiêm cụ. Những kỹ nhạc trời tự nhiên hòa tấu. Phóng thiên quang minh và âm thanh vi diệu.

Như ở thế giới này, thập phương thế giới, nơi điện Thiên Đê Thích nói pháp thập trụ và hiện thân biến cũng như vậy cả.

Lại do thần lực của Phật, mười phương đều có một vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát đến nơi đây và đồng nói rằng: “Lành thay! Lành thay! Nay Phật tử! Ngài khéo nói pháp này.

Chúng tôi đồng tên Pháp Huệ, quốc độ đồng hiệu Pháp Vân, Như Lai ở các cõi đó đều hiệu Diệu Pháp, Nơi pháp hội của Thế Tôn chúng tôi cũng giảng thuyết thập trụ, câu văn nghĩa lý và chúng hội quyền thuộc cũng đồng như nơi đây, không có tăng giảm.

Chúng tôi thừa thần lực của Đức Phật mà đến nơi pháp hội này để chứng minh.

Lúc đó Pháp Huệ Bồ Tát, thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương khắp cùng pháp giới, rồi nói kệ rằng:

*Thấy thân vi diệu đáng Thắng Trí
Tướng hảo đoan nghiêm đều đầy đủ
Tôn trọng như vậy rất khó gặp
Bồ Tát dũng mãnh sơ phát tâm.
Thấy đại thân thông không ai bằng
Nghe lời thọ ký và dạy bảo
Các loài chúng sanh khó vô lượng
Do đây Bồ Tát sơ phát tâm.
Nghe chư Như Lai đáng Phổ Thắng
Tất cả công đức đều thành tựu
Ví như hư không chẳng phân biệt
Bồ Tát do đây sơ phát tâm
Tam thế hơn quá gọi là xư
Tự tánh chúng ta là phi xư
Muốn đều rõ biết nghĩa chơn thật*

Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tất cả hữu vi các hạnh đạo
 Mỗi mỗi đều có chỗ nơi đến
 Đều muốn rõ biết thể tánh đó
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tất cả thế giới các chúng sanh
 Tùy nghiệp trôi lăn không tạm dứt
 Muốn được thiên nhân đều thấy rõ
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Trong đời quá khứ đã từng có
 Thể tánh như vậy, tướng như vậy
 Muốn đều rõ biết tức trụ kia
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tất cả chúng sanh những phiền não
 Tương tục, hiện khởi, và tập khí
 Muốn đều rõ biết rốt ráo hết
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tùy những chúng sanh chỗ an lập
 Các môn đàm luận đường ngữ ngôn
 Như thế để đó đều muốn biết
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tất cả các pháp lìa ngôn thuyết
 Tánh không tịch diệt vốn vô tác
 Muốn đều rõ thấu chơn nghĩa này
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn đều chấn động mười phương cõi
 Nghiên úp tất cả những đại hải
 Đây đủ chư Phật đại thân thông
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn một chơn lông phóng quang minh
 Chiếu khắp mười phương vô lượng cõi
 Trong mỗi quang minh giác tất cả
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn đem nan tư vô lượng cõi
 Để trong bàn tay mà chẳng động
 Rõ biết tất cả như huyền hóa
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn dùng một lông chấm nước biển
 Tất cả đại hải đều làm cạn
 Mà đều phân biệt biết số kia
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Quá khứ vị lai vô lượng kiếp
 Tất cả thế gian tướng thành hoại
 Đều muốn thấu rõ cùng biên tế
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tam thế tất cả chư Như Lai
 Tất cả Độc Giác và Thanh Văn
 Muốn biết hết cả những pháp đó
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Vô lượng vô biên các thế giới
 Muốn dùng một lông đều cân nổi
 Như thể tướng kia đều biết rõ
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Vô lượng vô số Luân Vi sơn
 Muốn khiến đều vào trong chơn lông
 Lớn nhỏ của kia đều biết rõ
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.

Muốn dùng một diệu âm tịch tịnh
 Khắp ứng mười phương tùy loại diễn
 Như vậy đều khiến sáng sạch rõ
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Ngôn ngữ của tất cả chúng sanh
 Một lời diễn nói đều hết cả
 Đều muốn rõ biết tự tánh kia
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Ngôn âm thế gian đều nói cả
 Khiến họ đều hiểu chứng tịch diệt
 Muốn được như vậy diệu thiết căn
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn khiến mười phương những thế giới
 Có tướng thành hoại đều được thấy
 Mà đều biết từ phận biệt sanh
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Tất cả mười phương những thế giới
 Vô lượng Như Lai đều sung mãn
 Đều muốn rõ biết Phật pháp kia
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Các loại biến hóa vô lượng thân
 Tất cả thế giới vi trần thấy
 Đều muốn rõ thấu từ tâm khởi
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Vô lượng vô số chư Như Lai
 Muốn nơi một niệm đều rõ biết
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn diễn thuyết đủ một câu pháp
 A tăng kỳ kiếp không cùng tận
 Mà khiến văn nghĩa đều chẳng đồng
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Mười phương tất cả các chúng sanh
 Tùy tướng họ lưu chuyển sanh diệt
 Muốn nơi một niệm đều rõ thấu
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Muốn dùng thân, ngữ và ý nghiệp
 Đến khắp mười phương không chướng ngại
 Rõ biết tam thế đều không tịch
 Bồ Tát do đây sơ phát tâm.
 Bồ Tát phát tâm như vậy rồi
 Khiến nên qua đến mười phương cõi
 Cung kính cúng dường chư Như Lai
 Do đây khiến được không thôi chuyển.
 Bồ Tát dùng mãnh cầu Phật đạo
 Ở nơi sanh tử chẳng môi nhàm
 Vì kia ca ngợi khiến thuận lành
 Như vậy khiến kia không thôi chuyển.
 Mười phương thế giới vô lượng cõi
 Đều ở trong đó làm Tôn Chủ
 Vì chư Bồ Tát nói như vậy
 Do đây khiến kia không thôi chuyển.
 Tôi thắng, tôi thương, tôi đệ nhất
 Pháp thậm thâm, vi diệu, thanh tịnh
 Khuyên chư Bồ Tát nói cùng người
 Dạy như vậy khiến lìa phiền não,
 Tất cả thế gian không bằng được

Nơi chẳng thể khuynh động dẹp phục
 Vì Bồ Tát kia thường ca ngợi
 Dạy như vậy khiến chẳng thối chuyển.
 Phật là thế gian Đại Lực Chủ
 Đây đủ tất cả những công đức
 Khiến các Bồ Tát trụ trong đó
 Dùng đây dạy làm Thắng Trượng Phu,
 Nơi vô lượng vô biên chư Phật
 Đều được qua đến để gần gũi
 Thường được chư Phật luôn nhiếp thọ
 Dạy như vậy khiến chẳng thối chuyển.
 Bao nhiêu những tam muội tịch tịnh
 Thấy đều diễn đạt không còn thừa
 Vì Bồ Tát kia nói như vậy
 Do đây khiến kia chẳng thối chuyển.
 Dẹp trừ vòng sanh tử các cõi
 Mà chuyển diệu pháp thanh tịnh luân
 Tất cả thế gian không chỗ chấp
 Vì các Bồ Tát nói như vậy.
 Tất cả chúng sanh đọa ác đạo
 Vô lượng khổ nặng làm bức ngặt
 Làm chỗ quy y cứu hộ họ
 Vì các Bồ Tát nói như vậy.
 Đây là “Bồ Tát phát tâm trụ”
 Nhứt hướng chí cầu vô thượng đạo,
 Như tôi đã nói pháp dạy bảo
 Tất cả chư Phật cũng như vậy.
 Thứ hai: “Bồ Tát trị đĩra trụ”
 Phải nên phát khởi tâm như vậy:
 Mười phương tất cả những chúng sanh
 Nguyên đều thuận theo lời Phật dạy,
 Tâm đại bi, lợi ích, an lạc,
 Tâm an trụ, xót thương, nhiếp thọ,
 Tâm thù hộ chúng sanh đồng mình,
 Tâm làm thầy và tâm đạo sư,
 Đã trụ tâm thẳng diệu như vậy
 Kế khiến tụng tập câu học rộng
 Thường thích tịch tịnh, chánh tư duy
 Gần gũi tất cả thiện tri thức.
 Nói lời hòa vui, lìa thô cứng
 Nói tất cả biết thời, không e sợ
 Rõ thấu nghĩa lý làm đúng pháp
 Xa lìa ngu mê tâm bất động:
 Đây là sơ học bồ đề hạnh
 Làm được hạnh này: Chơn Phật tử
 Nay tôi nói chỗ kia nên làm
 Như vậy Phật tử phải siêng học.
 Thứ ba: “Bồ Tát tu hành trụ”
 Thường y Phật giáo siêng quan sát
 Các pháp vô thường, khổ, và không
 Cũng không ngã mạn, không động tác.
 Tất cả các pháp chẳng đáng ưa
 Không đứng danh tự, không xú sở
 Không chỗ phân biệt, không chơn thiệt
 Người quán như vậy gọi Bồ Tát.
 Kế, khiến quan sát chúng sanh giới
 Và cũng quan sát nơi pháp giới

Thế giới sai biệt trọn không thừa
 Nơi kia đều nên khuyên quan sát.
 Thập phương thế giới và hư không
 Bao nhiêu địa, thủy, cùng hỏa, phong
 Dục giới, sắc giới, vô sắc giới
 Đều khuyên quán sát đến cùng tận.
 Quán sát cõi kia đều sai khác
 Và thế tánh nó, đều rốt ráo
 Dạy siêng tu hành được như vậy
 Đây thời gọi là chơn Phật tử.
 thứ tư: “Bồ Tát sanh quý trụ”
 Từ các thánh giáo mà xuất sanh
 Rõ thấu các cõi không chỗ có
 Vượt qua pháp kia sanh pháp giới.
 Tin Phật kiên cố, chẳng thể hoại
 Quán pháp tịch diệt, tâm an trụ
 Tùy những chúng sanh đều rõ biết
 Thế tánh hư vọng không chơn thiệt.
 Thế gian, sát độ, nghiệp và báo
 Sanh tử, Niết Bàn đều như vậy
 Phật tử nơi pháp quán như vậy
 Từ Phật thân sanh, gọi Phật tử.
 Quá khứ vị lai và hiện tại
 Trong đó bao nhiêu những Phật pháp
 Rõ biết chứa hạp và viên mãn
 Tu học như vậy khiến rốt ráo.
 Tam thế tất cả chư Như Lai
 Hay tùy quán sát đều bình đẳng
 Các thứ sai biệt bất khả đắc
 Người quán như vậy đạt tam thế.
 Như tôi tán dương ca ngợi đó
 Là những công đức đệ tử trụ
 Nếu hay y pháp siêng tu hành
 Mau thành Phật bồ đề vô thượng.
 Đây đến Bồ Tát trụ thứ năm
 Hiệu là “cụ túc phương tiện trụ”
 Vào sâu vô lượng phương tiện khéo
 Phát sanh nghiệp công đức rốt ráo.
 Bồ Tát chỗ tu các phước đức
 Đều vì cứu hộ các quần sanh
 Chuyên tâm làm lợi ích an lạc
 Một mặt xót thương khiến độ thoát.
 Vì tất cả đời trừ các nạn
 Dân thoát sanh tử, khiến vui mừng
 Mỗi mỗi điều phục không để sót
 Đều khiến đủ đức hướng Niết Bàn.
 Tất cả chúng sanh vô lượng biên
 Vô lượng, vô số, bất tư nghị
 Nhân đến bất khả xưng lượng thấy
 Nghe lành Như Lai pháp như vậy.
 Đây là Phật tử đệ ngũ trụ
 Thành tựu phương tiện độ chúng sanh
 Đáng đại trí viên mãn công đức
 Đem pháp như vậy để khai thị.
 Thứ sáu: “chánh tâm viên mãn trụ”
 Nơi pháp tự tánh không mê hoặc
 Chánh niệm tư duy, rời phân biệt

Tất cả trời người chẳng động đờc.
 Nghe khen chê Phật, cùng Phật pháp
 Bồ Tát và cùng Bồ Tát hạnh
 Chúng sanh hữu lượng hoặc vô lượng
 Hữu cầu vô cầu, độ khó dễ,
 Pháp giới lớn nhỏ và thành hoại
 Hoặc có hoặc không, lòng chẳng động
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Nhớ kỹ tư duy hằng quyết định.
 Tất cả các pháp đều vô tướng
 Vô thể, vô tánh, không, vô thiệt
 Như ảo, như mộng, rời phân biệt
 Thường thích được nghe nghĩa như vậy.
 Thứ bảy: “Bất thối chuyển Bồ Tát”
 Nơi Phật, Phật pháp, bồ tát hạnh
 Hoặc có, hoặc không, xuất, chẳng xuất
 Dầu nghe thuyết ấy không thối chuyển.
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Tất cả chư Phật có cùng không
 Phật trí hữu tận hoặc vô tận
 Tam thế một tướng các thứ tướng.
 Một tức là nhiều, nhiều là một
 Văn tùy nơi nghĩa, nghĩa tùy văn
 Như vậy tất cả xoay vần thành
 Bực bất thối nên vì chúng nói.
 Hoặc pháp có tướng và vô tướng
 Hoặc pháp có tánh và vô tánh
 Các thứ sai biệt thuộc lẫn nhau
 Người này nghe được rồi rớt ráo.
 Thứ tám: “Bồ Tát đồng chơn trụ”
 Thân ngữ ý hạnh đều đầy đủ
 Tất cả thanh tịnh không có lỗi
 Tùy ý thọ sanh được tự tại.
 Biết những chúng sanh lòng sở thích
 Các thứ ý giải đều sai khác
 Và kia chỗ có tất cả pháp
 Thập phương quốc độ tướng thành hoại,
 Đến được diệu thân thông mau chóng
 Trong tất cả chỗ tùy niệm qua
 Nơi chư Phật được nghe diệu pháp
 Khen ngợi tu hành không lười mỏi,
 Rõ biết tất cả các Phật độ
 Chấn động, gia trì và quán sát
 Vượt qua Phật độ vô lượng số
 Du hành thế giới vô biên số.
 Vô số diệu pháp đều hỏi han
 Chỗ muốn thọ thân đều tự tại
 Ngôn âm thiện xảo đều sung mãn
 Chư Phật vô số đều thờ kính.
 Thứ chín: “Bồ Tát vương tử trụ”
 Hay thấy chúng sanh thọ sanh khác
 Phiền não hiện, tập, đều biết cả
 Chỗ làm phương tiện đều khéo rõ,
 Các pháp đều khác, oai nghi khác
 Thế giới chẳng đồng, thườ trước sau
 Như kia thế tục, đệ nhưt nghĩa
 Đều khéo biết rõ không có thừa,

Chỗ Pháp Vương thiện xảo an lập
 Tùy nơi chỗ kia có diệu pháp
 Pháp Vương cung điện hoặc thu nhập
 Và trong nơi đó quan sát thấy,
 Pháp Vương chỗ có pháp quán đánh
 Thân lực, gia trì, không khiếp sợ
 Yên nghỉ cung thất, và ngợi khen
 Đem đây dạy bảo Pháp Vương Tử.
 Như vậy vì nói đều hết cả
 Mà khiến tâm kia không chấp trước
 Nơi đây rõ biết tu chánh niệm
 Tất cả chư Phật hiện ra trước.
 Thứ mười: “Quán đánh chơn Phật tử”
 Thành mãn pháp tối thượng đệ nhất
 Thập phương vô số các thế giới
 Đều hay chấn động quang chiếu khắp,
 Trụ trì, qua đến, cũng không thừa
 Thanh tịnh trang nghiêm đều đầy đủ
 Khai thị chúng sanh vô hạn số
 Quan sát căn tánh đều biết cả.
 Phát tâm điều phục cũng vô biên
 Đều khiến thu hưởng đại bồ đề
 Tất cả pháp giới đều quan sát
 Thập phương quốc độ đều khiến đến.
 Nơi đó, thân và thân hành động
 Thân thông biến hiện khó lường được
 Tam thế Phật độ các cảnh giới
 Nhân đến Vương Tử không rõ được.
 Pháp giới vô ngại vô biên trí
 Sung mãn nhất thiết thế giới trí
 Chiêu diệu thế giới trụ trì trí
 Rõ biết chúng sanh chư pháp trí
 Và biết chánh giác vô biên trí
 Như Lai vì nói đều đủ cả.
 Thập trụ Bồ Tát như vậy thấy
 Đều từ Như Lai pháp hóa sanh
 Tùy kia chỗ có công đức hạnh
 Tất cả trời người chẳng lường được.
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Phát tâm cầu Phật số vô biên
 Thập phương quốc độ đều sung mãn
 Đều sẽ được thành như thiết trí.
 Tất cả quốc độ không ngăn mé
 Thế giới chúng sanh pháp cũng vậy
 Hoặc, nghiệp, sở thích đều khác biệt
 Nương đó mà phát bồ đề tâm.
 Ban đầu một niệm cầu Phật đạo
 Chúng sanh thế gian và nhị thừa
 Hết sức suy gẫm còn chẳng biết
 Hưởng là bao nhiêu công đức khác.
 Thập phương tất cả các thế giới
 Dùng một lông đều cân nhắc được,
 Người đó biết được Phật tử này
 Công hạnh hưởng đến Phật đại trí.
 Thập phương chỗ có những biển lớn
 Đều dùng sợi lông chằm khiến cạn,
 Người đó biết được Phật tử này

*Công đức tu hành trong một niệm.
Tất cả thế giới nghiền làm bụi
Đều phân biệt được biết rõ số,
Người như vậy mới có thể thấy
Đạo tu hành của Bồ Tát này.
Thập phương chư Phật trong tam thế
Tất cả Độc Giác và Thỉnh Văn
Đều dùng tất cả diệu biệt tài
Khai thị sơ phát bồ đề tâm.
Phát tâm công đức chẳng lường được
Sung mãn tất cả cõi chúng sanh
Chúng trí cùng nói không hết được
Hưởng là bao nhiêu diệu hạnh khác.*

-ooOoo-

16. PHẠM PHẠM HẠNH THỨ MƯỜI SÁU (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 17)

Lúc bấy giờ Chánh Niệm Thiên Tử bạch Pháp Huệ Bồ Tát rằng: Thưa Phật tử! Trong tất cả thế giới, chư Bồ Tát y theo giáo pháp của Như Lai nhuộm y xuất gia, thế nào mà được phạm hạnh thanh tịnh, từ địa vị Bồ Tát đến đạo vô thượng bồ đề?”

Pháp Huệ Bồ Tát nói: “Này Phật tử! Đại Bồ Tát lúc tu phạm hạnh, nên dùng mười pháp làm cảnh sở duyên để tác ý quan sát.

Đây là mười pháp: thân, thân nghiệp, ngữ, ngữ nghiệp, ý, ý nghiệp, Phật, Pháp, Tăng và giới.

Nên quan sát như vậy: Thân là phạm hạnh ư? Nhãn đến giới là phạm hạnh ư?

Nếu thân là phạm hạnh, phải biết phạm hạnh thời là chẳng phải thiện, là phi pháp, là lộn đục, là hôi xấu, là bất tịnh, là đáng nhàm, là trái nghịch, là tạp nhiễm, là tử thi, là nhóm trùng.

Nếu thân nghiệp là phạm hạnh, thời phạm hạnh là hành, trụ, tọa, ngoạ, là ngó bên này bên kia, là co, duỗi, cúi, ngược.

Nếu ngữ ngôn là phạm hạnh, thời phạm hạnh là âm thanh, gió thổi, là môi, lưỡi, cuống họng, là thổ nạp, ngăn buong, là cao thấp, trong đục.

Nếu ngữ nghiệp là phạm hạnh, thời phạm hạnh là thưa chào hỏi thăm, là nói lược nói rộng, là nói dụ nói thẳng, là lời khen lời chê, là lời an lập, lời tùy tục, lời hiển liễu.

Nếu ý là phạm hạnh, thời phạm hạnh là giác, là quán, là phân biệt, ức niệm, tư duy, là ảo thuật, là ngủ mơ.

Nếu ý nghiệp là phạm hạnh, thời phạm hạnh là tư tưởng lạnh nóng đói khát, khổ vui, lo mừng.

Nếu Phật là phạm hạnh, thời sắc là Phật? hay thọ, tướng, hành, thức là Phật? Tướng hảo hay thần thông là Phật? Nghiệp hạnh hay quả báo là Phật?

Nếu pháp là phạm hạnh, thời tịch diệt hay Niết Bàn là pháp? Bất sanh hay bất khởi là pháp? Bất khả thuyết hay vô phân biệt, vô sở hành, bất hiệp tập, bất tùy thuận, vô sở đắc là pháp?

Nếu Tăng là phạm hạnh, thời Dự Lưu Hướng hay Dự Lưu Quả là Tăng? Nhứt Lai Hướng hay Nhứt Lai Quả là Tăng? Bất Hoàn Hướng hay Bất Hoàn Quả, Vô Sanh Hướng hay Vô Sanh Quả là Tăng? Tam minh hay lục thông là Tăng?

Nếu giới là phạm hạnh, thời đàn tràng là giới, hay hồi thanh tịnh là giới? Dạ oai nghi hay tam yết ma là giới? Hoà Thượng hay A Xà Lê là giới? Thế phát là giới, hay đắp y ca sa, hay khát thực, hay chánh mạng là giới?

Quan sát như vậy, nơi thân không sở thủ, nơi tu không sở trước, nơi pháp không sở trụ, quá khứ đã diệt, vị lai chưa đến, hiện tại không tịch, không người tác nghiệp, không kẻ thọ báo, đời này chẳng đời động, đời kia chẳng cải đổi. Như vậy, trong đây pháp nào gọi là phạm hạnh? Phạm hạnh từ chỗ nào đến? Là sở hữu của ai? Thế là gì? Do ai làm? Là có? Là không? Là Sắc? Là phi sắc? Là thọ? Là phi thọ? Là tướng? Là phi tướng? Là hành? Là phi hành? Là thức? Là phi thức?

Quan sát như vậy, vì pháp phạm hạnh bất khả đắc, vì pháp tam thể đều không tịch, vì ý không thủ trước, vì tâm không chướng ngại, vì sở hành vô nhị, vì phương tiện tự tại, vì thọ pháp vô tướng, vì quán pháp vô tướng, vì biết Phật pháp bình đẳng, vì đủ tất cả Phật pháp. Như đây gọi là phạm hạnh thanh tịnh.

Lại phải tu tập mười pháp, chính là mười trí lực của Như Lai. Phải quan sát mỗi trí lực. Trong mỗi trí lực có vô lượng nghĩa đều phải hạn hỏi. Sau khi nghe phải khởi tâm đại từ bi, quan sát chúng sanh mà chẳng bỏ lia, tư duy các pháp không có thôi dứt, thật hành nghiệp vô thượng không cần quả báo, rõ biết cảnh giới như ảo mộng, như bóng vang, như biến hóa.

Nếu Bồ Tát nào được tương ứng với quán hạnh như vậy, ở trong các pháp chẳng sanh hai kiến giải, tất cả Phật pháp mau được hiện tiền. Lúc sơ phát tâm liền được a nậu đà la tam miệu tam bồ đề. Biết tất cả pháp tức là tâm tự tánh, thành tựu huệ thân giác ngộ chẳng do người khác.

-ooOoo-

17. PHẨM SƠ PHÁT TÂM CÔNG ĐỨC THỨ MƯỜI BẢY

(Hán Bộ Phần Sau Quyển 17)

Lúc bấy giờ, Thiên Đế Thích bạch Pháp Huệ Bồ Tát rằng:

Thưa Phật tử! Bồ Tát sơ phát bồ đề tâm được bao nhiêu công đức?

Pháp Huệ Bồ Tát nói:

Nghĩa đó rất sâu, khó nói, khó biết, khó phân biệt, khó tin hiểu, khó chứng, khó làm, khó thông đạt, khó tư duy, khó đạt lượng, khó thu nhập.

Tuy nhiên, thừa oai thần của Đức Phật, tôi sẽ nói cho ông.

Này Phật tử! Giả sử có người đem tất cả đồ sở thích cúng dường chúng sanh trong vô số thế giới ở mười phương trọn một kiếp; rồi sau đó dạy họ thọ trì ngũ giới thanh tịnh. Cứ theo ý ông, công đức của người này nhiều chăng?

Thiên Đế thưa: “Công đức của người này, trừ Phật ra, không ai có thể lường được.”

Pháp Huệ Bồ Tát nói: “Này Phật tử! Công đức của người này đem so với công đức sơ phát tâm của Bồ Tát chẳng bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, một phần ức, một phần trăm ngàn na do tha ức, một phần số, một phần ca la, một phần toán, một phần dụ, nhần đến chẳng bằng một phần ưu ba ni sa đà.

Giả sử có người đem tất cả đồ sở thích cúng dường chúng sanh trong mười vô số thế giới ở mười phương trọn trăm kiếp, rồi sau đó dạy họ đều tu thập thiện. Cúng dường như vậy trọn trăm ngàn kiếp rồi dạy trụ tứ vô lượng tâm. Cúng dường trọn ức kiếp rồi dạy trụ tứ vô sắc định. Cúng dường trọn trăm ức kiếp rồi dạy trụ quả Tu Đà Hoàn. Cúng dường trọn ngàn ức kiếp, rồi dạy trụ quả A La Hán. Cúng dường trọn trăm ngàn na do tha ức kiếp, rồi dạy trụ Bích Chi Phật.

Này Phật tử! Cứ theo ý của ông, công đức của người này có nhiều chăng?

Thiên Đế thưa: “Công đức của người này, trừ Phật ra, không ai có thể lường được.”

Pháp Huệ Bồ Tát nói: “Này Phật tử! Công đức của người này đem so với công đức sơ phát tâm của Bồ Tát chẳng bằng một phần trăm, một phần ngàn, một phần trăm ngàn, một phần ức, một phần trăm ngàn na do tha ức, một phần số, một phần ca la, một phần toán, một phần dụ, nhần đến chẳng bằng một phần ưu ba ni sa đà.

Giả sử có người đem tất cả đồ sở thích cúng dường chúng sanh trong mười vô số thế giới ở mười phương trọn trăm kiếp, rồi sau đó dạy họ đều tu thập thiện. Cúng dường như vậy trọn ngàn kiếp rồi dạy trụ tứ thiên. Cúng dường như vậy trọn trăm ngàn kiếp rồi dạy trụ tứ vô lượng tâm. Cúng dường trọn ức kiếp rồi dạy trụ tứ vô sắc định. Cúng dường trọn trăm ức kiếp rồi dạy trụ quả Tu Đà Hoàn. Cúng dường trọn ngàn ức kiếp rồi dạy trụ quả Tư Đà Hàm. Cúng dường trọn trăm ngàn ức kiếp, rồi dạy trụ quả A Na Hàm. Cúng dường trọn trăm ngàn na do tha ức kiếp, rồi dạy trụ Bích Chi Phật.

Này Phật tử! Cứ theo ý của ông, công đức của người này có nhiều chăng?

Thiên Đế thưa: “Công đức của người này chỉ có Phật là biết được thôi.”

Pháp Huệ Bồ Tát nói: “Này Phật tử! Công đức của người này đem so với công đức của Bồ Tát sơ phát tâm chẳng bằng một phần trăm, hẳn đến chẳng bằng một phần mười ba ni sa đà.

Tại sao thế? Này Phật tử! Tất cả chư Phật lúc sơ phát tâm, chẳng phải chỉ vì đem tất cả đồ sở thích cúng dường chúng sanh trong mười vô số thế giới ở mười phương trải qua trăm kiếp, hẳn đến trăm ngàn na do tha kiếp mà phát bồ đề tâm. Cũng chẳng phải chỉ vì giáo hóa những chúng sanh ấy tu ngũ giới, thập thiện, tứ thiền, tứ không, hẳn đến khiến trụ nơi quả A La Hán và Bích Chi Phật mà phát bồ đề tâm. Chính là vì khiến Chủng tánh Như Lai chẳng dứt, vì đầy khắp tất cả thế giới, vì độ thoát tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới, vì biết rõ cả sự thành hoại của tất cả thế giới, vì biết rõ chúng sanh cấu tịnh trong tất cả thế giới, vì biết rõ sở thích, phiền não, tập khí của tất cả chúng sanh, vì biết rõ sự chết đây sanh kia của tất cả chúng sanh, vì biết rõ căn tánh phương tiện của tất cả chúng sanh, vì biết rõ tâm hành của tất cả chúng sanh, vì trí biết rõ tam thế chúng sanh, vì biết rõ cảnh giới bình đẳng của tất cả Phật, vì những điều trên đây mà phát tâm vô thượng bồ đề.

Này Phật tử! Giả sử có người trong một khoảng một niệm có thể qua khỏi phương đông vô số thế giới, đi luôn như vậy trọn vô số kiếp, số thế giới của người này đã trải qua khó có ai biết được.

Người thứ hai, trong một niệm có thể qua khỏi tất cả thế giới của người thứ nhất đã trải qua trong vô số kiếp, người này cũng đi luôn mãi trọn vô số kiếp.

Cứ lần lượt tuần tự như vậy đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy. Thế là trong mười phương có cả thầy trăm người. Số thế giới của trăm người này đã trải qua còn có thể biết được tể hạn.

Công đức căn lành của Bồ Tát sơ phát vô thượng bồ đề tâm, không ai có thể biết tể hạn được.

Này Phật tử! Tại sao vậy? vì Bồ Tát phát bồ đề tâm không có tể hạn. Nghĩa là vì muốn biết rõ thập phương tất cả thế giới, muốn biết diệu thế giới tức là thô thế giới, và thô tức là diệu, thế giới giữa tức là thế giới úp, và úp tức là giữa, tiểu thế giới tức là đại thế giới và đại tức là tiểu, thế giới rộng tức là thế giới hẹp và hẹp tức là rộng, một thế giới tức là bất khả thuyết thế giới và bất khả thuyết tức là một, bất khả thuyết thế giới vào trong một thế giới và một thế giới vào trong bất khả thuyết, uế thế giới tức là tịnh thế giới, và tịnh tức là uế, muốn biết trong đầu một sợi lông tất cả thế giới tánh sai biệt, trong tất cả thế giới một đầu lông một thể tánh, muốn biết trong một thế giới xuất sanh tất cả thế giới, muốn biết tất cả thế giới không thể tánh, muốn dùng một niệm mà biết hết tất cả thế giới rộng lớn mà không chướng ngại. Vì có trên đây mà phát tâm vô thượng bồ đề.

Lại ví dụ: giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết kiếp số thành hoại trong vô số thế giới ở phương Đông, cứ niệm niệm biết như vậy trọn vô số kiếp.

Người thứ hai trong khoảng một niệm có thể biết tất cả kiếp số của người thứ nhất đã biết trong vô số kiếp, rồi niệm niệm biết như vậy trọn vô số kiếp.

Cứ tuần tự tăng lên đến người thứ mười, chín phương kia cũng như vậy.

Thế là có cả thầy trăm người. Kiếp số thành hoại của tất cả thế giới trong mười phương qua sự hiểu biết của trăm người này, còn có thể biết được ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ Tát sơ phát tâm không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát chẳng phải chỉ vì biết sự thành hoại của bao nhiêu thế giới đó mà phát tâm vô thượng bồ đề. Mà vì muốn biết rõ sự thành hoại của tất cả thế giới không thừa không sót nên phát tâm.

Nghĩa là muốn biết kiếp dài tức là kiếp ngắn, ngắn tức là dài, dài ngắn bình đẳng, một kiếp bình đẳng với vô số kiếp, vô số với một cũng vậy, kiếp có Phật bình đẳng với kiếp không Phật, không với có cũng vậy, trong kiếp một Phật có bất khả thuyết Phật, trong kiếp bất khả thuyết Phật có một Phật, hữu lượng kiếp bình đẳng với vô lượng kiếp, vô lượng kiếp bình đẳng với hữu lượng kiếp, hữu tận kiếp bình đẳng với vô tận kiếp, vô tận với hữu tận cũng vậy, bất khả thuyết kiếp bình đẳng với một niệm, một niệm bình đẳng với bất khả thuyết kiếp, tất cả kiếp vào phi kiếp, phi kiếp vào tất cả kiếp. Vì muốn trong một niệm biết hết kiếp số thành hoại của tất cả thế giới trong ba thời quá khứ, vị lai và hiện tại, nên phát tâm vô thượng bồ đề.

Đây gọi là sơ phát tâm đại thế trang nghiêm trí thần thông rõ biết tất cả kiếp.

Lại ví dụ: “Giả sử có người, trong khoảng một niệm có thể biết những tri giải sai biệt của tất cả chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Niệm niệm biết rõ như vậy mãi vô số kiếp.

Người thứ hai trong khoảng một niệm có thể biết những tri giải của tất cả chúng sanh mà người thứ nhất đã biết trọn vô số kiếp. Lần lượt tuần tự đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy.

Những tri giải riêng biệt của tất cả chúng sanh trong mười phương như vậy, còn có thể biết được ngần mế.

Công đức căn lành của Bồ Tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mế.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát phát tâm chẳng phải vì chỉ muốn biết bao nhiêu tri giải của bao nhiêu chúng sanh đó, mà vì muốn biết những tri giải của các chúng sanh trong tất cả thế giới.

Nghĩa là Bồ Tát phát tâm vô thượng bồ đề, vì muốn biết tất cả tri giải sai biệt vô biên, tri giải sai biệt của một chúng sanh bình đẳng với tri giải của vô số chúng sanh, vì muốn được trí phương tiện biết rõ bất khả thuyết tri giải sai biệt, muốn biết rõ mỗi mỗi tri giải sai biệt của tất cả chúng sanh trọn vẹn không thừa sót, muốn biết rõ tri giải thiện, bất thiện, quá khứ, hiện tại, vị lai, muốn biết rõ tri giải tương tợ và chẳng tương tợ, muốn biết rõ tất cả tri giải tức là một tri giải, một tri giải tức là tất cả tri giải, muốn biết được sức tri giải của Như Lai, muốn biết rõ sự sai biệt của hữu thượng giải, vô thượng giải, hữu dư giải, vô dư giải, đẳng giải, bất đẳng giải, hữu y giải, vô y giải, cộng giải, bất cộng giải, hữu biên giải, vô biên giải, sai biệt giải, vô sai biệt giải, thiện giải, bất thiện giải, thế gian giải, xuất thế gian giải, muốn được vô ngại ở nơi tất cả diệu giải, đại giải, vô lượng giải, chánh vị giải, muốn dùng vô lượng phương tiện biết rõ trọn vẹn thập phương tất cả chúng sanh giới, mỗi chúng sanh có nào là tịnh giải, tề giải, thô giải, muốn biết rõ trọn vẹn thâm mật giải, phương tiện giải, phân biệt giải, tự nhiên giải, tùy nhân khởi giải, tùy duyên khởi giải.

Vì muốn được như trên đây mà Bồ Tát phát tâm vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Lại ví dụ: Giả sử có người trong khoảng một niệm, có thể biết căn tánh sai biệt của tất cả chúng sanh trong vô số thế giới phương Đông, niệm niệm biết như vậy trọn vô số kiếp.

Người thứ hai, trong một niệm, có thể rõ biết tất cả sự biết về căn tánh chúng sanh trọn vô số kiếp của người thứ nhất.

Lần lượt tuần tự đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy.

Những căn tánh sai biệt của bao nhiêu chúng sanh trong bao nhiêu thế giới của trăm người đó rõ biết trọn vô số kiếp, còn có thể biết được ngần mế.

Công đức căn lành của Bồ Tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát phát tâm chẳng phải chỉ vì biết bao nhiêu căn tánh đó, mà chính vì muốn biết rõ trọn vẹn những căn tánh sai biệt của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới. Nói rộng ra, hẳn đến muốn biết trọn vẹn tất cả lưới căn tánh mà Bồ Tát phát tâm vô thượng bồ đề.

Lại ví dụ: Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết những chỗ sở thích của những chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông, niệm niệm biết như vậy trọn vô số kiếp. Tuần tự nói rộng đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy. Chỗ sở thích của thập phương chúng sanh này còn có thể biết được ngần mé.

Công đức thiện căn của Bồ Tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát phát tâm chẳng phải vì chỉ để biết chừng ấy sở thích của bao nhiêu chúng sanh đó, mà chính là vì muốn biết tất cả sở thích của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới.

Lại ví dụ: Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết những phương tiện của những chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Tuần tự nói rộng như vậy hẳn đến người thứ mười. Chín phương kia cũng đều như vậy.

Những loại phương tiện cùng thập phương chúng sanh đó còn có thể biết được ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ Tát sơ phát tâm không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát phát tâm chẳng phải vì để biết bao nhiêu phương tiện của thập phương chúng sanh đó, mà chính là để biết trọn vẹn những phương tiện của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới.

Lại ví dụ: Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết những tâm sai biệt của những chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Nói rộng hẳn đến những tâm sai biệt của những chúng sanh trong thập phương thế giới, còn có thể biết ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ Tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát phát tâm chẳng phải chỉ vì để biết ngần ấy tâm sai biệt, mà chính vì để biết trọn vẹn những tâm sai biệt của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới.

Lại ví dụ: Giả sử có người trong khoảng một niệm có thể biết những nghiệp sai biệt của những chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Nói rộng hẳn đến những nghiệp sai biệt của những chúng sanh trong thập phương thế giới, còn có thể biết ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ Tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát phát tâm chẳng phải chỉ vì để biết những nghiệp sai biệt của bao nhiêu chúng sanh đó, mà chính là vì để biết rõ trọn vẹn những nghiệp sai biệt của tất cả chúng sanh trong tất cả thế giới và cả tam thế.

Lại ví dụ: Giả sử có người trong khoảng một niệm, có thể biết những phiền não của chúng sanh trong vô số thế giới ở phương Đông. Lần lượt nói rộng nói đến người thứ mười và chín phương kia, còn có thể biết được ngần mé.

Công đức căn lành của Bồ Tát sơ phát tâm, không ai có thể biết được ngần mé.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát phát tâm chẳng phải chỉ vì để biết những phiền não của bao nhiêu chúng sanh đó, mà chính vì để biết rõ trọn vẹn những phiền não sai biệt của những chúng sanh trong tất cả thế giới.

Nghĩa là muốn biết rõ trọn vẹn những phiền não nhẹ, nặng, chủng tử hiện hành, tất cả chúng sanh có vô lượng phiền não, các loại sai biệt, các loại giác quán để đối trị sạch tất cả những tạp nhiễm.

Muốn biết trọn vẹn phiền não y tựa vô minh, phiền não tương ưng với ai, để dứt kiết sử phiền não của tất cả loài.

Muốn biết trọn vẹn tham phần, sân phần, si phần và đẳng phần phiền não, để dứt căn bản phiền não.

Muốn biết trọn vẹn ngã phiền não, ngã sở phiền não, ngã mạn phiền não, để giác ngộ hết tất cả phiền não.

Muốn biết trọn vẹn từ điên đảo phân biệt sanh ra căn bản phiền não, tùy phiền não, như thân kiến sanh sáu mươi hai kiến chấp, để điều phục tất cả phiền não.

Muốn biết trọn vẹn cái phiền não, chướng phiền não, để phát tâm đại bi, tâm cứu hộ dứt tất cả phiền não khiến tất cả trí tánh thanh tịnh.

Vì muốn được như vậy mà Bồ Tát phát tâm vô thượng bồ đề.

Lại ví dụ: Giả sử có người trong khoảng một niệm đem các thứ thượng vị ẩm thực, y phục, hoa hương, phan lọng, tăng già lam, cung điện thượng diệu, màn trướng báu, những tòa sư tử trang nghiêm và những diệu bửu cung kính cúng dường vô số chư Phật phương Đông và những chúng sanh trong vô số thế giới, luôn trọn vô số kiếp và cũng khuyên những chúng sanh đó đồng cúng dường Phật. Đến khi chư Phật nhập diệt đều xây tháp cao rộng trang nghiêm để thờ xá lợi và hình tượng của Phật trọn vô số kiếp. Chín phương kia cũng đều như vậy.

Này Phật tử! Công đức của người trên đây, theo ý ông, có nhiều chăng?

Thiên Đế thưa: “Công đức đó chỉ có Đức Phật là biết được thôi”.

Pháp Huệ Bồ Tát nói: “Công đức đem sánh với công đức của Bồ Tát sơ phát tâm không bằng một phần trăm, hẳn đến chẳng bằng một phần ưu ba ni sa đà.

Nói rộng như thế tuần tự đến người thứ mười. Công đức cúng dường của tất cả người trên đây cũng không bằng một phần ưu ba ni sa đà đối với công đức của Bồ Tát sơ phát tâm.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát phát tâm chẳng phải chỉ hạn cúng dường bao nhiêu Đức Phật như vậy, mà chính vì để cúng dường thập phương tam thế tất cả chư Phật.

Bồ Tát phát tâm này rồi, có thể biết tất cả quá khứ chư Phật lúc mới thành chánh giác đến lúc nhập Niết Bàn, có thể tin bao nhiêu thiện căn của tất cả vị lai chư Phật, có thể biết bao nhiêu trí huệ của tất cả hiện tại chư Phật.

Tam thế chư Phật có bao nhiêu công đức, Bồ Tát này có thể tin được, thọ được, có thể biết, có thể tu, có thể được, có thể chứng, có thể trọn nên, có thể cùng chư Phật bình đẳng một tánh.

Tại sao vậy? Bồ Tát này vì chẳng dứt Phật chủng mà phát tâm, vì đầy khắp tất cả thế giới, vì độ thoát tất cả chúng sanh, vì biết rõ sự thành hoại của tất cả thế giới, vì biết rõ sự cấu tịnh của tất cả chúng sanh, vì biết rõ ba cõi thanh tịnh của tất cả thế giới, vì biết rõ sở thích, phiền não, tập khí của tất cả chúng sanh, vì biết rõ tất cả chúng sanh chết đây sanh kia, vì biết rõ căn tánh phương tiện của tất cả chúng sanh, vì biết rõ tâm hành của tất cả chúng sanh, vì trí biết rõ tam thế của tất cả chúng sanh.

Vì những điều trên đây mà Bồ Tát phát tâm vô thượng bồ đề.

Do phát tâm nên thường được tất cả tam thế chư Phật ức niệm, sẽ được vô thượng bồ đề. Liên được tất cả tam thế chư Phật ban diệu pháp. Liên cùng tất cả tam thế chư Phật thể tánh bình đẳng. Đã tu pháp trợ đạo của tất cả tam thế chư Phật. Trang nghiêm Phật pháp bất cộng của tất cả tam thế chư Phật. Được trọn vẹn trí huệ thuyết pháp của tất cả tam thế chư Phật.

Tại sao vậy? Vì phát tâm như đây sẽ được thành Phật.

Nên biết người này đồng với tam thế chư Phật, bình đẳng với cảnh giới của chư Phật, bình đẳng với công đức của chư Phật, được trí huệ chơn thật một thân cùng vô lượng thân rốt ráo bình đẳng của chư Phật.

Lúc vừa phát tâm liền được thập phương tất cả chư Phật đồng khen ngợi, liền có thể thuyết pháp giáo hoá điều phục chúng sanh trong tất cả thế giới, liền có thể chấn động tất cả thế giới, liền có thể chiếu sáng tất cả thế giới, liền có thể dứt diệt những khổ ác đạo của tất cả thế giới, liền có thể nghiêm tịnh tất cả quốc độ, liền có thể thị hiện thành Phật trong tất cả thế giới, liền có thể khiến tất cả chúng sanh đều được vui mừng, liền có thể vào tất cả pháp giới tánh, liền có thể được trí huệ quang minh của tất cả Phật.

Bồ Tát sơ phát tâm đây chẳng phải cầu được một ít trong tam thế, như là Phật, Phật pháp, Bồ Tát, bồ tát pháp, Độc giác, độc giác pháp, Thinh văn, thinh văn pháp, thế gian, thế gian pháp, xuất thế gian, xuất thế gian pháp, chúng sanh, chúng sanh pháp, mà chỉ cầu được nhứt thiết chủng trí, nơi các pháp giới, tâm không chấp trước.

Lúc bấy giờ, do thần lực của Phật, mười phương đều mười ngàn Phật sát vi trần số thế giới chấn động sáu cách, mưa hoa trời, hương trời, tràng hoa trời, y phục trời, báu trời, đồ trang nghiêm trời, trỗi kỹ nhạc trời, phóng quang minh trời và âm thanh trời.

Lúc đó, mười phương, đều qua khỏi ngoài mười Phật sát vi trần số thế giới, có mười ngàn Phật sát vi trần số Phật đồng hiệu Pháp Huệ, và đều hiện thân ra trước Pháp Huệ Bồ Tát mà bảo rằng:

Lành thay! Lành thay! Nay Pháp Huệ! Nay ông có thể thuyết được pháp đó. Chúng thế gian ở mười phương, đều mười ngàn Phật sát vi trần số chư Phật cũng thuyết pháp đó.

Lúc ông thuyết pháp đó, có mười ngàn Phật sát vi trần số Bồ Tát phát tâm vô thượng bồ đề. Chư Phật chúng thế gian đều thọ ký cho họ: qua khỏi ngàn bất khả thuyết vô biên kiếp, đồng xuất thế thành Phật trong một kiếp và đồng hiệu Thanh Tịnh Tâm Như Lai, thế giới khác nhau.

Chư Phật chúng thế gian sẽ hộ trì pháp này, khiến chư Bồ Tát thời vị lai, người chưa nghe đều được nghe.

Như ở Ta Bà thế giới này, trên danh Tu di thuyết pháp như vậy khiến các chúng sanh nghe pháp thọ hóa, mười phương trăm ngàn ức na do tha vô lượng, vô biên, tận pháp giới hư không giới, trong tất cả thế giới cũng nói pháp này giáo hóa chúng sanh. Bồ Tát thuyết pháp đồng tên Pháp Huệ. Đều do thần lực

của Phật, nguyện lực của Phật, vì muốn hiển thị Phật pháp, vì dùng trí quang chiếu khắp, vì muốn khai xiển thật nghĩa, vì khiến chúng được pháp tánh, vì khiến hội chúng đều hoan hỷ, vì muốn khai thị nhơn Phật pháp, vì được tất cả Phật bình đẳng, vì rõ pháp giới vô nhị, nên thuyết pháp như vậy.

Lúc đó Pháp Huệ Bồ Tát quan sát khắp tất cả chúng hội mười phương thế giới, muốn đều thành tựu các chúng sanh, muốn đều trừ sạch những nghiệp quả báo, muốn đều khai hiển thanh tịnh pháp giới, muốn đều nhổ trừ căn bòn tạp nhiễm, muốn đều tăng trưởng tín giải rộng lớn, muốn đều khiến biết rõ căn tánh vô lượng chúng sanh, muốn đều khiến biết pháp tam thế bình đẳng, muốn đều khiến quan sát Niết Bàn giới, muốn tăng trưởng thiện căn thanh tịnh của mình, thừa oai lực của Phật mà nói kệ rằng:

*Vì lợi thế gian phát đại tâm
Tâm đó khắp cùng cả mười phương
Chúng sanh, quốc độ pháp tam thế
Phật và Bồ Tát biến tối thắng.
Rốt ráo hư không khắp pháp giới
Chỗ có tất cả những thế gian
Như các Phật pháp đều qua đến
Phát tâm như vậy không thối chuyển.
Từ niệm chúng sanh không tạm bỏ
Lìa những nẻo hại khắp nhiều ích
Quang minh chiếu thể làm sở quy
Thập Lực hộ niệm khó nghĩ bàn.
Thập phương quốc độ đều đến vào
Tất cả hình sắc đều thị hiện
Như Phật phước trí rộng vô biên
Tùy thuận tu nhơn không chấp trước.
Có cõi giữa, hoặc nghiêng, hoặc úp
Thô diệu rộng lớn vô lượng thứ
Bồ Tát một khi phát đại tâm
Đều qua đến được không chướng ngại.
Bồ Tát thắng hạnh bất khả thuyết
Đều siêng tu tập vô sở trụ
Thấy tất cả Phật lòng mến thích
Khắp vào biển pháp sâu của Phật.
Thương xót ngũ thú các quần sanh
Khiến trừ cấu uế khắp thanh tịnh
Nói thanh Phật chủng chẳng đoạn tuyệt
Dẹp dứt cung ma không có thừa.
Đã trụ Như Lai bình đẳng tánh
Khéo tu vi diệu phương tiện đạo
Nơi Phật cảnh giới sanh tín tâm
Được Phật quán đánh tâm không trước.
Nhớ nghĩ báo ân cho Đức Phật
Lòng như kim cương chẳng bị ngăn
Có thể chiếu rõ công hạnh Phật
Tự nhiên tu tập hạnh bồ đề.
Các loài sai biệt vô lượng tướng
Nghiệp quả và tâm cũng chẳng một
Nhận đến căn tánh các loại khác
Một khi phát tâm đều thấy rõ.
Tâm đó rộng lớn khắp pháp giới
Vô y, vô biên, như hư không
Xu hướng Phật trí, không sở thủ
Rõ chắc thiết tế lìa phân biệt.
Biết tâm chúng sanh không sanh tướng*

Rõ thấu các pháp không pháp tướng
 Dầu khắp phân biệt mà vô biệt
 Úc na do cõi đều qua đến.
 Vô lượng chư Phật diệu pháp tạng
 Tùy thuận quan sát đều vào được
 Căn hạnh chúng sanh đều biết cả
 Đến chỗ như vậy là như Phật.
 Nguyên lớn thanh tịnh hằng tương ưng
 Thích cúng dường Phật không thôi chuyển
 Trời người thấy đó không nhầm chán
 Thường được chư Phật chỗ hộ niệm.
 Tâm đó thanh tịnh vô sở y
 Dầu quán thâm pháp mà chẳng chấp
 Tư duy như vậy vô lượng kiếp
 Ở trong tam thế không sờ trước.
 Tâm đó kiên cố khó chế ngăn
 Đến Phật bồ đề không chướng ngại
 Chỉ cầu diệu đạo trừ mê hoặc
 Đi khắp pháp giới chẳng khổ nhọc.
 Biết pháp ngữ ngôn đều tịch diệt
 Chỉ vào chơn như tuyệt dị giải
 Chư Phật cảnh giới đều thuận quán
 Đạt nơi tam thế tâm vô ngại.
 Bồ Tát mới phát tâm rộng lớn
 Có thể qua khắp mười phương cõi
 Pháp môn vô lượng bất khả thuyết
 Trí quang chiếu khắp đều sáng tỏ.
 Đại bi rộng độ rất không sánh
 Từ tâm cùng khắp đồng hư không
 Mà với chúng sanh chẳng phân biệt
 Thanh tịnh như vậy đi thế gian.
 Thập phương chúng sanh đều an ủi
 Tất cả chỗ làm đều chơn thật
 Hằng dùng tịnh tâm lời chẳng khác
 Thường được chư Phật đồng gia hộ.
 Quá khứ chỗ có đều ghi nhớ
 Vị lai tất cả đều phân biệt
 Thập phương thế giới khắp vào trong
 Để độ chúng sanh khiến ra khỏi.
 Bồ Tát đầy đủ diệu trí quang
 Khéo rõ hơn duyên không có nghi
 Tất cả mê hoặc đều dứt trừ
 Như vậy mà đi nơi pháp giới.
 Ma Vương cung điện đều dẹp phá
 Chúng sanh màn lừa đều trừ dứt
 Là những phân biệt tâm chẳng động
 Khéo rõ cảnh giới của Như Lai.
 Lưới nghi tam thế đều đã trừ
 Đối với Như Lai sanh tịnh tín
 Do tin được thành trí bất động
 Do trí thanh tịnh hiểu chơn thiệt.
 Vì khiến chúng sanh được xuất ly
 Tận thời vị lai khắp lợi ích
 Mãi mãi cần khổ tâm chẳng nhầm
 Nhẫn đến địa ngục cũng an thọ.
 Phước trí vô lượng đều đầy đủ
 Chúng sanh căn dục đều rõ biết

Và những nghiệp hạnh đều biết cả
 Theo sở thích họ vì thuyết pháp.
 Rõ biết tất cả không vô ngã
 Từ niệm chúng sanh thường không bỏ
 Dùng một đại bi vi diệu âm
 Vào khắp thế gian mà diễn thuyết.
 Phóng đại quang minh các màu sắc
 Chiếu khắp chúng sanh trừ đen tối
 Trong quang Bồ Tát ngôi liên hoa
 Vì chúng xiển dương pháp thanh tịnh.
 Nơi đâu một lông hiện các cõi
 Chư đại Bồ Tát đều sung mãn
 Chúng hội trí huệ sai khác cả
 Đều rõ biết được tâm chúng sanh.
 Thập phương thế giới bất khả thuyết
 Một niệm đi khắp hết tất cả
 Lợi ích chúng sanh cúng dường Phật
 Nơi chỗ chư Phật hỏi thăm nghĩa.
 Nơi chư Như Lai tướng là cha
 Vì lợi chúng sanh tu giác hạnh
 Trí huệ thiện xảo thông pháp tạng
 Vào nơi thâm trí không sờ trước.
 Tùy thuận tư duy nói pháp giới
 Trải vô lượng kiếp chẳng cùng tận
 Trí dẫu khéo vào không xứ sở
 Không có mỗi nhàm không sờ trước.
 Sanh trong nhà tam thế chư Phật
 Chúng được Như Lai diệu pháp thân
 Khắp vì quần sanh hiện các sắc
 Ví như thuật gia làm tất cả.
 Hoặc hiện mới tu hạnh thù thắng
 Hoặc hiện sơ sanh và xuất gia
 Hoặc hiện dưới cây thành bồ đề
 Hoặc vì chúng sanh hiện nhập diệt.
 Bồ Tát trụ nơi pháp hi hữu
 Là Phật cảnh chẳng phải nhị thừa
 Thân ngữ ý tướng đều đã trừ
 Các thứ tùy nghi đều hiện được.
 Bồ Tát chỗ được các Phật pháp
 Chúng sanh tư duy phát cuồng loạn
 Trí nhập thiết tế tâm vô ngại
 Khắp hiện Như Lai sức tự tại.
 Đây ở thế gian không sánh bằng
 Huống là lại thêm hạnh thù thắng
 Dầu chưa đầy đủ nhất thiết trí
 Đã được Như Lai tự tại lực.
 Đã trụ nhứt thừa đạo rốt ráo
 Sâu vào pháp vi diệu tối thượng
 Khéo biết chúng sanh thời, phi thời
 Vì lợi ích nên hiện thân thông.
 Phân thân đầy khắp tất cả cõi
 Phóng tịnh quang minh trừ đời tối
 Ví như Long Vương khởi đại vân
 Khắp tuôn mưa màu đều đầy thấm.
 Quan sát chúng sanh như ảo mộng
 Do nghiệp lực nên thường lưu chuyển
 Đại bi xót thương đều cứu vớt

Vì nói vô vi tịnh pháp tánh.
 Phật lực vô lượng đầy cũng vậy
 Ví như hư không vô lượng biên
 Vì khiến chúng sanh được giải thoát
 Ưc kiếp siêng tu không mỏi nhọc.
 Quan sát tư duy diệu công đức
 Khéo tự tại hạnh đệ nhất vô thượng
 Nơi các thắng hạnh luôn chẳng bỏ
 Chuyên niệm sanh thành như thiết trí.
 Một thân thị hiện vô lượng thân
 Tất cả thế giới đều đầy khắp
 Tâm đó thanh tịnh vô phân biệt
 Một niệm khó nghĩ, sức như vậy.
 Nơi các thế gian chẳng phân biệt
 Nơi tất cả pháp không vọng tưởng
 Quán sâu các pháp mà chẳng lấy
 Hằng cứu chúng sanh không sở độ.
 Tất cả thế gian chỉ là tướng
 Ở trong các thứ đều sai khác
 Biết cảnh giới tướng hiểm và sâu
 Vì hiện thân thông để độ thoát.
 Ví như thuật gia sức tự tại
 Bồ Tát thân biến cũng như vậy
 Thân khắp pháp giới và hư không
 Tùy tâm chúng sanh đều được thấy.
 Năng sở phân biệt lìa cả hai
 Tạp nhiễm thanh tịnh không sở thú
 Hoặc phược hoặc giải trí đều quên
 Chỉ nguyện khắp ban vui quân chúng.
 Tất cả thế gian chỉ tướng lực
 Dùng trí mà vào tâm vô úy
 Tư duy các pháp cũng như vậy
 Suy cầu tam thế bất khả đắc.
 Hay vào quá khứ trọn thời trước
 Hay vào vị lai trọn thời sau
 Hay vào hiện tại tất cả chỗ
 Thường siêng quan sát không chỗ có.
 Tùy thuận Niết Bàn pháp tịch diệt
 Trụ nơi vô tránh vô sở y
 Tâm như thiết tế không gì sánh
 Chuyên hướng bồ đề trọn chẳng thối.
 Tự tại những thắng hạnh không thối khiếp
 An trụ bồ đề chẳng động lay
 Phật và Bồ Tát cùng thế gian
 Cùng tận pháp giới đều sáng tỏ.
 Muốn được tối thắng đạo đệ nhất
 Là vua giải thoát như thiết trí
 Nên phải mau phát bồ đề tâm
 Hết hẳn hữu lậu lợi quân sanh.
 Xu hướng bồ đề tâm thanh tịnh
 Công đức rộng lớn bất khả thuyết
 Vì lợi quân sanh nên khen thuật
 Phật tử các ngài nên nghe kỹ.
 Vô lượng thế giới đều làm bụi
 Trong mỗi hạt bụi vô lượng cõi
 Mỗi cõi chư Phật đều vô lượng
 Đều hay thấy rõ không sở thú.

Khéo biết chúng sanh không sanh tướng
 Khéo biết ngữ ngôn không ngữ tướng
 Nơi các thế giới tâm vô ngại
 Đều khéo biết rõ không sở trước.
 Tâm đó rộng lớn như hư không
 Việc trong tam thế đều rõ suốt
 Tất cả nghi hoặc đều dứt trừ
 Chánh quán Phật pháp không sở thủ.
 Mười phương vô lượng các quốc độ
 Một niệm qua đến lòng vô trước
 Liễu đạt thế gian những pháp khổ
 Đều trụ vô sanh chân thiết tế.
 Vô lượng nan tư chỗ chư Phật
 Đều đến hội đó để lễ Phật
 Thường làm thượng thủ hỏi Như Lai
 Bồ Tát thật hành những nguyện hạnh.
 Tâm thường nhớ đến Phật mười phương
 Mà không sở y không sở thủ
 Hằng khuyên chúng sanh trồng thiện căn
 Trang nghiêm quốc độ khiến thanh tịnh.
 Tất cả chúng sanh trong ba cõi
 Dùng vô ngại nhãn đều quan sát
 Bao nhiêu tập tánh những căn giải
 Vô lượng vô biên đều thấy rõ.
 Chúng sanh sở thích đều rõ biết
 Như vậy tùy nghi vì thuyết pháp
 Nơi những nhiệm tịnh đều thông đạt
 Khiến kia vô số những tam muội
 Bồ Tát một niệm đều vào được
 Trong đó tướng trí và sở duyên
 Đều khéo biết rõ được tự tại.
 Bồ Tát được trí rộng lớn này
 Mau đến bồ đề không sở ngại
 Vì muốn lợi ích các quần sanh
 Mọi nơi tuyên dương đại nhơn pháp.
 Khéo biết thế gian kiếp dài ngắn
 Một tháng nửa tháng và ngày đêm
 Quốc độ riêng biệt tánh bình đẳng
 Thường siêng quan sát chẳng phóng dật.
 Đến khắp mười phương các thế giới
 Mà nơi phương xứ không sở thủ
 Nghiêm tịnh quốc độ đều không thừa
 Mà chẳng phân biệt là nghiêm tịnh.
 Chúng sanh thị xứ hoặc phi xứ
 Và đến những nghiệp hoặc báo khác
 Tùy thuận tư duy vào Phật lực
 Nơi đây tất cả đều rõ biết.
 Tất cả thế gian những căn tánh
 Những thứ nghiệp hạnh vào ba cõi
 Lợi căn và trung cùng hạ căn
 Tất cả như vậy đều quan sát.
 Tịnh cùng bất tịnh những trị giải
 Thắng, liệt và trung đều thấy rõ
 Công hạnh chỗ đến của chúng sanh
 Ba cõi tương tục đều thuyết được.
 Thiên định giải thoát các tam muội
 Nhiệm tịnh nhơn khởi đều chẳng đồng

Và cùng đời trước khổ vui khác
 Tịnh tu Phật lực đều hay thấy.
 Chúng sanh nghiệp hoặc nổi các loài
 Đứt các loài này được tịch diệt
 Những pháp hữu lậu trọn chẳng sanh
 Và tập chủng kia đều rõ biết.
 Như Lai phiên não đều trừ hết
 Đại trí quang minh chiếu thế gian
 Bồ Tát ở trong Phật thập lực
 Dầu chưa chứng được cũng không nghi.
 Bồ Tát ở trong một chơn lông
 Niệm khắp mười phương vô lượng cõi
 Hoặc có tạp nhiễm hoặc thế gian
 Các thứ nghiệp hạnh đều rõ biết.
 Trong một vi trần vô lượng cõi
 Vô lượng chư Phật và Phật tử
 Các cõi riêng khác không tạp loạn
 Như một, tất cả đều thấy rõ.
 Nơi một chơn lông thấy mười phương
 Hết hư không giới các thế gian
 Chẳng có một nơi không có Phật
 Cõi Phật như vậy đều thanh tịnh.
 Ở trong chơn lông thấy cõi Phật
 Lại thấy tất cả các chúng sanh
 Tam thế sáu loài đều chẳng đồng
 Ngày, đêm, giờ, tháng có phước giải.
 Đại trí như vậy các Bồ Tát
 Chuyên tâm xu hướng ngôi Pháp Vương
 Nơi cảnh Phật trụ thuận tư duy
 Mà được vô biên đại hoan hỷ.
 Bồ Tát phân thân vô lượng ức
 Cúng dường tất cả chư Như Lai
 Thân thông biến hiện thắng vô tỉ
 Chỗ Phật sở hành đều trụ được.
 Với vô lượng Phật đều mến khen
 Bao nhiêu pháp tạng đều say nếm
 Thấy Phật nghe pháp siêng tu hành
 Như uống cam lộ lòng vui đẹp.
 Đã được Như Lai thặng tam muội
 Khéo vào các pháp trí tăng trưởng
 Tín tâm bất động như Tu Di
 Làm tạng công đức cho quần sanh.
 Từ tâm rộng lớn khắp chúng sanh.
 Đều nguyện mau thành nhứt thiết trí
 Mà luôn vô trước, không sợ y
 Là các phiên não được tự tại.
 Trí rộng lớn thương xót chúng sanh
 Nhiếp khắp tất cả đồng với mình
 Biết không, vô tướng, không chơn thật
 Mà lòng tu hành không lười trễ.
 Bồ Tát phát tâm lượng công đức
 Ưc kiếp ca ngợi không hết được
 Vì xuất sanh các Đức Như Lai
 Và quả Thịnh văn quả Độc giác.
 Mười phương quốc độ các chúng sanh
 Ban cho an vui vô lượng kiếp
 Khuyến trì ngũ giới và thập thiện

Tứ thiên, tứ tâm, các định xứ.
 Lại trọn nhiều kiếp ban an vui
 Khiến dứt phiền não thành La Hán
 Những phước đức đó dầu vô lượng
 Nhưng chẳng bằng công đức phát tâm.
 Lại dạy ức chúng thành duyên giác
 Được hạnh vô tránh đạo vi diệu
 Đem đó sánh với bồ đề tâm
 Toán số thí dụ không bằng được.
 Một niệm qua được trần số cõi
 Như vậy đi mãi vô lượng kiếp
 Số những cõi đó còn tính được
 Công đức phát tâm chẳng thể biết.
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Bao nhiêu kiếp số vô lượng biên
 Những kiếp số này còn biết được
 Công đức phát tâm chẳng thể lường.
 Do tâm bồ đề khắp mười phương
 Bao nhiêu phân biệt đều biết cả
 Một niệm tam thế đều thấu tỏ
 Vì lợi ích vô lượng chúng sanh.
 Thập phương thế giới những chúng sanh
 Ý muốn, tri giải và phương tiện
 Đến hư không giới đều lường được
 Công đức phát tâm khó lường biết.
 Bồ Tát chí nguyện khắp mười phương
 Từ tâm lợi khắp các quần sanh
 Đều khiến tu hành Phật công đức
 Thế nên sức đó không ngăn mé.
 Chúng sanh: muốn, hiểu, lòng sở thích
 Căn tánh, phương tiện, hạnh riêng biệt
 Nơi trong một niệm đều rõ biết
 Nhứt thiết trí trí tâm đồng đẳng.
 Tất cả chúng sanh các hoặc nghiệp
 Ba cõi tương tục không tạm dứt
 Những ngăn mé này còn biết được
 Công đức phát tâm khó nghĩ bàn.
 Phát tâm hay lìa nghiệp phiền não
 Cúng dường tất cả chư Như Lai
 Nghiệp hoặc đã lìa tương tục dứt
 Khấp trong bình đẳng đời được giải thoát.
 Một niệm cúng dường vô biên Phật
 Cũng cúng vô số các chúng sanh
 Đều dùng hương hoa và tràng đẹp
 Tràng phan lọng báu y phục tốt.
 Thức ngon tòa báu chỗ kinh hành
 Các thứ cung điện đều nghiêm tốt
 Tỳ Lô Giá Na diệu bửu châu
 Như ý ma ni phát sáng chói,
 Như vậy niệm niệm đem cúng dường
 Trọn vô lượng kiếp bất khả thuyết
 Người đó phước tụ dầu lại nhiều
 Chẳng bằng phát tâm công đức lớn.
 Đã nói bao nhiêu những ví dụ
 Không có bằng được bồ đề tâm
 Bởi vì tam thế chư Như Lai
 Đều từ phát tâm này mà có.

Phát tâm vô ngại không chùng ngần
 Muốn cầu lượng đó không thể được
 Nhứt thiết trí trí nguyện tất thành
 Bao nhiêu chúng sanh đều độ trọn.
 Phát tâm rộng lớn đồng hư không
 Sanh những công đức đồng pháp giới
 Công hạnh phổ biến không khác: “như”
 Trọn lia chấp trước bình đẳng: “Phật”.
 Tất cả pháp môn đều vào cả
 Tất cả quốc độ đều qua được
 Tất cả trí cảnh đều thông đạt
 Tất cả công đức đều thành tựu.
 Tất cả năng xả luôn tương tục
 Tịnh các giới phẩm không sờ trước
 Đây đủ vô thượng công đức lớn
 thường siêng tinh tấn bất thối chuyển.
 Vào thâm thiên định thường tư duy
 Trí huệ rộng lớn đồng tương ưng
 Đây là bậc Bồ Tát tối thắng
 Xuất sanh tất cả đạo Phổ Hiền.
 Tam thế tất cả chư Như Lai
 Đều dùng tam muội đà la ni
 Thần thông biến hóa đồng trang nghiêm.
 Mười phương chúng sanh vô biên lượng
 Thế giới hư không cũng như vậy
 Phát tâm vô lượng hơn số kia
 Do đây hay sanh tất cả Phật.
 Bồ đề tâm là gốc thập lực
 Cũng là gốc tứ biện vô úy
 Và mười tám Phật pháp bất cộng
 Tất cả đều từ phát tâm được.
 Chư Phật thân sắc tướng đoan nghiêm
 Nhân đến diệu pháp thân bình đẳng
 Trí huệ vô trước đáng cúng dường
 Đều do phát tâm mà được có.
 Tất cả Độc Giác Thinh Văn thừa
 Sắc giới tứ thiên tam muội lạc
 Và vô sắc giới tứ định xứ
 Đều do phát tâm làm cội gốc.
 Tất cả Trời người tự tại vui
 Nhân đến các loài các thú vui
 Tinh tấn, định, huệ, căn, lực thấy
 Tất cả đều do sơ phát tâm.
 Từ nhơn phát khởi tâm rộng lớn
 Thời hay tu hành lục độ hạnh
 Khuyến các chúng sanh tự tại chánh hạnh
 Ở trong tam giới thọ an vui.
 Trụ Phật trí vô ngại thiết nghĩa
 Bao nhiêu diệu hạnh đều khai mở
 Hay khiến vô lượng các chúng sanh
 Đều dứt hoặc nghiệp hưởng Niết Bàn.
 Trí huệ sáng chói như tịnh nhứt
 Các hạnh đầy đủ như trăng tròn
 Công đức luôn đầy như biển cả
 Không nhớ không ngại đồng hư không.
 Khắp phát vô biên nguyện công đức
 Đều ban vui tất cả chúng sanh

Tân thuở vị lai y nguyện hạnh
 Thường siêng tu tập độ chúng sanh.
 Vô lượng đại nguyện khó nghĩ bàn
 Nguyện khiến chúng sanh đều thanh tịnh
 Không, vô tướng, vô nguyên, vô y
 Do vì nguyện lực đều hiển rõ.
 Rõ pháp tự tánh như hư không
 Tất cả tịch diệt đều bình đẳng
 Pháp môn vô số bất khả thuyết
 Vì chúng sanh nói không sờ trước.
 Thập phương thế giới chư Như Lai
 Đều đồng tán thán sơ phát tâm
 Tâm này vô lượng đức trang nghiêm
 Đến được bờ kia đồng với Phật.
 Như số chúng sanh ngàn ấy kiếp
 Nói công đức đó chẳng thể hết
 Bởi ở nhà lớn của Như Lai
 Các pháp thế gian không dụ được.
 Muốn biết tất cả các Phật pháp
 Phải nên mau phát bỏ để tâm
 Tâm này hơn hết trong công đức
 Tất được Như Lai vô ngại trí.
 Chúng sanh tâm hành đếm biết được
 Quốc độ vi trần cũng đếm được
 Ngăn mé hư không có thể lường
 Phát tâm công đức không lường được.
 Xuất sanh tam thế tất cả Phật
 Thành tựu thế gian tất cả vui
 Tăng trưởng tất cả thắng công đức
 Dứt hẳn tất cả các nghi hoặc.
 Khai thị tất cả diệu cảnh giới
 Trừ hết tất cả các chướng ngại
 Thành tựu tất cả cõi thanh tịnh
 Xuất sanh tất cả trí Như Lai.
 Muốn thấy thập phương tất cả Phật
 Muốn ban vô tận công đức tạng
 Muốn diệt chúng sanh tất cả khổ
 Phải nên mau phát bỏ để tâm.

18. PHẨM MINH PHÁP THỨ MUỖI TÁM

(Hán Bộ Tron Quyển 18)

Lúc bấy giờ Tinh Tấn Huệ Bồ Tát bạch Pháp Huệ Bồ Tát rằng: “Thưa Phật tử! Đại Bồ Tát sơ phát bồ đề tâm, thành tựu vô lượng công đức như vậy, đủ trang nghiêm lớn, lên Phật thừa, vào chính vị Bồ Tát, bỏ những pháp thế gian, được pháp xuất thế của Phật, được tam thế chư Phật nhiếp thọ, quyết định đến chỗ vô thượng bồ đề rất ráo.

Chư Bồ Tát đó ở trong Phật giáo, tu tập thế nào khiến chư Phật đều hoan hỷ, vào chỗ trụ của chư Bồ Tát, tất cả đại hạnh đều được thanh tịnh, bao nhiêu đại nguyện đều khiến đầy đủ, được tưng rộng lớn của Bồ Tát, tùy chỗ đáng hóa độ thường vì thuyết pháp mà luôn chẳng bỏ hạnh ba la mật, chúng sanh sở niệm đều làm cho được giải thoát, nổi thanh Phật chủng khiến chẳng đoạn tuyệt, thiện căn phương tiện thấy đều chẳng luống?

Thưa Phật tử! Chư Bồ Tát đó dùng phương tiện gì có thể sẽ viên mãn được những pháp đó? Xin xót thương tuyên nói cho đại chúng, trong hội này đều muốn nghe.

Và như chư đại Bồ Tát thường siêng tu tập dứt trừ tất cả vô minh hắc ám, hàng phục ma oán, chế các ngoại đạo, rửa sạch hẳn tất cả tâm như phiền não, đều có thể thành tựu tất cả thiện căn, ra khỏi hẳn tất cả ác thú các nạn, tu tập tất cả cảnh giới đại trí, thành tựu tất cả bậc Bồ Tát, các ba la mật, tổng trì, tam muội, lục thông, tam minh, tứ vô sở úy, công đức thanh tịnh, trang nghiêm tất cả quốc độ chư Phật, và những tướng hảo, thân hạnh, ngữ hạnh, tâm hạnh đều thành tựu đầy đủ, khéo biết lực, vô úy, bất cộng, như thiết chủng trí và cảnh giới sở hành của tất cả chư Phật Như Lai, vì muốn thành thực tất cả chúng sanh tùy tâm sở thích của họ mà lấy Phật độ, tùy căn, tùy thời diễn thuyết vô lượng pháp, Phật sự rộng lớn, và vô lượng pháp công đức khác, những hạnh, những đạo và những cảnh giới thấy đều viên mãn, mau bình đẳng với công đức của Như Lai, nơi chư Như Lai lúc tu bồ tát hạnh trong trăm ngàn vô số kiếp chứa hợp pháp tạng đều thủ hộ được và khai thị diễn thuyết được, các ma ngoại đạo không thể làm ngại hư, nhiếp trì chánh pháp không cùng tận, lúc thuyết pháp ở tất cả thế giới được Thiên, Long, Bát Bộ, Nhơn Vương, Phạm Vương, nhần đến Như Lai Pháp Vương thấy đều thủ hộ, tất cả thế gian cung kính cúng dường, thường được chư Phật hộ niệm, tất cả Bồ Tát cũng đều ái kính, được sức thiện căn thêm lớn pháp lành, khai diễn pháp tạng rất sâu của Như Lai, nhiếp trì chánh pháp để tự trang nghiêm. Công hạnh thứ đệ của tất cả Bồ Tát, trong mong ngài đều diễn thuyết cho.

Lúc đó Tinh Tấn Huệ Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này ma nói kệ rằng:

*Đáng Đại Danh Xưng khéo diễn thuyết
Công đức sở thành của Bồ Tát
Sâu vào vô biên hạnh rộng lớn
Đầy đủ thanh tịnh trí vô sư.
Nếu có Bồ Tát sơ phát tâm
Thành tựu bậc phước đức trí huệ
Vào vô sanh vị siêu thế gian
Tron được pháp bồ đề vô thượng.
Lại kia thế nào trong Phật giáo
Kiên cố siêng tu càng thêm hơn
Khiến chư Như Lai đều hoan hỷ
Trụ địa của Phật mau được vào.
Nguyện hạnh thanh tịnh đều đầy đủ
Và được tưng trí huệ rộng lớn
Thường hay thuyết pháp độ chúng sanh
Mà tâm vô y và vô trước.
Bồ Tát tất cả bình đẳng la mật*

Đều khéo tu hành không khuyết giảm
 Chúng sanh sở niệm đều cứu độ
 Thường trì Phật chủng khiến chẳng dứt.
 Chỗ làm kiên cố chẳng luống bỏ
 Tất cả công thành được xuất ly
 Như chư Bồ Tát chỗ tu hành
 Đạo thanh tịnh kia nguyện tuyên nói.
 Phá hẳn tất cả tối vô minh
 Hàng phục các ma và ngoại đạo
 Bao nhiêu cầu uế đều trừ sạch
 Được gần Như Lai bậc đại trí.
 Lià hẳn ác đạo các hiểm nạn
 Tu tập cảnh đại trí thù thắng
 Được sức diệu đạo gần Đức Phật
 Tất cả công đức đều thành tựu.
 Chúng được Như Lai trí tối thắng
 Trụ ở vô lượng các quốc độ
 Tùy tâm chúng sanh mà thuyết pháp
 Và làm các Phật sự rộng lớn.
 Thế nào mà được các diệu đạo
 Khai diễn Như Lai chánh pháp tạng
 Thường hay thọ trì các Phật pháp
 Không ai hơn được, không ai bằng.
 Thế nào vô úy như sư tử
 Chỗ làm thanh tịnh như trăng tròn?
 Thế nào tu tập công Đức Phật
 Đường như liên hoa chẳng dính nước?

Lúc đó Pháp Huệ Bồ Tát nói với Tinh Tấn Huệ Bồ Tát rằng: “Lành thay Phật tử! Nay ngài muốn được nhiều lợi ích, nhiều an vui, nhiều ơn huệ, thương xót thế gian chư thiên và loài người mà hồi hạnh thanh tịnh của Bồ Tát tu tập như vậy.

Thưa Phật tử! Ngài trụ thiết pháp, phát đại tinh tấn, tăng trưởng bất thối, đã được giải thoát, có thể hỏi như trên đây, đồng với Đức Như Lai.

Ngài lắng nghe khéo suy nghĩ, nay tôi thừa oai lực của Đức Phật mà nói phần ít trong vấn đề đó.

Thưa Phật tử! Đại Bồ Tát đã phát tâm vô thượng bồ đề, phải lià si tối, tinh tấn gìn giữ chớ có phóng dật.

Đại Bồ Tát trụ mười pháp sau đây gọi là chẳng phóng dật:

Một là giữ gìn giới cấm; hai là xa lià ngu si, tâm bồ đề thanh tịnh; ba là lòng thích ngay thẳng rời điều đua phỉnh; bốn là siêng tu căn lành không thối chuyển; năm là luôn khéo tư duy tâm của mình đã phát; sáu là chẳng thích gần gũi tất cả phàm phu tại gia hay xuất gia; bảy là tu những nghiệp lành mà chẳng mong cầu quả báo thế gian; tám là lià hẳn nhị thừa mà thật hành bồ tát hạnh; chín là thích tu tập điều lành chẳng để đoạn tuyệt; mười là luôn khéo quan sát sức tương tục của mình.

Đại Bồ Tát trụ bất phóng dật thời được điều thanh tịnh dưới đây:

Một là thật hành đúng như lời nói; hai là niệm trí được thành tựu; bình đẳng là trụ nơi thâm định chẳng trầm chẳng diệu; bốn là thích cầu Phật pháp không lười bỏ; năm là theo pháp được nghe quan sát đúng lý sanh diệu trí huệ; sáu là nhập thâm thiền định được Phật thần thông; bảy là tâm bình đẳng không cao hạ; tám là tâm không chướng ngại đối với chúng sanh loại thượng trung hạ, bình đẳng lợi ích như đại

địa; chín là nếu thấy chúng sanh nhẫn đến một phen phát bồ đề tâm thời tôn trọng kính thờ xem như hoà thượng; mười là đối với hoà thượng và a xà lê thọ giới, chư Bồ Tát, các thiện tri thức, các pháp sư luôn tôn trọng kính thờ.

Bồ Tát trụ bất phóng dật phát đại tinh tấn, khởi chánh niệm, sanh thẳng nguyện, tu hành chẳng dứt, tâm không y tựa tất cả pháp, hay siêng tu tập pháp thậm thâm, vào môn vô tránh thêm tâm quảng đại, có thể thuận biết rõ vô biên Phật pháp, khiến chư Phật đều hoan hỷ.

Bồ Tát lại có mười pháp sau đây có thể làm cho chư Phật hoan hỷ:

Một là tinh tấn bất thoái; hai là chẳng tiếc thân mạng; bình đẳng là không mong cầu lợi dưỡng; bốn là biết tất cả pháp đều như hư không; năm là khéo quan sát vào khắp pháp giới; sáu là biết các pháp ẩn lòng không ý trước; bảy là luôn phát đại nguyện; tám là thành tựu nhẫn trí; chín là quan sát pháp lành của mình lòng không tăng giảm; mười là y vô tác môn tu những tịnh hạnh.

Lại có mười pháp sau đây có thể làm cho chư Phật hoan hỷ:

An trụ bất phóng dật; an trụ vô sanh nhẫn; an trụ đại từ; an trụ đại bi; an trụ đầy đủ các môn ba la mật; an trụ đại hạnh; an trụ đại nguyện; an trụ xảo phương tiện; an trụ dũng mãnh lực; an trụ trí huệ, quan sát tất cả pháp đều vô trụ, như hư không.

Có mười pháp sau đây làm cho Bồ Tát mau nhập các địa:

Một là khéo viên mãn hai hạnh phước và trí; hai là có thể trang nghiêm đạo ba la mật; bình đẳng là trí huệ sáng suốt chẳng tùy tha ngữ; bốn là kính thờ thiện hữu luôn không bỏ lia; năm là thường hành tinh tấn không giải đãi; sáu là khéo an trụ Như Lai thần lực; bảy là tu các căn lành chẳng sanh mỗi nhọc; tám là thâm tâm lợi trí dùng pháp đại thừa để tự trang nghiêm; chín là đối với pháp môn của các địa tâm không trụ; mười là đồng một thể tánh với thiện căn phương tiện của tam thế chư Phật.

Bồ Tát lúc sơ trụ địa phải khéo quan sát tùy nơi mình, có tất cả pháp môn, có thậm thâm trí huệ, tùy nơn đã tu, tùy quả đã được, tùy cảnh giới mình, tùy lực dụng mình, tùy chỗ thị hiện của mình, tùy mình phân biệt, tùy mình đã được, đều khéo quan sát biết tất cả pháp đều là tự tâm mà không sở trước. Biết được như vậy vào bồ đề địa hay khéo an trụ.

Bồ Tát đó suy nghĩ rằng: chúng ta phải nên mau vào các địa. Vì nếu chúng ta trụ trong các địa thành tựu công đức rộng lớn như vậy. Đã đủ công đức thời lần lần vào Phật địa. Đã trụ Phật địa thời có thể làm vô biên Phật sự rộng lớn. Do đây nên phải thường siêng tu tập không thôi nghỉ, không mỗi nhọc. Dùng đại công đức mà tự trang nghiêm vào bồ tát địa.

Có mười pháp dưới đây làm cho Bồ Tát chỗ thật hành thanh tịnh:

Một là xả hết của cải để làm vừa ý chúng sanh; hai là trì giới thanh tịnh không hủy phạm; ba là nhu hòa nhẫn nhục không cùng tận; bốn là siêng tu các hạnh trọn chẳng thoái chuyển; năm là do chánh niệm không mê loạn; sáu là phân biệt rõ biết vô lượng pháp; bảy là tu tất cả hạnh mà không sở trước; tám là tâm bất động dường như núi Tu Di; chín là rộng độ chúng sanh dường như cầu đò; mười là biết tất cả chúng sanh cùng chư Phật đồng một thể tánh.

Bồ Tát đã được hạnh thanh tịnh lại được mười pháp tăng thắng dưới đây:

Một là chư Phật phương khác đều hộ niệm; hai là thiện căn tăng thắng siêu việt đẳng cấp; ba là khéo

lãnh thọ được sức gia trì của Phật; bốn là thường được thiện nhơn làm chỗ nương tựa; năm là an trụ tinh tấn hằng chẳng phóng dật; sáu là biết tất cả pháp bình đẳng không khác; bảy là lòng luôn an trụ đại bi vô thượng; tám là quan sát các pháp đúng thật xuất sanh diệu huệ; chín là khéo có thể tu hành phương tiện thiện xảo; mười là có thể biết sức phương tiện của Như Lai.

Bồ Tát có mười nguyện thanh tịnh như dưới đây:

Một là nguyện thành thực chúng sanh không mỗi nhàm; hai là nguyện thật hành đủ điều lành để nghiêm tịnh thể giới; ba là nguyện thừa sự Như Lai luôn kính trọng; bốn là nguyện hộ trì chánh pháp chẳng tiếc thân mạng; năm là nguyện dùng trí quan sát vào các Phật độ; sáu là nguyện cùng các Bồ Tát đồng một thể tánh; bảy là nguyện vào cửa Như Lai rõ tất cả pháp; tám là nguyện người thấy sanh tin đều được lợi ích; chín là nguyện thân lực trụ thể tận kiếp vị lai; mười là nguyện đủ phổ hiền hạnh tu tập môn nhưt thiết chủng trí.

Bồ Tát trụ mười pháp sau đây làm cho những đại nguyện đều được viên mãn:

Một là lòng không nhàm chán; hai là đủ đại trang nghiêm; ba là nhớ nguyện lực thù thắng của chư Bồ Tát; bốn là nghe các Phật độ đều nguyện vãng sanh; năm là thâm tâm lâu dài tận kiếp vị lai; sáu là nguyện trọn thành tựu tất cả chúng sanh; bảy là trụ tất cả kiếp chẳng lấy làm nhọc; tám là thọ tất cả khổ chẳng sanh nhàm lìa; chín là nơi tất cả vui lòng không tham trước; mười là thường siêng gìn giữ pháp môn vô thượng.

Lúc Bồ Tát đầy đủ những nguyện như vậy, liền được mười vô tận tạng sau đây:

Vô tận tạng thấy khắp chư Phật, vô tận tạng tổng trì chẳng quên, vô tận tạng quyết rõ các pháp, vô tận tạng đại bi cứu hộ, vô tận tạng các môn tam muội, vô tận tạng phước đức rộng lớn làm thỏa mãn lòng chúng sanh, vô tận tạng trí huệ rất sâu diễn tất cả pháp, vô tận tạng báo được thân thông, vô tận tạng trụ vô lượng kiếp, vô tận tạng vào vô biên thế giới.

Bồ Tát đã được mười tạng vô tận thời đầy đủ phước đức, trí huệ thanh tịnh, tùy nghi mà thuyết pháp với chúng sanh.

Với các chúng sanh, thế nào là Bồ Tát tùy nghi mà thuyết pháp?

Bồ Tát biết chỗ làm của họ, biết nhơn duyên của họ, biết tâm hành của họ, biết sở thích của họ.

Bồ Tát đối với người nhiều tham dục thời thuyết bất tịnh, với người nhiều sân hận thời thuyết đại từ, với người nhiều ngu si thời dạy họ siêng quan sát, với người ba độc đồng đều, thời thuyết pháp môn thành tựu thắng trí, với người ưa thích sanh tử thời thuyết ba sự khổ, với người chấp trước thời thuyết không tịch, với người giải đãi thời thuyết tinh tấn, với người ngã mạn thời thuyết pháp bình đẳng, với người nhiều đua phỉnh thời thuyết tâm chất trực, với người thích tịch tịnh thời thuyết pháp rộng, khiến họ được thành tựu.

Bồ Tát tùy nghi thuyết pháp như vậy.

Lúc Bồ Tát thuyết pháp: văn liên thuộc nhau, nghĩa không sai lầm, quan sát pháp trước sau dùng trí phân biệt, thâm định phải quấy, chẳng trái pháp âm, thứ đệ kiến lập vô biên hạnh môn khiến các chúng sanh dứt tất cả nghi ngờ, khéo biết căn tánh và giáo pháp Như Lai, chứng chơn lý, biết pháp bình đẳng, dứt những pháp ái, trừ tất cả chấp, thường nhớ chư Phật không rời nơi lòng, rõ biết âm thanh thể tánh bình đẳng, nơi các ngôn thuyết tâm không chấp trước, khó nói ví dụ không trái nghịch nhau, đều khiến

được ngộ tất cả chư Phật, tùy nghi khắp hiện trí thân bình đẳng.

Bồ Tát vì các chúng sanh mà thuyết pháp như vậy thời tự mình tu tập tăng trưởng nghĩa lợi, chẳng bỏ các độ, trang nghiêm đầy đủ đạo ba la mật:

Lúc bấy giờ Bồ Tát vì khiến lòng chúng sanh được thỏa mãn, trong ngoài đều rời bỏ không còn chấp trước, đây thời là tu đàn ba la mật.

Giữ đủ các giới cấm mà không sợ trước, lia hẳn ngã mạn, đây là tu thi ba la mật.

Đều có thể nhẫn thọ tất cả sự khổ hại, tâm bình đẳng đối với chúng sanh không hề xao động, ví như đại địa hay chở tất cả, đây là tu nhẫn ba la mật.

Với những công hạnh thường tu không lười trễ, không thoái chuyển, thế lực dũng mãnh không bị chế phục, nơi các công đức không lấy không bỏ mà có thể đầy đủ tất cả trí môn, đây là hay tu tinh tấn ba la mật.

Không tham trước cảnh ngũ dục, đều thành tựu được các thứ đệ định, luôn chánh tư duy, chẳng trụ chẳng xuất mà có thể tiêu diệt tất cả phiền não, xuất sanh vô lượng môn tam muội, thành tựu vô biên thân thông, nghịch thuận thứ đệ nhập các tam muội, nơi một tam muội nhập vô biên tam muội, biết rõ cảnh giới của tất cả tam muội cùng trí ẩn chẳng chống trái nhau, có thể mau vào nơi bực nhứt thiết trí, đây là hay tu thiền ba la mật.

Nơi chư Phật nghe pháp thọ trì, gần thiện trí thức kính thờ chẳng mỗi, thường thích nghe pháp không nhàm đủ, tùy pháp đã được thọ mà tư duy đúng lý, nhập chơn tam muội lia rời những thiên kiến, khéo quán sát các pháp, được thiết tướng ẩn, rõ biết đạo vô công dụng của Như Lai, thừa phổ môn huệ, nhập nơi môn nhứt thiết chủng trí, trọn được thôi nghỉ, đây là hay tu bát nhã ba la mật.

Thị hiện tất cả công nghiệp thế gian, giáo hóa chúng sanh không nhàm mỗi, tùy sở thích của họ mà hiện thân, tất cả chỗ thật hành đều không nhiễm trước, hoặc hiện phàm, hoặc hiện Thánh, việc làm thời hoặc hiện sanh tử hoặc hiện Niết Bàn, khéo hay quán sát tất cả việc làm, thị hiện tất cả những sự trang nghiêm mà chẳng tham trước, vào khắp các loài để độ chúng sanh, đây là hay tu phương tiện ba la mật.

Trọn thành tựu tất cả chúng sanh, trọn trang nghiêm tất cả thế giới, trọn cúng dường tất cả chư Phật, trọn thông đạt pháp vô chướng ngại, trọn tu hành khắp cả pháp giới hạnh thân hằng trụ, trọn trí rõ vị lai kiếp, trọn biết tất cả tâm niệm, trọn giác ngộ lưu chuyển hoàn diệt, trọn thị hiện tất cả quốc độ, trọn chứng được Như Lai trí huệ, đây là hay tu nguyện ba la mật.

Vì đủ thâm tâm lực nên không tạp nhiễm, vì đủ thâm tín lực nên không bị khuấy phục, vì đủ đại bi lực nên không hề mỗi nhàm, vì đủ đại từ lực nên sở hành bình đẳng, vì đủ tổng trì lực nên có thể dùng phương tiện tri tất cả nghĩa, vì đủ biện tài lực nên khiến tất cả chúng sanh hoan hỷ đầy đủ, vì đủ ba la mật lực nên trang nghiêm đại thừa, vì đủ đại nguyện lực nên trọn chẳng đoạn tuyệt, vì đủ thân thông lực nên xuất sanh vô lượng, vì đủ gia trì lực nên khiến tin hiểu lãnh thọ, đây là hay tu lực ba la mật.

Biết hành giả tham dục, biết hành giả sân hận, biết hành giả ngu si, biết hành giả đặng phần, biết hành giả tu học địa, trong một niệm biết vô biên hạnh chúng sanh, biết vô biên tâm chúng sanh, biết tất cả pháp chơn thật, biết môn pháp giới, sức giác ngộ khắp cả của chư Như Lai, đây là hay tu trí ba la mật.

Như vậy, lúc Bồ Tát thanh tịnh các môn ba la mật, lúc viên mãn các môn ba la mật, lúc chẳng rời bỏ các môn ba la mật, trụ trong đại trang nghiêm bồ tát thừa, tùy sở niệm đều vì tất cả chúng sanh mà thuyết

pháp, khiến họ tăng trưởng tinh nghiệp để được độ thoát. Người đọa ác đạo thời dạy họ phát tâm. Người ở trong nạn thời khiến họ tinh tấn. Chúng sanh nhiều tham, chỉ cho pháp vô tham. Chúng sanh nhiều sân, thời khiến thật bình đẳng. Chúng sanh chấp kiến thời vì nói duyên khởi. Chúng sanh côi dục thời dạy họ lia tham sân và pháp ác bất thiện. Chúng sanh côi sắc, thời vì họ tuyên thuyết tứ bát xá na. Chúng sanh vô sắc giới, thời vì họ tuyên thuyết trí huệ vi diệu. Với hàng nhị thừa thời dạy hạnh tịch tịnh. Với người thích đại thừa thì thuyết thập lực quảng đại trang nghiêm.

Như thuở xa xưa, lúc sơ phát tâm, thấy vô lượng chúng sanh đọa các ác đạo, thời đại sư tử hồng nói rằng: Tôi sẽ dùng các pháp môn tùy nghi để độ thoát họ.

Bồ Tát đầy đủ trí huệ như vậy, có thể rộng độ thoát tất cả chúng sanh.

Thưa Phật tử! Bồ Tát đầy đủ trí huệ như vậy làm cho tam bảo chúng trọn chẳng đoạn tuyệt. Vì Bồ Tát dạy các chúng sanh phát tâm Bồ đề nên có thể làm cho Phật chúng chẳng dứt. Vì thường khai xiển pháp tạng cho chúng sanh nên có thể làm cho pháp chúng chẳng dứt. Vì khéo thọ trì giáo pháp không trái nghịch nên có thể làm cho tăng chúng chẳng dứt.

Và lại vì đều hay ca ngợi tất cả đại nguyện nên có thể làm cho Phật chúng chẳng dứt. Vì phân biệt diễn thuyết môn nhọn duyên nên có thể làm cho pháp chúng chẳng dứt. Vì thường siêng tu tập sáu pháp hòa kính nên có thể làm cho tăng chúng chẳng dứt.

Lại vì ở trong ruộng chúng sanh gieo hạt giống Phật nên có thể làm cho Phật chúng chẳng dứt. Vì hộ trì chánh pháp chẳng tiếc thân mạng nên có thể làm cho pháp chúng chẳng dứt. Vì thống lý đại chúng không mệt mỏi nên có thể làm cho tăng chúng chẳng dứt.

Lại vì đối với giáo pháp và cấm giới của tam thế chư Phật đều phụng trì trọn vẹn lòng chẳng bỏ lìa, nên có thể làm cho chúng tử Phật, Pháp, Tăng vĩnh viễn chẳng đoạn tuyệt.

Bồ Tát nói thành tam bảo như vậy, tất cả việc làm không có lỗi, bao nhiêu công hạnh đều đem hồi hướng nhưất thiết trí, do đây nên ba nghiệp không có tí vết. Vì ba nghiệp thân, ngữ và ý không tí vết nên những điều thiện đã làm, những công hạnh đã làm, giáo hóa chúng sanh, tùy nghi thuyết pháp, nhẫn đến một niệm đều không sai lầm, đều tương ưng với phương tiện trí huệ, đều đem hồi hướng nơi nhưất thiết chủng trí không để luống qua.

Bồ Tát tu tập thiện pháp như vậy, niệm niệm đầy đủ mười điều trang nghiêm dưới đây:

Một là thân trang nghiêm, vì tùy theo các chúng sanh đáng được điều phục mà thị hiện. Hai là ngữ trang nghiêm, vì dứt tất cả nghi ngờ khiến họ đều hoan hỷ. Ba là tâm trang nghiêm, vì trong một niệm nhập các tam muội. Bốn là Phật sát trang nghiêm, vì tất cả thanh tịnh lìa những phiền não. Năm là quang minh trang nghiêm, vì phóng vô biên quang chiếu khắp chúng sanh. Sáu là chúng hội trang nghiêm, vì nhiếp khắp chúng hội đều làm cho hoan hỷ. Bảy là thân thông trang nghiêm, vì tùy tâm chúng sanh mà tự tại thị hiện. Tám là chánh giáo trang nghiêm, vì có thể nhiếp tất cả người thông huệ. Chín là Niết Bàn địa trang nghiêm, vì một chỗ thành đạo cùng khắp mười phương đều không thừa. Mười là xảo thuyết trang nghiêm, vì tùy xứ tùy thời tùy căn khí chúng sanh mà thuyết pháp.

Bồ Tát thành tựu trang nghiêm như vậy, ở trong niệm niệm thân, ngữ và ý không luống qua, đều đem hồi hướng nhưất thiết trí. Nếu có chúng sanh nào thấy Bồ Tát này thời cũng không luống qua, vì tất sẽ thành vô thượng Bồ đề vậy.

Với Bồ Tát này, nếu ai được nghe tên, hoặc cúng dường, hoặc ở chung, hoặc ghi nhớ, hoặc theo xuất

gia, hoặc nghe thuyết pháp, hoặc tùy hỷ thiện căn, hoặc có lòng vọng kính phục, nhẩn đến ca ngợi truyền dương danh tự, thời tất cả sẽ đều được vô thượng bồ đề.

Ví như vị thuốc thiện kiến, ai thấy thuốc này thời tất cả bệnh độc đều tiêu trừ.

Cũng vậy, Bồ Tát thành tựu pháp này, nếu chúng sanh nào thấy Bồ Tát thời các độc phiền não đều được dứt trừ và tăng trưởng thiện pháp.

Bồ Tát trụ trong pháp này, siêng năng tu tập, dùng ánh sáng trí huệ dứt trừ si tối; dùng sức từ bi dẹp phục quân ma; dùng trí huệ lớn và sức phước đức chế các ngoại đạo; dùng kim cương định dứt trừ tất cả tâm nhơ phiền não; dùng sức tinh tấn hợp các căn lành; dùng những sức thiện căn tịnh Phật độ mà xa lìa tất cả ác đạo và các nạn; dùng sức vô trước mà thanh tịnh cảnh giới của trí; dùng sức trí huệ phương tiện mà xuất sanh tất cả Bồ Tát địa, các ba la mật, các tam muội, lục thông, tam minh, tứ vô úy đều khiến thanh tịnh. Dùng tất cả thiện pháp lực để hoàn thành tất cả Phật độ, vô biên tướng hảo, thân, ngữ và tâm trang nghiêm toàn vẹn; dùng sức trí tự tại quan sát thập lực, tứ vô úy, pháp bất cộng của tất cả Như Lai đều bình đẳng; dùng sức trí huệ rộng lớn rõ biết cảnh giới của nhưt thiết chủng trí; dùng nguyện lực thuở trước mà tùy nghi ứng hóa, hiện Phật độ, chuyển pháp luân, độ thoát vô lượng vô biên chúng sanh.

Bồ Tát siêng tu pháp này thời thứ đệ thành tựu các bồ tát hạnh, nhẩn đến được cùng chư Phật bình đẳng, trong vô biên thế giới làm đại pháp sư hộ trì chánh pháp, được chư Phật hộ niệm, giữ gìn và thọ trì pháp tạng rộng lớn; được vô ngại biện thâm nhập pháp môn, ở trong đại chúng nơi vô biên thế giới tùy loại chẳng đồng mà khắp hiện thân hình xinh đẹp, dùng vô ngại biện khéo nói thâm pháp; vì âm thanh viên mãn khéo phân bố, nên có thể làm cho người nghe vào môn trí huệ vô tận, biết tâm hành phiền não của các chúng sanh mà vì họ thuyết pháp; vì ngôn âm hoàn toàn thanh tịnh nên nhưt âm diễn xướng có thể làm hoan hỷ tất cả; vì thân đoan chánh có oai lực lớn nên không ai hơn khi ở trong chúng hội; vì khéo biết tâm chúng sanh nên có thể khắp hiện thân; vì thuyết pháp khéo léo nên âm thanh vô ngại; vì được tâm tự tại nên khéo thuyết đại pháp không bị trở ngại; vì được vô sở úy nên lòng không khiếm nhược; vì nơi pháp tự tại nên không ai hơn; vì nơi trí tự tại nên không ai thắng; vì bát nhã ba la mật tự tại nên những pháp tướng đã nói không chống trái; vì biện tài tự tại nên tùy thích thuyết pháp tương tục chẳng dứt; vì đà la ni tu nên quyết định khai thị thật tướng của các pháp; vì biện tài tự tại nên tùy chỗ diễn thuyết có thể khai các môn ví dụ; vì đại bình đẳng tự tại nên siêng dạy chúng sanh không lười trễ; vì đại từ tự tại nên phóng lưới quang minh vui đẹp lòng đại chúng.

Bồ Tát ở nơi tòa sư tử cao lớn diễn nói đại pháp như vậy, chỉ trừ Đức Như Lai và các đại Bồ Tát có thắng nguyện trí, thời không còn ai có thể thắng hơn được, không ai thấy đánh được, không ai chối đoạt được, không ai vẫn nạn làm thua được.

Thưa Phật tử! Bồ Tát được tự tại lực như vậy rồi, giả sử có đạo tràng rộng lớn lượng bằng bất khả thuyết thế giới, chúng sanh đông đầy trong đó, mỗi chúng sanh sắc tướng oai đức đều như Đại thiên thế giới chủ, Bồ Tát này vừa hiện thân đến đạo tràng thời có thể che chối tất cả đại chúng trên đây. Rồi dùng đại từ bình đẳng an định sự khiếm nhược của chúng, dùng thâm trí huệ xét sở thích của chúng, dùng biện tài vô úy vì chúng thuyết pháp, làm cho tất cả chúng đều vui mừng.

Tại sao vậy?

Vì Bồ Tát này đã thành tựu vô lượng môn trí huệ, vô lượng xảo phân biệt, chánh niệm lực rộng lớn, vô tận thiện xảo huệ, đã thành tựu đà la ni quyết liễu thật tướng của các pháp, vô biên bồ đề tâm, diệu biện tài, thâm tín giải, đã thành tựu trí huệ lực khắp vào đạo tràng của tam thế chư Phật, đã thành tựu tâm thanh tịnh biết tam thế chư Phật đồng một thể tánh, đã thành tựu Như Lai trí, Bồ Tát đại nguyện trí, có thể làm đại pháp sư khai thị chánh pháp tạng của chư Phật và hộ trì.

Lúc đó Pháp Huệ Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này, thừa thần lực của Đức Phật mà nói kệ rằng:

Tâm trụ bỏ đề nhóm các phước
 Thường chẳng phóng dật trông kiên huệ
 Chánh niệm kiên cố tự siêng gắng
 Nơi thế không tựa không thôi khiếp
 Dùng hạnh vô tránh vào thâm pháp
 Thập phương chư Phật đều hoan hỷ.
 Phật hoan hỷ, rồi bền tinh tấn
 Tu hành phước trí trợ đạo pháp
 Vào nơi các địa, tịnh các hạnh
 Trọn đủ nguyện của Như Lai dạy.
 Như vậy mà tu được diệu pháp
 Đã được pháp rồi, thí quân sanh
 Tùy sở thích và căn tánh họ
 Đều thuận cơ nghi vì khai diễn.
 Bồ Tát vì chúng diễn thuyết pháp
 Chẳng bỏ những độ hạnh của mình
 Hạnh ba la mật đã được thành
 Thường nơi hữu lậu cứu quần chúng.
 Ngày đêm siêng tu không lười mỏi
 Khiến Tam bảo chúng chẳng đoạn tuyệt
 Tất cả pháp lành đã thật hành
 Đều đem hồi hướng Như Lai địa.
 Bồ Tát tu hành những hạnh lành
 Khắp vì thành tựu các quần sanh
 Khiến họ phá tội diệt phiền não
 Hàng phục quân ma thành chánh giác.
 Tu hành như vậy được Phật trí
 Thâm nhập Như Lai chánh pháp tạng
 Làm đại pháp sư diễn diệu pháp
 Ví như cam lộ trọn rưới nhuần
 Từ bi thương xót khắp tất cả
 Tâm hành chúng sanh đều biết cả
 Đứng sở thích họ mà khai diễn
 Vô lượng vô biên các Phật pháp.
 Cử động an lành như tượng vương
 Dững mãnh vô úy dường sư tử
 Bất động như núi, trí như biển
 Cũng như mưa to trừ nóng bức.

Lúc Pháp Huệ Bồ Tát nói kệ xong, Đức Như Lai hoan hỷ đại chúng đều phụng hành.

19. PHẨM DẠ MA THIÊN CUNG THỨ MƯỜI CHÍN (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 19)

Lúc bấy giờ do thần lực của Đức Phật, khắp thập phương thế giới, trong Diêm Phù Đề và trên đỉnh Tu Di đều thấy Như Lai ngự giữa chúng hội. Chư Bồ Tát thừa oai thần của Phật mà diễn thuyết diệu pháp. Tất cả chúng đều cho rằng Đức Phật luôn ở trước.

Lúc đó, Đức Thế Tôn không rời cõi Bồ đề và đánh núi Tu Di mà hướng đến điện Bửu Trang Nghiêm nơi Dạ Ma Thiên Cung.

Dạ Ma Thiên Vương vọng thấy Đức Phật đến, liền dùng thần lực, nơi giữa điện, hóa ra tòa sư tử bửu liên hoa tạng trăm vạn tầng cấp, trăm vạn lưới vàng, trăm vạn màn hoa, trăm vạn màn tràng hoa, trăm vạn màn hương, trăm vạn màn báu che giăng trên bửu tòa. Lọng hoa, lọng tràng, lọng hương, lọng báu đều số trăm vạn bố liệt bốn phía, chiếu sáng với trăm vạn quang minh.

Trăm vạn Dạ Ma Thiên Vương cung kính đánh lễ, trăm vạn Phạm Vương vui mừng hớn hở, trăm vạn Bồ Tát xung dương ca ngợi, trăm vạn kỹ nhạc hòa tấu, trăm vạn pháp âm không dứt tiếng.

Trăm vạn thứ mây hoa, trăm vạn thứ mây tràng, trăm vạn đồ trang nghiêm, trăm vạn thứ mây y phục giăng giáp vòng, trăm vạn thứ mây ma ni chói sáng, từ trăm vạn thiện căn sanh ra, được trăm vạn Phật hộ trì, trăm vạn thứ phước đức làm tăng trưởng, trăm vạn thâm tâm và trăm vạn thệ nguyện làm trang nghiêm thanh tịnh, trăm vạn công hạnh làm sanh khởi, trăm vạn pháp kiến lập, trăm vạn thần thông biến hiện, luôn vang ra trăm vạn ngôn âm hiển thị các pháp.

Sắp đặt bửu tòa xong, Dạ Ma Thiên Vương nghinh tiếp Đức Thế Tôn, chấp tay cung kính bạch Đức Phật rằng: “Lành thay đức Thiện Thế! Lành thay Đức Như Lai Ứng Cúng Đánh Chánh Giác! xin từ miễn ngự trong cung điện này.”

Đức Phật thọ thỉnh, liền ngự lên bửu tòa. Thập phương Thế giới, tất cả Dạ Ma Thiên Cung đều như thế cả.

Lúc đó Thiên Vương liền tự nhớ thiện căn đã vun trồng nơi chư Phật thời quá khứ, thừa oai lực của Đức Phật mà nói kệ rằng:

*Danh Xưng Như Lai khắp mười phương
Trong những cát tường vô thượng nhưt
Phật từng vào điện Ma ni này
Vì thế chỗ này rất cát tường.
Bửu Vương Như Lai đèn thế gian
Trong những cát tường vô thượng nhưt
Phật từng vào điện thanh tịnh này
Vì thế chỗ này rất cát tường.
Hy Mục Như Lai thấy vô ngại
Trong những cát tường vô thượng nhưt
Phật từng vào điện trang nghiêm này
Vì thế chỗ này rất cát tường.
Nhiên Đăng Như Lai chiếu thế gian
Trong những cát tường vô thượng nhưt
Phật từng vào điện vô cấu này
Vì thế chỗ này rất cát tường.
Thiện Giác Như Lai không có thầy
Trong những cát tường vô thượng nhưt*

Phật từng vào điện bửu hương này
 Vì thế chỗ này rất cát tường.
 Thắng Thiên Như Lai đèn trong đời
 Trong những cát tường vô thượng nhưt
 Phật từng vào điện diệu hương này
 Vì thế chỗ này rất cát tường.
 Vô Khứ Như Lai hùng biện nhưt
 Trong những cát tường vô thượng nhưt
 Phật từng vào điện phổ nhãn này
 Vì thế chỗ này rất cát tường.
 Vô Thắng Như Lai đủ công đức
 Trong những cát tường vô thượng nhưt
 Phật từng vào điện thiện nghiêm này
 Vì thế chỗ này rất cát tường.
 Khố Hạnh Như Lai lợi thế gian
 Trong những cát tường vô thượng nhưt
 Phật từng vào điện phổ nghiêm này
 Vì thế chỗ này rất cát tường.

Khắp thập phương thế giới, tất cả Dạ Ma Thiên Vương đều ca ngợi công đức của Phật như vậy cả.

Lúc Đức Thế Tôn vào điện Ma Ni ngôi kiết già trên bửu tòa sư tử, điện này bỗng rộng rãi bao la bằng tất cả chỗ ở của thiên chúng. Thập phương thế giới cũng như vậy

-ooOoo-

20. PHẨM DẠ MA CUNG KỆ TÁN THỨ HAI MƯỜI (Hán Bộ Phần Giữa Quyển 19)

Lúc đó do thần lực của Đức Phật, mười phương đều có một đại Bồ Tát, mỗi vị đều cùng Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội, từ những thế giới ngoài mười vạn Phật sát vi trần số quốc độ mà đến.

Tên của mười vị Bồ Tát đó là:

Công Đức Lâm Bồ Tát, Huệ Lâm Bồ Tát, Thắng Lâm Bồ Tát, Vô Úy Lâm Bồ Tát, Tàm Quý Lâm Bồ Tát, Tinh Tấn Lâm Bồ Tát, Lực Lâm Bồ Tát, Hạnh Lâm Bồ Tát, Giác Lâm Bồ Tát, Trí Lâm Bồ Tát.

Quốc độ của các Ngài từ đó mà đến theo thứ tự là:

Thân Huệ thế giới, Tràng Huệ thế giới, Bửu Huệ thế giới, Thắng Huệ thế giới, Đẳng Huệ thế giới, Kim Cang Huệ thế giới, An Lạc Huệ thế giới, Nhứt Huệ thế giới, Tịnh Huệ thế giới, Phạm Huệ thế giới.

Chư Phật Thế Tôn nơi thế giới đó theo thứ tự là:

Thường Trụ Nhân Phật, Vô Thắng Nhân Phật, Vô Trụ Nhân Phật, Bất Động Nhân Phật, Thiên Nhân Phật, Giải Thoát Nhân Phật, Thâm Đế Nhân Phật, Minh Tướng Nhân Phật, Tói Thượng Nhân Phật, Cấm Thanh Nhân Phật.

Chư Bồ Tát này đến dưới bửu tòa đánh lễ Phật, rồi theo phương của mình đến đều riêng hóa hiện tòa sư tử liên hoa tạng mà ngồi kiết già trên đó.

Tất cả Dạ Ma thiên ở thập phương thế giới đều như thế cả. Bồ Tát, quốc độ và Như Lai cũng đồng danh, đồng hiệu như trên.

Lúc đó Đức Thế Tôn, từ trên hai bàn chum, phóng ra trăm ngàn ức quang minh màu đẹp chiếu khắp thập phương thế giới. Tất cả đạo tràng, Phật và Bồ Tát đều hiển hiện cả.

Bấy giờ, Công Đức Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Phật phóng đại quang minh
Chiếu khắp nơi mười phương
Đều thấy Thiên Nhơn Tôn
Thông đạt không chướng ngại.
Phật ngôi cung Dạ Ma
Khắp cùng mười phương cõi
Việc này rất lạ lùng
Thế gian rất hi hữu.
Trời Dạ Ma Thiên Vương
Ca ngợi mười Như Lai
Như hội này đã thấy
Tất cả hội cũng vậy.
Những chúng Bồ Tát kia
Đồng hiệu với chúng tôi
Thập phương tất cả chỗ
Diễn thuyết pháp vô thượng.
Bốn quốc của các ngài
Danh hiệu cũng không khác
Đều riêng nơi bốn Phật*

Tinh tu các phạm hạnh.
 Các Đức Như Lai kia
 Danh hiệu cũng đều đồng
 Quốc độ đều giàu vui
 Thần lực đều tự tại.
 Tất cả chúng mười phương
 Đều thấy Phật ở đây
 Hoặc thấy ở nhơn gian
 Hoặc thấy ở Thiên cung.
 Như Lai an trụ khắp
 Tất cả các quốc độ
 Nay chúng tôi thấy Phật
 Ở tại Thiên cung này.
 Xưa phát nguyện Bồ đề
 Khắp đến mười phương cõi
 Nên oai lực của Phật
 Cùng khắp khó nghĩ bàn.
 Là sự tham thế gian
 AĐầy đủ vô biên đức
 Nên được sức thần thông
 Chúng sanh đều thấy cả.
 Du hành mười phương cõi
 Như hư không vô ngại
 Một thân vô lượng thân
 Thân tướng bất khả đắc.
 Phật công đức vô biên
 Thế nào lòng biết được
 Không dùng cũng không đi
 Vào khắp trong pháp giới.

Huệ Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Đáng đạo sự thế gian
 Đáng lý cầu vô thượng
 bất khả tư nghị kiếp
 Khó được gặp gỡ Phật.
 Phật phóng đại quang minh
 Thế gian đều khắp thấy
 Vì chúng rộng diễn bày
 Lợi ích những quần sanh.
 Như Lai xuất thế gian
 Vì đời trừ si tối
 Là đèn sáng thế gian
 Hi hữu khó thấy được.
 Đã tu thí, giới, nhân
 Tinh tấn và thiên định
 Bát nhã ba la mật
 Dùng đây chiếu thế gian.
 Như Lai không ai bằng
 Muốn sánh chẳng thể được
 Chẳng rõ pháp chơn thiệt
 Thời không thể thấy Phật.
 Thân Phật và thần thông
 Tự tại khó nghĩ bàn
 Không đi cũng không đến
 Thuyết pháp độ chúng sanh.

Nếu ai được thấy nghe
 Đáng đạo sư thanh tịnh
 Thoát hẳn các ác đạo
 Xa lìa tất cả khổ.
 Vô lượng vô số kiếp
 Tu tập hạnh bồ đề
 Chẳng thể biết nghĩa này
 Chẳng thể được thành Phật.
 Bất khả tư nghị kiếp
 Cúng dường vô lượng Phật
 Nếu biết được nghĩa này
 Công đức hơn công kia.
 Cúng Phật với trân bửu
 Đây cả vô lượng cõi
 chẳng biết được nghĩa này
 Trọn chẳng thành bồ đề.

Lúc đó Thắng Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Ví như tháng mạnh hạ
 Không tịnh không mây mù
 Mặt trời phóng quang huy
 Thập phương đều sáng chói.
 Quang minh không hạn lượng
 Không ai lường biết được
 Người mắt sáng còn vậy
 Huống là kẻ mù lòa.
 Chư Phật cũng như vậy
 Công đức vô biên tế
 Bất khả tư nghị kiếp
 Chẳng thể phân biệt biết.
 Các pháp không lai xứ
 Cũng không từ đâu sanh
 Chẳng thể phân biệt được.
 Tất cả pháp không đến
 Vì thế nên không sanh
 Vì đã không có sanh
 Nên cũng không có diệt.
 Tất cả pháp vô sanh
 Tất cả pháp vô diệt
 Nếu biết được như vậy
 Người này thấy được Phật.
 Vì các pháp vô sanh
 Nên không có tự tánh
 Phân biệt biết như vậy
 Người này đạt thâm nghĩa.
 Do vì pháp vô tánh
 Không thể rõ biết được
 Nơi pháp hiểu như vậy
 Rốt ráo không chỗ hiểu.
 Nói rằng có sanh đó
 Bởi hiện các quốc độ
 Biết được tánh quốc độ
 Thời tâm không mê hoặc.
 Tánh quốc độ thế gian
 Quan sát đều như thật

*Nếu nơi đây biết được
Khéo nói tất cả nghĩa.*

Vô Úy Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Thân Như Lai rộng lớn
Rốt ráo nơi pháp giới
Chẳng rời bửu tòa này
Mà khắp tất cả chỗ.
Nếu ai nghe pháp này
Mà cung kính tin ưa
Rời hẳn ba ác đạo
Tất cả những khổ nạn.
Giả sử như có người
Qua vô lượng thế giới
Chuyên tâm muốn được nghe
Sức tự tại của Phật,
Nhưng Phật pháp như vậy
Là vô thượng bồ đề
Giả sử muốn tạm nghe
Không ai có thể được.
Nếu ai thời quá khứ
Tin Phật pháp như vậy
Đã thành Lương Túc Tôn
Làm đèn sáng thế gian.
Nếu ai sẽ được nghe
Sức tự tại của Phật
Nghe rồi có lòng tin
Người này sẽ thành Phật.
Nếu có người hiện tại
Tin được Phật pháp này
Cũng sẽ thành chánh giác
Thuyết pháp vô số úy.
Vô lượng vô số kiếp
Pháp này rất khó gặp
Nếu có người được nghe
Là do bốn nguyện lực.
Nếu ai thọ trì được
Nhưng Phật pháp như vậy
Trì xong rộng tuyên thuyết
Người này sẽ thành Phật.
Huống là siêng tinh tấn
Lòng kiên cố chẳng bỏ
Nên biết người như vậy
Quyết định thành bồ đề.*

Lúc đó Tàm Quý Lâm Bồ Tát, thừa oai lực của Đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Nếu ai được nghe pháp
Hi hữu tự tại này
Sanh được lòng hoan hỷ
Chóng trừ lưới si lầm.
Bực thấy biết tất cả
Tự nói lời như vậy
Phật không gì chẳng biết
Vì thế khó nghĩ bàn.*

Không có từ vô trí
 Mà sanh ra trí huệ,
 Thế gian thường tới tấp
 Nên không thể sanh được.
 Như sắc và phi sắc
 Hai đây chẳng là một
 Trí vô trí cũng vậy
 Thế nó đều sai biệt.
 Như tướng cùng vô tướng
 Sanh tử với Niết Bàn
 Phân biệt đều chẳng đồng
 Trí, vô trí cũng vậy.
 Thế giới mới thành lập
 Không có tướng bại hoại
 Trí, vô trí cũng vậy
 Hai thứ chẳng đồng thời.
 Như Bồ Tát sơ tâm
 Chẳng chung với hậu tâm
 Trí, vô trí cũng vậy
 Hai tâm chẳng đồng thời.
 Ví như những thức thân
 Đều riêng không hòa hiệp
 Trí, vô trí cũng vậy
 Rốt ráo không hòa hiệp.
 Như thuốc a già đà
 Hay diệt tất cả độc
 Có trí cũng như vậy
 Hay diệt sự vô trí.
 Như Lai không ai trên
 Cũng không ai sánh bằng
 Tất cả không so được
 Thế nên khó gặp gỡ.

Tịnh Tấn Lâm Bồ Tát, thừa oai lực của Đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Các pháp vô sai biệt
 Không ai biết được đó
 Chỉ Phật cùng Phật biết
 Vì trí huệ rốt ráo.
 Như vàng và màu vàng
 Tánh nó vô sai biệt
 Pháp phi pháp cũng vậy
 Chúng sanh phi chúng sanh
 Hai đều không chơn thật
 Như vậy các pháp tánh
 Thật nghĩa đều chẳng có.
 Ví như thời vị lai
 Không có tất cả tướng.
 Ví như tướng sanh diệt
 Các thứ đều chẳng thiệt
 Các pháp đều cũng vậy
 Tự tánh vốn không có.
 Niết Bàn bất khả thủ
 Thời gian nói có hai
 Các pháp cũng như vậy
 Phân biệt có sai khác.

Như nương vật bị đếm
 Mà có cái hay đếm
 Tánh kia vốn không có
 Nên rõ pháp như vậy.
 Ví như pháp toán số
 Thêm một đến vô lượng
 Phép đếm không thể tánh
 Vì trí nên sai khác.
 Ví như các thế gian
 Kiếp hóa có hư diệt
 Hư không chẳng tồn hư
 Phật trí cũng như vậy.
 Như thập phương chúng sanh
 Đều lấy tướng hư không,
 Chư Phật cũng như vậy
 Thế gian vọng phân biệt.

Lúc đó Lục Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Tất cả chúng sanh giới
 Đều ở trong ba thời,
 Những chúng sanh ba thời
 Đều ở trong ngũ uẩn.
 Nghiệp là gốc của uẩn
 Tâm là gốc các nghiệp
 Tâm đó dường như huyễn
 Thế gian cũng như vậy.
 Thế gian chẳng tự làm
 Chẳng phải cái khác làm
 Mà nó được có thành
 Cũng lại được có hoại.
 Thế gian đâu có thành
 Thế gian đâu có hoại
 Người rõ thấu thế gian
 Chẳng nên nói hai việc.
 Thế nào là thế gian
 Thế nào phi thế gian
 Thế gian phi thế gian
 Chỉ là tên sai khác!
 Tam thế và ngũ uẩn
 Nói gọi là thế gian
 Nói diệt là phi thế
 Như vậy chỉ giả danh.
 Sao gọi là các uẩn
 Các uẩn có tánh gì
 Tánh uẩn chẳng diệt được
 Vì vậy nói vô sanh.
 Phân biệt các uẩn này
 Tánh nó vốn không tịch
 Vì không, nên chẳng diệt
 Đây là nghĩa vô sanh.
 Chúng sanh đã như vậy
 Chư Phật cũng như vậy
 Phật và các Phật pháp
 Tự tánh vốn không có.
 Biết được các pháp này

*Như thật không điên đảo.
Người thấy biết tất cả
Thường thấy ở nơi trước.*

Hạnh Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ví như mười phương cõi
Tất cả những địa chúng
Tự tánh vốn không có
Không chỗ nào chẳng khắp.
Thân Phật cũng như vậy
Cùng khắp các thế giới
Những sắc tướng sai khác
Không dừng, không chỗ đến.
Chỉ do vì các nghiệp
Nói tên là chúng sanh
Cũng chẳng lìa chúng sanh
Mà có được các nghiệp.
Nghiệp tánh vốn không tịch
Chúng sanh chỗ y chỉ
Khắp làm các hình sắc
Cũng lại không chỗ đến.
Những hình sắc như vậy
Nghiệp lực khó nghĩ bàn
Liều đạt căn bốn kia
Nơi trong, không chỗ thấy.
Thân Phật cũng như vậy
Chẳng thể nghĩ bàn được
Những sắc tướng sai khác
Hiện khắp mười phương cõi
Thân chẳng phải là Phật
Phật cũng chẳng phải thân
Chỉ lấy pháp làm thân
Thông đạt tất cả pháp.
Nếu thấy được thân Phật
Thanh tịnh như pháp tánh
Với tất cả Phật pháp
Người này không nghi lầm.
Nếu thấy tất cả pháp
Bốn tánh như Niết Bàn
Đây thời thấy Như Lai
Rốt ráo vô sở trụ.
Nếu tu tập chánh niệm
Sáng tỏ thấy chánh giác
Vô tướng, vô phân biệt
Đây gọi Pháp Vương Tử.*

Lúc đó Giác Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ví như họa sư kia
Phân bố những màu sắc
Hư vọng lấy dị tướng
Đại chúng không sai khác.
Trong đại chúng không sắc
Trong sắc không đại chúng
Cũng chẳng ngoài đại chúng*

Mà có được màu sắc.
 Trong tâm, không màu vẽ
 Trong màu vẽ, không tâm
 Nhưng chẳng rời nơi tâm
 Mà có được màu vẽ.
 Tâm đó luôn chẳng trụ
 Vô lượng khó nghĩ bàn
 Thị hiện tất cả sắc
 Đều riêng chẳng biết nhau.
 Ví như nhà họa sư
 Chẳng biết được tự tâm
 Mà do tâm nên vẽ
 Các pháp tánh như vậy.
 Tâm như nhà họa sư
 Hay vẽ những thế gian
 Ngũ uẩn từ tâm sanh
 Không pháp gì chẳng tạo.
 Như tâm, Phật cũng như vậy
 Như Phật, chúng sanh đồng
 Phải biết Phật cùng tâm
 Thế tánh đều vô tận.
 Nếu người biết tâm hành
 Bảo khắp các thế gian
 Người này thời thấy Phật
 Rõ Phật chơn thật tánh.
 Tâm chẳng trụ nơi thân
 Thân chẳng trụ nơi tâm
 Mà làm được Phật sự
 Tự tại chưa từng có.
 Nếu người muốn rõ biết
 Tất cả Phật ba đời
 Phải quán pháp giới tánh
 Tất cả duy tâm tạo.

Trí Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Sở thủ chẳng thể lấy
 Sở kiến chẳng thể thấy
 Sở văn chẳng thể nghe
 Nhứt tâm bất tư nghị.
 Hữu lượng và vô lượng
 Cả hai chẳng thể lấy
 Nếu có ai muốn lấy
 Rốt ráo chẳng thể được.
 Chẳng nên nói mà nói
 Đây là tự khi dối
 Việc mình chẳng thành tựu
 Chẳng khiến chúng vui mừng.
 Có người muốn khen Phật
 Vô biên diệu sắc thân
 Tận cả vô số kiếp
 Không kể thuật hết được.
 Vì như châu như ý
 Hay hiện tất cả màu
 Không màu mà hiện màu
 Chư Phật cũng như vậy.

Lại như hư không sạch
Phi sắc, chẳng thấy được
Dầu hiện tất cả sắc
Không ai thấy hư không.
Chư Phật cũng như vậy
Hiện khắp vô lượng sắc
Chẳng phải cảnh của tâm
Tất cả chẳng thấy được.
Dầu nghe tiếng Như Lai
Âm thanh chẳng phải Phật
Cũng chẳng ngoài âm thanh
Biết được đấng Chánh Giác.
Bồ đề không lai khứ
Lìa tất cả phân biệt
Thế nào ở trong đó
Tự nói là thấy được.
Chư Phật không có pháp
Phật chỗ nào có nói,
Chỉ theo tự tâm chúng
Cho rằng Phật nói pháp.

-ooOoo-

21. PHẨM THẬP HẠNH THỨ HAI MƯƠI MỐT (Hán Bộ Phần Sau Quyển 19 Đến Hết Quyển 20)

Lúc bấy giờ, thừa thân lực của Đức Phật, Công Đức Lâm Bồ Tát nhập Bồ Tát thiện tư duy tam muội. Nhập tam muội này rồi, mười phương đều quá ngoài vạn Phật sát vi trần số thế giới, có vạn Phật sát vi trần số chư Phật đều hiện Công Đức Lâm hiện ra nơi trước mà bảo Công Đức Lâm Bồ Tát rằng:

Lành thay Phật tử! Ông có thể nhập thiện tư duy tam muội này! Đây mười phương đều vạn Phật sát vi trần số Như Lai cùng một danh hiệu đồng gia hộ ông. Và cũng là nguyện lực thân lực của Phật Tỳ Lô Giá Na và thiện căn lực của chúng Bồ Tát khiến ông nhập tam muội này để diễn thuyết pháp: Vì tăng trưởng Phật trí, vì thâm nhập pháp giới, vì rõ chúng sanh giới, vì sở nhập vô ngại, vì sở hành vô chướng, vì được vô lượng phương tiện, vì nhiếp thủ như thiết trí tánh, vì giác ngộ tất cả pháp, vì biết tất cả căn tánh, vì có thể thọ trì giảng thuyết tất cả pháp. Nghĩa là phát khởi mười hạnh của Bồ Tát.

Này Phật tử! Ông nên thừa oai lực của Phật mà diễn thuyết pháp thập hạnh này.

Chư Phật khuyên cáo xong, liền ban cho Công Đức Lâm Bồ Tát vô ngại trí, vô trước trí, vô đoạn trí, vô sư trí, vô si trí, vô dị trí, vô thất trí, vô lượng trí, vô thắng trí, vô giải đãi trí, vô đoạt trí.

Tại sao vậy? Vì công lực của tam muội này là như vậy.

Chư Phật đều đưa tay hữu xoa đánh của Công Đức Lâm Bồ Tát.

Lúc đó Công Đức Lâm Bồ Tát xuất định nói với chư Bồ Tát rằng:

Thưa Phật tử! Hạnh của Bồ Tát chẳng thể nghĩ bàn được. Hạnh đó đồng với pháp giới hư không giới. Vì Bồ Tát học theo tam thế chư Phật mà tu hành vậy.

Những gì là hạnh của Bồ Tát?

Thưa chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười hạnh sau đây, mà tam thế chư Phật đều tuyên nói:

Một là Hoan hỷ hạnh; hai là Nhiêu ích hạnh; ba là Vô vi hạnh, bốn là Vô khuất nhiều hạnh; năm là Vô si loạn hạnh; sáu là Thiện hiện hạnh; bảy là Vô trước hạnh; tám là Nan đắc hạnh; chín là Thiện pháp hạnh; mười là Chơn thiệt hạnh.

Thế nào là Bồ Tát hoan hỷ hạnh?

Bồ Tát này làm đại thí chủ, phàm có vật gì đều bố thí được cả, lòng bình đẳng không hề hối tiếc, chẳng trông quả báo, chẳng cầu tiếng tăm, chẳng tham lợi tức, chỉ vì cứu hộ tất cả chúng sanh, vì nhiếp thọ chúng sanh, vì lợi ích chúng sanh, vì học tập bốn hạnh của chư Phật, vì nhớ đến bốn hạnh của chư Phật, vì thích mến bốn hạnh của chư Phật, vì thanh tịnh bốn hạnh của chư Phật, vì tăng trưởng bốn hạnh của chư Phật, vì trụ trì bốn hạnh của chư Phật, vì hiển hiện bốn hạnh của chư Phật, vì diễn thuyết bốn hạnh của chư Phật, vì khiến chúng sanh thoát khổ được vui.

Lúc đại Bồ Tát tu hạnh này, khiến tất cả chúng sanh hoan hỷ mến thích. Chỗ nào, cõi nào nghèo thiếu, Bồ Tát dùng nguyện lực sanh nơi đó, làm nhà hào quý giàu có vô tận; Giả sử trong mỗi niệm có vô lượng chúng sanh đến chỗ Bồ Tát, vì đói khát mà xin thịt nơi thân Bồ Tát để ăn, Bồ Tát liền móc thịt nơi thân mình để dung cho họ, khiến lòng họ thỏa mãn vui mừng, không hề khiếp sợ từ chối, chỉ càng tăng trưởng tâm từ bình đẳng. Vì thế nên chúng sanh đều đến để xin cầu. Bồ Tát thấy họ đến xin, lòng thêm

hoan hỷ, vì nghĩ rằng tôi được lợi lớn, các chúng sanh này là phước điền của tôi, là thiện hữu của tôi. Tôi chẳng cầu chẳng thỉnh mà họ đến dạy tôi vào trong Phật pháp. Tôi phải tu học thật hành như vậy không để trái ý chúng sanh.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: nguyện những căn lành mà tôi đã, sẽ, hay đương thật hành là cho tôi thọ thân hình to lớn trong tất cả thế giới để được đem thịt nơi thân cung cấp cho tất cả chúng sanh bị đói khổ, thịt còn mãi cất lấy vô tận, nhân đến còn một chúng sanh nhỏ chụ no đủ thời tôi nguyện không xả mạng. Do thiện căn này nguyện được vô thượng bồ đề, chúng đại Niết Bàn. Nguyện cho những chúng sanh đã ăn thịt tôi, cũng đều được vô thượng bồ đề, được trí bình đẳng, đủ những Phật pháp, rộng làm Phật sự, nhân đến nhập vô dư Niết Bàn. Nếu còn một chúng sanh lòng chưa thỏa mãn, tôi trọn chẳng chúng vô thượng bồ đề. Bồ đề lợi ích chúng sanh như vậy mà không ngã tướng, chúng sanh tướng, hữu tướng, mạng tướng, các thứ tướng, bổ đặc giả la tướng, nhọn tướng, ma nạp bà tướng, tác giả tướng, thọ giả tướng. Chỉ quán pháp giới chúng sanh giới vô biên tế, quán không pháp, vô sở hữu pháp, vô tướng pháp, vô thể pháp, vô xứ pháp, vô y pháp, vô tác pháp.

Lúc quán như vậy, chẳng thấy tự thân, chẳng thấy vật bố thí, chẳng thấy người thọ, chẳng thấy phước điền, chẳng thấy nghiệp, chẳng thấy báo, chẳng thấy quả, chẳng thấy đại quả, chẳng thấy tiêu quả.

Lúc bấy giờ Bồ Tát quán thân của tất cả tam thế chúng sanh đều liền hoại diệt, mà nghĩ rằng: lạ thay cho chúng sanh ngu si, vô trí, ở trong sanh tử, thọ vô số thân mỏng manh chẳng tạm dừng, mau về nơi hoại diệt, hoặc đã, hoặc hiện, hoặc sẽ hoại diệt, mà họ chẳng thể đem thân chẳng bền để cầu thân kiên cố.

Tôi phải học tập những điều mà chư Phật đã học tập, để được chúng như thiết trí, biết như thiết pháp, rồi vì chúng sanh diễn thuyết tam thế bình đẳng tùy thuận pháp tánh tịch tịnh bất hoại, khiến họ được vĩnh viễn an ổn khoái lạc.

Đây gọi là Bồ Tát Hoan Hỷ Hạnh thứ nhưt.

Chư Phật tử! Những gì là Bồ Tát Nhiêu Ích Hạnh?

Bồ Tát này hộ trì tịnh giới, lòng không nhiễm trước sắc thanh hương vị xúc. Cũng đem sự vô trước ấy nói với chúng sanh, chẳng cầu oai thế, chẳng cầu chủng tộc, chẳng cầu giàu có, chẳng cầu sắc tướng, chẳng cầu ngôi vua, tất cả đều không nhiễm trước. Chỉ bền giữ tịnh giới. Tự nghĩ: tôi trì tịnh giới, quyết sẽ bỏ lia tất cả triền phược, tham cầu, nhiệt não các nạn bức ngặt, hủy báng loạn trục, mà được chánh pháp bình đẳng của Phật khen ngợi.

Lúc Bồ Tát trì tịnh giới như vậy, trong một ngày, giả sử có vô số đại ác ma đem vô số thiên nữ tuyệt đẹp trang sức lộng lẫy vũ nhạc đờn cát tường đến muốn làm mê loạn đạo tâm của Bồ Tát này. Bồ Tát này liền suy nghĩ rằng: cảnh ngũ dục này là thứ chướng đạo, nhân đến chướng vô thượng bồ đề. Do đây nên Bồ Tát chẳng có mộ niệm dục tướng, lòng thanh tịnh như Phật. Chỉ trừ phương tiện giáo hóa chúng sanh, nhum vẫn không rời tâm nhưt thiết trí.

Bồ Tát không vì nhọn duyên ngũ dục mà làm nã hại một chúng sanh, thà bỏ thân mạng chớ trọn không làm sự nã chúng sanh.

Bồ Tát từ khi được thấy Phật đến nay, chưa từng có một niệm dục tướng, hướng là làm theo.

Bồ Tát thường nghĩ: các chúng sanh mãi tưởng nhớ ngũ dục, xu hướng ngũ dục, tham trước ngũ dục, lòng họ quyết phải say mê chìm đắm, rồi theo đó mà lưu chuyển không được tự tại.

Nay tôi phải nên khiến bọn ma này cùng các thiên nữ trụ nơi tịnh giới, không thối chuyển nơi nhứt thiết trí, được vô thượng bồ đề nhẫn đến vào vô dư Niết Bàn. Vì đây là việc mà tôi phải thật hành. Tôi phải học tập theo Phật, phải rời bỏ ác hạnh, chấp ngã, si mê. Dùng trí huệ vào tất cả Phật pháp. Giảng thuyết cho chúng sanh khiến họ trừ điên đảo. Nhưng biết không ngoài chúng sanh có điên đảo, không ngoài điên đảo có chúng sanh, chẳng ở trong điên đảo có chúng sanh, chẳng ở trong chúng sanh có điên đảo. Cũng chẳng phải điên đảo là chúng sanh, chẳng phải chúng sanh là điên đảo. Điên đảo chẳng phải nội pháp ngoại pháp, chúng sanh cũng chẳng phải nội pháp ngoại pháp. Tất cả các pháp đều hư vọng chẳng thật, chúng sanh chóng diệt không kiên cố như mộng, như huyễn, như bóng, như vang, nói dối phỉnh kẻ ngu.

Hiểu được như vậy liền giác ngộ được tất cả hành pháp, thông đạt sanh tử và Niết Bàn, chúng Phật bồ đề, tự được độ và khiến người được độ, tự được độ và khiến người được độ, tự giải thoát và khiến người giải thoát, tự điều phục và khiến người điều phục, được tịch tịnh và khiến người tịch tịnh, tự an ổn và khiến người an ổn, tự ly cấu và khiến người ly cấu, tự thanh tịnh và khiến người thanh tịnh, tự Niết Bàn và khiến người Niết Bàn, tự khoái lạc và khiến người khoái lạc.

Bồ Tát này lại tự nghĩ rằng: tôi phải tùy thuận tất cả Như Lai, rời tất cả hành vi thế gian, trọn nên tất cả Phật pháp, trụ nơi vô thượng bình đẳng, xem chúng sanh bình đẳng, rõ suốt cảnh giới lia lổ, dứt phân biệt, bỏ chấp trước, khéo xuất ly, tâm luôn an trụ nơi thâm thâm trí huệ vô thượng vô thuyết vô y vô động vô lượng vô biên vô tận vô sắc.

Đây gọi là Bồ Tát Nhiêu Ích Hạnh thứ hai.

Những gì là Bồ Tát Vô Vi Nghịch Hạnh ?

Bồ Tát này thường tu nhẫn pháp: khiêm hạ cung kính, chẳng tự hại, chẳng hại người, chẳng hại mình người, chẳng tự thù trước, chẳng thù trước người, chẳng thù trước cả hai, cũng chẳng tham cầu danh tiếng lợi lộc.

Chỉ nghĩ rằng: tôi phải luôn thuyết pháp cho chúng sanh, khiến họ lìa tất cả sự ác, dứt phiền não, khiến họ luôn nhẫn nhục nhu hòa.

Bồ Tát thành tựu nhẫn pháp như vậy, giả sử có vô số chúng sanh ác, đến chỗ Bồ Tát, đem vô số lời ác mắng nhiếc trên chọc nguyên rủa, đồng thời cầm dao gậy đập chém trải qua vô số kiếp không thôi. Bồ Tát bị sự bức khổ vô cùng này, sắp phải chết, tự nghĩ rằng: tôi nhơn sự khổ nhục này, nếu lòng động loạn thì là tự chẳng điều phục, tự chẳng giữ gìn, tự chẳng sáng suốt, tự chẳng tu tập, tự chẳng chánh định, tự chẳng tịch tịnh, tự chẳng ái tích, tự sanh chấp trước, thì đâu có thể làm cho người khác lòng được thanh tịnh.

Lúc đó Bồ Tát lại nghĩ: tôi từ vô thủy kiếp trụ nơi sanh tử chịu nhiều khổ não.

Suy nghĩ như vậy rồi càng tự khích lệ thêm, khiến lòng thanh tịnh mà được vui mừng, khéo tự điều nhiếp, tự có thể tự an trụ nơi trong Phật pháp, cũng khiến chúng sanh đồng được pháp này. Lại suy nghĩ: thân này không tịch, không ngã, ngã sở, không thiết, tánh trống rỗng không hai, đều không có hoặc khổ hoặc vui, vì tất cả pháp đều trống không vậy. Tôi phải hiểu rõ để nói rộng cho người, khiến các chúng sanh diệt trừ kiến chấp này. Vì thế nên dầu nay tôi bị khổ nhục, tôi phải nhẫn thọ, vì thương xót chúng sanh, vì lợi ích chúng sanh, vì an vui chúng sanh, vì nhiếp thọ chúng sanh, vì chẳng bỏ chúng sanh, vì để tự giác ngộ và khiến người giác ngộ, vì lòng không thối chuyển xu hướng Phật đạo.

Đây là Bồ Tát Vô Vi Nghịch Hạnh thứ ba.

Chư Phật tử! Những gì là Bồ Tát Vô Khuất Nhiễm Hạnh?

Bồ Tát này tu hạnh tinh tấn: đê nhứt tinh tấn, đại tinh tấn, thắng tinh tấn, thù thắng tinh tấn, tối thắng tinh tấn, tối diệu tinh tấn, thượng tinh tấn, vô thượng tinh tấn, vô đẳng tinh tấn, phổ biến tinh tấn.

Tánh không tham sân si, tánh không kiêu mạn, phú tàng, xan tật, siểm cuồng, tánh tự tầm quý. Trọn chẳng vì nãi chúng sanh mà tinh tấn, chỉ vì dứt tất cả phiền não mà tinh tấn, chỉ vì nhổ gốc phiền não mà tinh tấn, chỉ vì biết tất cả chúng sanh giới mà tinh tấn, chỉ vì biết tất cả chúng sanh chết đây sanh kia mà tinh tấn, chỉ vì biết phiền não của tất cả chúng sanh mà tinh tấn, chỉ vì biết cảnh giới của tất cả chúng sanh mà tinh tấn, chỉ vì biết căn cơ thắng liệt của tất cả chúng sanh mà tinh tấn, chỉ vì biết tâm hành của tất cả chúng sanh mà tinh tấn, chỉ vì biết tất cả pháp giới mà tinh tấn, chỉ vì biết tánh căn bản của tất cả Phật pháp mà tinh tấn, chỉ vì biết tánh bình đẳng của tất cả Phật pháp mà tinh tấn, chỉ vì biết tánh tam thể bình đẳng mà tinh tấn, chỉ vì được trí quang minh của tất cả Phật pháp mà tinh tấn, chỉ vì chứng trí của tất cả Phật pháp mà tinh tấn, chỉ vì biết nhứt thiết tướng của tất cả Phật pháp mà tinh tấn, chỉ vì biết tất cả Phật pháp vô biên tế mà tinh tấn, chỉ vì được trí thiện xảo quyết định quảng đại của tất cả Phật pháp mà tinh tấn, chỉ vì được trí diễn thuyết cú nghĩa của tất cả Phật pháp mà tinh tấn.

Bồ Tát trọn nên hạnh tinh tấn như vậy rồi, có thể vì mỗi mỗi chúng sanh trong vô số thế giới mà chịu khổ ở vô gián địa ngục trọn vô số kiếp, để những chúng sanh đó được gặp Phật, được hưởng vui, nhân đến được vô dư Niết Bàn, rồi mình sẽ chứng vô thượng bồ đề.

Giả sử có người bảo: có vô lượng vô số đại hải, ông sẽ lấy đầu sợi lông chấm từ giọt đến khô cạn, và nghiền vô lượng vô số thế giới làm bụi, đếm biết rõ số giọt số bụi ấy, ông vì chúng sanh trải qua kiếp số bằng số giọt số bụi ấy mà chịu khổ chẳng dứt.

Bồ Tát dầu nghe lời trên đây, nhưng không hề có một niệm thối khiếp. Chỉ càng thêm hơn hờ vui mừng: tôi may mắn được lợi lành lớn. Vì do sức của tôi mà vô lượng chúng sanh kia thoát khổ hẳn.

Bồ Tát này đem phương tiện thật hành trong tất cả thế giới, làm cho tất cả chúng sanh được rớt ráo vô dư Niết Bàn.

Đây gọi là Bồ Tát Vô Khuất Nhiễm Hạnh thứ tư.

Những gì là Bồ Tát Ly Si Loạn Hạnh.

Chư Phật tử! Bồ Tát này thành tựu chánh niệm, tâm không tán loạn kiên cố bất động tối thượng thanh tịnh rộng lớn vô lượng không có mê hoặc.

Vì do chánh niệm này nên khéo hiểu tất cả ngôn ngữ thế gian, hay trì ngôn thuyết của các pháp xuất thế, như là hay trì ngôn thuyết sắc pháp phi sắc pháp, hay trì ngôn thuyết kiến lập sắc tự tánh, nhân đến hay trì ngôn thuyết thọ tướng hành thức tự tánh mà tâm không si loạn.

Ở trong thế gian, chết đây sanh kia tâm không si loạn. Nhập thai xuất thai tâm không si loạn. Phát tâm bồ đề tâm không si loạn. Thờ thiện tri thức tâm không si loạn, siêng tu Phật pháp tâm không si loạn. Rồi biết ma sự tâm không si loạn. Là những ma nghiệp tâm không si loạn. Trong bất khả thuyết kiếp tu bồ tát hạnh tâm không si loạn.

Bồ Tát này thành tựu vô lượng chánh niệm như vậy. Trong vô lượng vô số kiếp được nghe chánh pháp nơi chư Phật, Bồ Tát, thiện tri thức. Như là thậm thâm pháp, quảng đại pháp, trang nghiêm pháp, những thứ trang nghiêm pháp, pháp diễn thuyết các loại danh cú văn thân, pháp Bồ Tát trang nghiêm, pháp

Phật thần lực quang minh vô thượng, pháp chánh thẳng giải thanh tịnh, pháp chẳng nhiễm trước tất cả thế gian, pháp phân biệt tất cả thế gian, pháp rất quảng đại, pháp rời mê si chiếu rõ tất cả cả chúng sanh, pháp cùng đồng với tất cả thế gian, pháp chẳng cùng đồng với tất cả thế gian, pháp Bồ Tát trí vô thượng, pháp như thiết trí tự tại.

Bồ Tát được nghe những pháp như vậy rồi trải qua vô số kiếp chẳng quên chẳng mất, tâm thường ghi nhớ không gián đoạn.

Tại sao vậy? Vì trong vô lượng kiếp, lúc tu hành, Bồ Tát trọn chẳng làm náo loạn một chúng sanh khiến họ mất chánh niệm, chẳng hoại chánh pháp, chẳng đoạn thiện căn, tâm luôn tăng trưởng trí huệ rộng lớn.

Lại với Bồ Tát này, những thứ âm thanh không làm hoặc loạn được. Như là tiếng cao thần thông, tiếng thô trực, tiếng khiến người cả sợ, tiếng đẹp lòng, tiếng chẳng đẹp lòng, tiếng huyền loạn nhĩ thức, tiếng trở hoại nhĩ căn.

Bồ Tát này dầu nghe vô lượng vô số âm thanh hay dở như vậy, nhưng chưa từng có một niệm tán loạn. Nghĩa là chánh niệm chẳng loạn, cảnh giới chẳng loạn, tam muội chẳng loạn, vào pháp thậm thâm chẳng loạn, hành bồ đề hạnh chẳng loạn, phát bồ đề tâm chẳng loạn, nhớ niệm chư Phật chẳng loạn, quán pháp chơn thật chẳng loạn, trí hóa độ chúng sanh chẳng loạn, trí thanh tịnh chúng sanh chẳng loạn, quyết rõ nghĩa thậm thâm chẳng loạn. Vì chẳng làm nghiệp ác nên không ác nghiệp chướng, vì chẳng khởi phiền não nên không phiền não chướng, vì chẳng khinh mạn pháp nên không pháp chướng, vì chẳng hủy báng chánh pháp nên không có báo chướng.

Bồ Tát này nhập chánh định trụ nơi thành pháp, tư duy quan sát tất cả âm thanh, khéo biết tướng sanh trụ dị diệt của âm thanh, khéo biết tánh sanh trụ dị diệt của âm thanh. Nghe âm thanh Bồ Tát này không sanh lòng tham, sân, không mất chánh niệm, khéo lấy tướng mà không nhiễm trước, biết tất cả âm thanh đều là không chỗ có, thiết chẳng thể được, không có tác giả, cũng không bản thể, đồng với pháp giới không sai khác.

Bồ Tát này thành tựu hạnh thân ngữ ý tịch tịnh như vậy thẳng đến như thiết trí không thối chuyển, khéo vào tất cả môn thiền định, biết các tam muội đồng một thể tánh, rõ tất cả pháp không có biên tế, được tất cả pháp chơn thiết trí huệ, được thậm thâm tam muội ly âm thanh, được vô số môn tam muội, thêm lớn vô lượng tâm đại bình đẳng.

Bấy giờ trong khoảng một niệm, Bồ Tát này được vô số trăm ngàn tam muội. Nghe những tiếng như vậy tâm chẳng hoặc loạn, khiến tam muội lần lần càng thêm rộng.

Bồ Tát này nghĩ rằng: tôi phải làm cho tất cả chúng sanh an trụ trong niệm thanh tịnh vô thượng, nơi như thiết trí được bất thối chuyển rốt ráo thành tựu vô dư Niết Bàn.

Đây gọi là Bồ Tát Ly Si Loạn Hạnh thứ năm.

Những gì là Bồ Tát Thiện Hiện Hạnh?

Bồ Tát này ba nghiệp thân ngữ ý đều thanh tịnh, trụ và thị hiện đều vô sở đắc. Biết được ba nghiệp đều vô sở hữu. Vì không hư vọng nên không hệ phược. Phạm chỗ thị hiện đều vô tánh vô y. Trụ tâm như thiết, biết vô lượng tâm tự tánh, biết tất cả pháp tự tánh, vô đắc vô tướng rất sâu khó vào, trụ nơi chánh vị chơn như pháp tánh. Phương tiện xuất sanh mà không nghiệp báo, bất sanh bất diệt, trụ Niết Bàn giới, trụ tánh tịch tịnh, trụ nơi tánh chơn thiết vô tánh, đường ngữ ngôn dứt, siêu các thế gian không sở y, nhập pháp ly phân biệt không phược trước, nhập pháp trí tối thẳng chơn thật, nhập pháp chẳng phải thế

gian có thể rõ biết xuất thế gian.

Đây là phương tiện thiện xảo thị hiện sanh tướng của Bồ Tát này.

Bồ Tát này nghĩ rằng: tất cả chúng sanh vô tánh làm tánh, tất cả các pháp vô vi làm tánh, tất cả quốc độ vô tướng làm tánh, tất cả tam thế chỉ có ngôn thuyết, tất cả ngôn thuyết ở trong các pháp không có y xứ, tất cả các pháp ở trong ngôn thuyết cũng không y xứ.

Như vậy, Bồ Tát này hiểu tất cả pháp thấy đều rất sâu, tất cả thế gian thấy đều tịch tịnh, tất cả Phật pháp không chỗ thêm, Phật pháp không khác pháp thế gian, pháp thế gian không khác Phật pháp. Phật pháp và thế gian pháp không có tạp loạn, cũng không sai khác. Rõ biết pháp giới thể tánh bình đẳng. Vào khắp tam thế, vĩnh viễn chẳng bỏ lia tâm đại bồ đề. Luôn chẳng thối chuyển tâm giáo hóa chúng sanh, càng thêm tăng trưởng tâm đại từ bình đẳng, làm chỗ sở y cho tất cả chúng sanh.

Bấy giờ Bồ Tát lại nghĩ rằng: tôi không thành thực chúng sanh thời ai sẽ thành thực? Tôi chẳng điều phục chúng sanh thời ai sẽ điều phục? Tôi chẳng giáo hóa chúng sanh thời ai sẽ giáo hóa? Tôi chẳng giác ngộ chúng sanh thời ai sẽ giác ngộ? Tôi chẳng thanh tịnh chúng sanh thời ai sẽ thanh tịnh? Đây là những điều đáng cho tôi phải thật hành.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: nếu tôi tự hiểu pháp thậm thâm này, thời chỉ một tôi riêng được giải thoát chúng vô thượng bồ đề, mà các chúng sanh mù tối sa vào đường hiểm lớn bị những phiền não triền phược, như người bệnh nặng luôn thọ khổ thống, ở trong ngục tham ái không tự ra khỏi, chẳng rời địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh, cõi vua Diêm La, chẳng diệt được khổ, chẳng bỏ nghiệp ác, thường ở si ám chẳng thấy chơn thiệt, luân hồi sanh tử không ra khỏi được, trụ nơi bát nạn, những câu nhiệm vậy như, những phiền não che chướng tâm họ, tà kiến làm chướng thật hành chánh đạo.

Bồ Tát này quán sát những chúng sanh rồi nghĩ rằng: nếu những chúng sanh này chưa thành thực, chưa điều phục, tôi bỏ họ mà chúng vô thượng bồ đề thời không nên. Tôi sẽ trước giáo hóa chúng sanh trong bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp thật hành hạnh Bồ Tát. Kẻ chưa thành thực trước làm cho được thành thực, kẻ chưa điều phục trước làm cho được điều phục.

Bồ Tát này lúc trụ hạnh trên đây, hàng chư Thiên, Ma, Phạm, Sa môn, Bà la môn, tất cả thế gian, Càn thất bà, A tu la v.v... Nếu có ai được thấy và tạm thời đồng ở chung với Bồ Tát này, rồi kính trọng cúng dường, và tạm nghe qua tai một phen để tâm, đều không luôn ủng, tất định sẽ thành vô thượng bồ đề.

Đây gọi là Bồ Tát Thiện Hiện Hạnh thứ sáu.

Những gì là Bồ Tát Thiện Hiện Hạnh?

Chư Phật tử! Bồ Tát này dùng tâm vô trước, ở trong mỗi niệm sẽ nhập vô số thế giới, nghiêm tịnh vô số thế giới, với các thế giới tâm không chấp rước.

Bồ Tát này qua đến chỗ của vô số Như Lai mà kính lễ công đức. Dùng vô số hoa, tràng hoa, hương, hương bột, hương thoa, y phục, trân bửu, tràng phan, lọng đẹp, đồ trang nghiêm đều vô số để cúng dường chư Như Lai.

Cúng dường như vậy để rớt ráo pháp vô tác, để trụ pháp bất tư nghị, ở trong mỗi niệm thấy vô số Phật. Nơi chư Phật tâm không chấp trước. Nơi các cõi Phật cũng không chấp trước. Nơi tướng hảo của Phật cũng không chấp trước. Thấy quang minh của Phật, nghe Phật thuyết pháp cũng không chấp trước. Nơi thập phương thế giới và những chúng hội của Phật Bồ Tát cũng không chấp trước. Nghe Phật pháp

xong, lòng hoan hỷ chí lực rộng lớn, có thể nhiếp thọ, có thể hành trì các hạnh Bồ Tát, nhưng với Phật pháp vẫn không chấp trước.

Bồ Tát này trong bất khả thuyết kiếp, thấy bất khả thuyết Phật xuất thế, nơi mỗi Đức Phật tôn thờ cúng dường thấy đều trọn bất khả thuyết kiếp tâm không nhàm đủ. Thấy Phật nghe pháp và thấy Bồ Tát chúng hội trang nghiêm đều không chấp trước. Thấy thế giới uế trược cũng không ghét chán. Tại sao vậy? Vì Bồ Tát này quán sát đúng với Phật pháp. Trong Phật pháp, không cầu, không tịnh, không tối, không sáng, không khác, không đồng, không thiệt, không vọng, không an ổn, không hiểm nạn, không chánh đạo, không tà đạo.

Bồ Tát thâm nhập pháp giới như vậy giáo hóa chúng sanh, mà với chúng sanh chẳng sanh chấp trước; thọ trì các pháp mà nơi các pháp chẳng chấp trước; phát bồ đề tâm trụ nơi Phật trụ, mà nơi Phật trụ chẳng sanh chấp trước; dầu có ngôn thuyết mà không chấp ngôn thuyết; vào chúng sanh đạo mà không chấp chúng sanh đạo. Rõ biết tam muội, hay nhập hay trụ mà nơi tam muội mà tâm không chấp trước. Qua đến vô lượng Phật độ, hoặc vào, hoặc thấy, hoặc trụ mà nơi Phật độ tâm không chấp trước, lúc bỏ đi cũng không luyến tiếc.

Vì Bồ Tát này có thể không chấp trước như vậy, nên tâm không chướng ngại đối với Phật pháp, rõ Phật bồ đề, chứng pháp tỳ ni, trụ Phật chánh giác, thành tựu bồ tát hạnh, trụ bồ tát tâm, tư duy pháp giải thoát của Bồ Tát. Nơi trụ xứ của Bồ Tát tâm không nhiễm trước. Nơi việc làm của Bồ Tát cũng không chấp trước. Thanh tịnh bồ tát đạo, thọ bồ tát ký. Được thọ ký rồi tự nghĩ rằng: kẻ phạm phu ngu si không biết không thấy, không tin hiểu, không thật hành sáng suốt, ngoan cố tham trước, lưu chuyển sanh tử chẳng cầu thấy Phật, chẳng theo bực Minh Đạo, chẳng tin đấng Điều Ngự, mê lầm vào nơi hiểm đạo, chẳng kính đức vua Thập Lực, chẳng biết ơn Bồ Tát, tham luyến trụ xứ, nghe pháp không thời quá sợ, xa chánh pháp gần tà pháp, bỏ đường bằng vào đường hiểm, trái với ý Phật, theo ý ma. Nơi các cõi hữu lậu bèn chấp chẳng bỏ.

Bồ Tát này quán sát chúng sanh như vậy, thêm lớn tâm đại bình đẳng, sanh các căn lành mà không chấp trước.

Lúc đó Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Tôi sẽ vì một chúng sanh nơi mỗi quốc độ trong thập phương thế giới, trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp giáo hóa thành thực. Như vì một chúng sanh, vì tất cả chúng sanh cũng như vậy. Trọn chẳng vì đây và nhàm lìa bỏ đi nơi khác.

Lại lấy đầu sợi lông khắp lường pháp giới, nơi chỗ đầu một sợi lông trọn bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh. Như nơi đầu một sợi lông, nơi tất cả đầu sợi lông đều như vậy. Chẳng chấp trước ngã, chẳng khởi tướng ngã, ngã sở. Nơi mỗi đầu sợi lông thành tựu bồ tát hạnh tận vị lai kiếp, chẳng chấp trước nơi thân, nơi pháp, nơi niệm, nơi nguyện, nơi tam muội, nơi quán sát, nơi tịch định, nơi cảnh giới, nơi sự giáo hóa điều phục chúng sanh. Cũng chẳng chấp trước, nơi sự nhập pháp giới.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát này nghĩ rằng : Tôi phải quán sát tất cả pháp như huyễn, chư Phật như bóng, bồ tát hạnh như giấc mơ, Phật thuyết pháp như vang, tất cả thế gian như hóa, vì do nghiệp báo chấp trì, thân sai biệt như huyễn, vì do hành lực khởi ra. Tất cả chúng sanh như tâm, vì các thứ tạp nhiễm, tất cả pháp như thiệt tế, vì chẳng thể đổi khác.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Tôi sẽ thật hành bồ tát hạnh trong thập phương tất cả quốc độ, niệm niệm rõ thấu tất cả Phật pháp, chánh niệm hiện tiền không chấp lấy.

Bồ Tát quán thân vô ngã như vậy thời thấy Phật vô ngại. Vì giáo hóa chúng sanh mà diễn thuyết các

pháp, làm cho họ đối với Phật pháp phát sanh vô lượng hoan hỷ và lòng tin thanh tịnh. Cứu hộ tất cả chúng sanh lòng không nhằm moi. Vì không nhằm moi nên trong tất cả thế giới, nếu có chúng sanh chưa thành tựu, chưa điều phục, thời liền đến đó dùng phương tiện hóa độ. Trong những chúng sanh đó: các thứ tiếng, các thứ nghiệp, các thứ chấp, các thứ thi vi, các thứ hòa hợp, các thứ lưu chuyển, các thứ việc làm, các thứ cảnh giới, các thứ sanh, các thứ chết, Bồ Tát này do đại nguyện ở trong đó mà giáo hóa họ, chẳng để tâm họ có động có thôi, cũng chẳng có một niệm nhiệm trước.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát này đã được vô trước, vô y, tự lợi và lợi tha đều thanh tịnh đầy đủ.

Đây gọi là Bồ Tát Vô Trước Hạnh thứ bảy.

Những gì là Bồ Tát Nan Đắc Hạnh?

Bồ Tát này thành tựu căn lành khó được, căn lành khó phục, căn lành tối thắng, căn lành chẳng thể hư, căn lành không thể hơn, căn lành chẳng nghĩ bàn, căn lành vô tận, căn lành sức tự tại, căn lành oai đức lớn, căn lành đồng một tánh với tất cả Phật.

Lúc đó Bồ Tát này tu các công hạnh, ở trong Phật pháp được sự hiểu tối thắng, nơi Phật bồ đề được sự hiểu quảng đại, chưa từng thôi nghĩ nơi nguyện Bồ Tát, tận tất cả kiếp lòng không mệt mỏi, với tất cả khổ chẳng sanh nhằm lia, chỗ tất cả chúng ma không bị dao động, được tất cả Phật hộ niệm, làm đầy đủ tất cả khổ hạnh của Bồ Tát, siêng thành tựu bồ tát hạnh không lười trễ, nơi đại thừa nguyện luôn chẳng thôi chuyển.

Bồ Tát này an trụ nơi nan đắc hạnh rồi ở trong mỗi niệm có thể chuyển vô số kiếp sanh tử mà chẳng bỏ đại nguyện của Bồ Tát.

Nếu có chúng sanh nào tôn kính cúng dường nhân đến thấy nghe, Bồ Tát này đều được chẳng thôi chuyển nơi vô thượng bồ đề.

Bồ Tát này dầu biết chúng sanh chẳng phải có, nhưng chẳng bỏ tất cả chúng sanh giới. Ví như thuyền trưởng chẳng dùng bờ này, chẳng đậu bờ kia, chẳng dùng giữa dòng, mà có thể đưa chúng từ bờ này qua đến bờ kia, vì qua lại không thôi nghĩ vậy.

Bồ Tát này cũng như thế, chẳng trụ sanh tử, chẳng trụ Niết Bàn, cũng chẳng trụ giữa dòng sanh tử, mà có thể độ chúng sanh từ bờ sanh tử này, đặt họ trên bờ Niết Bàn kia, nơi an ổn vô úy không ưu não.

Bồ Tát này chẳng chấp trước chúng sanh, chẳng bỏ một chúng sanh mà đến với số đông, chẳng bỏ số đông mà đến một, chẳng tăng chẳng giảm đối với chúng sanh giới, cũng chẳng sanh diệt, chẳng tận chẳng trường, chẳng phân biệt, chẳng riêng khác đối với chúng sanh giới.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát này thâm nhập chúng sanh giới như pháp giới, chúng sanh giới, pháp giới không có hai. Trong pháp không hai không tăng không giảm, không sanh không diệt, không hữu không vô, không lấy không tựa, cũng không chấp trước nơi không hai. Vì Bồ Tát rõ biết tất cả pháp pháp giới vô nhị vậy.

Bồ Tát này dùng phương tiện như vậy nhập thâm pháp giới, trụ nơi vô tướng, dùng tướng thanh tịnh trang nghiêm thân mình. Rõ pháp vô tánh mà có thể phân biệt tất cả pháp tướng, chẳng chấp lấy chúng sanh mà có thể biết rõ số chúng sanh, chẳng chấp trước thế giới mà có thể hiện thân khắp Phật sát, chẳng phân biệt pháp mà khéo vào Phật pháp, thâm đạt nghĩa lý mà diễn rộng ngôn giáo, rõ chơn tế ly dục của tất cả pháp mà chẳng dứt đạo Bồ Tát, chẳng thôi bồ tát hạnh, thường siêng tu tập hạnh vô tận, tự tại vào

nơi thanh tịnh pháp giới.

Ví như cọng gỗ để lấy lửa, lửa cháy vô lượng mà lửa chẳng tắt.

Cũng thế, việc Bồ Tát giáo hóa chúng sanh không cùng tận, mà ở thế gian thường trụ chẳng diệt. Chẳng phải rớt ráo, chẳng phải không rớt ráo, chẳng phải lầy, chẳng phải không lầy, chẳng phải sở y, chẳng phải không sở y, chẳng phải thể pháp, chẳng phải Phật pháp, chẳng phải phạm, chẳng phải thánh.

Bồ Tát này thành tựu tâm nan đặc như vậy, lúc tu tập hạnh Bồ Tát, chẳng phải nói pháp nhị thừa, chẳng nói Phật, chẳng nói thế gian, chẳng nói pháp thế gian, chẳng nói chúng sanh, chẳng nói không chúng sanh, chẳng nói cầu, chẳng nói tịnh.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát này biết tất cả pháp, không nhiễm không thù, chẳng chuyển chẳng thối.

Bồ Tát này lúc ở trong pháp tịch diệt thậm thâm tối thắng vi diệu như vậy mà tu hành, cũng chẳng có quan niệm tôi hiện thành tựu, đã tu, hay sẽ tu những hạnh đó, chẳng chấp trước uân xứ giới, nội thế gian, ngoại thế gian, nội ngoại thế gian. Cũng chẳng chấp trước những đại nguyện, những ba la mật và tất cả pháp của mình.

Tại sao vậy? Vì trong pháp giới không có pháp gọi là hướng Thanh Văn thừa, hướng Độc Giác thừa, hướng Bồ Tát thừa, hướng vô thượng bồ đề, không có pháp gọi là hướng phạm phu giới, hướng nhiễm, hướng tịnh, hướng sanh tử, hướng Niết Bàn. Vì các pháp vốn vô nhị, vô bất nhị vậy.

Ví như hư không, trong thập phương ba thời, tìm vốn không được, nhưng chẳng phải là không có hư không.

Cũng thế, Bồ Tát quán: tất cả pháp đều bất khả đắc, nhưng chẳng phải là không có tất cả pháp; đúng thật không khác, chẳng mất chỗ làm, khắp hiện tu hành hạnh bồ tát; chẳng bỏ đại nguyện điều phục chúng sanh, chuyển chánh pháp luân; chẳng hoại nhơn quả, cũng chẳng trái nơi diệu pháp bình đẳng; khắp đồng với tam thế Như Lai chẳng dứt Phật chủng, chẳng hư thiệt tướng; thâm nhập nơi pháp, biện tài vô tận; nghe pháp chẳng chấp, đến đáy sâu của pháp, khéo khai diễn, không lòng e sợ; chẳng rời Phật trụ, chẳng trái thế pháp; hiện khắp thế gian mà chẳng nhiễm trước thế gian.

Bồ Tát này thành tựu tâm trí huệ nan đặc như vậy, tu tập các hạnh, nơi ba ác đạo cứu vớt chúng sanh, giáo hóa điều phục, đặt họ vào trong đạo của tam thế Phật, không để lay động.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: chúng sanh thế gian chẳng biết ân báo, lại thù oán nhau, tà kiến chấp trước mê lầm điên đảo ngu si vô trí, không có tín tâm, theo bọn ác sanh niệm ác, tham ái vô minh các thứ phiền não đều đầy đầy, chính nơi đây là chỗ tôi thành tựu bồ tát hạnh. Giả sử đầy cả thế gian này đều là người biết ân nghĩa thông minh trí tuệ và thiện tri thức, thời tôi không thật hành bồ tát hạnh trong đó. Tại sao vậy? Vì đối với chúng sanh, tôi trọn không mong, không cầu gì cả. Tôi tu bồ tát hạnh tận vị lai kiếp, chưa từng có một niệm vị kỳ. Tôi chỉ muốn độ thoát chúng sanh, khiến họ thanh tịnh được giải thoát vĩnh viễn. Vì tôi là nhà điu dắt sáng suốt của chúng sanh, thời theo phép, phải không chấp lầy không mong cầu, chỉ vì chúng sanh mà tu đạo bồ tát khiến họ được đến nơi bờ an ổn kia và thành vô thượng bồ đề.

Đây gọi là Bồ Tát Nan Đặc Hạnh thứ tám.

Những gì là Bồ Tát Thiện Pháp Hạnh?

Bồ Tát này vì tất cả thế gian: Trời, Người, Ma, Phạm, Sa Môn, Bà La Môn, Càn Thát Bà v.v... mà làm ao pháp thanh lương, nhiếp trì chánh pháp, chẳng dứt Phật chủng. Vì được thanh tịnh quang minh, đà la ni nên thuyết pháp thọ ký biện tài vô tận. Vì được cụ túc nghĩa đà la ni nên nghĩa biện vô tận. Vì được giác ngộ thiết pháp đà la ni nên pháp biện vô tận. Vì được huân thích ngôn từ đà la ni nên từ biện vô tận. Vì được vô biên văn cú vô tận nghĩa vô ngại môn đà la ni nên vô ngại biện vô tận. Vì được Phật quán đánh đà la ni nên hoan hỷ vô tận. Vì được bất do tha ngộ đà la ni môn nên quang minh biện vô tận. Vì được đồng biện đà la ni môn nên đồng biện vô tận. Vì được chủng chủng nghĩa thân, cú thân, văn thân huân thích đà la ni môn nên huân thích biện vô tận. Vì được vô biên đà la ni nên vô biên biện vô tận.

Bồ Tát này tâm đại bi kiên cố nhiếp khắp chúng sanh, nơi đại thiên thế giới, biến ra thân kim sắc mà làm Phật sự. Tùy theo căn tánh và sở thích của các chúng sanh, dùng lưới rộng dài, trong một tiếng hiện vô lượng tiếng, đúng theo thời nghi mà thuyết pháp làm cho chúng sanh đều hoan hỷ.

Giả sử có bất khả thuyết nghiệp báo vô số chúng sanh đồng họp chung một chỗ, hội đó rộng lớn khắp bất khả thuyết thế giới, Bồ Tát này ngồi trong chúng hội ấy. Chúng sanh trong hội trường đó, mỗi mỗi đều có vô số miệng, mỗi miệng nói ra trăm ngàn ức na do tha tiếng, đồng thời nói, lời lẽ khác nhau, Bồ Tát này liền trong một niệm đều có thể nhận hiểu và giải đáp tất cả cho họ đều hết nghi lầm. Như trong một đại hội trên đây, trong bất khả thuyết hội cũng đều như vậy cả.

Lại giả sử nơi đâu một sợi lông, trong mỗi niệm xuất hiện bất khả thuyết bất khả thuyết đạo tràng chúng hội, bất khả thuyết bất khả thuyết đầu sợi lông đều như vậy tận vị lai kiếp, số kiếp đó có thể tận, chúng hội vô tận. Những chúng hội này, trong mỗi niệm dùng ngôn từ riêng biệt, gạn hỏi riêng biệt. Bồ Tát này trong một niệm có thể nhận biết cả, không sợ không khiếp, không nghi không lầm, mà nghĩ rằng: đầu tất cả chúng sanh đồng thời đến hỏi tôi, tôi sẽ vì họ mà thuyết pháp không dứt không cùng, khiến họ đều vui mừng trụ nơi thiện đạo, lại khiến họ khéo hiểu tất cả ngôn từ.

Bồ Tát này có thể thuyết các pháp cho chúng sanh mà nơi ngũ ngôn vẫn không phân biệt. Giả sử bất khả thuyết bất khả thuyết các thứ ngôn từ đồng thời vấn nạn, Bồ Tát này trong một niệm nhận được cả, một tiếng đều đáp cả, đều khiến tỏ ngộ không sót, vì đã được như thiết trí quán đánh vậy, vì được vô ngại tạng vậy, vì được như thiết pháp viên mãn quang minh vậy, vì đầy đủ như thiết trí vậy.

Bồ Tát này an trụ Thiện Pháp Hạnh rồi thời có thể tự thanh tịnh, cũng có thể dùng phương tiện vô sở trước mà lợi ích khắp tất cả chúng sanh, chẳng thấy có chúng sanh được giải thoát.

Như tại Đại Thiên thế giới này như vậy, ở bất khả thuyết Đại Thiên thế giới biến thân kim sắc, diệu âm đầy đủ, tự tại thật hành Phật sự không bị chướng ngại.

Bồ Tát này thành tựu mười thứ thân: những là thân chẳng phải các loài, vào vô biên pháp giới, vì diệt tất cả thế gian; thân các loài vào vô biên pháp giới vì sanh tất cả thế gian; thân bất sanh vì trụ pháp vô sanh bình đẳng; thân bất diệt vì tất cả diệt, ngôn ngữ không thể được; thân chẳng thiệt vì được như thiết; thân chẳng vọng vì tùy nghi ứng hiện; thân chẳng dòi vì chét đây sanh kia; thân chẳng hoại vì pháp giới tánh không hoại; thân một tướng vì bồ tát thời ngũ ngôn đã dứt; thân vô tướng vì khéo có thể quán sát pháp tướng.

Bồ Tát này thành tựu mười thứ thân như vậy, là nhà của tất cả chúng sanh vì thêm lớn các thiện căn; là chỗ cứu của tất cả chúng sanh vì khiến họ được rất an ổn; là chỗ về của tất cả chúng sanh vì làm chỗ y tựa lớn cho họ; là nhà diu dắt của tất cả chúng sanh vì khiến họ được vô thượng giải thoát; là thầy của tất cả chúng sanh vì khiến họ vào pháp chơn thiết; là ngọn đèn của tất cả chúng sanh vì khiến họ thấy rõ nghiệp báo; là ánh sáng của tất cả chúng sanh vì khiến họ soi rõ diệu pháp thâm thâm, là ngọn đuốc của tất cả tam thế vì khiến họ hiểu ngộ thiết pháp; là soi sáng tất cả thế gian vì khiến họ vào trong bực quang

minh; là ánh sáng của tất cả các loài vì thị hiện Như Lai tự tại.

Đây gọi là Bồ Tát Thiện Pháp Hạnh thứ chín. Bồ Tát an trụ hạnh này làm ao pháp mát mẻ cho tất cả chúng sanh, vì có thể cùng tận nguồn tất cả Phật pháp.

Những gì là Bồ Tát Chơn Thiệt Hạnh?

Bồ Tát này thành tựu lời chắc thật đê nhưt, có thể làm đúng như lời, có thể nói đúng như làm.

Bồ Tát này học chơn thiệt ngữ của tam thế chư Phật, nhập chủng tánh của tam thế chư Phật, đồng thiện căn với tam thế chư Phật, được lời vô nhị của tam thế chư Phật, theo Như Lai học thành tựu trí huệ.

Bồ Tát này thành tựu trí: biết chúng sanh thị xứ phi xứ, trí biết tam thế nghiệp báo, trí biết các căn tánh lợi độn, trí biết các thế giới, trí biết các tri giải, trí biết tất cả đạo chỗ đến, trí biết các thiên, tam muội, giải thoát cấu tịnh, khởi phải thời hay phi thời, trí biết tất cả thế giới túc trụ tùy niệm, trí thiên nhãn, trí lậu tận, mà chẳng rời tất cả bồ tát hạnh. Tại sao vậy? Vì muốn giáo hóa tất cả chúng sanh đều khiến thanh tịnh.

Bồ Tát này lại sanh tâm tăng thượng như vậy: nếu tôi chẳng làm cho tất cả chúng sanh trụ nơi đạo vô thượng giải thoát, mà tôi trước thành vô thượng bồ đề thời trái bổn nguyện của tôi, không nên như vậy. vì thế nên tôi phải làm cho tất cả chúng sanh trước được vô thượng bồ đề vào vô dư Niết Bàn rồi sau tôi sẽ thành Phật. Vì chẳng phải chúng sanh thỉnh tôi phát tâm, tội tự vì chúng sanh mà làm bạn chẳng chờ thỉnh, muốn khiến tất cả chúng sanh trước đầy đủ căn lành chứng nhưt thiết trí. Do đây nên tôi là tối thắng vì chẳng nhiễm trước thế gian, là tối thượng vì trụ bực vô thượng điều ngự, là rời mù lòa vì hiểu chúng sanh không ngăn mé, tôi làm đã xong vì thành tựu bổn nguyện, tôi là bồ tát khéo biến hóa vì công đức trang nghiêm, tôi là khéo nương tựa vì được tam thế chư Phật nhiếp thọ.

Vì Bồ Tát này không rời bỏ bổn nguyện nên được vào bực vô thượng trí huệ trang nghiêm, lợi ích chúng sanh khiến đầy đủ, tùy bổn nguyện đều được rốt ráo, với tất cả pháp được trí huệ tự tại, khiến tất cả chúng sanh khắp được thanh tịnh, niệm niệm đi khắp được thanh tịnh, niệm niệm đi khắp thập phương thế giới, niệm niệm đến khắp bất khả thuyết bất khả thuyết Phật độ, niệm niệm đều thấy bất khả thuyết bất khả thuyết chư Phật, và Phật độ trang nghiêm thanh tịnh, thị hiện Như Lai tự tại thần lực khắp pháp giới hư không giới.

Bồ Tát này hiện vô lượng thân vào khắp thế gian mà không sở y. Ở trong thân mình hiện tất cả cõi, tất cả chúng sanh, tất cả pháp, tất cả Phật.

Bồ Tát này biết chúng sanh: các thứ tướng niệm, các thứ ưa muốn, các thứ hiểu biết, các thứ nghiệp báo, các thứ thiện căn, tùy cơ nghi mà hiện thân để điều phục họ.

Bồ Tát này quán sát chư Bồ Tát như huyễn, tất cả pháp như hóa, Phật xuất thế như bóng, tất cả thế gian như giấc mơ, được tạng nghĩa thân, văn thân vô tận, chánh niệm tự tại, trí huệ tối thắng quyết định rõ biết tất cả các pháp, nhập tất cả tam muội chơn thật tánh, trụ nơi nhưt tánh không hai.

Vì chúng sanh đều chấp trước nơi hai, nên Bồ Tát này an trụ nơi đại bình đẳng thành tựu hành pháp tịch diệt như vậy, được Phật thập lực, nhập nhưn đà la võng pháp giới, thành tựu Như Lai vô ngại giải thoát, hùng mãnh trong loài người, đại sư tử hống, được vô úy chuyên pháp luân vô ngại thanh tịnh, được trí huệ giải thoát rõ biết tất cả cảnh giới thế gian, tuyệt dứt dòng sanh tử vào biển lớn trí huệ, vì tất cả chúng sanh mà hộ trì chánh pháp của tam thế Phật, đến tận đáy nguồn thiết tướng của biển lớn tất cả pháp.

Bồ Tát trụ nơi Chơn Thiệt Hạnh này rồi, tất cả thế gian: Trời, Người, Ma, Phạm, Sa Môn, Bà La Môn, Càn Thát Bà, A Tu La v.v... có ai gần gũi, thời đều làm cho được tỏ ngộ hoan hỷ thanh tịnh.

Đây gọi là Bồ Tát Chơn Thiệt Hạnh thứ mười.

Lúc bấy giờ, do thần lực của Đức Phật, mười phương đều có Phật sát vi trần số thế giới chấn động sáu cách. Khắp nơi, trời rưới thiên hoa, thiên hương, thiên tràng hoa, thiên y, thiên bửu, thiên trang nghiêm cụ, tâu thiên nhạc, phóng thiên quang minh, diễn thông thần biến. Thập phương thế giới đều như vậy cả.

Lại do thần lực của Đức Phật, mười phương đều quá ngoài mười vạn Phật sát vi trần số thế giới, có mười vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội, đồng nói với Công Đức Lâm Bồ Tát rằng: “Lành thay Phật tử! Ngài khéo diễn nói các hạnh Bồ Tát. Chúng tôi đồng hiệu Công Đức Lâm cả, thế giới của chúng tôi ở đồng hiệu Công Đức Tràng, chư Như Lai ở cõi chúng tôi đồng hiệu Phổ Công Đức cũng nói pháp này. Chúng hội, quyến thuộc, ngôn từ, nghĩa lý cũng đều như nơi đây không có tăng giảm.

Thưa Phật tử! Thừa oai lực của Phật, chúng tôi đến đây để chứng minh cho ngài.

Công Đức Lâm Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương tất cả chúng hội, cùng tận pháp giới, vì muốn Phật chủng chẳng dứt, vì muốn chúng tánh Bồ Tát thanh tịnh, vì muốn nguyện chủng tánh chẳng thối chuyển, vì muốn hạnh chủng tánh thường tương tục, vì muốn tam thế chủng tánh đều bình đẳng, vì muốn nhiếp tam thế tất cả Phật chủng, vì muốn khai diễn những thiện căn của mình vun trồng, vì muốn quan sát tất cả căn tánh, vì muốn hiểu phiền não, tập khí, tâm hành chỗ làm, vì muốn soi rõ Phật bồ đề, nên nói kệ rằng:

*Nhứt tâm kính lễ đáng Thập Lực
Ly cấu, thanh tịnh, thấy vô ngại,
Cảnh giới sâu xa, không ngang sánh
Trụ, như hư không, có trong đạo.
Quá khứ, đáng Tội Thắng trong người
Công đức vô lượng không sờ trước
Dùng mãnh đệ nhứt không sánh bằng
Bực ly trần kia hành đạo này.
Hiện tại thập phương các quốc độ
Hay khéo khai diễn đệ nhứt nghĩa
Lìa những lỗi ác rất thanh tịnh
Bực vô y kia làm đạo này.
Vị lai bao nhiêu đáng Nhơn sư
Du hành cùng khắp trong pháp giới
Đã phát tâm đại bi của Phật
Bực nhiều ích kia hành đạo này.
Tam thế tất cả đáng vô tỉ
Tự nhiên trừ diệt ngu si tối
Nơi tất cả pháp đều bình đẳng
Bực đại lực kia hành đạo này.
Thấy khắp vô lượng vô biên cõi
Tất cả các cõi và các loài
Thấy rồi nơi tâm không phân biệt
Bực vô động kia hành đạo này.
Tất cả các cõi và các loài
Thấy rồi nơi tâm không phân biệt
Bực vô động kia hành đạo này.
Tất cả pháp giới đều sáng tỏ
Nơi đệ nhứt nghĩa rất thanh tịnh
Trộn phá sân mạn và ngu si*

Bực công đức kia hành đạo này.
 Nơi các chúng sanh khéo phân biệt
 Đều vào tánh pháp giới chơn thiệt
 Tự nhiên giác ngộ chẳng do người
 Bực đấng không kia hành đạo này.
 Khắp hư không bao nhiêu quốc độ
 Đều đến thuyết pháp rộng khai dụ
 Lời nói thanh tịnh không bị hoại
 Bực thắng mâu ni hành đạo này.
 Trọn vẹn bền chắc không thối chuyển
 Thành tựu tôn trọng pháp tối thắng
 Nguyên lực vô tận đến bờ kia
 Bực thiện tu kia hành đạo này.
 Vô lượng vô biên tất cả bực
 Cảnh giới quảng đại rất sâu diệu
 Đều thấy biết được chẳng còn sót
 Bực Nhơn Sư kia hành đạo này.
 Xa lìa thế gian những lỗi họa
 Cho khắp chúng sanh vui an ổn
 Hay làm vô đẳng đại đạo sư
 Bực thắng đức kia hành đạo này.
 Luôn đem vô úy ban chúng sanh
 Khiến khắp tất cả đều vui thích
 Lòng họ thanh tịnh lìa nhiễm trược
 Bực vô đẳng kia hành đạo này.
 Ý nghiệp thanh tịnh rất điều thiện
 Rời những hí luận miệng không lỗi
 Oai quang viên mãn chúng tôn kính
 Bực tối thắng kia hành đạo này.
 Vào chơn thiệt nghĩa, đến bờ kia
 Trụ nơi công đức lòng tịch tịnh
 Chư Phật hộ niệm luôn chẳng quên
 Bực diệt hữu kia hành đạo này.
 Xa lìa ngã, không nào hại
 Luôn dùng đại âm tuyên chánh pháp
 Thập phương quốc độ đều cùng khắp
 Bực tuyệt ví dụ hành đạo này.
 Đàn ba la mật đã hoàn thành
 Trăm phước tướng hảo dùng trang nghiêm
 Chúng sanh nhìn thấy đều vui đẹp
 Bực huệ tối thắng hành đạo này.
 Trí địa rất sâu khó vào được
 Hay dùng diệu huệ khéo an trụ
 Tâm đó rớt ráo chẳng giao động
 Bực kiên cố hạnh hành đạo này.
 Tất cả pháp giới đều vào được
 Tùy nơi chỗ vào đều rớt ráo
 Thân thông tự tại gồm tất cả
 Bực pháp quang minh hành đạo này.
 Đấng vô đẳng đẳng đại Mâu Ni
 Siêng tu tam muội không hai tướng
 Tâm thường tại định thích tịch tịnh
 Bực phổ kiến kia hành đạo này.
 Quốc độ vi tế cùng quảng đại
 Thiệp nhập lẫn nhau đều sai khác
 Như cánh giới kia đều biết rõ
 Bực trí sơn vương hành đạo này.

Ý luôn sáng sạch lìa như bọt
 Ở trong ba cõi không tham chấp
 Hộ trì giới hạnh đến bờ kia
 Bực tịnh tâm đây hành đạo này.
 Trí huệ vô biên không nói được
 Cùng khắp pháp giới hư không giới
 Khéo hay tu học trụ trong đó
 Bực kim cương huệ hành đạo này.
 Cảnh giới tam thế tất cả Phật
 Trí huệ khéo vào đều cùng khắp
 Chưa từng tạm khởi lòng nhàm mỏi
 Bực tối thắng kia hành đạo này.
 Hay khéo phân biệt pháp thập lực
 Rõ biết tất cả chỗ đạo đến
 Thân nghiệp vô ngại được tự tại
 Bực công đức thân hành đạo này.
 Thập phương vô lượng vô biên cõi
 Chỗ có tất cả các chúng sanh
 Tôi đều cứu hộ mà chẳng bỏ
 Bực vô úy kia hành đạo này.
 Nơi những Phật pháp siêng tu học
 Lòng luôn tinh tấn chẳng lười mỏi
 Sửa trị tất cả các thế gian
 Bực đại long vương hành đạo này.
 Rõ biết chúng sanh căn chẳng đồng
 Muốn, hiểu, vô lượng riêng sai khác
 Các loài các cõi đều thấu tỏ
 Bực phổ nhập kia hành đạo này.
 Thập phương thế giới vô lượng cõi
 Đều đến thọ sanh không số lượng
 Chưa từng một niệm sanh môi nhàm
 Bực hoan hỷ kia hành đạo này.
 Khắp phóng vô lượng lưới quang minh
 Soi sáng vô lượng các thế gian
 Quang minh chiếu đến vào pháp tánh
 Bực thiện huệ kia hành đạo này.
 Chấn động mười phương các quốc độ
 Vô lượng ức số na do tha
 Chẳng để chúng sanh có kinh sợ
 Bực lợi thế kia hành đạo này.
 Khéo hiểu tất cả các ngữ ngôn
 Vấn nạn đối đáp đều rót ráo
 Thông triết biện huệ đều biết cả
 Bực vô úy kia hành đạo này.
 Khéo biết các cõi giữa hoặc úp
 Phân biệt tư duy đều rót ráo
 Đều khiến trụ nơi chỗ vô tận
 Bực thắng huệ kia hành đạo này.
 Công đức vô lượng na do tha
 Vì câu Phật đạo đều tu tập
 Tất cả đều được đến bờ kia
 Bực vô tận hạnh hành đạo này.
 Vượt hơn đại luận sư thế gian
 Biện tài đệ nhất sư tử hống
 Khiến khắp quần sanh đến bờ kia
 Đây bực tịnh tâm hành đạo này.
 Chư Phật quán đánh pháp đệ nhất

Đã được pháp này rưới trên đánh
 Tâm luôn an trụ môn chánh pháp
 Bực quảng đại âm hành đạo này.
 Tất cả chúng sanh khác vô lượng
 Rõ thấu tâm họ đều cùng khắp
 Quyết định hộ trì Phật pháp tạng
 Bực Như tu di hành đạo này.
 Có thể ở trong mỗi ngữ ngôn
 Khắp vì thị hiện vô lượng tiếng
 Khiến chúng theo loài đều được hiểu
 Bực vô ngại kiến hành đạo này.
 Tất cả pháp: văn tự ngữ ngôn
 Trí đều khéo vào chẳng phân biệt
 Trụ trong các cảnh giới chơn thiết
 Bực kiến tánh kia hành đạo này.
 An trụ biến pháp rất sâu lớn
 Khéo hay ấn định tất cả pháp
 Rõ môn vô tướng chơn thật pháp
 Bực thấy thật kia hành đạo này.
 Mỗi mỗi Phật độ đều qua đến
 Tận cả vô lượng vô biên kiếp
 Quán sát tư duy chẳng tạm dừng
 Bực chẳng trễ lười hành đạo này.
 Vô lượng vô số chư Như Lai
 Các thứ danh hiệu đều chẳng đồng
 Nơi một đầu lông đều thấy rõ
 Bực tịnh phước kia hành đạo này.
 Nơi một đầu lông thấy chư Phật
 Số đó vô lượng bất khả thuyết
 Tất cả pháp giới đều cũng vậy
 Chư Phật tử kia hành đạo này.
 Vô lượng vô biên vô số kiếp
 Ở trong một niệm đều thấy rõ
 Biết thời dài vẫn tướng bất định
 Bực hạnh giải thoát hành đạo này.
 Hay khiến người thấy không luống qua
 Đều nơi Phật pháp gieo như duyên
 Mà nơi sở tác lòng không chấp
 Bực tối thắng kia hành đạo này.
 Na do tha kiếp thường gặp Phật
 Trọn chẳng một niệm sanh mỗi nhàm
 Tâm hoan hỷ đó càng thêm lớn
 Bực bất không biến hành đạo này.
 Tận cả vô lượng vô biên kiếp
 Quan sát tất cả chúng sanh giới
 Chưa từng thấy có một chúng sanh
 Đây bực kiên cố hành đạo này.
 Tu tập vô biên tạng phước trí
 Khắp làm ao công đức thanh lương
 Lợi ích tất cả các quần sanh
 Bực đệ nhất kia hành đạo này.
 Pháp giới chỗ có các phẩm loại
 Cùng khắp hư không vô số lượng
 Rõ kia đều nương ngôn thuyết có
 Bực sự từ hồng hành đạo này.
 Có thể trong mỗi mỗi tam muội
 Vào khắp vô số các tam muội

Đều đến pháp môn chỗ kín nhiệm
 Đây bực luận nguyệt hành đạo này.
 Nhân lực siêng tu đến bờ kia
 Hay nhân pháp tịch diệt tối thắng
 Tâm đó bình đẳng chẳng giao động
 Bực vô biên trí hành đạo này.
 Nơi một thế giới một chỗ ngồi
 Thân Phật chẳng đồng luôn yên lặng
 Mà tất cả chỗ đều hiện thân
 Bực vô biên thân hành đạo này.
 Vô lượng vô biên các quốc độ
 Đều khiến đồng vào trong một trần
 Khắp được bao dung không chướng ngại
 Bực vô biên tư hành đạo này.
 Thấu rõ thị xứ và phi xứ
 Nơi những lực xứ khắp vào được
 Thành tựu thượng lực của Như Lai
 Bực đệ nhất lực hành đạo này.
 Quá khứ vị lai và hiện tại
 Vô lượng vô biên các nghiệp báo
 Thường dùng trí huệ đều rõ biết
 Bực thông đạt kia hành đạo này.
 Rõ thấu thế gian thời, phi thời
 Tùy nghi điều phục các chúng sanh
 Đều thuận căn cơ chẳng lầm lỗi
 Bực thiện liễu kia hành đạo này.
 Khéo gìn thân ngữ và ý nghiệp
 Luôn khiến y pháp mà tu hành
 Là những chấp trước phục chúng ma
 Bực trí tâm kia hành đạo này.
 Ở trong các pháp được thiện xảo
 Hay vào chơn như chỗ bình đẳng
 Biện tài tuyên nói không cùng tận
 Đây bực Phật hạnh hành đạo này.
 Môn đà la ni đã viên mãn
 Khéo hay an trụ tạng vô ngại
 Nơi các pháp giới đều thông đạt
 Bực thâm nhập kia hành đạo này.
 Tam thế chỗ có tất cả Phật
 Tâm đều bình đẳng đồng trí huệ
 Một tánh một tướng không sai khác
 Bực vô ngại chủng hành đạo này.
 Đã vạch tất cả màn ngu si
 Thâm nhập biển trí huệ rộng lớn
 Thí khắp chúng sanh mắt thanh tịnh
 Bực hữu mục kia hành đạo này.
 Đã đủ tất cả các đạo sư
 Bình đẳng thân thông hạnh vô nhị
 Được sức tự tại của Như Lai
 Đây bực thiện thành tựu hành đạo này.
 Đi khắp tất cả các thế gian
 Khắp rưới vô biên mưa diệu pháp
 Đều khiến nơi nghĩa được hiểu chắc
 Bực pháp vân kia hành đạo này.
 Được nơi Phật trí và giải thoát
 Tin sâu thanh tịnh trọn chẳng thối
 Do tin hay sanh gốc trí huệ

Đây bực thiện học hành đạo này.
 Hay nơi một niệm đều rõ biết
 Tất cả chúng sanh không thừa sót
 Rõ tâm tự tánh của chúng sanh
 Bực đạt vô tánh hành đạo này.
 Pháp giới tất cả các quốc độ
 Hóa vô số thân đều qua đến
 Thân đó tối diệu không gì sánh
 Bực vô tỉ hạnh hành đạo này.
 Phật sát vô biên vô lượng số
 Vô lượng chư Phật ngự trong đó
 Bồ Tát nơi kia đều hiện tiền
 Gân gửi cúng dường và tôn trọng.
 Bồ Tát hay dùng riêng một thân
 Nhập trong tam muội mà tịch định
 Khiến thấy thân mình vô hạn số
 Mỗi mỗi đều từ tam muội dậy.
 Chỗ Bồ Tát trụ rất vi diệu
 Sở hành sở tác vượt hí luận
 Trong tâm thanh tịnh thường vui thích
 Hay khiến chúng sanh đều vui mừng.
 Căn tánh phương tiện đều sai biệt
 Hay dùng trí huệ thấy rõ cả
 Mà rõ căn tánh không sở y
 Bực điều nan điều hành đạo này.
 Hay dùng phương tiện khéo phân biệt
 Nơi tất cả pháp được tự tại
 Thập phương thế giới đều chẳng đồng
 Đều ở trong đó làm Phật sự.
 Căn tánh vi diệu hạnh cũng vậy
 Hay vì chúng sanh rộng thuyết pháp
 Người được nghe ai chẳng vui mừng
 Bực đấng hư không hành đạo này.
 Trí nhân thanh tịnh không ai bằng
 Nơi tất cả pháp đều thấy rõ
 Trí huệ như vậy khép phân biệt
 Đây bực vô đẳng hành đạo này.
 Chỗ có vô tận phước rộng lớn
 Tất cả tu hành khiến rớt ráo
 Khiến các chúng sanh đều thanh tịnh
 Đây bực vô tỉ hành đạo này.
 Khuyến khắp tu thành pháp trợ đạo
 Đều khiến được trụ nơi phương tiện
 Độ thoát chúng sanh vô hạn số
 Chưa từng tạm khởi tướng chúng sanh.
 Tất cả cơ duyên đều quan sát
 Trước hộ lòng họ khiến vô tránh
 Khắp dạy chúng sanh chỗ an ổn
 Đây bực phương tiện hành đạo này.
 Thành tựu trí tối thượng đệ nhất
 Đây đủ vô lượng vô biên trí
 Ở trong tứ chúng vô sở úy
 Đây bực phương tiện hành đạo này.
 Tất cả thế giới và các pháp
 Đều hay vào khắp được tự tại
 Cũng vào trong tất cả chúng hội
 Độ thoát chúng sanh vô hạn số.

Mười phương trong tất cả quốc độ
 Đánh trống pháp lớn ngộ quần sanh
 Làm chủ thí pháp rất vô thượng
 Đây bực bất diệt hành đạo này.
 Một thân kiết già ngồi ngay thẳng
 Đây khắp mười phương vô lượng cõi
 Mà khiến thân đó không chật hẹp
 Đây bực pháp thân hành đạo này.
 Có thể trong một nghĩa một chữ
 Diễn thuyết vô lượng vô biên pháp
 Mà nơi ngôn mé vẫn không cùng
 Bực vô biên trí hành đạo này.
 Giải thoát của Phật khéo tu học
 Được Phật trí huệ không chướng ngại
 Thành tựu vô úy làm thế hùng
 Đây bực phương tiện hành đạo này.
 Rõ biết mười phương thế giới hải
 Cũng biết tất cả Phật sát hải
 Trí hải pháp hải đều rõ biết
 Chúng sanh được thấy đều vui thích.
 Hoặc hiện nhập thai và sơ sinh
 Hoặc hiện đạo tràng thành chánh giác
 Như vậy đều khiến thế gian thấy
 Đây bực vô biên hành đạo này.
 Trong vô lượng ức số quốc độ
 Thị hiện thân mình nhập Niết Bàn
 Thiệt chẳng bỏ nguyện quy tịch diệt
 Đây bực hùng luận hành đạo này.
 Một diệu thân kiên cố vi mật
 Cùng Phật bình đẳng không sai khác
 Tùy các chúng sanh đều thấy khác
 Bực một thân thiệt hành đạo này.
 Pháp giới bình đẳng không sai khác
 Đây đủ vô lượng vô biên nghĩa
 Thích quán một tướng tâm không dời
 Bực tam thế trí hành đạo này.
 Nơi các chúng sanh và Phật pháp
 Kiến lập gia trì trọn rớt ráo
 Những sức gia trì đồng với Phật
 Bực tối thượng trì hành đạo này.
 Thân túc vô ngại rất thanh tịnh
 Nhĩ căn thanh tịnh khéo lắng nghe
 Bực vô ngại ý hành đạo này.
 Bao nhiêu thân thông đều đầy đủ
 Tùy trí huệ kia trọn thành tựu
 Khéo biết tất cả chẳng ai bằng
 Đây bực hiện trí hành đạo này.
 Nơi tâm chánh định chẳng dao động
 Nơi trí quảng đại không biên tế
 Bao nhiêu cảnh giới đều thấu tỏ
 Bực nhứt thiết kiên hành đạo này.
 Đã đến bờ tất cả công đức
 Hay theo thứ đệ độ chúng sanh
 Nơi tâm rớt ráo không nhàm đủ
 Bực thường tịnh tấn hành đạo này.
 Tam thế chỗ có những Phật pháp
 Tất cả nơi đây đều biết thấy

Từ nơi Phật tánh mà sanh ra
Các Phật tử kia hành đạo này.
Tùy thuận ngôn từ đã thành tựu
Các phái dị luận khéo khuấy phục
Thường hay xu hướng Phật bỏ đề
Bực vô biên huệ hành đạo này.
Phóng một quang minh chiếu vô tận
Thập phương quốc độ đều cùng khắp
Khiến khắp thế gian được sáng rõ
Đây bực phá ám hành đạo này.
Tùy kia đáng thấy đáng cúng dường
Vì hiện Như Lai thân thanh tịnh
Giáo hoá chúng sanh trăm ngàn ức
Trang nghiêm Phật sát cũng như vậy.
Vì khiến chúng sanh xuất thế gian
Tất cả diệu hạnh đều tu tập
Hạnh này rộng lớn không ngần mé
Thế nào mà có người biết được.
Giả sử phân thân bất khả thuyết
Đồng với pháp giới đồng hư không
Đều đồng ca ngợi công đức kia
Trăm ngàn muôn kiếp không hết được.
Công đức Bồ Tát vô lượng biên
Tất cả tu hành đều đầy đủ
Giả sử vô lượng vô biên Phật
Trong vô lượng kiếp nói chẳng hết.
Huống là thế gian trời và người
Tất cả Thịnh Văn cùng Duyên Giác
Có thể vô lượng vô biên kiếp
Ca ngợi tuyên dương rớt ráo được!

22. PHẨM VÔ TẬN TẶNG THỨ HAI MƯƠI HAI (Hán Bộ Trọn Quyển 21)

Lúc bấy giờ Công Đức Lâm Bồ Tát lại nói với chư Bồ Tát rằng:

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười tặng sau đây mà tam thế chư Phật đã nói sẽ nói và hiện nay nói:

Tín tặng, giới tặng, tâm tặng, quý tặng, văn tặng, thí tặng, huệ tặng, niệm tặng, tri tặng, biện tặng.

Thế nào là đại Bồ Tát tín tặng?

Bồ Tát này tin tất cả pháp là không, là vô tướng, là vô nguyên, là vô tác, là vô phân biệt, là vô sở y, là bất khả lượng, là vô thượng, là nan siêu việt, là vô sanh.

Nếu Bồ Tát có thể tùy thuận tất cả pháp mà sanh lòng tin như vậy rồi, thời nghe Phật pháp bất khả tư nghì lòng không khiếp sợ, nghe tất cả Phật bất tư nghì, chúng sanh giới bất tư nghì, pháp giới bất tư nghì, hư không giới bất tư nghì, Niết Bàn giới bất tư nghì, đời quá khứ bất tư nghì, đời vị lai bất tư nghì, đời hiện tại bất tư nghì, và nghe nhập tất cả kiếp bất tư nghì đều không lòng khiếp sợ.

Tại sao vậy? Vì đối với chư Phật, Bồ Tát này một bề tin chắc. Biết trí huệ của Phật vô biên vô tận. Trong thập phương vô lượng thế giới, mỗi mỗi thế giới đều có vô lượng Phật đã, nay, và sẽ được vô thượng bồ đề; đã, nay, và sẽ xuất thế; đã, nay, và sẽ nhập Niết Bàn.

Trí huệ của chư Phật: bất tăng bất giảm, bất sanh, bất diệt, bất tấn bất thoái, bất cận, bất viễn, vô tri, vô xả.

Bồ Tát này nhập trí huệ của Phật được thành tựu vô biên vô tận đức tin.

Được đức tin này rồi thời tâm chẳng thối chuyển, tâm chẳng tạp loạn, chẳng bị phá hoại, không bị nhiễm trước, thường có căn bản, tùy thuận thánh nhơn, trụ nhà Như Lai, hộ trì chủng tánh của tất cả Phật, tăng trưởng tín giải của tất cả Bồ Tát, tùy thuận thiện căn của tất cả Phật, xuất sanh phương tiện của tất cả Phật.

Đây gọi là đại Bồ Tát tín tặng. Bồ Tát trụ nơi tín tặng này thời có thể nghe và trì tất cả Phật pháp, giảng nói cho chúng sanh khiến họ đều được khai ngộ.

Chư Phật tử! Những gì là đại Bồ Tát giới tặng?

Bồ Tát này thành tựu giới khắp lợi ích, giới chẳng thọ, giới chẳng trụ, giới không hối hận, giới không trái cãi, giới chẳng tổn não, giới không tạp ược, giới không cầu, giới không lỗi lầm, giới không hủy phạm.

Thế nào là giới khắp lợi ích?

Bồ Tát này thọ trì tịnh giới vốn vì lợi ích tất cả chúng sanh.

Thế nào là giới chẳng thọ? Bồ Tát này chẳng thọ hành những giới của ngoại đạo, chỉ bản tánh tự tịnh tấn phụng trì tịnh giới bình đẳng của tam thế Phật.

Thế nào là giới chẳng trụ? Bồ Tát này lúc phụng trì giới, lòng không trụ dục giới, sắc giới, vô sắc giới, vì trì giới không cầu sanh về các cõi đó.

Thế nào là giới không hối hận? Bồ Tát này thường được an trụ tâm không hối hận, vì chẳng làm tội nặng, chẳng làm dối trá, chẳng phá tịnh giới.

Thế nào là giới không trái cãi? Bồ Tát này chẳng bác bỏ giới của Phật đã chế ra cũng chẳng tạo lập lại, lòng luôn tùy thuận giới hướng đến Niết Bàn, thọ trì toàn vẹn không hủy phạm, chẳng vì trì giới mà làm nhiều nỗi chúng sanh khác khiến họ sanh khổ, chỉ nguyện cầu tất cả chúng sanh đều thường hoan hỷ mà trì giới.

Thế nào là giới chẳng nãi hại? Bồ Tát này chẳng nhờn nơi giới mà học những chú thuật, tạo làm phương thuốc nãi hại chúng sanh, chỉ vì cứu hộ chúng sanh mà trì giới.

Thế nào là giới chẳng tạp? Bồ Tát này chẳng chấp biên kiến, chẳng trì giới tạp, chỉ quán duyên khởi trì giới xuất ly.

Thế nào là giới không tham cầu? Bồ Tát này chẳng hiện dị tướng tỏ bày mình có đức, chỉ vì đầy đủ pháp xuất ly mà trì giới.

Thế nào là giới không làm lỗi? Bồ Tát này chẳng tự cống cao nói tội trì giới. Thấy người phá giới cũng chẳng khinh hủy khiến họ hổ thẹn, chỉ nhứt tâm trì giới.

Thế nào là không hủy phạm giới? Bồ Tát này dứt hẳn mười ác nghiệp, thọ trì trọn vẹn mười thiện nghiệp. Lúc Bồ Tát trì giới không hủy phạm tự nghĩ rằng: tất cả kẻ phạm giới đều do điên đảo cả. Chỉ có Phật là biết được chúng sanh do nhờn duyên gì mà sanh điên đảo hủy phạm tịnh giới. Tôi sẽ thành tựu vô thượng bồ đề, rộng vì chúng sanh nói pháp chơn thật khiến họ rời điên đảo.

Đây gọi là đại Bồ Tát giới tạng thứ hai.

Chư Phật tử! Những gì là đại Bồ Tát tâm tạng ?

Bồ Tát này ghi nhớ các điều ác đã làm thời quá khứ mà sanh lòng tự hổ, nghĩ rằng: từ thuở vô thủy đến nay, tôi cùng chúng sanh lẫn nhau làm cha mẹ con cái anh em chị em, đủ cả tham sân si kiêu mạn dua dối tất cả phiền não, tổn hại lẫn nhau, lăng đoạt lẫn nhau, gian dâm giết hại lẫn nhau, không việc ác nào mà chẳng phạm. Tất cả chúng sanh cũng đều như vậy, do phiền não mà tạo đủ tội ác. Do đây nên chẳng kính nhau, chẳng trọng nhau, chẳng thuận nhau, chẳng nhường nhau, chẳng dạy bảo nhau, chẳng hộ vệ nhau, trái lại, giết hại nhau, thành cừ thù của nhau.

Tự nghĩ mình và các chúng sanh đã, sẽ, và hiện thật hành những tội lỗi, tam thế chư Phật đều thấy biết cả. Nếu nay không dứt hẳn hành vi tội lỗi thời tam thế chư Phật cũng sẽ thấy rõ tội. Nếu tôi vẫn còn phạm mãi không thôi thời là điều rất không nên. Vì thế tôi phải chuyên tâm dứt bỏ để được chúng vô thượng bồ đề, rộng vì chúng sanh mà nói pháp chơn thiệt.

Đây gọi là đại Bồ Tát tâm tạng thứ ba.

Chư Phật tử! Những gì là đại Bồ Tát quý tạng ?

Bồ Tát này tự thẹn: từ xưa đến nay ở trong ngũ dục tham cầu mãi không nhàm, nhờn đó mà tăng trưởng các phiền não. Nay tôi chẳng nên phạm lỗi ấy nữa.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: các chúng sanh vì vô trí mà khởi phiền não tạo đủ tội ác, chẳng kính trọng nhau, nhẫn đến làm oán thù của nhau, gây tạo đủ mọi tội ác, tạo xong lại vui mừng tự tán thưởng, thật là

mù lòa không huệ nhãn, không thấy biết. Nơi bụng mẹ, vào thai, sanh ra thành thân như ấu, trợn đến tóc bạc mặt nhăn. Người có trí quán sát biết chỉ là từ tâm dục mà sanh ra thứ bất tịnh. Tam thế chư Phật đều thấy biết rõ điều này. Nếu nay tôi vẫn còn phạm mãi lỗi này thời thật là khi dối tam thế chư Phật. Thế nên tôi phải tu hành pháp hộ thẹn để mau thành vô thượng bồ đề, rồi khắp vì chúng sanh mà thuyết pháp chơn thật.

Đây gọi là đại Bồ Tát quý tạng thứ tư.

Chư Phật tử! Những gì là đại Bồ Tát Văn tạng ?

Bồ Tát này biết rằng vì sự này có nên sự này có, vì sự này không nên sự này không, vì sự này sanh nên sự này sanh, vì sự này diệt nên sự này diệt, đây là pháp thế gian, đây là pháp xuất thế, đây là pháp hữu vi, đây là pháp vô vi, đây là pháp hữu ký, đây là pháp vô ký.

Những gì là vì sự này có nên sự này có? Chính là vì có vô minh nên có hành.

Những gì là vì sự này không nên sự này không? Chính là vì thức không nên danh sắc không.

Những gì là vì sự này sanh nên sự này sanh? Chính là vì ái sanh nên khổ sanh.

Những gì là vì sự này diệt nên sự này diệt? Chính là vì hữu diệt nên sanh diệt.

Những gì là pháp thế gian? Chính là sắc, thọ, tưởng, hành, thức.

Những gì là pháp xuất thế? Chính là giới, định, huệ, giải thoát, giải thoát tri kiến.

Những gì là pháp hữu vi? Chính là dục giới, sắc giới, vô sắc giới, chúng sanh giới.

Những gì là pháp vô vi? Chính là hư không, Niết Bàn, trạch diệt, phi trạch diệt, duyên khởi, pháp tánh trụ.

Những gì là pháp hữu ký? Chính là bốn thánh đế, bốn quả sa môn, bốn biện tài, bốn vô úy, bốn niệm xứ, bốn chánh căn, bốn thân túc, năm căn, năm lực, bảy giác chi, tám thánh đạo.

Những gì là pháp vô ký? Chính là thế gian hữu biên, vô biên, cũng hữu biên cũng vô biên, chẳng phải hữu biên chẳng phải vô biên; thế gian hữu thường, vô thường, cũng hữu thường cũng vô thường, chẳng phải hữu thường chẳng phải vô thường; Như Lai sau khi diệt độ là có, là không, cũng có cũng không, chẳng có chẳng không; ngã và chúng sanh có, không, cũng có cũng không, chẳng có chẳng không; thời quá khứ có bao nhiêu Như Lai nhập Niết Bàn, bao nhiêu Thinh Văn, Độc Giác nhập Niết Bàn; thời vị lai sẽ có bao nhiêu Phật, Thinh Văn, Độc Giác, chúng sanh; những Như Lai nào ra đời trước nhất, những Thinh Văn, Độc Giác nào ra đời trước nhất, những chúng sanh nào ra đời trước nhất; những Như Lai nào ra đời sau cả, những Thinh Văn Độc Giác nào ra đời sau cả, những chúng sanh nào ra đời sau cả; pháp gì trước cả, pháp gì sau cả; thế gian từ đâu đến, đi qua đâu; có bao nhiêu thế giới thành, bao nhiêu thế giới hoại, thế giới từ đâu lại, đi đến chỗ nào; gì là ngăn tối sơ của sanh tử, gì là mé tối hậu của sanh tử. Đây gọi là pháp vô ký.

Đại Bồ Tát nghĩ rằng: Tất cả chúng sanh ở trong sanh tử không có đa văn, chẳng rõ được tất cả pháp; tôi phải phát tâm trì tạng đa văn, chúng vô thượng bồ đề, rồi vì chúng sanh mà thuyết pháp chơn thật.

Đây gọi là đại Bồ Tát đa văn tạng thứ năm.

Chư Phật tử! Những gì là đại Bồ Tát thí tạng ?

Bồ Tát này thật hành mười điều bố thí: phân giảm thí, kiệt tận thí, nội thí, ngoại thí, nội ngoại thí, nhứt thiết thí, quá khứ thí, vị lai thí, hiện tại thí, cứu cánh thí.

Thế nào là Bồ Tát phân giảm thí? Bồ Tát này bảm tánh như từ ưa ban cho. Nếu được thức ngon thời chẳng chuyên tự dung, cần phải chia cho chúng sanh rồi sau mới ăn. Phạm thọ được vật gì cũng thế cả. Nếu lúc tự mình ăn, Bồ Tát này tự nghĩ rằng trong thân thể của tôi có tám vạn thí trùng, thân tôi sung túc, chúng nó cũng sung túc, thân tôi đói khô, chúng nó cũng đói khô. Nay tôi ăn uống những thức này, nguyện khắp chúng sanh đều được no đủ. Vì chúng trùng mà tôi ăn uống, chẳng tham mùi vị. Bồ Tát này lại nghĩ rằng: từ lâu tôi vì mền chấp thân này muốn cho nó được no đủ nên ăn uống. Nay tôi đem thức ăn này ban cho chúng sanh. Nguyện tôi đối với thân thể dứt hẳn sự tham chấp. Đây là phân giảm thí.

Thế nào là Bồ Tát kiệt tận thí? Bồ Tát này được những thức uống ăn thượng vị, hương, hoa, y phục, những vật tư sanh, nếu tự dùng thời an vui sống lâu, còn nếu đem cho người thời cùng khổ chết yêu. Lúc đó có người đến xin tất cả. Bồ Tát tự nghĩ: từ vô thủy đến giờ tôi vì đói khát nên chết mất vô số thân chưa từng được có may mắn lợi ích cho chúng sanh để được phước lành. Nay tôi cũng sẽ phải xả bỏ thân mạng này đồng như thuở xưa kia, thế nên tôi phải làm điều lợi ích cho chúng sanh, tùy mình có gì đều thí xả tất cả, nhẫn đến tận mạng cũng không lần tiếc. Đây gọi là kiệt tận thí.

Thế nào là Bồ Tát nội thí? Bồ Tát này đương lúc trẻ mạnh xinh đẹp, mới thọ lễ quán đảnh lên ngôi chuyển luân vương, đủ bảy báu, trị bốn châu thiên hạ. Bấy giờ có người đến tâu với nhà vua rằng vì họ già yếu nhiều bệnh, nếu được tay chơn máu thịt đầu mắt xương tùy nơi thân thể của nhà vua, thời họ tất được mạnh giỏi sống còn. Bồ Tát này nghĩ rằng: thân thể của tôi đây, sau này tất sẽ chết vô ích, tôi phải mau thí xả để cứu khổ chúng sanh. Bồ Tát này suy nghĩ rồi liền đem thân xả thí không có lòng hối tiếc. Đây gọi là nội thí.

Thế nào là Bồ Tát ngoại thí? Bồ Tát này tuổi trẻ sắc đẹp lên ngôi vua chuyển luân, đủ bảy báu, trị bốn châu thiên hạ. Bấy giờ hoặc có người đến tâu: hiện tôi nghèo khổ, xin nhà vua nhường ngôi cho tôi, để tôi được hưởng thọ sự giàu vui của nhà vua. Bồ Tát tự nghĩ rằng: tất cả sự giàu sang tất sẽ suy đổ. Lúc suy đổ không lợi ích gì cho chúng sanh. Nay tôi nên làm vừa lòng cầu xin của người này. Nghĩ xong, Bồ Tát liền đem ngôi vua nhường cho người ấy, không hối tiếc. Đây gọi là ngoại thí.

Thế nào là Bồ Tát nội ngoại thí? Bồ Tát này đương ở ngôi chuyển luân vương như trên. Có người đến tâu xin vua nhường ngôi và vua phải làm thân bộc cho họ. Bồ Tát tự nghĩ rằng: thân tôi và của cải cùng ngôi vua này đều là vô thường bại hoại. Nay có người đến xin, tôi nên đem những thứ chẳng bền này để cầu lấy quả bền chắc. Nghĩ xong, Bồ Tát liền làm vừa ý người xin không hối tiếc. Đây gọi là nội ngoại thí.

Thế nào là Bồ Tát thí tất cả? Bồ Tát này cũng như trên đã nói ở ngôi chuyển luân vương. Bấy giờ có số đông người nghèo cùng đến tâu xin: kẻ xin ngôi vua, kẻ xin vợ con của vua, kẻ xin tay chơn máu thịt tim phổi đầu mắt tùy óc của vua. Bồ Tát tự nghĩ rằng: tất cả ân ái hội họp tất có biệt ly không lợi ích gì cho người. Nay tôi nên rời bỏ tham ái, đem những vật tất sẽ ly tán này để làm vừa lòng chúng sanh. Nghĩ xong, theo chỗ xin của mỗi người đều ban cho không hối tiếc, cũng không khinh nhàm chúng sanh. Đây gọi là nhứt thiết thí.

Thế nào là Bồ Tát quá khứ thí? Bồ Tát này nghe những công đức của chư Phật, Bồ Tát thời quá khứ, nghe rồi không tham trước, rõ thấu là chẳng phải có, chẳng khởi lòng phân biệt, chẳng tham, chẳng đắm, cũng chẳng cầu lấy, không nương cậy, thấy pháp như giấc mơ không kiên cố, nơi các thiện căn chẳng

tướng là có cũng không nương cậy, chỉ vì giáo hóa những chúng sanh thủ trước thành thực Phật pháp mà diễn thuyết cho họ. Lại quán sát các pháp quá khứ tìm cầu mười phương đều không thể được. Nghĩ như thế xong, nơi pháp quá khứ đều xả bỏ tất cả. Đây gọi là quá khứ thí.

Thế nào là Bồ Tát vị lai thí? Bồ Tát này nghe công hạnh tu hành của chư Phật thời vị lai, rõ thấu là chẳng phải có, chẳng chấp tướng, chẳng riêng thích vãng sanh quốc độ chư Phật, chẳng ham chẳng trước, cũng chẳng sanh nhàm, chẳng đem thiên căn hồi hướng nơi đó, cũng chẳng nơi đó mà thối thiện căn, thường siêng tu hành chưa từng phế bỏ. Chỉ muốn như cảnh giới đó để nhiếp thủ chúng sanh, vì họ giảng thuyết chơn thật khiến thành thực Phật pháp, nhưng pháp này chẳng phải có chỗ nơi, chẳng phải không chỗ nơi, chẳng phải trong, chẳng phải ngoài, chẳng phải gần, chẳng phải xa. Bồ Tát lại nghĩ rằng nếu pháp đã là chẳng phải có thời chẳng được chẳng xả. Đây gọi là vị lai thí.

Thế nào là Bồ Tát hiện tại thí? Bồ Tát này nghe các cõi trời: Tứ Thiên Vương, Đạo Lợi, Dạ ma, Đâu Suất, Hóa Lạc, Tha Hóa, Phạm Chúng, Phạm Phụ, Phạm Vương, Thiểu Quang, Vô Lượng Quang, Quang Âm, Thiểu Tịnh, Vô Lượng Tịnh, Biến Tịnh, Phước Sanh, Phước Ái, Quảng quả, Vô Tướng, Vô Phiền, Vô Nhiệt, Thiện Kiến, Thiện Hiện, Sắc Cứu Cánh, và nghe Thinh Văn, Duyên Giác đầy đủ công đức. Nghe xong, tâm của Bồ Tát này chẳng mê, chẳng mất, chẳng tụ, chẳng tan. Chỉ quán sát các hành pháp như giấc mơ chẳng thiệt, lòng không tham trước. Vì làm cho chúng sanh bỏ lìa ác thú, tâm vô phân biệt, tu bồ tát đạo thành tựu Phật pháp, nên khai thị diễn thuyết cho họ. Đây gọi là hiện tại thí.

Thế nào là Bồ Tát cứu cánh thí? Giả sử có vô lượng chúng sanh hoặc không mắt, hoặc không tai, hoặc không mũi, không lưỡi, hoặc không tay không chun... đồng đến xin Bồ Tát này bố thí mắt, tai, mũi, lưỡi, tay, chun nơi thân của Bồ Tát cho họ được toàn vẹn hết tất nguyên. Bồ Tát này liền bố thí theo chỗ họ muốn, dầu đến phải tự mang tật trải qua vô số kiếp vẫn không có lòng hối tiếc. Chỉ quán sát thân thể từ khi nhập thai thành hình toàn là bất tịnh ở trong phạm vi sanh, già, bệnh, chết. Lại quán sát thân thể không thiệt, không tầm quý, chẳng phải vật của Hiền Thánh, là vật hôi như chẳng sạch, xương lóng chỏi nhau, máu thịt kết lại, cửu khiếu luôn chảy chất hôi như ai cũng nhờm gớm. Do sự quán sát này nên không có một niệm ái trước nơi thân thể. Lại tự nghĩ rằng thân thể này mỏng manh không bền, không nên luyến ái, phải đem bố thí cho mọi người được toại nguyện xin cầu. Việc làm của tôi đây dùng khai thị diu dắt chúng sanh, khiến họ chẳng tham ái nơi thân thể mà đều được thành tựu trí thân thanh tịnh. Đây gọi là cứu cánh thí.

Đây là đại Bồ Tát thí tạng thứ sáu.

Chư Phật tử! Những gì là đại Bồ Tát Huệ Tạng ?

Bồ Tát này đối với sắc, sắc tập, sắc diệt, sắc diệt đạo đều biết đúng như thiệt. Đối với bốn uẩn tập, bốn uẩn, thọ, tưởng, hành, thức, bốn uẩn tập, bốn uẩn diệt, bốn uẩn diệt đạo đều biết đúng thiệt. Đối với vô minh và ái, vô minh ái tập, vô minh ái diệt, vô minh ái diệt đạo đều biết đúng thiệt.

Bồ Tát này đối với Thinh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát đều biết đúng thiệt; với Thinh Văn tập, Duyên Giác tập, Bồ Tát tập đều biết đúng thiệt; với Thinh Văn Niết Bàn Duyên Giác Niết Bàn, Bồ Tát Niết Bàn đều biết đúng thiệt.

Biết thế nào?

Biết từ như duyên của nghiệp báo tạo ra, tất cả đều hư giả, là không, là chẳng thiệt, chẳng phải ngã, chẳng kiên cố, không có chút pháp nào thành lập được.

Vì muốn cho chúng sanh biết thiệt tánh của các pháp nên rộng tuyên thuyết cho họ. Tuyên thuyết các

pháp bất khả hoại. Những pháp gì bất khả hoại? Sắc, thọ, tưởng, hành, thức bất khả hoại; vô minh bất khả hoại; Thinh Văn pháp, Duyên Giác pháp, Bồ Tát pháp đều bất khả hoại.

Tại sao vậy? Vì tất cả pháp là vô tác, không xứ sở, chẳng sanh khởi, chẳng cho chẳng lấy, không động chuyển, không tác dụng.

Bồ Tát này thành tựu vô lượng huệ tạng như vậy, dùng chút ít phương tiện rõ tất cả pháp, tự nhiên tỏ thấu chẳng do người khác mà giác ngộ.

Tạng huệ vô tận này có mười thứ bất khả tận nên được gọi là vô tận:

Vì đa văn thiện xảo bất khả tận, vì thân cận thiện tri thức bất khả tận, vì thiện phân biệt cú nghĩa bất khả tận, vì nhập thâm pháp giới bất khả tận, vì dùng trí như vạt trang nghiêm bất khả tận, vì hạp tất cả phước đức tâm không mỏi mệt bất khả tận, vì nhập tất cả môn đà la ni bất khả tận, vì hay phân biệt âm thanh ngữ ngôn của tất cả chúng sanh bất khả tận, vì hay dứt nghi lầm của tất cả chúng sanh bất khả tận, vì tất cả chúng sanh mà hiện Phật thân lực để giáo hóa điều phục khiến họ tu hành không dứt bất khả tận.

Đây là đại Bồ Tát huệ tạng thứ bảy.

Bực trụ trong huệ tạng này được vô tận trí huệ, có thể khai ngộ khắp tất cả chúng sanh.

Những gì là đại Bồ Tát niệm tạng?

Chư Phật tử! Bồ Tát này lìa bỏ sự si lầm, được niệm lực đầy đủ.

Nhớ thời quá khứ một đời, hai đời, nhẫn đến mười đời, trăm ngàn vô lượng đời, nhớ kiếp thành kiếp hoại, đến trăm ngàn ức kiếp, nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp. Nhớ hồng danh của một Đức Phật đến bất khả thuyết bất khả thuyết Đức Phật. Nhớ một Đức Phật xuất thế nói thọ ký nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Đức Phật xuất thế nói thọ ký. Nhớ một Đức Phật xuất thế nói mười hai bộ kinh nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Đức Phật xuất thế nói mười hai bộ kinh. Nhớ một chúng hội nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng hội. Nhớ diễn một pháp nhẫn đến diễn bất khả thuyết bất khả thuyết chúng hội. Nhớ diễn một pháp nhẫn đến diễn bất khả thuyết pháp. Nhớ một căn tánh nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết căn tánh. Nhớ những tánh của một phiên não nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết phiên não. Nhớ những tánh của một tam muội nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết tam muội.

Niệm Tạng này có mười thứ:

Tịch tịnh niệm, thanh tịnh niệm, bất trước niệm, minh triệt niệm, ly trần niệm, ly chủng chủng trần niệm, ly cấu niệm, quang diệu niệm, khả ái nhạo niệm, vô chướng ngại niệm.

Lúc Bồ Tát trụ trong niệm tạng này, tất cả thế gian không nhiễu loạn được, tất cả dị luận không biến động được, thiện căn đời trước đều được thanh tịnh, nơi thế pháp không nhiễm trước, các ma ngoại đạo không phá hoại được, đời thân thọ sanh không bị quên mất, quá khứ hiện tại vị lai thuyết pháp đều vô tận, trong tất cả thế giới cùng chúng sanh đồng ở không hề có lầm lỗi, vào tất cả chúng hội đạo tràng của chư Phật không bị chướng ngại, đều được gần gũi tất cả chư Phật.

Đây gọi là đại Bồ Tát niệm tạng thứ tám.

Những gì là đại Bồ Tát trí tạng? Bồ Tát này thọ trì, văn cú nghĩa lý khế kinh của chư Phật nói không quên sót. Một đời thọ trì nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết đời thọ trì. Thọ trì danh hiệu của một

Đức Phật nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết danh hiệu Phật. Thọ trì một kiếp số nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp số. Thọ trì một Đức Phật thọ ký nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật thọ ký. Thọ trì một khế kinh nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết khế kinh. Thọ trì một chúng hội nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng hội. Thọ trì diễn một pháp nhấn đến diễn bất khả thuyết bất khả thuyết Phật pháp. Thọ trì một căn vô lượng chủng tánh nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết căn vô lượng chủng tánh. Thọ trì một phiền não nhiều thứ tánh nhấn đến bất khả thuyết nhiều thứ tánh. Thọ trì một tam muội các thứ tánh nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết tam muội các thứ tánh.

Trì tạng này vô biên, khó đầy, khó đến được đáy, khó được thân cận, không gì chế phục được, vô lượng vô tận, đủ oai lực lớn, là cảnh giới Phật, chỉ có Phật rõ được.

Đây gọi là đại Bồ Tát trì tạng thứ chín.

Những gì là đại Bồ Tát biện tạng? Bồ Tát này có tri huệ rất sâu, biết rõ thiết tướng, rộng vì chúng sanh diễn thuyết các pháp chẳng trái với kinh điển của chư Phật. Diễn thuyết một phẩm pháp nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết phẩm pháp. Diễn thuyết một Phật hiệu nhấn đến bất khả thuyết Phật hiệu. Như vậy, diễn thuyết thế giới, Phật thọ ký, khế kinh, chúng hội, diễn pháp, căn tánh, phiền não tánh, tam muội tánh, cũng đều từ một đến bất khả thuyết bất khả thuyết cả. Hoặc diễn thuyết trong một ngày, hoặc nửa tháng, một tháng, trăm năm, ngàn năm, nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp. Kiếp số có thể cùng tận, nghĩa lý một chữ, một câu khó cùng tận.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát này thành tựu mười thứ tạng vô tận, nhiếp được như thiết pháp đà la ni môn hiệu ở trước, có trăm vạn vô số đà la ni làm quyến thuộc. Được đà la ni này rồi, dùng pháp quang minh rộng vì chúng sanh diễn thuyết các pháp. Lúc thuyết pháp, dùng lưỡi rộng dài ra tiếng vì diệu khắp đến tất cả thế giới mười phương, tùy căn tánh đều làm cho đầy đủ, lòng hoan hỷ, dứt trừ tất cả phiền não, khéo vào tất cả âm thanh ngữ ngôn văn tự biện tài, khiến tất cả chúng sanh chẳng dứt Phật chủng, tâm thanh tịnh được tương tục. Cũng dùng pháp quang minh mà thuyết pháp không cùng tận, chẳng mỏi mệt.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát này thành tựu thân vô biên cùng tận hư không pháp giới.

Đây là đại Bồ Tát biện tạng thứ mười. Tạng này vô cùng tận, không phân chia, không gián đoạn, không đối khác, không cách ngại, không thối chuyển, rất sâu không đáy khó vào được, vào khắp tất cả môn Phật pháp.

Chư Phật tử! Mười tạng vô tận này có mười pháp vô tận khiến chư Bồ Tát rất rạo thành vô thượng bồ đề.

Đây là mười pháp: vì lợi ích tất cả chúng sanh, vì bản nguyện khéo hồi hướng, vì tất cả kiếp không đoạn tuyệt, vì tận hư không giới đều khai ngộ tâm vô hạn, vì hồi hướng hữu vi mà không tham trước, vì cảnh giới một niệm tất cả pháp vô tận, vì tâm đại nguyện không đối khác, vì khéo nhiếp thủ các đà la ni, vì tất cả chư Phật hộ niệm, vì rõ tất cả pháp đều như huyễn.

Mười pháp vô tận này có thể khiến chỗ thật hành của tất cả thế gian trọn được rạo tạng lớn vô tận.

23. PHẨM THĂNG ĐÀU SUẤT THIÊN CUNG THỨ HAI MƯƠI BA (Hán Bộ Trọn Quyển 22)

Lúc bây giờ, do thần lực của đức Phật, thập phương tất cả thế giới, trong mỗi Diêm Phù Đề đều thấy Đức Phật ngự dưới cây bồ đề, đều có Bồ Tát thừa oai lực của Phật mà thuyết pháp, không ai chẳng cho rằng Đức Phật luôn ở trước mình.

Đức Thế Tôn lại dùng thần lực chẳng rời các chỗ: cây bồ đề, danh Tu Di Sơn, Dạ Ma thiên cung, mà qua đến Đầu Suất Đà thiên nơi điện Diệu Bửu Trang Nghiêm.

Đầu Suất Thiên Vương vọng thấy Đức Phật đến, liền dọn tòa Ma Ni Tạng Sư Tử tại giữa điện. Tòa ấy do những diệu bửu cõi trời hợp thành, từ những thiện căn công đức mà có, không ai quan sát trọn hết được sự tốt đẹp của nó. Có trăm vạn ức tầng cấp vòng quanh tòa. Có trăm vạn ức lưới vàng, lưới ma ni, lưới báu, trăm vạn ức trướng hoa, trướng báu, trướng tràng hoa, trướng hương giăng che phía trên tòa. Tràng hoa thông xuống, hơi thơm lan khắp nơi. Có trăm vạn ức lọng hoa, lọng tràng hoa, lọng báu, do chư thiên cầm bày hàng bốn phía. Trăm vạn ức bửu y trải trên tòa. Trăm vạn ức lâu các chói sáng trang nghiêm. Trăm vạn ức lưới chuỗi ngọc báu rủ bốn phía. Có trăm vạn ức màn linh báu, những linh ấy hơi động vang ra tiếng hòa nhã. Cửa sổ bằng trăm vạn ức báu kiên cố ma ni. Cửa chính bằng trăm vạn ức báu thanh tịnh diệu tạng. Rưới trăm vạn ức mây thiên hoa, mây thiên hương, mây thiên y, mây thiên bửu, mây thiên cái, mây thiên trang nghiêm cụ, mây thiên bửu man, mây thiên anh lạc. Trăm vạn ức bửu thọ che mát xung quanh. Trăm vạn ức thiên nhạc đồng hòa tấu ra tiếng vi diệu diệt các phiền não, tán thán sự cúng dường, sự thờ phụng, sự tu hành, cũng tán thán Phật quả, thiết lý, Phật bản hạnh, cũng tán thán sự cúng dường chư Phật thời quá khứ, ca ngợi chư Phật tối thắng vô úy, ca ngợi công đức vô tận của Bồ Tát, ca ngợi hạnh tương ưng của tất cả bậc Bồ Tát, ca ngợi công đức bất tuyệt của Phật, ca ngợi công hạnh thấy Phật, ca ngợi lý tương ưng với vô ngại. Tiếng thiên nhạc vang khắp tất cả Phật sát.

Có trăm vạn ức sơ phát tâm Bồ Tát vừa thấy bửu tòa này lại càng thêm lớn tâm nhứt thiết trí. Trăm vạn ức Trì Địa Bồ Tát tâm tịnh hoan hỷ. Trăm vạn ức Tu Hành Bồ Tát ngộ giải thanh tịnh. Trăm vạn ức Sanh Quý Bồ Tát trụ thẳng chí lạc. Trăm vạn ức Phương Tiện Cụ Túc Bồ Tát khởi đại thừa hạnh. Trăm vạn ức Chánh Tâm Trụ Bồ Tát siêng tu tất cả đạo Bồ Tát. Trăm vạn ức Bất Thối Bồ Tát tịnh tu tất cả Bồ Tát địa. Trăm vạn ức Đồng Chơn Bồ Tát được quang minh tam muội của tất cả Bồ Tát. Trăm vạn ức Pháp Vương Tử Bồ Tát nhập bát tư nghi chư Phật cảnh giới. Trăm vạn ức Quán Đàng Bồ Tát hay hiện thập lực của vô lượng Như Lai. Trăm ức Bồ Tát được tri giải thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát sanh long ưa thích. Trăm vạn ức Bồ Tát thâm tín chẳng hư hoại. Trăm vạn ức Bồ Tát thế lực rộng lớn. Trăm vạn ức Bồ Tát thêm lớn danh tiếng. Trăm vạn ức Bồ Tát diễn thuyết pháp nghĩa khiến trí quyết định. Trăm vạn ức Bồ Tát chánh niệm chẳng loạn. Trăm vạn ức Bồ Tát sanh trí quyết định. Trăm vạn ức Bồ Tát được sức văn trì, trì tất cả Phật pháp. Trăm vạn ức Bồ Tát xuất sanh vô lượng tri giải rộng lớn. Trăm vạn ức Bồ Tát an trụ tin căn. Trăm vạn ức Bồ Tát được đàn ba la mật có thể thí tất cả. Trăm vạn ức Bồ Tát được thi ba la mật, trì toàn vẹn các giới hạnh. Trăm vạn ức Bồ Tát được nhận ba la mật tâm chẳng vọng động, trọn nhận thọ được tất cả Phật pháp. Trăm vạn ức Bồ Tát được tinh tấn ba la mật, có thể thật hành vô lượng xuất ly tinh tấn. Trăm vạn ức Bồ Tát được thiên ba la mật, đủ vô lượng thiên định quang minh. Trăm vạn ức Bồ Tát được bác nhĩ ba la mật, trí huệ quang minh có thể soi sáng khắp nơi. Trăm vạn ức Bồ Tát thành tựu đại nguyện trọn đều thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát được đèn trí huệ soi sáng pháp môn. Trăm vạn ức Bồ Tát được pháp quang của thập phương chư Phật chiếu đến. Trăm vạn ức Bồ Tát diễn pháp ly si cùng khắp mười phương. Trăm vạn ức Bồ Tát vào khắp tất cả quốc độ chư Phật. Trăm vạn ức Bồ Tát pháp thân đến tất cả Phật độ. Trăm vạn ức Bồ Tát được Phật âm thanh hay rộng khai ngộ chúng sanh. Trăm vạn ức Bồ Tát được phương tiện xuất sanh nhứt thiết trí. Trăm vạn ức Bồ Tát được thành tựu tất cả pháp môn. Trăm vạn ức Bồ Tát thành tựu pháp trí như bửu tràng có thể hiển thị tất cả Phật pháp. Trăm vạn ức Bồ Tát có thể trọn thị hiện cảnh giới Như Lai. Trăm vạn ức Thiên Vương cung kính lễ bái. Trăm vạn ức Long Vương nhìn ngắm không nhàm. Trăm vạn ức Dạ Xoa Vương chấp tay trên đầu. Trăm vạn ức Càn Thác Bà Vương khởi lòng tịnh tín. Trăm vạn ức A Tu La Vương dứt lòng

kiêu mạn. Trăm vạn ức Ca Lô La Vương miệng ngậm dải lụa màu. Trăm vạn ức Khẩn Na La Vương vui mừng hơn hờ. Trăm vạn ức Ma Hầu La Già Vương hoan hỷ chiêm ngưỡng. Trăm vạn ức thế chúa cúi đầu đánh lễ. Trăm vạn ức Đao Lợi Thiên Vương chiêm ngưỡng chẳng nháy mắt. Trăm vạn ức Da Ma Thiên Vương hoan hỷ ca ngợi. Trăm vạn ức Đâu Suất Thiên Vương mọp thân làm lễ. Trăm vạn ức Hóa Lạc Thiên Vương cung kính đánh lễ. Trăm vạn ức Tha Hóa Thiên Vương chấp tay cung kính. Trăm vạn ức Phạm Vương nhứt tâm quan sát. Trăm vạn ức Đại Tự Tại Thiên Vương cung kính cúng dường. Trăm vạn ức Bồ Tát lên tiếng tán thán. Trăm vạn ức thiên nữ chuyên tâm cúng dường. Trăm vạn ức Đồng Nguyên Thiên hơn hờ vui mừng. Trăm vạn ức Đồng Trụ Thiên ca ngợi. Trăm vạn ức Phạm Thân Thiên trái thân kính lễ. Trăm vạn ức Phạm Phụ Thiên chấp tay trên đầu. Trăm vạn ức Phạm Chúng Thiên hầu hạ xung quanh. Trăm vạn ức Đại Phạm Thiên ca ngợi vô lượng công đức. Trăm vạn ức Quang Thiên năm vóc gieo xuống đất. Trăm vạn ức Thiếu Quang Thiên ca ngợi khó gặp Phật xuất thế. Trăm vạn ức Vô Lượng Quang Thiên vọng lễ Phật. Trăm vạn ức Quang Âm Thiên tán thán rất khó được thấy Phật. Trăm vạn ức Tịnh Thiên cùng cung điện đồng đến đây. Trăm vạn ức Thiếu Tịnh Thiên dùng tâm thanh tịnh cúi đầu làm lễ. Trăm vạn ức Vô Lượng Tịnh Thiên nguyện muốn thấy Phật. Trăm vạn ức Biên Tịnh Thiên thân cận tôn trọng cúng dường. Trăm vạn ức Quảng Thiên nhớ căn lành đời trước. Trăm vạn ức Thiếu Quang Thiên sanh quan niệm hi hữu đối với Như Lai. Trăm vạn ức Vô Lượng Quảng Thiên quyết định tôn trọng sanh các nghiệp lành. Trăm vạn ức Quảng Quả Thiên cúi mình cung kính. Trăm vạn ức Vô Phiền Thiên tin căn kiên cố kính lễ. Trăm vạn ức Vô Nhiệt Thiên chấp tay niệm Phật không lòng mỏi nhàm. Trăm vạn ức Thiện Kiến Thiên đánh lễ. Trăm vạn ức Thiện Hiện Thiên mãi nhớ cúng dường Phật. Trăm vạn ức Sắc Cứu Cánh Thiên kính lễ. Trăm vạn ức chư Thiên đều rất hoan hỷ lên tiếng tán thán. Trăm vạn ức chư Thiên đều khéo tư duy để trang nghiêm. Trăm vạn ức Bồ Tát Thiên hộ trì Phật tòa không ngớt trang nghiêm. Trăm vạn ức hoa Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ hoa. Trăm vạn ức Hương Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ hương. Trăm vạn ức Man Thủ Bồ Tát rải tất cả tràng hoa. Trăm vạn ức Y Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ y phục. Trăm vạn ức Cái Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ lọng. Trăm vạn ức Tràng Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ tràng. Trăm vạn ức Phan Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ phan. Trăm vạn ức Bửu Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ bửu. Trăm vạn ức Trang Nghiêm Thủ Bồ Tát rải tất cả đồ trang nghiêm. Trăm vạn ức Thiên Tử đến dưới bửu tòa. Trăm vạn ức Thiên Tử cùng cung điện đồng đến đây với tâm tịnh tín. Trăm vạn ức Sanh Quý Thiên Tử dùng thân gìn bửu tòa. Trăm vạn ức Quán Đảnh Thiên Tử cả thân gìn bửu tòa. Trăm vạn ức Tu Duy Bồ Tát cung kính tư duy. Trăm vạn ức Sanh Quý Bồ Tát phát tâm thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát sáu căn vui đẹp. Trăm vạn ức Bồ Tát thâm tâm thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát tin giải thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát ba nghiệp thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát thọ sanh tự tại. Trăm vạn ức Bồ Tát pháp quang chiếu sáng. Trăm vạn ức Bồ Tát thành tựu các bậc. Trăm vạn ức Bồ Tát khéo giáo hóa tất cả chúng sanh. Trăm vạn ức thiện căn sanh ra. Trăm vạn ức Phật hộ trì. Trăm vạn ức phước đức viên mãn. Trăm vạn ức đại nguyện nghiêm khiết. Trăm vạn ức hạnh lành sanh khởi. Trăm vạn ức tâm thù thắng làm thanh tịnh. Trăm vạn ức pháp lành làm kiên cố. Trăm vạn ức thần lực thị hiện ra. Trăm vạn ức công đức làm thành. Trăm vạn ức pháp tán thán để ca ngợi.

Như ở thế giới này, Đâu Suất Thiên Vương phụng vì Đức Như Lai mà trần thiết bửu tòa, trong tất cả thế giới, các Đâu Suất Thiên Vương cũng vì Đức Như Lai mà trần thiết bửu tòa đều đồng sự trang nghiêm, đồng nghi tắc, đồng tin ưa, đồng tâm tịnh, đồng vui thích, đồng mừng rỡ, đồng tôn trọng, đồng quan niệm hi hữu, đồng hơn hờ, đồng khát ngưỡng như thế cả.

Trần thiết bửu tòa xong, Đâu Suất Thiên Vương với lòng tôn trọng cùng mười vạn ức vô số Đâu Suất Thiên Tử phụng nghinh Đức Như Lai.

Thiên Vương và chư Thiên dùng tâm thanh tịnh rưới vô số mây màu hoa, mây màu hương, mây màu tràng hoa, mây bửu cái, mây thiên y, mây diệu bửu, mây trang nghiêm cụ.

Lúc Chư Thiên từ nơi thân mình tuôn ra vô số thứ mây màu báu đẹp này, trăm ngàn ức vô số Đâu Suất Thiên tử cùng chúng Thiên tử hiện diện trong hội lòng rất hoan hỷ kính lễ. Vô số Thiên nữ hơn hờ kính mộ chiêm ngưỡng Đức Như Lai. Bất khả thuyết Bồ Tát trụ giữa hư không tinh tấn nhứt tâm cúng dường

Đức Phật nhiều hơn chư Thiên và cung kính đánh lễ. Vô số âm nhạc đồng thời hòa tấu.

Bấy giờ, do thần lực của Đức Phật, do căn lành ngày trước, do sức tự tại bất tư nghi, nên trong Đâu Suất Thiên cung, tất cả Thiên Tử và Thiên nữ đều vọng thấy Đức Phật đối trước mình. Họ đồng tự nghĩ rằng: Đức Như Lai xuất thế khó gặp gỡ được, nay tôi được thấy đáng vô thượng chánh giác.

Họ cùng chúng hội đồng phụng nghinh Đức Như Lai. Tất cả đều dùng thiên y dựng tất cả thứ hoa Trời, hương trời rải lên cúng dường Đức Phật.

Trăm ngàn ức na do tha vô số Đâu Suất Thiên tử trụ giữa hư không đều khởi tâm cảnh giới trí huệ, đối với Đức Phật, mà đốt những thứ thiên hương, khói hương kết thành mây đẹp thơm trang nghiêm trên hư không. Lại với Đức Phật, họ khởi tâm hoan hỷ mà rưới những mây hoa trời trang nghiêm hư không. Lại với Đức Phật, họ khởi tâm tôn trọng rưới những mây lọng Trời trang nghiêm hư không. Họ lại khởi tâm cúng dường Phật mà rải mây tràng hoa Trời trang nghiêm hư không. Họ lại khởi tâm tín giải bủa vô số lưới vàng che trùm hư không, có những bửu linh luôn vang tiếng hòa diệu. Họ lại khởi tâm tối thắng phước điền dùng vô số mãn báu trang nghiêm hư không và rưới mây chuỗi ngọc báu không ngớt. Họ lại sanh tâm thâm tín dùng vô số cung điện Trời trang nghiêm hư không, tất cả thiên nhạc vang tiếng vi diệu. Họ lại sanh tâm tối thắng khó gặp đối với Đức Phật, dùng vô số mây thiên y nhiều màu trang nghiêm hư không và rưới vô tỉ những y phục vi diệu. Họ lại sanh vô lượng tâm hoan hỷ hơn hờ dùng vô số thiên bửu quan trang nghiêm hư không và rưới vô lượng thiên quan kết thành mây. Họ lại khởi tâm hoan hỷ dùng vô số báu nhiều màu trang nghiêm hư không và rưới những mây chuỗi ngọc không ngớt.

Trăm ngàn ức na do tha vô số Thiên tử, đối với Đức Phật, đều sanh tâm tịnh tín rải vô số thiên hoa nhiều màu, đốt vô số thiên hương để cúng dường Như Lai. Họ lại khởi tâm đại trang nghiêm biến hóa cầm vô số thiên mật hương nhiều màu phụng rải cúng dường Đức Phật. Họ lại khởi tâm hoan hỷ cầm vô số lọng nhiều màu theo bên Như Lai. Họ lại khởi tâm tăng thượng cầm vô số y báu nhiều màu trải trên đường để cúng dường Như Lai. Họ lại khởi tâm thanh tịnh cầm vô số bửu tràng nhiều màu phụng nghinh Như Lai. Họ lại khởi tâm tăng thượng hoan hỷ cầm vô số đồ trang nghiêm báu cúng dường Như Lai. Họ lại sanh tâm bất hoại tín cầm vô số tràng hoa báu cúng dường Như Lai. Họ lại sanh tâm hoan hỷ vô tỉ cầm vô số bửu phan cúng dường Như Lai.

Trăm ngàn ức na do tha vô số Thiên tử dùng tâm điều thuận tịch tịnh không phóng dật đem vô số thiên nhạc vang tiếng vi diệu cúng dường Như Lai.

Bất khả thuyết Bồ Tát ở trước nơi trời Đâu Suất, sanh ra từ pháp siêu thế gian, từ hạnh ly phiền não, từ tâm vô ngại, từ pháp thậm thâm phương tiện, từ trí quảng đại, từ tín tâm thanh tịnh kiên cố, từ thiện căn bất tư nghi, từ vô số thiện xảo biến hóa, từ tâm cúng dường Phật, từ pháp môn vô tác.

Chư Bồ Tát này đem đồ cúng dường hơn cả chư Thiên để dựng lên Phật: những bửu cái từ ba la mật sanh ra, những hoa tướng từ trí giải thanh tịnh sanh ra, những bửu y từ vô sanh pháp nhẫn sanh ra, những lưới bửu linh từ tâm vô ngại sanh ra, những hương báu từ tâm hiệu pháp như huyền sanh ra, những bửu tòa từ tâm cùng khắp Phật cảnh giới Như Lai tòa sanh ra, những bửu tràng từ tâm cúng dường Phật chẳng lười trễ sanh ra, những bửu điện từ tâm hoa hỷ hiệu pháp như giấc mơ sanh ra, những mây bửu liên hoa từ thiện căn vô trước vô sanh sanh ra, cùng những mây hương, mây hoa, mây bửu y, mây đồ trang nghiêm hơn cả chư Thiên dựng lên cúng dường Đức Phật.

Mỗi thân của chư Bồ Tát này đều hiện ra bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Bồ Tát đầy khắp pháp giới hư không giới. Tâm của chư Bồ Tát này đồng với tam thể chư Phật, bởi từ pháp không điên đảo khởi lên, vô lượng Như Lai gia hộ, khai thị đạo an ổn cho chúng sanh, đầy đủ bất khả thuyết danh vị cú, vào khắp vô lượng pháp trong tất cả môn đà la ni, sanh tạng biện tài chẳng cùng tận, lòng không e sợ, rất

hoan hỷ, dùng bất khả thuyết vô lượng vô tận pháp tán thán như thật để ca ngợi Đức Phật không mỗi nhàm.

Lúc đó tất cả chư Thiên, và tất cả Bồ Tát thấy Đức Như Lai vô thượng chánh giác thân vô lượng không thể đếm lường, hiện bất tư nghì thân biến, khiến vô số chúng sanh lòng rất vui mừng, dùng Phật trang nghiêm mà trang nghiêm cả pháp giới hư không giới, khiến các chúng sanh an trụ thiện căn, thị hiện vô lượng Phật thân lực, vượt khỏi tất cả đường ngữ ngôn, chư Đại Bồ Tát đồng khâm kính, tùy chỗ đáng được độ đều khiến hoan hỷ trụ nơi thân rộng lớn của chư Phật, công đức thiện căn đều đã thanh tịnh, sắc tướng đệ nhất, trí huệ cảnh giới không thể cùng tận, từ vô tỉ tam muội sanh ra, thân Phật không ngần ngại khắp trong thân của tất cả chúng sanh, khiến vô lượng chúng sanh đều vui mừng, khiến Phật chủng tánh chẳng dứt, trụ nơi chỗ trụ rốt ráo của Đức Phật, sanh nơi nhà tam thế chư Phật, khiến vô số chúng sanh tin giải thanh tịnh, khiến tất cả Bồ Tát trí huệ thành tựu, căn thân vui thích, pháp vân trùm khắp pháp giới hư không giới giáo hóa điều phục không thừa sót, tùy tâm chúng sanh đều khiến đầy đủ, khiến họ an trụ trí vô phân biệt, được như thiết trí, phóng đại quang minh, thiện căn đời trước đều khiến hiển hiện, khiến khắp tất cả phát tâm rộng lớn, khiến tất cả chúng sanh an trụ trí Phổ Hiền, trụ khắp các quốc độ, từ trong chánh pháp bất thối mà sanh, trụ nơi pháp giới bình đẳng, hiểu rõ cơ nghi của tâm chúng sanh, hiện bất khả thuyết bất khả thuyết thân Như Lai sai biệt, có thể khiến tất cả chúng thường nghĩ đến sự niệm Phật, đầy khắp pháp giới rộng độ quần sanh, tùy người sơ phát tâm chỗ muốn lợi ích mà đem pháp dạy cho, khiến họ điều phục tín giải thanh tịnh, thị hiện sắc thân bất tư nghì, bình đẳng xem chúng sanh không lòng chấp trước, trụ bậc vô ngại, được Phật thập lực, tâm thường tịch định không tán loạn, trụ như thiết trí, khéo có thể khai diễn những nghĩa chơn thật của văn cú, có thể nhập trọn trong biển sâu trí huệ, xuất sanh vô lượng huệ tạng công đức, luôn dùng huệ như chiếu khắp pháp giới, tùy bốn nguyện lực hiện luôn không ẩn mất, luôn trụ nơi pháp giới, trụ nơi chỗ trụ của Phật không đôi khác, trọn không chấp ngã ngã sở, trụ pháp xuất thế không nhiễm thế pháp, nơi tất cả thế gian dựng tràng trí huệ, trí đó rộng lớn không nhiễm trước vượt hơn thế gian, cứu các chúng sanh khiến ra khỏi bùn lầy để nơi chỗ trí huệ vô lượng, có bao nhiêu phước đức đều đem lợi ích chúng sanh mà vẫn vô tận, rõ biết trí huệ của tất cả Bồ Tát, tin và xu hướng quyết định sẽ thành chánh giác, dùng đại từ bi hiện vô lượng thân Phật đủ sự trang nghiêm, dùng âm thanh vi diệu diễn vô lượng pháp, tùy theo ý của chúng sanh đều khiến đầy đủ, với ba thời lòng luôn thanh tịnh, khiến các chúng sanh chẳng tham chấp cảnh giới, hằng thọ ký cho chư Bồ Tát khiến đều nhập chủng tánh Phật và sanh nhà Phật, được Phật quán đảnh, thường du thập phương không thời ngớt mà đối với tất cả không nhiễm trước, đều có thể qua khắp các Phật độ trong các pháp giới, biết tất cả tâm chúng sanh, chẳng trụ sanh tử mà như bóng hiện khắp trong thế gian, dùng trí huệ chiếu khắp pháp giới, rõ thấu tất cả đều vô sở đắc, hằng dùng trí huệ biết các thế gian như huyễn, như mộng, như bóng, như hóa, tất cả đều dùng tâm làm tự tánh mà trụ như vậy, tùy các chúng sanh nghiệp báo không đồng, sở thích sai biệt, các căn đều khác, mà hiện Phật thân. Đức Như Lai luôn dùng vô số chúng sanh làm sở duyên mà vì họ nói thế gian đều từ duyên mà khởi, biết các pháp tướng thay đều vô tướng, chỉ là tướng duy nhất, gốc của trí huệ. Muốn khiến chúng sanh lìa sự chấp tướng nên thị hiện tất cả tánh tướng thế gian mà đi trong đời vì họ khai thị vô thượng bồ đề. Vì muốn cứu hộ tất cả chúng sanh nên xuất hiện thế gian khai thị Phật đạo khiến họ được thấy thân tướng của Như Lai, để ghi nhớ siêng tu tập trừ diệt tướng phiền não thế gian, tu hạnh bồ đề tâm chẳng tán động, nơi môn đại thừa đều được viên mãn, thành tựu sự lợi ích của chư Phật, đều có thể quan sát thiện căn của chúng sanh mà chẳng hoại diệt nghiệp báo thanh tịnh, trí huệ sang rõ vào khắp ba thời, lìa hẳn tất cả sự phân biệt của thế gian, phóng quang minh chiếu khắp mười phương, tất cả thế giới đều đầy khắp, sắc thân tốt đẹp không nhàm. Dùng công đức trí huệ thần thông lớn hiện ra cảnh giới các căn các hạnh của chư Bồ Tát, làm những Phật sự tự tại viên mãn, làm xong liền ẩn. Khéo hay khai thị đạo như thiết trí trong ba thời. Vì các Bồ Tát khắp rưới vô lượng đà la ni, khiến phát khởi chí nguyện quảng đại, thọ trì tu tập thành tựu tất cả công đức của chư Phật. Vô biên diệu sắc trang nghiêm nơi thân, tất cả thế gian đều hiện thấy, lìa hẳn tất cả sự chướng ngại. Nơi nghĩa chơn thiết của tất cả pháp đã được thanh tịnh. Nơi pháp công đức đã được tự tại. Làm Đại Pháp Vương chiếu khắp như mặt như nhật. Đủ oai đức lớn làm phước điền thế gian. Hiện hóa thân khắp trong tất cả thế gian. Phóng ánh sáng trí huệ đều khiến khai ngộ, muốn cho chúng sanh biết Đức Phật đầy đủ vô biên công đức. Dùng trí vô ngại thọ ngộ. Tùy thuận thế gian mà phương

tiện khai thị dắt dìu. Dùng cánh tay trí huệ an ủi chúng sanh. Làm đại Y Vương khéo trị lành bệnh chúng sanh. Có thể qua khắp vô lượng quốc độ chưa từng thôi nghỉ. Huệ nhãn thanh tịnh rời những chướng lòa đều có thể thấy rõ cả. Với những chúng sanh làm nghiệp ác thời nhiều cách điều phục khiến họ nhập đạo, khéo nắm lấy thời nghỉ không thôi nghỉ. Nếu các chúng sanh khởi tâm bình đẳng, liền vì họ hóa hiện nghiệp báo bình đẳng. Tùy sở thích của họ, tùy nghiệp quả của họ mà vì họ hiện Phật thân các thứ thân biến để thuyết pháp cho họ được tỏ ngộ, được pháp trí huệ, lòng rất hoan hỷ, các căn hớn hở, thấy vô lượng Phật khởi lòng tin sâu, sanh các thiện căn trọn không thối chuyển.

Tất cả chúng sanh theo nghiệp ràng buộc, mãi ngủ trong sanh tử, Đức Như Lai xuất thế có thể giác ngộ họ, an ủi tâm họ khiến không lo sợ. Người được thấy Phật thời đều khiến chúng nhập nghĩa trí vô y, trí huệ thiện xảo rõ thấu cảnh giới, trang nghiêm tốt đẹp không gì chói lán được, pháp trí đều đã thanh tịnh.

Hoặc hiện thân Phật, hoặc hiện thân Bồ Tát, khiến các chúng sanh đến chỗ không khổ hoạn, trang nghiêm với vô số công đức, công hạnh thành tựu hiện nơi thế gian.

Tất cả chư Phật trang nghiêm thanh tịnh đều do công hạnh như thiết trí mà thành tựu. Luôn gìn bốn nguyện chẳng bỏ rời thế gian, làm bạn lành bền chắc của các chúng sanh. Quang minh vô cầu thanh tịnh đệ nhất, khiến tất cả chúng sanh đều được hiện thấy.

Sáu loài chúng sanh vô lượng vô biên, Đức Phật dùng thần lực luôn theo họ không rời. Nếu có ai thườ trước đồng Phật gieo trồng căn lành thời đều khiến được thanh tịnh. Đối với lục đạo chúng sanh chẳng bỏ bốn nguyện, không khi dối, đều dùng pháp lành phương tiện nhiếp thủ khiến họ tu tập hạnh thanh tịnh, xô phá tất cả ma đầu tranh.

Từ vô ngại tế sanh ra sức quảng đại, nhứt tạng tối thắng không chướng ngại, nơi tịnh tâm giới hiện ra ảnh tượng, tất cả thế gian đều được thấy, đem nhiều pháp môn ban cho khắp chúng sanh.

Đức Phật là tạng quang minh vô biên, những trí lực đều viên mãn, luôn dùng quang minh lớn chiếu khắp chúng sanh, tùy sở nguyện của họ đều khiến đầy đủ, lia các oán địch, là phước điền vô thượng, chỗ nương tựa chung của tất cả chúng sanh, phàm có cúng dường đều khiến thanh tịnh, tu chút ít hạnh lành thọ hưởng vô lượng phước, đều khiến được vào bậc trí vô tận. Là ông chủ những thiện căn thanh tịnh của tất cả chúng sanh. Là ruộng tốt tối thượng phát sanh phước đức cho tất cả chúng sanh. Trí huệ Phật rất sâu, phương tiện thiện xảo có thể cứu tất cả khổ ác đạo.

Tin hiểu như vậy, quan sát như vậy, và biến trí huệ như vậy, đi trong biển công đức như vậy, khắp đến trí huệ quảng đại như vậy, biết phước điền của chúng sanh như vậy, chánh niệm hiện tiền quán sát như vậy, quán những nghiệp tướng hảo của Phật như vậy, quán Phật hiện khắp thế gian như vậy, quán Phật thân thông tự tại như vậy.

Lúc đó, cả đại chúng thấy thân Như Lai: mỗi chun lông tuôn ra trăm ngàn ức na do tha vô số quang minh, mỗi quang minh có vô số màu, vô số thanh tịnh, vô số chiếu sáng. Làm cho vô số chúng nhìn xem, vô số chúng hoan hỷ, vô số chúng khoái lạc, vô số chúng thêm lớn lòng thâm tín, vô số chúng chí nguyện thanh tịnh, vô số chúng các căn mát mẻ, vô số chúng cung kính tôn trọng.

Lúc đó, cả đại chúng đều thấy thân Phật phóng ra trăm ngàn ức na do tha bất tư nghì đại quang minh. Mỗi quang minh đều có bất tư nghì màu, bất tư nghì ánh sáng chiếu bất tư nghì vô biên pháp giới.

Do thần lực của Phật vang ra tiếng lớn vi diệu. Tiếng đó diễn xướng trăm ngàn ức na do tha bất tư nghì lời tán tụng, vượt hơn tất cả ngôn từ thế gian, đây là thiện căn xuất thế làm thành.

Lại hiện trăm ngàn ức na do tha bất tư nghi sự trang nghiêm vi diệu, ca ngợi trong trăm ngàn ức na do tha bất tư nghi kiếp cũng không hết được, đây là Đức Như Lai vô tận tự tại xuất hiện ra.

Lại hiện bất khả thuyết chư Phật Như Lai xuất thế khiến các chúng sanh vào môn trí huệ hiểu nghĩa thậm thâm.

Lại hiện tất cả sự biến hóa của bất khả thuyết Như Lai khắp pháp giới hư không giới khiến tất cả thế gian bình đẳng thanh tịnh. Đây đều từ trí vô ngại của Như Lai sanh ra, cũng từ bất tư nghi thắng đức của Như Lai tu hành sanh ra.

Lại hiện trăm ngàn ức na do tha bất tư nghi diệu bửu quang diệm, do từ thiện căn đại nguyện thưở trước khởi ra, vì đã từng cúng dường vô lượng Như Lai, vì tu tập hạnh thanh tịnh không phóng dật, vì tâm đại bi vô ngại sanh ra thiện căn, vì hiển bày Phật lực rộng khắp, vì dứt nghi của tất cả chúng sanh, vì khiến đều được thấy Như Lai, vì khiến vô lượng chúng sanh trụ nơi thiện căn, vì hiển bày thần lực tự tại của Như Lai, vì muốn khiến chúng sanh được vào khắp nơi biển rớt ráo, vì khiến tất cả Bồ Tát đại chúng trong các Phật độ đều đến họp, vì muốn khai thị Phật pháp bất tư nghi.

Lúc đó, Đức Như Lai vì lòng đại bi rộng khắp hiển bày tất cả sự trang nghiêm của như thiết trí, muốn cho những chúng sanh trong bất khả thuyết vô số thế giới, kẻ chưa tin thời được tin, đã tin thời thêm lớn, đã thêm lớn thời được thanh tịnh, đã thanh tịnh thời được thuận thực, đã thuận thực thời khiến điều phục, quán sát pháp thậm thâm, đủ vô lượng trí huệ, phát sanh vô lượng tâm quảng đại, tâm từ bi không thối chuyển, chẳng trái pháp tánh, chẳng sợ thiệt tế, chứng lý chơn thiệt, đủ tất cả ba la mật, thật hành thiện căn xuất thế đều thanh tịnh như Phổ Hiền, được Phật tự tại rời lia cảnh giới ma vào cảnh giới Phật, rõ biết thâm pháp, được trí bất tư nghi, trọn không thối chuyển thệ nguyện đại thừa, thường thấy chư Phật chưa từng bỏ rời, thành tựu chứng trí chúng vô lượng pháp, đủ vô biên tạng phước đức, phát tâm hoan hỷ vào bực vô nghi, thanh tịnh lia ác, nương như thiết trí thấy pháp bất động, được vào Bồ Tát hội, thường sanh nhà Như Lai.

Đức Thế Tôn hiện sự trang nghiêm như vậy đều do những thiện căn nhóm họp từ thời quá khứ làm thành, vì muốn điều phục chúng sanh, vì khai thị oai đức lớn của Như Lai, vì chiếu sáng tạng trí huệ vô ngại, vì thị hiện vô biên thắng đức rất hùng mãnh của Như Lai, vì hiển thị bất tư nghi thần biến lớn của Như Lai, vì dùng thần lực hiện Phật thân trong tất cả loài, vì thị hiện thần thông biến hóa vô biên của Như Lai, vì bốn nguyện đều thành tựu viên mãn, vì hiển thị trí huệ dũng mãnh có thể đến khắp nơi của Như Lai, vì tự tại với tất cả pháp mà thành Pháp Vương, vì xuất sanh tất cả môn trí huệ, vì thị hiện thân Như Lai thanh tịnh, vì hiện thân Phật rất vi diệu, vì hiển thị chứng được pháp bình đẳng của tam thế Phật, vì khai thị tạng thiện căn thanh tịnh, vì hiển bày sắc thân vi diệu tuyệt thế gian, vì hiển bày tướng đầy đủ thập lực khiến người thấy không nhầm, là mặt nhựt của thế gian vì chiếu suốt ba đời.

Đấng Pháp Vương tự tại tất cả công đức đều từ thiện căn thưở trước hiện ra. Dầu tất cả Bồ Tát ca ngợi tuyên dương trải qua tất cả kiếp cũng chẳng cùng tận được.

Lúc bấy giờ Đâu Suất Thiên Vương cùng trăm ngàn ức na do tha vô số Đâu Suất Thiên Tử chấp tay hướng Phật bạch rằng: “Lành thay đấng Thế Tôn, đấng Thiện Thệ, đấng Như Lai Ứng Cúng Đấng Chánh Giác! Xin đấng đại từ thương xót chúng tôi mà ngự nơi cung điện này”.

Đức Thế Tôn vì muốn cho tất cả chúng sanh được hoan hỷ, tất cả Bồ Tát được tỏ ngộ thâm pháp, tất cả Đâu Suất Thiên Tử thêm lớn chí nguyện, Thiên Vương cúng dường không nhầm, chúng sanh vì nhớ đến Phật mà phát tâm, mà chùng thiện căn phước đức thấy Phật, thường phát khởi lòng tin thanh tịnh, thấy Phật cúng dường không lòng mong cầu, tất cả chí nguyện đều thanh tịnh, siêng tu tập thiện căn không lười nghỉ, phát đại nguyện cầu như thiết trí, nên thọ lời thỉnh của Thiên Vương mà vào ngự trong điện

Bửu Trang Nghiêm.

Tất cả thế giới ở mười phương cũng đều như vậy cả.

Liên lúc Đức Như Lai ngự trên bửu tòa, điện Bửu Trang Nghiêm tự nhiên trang nghiêm vượt hẳn trên sự trang nghiêm của chư Thiên. Vô số bửu võng giăng khắp bốn phía, khắp nơi rưới mây báu vi diệu vô lượng: mây đồ trang nghiêm, mây bửu y, mây hương chiên đàn, mây hương kiên cố, mây lọng báu, mây hoa báu. Khắp nơi vang bất tận tiếng kỹ nhạc ca ngợi nhứt thiết chủng trí của Như Lai. Tiếng nhạc này đều tương ứng với diệu pháp.

Do thần lực của Đức Phật khiến tâm của Đâu Suất Thiên Vương không động loạn, thiện căn thuở trước đều được viên mãn, vô lượng thiện pháp càng thêm kiên cố, tăng trưởng lòng tin thanh tịnh, khởi đại tinh tấn, sanh đại hoan hỷ, chí nguyện thanh tịnh phát Bồ đề tâm, niệm pháp không dứt, tổng trì chẳng quên.

Đâu Suất Thiên Vương thừa oai lực của Đức Phật, liền tự nhớ căn lành đã gieo trồng nơi chư Phật quá khứ, nên nói kệ rằng:

*Xưa có Phật hiệu Vô Ngại Nguyệt
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Trang Nghiêm này
Thế nên chốn này rất cát tường.
Xưa có Như Lai hiệu Quảng Trí
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Kim Sắc này
Thế nên chốn này rất cát tường.
Xưa có Như Lai hiệu Phổ Nhân
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Liên Hoa này
Thế nên chốn này rất cát tường.
Xưa có Như Lai hiệu San Hô
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Bửu Tạng này
Thế nên chốn này rất cát tường.
Xưa có Phật hiệu Luận Sư Tử
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Sơn Vương này
Thế nên chốn này rất cát tường.
Xưa có Như Lai hiệu Nhứt Chiếu
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Chúng Hoa này
Vì thế chốn này rất cát tường.
Xưa có Phật hiệu Vô Biên Quang
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Thọ Nghiêm này
Thế nên chốn này rất cát tường.
Xưa có Như Lai hiệu Pháp Tràng
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Bửu Cung này
Thế nên chốn này rất cát tường.
Xưa có Như Lai hiệu Trí Đăng
Trong những cát tường là bực nhứt
Phật từng vào điện Hương Sơn này
Thế nên chốn này rất cát tường.*

*Xưa có Phật hiệu Công Đức Quang
Trong những cát tường là bực nhưt
Phật từng vào điện Ma Ni này
Thế nên chón này rất cát tường.*

Trong tất cả thế giới ở mười phương các Đâu Suất Thiên Vương cũng đều thừa thần lực của Phật mà nói kệ tán thán chư Phật quá khứ như vậy.

Lúc đó Đức Thế Tôn ngồi kiết già trên tòa sư tử Ma Ni Bửu Tạng trong điện Bửu Trang Nghiêm, pháp thân thanh tịnh diệu dụng tự tại, đồng một cảnh giới cùng tam thế chư Phật, trụ nhưt thiết trí đồng vào một tánh với tất cả Phật, Phật nhãn sáng rõ thấy tất cả pháp đều vô ngại, có oai lực lớn đi khắp pháp giới chưa từng thôi nghỉ, đủ đại thần thông tùy chỗ có chúng sanh có thể hóa độ thời đều qua đến, dùng tất cả sự trang nghiêm vô ngại của tất cả chư Phật để tự trang nghiêm, khéo biết thời cơ mà vì chúng sanh thuyết pháp.

Bất khả thuyết chúng Bồ Tát đều từ những quốc độ phương khác cùng đến nhóm họp.

Chúng hội thanh tịnh, pháp thân không hai, không sở y mà có thể tự tại khởi thân hạnh của Phật. Khi chúng hội an tọa xong, trong điện Bửu Trang Nghiêm tự nhiên có vô lượng vô số đồ đẹp lạ hơn những đồ cúng dường của chư Thiên, những là tràng hoa, y phục hương thoa, hương bột, lọng báu, tràng phan, kỹ nhạc, ca tán, tất cả đều chẳng thể đếm kể được, dùng tâm quảng đại cung kính cúng dường Đức Phật.

Tất cả Đâu Suất thiên cung ở mười phương đều như thế cả.

-ooOoo-

24. PHẨM ĐÂU SUẤT KỆ TÁN THỨ HAI MƯƠI BỐN

(Hán Bộ Phần Đầu Quyển 23)

Lúc đó do thần lực của Đức Phật, Mười Phương ngoài vạn Phật sát vi trần số thế giới, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát cùng vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội :

Kim Cang Tràng Bồ Tát từ Diệu Bửu thế giới của Đức Phật Vô Tận Tràng; Kiên Cố Tràng Bồ Tát từ Diệu Lạc thế giới của Đức Phật Phong Tràng; Dũng Mãnh Tràng Bồ Tát từ Diệu Ngân thế giới của Đức Phật Giải Thoát Tràng; Quang Minh Tràng Bồ Tát từ Diệu Kim thế giới của Đức Phật oai Nghi Tràng; Trí Tràng Bồ Tát từ Diệu Ma Ni thế giới của Đức Phật Minh Tường Tràng; Bửu Tràng Bồ Tát từ Diệu Kim Cang thế giới của Đức Phật Thường Tràng; Tinh Tấn Tràng Bồ Tát từ Diệu Ba Đầu Ma thế giới của Đức Phật Tội Thắng Tràng; Ly Cấu Tràng Bồ Tát từ Diệu Ưu Bát La thế giới của Đức Phật Tự Tại Tràng; Tinh Tú Tràng Bồ Tát từ Diệu Chiên Đàn thế giới của Đức Phật Phạm Tràng; Pháp Tràng Bồ Tát từ Diệu Hương thế giới của Đức Phật Quan Sát Tràng.

Chúng Bồ Tát khi đến trước Đức Phật và đánh lễ Phật xong, tùy theo phương của mình đến, đều hóa hiện tòa sư tử Diệu Bửu Tạng rồi ngồi kiết già trên đó.

Thân của chư Bồ Tát đều phóng trăm ngàn ức na do tha vô số quang minh thanh tịnh cùng đại nguyện rời lia những lỗi ác mà phát khởi, hiển thị pháp tự tại thanh tịnh của tất cả Phật.

Bởi chư Bồ Tát có nguyện lực có thể cứu hộ khắp tất cả chúng sanh, tất cả thế gian đều thích thấy. Ai thấy Bồ Tát đều được lợi ích được điều phục.

Chúng Bồ Tát này đều đã thành tựu vô lượng công đức. Những là đi khắp tất cả cõi Phật không chướng ngại, thấy pháp thân thanh tịnh không nương đỡ, dùng trí huệ thân hiện vô lượng thân, đến khắp Mười Phương phụng thờ Chư Phật, vào nơi vô lượng vô biên bất tư nghì pháp tự tại của Chư Phật, trụ nơi vô lượng môn Nhất thiết trí, dùng trí quang minh khéo rõ các pháp, ở trong các pháp được vô úy biện tài thuyết pháp vô tận, dùng đại trí huệ khai môn tổng trì, huệ nhãn thanh tịnh thâm nhập pháp giới cảnh giới trí huệ không ngăn mé, rất ráo thanh tịnh như hư không.

Tất cả Đâu Suất Thiên cung trong thập phương thế giới đều có chư Bồ Tát đồng số lượng, đồng danh hiệu, thế giới và Chư Phật cũng đồng như nơi đây cả.

Bấy giờ Đức Thế Tôn từ hai gôi phóng trăm ngàn ức na do tha quang minh, chiếu khắp tất cả thế giới tận pháp giới hư không giới.

Chúng Bồ Tát ở các cõi kia đều thấy thân biến của Đức Phật ở đây. Chúng Bồ Tát ở cõi đây đều thấy biến của tất cả Chư Phật kia.

Tất cả chúng Bồ Tát như vậy, cùng với đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, từ thuở xưa, đồng trông căn lành tu Bồ Tát hạnh, đều đã ngộ nhập thậm thâm giải thoát tự tại của Chư Phật, được pháp giới thân bình đẳng, vào tất cả thế giới mà vô trụ, thấy vô lượng Phật đều qua kính thờ, trong một niệm đi khắp pháp giới tự tại vô ngại, tâm ý thanh tịnh như bửu châu vô giá, vô lượng vô số Chư Phật thường hộ niệm và đồng ban cho thần lực, đến nơi bờ rớt ráo đê nứt kia luôn dùng tịnh niệm trụ vô thượng giác, niệm niệm luôn vào chỗ Nhứt thiết trí, đem nhỏ vào lớn, đem lớn vào nhỏ đều tự tại, thông đạt vô ngại đã được Phật thân, cùng Phật đồng an trụ, được Nhứt thiết trí, từ Nhứt thiết trí mà sanh ra thân, đều có thể theo vào chỗ sở hành của tất cả Như Lai mà khai hiển vô lượng pháp môn trí huệ, đến bờ Kim Cang tràng đại trí kia, được Kim Cang định dứt các điều nghi hoặc, đã được tự tại thần thông của Chư Phật, vào khắp tất cả quốc độ mười phương, giáo hóa điều phục trăm ngàn muôn ức vô số chúng sanh, dầu không tham trước

noi tất cả số lượng mà có thể tu học thành tựu cứu cánh, phương tiện an lập các pháp.

Trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết vô lượng tạng công đức thanh tịnh vô tận như vậy, chúng Bồ Tát này đều được thành tựu.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Như Lai chẳng xuất thế
Cũng chẳng nhập Niết Bàn
Dùng sức bốn nguyện lớn
Thị hiện pháp tự tại.
Pháp này khó nghĩ bàn
Tâm không duyên đến được
Trí huệ đến bờ kia
Mới thấy cảnh giới Phật.
Sắc thân chẳng phải Phật.
Âm thanh cũng chẳng phải
Nhưng chẳng lìa sắc, thanh
Thấy thần lực của Phật.
Trí kém chẳng biết được.
Cảnh giới thiết của Phật
Tu hạnh thanh tịnh lâu
Mới thấy được cảnh Phật.
Chánh giác không chỗ lại
Đi cũng chẳng từ đâu
Sắc thân diệu thanh tịnh
Do thần lực hiển hiện.
Trong vô lượng thế giới
Thị hiện thân Như Lai
Nói rộng pháp vi diệu
Trong tâm không trụ trước.
Trí huệ không ngăn mé
Rõ thấu tất cả pháp
Vào khắp các pháp giới
Thị hiện sức tự tại.
Chúng sanh và các pháp
Rõ thấu đều vô ngại
Khắp hiện các sắc tượng
Cùng khắp tất cả cõi.
Muôn cầu như thiết trí
Chóng thành Vô Thượng Giác
Phải dùng tâm tịnh diệu
Tu tập hạnh Bồ đề.
Nếu ai thấy Như Lai
Oai thần lực như vậy.
Nơi đức Tối Thắng Tôn
Nên cúng dường chớ nghi.*

Kiên Cố Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Phật tối thắng vô tỷ
Rất sâu bất khả thuyết
Vượt khỏi đường ngôn ngữ
Thanh tịnh như hư không.*

Quán sát đáng Đạo Sư
 Sức tự tại thân thông
 Đã lìa nơi phân biệt.
 Mà khiến phân biệt thấy.
 Đức Phật vì khai diễn
 Pháp vi diệu thâm thâm
 Vì do nhơn duyên ấy
 Hiện thân vô tỷ này.
 Đây là chỗ Chư Phật
 Đại trí huệ sở hành
 Nếu ai muốn biết rõ
 Phải nên gần gũi Phật.
 Ý nghiệp thường thanh tịnh
 Cúng dường chư Như Lai
 Trọn không lòng mới nhàm
 Hay vào nơi Phật đạo.
 Dù vô tận công đức
 Trụ chắc tâm Bồ đề.
 Do đây trừ lưới nghi
 Quán Phật không nhàm mới.
 Thông đại tất cả Pháp
 Mới phải chơn Phật tử
 Người này rõ biết được
 Sức tự tại Chư Phật.
 Trí quang đại đã nói
 Làm căn bốn các pháp
 Nên sanh lòng hy vọng
 Chí cầu Vô Thượng Giác.
 Nếu ai tôn kính Phật
 Nhớ báo đáp ơn Phật
 Người đó chẳng xa lìa
 Chỗ an trụ của Phật.
 Đâu có người trí huệ
 Nơi Phật thường thấy nghe
 Chẳng tu nguyện thanh tịnh
 Nơi đường Phật đã đi.

Dũng Mạnh Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Ví như mắt tỏ sáng
 Ban ngày thấy hình sắc
 Tâm thanh tịnh cũng vậy
 Nhờ Phật lực thấy Phật.
 Như dùng sức tinh tấn
 Hay tột nguồn đáy biển
 Trí lực cũng như vậy
 Thấy được vô lượng Phật.
 Ví như ruộng phì nhiêu
 Gieo trồng tất tươi tốt
 Tâm thanh tịnh như vậy
 Xuất sanh các Phật pháp.
 Như người được báu tạng
 Là hẳn khổ nghèo cùng
 Bồ Tát được Phật pháp
 Tâm ly cầu thanh tịnh.

Ví như thuốc Già đà
 Tiêu được tất cả độc
 Phật pháp dùng như vậy
 Diệt các hoạn phiền não.
 Chọn thiết thiện tri thức
 Hạng Như Lai ngợi khen
 Vì do oai thần kia
 Được nghe những Phật pháp.
 Giả sử vô số kiếp
 Của báu cúng dường Phật.
 Chẳng biết Phật thiết tướng
 Cũng chẳng gọi cúng dường.
 Vô lượng những hình sắc
 Trang nghiêm nơi thân Phật.
 Chẳng phải trong hình sắc
 Mà thấy được Đức Phật.
 Như Lai Đẳng Chánh Giác
 Tịch nhiên hằng bất động
 Có thể khắp hiện thân
 Đây khắp mười phương cõi.
 Ví như hư không giới
 Bất sanh cũng bất diệt
 Phật pháp cũng như vậy
 Rốt ráo không sanh diệt.

Quang Minh Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Nhơn gian và Thiên thượng
 Tất cả các thế giới
 Khắp thấy Đức Như Lai
 Sắc thân diệu thanh tịnh.
 Ví như một tâm niệm
 Hay sanh các thứ tâm
 Như vậy một Phật thân
 Khắp hiện tất cả Phật.
 Bồ đề không hai pháp
 Cũng không có các tướng
 Mà ở trong hai pháp
 Hiện thân tướng trang nghiêm.
 Rõ pháp tánh không tịch
 Sanh khởi như huyền hóa
 Sở hành luôn vô tận
 Đạo Sư hiện như vậy.
 Tam thế tất cả Phật
 Pháp thân đều thanh tịnh
 Tùy kia chỗ đáng độ
 Khắp hiện diệu sắc thân.
 Như Lai chẳng nghĩ rằng
 Ta hiện thân như vậy
 Tự nhiên mà thị hiện
 Chưa từng có phân biệt.
 Pháp giới không sai biệt.
 Cũng không chỗ tựa nương
 Mà ở trong thế gian
 Thị hiện vô lượng thân.

Phật thân chẳng phải hóa
 Cũng chẳng phải chẳng hóa
 Nơi trong pháp không hóa
 Thị hiện thân biến hóa
 Chánh giác chẳng lường được
 Đông pháp giới hư không
 Sâu rộng không bờ đáy
 Đường ngôn ngữ tuyệt hẳn.
 Như Lai khéo thông đạt
 Tất cả xứ hành đạo
 Pháp giới các quốc độ
 Qua đến đều vô ngại.

Trí Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Nếu người tin thọ được
 Nhứt thiết trí vô ngại
 Tu tập hạnh Bồ đề
 Tâm đó chẳng thể lường.
 Trong tất cả quốc độ
 Khắp hiện vô lượng thân
 Mà thân không chỗ ở
 Cũng chẳng trụ nơi pháp.
 Mỗi mỗi chư Như Lai
 Thần lực thị hiện thân
 Bất tư nghì kiếp số
 Tính đếm chẳng hết được.
 Tam thế các chúng sanh
 Trọn biết được số lượng
 Việc thị hiện của Phật
 Số lượng chẳng thể được.
 Có lúc hiện một hai
 Nhân đến vô lượng thân
 Hiện khắp mười phương cõi
 Thiệt ra không hai thứ.
 Ví như trăng tròn sáng
 Hiện khắp các dòng nước
 Bóng hình dầu vô lượng
 Mặt trăng vẫn không hai.
 Trí vô ngại như vậy
 Thành tựu bực Chánh Giác.
 Hiện khắp tất cả cõi
 Phật thể cũng không hai.
 Chẳng một cũng chẳng hai.
 Cũng chẳng phải vô lượng
 Tùy chỗ đáng hóa độ
 Thị hiện vô lượng thân.
 Phật thân chẳng quá khứ
 Cũng chẳng phải vị lai.
 Một niệm hiện xuất sanh
 Thành đạo và Niết Bàn.
 Hiện hình sắc như huyễn
 Không sanh cũng không khởi
 Phật thân cũng như vậy
 Thị hiện không có sanh.

Bửu Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Phật thân vốn vô lượng
 Thiện hiện thân hữu lượng
 Tùy chúng chỗ nân thấy
 Đạo Sư hiện như vậy.
 Phật thân không nơi chốn
 Đây khắp tất cả chốn
 Như hư không vô biên
 Khó nghĩ bàn như vậy.
 Chẳng phải chốn tâm duyên
 Tâm chẳng khởi trong đó
 Trong cảnh giới Chư Phật
 Rốt ráo không sanh diệt.
 Như mắt lừa xem thấy
 Chẳng trong cũng chẳng ngoài
 Thế gian thấy Chư Phật
 Phải biết cũng như vậy.
 Vì lợi ích chúng sanh.
 Nên Phật hiện ra đời
 Chúng sanh thấy có hiện
 Thiệt thì không có hiện.
 Chẳng thể dùng quốc độ
 Ngày đêm mà thấy Phật
 Năm tháng một sát na
 Phải biết đều như vậy.
 Chúng sanh nói như vậy
 Ngày đó Phật thành đạo
 Như Lai được Bồ đề.
 Thiệt chẳng thuộc thời gian.
 Như Lai lìa phân biệt
 Rời thời gian, không gian
 Tam thế chư Như Lai
 Xuất hiện đều như vậy.
 Ví như mặt trời sáng
 Chẳng hiệp cùng đêm tối
 Mà nói ngày đêm ấy
 Phật pháp đều như vậy.
 Tam thế tất cả kiếp
 Chẳng cùng Như Lai hiệp
 Mà nói tam thế Phật
 Phật pháp đều như vậy.

Tịnh tấn Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Tất cả các Đạo Sư
 Thân đồng nghĩa cũng đồng
 Khắp cả mười phương cõi
 Tùy nghi mà thị hiện.
 Quan sát đáng Mẫu Ni.
 Chỗ làm rất kỳ đặc.
 Đây khắp cả pháp giới
 Tất cả đều không thừa.

Phật thân chẳng ở trong
 Cũng chẳng ở nơi ngoài
 Thần lực nên hiển hiện
 Đạo Sư pháp như vậy.
 Theo các loài chúng sanh.
 Nghiệp đã hợp đời trước
 Những loại thân như vậy.
 Thị hiện đều chẳng đồng.
 Thân Chư Phật như vậy
 Vô lượng chẳng đếm được
 Chỉ trừ đáng Đại Giác
 Không ai nghĩ bàn được.
 Như ngã nan tư kia
 Tâm nghiệp chẳng đến được
 Phật nan tư cũng vậy
 Chẳng phải tâm nghiệp hiện.
 Như quốc độ nan tư
 Mà thấy tịnh trang nghiêm
 Phật nan tư cũng vậy
 Diệu tướng đều hiện đủ.
 Ví như tất cả pháp
 Do các duyên sanh khởi
 Thấy Phật cũng như vậy
 Tất nhờ ác thiện nghiệp.
 Ví như châu như ý
 Hay thoả mãn lòng chúng
 Chư Phật pháp như vậy
 Thoả mãn tất cả nguyện.
 Trong vô lượng quốc độ.
 Đạo Sư hiện ra đời
 Vì tùy theo nguyện lực
 Ứng hiện khắp mười phương

Ly Cấu Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Như Lai không sở trụ
 Mà trụ tất cả cõi
 Tất cả cõi đều qua
 Tất cả nơi đều thấy,
 Phật tùy tâm chúng sanh
 Hiện khắp tất cả thân
 Thành đạo chuyển Pháp luân
 Và cùng nhập Niết Bàn.
 Chư Phật bất tư nghĩ
 Ai tư nghĩ được Phật.
 Ai thấy được Chánh Giác.
 Ai hiện được tối thắng.
 Tất cả pháp đều “Như”
 Cảnh giới Phật cũng vậy.
 Nhân đến không một pháp
 Trong “Như” có sanh diệt.
 Chúng sanh vọng phân biệt.
 Là Phật là thế giới
 Người liễu đạt pháp tánh
 Không Phật không thế giới.

Như Lai khắp hiện tiền
 Khiến chúng sanh tin mừng
 Phật thể bất khả đắc.
 Cũng lại không sợ kiến.
 Nếu được nơi thế gian
 Trọn xa lìa chấp trước
 Vô ngại lòng hoan hỷ
 Nơi pháp được khai ngộ.
 Thân lực tự tại hiện
 Chính đây gọi là Phật
 Trong tất cả thế giới
 Tìm cầu trọn không có.
 Nếu biết được như vậy
 Tâm ý và các pháp
 Thấy biết trọn tất cả
 Chóng được thành Như Lai,
 Trong ngôn ngữ hiển thị
 Tất cả Phật tự tại
 Chánh giác siêu ngôn ngữ
 Giả mượn ngôn ngữ nói.

Pháp Tràng Bồ Tát thừa thân lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Thà nên luôn thọ đủ
 Tất cả khổ thế gian
 Trọn chẳng xa Như Lai
 Chẳng rời đáng Tự Tại.
 Nếu có những chúng sanh
 Chưa phát tâm Bồ đề
 Được nghe danh hiệu Phật
 Quyết định thành Chánh Giác.
 Nếu có bực trí huệ
 Một niệm phát đạo tâm
 Quyết thành đáng Vô thượng
 Cán thận chớ sanh nghi.
 Như Lai đáng Tự Tại
 Vô lượng kiếp khó gặp
 Nếu sanh một niệm tin
 Mau chứng đạo Vô thượng.
 Giả sử trong mỗi niệm
 Cúng dường vô lượng Phật
 Chưa biết pháp chơn thật
 Chẳng gọi là cúng dường.
 Nếu nghe pháp như vậy
 Chư Phật từ đây sanh
 Dầu bị vô lượng khổ
 Chẳng bỏ hạnh Bồ đề,
 Một lần nghe đại trí
 Pháp sở nhập của Phật
 Khắp ở trong pháp giới
 Thành tam thể Đạo Sư,
 Dầu tận vị lai tế
 Đi khắp các cõi Phật
 Chẳng cầu diệu pháp này
 Trọn chẳng thành Bồ đề.

*Chúng sanh vô thủy lại
Mãi lưu chuyển sanh tử
Chẳng rõ pháp chơn thật
Nên Chư Phật ra đời.
Các pháp chẳng thể hoại
Cũng không ai hoại được
Tự tại đại quang minh
Hiện khắp nơi thế gian.*

-ooOoo-

25. PHẨM THẬP HỒI HƯƠNG THỨ HAI MƯƠI LĂM (Hán Bộ Phần Sau Quyển 23 Đến Hết Quyển 33)

Lúc bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật nhập Bồ Tát trí quang tam muội.

Nhập tam muội này rồi, mười phương đều quá mười vạn Phật sát vi trần số thế giới, có mười vạn Phật sát vi trần số Phật đồng một hiệu Kim Cang Tràng hiện ra trước Bồ Tát mà đồng khen rằng:

Lành thay! Ông có thể nhập Bồ Tát trí quang tam muội này!

Thiện Nam Tử! Đây là mười phương đều mười vạn Phật sát vi trần số Chư Phật dùng thần lực cùng gia hộ ông. Mà cũng là oai lực bốn nguyện của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai. Và vì ông được trí huệ thanh tịnh, cùng chư Bồ Tát thiện căn tăng trưởng, khiến ông nhập tam muội này để thuyết pháp. vì khiến chư Bồ Tát được thanh tịnh vô úy, vì để đủ vô ngại biện tài, vì nhập trí địa vô ngại, vì trụ đại tâm Nhứt thiết trí, vì thành tựu vô tận thiện căn, vì đầy đủ pháp lành vô ngại, vì nhập phổ môn pháp giới, vì hiện thần lực tất cả Phật, vì niệm trí về thời quá khứ chẳng dứt, vì được tất cả Phật hộ trì các ăn, vì dùng vô lượng môn nói rộng các pháp, vì nghe rồi trọn hiểu rõ thọ trì chẳng quên, vì nhiếp tất căn lành của chư Bồ Tát, vì trọn nên những pháp trợ đạo xuất thế, vì chẳng dứt Nhứt thiết chủng trí, vì khai phát đại nguyện, vì giải thích thiết nghĩa, vì rõ biết pháp giới, vì khiến chư Bồ Tát đều trọn hoan hỷ, vì tu tất cả Phật bình đẳng thiện căn, vì hộ trì chúng tánh Phật.

Sẽ diễn thuyết pháp gì? Chính là diễn nói Thập hồi hương của chư Bồ Tát vậy.

Thiện Nam Tử! Ông nên thừa thần lực của Phật mà diễn pháp ấy, vì để được Phật hộ niệm, vì an trụ nhà Phật, vì thêm lớn công đức xuất thế, vì được đà la ni quang minh, vì nhập Phật pháp vô ngại, vì đại quang chiếu khắp pháp giới, vì hạp pháp thanh tịnh không lỗi, vì trụ cảnh giới trí quảng đại, vì được pháp quang vô ngại.

Chư Phật liền ban cho Kim Cang Tràng Bồ Tát vô lượng trí huệ cùng vô ngại biện, ban cho thiện phương tiện phân biệt cú nghĩa, ban cho pháp quang minh vô ngại, ban cho thân Như Lai bình đẳng, ban cho vô lượng âm thanh thanh tịnh sai biệt, ban cho Bồ Tát bất tư nghi thiện quán sát tam muội, ban cho thiện căn hồi hương trí kiên cố, ban cho quan sát Nhứt thiết pháp thành tựu xảo phương tiện, ban cho biện tài ở tất cả chỗ, thuyết tất cả pháp vô đoan.

Tại sao vậy? vì do sức căn lành nhập tam muội này từ được như vậy.

Chư Phật đều đưa tay hữu xoa đánh Kim Cang Tràng Bồ Tát.

Được Chư Phật xoa đánh xong, Kim Cang Tràng Bồ Tát xuất định nói với chúng Bồ Tát rằng: “Thưa Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có đại nguyện bất tư nghi đầy khắp pháp giới cứu hộ được tất cả chúng sanh. Chính là tu học tam thể Chư Phật hồi hương.

Thưa Chư Phật tử! Đại Bồ Tát hồi hương có mấy thứ?

Đại Bồ Tát hồi hương có mười thứ sau đây, tam thể Chư Phật đồng diễn thuyết:

Một là Cứu hộ tất cả chúng sanh ly chúng sanh tướng hồi hương.

Hai là Bất hoại hồi hương.

Ba là Đẳng nhứt thiết Chư Phật hồi hướng.

Bốn là Chí nhứt thiết xứ hồi hướng.

Năm là Vô tận công đức tạng hồi hướng.

Sáu là Nhập nhứt thiết bình đẳng thiện căn hồi hướng.

Bảy là Đẳng tùy thuận nhứt thiết chúng sanh hồi hướng.

Tám là Chơn như tướng hồi hướng.

Chín là Vô phục, Vô trước giải thoát hồi hướng.

Mười là Nhập pháp giới vô lượng hồi hướng.

Thưa Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát cứu hộ nhứt thiết chúng sanh ly chúng sanh tướng hồi hướng?

Đại Bồ Tát này thật hành Đản Ba la mật, thanh tịnh Thí Ba la mật, tu Nhẫn nhục Ba la mật, khởi Tinh tấn Ba la mật, nhập Thiền Ba la mật, trụ Bát nhã Ba la mật, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, tu vô lượng thiện căn như vậy.

Lúc tu thiện căn tự nghĩ rằng: Nguyên những thiện căn này có thể khắp lợi ích tất cả chúng sanh đều làm cho thanh tịnh đến nơi rốt ráo, lia hẳn vô lượng khổ não Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, Diêm La Vương v.v...

Đại Bồ Tát lúc trông thiện căn, đem thiện căn của mình hồi hướng như vậy: Tôi sẽ làm nhà cho tất cả chúng sanh để họ khỏi tất cả sự khổ; tôi sẽ làm chỗ cứu hộ của tất cả chúng sanh khiến họ đều được giải thoát phiền não; tôi sẽ làm chỗ quy y của tất cả chúng sanh khiến họ đều được lia sự bố úy; tôi sẽ làm chỗ xu hướng của tất cả chúng sanh khiến họ được đến nơi Nhứt thiết trí; tôi sẽ làm chỗ an ổn cho tất cả chúng sanh khiến họ được chỗ an ổn rốt ráo; tôi sẽ làm ánh sáng cho tất cả chúng sanh khiến họ được trí quang diệt si ám; tôi sẽ làm ngọn đuốc cho tất cả chúng sanh để phá tất cả tối vô minh cho họ; tôi sẽ làm đèn cho tất cả chúng sanh khiến họ an trụ nơi rốt ráo thanh tịnh; tôi sẽ là Đạo Sư cho tất cả chúng sanh dẫn dắt họ vào pháp chơn thật; tôi sẽ làm đại Đạo Sư của tất cả chúng sanh ban cho họ trí huệ lớn vô ngại.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, bình đẳng lợi ích tất cả chúng sanh, rốt ráo đều khiến được Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát lợi ích hướng cho hàng chẳng phải thân hữu đồng như đối với hàng thân hữu của mình. Vì đại Bồ Tát đã nhập tánh bình đẳng của tất cả pháp, với các chúng sanh không có một quan niệm là chẳng phải thân hữu. Giả sử có chúng sanh nào đem lòng oán hận Bồ Tát, Bồ Tát này cũng vẫn thương mến họ trọn không hờn giận.

Bồ Tát này làm thiện tri thức cho khắp tất cả chúng sanh, đem chánh pháp diễn thuyết khiến họ tu tập.

Ví như biển cả, tất cả chất độc, không làm biển hoại được.

Bồ Tát này cũng vậy. Tất cả kẻ ngu mê vô trí, vô ân, sân độc, kiêu mạn, mê tối không biết pháp lành, những kẻ ác này đủ cách làm bức hại vẫn không làm động loạn tâm Bồ Tát này được.

Ví như mặt nhật hiện ra thế gian, chẳng do vì kẻ sanh mạnh kia mà lại ẩn đi không sáng. Lại cũng chẳng vì sương mù, tay A Tu La, cây Diêm phù đề, gộp cao, hang sâu, bụi khói mây mù che chướng mà ẩn đi không sáng. Lại cũng chẳng vì thời tiết biến đổi mà ẩn đi không sáng.

Đại Bồ Tát cũng như vậy. Có phước đức lớn, tâm sâu rộng chánh niệm quán sát không thối khuất. Vì muốn rớt ráo công đức trí huệ nên đối với pháp thắng thượng lập chí nguyện pháp quang chiếu khắp thấy tất cả nghĩa, nơi các pháp môn trí huệ tự tại, thường vì lợi ích chúng sanh mà tu pháp lành, chẳng bao giờ làm sanh lòng tổn hại chúng sanh. Chẳng vì chúng sanh tệ ác tà kiến khó điều phục mà rời bỏ chẳng tu hồi hướng. Chỉ dùng giúp trợ đại nguyện để tự trang nghiêm, luôn cứu hộ chúng sanh không thối chuyển. Chẳng vì chúng sanh vô ân mà thôi Bồ Tát hạnh, bỏ Bồ đề đạo, chẳng vì ở chung với kẻ phàm ngu mà lia bỏ tất cả thiện căn như thiệt, chẳng vì chúng sanh thường sanh lỗi ác khó nhẫn thọ được mà sanh lòng nhàm mỏi. Như mặt nhật kia chẳng vì có một sự nào che chướng mà lại ẩn đi không chiếu sáng.

Đại Bồ Tát chẳng phải chỉ vì cứu hộ một chúng sanh mà tu các thiện căn hồi hướng Vô thượng Bồ đề, mà chính vì khắp cứu hộ tất cả chúng sanh vậy. Chẳng phải chỉ vì thanh tịnh một Phật độ, tin một Đức Phật, thấy một Đức Phật, rõ một pháp, nhưng chính vì thanh tịnh khắp tất cả Phật độ, tin khắp tất cả Chư Phật, thấy khắp tất cả Chư Phật, hiểu tất cả Phật pháp mà phát khởi đại nguyện tu các thiện căn hồi hướng Vô thượng Bồ đề.

Đại Bồ Tát dùng các Phật pháp mà làm duyên khởi, phát tâm quảng đại, tâm bất thối, trong vô lượng kiếp tu tập tâm bửu hy hữu nan đắc, trọn đều bình đẳng với tất cả Chư Phật.

Đại Bồ Tát quán sát các thiện căn như vậy, tín tâm thanh tịnh, đại bi kiên cố, dùng thâm tâm, hoan hỷ tâm, thanh tịnh tâm, tối thắng tâm, nhu nhuyễn tâm, từ bi tâm, lân mẫn tâm, nhiếp hộ tâm, lợi ích tâm, An Lạc tâm, mà khắp vì chúng sanh hồi hướng chơn thiệt, chẳng phải chỉ là lời suông.

Đại Bồ Tát lúc đem các thiện căn hồi hướng tự nghĩ rằng: Do thiện căn của tôi đây, nguyện tất cả loài, tất cả chúng sanh đều được thanh tịnh, công đức viên mãn, chẳng bị trở ngại hư hoại, không cùng tận, thường được tôn trọng chánh niệm chẳng quên, được trí huệ quyết định, đủ vô lượng trí, thân, khẩu, ý ba nghiệp tất cả công đức viên mãn trang nghiêm.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: Do căn lành này khiến tất cả chúng sanh thừa sự cúng dường tất cả Chư Phật không bỏ qua, khởi lòng tin Chư Phật thanh tịnh không hư hoại, được nghe chánh pháp dứt các sự nghi hoặc, và ghi nhớ không quên, tu hành đúng pháp, cung kính Chư Phật, thân nghiệp thanh tịnh an trụ vô lượng thiện căn rộng lớn, lia hỷ sự nghèo cùng, đầy đủ bảy Thánh tài, thường theo Chư Phật tu học, thành tựu vô lượng thiện căn thắng diệu, tỏ ngộ bình đẳng trụ Nhứt thiết trí, dùng vô ngại nhân bình đẳng nhìn chúng sanh, các tướng hảo nghiêm thân không tỳ vết, lời nói tinh diệu, công đức viên mãn, các căn điều phục, thành tựu thập lực, tâm lành đầy đủ, không chỗ y trụ, khiến tất cả chúng sanh đều được sự vui của Phật, trụ nơi chỗ Phật an trụ.

Đại Bồ Tát thấy các chúng sanh gây tạo ác nghiệp, chịu nhiều khổ, bị đây làm chướng mà không thấy được Phật, chẳng được nghe pháp, chẳng biết Tăng, Bồ Tát ben nghĩ rằng:

Tôi sẽ ở trong các ác đạo kia, thay thế các chúng sanh chịu các sự khổ, khiến họ được giải thoát.

Lúc Bồ Tát chịu khổ thế chúng sanh như vậy càng tinh tấn hơn, chẳng bỏ chẳng tránh, chẳng kinh chẳng sợ, không nhàm mỏi. Vì đúng như bản nguyện: Quyết muốn đảm nhiệm chúng sanh khiến họ được giải thoát. Bồ Tát nghĩ rằng: tất cả chúng sanh ở trong chỗ sanh, già, bệnh, chết các khổ nạn, theo nghiệp mà lưu chuyển, tà kiến vô trí mất các pháp lành, tôi phải cứu họ, cho họ được xuất ly.

Lại các chúng sanh bị lưới ái vấn, lọng si che, mà nhiễm trước cõi hữu lậu theo mãi không rời bỏ, vào trong lòng củi khổ não, thật hành nghiệp ma, phước trí đều hết thường ôm lòng nghi hoặc, chẳng thấy chỗ an ổn, chẳng biết đạo xuất ly, ở trong sanh tử luân hồi mãi, luôn bị ngập chìm trong khổ bùn lầy.

Bồ Tát thấy chúng sanh như vậy nên khởi tâm đại bi, tâm lợi ích, muốn làm cho chúng sanh đều được giải thoát nên đem tất cả thiện căn hồi hướng, dùng tâm quảng đại hồi hướng, như chỗ tu hành của tam thế Bồ Tát hồi hướng, như lời dạy trong kinh Đại Hồi Hướng mà hồi hướng. Nguyên các chúng sanh đều khắp được thanh tịnh, rốt ráo thành tựu Nhất thiết chủng trí.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Chỗ tu hành của tôi, muốn làm cho chúng sanh đều được thành bực trí huệ vô thượng. Tôi chẳng vì tự thân mà cầu giải thoát, chỉ vì cứu tế tất cả chúng sanh, khiến họ đều được Nhất thiết trí, qua khỏi vòng sanh tử thoát tất cả khổ.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tôi sẽ vì khắp tất cả chúng sanh chịu đủ sự khổ, khiến họ ra khỏi hố sanh tử khổ. Tôi vì khắp tất cả chúng sanh mà tận vị lai kiếp chịu tất cả khổ trong các đạo nơi tất cả thế giới, nhưng vẫn luôn vì chúng sanh mà tu thiện căn. Tôi thà riêng mình chịu mọi sự khổ, đem thân chuộc tất cả ác đạo chúng sanh khiến họ được giải thoát, chớ chẳng để chúng sanh đọa nơi Địa ngục, Súc sanh, Ngạ quỷ, Diêm La Vương các ác đạo.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tôi nguyện bảo hộ tất cả chúng sanh trọn chẳng rời bỏ. Đây là lời nguyện thành thật không hư vọng. Tại sao vậy? Tôi vì cứu độ tất cả chúng sanh mà phát Bồ đề tâm, chớ chẳng phải vì tự thân mà cầu đạo Vô thượng. Cũng chẳng phải vì cầu hưởng phước lạc trong ba cõi mà tôi tu Bồ đề hạnh. Tại sao vậy? Vì phước lạc thế gian không gì chẳng phải là khổ, là cảnh giới ma, Chư Phật luôn quở trách, chỉ có kẻ ngu mới tham trước, tất cả khổ hoạn đều hơn đó mà có. Những ác đạo Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, chỗ Diêm La Vương, giận thù kiện cáo hủy nhục nhau v.v... đều do tham trước ngũ dục mà gây nên. Kẻ tham ngũ dục thời xa lìa Chư Phật, chướng ngại sanh lên cõi trời, hưởng là được Vô thượng Bồ đề.

Bồ Tát quán sát thế gian như vậy, vì tham chút ít dục lạc mà bị vô lượng sự khổ, nên trọn chẳng vì cảnh ngũ dục mà cầu Bồ đề Bồ Tát hạnh, chỉ vì An Lạc tất cả chúng sanh mà phát tâm tu tập thành tựu viên mãn đại nguyện, cắt đứt những dây khổ của chúng sanh khiến họ được giải thoát.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tôi phải đem căn lành hồi hướng như vậy khiến tất cả chúng sanh được vui rốt ráo, vui lợi ích, vui bất thọ, vui tịch tịnh, vui vô động, vui vô lượng, vui bất xả bất thối, vui bất diệt, vui Nhất thiết trí.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà làm Điều Ngự Sự làm chủ bình thân, cầm đuốc đại trí, chỉ đường an ổn khiến họ lìa hiểm nạn, dùng thiện phương tiện khiến họ biết thiết nghĩa. Nơi biển sanh tử làm thuyền trưởng khéo giỏi đủ trí đưa các chúng sanh đến bờ kia.

Thưa Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy. Chính là tùy nghi cứu hộ tất cả chúng sanh khiến họ thoát sanh tử, thờ cúng tất cả Chư Phật; được trí vô ngại, lìa các ma, xa bạn ác, gần bạn lành Bồ Tát, dứt trừ tội lỗi, thành tựu tịnh nghiệp, đầy đủ hạnh nguyện rộng lớn của Bồ Tát và vô lượng thiện căn.

Đại Bồ Tát đem thiện căn chánh hồi hướng rồi, tự nghĩ rằng: Chẳng vì tứ châu thiên hạ đông chúng sanh mà có nhiều mặt nhật hiện, chỉ một mặt nhật mọc lên đủ soi sáng khắp tất cả chúng sanh. Lại các chúng sanh chẳng phải từ mình có ánh sáng để biết ngày đêm, đứng đi hành động, mà đều do mặt nhật mọc lên. Mặt nhật kia chỉ có một.

Cũng thế, đại Bồ Tát lúc tu tập thiện căn hồi hướng, nghĩ rằng: Các chúng sanh kia chẳng thể tự cứu, đâu có thể cứu người khác. Riêng một mình tôi tập chí nguyện tu tập thiện căn hồi hướng như vậy. Những là: Vì muốn quảng độ tất cả chúng sanh, vì chiếu khắp tất cả chúng sanh, vì chỉ dẫn tất cả chúng sanh, vì khai ngộ tất cả chúng sanh, vì đoái lại tất cả chúng sanh, vì nhiếp thọ tất cả chúng sanh, vì thành tựu tất cả chúng sanh, vì khiến tất cả chúng sanh hoan hỷ, vì khiến tất cả chúng sanh vui đẹp, vì khiến tất cả chúng sanh dứt nghi.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tôi phải như mặt nhật, chiếu khắp tất cả mà chẳng cầu báo ân; chúng sanh có kẻ ác hại tôi, tôi đều dung thọ trọn chẳng do đây mà bỏ thế duyên; chẳng vì một chúng sanh ác mà bỏ tất cả chúng sanh, tôi chỉ riêng tu tập thiện căn hồi hướng, khiến khắp chúng sanh đều được an lạc. Thiện căn đâu ít, nhưng vì nhiếp khắp chúng sanh tôi dùng tâm hoan hỷ hồi hướng quảng đại. Nếu có thiện căn mà chẳng muốn lợi ích tất cả chúng sanh thì chẳng gọi là hồi hướng. Tùy một thiện căn dùng khắp chúng sanh làm cảnh sở duyên mới gọi là hồi hướng. Hồi hướng đặt để chúng sanh nơi pháp tánh vô trước. Hồi hướng thấy chúng sanh bất động bất chuyển. Hồi hướng vô y vô thủ đối với sự hồi hướng. Hồi hướng chẳng chấp lấy tướng thiện căn. Hồi hướng chẳng phân biệt nghiệp báo thể tánh. Hồi hướng chẳng tham trước tướng ngũ uẩn. Hồi hướng chẳng phá hoại tướng ngũ uẩn. Hồi hướng chẳng chấp lấy nghiệp. Hồi hướng chẳng cầu báo. Hồi hướng chẳng nhiễm trước như duyên. Hồi hướng chẳng phân biệt như duyên khởi. Hồi hướng chẳng chấp xứ sở. Hồi hướng chẳng chấp pháp hư vọng. Hồi hướng chẳng chấp tướng chúng sanh, tướng thể giới, tướng tâm ý. Hồi hướng chẳng khởi tâm điên đảo, tướng điên đảo, kiến điên đảo. Hồi hướng chẳng chấp đường ngôn ngữ. Hồi hướng quán tánh chơn thật của tất cả pháp. Hồi hướng quán tánh bình đẳng của tất cả chúng sanh. Hồi hướng dùng ấn pháp giới ấn các thiện căn. Hồi hướng quán các pháp lia tham dực. Hiểu tất cả pháp không gieo trồng, thiện căn cũng như vậy. Quán các pháp không hai, không sanh, không diệt, hồi hướng cũng như vậy. Dùng những thiện căn hồi hướng như vậy mà tu hành pháp đối trị thanh tịnh. Bao nhiêu thiện căn thủy đều tùy thuận pháp xuất thế, chẳng làm hai tướng. Chẳng phải tức nghiệp tu tập Nhứt thiết trí. Chẳng phải lia nghiệp hồi hướng Nhứt thiết trí. Nhứt thiết trí chẳng phải tức nghiệp, nhưng cũng chẳng phải lia nghiệp mà được Nhứt thiết trí. Bởi nghiệp thanh tịnh như bóng sáng. Báo như bóng sáng thanh tịnh bóng sáng, lia ngã ngã sở tất cả động loạn tư duy phân biệt. Rõ biết như vậy, đem các thiện căn phương tiện hồi hướng.

Lúc Bồ Tát hồi hướng như vậy, Bồ Tát luôn độ thoát chúng sanh không thôi, chẳng trụ pháp tướng. Dầu biết các pháp không nghiệp, không báo, mà khéo hay xuất sanh tất cả nghiệp báo không trái nghịch. Bồ Tát phương tiện khéo tu hồi hướng như vậy.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy lia tất cả lỗi, được Chư Phật khen ngợi.

Đây là đại Bồ Tát cứu hộ nhứt thiết chúng sanh ly chúng sanh tướng hồi hướng thứ nhứt.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thân lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Tu hành trong bất tư nghi kiếp
Tinh tấn kiên cố tâm vô ngại
Vì muốn lợi ích các quần sanh
Thường cầu khắp công đức của Phật.
Bực thế gian không ai sánh bằng
Tu sửa tâm ý rất sáng sạch
Phát tâm cứu khắp các hàm thức
Bực này khéo vào tạng hồi hướng.
Dùng mãnh tinh tấn sức đầy đủ.
Trí huệ thông đạt ý thanh tịnh
Cứu khắp tất cả các quần sanh
Lòng kia kham nhẫn chẳng khuynh động,
Tâm khéo an trụ không ai sánh*

Ý thường thanh tịnh rất vui thích
 Như vậy vì người siêng tu hành
 Ví như mặt đất khắp dung thọ.
 Chẳng vì tự thân cầu khoái lạc
 Chỉ muốn cứu hộ các chúng sanh
 Như vậy phát khởi tâm đại bi
 Chóng được vào nơi bực vô ngại.
 Tất cả thế gian ở mười phương
 Bao nhiêu chúng sanh đều nhiếp thọ
 Vì cứu họ nên khéo trụ tâm
 Như vậy tu học các hồi hướng
 Tu hành bố thí rất vui thích
 Hộ trì tịnh giới không sai phạm
 Dũng mãnh tinh tấn tâm chẳng động
 Hồi hướng Nhứt thiết trí của Phật.
 Tâm đó rộng lớn không ngăn mé
 Nhân lực an trụ chẳng lay động
 Thiên định rất sâu luôn chiếu rõ
 Trí huệ vì diệu khó nghĩ bàn.
 Trong tất cả thế giới mười phương
 Tu tập đầy đủ hạnh thanh tịnh
 Công đức như vậy đều hồi hướng.
 Vì muốn an lạc các chúng sanh.
 Đại sĩ siêng tu những thiện nghiệp
 Vô lượng vô biên chẳng đếm được
 Đều đem lợi ích các chúng sanh
 Khiến trụ nơi trí huệ vô thượng
 Khắp vì tất cả các chúng sanh
 Mà ở địa ngục vô số kiếp
 Nhưng vẫn không có lòng nhàm mỏi
 Dũng mãnh quyết định thường hồi hướng.
 Chẳng cầu sắc, thanh, hương cùng vị
 Cũng chẳng mong cầu các diệu xúc
 Chỉ vì cứu độ các quần sanh
 Thường cầu trí tối thắng vô thượng.
 Trí huệ thanh tịnh như hư không
 Tu tập vô biên hạnh Đại Sĩ
 Như những công hạnh Phật đã làm
 Bực này luôn tu học như vậy.
 Đại Sĩ du hành các thế giới
 Đều hay an ổn các quần sanh
 Khiến khắp tất cả đều vui mừng
 Tu Bồ Tát hạnh không nhàm đủ.
 Dứt trừ tất cả những tâm độc
 Tư duy tu tập trí vô thượng
 Chẳng vì tự mình cầu an lạc
 Chỉ nguyện chúng sanh được lìa khổ.
 Bực này hồi hướng được rốt ráo
 Tâm thường thanh tịnh lìa các độc
 Tam thế Chư Phật phó chúc cho
 Trụ nơi thành đại pháp vô thượng
 Chưa từng nhiễm trước nơi các sắc
 Thọ, tướng, hành, thức cũng chẳng nhiễm
 Tâm đó thoát hẳn nơi ba cõi
 Tất cả công đức đều hồi hướng.
 Những chúng sanh mà Phật thấy biết
 Đều trọn nhiếp thủ không thừa sót

Thệ nguyện đều khiến được giải thoát
 Vì kia tu hành rất hoan hỷ,
 Lòng kia niệm niệm luôn an trụ
 Trí huệ rộng lớn không ai sánh
 Rời si, chánh niệm thường vắng lặng
 Tất cả các nghiệp đều thanh tịnh.
 Như Bồ Tát kia ở thế gian
 Chẳng nhiễm nội pháp như ngoại pháp
 Như gió trong hư không vô ngại!
 Đại Sĩ dụng tâm cũng như vậy.
 Bao nhiêu thân nghiệp đều thanh tịnh.
 Tất cả ngôn ngữ không lỗi lầm
 Tâm thường quy hướng nơi Như Lai.
 Hay khiến Chư Phật đều hoan hỷ.
 Thập phương vô lượng các quốc độ
 Nơi tất cả Phật đều qua đến
 Trong đó xem thấy đáng đại bi
 Người đều cung kính mà thờ phụng.
 Lòng thường thanh tịnh lìa các lỗi
 Vào khắp thế gian không e sợ
 Đã trụ đạo Vô thượng của Phật
 Làm ao pháp lớn cho ba cõi.
 Tinh tấn quán sát tất cả pháp
 Tùy thuận tư duy hữu phi hữu.
 Như vậy thẳng đến lý chơn thật
 Được vào chỗ vô tránh rất sâu.
 Do đây tu thành đạo kiên cố
 Tất cả chúng sanh chẳng hoại được
 Khéo hay rõ thấu các pháp tánh
 Khắp trong tam thế không chấp trước.
 Như vậy hồi hướng đến bờ kia
 Khiến khắp quần sanh lìa cấu nhiễm
 Lìa hẳn tất cả những sợ y.
 Được vào chỗ vô y rốt ráo.
 Ngôn ngữ của tất cả chúng sanh
 Tùy theo chủng loại đều sai khác
 Bồ Tát trọn hay phân biệt nói
 Mà lòng vẫn vô trước vô ngại.
 Bồ Tát tu hồi hướng như vậy
 Công đức phương tiện bất khả thuyết
 Hay khiến trong thế giới mười phương
 Tất cả Chư Phật đều khen ngợi.

Thưa Chư Phật tử! Thế nào là Bồ Tát bất hoại hồi hướng?

Đại Bồ Tát này được đức tin bất hoại đối với tam thế Chư Phật, vì hay trọn phụng thờ tất cả Chư Phật vậy; lại được đức tin bất hoại đối với tất cả chư Bồ Tát, hẳn đến đối với các Bồ Tát sơ phát tâm cầu Vô thượng đạo, vì thệ tu tất cả Bồ Tát thiện căn không mỗi nhằm vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả Phật pháp, vì phát chí nguyện sâu vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả Phật giáo, vì thủ hộ Trụ trì vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả chúng sanh, vì lòng từ bình đẳng xem chúng sanh đem thiện căn hồi hướng khắp lợi ích vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả pháp lành thanh tịnh, vì khắp hợp vô biên thiện căn vậy; được đức tin bất hoại đối với đạo hồi hướng của tất cả Bồ Tát, vì đầy đủ những thẳng nguyện vậy; được đức tin bất hoại đối với các Bồ Tát Pháp sư, vì đối với Bồ Tát tưởng là Phật vậy; được đức tin bất hoại đối với thần thông tự tại của tất cả Phật, vì thâm tín Chư Phật khó nghĩ bàn vậy; được đức tin bất hoại đối với phương tiện thiện xảo của tất cả Bồ Tát, vì nhiếp thủ vô lượng vô số công hạnh

vậy.

Đại Bồ Tát lúc an trụ đức tin bất hoại như vậy, đối với Phật, Bồ Tát, Độc Giác, Thanh Văn, Phật pháp, Phật giáo, chúng sanh v.v... đều ở trong đó khéo vun trồng thiện căn vô lượng vô biên, khiến thêm tâm Bồ đề, lớn lòng từ bi, quán sát bình đẳng, tùy thuận tu học chỗ làm của Chư Phật, nhiếp thủ tất cả thiện căn thanh tịnh vào nghĩa chơn thật, nhóm công hạnh phước đức thật hành bố thí lớn, tu các công đức, xem tam thể bình đẳng.

Đại Bồ Tát dùng thiện căn công đức như vậy hồi hướng Nhứt thiết trí, nguyện thường thấy Phật, gần bạn lành, cùng ở với chư Bồ Tát, nhớ Nhứt thiết trí không rời, thọ trì Phật giáo siêng thủ hộ, giáo hóa thành thực tất cả chúng sanh, tâm thường hồi hướng đạo xuất thế, cúng dường hầu hạ tất cả Pháp sư, hiểu rõ các pháp ghi nhớ chẳng quên, tu hành đại nguyện đều khiến đầy đủ.

Đại Bồ Tát như vậy mà chứa nhóm thiện căn, thành tựu thiện căn, tăng trưởng thiện căn, tư duy thiện căn, hộ niệm thiện căn, phân biệt thiện căn, mến thích thiện căn, tu tập thiện căn, an trụ thiện căn.

Đại Bồ Tát chứa nhóm những thiện căn như vậy rồi, dùng những y báo của thiện căn này mà tu Bồ Tát hạnh, trong mỗi niệm thấy vô lượng Phật và phụng thờ cúng dường.

Dùng vô số châu báu, hoa, tràng hoa, y phục, lọng, tràng phan, đồ trang nghiêm vô số lượng thoa, hương bột, hương hòa trộn, hương đốt, đồ trán đất, vô số sự hầu hạ, thâm tín, mến ưa, tâm thanh tịnh, tôn trọng, ca ngợi, lễ kính, vô số bửu tòa, hoa tòa, hương tòa, man tòa, chiên đàn tòa, y tòa, Kim Cang tòa, ma ni tòa, bửu tăng tòa, bửu sắc tòa, vô số chỗ kinh hành trái hoa, trái báu, trái hương, trái tràng hoa, trái y phục, trái lụa màu, vô số chỗ kinh hành trồng cây bửu đa la, lan can báu, lưới linh báu giăng che, vô số cung điện báu, cung điện hoa, cung điện tràng hoa, cung điện hương, cung điện chiên đàn, cung điện diệu hương tạng, cung điện Kim Cang, cung điện ma ni, tất cả đều quý đẹp hơn ở cõi trời, vô số cây báu, cây hương, cây bửu y, cây âm nhạc, cây diệu âm thanh, cây đồ trang nghiêm, cây hàng lụa báu, cây vòng báu, vô số cây hoa hương tràng phan lọng trang nghiêm che mát các cung điện, lại có vô số mái hiên trang nghiêm, vô số cửa chính cửa song trang nghiêm, vô số lầu các trang nghiêm, vô số hình bán nguyệt trang nghiêm, vô số màn trang nghiêm, vô số lưới vàng giăng che, vô số hương thơm tỏa khắp nơi, vô số thảm báu trải đất, tôn kính cúng dường tất cả Chư Phật trải qua vô lượng vô số bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, cúng dường luôn không thối chuyển không thôi nghỉ.

Sau khi mỗi Đức Như Lai diệt độ, Bồ Tát cũng cúng dường Xá lợi như vậy, vì muốn khiến chúng sanh khởi lòng tin thanh tịnh, nhiếp thiện căn, lia các khổ, hiểu biết rộng, dùng đại trang nghiêm để tự trang nghiêm, chỗ tu hành được rốt ráo, biết Chư Phật xuất thế rất khó gặp, được đủ vô lượng trí lực của Như Lai, trang nghiêm cúng dường tháp miếu của Chư Phật, trụ trì Phật pháp.

Bồ Tát cúng dường hiện tại Chư Phật và Xá lợi của Phật như vậy, dầu cả vô số kiếp nói cũng không thể biết. Bồ Tát tu tập vô lượng công đức này đều vì thành thực tất cả chúng sanh, không thối chuyển, không dứt nghỉ, không nhàm, không chấp, lia tâm tưởng, không y chi, tuyệt hẳn sở y, xa lìa ngã ngã sở, dùng pháp ấn như thiết ấn các nghiệp môn, được pháp vô sanh, trụ chỗ trụ của Phật, quán tánh vô sanh, ấn các cảnh giới, Chư Phật hộ niệm, phát tâm hồi hướng, hồi hướng tương ưng với pháp tánh, hồi hướng phương tiện nhập pháp vô tác chỗ làm được thành tựu, hồi hướng phương tiện bỏ lìa chấp trước, phương tiện hồi hướng an trụ nơi vô lượng thiện xảo, hồi hướng ra khỏi hẳn tất cả cõi hữu lậu, hồi hướng khéo tu hành chẳng trụ nơi tướng, hồi hướng nhiếp khắp tất cả thiện căn, hồi hướng thanh tịnh khắp tất cả Bồ Tát hạnh rộng lớn, hồi hướng phát tâm Vô thượng Bồ đề, hồi hướng đồng trụ tất cả thiện căn, hồi hướng đầy đủ tâm tín giải vô thượng.

Đại Bồ Tát lúc đem thiện căn hồi hướng như vậy, dầu theo sanh tử mà chẳng biến đổi, cầu Nhứt thiết trí

chưa từng thói chuyên, ở trong tam giới tâm không động loạn, trọn có thể độ thoát tất cả chúng sanh, chẳng nhiễm pháp hữu vi, chẳng mất trí vô ngại, Bồ Tát hàng vì nhơn duyên vô tận, các pháp thế gian không biến động được, thanh tịnh đầy đủ các Ba la mật, trọn có thể thành tựu Nhất thiết trí lực.

Bồ Tát như vậy lia các si ám, thành tâm Bồ đề, khai thị quang minh, tăng trưởng tịnh pháp, hồi hướng thẳng đạo, đầy đủ các hạnh, dùng ý thanh tịnh khéo hay phân biệt, rõ tất cả pháp đều tùy tâm hiện, biết nghiệp như huyễn, báo như tượng, hành như hóa, pháp nhơn duyên sanh đều như vang, tất cả Bồ Tát hạnh như bóng, xuất sanh pháp nhơn thanh tịnh vô trước, thấy cảnh giới vô tác rộng lớn, chứng tánh tịch diệt, rõ pháp không hai được pháp thiết tướng, đủ Bồ Tát hạnh, nơi tất cả tướng đều không chấp trước khéo hay thật hành những việc đồng sự, hàng không rời bỏ các pháp lành thanh tịnh, lia tất cả chấp trước trụ hạnh vô trước.

Bồ Tát như vậy khéo léo tư duy không mê hoặc, chẳng trái các pháp, chẳng hoại nghiệp nhơn, thấy rõ chơn thiết, khéo hồi hướng, biết pháp tánh, dùng sức phương tiện thành tựu nghiệp báo đến bờ kia, dùng trí huệ quan sát tất cả pháp được trí thần thông, vô tác mà thật hành các nghiệp thiện căn tùy tâm tự tại.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn độ thoát tất cả chúng sanh, chẳng dứt Phật chủng, lia hẳn nghiệp ma, thấy Nhất thiết trí không ngần mé tin ưa không bỏ, lia các cảnh giới, dứt những tạp nhiễm, cũng nguyện tất cả chúng sanh được trí thanh tịnh, vào phương tiện sâu, ra khỏi pháp sanh tử, được thiện căn của Phật, dứt hẳn tất cả sự nghiệp ma, dùng ấn bình đấng ấn khắp các nghiệp, phát tâm vào thẳng Nhất thiết chủng trí, thành tựu tất cả pháp xuất thế gian.

Đây là đại Bồ Tát bất hoại hồi hướng thứ hai.

Đại Bồ Tát lúc trụ nơi hồi hướng này, được thấy vô số Chư Phật, thành tựu vô lượng diệu pháp thanh tịnh, được tâm bình đẳng với khắp chúng sanh, với tất cả pháp không nghi hoặc, được tất cả Chư Phật thần lực gia hộ, hàng phục chúng ma lia hẳn nghiệp ma, thành tựu sanh quý viên mãn Bồ đề tâm, được trí vô ngại hiểu chẳng do người, khéo hay khai xiển nghĩa của tất cả pháp, có thể tùy năng lực tư tưởng vào tất cả cõi, soi sáng khắp chúng sanh đều khiến thanh tịnh.

Đại Bồ Tát dùng sức bất hoại hồi hướng này nhiếp các thiện căn.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Bồ Tát đã được ý bất hoại
Tu hành tất cả những nghiệp lành
Nên có thể khiến Phật hoan hỷ
Người trí do đây mà hồi hướng
Cùng đường vô lượng vô biên Phật
Bỏ thì trì giới phục các căn
Vì muốn lợi ích các chúng sanh
Khiến khắp tất cả đều thanh tịnh.
Tất cả những hương hoa thượng diệu
Vô lượng sai biệt thẳng y phục
Bửu cái nhẫn đến đồ trang nghiêm
Cùng đường tất cả chư Như Lai.
Như vậy cùng đường lên Chư Phật.
Vô lượng vô số nan tư kiếp
Cung kính tôn trọng thường hoan hỷ
Chưa từng một niệm sanh nhàm mỏi.
Chuyên tâm tưởng niệm nơi Chư Phật
Đèn sáng trong tất cả thế gian*

Mười phương tất cả chư Như Lai.
 Thấy đều hiện tiền như mắt thấy.
 Bất khả tư nghĩ vô lượng kiếp
 Các thứ bố thí tâm không nhàm
 Trong trăm ngàn muôn ức kiếp số
 Tu những nghiệp lành đều như vậy.
 Chư Như Lai kia diệt độ rồi.
 Cúng dường Xá lợi không nhàm đủ
 Đều dùng các loại diệu trang nghiêm
 Xây dựng vô lượng những tháp miếu
 Tạo lập vô lượng hình tượng Phật.
 Châu báu vàng bạc dùng trang nghiêm
 Cao lớn vòi vọi như núi cả
 Số đó vô lượng trăm ngàn ức,
 Tịnh tâm tôn trọng cúng dường rồi
 Lại khởi lòng hoan hỷ lợi ích
 Bất tư nghĩ kiếp ở thế gian
 Cứu hộ chúng sanh khiến giải thoát
 Rõ biết chúng sanh đều vọng tưởng
 Nơi kia tất cả vô phân biệt
 Mà hay khéo biết căn chúng sanh
 Vì khắp chúng sanh làm lợi ích.
 Bồ Tát tu tập các công đức
 Rộng lớn tôi chẳng không ai sánh
 Rõ thấu thể tánh đều chẳng có
 Quyết định như vậy đều hồi hướng.
 Dùng trí tối thắng quán các pháp
 Trong đó không có một pháp sanh
 Như vậy phương tiện tu hồi hướng
 Công đức vô lượng không thể hết.
 Dùng phương tiện này khiến tâm tịnh
 Đều cùng tất cả Như Lai đồng
 Phương tiện lực này chẳng cùng tận
 Nên phước đức cũng không cùng tận.
 Phát khởi tâm Bồ đề vô thượng
 Tất cả thế gian vô sở y
 Đến khắp mười phương các thế giới
 Mà tất cả nơi đều vô ngại
 Tất cả Như Lai xuất thế gian
 Vì muốn khai đạo lòng chúng sanh
 Như tâm tánh kia mà quán sát
 Rốt ráo tìm cầu chẳng thể được.
 Tất cả các pháp trọn không thừa
 Đều vào chơn như không thể tánh
 Dùng tịnh nhãn mà hồi hướng
 Mở ngực sanh từ ở thế gian.
 Đều khiến các cõi đều thanh tịnh
 Cũng chẳng phân biệt nơi các cõi
 Biết tánh các cõi đều không có
 Mà khiến ý hoan hỷ thanh tịnh.
 Nơi một Phật độ không sở y.
 Tất cả Phật độ đều như vậy
 Cũng chẳng nhiệm trước pháp hữu vi
 Biết pháp tánh kia không y xứ.
 Do đây tu thành Nhứt thiết trí
 Do đây trí vô thượng trang nghiêm
 Do đây Chư Phật đều hoan hỷ

Đây là hạnh Bồ Tát hồi hướng.
 Bồ Tát chuyên tâm niệm Chư Phật
 Trí huệ vô thượng phương tiện khéo
 Như Phật tất cả không sờ y
 Nguyên tôi tu thành công đức này.
 Chuyên tâm cứu hộ tất cả chúng
 Khiến họ xa lìa các nghiệp ác
 Như vậy lợi ích các chúng sanh
 Chuyên niệm tư duy chưa từng có.
 Trụ nơi pháp thủ hộ trí địa
 Chẳng lấy Niết Bàn nơi thừa khác
 Chỉ nguyện được Phật đạo vô thượng
 Bồ Tát như vậy khéo hồi hướng.
 Chẳng chấp lấy ngôn ngữ chúng sanh.
 Tất cả sự hữu vi hư vọng
 Dầu chẳng y tựa đường ngôn ngữ.
 Cũng lại chẳng chấp không ngôn thuyết
 Thập phương tất cả chư Như Lai.
 Rõ thấu các pháp không còn sót
 Dầu biết các pháp đều không tịch
 Mà chẳng sanh niệm trụ nơi không.
 Dùng một trang nghiêm nghiêm tất cả.
 Cũng chẳng phân biệt nơi các pháp
 Như vậy khai ngộ các quần sanh
 Tất cả vô tánh vô sở quán.

Chư Phật tử! thế nào là Bồ Tát đẳng Nhứt thiết Phật hồi hướng?

Đại Bồ Tát này tùy thuận tu học đạo hồi hướng của tam thế Chư Phật.

Lúc tu học đạo hồi hướng như vậy, Bồ Tát này thấy tất cả lục trần: sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp hoặc tốt hoặc xấu, chẳng sanh lòng ưa hay ghét, tâm được tự tại, không lỗi lầm, rộng lớn thanh tịnh, hoan hỷ vui thích, lìa những tư não, tâm ý như thuyền các căn thanh lương.

Lúc đại Bồ Tát được An Lạc như vậy, lại phát âm hồi hướng Chư Phật, tự nghĩ rằng:

Nguyên đem thiện căn của tôi vun trồng hiện nay làm cho sự vui của Chư Phật càng thêm. Những là sự vui nơi an trụ bất tư nghi của Phật, sự vui tam muội vô tỷ của Chư Phật, sự vui đại từ bi vô hạn lượng, sự vui giải thoát của tất cả Chư Phật, sự vui đại thần thông ngàn mé, sự vui đại tự tại rất mực tôn trọng, sự vui vô lượng lực rốt ráo rộng lớn, sự vui tịch tịnh lìa những tri giác, sự vui thường chánh định trụ nơi vô ngại trụ, sự vui thật hành hạnh vô nhị không đối khác.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng Phật xong, lại đem thiện căn hồi hướng Bồ Tát. Nghĩa là người chưa viên mãn làm cho được viên mãn, người tâm chưa thanh tịnh làm cho được thanh tịnh, người chưa tròn đủ Ba la mật làm cho được tròn đủ, an trụ nơi tâm Kim Cang Bồ đề, nơi Nhứt thiết trí được bất thối chuyển, chẳng bỏ đại tinh tấn, thủ hộ môn Bồ đề, tất cả thiện căn có thể khiến chúng sanh bỏ lìa ngã mạn phát Bồ đề tâm chí nguyện được thành tựu viên mãn, an trụ nơi chỗ trụ của Bồ Tát, được các căn minh lợi của Bồ Tát, tu tập thiện căn chúng Phật chủng trí.

Đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng Bồ Tát như thế rồi, lại đem hồi hướng tất cả chúng sanh, nguyện cho tất cả chúng sanh có bao nhiêu thiện căn nhận đến rất ít chừng khoảng khảy ngón tay, đều được thấy Phật nghe pháp, kính Tăng, những thiện căn kia đều lìa chướng ngại, niệm Phật viên mãn, niệm Pháp phương tiện, niệm Tăng tôn trọng, chẳng lìa thấy Phật, tâm được thanh tịnh được các Phật pháp, hợp vô

lượng đức, thanh tịnh những thân thông, bỏ niệm nghi pháp an trụ đúng Phật giáo.

Bồ Tát này vì Thanh Văn và Bích Chi Phật hồi hướng cũng như vậy.

Lại nguyện tất cả chúng sanh lìa hẳn Địa ngục, Nga quỷ, Súc sanh, Diêm La Vương v.v... Tất cả nơi ác khổ, tăng trưởng tâm Vô thượng Bồ Đề, chuyên ý siêng cầu Nhứt thiết chủng trí, lìa hẳn hủy báng chánh pháp Chư Phật được Phật an lạc thân tâm thanh tịnh chứng Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát có bao nhiêu thiện căn đều do đại nguyện phát khởi, chánh phát khởi, tích tập chánh tích tập, tăng trưởng chánh tăng trưởng, đều rộng lớn đầy đủ.

Đại Bồ Tát tại gia cùng vợ con ở chung chưa từng tạm bỏ tâm Bồ Đề, chánh niệm tư duy cảnh Nhứt thiết chủng trí, tự độ độ người khiến được rất ráo. Dùng thiện phương tiện giao hóa quyền thuộc của mình, khiến vào trí Bồ Tát, khiến thành thực giải thoát. Dầu cùng ở chung mà không lòng chấp trước. Vì bồn đại bi mà hiện ở nhà, vì từ tâm mà tùy thuận vợ con, nơi đạo thanh tịnh của Bồ Tát vẫn không chướng ngại.

Đại Bồ Tát dầu ở nhà tạo lập sự nghiệp, nhưng chưa từng tạm bỏ tâm Nhứt thiết trí. Nghĩa là trong những lúc mặc y phục, ăn thực phẩm, uống thuốc men, tắm rửa, xoay ngó, đi, đứng ngồi, nằm, thân, ngữ, ý hoặc ngủ, hoặc thức v.v... lòng Bồ Tát luôn hướng đến đạo Vô thượng Giác chuyên nhiếp niệm tư duy nơi đây không lúc nào tạm bỏ rời.

Vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, mà Bồ Tát an trụ vô lượng đại nguyện Bồ Đề, nhiếp thủ vô số thiện căn rộng lớn, siêng thật hành những điều lành, cứu độ khắp tất cả mọi loài, xa tất cả kiêu mạn phóng dật, quyết định đến bậc Nhứt thiết trí, trọn chẳng để tâm đến những đạo khác, thường quán sát Chư Phật Bồ Đề, bỏ hẳn tất cả những pháp tạp nhiễm, tu hành tất cả chỗ sở học của Bồ Tát, nơi đạo Nhứt thiết trí, không bị chướng ngại, trụ nơi trí địa, ưa thích tụng tập, dùng vô lượng trí huệ hợp những thiện căn, tâm chẳng luyến thích tất cả thế gian, cũng chẳng nhiễm trước nơi công hạnh của mình thật hành, chuyên tâm thọ trì giáo pháp của Chư Phật.

Bồ Tát ở tại gia nhiếp khắp những thiện căn khiến được tăng trưởng mà hồi hướng Chư Phật vô thượng Bồ Đề như vậy.

Bấy giờ Bồ Tát nhắm đến thí cho Súc sanh ăn một năm một hội, đều nguyện rằng: Tôi sẽ làm cho các loài này thoát khỏi báo Súc sanh mà được lợi ích an vui rất ráo giải thoát, khỏi hẳn biển khổ, dứt hẳn khổ thọ, trừ hẳn khổ uẩn, dứt hẳn khổ giác, khổ tụ, khổ hạnh, khổ nhơn, khổ bồn và các khổ xứ. Nguyện cho những chúng sanh kia đều được giải thoát tất cả khổ.

Bồ Tát chuyên tâm tưởng nhớ tất cả chúng sanh như vậy, dùng thiện căn này làm trên hết, vì họ mà hồi hướng Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát sơ phát tâm Bồ Đề nhiếp khắp chúng sanh tu những thiện căn đều đem hồi hướng cả, muốn cho họ thoát hẳn sanh tử, được sự khoái lạc vô ngại của các Như Lai, ra khỏi biển phiền não, tu Phật đạo, từ tâm cùng khắp, bi lực rộng lớn, khiến khắp tất cả được vui tịch tịnh, gìn giữ thiện căn, gần gũi Phật pháp, ra khỏi cảnh ma, vào cảnh Phật, dứt giống thế gian, gieo giống Phật, trụ trong pháp tam thế bình đẳng.

Bao nhiêu thiện căn đã, sẽ và hiện tập hợp đều đem hồi hướng như vậy cả.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: như Chư Phật và Bồ Tát quá khứ thật hành những sự cung kính cúng dường Chư

Phật, độ chúng sanh khiến được giải thoát, siêng năng tu tập tất cả thiện căn đều đem hồi hướng mà không chấp trước. Nghĩa là chẳng tựa nơi sắc, chẳng nhiễm nơi thọ, không tưởng điên đảo, chẳng khởi hành, chẳng theo thức, bỏ rời sáu trần, chẳng trụ thế pháp, thích đạo xuất thế, biết tất cả pháp đều như hư không, không từ đâu đến, bất sanh, bất diệt, không chọn thiết, không nhiễm trước, xa lìa tất cả những kiến chấp phân biệt; động chẳng chuyển, chẳng mất, chẳng hoại, trụ nơi thiết kế không tướng lìa tướng chỉ là như tướng.

Bồ Tát thâm nhập tất cả pháp tánh như vậy, thường thích tu tập thiện căn phổ môn, đều thấy tất cả chúng hội Chư Phật.

Như thiện căn hồi hướng của tất cả Như Lai thời quá khứ, tôi cũng hồi hướng như vậy hiểu pháp như vậy, chứng pháp như vậy, y pháp như vậy mà phát tâm tu tập chẳng trái pháp tướng, biết chỗ tu hành như huyền, như ảnh, như trăng đáy nước, như tượng trong gương, như duyên hòa hiệp mà hiển hiện nhãn đến bực Như Lai rốt ráo.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: như Chư Phật thời quá khứ lúc tu hạnh Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, Chư Phật hiện tại và vị lai đều cũng như vậy.

Nay tôi cũng nên phát tâm như chỗ phát tâm của Chư Phật; đem những thiện căn mà dùng hồi hướng: hồi hướng đệ nhưt, hồi hướng thắng, hồi hướng tối thắng, hồi hướng thượng, hồi hướng vô thượng, hồi hướng vô đẳng, hồi hướng vô đẳng đẳng, hồi hướng vô tỉ, hồi hướng vô đối, hồi hướng tôn, hồi hướng diệu, hồi hướng bình đẳng, hồi hướng chánh trực, hồi hướng đại công đức, hồi hướng quảng đại, hồi hướng thiện, hồi hướng thanh tịnh, hồi hướng ly ác, hồi hướng bất tùy ác.

Bồ Tát đem những thiện căn chánh hồi hướng như thế rồi, thời thành tựu thân, ngữ, ý nghiệp thanh tịnh, trụ nơi an trụ của Bồ Tát, không có các lỗi lầm, tu tập nghiệp lành, lìa sự ác nơi thân, ngữ, tâm, ý không tội lỗi, tu Nhưt thiết trí, trụ nơi tâm quảng đại, biết tất cả pháp không sở tác, trụ pháp xuất thế, chẳng nhiễm thế pháp, phân biệt rõ biết vô lượng các nghiệp, thành tựu hồi hướng phương tiện khéo léo, nhờ hẳn tất cả cội gốc chấp trước.

Thưa Chư Phật tử! Đây là đại Bồ Tát nhưt thiết Phật hồi hướng thứ ba.

Đại Bồ Tát trụ bực hồi hướng này, thâm nhập nghiệp hạnh của tất cả Như Lai, xu hướng công đức thắng diệu của Như Lai, vào sâu trong cảnh giới trí huệ thanh tịnh, chẳng rời hạnh nghiệp của tất cả Bồ Tát, hay khéo phân biệt phương tiện xảo diệu, nhập thâm pháp giới, khéo biết thứ đệ tu hành của Bồ Tát, vào chúng tánh của Phật, dùng phương tiện xảo diệu phân biệt rõ biết vô lượng vô biên tất cả các pháp. Dầu hiện thân sanh vào thế gian nhưng không nhiễm trước thế pháp.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

*Chư Bồ Tát Ma ha tát đố
Tu pháp hồi hướng Phật quá khứ
Cũng học công hạnh của Chư Phật
Hiện tại cùng Chư Phật vị lai.
Nơi các cảnh giới được an vui
Chỗ ngợi khen của tất cả Phật
Mắt sáng suốt thanh tịnh rộng lớn
Đều đem hồi hướng đại trí huệ.
Bồ Tát thân căn các sự vui
Nhân, nhĩ, tỷ, thiết cũng như vậy.
Vô lượng sự vui thượng diệu ấy
Đều đem hồi hướng bực tối thắng.*

Những pháp lành của các thế gian
 Và chỗ thành tựu của Chư Phật
 Nơi đó nhiếp cả không để thừa
 Trọn tùy hỷ lợi ích chúng sanh.
 Thế gian tùy hỷ vô lượng thứ.
 Khiến vì chúng sanh mà hồi hướng
 Những sự vui của đấng Nhơn Sư
 Nguyên cho chúng sanh đều viên mãn.
 Tất cả quốc độ tất cả Phật
 Phàm chỗ thấy biết những sự vui
 Nguyên cho chúng sanh đều được cả.
 Làm đèn sáng lớn chiếu thế gian.
 Bồ Tát chỗ được vui thắng diệu
 Đều đem hồi hướng cho quần sanh
 Dầu vì quần sanh nên hồi hướng
 Nhưng không chấp trước nơi hồi hướng
 Bồ Tát tu hành hồi hướng này
 Hưng khởi vô lượng tâm đại bi
 Như đức hồi hướng của Phật tu
 Nguyên tôi tu hành trọn viên mãn.
 Như chư Như Lai đã Thành tựu
 Đạo Nhứt thiết trí vui vi diệu
 Và việc làm ở đời của tôi
 Công hạnh Bồ Tát vui vô lượng
 Thị hiện vào các loài an vui
 Luôn gìn các căn vui tịch tịnh
 Đều đem hồi hướng các quần sanh
 Khiến khắp tu thành trì vô thượng.
 Chẳng phải thân ngữ, ý, là nghiệp.
 Cũng chẳng rời đây mà có riêng.
 Chỉ dùng phương tiện diệt si tôi
 Như vậy tu thành trí vô thượng.
 Bồ Tát tu hành các công hạnh
 Chứa hạp vô lượng thắng công đức
 Tùy thuận Như Lai sanh nhà Phật.
 Yên lặng chẳng loạn chánh hồi hướng.
 Tất cả thế giới ở mười phương
 Bao nhiêu chúng sanh đều nhiếp thọ
 Đều đem thiện căn hồi hướng kia
 Nguyên họ đầy đủ vui an ổn.
 Chẳng vì thân mình cầu lợi ích
 Muốn khiến tất cả đều an vui
 Chưa từng tạm khởi tâm hí luận
 Chỉ quán các pháp không vô ngã.
 Thập phương vô lượng chư Như Lai.
 Thấy biết tất cả chơn Phật tử
 Đều đem thiện căn hồi hướng cho
 Mong mau được thành Vô thượng Giác.
 Tất cả loài hàm thức thế gian
 Bình đẳng nhiếp thủ không bỏ sót
 Đem những nghiệp lành của tôi tu
 Khiến chúng sanh kia mau thành Phật
 Vô lượng vô biên những đại nguyện
 Vô thượng Đạo Sư đã diễn thuyết
 Nguyên các Phật tử đều thanh tịnh
 Tùy tâm họ thích đều thành tựu
 Xem khắp các thế giới mười phương

Đều đem công đức thí chúng sanh
 Nguyên họ đều đủ diệu trang nghiêm
 Bồ Tát tu hồi hướng như vậy.
 Lòng chẳng gẫm suy pháp sai biệt
 Chỉ luôn rõ thấu pháp vô nhị
 Các pháp hoặc hai hoặc chẳng hai
 Trong đó rốt ráo không chấp trước.
 Tất cả thế gian trong mười phương
 Đều là chúng sanh tướng phân biệt
 Nơi tướng, phi tướng không chỗ được
 Với các tướng rõ thấu như vậy.
 Bồ Tát kia thân đã thanh tịnh
 Thời ý thanh tịnh không lỗi lầm
 Ngữ nghiệp thanh tịnh không sai quấy
 Phải biết ý thanh tịnh không nhiễm.
 Nhứt tâm chánh niệm Phật quá khứ
 Cũng nhớ Chư Phật đời vị lai
 Và nhớ hiện tại đáng Thế Tôn
 Bồ Tát đều học pháp của Phật.
 Tất cả Chư Phật trong ba thời
 Trí huệ sáng suốt tâm vô ngại
 Vì muốn lợi ích các chúng sanh
 Nên hợp công hạnh mà hồi hướng.
 Trí huệ đệ nhất, huệ rộng lớn
 Huệ chẳng hư vọng, huệ vô đảo
 Thiệt trí bình đẳng, huệ thanh tịnh
 Đáng huệ tối thắng nói như vậy.

Thưa Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát chí nhứt thiết xứ hồi hướng?

Đại Bồ Tát này lúc tu tập tất cả thiện căn tự nghĩ rằng: Nguyên năng lực của thiện căn công đức này đến tất cả chỗ.

Ví như thiết tế không chỗ nào là chẳng đến, đến tất cả vật, đến tất cả thế gian, đến tất cả chúng sanh, đến tất cả quốc độ, đến tất cả pháp, đến tất cả không gian, đến tất cả thời gian, đến tất cả hữu vi và vô vi, đến tất cả ngôn ngữ âm thanh.

Nguyên thiện căn này cũng như vậy, đến khắp mọi chỗ của tất cả Như Lai, cúng dường tất cả Chư Phật trong ba thời, Chư Phật quá khứ nguyên hạnh đều viên mãn, Chư Phật vị lai đầy đủ sự trang nghiêm, Chư Phật hiện tại cùng quốc độ đạo tràng chúng hội cùng khắp tất cả hư không pháp giới.

Nguyên do tín giải oai lực lớn, do trí huệ rộng lớn không chướng ngại, do tất cả thiện căn đều hồi hướng, nên dùng những đồ cúng dường như của Chư Thiên để dâng lên Chư Phật, khắp vô lượng vô biên thế giới.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: Chư Phật Thế Tôn cùng khắp tất cả hư không pháp giới, những hạnh nghiệp tạo ra bất khả thuyết thế giới ở mười phương, bất khả thuyết Phật độ, Phật cảnh giới, các loại thế giới, vô lượng thế giới, thế giới xoay chuyển, thế giới nghiêng, thế giới úp, thế giới ngửa.

Trong tất cả thế giới như vậy, Chư Phật hiện tại trụ thế thị hiện những thân thông biến hóa.

Trong những thế giới đó, có Bồ Tát dùng sức thắng giải vì những chúng sanh đáng được giáo hóa mà khắp khai thị vô lượng thần lực tự tại của Như Lai, pháp thân đến khắp không sai biệt, bình đẳng vào

khắp tất cả pháp giới, thân Như Lai tạng bất sanh bất diệt, dùng phương tiện thiện xảo hiện khắp thế gian chứng pháp thiết tánh, vì vượt hơn tất cả vậy, vì được sức bất thối vô ngại vậy, vì sanh ở trong tri kiến vô ngại đức tánh rộng lớn của Như Lai.

Thưa Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn của mình vun trồng, nguyện ở nơi Chư Phật như vậy, dùng hoa đẹp, hương thơm, tràng hoa, lọng, tràng phan, y phục, đèn đuốc và tất cả những đồ trang nghiêm khác đều dâng lên Đức Phật. Nơi tượng Phật, tháp Phật cũng đều cúng dường như vậy.

Dem thiện căn này hồi hướng như vậy: những là bất loạn hồi hướng, nhứt tâm hồi hướng, tự ý hồi hướng, tôn kính hồi hướng, bất động hồi hướng, vô trụ hồi hướng, vô y hồi hướng, không tâm chúng sanh hồi hướng, không tâm đua tranh hồi hướng, tâm tịch tịnh hồi hướng.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: Khắp không gian, tột thời gian, trong tất cả kiếp, Phật Thế Tôn được Nhứt thiết trí thành đạo Bồ đề, có vô lượng danh tự sai biệt. Trong những lúc hiện thành bậc Chánh Giác trọn đều trụ thọ tận thuở vị lai. Chư Phật đều dùng pháp giới trang nghiêm mà trang nghiêm thân mình, đạo tràng chúng hội khắp cùng pháp giới tất cả quốc độ, tùy lúc xuất thế mà làm Phật sự.

Tất cả Chư Phật Như Lai như vậy, tôi đem thiện căn đều hồi hướng khắp cả. Nguyện dùng vô số lọng thơm, tràng thơm, phan thơm, trướng thơm, lưới thơm, tượng thơm, ánh sáng thơm, ngọn lửa thơm, mây thơm, toà thơm, chỗ kinh hành thơm, chỗ ở thơm, thế giới thơm, núi thơm, biển thơm, sông thơm, cây thơm, y phục thơm, hoa sen thơm, cung điện thơm . . . mỗi thứ đều vô số. Lại dùng vô biên lọng tràng hoa nhả đến vô biên cung điện tràng hoa. Lại dùng vô đẳng lọng hương thoa nhả đến vô đẳng cung điện hương thoa. Lại dùng bất khả số lọng hương bột nhả đến bất khả số cung điện hương bột. Lại dùng bất khả xung lọng y phục nhả đến bất khả xung cung điện y phục. Lại dùng bất khả tư lọng báu nhả đến bất khả tư cung điện lọng báu. Lại dùng bất khả lượng đèn sáng nhả đến bất khả lượng cung điện đèn sáng, lại dùng bất khả thuyết lọng đồ trang nghiêm. Lại dùng bất khả thuyết bất khả thuyết lọng ma ni bửu nhả đến bất khả thuyết bất khả thuyết cung điện ma ni bửu.

Trong mỗi mỗi cảnh giới như vậy đều có vô số lan can, vô số cung điện. Vô số lầu các, vô số cửa cái, vô số cửa song, vô số hình bán nguyệt, vô số báu thanh tịnh, vô số đồ trang nghiêm.

Dem những vật cúng dường như vậy mà cung kính dung lên tất cả Chư Phật đã kể ở trên.

Nguyện cho tất cả thế gian đều được thanh tịnh, tất cả chúng sanh đều được giải thoát trụ bậc Thập địa, trong tất cả pháp được pháp minh vô ngại, khiến tất cả chúng sanh đầy đủ thiện căn đều được điều phục, tâm họ quảng đại vô lượng khắp cõi hư không, qua tất cả cõi mà không chỗ đến, vào tất cả cõi thật hành pháp lành, thường được thấy Phật vun trồng căn lành, thành tựu Đại thừa chẳng chấp trước các pháp, đủ các điều lành lập vô lượng hạnh, vào khắp vô biên pháp giới, thành tựu thần lực của Chư Phật, được Phật trí.

Ví như vô ngã nhiếp khắp các pháp. cũng vậy những căn lành của tôi nhiếp khắp tất cả Chư Phật Như Lai vì đều cúng dường không sót vậy, nhiếp khắp tất cả vô lượng pháp vì đều có thể chứng ngộ vô ngại vậy, nhiếp tất cả chúng Bồ Tát vì rất rạo đều đồng thiện căn vậy, nhiếp khắp tất cả hạnh Bồ Tát vì bốn nguyện lực đều viên mãn vậy, nhiếp khắp tất cả Bồ Tát pháp minh vì rõ thấu các pháp đều vô ngại vậy, nhiếp khắp đại thần lực của Chư Phật vì thành tựu vô lượng thiện căn vậy, nhiếp khắp các Phật lực vô úy vì phát tâm vô lượng viên mãn tất cả vậy, nhiếp khắp những tam muội biện tài đà la ni của Bồ Tát vì khéo có thể chiếu rõ pháp vô nhị vậy, nhiếp khắp phương tiện thiện xảo của Chư Phật vì thị hiện đại thần lực của Như Lai vậy, nhiếp khắp tám tướng thành đạo của tam thế Phật vì cung kính cúng dường đều khắp cả vậy, nhiếp khắp tất cả thế giới mười phương vì nghiêm tịnh Phật sát đều rất rạo vậy, nhiếp khắp tất cả kiếp rộng lớn vì xuất hiện trong đó tu Bồ Tát hạnh không đoạn tuyệt vậy, nhiếp khắp tất cả

mọi loài vì đều hiện thọ sanh trong đó vậy, nhiếp khắp tất cả chúng sanh giới vì đủ hạnh Phổ Hiền vậy, nhiếp khắp tất cả phiền não tập khí vì đều dùng phương tiện khiến thanh tịnh vậy, nhiếp khắp tất cả vô lượng căn tánh sai biệt của chúng sanh vì đều rõ biết vậy, nhiếp khắp tất cả tri giải sở dục của chúng sanh vì khiến họ lia tập nhiễm được thanh tịnh vậy, nhiếp khắp tất cả công hạnh giáo hóa chúng sanh vì tùy chỗ họ đáng được độ mà hiện thân vậy, nhiếp khắp tất cả loài chúng sanh đáng được độ vì đều vào tất cả chúng sanh giới vậy, nhiếp khắp tất cả trí tánh Như Lai vì hộ trì tất cả Phật giáo vậy.

Lúc đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, thời dùng vô sở đắc làm phương tiện, ở trong nghiệp chẳng phân biệt báo, ở trong báo chẳng phân biệt nghiệp. Dầu không phân biệt mà vào khắp pháp giới. Dầu vô sở tác mà luôn trụ thiện căn. Dầu vô sở khởi mà siêng tu thắng pháp. Chẳng tin các pháp mà có thể thâm nhập các pháp. Chẳng có nơi pháp mà thấy biết tất cả pháp. Hoặc làm hay chẳng làm đều bất khả đắc. Biết các pháp tánh luôn chẳng tự tại. Dầu đều thấy các pháp mà không sở kiến. Dầu biết khắp tất cả mà không sở trì.

Bồ Tát rõ thấu cảnh giới như vậy, biết tất cả pháp lầy nhơn duyên làm căn bản, thấy pháp thân của Chư Phật, hiểu rõ thế gian đều như biến hóa, thấu rõ chúng sanh chỉ là một pháp không có hai tánh, chẳng bỏ nghiệp cảnh, phương tiện thiện xảo nơi hữu vi giới hiện thị vô vi pháp, mà chẳng hoại diệt tướng hữu vi, nơi vô vi giới hiện thị hữu vi pháp mà chẳng phân biệt tướng vô vi.

Bồ Tát quán sát tất cả pháp rốt ráo tịch diệt như vậy, thành tựu tất cả thiện căn thanh tịnh mà khởi tâm cứu hộ chúng sanh, trí huệ thấu suốt biến tất cả pháp, thường thích tu hành pháp lia ngu si, đã thành tựu đủ công đức xuất thế, chẳng còn tu học pháp thế giới, được trí nhãn thanh tịnh lia những si tối, dùng phương tiện khéo tu đạo hồi hướng.

Đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy, làm vừa lòng Chư Phật, nghiêm tịnh tất cả Phật độ, giáo hóa thành tựu tất cả chúng sanh, thọ trì đầy đủ tất cả Phật pháp, làm phước điền tối thượng của tất cả chúng sanh, là Đạo Sư trí huệ của tất cả người hành đạo, là mặt nhật sáng tất cả thế gian, mỗi mỗi thiện căn rộng khắp pháp giới đều có thể cứu hộ tất cả chúng sanh, đều khiến họ thanh tịnh có đủ công đức.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, có thể hộ trì tất cả Phật chủng, có thể thành thực tất cả chúng sanh, có thể chẳng hư hoại tất cả hạnh nghiệp, có thể rõ biết tất cả pháp, có thể bình đẳng quán sát các pháp vô nhị, có thể qua khắp thế giới mười phương, có thể rõ thấu thiết tế ly dục, có thể thành tựu tín giải thanh tịnh, có thể đầy đủ căn thân minh lợi.

Đây là đại Bồ Tát chí nhứt thiết xứ hồi hướng thứ tư.

Lúc đại Bồ Tát trụ bực hồi hướng này được thân nghiệp đến tất cả chỗ vì có thể ứng hiện khắp tất cả thế giới vậy, được ngữ nghiệp đến tất cả chỗ, vì thuyết pháp trong tất cả thế giới vậy, được nghiệp đến tất cả chỗ vì thọ trì tất cả Phật pháp vậy, được thần túc thông đến tất cả chỗ vì tùy theo tâm chúng sanh đều ứng đến vậy, được tùy chúng trí đến tất cả chỗ vì khắp có thể rõ thấu tất cả pháp vậy, được tông tri biện tài đến tất cả chỗ vì đều tùy theo tâm chúng sanh khiến họ hoan hỷ vậy, được nhập pháp giới đến tất cả chỗ vì trong một chum lông vào khắp tất cả thế giới vậy, được biến nhập thân đến tất cả chỗ vì nơi một thân chúng sanh vậy, được phổ kiến kiếp đến tất cả chỗ vì trong mỗi mỗi kiếp thường thấy tất cả Phật vậy, được phổ kiến niệm đến tất cả chỗ vì trong mỗi mỗi niệm tất cả Chư Phật đều hiện tiền vậy.

Đại Bồ Tát được bực Chí Nhứt Thiết Xứ Hồi Hướng thời có thể đem thiện căn hồi hướng như vậy.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Tất cả những thế gian trong ngoài
 Bồ Tát thấy đều không chấp trước
 Chẳng bỏ hạnh lợi ích chúng sanh
 Đại Sĩ tu hành trí như vậy.
 Tất cả quốc độ ở mười phương
 Tất cả vô y và vô trụ
 Chẳng lấy những pháp mạng sống thấy
 Cũng chẳng vọng khởi những phân biệt
 Những chúng sanh trong mười phương cõi
 Nhiệt khắp tất cả không để sót
 Quán thế tánh kia không sở hữu
 Chí nhứt thiết xứ khéo hồi hướng
 Nhiếp khắp pháp hữu vi vô vi
 Chẳng ở trong đó sanh vọng niệm
 Nơi pháp thế gian cũng như vậy
 Bực Chiếu Thế Đẳng được giác ngộ.
 Bồ Tát tu hành những nghiệp hạnh
 Phẩm thượng, trung, hạ đều sai khác
 Đều đem thiện căn hồi hướng đến
 Tất cả Chư Phật ở mười phương.
 Bồ Tát hồi hướng đến bờ kia.
 Theo Phật tu học đều thành tựu
 Thường dùng diệu trí khéo tư duy
 Thắng pháp hơn gian đều đầy đủ.
 Thiện căn thanh tịnh khắp hồi hướng
 Lợi ích chúng sanh thường chẳng bỏ
 Đều khiến tất cả các chúng sanh
 Thành đấng Chiếu Thế Đẳng vô thượng.
 Chưa từng phân biệt chấp chúng sanh.
 Cũng chẳng vọng tưởng nhớ các pháp
 Dầu không nhiệm trước nơi thế gian
 Cũng lại chẳng bỏ các hàm thức.
 Bồ Tát thường thích pháp tịch diệt
 Tùy thuận được đến cảnh Niết Bàn.
 Cũng chẳng bỏ rời đạo chúng sanh
 Mà được trí vi diệu như vậy.
 Bồ Tát chưa từng phân biệt nghiệp
 Cũng chẳng chấp lấy các quả báo.
 Tất cả thế gian từ duyên sanh
 Chẳng rời hơn duyên thấy các pháp.
 Cảnh giới như vậy đều thâm nhập
 Chẳng ở trong đó khởi phân biệt.
 Bực Điều Ngự Sư của chúng sanh
 Nơi đây sáng tỏ khéo hồi hướng

Thế nào là đại Bồ Tát Vô tận công đức tạng hồi hướng?

Thừa Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này đem thiện căn do sám trừ những nghiệp chướng nặng mà phát sanh, thiện căn do lễ kính tam thế Chư Phật mà phát sanh, thiện căn do khuyên thỉnh Chư Phật thuyết pháp mà phát sanh, thiện căn do nghe Phật thuyết pháp siêng năng tu tập ngộ cảnh giới rộng lớn bất tư nghì mà phát sanh, thiện căn do lòng tùy hỷ những căn lành của tất cả Phật, của tất cả chúng sanh mà phát sanh, thiện căn do siêng năng tu tập căn lành vô tận của tam thế Chư Phật mà phát sanh, thiện căn do lòng tùy hỷ trong khi biết những sự thành Phật thuyết pháp điều phục chúng sanh của tam thế Chư Phật mà phát sanh, tất cả do lòng tùy hỷ nơi sự phát tâm đến thành Phật nhập Niết Bàn, chánh pháp trụ thế diệt tận của tam thế Chư Phật mà phát sanh. Vô lượng thiện căn quảng đại niệm cảnh giới của bất khả thuyết Chư

Phật và cảnh giới của Bồ Tát nhân đến cảnh giới Bồ đề vô ngại, phạm chỗ chứa hạp, phạm chỗ tin hiểu, phạm chỗ tùy hỷ, phạm chỗ viên mãn, phạm chỗ thành tựu, phạm chỗ tu hành, phạm chỗ chứng được, phạm chỗ tri giác, phạm chỗ nhiếp trì, phạm chỗ tăng trưởng, tất cả thiện căn đều đem hồi hướng trang nghiêm tất cả Phật độ.

Như chỗ sở hành của Chư Phật trong tất cả thế giới nơi vô biên kiếp quá khứ. Những là vô lượng vô số thế giới chúng, chỗ Phật trí biết, chỗ Bồ Tát biết, chỗ đại tâm nhân thọ, cõi Phật trang nghiêm do nghiệp hạnh thanh tịnh cảm ra ứng theo chúng sanh thân lực của Như Lai thị hiện ra, tịnh nghiệp xuất thế của Chư Phật làm thành, diệu hạnh của Phổ Hiền Bồ Tát hưng khởi. Trong đó, Chư Phật thành đạo thị hiện những thân lực tự tại. Cũng trong đó, cùng tận thời vị lai, tất cả Chư Phật Như Lai sẽ thành Phật đạo, sẽ được tất cả Phật độ công đức trang nghiêm thanh tịnh. Cùng tột pháp giới hư không giới, vô biên, vô tế, vô đoạn, vô tận đều từ trí huệ của Như Lai sanh ra, trang nghiêm với vô lượng diệu bửu.

Tất cả những hương trang nghiêm, hoa trang nghiêm, y phục trang nghiêm, công đức tạng trang nghiêm, Phật lực trang nghiêm, Phật độ trang nghiêm.

Nơi đây là chỗ ngự trị của Đức Như Lai. Là chỗ cùng đồng ở của bất tư nghi chúng thanh tịnh đồng duyên đồng hành, sẽ thành Chánh giác ở thời vị lai.

Đây là chỗ thành tựu của Chư Phật, thế gian chẳng thấy được, tịnh nhãn của Bồ Tát mới có thể thấy.

Chư Bồ Tát này có đủ Oai Đức lớn đời trước đã vun trồng thiện căn, biết tất cả pháp như huyền như hóa, khắp thật hành những nghiệp thanh tịnh của Bồ Tát, nhập bất tư nghi tam muội tự tại, phương tiện thiện xảo có thể làm Phật sự, phóng Phật quang chiếu khắp thế gian không giới hạn.

Hiện tại tất cả chẳng phải cũng đều trang nghiêm thế giới như vậy: Vô lượng hình tướng, vô lượng quang sắc, đều do công đức làm thành, có vô lượng hương, vô lượng báu, vô lượng cây, vô số trang nghiêm, vô số cung điện, vô số âm thanh.

Tùy thuận các bậc thiện tri thức có duyên đời trước thị hiện tất cả công đức trang nghiêm không cùng tận. Những là tất cả hương trang nghiêm, tràng hoa trang nghiêm, bửu trang nghiêm, phan trang nghiêm, lụa màu báu trang nghiêm, lan can báu trang nghiêm, vô số lưới vàng trang nghiêm, vô số sông trang nghiêm vô số mây trang nghiêm, vô số âm nhạc vi diệu.

Tất cả Phật độ mà Phật rõ biết, Phật tuyên nói, những là Phật độ trang nghiêm, Phật độ thanh tịnh, Phật độ bình đẳng, Phật độ tốt đẹp, Phật độ Oai Đức, Phật độ rộng lớn, Phật độ an lạc, Phật độ bất khả hoại, Phật độ vô tận, Phật độ vô lượng, Phật độ vô động, Phật độ vô úy, Phật độ quang minh, Phật độ không trái nghịch, Phật độ khả ái, Phật khắp soi sáng, Phật độ nghiêm túc, Phật độ rực rỡ, Phật độ khéo đẹp, Phật độ đệ nhất, Phật độ thắng, thù thắng, tối thắng, cực thắng, Phật độ thượng, vô thượng, vô đẳng, vô tỷ, vô thí dụ.

Tất cả Phật độ trong ba thời có bao nhiêu sự trang nghiêm, đại Bồ Tát đem thiện căn của mình mà phát tâm hồi hướng. Nguyên dùng tất cả sự trang nghiêm của tất cả quốc độ trong ba thời mà trang nghiêm nơi một thế giới, cũng đều thành tựu, đều thanh tịnh, đều tu tập, đều hiển hiện, đều tốt đẹp, đều trụ trì.

Một thế giới được trang nghiêm như vậy, tất cả thế giới tận pháp giới hư không giới cũng trang nghiêm như vậy.

Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy: Nguyên tất cả Phật sát của tôi tu đều đầy đầy những bậc đại Bồ Tát. Những Bồ Tát này thể tánh chơn thật, trí huệ thông đạt, khéo phân biệt được tất cả thế

giới và chúng sanh giới, thâm nhập pháp giới và hư không giới, lia bỏ ngu si, thành tựu niệm Phật, niệm Pháp chơn thật bất tư nghì, niệm Tăng vô lượng đều cùng khắp, cũng niệm hạnh xả, pháp nhứt viên mãn, trí quang chiếu khắp, chỗ thấy vô ngại, từ vô đắc mà sanh và sanh các Phật pháp, là ông chủ thiện căn thắng thượng của đại chúng, phát sanh tâm Vô thượng Bồ đề, trụ nơi Phật lực, hướng đến Phật trí, pháp ma nghiệp, tịnh chúng sanh, thâm nhập pháp tánh, lia hẳn điên đảo, thiện căn đại nguyện đều chẳng luống.

Chúng đại Bồ Tát như trên đây đầy đầy trong quốc độ của tôi tu.

Những bậc Bồ Tát sanh chỗ như vậy, có đức như vậy, luôn thật hành Phật sự, được Phật Bồ đề quang minh thanh tịnh, đủ trí pháp giới, hiện sức thần thông một thân đầy khắp pháp giới, có trí huệ lớn vào cảnh giới sở hành của Nhứt thiết trí, có thể phân biệt vô lượng vô biên pháp giới cú nghĩa, nơi tất cả cõi đều không chấp trước mà có thể hiện khắp tất cả Phật độ, lòng như hư không chẳng y tựa mà có thể phân biệt tất cả pháp giới có thể khéo nhập xuất những tam muội rất sâu bất tư nghì, đến Phật trí, trụ Phật độ, được Phật lực khai thị diễn thuyết vô số pháp mà vẫn vô úy, tùy thuận thiện căn của tam thể Chư Phật, chiếu khắp Phật pháp giới, đều có thể thọ trì tất cả Phật pháp, biết vô số ngôn ngữ, khéo hay diễn nói bất tư nghì âm thanh sai khác, vào nơi bậc Phật tự tại vô thượng, đi khắp tất cả thế giới mười phương mà không bị chướng ngại, thật hành pháp vô tránh, vô y, vô phân biệt, tu tập thêm rộng tâm Bồ đề, được trí thiện xảo khéo biết cú nghĩa có thể theo thứ đệ mà khai thị diễn thuyết.

Nguyện được chư đại Bồ Tát như trên đây trang nghiêm cõi nước của tôi tu.

Thưa Chư Phật từ! Đại Bồ Tát đem những thiện căn mà phương tiện hồi hướng tất cả Phật, phương tiện hồi hướng tất cả Bồ Tát, phương tiện hồi hướng tất cả Như Lai, phương tiện hồi hướng Phật Bồ đề, phương tiện hồi hướng tất cả nguyện rộng lớn, phương tiện hồi hướng tất cả đạo xuất yếu, phương tiện hồi hướng thanh tịnh tất cả chúng sanh giới, phương tiện hồi hướng nơi tất cả thế giới thường thấy Chư Phật hiện ra đời, phương tiện hồi hướng thường thấy Như Lai thọ mạng vô lượng, phương tiện hồi hướng thường thấy Chư Phật cùng khắp pháp giới chuyển Pháp luân vô ngại bất thối.

Lúc đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, vì vào khắp tất cả Phật độ nên tất cả cõi Phật đều thanh tịnh, vì đến khắp tất cả chúng sanh giới nên tất cả Bồ Tát thấy đều thanh tịnh, vì nguyện Chư Phật xuất thế khắp tất cả thế giới nên tất cả pháp giới tất cả Phật độ đều có Phật thân xuất hiện.

Đại Bồ Tát dùng vô tỷ hồi hướng như vậy để đến Phật trí, lòng Bồ Tát rộng lớn như hư không không có hạn lượng, vào bất tư nghì, biết tất cả nghiệp và cùng quả báo thấy đều tịch diệt, tâm thường bình đẳng không có biên tế, có thể vào tất cả pháp giới.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, thời chẳng phân biệt ngã cùng ngã sở, chẳng phân biệt Phật pháp, chẳng phân biệt cõi nước cùng nghiêm tịnh, chẳng phân biệt chúng sanh và điều phục, chẳng phân biệt nghiệp và quả báo, chẳng chấp nơi tư và chỗ khởi của tư, chẳng hoại nhơn, chẳng hoại quả, chẳng lấy sự, chẳng lấy pháp, chẳng cho rằng sanh tử có phân biệt, chẳng cho rằng Niết Bàn thường tịch tịnh, chẳng cho rằng Đức Như Lai chứng cảnh giới Phật, chẳng có chút pháp nào cùng ở với pháp.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, đem các thiện căn thí khắp chúng sanh quyết định thành thực, bình đẳng giáo hóa, không tướng, không duyên, không cân nhắc, không hư vọng, xa lia tất cả phân biệt chấp trước.

Đại Bồ Tát hồi hướng như vậy rồi, được vô tận thiện căn. Những là vì niệm tam thể Chư Phật nên được vô tận thiện căn, vì niệm tất cả Bồ Tát nên được vô tận thiện căn, vì thanh tịnh Phật độ nên được vô tận thiện căn, vì tịnh chúng sanh giới nên được vô tận thiện căn, vì thâm nhập pháp giới nên được vô tận

thiện căn, vì tu vô lượng tâm đồng hư không giới nên được vô tận thiện căn, vì hiểu sâu cảnh giới Phật nên được vô tận thiện căn, vì nơi Bồ Tát hạnh siêng tu tập nên được vô tận thiện căn, vì rõ thấu tam thế nên được vô tận thiện căn.

Lúc đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy, rõ chúng sanh giới không có chúng sanh, hiểu tất cả pháp không có thọ mạng, biết tất cả pháp không có tác giả, ngộ tất cả pháp không có ngã, rõ tất cả pháp không có giận hờn tranh cãi, quán tất cả pháp đều từ duyên khởi không có trụ xứ, biết tất cả vật đều không sở y, rõ tất cả cõi đều không sở trụ, quán tất cả Bồ Tát hạnh cũng không xứ sở, thấy tất cả cảnh giới đều không sở hữu.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, mắt tròn chẳng thấy Phật sát bất tịnh, cũng chẳng thấy chúng sanh dị tướng, không có chút pháp nào là sở nhập của trí, cũng không có chút trí nào nhập nơi pháp, hiểu thân Như Lai chẳng phải như hư không vì do vô lượng diệu pháp tất cả công đức mà được viên mãn, vì nơi tất cả chỗ khiến các chúng sanh chứa hợp thiện căn đều đầy đủ.

Đại Bồ Tát này ở trong mỗi niệm được bất khả thuyết bất khả thuyết Thập lục địa, đầy đủ tất cả phước đức, thành tựu thiện căn thanh tịnh làm phước điền của tất cả chúng sanh.

Đại Bồ Tát này thành tựu tạng công đức như ý, vì chỗ cần dùng tất cả đồ thích ý thời đều được có đủ, vì tùy chỗ nào mà Bồ Tát này đặt chân đến đều có thể nghiêm tịnh tất cả Phật độ, khiến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh đều thanh tịnh cả, vì nhiếp thủ phước đức tu tập các công hạnh vậy.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy thời tu tất cả Bồ Tát hạnh, phước đức thù thắng, sắc tướng vô tỷ, oai lực quang minh đều siêu việt thế gian, ma và ma dân chẳng đối lập được, đầy đủ thiện căn, thành tựu đại nguyện, tâm rộng rãi đồng Như Thích trí, trong một niệm đều có thể cùng khắp vô lượng cõi Phật, trí lực vô lượng có thể rõ thấu tất cả cảnh giới Phật, với tất cả Phật được tín giải sâu, trụ nơi trí vô biên, tâm Bồ đề rộng lớn như pháp giới rớt ráo như hư không.

Đây gọi là đại Bồ Tát vô tận công đức tạng hồi hướng thứ năm.

Đại như thích trụ bực hồi hướng này được mười thứ vô tận tạng sau đây:

Được kiến Phật vô tận tạng vì nơi một chân lông thấy vô số Phật xuất thế.

Được nhập pháp vô tận tạng vì dùng Phật trí lực quán tất cả pháp đều vào một pháp.

Được ức tri vô tận tạng, vì thọ trì tất cả Phật pháp không quên mất.

Được quyết định huệ vô tận tạng vì khéo biết tất cả Phật pháp bí mật phương tiện.

Được giải nghĩa thú vô tận tạng, vì khéo biết tế hạn lý thú của các pháp.

Được vô biên ngộ giải vô tận tạng vì dùng trí như hư không thông đạt tam thế tất cả pháp.

Được phước đức vô tận tạng, vì làm cho ý của tất cả chúng sanh được sung mãn chẳng cùng tận.

Được dũng mãnh trí giác vô tận tạng vì đều có thể trừ diệt sự ngu si của tất cả chúng sanh.

Được quyết định biện tài vô tận tạng, vì diễn thuyết tất cả Phật pháp bình đẳng khiến chúng sanh đều hiểu rõ.

Được thập lực vô úy vô tận tạng, vì đầy đủ Bồ Tát hạnh, được ly cầu đến Nhứt Thiết trí vô ngại.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương nói kệ rằng:

Bồ Tát thành tựu thâm tâm lực
 Nơi các pháp được khắp tự tại
 Do nên phước khuyến thỉnh tùy hỉ
 Phương tiện vô ngại khéo hồi hướng.
 Tam thế tất cả chư Như Lai
 Nghiêm tịnh Phật độ khắp thế gian
 Tất cả công đức đều đầy đủ
 Hồi hướng tịnh độ cũng như vậy.
 Tam thế tất cả những Phật pháp
 Bồ Tát thấy đều tư duy kỹ
 Dùng tâm nhiếp lấy không để thừa
 Như vậy trang nghiêm các Phật độ.
 Cùng tận tam thế tất cả kiếp
 Khen những công đức một Phật độ
 Những kiếp số kia còn cùng tận
 Công Đức Phật độ không cùng tận
 Như vậy tất cả những Phật độ
 Những kiếp số kia còn cùng tận
 Công Đức Phật độ không cùng tận.
 Như vậy tất cả những Phật độ
 Bồ Tát đều thấy không còn thừa
 Đều đem trang nghiêm một cõi Phật
 Tất cả Phật độ đều như vậy.
 Có những Phật tử tâm thanh tịnh
 Đều từ Phật pháp mà hóa sanh
 Tất cả công đức trang nghiêm tâm.
 Tất cả Phật độ đều sung mãn.
 Chư Bồ Tát kia đều đầy đủ
 Vô lượng tướng hảo trang nghiêm thân
 Biện tài diễn thuyết khắp thế gian
 Ví như biển cả không cùng tận.
 Bồ Tát an trụ các tam muội.
 Tất cả công hạnh đều đầy đủ
 Tâm đó thanh tịnh không ai sánh
 Quang minh chiếu khắp mười phương cõi.
 Những Phật độ như vậy không thừa.
 Chư Bồ Tát đây đều đầy đủ
 Chưa từng nhớ tưởng Thanh Văn thừa
 Lại cũng chẳng cầu Duyên Giác đạo.
 Bồ Tát tâm thanh tịnh như vậy
 Thiện căn hồi hướng khắp quần sanh
 Muốn khiến tất cả thành chánh đạo
 Rõ biết đầy đủ các Phật pháp.
 Mười phương tất cả các ma oán
 Bồ Tát oai lực đều phá trừ
 Trí huệ dùng mãnh không ai hơn.
 Quyết định tu hành pháp rốt ráo.
 Bồ Tát dùng sức đại nguyện này
 Tất cả hồi hướng không chướng ngại
 Vào nơi vô tận công đức tạng
 Khứ, lai, hiện tại luôn vô tận.
 Bồ Tát khéo quán các hành pháp

Rõ thấu tánh nó chẳng tự tại
 Đã biết các pháp tánh như vậy
 Chẳng vọng lấy nghiệp và quả báo.
 Không có pháp sắc pháp vô sắc
 Cũng không pháp tướng pháp vô tướng
 Pháp có pháp không thấy đều không
 Rõ biết tất cả vô sở đắc.
 Tất cả các pháp nhơn duyên sanh
 Thế tánh chẳng có cũng chẳng không.
 Mà nhơn duyên và sanh khởi
 Trong đó trọn hẳn không chấp trước.
 Những ngôn ngữ của các chúng sanh
 Trong đó rốt ráo vô sở đắc.
 Rõ biết danh tướng đều phân biệt.
 Hiểu rõ các pháp đều vô ngã.
 Như tánh chúng sanh vốn tịch diệt
 Như vậy rõ biết tất cả pháp
 Tam thế nhiếp lấy không thừa sót
 Quyết định các nghiệp đều bình đẳng.
 Dùng trí như vậy mà hồi hướng.
 Tùy chỗ ngộ hiểu phước nghiệp sanh
 Những phước tướng này như chỗ hiểu
 Há lại trong đó có sở đắc.
 Hồi hướng như vậy tâm vô cầu
 Trọn chẳng cân lường các pháp tánh
 Rõ pháp tánh đó đều phi tánh.
 Chẳng trụ thế gian cũng chẳng xuất.
 Tất cả công hạnh những thiện nghiệp.
 Đều đem hồi hướng các quần sanh.
 Đều rõ thấu cả chơn tánh kia
 Tất cả phân biệt đều trừ bỏ.
 Tất cả những kiến chấp hư vọng
 Thấy đều trừ bỏ không để sót
 Rời những nhiệt não thường thanh lương
 Trụ nơi bực giải thoát vô ngại.
 Bỏ Tất chẳng hoại tất cả pháp
 Cũng chẳng diệt hoại các pháp tánh
 Hiểu rõ các pháp như bóng vang
 Đối với tất cả đều vô trước.
 Rõ những chúng sanh suốt tam thế
 Đều từ nhơn duyên hòa hiệp khởi
 Cũng biết tâm thích và tập khí
 Chưa hoại diệt tất cả pháp.
 Rõ thấu nghiệp tánh chẳng phải nghiệp
 Mà cũng chẳng trái các pháp tướng
 Lại cũng chẳng hoại nghiệp quả báo
 Nói các pháp tánh từ duyên khởi
 Rõ biết chúng sanh không có sanh
 Cũng không chúng sanh bị lưu chuyển
 Không thiệt chúng sanh nói đến được
 Chỉ dựa thế tục giả tuyên nói.

Thế nào là đại Bồ Tát tùy thuận kiên cố nhưt thiết thiện căn hồi hướng?

Thưa Chư Phật tử! Bực Bồ Tát này hoặc làm Đế Vương ngự nơi đại quốc, có Oai Đức lớn danh chấn thiên hạ, phạm các oán địch đều quy thuận, hiệu lệnh ban ra đều dựa theo chánh pháp, cầm một cây lọng

che mát mùi hương, đi khắp cõi nước không bị trở ngại, đầu vấn lụa ly cấu, tự tại đối với các pháp, người thấy đều phục tùng. Chẳng cần đến hình phạt, chỉ dùng đức cảm hóa. Dùng pháp Tứ nhiếp, nhiếp các chúng sanh. Làm Chuyển Luân Vương châu cấp tất cả.

Đại Bồ Tát an trụ công đức tự tại như vậy. Có đông quyền thuộc chẳng ai làm trở ngại phá hoại được. Liạ khỏi lỗi lầm người thấy không nhàm, phước đức trang nghiêm tướng hảo viên mãn. Được thân na la diên kiên cố có đại lực không ai khuất phục được. Được nghiệp thanh tịnh liạ các nghiệp chướng. Tu hành đầy đủ tất cả bố thí hoặc thí thực phẩm, hoặc thí xe cộ, hoặc thí y phục, hoặc thí tràng hoa, các thứ hương, giường ghế, nhà cửa, đèn đuốc, thuốc men, những khí cụ báu, ngựa giỏi, voi hay đều hoan hỷ bố thí. Hoặc có kẻ đến xin ghế của vua ngự, hoặc xin lọng, phan, vật báu, đồ trang nghiêm, mào vua, minh châu, cả đến ngôi vua cũng sẵn sàng bố thí không hối tiếc.

Nếu thấy người bị cầm tù, liền xả thí của cải quyền thuộc hoặc đến thân mình để giải cứu. Nếu thấy kẻ tử thù, liền xả thân thế mạng. Có ai đến xin bắt luận vật gì nơi thân: Mắt, tai, mũi, lưỡi, da, thịt, xương, tủy, đầu, mặt, tay, chân, tạng, phủ v.v... đều vui lòng thí xả.

Hoặc vì cầu thỉnh pháp vị tăng hữu mà gieo mình vào hầm lửa. Hoặc vì hộ trì chánh pháp mà đem thân nhân thọ tất cả sự khổ độc. Hoặc vì cầu chánh pháp nhân đến một chữ mà có thể thí xả tất cả sở hữu. Thường đem chánh pháp giáo hóa chúng sanh, khiến tu hạnh lành liạ bỏ điều ác. Nếu thấy kẻ giết hại, thời dùng tâm từ cứu vớt khiến bỏ nghiệp ác.

Nếu thấy Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác thời truyền rao ca ngợi cho mọi nơi đều được hay biết, hoặc thí đất để xây dựng Tăng đường, điện nhà, vì chúng sanh mà cúng dường thờ phụng Đức Phật.

Lúc đại Bồ Tát bố thí như vậy, phát tâm khéo nhiếp thọ đều đem hồi hướng cả.

Những là khéo nhiếp sắc, thọ, tướng, hành, thức tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn. Khéo nhiếp đồ cần dùng tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn. Khéo nhiếp huệ thí tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn.

Đại Bồ Tát bố thí tài vật thân mạng thứ nào cũng đến số vô lượng vô biên, đem thiện căn đó hồi hướng như vậy:

Như lúc bố thí thức ăn, lòng Bồ Tát thanh tịnh đối với vật bố thí, không tham trước, không bòn xén luyến tiếc, cầu nguyện cho tất cả chúng sanh được món ăn trí huệ, tâm được vô ngại rõ biết tánh chất của thức ăn nên không tham trước, chỉ thích món ăn pháp hỷ xuất ly, đầy đủ trí huệ dùng pháp kiên trụ nhiếp thủ thiện căn, pháp thân và trí thân thanh tịnh du hành. Vì từ tâm làm phước điền cho chúng sanh mà thị hiện thọ đoàn thực. Đây là Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, lúc bố thí thức ăn.

Đại Bồ Tát lúc bố thí thức uống, đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh uống nước pháp vị, siêng năng tu tập đầy đủ Bồ Tát đạo, dứt sự khát ái thế gian, thường cầu Phật trí, liạ cảnh dục được sự vui pháp hỷ. Từ nơi pháp tịch tịnh sanh ra thân mình, thường dùng tam muội mà điều nhiếp tâm mình. Vào biển trí huệ, nổi mây pháp lớn, xối mưa pháp lớn. Đây là đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, lúc bố thí thức uống.

Đại Bồ Tát lúc bố thí những thứ uống ăn thượng vị thanh tịnh có thể làm cho thân tứ đại điều hòa tráng kiện, da thưa tươi nhuận, căn khiếu minh mãn, tạng phủ mạnh tốt, không nhiễm độc, không nhuốm bệnh, luôn được an vui, trong lòng thanh tịnh thường hoan hỷ, đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh được đầy đủ cam lồ tối thượng vị. Nguyện cho tất cả chúng sanh được

pháp trí vị rõ biết nghiệp dụng của tất cả vị. Nguyên cho tất cả chúng sanh được vô lượng pháp vị rõ thấu pháp giới an trụ trong thành trì đại pháp thiết tế. Nguyên cho tất cả chúng sanh làm mây đại pháp khắp tất cả pháp giới rưới pháp vô giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh. Nguyên cho tất cả chúng sanh được thăng trí vị, pháp hỷ vô thượng sung mãn thân tâm. Nguyên cho tất cả chúng sanh không tham trước tất cả thượng vị, chẳng nhiễm tất cả vị thế gian, thường siêng tu tập tất cả Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được pháp nhứt vị rõ các Phật pháp đều không sai khác. Nguyên tất cả chúng sanh được vị tối thắng trọn không thối chuyển nơi Nhứt thiết trí. Nguyên cho tất cả chúng sanh được vào pháp vị bình đẳng của Chư Phật đều có thể phân biệt được tất cả những căn tánh. Nguyên cho tất cả chúng sanh thêm lớn pháp vị thường được đầy đủ Phật pháp vô ngại. Đây là đại Bồ Tát lúc bồ thí thượng vị đem thiện căn hồi hướng, khiến tất cả chúng sanh siêng tu phước đức đều được đầy đủ trí thân vô ngại.

Đại Bồ Tát lúc bồ thí xe cộ, đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyên cho tất cả chúng sanh đều được đầy đủ Nhứt thiết trí ngòai xe Đại thừa, xe bất hoại, xe tối thắng, xe tối thượng, xe tốc tạt, xe đại lực, xe phước đức đầy đủ, xe xuất thế, xe xuất sanh vô lượng Bồ Tát. Đây là đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng lúc bồ thí xe cộ.

Đại Bồ Tát lúc bồ thí y phục đem các thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh được y phục tâm quý để che thân họ, bỏ lia tà đạo ác pháp, da thừa mịn màng, nhan sắc tươi sáng, thành tựu sự vui đệ nhứt của Phật, được Nhứt thiết chủng trí. Đây là lúc đại Bồ Tát bồ thí y phục đem thiện căn hồi hướng.

Đại Bồ Tát thường đem các thứ hoa thơm đẹp cúng dường Chư Phật hiện tại, và cúng dường điện tháp thờ Phật, cũng cúng dường người thuyết pháp, Tỳ kheo Tăng, chư Bồ Tát, các thiện trí thức, hành Thanh Văn, Độc Giác, cha mẹ, Sư Trưởng, nhữn đến kẻ nghèo cùng cô cút.

Lúc bồ thí, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh đều được hoa tam muội của Phật có thể đơm nở tất cả pháp. Nguyên tất cả chúng sanh đều được như Phật, ai xem thấy cũng đều hoan hỷ không chán. Nguyên tất cả chúng sanh tâm không động loạn, chỗ thấy đều thuận hiệp. Nguyên tất cả chúng sanh làm đủ những nghiệp hạnh rộng lớn thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh luôn nhớ thiện hữu lòng không dối dời. Nguyên tất cả chúng sanh như thuốc A già đà có thể trừ tất cả độc phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh trọn nên đại nguyện đều thành bực Pháp Vương vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh phóng trí quang phá tối ngu si. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ trí giác. Nguyên tất cả chúng sanh gặp thiện trí thức thành tựu đầy đủ tất cả thiện căn. Đây là lúc đại Bồ Tát bồ thí hoa đẹp đem thiện căn hồi hướng khiến chúng sanh được trí huệ thanh tịnh vô ngại.

Lúc bồ thí tràng hoa, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyên cho tất cả chúng sanh được người thích thấy, người thấy đều mến kính, thân thiện, khát ngưỡng, người thấy đều trừ sự ưu phiền, được hoan hỷ, lia ác, thường được gần gũi Chư Phật, được Nhứt thiết trí. Đây là đại Bồ Tát lúc bồ thí tràng hoa đem thiện căn hồi hướng.

Lúc bồ thí các thứ hương, đại Bồ Tát hồi hướng như vậy:

Nguyên cho tất cả chúng sanh được đầy đủ giới hương, được giới hạnh chẳng kém thiếu, chẳng tạp, chẳng nhiễm ô, chẳng hôi hạp, được giới hạnh lia triệu phục, không nhiệt não, không sai phạm, được giới vô biên, giới xuất thế, giới Bồ Tát Ba la mật. Nguyên tất cả chúng sanh do giới hạnh này mà đều

được thành tựu giới thân của Chư Phật. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí các thứ hương đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đều được viên mãn giới tụ vô ngại.

Lúc đại Bồ Tát bố thí hương thoa, đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh được thí hương xông khắp đều có thể huệ xả tất cả sở hữu. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giới hương xông khắp đều được tịnh giới rốt ráo của Như Lai.

Nguyện cho tất cả chúng sanh được nhả hương xông khắp lia bỏ tâm hiểm hại. Nguyện cho tất cả chúng sanh được tinh tấn hương xông khắp thường mặc mao giáp tinh tấn Đại thừa. Nguyện cho tất cả chúng sanh được định hương xông khắp an trụ nơi chánh định hiện tiền của Chư Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh được huệ hương xông khắp trong một niệm được thành Trí Vương vô thượng. Nguyện cho tất cả chúng sanh được pháp hương xông khắp nơi pháp vô thượng được vô úy. Nguyện cho tất cả chúng sanh được đức hương xông khắp thành tựu hương đại công đức. Nguyện cho tất cả chúng sanh được Bồ đề hương xông khắp được Phật Thập lực đến nơi bờ kia. Nguyện cho tất cả chúng sanh được hương bạch pháp thanh tịnh xông khắp dứt hẳn tất cả pháp bất thiện. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí hương thoa đem thiện căn hồi hướng.

Lúc bố thí giường ghế, đại Bồ Tát đem tất cả hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế Chư Thiên và chúng trí huệ lớn. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế Thánh Hiền bỏ ý phàm phu trụ tâm Bồ đề. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế an lạc lia tất cả khổ não sanh tử. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế rốt ráo thân thông tự tại của Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế bình đẳng, luôn huân tu khắp tất cả pháp lành. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế tối thắng đủ nghiệp thanh tịnh, thế gian không sánh kịp. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế an ổn chúng pháp chơn thiết rốt ráo đầy đủ. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế thanh tịnh tu tập tịnh trí của Như Lai. Nguyện cho tất cả chúng sanh được an trụ nơi giường ghế, được hành thiện tri thức luôn theo che chở. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giường ghế sư tử thường nằm nghiêng hông mặt như Phật. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí giường ghế đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh tu tập chánh niệm khéo thủ hộ các căn.

Lúc đại Bồ Tát bố thí phòng nhà đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh đều được an trụ Phật độ thanh tịnh, siêng năng tu tập tất cả công đức, an trụ cảnh giới tam muội thậm thâm, rời bỏ tất cả chỗ chấp trước, rõ chỗ trụ đều là vô sở hữu, lia thế gian mà nơi Nhứt thiết trí, nhiếp lấy chỗ trụ của Phật, trụ nơi đạo rốt ráo, nơi chốn an vui, luôn trụ nơi thiện căn thanh tịnh đệ nhất, trọn chẳng rời bỏ chỗ trụ Vô thượng của Phật. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí phòng nhà đem thiện căn hồi hướng, vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh tùy chỗ họ đáng được độ mà tu duy cứu hộ.

Lúc đại Bồ Tát bố thí chỗ ở, đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh thường được lợi lành lòng họ an vui. Nguyện cho tất cả chúng sanh y tựa Đức Phật mà trụ, y tựa đại trí mà trụ, y tựa thiện trí thức mà trụ, y tựa tôn thắng mà trụ, y tựa thiện hạnh mà trụ, y tựa đại từ mà trụ, y tựa đại bi mà trụ, y tựa sáu môn Ba la mật mà trụ, y tựa đại Bồ đề tâm mà trụ, y tựa Bồ Tát đạo mà trụ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí chỗ ở đem thiện căn hồi hướng để cho tất cả phước đức được thanh tịnh, rốt ráo thanh tịnh, trí thanh tịnh, đạo thanh tịnh, pháp thanh tịnh, giới thanh tịnh, chí nguyện thanh tịnh, tín giải thanh tịnh, tất cả thân thông công đức thanh tịnh.

Đại Bồ Tát lúc bố thí các thứ đèn sáng: đèn tô, đèn dầu, đèn báu, đèn ma ni, đèn son, đèn lửa, đèn trầm thủy, đèn chiên đàn, tất cả đèn thơm, đèn vô lượng màu sắc sáng chói ..., vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, vì muốn nhiếp thọ tất cả chúng sanh, nên đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được vô lượng quang chiếu khắp chánh pháp của Chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được thanh tịnh quang soi thấy sắc cực vi tế của thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh được ly tế quang rõ biết chúng sanh giới rộng không vô sở hữu. Nguyện tất cả chúng sanh được vô biên quang, thân phóng ánh sáng vi diệu chiếu khắp tất cả. Nguyện tất cả chúng sanh được phổ chiếu quang, tâm không thoái chuyển đối với Phật pháp, nguyện tất cả chúng sanh được Phật tịnh quang, thấy đều hiển hiện trong tất cả cõi. Nguyện tất cả chúng sanh được vô ngại quang, một ánh sáng chiếu khắp pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh được vô đoạn quang, ánh sáng chiếu các Phật độ chẳng gián đoạn. Nguyện tất cả chúng sanh được trí tràng quang chiếu khắp thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh được vô lượng sắc quang chiếu tất cả cõi thị hiện thần lực. Đây là lúc Đại Bồ Tát bố thí các thứ đèn sáng đem thiện căn hồi hướng như vậy không bị chướng ngại, khiến khắp chúng sanh an trụ trong thiện căn.

Lúc bố thí thuốc men, Đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh rất ráo ra khỏi những phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh lìa hẳn thân bệnh được thân Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh làm thuốc hay, dứt trừ tất cả bệnh bất thiện. Nguyện tất cả chúng sanh thành thuốc A già đã an trụ bực bất thối. Nguyện tất cả chúng sanh thành thuốc Như Lai có thể nhổ tất cả tên độc phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh gần gũi Hiền Thánh dứt trừ phiền não tu hạnh thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh làm vị Dược Vương trừ hẳn các bệnh chẳng cho tái phát. Nguyện tất cả chúng sanh làm cây thuốc bất hoại có thể chữa lành tất cả loài. Nguyện tất cả chúng sanh được ánh sáng Như Thích trí nhổ tên các bệnh tật. Nguyện tất cả chúng sanh khéo hiểu phương thuốc thế gian chữa trị cho những người bệnh. Vì muốn lợi ích cho tất cả chúng sanh, nên lúc bố thí thuốc men, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy.

Đại Bồ Tát lúc đem những khí cụ bằng thất bửu đựng đầy châu báu bố thí cúng dường Chư Phật, chư Bồ Tát, các Thánh Tăng, cúng dường hành Thanh Văn, Độc Giác, cha mẹ, Sư Trưởng, nhân đến bố thí cho những kẻ nghèo cùng cô cút, chẳng chấp có vật thí người lãnh, tất cả thiện căn đều hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh thành tạng vô biên đồng như hư không, niệm lực rộng lớn, có thể thọ trì trọn vẹn tất cả kinh sách thế gian và xuất thế gian không quên sót. Nguyện tất cả chúng sanh thành khí cụ thanh tịnh tở ngộ được chánh pháp thâm thâm của Chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh thành bửu khí vô thượng có thể thọ trì trọn vẹn tam thế Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu pháp khí rộng lớn của Như Lai dùng lòng tin bất hoại nhiếp thọ pháp Bồ đề của tam thế Phật. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ bửu trang nghiêm tối thắng trụ tâm Bồ đề Oai Đức lớn. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ làm chỗ tựa cho tất cả công đức, tin hiểu thanh tịnh đối với vô lượng trí huệ của Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ nhập Như Thích trí rất ráo giải thoát vô ngại của Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh được khí cụ Bồ Tát hạnh có thể làm cho mọi loài đều được an trụ Như Thích trí. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu thắng công đức tam thế Phật tánh, có thể thọ trì pháp âm của Chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ dung nạp tất cả Phật hội đạo tràng khắp pháp giới, là thượng thủ ca ngợi Phật và khuyến thỉnh chuyển pháp luân. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được viên mãn hạnh Phổ Hiền, nên lúc bố thí khí cụ, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Đại Bồ Tát lúc bố thí các loại xe cộ, những là xe bằng vàng bạc thất bửu, hoặc ngựa kéo hay voi kéo, trang nghiêm với những thứ châu ngọc vật báu, cúng dường lên Chư Phật, hoặc dâng lên điện tháp thờ Phật, đem công đức này hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh đều biết cúng dường phước điền vô thượng, tin chắc rằng cúng Phật được

vô lượng quả báo. Nguyên tất cả chúng sanh nhứt tâm hướng đến Phật, thường gặp vô lượng phước điền thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh không lẫn tiếc đối với Như Lai, thành tựu trọn vẹn lòng đại xả. Nguyên tất cả chúng sanh ở chỗ Chư Phật, tu hành hạnh bố thí rời tâm Nhị thừa, đến được Nhứt thiết chủng trí vô ngại giải thoát của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh chỗ Chư Phật thật hành vô tận thí vào vô lượng công đức trí huệ của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh nhập thắng trí của Phật được thành bậc trí vương thanh tịnh vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được thần thông vô ngại của Phật, muốn đến nơi nào đều tự tại cả. Nguyên tất cả chúng sanh thậm nhập Đại thừa được vô lượng trí an trụ bất động. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể xuất sanh pháp Nhứt thiết trí làm phước điền vô thượng của hàng Nhơn, Thiên. Nguyên tất cả chúng sanh ở chỗ Chư Phật không có tâm hiểm hận, siêng vun trồng căn lành thích câu Phật trí. Nguyên tất cả chúng sanh nhiệm vận có thể qua đến tất cả Phật độ, trong một sát na đi khắp pháp giới mà không mỏi nhọc. Nguyên tất cả chúng sanh được Bồ Tát tự tại thần thông, phân thân khắp pháp giới thân cận cúng dường tất cả Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được thân vô tỷ đến khắp mười phương vẫn không mỏi nhàm. Nguyên tất cả chúng sanh được thân quảng đại phi hành mau chóng, chỗ đến tùy ý trọn không lười trễ. Nguyên tất cả chúng sanh được oai lực tự tại rốt ráo của Chư Phật, trong một sát na hiện Phật thân thông biến hóa khắp hư không giới. Nguyên tất cả chúng sanh tu hạnh an lạc tùy thuận tất cả Bồ Tát đạo. Nguyên tất cả chúng sanh được mau chóng thật hành rốt ráo Thập lực trí huệ thần thông. Nguyên tất cả chúng sanh bình đẳng vào khắp pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh không thối chuyển hạnh Phổ Hiền đến bờ kia thành Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh lên bậc trí huệ vô tỷ tùy thuận pháp tánh thấy lý chơn thật. Đây là lúc cúng dường xe cộ cho Chư Phật hoặc điện tháp thờ Phật, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn cho chúng sanh được Phật thừa rốt ráo giải thoát vô ngại.

Lúc bố thí các loại xe cộ cho chư Bồ Tát các thiện tri thức, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh tâm thường ghi nhớ lời dạy của thiện tri thức, chuyên cần gìn giữ chẳng để quên mất. Nguyên tất cả chúng sanh đồng được lợi ích như thiện tri thức, nhiếp khắp tất cả cùng đồng một thiện căn. Nguyên tất cả chúng sanh gần thiện tri thức tôn trọng cúng dường, xả trọn sở hữu để thuận theo lòng thiện tri thức. Nguyên tất cả chúng sanh được chí muốn lành chẳng rời thiện hữu. Nguyên tất cả chúng sanh thường được gặp gỡ các thiện tri thức, kính thờ chẳng trái lời dạy. Nguyên tất cả chúng sanh mến thích thiện tri thức, chẳng rời, chẳng hở, chẳng làm lỗi. Nguyên tất cả chúng sanh có thể đem thân bố thí cho thiện tri thức tùy ý sai bảo chẳng hề trái nghịch. Nguyên tất cả chúng sanh được thiện tri thức nhiếp thọ tự tại đại từ xa lìa điều ác. Nguyên tất cả chúng sanh theo thiện tri thức nghe chánh pháp của Phật dạy. Nguyên tất cả chúng sanh cùng thiện tri thức đồng một thiện căn đồng một nghiệp quả thanh tịnh, đồng một hạnh nguyện với chư Bồ Tát đến rốt ráo Thập lực. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể thọ trì pháp thiện tri thức đến được tất cả định huệ thần thông. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể thọ trì tất cả chánh pháp, tu tập các hạnh đến nơi bờ kia. Nguyên tất cả chúng sanh thừa nơi Đại thừa không bị chướng ngại thành tựu rốt ráo đạo Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh đều được lên xe Nhứt thiết trí đến chỗ an ổn không bị thối chuyển. Nguyên tất cả chúng sanh biết hạnh như thiết phạm nghe Phật pháp đều được rốt ráo trọn không quên sót. Nguyên tất cả chúng sanh được Chư Phật nhiếp thọ được trí vô ngại. Nguyên tất cả chúng sanh được thần thông tự tại, phạm muốn đến chỗ nào, tùy niệm liền đến. Nguyên tất cả chúng sanh đều đi tự tại tại giáo hóa rộng khắp khiến đều an trụ nơi Đại thừa. Nguyên tất cả chúng sanh chỗ thật hành chẳng luống, chớ chuyên bằng xe trí đến bậc rốt ráo. Nguyên tất cả chúng sanh được xe vô ngại, dùng trí vô ngại đến tất cả chỗ. Đây là lúc bố thí xe cộ cho các thiện tri thức, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho tất cả chúng sanh đầy đủ công đức đồng với Phật và Bồ Tát.

Lúc Bồ Tát bố thí xe báu cho Chư Tăng, liền khởi tâm học tất cả hạnh bố thí, tâm trí huệ khéo rõ biết, tâm công đức thanh tịnh, tâm tùy thuận hạnh xả, tâm Tăng Bửu khó gặp, tâm tin sâu Tăng Bửu, tâm nhiếp trì Chánh pháp, trụ nơi chí muốn thù thắng được chưa từng có làm hội đại thí, xuất sanh vô lượng công đức rộng lớn, tin sâu Phật pháp không bị ngăn trở phá hoại. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh vào khắp Phật pháp ghi nhớ chẳng quên. Nguyện tất cả chúng sanh rời pháp phàm ngu, vào chỗ Thánh Hiền. Nguyện tất cả chúng sanh mau vào ngôi Thánh có thể đem Phật pháp tuần tự dạy bảo. Nguyện tất cả chúng sanh được toàn thể thế gian tôn trọng, lời nói tất được tin dùng. Nguyện tất cả chúng sanh khéo vào tất cả pháp bình đẳng rõ biết pháp giới tự tánh không hai. Nguyện tất cả chúng sanh từ nơi trí cảnh Như Lai mà sanh, những người điều thuận theo làm quyến thuộc. Nguyện tất cả chúng sanh trụ pháp ly nhiễm dứt trừ tất cả trần cấu phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu Tăng Bửu vô thượng lia hạng phàm vào hàng Thánh. Nguyện tất cả chúng sanh siêng tu pháp lành được trí vô ngại đủ công đức vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm trí huệ chẳng chấp trước nơi thế gian, ở giữa chúng được tự tại như vua chúa. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ chuyên chánh pháp luân. Nguyện tất cả chúng sanh có đủ thần thông, trong khoảng một niệm có thể qua đến bất khả thuyết, bất khả thuyết thế giới. Nguyện tất cả chúng sanh thừa thân hư không được trí huệ vô ngại thấu suốt tất cả thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh vào khắp chúng hội của Chư Phật trong tất cả hư không giới và thành tựu đệ nhất Ba la mật. Nguyện tất cả chúng sanh được trí huệ thù thắng thân thể nhẹ nhàng có thể đến khắp tất cả Phật độ. Nguyện tất cả chúng sanh được thân tức thiện xảo vô biên tế, trong khoảng sát na hiện thân khắp mọi nơi. Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô sở y dùng thần lực hiện khắp mọi nơi như bóng. Nguyện tất cả chúng sanh được thân lực tự tại bất tư nghị, tùy kẻ đáng được độ liền hiện ra trước họ mà giáo hóa điều phục. Nguyện tất cả chúng sanh được phương tiện vô ngại nhập pháp giới khoảng một niệm đi khắp cõi nước mười phương. Đây là lúc Bồ thí xe báu cho Chư Tăng đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều ngồi xe vô thượng trí thanh tịnh, chuyên pháp luân trí huệ vô ngại nơi tất cả thế gian.

Lúc đại Bồ Tát Bồ thí xe báu cho Thanh Văn và Độc Giác, liền khởi những tâm phước điền, công đức, tôn kính, tâm xuất sanh công đức trí huệ, tâm từ thế lực công đức của Như Lai sanh ra, tâm tu tập từ trăm ngàn ức na do tha kiếp, tâm có thể tu Bồ Tát hạnh nơi bất khả thuyết kiếp, tâm giải thoát tất cả sự hệ phược của ma, tâm trừ diệt tất cả ma quân, tâm huệ quang chiếu rõ pháp vô thượng.

Dem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được thế gian tin là phước điền đệ nhất trọn đủ Đản Ba la mật vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh rời bỏ lời nói vô ích thích ở một mình, tâm không có hai niệm. Nguyện tất cả chúng sanh thành phước điền thanh tịnh đệ nhất, nhiếp các chúng sanh khiến tu phước nghiệp. Nguyện tất cả chúng sanh thành vực sâu trí huệ có thể đem lại vô lượng vô số thiện quả cho chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh trụ hạnh vô ngại trọn đủ phước điền thanh tịnh đệ nhất. Nguyện tất cả chúng sanh trụ pháp vô tránh, rõ tất cả pháp đều vô sở tác, đều lấy vô tánh làm tánh. Nguyện tất cả chúng sanh thường được gần gũi phước điền vô thượng tu hành trọn đủ vô lượng phước đức. Nguyện tất cả chúng sanh có thể hiện vô lượng thần thông tự tại dùng phước điền thanh tịnh nhiếp các hàm thức. Nguyện tất cả chúng sanh trọn đủ vô tận công đức phước điền có thể đem quả Phật thừa đệ nhất cho các chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh là phước điền chơn thiết thành Như thiết trí và phước tụ vô tận. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp diệt tội, trọn thọ trì được cú nghĩa Phật pháp chưa từng nghe. Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng nghe thọ tất cả Phật pháp và đều tỏ ngộ tất cả. Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng nghe lãnh tất cả Phật pháp, tùy thuận diễn nói đúng như chỗ đã nghe. Nguyện tất cả chúng sanh tin hiểu tu hành theo Phật pháp, bỏ lia tất cả chín mươi sáu phái ngoại đạo tà kiến. Nguyện tất cả chúng sanh thường gặp Hiền Thánh tăng trưởng những thiện căn tối thắng. Nguyện tất cả chúng sanh tâm thường tin ưa bậc trí huệ, cùng ở cùng vui với các đấng Thánh triết. Nguyện tất cả chúng sanh nghe danh hiệu Phật đều được tận mắt thấy Phật không bỏ luống. Nguyện tất cả chúng sanh khéo phân biệt biết Phật pháp và đều có thể giữ gìn thọ trì tất cả. Nguyện tất cả chúng sanh luôn thích nghe tất cả Phật pháp thọ trì, đọc tụng, khai thị rõ ràng. Nguyện tất cả chúng sanh tin hiểu công đức chơn thật của Phật pháp, trọn bỏ sở hữu để cung kính cúng dường. Đây là lúc Bồ thí xe báu cho Thanh Văn, Độc Giác, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thành tựu trí huệ Thần thông thanh tịnh đệ nhất, tinh tấn tu hành được trí lực vô úy.

Đại Bồ Tát đem xe báu nhả đến bố thí cho những kẻ nghèo cùng cô cút, tùy họ cầu xin đều đem cho cả, lòng luôn hoan hỷ không nhằm mồi mà còn bảo họ rằng đáng lẽ tôi phải tự mình mang đến phân phát cho các Ngài, không dám đề các Ngài phải nhọc nhằn tìm đến. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe pháp luân quảng đại vô ngại bất thối thăng đến dưới cội cây Bồ đề bất tư nghi. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe pháp trí thanh tịnh lớn, mãi mãi tu Bồ Tát không thối chuyển. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe tất cả pháp vô sở hữu lia hẳn sự phân biệt chấp trước mà thường tu tập đạo Nhứt thiết trí. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe chánh trực, không dua dối, qua đến các Phật độ tự tại vô ngại. Nguyện tất cả chúng sanh tùy thuận an trụ nơi xe Nhứt thiết trí cùng nhau hoan lạc nơi Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Bồ Tát thanh tịnh đầy đủ mười đạo xuất ly của Bồ Tát và vui nơi tam muội. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe bốn bánh: nghĩa là ở quốc độ tốt, y tựa bực Thiện Nhơn, hợp phước đức thù thắng, phát thệ nguyện lớn, dùng bốn điều này thành tựu viên mãn tất cả Bồ Tát hạnh thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được xe pháp quang chiếu khắp mười phương, tu học Phật trí lực. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Phật pháp rốt ráo đến bờ kia. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe pháp chở những phước lành hiển bày đạo chơn chánh an ổn khắp mười phương. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe đại thí bỏ lòng bòn xén. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe tịnh giới trì vô biên giới hạnh thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe nhẫn nhục, rời lòng sân hận. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe tinh tấn lớn, bền tu tập công hạnh thù thắng đến đạo Bồ đề. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe thiên định mau đến đạo tràng chứng trí Bồ đề. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ phương tiện khéo Hóa thân khắp cả Phật độ trong pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Pháp Vương thành tựu vô úy luôn ban bố pháp Nhứt thiết trí khắp tất cả. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ vô trước đều có thể vào khắp tất cả mười phương mà chẳng động chơn pháp tánh. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Phật pháp thị hiện thọ sanh khắp mười phương cõi mà chẳng hư mất đạo Đại Thừa. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe báu Nhứt thiết trí vô thượng, trọn đủ hạnh nguyện Phổ Hiền. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí các loại xe báu cho tất cả phước điền, đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đủ vô lượng trí, vui mừng hơn hờ rốt ráo đều được xe Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát thí tượng bửu cùng mã bửu, trang nghiêm với bành vàng, yên ngọc, giầy vàng, lục lạc báu, cho cha mẹ, thiện hữu, nhả đến kẻ nghèo cùng, không chút hối tiếc, đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe điều thuận thêm lớn công đức của Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được xe thiện xảo, có thể tùy ý xuất sanh tất cả Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được xe tín giải chiếu khắp trí lực vô ngại của Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh được xe phát thu, có thể khắp phát hưng tất cả đại nguyện. Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ xe Ba la mật bình đẳng, trọn nên tất cả thiện căn bình đẳng. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu xe báu xuất sanh bửu trí vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được xe Bồ Tát hạnh trang nghiêm nở bông tam muội của Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được xe mau chóng vô biên trong vô số kiếp thanh tịnh tâm Bồ Tát, siêng tư duy rõ thấu các pháp. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu đại thừa điều thuận tối thắng dùng phương tiện khéo trọn đủ Bồ Tát địa. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu Đại thừa kiên cố rất cao rộng có thể khắp chuyên chở tất cả chúng sanh đều được đến bực Nhứt thiết trí. Đây là lúc bố thí voi, ngựa, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được ngồi nơi xe vô ngại trí viên mãn Phật thừa.

Lúc bố thí các thứ tòa ngồi, hoặc bửu tòa sư tử vô lượng trang nghiêm dâng lên Đức Phật, chư Bồ Tát, Thiện tri thức, Thánh Tăng, Pháp sư, cha mẹ, tôn nhân, Thanh Văn, Độc Giác, người xu hướng Bồ Tát thừa, hoặc tháp miếu của Như Lai, nhả đến kẻ nghèo cùng, tùy họ cần dùng thứ chi đều ban cho cả, Bồ Tát đem công đức này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh ngồi tòa Bồ đề đều có thể giác ngộ chánh pháp của Chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi tòa tự tại được pháp tự tại có thể trừ dẹp các quân ma. Nguyện tất cả chúng sanh được tòa sư tử tự tại của Phật, được tất cả chúng sanh chiêm ngưỡng. Nguyện tất cả chúng sanh được bất khả

thuyết bất khả thuyết tòa trang nghiêm báu đẹp tự tại giáo hóa chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa thù thắng trong tất cả thế gian do thiện căn rộng lớn nghiêm sức. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa rộng khắp bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vô số kiếp khen ngợi vô tận. Nguyên tất cả chúng sanh được mãn tất cả pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh được bửu tòa bất tư nghì tùy bốn nguyện của họ mà ban bố pháp thí cho chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa thiện diệu hiện bất khả thuyết thần thông của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được tòa tất cả bửu, tòa tất cả hượng, tòa tất cả hoa, tòa tất cả y phục, tòa tất cả tràng hoa, tòa tất cả ma ni, tòa tất cả lưu ly v.v... bất tư nghì bửu tòa, tòa vô lượng thế giới, tòa trang nghiêm thanh tịnh, tòa Kim Cang thị hiện Oai Đức tự tại thành vô thượng chánh giác. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí bửu tòa đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh được tòa đại Bồ đề xuất thế gian tự nhiên giác ngộ tất cả Phật pháp.

Lúc đại Bồ Tát với tâm thanh tịnh đem vô lượng bửu cái trang nghiêm thù thắng dâng cúng Chư Phật, tháp miếu của Chư Phật, hoặc vì pháp mà dâng cúng chư Bồ Tát, các thiện tri thức, đại Pháp sư, Chư Tăng, cha mẹ, dâng cúng Phật pháp, bực phát Bồ đề tâm, nhân đến kẻ nghèo cùng, tất cả thiện căn này đều hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh siêng tu thiện căn luôn được Chư Phật che chở. Nguyên tất cả chúng sanh dùng công đức trí huệ làm lọng lia hăn tất cả phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh dùng thiện pháp để tự che trừ diệt trần cấu nhiệt não thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh được tạng trí huệ khiến đại chúng thích thấy tâm không nhàm đủ. Nguyên tất cả chúng sanh dùng pháp lành tịch tịnh để tự che chở rất ráo chẳng hoại Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh khéo che thân mình rất ráo được pháp thân thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh làm lọng to rộng che trùm thế gian với thập trí lực. Nguyên tất cả chúng sanh được diệu trí huệ không hề nhiệm trước. Nguyên tất cả chúng sanh được lọng ứng cúng thành phước điền thọ tất cả sự cúng dường. Nguyên tất cả chúng sanh được lọng tối thượng được vô thượng trí tự nhiên giác ngộ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí lọng báu đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được lọng tự tại có thể giữ gìn tất cả thiện pháp, có thể dùng một cây lọng che trùm tất cả, hư không pháp giới, tất cả cõi nước, thị hiện thần thông tự tại không thoái chuyển, có thể trang nghiêm mười phương thế giới để cúng dường Phật, có thể dùng tràng phan tốt và bửu cái để cúng dường tất cả Phật, có thể được bửu cái pho trang nghiêm che khắp trọn vẹn tất cả Phật độ, được bửu cái quảng đại che khắp chúng sanh khiến họ đối với Phật sanh lòng tín giải, khiến tất cả chúng sanh dùng bất khả thuyết bửu cái cúng dường một Đức Phật, với bất khả thuyết Đức Phật, cũng cúng dường như vậy, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái Bồ đề rộng lớn che khắp tất cả Phật, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái ma ni trang nghiêm, bửu cái tất cả hương trang nghiêm, bửu cái tất cả trang nghiêm, bửu cái thanh tịnh trang nghiêm, lưới báu giăng che, linh báu treo thông gió động reo tiếng vi diệu che khắp Phật thân trong tất cả thế giới, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái trí huệ trang nghiêm vô chướng vô ngại che khắp tất cả Phật.

Lại vì muốn khiến tất cả chúng sanh được trí huệ đệ nhất, được Phật công đức trang nghiêm, có chí nguyện thanh tịnh đối với công đức của Phật, được vô lượng vô biên tâm bửu tự tại, được toàn vẹn trí huệ tự tại. Lại muốn khiến chúng sanh dùng những thiện căn che trùm tất cả, thành tựu bửu cái trí huệ tối thắng, thành tựu bửu cái Thập lực, với tất cả pháp được tự tại làm đấng Pháp Vương.

Lại muốn khiến chúng sanh được tâm tự tại Oai Đức lớn, được trí rộng lớn không gián đoạn, được vô lượng công đức che khắp tất cả đều trọn vẹn.

Lại muốn khiến tất cả chúng sanh dùng lọng công đức che tâm mình, dùng tâm bình đẳng che chúng sanh, được trí huệ lớn bình đẳng, được phương tiện thiện xảo hồi hướng lớn, được tâm nguyện thanh tịnh thù thắng, được tâm nguyện thanh tịnh thuần thiện, được đại hồi hướng che khắp tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát với tâm tín giải thanh tịnh, đem vô lượng tràng phan cực tốt đẹp vi diệu trang nghiêm toàn vàng ngọc, châu báu dâng lên hiện tại Chư Phật và tháp miếu của Chư Phật đã diệt độ, hoặc

dâng lên Pháp bửu, Tăng bửu, hoặc dâng cho chư Bồ Tát thiện tri thức, hàng Thanh Văn, Độc Giác, hoặc thí cho đại chúng, cùng tất cả người đến cầu xin.

Đại Bồ Tát dùng thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể kiến lập tràng phan thiện căn phước đức kiên cố chẳng hư hoại, kiến lập tràng phan tự tại nơi tất cả pháp tôn trọng mến thích siêng năng giữ gìn, thường dùng lụa báu biên chép chánh pháp hộ trì pháp tạng của Chư Phật Bồ Tát.

Nguyện tất cả chúng sanh kiến lập tràng cao hiển thấp đèn trí huệ soi khắp thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh kiến lập tràng kiên cố trừ dẹp tất cả nghiệp ma, kiến lập tràng trí huệ tất cả loài ma không phá hư được, kiến lập tràng Kim Cang đại trí huệ trừ dẹp tất cả sự ngạo mạn của thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh được tràng trí huệ đại quang chiếu khắp pháp giới.

Nguyện tất cả chúng sanh có đủ vô lượng tràng báu trang nghiêm sung mãn thập phương tất cả thế giới cúng dường Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tràn Như Lai xô dẹp tất cả chín mươi sáu phái ngoại đạo tà kiến.

Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí tràng phan đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được tràng Bồ Tát hạnh cao rộng thậm thâm và được tràng thanh tịnh đạo hạnh thần thông của Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát khai những bửu tạng đem trăm ngàn ức na do tha thứ trần bửu cấp cho vô số chúng sanh, tùy theo ý của họ muốn không hề lẫn tiếc.

Đại Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh thường thấy Phật Bửu rời bỏ ngu si mà tu hành chánh niệm.

Nguyện tất cả chúng sanh được đầy đủ Pháp Bửu sáng chói hộ trì pháp tạng của Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể nhiếp thọ tất cả Tăng Bửu châu cấp cúng dường luôn không hề nhầm.

Nguyện tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí tâm bửu vô thượng, tâm Bồ đề thanh tịnh bất thối.

Nguyện tất cả chúng sanh được trí bửu vào khắp tất cả pháp tâm không nghi hoặc.

Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ những công đức bửu của Bồ Tát, khai thị diễn thuyết vô lượng trí huệ.

Nguyện tất cả chúng sanh được vô lượng công đức bửu vi diệu tu thành Chánh giác mười trí lực.

Nguyện tất cả chúng sanh được diệu tam muội mười sáu trí bửu rốt ráo thành tựu trí huệ rộng lớn.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu báu phước điền đệ nhứt, ngộ nhập trí huệ vô thượng của Như Lai.

Nguyện tất cả chúng sanh được thành bửu vương vô thượng đệ nhứt dùng biện tài vô tận khai diễn các pháp.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí các châu báu đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh thành tựu trí bửu đệ nhất và nhân bửu thanh tịnh của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát xem tất cả chúng sanh ở thế gian như con một, muốn cho họ đều được thân thanh tịnh trang nghiêm, thành tựu sự an lạc tối thượng ở thế gian và sự vui trí huệ của Phật, an trụ Phật pháp lợi ích chúng sanh, nên đem vô lượng thứ trang nghiêm cụ báu đẹp chuyên cần bố thí, mà hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu đồ nghiêm sức tốt đẹp vô thượng dùng các công đức trí huệ thanh tịnh trang nghiêm Nhơn, Thiên.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm thanh tịnh dùng phước đức thanh tịnh trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm thượng diệu dùng tướng trăm phước trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm chẳng tạp loạn dùng tất cả tướng trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng ngôn ngữ trang nghiêm thuần thiện thanh tịnh đầy đủ biện tài vô tận.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng tiếng trang nghiêm đủ công đức, thanh âm thanh tịnh người nghe vui mừng.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng ngôn ngữ trang nghiêm khả ái của Phật, khiến các chúng sanh nghe pháp vui mừng tu hạnh thanh tịnh.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng tâm trang nghiêm, nhập thâm thiền định thấy khắp Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng tổng trì trang nghiêm chiếu sáng tất cả Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trí huệ trang nghiêm, dùng trí huệ của Phật trang nghiêm tâm mình.

Đây là bố thí các thứ trang sức đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, khiến tất cả chúng sanh đầy đủ vô lượng Phật pháp, công đức trí huệ đều viên mãn trang nghiêm rời hẳn tất cả sự kiêu mạn, phóng dật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem bửu quang ma ni và bửu châu trong búi tóc thí cho chúng sanh không lòng luyến tiếc, thường siêng tu tập làm đại thí chủ, tu học thí huệ, tăng trưởng xả căn, trí huệ thiện xảo, tâm lượng quảng đại.

Đại Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được pháp quán đánh của Chư Phật thành bực Nhứt thiết trí.

Nguyện tất cả chúng sanh tròn đủ danh tướng được trí đệ nhất đến bờ kia.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng trí bửu vi diệu nhiếp khắp mọi loài đều khiến rốt ráo đánh công đức.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu bửu danh trí huệ kham thọ sự lễ kính của thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng mao trí huệ trang nghiêm đầu mình làm Pháp Vương tự tại.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng minh châu trí huệ cột trên đỉnh đầu mình, tất cả thế gian không ai thấy đến được.

Nguyện tất cả chúng sanh đều kham thọ sự đánh lễ của thế gian, thành tựu huệ đánh chiếu sáng Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh đầu đội mao Thập lực trang nghiêm, đầy đủ trí huệ thanh tịnh.

Nguyện tất cả chúng sanh đến đánh đại địa, được Nhứt thiết trí rốt ráo Thập lực phá các loài ma ở đánh cõi Dục.

Nguyện tất cả chúng sanh được thành đánh vương vô thượng đệ nhứt, được đánh Nhứt thiết trí sáng chói, không gì là lu mờ được.

Đây là lúc bồ thí mao báu, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng khiến chúng sanh được bực trí huệ thanh tịnh đệ nhứt, dùng trí huệ làm bửu quang ma ni vi diệu vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thấy có chúng sanh bị gian cầm cùm xiềng nơi lao ngục tối tăm quá khổ sở không ai cứu vớt, liền liều bỏ của cải vợ con nhấn đến tự thân mà vào ngục tù cứu các chúng sanh ấy, như Đại Bi Bồ Tát, Diệu Nhân Vương Bồ Tát. Khi đã cứu độ rồi, tùy theo chỗ cần dùng của họ mà cung cấp đầy đủ, khiến họ được an ổn. Sau đó mới ban cho họ pháp bửu vô thượng, khiến họ tu hành rời phóng dật, gieo căn lành, chẳng thối chuyển nơi Phật pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc cứu chúng sanh như vậy, đem công đức này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh giải thoát rốt ráo sự triền phược của tham ái. Nguyện tất cả chúng sanh dứt giống sanh tử lên bờ trí huệ. Nguyện tất cả chúng sanh trừ diệt ngu si sanh trưởng trí huệ dứt hẳn phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh dứt sự trói buộc của ba cõi được Nhứt thiết trí giải thoát rốt ráo. Nguyện tất cả chúng sanh dứt hẳn tất cả phiền não đến nơi bờ trí huệ vô ngại kia. Nguyện tất cả chúng sanh lìa động niệm tư duy phân biệt vào nơi trí địa Bồ đề bất động. Nguyện tất cả chúng sanh xa lìa tất cả sự tham dục của thế gian và không nhiễm trước trong ba cõi. Nguyện tất cả chúng sanh được chí nguyện thù thắng, luôn được Chư Phật thuyết pháp cho. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm giải thoát không nhiễm trước, không hệ phược, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo như hư không. Nguyện tất cả chúng sanh được Bồ Tát thân thông, đến tất cả thế giới điều phục chúng sanh khiến lìa thế gian trụ nơi Đại thừa. Đây là đại Bồ Tát lúc cứu độ chúng sanh thoát khổ ngục tù đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh khắp vào bực trí huệ của Như Lai vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thấy tù nhơn: cổ mang gông, tay chơn bị trói, sắp bị xử tử, hoặc lóc thịt, hoặc giáo đâm, hoặc hỏa thiêu, hoặc bêu đầu, phải xa bỏ gia đình thân tộc mà bị mọi điều thống khổ. Bồ Tát liền đem thân mình chịu khổ thay thế cho họ, như A Dật Đa Bồ Tát, Thù Thắng Hạnh Vương Bồ Tát v.v...

Chư Phật tử! Lúc đại Bồ Tát tự xả thân mạng cứu chúng sanh, đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được thân mạng rốt ráo tận, lìa hẳn tất cả tai hoạnh bức não. Nguyện tất cả chúng sanh y Chư Phật mà trụ được thọ ký sẽ thành Phật. Nguyện tất cả chúng sanh cứu khắp hàm thức khiến lìa bố úy thoát hẳn ác đạo. Nguyện tất cả chúng sanh được tất cả thọ mạng vào cảnh trí huệ bất tử. Nguyện tất cả chúng sanh lìa hẳn oán địch nạn khổ, luôn được Chư Phật, và thiện hữu nhiếp thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh lia bỏ tất cả dao gươm, vũ khí nghiệp ác, tu hành những nghiệp lành thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh lia khỏi sự bố úy, dưới cội Bồ đề phá quân ma. Nguyện tất cả chúng sanh lia đại bố úy, nơi pháp vô thượng tâm thanh tịnh vô úy có thể làm bậc đại sư tử hồng vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được trí vô ngại tu hành chánh nghiệp nơi các thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh đến chỗ vô úy, thường nhớ cứu hộ những chúng sanh khổ. Đây là đại Bồ Tát lúc tự xả thân cứu những tử tù sắp bị hành hình mà đem thiện căn hồi hướng, muốn cho chúng sanh lia khổ sanh tử được sự vui vi diệu vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát bố thí cả búi tóc liền với da đầu cho kẻ đến xin, như Bửu Kế Vương Bồ Tát, Thắng Diệu hân Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc tay cầm dao bén lóc trọn da đầu, liền với búi tóc cung kính trao cho kẻ đến xin, đại Bồ Tát không lòng động loạn, chỉ chánh niệm tam thế Chư Phật, lòng hoan hỷ thêm lớn chí nguyện, khéo hiểu các pháp chẳng thấy đau khổ, rõ biết sự khổ vốn vô tướng vô sanh, khổ vui thay nhau không có thường trụ, thật hạnh hạnh đại xả đồng với tam thế Bồ Tát, phát tín nguyện sâu cầu Nhứt thiết trí không thối chuyển, chẳng do sức thiện tri thức khác dạy trao. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng vô kiến đánh, được búi tóc như ngọn tháp. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc xanh biếc, tóc kim cang, tóc mịn nhuyễn, có thể dứt tất cả phiền não cho chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc nhuần láng, tóc kín dày, tóc không lán phủ vành trán. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc như chữ “**Vạn**”, tóc xoắn khu ốc về phía hữu. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc như tóc Phật, lia hẳn tất cả kiết tập phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc chói sáng chiếu thập phương thế giới. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc không rối, đẹp, sạch như tóc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc như đánh tháp của Phật, khiến người thấy như thấy tóc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh đều được tóc vô nhiễm của Như Lai không hề bợn nhơ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí búi tóc liền cả da đầu đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh được tâm niệm tịch tịnh đều được viên mãn các môn đà la ni, rốt ráo Nhứt thiết chủng trí đủ Thập lực.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem trông mắt bố thí cho người xin như Hoan Hỷ Hạnh Bồ Tát, Nguyệt Quang Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí trông mắt, đại Bồ Tát khởi tâm thanh tịnh thí nhãn, tâm thanh tịnh trí nhãn, tâm y chỉ pháp quang minh, tâm hiện quán Phật đạo vô thượng, pháp tâm hồi hướng trí huệ rộng lớn, phát tâm xả thí bình đẳng đồng chư Bồ Tát trong ba thuở, phát tâm trí nhãn vô ngại chẳng hư lòng tin thanh tịnh. Đối với người xin sanh tâm hoan hỷ nhiếp thọ vì đề rốt ráo tất cả thần thông, vì sanh Phật nhãn, vì thêm lớn tâm Bồ đề, vì tu tập đại từ bi, vì chế phục sáu căn.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc bố thí trông mắt, đối với người xin sanh lòng thương mến, vì họ mà lập hội bố thí, thêm lớn pháp lực, rời bỏ những ái khiến phóng dật của thế gian, dứt trừ dục nhiễm mà tu tập hạnh Bồ đề, tâm an vi bất động làm vừa lòng người xin cho họ được thỏa mãn.

Đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được mắt tối thắng diu dất tất cả mọi loài. Nguyện tất cả chúng sanh được mắt vô ngại mở kho trí huệ rộng lớn. Nguyện tất cả chúng sanh được nhục nhãn thanh tịnh quang minh soi suốt không gì che được. Nguyện tất cả chúng sanh được thiên nhãn thanh tịnh trọn thấy nghiệp quả của tất cả chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp nhãn thanh tịnh, có thể tùy thuận vào cảnh giới Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh được huệ nhãn lia bỏ tất cả sự phân biệt chấp trước. Nguyện tất cả chúng sanh viên mãn Phật nhãn đều có thể giác ngộ tất cả các pháp. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu phổ nhãn cùng tận các cảnh giới không bị chướng ngại. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu mắt thanh

tịnh không mê mờ, rõ chúng sanh giới rộng không vô sở hữu. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ mắt thanh tịnh vô ngại trọn vẹn mười trí lực. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí trông mắt đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được mắt thanh tịnh Nhưt thiết trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có thể đem vành tai và cái mũi cho người xin, như Thắng Hạnh Vương Bồ Tát, Vô Oán Thắng Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí, Bồ Tát gần gũi người xin, chuyên tâm tu tập các hạnh Bồ Tát, đủ chủng tánh Phật, sanh nhà Như Lai, nhớ hạnh bố thí của Bồ Tát tu, luôn siêng phát khởi Phật Bồ đề, làm cho các căn công đức trí huệ đều thanh tịnh, quan sát ba cõi không một mảy kiên cố. Nguyên luôn được thấy Chư Phật và Bồ Tát, tùy thuận ghi nhớ tất cả Phật pháp, rõ biết thân thể là hư giả rộng không, không một mảy tham tiếc.

Lúc đại Bồ Tát bố thí tai, mũi như vậy, lòng luôn tịch tịnh điều phục các căn, cố gắng cứu giúp chúng sanh thoát nạn hiểm ác, sanh trưởng tất cả trí huệ chúng sanh, vào biển đại bố thí, rõ thấu nghĩa của các pháp, tu đủ các đạo hạnh, thật hành theo trí huệ, được pháp tự tại, đem thân chẳng bèn đổi lấy thân bèn.

Chư Phật tử! lúc đại Bồ Tát bố thí vành tai đem những thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh được tai vô ngại nghe khắp tất cả âm thanh thuyết pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được tai vô ngại có thể hiểu rõ trọn tất cả âm thanh. Nguyên tất cả chúng sanh được tai Phật thông thấu tất cả không bị trệ ngại. Nguyên tất cả chúng sanh được tai thanh tịnh, chẳng vì tai nghe mà sanh lòng phân biệt. Nguyên tất cả chúng sanh không tai điếc lạng, khiến rớt ráo không có sự nghe sai mờ. Nguyên tất cả chúng sanh được tai khắp pháp giới nghe biết trọn pháp âm của Chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được tai vô ngại khai ngộ tất cả pháp vô ngại, khéo biết các luận không ai phá được. Nguyên tất cả chúng sanh được tai nghe khắp thanh tịnh rộng lớn. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ Thiên nhĩ nhãn đến Phật nhĩ. Đây là lúc bố thí tai, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, khiến các chúng sanh đều được tai thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc bố thí cái mũi hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh được mũi cao và thẳng, được mũi đẹp, được mũi có tướng lành, được mũi khả ái, được mũi tịnh diệu, được mũi tùy thuận, được mũi cao rõ, được mũi phục oán, được mũi thiện kiến, được mũi Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được gương mặt lìa nét giận hờn, được mặt Nhưt thiết pháp, được mặt vô ngại, được mặt thiện kiến, được mặt tùy thuận, được mặt thanh tịnh, được mặt lìa lỗi, được mặt Phật viên mãn, được mặt khắp tất cả chỗ, được mặt vô lượng xinh đẹp. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí cái mũi đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh rớt ráo vào Phật pháp Nhiếp thọ Phật pháp, rõ biết Phật pháp, trụ trì Phật pháp, thường thấy Phật, đều chứng pháp môn của Phật thành tựu tâm không gì phá hoại được, có thể chiếu rõ chánh pháp của Phật, trang nghiêm thanh tịnh khắp những Phật độ, được thân oai lực lớn của Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tai và mũi đem thiện căn hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát an trụ trong bực tự tại kiên cố, có thể đem nanh răng thí cho chúng sanh, như thuở xưa Hoa Xi Vương Bồ Tát, Lục Nha Tượng Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí răng, lòng Bồ Tát thanh tịnh hy hữu như hoa sen xanh: Những là tâm bố thí vô tận, tâm bố thí tin sâu, tâm bố thí thành tựu vô lượng hạnh xả trong mỗi bước đi, tâm bố thí điều phục các căn, tâm bố thí xả tất cả, tâm bố thí Nhưt thiết trí, tâm bố thí an lạc chúng sanh, bố thí lớn, bố thí tốt mức, bố thí thù thắng, tối thắng bố thí không lòng ghét giận.

Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh được nanh răng trắng bén thành tháp tối thắng thọ sự cúng dường của Nhơn, Thiên. Nguyên tất cả chúng sanh được răng đều bằng như răng Phật không hở khuyết. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm điều phục khéo đến hạnh Ba la mật của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh miệng lành thanh tịnh, nanh răng bóng trắng sáng rõ. Nguyên tất cả chúng sanh được nanh răng trang nghiêm, miệng thanh tịnh không tướng xấu. Nguyên tất cả chúng sanh trọn đủ bốn mươi răng, luôn thoảng ra những mùi thơm vi diệu hi hữu. Nguyên tất cả chúng sanh ý khéo điều phục răng bóng sạch như hoa sen trắng, phóng vô lượng ánh sáng chiếu khắp nơi. Nguyên tất cả chúng sanh nanh răng bén chắc, ăn không tham nhiễm làm phước điền vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh nơi kẻ răng thường phóng quang minh thọ ký chư Bồ Tát. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí nanh răng đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đủ Nhứt thiết trí, vì được trí huệ thanh tịnh ở trong các pháp vậy.

Chư Phật tử! Nếu lúc có người đến xin cái lưỡi, đối với người xin, đại Bồ Tát dùng tâm từ bi nói lời dịu dàng khả ái, như thuở xưa Đao Chánh Diện Vương Bồ Tát, Bất Thối Chuyển Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ, đại Bồ Tát mời người xin ngồi trên tòa sư tử. Với tấm lòng thanh tịnh hiền hòa an vui, không chấp lấy thân, không chấp lấy lời, Bồ Tát quỳ gối há miệng le lưỡi cho người xin mà bảo rằng: Thân của tôi đây hiện nay hoàn toàn thuộc về Ngài, xin cắt lấy lưỡi này tùy ý Ngài sử dụng, cho Ngài được thỏa lòng mong muốn.

Bồ Tát đem thiện căn bố thí lưỡi này hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi cùng khắp, có thể tuyên nói các lời, các pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi trùm cả mặt, lời nói trọn chơn thiết, không hai lời. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi trùm khắp tất cả Phật độ, thị hiện thần thông tự tại của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi mềm mỏng, luôn hưởng vị ngon lành thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi biện tài, dứt được tất cả lưới nghi thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi sáng chói, có thể phóng vô lượng quang minh. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi quyết định, biện nói các pháp không cùng tận. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi điều phục khắp cả, có thể khéo khai thị tất cả bí yếu, lời nói ra khiến người tin nhận. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi thông đạt khắp cả, khéo vào tất cả biển ngôn ngữ. Nguyên tất cả chúng sanh được lưỡi khéo nói tất cả những pháp môn, nơi trí ngôn ngữ, đều đến bị nạn. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí cái lưỡi đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đều được viên mãn trí vô ngại.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng đầu bố thí những người đến xin, như Tối Thắng Trí Bồ Tát, Quốc Vương Ca Thi và các Bồ Tát khác. Đại Bồ Tát bố thí như vậy là vì muốn thành tựu trí thủ tối thắng vào tất cả pháp, muốn thành tựu đều đại Bồ đề cứu chúng sanh, muốn đầy đủ đầu đệ nhứt thấy tất cả pháp, muốn được đầu trí huệ chánh kiến thanh tịnh, muốn thành tựu đầu vô ngại, muốn được đầu bực đệ nhứt, muốn được đầu trí tối thắng nơi thế gian, muốn được đầu trí huệ thanh tịnh vô kiến đánh, muốn được đầu trí huệ thị hiện khắp đến mười phương, muốn được đầu tự tại đối với tất cả pháp.

Đại Bồ Tát an trụ pháp này siêng cầu tu tập thời là đã vào chủng tánh Phật, học hạnh bố thí của Phật, sanh lòng tin thanh tịnh đối với Phật, thêm lớn thiện căn, khiến người xin đều được thỏa mãn vui mừng, lòng họ thanh tịnh vui mừng vô lượng, lòng tin hiểu thanh tịnh soi rõ Phật pháp, phát tâm Bồ đề, an trụ tâm xả, các căn thơ thối, công đức tăng trưởng, phát chí nguyện lành, thường ưa tu hành hạnh bố thí rộng lớn.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được đầu Như Lai, được vô kiến đánh, nơi tất cả chỗ không bị che khuất, là thượng thủ nhứt trong các Phật độ, tóc xoắn phía hữu nhuần bóng sáng sạch, chữ “**Vạn**” nghiêm sức rất hy hữu trong đời, toàn vẹn đầu Phật, thành tựu đầu trí, đầu đệ nhứt trong tất cả thế gian, là đầu hoàn toàn, là đầu thanh tịnh, là trí thủ viên mãn ngôi nơi đạo tràng. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí đầu đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh được pháp tối thắng, thành trí huệ vô thượng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát bố thí tay và chân cho chúng sanh, như Thường Tinh Tấn Bồ Tát, Vô Ưu Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Ở trong các loài, Bồ Tát nhiều đời bố thí tay chân. Dùng tin làm tay mà khởi hạnh nhiều ích, qua lại xoay vần siêng tu chánh pháp. Nguyện được tay báu dùng tay làm vật bố thí, đầy đủ Bồ Tát đạo, thường dang rộng hai tay sẵn sàng bố thí, bước đi an lành dững mãnh không khiếp sợ. Dùng sức tin thanh tịnh tròn đủ hạnh tinh tấn, trừ diệt ác đạo thành tựu Bồ đề.

Đại Bồ Tát lúc bố thí như vậy dùng vô lượng vô biên tâm quảng đại khai thị pháp môn thanh tịnh và biên Chư Phật thành tựu tay bố thí châu cấp khắp mọi nơi, nguyện lực nhiệm trì đạo Nhứt thiết trí, trụ nơi tâm rốt ráo ly cấu, pháp thân và trí thân không dứt không hư, tất cả nghiệp ma chẳng khuynh động được y tựa nơi thiện tri thức để kiên cố tâm mình, tu hành Bồ thí Ba la mật đồng như chư Bồ Tát.

Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh tròn đủ sức thần thông đều được tay báu. Được tay báu rồi, thời đều tôn kính nhau, xem là phước điền, đem các vật báu cúng dường nhau, lại đem các báu cúng dường Chư Phật, nổi mây báu đẹp khắp các Phật độ, khiến các chúng sanh thương yêu nhau, chẳng nỡ hại nhau, đạo đi các cõi Phật an trụ vô úy, tự nhiên đầy đủ trọn vẹn thần thông.

Lại khiến chúng sanh đều được tay báu, tay hoa, tay hương thơm, tay y phục, tay lọng, tay tràng hoa, tay hương bột, tay đồ trang nghiêm, tay vô lượng, tay vô lượng, tay rộng khắp.

Được tay này rồi, dùng sức thần thông thường siêng năng qua đến tất cả Phật độ. Có thể dùng một tay rờ khắp tất cả thế giới của Chư Phật. Dùng tay tự tại giữ gìn các chúng sanh. Được tay đủ tướng vi diệu phóng vô lượng quang minh. Có thể dùng một tay che khắp chúng sanh. Thành tựu tay Như Lai: Ngón có màng lưới, móng như đồng đỏ.

Bấy giờ Bồ Tát dùng tay đại nguyện che khắp các chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh chí thường thích câu Vô thượng Bồ đề, xuất sanh tất cả biên công đức lớn. Thấy người đến xin thời lòng hoan hỷ không nhàm. Vào biên Phật pháp, thiện căn đồng với Phật.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tay chân đem thiện căn hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát hoại thân thể để lấy máu bố thí chúng sanh, như Pháp Nghiệp Bồ Tát, Thiện Ý Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Ở trong các loài, lúc bố thí máu nơi thân, đại Bồ Tát khởi tâm thành tựu Nhứt thiết trí, khởi tâm hân ngưỡng đại Bồ đề, khởi tâm thích tu hạnh Bồ Tát, khởi tâm chẳng chấp lấy khổ thọ, khởi tâm thích thấy người xin, khởi tâm chẳng hiềm người đến xin, khởi tâm xu hướng Bồ Tát đạo, khởi tâm gìn giữ hạnh xả của tất cả Bồ Tát, khởi tâm làm thêm rộng hạnh bố thí lành của Bồ Tát, khởi tâm bất thối chuyển, tâm chẳng thôi nghỉ, tâm không luyến nơi mình.

Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh đều được thành tựu pháp thân, trí thân. Nguyên tất cả chúng sanh được thân không mỗi nhọc như Kim Cang. Nguyên tất cả chúng sanh được thân bất hoại không ai làm thương tổn được. Nguyên tất cả chúng sanh được thân như biến hóa, hiện khắp thế gian cùng tận. Nguyên tất cả chúng sanh được thân khả ái tịnh diệu kiên cố. Nguyên tất cả chúng sanh thân pháp giới đồng với Như Lai không chỗ y chỉ. Nguyên tất cả chúng sanh được thân như diệu bửu chói sáng, tất cả người trong thế gian không sánh kịp. Nguyên tất cả chúng sanh được thân trí tạng, ở trong vòng sanh tử mà được tự tại. Nguyên tất cả chúng sanh được thân bửu hải, đem sự lợi ích lại cho tất cả ai ngó thấy. Nguyên tất cả chúng sanh được thân hư không, những sự khổ não hoạn nạn của thế gian không làm nhiệm trước được.

Đây là lúc bố thí máu nơi thân, Bồ Tát dùng tâm Đại thừa, tâm thanh tịnh, tâm quảng đại, tâm vui thích, tâm hân hạnh, tâm hoan hỷ, tâm tăng thượng, tâm an lạc, tâm không ô trược mà đem thiện căn hồi hướng như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thấy có người đến xin, thịt và tùy nơi thân thể mình, liền hoan hỷ dịu dàng bảo người xin rằng: Thịt và tùy nơi thân tôi đây tùy ý Ngài lấy dùng, như Nhiều Ích Bồ Tát, Nhứt Thiết Thí Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Đại Bồ Tát ở trong các loài, nhiều đời đem tùy và thịt nơi thân mình mà bố thí cho người đến xin, lòng rất hoan hỷ càng thêm lớn tâm bố thí, tu tập thiện căn đồng với chư Bồ Tát, lia trần cấu thế gian được chí nguyện sâu, đem thân bố thí khắp nơi, lòng vẫn vô tận, tròn đủ vô lượng thiện căn rộng lớn nhiếp thọ tất cả công đức vi diệu, thọ trì thật hành mãi không nhàm, đúng như pháp tắc của Bồ Tát, lòng thường ưa thích công đức bố thí, châu cấp tất cả lòng không hối tiếc, quan sát khắp các pháp đều tùy duyên sanh vốn không có tự thể, chẳng luyến hạnh nghiệp bố thí cũng chẳng tham quả báo bố thí, tùy chỗ hội ngộ bình đẳng thí cho.

Lúc đại Bồ Tát bố thí như vậy, Chư Phật đều hiện tiền, vì khiến được an trụ khắp các pháp thanh tịnh. Tất cả thế giới đều hiện tiền vì khiến nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Tất cả chúng sanh đều hiện tiền vì dùng tâm đại bi cứu hộ khắp tất cả. Tất cả Phật đạo đều hiện tiền, vì thích quan sát mười trí lực của Như Lai. Quá khứ, vị lai, hiện tại tất cả Bồ Tát đều hiện tiền vì đồng chung viên mãn những thiện căn. Tất cả vô úy đều hiện tiền vì có thể làm bực thuyết pháp tối thượng. Tất cả tam thế thời gian đều hiện tiền vì được trí bình đẳng quan sát khắp cả. Tất cả thời gian đều hiện tiền vì phát nguyện rộng lớn tu hạnh Bồ đề trọn kiếp vị lai. Tất cả hạnh không mệt nhàm của Bồ Tát đều hiện tiền vì phát tâm rộng lớn vô lượng.

Đại Bồ Tát, lúc bố thí thịt và tùy, đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh được thân Kim Cang chẳng bị ngăn trở phá hoại. Nguyên tất cả chúng sanh được thân kiên mật chẳng khuyết giảm. Nguyên tất cả chúng sanh được ý sanh thân, trang nghiêm thanh tịnh như thân Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được thân đủ trăm tướng phước đức, trang nghiêm với ba mươi hai tướng. Nguyên tất cả chúng sanh được thân diệu trang nghiêm đủ tám mươi tướng tùy hảo, đủ mười trí lực. Nguyên tất cả chúng sanh được thân Như Lai, rốt ráo thanh tịnh không hạn lượng. Nguyên tất cả chúng sanh được thân kiên cố, tất cả chúng sanh được thân nhứt tướng đồng một thân tướng với Chư Phật tam thế. Nguyên tất cả chúng sanh được thân vô ngại dùng pháp thân thanh tịnh khắp cõi hư không. Nguyên tất cả chúng sanh được thân Bồ đề tạng, dung nạp tất cả thế gian.

Đây là Bồ Tát vì cầu Nhứt thiết trí, lúc bố thí thịt và tùy đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thân vô lượng thanh tịnh rốt ráo của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem quả tim bố thí cho người đến xin, như Vô Hối Yểm Bồ Tát, Vô Ngại Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác.

Lúc Bồ Tát đem tim mình cho người xin, thời học tâm bồ thí tự tại, tu tâm bồ thí tất cả, tập tâm Đàn Ba la mật, thành tựu tâm Đàn Ba la mật, học tâm bồ thí của tất cả Bồ Tát, tâm vô tận thí xả tất cả, tâm tập quán đều bồ thí tất cả, tâm thật hành bồ thí gánh vác tất cả của Bồ Tát, tâm chánh niệm tất cả Chư Phật hiện tiền, tâm cúng dường tất cả người đến xin không hề đoạn tuyệt.

Vì thành tựu Nhứt thiết trí, Thập lực, an trụ Bồ Tát đạo, nên lúc bồ thí tim mình, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Kim Cang tạng. Nguyện tất cả chúng sanh được tướng chữ “**Vạn**” trang nghiêm tâm Kim Cang giới, được tâm không thể dao động, được tâm chẳng thể khủng bố, được tâm lợi ích thế gian thường vô tận, được tạng tâm trí huệ đại dũng mãnh, được tâm na la diên kiên cố, được tâm vô tận như chúng sanh giới, được tâm trừ diệt các ma nghiệp ma quân, được tâm vô úy, tâm đại Oai Đức, tâm thường tinh tấn, tâm đại dũng mãnh, tâm chẳng kinh sợ, tâm áo giáp Kim Cang, tâm Tối thượng của Bồ Tát, thành tựu tâm Phật Bồ đề sáng chói, được ngồi dưới cội Bồ đề, an trụ Phật pháp, hết mê hoặc, hoàn thành tâm Nhứt thiết trí, tâm Thập lực.

Đây là đại Bồ Tát lúc bồ thí quả tim mình đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh chẳng nhiễm thế gian, tròn đủ tâm Thập lực của Như Lai.

Chư Phật tử! Nếu có người đến xin gan, phổi, ruột, cật của mình, đại Bồ Tát đều bồ thí cho họ, như Thiện Thí Bồ Tát, Hàng Ma Tự Tại Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bồ thí những vật trên đây, thấy người đến xin, lòng Bồ Tát hoan hỷ kính mến, vì cầu đạo Bồ đề, nên đều bồ thí đúng theo ý người xin, chẳng hối tiếc, quan sát thân này không bền chắc, tôi nên đem bồ thí cho họ để được thân kiên cố. Bồ Tát lại suy nghĩ thân của tôi đây liền sẽ hư rã ai thấy cũng nhàm, sẽ món ăn của chồn, sói, thân này là vật vô thường rồi cũng phải bỏ.

Đại Bồ Tát lúc quan sát như vậy, biết thân rất vô thường như uế, được tỏ ngộ nơi pháp nên rất vui mừng, kính mến người xin như bực thiện tri thức, đem thân không bền đổi lấy thân bền, tất cả thiện căn này đều hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí tạng trong ngoài đều thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được thân phước tạng có thể nhập trì tất cả trí nguyện. Nguyện tất cả chúng sanh được thân thượng diệu, trong chứa hương thơm, ngoài phát ánh sáng. Nguyện tất cả chúng sanh được thân không lộ bụng, trên dưới ngay thẳng, lóng đốt xứng nhau. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí huệ, dùng pháp vị của Phật để dinh dưỡng thơ thới. Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô tận, tu tập an trụ nơi pháp tánh thậm thâm. Nguyện tất cả chúng sanh được thân tổng trì thanh tịnh dùng diệu biện tài hiển thị các pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được thân thanh tịnh, cả thân và tâm trong ngoài đều thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí hạnh sâu rộng của Phật, trí huệ trùm khắp, mưa pháp vũ lớn. Nguyện tất cả chúng sanh được thân ở trong thời tịch tịnh, ở ngoài thời vì chúng sanh mà làm tràng trí huệ phóng đại quang minh soi sáng tất cả.

Đây là đại Bồ Tát lúc bồ thí tạng phủ đem thiện căn hồi hướng. Vì muốn cho chúng sanh thân tâm thanh tịnh, đều được an trụ trong trí huệ vô ngại.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát bồ thí những lóng xương của mình, như Pháp Tạng Bồ Tát, Quang Minh Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc thấy người đến xin những lóng xương của mình, đại Bồ Tát rất hoan hỷ kính mến họ. Lòng Bồ Tát luôn an lạc thanh tịnh dũng mãnh, vững lòng tin, thêm lòng từ mẫn, lòng vô ngại, bồ thí đúng theo chỗ

nhu cầu của người xin. Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được hóa thân, chẳng còn bầm thọ thân máu thịt. Nguyện tất cả chúng sanh được thân Kim Cang bất hoại, không ai hơn được. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp thân viên mãn Như thiết trí, sanh vào nơi cõi không hệ phược nhiễm trước. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí lực, các căn đều toàn vẹn chẳng hư khuyết. Nguyện tất cả chúng sanh được thân pháp lực, tự tại đến nơi bỉ ngạn. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên cố không hư hoại. Nguyện tất cả chúng sanh được thân tùy loại ứng hiện, giáo hóa điều phục muôn loài. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí huân, có sức khỏe lớn Na la diên. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên cố chẳng đoạn tuyệt, lia hẳn tất cả sự mỗi nhọc. Nguyện tất cả chúng sanh được thân rất khỏe vững vàng, đầy đủ đại lực tinh tấn. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp thân bình đẳng khắp thế gian trụ nơi vực vô lượng trí huệ tối thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được thân phước đức, ai ngó thấy đều được lợi ích xa lia những điều quấy ác. Nguyện tất cả chúng sanh được thân không y tựa, đều được đầy đủ trí huệ vô y vô trước. Nguyện tất cả chúng sanh được thân Phật nhiếp thọ, thường được Chư Phật gia hộ. Nguyện tất cả chúng sanh được thân lợi ích tất cả mọi loài, đều có thể vào tất cả mọi loài. Nguyện tất cả chúng sanh được thân phổ hiện, có thể chiếu hiện khắp tất cả Phật pháp. nguyện tất cả chúng sanh được thân hoàn toàn tinh tấn, chuyên niệm siêng tu trí hạnh Đại thừa. Nguyện tất cả chúng sanh được thân thanh tịnh, lia cống cao, ngã mạn trí huệ luôn vững vàng không động loạn. Nguyện tất cả chúng sanh được thân hành kiên cố, thành tựu tất cả trí nghiệp Đại thừa. Nguyện tất cả chúng sanh được thân nhà Phật, lia hẳn tất cả sanh tử thế gian.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí những lông xương nơi thân mình đem thiện căn hồi hướng. Vì muốn cho chúng sanh được Như thiết trí vĩnh viễn thanh tịnh vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thấy có người cảm dao bén xin da nơi thân mình, thời rất hoan hỷ xem như là có trọng ân đối với mình. Bồ Tát liền tiếp rước mời ngồi tòa cao, rồi đem thân dâng nạp cho người xin làm vừa ý họ với lòng kính mến, như Thanh Tịnh Tạng Bồ Tát, Kim Hiệp Lộc Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được da mịn nhuyễn thanh tịnh như thân Phật, người thấy không nhàm. Nguyện tất cả chúng sanh được da bất hoại như Kim Cang không ai phá hoại được. Nguyện tất cả chúng sanh được da màu hoàng kim thanh tịnh sáng sạch. Nguyện tất cả chúng sanh được da vô lượng màu sắc, tùy theo tâm nguyện hiện sắc thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được da thanh tịnh vi diệu đệ nhất đủ các tướng hảo của Phật, phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí da nơi thân mình đem thiện căn hồi hướng, vì muốn chúng sanh đều được tất cả cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh đầy đủ công đức lớn của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem ngón tay ngón chân bố thí cho người xin, như Kiên Tinh Tấn Bồ Tát, Diêm Phù Đề Tự Tại Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí, Bồ Tát hòa nham vui vẻ, lòng an lành không điên đảo, chẳng cầu tư lợi chẳng chuộng tiếng tăm, an trụ nơi Đại thừa phát ý quảng đại, lia bỏ lòng ganh ghét bợn xén và tất cả phiền não, chuyên hướng đến diệu pháp vô thượng của Như Lai. Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được ngón tay ngón chân dài thon, đều đặn, tròn trịa, ngay thẳng trên dưới xứng nhau, móng như đồng đỏ nổi cao chói sáng, như ngón của Đức Phật, đầy đủ Thập lực. Nguyện tất cả chúng sanh được ngón có chi xoay vòng phía hữu, đẹp như hoa sen. Nguyện tất cả chúng sanh được ngón tạng quang minh, phóng ánh sáng lớn chiếu vô lượng cõi Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được

ngón khéo an bài, màng lưới hoàn toàn hảo khéo léo.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí ngón, đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đều được tâm thanh tịnh vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc thỉnh cầu chánh pháp, vui lòng dâng móng liền thịt cho người thí pháp, nếu người này muốn, như Pháp Tự Tại Vương Bồ Tát, Vô Tận Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh đều được móng tướng đồng đỏ như Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được móng bóng láng trang nghiêm xinh đẹp chói sáng đệ nhất. Nguyên tất cả chúng sanh được móng Nhứt thiết trí toàn vẹn tướng đại nhơn, không nhiễm trước thế gian, không gì sánh bằng. Nguyên tất cả chúng sanh được móng diệu trang nghiêm chói sáng tất cả thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh được móng bất hoại thanh tịnh không kém khuyết. Nguyên tất cả chúng sanh được móng đủ tướng phương tiện vào tất cả Phật pháp, trí huệ rộng lớn thấy đều thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh được móng thiện sanh, đầy đủ nghiệp quả tịnh diệu của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được móng Nhứt thiết trí đại Đạo Sư, phóng tạng quang minh vô lượng sắc vi diệu.

Đây là đại Bồ Tát vì cầu pháp mà bố thí móng liền thịt, đem thiện căn hồi hướng, vì muốn chúng sanh được Nhứt thiết trí vô ngại.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát cầu pháp tạng của Phật, hết lòng cung kính tôn trọng, dầu được nghe chánh pháp rồi phải tự nhảy vào hầm lửa sâu cũng rất vui mừng, như Cầu Thiện Pháp Vương Bồ Tát, Kim Cang Tự Duy Bồ Tát và chư đại Bồ Tát khác.

Bấy giờ Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh an trụ nơi pháp Nhứt thiết trí của Phật, trọn chẳng thối chuyển Vô thượng Bồ đề.

Nguyên tất cả chúng sanh lìa các hiểm nạn, hưởng thọ sự an vui của Phật.

Nguyên tất cả chúng sanh được tâm vô úy, lìa các khủng bố.

Nguyên tất cả chúng sanh thường thích cầu pháp đầy đủ sự vui vẻ trang nghiêm.

Nguyên tất cả chúng sanh lìa các ác thú, dứt trừ tất cả lửa dữ tam độc.

Nguyên tất cả chúng sanh thường được an vui thắng diệu như Phật.

Nguyên tất cả chúng sanh được tâm Bồ Tát, lìa hẳn tất cả lửa tham, sân, si.

Nguyên tất cả chúng sanh đều được sự vui chánh định của Bồ Tát thấy khắp Chư Phật lòng họ rất vui mừng.

Nguyên tất cả chúng sanh khéo nói chánh pháp, đối với pháp cứu cánh luôn không quên sót. Nguyên tất cả chúng sanh toàn vẹn sự vui vi diệu thân thông của Nhứt thiết, rốt ráo an trụ nơi Nhứt thiết chủng trí.

Đây là đại Bồ Tát vì cầu chánh pháp, lúc đem thân tự nhảy vào hầm lửa dùng thiện căn hồi hướng muốn

cho chúng sanh lia nghiệp chướng ngại, đều được đầy đủ lữ trí huệ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát vì cầu chánh pháp để khai thị diễn thuyết đạo hạnh Bồ Tát, chỉ đường Bồ đề, đến trí Vô thượng, siêng tu Thập lực, hiển thị tâm Nhứt thiết trí, được trí vô ngại, cho chúng sanh được thanh tịnh trụ nơi cảnh giới Bồ Tát siêng tu tập đại trí được Phật Bồ đề, mà tự thân phải thọ lấy vô lượng sự khổ não, như Cầu Thiện Pháp Bồ Tát, Dũng Mãnh Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác.

Lúc vì pháp mà thọ khổ, Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh lia hẳn tất cả sự khổ não bức bách, thành tựu thân thông tự tại an vui.

Nguyện tất cả chúng sanh lia hẳn những sự khổ được tất cả sự vui, dứt hẳn thân khổ được thân thanh tịnh an vui.

Nguyện tất cả chúng sanh thoát khỏi ngục khổ thành tựu trí hạnh.

Nguyện tất cả chúng sanh thấy đường an ổn lia khỏi các ác đạo.

Nguyện tất cả chúng sanh được vui pháp hỷ dứt hẳn các sự khổ.

Nguyện tất cả chúng sanh dứt hẳn, các sự khổ, không lòng oán hại, luôn yêu mến nhau.

Nguyện tất cả chúng sanh được sự vui của Phật, lia khổ sanh tử.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu, sự an lạc thanh tịnh vô tỷ, không sự khổ gì làm tổn thương được.

Nguyện tất cả chúng sanh được tất cả sự vui thù thắng vô ngại của Phật.

Đây là đại Bồ Tát lúc chịu khổ để cầu chánh pháp đem thiện căn hồi hướng vì muốn cứu hộ tất cả chúng sanh, khiến họ khỏi những hiểm nạn mà an trụ nơi giải thoát vô ngại Nhứt thiết chủng trí vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc ở ngôi vua mà cầu chánh pháp, đến đổi có thể vì quý trọng một chữ, một câu, một nghĩa mà thí xả tất cả sở hữu trong nước, thành ấp, nhơn dân, đất đai, kho tàng, vàng bạc, châu báu, cung điện, quyến thuộc vợ con, đến cả ngôi vua cũng thí xả được, để đem sự lợi ích lại cho tất cả chúng sanh, cầu cầu đạo Nhứt thiết trí vô ngại thanh tịnh của Chư Phật, như Đại Thế Đức Bồ Tát, Thắng Đức Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác. Nhân đến vì cầu một chữ chánh pháp mà năm vóc mọp lạy, chánh niệm tam thể Phật pháp, thích tu tập, chẳng màng danh lợi, bỏ ngôi vua thế gian mà cầu ngôi Pháp Vương tự tại, không tham luyến sự vui thế gian mà dùng pháp xuất thế nuôi lớn tâm tánh, lia hẳn tất cả sự hí luan thế gian mà trụ nơi Phật pháp không hí luan.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích bố thí tất cả sở hữu không lòng hối tiếc.

Nguyện tất cả chúng sanh luôn cầu chánh pháp, chẳng tiếc những của cải sanh sống đến cả thân mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được lợi ích nơi chánh pháp, có thể giải quyết sự nghi hoặc của tất cả chúng sanh.

Nguyện tất cả chúng sanh có lòng ham thích pháp lành, luôn vui thích chánh pháp của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh vì cầu Phật pháp nên có thể xả thân mạng nhẫn đến ngôi vua, phát đại tâm tu tập Bồ đề Vô thượng.

Nguyện tất cả chúng sanh tôn trọng chánh pháp, thường rất mến thích chẳng tiếc thân mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh hộ trì Phật pháp rất khó được mà thường siêng tu tập.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được quang minh Phật Bồ đề, thành hạnh Bồ đề, tỏ ngộ chẳng do người khác.

Nguyện tất cả chúng sanh thường có thể quan sát tất cả Phật pháp, nhờ trừ mũi tên nghi ngờ, trong tâm được an ổn.

Đây là đại Bồ Tát thí xả ngôi vua để cầu chánh pháp, đem thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn cho chúng sanh được tri kiến viên mãn thường được trụ nơi đạo an ổn vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát làm đại Quốc Vương được tự tại, ban chỉ dụ trừ bỏ nghiệp sát sanh. Cấm dứt sự giết thịt trong toàn thể quốc nội. Những sanh vật không chân, hai chân, bốn chân, nhiều chân, tất cả đều ban cho sự vô úy. Không lòng khi đoạt, rộng tu tất cả hạnh Bồ Tát, như từ che chở mọi loài, chẳng xâm nã, phát tâm làm an ổn chúng sanh, lập quán trí rất thích đối với Chư Phật, thường tự an trụ nơi ba Tu tịnh giới và cũng làm cho chúng sanh an trụ như vậy. Đại Bồ Tát khiến các chúng sanh trụ nơi Ngũ giới, dứt hẳn nghiệp sát sanh. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh phát tâm Bồ Tát đầu đủ trí huệ, thọ mạng được bảo đảm không cùng tận.

Nguyện tất cả chúng sanh trụ vô lượng kiếp cúng dường tất cả Phật, cung kính siêng tu càng thêm thọ mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh tu hành hoàn toàn lìa pháp lão tử, tất cả sự tai độc chẳng hại mạng họ được.

Nguyện tất cả chúng sanh được hoàn toàn thân thể không bệnh nã, thọ mạng tự tại có thể tùy ý mà trụ thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh được thọ mạng vô tận, cùng kiếp số vị lai trụ hạnh Bồ Tát, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh.

Nguyện tất cả chúng sanh, được môn thọ mạng thiện căn thập lực tăng trưởng, thọ mạng vô tận hoàn thành đại nguyện.

Nguyện tất cả chúng sanh đều thấy Chư Phật phụng thờ cúng dường, thọ mạng vô tận tu tập thiện căn.

Nguyện tất cả chúng sanh ở nơi Chư Phật khéo học Phật pháp được Thánh pháp hỷ thọ mạng vô tận.

Nguyện tất cả chúng sanh được thọ mạng thường trụ, dững mãnh tinh tấn nhập trí huệ của Phật.

Đây là đại Bồ Tát trụ ba Tu tịnh giới dứt hẳn nghiệp sát sanh đem thiện căn hồi hướng, muốn cho chúng sanh được toàn vẹn mười trí lực của Phật vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thấy có chúng sanh ôm lòng tàn nhẫn làm tổn hại loài người và thú vật, vì thế nên phải thọ lấy thân nam hình thiếu sức khổ sở, Bồ Tát khởi lòng từ bi mà thương xót cứu vớt họ, làm

cho tất cả nhơn dân nơi diêm phù Đề đều bỏ nghiệp sát hại, đem tất cả tài vật của mình bố thí cho họ, rồi dạy họ hiểu biết chánh pháp, khiến họ vui mừng sanh lòng từ ái thương yêu lẫn nhau, dứt bỏ ác tâm.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh toàn vẹn thân trọng phư thành tựu tướng Phật mã âm tàng.

Nguyện tất cả chúng sanh toàn vẹn thân nam tử, phát tâm dũng mãnh tu các phạm hạnh.

Nguyện tất cả chúng sanh có sức dũng mãnh, thường làm bậc chủ đạo, trụ nơi trí vô ngại không hề thối chuyển.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được đầy đủ thân đại trọng phư, lia bỏ tâm tham dục không còn nhiễm trước.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu pháp Thiện Nam Tử, trí huệ tăng trưởng được Chư Phật khen ngợi.

Nguyện tất cả chúng sanh được đầy đủ sức lực bậc đại nhơn, luôn có thể tu tập căn lành mười trí lực.

Nguyện tất cả chúng sanh vĩnh viễn chẳng hư mất thân nam tử, thường tu tập pháp phước huệ Vị tăng hữu.

Nguyện tất cả chúng sanh ở trong ngũ dục không nhiễm không ràng buộc, được tâm giải thoát, nhằm lia ba cõi tu hạnh Bồ Tát.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu bậc trọng phư trí huệ đệ nhất, mọi loài đều tôn kính phục tùng sự giáo hóa của họ.

Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ trí huệ của Bồ Tát, chẳng bao lâu sẽ thành bậc Đại Hùng.

Đây là đại Bồ Tát cấm tuyệt tất cả sự hủy hoại thân nam tử, đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh toàn vẹn thân trọng phư, đều có thể thủ hộ các điều lành của bậc trọng phư, sanh vào nhà Hiền Thánh, đầy đủ trí huệ, thường siêng tu tập thắng hạnh của bậc trọng phư, có lực dụng bậc trọng phư, khéo hay hiển thị bày đạo hạnh bậc trọng phư, đầy đủ thiện chủng trọng phư, chánh giáo trọng phư, dũng mãnh trọng phư, tinh tấn trọng phư, trí huệ trọng phư, thanh tịnh trọng phư, làm cho tất cả chúng sanh rốt ráo cũng đều được như vậy, như đấng Như Lai Điều Ngự Trọng Phư.

Chư Phật tử! Bậc đại Bồ Tát nếu thấy Đức Như Lai xuất thế thuyết pháp, liền cả tiếng bảo tất cả chúng sanh:

Đức Như Lai xuất thế! Đức Như Lai xuất thế!

Làm cho mọi loài chúng sanh được nghe danh hiệu của Phật mà rời bỏ tất cả ngã mạn hí luận.

Đại Bồ Tát lại diu dắt chúng sanh được mau thấy Phật, niệm Phật, về với Phật, tưởng nơi Phật, quan sát Phật, ca ngợi Phật.

Đại Bồ Tát lại vì chúng sanh mà nói gặp Phật là việc rất khó. Vì ngàn vạn ức kiếp, Đức Phật mới xuất thế một lần.

Nhờ sự khuyên bảo của đại Bồ Tát mà chúng sanh được thấy Phật rồi sanh lòng tin thanh tịnh vui mừng hớn hở tôn trọng cúng dường.

Nơi Đức Phật, chúng sanh được nghe danh hiệu của Chư Phật, nên rồi lại được gặp gỡ vô số Chư Phật khác, do đây sự tu tập các căn lành càng lớn thêm.

Đối với Bồ Tát, các chúng sanh này đều coi là những bậc thiện tri thức tối thượng.

Do đại Bồ Tát mà các chúng sanh được thành tựu Phật pháp, rồi tự đem căn lành đã vun trồng trong vô số kiếp mà thật hành Phật sự khắp thế gian.

Chư Phật tử! Lúc khai thị cho các chúng sanh được thấy Đức Phật, bậc đại Bồ Tát đem những căn lành hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh, chẳng cần chờ khuyên bảo, tự đến gặp Phật để cúng dường và sanh lòng hoan hỷ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật không bỏ rời.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng tu tập trí huệ rộng lớn thọ trì Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh chẳng luận nghe tiếng gì đều tỏ ngộ Phật pháp, tu hạnh Bồ Tát trong vô lượng kiếp.

Nguyện tất cả chúng sanh chánh niệm vững vàng, do trí nhãn, luôn thấy Đức Phật xuất thế.

Nguyện tất cả chúng sanh không nhớ nghiệp hạnh nào khác, chỉ thường nhớ Phật, thấy Phật và siêng tu mười trí lực.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thấy Chư Phật không luận chỗ nào, do đây rõ thấu Đức Như Lai khắp cả cõi hư không.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được đầy đủ thân tự tại của Phật, thành đạo thuyết pháp khắp cả mười phương.

Nguyện tất cả chúng sanh gặp thiện tri thức thường nghe Phật pháp, được lòng tin bất hoại đối với Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể ngợi khen Chư Phật xuất thế, làm cho người thấy Phật đều được thanh tịnh.

Trên đây là đại Bồ Tát đem căn lành ca ngợi Đức Phật ra đời mà hồi hướng cho chúng sanh được thấy Phật, cúng dường Phật, nơi pháp vô thượng được rốt ráo thanh tịnh.

Chư Phật tử! Bậc đại Bồ Tát đem đất bô thí cho Phật xây dựng Tinh xá. Hoặc đem đất bô thí cho chư Bồ Tát, các bậc thiện tri thức tùy ý sử dụng. Hoặc đem đất bô thí cho Chư Tăng cất chỗ ở. Hoặc đem bô thí cho cha mẹ, cho các bậc Thanh Văn, Độc Giác, hoặc là người khác, nhằn đến kẻ nghèo khó cô cút, tùy ý họ sử dụng. Hoặc đem đất bô thí để xây cất tháp miếu thờ Phật. Trong tất cả cơ sở đã xây cất lên đó, đại Bồ Tát đều vì họ mà sắm đủ đồ dùng, khỏi lo sợ thiếu thốn.

Đại Bồ Tát lúc bố thí đất, đem căn lành hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh trọn vẹn thanh tịnh Nhưt thiết trí, rốt ráo hạnh Phổ Hiền.

Nguyện tất cả chúng sanh được bậc tổng trì, chánh niệm thọ trì tất cả Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh được sức trụ trì, có thể thường giữ gìn tất cả Phật giáo.

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm bao dung như quả đất, đối với mọi loài lòng thương thanh tịnh không có ác niệm.

Nguyện tất cả chúng sanh nắm giữ Phật chủng, trọn nên cấp bậc của Bồ Tát không dứt mất.

Nguyện tất cả chúng sanh làm chỗ an ổn cho tất cả mọi loài, làm cho mọi loài đều được điều phục trụ nơi đạo thanh tịnh.

Nguyện tất cả chúng sanh đồng như Đức Phật làm lợi ích thế gian, khiến mọi loài đều siêng tu an trụ nơi Phật lực.

Nguyện tất cả chúng sanh được khắp thế gian mến thích, khiến họ an trụ nơi sự vui vô thượng của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được thiện phương tiện, an trụ nơi pháp vô úy, trí lực của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được trí huệ như quả đất, tự tại tu hành tất cả Phật pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí đất đai, đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được rốt ráo bậc thanh tịnh của Chư Phật.

Chư Phật tử! Bực đại Bồ Tát đem trăm ngàn muôn ức kẻ đồng tộc tùy thời nghi mà dâng hiến cho Chư Phật, Bồ Tát, thiện tri thức, chúng Tăng; hoặc cung cấp cho cha mẹ, người bệnh tật, kẻ nghèo cùng cô cút, và tất cả người không kẻ giúp đỡ săn sóc; hoặc để gìn giữ tháp miếu của Đức Như Lai; hoặc để biên chép chánh pháp của Chư Phật.

Những đồng tộc này đều thông minh khéo léo, tánh nết điều thuận, siêng năng không lười biếng, đều có tâm ngay thẳng, tâm vui vẻ, tâm lợi ích, nhơn từ, cung kính, không có lòng oán hận, thù địch. Lại vì do tịnh nghiệp của đại Bồ Tát cảm hóa nên những đồng tộc này đều có tài năng, tùy theo phương tục, hay làm cho người chủ được lợi ích, được vừa ý.

Đại Bồ Tát đem căn lành này mà hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm điều thuận tu tập căn lành nơi tất cả Chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh tùy thuận cúng dường tất cả Chư Phật, có thể nghe và lãnh thọ lời Phật dạy.

Nguyện tất cả chúng sanh được Phật nhiếp thọ, luôn quán tưởng Đức Như Lai, trọn không nghĩ gì khác.

Nguyện tất cả chúng sanh chẳng làm hư Phật chủng, siêng tu căn lành tùy thuận nơi Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng cúng dường tất cả Chư Phật không để thời gian luống qua.

Nguyện tất cả chúng sanh nhiếp trì diệu nghĩa của Chư Phật, lời nói thanh tịnh, du hành vô úy.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật không hề nhàm, đối với Phật không tiếc thân.

Nguyện tất cả chúng sanh được thấy Chư Phật, không nhiễm đắm thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh chỉ quy y Phật, lìa hẳn tất cả sự tà quy y.

Nguyện tất cả chúng sanh tùy thuận Phật đạo, lòng thường thích quán Phật pháp vô thượng.

Trên đây là Bồ Tát lúc bố thí những đồng bộc đem căn lành hồi hướng, để làm cho chúng sanh xa lìa trần cấu, thanh tịnh Phật địa, có thể hiện thân tự tại của Đức Như Lai.

Chư Phật tử! Bực đại Bồ Tát lúc đem thân thể bố thí cho người đến xin thời sanh lòng khiêm tốn, lòng như mặt đất, chịu đựng mọi sự khổ lòng không xao động, sanh lòng muốn hầu hạ giúp đỡ chúng sanh không hề nhàm, sanh lòng xem chúng sanh như mẹ hiền có bao nhiêu căn lành đều muốn đem cấp cho cả, sanh lòng tha thứ cho những chúng sanh cực ác thường xâm lăng mình, lại luôn siêng năng giúp đỡ họ.

Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh thường không thiếu những đồ dùng mà mình muốn; không ngót thật hành hạnh Bồ Tát; chẳng bỏ việc làm lợi ích của tất cả Bồ Tát; khéo an trụ nơi đạo hạnh Bồ Tát; rõ thấu pháp tánh bình đẳng của Bồ Tát; được ở trong số chủng tộc của Như Lai; gìn lời chơn thật, giữ hạnh Bồ Tát; làm cho thế gian được Phật pháp thanh tịnh, tin hiểu sâu chắc, chúng pháp rớt ráo; làm cho chúng sanh xuất sanh thiện căn tăng thượng thanh tịnh, được công đức lớn, đủ Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát đem thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được cúng dường tất cả Chư Phật, hiểu tất cả pháp và thọ trì, đọc tụng, chẳng quên sót, chẳng sai lầm, khéo điều phục tâm, dùng pháp tịch tịnh để rèn luyện tâm mình. Đại Bồ Tát làm cho chúng sanh ở trong Phật pháp được những công hạnh như vậy.

Đại Bồ Tát lại đem thiện căn này khiến tất cả chúng sanh làm ngôi tháp đệ nhứt, đáng thọ những sự cúng dường của thế gian; khiến tất cả chúng sanh thành phước điền vô thượng, được Phật trí rồi khai ngộ mọi loài, làm lợi ích tất cả chúng sanh, làm cho đầy đủ tất cả thiện căn, được vô lượng phước báu, ra khỏi tam giới, làm đẳng đệ nhứt Đạo Sư, chỉ bày đạo như thật cho thế gian; làm cho tất cả chúng sanh được tổng trì vi diệu thọ trì đủ tất cả chánh pháp của Chư Phật; làm cho tất cả chúng sanh chúng được pháp giới đệ nhứt đầy đủ đạo vô ngại như hư không.

Trên đây là đại Bồ Tát bố thí thân thể của mình rồi đem tất cả hồi hướng làm cho chúng sanh đều được trí thân phước điền vô thượng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát nghe pháp vui mừng sanh lòng tin thanh tịnh, có thể đem thân mạng mình cúng dường Chư Phật, xem Chư Phật như cha mẹ, ưa thích tin hiểu pháp bảo vô thượng, thọ trì, đọc tụng, chánh pháp vô ngại, vào khắp vô số na do tha pháp bảo đại trí huệ và những môn thiện căn, lòng luôn nhớ tưởng vô lượng Phật, vào nghĩa lý sâu xa cảnh giới của Phật, có thể dùng phạm âm của Phật để hưng khởi mây Phật pháp, rưới mưa Phật pháp, tự tại dũng mãnh có thể giảng thuyết địa vị của bực đại trí đệ nhứt, hoàn mãn đầy đủ trí huệ, dùng vô lượng đại pháp để thành tựu các thiện căn.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát được nghe những pháp như vậy nơi Chư Phật, thời hoan hỷ vô lượng, đứng

vững trong chánh pháp tự dứt sự nghi lầm, và cũng làm cho người khác dứt, lòng luôn thơ thới, hoàn mãn công đức, đầy đủ thiện căn, luôn luôn có lòng làm lợi ích cho chúng sanh chẳng để thiếu sót, được trí tối thắng thành Kim Cang tạng, gần gũi Chư Phật, thanh tịnh Phật độ, thường siêng cúng dường Chư Phật.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem những thiện căn trên đây hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh đều được viên mãn thân tối thắng, được tất cả Chư Phật nhiếp thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường được ở gần bên Phật, luôn được chiêm ngưỡng Đức Thế Tôn.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thân thanh tịnh chẳng hư hoại, tất cả công đức trí huệ đều được đầy đủ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng cúng dường Chư Phật, thật hành phạm hạnh vô sở đắc rốt ráo.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô ngã: lia hỷ ngã và ngã sở.

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể phân thân khắp cõi nước mười phương, như bóng hiện, nhưng vẫn không có tướng qua lại.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân tự tại đến khắp mười phương mà không có ngã, không có lãnh thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh sanh ra từ thân Phật và ở nơi nhà vô thượng Phật thân.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân pháp lực, có sức nhẫn nhục lớn không ai phá hoại được.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô tỷ, thành tựu pháp thân thanh tịnh của Như Lai.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu thân công đức xuất thế sanh vào nơi pháp giới thanh tịnh vô sở đắc.

Trên đây là đại Bồ Tát đem thân mạng cúng dường Đức Phật, rồi hồi hướng thiện căn cho tất cả chúng sanh được vĩnh viễn ở trong nhà của tam thế Chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem thân bố thí cho tất cả chúng sanh, vì muốn cho tất cả chúng sanh đều thành tựu thiện căn, ghi nhớ thiện căn.

Đại Bồ Tát tự nguyện thân mình làm đèn sáng lớn, soi sáng khắp tất cả chúng sanh. Làm những nhạc khí, nhiếp thọ khắp tất cả chúng sanh. Làm diệu pháp tạng nhiếp trì khắp tất cả chúng sanh. Làm tịnh quang minh, khai ngộ khắp tất cả chúng sanh. Làm bóng sáng thế gian, khắp tất cả chúng sanh đều thường được ngộ thấy. Làm nhơn duyên cho thiện căn, khắp chúng sanh thường được gặp gỡ. Làm chơn thiện tri thức, khắp chúng sanh đều được dạy dỗ. Làm con đường bình an, tất cả chúng sanh đều được đi trên đó. Làm chỗ an lạc hoàn bị vô thượng, cho tất cả chúng sanh khỏi khổ được thanh tịnh. Làm mặt nhựt sáng trong, cho khắp thế gian được lợi ích bình đẳng.

Bấy giờ, đại Bồ Tát đem những thiện căn trên đây hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh thường gần gũi Chư Phật, được nhập Phật trí. Nguyện tất cả chúng sanh được trí tùy thuận trụ bậc Vô thượng giác. Nguyện tất cả chúng sanh thường ở trong pháp hội của Chư Phật, khéo điều phục tâm ý. Nguyện tất cả chúng sanh thật hành đúng pháp tắc, đầy đủ oai nghi của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được Niết Bàn, hiểu sâu pháp nghĩa. Nguyện tất cả chúng sanh đủ hạnh tri túc, sanh vào nhà Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh bỏ tham dục vô minh, an trụ trong chí lạc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh sanh căn lành tối thắng, ngồi tòa Bồ đề. Nguyện tất cả chúng sanh giết giặc phiền não, xa lìa lòng oán hại. Nguyện tất cả chúng sanh hộ trì đầy đủ tất cả Phật pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát bố thí thân mạng đem căn lành hồi hướng nguyện cho tất cả chúng sanh được sự lợi ích ở nơi an ổn vô thượng.

Này Chư Phật tử! Đại Bồ Tát tự đem thân mình hầu hạ Chư Phật. Đối với Chư Phật luôn nghĩ nhớ đền đáp ơn nặng như nhớ cha mẹ, rất kính tin Chư Phật, hộ trì đạo Bồ đề của Chư Phật với tấm lòng thanh tịnh, an trụ nơi Phật pháp xa lìa quan niệm thế gian, sanh vào nhà Chư Phật, thuận theo Chư Phật xa lìa cảnh ma, rõ thấu công hạnh của Chư Phật, trọn nên pháp khí của tất cả Chư Phật.

Bấy giờ, đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được lòng thanh tịnh, tự trang nghiêm với sáu Nhứt thiết trí. Nguyện tất cả chúng sanh khéo tự điều phục xa lìa tất cả nghiệp ác. Nguyện tất cả chúng sanh được quyền thuộc bền chặt không bị phá hoại, đều có thể nhiếp thọ chánh pháp của Chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh làm đệ tử của Phật đến bậc Bồ Tát Quán Đảnh. Nguyện tất cả chúng sanh thường được Chư Phật nhiếp thọ, xa lìa tất cả điều ác. Nguyện tất cả chúng sanh thuận theo Chư Phật, tu hành Bồ Tát hạnh tối thắng. Nguyện tất cả chúng sanh vào cảnh giới Chư Phật, được thọ ký chứng Nhứt thiết trí. Nguyện tất cả chúng sanh đều được bình đẳng với Chư Phật, nơi tất cả Phật pháp đều được tự tại. Nguyện tất cả chúng sanh đều được Chư Phật nhiếp thọ, luôn tự tại những hạnh vô thủ vô trước. Nguyện tất cả chúng sanh thường làm thị giả bậc nhứt của Chư Phật, thường tu hạnh trí huệ.

Trên đây là đại Bồ Tát hầu hạ Chư Phật đem căn lành hồi hướng, vì muốn chứng Vô thượng Bồ đề, cứu hộ tất cả chúng sanh, thoát khỏi ba cõi, trọn nên tâm lành không tổn não, được Bồ đề rộng lớn vô lượng, được trí huệ soi rõ Phật pháp, vì muốn thường được Chư Phật nhiếp thọ, được Chư Phật hộ trì, muốn tin hiểu tất cả Phật pháp, muốn được thiện căn bình đẳng với tam thế chư Phật, muốn được trọn vẹn tâm không hối hận, để được chứng tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử! Đối với tất cả tài vật, cõi nước, nhân đến ngôi vua, đại Bồ Tát đều thí xả được tất cả. Với mọi thế sự, lòng của đại Bồ Tát đều được tự tại, không ràng buộc, không luyến ái, lìa hẳn nghiệp ác, làm lợi ích cho chúng sanh, chẳng chấp nghiệp quả, chẳng thích thế pháp, chẳng còn tham nhiễm chôn sanh tử. Dầu Bồ Tát ở thế gian nhưng thật ra nơi đây không phải là chỗ sanh của Bồ Tát. Lòng Bồ Tát không chấp trước những pháp: Uẩn, xứ, giới. Không trụ không tựa nơi pháp trong, pháp ngoài. Chẳng bao giờ quên mất những hạnh Bồ Tát, chưa từng xa rời các thiện tri thức, gìn giữ hạnh nguyện rộng lớn của Bồ Tát. Thường vui được kính thờ tất cả thiện hữu.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tất cả chúng sanh làm đại Pháp Vương tự tại với các pháp và rốt ráo đến bờ kia. Nguyện cho tất cả chúng sanh được thành Phật xô dẹp tất cả oán tặc phiền não. Nguyện cho tất cả chúng sanh ở nơi ngôi Phật, được trí huệ Phật khai diễn Phật pháp. Nguyện cho tất cả chúng sanh ở nơi cảnh giới Phật hay chuyển pháp luân tự tại vô thượng. Nguyện cho tất cả chúng sanh, sanh vào nhà Phật được tự tại với các pháp gìn giữ mãi giống Phật không mất. Nguyện cho tất cả chúng sanh khai thị chánh pháp của Chư Phật, tạo nên vô biên bậc đại Bồ Tát. Nguyện cho tất cả chúng sanh an trụ nơi pháp giới thanh tịnh làm vua bậc đại Pháp Vương hiện thân Phật xuất thế nối luôn không dứt. Nguyện cho tất cả chúng sanh làm vua trí huệ nơi các thế giới giáo hóa mọi loài không tạm ngừng nghỉ. Nguyện cho tất cả chúng sanh làm vua pháp thí của tất cả mọi loài trong khắp pháp giới hư không giới, làm cho mọi loài đều được trụ nơi đại

thừa. Nguyên cho tất cả chúng sanh được thành bực đầy đủ pháp lành bình đẳng với chư Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí ngôi vua đem thiện căn hồi hướng, vì muốn khiến cho tất cả chúng sanh được ở chỗ an ổn rất ráo.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát hiện thân làm vua lúc thấy có người đến xin thành phố tốt, kinh đô của nhà vua, chỗ thu thuế, đều bố thí cho cả, không chút hối tiếc. Trong tâm của Bồ Tát chỉ chuyên hướng về đạo bồ đề phát nguyện lớn, ở vững nơi đức đại từ, thật hành đại bi, luôn vui vẻ làm lợi ích cho chúng sanh, dùng trí huệ rộng lớn hiểu rõ pháp sâu xa, trụ nơi pháp tánh bình đẳng. Như thế là vì phát tâm cầu được nhưt thiết trí, vì thích pháp tự tại, vì muốn được trí huệ tự tại, vì tịnh tu tất cả công đức, vì muốn trụ nơi trí huệ rộng lớn bền chắc, vì muốn chứa nhóm tất cả căn lành, vì nguyện tu hành tất cả Phật pháp, vì muốn được đại trí tự nhiên giác ngộ, vì được an trụ không thối chuyển nơi tâm Bồ đề, vì muốn tu tập tất cả hạnh nguyện để trọn rất ráo Nhưt thiết chủng trí.

Vì những điều trên đây mà Bồ Tát thật hành việc bố thí, rồi đem thiện căn này mà hồi hướng như vậy:

Nguyên cho tất cả chúng sanh đều có thể trang nghiêm thanh tịnh vô lượng cõi nước rồi đem dung lên chư Phật để làm chỗ ở. Nguyên cho tất cả chúng sanh thường thích ở nơi vắng lặng. Nguyên cho tất cả chúng sanh trọn chẳng y chỉ đô thành, thị xã, chỉ thích tịch tịnh để được thẳng đến quả lành rất ráo. Nguyên tất cả chúng sanh trọn chẳng ham ưa cảnh thế gian, nhằm lìa ngôn ngữ thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh lìa được tâm tham, không bao giờ hối tiếc khi bố thí những gì mình có. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm xuất thế rồi bỏ gia nghiệp. Nguyên tất cả chúng sanh có tâm không bòn xén thường hay bố thí. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm không tham trước lìa nhà thế tục. Nguyên tất cả chúng sanh được khỏi mọi điều khổ, dứt trừ tất cả sự tai vạ khủng bố. Nguyên tất cả chúng sanh trang nghiêm thanh tịnh tất cả thế giới ở mười phương rồi đem dâng lên chư Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí kinh đô đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh trang nghiêm thanh tịnh các cõi Phật.

Chư Phật tử! Do nghiệp lành rộng lớn nên tất cả quyền thuộc của Bồ Tát, nhẵn đến thị nữ đều tài mạo xuất chúng, xinh đẹp đoan trang, tài năng đầy đủ, trên thân trang sức đủ đồ báu lạ tất cả đều thuận thảo. Nếu có ai đến xin những quyền thuộc thị nữ này, Bồ Tát đều vui vẻ bố thí, trọn không luyến ái, không say mê, không ràng buộc, không chấp luyến, không tham nhiễm, không phân biệt, không theo dõi, không chấp tướng, không thích, không muốn.

Bấy giờ đại Bồ Tát quan sát các căn lành, đem căn lành này hồi hướng là vì muốn cho tất cả chúng sanh đều được giải thoát, vì được pháp hỷ của Phật, vì được sự kiên cố trong những sự không kiên cố, vì được trí Kim cang bất hoại, vì vào đạo tràng của Phật, vì đến bờ kia, vì được tâm vô thượng Bồ đề, vì được trí huệ thông rõ các pháp, vì xuất sanh tất cả căn lành, vì vào nhà của chư Phật. Vì những điều trên đây mà Bồ Tát đem căn lành hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát an trụ trong những pháp lành như vậy mà được sanh vào nhà của Như Lai, được thêm lớn thẳng nhọn thanh tịnh của chư Phật, được xuất sanh đạo Nhưt thiết trí tối thắng, được vào sâu nơi trí hạnh rộng lớn của Bồ Tát, được trừ diệt tất cả phiền não thế gian, thường có thể cúng dường nơi phước điền công đức, tuyên thuyết diệu pháp cho chúng sanh, khôn khéo sắp đặt cho chúng sanh tu tập công hạnh thanh tịnh, luôn cần mẫn nhiếp lấy tất cả thiện căn.

Nguyên cho tất cả chúng sanh thường được vô lượng tam muội chánh định nôi sanh không dứt. Nguyên tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật, đều vào chánh định trang nghiêm của chư Phật. Nguyên cho tất cả chúng sanh thành tựu chánh định bất tư nghi của Bồ Tát hiện vô lượng thân thông tự tại. Nguyên

tất cả chúng sanh nhập như thật định được bất hoại tâm. Nguyên tất cả chúng sanh đều được tam muội thậm thâm của Bồ Tát, đối với các môn thiền định đều được tự tại. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm giải thoát trọn nên tất cả tam muội. Nguyên tất cả chúng sanh đều được khéo giỏi nơi các môn tam muội, đều có thể nhiếp lấy các tướng tam muội. Nguyên tất cả chúng sanh được thắng trí tam muội, có thể học khắp các môn tam muội. Nguyên tất cả chúng sanh được tam muội vô ngại nhập thâm thiền định không hề thối thất. Nguyên tất cả chúng sanh được vô trước tam muội, tâm luôn trụ trong chánh thọ chẳng chấp lấy hai pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tất cả quyền thuộc trong cung nội rồi đem căn lành hồi hướng. Vì muốn cho tất cả chúng sanh đều được quyền thuộc thanh tịnh không tan vỡ, được quyền thuộc Đại thừa, được đầy đủ Phật pháp, được đầy đủ sức Nhứt thiết trí, được chứng trí huệ vô thượng, được quyền thuộc thuận thảo, được bạn đồng chí nguyện cùng ở chung, được đầy đủ tất cả phước trí, được trọn vẹn căn lành thanh tịnh, được quyền thuộc hiền hòa, được pháp thân thanh tịnh của Phật, được biện tài chơn chánh khéo diễn nói vô tận tạng pháp của Phật, rời bỏ hẳn phước nghiệp thế gian mà đồng tu căn lành xuất thế thanh tịnh, được đầy đủ hạnh nghiệp thanh tịnh để trọn nên pháp thanh tịnh, tất cả Phật pháp đều được hiện tiền, dùng quang minh của Phật pháp trang nghiêm thanh tịnh khắp nơi.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có thể đem vợ con rất thân yêu bố thí cho người, như thuở xa xưa Thái tử Tu Đạt Noa, nhà vua Hiện Trang Nghiem v.v...

Bấy giờ đại Bồ Tát do lòng từ bi mà bố thí, mà tu tập hạnh xả thí. Lòng Bồ Tát luôn thanh tịnh không hề hối tiếc. Xả thí hết cả những gì của mình trân quý để cầu Nhứt thiết trí, làm cho chúng sanh được chí nguyện thâm hậu thành tựu hạnh Bồ đề quán sát đạo Bồ Tát, tưởng niệm Phật Bồ đề, an trụ chủng tánh Phật.

Đại Bồ Tát trọn nên tâm bố thí như vậy rồi, thời quyết định chí cầu thân Như Lai, tự xem thân của mình là hệ thuộc với tất cả không được tự tại. Bồ Tát lại đem thân mình nhiếp khắp chúng sanh, và cấp thí cho tất cả, ai chưa được đầy đủ thời làm cho họ được đầy đủ, như hòn đảo bửu châu.

Bồ Tát làm lợi ích chúng sanh như vậy, muốn chính thân mình là ngôi tháp đệ nhứt cho tất cả chúng sanh đều có lòng hoan hỷ, muốn có lòng bình đẳng với tất cả thế gian, muốn làm ao nước mát mẻ cho chúng sanh, muốn ban cho chúng sanh tất cả sự an lạc, muốn làm đại thí chủ của chúng sanh. Bồ Tát có trí huệ tự tại rõ biết công hạnh của Bồ Tát phải làm nên phát nguyện lớn trang nghiêm như vậy hướng đến Nhứt thiết trí mong thành bậc trí huệ phước điền vô thượng. Bồ Tát nhớ tưởng khắp cả chúng sanh thường theo gìn giữ họ. Do đây tự thân của Bồ Tát được trọn vẹn mọi lợi ích, trí huệ sáng suốt soi khắp thế gian, tâm bố thí rộng lớn thường sót sáng luôn và thường thích quan sát cảnh giới của Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng tâm giải thoát không buộc ràng tham đắm mà bố thí vợ con, có bao nhiêu căn lành đem hồi hướng như vậy:

Nguyên cho tất cả chúng sanh an trụ nơi vô thượng giác, hóa thân khắp pháp giới chuyển pháp luân bất thối. Nguyên cho tất cả chúng sanh được thân tự tại nương nguyện lực đi khắp tất cả cõi Phật. Nguyên cho tất cả chúng sanh bỏ lòng yêu ghét dứt hẳn tâm tham sân. Nguyên cho tất cả chúng sanh là chơn Phật tử làm theo hạnh Phật. Nguyên cho tất cả chúng sanh đối với Phật quả lòng quyết định không thối thất. Nguyên tất cả chúng sanh thường làm con Phật từ pháp hóa sanh. Nguyên tất cả chúng sanh trọn nên Phật trí tự tại được bậc rốt ráo. Nguyên tất cả chúng sanh chứng Vô Thượng Giác dứt hẳn phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh có thể diễn nói đủ đạo vô thượng và thường thích thật hành pháp thí vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm chánh định, mọi chướng duyên không phá hoại được. Nguyên tất cả chúng sanh ngôi tòa Bồ đề thành Vô Thượng Giác, khai hóa vô lượng nam nữ trở thành Phật tử.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí vợ con đem căn lành hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đều chứng được trí huệ giải thoát vô ngại vô trước.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát sửa soạn nhà cửa và những vật cần dùng. Có ai đến xin Bồ Tát đều vui lòng cấp cho cả, không hề tham luyến nhà cửa, xa lìa quan niệm ở nhà, nhằm chán gia nghiệp và mọi vật cần dùng, lòng không tham, không thích, không chút ràng buộc. Biết nhà cửa dễ hư hoại nên lòng Bồ Tát luôn nhằm bỏ, chỉ muốn xuất gia tu tập hạnh Bồ Tát, chỉ muốn trang nghiêm mình bằng Phật pháp, xả thí tất cả sở hữu không một mảy hôi tiếc, thấy người đến xin hết sức vui mừng. Bồ Tát này thường được chư Phật ngợi khen.

Bấy giờ Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Nguyên cho tất cả chúng sanh lìa bỏ vợ con, trọn nên sự vui xuất gia đệ nhưt. Nguyên cho tất cả chúng sanh thoát khỏi sự buộc ràng của nhà thế tục vào nhà giải thoát tu tập hạnh thanh tịnh trong Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh lìa bỏ lòng bợn xén thích bố thí không thối thất. Nguyên tất cả chúng sanh lìa hẳn nghiệp nhà, ít muốn biết đủ, không chứa để của cải. Nguyên tất cả chúng sanh ra khỏi nhà thế tục ở nhà Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh được pháp vô ngại dứt trừ mọi thứ chướng ngại chánh pháp. Nguyên tất cả chúng sanh lìa sự ái luyến gia thuộc, dầu hiện ở nhà mà lòng không tham luyến. Nguyên tất cả chúng sanh khéo giáo hóa, chẳng rời gia nghiệp mà diễn nói trí huệ của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh hiện thân tại gia mà lòng luôn an trụ nơi Phật trí. Nguyên tất cả chúng sanh hiện ở tại gia mà không rời nhà Phật, làm cho mọi loài sanh lòng hoan hỷ.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí nhà cửa đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sanh trọn nên các môn trí huệ thần thông hạnh nguyện Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc bố thí những loại vườn rừng, đình đài, chỗ vui chơi thời nghĩ rằng: Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh làm vườn rừng tốt. Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà thị hiện pháp lạc. Tôi sẽ bố thí cho tất cả chúng sanh ý niệm vui vẻ. Tôi sẽ chỉ cho chúng sanh vô biên sự hỷ lạc. Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà khai thị pháp môn thanh tịnh. Tôi sẽ làm cho chúng sanh phát tâm hoan hỷ. Tôi sẽ làm cho Tất cả chúng sanh được Phật trí. Tôi sẽ làm cho chúng sanh trọn nên nguyện rộng lớn. Tôi sẽ như là Từ phụ của tất cả chúng sanh. Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ quan sát. Tôi sẽ bố thí tất cả đồ cần dùng cho chúng sanh. Tôi sẽ như là Từ mẫu của tất cả chúng sanh, sanh trưởng tất cả căn lành nguyện lớn cho họ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc tu hành những căn lành như vậy, đối với chúng sanh ác không hề nhằm bỏ. Dầu cho tất cả chúng sanh khắp thế gian đều không biết ơn, Bồ Tát không hề có một niệm hờn ghét, cũng không mảy may cầu báo đáp, mà chỉ muốn trừ diệt vô lượng sự khổ não cho họ. Đối với thế gian, lòng Bồ Tát như hư không, chẳng chút nhiễm trước. Bồ Tát quan sát tướng chơn thật của các pháp, phát thế nguyện lớn cứu khổ chúng sanh, trọn chẳng nhằm bỏ chí nguyện Đại thừa, dứt tất cả kiến chấp, tu tập các hạnh nguyện bình đẳng của Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát quán sát như thế rồi, nhiếp các căn lành đều đem hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh luôn luôn sanh thêm vô lượng pháp lành, trọn nên tâm vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được pháp bất động, thấy chư Phật đều hoan hỷ. Nguyên tất cả chúng sanh vui thích vườn pháp, được thấy vườn diệu lạc của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm tịnh diệu, thường thấy vườn rừng thần thông của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được sự vui của Phật, thường khéo đi trong cảnh giới trí huệ. Nguyên tất cả chúng sanh được sự vui thần thông, đến khắp cả đạo tràng pháp hội trong vô lượng cõi. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu thần thông giải thoát của Bồ Tát, cùng tận kiếp vị lai thật hành hạnh Bồ Tát không hề biết nhọc. Nguyên tất cả chúng sanh thấy chư Phật đầy khắp pháp

giới, phát tâm rộng lớn ở vườn rừng của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh đều đến được khắp các cõi Phật và cúng dường khắp tất cả Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm nguyện lành, trang nghiêm thanh tịnh tất cả cõi Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí vườn rừng đình đài đem căn lành hồi hướng, vì muốn tất cả chúng sanh được thấy chư Phật, được đi trong vườn rừng của Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát mở trăm ngàn ức na do tha vô lượng vô số hội bố thí rộng lớn, tất cả đều thanh tịnh, chư Phật đều ân khả, trọn không tổn nã đến một chúng sanh, làm cho khắp mọi loài xa lìa các điều ác, ba nghiệp thanh tịnh, trọn nên trí huệ, sắp bày trăm ngàn ức na do tha vô lượng vô số cảnh giới thanh tịnh, chứa nhóm trăm ngàn ức na do tha vô lượng, vô số đồ dùng tốt đẹp, phát tâm Bồ đề Vô thượng, bố thí không giới hạn, làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi đạo thanh tịnh, tất cả đều lành, đều có lòng tin hiểu thanh tịnh. Tùy theo chỗ sở thích của trăm ngàn ức vô lượng chúng sanh mà làm cho họ đều hoan hỷ, dùng lòng đại bi cứu hộ tất cả, cúng dường phụng thờ tam thế chư Phật. Vì muốn thành tựu tất cả Phật chủng nên Bồ Tát tu hành công hạnh bố thí không hề hối tiếc, thêm lớn lòng tin, trọn vẹn hạnh lớn, luôn luôn tiến đến Đản Ba La mật.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem căn lành hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh phát tâm Đại thừa đều được thành tựu hạnh bố thí rộng lớn. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể mở hội bố thí lớn, bố thí tất cả, bố thí lành, bố thí hơn hết, bố thí vô thượng, bố thí vượt trên thế gian, bố thí được tất cả chư Phật ngợi khen. Nguyên tất cả chúng sanh làm thí chủ đệ nhất, hết lòng cứu khổ cho chúng sanh trong ác đạo đều khiến họ được vào trí huệ vô ngại, tu nguyện bình đẳng, tu thiện căn như thật, được trí vô sai biệt, chúng tự cảnh trí. Nguyên tất cả chúng sanh an trụ trong trí tịch tịnh của các môn thiền định, vào đạo bất tử, trọn nên tất cả trí huệ thần thông, dũng mãnh tinh tiến, chứng đủ các bậc, trang nghiêm Phật pháp, đến bờ đại giác trọn không thoái chuyển. Nguyên tất cả chúng sanh lập hội bố thí lớn, chẳng nhằm chẳng biết nhọc, cứu giúp chúng sanh không ngừng ngớt, đến rốt ráo chủng trí vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh luôn siêng gieo trồng tất cả căn lành nhân đến vô lượng công đức vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh thường được Chư Phật khen ngợi làm đại thí chủ cho thế gian, đầy đủ công đức ban bố sự vui vô thượng khắp thập phương pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh lập hội bố thí lớn, chứa nhiều căn lành, Bồ đề diu dắt mọi loài đến bờ Vô Thượng Giác. Nguyên tất cả chúng sanh thành hạnh bố thí hơn hết, làm cho khắp mọi loài đều an trụ nơi Như thừa. Nguyên tất cả chúng sanh bố thí đúng thời, xa hẳn sự bố thí trái thời. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu sự bố thí lành nhân đến sự bố thí viên mãn rốt ráo của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thường thật hành sự bố thí trang nghiêm rộng lớn rốt ráo, lấy Chư Phật làm Thầy và luôn gần gũi cúng dường. Nguyên tất cả chúng sanh bố thí thanh tịnh, chứa vô lượng phước đức khắp pháp giới đến bờ Chánh Giác. Nguyên tất cả chúng sanh làm bậc đại thí chủ của thế gian, thế độ mọi loài đến quả địa Như Lai.

Trên đây là đại Bồ Tát lập hội bố thí lớn đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sanh thật hành sự bố thí vô thượng, sự bố thí rốt ráo của Phật, sự bố thí trọn lành, sự bố thí bất hoại, sự bố thí vì cúng dường Phật, sự bố thí không xen hòn giạn, sự bố thí cứu khổ mọi loài, sự bố thí trọn nên Như thiết trí, sự bố thí thường thấy Chư Phật, sự bố thí tinh tấn trọn lành, sự bố thí rộng lớn trọn nên công đức của Bồ Tát và trí huệ của Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát bố thí tất cả vật dụng không chút hối tiếc, chẳng mong đền đáp, chẳng cầu quả báo, không hề mong được sự giàu vui ở đời, rời tâm vọng tưởng, khéo suy gẫm chánh pháp, chỉ vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, xét kỹ thật tánh của tất cả Pháp, tùy theo mọi loài chúng sanh sai khác, chỗ cần chỗ muốn đều khác nhau mà sắm sửa vô lượng vật dụng, tất cả đều bền chắc tốt đẹp, rồi thật hành hạnh bố thí vô biên, bố thí tất cả, bố thí trong thân ngoài của.

Lúc bố thí như thế, Bồ Tát thêm lớn chí nguyện, được công đức lớn, thấy bốn tâm, có thể thường gia hộ cho tất cả chúng sanh đều làm cho họ phát sanh chí nguyện thù thắng. Bồ Tát trọn không có một niệm cầu đền đáp, do đây thiện căn của Bồ Tát này được đồng với Chư Phật, đều để viên mãn Nhứt thiết chủng trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem tất cả căn lành bố thí trên đây hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được điều phục thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh dứt trừ phiền não nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Nguyện tất cả chúng sanh do tâm thanh tịnh nơi khoảng một niệm đi khắp pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh có trí huệ khắp cả hư không pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí điều phục chúng sanh khắp cả ba đời, trong tất cả thời gian luôn chuyển pháp luân thanh tịnh bất thối. Nguyện tất cả chúng sanh đủ Nhứt thiết trí, có thể khéo thị hiện thân thông phương tiện làm lợi ích chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể tỏ ngộ vào trí huệ Phật, cùng tận kiếp vị lai thường nói chánh pháp khắp thập phương thế giới không thôi nghỉ, cho mọi loài đều được nghe biết. Nguyện tất cả chúng sanh trong vô lượng kiếp tu hạnh Bồ Tát đều được viên mãn. Nguyện tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát khắp trong tất cả thế giới ở mười phương. Nguyện tất cả chúng sanh trong mỗi niệm luôn thật hành sự nghiệp của tam thế Chư Phật, giáo hóa mọi loài thẳng đến Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử! Tùy theo chỗ cần dùng của chúng sanh, đem vô số vật dụng đẹp tốt cung cấp cho họ. Như thế là vì đại Bồ Tát muốn Phật pháp được nối liền không dứt, vì lòng đại bi cứu khổ tất cả mọi loài, vì lòng đại từ tu hạnh Đại thừa, không hề trái lời Phật dạy, dùng phương tiện khéo tu những hạnh lành, chẳng dứt chủng tánh của Chư Phật, tùy theo chỗ cầu xin của người mà cấp cho không hề nhầm, xả thí tất cả không hề tiếc, luôn luôn hướng về Nhứt thiết trí.

Bấy giờ các quốc độ ở mười phương, có vô số loài chúng sanh cùng vô số phước điền đều hội đến chỗ Bồ Tát mà cầu xin. Lòng Bồ Tát rất vui mừng đều nhiếp thọ tất cả, xem họ như bạn lành, lòng đại bi xả thí mạnh mẽ không chút mảy mành, tùy theo chỗ cầu xin của mỗi người mà cung cấp đầy đủ, cho họ hết thiếu thốn.

Những người đến xin đều rất hài lòng, hết sức truyền tụng tán dương đức hạnh của Bồ Tát.

Thấy họ vui sướng, lòng Bồ Tát cũng hoan hỷ vô lượng. Đem sự hỷ lạc trong trăm ngàn ức na do tha kiếp của trời Đế Thích, sự hỷ lạc trong vô số kiếp của trời Dạ Ma, trong vô lượng kiếp của trời Đâu Suất, trong vô biên kiếp của trời Biến Hóa, trong vô đẳng kiếp của trời Tha Hóa, trong bất khả số kiếp của trời Phạm Vương, trong bất khả kiếp của Chuyển Luân Vương, trong bất khả tư kiếp của trời Biến Tịnh, sự diệu lạc trong bất khả thuyết kiếp của trời Tịnh Cư, so sánh cũng không bằng lòng hoan hỷ của đại Bồ Tát lúc thấy người đến cầu xin. Do đây đại Bồ Tát được thêm lớn đức tin, chí nguyện thanh tịnh, sáu căn điều thuận, đầy đủ tín giải nhẫn đến tăng tấn Phật trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng, muốn cho tất cả chúng sanh được lợi ích, tất cả chúng sanh được an lạc, tất cả chúng sanh được lợi lớn, tất cả chúng sanh được thanh tịnh, tất cả chúng sanh đều cầu Phật đạo, tất cả chúng sanh đều được bình đẳng, tất cả chúng sanh đều được lòng hiền lành, tất cả chúng sanh đều vào Đại thừa, tất cả chúng sanh đều được trí huệ lành, tất cả chúng sanh đều trọn đủ hạnh nguyện Phổ Hiền, viên mãn mười trí lực, hiện thành Chánh giác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc đem căn lành trên đây hồi hướng như thế, thời thân, ngữ, ý, ba nghiệp đều giải thoát cả: không dính mắc, không buộc ràng, không chúng sanh tướng, không mạng giả tướng, không ngã tướng, không nhơn tướng, không đồng tử tướng, không sanh giả tướng, không tác giả tướng, không thọ giả tướng, không hữu tướng, không vô tướng, không tướng đời này đời sau, không tướng chết đây sanh kia, không tướng thường, không tướng vô thường, không tướng có ba cõi, không tướng không

ba cõi, chẳng phải tướng, không phải chẳng phải tướng.

Như thế là hồi hướng không hệ phược, hồi hướng không hệ phược giải thoát, hồi hướng chẳng phải nghiệp, hồi hướng chẳng phải nghiệp báo, hồi hướng chẳng phải phân biệt, hồi hướng chẳng phải vô phân biệt, hồi hướng chẳng phải đã tư duy, hồi hướng chẳng phải tâm, hồi hướng chẳng phải vô tâm.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như thế không chấp trong chấp ngoài, không chấp năng duyên, không chấp sở duyên, chẳng chấp nhơn, chẳng chấp quả, chẳng chấp pháp, chẳng chấp phi pháp, chẳng chấp tu duy, không chấp chẳng tư duy, chẳng chấp sắc, thọ, tưởng, hành, thức, chẳng chấp sắc, thọ, tưởng, hành, thức diệt.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát nếu không chấp trước các pháp, thời không hệ phược nơi sắc, thọ, tưởng, hành, thức, không hệ phược sắc, thọ, tưởng, hành, thức sanh, không hệ phược sắc, thọ, tưởng, hành, thức diệt.

Nếu có thể không hệ phược với các pháp, thời đối với các pháp cũng không giải thoát.

Bởi vì không có chút pháp nào là hiện sanh, đã sanh, sẽ sanh. Không có pháp nào có thể lấy, có thể chấp.

Tất cả các pháp: tự tướng nó là như vậy. Nó không có tự tánh, tự tánh nó vốn rời lìa. Nó chẳng phải một, chẳng phải hai, chẳng phải nhiều, chẳng phải vô lượng, chẳng phải nhỏ, chẳng phải lớn, chẳng phải hẹp, chẳng phải rộng, chẳng phải sâu, chẳng phải cạn, chẳng phải rộn ràng, chẳng phải tịch tịnh, không phải xứ, không phải phi xứ, không phải pháp, không phải phi pháp, không phải thể, không phải chẳng phải thể, chẳng phải có, chẳng phải không có.

Bồ Tát quan sát các pháp là chẳng phải pháp, trong lời nói, thuận theo thế gian, kiến lập chẳng phải pháp làm pháp, chẳng dứt các nghiệp đạo, chẳng bỏ hạnh Bồ Tát, cầu Nhứt thiết trí trọn không thối chuyển, rõ biết tất cả nghiệp duyên như giấc mơ, tất cả âm thanh như vang, tất cả chúng sanh như bóng, tất cả pháp như ảo, nhưng cũng chẳng hoại nhơn duyên nghiệp lực, rõ biết các nghiệp lực công dụng nó rộng lớn, hiểu thấu tất cả pháp đều không sở tác, thật hành đạo vô tác chưa bao giờ tạm bỏ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này trụ Nhứt thiết trí, hoặc xứ hay phi xứ thấy đều hoan hỷ Nhứt thiết trí, nơi tất cả chỗ đều hồi hướng không thối chuyển.

Do nghĩa gì gọi là Hồi hướng?

Vì vĩnh viễn độ thế gian đến bờ giác, vì thoát khỏi năm uẩn đến bờ giác, vì vượt qua ngôn ngữ đến bờ giác, vì xa lìa các vọng tưởng đến bờ giác, vì dứt hẳn thân kiến đến bờ giác, vì lìa hẳn chỗ sở y đến bờ giác, vì tuyệt hẳn sở tác đến bờ giác, vì ra khỏi hẳn các cõi đến bờ giác, vì bỏ hẳn các sự chấp lấy đến bờ giác, vì thoát hẳn thế pháp đến bờ giác. Vì những điều trên đây mà gọi là Hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như thế thời là thuận theo Phật mà trụ, thuận theo pháp mà trụ, thuận theo trí mà trụ, thuận theo Bồ đề mà trụ, thuận theo nghĩa mà trụ, thuận theo hồi hướng mà trụ, thuận theo cảnh giới mà trụ, thuận theo hạnh mà trụ, thuận theo chơn thật mà trụ, thuận theo thanh tịnh mà trụ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát hồi hướng như thế thời là liễu đạt tất cả các pháp, thời là trọn vẹn thừa phụng tất cả Chư Phật, không có một Đức Phật nào mà chẳng thừa phụng, không có một pháp nào mà chẳng cúng dường, không có một pháp nào mà có thể hoại diệt được, không có một pháp nào mà có thể chống trái được, không có một vật nào mà có thể tham trước, không có một pháp nào mà có thể nhàm lìa, với

tất cả pháp trong, pháp ngoài không thấy có một chút diệt hoại trái với luật nhơn duyên. Bồ Tát này đầy đủ pháp lực không hề thôi ngớt.

Chư Phật tử! Đây là bực đại Bồ Tát tùy thuận kiên cố nhưt thiết thiện căn hồi hướng thứ sáu.

Lúc đại Bồ Tát an trụ nơi bực hồi hướng này thời thường được Chư Phật hộ niệm nên được kiên cố bất thối, nhập pháp tánh tu Nhưt thiết trí, tùy thuận pháp nghĩa, tùy thuận pháp tánh, tùy thuận kiên cố tất cả căn lành, tùy thuận tất cả đại nguyện viên mãn, tùy thuận đầy đủ pháp kiên cố, tất cả như Kim Cang không gì phá hoại được, được tự tại với tất cả pháp.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát quán sát mười phương, quán sát đại chúng và quán sát pháp giới xong liền nhập nơi nghĩa thâm thâm của tự cú, tu tập tâm vô lượng rộng lớn, đem lòng đại bi bao trùm thế gian, thêm lớn tánh Phật chủng quá khứ, hiện tại và vị lai, vào nơi công đức của tất cả Phật, thành tựu thần lực tự tại của Chư Phật. Bồ Tát quán sát tâm sở thích của chúng sanh, thuận theo căn lành đáng được thành thực của họ, rồi y cứ nơi pháp tánh thân mà vì họ hiện sắc thân, nương thần lực của Đức Phật nói kệ rằng:

*Bồ Tát hiện thân làm Quốc Vương
Là ngôi cao nhưt ở thế gian
Oai quyền phước đức hơn tất cả
Để làm lợi ích khắp quần sanh.
Lòng Ngài thanh tịnh không nhiễm trước
Tự tại trong đời đều tuân kính
Hoằng tuyên chánh pháp để dạy người
Cho khắp nhơn dân được an ổn.
Hiện sanh dòng sang lên ngôi vua
Thường theo Phật giáo chuyển pháp luân
Bẩm tánh nhơn từ không bạo ngược
Mọi người kính mến tuân lời dạy.
Trí huệ phân biệt thường tỏ sáng
Dung mạo tài năng đều đầy đủ
Truyền lệnh cả nước đều tuân hành
Trừ dẹp quân ma không thừa sót
Giữ chặt tịnh giới không hề phạm
Quyết chí chịu khổ không động lay
Nguyện trừ dứt lòng giận hờn
Luôn thích tu hành theo Phật pháp.
Đồ uống, món ăn, hương, y phục
Xe cộ, giường, nệm, ghế, bàn, đèn
Nhân đến vô lượng món cần dùng
Bồ Tát đều thí cho tất cả.
Vì lợi chúng sanh mà bố thí
Cho họ khai phát quảng đại tâm
Nhân đến Thế Tôn cùng chư Thánh
Lòng đều thanh tịnh rất hoan hỷ.
Bồ Tát cung cấp khắp mọi loài
Sở hữu trong ngoài đều bố thí
Lòng luôn bền vững không động lay
Chẳng hề tạm thời sanh hối tiếc.
Bồ Tát thí đầu hoặc cho mắt
Hoặc thí cánh tay hoặc thí chân
Thịt, da, xương, tùy tất cả vật
Đều vui bố thí lòng không tiếc.
Bồ Tát hiện thân ở ngôi vua*

Dòng họ giàu mạnh hơn mọi người
 Dầu là cát lười cho người xin
 Lòng vẫn vui mừng không luyến tiếc.
 Công đức thí lười của Bồ Tát
 Hồi hướng cho tất cả mọi loài
 Nguyên họ nương nhờ công đức này
 Đều được tướng lười Phật dài rộng.
 Hoặc thí ngôi vua và vợ con
 Hoặc xả thân mình làm tội tở
 Trong lòng hoan hỷ luôn thanh tịnh
 Bồ Tát như vậy không hối tiếc.
 Tùy người sở thích đều thí cho
 Cung cấp đúng thời không mỗi nhọc
 Tất cả sở hữu đều phân chia
 Mọi người đến xin đều đầy đủ.
 Vì nghe pháp, Bồ Tát xả thân
 Tu những hạnh khổ cầu Phật đạo
 Lại vì chúng sanh bỏ tất cả
 Cầu Vô Thượng Giác không thối chuyển.
 Vì nghe chánh pháp nơi chỗ Phật
 Bồ Tát xả thân làm thị giả
 Vì muốn cứu khổ khắp quần sanh
 Lòng thêm hoan hỷ vô biên lượng.
 Bồ Tát thấy Phật đại Đạo Sư
 Từ tâm rộng lớn, cứu độ lớn
 Do đây hơn hẳn lòng vui mừng
 Nghe lãnh pháp vị sâu của Phật.
 Bao nhiêu căn lành Bồ Tát có
 Đều hồi hướng cả cho chúng sanh
 Cứu độ tất cả không sót thừa
 Cho giải thoát hẳn luôn an lạc
 Bao nhiêu quyền thuộc của Bồ Tát
 Dung mạo đẹp xinh trí thông minh
 Y phục, hương thơm cùng vàng ngọc
 Các thứ trang sức đều đẹp đủ,
 Quyền thuộc sang quý như thế này
 Bồ Tát có thể bỏ thí cả
 Chuyên cầu thành Phật độ quần sanh
 Lòng thí cầu này không tạm bỏ.
 Bồ Tát suy gẫm tất cả pháp
 Thật hành đầy đủ hạnh rộng lớn
 Đều đem hồi hướng khắp chúng sanh
 Chẳng có mây may lòng chấp trước.
 Bồ Tát xả thí ngôi Quốc Vương
 Nhân đến thành ấp cùng cả nước
 Cung điện, đền đài và vườn rừng
 Tội đời, thị vệ đều không tiếc.
 Bồ Tát từ lâu vô lượng kiếp
 Đi khắp mọi nơi làm bố thí
 Nhon đó giáo hóa khắp mọi loài
 Đều khiến vượt lên Vô Thượng Giác
 Chúng sanh phạm loại nhiều vô lượng
 Mười phương họp đến đông vô số
 Bồ Tát xem thấy rất vui mừng
 Theo họ cần chi đều cấp đủ.
 Chư Phật hồi hướng như thế nào
 Bồ Tát cũng tu hạnh như thế

Thế Tôn thật hành công hạnh gì?
 Bồ Tát theo học đến toàn vẹn.
 Bồ Tát quán sát tất cả pháp
 Ai là người vào được pháp này?
 Thế nào là vào, chỗ nào vào?
 Thuận theo bố thí lòng không trụ.
 Bồ Tát hướng về trí thiện xảo
 Bồ Tát hướng về pháp phương tiện
 Bồ Tát hướng về nghĩa chơn thật
 Nhưng trong pháp đó vẫn không trước.
 Với tất cả nghiệp không phân biệt
 Cũng chẳng nhiệm trước nơi nghiệp quả
 Biết tánh Bồ đề theo duyên khởi
 Bồ Tát tùy thuận nhập pháp giới.
 Chẳng ở trong thân mà có nghiệp
 Cũng chẳng nơi tâm mà trụ trước
 Trí huệ rõ biết không nghiệp tánh
 Vì do nhơn duyên, nghiệp chẳng mất.
 Lòng chẳng vọng chấp pháp quá khứ
 Cũng chẳng tham lấy pháp vị lai
 Chẳng thấy hiện tại có pháp trụ
 Rõ thấu tam thế đều trống lặng
 Bồ Tát thấu triệt ngần mé “sắc”.
 “Thọ, tướng, hành, thức” cũng thấu suốt
 Vượt khỏi thế gian dòng sanh tử
 Tâm ý khiêm hạ luôn thanh tịnh.
 Quán kỹ Ngũ uẩn, Thập nhị xứ,
 Quán Thập bát giới và thân mình
 Mỗi mỗi nơi đây cầu Bồ Đề.
 Thế tánh rốt ráo bất khả đắc.
 Chẳng lấy tướng thường trụ của pháp
 Nơi tướng đoạn diệt cũng chẳng chấp
 Pháp tánh: phi hữu cũng phi vô
 Nghiệp lý thuận tự trọn vô tận.
 Đối với các pháp không sở trụ
 Đối với chúng sanh và Bồ Đề.
 Mười phương quốc độ khắp ba đời
 Cầu đó rốt ráo bất khả đắc.
 Quán được các pháp đều như vậy
 Thời sự hiểu biết đồng Chư Phật,
 Dầu tìm tự tánh bất khả đắc
 Công hạnh Bồ Tát chẳng luống uổng.
 Bồ Tát biết pháp theo duyên có
 Chẳng trái tất cả đạo đã tu
 Khai thị giải thoát những nghiệp nhơn
 Vì muốn chúng sanh đều thanh tịnh.
 Đây là đạo hạnh của người trí
 Là điều chỉ giáo của Như Lai
 Tùy thuận tư duy vào chánh nghĩa
 Tự nhiên giác ngộ thành Bồ Đề.
 Các pháp: không sanh cũng không diệt
 Cũng lại không đến và không đi
 Cũng chẳng chết đây mà sanh kia
 Người này giác ngộ các Phật pháp.
 Rõ thấu thật tánh của các pháp
 Nhưng không phân biệt nơi pháp tánh
 Biết pháp không tánh không phân biệt

Người này chứng nhập trí huệ Phật,
 Pháp tánh ở khắp tất cả chỗ
 Khắp cả chúng sanh và quốc độ
 Ba đời đều khắp không sót thừa
 Cũng không hình tướng có thể được.
 Tất cả Chư Phật chỗ giác ngộ
 Thấy đều nhiếp lấy không còn thừa
 Dầu rằng diễn nói tất cả pháp
 Nhưng các pháp đó đều chẳng có.
 Như pháp tánh kia khắp tất cả
 Bồ Tát hồi hướng cũng cùng khắp
 Hồi hướng tất cả cho chúng sanh
 Thường ở thế gian không thôi chuyển.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát bình đẳng tùy thuận nhiếp thiết chúng sanh hồi hướng?

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát tùy theo tất cả căn lành mà mình đã tích tập, như là: Căn lành nhỏ, căn lành lớn, căn lành rộng, căn lành nhiều, vô lượng căn lành, các loại căn lành, vi trần số căn lành, vô số căn lành, vô biên căn lành, bất khả tư căn lành, bất khả lượng căn lành, Phật cảnh giới căn lành, Pháp cảnh giới căn lành, Tăng cảnh giới căn lành, thiện tri thức cảnh giới căn lành, tất cả chúng sanh cảnh giới căn lành, phương tiện thiện xảo cảnh giới căn lành, tu các thiện căn cảnh giới căn lành, nội cảnh giới căn lành, ngoại cảnh giới căn lành, vô biên pháp trợ đạo cảnh giới căn lành, căn lành siêng tu tất cả xả thí căn lành quyết chí rốt ráo trừ tận giới, căn lành tất cả hạnh xả thí đều kham chịu khổ, căn lành tâm thường tinh tấn không thôi chuyển, căn lành dùng phương tiện lớn nhập vô lượng tam muội, căn lành dùng trí huệ khéo quán sát, căn lành biết tâm hành sai khác của tất cả chúng sanh, căn lành chứa nhóm vô biên công đức, căn lành siêng tu tập hạnh Bồ Tát, căn lành khắp bao trùm nuôi nấng tất cả thế gian.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đối với căn lành này, an trụ tu hành nhiếp nhập chứa nhóm đầy đủ, tâm thanh tịnh hiểu rõ. Lúc phát khởi khai thị, được tâm kham nhẫn, đóng cửa ác đạo, khéo điều nhiếp sáu căn trọn vẹn oai nghi, viên mãn chánh hạnh, rời xa sự điên đảo, kham làm pháp khí của Chư Phật, có thể làm phước điền tốt của chúng sanh. Bồ Tát này được Chư Phật hộ niệm thêm lớn Phật thiện căn, ở trong Phật nguyện, thật hành Phật nghiệp, tâm được tự tại đồng với tam thế Phật, đến Phật đạo tràng, vào trí lực Phật, đủ tướng hảo của Phật, vượt hẳn thế gian, chẳng thích sanh cõi Trời, chẳng tham giàu vui, chẳng chấp pháp hành.

Tất cả căn lành, Bồ Tát này đều đem hồi hướng làm tặng công đức Của tất cả chúng sanh. Bồ Tát này an trụ nơi vô thượng đạo che chở khắp tất cả, nơi đường hư vọng cứu khổ chúng sanh cho họ ở an nơi tất cả pháp lành, mở cửa Vô Thượng Giác, khắp tất cả cảnh giới không dứt không hết, dựng tràng trí huệ nghiêm tịnh đại đạo, có thể thị hiện khắp tất cả thế gian khiến họ dứt trừ cấu nhiễm.

Bồ Tát khéo điều phục tâm, sanh vào nhà Phật, Phật chủng thanh tịnh đầy đủ công đức, là phước điền lớn làm chỗ nương tựa cho đời. Đặt để chúng sanh đều làm cho họ thanh tịnh thường siêng tu tập tất cả căn lành.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc dùng năng lực của tâm đại Bồ Đề chí nguyện thanh tịnh mà tu các căn lành, thời tự nghĩ rằng: các căn lành này là chỗ chứa nhóm của tâm bồ đề, là chỗ tư duy của tâm Bồ đề, là chỗ phát khởi của tâm bồ đề, là chỗ mong muốn của tâm Bồ đề, là chỗ thêm lớn của tâm Bồ đề, đều vì xót thương tất cả chúng sanh, đều vì thẳng cầu Nhiếp thiết chúng trí, đều trọn nên mười trí lực của Như Lai.

Do tự suy nghĩ như vậy nên căn lành thêm lớn, trọn không thôi chuyển.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại tự suy nghĩ: nguyện do năng lực của căn lành này mà tôi tu hạnh Bồ Tát

suốt kiếp vị lai, đều đem ban bố cho tất cả chúng sanh. Nguyên cho vô số thế giới tràn đầy châu báu, vô số thế giới tràn đầy y phục, vô số thế giới tràn đầy hương thơm, vô số thế giới tràn đầy đồ trang sức, vô số thế giới tràn đầy báu ma ni, vô số thế giới tràn đầy hoa đẹp, vô số thế giới tràn đầy thức ăn ngon, vô số thế giới tràn đầy cửa cái, vô số thế giới tràn đầy giường ghế, vô số thế giới tràn đầy mũ báu, trái y đẹp, giảng màn báu.

Giả sử có một người thường đến Bồ Tát để cầu xin mãi đến cùng tận kiếp vị lai. Bồ Tát đem những đồ vật trên đây ban cho họ không hề biết mỗi biết nhằm, cũng không tạm nghỉ. Như nói một người, với tất cả chúng sanh cũng như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc bố thí như vậy, không lòng hư dối, không lòng mong cầu, không lòng danh dự, không lòng hối tiếc, không lòng buồn phiền, chỉ phát tâm cầu Nhứt thiết trí, phát tâm thí xả tất cả, phát tâm thương xót chúng sanh giáo hóa họ được thành thực đến bậc Vô Thượng Giác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem các căn lành hồi hướng như vậy, luôn bố thí cùng tận kiếp vị lai, thường an trụ nơi tâm Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: tôi vì tất cả chúng sanh nên muốn cho vô số thế giới tràn đầy bửu tượng đủ cả bảy chi, tánh rất thuần, trên lưng thiết tràng vàng, giảng lưới vàng, châu báu trang nghiêm, rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy bửu mã, như Long mã Vương, cũng dùng mọi thứ bửu vật để trang nghiêm rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy kỹ nữ đều có tài đàn ca ra các thứ tiếng vi diệu rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy nam nữ rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy thân của mình, rồi phát tâm Bồ đề đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy đều của mình, rồi phát tâm không phóng dật đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy mắt của mình rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy máu, thịt, xương, tủy của mình rồi đem bố thí cả không luyến tiếc. Nguyên vô số thế giới tràn đầy ngôi vua rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy tôi đòi công bộc rồi đem bố thí.

Đại Bồ Tát dùng lòng xả thí rộng lớn đem tất cả những thân, những vật như vậy bố thí cho chúng sanh cùng tận kiếp vị lai. Như với một chúng sanh, với tất cả chúng sanh cùng tận chúng sanh giới cũng đều như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát ở nơi một thế giới tu Bồ Tát hạnh suốt kiếp vị lai đem những vật như vậy ban bố cho một chúng sanh, hẳn đến ban bố cho tất cả chúng sanh đều được đầy đủ. Như sự bố thí nơi một thế giới, nơi tất cả thế giới cùng tận hư không giới khắp pháp giới đều cũng như vậy.

Lòng đại bi của Bồ Tát trùm bao khắp cả, không hờ không ngớt, xót thương tất cả, tùy theo chỗ cần dùng của người xin mà cung cấp cho. Không để việc bố thí vì gặp trở duyên mà ngừng nghỉ, hẳn đến không chút lòng mỏi mệt đâu trong khoảng đờn chỉ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc bố thí như vậy bèn sanh những tâm này:

Tâm vô trước, tâm vô phục, tâm giải thoát, tâm đại lực, tâm thậm thâm, tâm thiện nhiếp, tâm vô chấp, tâm không thọ giả, tâm khéo điều phục, tâm chẳng tán loạn, tâm chẳng vọng chấp, tâm bửu tánh, tâm chẳng cầu báo, tâm rõ thấu tất cả pháp, tâm đại hồi hướng, tâm khéo giải quyết các nghĩa lý, tâm làm tất cả chúng sanh trụ vô thượng trí, tâm sanh đại pháp quang minh, tâm chứng nhập Nhứt thiết trí trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem căn lành đã chứa nhóm, trong mỗi niệm hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh của báu đầy đầy không thiếu thốn. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu vô tận

tạng đại công đức. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả an ổn khoái lạc. Nguyên tất cả chúng sanh thêm lớn hạnh Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh trọn nên vô lượng pháp thù thắng đệ nhất. Nguyên tất cả chúng sanh được chẳng thối chuyển nơi Phật thừa. Nguyên tất cả chúng sanh thấy khắp tất cả Chư Phật ở mười phương. Nguyên tất cả chúng sanh xa hẳn những phiền não thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh đều được tâm thanh tịnh bình đẳng. Nguyên tất cả chúng sanh lìa những chướng nạn được Nhưlett thiết trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như thế phát tâm hoan hỷ. Vì làm cho tất cả chúng sanh được lợi ích an lạc. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tâm bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tâm xả thí. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm hoan hỷ bố thí. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí thoát hẳn sự bần cùng. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí vô số của báu. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí khắp cả, bố thí vô lượng, bố thí tất cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí cùng tận kiếp vị lai không dứt. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả không hề hối tiếc. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả vật dụng. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí thuận theo người xin. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí nhiếp thọ mọi loài. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí rộng lớn. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí vô lượng món trang nghiêm. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí không chấp trước. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí rất mạnh mẽ như Kim Cang. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí như ánh sáng mặt nhật. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí nhiếp lấy Phật trí. Vì làm cho tất cả chúng sanh thiện căn quyền thuộc đầy đủ. Vì làm cho tất cả chúng sanh thiện căn trí huệ thường hiện tiền. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn tâm thanh tịnh chẳng hư hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu thiện căn thanh tịnh có thể. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở trong chúng tử phiền não được giác ngộ. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả những nghi hoặc. Vì làm cho tất cả chúng sanh công đức trí huệ thanh tịnh bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn công đức không hư hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh được đầy đủ chánh định thanh tịnh bất động. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi Nhưlett thiết trí trí chẳng hư hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh trọn nên vô lượng công hạnh thần thông thanh tịnh của Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu tập thiện căn vô trước. Vì làm cho tất cả chúng sanh nhớ đến tâm thanh tịnh của tam thế Chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được căn lành thanh tịnh thù thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả chướng đạo của ma. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ những pháp công đức thanh tịnh bình đẳng vô ngại. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm quảng đại luôn nhớ đến Chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường gần gũi Chư Phật và siêng cúng dường. Vì làm cho tất cả chúng sanh mở rộng tất cả những cửa căn lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn khắp các pháp lành thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều thanh tịnh tâm vô lượng, tâm quảng đại, tâm tối thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu tâm bố thí thanh tịnh bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phụng trì thanh tịnh Thí Ba la mật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Nhẫn Ba la mật. Vì làm cho tất cả chúng sanh trụ Tĩnh Tấn Ba la mật thường không biếng trễ. Vì làm cho tất cả chúng sanh trụ nơi vô lượng chánh định phát khởi các môn thần thông. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Bát Nhã Ba la mật biết tất cả pháp đều không thể tánh. Vì làm cho tất cả chúng sanh viên mãn pháp giới thanh tịnh vô biên. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu căn lành tất cả thần thông đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi hạnh bình đẳng chứa nhóm toàn vẹn các pháp lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo vào khắp tất cả cảnh giới của Chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh thân, ngữ, ý đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh quả lành đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ thấu các pháp đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ thấu thiết nghĩa đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu những công hạnh cao đẹp đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu nguyện lớn của Bồ Tát đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh chứng được tất cả công đức trí huệ đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu căn lành đồng thể hồi hướng phát sanh Nhưlett thiết trí đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh trang nghiêm thanh tịnh tất cả cõi Phật đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh thấy tất cả Chư Phật nhưng không chấp trước đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh đủ các tướng tốt công đức trang nghiêm đều viên mãn

cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh được sáu mươi thứ âm thanh lời nói chắc thiết đều đáng tin nhận, trang nghiêm với trăm ngàn pháp môn, âm thanh công đức vi diệu vô ngại của Như Lai đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh được mười trí lực trang nghiêm tâm vô ngại bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được pháp minh vô tận của Chư Phật, tất cả biện tài đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh được vô thượng vô úy là sư tử hồng giữa nhơn loại. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Như thuyết trí chuyên pháp luân vô tận bất thối chuyển. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ tất cả pháp khai thị diễn thuyết đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh đúng thời tu tập pháp lành thanh tịnh đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu pháp bửu vô thượng của đấng Đạo Sư đều được thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh nơi một trang nghiêm, nơi vô lượng trang nghiêm, nơi đại trang nghiêm. Nơi Chư Phật trang nghiêm đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh vào khắp cả những cảnh giới trong ba đời. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể qua đến tất cả cõi Phật nghe lãnh chánh pháp. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ lợi ích, trong đời tôn trọng xem như Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng Như thuyết trí biết rõ tất cả pháp. Vì làm cho tất cả chúng sanh thật hành công hạnh bất động được viên mãn quả vô ngại. Vì làm cho tất cả chúng sanh sáu căn đều được thần thông biết được căn tánh của tất cả chúng sanh. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ bình đẳng vô sai biệt hoàn toàn thanh tịnh nơi pháp như tướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thuận nơi lý tánh, đầy đủ tất cả thiện căn. Vì làm cho tất cả chúng sanh, đều thông đạt thần thông tự tại của tất cả Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh được vô tận công đức của Phật, hoặc phước hoặc trí đều bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm Bồ đề hiểu tất cả pháp bình đẳng một tướng không thiếu sót. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ thấu chánh pháp làm ruộng phước đức tối thượng của thế gian. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu đại bi thanh tịnh bình đẳng làm phước điền lớn cho người bố thí. Vì làm cho tất cả chúng sanh kiên cố bậc như không bị ngăn trở phá hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh thấy liền được lợi ích không bị xô dè. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu tâm bình đẳng tối thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo rõ thấu được tất cả pháp được đại vô úy. Vì làm cho tất cả chúng sanh phóng một quang minh chiếu khắp tất cả thế giới ở mười phương. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu tất cả hạnh tinh tấn của Bồ Tát không giải đãi thối thất. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng một hạnh nguyện khắp trùm tất cả hạnh nguyện. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng một âm thanh vi diệu khiến khắp thính giả đều hiểu được cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể đầy đủ tất cả tâm thanh tịnh của Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh được gặp các bậc thiện tri thức và đều kính thờ. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát chẳng ngớt điều phục chúng sanh. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng biện tài vi diệu đủ cả âm thanh theo cơ nghi diễn thuyết không dứt. Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể dùng một tâm biết tất cả tâm, đem tất cả căn lành khắp hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường thích chứa nhóm tất cả căn lành an lập chúng sanh nơi trí thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Như thuyết trí và thân phước đức trí huệ thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo biết căn lành của mọi loài, tất cả sự quan sát hồi hướng đều thành tựu. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Như thuyết trí thành bậc Đẳng Chánh Giác. Vì làm cho tất cả chúng sanh được đầy đủ trí huệ thần thông, khi hiện ra ở một nơi thời khắp mọi nơi đều hiện ra cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí phổ trang nghiêm, khi nghiêm tịnh một pháp hội thời tất cả pháp hội đều nghiêm tịnh cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở một Phật độ mà thấy khắp tất cả Phật độ. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng vô lượng vô tận đồ trang nghiêm để trang nghiêm khắp tất cả Phật độ. Vì làm cho tất cả chúng sanh nơi tất cả pháp đều có thể thấu rõ nghĩa thậm thâm. Vì làm cho tất cả chúng sanh được thần thông tự tại tối thượng của Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tất cả công đức thần thông tự tại phi như phi dị. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả thiện căn bình đẳng, được khắp Chư Phật xoa đánh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được viên mãn trí thân thanh tịnh, là bậc tôn quý như trong các cõi.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát xót thương làm lợi ích an lạc cho tất cả chúng sanh như vậy. Bồ Tát đều làm cho họ được thanh tịnh, xa rời tham ganh, được sự vui thắng diệu, đủ công đức lớn, phát tín giải lớn, lia hẳn lòng giận hờn và lòng nhớ đục, lòng họ thanh tịnh ngay thẳng hiền hòa, không còn đua vạy ngu si, thật hành công hạnh xuất ly bền vững không lay động, tâm bình đẳng trọn không thối chuyển, thành tựu đầy đủ pháp lực trắng trong, không mất không hại, khéo hồi hướng, thường tu chánh hạnh điều phục chúng sanh, diệt trừ tất cả nghiệp ác, tự tu các khổ hạnh và tất cả thiện căn, lại khuyên chúng sanh đồng

tu tập, vì chúng sanh mà chịu đủ mọi sự khổ, dùng mắt trí huệ quan sát các căn lành, biết các căn lành đều lấy trí huệ làm tánh, rồi phương tiện hồi hướng cho tất cả chúng sanh:

Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được an trụ nơi tất cả công đức thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể nhiếp thọ tất cả căn lành, biết tánh và nghĩa của các công đức. Vì làm cho tất cả chúng sanh khắp thanh tịnh tất cả những căn lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở trong cảnh giới phước đức gieo trồng pháp lành, lòng không hối hận.

Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể nhiếp thọ khắp tất cả chúng sanh, đều đưa mỗi người đến bậc Nhất thiết trí. Vì làm cho tất cả chúng sanh nhiếp khắp tất cả thiện căn, mỗi mỗi đều tương ưng với bình đẳng hồi hướng.

Đại Bồ Tát này lại đem các căn lành hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an ổn. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an lạc. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo giải thoát. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo bình đẳng. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo tỏ suốt. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an trụ nơi những pháp trắng trong. Nguyện tất cả chúng sanh đều được con mắt vô ngại. Nguyện tất cả chúng sanh khéo điều phục tâm mình. Nguyện tất cả chúng sanh đủ cả mười trí lực điều phục mọi loài.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy lòng chẳng chấp nghiệp, chẳng chấp báo, chẳng chấp thân, chẳng chấp vật, chẳng chấp cõi, chẳng chấp phương, chẳng chấp chúng sanh, chẳng chấp không chúng sanh, chẳng chấp tất cả pháp, chẳng chấp không tất cả pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy đem căn lành này bố thí khắp thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu Phật trí, được tâm thanh tịnh trí huệ sáng suốt, nội tâm tịch tịnh, ngoại duyên chẳng động, thêm lớn và thành tựu chủng tánh Phật ba đời.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc tu hành hồi hướng như vậy, vượt ta tất cả không ai hơn được. Bao nhiêu ngôn ngữ của tất cả thế gian đều đồng ngợi khen cũng chẳng hết được. Tu khắp tất cả Bồ Tát hạnh. Đều có thể qua đến tất cả cõi Phật. Thấy khắp Chư Phật không bị chướng ngại. Lại có thể thấy khắp công hạnh của chư Bồ Tát. Dùng phương tiện lành phân biệt câu nghĩa thâm thâm của các pháp cho chúng sanh. Được đà la ni diễn nói diệu pháp suốt tận thười vì lai không thôi nghỉ. Vì tất cả chúng sanh nên khoảng mỗi niệm, dường như bóng hình, hiện thân khắp bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới cúng dường Chư Phật, nghiêm tịnh khắp bất khả thuyết bất khả thuyết Phật độ. Bồ Tát tu hành nghiêm tịnh cõi Phật, trí huệ, không biết nhàm đủ. Trong mỗi niệm làm cho bất khả thuyết bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha chúng sanh đều được trọn vẹn thanh tịnh bình đẳng. Ở trong tất cả quốc độ kia, Bồ Tát siêng tu tất cả môn Ba la mật, nhiếp thọ chúng sanh, thành tựu tịnh nghiệp. Được nhĩ căn vô ngại nghe khắp pháp luân của mỗi mỗi Đức Phật diễn dạy trong bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới, nghe rồi thọ trì siêng tu tập, không hề bỏ rời. Bồ Tát này trụ nơi thần thông vô sở đắc, vô y chỉ, vô tác, vô trước, trong khoảng một sát na, một đờn chỉ, phân thân đến khắp bất khả thuyết cõi Phật, cùng chư Bồ Tát đồng một thầy biết.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc tu tập hạnh Bồ Tát như vậy còn có thể thành tựu viên mãn vô lượng bất khả thuyết bất khả thuyết công đức thanh tịnh, huống là thành tựu Vô thượng Bồ đề. Tất cả Phật độ bình đẳng thanh tịnh, tất cả chúng sanh bình đẳng thanh tịnh, tất cả thân bình đẳng thanh tịnh, tất cả căn bình đẳng thanh tịnh, tất cả nghiệp quả bình đẳng thanh tịnh, tất cả chúng hội đạo tràng bình đẳng thanh tịnh, tất cả hạnh viên mãn bình đẳng thanh tịnh, tất cả pháp trí phương tiện bình đẳng thanh tịnh, tất cả chí nguyện hồi hướng bình đẳng thanh tịnh, tất cả thần thông cảnh giới bình đẳng thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy được pháp môn tất cả công đức thanh tịnh hoan hỷ, vô lượng công đức đều viên mãn trang nghiêm.

Lúc Đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, chúng sanh chẳng trái tất cả cõi; cõi chẳng trái tất cả chúng sanh; cõi và chúng sanh chẳng trái tất cả nghiệp; nghiệp chẳng trái chúng sanh và cõi; tư duy chẳng trái tâm; tâm chẳng trái tư duy; tâm và tư duy chẳng trái cảnh giới; cảnh giới chẳng trái tâm và tư duy; nghiệp chẳng trái báo; báo chẳng trái nghiệp; nghiệp chẳng trái nghiệp đạo; nghiệp đạo chẳng trái nghiệp; pháp tánh chẳng trái tướng; pháp tướng chẳng trái tánh; pháp sanh chẳng trái tánh; pháp tánh chẳng trái sanh; cõi bình đẳng chẳng trái chúng sanh bình đẳng; chúng sanh bình đẳng chẳng trái cõi bình đẳng; tất cả chúng sanh bình đẳng trái tất cả pháp bình đẳng; tất cả pháp bình đẳng chẳng trái tất cả chúng sanh bình đẳng, mé lý dục bình đẳng chẳng trái tất cả chúng sanh an trụ bình đẳng; tất cả chúng sanh an trụ bình đẳng chẳng trái mé lý dục bình đẳng; quá khứ chẳng trái vị lai; vị lai chẳng trái quá khứ; quá khứ vị lai chẳng trái hiện tại; hiện tại chẳng trái quá khứ vị lai; thế gian bình đẳng chẳng trái Phật bình đẳng; Phật bình đẳng chẳng trái thế gian bình đẳng; Bồ Tát hạnh chẳng trái Nhứt thiết trí; Nhứt thiết trí chẳng trái Bồ Tát hạnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy được nghiệp bình đẳng, báo bình đẳng, thân bình đẳng, phương tiện bình đẳng, nguyện bình đẳng, tất cả chúng sanh bình đẳng, tất cả cõi bình đẳng, tất cả hạnh bình đẳng, tất cả trí bình đẳng, tam thế Phật bình đẳng, được phụng thờ tất cả Phật, được cúng dường tất cả Bồ Tát, được gieo trồng tất cả căn lành, viên mãn tất cả nguyện lớn, giáo hóa tất cả chúng sanh, rõ biết tất cả nghiệp, thờ cúng tất cả thiện tri thức, vào tất cả đạo tràng, thông đạt tất cả chánh giáo, thành tựu viên mãn tất cả pháp lành.

Chư Phật tử! Đây là bực Đại Bồ Tát bình đẳng tùy thuận nhứt thiết chúng sanh hồi hướng thứ bảy.

Đại Bồ Tát thành tựu bực hồi hướng này thời có thể xô dẹp tất cả ma oán, nhổ gai dục nhiễm, được vui xuất ly, trụ nơi tánh vô nhị, đủ oai đức lớn cứu độ chúng sanh, là vua công đức thần thông vô ngại, qua tất cả cõi, vào nơi tịch diệt, đủ tất cả thân, thành hạnh Bồ Tát, nơi các hạnh nguyện tâm được tự tại, phân biệt rõ biết tất cả pháp, đều có thể vãng sanh khắp tất cả Phật độ, được nhĩ căn vô ngại nghe tất cả âm thanh của tất cả cõi, được huệ nhãn thanh tịnh thấy tất cả Phật chưa từng tạm rời, nơi tất cả cảnh giới thành tựu thiện căn, tâm không cao hạ, nơi tất cả pháp được vô sở đắc.

Đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn bình đẳng tùy thuận tất cả chúng sanh mà hồi hướng như vậy.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát nương thần lực của Phật quán sát khắp mười phương mà nói kệ rằng:

*Bồ Tát tu hành những công đức
Vi diệu rộng lớn rất sâu xa
Nhẫn đến một niệm mà tu hành
Đều hay hồi hướng vô biên lượng.
Bao nhiêu sở hữu của Bồ Tát
Nhiều thứ đầy đầy vô lượng ức
Hương tượng, bửu mã để thắng xe
Y phục, châu báu đều đẹp lạ,
Hoặc đem đều, mắt và tay chân,
Hoặc thêm thân thịt cùng xương tủy
Đều khắp mười phương vô lượng cõi
Khắp bố thí cho cả mọi loài
Tu tập trong vô lượng ức kiếp
Tất cả công đức đều hồi hướng
Vì muốn cứu độ các quần sanh
Bồ Tát rớt ráo không thối chuyển.*

Bồ Tát vì độ các chúng sanh
 Thường tu hồi hướng hạnh tối thắng
 Khiến khắp ba cõi được an vui
 Điều khiến sẽ thành quả Vô thượng.
 Bồ Tát khắp phát nguyện bình đẳng
 Tùy chỗ chứa nhóm nghiệp thanh tịnh
 Điều đem hồi hướng thí chúng sanh
 Thế nguyện rộng lớn trọn không bỏ.
 Nguyện lực Bồ Tát vô hạn ngại
 Nhiếp thọ tất cả các thế gian
 Hồi hướng như vậy khắp quần sanh
 Chưa hề tạm sanh lòng phân biệt.
 Nguyện cho chúng sanh trí sáng suốt
 Bồ thí, trí giới đều thanh tịnh
 Tinh tấn tu hành chẳng bỏ trễ.
 Nguyện lớn như vậy không thôi dứt.
 Bồ Tát hồi hướng đến bờ kia
 Khắp khai pháp môn diệu thanh tịnh
 Trí huệ đồng với đấng Thế Tôn
 Phân biệt thiết nghĩa được rõ ráo.
 Bồ Tát đã thông suốt ngôn từ
 Các thứ trí huệ cũng như vậy
 Thuyết pháp đúng lý không chướng ngại
 Nhưng nơi trong ấy lòng không chấp.
 Chẳng thấy các pháp là có hai
 Cũng lại chẳng thấy là bất nhị
 Nơi nhị, bất nhị thấy đều rời
 Biết đó đều là đường ngôn ngữ
 Biết các thế gian đều bình đẳng
 Điều là nghiệp của ngữ, ý, thân
 Chúng sanh huyễn hóa không có thiệt
 Tất cả quả báo từ đây sanh.
 Tất cả sở hữu của thế gian
 Các thứ quả báo đều chẳng đồng
 Tất cả đều do nghiệp lực thành
 Nếu diệt được nghiệp nó đều dứt.
 Bồ Tát quán sát các thế gian
 Thân, khẩu, ý nghiệp đều bình đẳng
 Cũng khiến chúng sanh trụ bình đẳng
 Dường như Thế Tôn đấng Vô thượng
 Thiện nghiệp, Bồ Tát đều hồi hướng.
 Khiến khắp chúng sanh "Sắc" thanh tịnh
 Phước đức phương tiện đều đầy đủ
 Đồng với Điều Ngự đấng Vô thượng.
 Bồ Tát lợi ích khắp quần sanh
 Vô biên công đức đều hồi hướng
 Nguyện cho oai quang hơn thế gian
 Được thành thân dũng mãnh đại lực.
 Bao nhiêu công đức đã tu tập
 Nguyện khắp thế gian đều thanh tịnh
 Chư Phật thanh tịnh không ai sánh
 Chúng sanh thanh tịnh cũng như vậy.
 Bồ Tát nơi nghĩa được khéo hiểu
 Biết được Phật pháp là hơn hết
 Đem những nghiệp lành đồng hồi hướng
 Nguyện khắp chúng sanh đồng với Phật.
 Bồ Tát rõ biết các pháp không

*Tất cả thế gian không sở hữu
 Không có tạo tác và tác giả
 Nghiệp báo chúng sanh cũng chẳng mất.
 Các pháp tịch diệt, chẳng tịch diệt
 Xa rời hai tâm phân biệt này
 Biết các phân biệt là thế kiến
 Vào nơi chánh vị hết phân biệt.
 Phật tử chơn thiệt như vậy thấy
 Từ nơi Phật pháp mà hóa sanh
 Bỏ Tất hồi hướng khéo như vậy
 Thế gian nghi hoặc đều trừ diệt.*

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát chơn như tướng hồi hướng?

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này chánh niệm rõ ràng, tâm vững chắc, xa rời mê lầm, chuyên tâm tu hành, thâm tâm chẳng lay động, thành nghiệp chẳng hư hoại, thẳng đến Nhứt thiết trí trọn không thối chuyển, chí cầu Đại thừa, dũng mãnh vô úy, trông các cội lành, an ổn khắp thế gian sanh căn lành tối thắng, tu pháp lành thanh tịnh, thêm lớn đức đại bi, thành tựu tâm bửu, thường niệm Chư Phật, hộ trì chánh pháp, tin chắc đạo Bồ Tát, thành tựu vô lượng thiện căn vi diệu thanh tịnh, siêng tu tập tất cả công đức trí huệ, là Điều Ngự Sư sanh những pháp lành, dùng trí phương tiện đem hồi hướng.

Bấy giờ Bồ Tát dùng huệ nhãn xem khắp những thiện căn đã có vô lượng vô biên. Lúc tu tập những thiện căn này, hoặc cầu duyên, hoặc sắm sửa, hoặc dọn sạch, hoặc thẳng tiến, hoặc chuyên gắng, hoặc khởi hành, hoặc sáng suốt, hoặc thuần gồm xét, hoặc khai thị.

Tất cả như vậy có nhiều môn, nhiều cảnh, nhiều tướng, nhiều sự, nhiều phần, nhiều hạnh, nhiều danh tự, nhiều phân biệt, nhiều xuất sanh, nhiều tu tập.

Nơi đây có tất cả thiện căn đều là do phát tâm đại Bồ đề cầu Nhứt thiết chủng trí mà kiến lập cả, chỉ có một không hai, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện được thân viên mãn vô ngại tu hạnh Bồ Tát. Nguyện được khẩu thanh tịnh vô ngại tu hạnh Bồ Tát. Nguyện được ý thành thành tựu vô ngại an trụ nơi Đại thừa. Nguyện được tâm thanh tịnh viên mãn vô ngại tu tất cả hạnh Bồ Tát. Nguyện khởi tâm bố thí rộng lớn vô lượng châu cấp tất cả chúng sanh. Nguyện đối với các pháp tâm được tự tại diễn xướng đại pháp không bị che chướng. Nguyện được thông đạt Nhứt thiết trí, phát tâm Bồ đề chiếu khắp thế gian. Nguyện thường chánh niệm tam thế Phật, quán tưởng Đức Như Lai thường hiện ở trước. Nguyện trụ nơi chí nguyện viên mãn tăng thượng xa lìa tất cả ma oán. Nguyện được an trụ mười trí lực của Phật, luôn nhiếp khắp tất cả chúng sanh. Nguyện được tam muội đi khắp các cõi, nhưng không nhiễm trước nơi thế gian. Nguyện trụ các thế giới không nhàm mỏi luôn giáo hóa chúng sanh. Nguyện khởi vô lượng phương tiện về tư huệ, thành tựu đạo hạnh bất tư nghi của Bồ Tát. Nguyện được trí chẳng mê lầm đối với mười phương đều có thể phân biệt tất cả thế gian. Nguyện được trí lực thần thông tự tại, trong khoảng một niệm đều có thể nghiêm tịnh tất cả cõi nước. Nguyện được vào khắp tự tánh của các pháp, thấy tất cả thế gian đều thanh tịnh. Nguyện được sanh khởi trí vô sai biệt, trong khoảng sát na vào tất cả cõi. Nguyện đem tất cả sự trang nghiêm của các cõi hiện thị ra tất cả để giáo hóa vô lượng vô biên chúng sanh. Nguyện ở trong một cõi Phật hiện thị vô biên pháp giới, tất cả cõi Phật cũng đều như vậy. Nguyện được trí tự tại đại thần thông có thể qua đến tất cả cõi Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng các căn lành nguyện được trang nghiêm tất cả cõi Phật. Nguyện được khắp cùng tất cả thế giới. Nguyện được thành tựu trí huệ quán sát.

Như vì thân mình mà hồi hướng như vậy, vì tất cả chúng sanh cũng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh lia hẳn tất cả địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ. Nguyện tất cả chúng sanh trừ diệt tất cả nghiệp chướng ngại. Nguyện tất cả chúng sanh được trí huệ bình đẳng tâm bao khắp mọi nơi. Nguyện tất cả chúng sanh đối với kẻ oán người thân đều bình đẳng nhiếp thọ, đều làm cho an vui trí huệ thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh trí huệ viên mãn, tịnh quang soi khắp. Nguyện tất cả chúng sanh tư huệ thành tựu viên mãn rõ nghĩa chơn thật. Nguyện tất cả chúng sanh dùng chí nguyện thanh tịnh thẳng cầu Bồ đề được trí vô lượng. Nguyện tất cả chúng sanh có thể hiện khắp chỗ ở an ổn.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát luôn dùng thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn tất cả chúng sanh gặp được mây mát mẻ rưới mưa pháp. Vì muốn tất cả chúng sanh thường gặp phước điền cảnh giới tối thắng. Vì muốn tất cả chúng sanh đều khéo vào được và tự hộ trì tâm đại Bồ đề. Vì muốn tất cả chúng sanh khéo an trụ lia những phiền não. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được trí thần thông vô ngại. Vì muốn tất cả chúng sanh được thân tự tại thị hiện khắp nơi. Vì muốn tất cả chúng sanh thành tựu Như thiết chủng trí tối thắng, khắp làm việc lợi ích không để luống qua. Vì muốn tất cả chúng sanh nhiếp khắp mọi loài làm cho đều thanh tịnh. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được rốt ráo Như thiết trí. Vì muốn tất cả chúng sanh tâm chẳng động lay, không chướng ngại.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thấy những thứ đáng ưa thích, như cõi nước, vườn, rừng, cỏ cây, bông trái, hương thơm, y phục đẹp, châu báu, các vật trang sức, thôn xóm, tụ lạc. Hoặc thấy bậc Đế vương oai đức tự tại, hoặc thấy chỗ ở không ồn náo. Khi thấy xong, Bồ Tát dùng Phật trí siêng năng tu tập trọn vẹn vô lượng công đức thắng diệu. Bồ Tát vì chúng sanh mà cần cầu pháp lành, không phóng dật, chứa nhiều điều lành rộng như biển và che khắp tất cả, là chỗ y tựa của các pháp lành. Bồ Tát đem các căn lành phương tiện hồi hướng mà không phân biệt, khai thị vô lượng các môn thiện căn, khai thị vô lượng các môn thiện căn. Trí của Bồ Tát thường quán sát tất cả chúng sanh, tâm luôn nghĩ nhớ cảnh giới căn lành, đem thiện căn chơn như bình đẳng không ngớt hồi hướng cho chúng sanh.

Bây giờ Bồ Tát đem các căn lành hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được trí vô thượng của Như Lai, thấy chơn tánh các pháp bình đẳng, viên mãn thanh tịnh không chấp lấy. Nguyện tất cả chúng sanh thấy Chư Phật rất đáng mến kính cúng dường trọn vẹn. Nguyện tất cả chúng sanh được vắng sanh Tịnh độ không tất cả phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh được thấy pháp đáng mến kính của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh thường thích hộ trì tất cả hạnh đáng mến kính của Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được con mắt đáng mến kính của thiện tri thức thấy khắp không chướng ngại. Nguyện tất cả chúng sanh thường thấy tất cả vật đáng ưa thích không trái nghịch. Nguyện tất cả chúng sanh chứng được pháp đáng mến kính và siêng hộ trì. Nguyện tất cả chúng sanh được trí sáng suốt ở trong tất cả pháp đáng mến kính của Chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh tu tâm xả thí đáng mến kính của chư Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được trí vô úy có thể nói tất cả pháp đáng mến kính. Nguyện tất cả chúng sanh được tam muội thậm thâm rất đáng chuộng của chư Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được các môn đà la ni rất đáng mến của chư Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được trí khéo quán sát rất đáng mến thích của chư Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh có thể hiện thần thông tự tại rất đáng kính mến của chư Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh có thể nói diệu pháp rất sâu đáng mến kính ở giữa đại hội của Chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh có thể dùng phương tiện khai thị diễn nói những câu rất đáng mến thích. Nguyện tất cả chúng sanh thường hay phát lòng đại bi bình đẳng rất đáng mến kính. Nguyện tất cả chúng sanh mỗi niệm luôn luôn phát tâm Bồ đề rộng lớn rất đáng mến thích, làm cho sáu căn vui vẻ sáng khoái. Nguyện tất cả chúng sanh được vào nhà Phật rất đáng mến thích. Nguyện tất cả chúng sanh được hạnh điều phục đáng mến thích, không ngớt dùng hạnh này để điều phục chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh được biện tài vô tận diễn thuyết các pháp rất đáng mến thích của chư Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp ở trong tất cả thế gian đáng mến thích mà giáo hóa chúng sanh không không biết mỏi nhàm. Nguyện tất cả chúng sanh dùng vô lượng phương tiện ngộ nhập được các pháp môn rất đáng mến thích của Chư Phật.

Nguyên tất cả chúng sanh được phương tiện vô ngại đáng ưa thích biết tất cả pháp không có căn bản. Nguyên tất cả chúng sanh được hạnh ly dục đáng mến thích biết tất cả pháp rốt ráo vô nhị, dứt trừ tất cả chướng ngại, biết tất cả pháp bình đẳng chơn thiệt. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu đầy đủ các pháp không hư dối đáng ưa thích của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm Kim Cang tinh tấn trọn nên đạo Nhứt thiết trí đáng ưa thích. Nguyên tất cả chúng sanh thiện căn vô ngại đáng ưa thích xô dẹp tất cả phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh được môn Nhứt thiết trí đáng ưa thích, hiện thân thành bực Đăng Chánh Giác khắp thế gian.

Chư Phật tử! Lúc đại Bồ Tát tu tập những thiện căn như vậy được trí huệ minh, các Thiện tri thức đều nhiếp thọ, Phật trí chiếu sáng tâm của Bồ Tát này, do đây dứt hẳn si mê, siêng tu chánh pháp, vào các trí nghiệp, khéo học trí địa, giảng bùa căn lành khắp pháp giới, dùng trí huệ hồi hướng tột nguồn đáy thiện căn của chư Bồ Tát, dùng trí vào sâu biển phương tiện lớn, thành tựu vô lượng căn lành rộng lớn.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy:

Chẳng chấp thế gian, chẳng chấp chúng sanh, trong tâm luôn thanh tịnh không y tựa, chánh niệm đối với các pháp, rời phân biệt kiến, chẳng bỏ trí huệ tự tại của Chư Phật, chẳng trái môn hồi hướng chơn tánh của tam thể Chư Phật, tùy thuận tất cả chánh pháp bình đẳng, chẳng mất tướng chơn thật của Như Lai, bình đẳng quán sát tam thể không tướng chúng sanh, khéo thuận Phật đạo, khéo thuyết chánh pháp, hiểu sâu ý nghĩa, vào bực tối thắng, ngộ pháp chơn thiệt, trí huệ viên mãn, tín nguyện bền chắc, dẫu khéo tu chánh nghiệp mà biết nghiệp tánh vốn không rõ tất cả pháp đều như huyền hóa, biết tất cả pháp không có tự tánh, quán sát tất cả nghĩa và các công hạnh tùy thuận ngôn thuyết thế gian mà không chấp trước, biết lý như thật, quán các pháp tánh thấy đều tịch diệt, rõ tất cả pháp đồng một thiệt tướng, biết các pháp tướng chẳng chống trái nhau, cùng ở chung với chư Bồ Tát, tu hạnh Bồ Tát khéo nhiếp chúng sanh vào môn hồi hướng của tam thể Bồ Tát, nơi tất cả Phật pháp không lòng hãi sợ, dùng vô lượng tâm làm cho khắp chúng sanh đều được thanh tịnh, nơi thập phương thế giới không sanh tâm chấp lấy ngã và ngã sở, nơi các thế gian không lòng phân biệt, nơi các cảnh giới chẳng hề nhiệm trước, siêng tu tất cả pháp xuất thế, nơi các thế gian không lấy không nương, nơi đạo thâm diệu bền vững chánh kiến, lia các vọng kiến, rõ pháp chơn thiệt.

Ví như chơn như khắp tất cả chỗ không có ngăn mé, thiện căn hồi hướng cũng khắp tất cả chỗ như vậy. Ví như chơn như tánh là chơn thiệt, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp tánh là chơn thiện. Ví như chơn như luôn gìn bền tánh không thay đổi, thiện căn hồi hướng giữ bền tánh nó trước sau không đổi. Ví như chơn như dùng tất cả pháp không tánh làm tánh, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp không pháp làm tánh. Ví như chơn như không tướng làm tướng, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp không tướng làm tướng. Ví như chơn như nếu ai chứng được thời không thối chuyển, nơi thiện căn hồi hướng nếu có người được thời không còn thối chuyển nơi Phật pháp. Ví như chơn như là chỗ đi của tất cả Phật, thiện căn hồi hướng cũng là chỗ đi của tất cả Phật. Ví như chơn như lia tướng cảnh giới mà làm cảnh giới, thiện căn hồi hướng cũng lia cảnh giới tướng mà làm cảnh giới viên mãn của tất cả Phật. Ví như chơn như hay an lập tất cả, thiện căn hồi hướng cũng có thể an lập tất cả chúng sanh. Ví như chơn như tánh thường tùy thuận, thiện căn hồi hướng cũng luôn tùy thuận tận kiếp vị lai. Ví như chơn như không ai trắc lượng được, thiện căn hồi hướng đồng như hư không, tất cả chúng sanh không trắc lượng được. Ví như chơn như tràn đầy tất cả, thiện căn hồi hướng trong một sát na trùm khắp pháp giới. Ví như chơn như thường trụ vô tận, thiện căn hồi hướng cũng rốt ráo vô tận. Ví như chơn như không có đối tượng, thiện căn hồi hướng có thể khắp viên mãn tất cả Phật pháp cũng không có đối tượng. Ví như chơn như thể tánh kiên cố, các phiền não không làm chướng hư được. Ví như chơn như chẳng bị phá hoại, thiện căn hồi hướng cũng không ai phá hoại được. Ví như chơn như thể của nó là chói sáng, thiện căn hồi hướng cũng lấy sự chói sáng khắp nơi làm tánh. Ví như chơn như không đâu là chẳng có, thiện căn hồi hướng cũng không đâu là chẳng có. Ví như chơn như khắp tất cả thời gian, thiện căn hồi hướng cũng khắp tất cả thế giới. Ví như chơn như tánh thường thanh tịnh, thiện căn hồi hướng dầu ở thế gian nhưng tánh thường thanh tịnh. Ví như chơn như vô ngại với các pháp, thiện căn hồi hướng đi khắp tất cả mà

cũng vô ngại. Ví như chơn như là con mắt của các pháp, thiện căn hồi hướng cũng có thể làm con mắt của tất cả chúng sanh. Ví như chơn như tánh không mỗi nhọc, thiện căn hồi hướng tu hành tất cả hạnh Bồ Tát vẫn không mỗi nhọc. Ví như chơn như thể tánh rất sâu, thiện căn hồi hướng thể tánh cũng rất sâu. Ví như chơn như không có một vật, thiện căn hồi hướng rõ biết tự tánh cũng không có một vật. Ví như chơn như tánh chẳng phải xuất hiện thiện căn hồi hướng thể tánh vi diệu cũng khó thấy được. Ví như chơn như lia những bọt lòa, thiện căn hồi hướng huệ nhãn thanh tịnh cũng rời những mê lòa. Ví như chơn như tánh không gì bằng, thiện căn hồi hướng thành tựu tất cả hạnh Bồ Tát cũng tối thượng không gì bằng. Ví như chơn như thể tánh tịch tịnh, thiện căn hồi hướng cũng khéo tùy thuận pháp tịch tịnh. Ví như chơn như không có căn bản, thiện căn hồi hướng cũng hay vào tất cả pháp không căn bản. Ví như chơn như thể tánh vô biên, thiện căn hồi hướng cũng làm cho vô biên chúng sanh được thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh vô trước, thiện căn hồi hướng cũng rút ráo xa lìa tất cả chấp trước. Ví như chơn như không có chướng ngại, thiện căn hồi hướng cũng trừ diệt tất cả chướng ngại thế gian. Ví như chơn như chẳng phải chỗ đi của thế gian, thiện căn hồi hướng cũng chẳng phải thế gian có thể đi được. Ví như chơn như thể tánh vô trụ, thiện căn hồi hướng cũng chẳng phải chỗ trụ của tất cả sanh tử. Ví như chơn như tánh vốn vô tác, thiện căn hồi hướng cũng đều bỏ lìa tất cả sở tác. Ví như chơn như thể tánh an trụ, thiện căn hồi hướng cũng an trụ nơi chơn thiết.

Ví như chơn như cùng tương ứng với tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng cùng tương ứng với chư Bồ Tát về những sự kiến văn tu tập. Ví như chơn như tánh thường bình đẳng nơi tất cả pháp, thiện căn hồi hướng ở trong thế gian cũng tu hạnh bình đẳng. Ví như chơn như chẳng rời các pháp, thiện căn hồi hướng cùng tận vị lai cũng chẳng bỏ thế gian. Ví như chơn như rút ráo vô tận trong tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng hồi hướng vô tận đối với chúng sanh. Ví như chơn như không trái với tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng chẳng trái tất cả Phật pháp. Ví như chơn như nhiếp khắp các pháp, thiện căn hồi hướng cũng nhiếp tất cả căn lành của chúng sanh. Ví như chơn như đồng thể tánh với các pháp, thiện căn hồi hướng cũng đồng thể tánh với tam thế Chư Phật. Ví như chơn như không xa rời tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng nhiếp trì tất cả pháp thế gian và xuất thế gian. Ví như chơn như không gì che khuất được, thiện căn hồi hướng cũng không bị thế gian che khuất. Ví như chơn như không bị lay động, thiện căn hồi hướng cũng không bị tất cả ma nghiệp làm lay động. Ví như chơn như tánh không như bọt, thiện căn hồi hướng tu hạnh Bồ Tát không bị như bọt. Ví như chơn như không có biến đổi, thiện căn hồi hướng luôn thương xót chúng sanh cũng không biến đổi. Ví như chơn như không thể cùng tận, thiện căn hồi hướng chẳng phải thế pháp có thể cùng tận được. Ví như chơn như tánh thường giác ngộ, thiện căn hồi hướng cũng hay giác ngộ, thiện căn hồi hướng cũng hay giác ngộ, khắp tất cả pháp. Ví như chơn như không mất không hư, thiện căn hồi hướng đối với chúng sanh phát chí nguyện thù thắng trọn không hư mất. Ví như chơn như rất chói sáng, thiện căn hồi hướng cũng dùng trí huệ soi sáng thế gian. Ví như chơn như không thể nói phô, thiện căn hồi hướng cũng không thể dùng ngôn ngữ nói phô được. Ví như chơn như nhiếp trì các thế gian, thiện căn hồi hướng cũng có thể nhiếp trì tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như tùy theo ngôn thuyết thế gian, thiện căn hồi hướng cũng tùy thuận tất cả trí huệ ngôn thuyết. Ví như chơn như khắp tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng khắp tất cả cõi Phật ở mười phương, hiện đại thần thông thành đẳng Chánh giác. Ví như chơn như không có phân biệt, thiện căn hồi hướng cũng không phân biệt đối với thế gian. Ví như chơn như khắp tất cả thân thiện căn hồi hướng cũng khắp trong vô lượng thân nơi mười phương cõi. Ví như chơn như thể vốn vô sanh, thiện căn hồi hướng đầu phương tiện thị hiện có sanh, nhưng vẫn vô sanh. Ví như chơn như khắp tất cả, thiện căn hồi hướng hiện thần thông khắp các Phật độ trong thập phương tam thế. Ví như chơn như khắp ở đêm tối, thiện căn hồi hướng cũng phóng đại quang minh làm các Phật sự trong tất cả đêm tối. Ví như chơn như khắp trong ban ngày, thiện căn hồi hướng cũng làm cho chúng sanh nơi ban ngày thấy thần thông của Phật diễn pháp bất thối thanh tịnh ly cấu, không bỏ luống thời gian. Ví như chơn như khắp trong nửa tháng, nhẫn đến một tháng, thiện căn hồi hướng ở trong thời tiết thế gian cũng được phương tiện khéo, ở trong khoảng một niệm biết rõ tất cả thời gian. Ví như chơn như khắp trong năm tuổi, thiện căn hồi hướng trụ vô lượng kiếp cũng sáng suốt thành thực tất cả căn lành đều làm cho viên mãn cả. Ví như chơn như khắp cả kiếp thành, kiếp hoại, thiện căn hồi hướng trụ trong tất cả kiếp thanh tịnh vô nhiễm, giáo hóa chúng sanh đều làm cho thanh tịnh. Ví như chơn như cùng tận thuở vị lai, thiện căn hồi hướng

cũng tốt kiếp vị lai tu Bồ Tát hạnh, viên mãn đại nguyện trọn không thối chuyển. Ví như chơn như ở khắp tam thế, thiện căn hồi hướng khiến các chúng sanh trong một sát na thấy tam thế Phật, chưa từng có một niệm bỏ rời. Ví như chơn như khắp tất cả chỗ, thiện căn hồi hướng vượt khỏi ba cõi khắp tất cả nơi đều được tự tại. Ví như chơn như trụ nơi pháp hữu, pháp vô, thiện căn hồi hướng cũng rõ thấu tất cả pháp hữu, pháp vô rốt ráo thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh thanh tịnh, thiện căn hồi hướng cũng hay dùng phương tiện nhóm pháp trợ đạo, tu tập thanh tịnh tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như thể tánh sáng sủa, thiện căn hồi hướng làm cho chư Bồ Tát đều được tam muội, tâm thanh tịnh sáng suốt. Ví như chơn như thể tánh vô cấu, thiện căn hồi hướng cũng xa lìa cấu nhiễm viên mãn tất cả những ý thanh tịnh. Ví như chơn như không ngã và ngã sở, thiện căn hồi hướng cũng dùng tâm thanh tịnh không ngã ngã sở, đầy khắp mười phương Phật độ. Ví như chơn như thể tánh bình đẳng, thiện căn hồi hướng cũng được Nhứt thiết trí bình đẳng, chiếu rõ các pháp lìa hẳn mê si. Ví như chơn như vượt ngoài số lượng, thiện căn hồi hướng đồng ở một chỗ với pháp tạng Nhứt thiết trí, nổi mây pháp rộng lớn khắp tất cả thế giới ở mười phương. Ví như chơn như an trụ bình đẳng, thiện căn hồi hướng cũng phát sanh tất cả hạnh Bồ Tát bình đẳng an trụ nơi đạo Nhứt thiết trí. Ví như chơn như trụ khắp trong tất cả chúng sanh giới, thiện căn hồi hướng đầy đủ Nhứt thiết chủng trí vô ngại đều hiện ở trước khắp chúng sanh giới. Ví như chơn như không có phân biệt, ở khắp trong tất cả trí âm thanh, thiện căn hồi hướng cũng đầy đủ tất cả trí ngôn âm, có thể hiển thị các thứ ngôn âm để giáo hóa chúng sanh. Ví như chơn như lìa hẳn thế gian, thiện căn hồi hướng cũng khiến khắp chúng sanh thoát hẳn thế gian. Ví như chơn như thể tánh rộng lớn, thiện căn hồi hướng cũng đều có thể thọ trì Phật pháp rộng lớn chẳng quên mất siêng tu tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như không có xen dứt, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, vì muốn để chúng sanh ở an nơi bậc đại trí, trong tất cả, kiếp tu hạnh Bồ Tát không có xen dứt. Ví như chơn như thể tánh rộng rãi khắp tất cả pháp, thiện căn hồi hướng tịnh niệm vô ngại nhiếp khắp tất cả pháp môn rộng lớn. Ví như chơn như nhiếp khắp chúng sanh, thiện căn hồi hướng chứng được vô lượng trí tu tập hạnh Bồ Tát vi diệu chơn thiết. Ví như chơn như, không có chấp trước, thiện căn hồi hướng đều không chấp lấy các pháp, trừ diệt tất cả sự chấp lấy của thế gian làm cho đều được thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh bất động, thiện căn hồi hướng an trụ nơi hạnh nguyện viên mãn của Phổ Hiền rốt ráo bất động. Ví như chơn như là cảnh giới của Phật, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh đầy đủ cảnh giới Nhứt thiết trí, dứt cảnh phiền não đều khiến thanh tịnh. Ví như chơn như không gì chế phục được, thiện căn hồi hướng cũng vậy, không bị tất cả ma nghiệp, ngoại đạo, tà luận chế phục được. Ví như chơn như chẳng phải là có thể tu và không thể tu, thiện căn hồi hướng xa lìa tất cả vọng tưởng chấp trước, không phân biệt với tu và chẳng tu. Ví như chơn như không có lui bỏ, thiện căn hồi hướng thường thấy chư Phật phát tâm Bồ đề, thệ nguyện rộng lớn trọn không lui bỏ. Ví như chơn như nhiếp khắp ngôn âm của tất cả thế gian, thiện căn hồi hướng có thể được tất cả ngôn âm sai khác, thần thông trí huệ phát ra tất cả ngôn từ. Ví như chơn như đối với tất cả pháp không chỗ mong cầu, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh nương hạnh Phổ Hiền mà được xuất ly, đối với tất cả pháp không chút tham cầu. Ví như chơn như trụ nơi tất cả bậc thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh bỏ bậc thế gian mà trụ trí huệ, tự trang nghiêm với hạnh Phổ Hiền. Ví như chơn như không có đoạn tuyệt, thiện căn hồi hướng được vô úy đối với tất cả pháp, tùy theo âm thanh của mỗi loài, không ngớt diễn thuyết ở mọi nơi. Ví như chơn như xa lìa hữu lậu, thiện căn hồi hướng làm cho tất cả chúng sanh thành tựu pháp trí, rõ thấu các pháp viên mãn công đức Bồ đề vô lậu. Ví như chơn như không có chút pháp gì làm hư hoại loạn động được một phần nhỏ, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh tỏ ngộ tất cả pháp, tâm lượng rộng lớn trùm khắp pháp giới. Ví như chơn như: quá khứ chẳng phải khởi thủy, vị lai chẳng phải rốt sau, hiện tại chẳng phải đối khác, thiện căn hồi hướng cũng vậy, vì tất cả chúng sanh mà luôn khởi phát tâm Bồ đề làm cho tất cả thanh tịnh lìa hẳn sanh tử. Ví như chơn như không phân biệt đối với tam thế, thiện căn hồi hướng tâm thường giác ngộ trong hiện tại, nơi quá khứ và vị lai thấy đều thanh tịnh. Ví như chơn như thành tựu tất cả Chư Phật và Bồ Tát, thiện căn hồi hướng phát khởi tất cả đại nguyện phương tiện thành tựu trí huệ rộng lớn của Chư Phật. Ví như chơn như rốt ráo thanh tịnh không cùng chung với tất cả phiền não, thiện căn hồi hướng cũng hay diệt tất cả phiền não của chúng sanh, làm cho viên mãn tất cả trí huệ thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy, thời được thế này:

Vì trang nghiêm thanh tịnh khắp tất cả thế giới nên được tất cả cõi Phật bình đẳng. Vì khắp chuyển Pháp luân vô ngại nên được tất cả chúng sanh bình đẳng. Vì khắp phát tất cả trí nguyện nên được tất cả Bồ Tát bình đẳng. Vì quan sát Chư Phật thể tánh vô nhị nên được tất cả Chư Phật bình đẳng. Vì biết khắp các pháp tánh thể không đổi dời nên được tất cả pháp bình đẳng. Vì dùng trí phương tiện khéo hiểu tất cả ngữ ngôn nên được tất cả thế gian bình đẳng. Vì tùy theo các thứ thiện căn đều hồi hướng hết cả nên được tất cả Bồ Tát bình đẳng. Vì siêng tu hành Phật sự trong tất cả thời gian không ngớt hờ nên được tất cả thời gian bình đẳng. Vì nơi các thiện căn thế gian và xuất thế đều không nhiễm trước và đều rốt ráo nên được tất cả nghiệp quả bình đẳng. Vì tùy thuận thế gian hiện Phật sự nên được tất cả thần thông tự tại của Phật bình đẳng.

Chư Phật tử! Đây là đại Bồ Tát chơn như tướng hồi hướng thứ tám.

Đại Bồ Tát trụ nơi bậc hồi hướng này chứng được vô lượng pháp môn thanh tịnh, có thể làm Như Lai Đại Sư Tử hống tự tại vô úy, dùng thiện phương tiện giáo hóa thành tựu vô lượng Bồ Tát khắp trong tất cả thời gian không ngừng nghỉ. Được vô lượng thân viên mãn của Phật, mỗi thân bao khắp tất cả thế giới. Được vô lượng âm thanh viên mãn của Phật, mỗi âm thanh khai ngộ tất cả chúng sanh. Được vô lượng sức viên mãn của Phật, trong mỗi chân lông có thể dung nạp khắp tất cả cõi nước. Được vô lượng thần thông viên mãn của Phật, để các chúng sanh trong một vi trần. Được vô lượng giải thoát viên mãn của Phật, nơi thân một chúng sanh thị hiện tất cả cảnh giới của Chư Phật thành Vô thượng Giác. Được vô lượng tam muội viên mãn của Phật, trong mỗi tam muội có thể hiện khắp tất cả tam muội. Được vô lượng biện tài viên mãn của Phật, diễn nói một câu pháp cùng tận kiếp vị lai vẫn không hết, trừ sạch tất cả sự nghi lầm của chúng sanh. Được đủ mười trí lực của Phật, thị hiện thành Chánh giác khắp chúng sanh giới.

Chư Phật tử! Đây là đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn thuận theo chơn như tướng mà hồi hướng.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương mà nói kệ rằng:

*Bồ Tát chí nguyện thường an trụ
Chánh niệm kiên cố lìa mê lầm
Tâm Ngài lạnh mềm luôn sạch mát
Chứa nhóm vô biên hạnh công đức.
Bồ Tát khiêm thuận không trái nghịch
Bao nhiêu chí nguyện đều thanh tịnh
Đã được trí huệ quang minh lớn
Khéo hay soi rõ tất cả nghiệp.
Bồ Tát tư duy hạnh rộng lớn
Các thứ sai biệt rất hy hữu
Ý quyết tu hành không thoái chuyển
Dùng đây lợi ích các quần sanh
Những hạnh sai khác vô lượng thứ
Bồ Tát tất cả đều siêng tu
Tùy thuận chúng sanh chẳng trái ý
Khiến họ tâm tịnh sanh hoan hỷ.
Đã lên bậc Điều Ngự tôn quý
Lìa những nhiệt não tâm vô ngại
Nơi pháp nơi nghĩa đều khéo biết
Vì lợi chúng sanh mà siêng học.
Bồ Tát tu hành những hạnh lành
Vô lượng vô số hạnh sai khác
Nơi đó tất cả đều biết rõ
Vì lợi quần sanh nên hồi hướng
Dùng diệu trí huệ thường quán sát*

Lý chơn thiệt rộng lớn rốt ráo
 Dứt hết hữu lậu không để thừa
 Như chơn như kia, khéo hồi hướng.
 Ví như chơn như khắp tất cả
 Nhiếp khắp thế gian cũng như vậy
 Bồ Tát dùng tâm hồi hướng này
 Đều khiến chúng sanh không chấp trước.
 Nguyên lực Bồ Tát khắp tất cả
 Ví như chơn như đâu cũng có
 Hoặc thấy chẳng thấy, niệm đều cùng
 Trọn đem công đức mà hồi hướng.
 An trụ trong đêm, ngày cũng trụ
 Nửa tháng, một tháng cũng an trụ
 Cũng đều trụ trong năm cùng kiếp
 Chơn như dường ấy, hạnh cũng vậy.
 Tất cả thời gian và không gian
 Tất cả chúng sanh và các pháp
 Đều trụ trong đó, nhưng vô trụ
 Dùng hạnh như vậy mà hồi hướng.
 Ví như tự tánh của chơn như
 Bồ Tát phát tâm cũng như vậy
 Chơn như ở đâu nguyên ở đó
 Dùng hạnh như vậy mà hồi hướng
 Ví như tự tánh của chơn như
 Trong đó chư từng có một pháp
 Chẳng được tự tánh là chơn tánh
 Đem hạnh như vậy mà hồi hướng.
 Như tướng chơn như, hạnh cũng vậy
 Như tánh chơn như, hạnh cũng vậy
 Như tánh chơn như vốn chơn thiệt
 Hạnh cũng như vậy đồng chơn như.
 Ví như chơn như không ngăn mé
 Hạnh cũng như vậy không có ngăn
 Nhưng ở trong đó không chấp trước
 Thế nên hạnh này được thanh tịnh.
 Bồ Tát trí huệ lớn như vậy
 Chí nguyện kiên cố không động lay
 Dùng sức trí huệ khéo thông đạt
 Vào tạng phương tiện của Chư Phật.
 Giác ngộ Pháp Vương pháp chơn thiệt
 Trong đó không chấp cũng không lấy
 Vô ngại tự tại tâm như vậy
 Chưa từng thấy có một pháp sanh.
 Pháp thân Như Lai hiển công hạnh
 Tất cả thế gian như tượng đó
 Nói các pháp tướng đều vô tướng
 Biết tướng như vậy là biết pháp.
 Bồ Tát trụ cảnh bất tư nghi
 Trong đó tư nghi chẳng hết được
 Vào chỗ bất khả tư nghi này
 Tư và phi tư đều vắng bật.
 Tư duy phát tánh như thế ấy
 Rõ thấu tất cả nghiệp sai biệt
 Bao nhiêu ngã chấp đều diệt trừ
 Trụ nơi công đức không bị động.
 Những nghiệp quá báo của Bồ Tát
 Đều được vô tận trí ẩn khả

Tự tánh vô tận như vậy hết
 Vô tận phương tiện cũng dứt diệt.
 Bồ Tát quán tâm chẳng ở ngoài
 Cũng lại chẳng được thấy ở trong
 Biết tâm tánh kia vốn không có
 Ngã pháp đều là trọn tịch diệt
 Các Phật tử kia biết như vậy
 Tất cả pháp tánh thường trống lặng
 Không có một pháp hay tạo tác
 Đồng với Chư Phật ngộ vô ngã.
 Rõ biết tất cả các thế gian
 Cùng chơn như tánh tướng bình đẳng
 Thấy tướng bất khả tư nghì này
 Đây thời hay biết pháp vô tướng.
 Nếu hay trụ pháp thậm thâm này
 Thường thích tu hành hạnh Bồ Tát
 Vì muốn lợi ích các quần sanh
 Nguyên lớn trang nghiêm không thối chuyển
 Đây thời vượt hơn nơi thế gian
 Tất cả đều từ nghiệp duyên được
 Vì muốn cứu độ tu các hạnh
 Nhiếp khắp ba cõi không ai sót
 Rõ biết chúng sanh loại sai khác
 Đều là tướng hành mà phân biệt
 Quán sát nơi đây đều rõ ràng
 Mà chẳng hư hoại tánh các pháp
 Bực trí rõ biết các Phật pháp
 Đem hạnh như vậy mà hồi hướng
 Thương xót tất cả các chúng sanh
 Khiến tánh tu duy nơi thiết pháp.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát vô trước vô phục giải thoát hồi hướng?

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này sanh lòng tôn trọng đối với tất cả thiện căn, như là:

Lòng tôn trọng với sự thoát khỏi sanh tử. Lòng tôn trọng với sự nhiếp thủ tất cả căn lành. Lòng tôn trọng với sự mong cầu tất cả căn lành. Lòng tôn trọng với sự ăn năn tội lỗi. Lòng tôn trọng với sự tùy hỷ căn lành. Lòng tôn trọng với sự lễ kính Chư Phật. Lòng tôn trọng với sự chấp tay cung kính. Lòng tôn trọng với sự đánh lễ tháp miếu. Lòng tôn trọng với sự khuyến thỉnh Đức Phật thuyết pháp. Với những thiện căn như vậy, Bồ Tát đều tôn trọng tùy thuận bằng lòng.

Chư Phật tử! Lúc đại Bồ Tát sanh lòng tôn trọng đối với những thiện căn thời tin giải kiên cố, rất mực mừng vui, tự mình được an trụ và làm cho người khác được an trụ, siêng tu không chấp trước, tự tại chứa nhóm công đức, trọn nên chí nguyện thù thắng, ở cảnh giới Như Lai thêm lớn thế lực, đều được thấy biết.

Đại Bồ Tát đem các căn lành hồi hướng như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát để thành tựu thân nghiệp, ngữ nghiệp, ý nghiệp của Phổ Hiền. Cũng dùng tâm này để phát khởi hạnh tinh tấn rộng lớn của Phổ Hiền, để đầy đủ môn đà la ni âm thanh vô ngại của Phổ Hiền, âm thanh này vang lớn khắp đến mười phương, cũng để đầy đủ môn đà la ni thấy tất cả Phật của Phổ Hiền, thường thấy tất cả Chư Phật ở mười phương.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát thành tựu môn đà la ni hiểu rõ tất cả cam thanh, đồng tất cả âm thanh thuyết vô lượng pháp. dùng tâm này để thành tựu môn đà la ni trụ tất cả kiếp của Phổ Hiền, tu hạnh Bồ Tát khắp mười phương.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong thân một chúng sanh thị hiện tu tất cả hạnh Bồ Tát cùng tận kiếp vị lai không xen dứt, như nơi thân của một chúng sanh, trong tất cả thân chúng sanh cũng như vậy.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền vào khắp tất cả đạo tràng, hiện ở khắp trước tất cả Chư Phật mà tu hạnh Bồ Tát.

Dùng tâm này để thành tựu sức Phật tự tại của Phổ Hiền, ở trong một thị hiện trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp trọn không cùng tận, làm cho tất cả chúng sanh đều được ngộ nhập. Như trong một môn, trong tất cả môn thị hiện cũng như vậy, hiện thân ở khắp trước tất cả Chư Phật.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, trong mỗi niệm làm cho bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh trụ nơi mười trí lực, không hề mệt mỏi.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, trong thân của tất cả chúng sanh hiện tất cả thân thông tự tại của Phật, làm cho tất cả chúng sanh trụ hạnh Phổ Hiền. Cũng để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong ngữ ngôn của tất cả chúng sanh làm ra tất cả ngữ ngôn, cho tất cả chúng sanh đều trụ nơi bực Nhứt thiết trí. Cũng để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong thân mỗi chúng sanh dung nạp tất cả thân chúng sanh, khiến họ đều tự cho là trọn nên thân Phật.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, có thể dùng một cái bông để trang nghiêm tất cả thế giới ở mười phương.

Dùng tâm này để thành tựu sức thiện tri thức của Phổ Hiền phát âm thanh lớn khắp pháp giới tất cả cõi Phật đều nghe, nhiếp thọ điều phục tất cả chúng sanh.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phược để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, cùng tận thuở vị lai bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, trong mỗi niệm đều có thể vào khắp tất cả thế giới dùng Phật thần lực mà trang nghiêm tùy ý. Cùng dùng đây để thị hiện thành Phật xuất thế. Cũng dùng đây để thành tựu Phổ Hiền, một tia sáng chiếu khắp tất cả thế giới. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền, được vô lượng trí huệ tất cả thân thông diễn thuyết các pháp.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phược để thành tựu hạnh Phổ Hiền vào vô lượng thân thông trí huệ bất tư nghì của Phật suốt tất cả kiếp. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền, ở khắp pháp giới, chỗ của Chư Phật, dùng thần lực Phật để tu tập tất cả hạnh Bồ Tát, thân, khẩu, ý không hề mệt mỏi. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền: chẳng trái nghĩa, chẳng hoại pháp, biện tài vô tận, lời nói đều thanh tịnh, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh, làm cho họ đều được Vô thượng Bồ đề.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, lúc chứng nhập một pháp môn liền phóng vô lượng quang minh chiếu thấu tất cả bất tư nghì pháp môn. Như chứng nhập một pháp môn, tất cả pháp môn cũng như vậy, đều thông đạt vô ngại, rốt ráo sẽ được bực Nhứt thiết trí.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phược trụ hạnh Bồ Tát tự tại đối với các pháp, đến nơi cảnh tự tại trang nghiêm của Phổ Hiền, nơi mỗi cảnh giới đều dùng Nhứt thiết trí quan sát chứng nhập nhưng Nhứt thiết trí vẫn không cùng tận. Dùng tâm giải thoát vô trước vô phược, từ đời này đến cùng tận thuở vị lai an trụ nơi hạnh Phổ Hiền thường không xen hở, được Nhứt thiết trí, ngộ bất khả thuyết bất khả thuyết pháp

chơn thiệt, đối với các pháp đều rốt ráo không còn mê lầm.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, phương tiện tự tại được pháp quang minh, đối với công hạnh của Bồ Tát tu đều rành rẽ vô ngại. Cũng dùng tâm này tu hạnh Phổ Hiền, được phương tiện trí biết tất cả phương tiện, như là: Phương tiện vô lượng, phương tiện bất tư nghi, phương tiện Bồ Tát, phương tiện Nhứt thiết trí, phương tiện điều phục của tất cả Bồ Tát, phương tiện chuyển vô lượng pháp luân, phương tiện bất khả thuyết, phương tiện diễn nói các pháp, phương tiện vô biên tế vô úy tạng, phương tiện diễn nói đủ tất cả pháp.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ hạnh Phổ Hiền thành tựu thân nghiệp, khiến tất cả chúng sanh đều hoan hỷ khi được thấy, chẳng sanh lòng chê, do đây họ phát tâm Bồ đề trọn không thối chuyển rốt ráo thanh tịnh. Cũng dùng tâm này tu hạnh Phổ Hiền, được trí thanh tịnh hiểu rõ tất cả ngôn ngữ của chúng sanh, tất cả lời nói ra đều đầy đủ và trang nghiêm, ứng hiệp với khắp chúng sanh đều làm cho họ vui mừng. Cũng dùng tâm này an trụ nơi hạnh Phổ Hiền, lập chí thù thắng, đủ tâm thanh tịnh, được thần thông rộng lớn, trí huệ rộng lớn, đến khắp tất cả thế gian rộng lớn, cõi nước rộng lớn, chúng sanh rộng lớn, diễn nói vô lượng pháp rộng lớn và tạng trang nghiêm viên mãn của Như Lai.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát thành tựu viên mãn hạnh nguyện hồi hướng của Phổ Hiền, được thân Phật thanh tịnh, tâm thanh tịnh, hiểu biết thanh tịnh, công đức thanh tịnh ở cảnh giới Phật, trí huệ chiếu khắp, thị hiện công nghiệp thanh tịnh của Bồ Tát, khéo vào tất cả cú nghĩa sai biệt, vì tất cả chúng sanh thị hiện thành Chánh giác.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát siêng tu thiện căn hạnh nguyện Phổ Hiền được thiện căn thông lợi, căn điều thuận, căn tất cả pháp tự tại, căn vô tận, căn siêng tu tất cả căn lành, căn cảnh giới bình đẳng của tất cả Phật, căn đại tinh tấn thọ ký tất cả Bồ Tát bất thối chuyển, căn kim cang giới rõ biết tất cả Phật pháp, căn kim cang diệm trí huệ quang minh của tất cả Phật, căn tự tại phân biệt tất cả căn, căn an lập vô lượng chúng sanh nơi Nhứt thiết trí, căn rộng lớn vô biên, căn viên mãn tất cả, căn thanh tịnh vô ngại.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền được tất cả thần lực của Bồ Tát. Như là: Thần lực vô lượng quảng đại lực, thần lực vô lượng tự tại trí, thần lực hiện ở khắp cõi Phật mà thân chẳng động, thần lực tự tại vô ngại chẳng dứt, thần lực nhiếp khắp tất cả cõi Phật để ở một chỗ, thần lực một thân khắp đầy tất cả cõi Phật, thần lực giải thoát du hí vô ngại, thần lực nhứt niệm tự tại vô tác, thần lực trụ vô tánh vô y, thần lực thứ tự đặt để bất khả thuyết thế giới trong một chân lông đi khắp đạo tràng của Chư Phật trong pháp giới giáo hóa chúng sanh đều làm cho được vào môn trí huệ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát vào môn Phổ Hiền sanh hạnh Bồ Tát, dùng trí tự tại trong khoảng một niệm vào khắp vô lượng cõi Phật, một thân dung thọ vô lượng nước Phật, được trí hay trang nghiêm thanh tịnh vô lượng Phật quốc, thường dùng trí huệ xem thấy vô biên Phật độ, vĩnh viễn chẳng khởi tâm Nhị thừa.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh phương tiện Phổ Hiền vào cảnh giới trí huệ, sanh vào nhà Phật, trụ đạo Bồ Tát, đầy đủ bất khả thuyết bất khả thuyết vô lượng tâm thù thắng bất tư nghi, thật hành vô lượng nguyện luôn không dứt, rõ biết tất cả pháp giới suốt ba đời.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát thành tựu pháp môn thanh tịnh Phổ Hiền, nơi một chân lông bao dung tất cả tận hư không biến pháp giới bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới đều làm cho mọi người thấy rõ, như nơi một chân lông, nơi tất cả chân lông mỗi mỗi cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát thành tựu phương tiện thâm tâm Phổ Hiền, trong khoảng một

niệm hiện bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp niệm tâm của một chúng sanh, nhần đến hiện ngàn ấy kiếp niệm tâm của tất cả chúng sanh cũng như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát vào bực phương tiện hồi hướng Phổ Hiền, ở trong một thân đều có thể bao nạp tận pháp giới bất khả thuyết, bất khả thuyết thân, nhưng chúng sanh giới không hề tổn giảm, nhần đến tất cả thân khắp pháp giới mỗi mỗi dung nạp cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát, thành tựu đại nguyện phương tiện Phổ Hiền, lia bỏ tất cả tướng điên đảo, tâm điên đảo, kiến điên đảo vào khắp cảnh giới của Chư Phật, thường thấy pháp thân thanh tịnh của Chư Phật đồng hư không giới, tướng tốt trang nghiêm thân thông tự tại, thường dùng diệu âm khai thị diễn thuyết không ngại không dứt, khiến người nghe thọ trì đúng pháp, đối với thân Như Lai rõ biết là vô sở đắc.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, trụ bực Bồ Tát, nơi trong một niệm vào tất cả thế giới. Như là vào thế giới ngửa, thế giới úp, thế giới rộng lớn bất khả thuyết bất khả thuyết như lưới giăng khắp tất cả mười phương. Dùng phương tiện phân biệt như đà la võng phân biệt khắp tất cả pháp giới, đem các thế giới vào một thế giới, đem bất khả thuyết bất khả thuyết vô lượng thế giới vào một thế giới, đem tất cả pháp giới an lập vô lượng thế giới vào một thế giới, đem tất cả hư không giới an lập vô lượng thế giới vào một thế giới, nhưng vẫn không hư hoại tướng an lập, đều làm cho được thấy rõ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền, được Phật quán đánh, ở trong một niệm vào bực phương tiện thành tựu viên mãn trí an trụ các hạnh, có thể rõ biết cả các thứ tâm tướng, như là: Tướng chúng sanh, tướng Pháp, tướng cõi, tướng phương, tướng Phật, tướng thế, tướng nghiệp, tướng hành, tướng giới, tướng giải, tướng căn, tướng thời, tướng trì, tướng, phiền não, tướng thanh tịnh, tướng thành thực, tướng thấy Phật, tướng chuyển pháp luân, tướng nghe pháp hiểu rõ, tướng điều phục, tướng vô lượng, tướng xuất ly, tướng các thứ bực, tướng vô lượng bực, tướng Bồ Tát rõ biết, tướng Bồ Tát tu tập, tướng Bồ Tát tam muội, tướng Bồ Tát tam muội khởi, tướng Bồ Tát thành, tướng Bồ Tát hoại, tướng Bồ Tát sanh, tướng Bồ Tát diệt, tướng Bồ Tát giải thoát, tướng Bồ Tát tự tại, tướng Bồ Tát trụ trì, tướng Bồ Tát cảnh giới, tướng kiếp thành, hoại, tướng sáng, tướng tối, tướng ngày, tướng đêm, tướng nửa tháng, một tháng, một giờ, một năm biến khác, tướng đi, tướng đến, tướng đứng, tướng ngồi, tướng ngủ, tướng thức. Các thứ tướng như vậy, trong khoảng một niệm đều có thể rõ biết cả, nhưng vẫn lia tất cả tướng không hề phân biệt, dứt tất cả chướng, không hề chấp trước, Phật trí tràn đầy nơi tâm, Phật pháp làm lớn căn lành, đồng một thân với Chư Phật, được tất cả Chư Phật nhiếp thọ ly cấu thanh tịnh, với tất cả Phật pháp đều tu học theo đến bờ đại giác.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát vì tất cả chúng sanh mà tu hạnh Phổ Hiền sanh trí huệ lớn, ở trong mỗi tâm biết vô lượng tâm, tùy theo chỗ y chỉ, chỗ phân biệt, những chủng tánh, sự tạo tác, các nghiệp dụng, những tướng tượng, chỗ tư giác, các loại chẳng đồng của tâm đều thấy rõ cả.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát thành tựu nguyện trí lớn Phổ Hiền, ở trong một chỗ biết bất khả thuyết vô lượng chỗ, ở trong tất cả chỗ cũng rõ biết như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập hạnh nghiệp trí địa Phổ Hiền ở trong một nghiệp có thể biết bất khả thuyết vô lượng nghiệp. Thấy rõ những nghiệp đó đều do các như duyên tạo thành. Ở trong tất cả nghiệp cũng đều rõ biết như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập biết tất cả pháp của Phổ Hiền, ở trong một pháp biết bất khả thuyết vô lượng pháp, ở trong vô lượng pháp biết một pháp. các pháp đó đều sai khác, không chướng ngại, không trái, không dính mắc.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ nơi hạnh Bồ Tát được trọn vẹn nhĩ căn vô ngại của Phổ Hiền, ở trong một ngôn âm nhiều loại sai khác nhưng vẫn không chấp trước. Nơi tất cả ngôn âm cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu trí Phổ Hiền, khởi hạnh Phổ Hiền, trụ bực Phổ Hiền ở trong mỗi mỗi pháp diễn nói bất khả thuyết vô lượng pháp, những pháp đó rộng lớn vô lượng sai khác giáo hóa nhiếp thọ tương ứng với phương tiện bất tư nghĩ. Nơi vô lượng thời gian, tất cả thời gian, tùy theo chỗ ưa thích, chỗ hiểu biết, theo căn, theo thời của chúng sanh mà dùng âm thanh của Phật để thuyết pháp cho họ. Dùng âm thanh vi diệu là cho vô lượng chúng sanh trong vô lượng đạo tràng đều hoan hỷ. Ở chỗ Chư Phật vô lượng Bồ Tát đầy đầy pháp giới mà lập chí thù thắng, sanh tri kiến rộng lớn, rõ biết rốt ráo tất cả hạnh, trụ bực Phổ Hiền, tùy chỗ thuyết pháp, trong mỗi niệm đều chứng nhập được cả. Trong khoảng một sát na thêm lớn vô lượng bất khả thuyết bất khả thuyết trí huệ lớn, thuyết pháp suốt thưở vị lai không cùng tận. Trong tất cả cõi tu tập hạnh rộng lớn đồng hư không, đều thành tựu viên mãn.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập những căn hạnh Phổ Hiền thành vua Đại Hạnh. Ở trong mỗi mỗi căn, đều có thể rõ biết vô lượng căn, vô lượng tâm sở thích, diệu hạnh từ cảnh giới bất tư nghĩ phát sanh.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ nơi tâm đại hồi hướng Phổ Hiền hạnh, được trí huệ rõ thấu sắc thậm vi tế, thân thậm vi tế, cõi thậm vi tế, thể thậm vi tế, phương thậm vi tế, thời thậm vi tế, số thậm vi tế, nghiệp báo thậm vi tế, thanh tịnh thậm vi tế. Tất cả những thứ thậm vi tế như vậy, trong khoảng một niệm đều rõ biết cả mà không lòng kinh sợ, chẳng mê lầm, chẳng tán loạn, chẳng nhiễm nhơ, chẳng ty liệt. Tâm vẫn duyên nơi một, khéo tịch định, khéo phân biệt, khéo an trụ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ nơi trí Bồ Tát, tu hạnh Phổ Hiền không hề mỗi nhọc, có thể tất cả chúng sanh thứ rất vi tế, chúng sanh tử rất vi tế, chúng sanh sanh rất vi tế, chúng sanh trụ rất vi tế, chúng sanh xứ rất vi tế, chúng sanh phẩm loại rất vi tế, chúng sanh cảnh giới rất vi tế, chúng sanh hạnh rất vi tế, chúng sanh thủ trước rất vi tế, chúng sanh phan duyên rất vi tế. Chúng sanh giới rất vi tế như vậy, trong khoảng một niệm đều biết rõ cả.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát lập chí nguyện sâu tu hạnh Phổ Hiền, có thể biết tất cả Bồ Tát từ sơ phát tâm vì tất cả chúng sanh mà tu hạnh Bồ Tát rất vi tế, Bồ Tát trụ xứ rất vi tế, Bồ Tát thần thông tất vi tế, Bồ Tát du hành vô lượng cõi Phật rất vi tế. Bồ Tát pháp quang minh rất vi tế, Bồ Tát thanh tịnh nhãn rất vi tế, Bồ Tát thành tựu tâm thù thắng rất vi tế, Bồ Tát qua đến đạo tràng của Chư Phật rất vi tế, Bồ Tát đà la ni môn trí rất vi tế, Bồ Tát biện tài vô úy diễn thuyết rất vi tế, Bồ Tát vô lượng tam muội tướng rất vi tế, Bồ Tát trí thấy tam muội của Chư Phật rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội thậm thâm rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội đại trang nghiêm rất vi tế, Bồ Tát pháp giới trí tam muội rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội thần thông tự tại rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội trụ trì hạnh rộng lớn cùng tận thưở vị lai rất vi tế, Bồ Tát trí xuất sanh vô lượng tam muội sai khác rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội xuất sanh ra trước Chư Phật siêng tu tập cúng dường luôn chẳng bỏ rời rất vi tế, Bồ Tát tu hành tất cả trí tam muội thậm thâm rộng rãi không chướng, không ngại rất vi tế, Bồ Tát rốt ráo trí tam muội lìa che chướng Nhứt thiết trí địa, trụ trì hạnh trí địa, đại thần thông địa, quyết định nghĩa địa rất vi tế. Tất cả những sự vi tế như vậy đều có thể biết rõ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, biết trí an lập của Bồ Tát rất vi tế, Bồ Tát địa rất vi tế, Bồ Tát hạnh rất vi tế, Bồ Tát xuất sanh hồi hướng rất vi tế, Bồ Tát được Phật tạng rất vi tế, Bồ Tát quan sát trí rất vi tế, Bồ Tát thần thông nguyện lực rất vi tế, Bồ Tát diễn thuyết tam muội rất vi tế, Bồ Tát tự tại phương tiện rất vi tế, Bồ Tát ẩn rất vi tế, Bồ Tát nhứt sanh bổ xứ rất vi tế, Bồ Tát sanh Đâu Suất Thiên rất vi tế, Bồ Tát ở Thiên cung rất vi tế, Bồ Tát nghiêm tịnh Phật độ rất vi tế, Bồ Tát quan sát nhơn gian rất vi tế, Bồ Tát phóng đại quang minh rất vi tế, Bồ Tát chủng tộc thù thắng rất vi tế, Bồ Tát

đạo tràng chúng hội rất vi tế, Bồ Tát thọ sanh khắp tất cả thế giới rất vi tế, Bồ Tát nơi một thân nhị hiện tất cả thân mạng chung rất vi tế, Bồ Tát vào thai mẹ rất vi tế, Bồ Tát trụ thai mẹ rất vi tế, Bồ Tát ở trong thai mẹ tự tại thị hiện đạo tràng chúng hội khắp pháp giới rất vi tế, Bồ Tát ở trong thai mẹ thị hiện Phật thân lực rất vi tế, Bồ Tát thị hiện đản sanh rất vi tế, Bồ Tát đứng trí đi bảy bước sự tử rất vi tế, Bồ Tát trí phương tiện thị hiện ở vương cung rất vi tế, Bồ Tát xuất gia tu hạnh điều phục rất vi tế, Bồ Tát tọa đạo tràng đước cội Bồ đề rất vi tế, Bồ Tát phá ma quân thành Vô thượng Chánh giác rất vi tế, Đức Như Lai ngồi tòa Bồ đề phóng đại quang minh chiếu khắp cõi nước mười phương rất vi tế, Đức Như Lai thị hiện vô lượng thân biến rất vi tế, Đức Như Lai sư tử hồng đại Niết Bàn rất vi tế, Đức Như Lai điều phục tất cả chúng sanh mà vẫn vô ngại rất vi tế, Đức Như Lai sức tự tại bất tư nghi tâm Bồ đề như Kim Cang rất vi tế, Đức Như Lai hộ niệm khắp tất cả thế gian rất vi tế, Đức Như Lai ở khắp tất cả thế giới làm Phật sự tốt kiếp vị lai không thôi nghỉ rất vi tế, Đức Như Lai thân lực vô ngại cùng khắp pháp giới rất vi tế, Đức Như Lai hiện thành Phật khắp pháp giới hư không giới điều phục chúng sanh rất vi tế, Đức Như Lai nơi một thân Phật hiện vô lượng thân Phật rất vi tế, Đức Như Lai trí huệ tự tại đều ngự đạo tràng suốt quá khứ, vị lai, hiện tại rất vi tế.

Những sự vi tế như vậy Bồ Tát đều có thể rõ biết cả và đều thành tựu thanh tịnh, có thể thị hiện khắp tất cả thế gian, nơi trong mỗi niệm thêm lớn trí huệ, viên mãn phương tiện thiện xảo bất thối, tu hạnh Bồ Tát không thôi nghỉ, thành tựu bậc Phổ Hiền hồi hướng, đầy đủ tất cả công đức của Như Lai, trọn chẳng nhàm bỏ hạnh Bồ Tát, xuất sanh vô lượng phương tiện cảnh giới, hiện tiền của Bồ Tát thấy đều thanh tịnh, muốn an ổn khắp tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát, thành tựu bậc Bồ Tát có oai đức lớn, đước tâm nguyện của Bồ Tát, đước môn Kim Cang Tràng hồi hướng, xuất sanh tạng pháp giới công đức, thường đước chư Phật hộ niệm, vào pháp môn thâm diệu của Bồ Tát, diễn nói tất cả nghĩa chơn thiết thiện xảo đối với các pháp không hề sai lỗi, khởi thế nguyện lớn chẳng bỏ chúng sanh, trong khoảng một niệm biết hết tất cả tạng cảnh giới là tâm địa hay chẳng phải tâm địa, nơi chỗ chẳng phải tâm thị hiện sanh ra tâm, xa lìa ngôn ngữ mà an trụ nơi trí huệ, đồng hạnh với chư Bồ Tát, dùng sức tự tại thị hiện thành Phật đạo, tốt thườ vị lai luôn không thôi nghỉ. Tất cả thế gian chúng sanh kiếp số do ngôn thuyết vọng tưởng kiến lập, Bồ Tát dùng thân thông nguyện lực đều có thể thị hiện.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền đước trí rõ biết tất cả chúng sanh giới rất vi tế. Những là:

Trí rất vi tế biết sự phân biệt của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết ngôn thuyết của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết sự chấp trước của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết dị loại của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết đồng loại của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết vô lượng thú của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết các thứ phân biệt tạo tác bất tư nghi của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết vô lượng tạp nhiễm của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết vô lượng thanh tịnh của chúng sanh giới.

Tất cả cảnh giới rất vi tế của chúng sanh giới như vậy, trong khoảng một niệm, Bồ Tát dùng trí huệ đều có thể biết như thiết, nhiếp khắp chúng sanh mà thuyết pháp cho họ, khai thị những pháp môn thanh tịnh, khiến họ tu tập trí huệ rộng lớn của Bồ Tát, hóa thân vô lượng ai thấy cũng đều hoan hỷ. Dùng trí nhựt quang chiếu tâm Bồ Tát làm cho khai ngộ trí huệ tự tại.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát, vì tất cả chúng sanh tu hạnh Phổ Hiền nơi tất cả thế giới, đước trí rất vi tế biết tội hư không giới pháp giới tất cả thế giới. Những là:

Trí rất vi tế biết tiểu thế giới, trí rất vi tế biết đại thế giới, trí rất vi tế biết thế giới tạp nhiễm, trí rất vi tế biết thế giới thanh tịnh, trí rất vi tế biết vô tỷ thế giới, trí rất vi tế biết các loại thế giới, trí rất vi tế biết thế giới rộng, trí rất vi tế biết thế giới hẹp, trí rất vi tế biết thế giới vô ngại trang nghiêm, trí rất vi tế biết Phật xuất hiện khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế thuyết chánh pháp khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế hiện thân khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế thị hiện Phật tự tại thân thông khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế dùng một âm thanh hiện thị tất cả âm thanh khắp

tất cả thế giới, trí rất vi tế vào tất cả đạo tràng của Chư Phật khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế đem tất cả Phật độ trong pháp giới làm một Phật độ, trí rất vi tế đem một Phật độ làm tất cả Phật độ trong pháp giới, trí rất vi tế biết tất cả thế giới như giấc mộng, trí rất vi tế biết tất cả thế giới như ảnh tượng, trí rất vi tế biết tất cả thế giới như huyền hóa.

Bồ Tát rõ biết xuất sanh tất cả đạo Bồ Tát như vậy, chứng nhập công hạnh trí huệ thần thông Phổ Hiền, được Phổ Hiền quán, tu Bồ Tát hạnh luôn không thôi nghỉ, được tất cả thần biến tự tại của Phật, được thân vô ngại trụ nơi trí vô y, không thủ trước nơi các pháp lành, tâm có phát sanh đều vô sở đắc, có tướng niệm xa lìa đối với tất cả chỗ, nơi hạnh Bồ Tát có quan niệm tịnh tu, nơi Nhứt thiết trí không quan niệm thủ chấp, dùng các môn tam muội mà tự trang nghiêm, trí huệ tùy thuận tất cả pháp giới.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát vào hạnh môn Phổ Hiền, Bồ Tát được trí rất vi tế biết vô lượng pháp giới, trí rất vi tế diễn thuyết tất cả pháp giới, trí rất vi tế vào pháp giới rộng lớn, trí rất vi tế phân biệt pháp giới bất tư nghì, trí rất vi tế phân biệt tất cả pháp giới, trí rất vi tế trong khoảng một niệm khắp tất cả pháp giới, trí rất vi tế vào khắp tất cả pháp giới, trí rất vi tế biết tất cả pháp giới là vô sở đắc, trí rất vi tế quán sát tất cả pháp giới vô sở ngại, trí rất vi tế biết tất cả pháp giới vô sanh, trí rất vi tế hiện thần biến nơi tất cả pháp giới.

Tất cả pháp giới rất vi tế như vậy, Bồ Tát dùng trí rộng lớn đều biết như thiết, đối với các pháp đều được tự tại hiển thị hạnh Phổ Hiền làm cho tất cả chúng sanh thấy đều đầy đủ, chẳng bỏ nghĩa, chẳng chấp pháp, xuất sanh trí bình đẳng vô ngại, biết căn bản vô ngại, chẳng trụ nơi tất cả pháp, chẳng hư hoại tánh của các pháp, như thiết không nhiễm dướng như hư không, tùy thuận thế gian mà phát khởi lời nói diễn bày nghĩa chơn thiết, chỉ tánh tịch diệt, nơi tất cả cảnh không y tựa không trụ trước, không phân biệt, thấy rõ pháp giới an lập rộng lớn, hiểu các thế gian và tất cả pháp đều bình đẳng không hai, lìa tất cả chấp.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền phát sanh trí biết tất cả kiếp rất vi tế. Những là:

Trí đem bất khả thuyết kiếp làm một niệm rất vi tế, trí đem một niệm làm bất khả thuyết kiếp rất vi tế, trí đem vô số kiếp cho vào một kiếp rất vi tế, trí đem một kiếp cho vào vô số kiếp rất vi tế, trí đem kiếp dài cho vào kiếp ngắn rất vi tế, trí đem kiếp ngắn cho vào kiếp dài rất vi tế, trí vào kiếp có Phật, kiếp không Phật rất vi tế, trí biết tất cả kiếp số rất vi tế, trí biết tất cả kiếp phi kiếp rất vi tế, trí trong khoảng một niệm thấy tất cả kiếp suốt quá khứ, vị lai, hiện tại rất vi tế.

Tất cả những kiếp rất vi tế như vậy, Bồ Tát dùng Phật trí trong khoảng một niệm đều biết rõ như thiết, được những tâm viên mãn hạnh vương của Bồ Tát, tâm vào hạnh Phổ Hiền, tâm lìa tất cả phân biệt đi đạo hý luận, tâm phát đại nguyện không mỏi nghỉ, tâm thấy khắp vô lượng Phật đầy trong vô lượng thế giới, tâm có thể nghe và thọ trì thiện căn của Phật và hạnh của Bồ Tát, tâm đối với hạnh rộng lớn an ủi tất cả chúng sanh khi nghe rồi thời chẳng quên, tâm có thể hiện Phật xuất thế trong tất cả kiếp, tâm nơi mỗi mỗi thế giới tội kiếp vị lai thật hành hạnh Bất động không thôi nghỉ, tâm nơi trong tất cả thế giới dùng thân nghiệp của Như Lai sung đầy nơi thân của Bồ Tát.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền thành bất thối chuyển được trí biết tất cả pháp rất vi tế. Những là:

Trí biết pháp thậm thâm rất vi tế, trí biết pháp rộng lớn rất vi tế, trí biết các loại pháp rất vi tế, trí biết pháp trang nghiêm rất vi tế, trí biết pháp vô lượng rất vi tế, trí biết tất cả pháp vào một pháp rất vi tế, trí biết một pháp vào tất cả pháp rất vi tế, trí biết tất cả pháp vào chẳng phải pháp rất vi tế, trí trong không pháp an lập tất cả pháp mà chẳng trái nhau rất vi tế, trí vào tất cả phương tiện Phật pháp không sót thừa rất vi tế.

Những trí vi tế nơi tất cả pháp do tất cả ngôn thuyết an lập trong tất cả thế giới cũng đồng như vậy. Những trí đó đều vô ngại biết đúng như thật, được vào nơi tâm vô biên pháp giới. Nơi mỗi mỗi pháp giới thâm tâm kiên trụ thành hạnh vô ngại. Dùng Nhứt thiết trí đầy khắp các căn vào nơi Phật trí, chánh niệm phương tiện thành tựu công đức rộng lớn của Chư Phật, đầy khắp pháp giới, vào khắp thân của tất cả Như Lai, hiển hiện những thân nghiệp của chư Bồ Tát, tùy thuận ngôn từ của tất cả thế giới, diễn thuyết chánh pháp, được ý nghiệp trí huệ do thần lực của Chư Phật gia hộ, xuất sanh vô lượng phương tiện thiện xảo, trí Bát Nhã phân biệt các pháp.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền xuất sanh tất cả trí rất vi tế. Những là:

Trí biết tất cả cõi rất vi tế, trí biết tất cả chúng sanh rất vi tế, trí biết quả báo của tất cả pháp rất vi tế, trí biết tâm của tất cả chúng sanh vi tế, trí biết tất cả thời gian thuyết pháp rất vi tế, trí biết tất cả pháp giới rất vi tế, trí biết tất cả không gian và suốt thời gian rất vi tế, trí biết tất cả đường ngữ ngôn rất vi tế, trí biết tất cả hạnh thế gian rất vi tế, trí biết tất cả hạnh xuất thế rất vi tế, nhần đến trí biết tất cả đạo Như Lai, tất cả đạo Bồ Tát, tất cả đạo chúng sanh rất vi tế. Tu hạnh Phổ Hiền, trụ đạo Phổ Hiền hoặc văn hoặc nghĩa đều biết như thiết, phát sanh trí như ảnh, như mộng, như huyễn, như hưởng, như hóa, như không, phát sanh trí tịch diệt, trí tất cả pháp giới, trí vô sở y, trí tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng tâm vô trước vô phục giải thoát hồi hướng, chẳng phân biệt hoặc thế gian, hoặc pháp thế gian, chẳng phân biệt hoặc Bồ đề hoặc Bồ đề Tát đỏa, chẳng phân biệt hoặc hạnh Bồ Tát hoặc đạo xuất ly, chẳng phân biệt hoặc Phật hoặc tất cả Phật pháp, chẳng phân biệt hoặc điều phục chúng sanh hoặc chẳng điều phục chúng sanh, chẳng phân biệt hoặc thiện căn hoặc hồi hướng, chẳng phân biệt hoặc tự hoặc tha, chẳng phân biệt hoặc vật bỏ thí hoặc người thọ thí, chẳng phân biệt hoặc Bồ Tát hạnh hoặc Đăng Chánh Giác, chẳng phân biệt hoặc pháp hoặc trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem thiện căn đây hồi hướng như vậy:

Tâm vô trước vô phục giải thoát, thân vô trước vô phục giải thoát, khẩu vô trước vô phục giải thoát, nghiệp vô trước vô phục giải thoát, báo vô trước vô phục giải thoát, thế gian vô trước vô phục giải thoát, Phật độ vô trước vô phục giải thoát, chúng sanh vô trước vô phục giải thoát, pháp vô trước vô phục giải thoát, trí vô trước vô phục giải thoát.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy đúng như tam thể Chư Phật hồi hướng lúc còn tu hạnh Bồ Tát: Học quá khứ Chư Phật hồi hướng, thành vị lai Chư Phật hồi hướng, trụ hiện tại Chư Phật hồi hướng; an trụ nơi đạo hồi hướng của Chư Phật quá khứ; chẳng bỏ đạo hồi hướng của Chư Phật vị lai, tùy thuận đạo hồi hướng của Chư Phật hiện tại; siêng tu giáo pháp của Chư Phật vị lai rõ biết giáo pháp của Chư Phật hiện tại; đầy đủ bình đẳng của Chư Phật quá khứ, thành tựu bình đẳng của Chư Phật vị lai, an trụ bình đẳng của Chư Phật hiện tại; đi nơi cảnh giới của Chư Phật quá khứ, trụ nơi cảnh giới của Chư Phật vị lai, đồng với cảnh giới của Chư Phật hiện tại; được thiện căn của tam thể Chư Phật, đủ chủng tánh của tam thể Chư Phật, trụ nơi công hạnh của tam thể Chư Phật, thuận với cảnh giới của tam thể Chư Phật.

Chư Phật tử! Đây là đại Bồ Tát vô trước vô phục giải thoát tâm hồi hướng thứ chín.

Đại Bồ Tát lúc trụ bậc hồi hướng này, tất cả núi Kim Cang Luân Vi đều không thể chướng hoại. Được sắc tướng đệ nhứt trong tất cả chúng sanh không ai bằng. Có thể phá các ma, các tà nghiệp. Hiện tu hạnh Bồ Tát khắp tất cả thế giới mười phương. Vì muốn khai ngộ tất cả chúng sanh nên dùng phương tiện khéo diễn nói Phật pháp được trí huệ lớn. Tâm không còn mê lầm đối với Phật pháp. hiện thọ sanh nơi chốn nào, hoặc đi hoặc ở thường được gặp quyến thuộc vững bền. Dùng tâm niệm thanh tịnh đều có thể thọ trì chánh pháp của tam thể Chư Phật diễn xướng. Tu hạnh Bồ Tát tốt kiếp vị lai luôn không thôi nghĩ, không dựa, không chấp. Thêm lớn đầy đủ hạnh nguyện Phổ Hiền, được Nhứt thiết trí ra làm Phật

sự, thành tựu thần thông tự tại của Bồ Tát.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Đấng Vô thượng ở khắp mười phương
 Chẳng hề dâm sanh tâm khinh mạn
 Tùy thuận công đức của Phật tu
 Và cũng cung kính sanh tôn trọng.
 Đã tu tất cả những công đức
 Chẳng vì tự mình và người khác
 Thường dùng tâm thẳng giải tối thượng
 Lợi ích chúng sanh nên hồi hướng
 Chưa từng tạm khởi lòng cao mạn
 Và cũng chẳng sanh ý hạ liệt
 Bao nhiêu công hạnh của Như Lai
 Bồ Tát đều học siêng tu tập.
 Bao nhiêu căn lành đã tu tập
 Đều vì lợi ích khắp quần sanh
 Trụ nơi thâm tâm trí rộng lớn
 Hồi hướng bậc phước trí vô thượng
 Vô lượng sai biệt ở thế gian
 Các môn thiện xảo, việc kỳ đặc
 Thô tế rộng lớn và rất sâu
 Tu hành tất cả đều thấu rõ.
 Bao nhiêu thân hình ở thế gian
 Dem thân bình đẳng vào trong đó
 Nơi đây tu hành được tỏ ngộ
 Thành tựu trí huệ không thối chuyển.
 Cõi nước thế gian vô lượng thứ
 Nhỏ, lớn, rộng, hẹp sai khác nhau
 Bồ Tát hay dùng môn trí huệ
 Trong một chân lông thấy rõ cả.
 Chúng sanh tâm hành nhiều vô lượng
 Hay khiến bình đẳng vào một tâm
 Dùng môn trí huệ đều khai ngộ
 Nơi hạnh đã tu không thối chuyển.
 Chúng sanh căn tánh và sở thích
 Cao, thấp, phẩm loại đều chẳng đồng
 Tất cả rất sâu khó biết được
 Tùy bốn tánh họ đều biết rõ.
 Bao nhiêu hạnh nghiệp của chúng sanh
 Thấp, cao, phẩm loại phân riêng khác
 Bồ Tát thâm nhập trí Như Lai.
 Dùng sức trí huệ khắp thấy rõ.
 Vô lượng ức kiếp bất tư nghì
 Hay khiến bình đẳng vào một niệm
 Thấy rồi như vậy khắp mười phương
 Tu hành tất cả nghiệp thanh tịnh.
 Quá khứ, vị lai, và hiện tại
 Biết rõ tướng kia đều chẳng đồng
 Cũng chẳng trái sai lý bình đẳng
 Là hạnh sáng suốt bậc đại tâm.
 Chúng sanh thế gian hạnh chẳng đồng
 Hoặc ẩn hoặc hiển vô lượng thứ
 Bồ Tát đều biết tướng sai biệt
 Cũng biết tướng kia đều vô tướng.

Mười phương thế giới tất cả Phật
 Thần thông tự tại Phật hiện ra
 Rộng lớn khó biết khó nghĩ bàn
 Bồ Tát đều hay phân biệt biết.
 Trong cung Đâu Suất khắp thế giới
 Tự nhiên giác ngộ: đáng Nhon Sư
 Công đức rộng lớn tối Tôn thượng
 Như thế tướng đó đều thấy được.
 Hoặc hiện giảng thần ở thai mẹ
 Tự tại hiển hiện đại thần thông
 Thành Phật, thuyết pháp, hiện diệt độ
 Khắp cả thế gian không tạm nghỉ.
 Đáng Thiên Nhon Sư lúc sơ sanh
 Tất cả thắng trí đều kính thờ
 Chư Thiên, Đế Thích, Phạm Vương thầy
 Đều rất cung kính mà hầu hạ.
 Vô lượng vô biên khắp pháp giới
 Tất cả mười phương không còn sót
 Không trước, không sau, không gần xa
 Thị hiện Như Lai sức tự tại.
 Thế Tôn Đạo Sư dẫn sanh rồi
 Các phương đều đi đủ bảy bước
 Muốn đem diệu pháp dạy chúng sanh
 Vì thế Như Lai khắp quan sát.
 Thấy các chúng sanh chìm biển dục.
 Ngu si tâm tối bị đậy che
 Đáng tự tại hiện nở nụ cười
 Nghĩ rằng phải cứu chúng sanh khổ.
 Đáng Đại Sư Tử phát diệu âm
 Ta là thế gian tôn quý nhất
 Đem đèn trí huệ sáng sạch trong
 Trừ diệt mê tối của muôn loại.
 Lúc Đức Thế Tôn hiện xuất thế
 Phóng quang minh lớn khắp vô lượng
 Làm cho ác đạo đều thôi dứt
 Diệt hẳn nạn khổ của thế gian.
 Có lúc thị hiện ở Vương Cung
 Hoặc hiện xuất gia tâm học đạo
 Vì muốn lợi ích khắp chúng sanh
 Hiện ra phương tiện tự tại ấy.
 Lúc Đức Phật mới ngôi đạo tràng
 Tất cả đại địa đều lay động
 Ánh sáng chiếu thấu khắp mười phương
 Chúng sanh được soi đều khỏi khổ.
 Chấn động tất cả cung điện ma
 Khai ngộ lòng chúng sanh mười phương
 Xưa từng được dạy và tu hành
 Đều khiến biết rõ nghĩa chơn thiết.
 Bao nhiêu quốc độ khắp mười phương
 Cho vào chân lông không để sót.
 Tất cả chân lông, cõi vô biên
 Hiện hiện thân thông khắp nơi ấy.
 Tất cả Chư Phật đã giảng dạy
 Vô lượng phương tiện đều tỏ ngộ
 Những điều Như Lai chẳng diễn nói
 Cũng hay hiểu được siêng tu tập.
 Cùng khắp cõi Tam Thiên Đại Thiên

Tất cả ma quân khởi đầu tranh
 Gây tạo vô lượng những tội ác
 Trí huệ vô ngại trừ diệt được.
 Như Lai hoặc ở các cõi Phật,
 Hoặc lại hiện ở các Thiên cung
 Hoặc ở Phạm Cung mà hiện thân
 Bồ Tát đều thấy không chướng ngại.
 Phật hiện vô lượng các loại thân
 Thường chuyển thanh tịnh diệu pháp luân
 Nhân đến những kiếp số ba đời
 Tìm cầu ngàn mẹ chẳng thể được.
 Bửu Tọa cao rộng tối tôn thượng
 Cùng khắp mười phương vô lượng cõi
 Các loại tướng tốt dùng trang nghiêm
 Phật ngự trên đó khó nghĩ biết
 Chúng Phật tử đồng bao quanh Phật
 Khắp cả pháp giới đều cùng khắp
 Khai thị vô lượng hạnh Bồ đề
 Con đường tu hành bậc vô thượng.
 Chư Phật tùy nghi hiện công hạnh
 Vô lượng vô biên đồng pháp giới
 Người trí hay dùng một phương tiện
 Rõ biết tất cả không thừa sót.
 Chư Phật tự tại sức thần thông
 Thị hiện tất cả các loại thân
 Hoặc hiện các loài vô lượng đời
 Hoặc hiện thế nữ đồng châu chực,
 Hoặc trong vô lượng các thế giới
 Thị hiện xuất gia thành Phật đạo.
 Nhân đến tối hậu nhập Niết Bàn
 Phân thân xá lợi dựng bửu tháp,
 Vô biên công hạnh như vậy thấy
 Đạo Sư diễn nói chỗ Phật ngự
 Bao nhiêu công đức của Thế Tôn
 Thế nguyện tu hành trọn vẹn cả.
 Lúc đem cần lành dùng hồi hướng.
 An trụ phương tiện pháp như vậy.
 Đường ấy tu tập hạnh Bồ đề
 Tâm chí rớt ráo không lười mỏi.
 Tất cả thân lực của Như Lai
 Và cùng vô biên công đức lớn
 Nhân đến trí hạnh của thế gian
 Đều biết tất cả, hết tất cả.
 Bao nhiêu cảnh giới bát tư nghi
 Của Phật hiển hiện như vậy thấy
 Ở trong một niệm đều tỏ ngộ
 Nhưng cũng chẳng bỏ hạnh Bồ đề
 Những hạnh tế vi của Chư Phật
 Và tất cả cõi, tất cả pháp
 Bồ Tát đều hay tùy thuận biết
 Rớt ráo hồi hướng đến Giác ngộ.
 Có số không, số tất cả kiếp
 Bồ Tát rõ biết là một niệm
 Nơi đây khéo vào hạnh Bồ đề
 Thường siêng tu tập không thôi chuyển
 Vô lượng cõi nước ở mười phương
 Hoặc là tạp nhiễm hoặc thanh tịnh

Và cùng tất cả Đức Như Lai
 Bồ Tát đều hay phân biệt biết.
 Ở trong mỗi niệm đều thấy rõ
 Vô lượng kiếp số bất tư nghì
 Ba đời như thế không có thừa
 Tu hành đầy đủ hạnh Bồ Tát.
 Bình đẳng vào trong tất cả tâm
 Bình đẳng vào trong tất cả pháp
 Hư không Phật độ cũng khắp vào
 Công hạnh trên đây đều biết rõ.
 Phát sanh trí huệ biết chúng sanh
 Trí huệ biết pháp cũng được phát
 Bồ Tát thân thông cũng như vậy
 Tất cả trí lực không cùng tận.
 Những trí vi tế đều sai khác
 Bồ Tát nhiếp cả không để thừa
 Đồng tướng, dị tướng đều khéo biết
 Như vậy tu hành công hạnh lớn
 Mười phương vô lượng các cõi Phật
 Trong đó chúng sanh đều vô lượng
 Thủ sanh chủng loại sai khác nhau
 An trụ trí lực đều biết rõ.
 Quá khứ, vị lai và hiện tại
 Các cõi tất cả Đức Như Lai
 Nếu ai biết đây mà hồi hướng
 Hạnh mình hạnh Phật đều bình đẳng.
 Nếu ai hay tu hạnh hồi hướng
 Thời là học đạo của Phật làm
 Sẽ được tất cả Phật công đức
 Và được tất cả Phật trí huệ.
 Tất cả thế gian chẳng phá được
 Tất cả công hạnh đều thành tựu
 Thường hay nhớ nghĩ tất cả Phật
 Thường thấy tất cả đáng Thế Tôn
 Bồ Tát thắng hạnh chẳng thể lường
 Các pháp công đức cũng như vậy.
 Đã chứng Như Lai hạnh vô thượng
 Đều biết Chư Phật sức tự tại.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát đẳng pháp giới vô lượng hồi hướng?

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này lấy lựu vô cầu để bịt đầu mình, trụ ngôi Pháp Sư rộng thật hành pháp thí, khởi lòng đại từ đại bi an lập chúng sanh nơi tâm Bồ đề, thường làm việc lợi ích không hề thôi nghỉ. Dùng tâm Bồ đề để nuôi căn lành. Làm đức thầy Điều ngự cho tất cả chúng sanh, dạy đạo Nhứt thiết trí. Làm mặt trời pháp cho tất cả chúng sanh, dùng ánh sáng căn lành soi khắp tất cả. Tâm Bồ Tát luôn Bồ đề đối với chúng sanh, tu các hạnh lành không hề thôi dứt. Tâm Bồ Tát thanh tịnh trí huệ tự tại, chẳng bỏ tất cả tất cả thiện căn đạo nghiệp. Làm thượng chủ đại trí cho tất cả chúng sanh, dắt dẫn họ vào nơi đạo chơn chánh an ổn. Bồ Tát làm hướng đạo cho chúng sanh khiến họ tu tập tất cả pháp lành. Bồ Tát làm thiện hữu vững vàng bất hoại cho tất cả chúng sanh, khiến thiện căn của họ được tăng trưởng thành tựu.

Chư Phật tử! Bực đại Bồ Tát này lấy pháp thí làm đầu, phát sanh tất cả pháp lành thanh tịnh, nhiếp thọ xu hướng tâm Nhứt thiết trí, nguyện lực thù thắng rốt ráo kiên cố càng thêm thành tựu, đủ oai đức lớn, nương thiện tri thức, lòng không dua dối, tư duy quan sát môn Nhứt thiết trí vô biên cảnh giới. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy!

Nguyện được tu tập thành tựu thêm lớn tất cả cảnh giới rộng lớn vô ngại. Nguyện được ở trong chánh giáo của Phật nghe và thọ trì diễn thuyết nhằm đến một câu một kệ. Nguyện ghi nhớ được tam thế tất cả Chư Phật trong vô lượng vô biên tất cả thế giới đồng với pháp giới, đã ghi nhớ rồi liền tu hạnh Bồ Tát. Lại nguyện dùng thiện căn niệm Phật này vì một chúng sanh nơi một thế giới mà tu hạnh Bồ Tát suốt kiếp vị lai. Như ở một thế giới, cùng tận pháp giới hư không giới tất cả thế giới cũng như vậy. Như vì một chúng sanh, vì tất cả chúng sanh cũng như vậy.

Bồ Tát này dùng thiện phương tiện đại thế trang nghiêm, mỗi mỗi đều là suốt kiếp vị lai, không hề rời tướng niệm Chư Phật, các bậc thiện tri thức, thường thấy Chư Phật hiện thân ở trước mình. Không có một Đức Phật nào xuất thế mà không được gần gũi.

Phạm hạnh tịch tịnh của tất cả Chư Phật và Bồ Tát đã khen, đã nói đều thế nguyện tu hành viên mãn. Nhưng là:

Phạm hạnh chẳng phá, phạm hạnh chẳng khuyết, phạm hạnh chẳng tạp, phạm hạnh chẳng nhớ, phạm hạnh không lỗi, phạm hạnh không bị che, phạm hạnh được Phật khen, phạm hạnh vô sở y, phạm hạnh vô sở đắc, phạm hạnh thanh tịnh lợi ích cho Bồ Tát, phạm hạnh của tam thế Chư Phật đã tu, phạm hạnh vô ngại, phạm hạnh vô trước, phạm hạnh vô tránh, phạm hạnh vô diệt, phạm hạnh an trụ, phạm hạnh vô tỷ, phạm hạnh vô động, phạm hạnh vô loạn, phạm hạnh vô sân.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát nếu có thể vì mình mà tu hành những phạm hạnh thanh tịnh như vậy, thời có thể vì khắp tất cả chúng sanh, làm cho tất cả đều được an trụ, làm cho tất cả đều được hiểu rõ, đều được thành tựu, đều được thanh tịnh, đều được vô cầu, đều được chói sáng, đều lìa trần nhiễm, đều không chướng lòa, đều lìa nhiệt não, đều lìa phiền phược, đều lìa hẳn sự ác, nhằm đến làm cho tất cả chúng sanh đều không những não hại, rốt ráo thanh tịnh.

Tại sao vậy?

Vì đại Bồ Tát nếu tự mình ở nơi phạm hạnh chẳng được thanh tịnh thời không thể làm người khác thanh tịnh, nếu có thói chuyển thời không thể làm người khác chẳng thói chuyển, nếu có lộn hư thời không thể làm người khác không lỗi hư, nếu có xa lìa thời không thể làm người khác thường chẳng lìa, nếu có giải đãi thời không thể làm người khác chẳng giải đãi, chẳng tin chắc thời không thể làm người khác tin chắc, nếu chẳng an trụ thời không thể làm người khác an trụ, nếu chẳng chứng nhập thời không thể làm người khác chứng nhập, nếu có buông bỏ thời không thể làm người khác chẳng buông bỏ, nhằm đến tự mình đối với phạm hạnh nếu có tán động thời không thể làm cho tâm người khác chẳng tán động.

Vì đại Bồ Tát đã an trụ nơi hạnh không điên đảo, nói pháp không điên đảo, lời nói thành thiết, tu hành đúng lời Phật dạy, thân, khẩu, ý thanh tịnh lìa những tạp nhiễm, trụ hạnh vô ngại, diệt tất cả chướng.

Đại Bồ Tát tự mình đã được tâm thanh tịnh mà vì người khác nói pháp tâm thanh tịnh, tự tu hạnh hòa nhằm dùng thiện căn điều phục tâm mình, rồi làm người khác cũng tu hạnh hòa nhằm dùng các thiện căn điều phục tâm mình, tự đã lìa nghi hối cũng làm người khác lìa hẳn nghi hối, tự được đức tin thanh tịnh cũng làm người khác được tịnh tín chẳng hư hoại, tự an trụ chánh pháp cũng làm cho chúng sanh an trụ nơi chánh pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn do pháp thí mà có, để hồi hướng như vậy:

Nguyện cho tôi được vô tận pháp môn của Chư Phật rồi vì khắp chúng sanh mà phân biệt diễn nói cho họ đều hoan hỷ thỏa mãn, dẹp trừ tất cả dị luận ngoại đạo.

Nguyên tôi có thể vì tất cả chúng sanh diễn nói chánh pháp của tam thể Chư Phật, đối với sự sanh khởi của mỗi mỗi pháp, nghĩa lý của mỗi mỗi pháp, danh ngôn của mỗi mỗi pháp, an lập của mỗi mỗi pháp, giải thuyết của mỗi mỗi pháp, hiển thị của mỗi mỗi pháp, môn hộ của mỗi mỗi pháp, ngộ nhập của mỗi mỗi pháp, quan sát của mỗi mỗi pháp, phân vị của mỗi mỗi pháp, tôi đều được vô biên vô tận pháp tạng, được vô sở úy, đủ tứ biện tài vì chúng sanh mà phân biệt giải thuyết vô cùng vô tận suốt thuở vị lai. Như thế là vì muốn cho tất cả chúng sanh lập chí nguyện thù thắng phát sanh biện tài vô ngại không sai lầm, đều được hoan hỷ, đều được thành tựu trí huệ tùy theo tiếng của các loài mà diễn thuyết không dứt. Vì muốn cho tất cả chúng sanh tin chắc vui mừng trụ Nhứt thiết trí, biết rõ các pháp không còn mê lầm, tự nghĩ rằng: Tôi sẽ ở khắp tất cả thế giới vì chúng sanh mà siêng năng tu tập, được thân vô lượng tự tại khắp pháp giới, được tâm vô lượng quảng đại khắp pháp giới, được đủ âm thanh vô lượng thanh tịnh khắp pháp giới, hiện đạo tràng vô lượng khắp pháp giới, tu hạnh Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, được an trụ bậc Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, chứng đức bình đẳng vô lượng của Bồ Tát khắp pháp giới, học pháp Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, trụ hạnh Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, nhập hồi hướng Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới.

Trên đây là đại Bồ Tát đem các thiện căn để hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thành tựu Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Vì muốn thấy vô lượng Chư Phật khắp pháp giới, vì điều phục vô lượng chúng sanh khắp pháp giới, vì trụ trì vô lượng cõi Phật khắp pháp giới, vì chúng vô lượng trí Bồ Tát khắp pháp giới, vì được vô úy vô lượng khắp pháp giới, vì thành vô lượng đà la ni của Bồ Tát khắp pháp giới, vì được an trụ vô lượng bất tư nghì của Bồ Tát khắp pháp giới, vì đủ vô lượng công đức khắp pháp giới, vì đầy vô lượng thiện căn lợi ích chúng sanh khắp pháp giới.

Đại Bồ Tát lại nguyện do căn lành này khiến tôi được phước đức bình đẳng, trí huệ bình đẳng, lực bình đẳng, vô úy bình đẳng, thanh tịnh bình đẳng, tự tại bình đẳng, chánh giác bình đẳng, thuyết pháp bình đẳng, nghĩa bình bình đẳng, quyết định bình đẳng, thân thông bình đẳng. Tất cả pháp trên đây đều được viên mãn. Tôi được như thế nào, nguyện tất cả chúng sanh cũng đồng được như tôi.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Như pháp giới vô lượng, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, được trí huệ vô lượng. Như pháp giới vô biên, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, thấy Chư Phật vô biên. Như pháp giới vô hạn, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, đến vô hạn Phật độ. Như pháp giới vô tế, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, nơi tất cả thế giới tu hạnh Bồ Tát không có tế hạn. Như pháp giới vô đoạn, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, an trụ Nhứt thiết trí trọn chẳng đoạn tuyệt. Như pháp giới một tánh, thiện căn hồi hướng cũng vậy, đồng một trí tánh với tất cả chúng sanh. Như pháp giới tự tánh thanh tịnh, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho tất cả chúng sanh được rốt ráo thanh tịnh. Như pháp giới tùy thuận, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, làm cho tất cả chúng sanh đều tùy thuận hạnh nguyện Phổ Hiền. Như pháp giới trang nghiêm, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho tất cả chúng sanh dùng hạnh Phổ Hiền mà trang nghiêm. Như pháp giới không thể mất hư, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho các Bồ Tát chẳng mất hư những hạnh thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Nguyện đem thiện căn này phụng thờ thiện căn Chư Phật, chư Bồ Tát đều hoan hỷ. Nguyện do thiện căn này mau được vào Nhứt thiết trí. Nguyện do thiện căn này tu Nhứt thiết trí khắp tất cả mọi nơi. Nguyện do thiện căn này mà tất cả chúng sanh thường được qua thấy tất cả Chư Phật. Nguyện do tất cả này mà

tất cả chúng sanh thường được thấy Chư Phật và hay làm Phật sự. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, đối với những Phật sự chẳng sanh lòng lười trễ. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật lòng thanh tịnh hoan hỷ không thối chuyển. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, lòng khéo hiểu rõ. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, chẳng sanh lòng chấp trước. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, thấu suốt vô ngại. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, thành hạnh Phổ Hiền. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật hiện ra trước không lúc nào tạm bỏ. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, phát sanh vô lượng thần lực của Bồ Tát. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, nơi tất cả pháp trọn không quên mất.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem những thiện căn hồi hướng như vậy:

Hồi hướng như tánh vô khởi của pháp giới. Hồi hướng như tánh căn bản của pháp giới. Hồi hướng như tự thể tánh của pháp giới. Hồi hướng như tánh vô sở y của pháp giới. Hồi hướng như tánh không quên mất của pháp giới. Hồi hướng như tánh không vô tánh của pháp giới. Hồi hướng như tánh tịch tịnh của pháp giới. Hồi hướng như tánh vô xứ sở của pháp giới. Hồi hướng như tánh không hiện động của pháp giới. Hồi hướng như tánh vô sai biệt của pháp giới.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem pháp thí, có bao nhiêu sự tuyên dạy, có bao nhiêu sự khai ngộ, và những thiện căn do đây phát khởi để hồi hướng như vậy:

Nguyên tất cả chúng sanh thành Bồ Tát, Pháp Sư thường được Chư Phật hộ niệm. nguyên tất cả chúng sanh làm Vô thượng Pháp Sư phương tiện an lập tất cả chúng sanh nơi Như thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư không thua sút, không ai vãn nạn cùng tận được. Nguyên tất cả chúng sanh làm vô ngại Pháp Sư được quang minh vô ngại nơi tất cả pháp. Nguyên tất cả chúng sanh làm trí tạng Pháp Sư hay khéo diễn thuyết tất cả Phật pháp. nguyên tất cả chúng sanh thành tự tại Pháp Sư khéo phân biệt trí huệ của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh làm như nhân Pháp Sư nói pháp như thiết không do người khác dạy. Nguyên tất cả chúng sanh làm phước đức ghi nhớ tất cả Phật pháp thuyết pháp đúng lý không trái cú nghĩa. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư tu hành đạo vô tướng, tự trang nghiêm với những diệu tướng, phóng vô lượng quang minh khéo vào các pháp. Nguyên tất cả chúng sanh làm đại thân Pháp Sư, thân lớn đầy khắp tất cả quốc độ nổi mây pháp lớn, mưa những Phật pháp. nguyên tất cả chúng sanh làm hộ pháp tạng Pháp Sư, dựng thẳng tràng hộ trì Phật pháp khiến biên chánh pháp không khuyết giảm. Nguyên tất cả chúng sanh làm pháp nhưt Pháp Sư được biện tài của Phật khéo nói các pháp. nguyên tất cả chúng sanh làm diệu âm phương tiện Pháp Sư khéo diễn nói vô biên pháp tạng. Nguyên tất cả chúng sanh làm đảo bĩ nạn Pháp Sư dùng trí thần thông khai tạng chánh pháp. Nguyên tất cả chúng sanh làm an trụ chánh pháp Pháp Sư diễn nói trí huệ rốt ráo của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh làm liễu đạt chư pháp Pháp Sư hay nói vô lượng vô tận công đức. Nguyên tất cả chúng sanh là Pháp Sư không phỉnh dối thế gian, hay dùng phương tiện làm cho mọi người vào thiết tế. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư phá các chúng ma, hay khéo rõ biết tất cả nghiệp ma. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư được Chư Phật nhiếp thọ, rời tâm ngã, ngã sở và nhiếp thọ. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư an ổn tất cả thế gian, thành tựu nguyện lực thuyết pháp của Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem các thiện căn hồi hướng như vậy:

Chẳng vì chấp lấy nghiệp mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy báo mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy tâm mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy sự mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy nhơn mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy ngữ ngôn, âm thanh mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy danh, cú, văn thân mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy hồi hướng mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy lợi ích chúng sanh mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Chẳng vì tham lầy cảnh giới của sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp mà hồi hướng. Chẳng vì cầu sanh cõi Trời mà hồi hướng. Chẳng vì cầu dục lạc mà hồi hướng. Chẳng vì mến cảnh giới cõi Dục mà hồi hướng. Chẳng vì cầu quyền thuộc mà hồi hướng. Chẳng vì cầu tự tại mà hồi hướng. Chẳng vì cầu vui sanh tử mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lầy sanh tử mà hồi hướng. Chẳng vì thích các cõi hữu lậu mà hồi hướng. Chẳng vì cầu sự vui hòa hiệp mà hồi hướng. Chẳng vì cầu chỗ đáng thích lầy mà hồi hướng. Chẳng vì ôm lòng độc hại mà hồi hướng. Vì chẳng đê thiên căn hư hoại mà hồi hướng. Vì chẳng y tựa ba cõi mà hồi hướng. Vì chẳng chấp các thiên định giải thoát tam muội mà hồi hướng. Vì chẳng trụ Thanh Văn thừa, Bích Chi Phật thừa mà hồi hướng. Chỉ vì giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh mà hồi hướng. Chỉ vì thành tựu viên mãn trí Nhứt thiết trí mà hồi hướng. Chỉ vì được Otrí vô ngại mà hồi hướng. Chỉ vì được thiện căn thanh tịnh vô ngại mà hồi hướng. Chỉ vì làm cho tất cả chúng sanh thoát khỏi sanh tử chúng đại trí huệ mà hồi hướng. Chỉ vì làm cho tâm đại Bồ đề như Kim Cang không hư hoại mà hồi hướng. Chỉ vì thành tựu pháp rốt ráo bất tử mà hồi hướng. Chỉ vì dùng vô lượng trang nghiêm để trang nghiêm chúng tánh Phật thị hiện Nhứt thiết trí tự tại mà hồi hướng. Chỉ vì cầu trí nhứt thiết pháp minh đại thần thông mà hồi hướng. Chỉ vì ở khắp pháp giới hư không giới tất cả Phật độ thật hành hạnh Phổ Hiền viên mãn bất hối, mặc áo giáp đại nguyện kiên cố, làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi bực Phổ Hiền mà hồi hướng. Chỉ vì tốt kiếp vị lai độ thoát chúng sanh thường không thôi nghỉ, thị hiện bực Nhứt thiết trí quang minh vô ngại hằng không dứt mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc đem thiện căn đó hồi hướng, thời dùng tâm như vậy mà hồi hướng:

Dùng tâm bồn tánh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm pháp tánh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm tất cả chúng sanh vô lượng bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm vô tránh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm tự tánh vô khởi bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm biết các pháp không loạn mà hồi hướng. Dùng tâm vào tam thế bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm phát sanh tam thế Phật chúng tánh mà hồi hướng. Dùng tâm được thần thông bất thối mà hồi hướng. Dùng tâm sanh thành hạnh Nhứt thiết trí mà hồi hướng.

Lại vì làm cho tất cả chúng sanh lia hẳn tất cả địa ngục mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh chẳng vào loài súc sanh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh chẳng đến chỗ Diêm Vương mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh trừ diệt tất cả pháp chương đạo mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả thiện căn mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể ứng thời chuyển pháp luân khiến mọi loài đều hoan hỷ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh vào Thập lực mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ vô biên pháp nguyện thanh tịnh của Bồ Tát mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tùy thuận tất cả thiện tri thức giáo hóa tâm Bồ đề được đầy đủ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thọ trì tu hành Phật pháp rất sâu được Phật trí huệ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu hạnh vô ngại của Bồ Tát luôn hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường thấy Chư Phật hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được pháp quang minh thanh tịnh thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí bất tư nghị của Bồ Tát thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh cứu hộ khắp mọi loài khiến tâm đại bi thanh tịnh thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng bất khả thuyết bất khả thuyết đồ trang nghiêm thắng diệu để trang nghiêm tất cả Phật độ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả ma nghiệp mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở nơi tất cả Phật độ đều không y tựa luôn tu hạnh Bồ Tát mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm Nhứt thiết chủng trí vào tất cả pháp môn rộng lớn của Phật mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn chánh niệm thanh tịnh mà hồi hướng. Trí huệ quyết định mà hồi hướng. Biết hết tất cả Phật pháp phương tiện mà hồi hướng. Vì thành tựu trí vô lượng vô ngại mà hồi hướng. Vì muốn đầy đủ tâm thanh tịnh thù thắng mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại từ mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại bi mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại hỷ mà hồi

hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại xả mà hồi hướng. Vì lìa hẳn chấp trước hai bên, an trụ thiện căn thù thắng mà hồi hướng. Vì tư duy quán sát phân biệt diễn thuyết tất cả pháp duyên khởi mà hồi hướng. Vì lập tâm tràng đại dũng mãnh mà hồi hướng. Vì lập tạng tràng vô năng thắng mà hồi hướng. Vì phá các ma chúng mà hồi hướng. Vì được tâm vô ngại thanh tịnh đối với tất cả pháp mà hồi hướng. Vì tu tất cả hạnh Bồ Tát không thối chuyển mà hồi hướng. Vì được tâm thích câu pháp đệ nhất thù thắng mà hồi hướng. Vì được tâm thích câu ngữ pháp công đức Nhất thiết chủng trí tự tại thanh tịnh mà hồi hướng. Vì viên mãn tất cả nguyện, trừ tất cả đầu tránh, được pháp vô ngại thanh tịnh của Phật, vì chúng sanh chuyển pháp luân bất thối mà hồi hướng. Vì được pháp vô thượng thù thắng của Phật do trăm ngàn quang minh của mặt trời trí huệ trang nghiêm chiếu khắp tất cả chúng sanh trong pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn điều phục tất cả chúng sanh tùy chỗ họ ưa thích thường làm cho họ được thỏa mãn, chẳng bỏ bỏ nguyện, cùng tận thuở vị lai nghe chánh pháp, tu tập đại hạnh, được trí huệ thanh tịnh quang minh không cầu nhiễm, dứt trừ tất cả kiêu mạn, tiêu diệt tất cả phiền não, xé lưới ái dục, phá tối ngu si, đầy đủ pháp vô cầu vô ngại mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh, trong vô số kiếp thường siêng tu tập hạnh Nhất thiết trí không thối chuyển, mỗi chúng sanh đều khiến được diệu huệ vô ngại, không ngớt thị hiện thần thông tự tại của Phật mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc đem những thiện căn hồi hướng như vậy, chẳng tham trước cảnh giới ngũ dục của ba cõi.

Tại sao vậy?

Vì đại Bồ Tát phải sùng thiện căn không tham mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn không sân mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn không si mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chẳng hại mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn lìa kiêu mạn mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chẳng đua đối mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chất trực mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn tinh tấn mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn tu tập mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy, được tâm tính tín, nơi hạnh Bồ Tát vui mừng nhẫn thọ, tu tập đạo thanh tịnh của đại Bồ Tát, đủ Phật chủng tánh, được Phật trí huệ, bỏ tất cả ác, lìa các ma nghiệp, gần gũi thiện hữu, thành tựu đại nguyện của mình, thỉnh các chúng sanh lập hội đại thí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn do pháp thí sanh ra đây mà hồi hướng như vậy:

Làm cho tất cả chúng sanh được diệu âm thanh tịnh, được nhu nhuyễn âm, được thiên cổ âm, được vô lượng vô số bất tư nghì âm, được khả ái nhạo âm, được thanh tịnh âm, được âm thanh cùng khắp tất cả Phật độ, được âm thanh trang nghiêm với trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết công đức, được âm thanh cao xa, được âm thanh lớn rộng được âm thanh diệt tất cả tán loạn, được âm thanh nhiếp tất cả ngũ ngôn của chúng sanh, được trí biết vô biên âm thanh của tất cả chúng sanh, được trí âm thanh tất cả ngôn ngữ đều thanh tịnh, được trí âm thanh vô lượng ngôn ngữ, được âm thanh tự tại vào trí tất cả âm thanh, được tất cả âm thanh trang nghiêm thanh tịnh, được âm thanh tất cả thế gian không nhầm đủ, được âm thanh rót ráo chẳng hệ thuộc tất cả thế gian, được hoan hỷ âm, được âm thanh ngôn ngữ thanh tịnh của Phật, được âm thanh diễn thuyết tất cả Phật pháp xa lìa mê lừa danh tiếng đồn khắp được âm thanh khiến tất cả chúng sanh được tất cả pháp đà la ni trang nghiêm, được âm thanh diễn thuyết vô lượng tất cả pháp, được âm thanh đến khắp pháp giới vô lượng chúng hội đạo tràng, được âm thanh nhiếp trì khắp bất tư nghì pháp cú Kim Cang, được âm thanh khai thị tất cả pháp, được âm thanh tạng trí huệ hay nói bất khả thuyết câu chữ sai biệt, được âm thanh chẳng ngớt diễn thuyết tất cả pháp vô sở trước, được âm thanh tất cả pháp sáng chói, được âm thanh có thể làm cho tất cả thế gian thanh tịnh rất rạo đến Nhất thiết trí, được âm thanh nhiếp khắp cú nghĩa của tất cả pháp, được âm thanh thần lực hộ trì tự tại vô ngại, được âm thanh đến trí rót ráo cả thế gian.

Đại Bồ Tát lại đem căn lành này làm cho tất cả chúng sanh được âm thanh không hạ liệt, được âm thanh không bố úy, được âm thanh không nhiễm trước, được âm thanh tất cả đạo tràng đại chúng đều hoan hỷ, được âm thanh tùy thuận mỹ diệu, được âm thanh nói tất cả Phật pháp, được âm thanh dứt nghi niệm của tất cả chúng sanh làm cho họ đều được giác ngộ. Được âm thanh đầy đủ biện tài, được âm thanh giác ngộ giấc ngủ dài của tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả chúng sanh được Pháp thân thanh tịnh lìa những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được công đức tịnh diệu lìa những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được diệu tướng thanh tịnh lìa những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được nghiệp quả thanh tịnh lìa những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Nhứt thiết trí thanh tịnh lìa những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Bồ đề thanh tịnh vô lượng lìa những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được phương tiện thanh tịnh lìa những lỗi ác, biết rõ các căn lành. Nguyện tất cả chúng sanh được tín giải thanh tịnh lìa những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được thanh tịnh siêng tu hạnh nguyện vô ngại lìa những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được chánh niệm biện tài trí huệ thanh tịnh lìa những lỗi ác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại vì tất cả chúng sanh đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy:

Nguyện được những thân vi diệu, như là: Thân sáng chói, thân lìa nhơ trước, thân không nhiễm, thân thanh tịnh, thân rất thanh tịnh, thân ly trần, thân lý câu, thân đáng thích, thân vô ngại.

Lại vì tất cả chúng sanh, nơi tất cả thế giới đại Bồ Tát hiện hình tượng nghiệp báo; nơi tất cả thế gian hiện hình tượng ngôn thuyết; nơi tất cả cung điện hiện hình tượng an lạc. Như trong gương sáng sạch, tất cả hình tượng đều tự nhiên hiển hiện. Chỉ bày cho chúng sanh hạnh đại Bồ đề, diệu pháp thâm thâm, các thứ công đức, những đạo tu hành, những hạnh thành tựu hạnh nguyện của Bồ Tát. Lại cũng chỉ bày cho chúng sanh thấy biết Đức Phật xuất thế nơi một thế giới, nơi tất cả thế giới. Chỉ bày thần thông biến hóa của tất cả Phật, chỉ bày oai lực giải thoát bất tư nghị của chư Bồ Tát cho tất cả chúng sanh. Lại chỉ dạy cho tất cả chúng sanh thành mãn hạnh nguyện và tất cả trí tánh của Phổ Hiền Bồ Tát.

Đại Bồ Tát phương tiện dùng những thân thanh tịnh vi diệu như vậy để nhiếp thủ tất cả chúng sanh, làm cho họ đều thành tựu thân Nhứt thiết trí công đức thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn do pháp thí phát sanh mà hồi hướng như vậy:

Nguyện thân tôi tùy ở thế giới nào mà tu hạnh Bồ Tát, chúng sanh được thấy thời đều chẳng lường uống, họ đều phát tâm Bồ đề trọn không thoái chuyển, thuận theo nghĩa chơn thiết không bị lay động, nơi tất cả thế giới, tột kiếp vì lai luôn an trụ nơi đạo Bồ Tát không hề mỏi nhàm, đại bi tràn khắp lượng đồng pháp giới, biết căn tánh của chúng sanh, thuyết pháp phải thời luôn không thôi nghỉ. Đối với các bậc thiện trí thức tâm thường chánh niệm, nhân đến chẳng bỏ rời khoảng một sát na. Tất cả Chư Phật thường hiện tiền lòng vững chánh niệm chưa hề tạm thời giải đãi. Tu những thiện căn không chút hư dối. Đặt để chúng sanh nơi Nhứt thiết trí làm cho họ không thoái chuyển, đủ tất cả ánh sáng Phật pháp, giữ mây đại pháp, thọ mưa đại pháp, tu hạnh Bồ Tát, vào tất cả chúng sanh, vào tất cả Phật độ, vào tất cả pháp, vào tất cả ba đời, vào trí nghiệp báo của tất cả chúng sanh, vào trí phương tiện khéo léo của tất cả Bồ Tát, vào trí xuất sanh của tất cả Bồ Tát, vào trí cảnh giới thanh tịnh của tất cả Bồ Tát, vào thần thông tự tại của tất cả Phật, vào tất cả vô biên pháp giới an trụ nơi đây để tu hạnh Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn do tu tập pháp thí mà hồi hướng như vậy:

Nguyện tất cả cõi Phật thầy đều thanh tịnh, dùng bất khả thuyết bất khả thuyết đồ tốt đẹp để trang

nghiêm. Mỗi mỗi cõi Phật rộng lớn như pháp giới, thuần thiện, vô ngại, thanh tịnh, sáng suốt, Chư Phật hiện thành bực Vô thượng Chánh giác ở trong đó. Cảnh giới thanh tịnh trong một cõi Phật đều có thể hiện tất cả cõi Phật. Như một cõi Phật, tất cả cõi Phật cũng như vậy.

Mỗi mỗi cõi đều dùng vô lượng vô biên đồ trang nghiêm châu báu thanh tịnh để nghiêm sức. Như là:

Vô số bửu tòa thanh tịnh trải bửu y. Vô số bửu trưởng rù giảng bửu võng. Vô số bửu cái nhiều châu báu chói suốt lẫn nhau. Vô số bửu vân mưa các châu báu. Vô số bửu hoa xinh đẹp trong sạch. Vô số bao lon lan can thanh tịnh bằng châu ngọc. Vô số bửu linh luôn vang ra tâm thanh vi diệu của Phật khắp pháp giới. Vô số bửu liên hoa nở màu đẹp báu chói sáng. Vô số bửu thọ thành hàng khắp nơi hoa trái đều bằng vô lượng diệu bửu. Vô số cung điện báu trong đó có căn lành Bồ Tát. Vô số lầu các báu rộng rãi tráng lệ nối dài xa gần. Vô số rào giậu báu trang nghiêm xinh đẹp bằng châu báu. Vô số cửa nẻo báu, chuỗi báu đẹp rù giảng. Vô số cửa song báu trang nghiêm thanh tịnh bằng bát tư nghê châu báu. Vô số bửu đa la hình bán nguyệt các loại châu báu họp thành. Tất cả như vậy đều bằng châu báu đẹp trang nghiêm thanh tịnh chẳng thể nghĩ bàn, đều do thiện căn của Như Lai phát khởi, đủ vô số bửu tạng trang nghiêm.

Lại có vô số sông ngòi báu chảy ra tất cả pháp lành thanh tịnh. Vô số biển báu chứa đầy pháp thủy. Vô số bạch liên hoa thường phát ra tiếng diệu pháp trong trắng. Vô số núi bửu Tu Di, trí huệ Sơn Vương cao vợi thanh tịnh. Vô số diệu bửu tám góc, xây bằng giấy báu rất trang nghiêm thanh tịnh, vô số tịnh quang bửu thường phóng đại trí quang minh vô ngại chiếu khắp pháp giới. Vô số bửu linh khua đánh lẫn nhau vang tiếng vi diệu. Vô số báu thanh tịnh đầy những Bồ Tát bửu. Vô số lục màu báu sáng sạch thòng rù khắp nơi. Vô số tràng báu đẹp dùng bán nguyệt bửu để trang sức. Vô số bửu phan khắp rơi vô lượng bửu phan. Vô số bửu đai giảng rù giữa hư không trang nghiêm rất đẹp. Vô số thâm báu mịn màng êm mát. Vô số vòng báu hiển bày Nhứt thiết trí nhãn của Bồ Tát. Vô số bửu anh lạc, mỗi anh lạc trăm ngàn Bồ Tát thượng diệu trang nghiêm. Vô số cung điện báu diệu tuyệt vượt hơn tất cả. Vô số đồ trang nghiêm báu bằng Kim Cang ma ni. Vô số các loại trang nghiêm báu luôn hiện màu đẹp thanh tịnh. Vô số báu thanh tịnh hình khác lạ ánh sáng chói suốt. Vô số bửu sơn bao quanh làm tường vách thanh tịnh vô ngại. Vô số bửu hương mùi thơm xông khắp tất cả thế giới. Vô số bửu biến hóa, mỗi sự biến hóa đều khắp pháp giới. Vô số quang minh báu, mỗi mỗi quang minh hiện tất cả quang minh.

Lại có vô số bửu quang minh, trí quang thanh tịnh chiếu rõ các pháp. Lại có vô số bửu quang minh người, mỗi mỗi quang minh đều khắp pháp giới. Có vô số bửu xứ, mỗi xứ đều đủ tất cả châu báu. Vô số bửu tạng khai thị tất cả tạng báu chánh pháp. Vô số bửu tràng, tràng tướng Như Lai cao hơn tất cả. Vô số bửu hiền, tượng hiền đại trí thanh tịnh viên mãn. Vô số bửu viên, trong vườn xuất sanh tam muội hỷ lạc của chư Bồ Tát. Vô số bửu âm, diệu âm của Như Lai dạy khắp thế gian. Vô số bửu hình, mỗi mỗi hình đều phóng vô lượng quang minh diệu pháp. Vô số bửu tướng, mỗi mỗi tướng đều vượt hơn các tướng. Vô số bửu oai nghi, ai thấy được đều phát sanh sự hỷ lạc của Bồ Tát. Vô số bửu tụ, ai thấy được đều phát sanh bửu tụ trí huệ. Vô số bửu an trụ, ai thấy được đều sanh bửu tâm thiện trụ. Vô số bửu y phục, ai được mặc thời phát sanh vô tỷ tam muội của chư Bồ Tát. Chúng sanh bửu ca sa, ai được đắp thời vừa phát tâm liền được môn thiện kiến đà la ni. Vô số bửu tu tập, ai được thấy thời biết tất cả bửu đều là nghiệp quả quyết định thanh tịnh. Vô số bửu vô ngại tri kiến, ai được thấy thời được tất cả pháp nhãn thanh tịnh. Vô số bửu quang tạng, ai được thấy thời được thành tựu tạng đại trí huệ. Vô số bửu tòa, Đức Phật ngự trên đó chuyển diệu pháp luân. Vô số bửu đăng thường phóng quang minh trí huệ thanh tịnh.

Lại có vô số bửu đa la thọ, hàng đều đặn ngay thẳng, dây báu bọc quanh trang nghiêm thanh tịnh. Cây ấy lại có vô số thân báu tròn thẳng, vô số nhánh báu trang nghiêm rậm rạp, vô số chim bay đậu trong đó, luôn hót tiếng hòa diệu tuyên dương chánh pháp, vô số lá báu phóng trí quang lớn chói khắp nơi, vô số bông báu trên đó, có vô số Bồ Tát ngời kiết già bay đi khắp pháp giới, vô số trái báu ai thấy đều được quả Nhứt thiết chủng trí bất thối.

Lại có vô số bửu tụ lạc, ai thấy đều bỏ lìa pháp tu lạc thế gian, vô số bửu đô ấp, trong đó đông đầy chúng sanh tự tại vô ngại. Vô số bửu cung điện, nhà vua ở trong đó thân Na La Diên mạnh khỏe, mặc áo giáp chánh pháp lòng không thối chuyển. Vô số bửu xá, ai vào đó thời đều trừ được lòng luyến tiếc nhà cửa. Vô số bửu y, ai mặc thời có thể hiểu rõ pháp vô trước. Vô số bửu cung điện, xuất gia Bồ Tát ở đây trong đó. Vô số trân ngoại báu, người thấy đều sanh vô lượng hoan hỷ. Vô số bửu luân phóng bất tu nghi quang minh trí huệ chuyên pháp luân bất thối. Vô số cây bửu bạt đà bao bằng lưới nhơn đà la trang nghiêm thanh tịnh. Vô số bửu địa, bất tu nghi bửu xen lẫn trang nghiêm. Vô số làn hơi báu, tiếng thanh lượng khắp pháp giới, vô số trống báu, điệu âm hòa nhã chẳng dứt. Vô số bửu chúng sanh đều có thể nhiếp trì pháp bửu vô thượng. Vô số bửu thân đủ vô lượng công đức diệu bửu. Vô số bửu khẩu thường nói tất cả bửu âm diệu pháp. Vô số bửu tâm đủ ý thanh tịnh đại trí nguyện bửu. Vô số bửu niệm dứt những ngu lầm, rốt ráo kiên cố Nhứt thiết trí bửu. Vô số bửu minh tụng trì tất cả pháp bửu của Chư Phật. Vô số bửu huệ quyết rõ pháp tạng của tất cả Chư Phật. Vô số bửu trí được viên mãn Nhứt thiết trí bửu. Vô số bửu nhãn xem gấm Thập lực bửu không chướng ngại. Vô số bửu nhĩ nghe căn lành thanh âm khắp pháp giới thanh tịnh vô ngại. Vô số bửu tỷ thường ngửi tùy thuận bửu hương thanh tịnh. Vô số bửu thiệt có thể nói vô lượng những pháp ngữ ngôn. Vô số bửu thân đi khắp mười phương vô ngại. Vô số bửu ý thường siêng tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền. Vô số bửu âm, âm thanh tịnh diệu khắp mười phương cõi. Vô số bửu thân nghiệp, tất cả việc làm lấy trí làm đầu. Vô số bửu ngữ nghiệp thường nói tu hành trí bửu vô ngại. Vô số bửu ý nghiệp được rốt ráo viên mãn trí bửu rộng lớn vô ngại.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát ở trong tất cả Phật độ kia: mỗi một cõi, một phương, một xứ, một chân lông đều có vô lượng vô biên bất khả thuyết chư đại Bồ Tát, thầy đều thành tựu trí huệ thanh tịnh. Khắp pháp giới, tột hư không giới cũng đều như vậy.

Đây là đại Bồ Tát đem những thiện căn để hồi hướng. Nguyện khắp tất cả Phật độ đều đủ các thứ diệu bửu trang nghiêm như đã có nói rộng ở trước. Những hương trang nghiêm, hoa trang nghiêm, tràng hoa trang nghiêm, hương thoa trang nghiêm, hương đốt trang nghiêm, hương bột trang nghiêm, y trang nghiêm, lọng trang nghiêm, tràng trang nghiêm, phan trang nghiêm, ma ni bửu trang nghiêm. Lân lượt nhần đến trăm lần hơn đây đều nói rộng như bửu trang nghiêm.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem thiện căn do pháp thí chứa nhóm, vì để làm lớn các thiện căn mà hồi hướng. Vì nghiêm tịnh tất cả Phật độ mà hồi hướng. Vì thành tựu tất cả chúng sanh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tâm được thanh tịnh bất động mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều vào Phật pháp thậm thâm mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được công đức thanh tịnh tối thượng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được phước lực thanh tịnh bất hoại mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí lực vô tận độ muôn loài vào Phật pháp mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh vô lượng ngôn âm bình đẳng thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí nhãn bình đẳng vô ngại khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được niệm thanh tịnh biết tất cả thế giới thườ kiếp quá khứ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí huệ vô ngại rộng lớn quyết rõ tất cả pháp tạng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đại Bồ đề vô hạnh lượng cùng khắp pháp giới không chướng ngại mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đồng thể thiện căn bình đẳng vô phân biệt mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thân, ngữ, ý ba nghiệp đầy đủ công đức thanh tịnh trang nghiêm mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đồng hạnh Phổ Hiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được vào tất cả Phật độ đồng thể thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều quan sát Nhứt thiết trí đều ngộ nhập viên mãn mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được xa lìa thiện căn bất bình đẳng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thâm tâm không dị tướng tuần tự viên mãn Nhứt thiết trí mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được an trụ tất cả pháp lành thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều ở trong một niệm rốt ráo chúng được Nhứt thiết trí mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thành tựu viên mãn đạo Nhứt thiết trí thanh tịnh mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đem các thiện căn vì khắp tất cả chúng sanh mà hồi hướng như vậy rồi, lại đem thiện căn này muốn diễn thuyết trọn vẹn tất cả pháp lực hạnh thanh tịnh mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu oai lực hạnh thanh tịnh, được bất khả thuyết bất khả thuyết pháp hải mà hồi hướng. Vì muốn nơi mỗi mỗi pháp hải đủ vô lượng trí quang minh thanh tịnh khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn khai thị diễn nói cú nghĩa sai biệt của tất cả pháp mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu vô biên tam muội quảng đại mà hồi hướng. Vì muốn tùy thuận biện tài của tam thế Chư Phật mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu thân tự tại của tam thế Chư Phật mà hồi hướng. Vì tôn trọng pháp vô ngại đáng ưa thích của Chư Phật mà hồi hướng. Vì đầy đủ tâm đại bi cứu hộ tất cả chúng sanh thường không thôi chuyển mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu pháp sai biệt bất tư nghi, trí không chướng ngại, tâm không cấu nhiễm, sáu căn thanh tịnh, vào khắp tất cả đạo tràng mà hồi hướng. Vì muốn thường chuyển pháp luân bất thôi bình đẳng nơi tất cả Phật độ khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn ở trong mỗi niệm được vô sở úy không cùng tận, trí huệ biện tài khai thị diễn thuyết mà hồi hướng. Vì thích cầu các điều lành phát tâm tu tập thiện căn càng thêm được trí huệ đại thần thông đều biết rõ được tất cả pháp mà hồi hướng. Vì muốn ở nơi tất cả đạo tràng thân cận cúng dường diễn thuyết tất cả pháp cho chúng sanh đều được hoan hỷ mà hồi hướng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn này hồi hướng như vậy:

Hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng trụ. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng thân nghiệp, vô lượng ngữ nghiệp, vô lượng ý nghiệp, pháp giới vô lượng sắc bình đẳng, vô lượng thọ, tưởng, hành, thức bình đẳng. Hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng uẩn xứ giới bình đẳng. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng nội pháp ngoại pháp bình đẳng. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng phát khởi bình đẳng, thâm tâm bình đẳng, phương tiện bình đẳng, tín giải bình đẳng, căn lực bình đẳng, sơ trung hậu bình đẳng, nghiệp báo bình đẳng, nhiệm tịnh bình đẳng, chúng sanh bình đẳng, Phật độ bình đẳng, chánh pháp bình đẳng, thế gian quang minh bình đẳng, Chư Phật bình đẳng, chư Bồ Tát bình đẳng, hạnh nguyện Bồ Tát bình đẳng, Bồ Tát xuất ly bình đẳng, Bồ Tát giáo hóa điều phục bình đẳng, pháp giới vô nhị bình đẳng. Nhân đến hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng đạo tràng bình đẳng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy, an trụ nơi pháp giới vô lượng thân thanh tịnh bình đẳng, ngữ thanh tịnh bình đẳng, tâm thanh tịnh bình đẳng, Bồ Tát hạnh nguyện thanh tịnh bình đẳng, đạo tràng thanh tịnh bình đẳng.

Đại Bồ Tát này an trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng vì tất cả Bồ Tát rộng diễn thuyết trí thanh tịnh nơi tất cả pháp. An trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng có thể vào nơi thân cùng tận pháp giới tất cả thế giới. An trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng tất cả pháp sáng suốt trong sạch vô úy, có thể dùng một âm thanh dứt hết sự nghi lầm của tất cả chúng sanh, tùy theo căn tánh của họ đều làm cho hoan hỷ, an trụ nơi pháp giải thoát Vô thượng Nhứt thiết chủng trí, Thập lực, tứ vô úy, Thần thông tự tại, công đức rộng lớn.

Chư Phật tử! Đây là đại Bồ Tát đệ thập trụ đẳng pháp giới vô lượng hồi hướng.

Đại Bồ Tát này lúc đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy, thời thành tựu viên mãn vô lượng vô biên hạnh nguyện Phổ Hiền. đều có thể nghiêm tịnh khắp pháp giới hư không giới tất cả cõi Phật, làm cho tất cả chúng sanh cũng được như vậy, thành tựu đủ vô biên trí huệ rõ tất cả pháp, trong mỗi niệm thấy tất cả Phật xuất thế. Trong mỗi niệm thấy vô lượng vô biên tự tại lực của tất cả Phật. Những là:

Tự tại lực rộng lớn, tự tại lực vô trước, tự tại lực vô ngại, tự tại lực bất tư nghi, tự tại lực thanh tịnh tất cả chúng sanh, tự tại lực lập tất cả thế giới, tự tại lực hiện bất khả thuyết ngôn ngữ, tự tại lực tùy thời ứng hiện, tự tại lực an trụ nơi trí thần thông bất thôi chuyển, tự tại lực diễn thuyết vô biên tất cả pháp giới không để sót, tự tại lực xuất sanh trí nhãn vô biên tế của Phổ Hiền Bồ Tát, tự tại lực dùng vô ngại nhĩ thức nghe và ghi nhận vô lượng Phật pháp, tự tại lực hiện một thân ngời kiết già khắp vô lượng pháp

giới mười phương mà không chật hẹp đối với chúng sanh, tự tại lực dùng trí viên mãn vào khắp tam thế vô lượng pháp.

Lại được vô lượng thanh tịnh. Những là:

Tất cả chúng sanh thanh tịnh, tất cả Phật độ thanh tịnh, tất cả pháp thanh tịnh, trí biết khắp tất cả xứ thanh tịnh, trí vô biên khắp hư không giới thanh tịnh, trí được tất cả ngôn âm sai biệt dùng nhiều loại ngôn âm ứng khắp chúng sanh thanh tịnh, phóng vô lượng quang minh viên mãn chiếu khắp vô biên tất cả thế giới thanh tịnh, trí lực xuất sanh tam thế tất cả Bồ Tát hạnh thanh tịnh, trí lực trong một niệm vào khắp đạo tràng của tam thế tất cả Chư Phật thanh tịnh, vào vô biên tất cả thế gian khiến tất cả chúng sanh đều làm những việc nên làm thanh tịnh.

Tất cả sự trên đây đều được đầy đủ, đều được thành tựu, đều đã tu tập, đều được bình đẳng, thay đều hiện tiền, đều thấy biết, đều ngộ nhập, đều đã quan sát, đều được thanh tịnh đến bỉ ngạn.

Lúc bấy giờ, do thần lực của Phật, sáu thứ chấn động khắp trăm vạn Phật sát vi trần số thế giới ở mười phương trong mười phương. Những là:

Động, biến động, đảnh biến động. Khởi biến khởi, đảnh biến khởi. Dững, biến dững, đảnh biến dững. Chấn, biến chấn, đảnh biến chấn. Hồng, biến hồng, đảnh biến hồng. Kích, biến kích, đảnh biến kích.

Vì do thần lực của Phật, vì pháp như vậy, tự nhiên mưa các thứ hoa trời, tràng hoa trời, hương bột và các loại hương trời, y phục trời, tân bửu trời, đồ trang nghiêm trời, báu ma ni trời, hương trầm thủy trời, hương chiên đàn trời, lọng thượng điều trời, các thứ tràng các thứ phan trời, vô số thân trời. Vô lượng pháp âm trời, bất tư nghì tiếng ca ngợi Phật của trời, vô số tiếng hoan hỷ của trời đồng xưng “Thiên Tai!”, vô lượng vô số Chư Thiên cung kính lễ bái, vô số Thiên Tử thường niệm Phật mong cầu vô lượng công đức của Phật lòng chẳng bỏ lìa, vô số Thiên tử thổi nhạc ca ngâm khen ngợi cúng dường Như Lai, vô số Chư Thiên phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả Phật độ, hiển hiện vô lượng vô số cảnh giới của Chư Phật hóa thân của Như Lai hơn hẳn cõi trời.

Như ở cung Đâu Suất Đà nơi thế giới này, cùng khắp mười phương nơi cung Đâu Suất Đà của tất cả thế giới cũng đều thuyết pháp như thế.

Bấy giờ do thần lực của Phật, mỗi phương trong mười phương đều quá ngoài trăm vạn Phật sát vi trần số thế giới, đều có trăm vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến hội họp và đồng xưng rằng: “Lành thay! Lành thay! Phật tử có thể nói được pháp đại hồi hướng này. chúng tôi đều đồng một hiệu là Kim Cang Tràng, đều từ thế giới Kim Cang Quang của Đức Phật Kim Cang Tràng mà đến đây. Do thần lực của Phật, nơi các thế giới ấy cũng nói pháp này, chúng hội đại tràng văn từ cú nghĩa cũng như vậy cả không tăng, không giảm.

Chúng tôi thừa oai thần của Phật đến đây để chứng minh cho Ngài.

Như sự chứng minh nơi đây, tất cả cung Đâu Suất Đà trong mười phương thế giới, chư Bồ Tát hiện đến chứng minh cũng như vậy.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật quan sát tất cả chúng hội khắp mười phương pháp giới, tâm đại từ bi càng thêm rộng lớn, vào công đức của tất cả Phật, thành tựu thân tự tại của Phật, quan sát chỗ sở thích của tất cả chúng sanh và thiện căn của họ đã vun trồng, đều biết rõ tất cả. Bồ Tát tùy thuận pháp thân vì họ mà hiện thân diệu sắc thanh tịnh, liền trong lúc đó nói kệ rằng:

Bồ Tát thành tựu pháp trí huệ
 Ngộ giải vô biên chánh pháp môn
 Là pháp quang minh Điều Ngự Sư
 Biết rõ pháp chơn thiết vô ngại.
 Bồ Tát là pháp đại Đạo Sư
 Khai thị pháp thậm thâm khó được
 Dẫn đạo vô lượng chúng mười phương
 Điều khiển an trụ trong chánh pháp.
 Bồ Tát đã uống biển Phật pháp
 Pháp vân mưa khắp mười phương cõi
 Pháp nhựt xuất hiện nơi thế gian
 Xiển dương diệu pháp lợi muôn loại
 Thường làm chủ pháp thí khó gặp
 Biết rõ phương tiện khéo nhập pháp
 Pháp quang thanh tịnh chiếu nơi tâm
 Thuyết pháp nơi đời luôn vô úy.
 Khéo tu Phật pháp tâm tự tại
 Đều hay ngộ nhập các pháp môn
 Thành tựu pháp hải rất diệu sâu
 Vì khắp chúng sanh đánh trống pháp.
 Tuyên nói pháp rất sâu hy hữu
 Dùng pháp nuôi lớn các công đức
 Tâm pháp hỷ thanh tịnh đủ đầy
 Thị hiện thế gian Phật pháp tạng.
 Được Phật pháp Vương quán đánh cho
 Thành tựu pháp tánh thân trí tạng
 Đều hiểu rõ được pháp thiết tướng
 An trụ tất cả những pháp lành.
 Bồ Tát tu hành pháp thí lớn
 Tất cả Như Lai đều mừng khen
 Nhân khả việc làm của Bồ Tát
 Do đây được thành bậc Nhơn Tôn.
 Bồ Tát thành tựu diệu pháp thân
 Chính được Chư Phật pháp hóa sanh
 Vì lợi chúng sanh làm đèn pháp
 Diễn nói vô lượng pháp tối thắng.
 Tùy chỗ tu hành pháp thí diệu.
 Cũng thường quán sát thiện căn kia
 Làm các điều thiện vì chúng sanh
 Đều dùng trí huệ mà hồi hướng
 Bao nhiêu pháp thành công Đức Phật
 Đều đem hồi hướng cho chúng sanh
 Nguyên họ tất cả đều sạch trong
 Đến bờ trang nghiêm Ba la mật.
 Mười phương cõi Phật vô lượng số
 Đều đủ vô lượng đại trang nghiêm
 Trang nghiêm như thể bát tư nghì
 Đều dùng trang nghiêm một quốc độ.
 Bao nhiêu thịnh trí của Như Lai
 Nguyên cho chúng sanh đều trọn đủ
 Giống như Phổ Hiền chơn Phật tử
 Tất cả công đức tự trang nghiêm.
 Thành tựu thân thông sức quảng đại
 Đến tất cả cõi khắp mười phương
 Tất cả chúng sanh không để sót
 Đều khiến tu hành Bồ Tát đạo.
 Chư Phật Như Lai đã khai ngộ

Vô lượng chúng sanh khắp mười phương
 Khiến họ tất cả như Phổ Hiền.
 Tu hành đầy đủ hạnh tối thượng.
 Chư Phật Bồ Tát đã thành tựu
 Các loại công đức đều sai khác
 Công đức như vậy vô số lượng
 Nguyên chư chúng sanh đều viên mãn
 Bồ Tát đầy đủ tự tại lực
 Chỗ đáng đến học đến học
 Thị hiện tất cả đại thần thông
 Đến khắp mười phương vô lượng cõi.
 Bồ Tát có thể khoảng một niệm
 Thấy khắp chúng sanh vô số Phật
 Và lại ở trong một chân lông
 Nhiếp hết các pháp đều thấy rõ.
 Thế gian chúng sanh vô số lượng
 Bồ Tát dùng trí đều biết rõ
 Chư Phật vô lượng đồng chúng sanh
 Bồ Tát cúng dường khắp tất cả.
 Các thứ hương thơm hoa thượng diệu
 Châu báu xiêm y và phan lọng
 Phân bủa pháp giới đầy khắp nơi
 Phát tâm cúng dường khắp Chư Phật.
 Trong một chân lông đều thấy rõ
 Vô lượng vô số chư Như Lai
 Tất cả chân lông đều như vậy
 Lễ khắp tất cả đáng Thế Tôn.
 Đem thân thứ đệ cung kính lạy
 Vô biên vô lượng chư Như Lai
 Cũng dùng lời lẽ khen ngợi Phật
 Cùng tận vị lai tất cả kiếp.
 Sắm đồ cúng dường một Như Lai
 Số nhiều vô lượng đồng chúng sanh
 Như đã cúng dường một Như Lai
 Cúng dường tất cả Phật cũng vậy.
 Cùng tận thế gian tất cả kiếp.
 Cúng dường tán thán chư Như Lai
 Kiếp số thế gian còn hết được
 Bồ Tát cúng Phật không thôi trễ.
 Tất cả thế gian tất cả kiếp
 Trong những kiếp đó tu công hạnh
 Cung kính cúng dường một Như Lai
 Suốt tất cả kiếp không nhàm đủ.
 Như vô lượng kiếp cúng một Phật.
 Cúng tất cả Phật đều như vậy
 Cũng chẳng phân biệt là kiếp số
 Công việc cúng dường không nhàm mỏi.
 Pháp giới rộng lớn không ngăn mé
 Bồ Tát quan sát đều rõ ràng
 Đem họa sen lớn rải khắp nơi
 Thí khắp chúng sanh và cúng Phật.
 Bửu hoa hương sắc đều vẹn toàn
 Thanh tịnh trang nghiêm rất vi diệu
 Tất cả thế gian không thể ví
 Đem hoa cúng dường đáng Thế Tôn.
 Vô số vô lượng những quốc độ.
 Lọng báu đẹp xinh đầy trong đó

Đều đem cúng dường một Như Lai
 Cúng dường tất cả Phật cũng vậy.
 Hương toạ vi diệu rất thù thắng
 Tất cả thế gian chưa từng có
 Dùng đây cúng dường Thiên Nhơn Sư
 Cúng tận vi trần vô lượng kiếp.
 Hương bột, hương đốt, hoa thượng diệu
 Những y phục báu đồ trang nghiêm
 Như vậy cúng dường chư Như Lai
 Hoan hỷ phụng thờ □ ông nhằm đủ.
 Vô số vô lượng Chiếu Thế Đăng
 Mỗi niệm thành tựu Bồ đề đạo
 Dùng vô biên kệ tụng ca ngợi
 Cúng dường tất cả đáng Điều Ngự.
 Vô lượng vô số đáng Thế Tôn
 Đều t vô thượng diệu cúng dường
 Vô lượng vô số vi trần kiếp
 Khen ngợi như vậy không cùng tận.
 Trong lúc Bồ Tát cúng dường Phật
 Do thân lực Phật đều cùng khắp
 Đều thấy mười phương vô lượng Phật.
 An trụ Phổ Hiền Bồ Tát hạnh.
 Quá khứ, vị lai và hiện tại.
 Đã có tất cả những thiện căn
 Khiến tôi thường tu hạnh Phổ Hiền
 Mau được an trụ Phổ Hiền địa.
 Tất cả Như Lai chỗ thấy biết
 Thế gian vô lượng những chúng sanh
 Đều nguyện đầy đủ như Phổ Hiền
 Được người trí huệ luôn khen ngợi.
 Đây là mười phương chư Bồ Tát
 Cùng lo tu tập hạnh hồi hướng
 Chư Phật Như Lai giảng cho tôi
 Hạnh hồi hướng này rất vô thượng.
 Mười phương tất cả các thế giới
 Trong đó tất cả các chúng sanh
 Đều làn cho họ được tỏ ngộ
 Và được trọn vẹn hạnh Phổ Hiền.
 Bồ Tát hồi hướng hạnh bố thí
 Cũng lại giữ chắc các giới cấm
 Tinh tấn tu hành không khiếm lui
 Nhu hòa nhẫn nhục tâm bất động.
 Nhiếp tâm thiền định thường duyên một
 Trí huệ rõ cảnh đồng tam muội
 Khứ, lai, hiện tại đều thông đạt.
 Thế gian không thể do ngăn mé
 Bồ Tát thân, tâm và ngữ nghiệp
 Nghĩ, nói, việc làm đều thanh tịnh
 Tất cả tu hành không hờ sót
 Trọn vẹn đồng như đức Phổ Hiền.
 Ví như pháp giới vô phân biệt
 Hí luận, nhiệm trước đều hết hẳn
 Cũng như Niết Bàn không chướng ngại
 Tâm thường như vậy lia chấp trước.
 Người trí đã có pháp hồi hướng
 Chư Phật Như Lai đã khai thị
 Tất cả căn lành đều hồi hướng

Do đây hay thành Bồ Tát đạo.
Phật tử khéo học hồi hướng này
Vô lượng hạnh nguyện đều viên mãn
Nhiếp lấy pháp giới trọn không thừa
Do đây hay thành trí lực Phật.
Nếu muốn thành tựu lời Phật dạy
Bồ Tát quảng đại hạnh thù thắng
Phải nên khéo trụ hồi hướng này
Phổ Hiền là hiệu của Phật tử.
Tất cả chúng sanh còn đếm được,
Tam thế tâm lượng cũng biết được
Phật tử Phổ Hiền hạnh như đây
Ngần mé công đức không lường được.
Lóng đo không gian biết được số
Vi trần các cõi biết được số
Như vậy Chư Phật chơn Phật tử

Hạnh nguyện đã tu không lường được.

-ooOoo-

26. PHẨM THẬP ĐỊA THỨ HAI MƯƠI SÁU (Hán Bộ Từ Quyển 34 Đến Quyển 39)

Bấy giờ Đức Thế Tôn ngự ở điện Ma Ni Bửu Tạng trong cung của Tha Hoá Tự Tại Thiên Vương câu hội với chư đại Bồ Tát từ phương khác đến.

Chư Bồ Tát này không thối chuyển vô thượng Đẳng Chánh Giác, an trụ trong cảnh giới của Bồ Tát trí, vào chỗ của Đức Phật vào, siêng tu không ngớt, hay khéo hiển hiện những sự thần thông, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh rất đúng thời.

Vì thành tựu tất cả đại nguyện, chư Bồ Tát này trong tất cả kiếp, tất cả đời, tất cả cõi, thường siêng tu tập không tạm lười nghỉ. Đã đầy đủ phước, trí, trợ đạo, khắp lợi ích chúng sanh mà luôn không thiếu sót, đạt đến trí huệ phương tiện Ba la mật của Bồ Tát. Thị hiện vào sanh tử và nhập Niết Bàn, mà vẫn chẳng bỏ phế thật hành Bồ Tát hạnh. Khéo vào tất cả thiên định giải thoát tam muội của Bồ Tát. Trí huệ thần thông đều được tự tại với tất cả việc làm. Được tất cả thần lực tự tại của Bồ Tát. Không hề động tác, mà trong khoảng một niệm có thể qua đến tất cả đạo tràng của chư Phật, làm thượng thủ trong chúng để thỉnh Phật thuyết pháp, hộ trì chánh pháp của Phật, cúng dường phụng thờ tất cả Chư Phật với tâm quảng đại, thường siêng tu hạnh Bồ Tát. Thân các Ngài hiện khắp thế gian. Tiếng các Ngài khắp mười phương pháp giới. Tâm trí các Ngài vô ngại thấy khắp tam thế tất cả Bồ Tát. Các Ngài đều đã tu hành viên mãn tất cả công đức, trải bất khả thuyết kiếp cũng không thể nói hết.

Danh hiệu của các Ngài là:

Kim Cang Tạng Bồ Tát, Bửu Tạng Bồ Tát, Liên Hoa Tạng Bồ Tát, Đức Tạng Bồ Tát, Liên Hoa Đức Tạng Bồ Tát, Nhứt Tạng Bồ Tát, Tô Lợi Gia Tạng Bồ Tát, Vô Cấu Nguyệt Tạng Bồ Tát, Phổ Hiện Trang Nghiêm Tạng Bồ Tát, Tỳ Lô Giá Na Trí Tạng Bồ Tát, Diệu Đức Tạng Bồ Tát, Chiên Đàn Đức Tạng Bồ Tát, Hoa Đức Tạng Bồ Tát, Câu Tô Ma Đức Tạng Bồ Tát, Ưu Bát La Đức Tạng Bồ Tát, Thiên Đức Tạng Bồ Tát, Phước Đức Tạng Bồ Tát, Vô Ngại Thanh Tịnh Đức Tạng Bồ Tát, Công Đức Tạng Bồ Tát, Na La Diên Đức Tạng Bồ Tát, Vô Cấu Tạng Bồ Tát, Ly Cấu Tạng Bồ Tát, Biện Tài Trang Nghiêm Tạng Bồ Tát, Đại Quang Minh Võng Tạng Bồ Tát, Tịnh Oai Đức Quang Minh Vương Tạng Bồ Tát, Kim Trang Nghiêm Đại Công Đức Quang Minh Vương Tạng Bồ Tát, Nhứt Thiết Tướng Trang Nghiêm Tịnh Đức Tạng Bồ Tát, Kim Cang Diệm Đức Tướng Trang Nghiêm Tạng Bồ Tát, Quang Minh Diệm Tạng Bồ Tát, Tinh Tú Vương Quang Chiêu Tạng Bồ Tát, Hư Không Vô Ngại Trí Tạng Bồ Tát, Diệu Âm Vô Ngại Tạng Bồ Tát, Đà La Ni Công Đức Trì Nhứt Thiết Chúng Sanh Nguyện Tạng Bồ Tát, Hải Trang Nghiêm Tạng Bồ Tát, Tu Di Đức Tạng Bồ Tát, Tịnh Nhất Thiết Công Đức Tạng Bồ Tát, Như Lai Tạng Bồ Tát, Phật Đức Tạng Bồ Tát, Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát...

Vô số, vô lượng, vô biên, vô đẳng, bất khả số, bất khả xưng, bất khả tư, bất khả lượng, bất khả thuyết đại Bồ Tát như vậy, Kim Cang tạng Bồ Tát là thượng thủ trong đại chúng này.

Bấy giờ Kim Cang Tạng Bồ Tát, thừa thần lực của Phật, nhập Bồ Tát đại trí huệ quang minh tam muội. Ngài nhập tam muội này rồi, liền đó khắp mười phương quá ngoài mười ức Phật sát vi trần số thế giới, mỗi phương đều có mười ức Phật sát vi trần số Phật đồng hiệu Kim Cang Tạng, Phật hiện ra trước Ngài mà bảo rằng: “Lành thay! Lành thay! Kim Cang Tạng Bồ Tát có thể nhập Bồ Tát đại trí huệ quang minh tam muội này.

Thiện Nam Tử! Mười ức Phật sát vi trần số Phật ở mỗi phương khắp mười phương đồng gia hộ ông. Do bốn nguyện lực và oai thần lực của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, cũng do thắng trí lực của ông, vì muốn ông tuyên thuyết Phật pháp quang minh bất tư nghi cho chúng hội Bồ Tát. Như là:

Vì khiến nhập trí địa, vì nhiếp tất cả thiện căn, vì khéo lựa chọn tất cả Phật pháp, vì biết rộng các pháp, vì khéo hay thuyết pháp, vì vô phân biệt trí thanh tịnh, vì tất cả thế pháp chẳng nhiễm, vì thiện căn xuất thế thanh tịnh, vì được cảnh giới trí bất tư nghi, vì được cảnh giới trí của bậc Nhứt thiết trí.

Lại vì khiến được bậc Bồ Tát Thập Địa thủy chung, vì tuyên thuyết tướng sai biệt của Bồ Tát Thập Địa đúng thật, vì duyên niệm tất cả Phật pháp, vì tu tập phân biệt pháp vô lậu, vì khéo lựa chọn quan sát đại trí quang minh khéo trang nghiêm, vì khéo nhập môn trí quyết định, vì tùy ở chỗ nào đều thử đệ thuyết pháp vô sở úy, vì được quang minh biện tài vô ngại, vì trụ bậc đại biện tài khéo quyết định, vì ghi nhớ tâm Bồ Tát không quên mất, vì thành thực tất cả chúng sanh giới, vì đến khắp tất cả xứ quyết định khai ngộ tất cả.

Thiện Nam Tử! Ông nên biện thuyết pháp sai biệt thiện xảo của pháp môn này. những là:

Vì nương thân lực và trí huệ của Phật gia hộ, vì thanh tịnh thiện căn của mình, vì thanh tịnh khắp pháp giới, vì nhiếp khắp chúng sanh, vì thâm nhập Pháp thân, Trí thân, vì thọ quán đảnh của Chư Phật, vì được thân cao lớn nhưt trong tất cả thế gian, vì vượt hơn tất cả thế gian đạo, vì thanh tịnh thiện căn xuất thế, vì đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Bấy giờ Chư Phật ở mười phương đồng ban cho Kim Cang Tạng Bồ Tát thân chói sáng nhưt, ban cho trí biện tài vô ngại, ban cho trí thanh tịnh khéo phân biệt, ban cho sức khéo ghi nhớ không quên, ban cho huệ khéo quyết định rõ ràng, ban cho trí đến tất cả xứ để khai ngộ, ban cho sức thành đạo tự tại, ban cho đức vô úy của Phật, ban cho trí biện tài quan sát phân biệt các pháp môn của bậc Nhứt thiết trí, ban cho thân, ngữ, ý trang nghiêm toàn vẹn thượng diệu của Như Lai.

Tại sao vậy ?

Vì được tam muội này thời tất nhiên như vậy, vì bốn nguyện phát khởi, vì thâm tâm thiện tịnh, vì trí luân thiện tịnh, vì khéo chứa nhóm trợ đạo, vì khéo tu sửa công hạnh, vì nhớ vô lượng pháp khí, vì biết tín giải thanh tịnh, vì được tổng trì không lầm lộn, vì khéo ẩn khả với pháp giới trí ẩn.

Bấy giờ mười phương Chư Phật đều đưa tay hữu xoa đầu Kim Cang Tạng Bồ Tát.

Chư Phật xoa đầu xong, Kim Cang Tạng Bồ Tát xuất định bảo khắp chúng đại Bồ Tát rằng:

Chư Phật tử! Thệ nguyện của các vị Bồ Tát khéo quyết định không tạp chẳng thể thấy, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo như hư không, khắp tất cả Phật độ, suốt thuở vị lai, cứu độ tất cả chúng sanh, được chư Phật gia hộ, vào trí địa của tam thế Chư Phật.

Chư Phật tử! Những gì là trí địa của đại Bồ Tát?

Chư Phật tử! Trí địa của đại Bồ Tát có mười bậc. Tam thế Chư Phật đã nói, sẽ nói, đương nói, tôi cũng nói như vậy.

Đây là mười trí địa:

Một là hồi hướng địa. Hai là Ly Cấu địa. Ba là Phát Quang địa. Bốn là Diệm Huệ địa. Năm là Nan Thắng địa. Sáu là hiện Tiền địa. Bảy là Viễn Hành địa. Tám là Bất Động địa. Chín là Thiện Huệ địa. Mười là Pháp Vân địa.

Chư Phật tử! Tôi chẳng thấy có quốc độ nào mà Chư Phật nơi đó chẳng nói mười trí địa này.

Tại sao vậy ? Vì đây là đạo tối thượng hướng Bồ đề của đại Bồ Tát, cũng là pháp môn thanh tịnh quang minh.

Chư Phật tử! Nơi đây chẳng thể nghĩ bàn đến được, chính là chứng trí của chư đại Bồ Tát.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói song liền im lặng không giảng giải nữa.

Bấy giờ chúng Bồ Tát nghe tên mười bậc trí địa mà chẳng nghe giải thích thời đều khát ngưỡng nghĩ rằng: Do có gì Ngài Kim Cang Tạng Bồ Tát chỉ nói tên mười trí địa mà chẳng giải thích?

Giải thoát Nguyệt Bồ Tát biết tâm niệm của chúng Bồ Tát, liền nói kệ để hỏi Kim Cang Tạng Bồ Tát:

*Cớ sao bậc Tịnh Giác
Đủ niệm trí công đức
Nói tên mười Trí Địa
Biết rõ chẳng giải thoát?
Tất cả đều quyết định
Dũng mãnh không khiếp nhược
Cớ sao nói tên Địa
Rời im không giải thích?
Ngã thú mười Trí Địa
Trong chúng đều muốn nghe
Lòng chúng không khiếp nhược
Vì chúng xin giải thích.
Chúng hội đều thanh tịnh
Nghiêm khiết không lười biếng
Hay vững vàng bất động
Đủ công đức trí huệ,
Nhìn nhau đều cung kính
Tất cả đồng khát ngưỡng
Như ong nhớ mật ngọt
Như khát trông cam lồ.*

Kim Cang Tạng Bồ Tát, bậc đại trí vô úy nghe Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát nói kệ muốn cho lòng chúng hội hoan hỷ, liền nói kệ rằng:

*Hạnh địa của Bồ Tát
Gốc tối thượng của Phật
Giải thích nói rõ ràng
Hy hữu khó thứ nhất.
Vi tế khó thấy được
Ly niệm siêu tâm địa
Phát sanh cảnh giới Phật
Người nghe sẽ mê lầm.
Gìn lòng như Kim Cang
Tin chắc nơi Phật trí
Biết tâm địa vô ngã
Thời nghe được pháp này.
Như màu vẽ trên không
Như tướng gió trên không
Phật trí cũng như vậy
Phân biệt rất khó thấy
Tối nghi Phật trí huệ*

*Tôi thắng khó nghĩ bàn
Người đời không thọ được
Nên im lặng chẳng nói.*

Giải thoát Nguyệt Bồ Tát bạch Kim Cang Tạng Bồ Tát: Nay đại chúng đây đều đã hội họp, tất cả đều khéo lóng thâm tâm, khéo sạch tư niệm, khéo tu các hạnh, khéo tập trợ đạo, khéo gần gũi trăm ngàn ức Phật, thành tựu vô lượng công đức thiện căn, lia bỏ mê lầm, không còn cấu nhiễm, thâm tâm tin hiểu, ở trong Phật pháp chẳng theo người khác dạy.

Thưa Phật tử! xin Ngài nên thừa oai thần của Phật, vì chúng mà diễn nói. Đại chúng Bồ Tát đây đối với chỗ thâm thâm như vậy đều có thể chứng biết.

Giải thoát Nguyệt Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này bèn nói kệ rằng:

*Xin nói hạnh Bồ Tát
Vô thượng rất an ổn
Phân biệt rõ các địa
Trí tịnh thành Chánh giác.
Chúng đây không cấu nhiễm
Chỉ hiểu đều sáng sạch
Kính thờ vô lượng Phật
Hiểu được nghĩa các địa.*

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói: Thưa Phật tử! Dầu đại chúng y đây đã khéo lóng sạch tu niệm, rời bỏ ngu si nghi lầm, nơi Phật pháp thâm thâm không theo người dạy, nhưng còn có chúng sanh trí cạn cợt, nếu nghe những sự thâm thâm khó nghĩ bàn này họ sẽ sanh lòng nghi lầm mà phải chịu khổ lâu dài. Tôi vì thương xót hạng này nên im lặng.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Dầu chúng đây trí rộng thanh tịnh
Pháp sâu trí lẹ hay hiểu thấu
Tâm họ bất động như Sơn Vương
Chẳng thể úy nghiên đường đại hải.
Có hạng mới tu hiểu chưa tới
Theo thức phân biệt chẳng theo trí
Nghe đây sanh nghi đọa ác đạo
Tôi thương hạng này nên chẳng nói.*

Giải thoát Nguyệt Bồ Tát lại bạch với Kim Cang Tạng Bồ Tát: Thưa Phật tử! xin Ngài thừa thần lực của Phật mà phân biệt diễn nói pháp bất tư nghi này. những hạng đây sẽ được Đức Như Lai gia hộ cho họ tin thọ được. Vì lúc nói pháp Thập Địa, tất cả Bồ Tát tất nhiên được Phật hộ niệm. vì được Phật hộ niệm nên đối với trí địa này sanh lòng dũng mãnh. Vì đây là công hạnh tối sơ mà Bồ Tát thật hành để thành tựu tất cả Phật pháp.

Ví như viết chữ, tất cả đều từ mẫu tự làm gốc. Tự mẫu rốt ráo không có chút phân rời tự mẫu.

Tất cả Phật pháp đều dùng Thập Địa làm căn bản. Thập địa rốt ráo ru hành thành tựu được Như thiết chủng trí. Do đây xin Phật tử diễn nói cho. Những người này tất được Đức Như Lai hộ niệm làm cho họ

tin thọ.

Giải thoát Nguyệt Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Lành thay Phật tử xin diễn thuyết
 Các trí địa đưa vào Bồ đề
 Mười phương tất cả đáng Tự Tại
 Thấy đều hộ niệm trí căn bản.
 An trụ trí này cũng rất rạo
 Tất cả Phật pháp từ đây sanh
 Ví như viết chữ do mẫu tự
 Cũng thế, Phật pháp y trí địa.*

Lúc đó chúng đại Bồ Tát đồng thời ứng tiếng hưởng về Kim Cang Tạng Bồ Tát mà nói kệ rằng :

*Trí thượng diệu vô cầu
 Vô biên trí biện tài
 Tuyên xướng lời sâu đẹp
 Tương ưng Đệ nhất nghĩa.
 Niệm trì hạnh thanh tịnh
 Thập lực chứa công đức
 Biện tài phân biệt nghĩa
 Nói địa tối thắng này.
 Định, giới chứa chánh tâm
 Là ngã mạn tà kiến
 Chúng đây không lòng nghi
 Cầu xin được nghe giảng.
 Như khát tưởng nước mát
 Như đói như món ngon
 Như bệnh cầu thuốc hay
 Như ong tham mật tốt.
 Chúng tôi cũng như vậy.
 Mong nghe pháp cam lồ
 Lành thay bậc đại trí
 Nguyên giải thoát Thập Địa,
 Thành Thập lực vô ngại
 Tất cả hạnh của Phật
 Chúng tôi nếu được nghe
 Tin thọ siêng tu tập.*

Bấy giờ Đức Thế Tôn từ chặng mây phóng quang minh thanh tịnh tên là Bồ Tát Lực Diệm Minh, kèm theo vô số trăm ngàn quang minh chiếu khắp tất cả thế giới mười phương. Ba ác đạo đều được hết khổ. Quang Minh này lại chiếu suốt tất cả chúng hội của tất cả Phật, hiển hiện thân lực bất tư nghi của Phật. Lại chiếu đến thân Bồ Tát được Phật gia hộ thuyết pháp trong tất cả thế giới khắp mười phương. Quang Minh này là những sự trên đây rồi kết thành đài lưới mây rất sáng chói dừng ở trên không.

Lúc đó Chư Phật ở mười phương cũng phóng quang như vậy, và cũng hiện thành những sự như vậy. Lại chiếu đến Phật và đại chúng ở thế giới Ta Bà này, cùng chiếu đến thân và tòa sư tử của Kim Cang Tạng Bồ Tát.

Trong đài lưới mây sáng chói dừng ở trên không, do thân lực của Phật, có tiếng nói kệ rằng:

Phật Vô dăng dăng như hư không
 Thập lực vô lượng thắng công đức
 Tối thắng vô thượng trong thế gian
 Thích Ca Như Lai gia hộ đó.
 Phật tử nên thừa thân lực Phật
 Giải bày tạng tối thắng tối tôn
 Trí địa quảng đại hạnh thắng diệu
 Nương Phật oai thần phân biệt nói.
 Nếu được Như Lai gia hộ cho
 Sẽ được pháp bửu vào tâm mình
 Bồ Tát Thập Địa tuần tự đầy
 Cũng đủ Chư Phật mười trí lực.
 Dầu ở biển sâu hay kiếp hỏa
 Kham thọ pháp này tất được nghe
 Những ai sanh nghi không lòng tin
 Trọn không được nghe nghĩa như vậy.
 Nói rộng Thập Địa: đạo Thắng Trí
 Nhập trụ tuần tự tu tập lần
 Theo hạnh phát sanh cảnh giới trí
 Vì lợi ích chúng sanh tất cả.

Kim Cang Tạng Bồ Tát quan sát mười phương muốn cho đại chúng thêm lòng tin thanh tịnh nên nói kệ rằng:

Đạo lớn của Như Lai
 Vi diệu khó biết được
 Là niệm chẳng phải niệm
 Cầu thấy chẳng thể được
 Không sanh cũng không diệt
 Tánh tịnh thường vắng lặng
 Người ly cấu thông huệ
 Đang đi trong cảnh đó.
 Tự tánh vốn không tịch
 Vô nhị cũng vô tận
 Giải thoát khỏi các loại
 Trụ Niết Bàn bình đẳng.
 Chẳng phải sơ, trung, hậu
 Chẳng phải ngôn từ đến được
 Vượt qua ngoài thời gian
 Tương đó dường hư không.
 Cảnh giới Phật tịch diệt
 Lời nói không đến được
 Cảnh Thập địa cũng vậy
 Khó nói cũng khó nhận.
 Trí phát sanh cảnh Phật
 Rời hẳn ngoài tâm niệm
 Chẳng phải uẩn xứ giới
 Trí biết, ý chẳng biết.
 Như dấu chim bay qua
 Khó chỉ cũng khó nói
 Nghĩa của mười trí địa.
 Tâm ý không rõ được.
 Từ bi và nguyện lực
 Sanh hạnh vào Thập địa
 Tuần tự tâm viên mãn

Chẳng phải cảnh tư lự.
 Cảnh giới này khó thấy
 Biết được không nói được
 Do Phật lực nên nói
 Đại chúng phải kính nhận.
 Cảnh giới của trí địa
 Ưc kiếp nói không hết
 Nay tôi chỉ nói lược
 Nghĩa chơn thiệt của kia.
 Đại chúng cung kính chờ
 Tôi thừa Phật lực nói
 Tiếng pháp diệu thù thắng
 Tương ưng chử ví dụ.
 Thần lực vô lượng Phật
 Đều đến vào thân tôi
 Nơi đây khó hiển bày
 Nay tôi nói phần ít.

Chư Phật tử! Nếu có chúng sanh trồng sâu căn lành, khéo tu tập những hạnh trợ đạo, hay cúng dường Chư Phật, làm thiện tri thức, khéo chứa nhóm những pháp trắng trong, giới nhiếp và khéo làm thanh tịnh thâm tâm, lập chí quảng đại phát sanh trí biết rộng lớn, lòng từ bi luôn hiện tiền, vì cầu Phật trí, vì được Thập lực, vì được đại vô úy, vì được Phật pháp bình đẳng, vì cứu tất cả thế gian, vì thanh tịnh đại từ bi, vì được Thập lực Nhứt thiết chủng trí, vì thanh tịnh Phật độ vô ngại, vì khoảng một niệm biết cả tam thế, vì chuyển đại pháp luân vô úy.

Chư Phật tử! Bồ Tát phát khởi những tâm như vậy bèn lấy đại bi làm trước, trí huệ tăng thượng, phương tiện khéo diệu, thâm tâm tối thượng là chỗ nhiếp lấy, Phật lực là chỗ giữ gìn, vô lượng trí khéo quan sát, sức phân biệt dũng mãnh, sức trí huệ vô ngại hiện tiền, tùy thuận tự nhiên trí, có thể thọ lãnh tất cả Phật pháp dùng trí huệ để giáo hóa, quảng đại như pháp giới, rôt ráo dường hư không suốt thuở vị lai.

Này Phật tử! Bồ Tát mới bắt đầu phát tâm như vậy liền được vượt khỏi hạng phàm phu mà vào ngôi Bồ Tát, sanh vào nhà Như Lai. Không ai có thể nói chủng tộc của Ngài lỗ lăm. Ngài đã rời loài thế gian mà vào đạo xuất thế, được pháp Bồ Tát, ở chỗ Bồ Tát, nhập tam thế bình đẳng, ở trong chúng tánh Như Lai quyết định sẽ thành Vô Thượng Giác. Bồ Tát an trụ những pháp như vậy gọi là trụ bực “Bồ Tát Hoan Hỷ Địa”, vì đã tương ưng với chơn như bất động.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực Hoan Hỷ Địa thời thành tựu nhiều hoan hỷ, nhiều tịnh tín, nhiều ái lạc, nhiều thích duyệt, nhiều hân khánh, nhiều dũng đức, nhiều dũng mãnh, nhiều bất đấu tránh, nhiều vô não hại, nhiều vô sân hận.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực Hoan Hỷ Địa vì nhớ Chư Phật nên sanh vui mừng, vì nhớ Phật pháp nên sanh vui mừng, vì nhớ chư Bồ Tát nên sanh vui mừng, vì nhớ hạnh Bồ Tát nên sanh vui mừng, vì nhớ thanh tịnh Ba la mật nên sanh vui mừng, vì nhớ Bồ Tát địa thù thắng nên sanh vui mừng, vì nhớ Bồ Tát không hư hoại nên sanh vui mừng, vì nhớ Chư Phật giáo hóa chúng sanh nên sanh vui mừng, vì nhớ có thể làm lợi ích cho chúng sanh nên sanh vui mừng, vì nhớ vào trí phương tiện của Chư Phật nên sanh vui mừng.

Bồ Tát này lại tự nghĩ: Vì tôi đã chuyển và rời tất cả cảnh giới thế gian mà hoan hỷ, vì thân cận tất cả Phật mà hoan hỷ, vì lìa xa hạng phàm phu mà hoan hỷ, vì gần bực trí huệ mà hoan hỷ, vì dứt hẳn tất cả ác thú mà hoan hỷ, vì làm chỗ y chỉ cho tất cả chúng sanh mà hoan hỷ, vì thấy tất cả Như Lai mà hoan hỷ, vì sanh vào cảnh giới Phật mà hoan hỷ, vì vào trong tánh bình đẳng của tất cả Bồ Tát mà hoan hỷ, vì xa lìa tất cả những sự kinh sợ rùng mình mà hoan hỷ.

Tại sao vậy ? Vì Bồ Tát đã được bực Hoan Hỷ Địa thời được khỏi hẳn tất cả sự kinh sợ. Như là xa lìa hẳn sự sợ chẳng sống, sợ tiếng xấu, sợ chết, sợ sa ác đạo, sợ oai đức của đại chúng.

Tại sao lại được khỏi hẳn những sự kinh sợ?

Vì Bồ Tát này đã lìa ngã tướng, thân mình còn không mền tiếc hướng là của cải, vì thế nên không kinh sợ về sự không sống.

Vì Bồ Tát này không trông cầu người khác cúng dường mình, chỉ chuyên cấp thí tất cả chúng sanh nên không kinh sợ về sự tiếng xấu.

Vì Bồ Tát này đã lìa ngã kiến không có ngã tướng nên không kinh sợ về sự chết.

Vì Bồ Tát này tự biết sau khi chết quyết định không rời Chư Phật Bồ Tát nên không kinh sợ về sự sa ác đạo.

Vì chí nguyện của Bồ Tát này, trong tất cả thế gian còn không ai bằng hướng là hơn, nên không kinh sợ đối với oai đức của đại chúng.

Chư Phật tử! Bồ Tát này lấy đại bi làm trước, chí nguyện rộng lớn không có gì trở ngại được. Lại thêm siêng tu tất cả thiện căn mà được thành tựu.

Những thiện căn đó như: lòng tin tăng thượng, nhiều lòng tin thanh tịnh, hiểu biết thanh tịnh, lòng quyết định, phát sanh lòng bi mẫn, thành tựu đức đại từ, không nhằm mỗi, lòng hổ thẹn trang nghiêm, thành tựu hạnh nhu hòa, kính thuận tôn trọng giáo pháp của Chư Phật, ngày đêm tu tập các căn lành không nhằm đủ, gần gũi thiện tri thức, luôn mền thích chánh pháp, cầu đa văn không nhằm đủ, chánh quan sát đúng với pháp đã được nghe, lòng không y tựa chấp trước, không tham muốn lợi danh cung kính, chẳng mong cầu tất cả vật dụng nuôi sống phát sanh tâm như thật không nhằm đủ, cầu bực Nhứt thiết trí, cầu Phật lực, vô úy, Phật pháp bất cộng, cầu các môn trợ đạo Ba la mật, lìa những dua dối, có thể thật hành đúng như lời nói, luôn gìn lời như thật, chẳng làm nợ nớp nhà Như Lai, chẳng bỏ giới Bồ Tát, sanh Nhứt thiết trí, lòng vững như Sơn Vương bất động, chẳng bỏ tất cả sự thế gian mà thành tựu tất cả đạo xuất thế, tu tập pháp trợ đạo Vô thượng Bồ đề không mỗi nhằm, thường cầu đạo Vô thượng.

Chư Phật tử! Bồ Tát thành tựu pháp tu tập thanh tịnh tâm địa như vậy thời gọi là an trụ bực “Bồ Tát Hoan Hỷ Địa”.

Bồ Tát này thành tựu đại nguyện, đại dũng, đại dụng như vậy:

Phát sanh trí hiểu biết quyết định thanh tịnh quảng đại, đem tất cả đồ cúng dường cung kính dâng lên tất cả Chư Phật không thiếu sót, rộng lớn dường pháp giới, rốt ráo như hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện: Nguyện thọ lãnh tất cả Phật pháp, nguyện nhiếp tất cả Phật trí, nguyện hộ tất cả Phật giáo, nguyện trì tất cả Phật pháp, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo như hư không suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện: Nguyện trong tất cả thế giới, lúc Phật xuất thế: Giáng thân, nhập thai, trụ thai, sơ sanh, xuất gia, thành đạo, thuyết pháp, nhập Niết Bàn, tôi đều đến gần gũi cúng dường, làm thượng thủ trong chúng, thọ lãnh và thật hành chánh pháp, đồng thời chuyển pháp khắp tất cả mọi nơi, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện: Nguyên tất cả Bồ Tát hạnh quảng đại chẳng hoại, chẳng tạp nhiếp các môn Ba la mật, tu tập thanh tịnh các trí địa. Tổng tướng, biệt tướng, đồng tướng, dị tướng, thành tướng, hoại tướng, tất cả Bồ Tát hạnh đều nói đúng như thiệt. Giáo hóa tất cả chúng sanh cho họ lãnh thọ thật hành tâm địa được tăng trưởng, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện: Nguyên tất cả giới chúng sanh: có sắc, không sắc, có tướng, không tướng, chẳng có tướng, chẳng không tướng, noãn sanh, thai sanh, thấp sanh, hóa sanh, hệ thuộc ba cõi, vào sáu loài tất cả chỗ thác sanh, nhiếp về danh sắc, những loài như vậy tôi đều giáo hóa cho họ vào Phật pháp, dứt hẳn tất cả loài thế gian mà an trụ đạo Nhứt thiết chủng trí. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện: Nguyên tất cả thế giới rộng lớn vô lượng: Thô, tế, loạn trụ, đảo trụ, chánh trụ, hoặc vào, hoặc đi, hoặc đến, sai khác như đê võng, mười phương vô lượng thế giới nhiều loại không đồng, đều thấy biết rõ với trí lực. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại pháp tại nguyện: Nguyên tất cả quốc độ vào một quốc độ, một quốc độ vào tất cả quốc độ, vô lượng Phật độ đều khắp thanh tịnh. Những đồ vật sáng chói dùng để trang nghiêm. Lìa tất cả phiền não thành đạo thanh tịnh. Chúng sanh trí huệ số động vô lượng ở đây trong đó. Vào khắp cảnh giới quảng đại của Chư Phật, tùy thuận tâm chúng sanh để thị hiện cho họ đều hoan hỷ. Rộng lớn như pháp giới rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện: Nguyên cùng tất cả Bồ Tát đồng một chí một hạnh không ganh thù, chứa nhóm các căn lành, tất cả Bồ Tát bình đẳng một duyên, thường tập hội không rời bỏ nhau, tùy ý có thể hiện nhiều thân Phật, tự tâm nhập vận có thể biết cảnh giới của Chư Phật, oai lực trí huệ được thần thông bất thối tùy ý du hành tất cả thế giới, hiện thân trong tất cả chúng hội, vào khắp tất cả chỗ thác sanh, thành tựu đại thừa tu hạnh Bồ Tát bất tư nghỉ. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường như không suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện: Nguyên thừa pháp luân bất thối tu hạnh Bồ Tát, thân, ngữ, ý ba nghiệp đều không để luống, nếu ai tạm thấy thời được quyết định nơi Phật pháp, nếu ai tạm nghe âm thanh thời được thật trí, vừa sanh lòng tịnh tín thời dứt hẳn phiền não, được thân như cây đại Dược Vương, được thân như châu như ý, tu hành tất cả hạnh Bồ Tát. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện: Nguyên ở khắp tất cả thế giới thành Vô thượng Chánh giác, chẳng rời một chân lông mà nơi tất cả chân lông thị hiện sơ sanh, xuất gia, đến đạo tràng, thành Chánh giác, chuyển pháp luân, nhập Niết Bàn, được sức đại trí huệ cảnh giới của Phật trong mỗi niệm thuận theo tâm của tất cả chúng sanh mà thị hiện thành Phật làm cho họ được tịch diệt, dùng Nhứt thiết trí biết tất cả pháp giới chính là tướng Niết Bàn, dùng một âm thanh thuyết pháp làm cho tâm tất cả chúng sanh đều hoan hỷ. Thị hiện nhập đại Niết Bàn mà chẳng dứt hạnh Bồ Tát, thị hiện bậc đại trí huệ an lập tất cả pháp. Dùng pháp Trí thông, Thần túc thông, Huyền thông, tự tại biến hóa khắp tất cả pháp giới. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bậc Hoan Hỷ Địa phát đại nguyện như vậy, dũng mãnh như vậy, đại dụng như vậy. Dùng mười nguyện môn này làm đầu đầy đủ trăm vạn vô số đại nguyện.

Chư Phật tử! Đại nguyện này do mười tận cú mà được thành tựu.

Đây là mười tận cú:

Chúng sanh giới tận, thế giới tận, hư không giới tận, pháp giới tận, Như Lai giới tận, tâm sở duyên giới tận, Phật trí sở nhập cảnh giới tận, thế gian chuyển pháp chuyển trí chuyển giới tận.

Nếu chúng sanh giới tận thế nguyện của tôi mới tận, hẳn đến thế gian chuyển pháp, chuyển trí, chuyển giới tận thế nguyện của tôi mới tận. Nhưng chúng sanh giới hẳn đến trí chuyển giới không cùng tận, nên thiện căn đại nguyện của tôi đây cũng không cùng tận.

Chư Phật tử! Bồ Tát phát đại nguyện như vậy rồi thời được: Tâm lợi ích, tâm nhu nhuyễn, tâm tùy thuận, tâm tịch tịnh, tâm điều phục, tâm tịch diệt, tâm khiêm hạ, tâm nhuận trách, tâm bất động, tâm bất trước, thành bực tịnh tín, có công dụng của đức tin, có thể tin bốn hạnh chứng nhập của Như Lai, tin thành tựu được các môn Ba la mật, tin vào những bực thắng địa, tin sức thành tựu tin đầy đủ vô sở úy, tin sanh trưởng Phật pháp bất cộng bất hoại, tin Phật pháp bất tư nghi, tin xuất sanh Phật cảnh giới không trung biên, tin tùy nhập vô lượng cảnh giới của Phật, tin thành tựu quả. Tóm lại, tin tất cả Bồ Tát hạnh, hẳn đến tin trí, địa, thuyết, lực của Như Lai.

Chư Phật tử! Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Chánh pháp của Chư Phật thậm thâm như vậy, tịch tịnh như vậy, tịch diệt như vậy, không, vô tướng, vô nguyện như vậy, vô nhiễm như vậy, vô lượng, quảng đại như vậy, mà hành phạm phu sa vào tà kiến, bị vô minh che lòa, dựng cao tràng kiêu mạn, vào trong lưới khát ái, đi trong rừng rậm đua dối không tự ra được. Lòng luôn đi đôi với tham lam ganh ghét, thường tạo, những nhơn duyên thọ sanh trong các loài, tham, sân, si gây thành những nghiệp ngày đêm thêm lớn mãi, do gió phần hận thổi ngọn lửa tâm thức hực hực không tắt, phạm họ nói hay làm đều là điên đảo. Dục lưu, hữu lưu, vô minh lưu, kiến lưu nói luôn phát khởi chủng tử tâm ý thức. Trong ruộng tam giới lại mọc mầm khổ, chính là chằng rời danh sắc. Danh sắc này thêm lớn, thành tụ lạc của sáu loài. Trong đó đối nhau mà sanh ra xúc, do xúc sanh thọ, nhơn thọ sanh ái, vì ái tăng trưởng nên sanh thủ, vì thủ tăng trưởng nên sanh hữu mà có hữu nảo. Chúng sanh thêm hơn quả khổ, trong đây là trống rỗng lia ngã và ngã sở, vô tri vô giác, vô giác vô thọ như cỏ cây, đá vách, cũng như vang bóng. Nhưng chúng sanh vẫn không hay không biết.

Bồ Tát thấy chúng sanh không thể thoát khỏi khổ quả như vậy, liền phát sanh đại bi trí huệ tự nghĩ rằng: Tôi phải cứu vớt tất cả chúng sanh này đặt họ ở chỗ rốt ráo an lạc. Do vì suy nghĩ phát tâm như vậy nên sanh trí huệ quang minh đại từ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát tùy thuận đại bi đại từ như vậy, lúc dùng tâm thâm trọng trụ bực Sơ địa, đối với tất cả vật không hề lẩn tiếc, cầu Phật trí, tu đại xả. Phạm có thứ chi đều có thể bỏ thí cả. Những là tiền, lúa, kho, đụn, vàng, bạc, ma ni, châu ngọc, đồ trang sức, voi, ngựa, xe cộ, tôi tớ, nhơn dân, thành ấp, tụ lạc, vườn rừng, lầu đài, vợ con quyến thuộc, đầu, mắt, tay, chân, máu, thịt, xương, tủy, tất cả đều không tiếc, để cầu trí huệ rộng lớn của chư Phật.

Đây gọi là thành tựu đại xả của bực Bồ Tát trụ “Sơ Địa”.

Chư Phật tử! Bồ Tát dùng tâm từ bi đại thí này là vì muốn cứu hộ tất cả chúng sanh. Thêm cầu những sự lợi ích thế gian và xuất thế, vì không nhằm đủ liền được thành tựu tâm không mỗi nhằm. Được tâm không mỗi nhằm rồi, với tất cả kinh luận, không lòng khiếp nhược, vì lòng không khiếp nhược liền được thành tựu nhứt thiết kinh luận trí. Được trí này rồi thời có thể hay so lường việc nên làm, việc chẳng nên làm. Với tất cả chúng sanh căn cơ thượng, trung, hạ, thuận theo chỗ đáng độ, năng lực và thói quen của họ mà làm cho họ đều được lợi ích. Do đây Bồ Tát được thành thế trí. Thành được thế trí rồi liền biết thời tiết, biết lượng số. Vì tâm quý mà siêng tu đạo hạnh tự lợi lợi tha nên thành tựu tâm quý trang nghiêm. Trong hạnh này siêng tu hạnh giải thoát không thôi chuyển thành sức kiên cố. Được sức kiên cố

rồi thời siêng cúng dường chư Phật. Nơi giáo pháp của Phật có thể thật hành đúng như lời dạy.

Chư Phật tử! Bồ Tát thành tựu mười pháp thanh tịnh các trí địa như vậy. Chính là: Bi, từ, xả, không môi nhàm, biết kinh luận, hiểu thế pháp, tầm quý, sức kiên cố, cúng dường chư Phật và y giáo tu hành.

Chư Phật tử! Bồ Tát đã trụ bực Hoan Hỷ Địa này rồi, do sức đại nguyện được thấy nhiều Đức Phật. Như là thấy trăm Đức Phật, thấy ngàn Đức Phật, trăm ngàn Đức Phật, ức Phật, trăm ức Phật, ngàn ức Phật, trăm ngàn ức Phật, ức na do tha Phật, trăm ức na do tha Phật, ngàn ức na do tha Phật, trăm ngàn ức na do tha Phật. Với chư Phật này, Bồ Tát đều dùng đại tâm, thâm tâm, cung kính tôn trọng phụng thờ cúng dường những y phục, ẩm thực, ngọa cụ, y dược và tất cả đồ dùng, cũng cúng dường tất cả chúng Tăng, Bồ Tát đem công đức thiện căn này đều hồi hướng Vô thượng Bồ đề.

Chư Phật tử! Vì cúng dường chư Phật, Bồ Tát này thành tựu được chúng sanh pháp, dùng hai nhiếp pháp trước là bố thí và ái ngữ để nhiếp lấy chúng sanh. Còn hai nhiếp pháp sau thời chỉ do sức tín giải mà thật hành chớ chưa thông đạt.

Bồ Tát này ở trong mười Ba la mật, thời đàn Ba la mật được thượng. Với chín Ba la mật kia thời tùy sức tùy phần mà thật hành.

Bồ Tát này trong lúc siêng cúng dường chư Phật giáo hóa chúng sanh đều để tu hành thanh tịnh pháp trí địa. Bao nhiêu thiện căn đều hồi hướng bực Nhứt thiết chủng trí, lần thêm sáng sủa, điều nhu thành tựu, tùy ý đều dùng được.

Chư Phật tử! Ví như thợ kim hoàn, khéo luyện vàng, cho vào lửa thường thời vàng càng thêm sáng sủa mịn nhuyễn tùy ý người thợ dùng.

Cũng vậy, Bồ Tát này cúng dường chư Phật giáo hóa chúng sanh đều để tu hành thanh tịnh pháp trí địa, bao nhiêu thiện căn đều hồi hướng bực Nhứt thiết chủng trí, càng thêm sáng sủa điều nhu thành tựu có thể dùng tùy ý.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ bực Sơ địa phải đến chỗ Chư Phật, Bồ Tát, Thiện tri thức tìm cầu thưa hỏi. Ở trong địa này, từ nơi tướng và đặc quả không nhàm đủ, vì muốn thành tựu pháp của trí địa này. Lại cũng phải đến chỗ Phật, Bồ Tát, Thiện tri thức tìm cầu thưa hỏi tướng và đặc quả của Nhị địa, Tam địa nhằm đến Thập địa không nhàm đủ, vì muốn thành tựu pháp của các trí địa đó.

Bồ Tát này khéo biết trong các trí địa: Chương và đối trị, địa thành hay hoại, địa tướng và quả. Cũng biết rõ địa đặc tu, địa pháp thanh tịnh, địa tiến tu lên, phải địa chẳng phải địa, trí thù thắng của các địa, bất thối chuyển của các địa. Cũng khéo biết thanh tịnh tu trị tất cả trí địa, nhằm đến chuyển vào Như Lai địa.

Chư Phật tử! Bồ Tát khéo biết địa tướng như vậy. Ban đầu ở bực Sơ địa phát khởi tu hành không gián đoạn, nhằm đến nhập bực Thập địa không gián đoạn.

Do trí huệ sáng suốt của các trí địa đây mà thành trí huệ quang minh của Như Lai.

Chư Phật tử! Ví như vị thương chủ biết rành phương tiện muốn dắt các thương gia đến đại thành, lúc chưa khởi hành, trước hỏi rõ sự lành dữ dọc đường và chỗ đến ở an hay nguy, được hay không. Sau đó trang bị tu lương vật dụng đầy đủ rồi mới cùng nhau lên đường.

Chư Phật tử! Vị thương chủ kia dầu chưa khởi hành mà đã biết rõ lộ trình lành dữ tất cả sự an nguy,

khôn khéo suy tính sắm sửa hành trang lương thực không để thiếu sót, mới có thể dắt đoàn thương gia đến đại thành một các toàn vẹn an ổn.

Chư Phật tử! Bồ Tát cũng như vậy. Trụ bực Sơ địa biết rành chướng và đối trị của các trí địa, hẳn đến biết rành tất cả trí địa thanh tịnh chuyển nhập Như Lai địa, sau đó mới lo đủ tu lương phước và trí, dắt các chúng sanh đi qua đường hiểm sanh tử, đến thành Nhứt thiết chủng trí một các an toàn.

Vì lẽ trên đây nên Bồ Tát phải thường siêng tu công hạnh thanh tịnh thù thắng của các trí địa hẳn đến chứng nhập Như Lai địa.

Chư Phật tử! Đây gọi là lược nói môn nhập bực Sơ địa của đại Bồ Tát. Nói rộng ra thời có vô lượng vô biên trăm ngàn vô số sự sai khác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ bực Sơ địa này phần nhiều hiện làm vua ở Diêm Phù Đề, giàu mạnh tự tại thường hộ trì chánh pháp. Hay dùng hạnh đại thí để nhiếp thủ chúng sanh, khéo trừ tận tham lam bòn sẻn của chúng sanh. Tất cả công việc làm như là bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng. Chẳng rời niệm Bồ Tát đồng hạnh, chẳng rời niệm hạnh Bồ Tát, các môn Ba la mật, các trí địa. Chẳng rời Niệm lực, Vô úy, pháp Bất cộng. Chẳng rời niệm Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Tôi phải ở trong tất cả chúng sanh làm thượng thủ, làm thắng, làm thù thắng, làm diệu, làm vi diệu, làm thượng, làm vô thượng, làm Đạo Sư, làm tướng, làm soái, hẳn đến làm người y chỉ của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu muốn bỏ nhà để siêng tu Phật pháp, liền có thể bỏ nhà vợ con ngũ dục, vào nhà Như Lai xuất gia học đạo. Đã xuất gia rồi thời tinh tấn tu hành, trong khoảng một niệm trăm tam muội, được thấy trăm Đức Phật, biết thần lực của trăm Đức Phật, có thể chân động thể giới của trăm Đức Phật, có thể qua thể giới của trăm Đức Phật, có thể chiếu thể giới của trăm Đức Phật, có thể giáo hóa chúng sanh trong trăm thế giới, có thể trụ thọ trăm kiếp, có thể biết những việc đã qua và sẽ tới trong trăm kiếp, có thể vào trăm pháp môn, có thể thị hiện trăm thân, ở mỗi thân có thể thị hiện trăm vị Bồ Tát làm quyền thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thù thắng của Bồ Tát tự tại thị hiện hơn nơi số trên đây, thời cả trăm kiếp ngàn kiếp, hẳn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp cũng chẳng tính biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

*Nếu người tu điều lành
Đủ những pháp bạch tịnh
Cúng dường chư Thế Tôn
Tùy thuận đạo từ bi.
Tin hiểu rất rộng lớn
Chỉ nguyện cũng thanh tịnh
Vì cầu trí huệ Phật
Phát tâm vô thượng này.
Tu tất cả trí lực
Và cùng vô sở úy
Thành tựu các Phật pháp
Cứu nhiếp các quần sanh.
Vì được đại từ bi
Và chuyển thắng pháp luân
Nghiêm tịnh Phật quốc độ
Phát tâm tối thắng này.
Một niệm biết tam thế*

Mà không có phân biệt
 Thời gian sai khác nhau
 Để hiển thị thế gian
 Lược nói câu Chư Phật
 Tất cả thắng công đức
 Phát sanh tâm quảng đại
 Lượng đồng cõi hư không.
 Bi trước, huệ làm chủ
 Tương ưng cùng phương tiện
 Tâm tín giải thanh tịnh
 Phật vô lượng thân lực.
 Trí vô ngại hiện tiền
 Tự ngộ chẳng do người
 Đây đủ đồng Chư Phật
 Phát tâm tối thắng này.
 Phật tử mới phát sanh
 Tâm điều bửu như vậy
 Thời siêu hạng phàm phu
 Vào chỗ đi của Phật.
 Sanh tại nhà Như Lai
 Chúng tộc không tội lỗi
 Đồng bình đẳng với Phật
 Quyết thành Vô Thượng Giác,
 Vừa sanh lòng như vậy
 Liên được vào Sơ địa
 Chí nguyện chẳng bị động
 Dường như núi Tu Di.
 Nhiều vui, nhiều ưa thích.
 Lại cũng nhiều tịnh tín
 Tâm dũng mãnh rất lớn
 Và cùng tâm mừng rỡ.
 Xa rời sự đấu tránh
 Nỗi hại và giận hờn
 Kính thuận mà chất trực
 Khéo gìn giữ sáu căn.
 Đáng cứu thế vô thượng
 Có bao nhiêu trí huệ
 Bực này tôi sẽ được
 Ghi nhớ sanh hoan hỷ.
 Mới được vào Sơ địa.
 Liên siêu năm điều sợ:
 Chẳng sống, thiêng xấu, chết,
 Ác đạo, chúng oai đức.
 Vì chẳng tham chấp ngã
 Và chẳng chấp ngã sở
 Các Phật tử như đây
 Xa rời năm điều sợ.
 Thường thật hành đại từ
 Luôn kính tin tùy thuận.
 Dù công đức tâm quý
 Ngày đêm thêm pháp lành.
 Thích thật lợi chánh pháp
 Chẳng ưa thọ dục lạc
 Tu duy pháp đã nghe
 Rời xa hạnh chấp trước.
 Chẳng tham cầu lợi dưỡng
 Chỉ thích Phật Bồ đề

Nhứt tâm cầu Phật trí
 Chuyên ròng không niệm khác.
 Tu tập Ba la mật
 Xa rời dua dối gạt
 Thật hành đúng lời Phật
 An trụ trong thật ngữ.
 Chẳng nơ nhà Chư Phật
 Chẳng bỏ giới Bồ Tát
 Chẳng thích những thế sự
 Thường lợi ích thế gian.
 Làm lành không nhằm đủ
 Thêm cầu đạo tăng trưởng
 Ưa thích pháp như vậy
 Tương ưng nghĩa công đức.
 Thường phát khởi đại nguyện
 Nguyên thủy chư Như Lai
 Hộ trì Phật chánh pháp
 Nhiếp lấy đạo vô thượng.
 Thường sanh nguyện như vậy:
 Tu hành hạnh tối thắng.
 Thành thực mọi quần sanh
 Nghiêm tịnh Phật quốc độ.
 Tất cả các cõi Phật
 Đều đồng dấy Phật tử
 Bình đẳng chung một lòng
 Việc làm đều chẳng luống.
 Nơi tất cả chân lông
 Đồng thời thành Chánh giác
 Những đại nguyện như vậy
 Vô lượng vô biên tế.
 Hư không cùng chúng sanh
 Pháp giới và Niết Bàn
 Thế gian Phật ra đời
 Phật trí tâm cảnh giới,
 Trí của Như Lai chứng
 Cùng Tam chuyển pháp tận
 Tất cả đó có tận
 Nguyên của tôi mới tận,
 Như đó không cùng tận
 Nguyên của tôi cũng vậy,
 Phát nguyện lớn như thế
 Tâm nhu nhuyễn điều thuận.
 Hay tin công Đức Phật
 Quan sát nơi chúng sanh
 Biết từ non duyên khởi
 Liên sanh lòng từ mẫn:
 Chúng sanh khổ như vậy
 Nay tôi phải cứu thoát
 Vì những chúng sanh này
 Thật hành việc bố thí.
 Ngồi vua và trên bừu
 Nhân đến voi, ngựa, xe,
 Đầu, mắt, cùng tay, chân,
 Nhân đến máu, thịt, xương
 Tất cả đều xả thí
 Không có lòng hối tiếc.
 Cầu các thứ kinh thơ

Không hề biết nhàm mỏi
 Khéo hiểu nghĩa thú kia
 Hay thuận theo thế gian.
 Tâm quý tự trang nghiêm
 Tu hành càng kiên cố
 Cúng dường vô lượng Phật
 Cung kính và tôn trọng.
 Thường tu tập như vậy
 Ngày đêm không nhàm mỏi
 Thiện căn càng sáng sạch
 Như lửa luyện chơn kim.
 Bồ Tát trụ nơi đây
 Tịnh tu mười trí địa
 Chỗ làm không chướng ngại
 Đây đủ chẳng đoạn tuyệt.
 Ví như vị thương chủ
 Vì lợi cho thương gia
 Hối rõ đường dễ khó
 An ổn đến đại thành
 Bồ Tát trụ Sơ địa
 Phải biết cũng như vậy.
 Dũng mãnh không chướng ngại
 Đến bậc đệ Thập địa.
 Trụ trong Sơ địa này.
 Làm chủ công đức lớn
 Đem pháp dạy chúng sanh
 Tâm từ không tổn hại.
 Thống lãnh Diêm Phù Đề
 Giáo hóa tất cả chúng
 Đều trụ hạnh đại xả
 Thành tựu trí huệ Phật.
 Muốn cầu đạo tối thắng
 Bỏ ngôi Quốc Vương mình
 Hay ở trong Phật giáo
 Dũng mãnh siêng tu tập,
 Liền được trăm tam muội
 Và thấy trăm Đức Phật
 Chấn động trăm thế giới
 Quang minh chiếu trăm cõi,
 Độ trăm cõi chúng sanh
 Chứng nhập trăm pháp môn
 Hay biết việc trăm kiếp
 Thị hiện trăm thân Phật
 Và hiện trăm Bồ Tát
 Để dùng làm quyến thuộc,
 Nếu nguyện lực tự tại
 Hơn số này vô lượng.
 Ở trong nghĩa Sơ địa
 Tôi lược thuật phần ít,
 Nếu muốn giảng giải rộng
 Ưc kiếp chẳng hết được.
 Bồ Tát đạo tối thắng
 Lợi ích mọi quần sanh
 Pháp Sơ địa như vậy
 Nay tôi đã nói xong.
 Chúng Bồ Tát đã nghe
 Địa tối thắng vì diệu

*Tâm các Ngài thanh tịnh
Tất cả đều vui mừng
Đồng rời tòa đứng dậy
Vọt bay dùm trên không
Khấp rải hoa báu đẹp
Đồng thời chung khen ngợi:
Lành thay Kim Cang Tạng
Bực đại trí vô úy
Khéo nói những pháp lành
Của Sơ địa Bồ Tát.
Bồ Tát Giải Thoát Nguyệt
Biết lòng chúng thanh tịnh
Thích nghe những hành tướng
Của đệ nhị “Ly Cấu”
Liên thành Kim Cang Tạng:
Đại trí xin diễn thuyết
Phật tử đều thích nghe
Đệ nhị Ly Cấu Địa.*

Bấy giờ Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng: Thưa Phật Tử! Đại Bồ Tát đã tu Sơ địa muốn vào đệ nhị địa thời phải phát khởi mười thứ thâm tâm.

Đây là mười thứ thâm tâm:

Tâm chánh trực, tâm nhu nhuyễn, tâm kham năng, tâm điều phục, tâm tịch tịnh, tâm thuần thiện, tâm chẳng tạp, tâm không cố luyện, tâm rộng, tâm lớn.

Bồ Tát dùng mười thâm tâm này thời được vào bực Ly Cấu Địa thứ hai.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ Ly Cấu Địa thời tánh tự xa rời tất cả sát sanh, chẳng chứa dao gậy, chẳng có lòng oán hận, có tâm có quý, đầy đủ lòng nhơn thứ. Với tất cả chúng sanh có mạng sống thời thương, sanh lòng từ làm lợi ích.

Bồ Tát này còn chẳng có lòng ác nã hại chúng sanh, huống là với họ mà có chúng sanh tưởng cố ý làm việc giết hại.

Tánh tự chẳng trộm cắp. Với của cải mình Bồ Tát thường biết vừa đủ, với người thời thương yêu tha thứ chẳng hề xâm tổn. Nếu đồ vật thuộc người khác thời tưởng là của người khác, trợn không sanh lòng trộm cắp, nhẩn đến lá cây của người không cho thời không lấy, huống là đồ vật dụng khác. Tánh tự chẳng tà dâm. Với tự thê, Bồ Tát tri túc chẳng mong vợ người. Với thê thiếp của người cùng con gái của người, trợn không móng lòng tham nhiễm, huống là từng sự dâm dục, huống là nơi phi đạo.

Tánh tự chẳng vọng ngữ. Bồ Tát luôn thật ngữ, chơn ngữ, thời ngữ, nhẩn đến trong chiêm bao cũng còn chẳng nói lời phú tàng, vô tâm, vọng ngữ, huống là cố ý nói dối.

Tánh tự chẳng lưỡng thiệt. Bồ Tát đối với chúng sanh không tâm ly gián, không tâm nã hại, chẳng đem lời người này đến nói với người kia để phá người kia, chẳng đem lời người kia đến nói với người này để phá người này, người chưa ly phá thời chẳng cho ly phá, người đã ly phá thời chẳng cho thêm hơn. Chẳng mừng sự ly gián, chẳng ưa sự ly gián, chẳng nói lời ly gián. Chẳng cho lời ly gián là thiệt hay chẳng thiệt.

Tánh tự chẳng ác khẩu, như là lời độc hại, lời thô tục, lời làm khổ người khác, lời làm người khác sân

hận, lời hiện tiền, lời chẳng hiện tiền, lời xấu ác, lời dung tiện, lời bất nhã, lời làm người nghe không ưa, không vui, lời giận dữ, lời như lửa đốt lòng, lời oán kết, lời nhiệt nã, lời có thể làm hại mình và người. Những ác khẩu như vậy đều bỏ lia cả. Thường nói lời lợi ích, lời mềm mỏng, lời đẹp dạ, lời thích nghe, lời làm người nghe vui mừng, lời khéo vào tâm người, lời phong nhã diên tặc, lời nhiều người mến thích, lời nhiều người vui đẹp, lời thân tâm hơn hờ.

Tánh tự chẳng ý ngữ. Bồ Tát thường thích nói lời chín chắn, lời phải thời, lời thiệt, lời đúng nghĩa, lời đúng pháp, lời thuận đạo lý, lời khéo điều phục, lời tùy thời tính lượng quyết định. Bồ Tát này nhẫn đến chơi cười còn luôn suy nghĩ kỹ, huống là cố ý nói ra lời tán loạn.

Tánh tự chẳng tham lam. Bồ Tát này đối với tài vật đồ dùng của kẻ khác chẳng móng tâm tham, chẳng mong cầu.

Tánh tự rời giận hờn. Bồ Tát này đối với tất cả chúng sanh luôn khởi tâm từ mẫn, tâm lợi ích, tâm đau xót, tâm hoan hỷ, tâm hoà thuận, tâm nhiếp thọ, bỏ hẳn sân hận oán hại nhiệt nã, thường nghĩ đến thật hành như từ lợi ích.

Tánh tự lia tà khiến. Bồ Tát trụ nơi chánh đạo, chẳng coi bói, chẳng thọ lấy cấm giới tà ác, tâm kiến chánh trực, không dua dối, quyết định tin nơi Phật, Pháp, Tăng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát hộ trì mười nghiệp đạo lành như vậy không hề gián đoạn. Lại tự nghĩ rằng: tất cả chúng sanh sa đọa nơi ác đạo đều do mười nghiệp ác. Vì thế nên tôi phải tự tu chánh hạnh, cũng khuyên người khác tự tu chánh hạnh. Vì mình không tự tu thời không thể bảo kẻ khác tu.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Mười nghiệp đạo ác là nhưn thọ sanh nơi địa ngục, súc sanh và ngạ quỷ. Mười nghiệp đạo lành là nhưn thọ sanh nơi loài người cõi Trời. Lại thượng phẩm mười nghiệp đạo lành này dùng trí huệ để tu tập, vì tâm hẹp kém, vì sợ sanh tử, vì thiếu đại bị, vì theo người Thanh Văn khác mà tỏ ngộ thời thành Thanh Văn thừa. Lại thượng phẩm mười nghiệp đạo lành này tu tập thanh tịnh, chẳng do người khác dạy mà tự giác ngộ, vì chẳng đủ đại bị phương tiện, mà tỏ ngộ pháp nhưn duyên thâm thâm thời thành Độc Giác thừa. Lại thượng phẩm mười nghiệp đạo lành này tu tập thanh tịnh, vì tâm rộng vô lượng, vì đầy đủ đại bị, vì phương tiện nhiếp thọ, vì phát sanh đại nguyện, vì chẳng bỏ chúng sanh, vì mong cầu Phật trí, vì tu tập trí địa của Bồ Tát, vì tịnh tu tất cả Ba la mật, mà thành hạnh quảng đại của Bồ Tát. Lại thượng phẩm mười nghiệp đạo lành này, vì Nhứt thiết chủng thanh tịnh nhẫn đến chứng Thập lực, Tứ vô úy nên tất cả Phật pháp đều được thành tựu. Vì những lẽ trên đây nên tôi bình đẳng thật hành mười nghiệp lành làm cho tất cả đều thanh tịnh đầy đủ.

Những phương tiện như vậy Bồ Tát phải học.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Mười nghiệp đạo ác: Thượng phẩm là nhưn địa ngục, trung phẩm là nhưn súc sanh, hạ phẩm là nhưn ngạ quỷ.

Trong đây về tội sát sanh có thể làm cho chúng sanh đọa địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Mạng vẫn và nhiều bệnh.

Tội trộm cắp cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Nghèo cùng và tài sản chung không được tự do dùng.

Tội tà dâm cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Vợ không trinh lương và quyến thuộc không được tùy ý.

Tội vọng ngữ cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Bị phỉ báng và bị khi dối.

Tội lưỡng thiệt cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Quyền thuộc trái lìa và thân tộc tệ ác.

Tội ác khẩu cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Thường nghe tiếng ác và lời nói nhiều tranh cãi.

Tội ý ngữ cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Lời nói người không lãnh thọ và lời không rõ ràng.

Tội tham dục cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Lòng không biết đủ và quá tham muốn không nhàm.

Tội sân hận cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: Thường bị người khác tìm chỗ hay dở và luôn bị người khác nã hại.

Tội tà kiến cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo: sanh nhà tà kiến và tâm dua vạy.

Chư Phật tử! Mười nghiệp đạo ác có thể sanh vô lượng vô biên những quả khổ. Do đây Bồ Tát nghĩ rằng: Tôi phải xa rời mười nghiệp ác. Làm vườn pháp an ổn thích thú tự ở trong đó, cũng khuyên người khác cùng ở trong đó.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này với tất cả chúng sanh phát sanh tâm lợi ích, tâm an lạc, tâm từ, tâm bi, tâm lân mẫn, tâm nhiếp thọ, tâm thù hộ, tâm tự kỷ, tâm Su, tâm Đại Su.

Bồ Tát nghĩ rằng: chúng sanh đáng thương đọa nơi rừng rậm tà kiến, trí ác, muốn ác, đạo ác. Tôi phải làm cho họ trụ nơi chánh kiến tu hành đạo hành đạo chơn thiết.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: tất cả chúng sanh phân biệt bị ngã phá hoại lẫn nhau, đấu tranh sân hận hỷ hùng không ngớt, tôi phải làm cho họ an trụ trong vô thượng đại từ.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tất cả chúng sanh tham luyến không biết nhàm, chỉ cầu của cải tự sống bằng cách tà mạng. Tôi phải làm cho họ an trụ trong chánh pháp thân, ngữ, ý thanh tịnh chánh mạng.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: tất cả chúng sanh thường theo tham, sân, si, các thứ phiền não như đó mà hỷ hùng, họ chẳng biết lập chí cầu phương tiện giải thoát. Tôi phải làm cho họ dứt trừ tất cả lửa lớn phiền não, đặt họ vào chỗ Niết Bàn thanh lương.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: tất cả chúng sanh bị màn đầy ngu si vọng kiến tối tăm che đậy mà phải vào trong rừng rậm tối lòa, mất ánh sáng trí huệ, đi đường hiểm đồng hoang sanh ác kiến. Tôi phải làm cho họ được trí nhãn thanh tịnh không chướng ngại, biết tường như thật của các pháp, chẳng theo người khác dạy.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: tất cả chúng sanh ở trong đường hiểm sanh tử, sắp đọa địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ, vào trong lưới ác khiến, bị rừng tậm ngu si làm mê, theo dõi đạo tà, làm hạnh điên đảo, ví như người mù không kẻ dắt đường. Chẳng phải đạo giải thoát mà cho là đạo giải thoát. Vào cảnh giới ma, bị bọn giặc ác nhiếp luyến, thuận theo tâm mà, xa lìa ý Phật. Tôi phải cứu họ ra khỏi nạn hiểm như vậy, cho họ an trụ

nơi thành Nhứt thiết trí vô úy.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tất cả chúng sanh bị dòng nước chảy xiết sóng lớn nhận chìm vào dòng đục, dòng sanh tử, dòng vô minh, dòng tà kiến, xoay lăn trong sanh tử, trôi nổi trong sông ái nhiễm, mãi bị dòi giập không rảnh để quan sát, rồi bị quan niệm tham dục, sân hận, độc hại không rời tâm họ, nên họ bị quỷ La sát thân kiến bắt đem nhốt hẳn trong rừng rậm ái dục. Họ lại quá nhiễm trước nơi chỗ tham ái, ở nơi gò ngã mạn, ngu trong tụ lạc sáu căn. Nếu không người cứu giời, thời không thể độ họ được.

Tôi phải phát khởi tâm đại bi đối với họ, dùng những thiện căn để cứu tế họ, cho họ khỏi tai hoạn lia nhiễm ô được thanh tịnh, mà ở an nơi thành báu Nhứt thiết trí.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tất cả chúng sanh ở trong lao ngục thế gian bị nhiều khổ não, thường ôm lòng yêu ghét, tự mang lấy gông xiềng lo sợ tham dục, rừng rậm vô minh che chướng họ, không thể thoát khỏi ba cõi. Tôi phải làm cho họ ra khỏi hẳn ba cõi mà ở an nơi đại Niết Bàn vô ngại.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tất cả chúng sanh chấp trước nơi ngã và ngã sở, chẳng có ý muốn ra khỏi nhà tù ngũ uẩn, nương nơi tụ lạc trống rỗng, sáu căn phát khởi bốn hạnh điên đảo, bị bốn rắn độc tứ đại cắn mổ, bị giặc thù ngũ uẩn giết hại chịu vô lượng đau khổ.

Tôi phải làm cho họ ở an nơi chỗ tối thắng vô trước, chính là Vô thượng Niết Bàn dứt hết mọi chướng ngại.

Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tâm của chúng sanh hèn kém, chẳng chịu thật hành đạo có thể Nhứt thiết trí. Dầu họ muốn giải thoát, nhưng họ chỉ thích hai thừa Thanh Văn và Bích Chi Phật. Tôi phải làm cho họ an trụ nơi Phật pháp quảng đại, nơi trí huệ quảng đại.

Bồ Tát này hộ trì giới cấm như vậy khéo có thể thêm lớn tâm từ bi.

Chư Phật tử! Bồ Tát ở bực Ly Cấu Địa này, do nguyện lực mà được thấy nhiều Phật. Như là thấy trăm Đức Phật, ngàn Đức Phật, trăm ngàn Đức Phật, nhân đến thấy trăm ngàn ức na do tha Đức Phật.

Ở chỗ Chư Phật, Bồ Tát này dùng tâm quảng đại thâm tâm cung kính tôn trọng phụng thờ, cúng dường những thứ y phục, ăn uống, thuốc men, ngọc cụ, tất cả đồ dùng. Và cũng cúng dường tất cả chúng Tăng. Dem công đức này hồi hướng Vô thượng Bồ đề.

Ở chỗ Chư Phật, do tâm tôn trọng, Bồ Tát này lại thọ hành mười đạo pháp lành, tùy chỗ đã thọ nhân đến Bồ đề trọn không quên mất.

Bồ Tát này từ vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp vì đã xa rời tội tham giận phá giới nên hạnh bố thí, trì giới được thanh tịnh toàn vẹn.

Ví như chon kim để trong phần thạch, đúng theo cách thức luyện xong thời lia tất cả cấu như cang sáng sạch hơn.

Bồ Tát trụ bực Ly Cấu Địa này cũng như vậy. Trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp, vì xa lia bợn như tham sân phá giới, nên hạnh bố thí, trì giới được thanh tịnh đầy đủ.

Chư Phật tử! Trong bốn nhiếp pháp, Bồ Tát này thiên về ái ngữ nhiều. Trong mười môn Ba la mật Bồ Tát này thiên nhiều về trì giới. Với các pháp khác thời tùy phần tùy sức.

Chư Phật tử! Đây là lược nói về bực Ly Cấu Địa.

Đại Bồ Tát trụ bực này, phần nhiều hiện thân làm Chuyển Luân Thánh Vương, làm Đại pháp chủ, đầy đủ tất bửu, có sức tự tại, có thể trừ cầu nhiễm tham, sân, phá giới của tất cả chúng sanh. Dùng phương tiện khéo làm cho họ an trụ trong mười nghiệp đạo lành. Làm vị đại thí chủ châu áp vô tận. Bao nhiêu công hạnh như bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều không rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, nhẫn đến chẳng rời niệm Nhưt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Nơi tất cả chúng sanh tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, là tối thắng, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng, nhẫn đến là chỗ y chỉ của Nhưt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lúc muốn bỏ nhà để ở trong Phật pháp tinh tấn tu hành. Liền có thể rời nhà vợ con, quyến thuộc, ngũ dục. Khi đã xuất gia thời siêng năng tu tập, khoảng một niệm được ngàn tam muội, được thấy ngàn Đức Phật, biết thần lực của ngàn Đức Phật, có thể chấn động ngàn thế giới, nhẫn đến có thể thị hiện ngàn thân, mỗi thân thị hiện ngàn Bồ Tát làm quyến thuộc. Nếu dùng nguyên lực thù thắng tự tại để thị hiện thời hơn số này, trong trăm ngàn ức na do tha kiếp cũng chẳng đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này bèn nói kệ rằng:

*Chất trực, nhu nhuyễn và kham năng
 Điều phục, tịch tịnh và thuần thiện
 Ý rộng lớn mau thoát sanh tử
 Do mười tâm vào đệ Nhị địa.
 Ở đây thành tựu giới công đức
 Xa lìa sát sanh chẳng nào hại
 Cũng lìa trộm cắp và tà dâm
 Lìa hấn vọng, ác, ly, ý ngữ.
 Chẳng tham của cải thường xót thương
 Chánh đạo, trực tâm không siểm ngụy
 Rời hiểm, bỏ mạn, rất điều nhu
 Y giáo thật hành chẳng phóng dật.
 Địa ngục, súc sanh chịu khổ khổ
 Ngạ quỷ đói khát miệng tuôn lửa
 Tất cả đều do tội ác gây
 Tôi phải lìa xa trụ thật pháp
 Nhơn gian tùy ý được thọ sanh
 Nhẫn đến thiên định Sắc, Vô sắc
 Thanh Văn, Độc Giác đến thành tựu.
 Tư duy như vậy chẳng phóng dật
 Tự gìn tịnh giới dạy người trì
 Lại thấy quần sanh chịu đau khổ
 Lại càng thêm lớn tâm đại bi.
 Phàm phu tà kiến hiểu bất chánh
 Thường giận hay hờn nhiều tranh cãi.
 Tham cầu nhiễm trước không nhàm đủ
 Tôi phải độ họ trừ ba độc
 Ngu si đen tối che trùm lấp
 Vào đường hiểm lớn lưới tà kiến
 Nhà giam sanh tử bị nhốt bắt
 Tôi phải khiến họ dẹp giặc ma.
 Bốn dòng đầy trôi tâm chìm đắm
 Ba cõi đốt thui vô lượng khổ
 Chấp uẩn làm nhà: ngã ở trong
 Vì muốn độ họ siêng hành đạo.*

Dầu muốn giải thoát tâm lại kém
 Bỏ xa vô thượng Phật trí huệ
 Tôi muốn khiến họ trụ Đại thừa
 Chuyên cần tinh tấn không nhàm đủ.
 Bồ Tát ở đây chứa công đức
 Thấy vô lượng Phật đều cúng dường
 Ưc kiếp tu hành thêm sáng sạch
 Như dùng thuốc tốt luyện chơn kim,
 Bồ Tát ở đây hiện Luân Vương
 Độ khắp chúng sanh tu thập thiện
 Bao nhiêu pháp lành đều tu tập
 Để thành Thập lực cứu thế gian
 Muốn bỏ Vương vị và tài bửu
 Liền lìa nhà tục nương Phật giáo
 Dũng mãnh tinh tấn trong một niệm
 Được ngàn tam muội, thấy ngàn Phật.
 Bao nhiêu tất cả sức thân thông
 Bồ Tát Nhị địa đều hiện được
 Nguyên lực đã làm lại hơn đây
 Vô lượng tự tại độ quần sanh.
 Người làm lợi ích khắp thế gian
 Đã tu Bồ Tát hạnh tối thắng
 Công đức đệ nhị địa như vậy
 Vì các Phật tử đã khai diễn.
 Phật tử được nghe công hạnh này
 Cảnh giới Bồ Tát khó nghĩ bàn
 Thấy đều cung kính lòng hoan hỷ
 Rải hoa hư không để cúng dường.
 Khen rằng: lành thay đáng Đại Sĩ
 Lòng từ thương xót các chúng sanh
 Khéo nói luật nghi của trí giả
 Và hành tướng trong đệ Nhị địa.
 Đây diệu hạnh của chư Bồ Tát
 Chơn thiệt không lạ không sai biệt.
 Vì muốn lợi ích các quần sanh
 Diễn nói như vậy rất thanh tịnh.
 Tất cả Nhơn, Thiên đến cúng dường
 Mong được nghe giảng đệ Tam địa
 Những trí hạnh cùng pháp tương ưng
 Cảnh giới như vậy mong nói đủ.
 Phật có tất cả pháp: thí, giới,
 Nhân nhục, tinh tấn, thiên, trí huệ.
 Cùng với phương tiện đạo từ bi
 Phật hạnh thanh tịnh xin nói hết.
 Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát lại thưa:
 Mong Kim Cang Tạng đại Bồ Tát
 Giảng nói tiền vào đệ Tam địa
 Tất cả công đức của bậc này.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói với Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát: “Thưa Phật tử! Đại Bồ Tát đã thanh tịnh đệ Nhị địa muốn vào đệ Tam địa, phải phát khởi mười tâm tâm”.

Đây là mười tâm tâm:

Tâm thanh tịnh, tâm an trụ, tâm nhàm bỏ, tâm lìa tham, tâm bất thối, tâm kiên cố, tâm minh thạnh, tâm dũng mãnh, tâm rộng, tâm lớn. Bồ Tát do mười tâm này mà được vào đệ Tam địa.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đã an trụ nơi đệ Tam địa quán sát tất cả pháp hữu vi đúng với tướng chơn thật của nó. Chính là: Vô thường, khổ, bất tịnh, chẳng an ổn, bại hoại, chẳng ở lâu, sát na sanh diệt, chẳng phải từ trước sanh, cũng chẳng phải theo trước sau diệt, và chẳng phải trụ ở hiện tại.

Bồ Tát lại quán sát những pháp này không được cứu, không chỗ tựa, mà đồng ở với lo, buồn, khổ, não, ràng buộc bởi yêu ghét, sâu thăm càng nhiều không hề dừng, tham, sân, si hỷ hờn chẳng hề dứt, những họa hoạn vẫn vít ngày đêm thêm lớn, toàn là như huyễn hóa không thiệt.

Bồ Tát quán sát thấy như thế rồi, đối với pháp hữu vi càng thêm nhàm lìa mà hướng đến Phật trí huệ. Thấy Phật trí chẳng thể nghĩ bàn, vô đẳng vô lượng khó được, không tạp, không não, không lo, đến thành tri vô úy không còn lui lại, có thể cứu thoát vô lượng chúng sanh khổ nạn.

Bồ Tát thấy Phật trí vô lượng lợi ích, thấy tất cả pháp hữu vi vô lượng tội lỗi, thời đối với tất cả chúng sanh phát sanh mười tâm xót thương.

Đây là mười tâm xót thương:

Thấy chúng sanh cô độc không chỗ tựa nương mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh nghèo cùng khốn thiếu mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh bị lửa tam độc đốt cháy mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh bị lao tù mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh bị rừng rậm phiền não luôn che chướng mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh chẳng khéo quán sát mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh không thích muốn pháp lành mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh bỏ mất Phật pháp mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh theo dòng sanh tử mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh mất phương tiện giải thoát mà sanh lòng thương.

Bồ Tát thấy chúng sanh giới vô lượng khổ não như vậy phát đại tinh tấn mà nghĩ rằng: Với tất cả chúng sanh này tôi phải cứu, tôi phải giải thoát, tôi phải thanh tịnh, tôi phải độ, tôi phải đặt họ ở chỗ lành, phải làm cho họ ở an, cho họ hoan hỷ, cho họ thấy biết, cho họ điều phục, cho họ tịch diệt.

Bồ Tát nhàm lìa pháp hữu vi như vậy, lòng thương như vậy. Biết Nhứt thiết chủng trí có lợi ích thù thắng, muốn nương Phật trí để cứu độ chúng sanh.

Bồ Tát suy nghĩ rằng: Những chúng sanh này đọa trong khổ lớn phiền não, dùng phương tiện gì để có thể cứu tế, cho họ an trụ trong sự vui cứu cánh Niết Bàn? Bồ Tát lại nghĩ rằng: Muốn độ chúng sanh cho họ an trụ nơi Niết Bàn quyết không thể rời trí giải thoát vô ngại. Trí này không rời như thiết giác ngộ tất cả pháp. Giác ngộ này không rời huệ quang của hạnh vô hành vô sanh. Huệ quang này không rời thiên trí thiện xảo quyết định quán sát. Thiên trí này chẳng rời đa văn hay khéo.

Bồ Tát suy gẫm như vậy rồi, đối với chánh pháp càng thêm siêng năn tu tập. ngày đêm chỉ mong nghe được pháp, vui nơi pháp, nương với pháp, thuận theo pháp, hiểu nơi pháp, đến pháp, trụ tại pháp và thật hành chánh pháp.

Bồ Tát cần cầu Phật pháp như vậy, bao nhiêu của báu đều không lẫn tiếc, chẳng thấy có vật khó được đáng trọng. Chỉ ở nơi người hay giảng thuyết Phật pháp thời sanh lòng kính ngưỡng. Vì thế nên đối với tài vật và thân thể của mình, Bồ Tát đều có thể xả thí để cầu Phật pháp. không có sự cung kính nào mà chẳng làm được, không có sự kiêu mạn nào mà không bỏ được, không có sự phụng thờ nào mà không làm được, không có sự cần khổ nào mà không chịu được.

Nếu được nghe một câu chánh pháp chưa từng nghe, lòng Bồ Tát rất vui mừng hơn là được trân bửu đầy cả cõi Đại Thiên. Nếu nghe được một kệ chánh pháp chưa từng nghe thời Bồ Tát rất vui mừng hơn là

được ngôi Chuyển Luân Vương. Nếu được nghe một kệ chánh pháp có thể thanh tịnh hạnh Bồ Tát, thời xem hơn là được trăm ngàn vô lượng kiếp ở ngôi Đế Thích Phạm Vương.

Nếu có người bảo: Tôi có một câu Phật pháp có thể thanh tịnh hạnh Bồ Tát, nếu Ngài có thể vào hầm lửa chịu nổi sự nóng cháy thời tôi sẽ cho Ngài.

Bấy giờ Bồ Tát tự nghĩ rằng: Tôi do một câu pháp của Phật nói mà được thanh tịnh Bồ Tát hạnh, thời dầu ngọn lửa lớn đầy cõi Đại Thiên, tôi còn muốn từ trên trời Phạm Thiên nhảy xuống lửa để lấy được câu Phật pháp, huống là hầm lửa nhỏ này mà vào không được. Hiện tại tôi vì Phật pháp đáng lẽ phải lãnh lấy tất cả sự khổ nơi địa ngục, huống là sự khổ nhỏ mọn nơi nhơn gian.

Bồ Tát này phát tâm tinh tấn cần cầu Phật pháp như vậy, như chỗ đã được nghe mà suy gẫm tu hành.

Bồ Tát này khi đã nghe pháp liền nhiếp tâm an trụ nơi chỗ vắng lặng suy nghĩ rằng: Như lời Phật dạy tu hành mới chứng được Phật pháp, chẳng phải chỉ miệng nói mà thanh tịnh được.

Chư Phật tử! Lúc Bồ Tát này an trụ nơi Phát Quang Địa liền xa lìa dục ác, có giác có quán, ly dục sanh hỷ lạc, trụ nơi Sơ thiên. Diệt giác quán, nhứt tâm thanh tịnh không giác quán, định sanh hỷ lạc, trụ nơi đệ Nhị thiên. Lìa hỷ trụ nơi xả, có niệm chánh biết thân thọ lạc Chư Phật đã nói, hay bỏ có niệm, thọ lạc trụ đệ Tam thiên. Dứt lạc, trước trừ sự khổ mừng lo, diệt bất khổ, bất lạc, xả niệm thanh tịnh trụ đệ Tứ thiên. Siêu tất cả sắc tướng, diệt hữu đối tượng, chẳng nhớ các thứ tướng, vào hư không vô biên, trụ hư không vô biên xứ. Siêu tất cả hư không vô biên xứ nhập vô biên thức, trụ thức vô biên xứ. Siêu tất cả thức vô biên xứ, nhập vô thiếu sở hữu, trụ vô sở hữu xứ. Siêu tất cả vô sở hữu xứ, trụ phi hữu tướng phi vô tướng xứ. Đây chỉ do tùy thuận theo pháp lành, trọn không thích không chấp.

Chư Phật tử! Bồ Tát này tâm tùy nơi đức từ duy nhứt rộng lớn vô lượng, không oán, không đối, không chướng, không não, đến khắp tất cả chỗ, khắp pháp giới hư không giới, khắp tất cả thế gian. An trụ đức bi, hỷ và xả cũng như vậy.

Chư Phật tử! Bồ Tát này được vô lượng sức thần thông, có thể chấn động đại địa. Một thân hiện nhiều thân, nhiều thân làm một thân, hoặc ẩn hoặc hiện, núi vách đá các vật chướng đều qua lại vô ngại như hư không. Ở giữa hư không ngồi kiết già bay đi như chim bay. Vào đất như vào nước, đi trên nước như trên đất. Thân phát khói lửa như đám lửa lớn, lại tuôn nước mưa như mây lớn. Mặt trời, mặt trăng ở hư không có oai lực lớn mà có thể lấy tay rờ rẫm bụng nấp. Thân thể tự tại cao đến Phạm Thiên.

Thiên nhĩ của Bồ Tát này thanh tịnh hơn tai người, nghe được cả tiếng trời, người nhĩ đến tiếng muỗi mòng không luận gần hay xa.

Bồ Tát này dùng tha tâm trí, biết tâm chúng sanh khác đúng như thật. Như chúng sanh có tâm tham thời biết là có tâm tham, lìa tâm tham thời biết là lìa tâm tham, có tâm sân hay tâm si, thời biết là có tâm sân hay tâm si, lìa tâm sân hay lìa tâm si thời biết là lìa tâm sân, lìa tâm si. Nhĩ đến tán tâm, định tâm, quảng đại tâm, vô lượng tâm, vô thượng tâm đều biết đúng như thiệt.

Bồ Tát này nhớ biết vô lượng đời trước sai khác nhau. Như là nhớ biết một đời, hai đời, nhĩ đến vô lượng trăm ngàn đời; kiếp thành, kiếp hoại, vô lượng kiếp thành hoại. Thuở đó tôi từng ở xứ đó, tên họ đó, dòng họ như vậy, ăn uống như vậy, sống bao lâu khổ vui như vậy. Từ xứ đó chết sanh đến xứ này, hình dạng như vậy, tướng mạo như vậy, tiếng nói như vậy. Quá khứ vô lượng đời sai khác như vậy đều có thể nhớ biết.

Bồ Tát này Thiên nhãn thanh tịnh hơn mắt người. Thấy các chúng sanh lúc sống lúc chết, sắc tốt sắc

xấu, đường lành đường dữ theo nghiệp mà đi. Nếu chúng sanh đó gây tạo nghiệp ác nơi thân, nơi lời, nơi ý tưởng, chế nhạo Hiền Thánh, đầy đủ tà kiến và nghiệp nhon duyên tà kiến, sau khi chết tất đọa ác đạo, sanh vào địa ngục. Nếu chúng sanh thân tạo nghiệp lành, lời và ý cũng lành, chẳng khinh Hiền Thánh, đầy đủ chánh kiến và nghiệp nhon duyên chánh kiến, sau khi chết tất sanh thiện đạo trong loài trời, loài người. Thiên nhân của Bồ Tát đều thấy biết như thiệt.

Bồ Tát này đối với các Thiên, Tam muội, Tam ma bát đề, có thể nhập, có thể xuất, nhưng chẳng nương sức thiên định để thọ sanh, mà chỉ theo chỗ có thể viên mãn Bồ đề phân, dùng sức ý nguyện mà thọ sanh trong đó.

Chư Phật tử! Bồ Tát này trụ bực Phát Quang Địa, do nguyện lực mà được thấy nhiều Đức Phật, được thấy trăm Đức Phật, ngàn Đức Phật, trăm ngàn Đức Phật, nhẫn đến thấy trăm ngàn ức na do tha Đức Phật. Điều dùng quảng đại tâm, thâm tâm để cung kính, tôn trọng, phụng thờ, cúng dường và cúng cúng dường chúng Tăng. Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng Vô thượng Bồ đề. Ở chỗ Đức Phật, cung kính nghe pháp nghe xong thọ trì rồi tùy sức mà tu hành.

Bồ Tát này quán sát tất cả pháp nhon duyên bất sanh bất diệt mà có kiến phục. Trước dứt trừ tất cả dục phục, sắc phục và hữu phục, cả vô minh phục đều càng yếu mỏng. Vì trong vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng tích tập nên tham, sân, si đều được trừ diệt. Tất cả căn lành càng thêm sáng sạch.

Chư Phật tử! Ví như chon kim khéo luyện thời cân chẳng giảm mà càng thêm sáng sạch.

Cũng vậy, Bồ Tát trụ bực Phát Quang Địa này, vì chẳng tích tập nên tham, sân, si đều dứt trừ, bao nhiêu thiện căn càng thêm sáng sạch.

Bồ Tát này về những tâm nhẫn nhục, nhu hòa, thuận hiệp, vui đẹp, chẳng sân, chẳng động, chẳng trược, không cao hạ, chẳng mong đền đáp, lòng báo ân, tâm chẳng đua vạy, chẳng phỉnh dối, không thâm hiểm, càng thêm thanh tịnh.

Trong bốn nhiếp pháp, Bồ Tát này thiên nhiều về lợi hành, và thiên nhiều về nhẫn nhục trong mười môn Ba la mật. Với những pháp môn khác tùy phần, tùy sức mà tu tập.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực Phát Quang Địa thứ ba này phần nhiều hiện thân làm Đạo Lợi Thiên Vương, có thể dùng phương tiện làm cho chúng sanh lia bỏ tham dục. Những công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều không rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, nhẫn đến chẳng rời niệm đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Nơi tất cả chúng sanh, tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, là thù thắng, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng, nhẫn đến là người y chi của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu chuyên cần tinh tấn, trong khoảng một niệm được trăm ngàn tam muội, được thấy trăm ngàn Đức Phật, biết thần lực của trăm ngàn Đức Phật, có thể chấn động trăm ngàn thế giới, nhẫn đến thị hiện trăm ngàn thân Phật, mỗi mỗi thân Phật hiện trăm ngàn Bồ Tát làm quyến thuộc. Nếu dùng nguyện lực thù thắng, Bồ Tát này tự tại thị hiện hơn số trên, trăm kiếp, ngàn kiếp, nhẫn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp không thể tính đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Thanh tịnh an trụ tâm sáng thanh
Tâm nhàm lìa, không tham, không hại*

Tâm kiên cố, dũng mãnh, rộng lớn
 Bực trí dùng đây vào Tam Địa
 Bồ Tát trụ bực Phát Quang Địa
 Quán thấy hữu vi: khổ, vô thường
 Bất tịnh, bại hoại mau tan diệt
 Không bền, không dừng, không qua lại.
 Xem pháp hữu vi như bệnh nặng
 Buộc ràng bởi ưu bi, khổ não
 Lửa mạnh tam độc hằng cháy hực
 Từ vô thủy đến nay chẳng dứt
 Nhàm lìa ba cõi chẳng tham chấp
 Chuyên cầu Phật trí không niệm lạ
 Khó nghĩ khó lường không sánh kịp
 Vô lượng vô biên không bức não
 Thấy Phật trí rồi thương chúng sanh
 Có độc không chỗ nương cứu hộ
 Ba độc cháy hừng thường thiếu khôn
 Ở ngục ba cõi luôn chịu khổ.
 Phiền não cột trời mê không trí
 Chí nguyện hạ liệt mất pháp bửu
 Tùy thuận sanh tử sợ Niết Bàn
 Tôi phải cứu họ siêng tinh tấn.
 Toan cầu trí huệ lợi chúng sanh
 Nghệ phương tiện gì khiến giải thoát.
 Chẳng rời Như Lai trí vô ngại
 Kia lại phát khởi huệ vô sanh.
 Nghệ rằng huệ này do nghe pháp
 Suy nghĩ như vậy tự siêng gắng
 Ngày đêm nghe tu không xen hở
 Chỉ dùng chánh pháp làm tôn trọng.
 Quốc thành, tiên của, các trân bửu
 Vợ con, quyền thuộc và ngôi vua
 Bồ Tát vì pháp tâm cung kính
 Tất cả như vậy đều thí xả
 Đầu, mắt, tai, mũi, lưỡi và răng
 Tay, chân, xương, tủy, tim, máu, thịt
 Thí xả tất cả chưa là khó
 Chỉ cho nghe pháp là rất khó.
 Dâu có ai đến nói Bồ Tát.
 Nếu nhảy vào được trong hầm lửa
 Tôi sẽ truyền cho Phật pháp bửu
 Nghe nói vào lửa không khiếp sợ.
 Dâu cho lửa đây cõi Đại Thiên
 Thân từ trời Phạm mà nhảy vào
 Vì cầu Phật pháp xem không khó
 Huống là nhơn gian những khổ nhỏ.
 Từ sơ phát tâm đến thành Phật
 Tất cả sự khổ ngục A Tỳ
 Vì nghe Phật pháp đều chịu được
 Huống là sự khổ của nhơn gian.
 Nghe Phật pháp rồi Chánh tư duy
 Lại được Tứ thiên, Vô sắc định
 Tứ đẳng, Ngũ thông lần lượt khởi
 Chẳng theo định lực để thọ sanh.
 Bồ Tát ở đây thấy nhiều Phật
 Cúng dường nghe pháp tâm quyết định
 Dứt các tà hoặc càng thanh tịnh

Như luyện chơn kim chất không giảm.
 Bực này thường làm Thiên Đế Thích
 Hóa đạo vô lượng chúng cõi Trời
 Khiến bỏ tâm tham ở đạo lành
 Một bề chuyên cầu công Đức Phật
 Phật tử ở đây siêng tinh tấn
 Trăm ngàn tam muội đều đầy đủ
 Thấy trăm ngàn Phật thân oai nghiêm
 Nếu dùng nguyện lực hơn vô lượng
 Lợi ích khắp tất cả chúng sanh
 Công hạnh tối thượng của Bồ Tát
 Phát Quang Địa có như vậy thấy
 Tôi y theo nghĩa đã giải thích.
 Phật tử đã nghe hạnh rộng lớn
 pháp thù thắng thâm diệu đáng ưa
 Lòng đều hớn hở rất mừng vui
 Rãi khắp hoa thơm cúng dường Phật.
 Lúc Bồ Tát diễn diệu pháp này
 Đại địa, biển cả đều chấn động
 Tất cả Thiên nữ đều hoan hỷ
 Đều phát diệu âm đồng ca ngợi
 Tự Tại Thiên Vương rất vui mừng.
 Rãi ma ni báu cúng dường Phật
 Khen rằng: Phật vì ta xuất thế
 Diễn nói công hạnh pháp đệ nhất.
 Nghĩa của các Địa như đã giải
 Trong trăm ngàn kiếp rất khó gặp
 Nay tôi bỗng nhiên mà được nghe
 Diệu pháp thắng hạnh của Bồ Tát.
 Mong lại diễn nói bực thông huệ
 Đạo hạnh quyết định của Địa sau
 Lợi ích tất cả hành Trời, người
 Đại chúng hội này đều mong mỏi.
 Dũng mãnh đại tâm Giải Thoát Nguyệt
 Thịnh Kim Cang Tạng đại Bồ Tát:
 Đệ tam chuyển vào đệ Tứ địa
 Có hành tướng gì xin tuyên nói.

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng: Thưa Phật tử! Đại Bồ Tát từ Đệ tam Phát Quang Địa đã khéo thanh tịnh, muốn vào Đệ tứ Diệm Huệ Địa, phải tu hành mười pháp minh môn.

Đây là mười pháp:

Quán sát chúng sanh giới, quán sát pháp giới, quán sát thế giới, quán sát hư không giới, quán sát thức giới, quán sát dục giới, quán sát sắc giới, quán sát vô sắc giới, quán sát quảng tâm tín giải giới, quán sát đại tâm tín giải giới, Bồ Tát do mười pháp minh môn này mà được vào Đệ tứ Diệm Huệ Địa.

Chư Phật tử! Bồ Tát an trụ nơi Diệm Huệ Địa này thời vì có thể dùng mười pháp do trí thành thực nên được nội pháp của đệ Tứ địa sanh vào nhà Như Lai.

Đây là mười pháp do trí thành thực:

Vì thâm tâm bất thối, vì trong Tam Bảo sanh tịnh tín rốt ráo chẳng hoại, vì quán hành pháp sanh diệt, vì quán các pháp tự tánh vô sanh, vì quán thế gian thành hoại, vì quán nhơn nơi nghiệp mà có sanh, vì quán

sanh tử và Niết Bàn, vì quán chúng sanh quốc độ nghiệp, vì quán thời gian trước thời gian sau, vì quán vô sở hữu tận.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực đệ Tứ địa này quán nội thân, theo thân quán niệm siêng năng dững mãnh trừ sự tham lo của thế gian. Quán ngoại thân, theo thân quán niệm siêng năng dững mãnh trừ sự tham lo của thế gian. Quán nội ngoại thân, theo thân quán niệm siêng năng dững mãnh trừ sự tham lo của thế gian.

Cũng vậy, quán nội thọ, ngoại thọ, nội ngoại thọ, theo thọ quán. Quán nội tâm, ngoại tâm, nội ngoại tâm, theo tâm quán. Quán nội pháp, ngoại pháp, nội ngoại pháp, theo pháp quán niệm siêng năng dững mãnh trừ sự tham lo của thế gian.

Bồ Tát này đối với pháp bất thiện chưa sanh, vì cho nó chẳng sanh mà muốn siêng tinh tấn phát tâm chánh đoạn. Với pháp bất thiện đã sanh, vì dứt nó mà muốn siêng tinh tấn phát tâm chánh đoạn. Với pháp thiện chưa sanh, vì cho nó sanh mà muốn siêng tinh tấn phát tâm chánh hành. Với pháp thiện đã sanh, vì cho nó còn mãi không mất càng thêm rộng lớn, mà muốn siêng tinh tấn phát tâm chánh hành.

Bồ Tát này tu hành dục định, dứt hành pháp thành tựu thân túc, y chỉ nơi yếm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả. Tu hành tinh tấn định, tâm định, quán định, dứt hành pháp thành tựu thân túc, y chỉ nơi yếm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát này tu hành tín căn, tinh tấn căn, niệm căn, định căn, huệ căn, y chỉ nơi yếm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát này tu hành tín lực, tinh tấn lực, niệm lực, định lực, huệ lực, y chỉ nơi yếm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát này tu hành niệm giác phần, trạch pháp giác phần, tinh tấn giác phần, hỷ giác phần, khinh an giác phần, định giác phần, xả giác phần, y chỉ nơi yếm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát này tu hành chánh kiến, chánh tư duy, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, chánh tinh tấn, chánh niệm, chánh định, y chỉ nơi yếm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát tu hành những công đức như vậy, vì chẳng bỏ chúng sanh, vì bốn nguyện giữ gìn, vì đại bi làm đầu, vì đại từ thành tựu, vì tư niệm Nhứt thiết chủng trí, vì thành tựu trang nghiêm Phật độ, vì thành tựu đầy đủ lực, vô úy, bất động, tướng hảo, âm thanh của Như Lai, vì cầu đạo thượng thượng thù thắng, vì tùy thuận Phật pháp giải thoát thậm thâm đã nghe, vì tư duy đại trí thiện xảo phương tiện.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực Diệm Huệ Địa này, xuất nhập nơi tất cả chấp trước thân kiến, ngã, nhơn, chúng sanh, thọ giả, uẩn, xứ, giới, để tu duy quán sát đối trị, tất cả sự chấp trước đều xa rời.

Bồ Tát này nếu thấy những nghiệp nào bị Đức Như Lai quở trách, bị phiền não nhiễm ô thời đều xa lìa. Thấy những nghiệp nào được Đức Như Lai khen ngợi, thuận đạo Bồ Tát, thời đều tu hành.

Chư Phật tử! Bồ Tát này tùy phát khởi huệ phương tiện đều tu tập đạo và trợ đạo. Vì vậy mà được tam nhuận trạch, tâm nhu nhuyễn, tâm điều thuận, tâm lợi ích an lạc, tâm không tạp nhiệm, tâm cầu pháp thù thắng thượng thượng, tâm cầu trí huệ thù thắng, tâm cứu tất cả thế gian, tâm cung kính bực Tôn Đức không trái lời dạy bảo, tâm khéo tu hành nơi pháp đã được nghe.

Bồ Tát này biết ơn, biết báo ơn, rất hòa lành đồng ở an vui, chất trực dịu dàng, không tạp loạn, không

ngã mạn, khéo lãnh lời dạy được lòng của người nói.

Bồ Tát này thành tựu nhẫn như vậy, thành tựu điều như vậy, thành tựu tịch diệt như vậy, thành tựu nhẫn điều nhu tịch diệt như vậy, lúc tác ý tu tập công hạnh của địa sau, liền được tinh tấn không thôi nghỉ, tinh tấn chẳng tạp nhiễm, tinh tấn chẳng thối chuyển tinh tấn rộng lớn, tinh tấn vô biên, tinh tấn hỷ hùng, tinh tấn vô đẳng đẵng, tinh tấn vô năng hoại, tinh tấn thành thực tất cả chúng sanh, tinh tấn khéo phân biệt là đạo hay phi đạo.

Bồ Tát này tâm giới thanh tịnh thâm tâm chẳng mất, ngộ giải sáng lanh, thiện căn tăng trưởng, lia cấu trước thế gian, dứt nghi lầm, đầy đủ minh đoán, đầy đủ hỷ lạc, được chính Đức Phật hộ niệm nên vô lượng chí nguyện đều được thành tựu.

Chư Phật tử! Bồ Tát ở bực đệ tứ Phát Quang Địa này do nguyện lực nên được thấy nhiều Đức Phật, nhẫn đến thấy trăm ngàn ức na do tha Đức Phật, đều kính trọng, phụng thờ, cúng dường và cũng cúng dường tất cả chúng Tăng. Đem thiện căn này đều hồi hướng Vô thượng Chánh giác. Ở chỗ Chư Phật cung kính nghe pháp, nghe xong thọ trì tu hành toàn vẹn. Rồi lại ở trong pháp của Đức Phật đó xuất gia tu hành. Rồi lại tu tập thâm tâm tin giải, trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp, cho các căn lành càng thêm sáng sạch.

Chư Phật tử! Ví như thợ kim hoàn luyện chơn kim làm thành đồ trang sức, những kim khí khác không thể sánh kịp.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ bực đệ Tứ địa này có bao nhiêu thiện căn, những thiện căn của các bực dưới không thể sánh kịp.

Như ma ni bửu thanh tịnh hay phóng quang minh, những châu báu khác không thể sánh kịp, gió mưa không làm hư được.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ bực đệ Tứ địa này có bao nhiêu thiện căn, những thiện căn của các bực dưới không thể so sánh kịp.

Như ma ni bửu thanh tịnh hay phóng quang minh, những châu báu khác không thể sánh kịp, gió mưa không làm hư được.

Cũng vậy, Đại bồ tát trụ bực đệ tứ địa này, các bồ tát bực dưới không thể sánh kịp, các ma phiến nào đều không thể phá hoại.

Trong bốn nhiếp pháp, Bồ Tát này thiên nhiều về đồng sự, trong mười môn ba la mật thiên nhiều về tinh tấn. Với các pháp môn khác thời tùy phân tùy sức mà tu tập.

Chư Phật tử! đây là lược nói về bồ tát đệ tứ diệm huệ địa.

Bồ Tát trụ bực này phần nhiều làm dạ ma thiên vương. Dùng thiện phương tiện hay trừ thân kiến các thứ phiến não cho chúng sanh, khiến họ ở nơi chánh kiến.

Tất cả công hạnh bồ thí, ái ngữ, hành, đồng sự thấy đều không rời niệm Phật, niệm pháp, niệm tăng, nhẫn đến không rời nhưt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: trong tất cả chúng sanh, tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, là thù thắng, là diệu, là vi diệu, là thượng là vô thượng, nhẫn đến là bực y chỉ của nhưt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nêu siêng tinh tấn thời trong khoảng một niệm được nhập ức số tam muội, được thấy ức số đức Phật, được biết thần lực của ức số đức Phật, hay chấn động ức số thế giới, nhẫn đến hay thị hiện ức số thân Phật, mỗi mỗi thân hiện ức số bồ tát làm quyến thuộc. Nếu do nguyện lực thù thắng thời bồ tát này tự tại thị hiện hơn số trên đây, trong trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng tính đếm mà biết được .

Kim cang tạng bồ tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Bồ Tát đã tịnh độ tam địa .
 Kế quán chúng sanh , thế , pháp giới ,
 Không giới , thức giới và tam giới
 Tâm hiểu thấu rõ hay thắng vào .
 Mới lên diệm địa thêm thế lực
 Sanh nhà như lai trọn bất thối
 Với Phật , pháp , tăng tin sâu chắc
 Quán pháp vô thượng và vô sanh
 Quán thế thành hoại , nghiệp có sanh
 Nghiệp có sanh tử , Niết Bàn cõi
 Quán tiền hậu tế cũng quán tận
 Tu hành như vậy sanh nhà Phật .
 Được pháp này rồi sanh lòng từ
 Càng thêm siêng tu tứ niệm xứ
 Thân , thọ , tâm , pháp , nội ngoại quán
 Tham ái thế gian đều trừ dứt .
 Bồ Tát siêng tu tứ chánh căn
 Dứt trừ pháp ác , thêm thiện pháp
 Thân tức , căn , lực đều khéo tu
 Giác phân , chánh đạo cũng tinh tấn .
 Vì độ chúng tu trợ đạo
 Từ bi làm trước , bốn nguyện gìn
 Cầu nhưt thiết trí và Phật độ
 Cũng nhớ thập lực của Như Lai
 Tứ vô úy , thập bát bất cộng ,
 Tướng hảo trang nghiêm tiếng thâm mỹ
 Cũng cầu diệu đạo chỗ giải thoát
 Và công hạnh tu hành đại phương tiện .
 Thân kiến làm đầu sáu mươi hai
 Nga □□224; ngã sở vô lượng thứ
 Uẩn , xứ , giới thấy những chấp trước
 Trong đệ tử địa lia tất cả .
 Như Lai quở trách nghiệp phiền não
 Là hơn khổ hoạn đều dứt trừ ,
 Trí giả tu hành nghiệp thanh tịnh
 Vì độ chúng sanh tụ tất cả.
 Bồ Tát siêng tu chẳng giải đãi .
 Liền được đầy đủ cả mười tâm
 Chuyên cầu Phật đạo chẳng rời nhàm
 Chỉ mong thọ chức độ muôn loại.
 Kính trọng Tôn Đức tuân lời dạy
 Biết ơn , dễ bảo không hờn giận
 Bỏ mạn , lìa nịnh , lòng dịu dàng
 Lại thêm siêng năng chẳng thôi chuyển.
 Bồ Tát trụ bực Diệm Huệ này
 Tâm Ngài thanh tịnh trọn không mất
 Ngộ giải quyết định , thêm căn lành
 Lười nghỉ uể trược đều dứt hết.
 Bực Tứ Địa: tối thắng trong người*

Cúng dường na do vô lượng Phật.
 Được nghe chánh pháp cũng xuất gia
 Không phá hoại được như vàng thiết.
 Bồ Tát Từ Địa đủ công đức
 Dùng trí phương tiện tu đạo hạnh
 Chẳng bị loài ma tâm thối chuyển
 Ví như ma ni không hư hoại.
 Từ Địa thường làm Dạ Thiên Vương
 Tự tại nơi pháp chúng tôn trọng
 Độ khắp quần sanh trừ ác kiến
 Chuyên cầu Phật trí tu thiện nghiệp.
 Bồ Tát càng thêm sức tinh tấn
 Được chứng tam muội đều số ức
 Nếu dùng nguyện lực tự tại làm
 Quá hơn số ức không đếm được.
 Như vậy Bồ Tát Diệm Huệ Địa
 Diệu hạnh thanh tịnh đã thật hành
 Công đức nghĩa trí cùng tương ưng
 Vì chư Phật tử, tôi đã nói.
 Đại chúng được nghe Diệm Huệ Hạnh
 Tô ngộ diệu pháp lòng hoan hỷ
 Rải hoa hư không khen ngợi rằng:
 Lành thay Đại Sĩ Kim Cang Tạng!
 Tự tại Thiên Vương cùng Thiên chúng
 Nghe pháp hớn hở trụ hư không
 Khắp phóng những mây sáng vi diệu
 Cúng dường Như Lai lòng vui đẹp.
 Chúng Thiên nữ hòa tấu Thiên nhạc
 Cũng dùng lời ca khen ngợi Phật,
 Đều do Bồ Tát sức oai thần
 Trong tiếng đờn ca phát lời này:
 Phật nguyện lâu xa nay mới đây,
 Phật đạo lâu xa nay mới được,
 Thích Ca Mâu Ni đến Thiên cung
 Đáng Thiên Nhơn Sư nay mới thấy,
 Đại hải lâu xa nay mới động,
 Phật quang lâu xa nay mới phóng.
 Chúng sanh lâu xa mới an vui,
 Tiếng đại từ bi lâu được nghe,
 Hạnh Ba la mật đều đã đến
 Kiêu mạn tôi tâm đều đã trừ
 Cùng tội thanh tịnh như hư không
 Như hoa sen chẳng nhiễm thế pháp.
 Đáng Đại Mâu Ni hiện ra đời
 Ví như Tu Di vọi trên biển
 Cúng Phật có thể dứt các khổ
 Cúng dường tất được Như Lai trí,
 Chỗ đây đáng cúng, không gì bằng
 Thế nên hoan hỷ cúng dường Phật.
 Vô lượng Thiên nữ như vậy thấy
 Phát diệu âm thanh ca ngợi Phật
 Tất cả cung kính rất vui mừng
 Chiêm ngưỡng Như Lai, đứng yên lặng.
 Bảy giờ Bồ Tát Giải Thoát Nguyệt
 Lại thỉnh Đại Sĩ Kim Cang Tạng
 Hành tướng của Đệ Ngũ Địa kia
 Mong đại Bồ Tát vì tuyên thuyết.

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng: Thừa Phật tử! Đại Bồ Tát đệ tứ Diệm Huệ Địa công hạnh đã khéo viên mãn muốn vào đệ ngũ Nan Thắng Địa, phải dùng mười thứ tâm bình đẳng thanh tịnh.

Đây là mười tâm:

Tâm bình đẳng thanh tịnh đối với Phật pháp quá khứ, tâm bình đẳng thanh tịnh đối với Phật pháp vị lai, tâm bình đẳng thanh tịnh đối với Phật pháp hiện tại, tâm bình đẳng thanh tịnh đối với giới, tâm bình đẳng thanh tịnh đối với tâm, tâm bình đẳng thanh tịnh dứt trừ kiến nghi hối, tâm bình đẳng thanh tịnh nơi trí đạo phi đạo, tâm bình đẳng thanh tịnh tu hành tri kiến, tâm bình đẳng thanh tịnh nơi thượng thượng quán sát tất cả pháp Bồ đề phần, tâm bình đẳng thanh tịnh giáo hóa tất cả chúng sanh.

Đại bồ tát dùng mười tâm bình đẳng thanh tịnh này mà được vào bậc đệ ngũ nan thắng địa .

Chư Phật tử! đại bồ tát đã an trụ bậc đệ ngũ địa do khéo tu pháp bồ đề phần , do khéo tịnh tâm , do cầu thêm đạo thượng thắng , do tùy thuận chơn như , do nguyện lực chấp trì , do từ mẫn không bỏ tất cả chúng sanh , do chứa nhóm phước trí trợ đạo , do tinh tấn tu tập chẳng nghỉ , do xuất sanh phương tiện thiện xảo , do quán sát chiếu rõ các bậc trên , do được như lai hộ niệm , do sức niệm trí chấp trì , mà được tâm bất thối chuyển .

Chư Phật tử! đại bồ tát này biết như thiệt đây là khổ thánh đế, đây thật là khổ tập thánh đế, đây là khổ diệt thánh đế, đây là diệt đạo đế .

Bồ Tát này khéo biết tục đế, khéo biết tướng đế, khéo biết sai biệt đế, khéo biết thành lập đế, khéo biết sự đế, khéo biết sanh đế, khéo biết tận vô sanh đế, khéo biết nhập đạo trí đế khéo biết tất cả bồ tát địa thứ đệ thành tựu đế nhẫn đến khéo biết Như Lai trí thành tựu đế .

Bồ Tát này vì tùy lòng sở thích của chúng sanh làm cho họ hoan hỷ nên biết tục đế . Vì thông đạt như thiệt tướng nên biết đế như thiệt nghĩa đế . Vì tỏ thấu tự tướng cộng tướng của các pháp nên biết tướng đế . Vì rõ phân vị sai biệt của các pháp nên biết sai biệt đế . Vì khéo phân biệt uẩn xứ giới nên thành lập đế . Vì tỏ ngộ các loài sanh tương tục nên biết sanh đế . Vì tất cả nhiệt não rốt ráo diệt nên biết tận vô sanh trí đế . Vì xuất sanh vô nhị nên biết nhập đạo trí đế . Vì chánh giác ngộ tất cả hành tướng nên biết tất cả bồ tát địa thứ đệ thành tựu đế nhẫn đến biết Như Lai trí thành tựu đế .

Đây là dùng sức tín giải trí mà biết chẳng phải dùng sức cứu cánh trí .

Chư Phật tử! Đại bồ tát này được các đế trí thời biết như thiệt tất cả pháp hữu vi hư vọng đối trá gạt phỉnh kẻ ngu , vì thế nên đối với tất cả chúng sanh càng tăng thêm quang minh đại bi và đại từ .

Chư Phật tử! đại bồ tát được trí lực như vậy chẳng bỏ một chúng sanh , thường cầu Phật trí , quán sát như thiệt tất cả hạnh hữu vi về tiền tế và hậu tế: rõ biết từ tiền tế vô minh , ái , hữu mà sanh , do đây sanh tử lưu chuyển . Nơi các nhà ngu uẩn không thể thoát ra , thêm lớn sự khổ , không ngã , không thọ giả , không gì kẻ dưỡng dục , không gì là kẻ luôn thọ lấy than loài sau , rời ngã và ngã sở .

Như tiền tế , hậu tế cũng như vậy . đều là vô sở hữu , hư vọng tham trước , dứt hết thời được giải thoát . Hoặc có hoặc không điều biết như thiệt .

Chư Phật tử! Đại bồ tát này lại nghĩ rằng: hàng phàm phu này ngu si vô trí thật là đáng thương . Có vô số thân đã mất , nay mất , sẽ mất . Diệt mất như vậy mà chẳng thể đối với thân có quan niệm nhàm lìa , lại thêm lớn cơ quan khổ sở , theo dòng sanh tử chẳng trở lại được . Nơi những nhà ngu uẩn chẳng cầu

thoát khỏi , chẳng biết lo sợ bốn rần độc lớn , không nhỏ được những mũi tên kiêu mạn kiến chấp , không dập tắt được ngọn lửa tham , sân , si , không phá tan được màn vô minh , không làm khô cạn được biển lớn ái dục . Họ chẳng biết cầu đấng đại thánh đạo sư đủ mười trí lực , mà vào trong rừng rậm ma ý . Ở trong biển sanh tử họ bị lượng sóng giác quán cuốn trôi nhận chìm .

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng: những chúng sanh này thọ khổ như vậy , có cùng khổ đốn , không chỗ nương , không ai cứu , không đất , không nhà , không mắt , không người dẫn dắt . Họ bị vô minh che loà , màn tối chụp trùm .

Nay tôi vì họ mà tu hành những pháp trợ đạo phước trí . Đơn độc pháp tâm chẳng cầu bè bạn . Đem công đức này làm cho chúng sanh được rớt ráo thanh tịnh , nhận đến chứng được mười trí lực vô ngại của Như Lai .

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này dùng trí huệ quán sát thiện căn đã tu như vậy , đều vì cứu hộ tất cả chúng sanh , lợi ích tất cả chúng sanh , thương xót tất cả chúng sanh , thành tựu tất cả chúng sanh , thương xót tất cả chúng sanh , thành tựu tất cả chúng sanh , giải thoát tất cả chúng sanh nhiếp thọ tất cả chúng sanh , khiến tất cả chúng sanh lìa những khổ não , khiến tất cả chúng sanh đều được thanh tịnh , khiến tất cả chúng sanh đều được điều phục , khiến tất cả chúng sanh chứng nhập Niết Bàn .

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát an trụ bậc đệ ngũ nan thắng địa , gọi là “niệm” là vì chẳng quên chánh pháp , gọi là “trí” là vì hay khéo nói quyết rõ , gọi là “hữu trí” là vì biết ý thú kinh thứ đệ liên hiệp , gọi là “tâm quý” là vì hộ mình hộ người , gọi là “nên cố” là vì chẳng bỏ giới hạnh , gọi là “giác” là vì hay quán sát thị xứ phi xứ , gọi là “tuỳ trí” là vì chẳng tuỳ nơi khác , gọi là “tuỳ huệ” là vì khéo biết câu sai biệt đúng nghĩa hay chẳng đúng nghĩa , gọi là “thần thông” , là vì khéo tu thiền định , gọi là “phương tiện thiện xảo” là vì có thể thật hành theo thế gian , gọi là “vô yểm túc” là vì khéo chứa phước đức , gọi là “bất hưu tức” là vì thường cầu trí huệ , gọi là “bất bì quyện” là vì chứa đại từ bi , gọi là “siêng tu vì người” là vì muốn cho tất cả chúng sanh chứng nhập Niết Bàn , gọi là “cần cầu chẳng giải đãi” là vì cầu trí lực , vô úy , bất cộng pháp của Như Lai , gọi là “mông ý hay làm” là vì thành tựu trang nghiêm Phật độ , gọi là “siêng tu công hạnh lành” là vì hay đầy đủ tướng hảo , gọi là “thường siêng tu tập” là vì cầu trang nghiêm thân , ngữ , ý Như Lai , gọi là “tất tôn trọng cung kính phá” là vì đúng như lời dạy của tất cả đại Bồ Tát mà thật hành , gọi là “tâm không chướng ngại” là vì dùng đại phương tiện thường du hành thế gian , gọi là “ngày đêm xa lìa những tâm khác” là vì thích giáo hoá chúng sanh .

Chư Phật tử! lúc đại Bồ Tát siêng tu hành như vậy , dùng Bồ thí để giáo hoá chúng sanh , dùng ái ngữ lợi hành và đồng sự để giáo hoá chúng sanh . Thị hiện sắc thân để giáo hoá chúng sanh , diễn thuyết các pháp để giáo hoá chúng sanh . khai thị Bồ Tát hạnh để giáo hoá chúng sanh . Hiện thị lỗi lầm khổ sở của sanh tử để giáo hoá chúng sanh . Khen ngợi trí huệ lợi ích của Như Lai để giáo hoá chúng sanh . Hiện sức đại thần thông để giáo hoá chúng sanh . Hiện sức đại thần thông để giáo hoá chúng sanh . Dùng các môn phương tiện để giáo hoá chúng sanh . Dùng các môn phương tiện để giáo hoá chúng sanh

Chư Phật tử! đại Bồ Tát này có thể siêng năng phương tiện như vậy để giáo hoá chúng sanh . lòng luôn tương tục thẳng đến Phật trí . Thiện căn đã tu không hề thoái chuyển . Thường siêng tu học những pháp hành thù thắng .

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này vì lợi ích chúng sanh nên gồm học tập tất cả kỹ nghệ thế gian , thông đạt cả những môn văn tự , toán số , đồ thơ , ấn loát , các sách luận về địa , thủy , hoả phong. Lại giỏi phương thuốc trị lành các bệnh: điên cuồng , cần tiêu , quý mị , cổ độc . lại giỏi những thứ văn bút , tân vịnh , ca vũ , kỹ nhạc,diều cười, đàm luận.Biết rành cách thức kiến thiết thành trì,thôn ấp,nhà cửa,vườn tược, suối ao, cây cỏ, hoa trái, dược thảo.Biết những nơi có mỏ vàng, bạc, châu, ngọc.Giỏi xem biết rành mặt trời, mặt trăng, tinh tú, chim hót, địa chấn, chiêm bao tốt xấu, thân tướng sang hèn.Những môn trì giới, nhập

thiền định, vô lượng thân thông, tứ vô sắc và tất cả việc thế gian khác, nếu là những sự không làm tổn chúng sanh mà đem lại lợi ích thời đều khai thị cho họ, lần đưa họ đến Phật pháp vô thượng .

Chư Phật tử! đại Bồ Tát trụ bực Nan thắng này , do nguyện lực được thấy nhiều Đức Phật , nhân đến thấy trăm ngàn ức na do tha đức Phật , nhân đến thấy trăm ngàn ức na do tha đức Phật , đều kính trọng cúng dường, cũng cúng dường tất cả chúng tăng . Đem thiện căn này hồi hướng vô thượng Bồ đề . nơi Chư Phật cung kính nghe pháp , nghe xong thọ trì tùy sức tu hành. Sau đó xuất gia lại nghe Phật pháp được đà la ni làm qua trăm kiếp nhân đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp, những thiện căn đã có càng thêm sáng sạch .

Chư Phật tử! ví như chơn kim dùng ngọc xa cừ để dồi bóng thời càng thêm sáng sạch .

Cũng vậy, Bồ Tát này dùng Phương tiện huệ tư duy quán sát, những thiện căn đã có càng thêm sáng sạch .

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực nan thắng địa dùng tiện trí thành tựu công đức, những thiện căn của bực dưới không thể sánh kịp .

Chư Phật tử! như mặt trời mặt trăng cung điện quang minh do sức gió chấp trì nên không bị chướng ngại phá hoại, cũng chẳng phải sức gió khác làm khuynh động được .

Cũng vậy , những thiện căn của bực Bồ Tát này , do phương tiện trí theo dõi quán sát nên không bị ngăn ngại, cũng chẳng phải thiện căn của tất cả độc giác, thanh văn và thế gian làm khuynh động được .

Trong mười môn ba la mật, Bồ Tát này thiên nhiều về thiên ba la mật, với các môn khác thời tùy phần tùy sức .

Chư Phật tử! đây là lược nói về đệ ngũ nan thắng địa Bồ Tát .

Bồ Tát ở bực này thường làm đầu suất thiên vương . Đối với chúng sanh đều được tự tại. Dẹp trừ tất cả ngoại đạo tà kiến, có thể làm cho chúng sanh trụ trong thiện đế .

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, niệm pháp, niệm tăng, nhân đến chẳng rời niệm đây đủ nhưt thiết chủng trí .

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: tôi sẽ ở trong chúng sanh làm thượng thủ, làm thắng, làm thù thắng, làm diệu, làm vi diệu , làm vô thượng nhân đến làm bực y chỉ của nhưt thiết chủng trí .

Bồ Tát này nếu phát cần tinh tấn, trong khoảng một niệm được ngàn ức tam muội, thấy ngàn ức Đức Phật , biết thần lực của ngàn ức Đức Phật, có thể chấn động ngàn ức thế giới, nhân đến thị hiện ngàn ức thân Phật , mỗi mỗi thân hiện ngàn ức Bồ Tát làm quyến thuộc .

Nếu dùng nguyện lực thù thắng tự tại để thị hiện thời hơn vô số trên đây , nhân đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm được .

Kim cang tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Bồ Tát từ địa đã thanh tịnh
Tư duy tam thế Phật bình đẳng
Giới, tâm, trì nghi, đạo phi đạo ,*

Quán sát như vậy vào ngũ địa .
 Niệm xứ làm cung ,căn làm tên .
 Chánh cần làm ngựa , xe: thân tức ,
 Giáp sắt ngũ lực phá oán địch ,
 Mạnh mẽ bắt thối vào ngũ địa ,
 Tâm quý y phục, hoa giác phần
 Tịnh giới y phục, hoa giác phần
 Tịnh giới làm hương, thiền hương thoa
 Trí huệ phương tiện diệu trang nghiêm
 Vào rừng tổng trì, vườn tam muội .
 Như ý làm chân,cổ chánh niệm ,
 Từ bi làm mắt, răng trí huệ ,
 Đáng sư tử vô ngã rỗng vang động .
 Phá giấc phiền não vào ngũ địa
 Bỏ Tát trụ bực đệ ngũ này
 Chuyển tu thắng thượng đạo thanh tịnh
 Chí cầu Phật pháp chẳng bắt thối chuyển
 Gám nhớ từ bi không nhàm mỏi .
 Chứa nhóm phước trí thắng công đức
 Tinh tấn phương tiện quán bực trên
 Phật lực gia hộ đủ niệm huệ
 Rõ biết tứ đế như thiệt .
 Khéo biết thế đế , thắng nghĩa đế
 Tướng đế , sai biệt thành lập đế ,
 Sự đế, sanh , tận và đạo đế.
 Nhân đến Như Lai vô ngại đế.
 Quán đế như vậy đâu vì diệu
 Chưa được vô ngại thắng giải thoát .
 Do đây hay sanh thắng công đức .
 Cho nên vượt hơn thế trí huệ .
 Đã quán đế rồi biết hữu vi .
 Thế tánh hư dối không bền chắc
 Được phân từ quang của chư Phật
 vì lợi chúng sanh câu Phật trí .
 Quán pháp hữu vi thuở trước sau
 Vô minh tối tăm , ái ràng buộc
 Lưu chuyển xoắn trong quả khổ
 Không ngã, không nhờn, không thọ mạng .
 Ái thủ làm nhờn thọ khổ sau
 Muốn tìm ngăn mé không thể được ,
 Mê vọng trôi chìm không thuở về
 Bợn này đáng thương tôi phải độ .
 Nhà: uân, rắn: cỡi, mũi tên: chấp
 Tâm hoá hừng hực, sự tối nặng
 Sông ái cuốn trôi chẳng rảnh xem
 Biển khổ dạt dờ không người dắt .
 Rõ biết như vậy siêng tinh tấn
 Chớ làm đều vì độ chúng sanh
 Gọi là người có niệm có huệ
 Nhân đến có giác giải phương tiện .
 Tu tập phước trí không nhàm đủ
 Cung kính đa văn chẳng mỏi nhàm
 Cõi nước tướng hảo đều trang nghiêm
 Như vậy đều ví chúng sanh cả
 Vì muốn giáo hoá các thế gian
 Giới biết thọ số cách ẩn loát
 Và cũng biết rành các phương thuốc

Chữa trị bệnh tật đều được lành .
 Văn từ , ca vũ đều khéo giỏi
 Nhà cửa, vườn ao đều an ổn .
 Mỏ vàng , bạc ngọc đều pháp hiện
 Vô lượng chúng sanh nhờ lợi ích .
 Nhật, nguyệt, tinh tú và địa chấn
 Nhân đến thân tướng cũng quán sát
 Tứ thiên, vô sắc và thần thông
 Vì lợi thế gian đều hiển thị .
 Trí giả trụ bực nan thắng này
 Cúng vô lượng Phật và nghe pháp
 Như dùng diệu bửu trau chơn kim
 Thiện căn đã có càng sáng sạch .
 Ví như tinh tú ở hư không
 Phong lực chấp trì không tổn động .
 Cũng như hoa sen không dính nước
 Bồ Tát độ đời cũng như vậy .
 Bực này thường làm đầu suất vương
 Hay dẹp ngoại đạo các Phật trí
 Nguyên được thập lực độ tận chúng sanh
 Ngài tu hành đại tinh tấn
 Liên được cúng dường ngàn ức Phật
 Đắc định, động cõi cũng ngàn ức
 Nếu là nguyện lực lại hơn đây .
 Bồ Tát đệ ngũ nan thắng địa
 Chơn đạo tối thượng trong nhơn gian
 Tôi cùng các môn phương tiện lực
 Vì Chư Phật đã tuyên thuyết .
 Bồ Tát đã nghe những thắng hạnh
 Lòng rất hoan hỷ rải hoa thơm
 Phóng tịnh quang minh rải bửu châu
 Cúng dường Như Lai khen nói giỏi .
 Trăm ngàn thiên chúng đều vui mừng
 Đông ở hư không rải các báu:
 Tràng hoa, chuỗi ngọc và tràng phan
 Lọng báu , hương thoa đều cúng Phật .
 Tự tại thiên vương cùng quyến thuộc
 Lòng sanh hoan hỷ trụ hư không
 Rải báu thành mây dùng cúng dường
 Khen rằng Phật tử khéo tuyên thuyết!
 Vô lượng thiên nữ ở hư không
 Đồng tấu nhạc âm ca ngợi Phật
 Trong tiếng ca nhạc đều nói rằng
 Lời Phật hay trừ bệnh phiền não ,
 Pháp tánh bốn tịch không hình tướng
 Dường như hư không chẳng phân biệt
 Ngoài những chấp trước , tuyệt nói phô
 Chơn thiệt bình đẳng thường thanh tịnh .
 Nếu muốn thông đạt các pháp tánh
 Nơi có , nơi không lòng chẳng động
 Vì muốn cứu đời siêng tu hành
 Từ miệng Phật sanh chơn Phật tử .
 Bồ thí vẫn không thấy có tướng ,
 Vốn dứt điều ác gìn giữ tịnh giới ,
 Hiểu pháp không hại , thường nhân nhện ,
 Biết pháp tánh ly , chuyên tinh tấn ,
 Đã hết phiền não vào thiên định ,

*Khéo đạt tánh không, phan biệt pháp
 Đây đủ trí lực, hay cứu rộng
 Diệt trừ điều ác xưng đại sĩ.
 Điều âm như vậy ngàn vạn thứ
 Khen rồi đứng yên chiêm ngưỡng Phật.*

Giải thoát nguyệt Bồ Tát rằng: thưa Phật tử! đại Bồ Tát đã đủ đệ ngũ địa muốn vào đệ lục hiện tiền địa phải quán sát mười pháp bình đẳng

Đây là mười pháp:

Tất cả pháp vì vô tướng nên bình đẳng vì vô thể nên bình đẳng, vì vô sanh nên bình đẳng, vì vô diệt nên bình đẳng, vì bản lai thanh tịnh nên bình đẳng, vì không hý luận nên bình đẳng, vì không thủ xả nên bình đẳng, vì tịch tịnh nên bình đẳng. Vì như huyễn, như mộng, như bóng, như vang, như trăng trong nước, như tượng trong gương, như dương diệm, như biến hoá nên bình đẳng, vì có không bất nhị nên bình đẳng.

Bồ Tát quán sát các pháp như vậy, tự tánh thanh tịnh, tùy thuận không trái được vào đệ lục hiện tiền địa, được minh lợi tùy thuận hẳn, chưa được vô sanh pháp hẳn.

Chư Phật tử! đại Bồ Tát này quán như vậy rồi, lại lấy đại làm đầu, đại bi tăng thượng, đại bi đầy đủ, quán thế gian sanh diệt mà nghĩ rằng:

Thế gian thọ sanh đều do chấp ngã. Nếu lìa chấp ngã thì không chỗ sanh.

Lại nghĩ rằng: phàm phu không trí huệ chấp lấy ngã thường tìm có không, suy xét bất chánh, khởi vọng hạnh, làm đạo tà, nghiệp tội, nghiệp bất động tích tập thêm lớn. Ở trong các nghiệp hành trồng hạt giống tâm hữu lậu hữu thú, lại khởi hậu hữu: sanh và lão tử. Chính là: nghiệp làm đồng ruộng, thức làm hạt giống, vô minh che rợp, nước ái thấm nhuần, ngã mạn tưới bón, lưới chấp kiên thêm lớn, mọc mầm danh sắc, danh sắc thêm lớn nảy chồi ngũ căn, các căn đối nhau sanh ra xúc, xúc đối sanh có thọ, sau khi thọ rồi mong cầu sanh có ái, ái tăng thêm sanh ra thủ, thêm lớn thủ sanh ra hữu, đã sanh hữu thời ở trong các loài khởi thân ngũ uẩn gọi là sanh, suy biến gọi là lão, chết mất gọi là tử. Lúc lão tử sanh ra những nhiệt não. Do nhiệt não nên đủ thứ khổ ưu sầu, buồn than tập hợp lại. Đây là do duyên mà tập hợp chứ không có cái tập hợp. Lần lượt mà diệt chứ không có cái diệt.

Bồ Tát tùy thuận quán sát tương duyên khởi như vậy.

Chư Phật tử! đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng: vì chẳng tỏ ngộ nơi đệ nhất nghĩa đế nên gọi là vô minh. nghiệp quả là hành. Sơ tâm của hành y chỉ là thức. Bốn uẩn cùng thức sanh chung là danh sắc. Danh sắc tăng trưởng là lục nhập. Căn, cảnh, thức ba thứ hòa hiệp là xúc. Xúc sanh chung mà có thọ. Nhiên trước nơi thọ là ái. Thêm lớn ái thành ra thủ. Nghiệp hữu lậu do thủ khởi lên là hữu. Từ nghiệp khởi ra uẩn là sanh. Uẩn chín mùi là lão. Uẩn hư hoại là tử. Lúc mê tham luyến trong lòng phiền muộn là sầu. Roi lệ than thở là thán. Tại năm căn là khổ. Tại ý tưởng là ưu. Ưu khổ càng nhiều là não.

Như thế thì chỉ có cây khổ làm tăng trưởng, trọn không ngã không ngã sở, không tác giả, không thọ giả.

Lại nghĩ rằng: nếu có tác giả thời có tác sự. Nếu không tác giả thời không tác sự. Trong đệ nhất nghĩa đế hoàn toàn bất khả đắc.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng: toàn cả tam giới chỉ có nhưt tâm. Ở □73;ây Đức Như Lai

phân biệt diễn nói mười hai chi, đều y cứ nhứt tâm mà an lập như vậy .

Tại sao vậy ? vì theo sự tham dục cùng tâm sanh chung .Tâm là thức, sự là hành .Mê lầm nơi hành là vô minh .Cùng vô minh và tâm sanh chung là danh sắc .Tăng trưởng danh sắc là lục nhập .Lục nhập ba phần là xúc .Xúc sanh chung là thọ .Thọ không nhằm đủ là ái .Ái nhiếp chẳng bỏ là thủ .Các hữu chi sanh là hữu .Của hữu phát khởi gọi là sanh .Sanh thực là lão .Lão hoại là tử

Chư Phật tử! trong đây vô minh có hai thứ nghiệp: một là làm cho chúng sanh mê nơi cảnh sở duyên, hai là làm nhơn sanh khởi cho hành .

Hành cũng có hai thứ nghiệp: một là có thể sanh ra báo vị lai, hai là làm nhơn sanh khởi cho thức .

Thức cũng có hai thứ nghiệp: một là khiến các hữu nối tiếp, hai là làm nhơn sanh khởi cho danh sắc .

Danh sắc cũng có hai thứ nghiệp: một là trợ thành lẫn nhau, hai là làm nhơn sanh khởi cho lục nhập .Lục nhập cũng có hai thứ nghiệp: một là đều riêng lấy cảnh giới của tự mình, hai là làm nhơn sanh khởi cho xúc .

Xúc cũng có hai thứ nghiệp: một là hay xúc cảnh sơ □ên, hai là làm nhơn sanh khởi cho thọ .

Thọ cũng có hai nghiệp: một là hay lãnh thọ các sự yêu ghét , hai là làm nhơn sanh khởi cho ái .

Ái cũng có hai nghiệp: một là nhiếp trước sự khả ái, hai là làm nhơn sanh khởi cho thủ .

Thủ cũng có hai nghiệp: một là làm cho các phiền não nối tiếp, hai là làm nhơn sanh khởi cho hữu .

Hữu cũng có hai nghiệp: một là hay làm cho sanh trong các loài, hai là làm nhơn sanh khởi cho sanh .

Sanh cũng có hai nghiệp: một là hay khởi các uẩn, hai là làm nhơn sanh khởi cho lão .

Lão cũng có hai nghiệp: một là làm cho các căn biến đổi, hai là làm nhơn sanh khởi cho tử .

Tử cũng có hai thứ nghiệp: một là hay làm hoại cách hành, hai là vì chẳng giác tri nên nối tiếp chẳng dứt .

Chư Phật tử! trong đây vô minh,duyên hành, nhiếp đến sanh duyên lão tử .Do vô minh làm duyên, nhiếp đến sanh làm duyên làm cho hành nhiếp đến lão tử chẳng dứt , vì nó trợ thành vậy .

Vô minh diệt thời hành diệt, nhiếp đến sanh diệt thời lão tử diệt .Do vô minh chẳng làm duyên nhiếp đến sanh chẳng làm duyên, khiến cho hành nhiếp đến lão tử dứt diệt, vì nó chẳng trợ thành vậy .

Chư Phật tử! trong đây vô minh ái và thủ chẳng dứt là phiền não đạo . Hành và hữu chẳng dứt là nghiệp đạo .Những phần khác chẳng dứt là khổ đạo.

Tiền tế hậu tế phân biệt dứt diệt thời ba đạo dứt diệt .

Ba đạo như vậy lia ngã, lia ngã sở, chỉ có sanh diệt dường như bó lau .

Lại vô minh duyên hành là quán quá khứ .Thức nhiếp đến thọ là quán hiện tại . Ái nhiếp đến hữu là quán vị lai .Từ đây về sau xoay vần tiếp nối .

Vô minh diệt, hành diệt, đó là quán chòr dứt diệt .

Lại mười hai hữu chi gọi là tam khổ .Trong đây vô minh , hành đến lục nhập là hành khổ .Xúc , thọ là khổ khổ . Những chi khác là hoại khổ .

Vô minh diệt, hành diệt đó là ba khổ dứt .

Lại vô minh duyên hành là vô minh làm non hay sanh các hành .Các chi khác cũng vậy .

Vô minh diệt hành diệt đó là do không vô minh thời hành cũng không .Các chi khác cũng không . Các chi khác cũng vậy .

Lại vô minh duyên hành đó là sanh phục .vô minh diệt hành diệt đó là diệt hệ phục .Các chi khác cũng vậy .

Lại vô minh duyên hành đó là tùy thuận vô sở hữu quán .vô minh diệt hành diệt đó là tùy thuận tận diệt quán .Các chi khác cũng vậy .

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát quán nghịch thuận các duyên khởi có mười cách như vậy là vì hữu chi nối tiếp , vì nhiếp tại nhứt tâm, vì tự nghiệp sai biệt , vì tam đạo chẳng dứt , vì quán quá khứ, hiện tại, vị lai , vì ba khổ tụ tập, vì non duyên sanh diệt, vì sanh diệt hệ phục , vì vô sở hữu quán và tận quán .

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng mười tướng như vậy quán các duyên khởi biết là vô ngã, vô non, vô thọ mạng, tự tánh không, chẳng có tác giả, không có thọ giả, liền được môn không giải thoát hiện tiền .

Quán các hữu chi đều là tự tánh diệt, rốt ráo giải thoát, không có chút pháp tướng sanh, liền được môn vô tướng giải thoát hiện tiền .

Nhập không , vô tướng rồi, không nguyện cầu, chỉ trừ đại bi làm đầu giáo hoá chúng sanh , liền được môn vô nguyện giải thoát hiện tiền .

Bồ Tát tu ba môn giải thoát như vậy , lia tướng ngã, lia tướng tác giả, tướng thọ giả, lia tướng hữu vô

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này đại bi càng tăng thêm siêng năng tu tập, vì chưa viên mãn pháp Bồ đề phần nên làm cho viên mãn .

Bồ Tát nghĩ rằng: tất cả hữu vi, có hoà hiệp thời chuyển, không hoà hiệp thời không chuyển. Duyên nhóm thời chuyển, duyên không nhóm thời chẳng chuyển. Tôi biết pháp hữu vi có nhiều lỗi hoại như vậy , nay phải dứt non duyên hoà hiệp này . Nhưng vì phải thành tựu chúng sanh nên cũng chẳng dứt các công hạnh .

Chư Phật tử! Bồ Tát như vậy quán sát các pháp hữu vi có nhiều lỗi ác, không có tự tánh, không sanh không diệt mà hằng khởi đại bi chẳng bỏ chúng sanh , liền được bát nhã ba la mật hiện tiền, gọi là vô chướng ngại trí quang minh .

Thành tựu trí quang minh như vậy rồi, dầu tu tập Bồ đề phần non duyên mà chẳng trụ trong hữu vi, dầu quán pháp hữu vi tự tánh tịch diệt, cũng chẳng trụ trong tịch diệt. Vì pháp Bồ đề phần chưa viên mãn .

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực hiện tiền địa này, được nhập không tam muội, tự tánh không tam muội, đề nhứt không tam muội , hiệp không tam muội, khởi không tam muội , như thiết bất phân biệt không tam

muội , bất xả ly không tam muội .

Bồ Tát này được mười môn không tam muội như vậy làm đầu. Kế đó trăm ngàn không tam muội đều hiện tiền cả .

Mười môn vô tướng không tam muội, mười môn vô nguyện tam muội như vậy làm đầu , kế đó trăm ngàn môn vô tướng, vô nguyện đều hiện tiền cả .

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực hiện tiền địa này lại tu tập đầy đủ tâm bất khả hoại, tâm quyết định , tâm thuần thiện, tâm thâm thâm, tâm , tâm bất thối chuyển, tâm bất hưu tức, tâm quảng đại, tâm vô biên, tâm bất hưu tức, tâm quảng đại, tâm vô biên, tâm cầu trí, tâm phương tiện huệ tương ưng, tất cả đều viên mãn .

Chư Phật tử! Bồ Tát dùng mười tâm này thuận Phật Bồ đề , chẳng sợ dị luận, vào các trí địa, lia đạo nhị thừa, thẳng đến Phật trí, các ma phiền não không trở lại hư hoại được, trụ nơi Bồ Tát trí huệ quang minh. Trong pháp không, vô tướng, vô nguyện đều khéo tu tập, trí huệ phương tiện luôn chung tương ưng, pháp Bồ đề phân thường thật hành chẳng bỏ .

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ trong bực hiện tiền địa này được tăng thượng hạnh bát nhã ba la mật , được đệ tam minh lợi thuận nhẫn, vì tùy thuận không trái với tướng như thiệt của các pháp .

Chư Phật tử! Bồ Tát đã an trụ nơi bực hiện tiền địa này, do nguyện lực nên được thấy nhiều Đức Phật , nhẫn đến thấy trăm ngàn ức na do tha Đức Phật đều dùng tâm quảng đại, thâm tâm đề cúng dường cung kính tôn trọng tán thán, cũng cúng dường tất cả chúng tăng. Đem thiện căn này hồi hướng vô thượng Bồ đề .

Nơi Chư Phật ,Bồ Tát này cung kính nghe pháp, nghe xong thọ trì, được như thiệt tam muội trí huệ quang minh, tùy thuận tu hành ghi nhớ chẳng bỏ . Lại được pháp tạng thâm thâm của Chư Phật . Trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp , những thiện căn đã có lại càng sáng sạch .

Ví như chơn kim,. Dùng báu tỳ lưu ly luôn dồi bóng, thời càng thêm sáng sạch .

Cũng vậy , Bồ Tát đệ lục địa này dùng phương tiện huệ theo dõi quán sát, những thiện căn đã được càng thêm sáng sạch, càng thêm tịch diệt , không gì che khuất được .

Ví như ánh sáng của mặt trăng chiếu đến thân chúng sanh làm cho được mát mẽ, bốn thứ phong luân không ngăn hoại được .

Cũng vậy, những thiện căn của bực Bồ Tát này hay dập tắt ngọn lửa phiền não của vô lượng trăm ngàn ức na do tha chúng sanh . Bốn thứ ma đạo không phá hoại được

Trong mười môn ba la mật , Bồ Tát này thiên nhiều về bát nhã ba la mật, ngoài ra tùy sức tùy phần tu các môn khác .

Chư Phật tử! đây là lược nói về đại Bồ Tát đệ lục hiện tiền địa. Bồ Tát an trụ nơi bực này thường hiện làm thiện hóa thiên vương, việc làm tự tại. Tất cả sự vẩn nạn của hàng thanh văn không làm thối khuất được. Có thể làm cho chúng sanh trừ diệt ngã mạn, thâm nhập duyên khởi .

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, niệm pháp, niệm tăng, nhẫn đến chẳng rời niệm đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: với tất cả chúng sanh, tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, nhần đến bực y chỉ của Nhưt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nêu chuyên cần tinh tấn, trong khoảng một niệm được trăm ngàn ức tam muội, nhần đến thị hiện trăm ngàn ức thân Phật, mỗi mỗi thân Phật thị hiện trăm ngàn ức Bồ Tát làm quyền thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thị hiện tự tại thời hơn đây, nhần đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Bồ Tát viên mãn Ngũ Địa rồi
 Quán pháp vô tướng cũng vô tánh
 Vô sanh vô diệt vốn thanh tịnh
 Không có hỷ luân không thủ xả.
 Thế tướng tịch diệt như huyền thắng
 Hữu vô bất nhị rời phân biệt
 Tùy thuận pháp tánh quán như vậy
 Trí này được thành nhập Lục Địa.
 Đây đủ trí minh lợi thuận nhần
 Quán sát thế gian tướng sanh diệt
 Do sức si tối có thế gian
 Si tối diệt mất không thế gian.
 Quán các nhơn duyên không thiết tánh
 Chẳng hoại giả, gọi hoà hiệp dụng
 Vô tác, vô thọ, không nghĩ nhớ
 Hành pháp như mây nổi khắp nơi .
 Chẳng biết chơn để gọi vô minh
 Gây tạo tư: nghiệp, ngu si: quả .
 Thức khởi sanh chung gọi là danh sắc ,
 Như vậy nhần đến những khổ tụ,
 Rõ thấu ba cõi nương nơi tâm
 Mười hai nhơn duyên cũng nương tâm
 Sanh tử đều do tâm làm ra
 Tâm nếu diệt dứt, sanh tử hết.
 Vô minh công dụng có hai thứ:
 Mê lầm sở duyên, làm thành nhơn,
 Như vậy nhần đến lão và tử
 Do đây quả khổ không cùng tận .
 Vô minh làm duyên chẳng thể dứt,
 Duyên đó nếu dứt tất cả dứt,
 Ngu si, ái, thủ: phiền não chi
 Hành, hữu là nghiệp, nghiệp, chi khác: khổ.
 Si đến lục nhập là hành khổ,
 Xúc thọ thêm lớn là khổ khổ,
 Còn những chi khác là hoại khổ,
 Nếu thay vô ngã ba khổ dứt.
 Vô minh cùng hành thuộc quá khứ,
 Thức đến xúc, thọ thuộc hiện tại
 Ái, thủ, hữu sanh khổ vị lai.
 Quán đái nếu dứt: biên tế dứt .
 Vô minh làm duyên: là sanh phược
 Rồi được nơi duyên phược mới hết
 Từ nhơn sanh quả, lìa thời dứt,
 Quán sát nơi đây biết tánh không .*

Tùy thuận vô minh khởi ba cõi .
 Nếu không tùy thuận ba cõi dứt,
 Có đây có kia, không cũng vậy
 Mười cách tư duy tâm lìa chấp.
 Hữu chi tiếp nối nhiếp nhứt tâm
 Tự nghiệp chẳng rời và tam đạo,
 Tam tế, tam khổ như duyên sanh
 Hệ phục khởi diệt thuận vô tận ,
 Như vậy , quán khắp pháp duyên khởi
 Vô tác, vô thọ, không chơn thiệt
 Như huyễn, như mộng, như bóng vang
 Như kẻ ngu chạy theo dương diệm.
 Quán sát như vậy vào nơi không
 Biết duyên tánh ly được vô tướng
 Rõ pháp hư vọng không nguyện cầu
 Chỉ có từ mẫn độ muôn loại.
 Đại sĩ tu hành môn giải thoát
 Càng thêm đại bi câu Phật pháp
 Biết các hữu vi hòa hiệp làm
 Chí nguyện quyết định siêng hành đạo .
 Môn không tam muội đủ trăm ngàn
 Vô tướng, vô nguyện cũng như vậy
 Bát nhã thuận nhẫn đều không tăng thượng
 Giải thoát trí huệ được viên mãn .
 Lại dùng thâm tâm cúng nhiều Phật
 Ở trong Phật giáo tu tập đạo
 Được Phật pháp tạng thêm thiện căn
 Như vàng dùng lưu ly trau sáng .
 Như trăng sáng mát lợi muôn loài .
 Bốn phong luân không ngăn hoại được,
 Bực Bồ Tát này siêu ma đạo
 Dứt trừ phiền não cho quân sanh .
 Bực này thường làm thiên hóa vương
 Hóa đạo chúng sanh trừ ngã mạn
 Công hạnh đều câu nhiếp thiết trí
 Đều đã vượt hơn đạo Thanh Văn .
 Bồ Tát bực này siêng tinh tấn
 Được môn tam muội trăm ngàn ức
 Cũng thấy trăm ngàn ức Đức Phật
 Ví như mặt nhật ngày thanh hạ .
 Tâm thâm vi diệu khó thấy biết
 Thanh Văn, độc giác không rõ được
 Bồ Tát hiện tiền đệ lục địa
 Tội vì Phật tử đã lược nói .
 Bảy giờ thiên chúng lòng hoan hỷ
 Rải hoa thành mây dưng hư không
 Khắp nơi pháp âm thanh diệu mâu
 Thừa cùng đấng tối thắng thanh tịnh:
 Rõ thấu thắng nghĩa trí tự tại
 Thành tựu công đức trăm ngàn ức
 Không chấp trước, như sen không nhiễm
 Vì lợi chúng sanh nói thâm hạnh .
 Tự tại Thiên Vương ở hư không .
 Phóng đại quang minh chiếu thân Phật
 Cũng rải mây thơm tối thượng diệu
 Cúng khắp đấng sạch trừ phiền não
 Bảy giờ thiên chúng đều vui mừng .

Đều phát tiếng hay đồng ca ngợi:
 Chúng tôi được nghe hiện tiền địa
 Thời là đã được nhiều lợi lành .
 Thiên nữ lúc ấy lòng mừng vui
 Cùng trời âm nhạc ngàn muôn điệu
 Đều do thần lực của Như Lai
 Trong tiếng hòa nhạc thành lời nói:
 Oai nghi tịch tịnh không sánh kịp
 Điều ngự chúng sanh đời nên cúng
 Đã siêu tất cả những thế gian
 Mà vào thế gian truyền diệu đạo .
 Dầu hiện nhiều loại vô lượng thân
 Biết thân mỗi mỗi vô sở hữu
 Khéo dùng ngôn từ nói các pháp
 Chẳng chấp tướng văn tự âm thanh .
 Qua đến trăm ngàn các quốc độ .
 Dùng những thượng cúng cúng dường Phật
 Trí huệ tự tại không chấp trước
 Chẳng sanh niệm tướng cõi Phật ta
 Dầu siêng giáo hóa các chúng sanh .
 Mà không nhờn ngã tất cả tâm
 Dầu đã tu thành hạnh quảng đại
 Mà nơi hạnh lành chẳng chấp trước .
 Bởi thấy tất cả các thế gian
 Lửa tham, sân, si thường cháy hực
 Nơi các tướng niệm thấy đều lìa
 Phát khởi đại bi sức tinh tấn .
 Tất cả chư thiên và thiên nữ
 Cúng dường nhiều thứ khen ngợi rồi
 Tất cả đồng thời đứng lặng yên
 Chiêm ngưỡng thể tôn mong nghe pháp .
 Giải thoát nguyệt vì chúng lại thưa:
 Cả đại chúng đây lòng thanh tịnh
 Những hành tướng trong đệ thất địa
 Trông mong Bồ Tát thương giảng giải .

Kim cang tạng Bồ Tát nói với giải thoát nguyệt Bồ Tát rằng: thưa Phật tử! đại Bồ Tát đã tròn đủ công hạnh của đệ lục địa muốn vào đệ thất viễn hành địa, phải tu mười môn phương tiện huệ phát khởi đạo thù thắng .

Đây là mười đạo thù thắng:

Dầu khéo tu không, vô tướng, vô nguyện tam muội mà từ bi chẳng bỏ chúng sanh .Dầu được pháp bình đẳng của chư Phật mà thích thường cúng dường Phật. Dầu nhập môn quán không trí mà siêng chứa phước đức .Dầu xa rời tam giới mà trang nghiêm tam giới . Dầu rót ráo dập tắt ngọn lửa phiền não mà có thể vì tất cả chúng sanh khởi hạnh diệt tắt ngọn lửa phiền não tham, sân, si. Dầu biết các pháp như huyền, như mộng, như bóng, như vang, như dương diệm, như biến hóa, như trăng dưới nước, như tượng trong gương, tự tánh bất nhị, mà tùy tâm tác động vô lượng sai khác. Dầu biết tất cả quốc độ dường như hư không mà hay dùng diệu hạnh thanh tịnh trang nghiêm Phật độ . Dầu biết pháp thân của Chư Phật bản tánh không thân mà dùng tướng hảo trang nghiêm thân mình . Dầu biết âm thanh của chư Phật tánh không tịch diệt chẳng thể ngôn thuyết, mà có thể tùy tất cả chúng sanh phát ra các thứ âm thanh thanh tịnh sai khác.Dầu tùy Chư Phật rõ biết tam thế chỉ là nhưt niệm, mà tùy ý giải sai biệt của chúng sanh , dùng các loại tướng, các thứ thời gian , các thứ kiếp số để tu tập công hạnh .

Bồ Tát dùng môn Phương tiện huệ phát khởi hạnh thù thắng này, từ đệ lục hiện tiền địa vào đệ thất viên hành địa. Lúc vào đệ thất địa rồi thời các hạnh này thường hiện tiền, gọi là an trụ nơi đệ thất viên hành địa.

Phật tử! đại Bồ Tát an trụ đệ thất địa này rồi, thời vào vô lượng chúng sanh giới, vào vô lượng công nghiệp giáo hóa chúng sanh của Chư Phật, vào vô lượng thế giới vô cùng, vào vô lượng quốc độ thanh tịnh của Chư Phật, vào vô lượng pháp sai biệt, vào vô lượng hiện giác trí của Chư Phật, vào vô lượng kiếp số, vào vô lượng trí giác liễu tam thế của Chư Phật, vào vô lượng tín giải sai biệt của chúng sanh, vào vô lượng các loại thân danh sắc của Chư Phật thị hiện, vào vô lượng căn tánh sở thích sai biệt của chúng sanh, vào vô lượng ngữ ngôn âm thanh làm cho chúng sanh hoan hỷ của Chư Phật, vào vô lượng các loại tâm hành của chúng sanh, vào vô lượng trí rõ biết rộng lớn của Chư Phật, vào vô lượng tín giải của thỉnh văn thừa, vào vô lượng trí đạo của Chư Phật dạy khiến tín giải, vào vô lượng pháp thành tựu của bích chi Phật, vào vô lượng môn trí huệ thâm thâm của Chư Phật dạy khiến thắng vào, vào vô lượng hạnh phương tiện của Chư Bồ Tát, vào vô lượng sự tập thành của đại thừa của Chư Phật dạy làm cho Bồ Tát được vào .

Bồ Tát này nghĩ rằng: vô lượng cảnh giới của Như Lai như vậy, nhãn đến trăm ngàn ức na do tha như vậy, nhãn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể biết được. Tôi đều phải dùng tâm vô công dụng, vô phân biệt để thành tựu viên mãn .

Chư Phật tử! Bồ Tát này dùng thâm trí huệ quán sát như vậy. Thường siêng tu tập Phương tiện huệ khởi đạo thù thắng an trụ bất động, không một niệm thôi nghỉ phế bỏ. Đi, đứng, ngồi, nằm, nhãn đến lúc ngũ chiêm bao cũng chưa từng tương ưng với cái chướng. Luôn không hề bỏ những quán niệm trên đây.

Trong mỗi niệm, Bồ Tát này thường có thể đầy đủ mười ba la mật.

Tại sao vậy? vì mỗi niệm, Bồ Tát này đều lấy đại bi làm trước để tu hành Phật pháp hướng đến Phật trí. Những thiện căn đã có đều vì cầu Phật trí mà bố thí cho chúng sanh, đây gọi là đàn ba la mật. Hay diệt trừ những lửa phiền não, đây gọi là thí ba la mật. Từ bi làm đầu không tổn hại chúng sanh, đây gọi là sẳn đề ba la mật. Cầu pháp thắng thiện không nhằm đủ, đây gọi là tỳ lê gia ba la mật. Nhứt thiết trí đạo thường hiện tiền chưa từng tán loạn, đây gọi là thiên na ba la mật. Hay nhẫn thọ các pháp bất sanh bất diệt, đây gọi là bát nhã ba la mật. Hay xuất sanh vô lượng trí, đây gọi là phương tiện ba la mật, hay cầu thượng thượng thắng trí, đây gọi là nguyện ba la mật. Tất cả dị luận và các ma chúng không trở hoại, đây gọi là lực ba la mật. Rõ biết các pháp đúng thật đây gọi là trí ba la mật.

Chư Phật tử! mười môn ba la mật này, trong mỗi niệm Bồ Tát đều đã đầy đủ .

Cũng vậy, bốn nhiếp pháp, bốn pháp tri, ba mươi bảy phẩm trợ đạo, ba môn giải thoát, lược nói nhãn đến tất cả pháp Bồ đề phần, trong mỗi niệm, Bồ Tát này đều viên mãn cả.

Bấy giờ giải thoát nguyện Bồ Tát hỏi kim cang tạng Bồ Tát rằng: thưa Phật tử! Bồ Tát chỉ ở trong đệ thất địa này đầy đủ tất cả pháp Bồ đề phần, hay là trong các địa cũng có thể đầy đủ?

Kim cang tạng Bồ Tát nói: thưa Phật tử! Bồ Tát ở trong mười địa đều có thể đầy đủ pháp Bồ đề phần, nhưng đệ thất địa thù thắng hơn.

Tại sao vậy? vì đệ thất địa công dụng viên mãn thời được vào trí huệ tự tại hạnh.

Chư Phật tử! Bồ Tát ở trong bậc sơ địa vì duyên tất cả Phật pháp để nguyện cầu nên đầy đủ pháp Bồ đề phần. Vì đệ nhị địa lia tâm cấu nhơ. Vì đệ tam địa nguyện cầu càng tăng trưởng được pháp quang minh.

Vì đệ tứ địa nhập đạo. Vì đệ ngũ địa thuận thế gian mà tu tập. Vì đệ lục địa nhập pháp môn thâm thâm. Vì đệ thất địa phát khởi tất cả Phật pháp. Tất cả địa đều cũng đầy đủ pháp Bồ đề phần .

Tại sao vậy ? Bồ Tát từ sơ địa đến đệ thất địa thành tựu trí công dụng phần. Do công lực này, từ đệ bát địa đến đệ thập địa vô công dụng hạnh đều được thành tựu .

Chư Phật tử! ví như có hai thế giới: một thời tạp nhiễm, một thời thuần tịnh. Chẳng giữa của hai thế giới này khó qua được, chỉ trừ bậc Bồ Tát có đại thần thông phương tiện nguyện lực.

Chư Phật tử! Bồ Tát ở các địa cũng như vậy: có tạp nhiễm hạnh, có thanh tịnh hạnh. Chẳng giữa của hai hạnh này khó qua được, chỉ trừ Bồ Tát có đại nguyện lực Phương tiện trí huệ mới có thể qua được .

Giải thoát nguyệt Bồ Tát hỏi: thưa Phật tử! bảy địa Bồ Tát này là nhiễm hạnh hay là tịnh hạnh?

Kim cang tạng Bồ Tát nói: thưa Phật tử! từ sơ địa đến thất địa, công hạnh tu tập đều lìa bỏ nghiệp phiền não, vì hôi hướm vô thượng Bồ đề , vì phần được đạo bình đẳng, nhưng chưa gọi là hạnh siêu phiền não.

Chư Phật tử! như chuyện luân thánh vương ngự tượng bửu du hành tứ thiên hạ, biết có người bạn cùng khốn khổ mà không bị lây những sự hoạn nạn đó, nhưng chưa được gọi là siêu hơn loại. Nếu bỏ thân chuyện luân vương sanh lên trời phạm thế, ngự thiên cung thấy ngàn thế giới, du hành ngàn thế giới, thị hiện quang minh oai đức của phạm thiên mới gọi là siêu hơn loại .

Chư Phật tử! Bồ Tát cũng như vậy. Ban đầu từ bậc sơ địa đến bậc đệ thất địa, ngự xe ba la mật du hành thế gian , biết quá hoạn nạn của thế gian. Vì ngự chánh đạo nên chẳng bị lỗi lầm của phiền não làm lây nhiễm, nhưng chưa gọi là siêu phiền não hạnh. Nếu bỏ tất cả hạnh hữu công dụng, từ đệ bát địa vào đệ bát địa, ngự xe Bồ Tát, thanh tịnh du hành thế gian, biết phiền não lỗi lầm chẳng bị lây nhiễm, mới gọi là siêu phiền não hạnh, vì được siêu quá hết tất cả

Chư Phật tử! Bồ Tát đệ thất địa này siêu quá hết những phiền não đa tham, đa sân v.v ... mà an trụ. Bực này chẳng gọi là có phiền não, cũng chẳng gọi là không phiền não .

Tại sao vậy ? vì ở bậc này, tất cả phiền não chẳng hiện hành nên gọi chẳng gọi là có. Vì cầu Phật trí tâm chưa mãn toại nên chẳng gọi là không.

Chư Phật tử! Bồ Tát an trụ bậc đệ thất địa dùng tâm thâm tịnh mà thành tựu thân nghiệp, ngữ nghiệp và thành tựu ý nghiệp. Tất cả những nghiệp đạo bất thiện bị Phật quả trách đều đã lìa bỏ. Tất cả thiện nghiệp mà Phật khen thời thường khéo tu hành . Tất cả kinh, thơ, kỹ thuật của thế gian như đã nói ở đệ ngũ địa đều tự nhiên thật hành thông thạo chẳng cần dụng công.

Bồ Tát ở trong đại thiên thế giới làm đại minh sư. Chỉ trừ Đức Như Lai và từ đệ bát địa trở lên, thâm tâm diệu hạnh của các Bồ Tát khác đều không bằng được.

Ở bậc này, những thiên tam muội, thần thông giải thoát đều được hiện tiền. Nhưng là do tu tập mà thành, chẳng phải báo đắc thành như bậc đệ bát địa.

Bực Bồ Tát này trong mỗi niệm tu tập đầy đủ Phương tiện trí lực, và tất cả pháp Bồ đề phần đều càng viên mãn hơn.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bậc này nhập tam muội Bồ Tát thiện quán trạch, tam muội thiện trạch nghĩa,

tam muội tối thắng huệ tam muội phân biệt nghĩa tạng, tam muội như thiết phân biệt nghĩa, tam muội thiện trụ kiên cố căn, tam muội trí huệ thần thông môn, tam muội pháp giới nghiệp, tam muội Như Lai thắng lợi, tam muội chủng chủng nghĩa tạng sanh tử Niết Bàn môn. Nhập trăm ngàn tam muội đầy đủ môn đại trí thần thông như vậy, tu tập thanh tịnh các trí địa.

Vì Bồ Tát này được nhập các tam muội trên đây khéo tu tập thanh tịnh phương tiện huệ, đại bi lực nên vượt hơn bậc nhị thừa, được quán sát trí huệ địa.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bậc này khéo tu tịnh vô lượng thân nghiệp vô tướng hành, ý nghiệp vô tướng hành nên được quang minh vô sanh pháp nhãn.

Giải thoát nguyệt Bồ Tát hỏi: thưa Phật tử! Bồ Tát từ sơ địa đến bậc này có vô lượng thân nghiệp, ngữ nghiệp, ý nghiệp há chẳng vượt hơn háng nhị thừa ư?

Kim cang tạng Bồ Tát nói: thưa Phật tử! các bậc đó đều vượt hơn, nhưng chỉ là do nguyện cầu Phật pháp, chẳng phải là sức tự trí quán sát. Nay trong bậc đệ thất địa này do tự trí lực nên tất cả nhị thừa chẳng kịp được.

Ví như vương tử sanh ở cung vua, do vương hậu sanh có đủ vương tướng. Khi sanh ra thời đã hơn tất cả các quan, nhưng chỉ do đức lực của nhà vua chớ chẳng phải tự lực, khi thân trưởng thành, toàn vẹn tất cả nghề nghiệp oai đức, thời mới là do tự lực mà hơn tất cả thần dân.

Đại Bồ Tát cũng vậy. Lúc sơ pháp tâm, do vì chí cầu đại pháp nên vượt hơn tất cả Thanh Văn, duyên giác. Nay an trụ bậc đệ thất địa do tự trí lực nên vượt lên trên tất cả nhị thừa.

Chư Phật tử! Bồ Tát an trụ bậc đệ thất địa này được viễn ly vô hành thậm thâm, thường tu hành thân, khẩu, ý, siêng cầu đạo vô thượng chẳng bỏ rời. Thế nên Bồ Tát này dầu đi nơi thiết tế mà chẳng tác chứng.

Giải thoát nguyệt Bồ Tát hỏi: thưa Phật tử! Bồ Tát từ địa nào lên đến địa nào có thể nhập được diệt định?

Kim cang tạng Bồ Tát nói: thưa Phật tử! Bồ Tát từ đệ lục địa trở lên có thể nhập diệt định. Nay an trụ nơi đệ thất địa này thời có thể mỗi niệm nhập diệt định, cũng mỗi niệm xuất, nhưng không tác chứng. Thế nên Bồ Tát này gọi là thành tựu thân, ngữ, ý nghiệp bất tư nghi, đi nơi thiết tế mà chẳng tác chứng.

Ví như có người ngồi thuyền vào biển, do sức thiện xảo nên không bị tai nạn.

Cũng vậy Bồ Tát ở bậc này ngồi thuyền ba la mật đi trong biển thiết tế, do nguyện lực nên chẳng chứng diệt.

Chư Phật tử! Bồ Tát này được tam muội trí lực như vậy, do đại phương tiện, dầu thị hiện sanh tử mà luôn trụ Niết Bàn, dầu quyết thuộc vây quanh mà thường thích xa lìa, dầu do nguyện lực thọ sanh trong ba cõi mà chẳng nhiễm thế pháp, dầu thường tịch diệt do sức phương tiện mà lại phùng cháy, dầu đốt nhưng chẳng cháy, dầu tùy thuận Phật trí mà thị hiện vào bậc thanh văn bích chi Phật, dầu được Phật cảnh giới mà thị hiện ở cảnh giới ma, dầu thị hiện đồng với ngoại đạo mà chẳng bỏ Phật pháp, dầu thị hiện tùy thuận tất cả thế gian mà thường thật hành tất cả pháp xuất thế.

Bồ Tát này chỗ có tất cả sự trang nghiêm vượt hơn tất cả sự trang nghiêm của trời, rồng, bát bộ, người,

phi non. Tứ thiên vương , để thích chánh pháp.

Chư Phật tử! Bồ Tát thành tựu trí huệ như vậy trụ bực viển hành địa do nguyện lực nên được thay nhiều đức Phật, nhãn đến thấy trăm ngàn ức na do tha Đức Phật, đều kính trọng tán thán cúng dường với tâm quang đại, tâm tăng thắng. Cũng cúng dường tất cả chúng tăng. Đem thiện căn này hồi hướng vô thượng Bồ đề. Lại ở chỗ chư Phật cung kính nghe pháp, nghe xong thọ trì, được như thiết tam muội trí huệ quang minh, tùy thuận tu hành hộ trì chánh pháp. thường được Chư Phật hoan hỷ khen ngợi. Hàng nhị thừa không thể vắn nạn làm thua được. Bồ Tát này làm lợi ích chúng sanh pháp nhãn thanh tịnh. Như vậy trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp những thiện căn đã có càng thêm tăng thắng.

Ví như chơn kim, dùng các thứ châu báu cần xen vào càng làm cho chơn kim sáng chói hơn, những vật trang nghiêm khác không thể sánh được.

Những thiện căn của Bồ Tát đệ thất địa này cũng như vậy, do sức phương tiện huệ càng sáng sạch hơn, chẳng phải hàng nhị thừa sánh kịp được.

Chư Phật tử! ví như ánh sáng mặt trời, những ánh sáng của trăng sao v.v... đều không sánh được. Những chỗ sinh lầy nơi đại địa, ánh sáng mặt trời có thể làm khô

Bồ Tát viển hành địa này cũng như vậy, tất cả hàng nhị thừa không khéo kịp, được có thể làm cạn khô sinh lầy phiền não của tất cả chúng sanh .

Bồ Tát này thiên nhiên về Phương tiện ba la mật. Chín môn ba la mật kia thời tùy sức tùy phân mà tu tập.

Chư Phật tử! Đây là lược nói đại Bồ Tát Đệ Thất Viển Hành Địa.

Bồ Tát an trụ bực này thường làm tự tại Thiên Vương, khéo vì chúng sanh mà nói pháp chứng trí, khiến họ chứng nhập.

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng nhãn đến chẳng rời niệm đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: Tôi sẽ ở trong tất cả chúng sanh làm thượng thủ, là thắng, nhãn đến là bực y chỉ của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu phát cần tinh tấn, thời trong khoảng một niệm được trăm ngàn ức na do tha tam muội, nhãn đến thị hiện trăm ngàn ức na do tha Bồ Tát để làm quyến thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thù thắng tự tại thị hiện thời hơn số trên đây, nhãn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Đệ nhứt nghĩa trí tam muội đạo
Lục Địa tu hành tâm đầy đủ
Tức thời thành tựu phương tiện huệ
Bồ Tát dùng đây vào Thất Địa.
Dầu chứng tam thoát nhưng từ bi,
Dầu đồng Như Lai nhưng cúng Phật,
Dầu quán không nhưng chứa phước đức*

Bồ Tát do đây lên Thất Địa.
 Xa rời tam giới mà trang nghiêm,
 Dứt trừ lửa phiền mà khởi lửa,
 Biết pháp bất nhị nhưng siêng tu
 Rõ cõi không hư mà nghiêm độ,
 Hiểu thân bất động, đủ các tướng,
 Thấu thỉnh tánh ly, khéo khai diễn,
 Thâm nhập nhứt niệm, hành nhiều việc,
 Bực trí do đây lên Thất Địa.
 Quán sát pháp này được rõ ràng
 Rộng vì chúng sanh làm lợi ích,
 Vào chúng sanh giới không biên tế
 Công nghiệp giáo hóa cũng vô lượng.
 Quốc độ, các pháp cùng kiếp số
 Giải, dục, tâm hành đều hay vào
 Thuyết pháp tam thừa cũng vô hạn
 Như thế giáo hóa các quần sanh.
 Bồ Tát siêng cầu đạo tối thắng
 Động nghĩ, chẳng bỏ phương tiện huê
 Mỗi mỗi hồi hướng Phật Bồ đề
 Niệm niệm thành tựu Ba la mật.
 Phát tâm hồi hướng là bố thí,
 Dứt hoặc là giới, chẳng hại: nhẫn,
 Cầu lành không nhằm là tinh tấn,
 Nơi đạo chẳng động tức tu thiền,
 Nhân thọ vô sanh là Bát Nhã,
 Hồi hướng phương tiện là nguyện độ,
 Không bị phá : lực, khéo rõ: trí,
 Thập độ như vậy đều thành mãn,
 Sơ Địa phan duyên công đức đủ,
 Nhị Địa Ly Cấu tam nghiệp tịnh,
 Tứ Địa nhập đạo, Ngũ thuận hành,
 Đề Lục vô sanh trí quang chiếu,
 Đề Thất Bồ đề công đức toàn
 Tất cả đại nguyện đều đầy đủ,
 Do đây hay khiến bực nhập Địa
 Tất cả c□ hạnh đều thanh tịnh.
 Địa này khó qua, trí mới siêu
 Ví như chặng giữa hai thế giới
 Cũng như Thánh Vương không lây nghèo
 Nhưng chưa được gọi: Tổng siêu độ.
 Nếu trụ trong Đề Bát Trí Địa
 Mới là vượt qua tâm cảnh giới
 Như Phạm Thiên Vương siêu nhơn loại
 Như sen ở nước chẳng tanh bùn.
 Đề Thất đầu siêu các phiền não
 Chẳng gọi có hay không phiền não
 Chẳng có vì không hoặc hiện hành
 Chẳng không vì tâm cầu Phật trí.
 Bao nhiêu kỹ nghệ ở thế gian
 Kinh sách từ luận đều rành cả
 Thiên định, tam muội và thần thông
 Tất cả tu hành đều thành tựu.
 Bồ Tát tu hành đạo Thất Địa
 Vượt hơn tất cả hạnh Nhị thừa,
 Sơ Địa nguyện thành, đây do trí,
 Ví như Vương tử đủ oai lực,

Thành tựu thâm thâm vẫn tiến tu
 Tâm tâm tịch diệt chẳng tác chứng
 Ví như ngồi thuyền vào trong biển
 Ở nước chẳng bị nước nhận chìm.
 Phương tiện huệ hành đủ công đức
 Tất cả thế gian không rõ được
 Cúng dường nhiều Phật tâm càng sáng
 Như dùng diệu bửu trang nghiêm vàng.
 Thất Địa Bồ Tát trí rất sáng
 Như sáng mặt trời khô nước ái
 Thường làm Tự Tại vua cõi Trời
 Hóa đạo quần sanh tu chánh trí.
 Nếu do dùng mãnh tinh tấn lực
 Được nhiều tam muội thấy nhiều Phật
 Trăm ngàn ức số na do tha
 Nguyên lực tự tại lại hơn đây.
 Đây là Bồ Tát Viễn Hành Địa
 Phương tiện trí huệ thanh tịnh đạo
 Tất cả thế gian trời và người
 Thanh Văn, độc giác không biết được.
 Bảy giờ Thiên Vương và thiên chúng
 Nghe thắng hạnh này đều hoan hỷ
 Vì muốn cúng dường lên Như Lai
 Và cùng đại chúng chư Bồ Tát,
 Rải hoa, tràng hoa, phan, tràng, lọng,
 Hương thơm chuỗi ngọc và bửu y,
 Vô lượng, vô biên ngàn vạn thứ
 Đều dùng ma ni để nghiêm sức.
 Thiên nữ đồng thời tấu thiên nhạc.
 Khắp phát các thứ diệu âm thanh
 Cúng dường cho Phật và Phật tử
 Đồng nói lời này để tán thán:
 Phước trí viên mãn thấy tất cả
 Phật thương chúng sanh hiện thần lực,
 Khiến cho thú thiên nhạc trên không
 Phát diệu âm thanh khắp được nghe.
 Trong một chân lông trăm ngàn ức
 Na do tha cõi vi trần số
 Vô lượng Như Lai như vậy thấy
 An trụ trong đó thuyết diệu pháp
 Trong một chân lông vô lượng cõi
 Đều có bốn châu và đại hải
 Tu di, thiết vi và bửu sơn
 Đều thấy ở trong, không chật hẹp.
 Chỗ một chân lông có sáu loài:
 Ba loài ác đạo và trời, người
 Các chúng long thân, a tu la
 Đều theo tự nghiệp thọ quả báo.
 Nơi trong tất cả cõi nước kia
 Đều có Như Lai diễn diệu âm
 Tùy thuận tất cả tâm chúng sanh
 Vì chuyển tối thượng tịnh pháp luân.
 Trong cõi các loài thân chúng sanh
 Trong thân lại có các loại cõi
 Trời người các loài đều riêng khác
 Phật đều biết rồi đem giảng dạy.
 Cõi lớn tùy niệm biến thành nhỏ

*Cõi nhỏ tùy niệm cũng biến lớn
 Thần thông như vậy số vô lượng
 Thế gian chung kẻ không thể hết.
 Khấp pháp diệu âm vô lượng tiến
 Ca ngợi Như Lai công đức rồi
 Chúng hội hoan hỷ ngồi yên lặng
 Nhứt tâm chiêm ngưỡng muốn nghe pháp.
 Ngài giải thoát nguyệt lại thưa rằng:
 Nay đây chúng hội đều tịch tịnh
 Mong giải thích hành tướng thứ đệ
 Nhập đệ bát bất động trí địa.*

Kim cang tạng Bồ Tát bảo giải thoát nguyệt Bồ Tát rằng: thưa Phật tử! đại Bồ Tát ở trong thất viễn hành địa, khéo tu tập phương tiện huệ, khéo thanh tịnh các đạo, khéo tu tập pháp trợ đạo, do đại nguyện lực nhiếp trì, được Phật lực gia hộ, tự thiện lực giữ gìn, thường tưởng nhớ, lực, vô úy, bất cộng của Như Lai, khéo thanh tịnh tâm tâm tự giác, có thể thành tựu phước đức trí huệ, đại từ đại bi chẳng bỏ chúng sanh, vào vô lượng trí đạo, vào tất cả pháp bản lai vô sanh, vô khởi, vô tướng, vô thành, vô hoại, vô chuyển, vô tánh, lay đây làm tánh ba thuở sơ, trung, hậu thấy đều bình đẳng vô phân biệt, là chỗ nhập của như như trí, lia tất cả tướng phân biệt tâm ý thức, không chỗ chấp lấy dường như hư không, vào tất cả pháp như tánh hư không, đây gọi là được vô sanh pháp nhẫn.

Chư Phật tử! Bồ Tát thành tựu nhẫn này liền được nhập đệ bát bất động địa.

Bực này là thâm hạnh Bồ Tát, khó biết được, vô sai biệt. Lia tất cả tướng, tất cả tướng, tất cả chấp trước. Vô lượng vô biên tất cả thanh văn, bích chi Phật không thể kịp được.

Bực này xa lia những huyên não tránh luận, tịch diệt thường hiện tiền.

Ví như tỳ kheo đầy đủ thần thông được tâm tự tại tuàn tự nhẫn đến nhập diệt tận định, tất cả động tâm ức tướng phân biệt thấy đều dừng dứt.

Đại Bồ Tát này cũng như vậy, trụ động địa liền bỏ tất cả công dụng hạnh, được pháp vô công dụng, thân, khẩu, ý nghiệp niệm sự đều dứt, trụ nơi báo hạnh.

Ví như có người trong giấc mơ thấy mình té trong sông lớn, vì muốn thoát nạn nên phát đại dũng mãnh, hành đại phương tiện. Do đại dũng mãnh và đại phương tiện nên liền được thức tỉnh. Khi đã thức giấc thời những việc làm trong giấc mơ liền dứt cả.

Cũng vậy, Bồ Tát thấy thân chúng sanh ở trong tứ lưu, vì cứu họ mà phát đại dũng mãnh khởi đại tinh tấn. Do dũng mãnh tinh tấn nên đến bực bất động địa này. Đã đến bực này tất cả công dụng đều dứt cả. Hành tướng của hai hạnh đều chẳng hiện tiền.

Chư Phật tử! như sanh trời phạm thế, những phiền não của dục giới đều chẳng hiện tiền.

Bồ Tát trụ bất động địa cũng như vậy, tất cả tâm ý thức đều chẳng hiện tiền.

Đại Bồ Tát này còn chẳng hiện khởi tâm Bồ Tát, tâm Phật, tâm Bồ đề, tâm Niết Bàn, huống là còn khởi tâm thế gian .

Chư Phật tử! Bồ Tát này do sức bản nguyện nên chư Phật thế tôn đích thân hiện ra trước mặt ban cho Như Lai trí, khiến bực này được vào trong môn pháp lưu. Chư Phật bảo! trí nhẫn này đệ nhứt thuận các

Phật pháp. nhưng này Thiện Nam Tử! thập lực, tứ vô úy, thập bát bất cộng của chư Phật, nay ông chưa được. Ông phải vì được thành tựu những Phật pháp ấy mà phát khởi tinh tấn, chớ có bỏ nơi môn trí nhẫn này.

Lại này Thiện Nam Tử! ông đâu được tịch diệt giải thoát, nhưng hàng phàm phu chưa chứng được, họ còn đủ các thứ phiền não, bị các thứ giác quán xâm hại nhau. Ông phải thương những chúng sanh đó.

Lại này Thiện Nam Tử! ông phải nhớ lại bốn thế nguyện làm lợi ích khắp tất cả chúng sanh đều làm cho họ được vào môn trí huệ bất tư nghì.

Lại này Thiện Nam Tử! những pháp, pháp tánh này, hoặc Phật xuất thế hay không xuất thế, luôn thường trụ không khác. Chư Phật chẳng do được pháp này mà gọi là Như Lai. Tất cả hàng nhị thừa cũng có thể được pháp vô phân biệt này.

Lại này Thiện Nam Tử! ông xem Chư Phật chúng ta đây: thân tướng vô lượng trí huệ vô lượng, quang minh vô lượng, âm thanh thanh tịnh cũng vô lượng. Ông phải thành tựu những pháp này.

Này thiện nam tử! nay ông vừa được một pháp minh này, chính là tất cả pháp vô sanh phân biệt.

Này Thiện Nam Tử! pháp minh của Như Lai vô lượng nhập, vô lượng tác, vô lượng chuyển, nhẫn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể biết được. Ông phải tu hành thành tựu pháp này.

Này Thiện Nam Tử! ông quán mười phương vô lượng quốc độ chúng sanh, vô lượng pháp, khác nhau vô lượng, đều phải thông đạt tất cả đúng như thật.

Chư Phật tử! Chư Phật thế tôn trao cho Bồ Tát này vô lượng môn khởi trí như vậy, khiến Bồ Tát này có thể khởi vô lượng vô biên trí nghiệp sai biệt .

Chư Phật tử! nếu Chư Phật chẳng ban môn khởi trí này cho Bồ Tát, thời Bồ Tát này liền nhập cứu cánh Niết Bàn rời bỏ tất cả công hạnh, lợi ích chúng sanh .

Do Chư Phật ban vô lượng vô biên khởi trí môn như vậy nên khoảng một niệm Bồ Tát này phát sanh trí nghiệp, đem công đức hạnh tu hành trí nghiệp, đem công hạnh tu hành từ sơ phát tâm đến bậc đệ thất địa đề so sánh thời trăm phần không bằng một, nhẫn đến trăm ngàn ức na do tha phần không bằng một, vô số phần, ca la phần, phần, toán phần, số phần, dụ phần, ưu ba ni sa đà phần cũng chẳng bằng một.

Tại sao vậy ? Chư Phật tử! Bồ Tát này trước kia dùng một thân khởi hạnh. Nay trụ bậc này được vô lượng thân, vô lượng âm thanh, vì làm cho tất cả chúng sanh, vô lượng trí huệ, vô lượng thọ sanh, vô lượng tịnh quốc, giáo hoá vô lượng chúng sanh, cúng dường vô lượng Chư Phật, nhập vô lượng pháp môn, đủ vô lượng thân thông, có vô lượng chúng hội đạo tràng sai biệt, trụ vô lượng thân, ngữ, ý, nghiệp, tập hợp tất cả hạnh Bồ Tát. Vì do pháp bất động vậy.

Chư Phật tử! ví như ngôi thuyền buồm muốn vào biển lớn. khi chưa đến thời phải dùng nhiều công lực. Nếu đã đến biển chỉ theo gió mà thuyền đi chẳng cần nhơn lực. Đem sự thuyền đi khi chưa đến biển sánh sao kịp với lúc đã vào biển.

Cũng vậy, đại bồ tát chứa nhóm tư lương thiện căn rộng lớn, ngôi thuyền đại thừa đến biển Bồ Tát hạnh. Trong khoảng một niệm dùng trí vô công dụng nhập cảnh giới như thật chúng trí. Những hạnh hữu công dụng trước kia dầu trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng sánh kịp được.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực đệ bát địa dùng trí đại phương tiện thiện xảo, phát khởi vô công dụng giác huệ quán cảnh sở hành nhưt thiết chủng trí. Như là quán thể gian thành, thể gian hoại, do nghiệp này hợp mà thành, do nghiệp này hết hoại, bao nhiêu thời gian thành, bao nhiêu thời gian hoại, bao nhiêu thời gian thành trụ, bao nhiêu thời gian hoại trụ, đều biết đúng như thiết. Lại rõ biết địa giới tướng nhỏ, tướng lớn, vô lượng tướng, sai biệt tướng. Biết thủy, hỏa, phong giới nhỏ lớn v.v... cũng như vậy. biết vì trần tướng vi tế, tướng sai biệt, vô lượng tướng sai biệt. Tùy trong thế giới nào có nhóm vi trần và vi trần tướng sai biệt đều biết như thiết. Tùy trong thế giới nào có bao nhiêu địa, thủy, hỏa, phong giới đều có bao nhiêu vi trần, thân chúng sanh có bao nhiêu vi trần, thân quốc độ có bao nhiêu vi trần đều biết như thiết. Biết thân lớn thân nhỏ của chúng sanh đều có bao nhiêu vi trần thành. Biết thân địa ngục, thân súc sanh, thân ngã quỷ, thân a tu la, thân trời người đều có bao nhiêu vi trần hợp thành. Được trí biết vi trần sai biệt như vậy. Lại biết dục giới, sắc giới, vô sắc giới thành, dục, sắc, vô sắc giới hoại. Biết dục, sắc, vô sắc giới tướng nhỏ, tướng lớn, tướng vô lượng, tướng sai biệt. Được trí quán tam giới sai biệt như vậy .

Chư Phật tử! Bồ Tát này lại khởi trí minh giáo hoá chúng sanh. Như là khéo biết thân sai biệt của chúng sanh, khéo phân biệt thân chúng sanh, khéo quán sát chỗ sanh ra, tùy chỗ đẳng độ mà hiện thân giáo hoá cho họ được thành thực.

Bực Bồ Tát này nơi tam thiên đại thiên thế giới, tùy chúng sanh thân tín giải sai khác, dùng trí quang minh khắp hiện thọ sanh. Như thế hoặc hai hoặc ba nhẫn đến trăm ngàn cho đến bất khả thuyết đại thiên thế giới, tùy chúng sanh thân tín giải sai khác thị hiện thọ sanh khắp trong đó.

Vì Bồ Tát này thành tựu trí huệ như vậy nên ở nơi một cõi Phật, thân ngài bất động, nhẫn đến trong chúng hội ở bất khả thuyết cõi Phật đều hiện có thân ngài.

Chư Phật tử! Bồ Tát này các chúng sanh thân tâm tín giải các loại sai khác, ở trong chúng hội của cõi Phật đó mà hiện thân. Như là ở trong chúng sa môn thời thị hiện thân sa môn. Trong chúng bà la môn thời thị hiện thân bà la môn. Trong chúng sát lợi thời thị hiện thân sát lợi. Như vậy trong chúng tỳ xá, thủ đà, cư sĩ, tứ thiên vương, đạo lợi thiên, dạ ma thiên, đầu suất thiên, hoá lạc thiên, tha hoá tự tại thiên, ma vương chúng, phạm thiên chúng nhẫn đến chúng sắc cứu cánh thiên, đều theo chúng ấy mà tu hiện thân.

Lại người đáng được độ bởi thân thanh văn thời Bồ Tát này hiện thân thanh văn. Người đáng được độ bởi thân bích chi Phật thời hiện thân bích chi Phật. người đáng được độ bởi thân Bồ Tát thời hiện thân Bồ Tát. Người đáng được độ bởi thân Phật thời hiện thân Phật .

Chư Phật tử! Bồ Tát này ở trong tất cả thân tướng sai biệt, trụ nơi bình đẳng .

Bồ Tát này biết thân chúng sanh, thân quốc độ, thân nghiệp báo, thân thanh văn, thân độc giác, thân Bồ Tát, thân Như Lai, trí thân, pháp thân, hư không thân.

Bồ Tát này biết tâm sở thích của các chúng sanh, có thể dùng thân chúng sanh làm thân mình, cũng làm thân quốc độ, thân nghiệp báo nhẫn đến thân hư không.

Lại biết tâm sở thích của các chúng sanh, Bồ Tát này có thể lấy quốc độ thân làm thân mình, cũng làm thân mình, cũng làm thân chúng sanh, thân nghiệp báo, nhẫn đến thân hư không.

Lại biết tâm sở thích của chúng sanh, Bồ Tát này có thể lấy thân nghiệp báo làm thân mình, cũng làm thân chúng sanh, thân quốc độ nhẫn đến thân hư không .

Lại biết tâm sở thích của chúng sanh, có thể lấy tự thân làm thân chúng sanh, thân quốc độ, hẳn đến thân hư không.

Tùy tâm sở thích của chúng sanh chẳng đồng, nên ở nơi thân này, Bồ Tát hiện những thân như vậy .

Bồ Tát này biết chúng sanh: thân tập nghiệp, báo thân, phiền não thân, sắc thân, vô sắc thân. Lại biết thân quốc độ: tướng nhỏ, tướng lớn, tướng vô lượng, tướng nhiễm, tướng tịnh , tướng rộng, tướng đảo trụ, tướng chánh trụ, tướng phổ nhập, tướng phương võng sai biệt.

Biết thân nghiệp báo là giả danh sai biệt. Biết thân thanh văn, thân độc giác, thân Bồ Tát là giả danh sai biệt.

Biết thân Như Lai có Bồ đề thân, nguyện thân, hóa thân, lực trì thân, tướng hảo trang nghiêm thân, ý sanh thân, phước đức thân, pháp thân, trí thân.

Biết trí thân tướng khéo suy lường, tướng quyết đoán thân đúng thiết, tướng nhiếp về quả hành, tướng sai biệt của thế gian và xuất thế gian, tướng sai biệt của tam thừa, cộng tướng, bất cộng tướng, xuất ly tướng, học tướng, vô học tướng.

Biết pháp thân tướng bình đẳng, tướng bất hoại, tướng tùy thời tùy tục giả danh sai biệt, tướng chúng sanh phi chúng sanh pháp sai biệt, tướng Phật, pháp, tăng sai biệt.

Biết thân hư không tướng vô lượng tướng châu biến, tướng vô hình, tướng vô dị, tướng vô biên, tướng hiển hiện sắc thân

Chư Phật tử! Bồ Tát thành tựu thân trí như vậy rồi, được mạng tự tại, tâm tự tại, tài tự tại, nghiệp tự tại, sanh tự tại, nguyện tự tại, giả tự tại, như ý tự tại, trí tự tại, pháp tự tại .

Vì được mười môn tự tại này, thời là bậc trí bất tư nghi, bậc trí vô lượng, bậc trí quăng đại, bậc trí vô năng hoại.

Bồ Tát này nhập như vậy rồi, thành tựu như vậy rồi thời được thân nghiệp, khẩu nghiệp, ý nghiệp rốt ráo không lỗi. Thân ngữ ý luôn hiện hành theo trí. Bất nhã ba An Lạc mật tăng thượng, đại bi làm đầu, phương tiện thiện xảo, khéo hay phân biệt, khéo khởi đại nguyện, Phật lực gia hộ, thường siêng tu tập trí lợi ích chúng sanh, ở khắp vô biên thế giới sai khác.

Chư Phật tử! tóm lại, Bồ Tát an trụ bậc đệ bát bất động địa này, thân, ngữ, ý có chỗ làm, đều có thể chứa hạp tất cả Phật pháp .

Chư Phật tử! Bồ Tát này được khéo trụ thâm tâm vì tất cả phiền não chẳng hiện hành. Được khéo trụ thắng tâm lực vì chẳng rời nơi đạo. Được khéo trụ đại bi lực vì chẳng bỏ lợi ích chúng sanh. Được khéo trụ từ lực vì cứu hộ tất cả thế gian. Được khéo trụ đà la ni lực vì chẳng quên nơi pháp, được khéo trụ biện tài lực vì khéo quán sát phân biệt tất cả pháp. Được khéo trụ thần thông lực vì qua khắp vô biên thế giới. Được khéo trụ thân thông lực vì qua khắp vô biên thế giới. Được khéo trụ đại nguyện lực vì chẳng bỏ công hạnh của Bồ Tát. Được khéo trụ ba la mật lực vì thành tựu tất cả Phật pháp. được Như Lai hộ niệm lực vì Nhứt thiết chủng trí hiện tiền.

Bồ Tát này được trí lực như vậy, có hiện tất cả việc làm, trong công việc không có lỗi lầm.

Chư Phật tử! trí địa của Bồ Tát này gọi là bất động địa không bị trở hoại. Gọi là bất thoái chuyển địa vì

trí huệ bất thối. Gọi là nan đắc vì tất cả thế gian không lường được. Gọi là đồng chơn địa lia tất cả lỗi lầm. Gọi là sanh địa vì tùy thích tự tại. Gọi là thành địa vì không còn sở tác. gọi là cứu cánh địa vì trí huệ quyết định. Gọi là biến hoá địa vì tùy nguyện thành tựu. Gọi là lực trí địa vì người khác chẳng làm động được. Gọi là công dụng địa vì trước đã thành tựu.

Chư Phật tử! Bồ Tát thành tựu trí huệ như vậy nhập Phật cảnh giới, Phật công đức chiếu đến, thuận Phật oai nghi, Phật cảnh hiện tiền, thường được Phật hộ niệm. phạm vương, thiên đế, tứ thiên vương, kim cang lực sĩ thường theo thị vệ.

Bồ Tát này luôn chẳng bỏ lia các đại tam muội, có thể hiện vô lượng thân sai khác. Mỗi thân có thể lực lớn, báo đắc thần thông tam muội tự tại. Tùy nơi nào có chúng sanh đáng được hóa độ thời thị hiện thành chánh giác.

Chư Phật tử! Bồ Tát này nhập hội đại thừa, được đại thần thông, phóng đại quang minh, nhập vô ngại pháp giới, biết thế giới sai biệt, thị hiện tất cả những công đức lớn tùy ý tự tại, khéo thông đạt tiền tế, hậu tế dẹp phục tất cả đạo ma tà, thâm nhập cảnh giới của chư Phật nơi vô lượng quốc độ tu Bồ Tát hạnh. Bởi được pháp bất thối chuyển, nên gọi là trụ bất động địa.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực bất động địa này rồi, do sức tam muội, thường được hiện thấy vô lượng Chư Phật, thường chẳng rời bỏ phụng thờ cúng dường.

Bồ Tát này nơi mỗi mỗi kiếp, mỗi mỗi thế giới thấy vô lượng trăm Phật, vô lượng ngàn Phật, hẳn đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha Phật, đều kính trọng cúng dường .

Ở chỗ Chư Phật được pháp tạng thậm thâm của Như Lai. Thọ được vô lượng pháp thế giới sai biệt thấy.

Nếu có ai đến vấn nạn những sự như thế giới sai biệt v.v.. không ai khuất phục Bồ Tát này được.

Như vậy trải qua vô lượng trăm kiếp, hẳn đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp những thiện căn đã có càng thêm sáng sạch .

Ví như chơn kim đem làm mao báu, đặt trên đầu thánh vương diêm phù đề, những món trang nghiêm của tất cả thần dân không thể sánh kịp.

Cũng vậy, những thiện căn của bực bồ tát này hơn tất cả những thiện căn của nhị thừa hẳn đến đệ thất địa bồ tát.

Bởi Bồ Tát trụ bực này, đại trí quang minh diệt trừ tối tăm phiền não của khắp chúng sanh, vì khéo hay khai môn huệ.

Chư Phật tử! ví như đại phạm thiên vương chủ ngàn thế giới, có thể khắp vận từ tâm, khắp phóng quang minh đầy ngàn thế giới,

Cũng vậy, Bồ Tát này hay phóng quang minh chiếu khắp trăm vạn Phật sát vi trần số thế giới, làm cho chúng sanh đập tắt lửa phiền não mà được thanh lương .

Trong mười môn la la mật, Bồ Tát này thiên nhiều về nguyện ba la mật, các món khác thời tùy sức, phần mà tu tập.

Đây gọi là nói lược về Bồ Tát đệ bát bất động địa. Nếu nói rộng thời trải vô lượng kiếp cũng không thể

cùng tận.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ bực này phần nhiều làm đại phạm thiên vương chủ ngàn thế giới, tối thắng tự tại, giỏi giảng thiết các nghĩa. Có thể ban đạo ba la mật cho hàng thanh văn, bích chi Phật, chư Bồ Tát .

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự, đều chẳng rời niệm Phật, nhĩn đến chẳng rời niệm Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát hãy lại nghĩ rằng: tôi sẽ ở trong tất cả chúng sanh là thượng thủ, là thắng nhĩn đến là bực y chi của Nhứt thiết chủng trí,

Bồ Tát này nếu dùng sức phát khởi đại tinh tấn trong khoảng một niệm được trăm vạn đại thiên thế giới vi trần số tam muội, nhĩn đến thị hiện trăm vạn đại thiên thế giới vi trần Bồ Tát làm quyền thuộc.

Nếu dùng nguyện lực tự tại thù thắng để thị hiện thời hơn số trên đây, nhĩn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được.

Kim cang tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà kệ rằng:

*Thất địa tu hành phương tiện huệ
Khéo chứa trợ đạo đại nguyện lực
Lại được Chư Phật chỗ nhiếp trì
Vì cầu thắng trí nhập bát địa
Công đức thành tựu thường từ mãn
Trí huệ rộng lớn đồng hư không
Nghe pháp hay sanh quyết định lực
Đây là tịch diệt vô sanh nhĩn.
Biết pháp tướng vô sanh vô khởi
Vô thành, bình đẳng tuyệt phân biệt
Siêu các tâm hành như hư không .
Thành tựu nhĩn này siêu hỷ luận .
Thậm thâm bất động luôn tịch diệt
Tất cả thế gian không thấy đều lia .
Trụ ở bực này chẳng phân biệt
Ví như tỳ kheo nhập diệt định
Như mộng lợi sông, thức thời không
Như sanh phạm thiên tuyệt ái dục .
Do bốn nguyện lực được Phật khuyên
Khen trí nhĩn cao quán đánh cho
Bảo rằng Phật pháp của chúng ta
Nay ông chưa được phải tinh tấn.
Dầu ông đã tắt lửa phiền não
Phiền não thế gian vẫn hỷ hưng
Phải nhớ bốn nguyện độ sanh
Đều khiến tu nhơn đến giải thoát .
Pháp tánh chơn thường là tâm niệm
Nơi đây nhị thừa cũng được vậy
Chẳng do có này làm thế tôn
Chỉ do thậm thâm vô ngại trí.
Chư Phật thế tôn thiên nhơn sư
Ban cho trí huệ bảo quán sát
Vô biên Phật pháp đều được thành
Một niệm vượt hơn công hạnh trước*

Bồ Tát an trụ địa này
 Thời được sức thần thông quảng đại
 Một niệm phân thân khắp mười phương
 Như thuyền vào biển nhờ gió thổi.
 Tâm vô công dụng, trí nhậm vận
 Đều biết quốc độ: thành, hoại, trụ
 Các cõi chủng loại đều khác lạ
 Lớn nhỏ vô lượng đều biết được.
 Đại thiên thế giới tứ đại chúng
 Lục đạo chúng sanh thân đều khác
 Và cùng châu báu vi trần số
 Dùng trí xem biết không còn thừa.
 Bồ Tát hay biết không còn thừa.
 Bồ Tát hay biết tất cả thân
 Vì độ chúng sanh hiện thân đồng
 Cõi nước vô lượng nhiều loại khác
 Đều vì như nguyệt ở hư không .
 Tất cả trong nước đều hiện bóng
 Trụ ở pháp giới không bị động
 Tùy tâm hiện bóng cũng như vậy
 Tùy tâm sở thích của chúng sanh .
 Trong các chúng hội đều hiện thân
 Thanh Văn, độc giác cùng Bồ Tát
 Nhân đến thân Phật đều hiện cả.
 Chúng sanh, quốc độ, nghiệp báo thân,
 Các bậc thánh nhơn trí pháp thân
 Hư không thân tướng đều bình đẳng
 Vì khắp chúng sanh mà thị hiện.
 Mười môn thánh trí khắp quán sát
 Lại thuận từ bi làm công hạnh
 Tất cả Phật pháp đều thành tựu
 Trì giới bất động như tu di.
 Thập lực thành tựu chẳng động lay
 Tất cả ma chúng không chuyển được
 Chư Phật hộ niệm, thiên vương kính
 Mật tích kim cang thường thị vệ.
 Bực này công đức vô biên tế
 Ngàn vạn ức kiếp nói chẳng hết
 Thiện căn cúng Phật càng sáng sạch
 Như bửu quang trên danh thánh vương.
 Bồ Tát trụ bực đệ bát địa
 Thường làm phạm vương chủ ngàn cõi
 Diễn thuyết tam thừa không tận cùng
 Từ quang soi khắp trừ phiền não
 Tam muội chứng được trong một niệm
 Số đến trăm vạn cõi trần
 Công hạnh ra làm cũng số đó
 Nguyên lực thị hiện lại hơn đây ,
 Bồ Tát đệ bát bất động địa
 Tôi vì đại chúng đã nói lược
 Nếu muốn thứ đệ nói rộng ra
 Trái trăm ức kiếp nói chẳng hết.
 Kim cang tạng nói đệ bát địa
 Như Lai hiện tại thân thông lược
 Chấn động các cõi nước mười phương
 Vô lượng ức số khó bàn nghĩ,
 Đẳng vô thượng tôn chánh đẳng giác

Thân Phật khắp phóng đại quang minh
 Chiếu soi vô lượng vi trần cõi
 Điều khiến chúng sanh được an lạc
 Bồ Tát vô lượng trăm ngàn ức
 Đồng thời hiện đứng giữa hư không
 Đồ cúng thượng diệu hơn chư thiên
 Cúng dường đáng tối thắng vô thượng .
 Đại tự tại vương, tự tại thiên
 Đều cùng đồng tâm mừng vô lượng
 Đều đem các thứ đồ cúng dường
 Dâng lên đáng thậm thâm công đức .
 Lại có thiên nữ đồng vạn ức
 Thân tâm vui mừng kẻ không xiết
 Hòa tấu nhạc âm vô lượng thứ
 Cúng dường hơn thiên đại đạo sư.
 Bảy giờ nhạc âm đồng hòa tấu
 Trăm ngàn vạn ức vô lượng thứ
 Đều do Như Lai oai thần lực
 Dẫn xuất diệu âm mà tán thán:
 Tịch tịnh, điều nhu, không nhớ hại
 Tùy bậc đã nhập khéo tu tập
 Tâm như hư không đến mười phương
 Nói rộng Phật đạo độ quần sanh
 Thiên thượng hơn gian tất cả chỗ
 Đều hiện vô đẳng diệu trang nghiêm
 Do Phật công đức mà sanh ra
 Khiến người xem thấy ưa Phật trí.
 Chẳng rời một cõi đến chúng sanh
 Như trăng hiện khắp soi thế gian
 Âm thanh tâm niệm đều diệt cả
 Dường như hang núi dội tiếng vang.
 Nếu có chúng sanh tâm hạ liệt
 Vì họ diễn nói hạnh thanh văn,
 Nếu tâm minh lợi thích độc giác,
 Thời vì họ giảng đạo trung thừa
 Nếu có từ bi thích độ sanh
 Vì họ giảng dạy Bồ Tát hạnh ,
 Nếu có tối thắng tâm trí huệ
 Thời dạy Như Lai pháp vô thượng .
 Ví như thuật gia làm các sự
 Nhiều loại hình tướng đều chẳng thiệt
 Bồ Tát trí huyền cũng như vậy
 Dầu hiện tất cả rời hữu vô
 Âm thanh ngàn thứ vang như vậy
 Ca ngợi Phật rồi đứng lặng yên.
 Giải thoát nguyệt lại vì chúng thỉnh
 Xin nói công hạnh đệ cửu địa.

Kim cang tạng Bồ Tát bảo giải thoát nguyệt Bồ Tát rằng: thưa Phật tử! đại bồ tát dùng vô lượng trí như vậy tư duy quán sát muốn cầu tịch diệt giải thoát hơn , liền tu tập Như Lai huệ: nhập các môn đà la ni tam muội Như Lai bí mật pháp quán sát bất tư nghi đại trí tánh thanh tịnh .

Có đủ thần thông quảng đại vào thế giới sai biệt, tu tập thập lực, vô úy, bất cộng. Theo chư Phật chuyển pháp luân. Chẳng bỏ đại bi bản nguyện lực. Được nhập Bồ Tát đệ cửu thiên huệ địa.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực thiện huệ địa này, đúng như thiết mà biết các pháp hành thiện, bất thiện, vô ký, hữu lậu, vô lậu, thế gian, xuất thế, tư nghi, bất tư nghi, định, bất định, thanh văn, độc giác Bồ Tát, Như Lai và pháp hành hữu vi, vô vi.

Bồ Tát này dùng trí huệ như vậy, đúng thiết mà biết những rừng rậm của chúng sanh: tâm, phiền não, nghiệp, căn, giải, tánh, dục lạc, tùy miên, thọ sanh, tập khí tương tục và rừng rậm tam tụ sai biệt.

Bồ Tát này đúng thiết mà biết tâm của chúng sanh có các thứ hình tướng. Như những tướng : tạp khởi, tộc chuyên, hoại, bất hoại, vô minh chất, vô biên tế, thanh tịnh, cấu, vô cấu, phược, bất phược, huyền sở tác, theo các loài mà đến thọ sanh, trăm ngàn muôn ức vô lượng tướng của tâm chúng sanh như vậy đều biết đúng thiết.

Lại biết các thứ tướng của phiền não. Như những tướng lâu xa hiện hành, vô biên dẫn khởi, sanh chung chẳng bỏ, núp và khởi một nghĩa, cùng tâm tương ưng, chẳng cùng tâm tương ưng, tùy loài thọ sanh mà trụ, ba cõi sai khác, ái kiến si mạn hạo hại như mũi tên cắm sâu, ba nghiệp nhơn duyên chẳng tuyệt. Lược nói nhần đến tám muôn bốn ngàn tướng phiền não đều biết đúng thiết.

Lại biết những tướng của ba nghiệp, như những tướng: thiện, bất thiện, vô ký, có biểu thị, không có biểu thị, cũng tâm đồng sanh chẳng rời, nhơn tự tánh sát na hoại mà thứ đệ nhóm quả chẳng mất, có báo, không báo, thọ các đen tối, như ruộng vô lượng, phạm thánh sai khác hiện, thọ, sanh thọ hậu thọ, thừa phi thừa, bất định. Lược nói nhần đến tám muôn bốn ngàn tướng của nghiệp đều biết đúng thiết.

Lại biết tướng hạ, trung, thượng của các căn tánh, tướng tiên tế, hậu tế, sai biệt, vô sai biệt, tướng phiền não cấu sanh chẳng rời nhau, tướng thừa phi thừa, định bất định, tướng thuận thực điều nhu, tướng tùy căn nhẹ đến hoại, tướng thối bất sai biệt, tướng xa rời, cùng sanh chẳng đồng. Lược nói đến tám muôn bốn ngàn tướng đều biết đúng thiết.

Lại biết những tướng thượng, trung, hạ của trí giải, thượng, trung, hạ của các tánh, thượng, trung, hạ của lạc dục, đều lược nói nhần đến tám muôn bốn ngàn.

Lại biết các tướng của tùy miên: tướng cùng tâm tâm đồng sanh, tướng cùng tâm đồng sanh, tướng tâm tương ưng bất tương ưng sai biệt, tướng lâu xa hiện hành, tướng vô thủy chẳng trừ, tướng chống trái với tất cả thiên định, giải thoát, tam muội, tam ma bát đề, thần thông, tướng ba cõi thọ sanh hệ phược, tướng khiến vô biên tâm tương tục hiện khởi, tướng mở cửa các xứ, tướng cứng chắc khó trị, tướng địa xứ thành tựu bất thành tựu, tướng chỉ do thánh đạo mới nhỏ được.

Lại biết các loại tướng thọ sanh. Tướng theo nghiệp thọ sanh, tướng sáu loài sai khác, tướng có sắc không sắc sai khác, tướng có tướng không tướng sai khác, nghiệp tướng làm ruộng, nước ái thấm nhuần, vô minh che rợp, thức làm chủng tử sanh mầm hậu hữu, tướng danh sắc sanh chung chẳng rời nhau, tướng si ái mong cầu các thân, tướng muốn thọ muốn sanh vô thủy tham chấp, tướng tham cầu vọng cho rằng thoát ba cõi.

Lại biết các tướng của tập khí. Những là tướng hành bất hành sai khác, tướng tùy chúng sanh hành huân tập, tướng tùy nghiệp phiền não huân tập, tướng thiện, bất thiện, vô ký huân tập, tướng tùy nhập hậu hữu huân tập, tướng thứ đệ huân tập, tướng chẳng dứt phiền não lâu xa chẳng bỏ huân tập, tướng thiết phi thiết huân tập, tướng thấy nghe gần gũi thanh văn, độc giác Bồ Tát Như Lai huân tập .

Lại biết tướng chúng sanh chánh định, tà định, bất định. Những là tướng chánh kiến, chánh định, tà kiến, tà định, nhị câu bất định, tướng ngũ nghịch tà định, ngũ căn chánh định, nhị câu bất định, tướng bất tà tà định, chánh tánh chánh định, nhị câu ly bất định, tướng sâu chấp tà pháp tà định, tập hành thánh đạo

chánh định, nhị câu xả bất định.

Chư Phật tử! Bồ Tát tùy thuận trí huệ như vậy gọi là trụ thiện huệ địa.

Đã trụ bực này, biết rõ những hành sai biệt của chúng sanh mà giáo hoá điều phục cho được giải thoát.

Chư Phật tử! Bồ Tát này có thể khéo diễn thuyết pháp thanh văn thừa, pháp độc giác thừa, pháp Bồ Tát thừa, pháp Như Lai địa.

Tất cả công hạnh lấy trí huệ làm trước, tất cả chỗ đi trí đều đi theo, nên có thể tùy căn tánh dục giải của chúng sanh, sở hành sai khác, các loài sai khác, cùng tùy thọ sanh phiền não miên phục các nghiệp tập khí mà thuyết pháp cho thọ sanh tín giải thêm lớn trí huệ, đều ở nơi thừa của mình mà được giải thoát.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực thiện huệ địa này làm đại pháp sư, đủ hạnh pháp sư, khéo hay giữ gìn pháp tạng của Như Lai, dùng vô lượng trí thiện xảo khởi tứ vô ngại biện. Dùng ngôn từ Bồ Tát mà thuyết pháp.

Bồ Tát này thường tùy tứ vô ngại trí mà chuyển không tạm bỏ lìa.

Những gì là bốn? chính là pháp vô ngại trí, nghĩa vô ngại trí, từ vô ngại trí, lạc thuyết vô ngại trí.

Bồ Tát này đúng pháp vô ngại trí biết tự tướng của các pháp. Dùng nghĩa vô ngại trí biết tướng sai biệt của các pháp. Dùng từ vô ngại trí nói không sai lầm. Dùng lạc thuyết vô ngại trí thuyết pháp vô đoạn vô tận.

Lại dùng pháp vô ngại trí biết tự tánh của các pháp. nghĩa vô ngại trí biết sanh diệt của các pháp. từ vô ngại trí thuyết an lập tất cả pháp chẳng dứt. Lạc thuyết vô ngại trí tùy chỗ an lập chẳng hoại thuyết pháp vô biên.

Lại dùng pháp vô ngại trí biết pháp hiện tại sai biệt. Nghĩa vô ngại trí biết pháp quá khứ, vị lai sai biệt. Từ vô ngại trí nơi các quá khứ, hiện tại, vị lai nói không sai lầm. Lạc thuyết vô ngại trí nơi vô biên pháp trong mỗi đời đều nói rõ ràng.

Lại dùng pháp vô ngại trí biết pháp sai biệt. Nghĩa vô ngại trí biết nghĩa sai biệt, từ vô ngại trí tùy ngôn âm của mọi loài mà nói. Lạc thuyết vô ngại trí tùy tâm ưa thích của họ mà nói.

Lại pháp vô ngại trí dùng pháp trí biết sai biệt chẳng khác. Nghĩa vô ngại trí biết sai biệt như thiệt. Từ vô ngại trí dùng thể trí sai biệt mà thuyết pháp. lạc thuyết vô ngại trí dùng đệ nhất nghĩa trí thiện xảo thuyết pháp.

Lại pháp vô ngại trí biết các pháp như tướng chẳng hoại. Nghĩa vô ngại trí biết uẩn, xứ, giới, đế, duyên khởi thiện xảo. Từ vô ngại trí dùng tất cả âm thanh, văn tự mỹ diệu mà thể gian để hiểu để thuyết pháp. lạc thuyết vô ngại trí dùng vô biên pháp minh tăng thắng để thuyết pháp. lại pháp vô ngại trí biết như thừa bình đẳng tánh. Nghĩa vô ngại trí biết các thừa sai biệt tánh. Từ vô ngại trí nói tất cả thừa vô sai biệt. Lạc thuyết vô ngại trí nói mỗi mỗi thừa vô biên pháp.

Lại pháp vô ngại trí biết tùy chứng tất cả hạnh Bồ Tát trí hành, pháp hành. Nghĩa vô ngại trí biết thập địa phần vị nghĩa sai khác. Từ vô ngại trí thuyết địa đạo tướng vô sai biệt. Lạc thuyết vô ngại trí thuyết mỗi mỗi địa có vô biên hành tướng.

Lại pháp vô ngại trí biết tất cả Như Lai một niệm thành chánh giác. Nghĩa vô ngại trí biết các thời gian, các xứ sở đều sai khác. Từ vô ngại trí thành chánh giác sai biệt. Lạc thuyết vô ngại nơi mỗi câu pháp vô lượng kiếp nói chẳng hết.

Lạc pháp vô ngại trí biết tất cả Như Lai những ngữ ngôn, trí lực, vô úy, bất cộng pháp, đại từ, đại bi, hiện tại, phương tiện, chuyển pháp luân, Nhứt thiết trí, , tùy chúng trí. Nghĩa vô ngại trí biết Như Lai tùy tám vạn bốn ngàn tâm hành căn giải âm thanh sai biệt của chúng sanh. Từ vô ngại trí tùy tất cả chúng sanh hạnh dùng âm thanh sai biệt của Như Lai để thuyết pháp. lạc thuyết vô ngại trí tùy tín giải của chúng sanh dùng trí thanh tịnh hạnh viên mãn của Như Lai để thuyết pháp.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ đệ cửu địa được trí vô ngại thiện xảo như vậy, được Phật pháp tạng làm đại pháp sư, được nghĩa đà la ni, pháp đà la ni, trí đà la ni, quang chiếu đà la ni, thiện huệ đà la ni, chúng tài đà la ni, oai đức đà la ni, vô ngại môn đà la ni, vô biên tế đà la ni, chủng chủng nghĩa đà la ni, trăm vạn a tăng kỳ môn đà la ni, như vậy đều được viên mãn, dùng trăm vạn vô số môn thiện xảo âm thanh biện tài mà thuyết pháp.

Bồ Tát này được trăm vạn vô số môn đà la ni như vậy rồi, nơi chỗ vô lượng Đức Phật, trước mỗi Đức Phật, đều dùng trăm vạn vô số môn đà la ni như vậy để nghe chánh pháp, nghe rồi chẳng quên, dùng vô lượng môn sai biệt diễn thuyết cho đại chúng khác.

Bồ Tát này mới thấy Phật liền cúi đầu đánh lễ. Ở chỗ Phật liền được vô lượng pháp môn.

Pháp môn đã được đây, hàng văn trí đại thanh văn trong trăm ngàn kiếp chẳng lãnh thọ được.

Bồ Tát này được đà la ni như vậy, vô ngại trí như vậy, ngồi trên pháp tòa mà thuyết pháp.

Chúng sanh khắp trong đại thiên thế giới, đều tùy tâm sở thích sai khác của họ mà thuyết pháp:

Chỉ trừ Chư Phật và chư Bồ Tát đã thọ chức, các chúng hội khác không thể sánh kịp oai đức quang minh với Bồ Tát này.

Bồ Tát này ngồi trên pháp tòa, muốn dùng một âm thanh khiến các đại chúng đều được hiểu rõ thời kiến được hiểu rõ.

Hoặc có lúc muốn dùng các thứ âm thanh làm cho cá đại chúng đều được khai ngộ.

Hoặc có lúc tâm muốn phóng đại quang minh diễn thuyết pháp môn.

Hoặc có lúc tâm muốn ở trên thân mình, mỗi chân lông đều diễn pháp âm.

Hoặc có lúc tâm muốn nhân đến đại thiên thế giới có bao nhiêu vật hữu hình, vô hình đều diễn ra ngôn âm diệu pháp.

Hoặc có lúc tâm phát một ngôn âm khắp cả pháp giới đều hiểu rõ.

Hoặc có lúc tâm muốn tất cả ngôn âm đều làm pháp âm thường trụ bất diệt.

Hoặc có lúc tâm muốn tất cả thế giới những ông tiêu, sáo, chuông trống tất cả tiếng nhạc và ca ngâm đều diễn pháp âm.

Hoặc có lúc tâm muốn trong một chữ, tất cả pháp cú, ngôn âm sai biệt thấy đều đầy đủ .

Hoặc có lúc tâm muốn làm cho bất khả thuyết vô lượng thế giới, trong tứ đại địa, thủy, hỏa, phong, có bao nhiêu vi trần trong mỗi vi trần thấy đều diễn xuất bất khả thuyết pháp môn.

Tất cả đều muốn như vậy đều tùy tâm hiển hiện thành màn cả.

Chư Phật tử! giả sử đại thiên thế giới, tất cả chúng sanh đều đến trước Bồ Tát này, mỗi mỗi chúng sanh đều dùng vô lượng ngôn âm khác nhau để vấn đề nạn tất cả . vấn nạn đều chẳng đồng nhau. Trong nguyện tất cả chúng sanh khoảng một niệm. Bồ Tát đều lãnh thọ tất cả vấn dùng một âm thanh mà giải thích khắp tất cả, khiến họ đều vui thích, như vậy nhân đến tất cả chúng sanh trong bất khả thuyết thế giới, trong bất khả thuyết thế giới. Bồ Tát đều không có thể tùy tâm sở thích, căn, giải của họ mà thuyết pháp. thừa thân lực của Phật rộng làm Phật sự, vì khắp tất cả mà làm chỗ nương tựa.

Chư Phật tử! Bồ Tát này lại phát tinh tấn thành tựu trí minh, giả sử nơi một chân lông có bất khả thuyết thế giới vi trần số Chư Phật chúng hội, mỗi chúng hội có bất khả thuyết thế giới vi trần số chúng sanh, mỗi chúng sanh có bất khả thuyết thế giới vi trần số tánh dục. Chư Phật đó tùy theo tánh dục của chúng sanh mà đều ban cho pháp môn.

Như nơi một chân lông, tất cả chỗ khắp pháp giới đều như vậy cả. Vô lượng pháp môn của Chư Phật đã nói như vậy, trong khoảng một niệm, Bồ Tát đều lãnh thọ được cả, không hề quên mất.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực đệ cửu địa này ngày đêm tinh tấn , trọn không xen niệm gì khác, chỉ nhập Phật cảnh giới thân cận Như Lai, nhập chư Bồ Tát thậm thâm giải thoát, thường ở chánh định, thường thấy Chư Phật chưa từng bỏ lìa, trong mỗi mỗi kiếp thấy vô lượng Phật, vô lượng trăm ngàn Phật, nhân đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha Phật, đều kính trọng cúng dường, hỏi pháp. được thuyết pháp đà là ni bao nhiêu thiện căn đã có càng thêm sáng sạch.

Ví như chơn kim, thợ giỏi khéo dùng làm bửu quang để chuyển luân thánh vương đội, tất cả đồ trang nghiêm của thần dân và các tiểu quốc vương không sánh kịp được.

Thiện căn của bực Bồ Tát đệ cửu địa cũng như vậy.những thiện căn của thanh văn, độc giác và các Bồ Tát bực dưới không thể bằng được.

Chư Phật tử! ví như đại phạm thiên vương chủ của nhị thiên thế giới, thân phóng quang minh có thể chiếu thấu chỗ tối, chỗ xa của tất cả nhị thiên thế giới.những thiện căn của Bồ Tát này cũng như vậy. Có thể phóng quang minh, chiếu tâm chúng sanh trừ sạch phiền não tăm tối.

Trong mười môn ba la mật, với Bồ Tát này, lực ba la mật là hơn cả các môn kia thời tùy sức tùy phần. Chư Phật tử! đây là lược nói đại Bồ Tát đệ cửu thiện huệ địa. Nếu nói rộng thời vô lượng kiếp nói cũng không hết.

Chư Phật tử! Bồ Tát trụ bực đệ cửu địa này thường làm đại phạm thiên vương chủ nhị thiên thế giới. Thông trị giới, tự tại làm lợi ích. Hay vì hàng thanh văn, độc giác và chư Bồ Tát mà giảng giải hạnh ba la mật. Hay tùy tâm của chúng sanh. Không bị khuất phục vì vấn nạn.

Những công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, nhân đến chẳng rời niệm Nhưt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng: ở trong tất cả chúng sanh, tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, nhân đến là bực y chỉ

nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu phát tinh tấn trong khoảng một niệm được trăm vạn vô số quốc độ vi trần số tam muội nhĩn đến thị hiện trăm vạn vô số quốc độ vi trần số Bồ Tát làm quyến thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thù thắng tự tại thị hiện thời hơn số này. nhĩn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được .

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Vô lượng trí lực khéo quán sát.
Tối thượng vi diệu đời khó biết
Vào khắp chỗ bí mật của Phật
Lợi ích chúng sanh vào Cửu Địa.
Tổng trì tam muội đều tự tại
Được đại thân thông vào các cõi
Lực, trí, vô úy, bất cộng pháp
Nguyện, lực, bi tâm vào Cửu Địa.
Trụ nơi bực này trì pháp tạng
Rõ thiện, bất thiện, và vô ký
Hữu lậu, vô lậu, thế, xuất thế
Tư, bất tư nghi đều khéo biết.
Nếu pháp quyết định chẳng quyết định
Tam thừa tu tập đều quán sát
Hữu vi, vô vi hạnh sai biệt
Biết rõ như vậy nhập thế gian.
Nếu muốn biết rõ tâm chúng sanh
Thời hay dùng trí biết như thiệt,
Các thứ chuyển tốc, hoại, chẳng hoại,
Những tướng vô chất, vô biên thấy,
Phiền não vô biên thường sanh chung
Phục, khởi một nghĩa nói các loại.
Nghiệp táng chủng loại đều riêng khác
Nhơn hoại quả nhóm đều biết được
Căn tánh các loại hạ trung thượng
Tiên tế hậu tế khác vô lượng.
Giải, tánh, lạc dục cũng như vậy
Tám vạn bốn ngàn đều biết cả,
Chúng sanh hoặc kiến luôn tùy chuyển
Rừng rậm vô thi chưa cắt trừ
Với chỉ vhung cùng tâm đều sanh
Thường ràng rịt nhau chẳng đoạn tuyệt.
Chẳng phải vật thiệt, chỉ vọng tưởng
Chẳng rời khỏi tâm không xứ sở
Thiền định cảnh trừ nhưng thói chuyển
Kim cang đạo diệt mới rõ ráo.
Sáu loài thọ sanh đều sai khác
Ruộng nghiệp, ái nhuận, vô minh che
Thức làm chúng tử, mầm danh sắc
Ba cõi vô thi luôn tiếp nối.
Hoặc, nghiệp, tâm tập sanh các loại
Nếu lìa hoặc nghiệp chẳng còn sanh
Chúng sanh ở trong hoặc, nghiệp, tâm
Hoặc chìm kiến chấp, hoặc thành đạo.
Bực Bồ Tát này khéo quán sát*

Tùy tâm sở thích và căn giải
 Đều dùng vô ngại diệu biện tài
 Theo chỗ đáng độ mà thuyết pháp.
 Ngồi trên pháp tọa như sư tử,
 Cũng như ngư vương, bửu sơn vương,
 Lại như Long Vương bủa mây dầy
 Tuôn mưa cam lộ đầy biển lớn.
 Khéo biết pháp tánh và áo nghĩa
 Tùy thuận ngôn từ hay biện thuyết
 Vô số trăm vạn đà la ni
 Đường như biển lớn chứa nước mưa
 Tổng trì tam muội đều thanh tịnh
 Trong khoảng một niệm thấy nhiều Phật
 Nơi mỗi mỗi Phật đều nghe pháp
 Lại dùng diệu âm để diễn thuyết.
 Nếu muốn khắp Đại Thiên thế giới
 Giáo hóa tất cả các quần sanh
 Như mây bủa khắp mọi nơi chỗ
 Tùy theo căn dục đều khiến mừng,
 Đâu lông Phật chúng đông vô số
 Chúng sanh sở thích cũng vô cực
 Đều xứng tâm họ cho pháp môn
 Tất cả pháp giới đều như vậy.
 Bồ Tát siêng thêm sức tinh tấn
 Lại được công đức càng thêm hơn
 Văn trì vô lượng các pháp môn
 Như đất hay gìn tất cả giống.
 Mười phương vô lượng các chúng sanh
 Đều đến thân cận ngồi trong hội
 Một niệm tùy tâm đều vẫn nạn
 Một lời đối khắp đều thỏa mãn.
 Trụ ở bực này làm Pháp Vương
 Tùy cơ dạy bảo không nhằm moi
 Ngày đêm thấy Phật chưa từng bỏ
 Nhập thâm tịch diệt trí giải thoát.
 Cúng Phật thiện căn càng thêm sáng
 Như mão diệu bửu trên đầu vua
 Nhờ đây chúng sanh dứt phiền não
 Như quang chiếu khắp của Phạm Vương.
 Bực này thường hiện Đại Phạm Vương.
 Đem pháp tam thừa độ chúng sanh
 Thiện nghiệp tu hành khắp lợi ích
 Nhân đến sẽ thành nhưt thiết trí.
 Một niệm đã nhập các tam muội.
 Vô số thế giới vì trần số
 Thấy Phật thuyết pháp, số cũng vậy
 Nguyên lực thị hiện lại hơn đây.
 Đây là đệ cửu Thiện Huệ Địa
 Chỗ tu hành của đại Bồ Tát
 Thâm thâm vi diệu khó thấy được
 Tôi vì Phật tử đã tuyên thuyết.
 (1) Na do tha chúng Tịnh Cư Thiên
 Nghe những thắng hạnh trong Cửu Địa
 Trên không hờn hờ lòng hoan hỉ
 Đều cùng cung kính cúng dường Phật.
 Bất khả tư nghĩ chúng Bồ Tát
 Cũng ở hư không rất hoan hỉ

Đồng thấp hương duyệt ý tối thượng
 Huân khắp chúng hội khiến thanh tịnh.
 Tự tại Thiên Vương cùng thiên chúng
 Vô lượng ức số ở hư không
 Rải khắp thiên y cúng dường Phật
 Trăm ngàn muôn thứ phát phối rơi.
 Thế nữ cõi trời số vô lượng
 Tất cả mừng vui cúng dường Phật
 Đều tấu các thứ âm nhạc hay
 Đều dùng lời này để ca ngợi:
 Phật thân an tọa một quốc độ
 Tất cả thế giới đều hiện thân
 Thân tướng đoan nghiêm vô lượng ức
 Pháp giới rộng lớn đều khắp đầy.
 Nơi một chân lông phóng quang minh
 Khắp dứt thế gian phiền não tối
 Thế giới vi trần biết được số
 Quang minh này số chẳng lường được.
 Hoặc thấy Như Lai đủ tướng hảo
 Chuyển chánh pháp luân thắng vô thượng,
 Hoặc thấy du hành các cõi Phật.
 Hoặc thấy vắng lặng an bất động,
 Hoặc hiện ở tại cung Đâu Suất,
 Hoặc hiện hạ sanh nhập thai mẹ,
 Hoặc hiện trụ thai hoặc xuất thai,
 Đều khiến trong vô lượng cõi thấy,
 Hoặc hiện xuất gia tu thế đạo
 Hoặc hiện đạo tràng thành chánh giác
 Hoặc hiện thuyết pháp hoặc Niết Bàn.
 Khiến khắp mười phương đều xem thấy.
 Ví như huyền sư biết huyền thuật
 Ở trong đại chúng hiện nhiều việc,
 Trí huệ Như Lai cũng như vậy
 Ở trong thế gian khắp hiện thân.
 Phật trụ thậm thâm chọn pháp tánh
 Tịch diệt vô tướng đồng hư không
 Mà ở trong đệ nhất thiết nghĩa
 Thị hiện công hạnh nhiều sự việc.
 Hạnh lợi chúng sanh Phật đã làm
 Đều nương pháp tánh mà được có
 Tướng và vô tướng không sai khác
 Vào đến rốt ráo đều vô tướng.
 Nếu có muốn được Như Lai trí
 Phải rời tất cả vọng phân biệt
 Thông đạt hữu vô đều bình đẳng
 Mau làm Nhơn Thiên Đại Đạo Sư.
 Vô lượng vô biên chúng thiên nữ
 Ca nhạc ngôn âm khen ngợi rồi
 Thân tâm tịch tịnh đều an lạc
 Chiêm ngưỡng Như Lai đứng yên lặng.
 Liên đó Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát
 Biết các chúng hội đều tịch tịnh
 Hương Kim Cang Tạng mà thỉnh rằng:
 Bực Đại Vô Úy Chọn Phật Tử!
 Từ Đệ Cửu Địa vào Thập Địa
 Bao nhiêu công đức các hành tướng
 Nhân đến thân thông trí biến hóa

Mong vì đại chúng mà tuyên thuyết.

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng: Thừa Phật tử! Đại Bồ Tát từ Sơ Địa đến Đệ Cửu Địa dùng vô lượng trí huệ quán sát giác liễu như vậy rồi, khéo tư duy tu tập, khéo đầy đủ thiện pháp, nhóm vô biên pháp trợ đạo, thêm lớn đại phước đức trí huệ, rộng thi hành đại bi, biết thế giới sai biệt, vào rừng rậm chúng sanh giới, nhập cảnh giới Như Lai, tùy thuận hạnh tịch diệt của Như Lai, thường quán sát trí lực, vô úy, bất cộng pháp của Như Lai, gọi là được nhưt thiết chúng trí thọ chức vị.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng trí huệ như vậy nhập bực Thọ Chức Địa rồi liền được ly cấu tam muội, nhập pháp giới sai biệt tam muội, trang nghiêm đạo tràng tam muội, nhưt thiết chúng hoa quang tam muội, hải tạng tam muội, hải ấn tam muội, hư không giới quảng đại tam muội, quán nhưt thiết pháp tự tánh tam muội, tri nhưt thiết chúng sanh tâm hành tam muội, nhưt thiết Phật giai hiện tiền tam muội, trăm vạn vô số tam muội như vậy đều hiện tiền. Bồ Tát này ở nơi các môn tam muội trên đây hoặc nhập, hoặc xuất đều được thiện xảo. Cũng khéo rõ biết tất cả tam muội việc làm sai biệt. Tam muội tối hậu tên là thọ nhưt thiết trí thắng chức vị.

Lúc tam muội này hiện tiền, bỗng nhiên xuất sanh đại bửu liên hoa. Liên hoa này rộng lớn bằng trăm vạn Đại Thiên thế giới, trang nghiêm với các thứ diệu bửu, vượt hơn tất cả cảnh giới thế gian, do thiện căn xuất thế sanh khởi, do những hạnh biết các pháp như huyền tánh làm thành, thường phóng quang minh chiếu khắp pháp giới, các cõi trời chẳng có được.

Liên hoa này, cọng bằng tỳ lưu ly ma ni bửu, đài bằng chiêm đàn vương, tua bằng ngọc mã não, cánh bằng vàng Diêm phù đàn, các báu làm tạng, lưới báu che giăng. Hoa này thường phóng vô lượng quang minh, có mười Đại Thiên thế giới vi trần số liên hoa làm quyến thuộc.

Bấy giờ, Bồ Tát này ngự trên liên hoa, thân tướng cân xứng với hoa. Vô lượng quyến thuộc Bồ Tát ngồi trên các liên hoa kia, mỗi vị đều được trăm vạn tam muội, đồng hương về đại Bồ Tát nhưt tâm chiêm ngưỡng.

Chư Phật tử! Lúc đại Bồ Tát này và quyến thuộc ngồi trên liên hoa, thời quang minh và ngôn âm khắp đến thập phương pháp giới. Tất cả thế giới đều chấn động, ác đạo khởi khổ, cõi nước nghiêm tịnh, đồng hạnh Bồ Tát đều vân tập đến, âm nhạc của nhơn thiên đồng thời trở tiếng, tất cả chúng sanh đều được an vui, đem bất tư nghi đồ cúng dường dâng lên chư Phật. Chư Phật chúng hội thấy đều hiển hiện.

Chư Phật tử! Lúc Bồ Tát này ngồi trên tòa đại liên hoa, thời nơi dưới hai chân phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp các đại địa ngục ở mười phương diệt khổ cho chúng sanh. Nơi hai gối phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp mọi loài súc sanh ở mười phương diệt khổ cho chúng sanh. Nơi rún phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp cõi Diêm La Vương ở mười phương diệt khổ cho chúng sanh. Nơi hai bên hông phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp tất cả nhơn gian ở mười phương diệt khổ cho chúng sanh. Nơi giữa hai tay phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp tất cả cung điện của chư Thiên và A Tu La ở mười phương. Nơi trên hai vai phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp tất cả Thanh Văn ở mười phương. Nơi cổ và lưng phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp thân Bích Chi Phật ở mười phương. Nơi mặt trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp hàng Bồ Tát sơ phát tâm đến bực Đệ Cửu Địa. Từ giữa hai chặng mày phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp hàng Bồ Tát Thọ Chức ở mười phương. Quang minh này làm cho cung điện của Ma Thầy đều chẳng hiện.

Nơi đánh đầu phóng trăm vạn vô số Đại Thiên thế giới vi trần số quang minh chiếu khắp các đạo tràng chúng hội của chư Phật ở tất cả thế giới trong mười phương, hữu nhiều mười vòng rồi đứng lại trên hư không thành lưới quang minh tên là Xí Nhiên Quang Minh, phát khởi các đồ cúng dường đê cúng Phật.

Chư Bồ Tát khác, từ sơ phát tâm đến Đệ Cửu Địa, có những đồ cúng dường đều không sánh được.

Lưới quanh mình này, ở trước chúng hội của mỗi Đức Phật trong mười phương, mưa nhũn hương tốt, tràng hoa, y phục, tràng phan, bửu cái, các thứ trang nghiêm bằng châu ma ni, để cúng dường lên Phật.

Đồ cúng trên đây đều từ thiện căn xuất thế sanh ra, vượt hơn tất cả cảnh giới thế gian. Nếu có chúng sanh thấy biết sự này thời đều được bất thối chuyển nơi đạo vô thượng giác.

Chư Phật tử! Đại quang minh này hiện sự cúng dường như vậy xong, lại nhiễu tất cả thế giới mười phương nơi đạo tràng của chư Phật đủ mười vòng rồi lại từ dưới chân của Phật mà vào. Lúc đó chư Phật và chư Bồ Tát biết nơi thế giới ấy, có đại Bồ Tát ấy có thể làm hạnh quảng đại như vậy đến bực Thọ Chức.

Chư Phật tử! Bảy giờ mười phương vô lượng vô biên Bồ Tát nhĩn đến bực Đệ Cửu Địa đều vân tập vây quanh cung kính cúng dường Đại Bồ Tát này, nhứt tâm quán sát. Đương lúc quán sát, chư Bồ Tát liền đều chứng được mười ngàn tam muội.

Lúc đó, những Bồ Tát Thọ Chức ở mười phương đều ở trong đức tướng nơi ngực kim cang trang nghiêm phóng đại quang minh tên Năng Hoại Ma Oán, có trăm vạn vô số quang minh làm quyến thuộc, chiếu khắp mười phương hiện vô lượng thần thông biến hóa, sau đó quang minh này, trở về nhập vào trong ngực kim cang trang nghiêm của đại Bồ Tát. Khi quang minh nhập vào xong, những trí huệ thế lực của đại Bồ Tát này thêm lớn trăm ngàn lần.

Bảy giờ thập phương chư Phật, từ chặng mây phóng quang minh thanh tịnh tên Tăng Ích Nhứt Thiết Trí Thân Thông, có vô số quang minh làm quyến thuộc chiếu khắp thế giới mười phương, hữu nhiều mười vòng, thị hiện sự tự tại quảng đại của Như Lai khai ngộ cho vô lượng trăm ngàn ức na do tha chúng Bồ Tát. Chấn động khắp cả cõi Phật, diệt trừ tất cả khổ của các ác đạo, che ẩn tất cả cung điện của Ma, hiển thị tất cả chỗ của chư Phật chứng Bồ đề và đạo tràng chúng hội oai đức trang nghiêm.

Quang minh này chiếu khắp tận hư không biến pháp giới tất cả thế giới rồi lại đến trên pháp hội của đại Bồ Tát này hữu nhiều bao vòng hiển hiện những sự trang nghiêm. Hiện xong, nhập vào trên đánh đầu của đại Bồ Tát này. Những quang minh quyến thuộc cũng đều nhập vào đánh đầu của chư Bồ Tát.

Đương lúc quang minh của chư Phật nhập vào đầu, Đại Bồ Tát này chứng được trăm vạn tam muội mà trước kia chưa được. Đây gọi là đã được bực Thọ Chức vào cảnh giới Phật đầy đủ thập lực dự ở số chư Phật.

Chư Phật tử! Như Chuyển Luân Thánh Vương sanh Thái Tử, mẹ là chánh hậu. Lúc Thái Tử thân tướng trưởng thành đầy đủ, nhà vua bảo Thái Tử ngồi tòa diêu kinh trên bạch tượng bửu, trang màn lưới lớn, dung trang pha to, thấp hương, rải hoa, thổi các âm nhạc, lấy nước bốn biển đựng trong bình vàng. Nhà vua cầm bình vàng này rưới nước bốn biển lên đầu Thái Tử. Đây gọi là lễ Thái Tử lãnh thọ vương chức, dự ở hàng quán đánh sát để lợi vương. Liền có thể thật hành đầy đủ mười thiện đạo, cũng được gọi là Chuyển Luân Thánh Vương.

Đại Bồ Tát Thọ Chức cũng như vậy: Vì trí thủy của chư Phật rưới vào đầu nên gọi là Thọ Chức, vì đầy đủ mười trí lực của Như Lai nên dự vào hàng chư Phật.

Chư Phật tử! Đây gọi là Bồ Tát thọ chức đại trí. Bồ Tát do chức đại trí này nên có thể làm vô lượng trăm ngàn vạn ức na do tha hạnh khó làm, thêm lớn vô lượng trí huệ công đức, gọi là an trụ bực Pháp Vân Địa.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát ở bực Pháp Vân Địa này, đúng thiệt mà biết dục giới tập, sắc giới tập, vô sắc giới tập, thế giới tập, pháp giới tập, hữu vi giới tập, vô vi giới tập, chúng sanh giới tập, thức giới tập, hư không giới tập, Niết Bàn giới tập, kiến chấp phiền não hành tập, thế giới thành hoại tập, Thanh Văn hạnh tập, Độc Giác hạnh tập, Bồ Tát hạnh tập, Như Lai trí lực vô úy sắc thân pháp thân tập, nhưt thiết chủng trí tập, thị hiện thành Phật chuyên pháp luân tập, trí quyết định phân biệt tất cả pháp tập. Tóm lại, đại Bồ Tát này dùng nhưt thiết trí mà biết tất cả tập.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này, dùng giác huệ thượng thượng như vậy đúng thiệt mà biết chúng sanh nghiệp hóa, phiền não hóa, kiến chấp hóa, thế giới hóa, pháp giới hóa, Thanh Văn hóa, Độc Giác hóa, Bồ Tát hóa, Như Lai hóa, tất cả phân biệt vô phân biệt hóa.

Lại đúng thiệt mà biết Phật tri, Pháp tri, Tăng tri, nghiệp tri, phiền não tri, nguyện tri, cúng dường tri, hành tri, kiếp tri, trí tri.

Lại đúng thiệt mà biết chư Phật nhập vi tế trí. Những là tu hành vi tế trí. Mạng chung vi tế trí, thọ sanh vi tế trí, xuất gia vi tế trí, hiện thân thông vi tế trí, trụ thọ mạng vi tế trí, nhập Niết Bàn vi tế trí, giáo pháp trụ vi tế trí.

Đại Bồ Tát này lại nhập Như Lai bí mật xứ. Những là thân bí mật, ngữ bí mật, tâm bí mật, thời phi thời tư lương bí mật, thọ Bồ Tát ký bí mật, nhiếp chúng sanh bí mật, chủng chủng thừa bí mật, tất cả chúng sanh căn hành sai biệt bí mật, nghiêm sở hành bí mật, đắc Bồ đề hạnh bí mật. Những sự này đều biết đúng thiệt.

Lại biết những nhập kiếp trí của chư Phật. Những là một kiếp vào vô số kiếp, vô số kiếp vào một kiếp, hữu số kiếp vào vô số kiếp, vô số kiếp vào hữu số kiếp, một niệm vào kiếp, kiếp vào một niệm, kiếp vào phi kiếp, phi kiếp, vào kiếp, hữu Phật kiếp vào vô Phật kiếp, vô Phật kiếp vào hữu Phật kiếp, quá khứ vị lai kiếp vào hiện tại kiếp, hiện tại kiếp vào quá khứ vị lai kiếp, quá khứ kiếp vào vị lai kiếp, vị lai kiếp vào hiện tại kiếp, trường kiếp vào đoản kiếp, đoản kiếp vào trường kiếp.

Lại biết những kiếp sở nhập của Như Lai. Những là nhập mao đạo trí, nhập vi trần trí, nhập quốc độ thân chánh giác trí, nhập chúng sanh thân chánh giác trí, nhập chúng sanh tâm chánh giác trí, nhập chúng sanh hạnh chánh giác trí, nhập tùy thuận nhưt thiết xứ chánh giác trí, nhập thị hiện biến hành trí, nhập thị hiện thuận hành trí, nhập thị hiện nghịch hành trí, nhập thị hiện tư nghi bất tư nghi thế gian liễu tri bất liễu tri hành trí, nhập thị hiện Thanh Văn trí, Độc giác trí, Bồ Tát hạnh trí, Như Lai hạnh trí. Tất cả như vậy đều biết đúng thiệt.

Chư Phật tử! Tất cả chư Phật có những trí huệ quảng đại vô lượng, bực Bồ Tát này đều có thể chứng nhập.

Đại Bồ Tát trụ bực Pháp Vân Địa này liền đượ Bồ Tát bất tư nghi giải thoát, vô chướng ngại giải thoát, tịnh quán sát giải thoát, phổ chiếu minh giải thoát, thông đạt tam thế giải thoát, pháp giới tạng giải thoát, quang minh luân giải thoát, vô dư cảnh giới giải thoát. Mười môn giải thoát này làm đầu, lại có vô lượng trăm ngàn vô số môn giải thoát đến vô lượng trăm ngàn vô số môn tam muội, vô lượng trăm ngàn vô số môn đà la ni, vô lượng trăm ngàn vô số môn thần thông, bực này đều thành tựu cả.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này thần thông đạt trí huệ như vậy, tùy thuận vô lượng Bồ đề, thành tựu thiện xảo niệm lực.

Mười phương chư Phật có vô lượng đại pháp minh, đại pháp chiếu, đại pháp vũ, Bồ Tát này trong khoảng một niệm đều có thể an, có thể thọ, có thể nhiếp, có thể tri tất cả.

Ví như Ta Đà La Long Vương làm mưa lớn, chỉ trừ đại hải, ngoài ra tất cả chỗ khác đều không thể chứa thọ nhiếp trì nước mưa đó.

Cũng vậy, chỉ trừ bực Đệ Thập Địa Bồ Tát, ngoài ra tất cả chúng sanh, Thanh Văn, Độc Giác, nhân đến Đệ Cửu Địa Bồ Tát đều không thể an thọ nhiếp trì tạng bí mật đại pháp minh, đại pháp chiếu, đại pháp vũ của Đức Như Lai.

Ví như đại hải có thể an thọ nhiếp trì trận mưa lớn của một Long Vương, hoặc hai, hoặc ba, nhân đến vô lượng Long Vương đồng thời làm mưa lớn. Vì đại hải rộng lớn vô lượng.

Cũng vậy đại Bồ Tát trụ bực Pháp Vân Địa có thể an thọ nhiếp trì đại pháp minh, pháp chiếu, pháp vũ của một Đức Phật nhân đến của vô lượng Đức Phật, đầu trong khoảng một niệm chư Phật đồng thời diễn thuyết. Vì thế nên bực Bồ Tát này hiệu là Pháp Vân Địa.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi: Thưa Phật tử! Trong khoảng một niệm, đại Bồ Tát này có thể an thọ nhiếp trì đại pháp minh, pháp chiếu, pháp vũ của bao nhiêu Đức Phật?

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói: Thưa Phật tử! Chẳng thể đếm tính biết được. Tôi sẽ dùng ví dụ để trình bày việc ấy.

Thưa Phật tử! Ví như mười phương, trong mỗi phương đều có mười bát khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới. Trong thế giới đó, mỗi mỗi chúng sanh đều được văn trì đà la ni làm thị giả của Phật đa văn bực nhưt trong hàng Thanh Văn, như Tỳ Kheo Đại Thắng, thị giả của đức Kim Cang Liên Hoa Thượng Phật. Những pháp của một chúng sanh đã thọ, các chúng sanh khác không thọ trùng. Những pháp của tất cả chúng sanh này thọ được có số lượng chăng?

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát nói: Số đó rất nhiều vô lượng vô biên.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói: Tôi xin nói để Phật tử được rõ. Bực Pháp Vân Địa Bồ Tát, trong khoảng một niệm, an thọ nhiếp trì đạo pháp minh, pháp chiếu, pháp vũ tam thế pháp tạng của một Đức Phật nhiều hơn những pháp của tất cả chúng sanh trên kia đã được nhiếp trì trăm phần không kịp một phần nhân đến ví dụ dùng chẳng kịp được.

Như nơi một Đức Phật, nơi bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần thế giới chư Phật, lại hơn số này vô lượng vô biên, nơi mỗi mỗi Đức Như Lai có bao nhiêu pháp minh, pháp chiếu, pháp vũ, tam thế pháp tạng, Bồ Tát này đều có thể an thọ nhiếp trì trọn vẹn, nên hiệu là Pháp Vân Địa.

Chư Phật tử! Bực Bồ Tát này dùng tự nguyện lực nổi mây phước đức đại bi, chán sấm đại pháp, nháng chớp trí huệ vô úy, hiện các loại thân, khoảng một niệm, qua khắp mười phương trăm ngàn ức na do tha thế giới vi trần số quốc độ mà diễn thuyết đại pháp xô dẹp quân ma.

Lại hơn số trên đây, nơi vô lượng trăm ngàn ức na do tha thế giới vi trần số quốc độ, tùy tâm sở thích của chúng sanh mà tuôn mưa đại pháp dập tắt lửa phiền hoặc. Do đây hiệu là Pháp Vân Địa.

Chư Phật tử! Bồ Tát ở bực này, nơi một thế giới từ Đâu Suất Thiên gián sanh nhân đến Niết Bàn, tùy theo tâm của chúng sanh đáng được độ mà thị hiện Phật sự.

Hoặc nơi hai thế giới, ba thế giới nhân đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha thế giới vi trần số quốc độ cũng đều như vậy. Thế nên bực này gọi là Pháp Vân Địa.

Chư Phật tử! Bực Bồ Tát này trí huệ sáng suốt, thần thông tự tại, tùy tâm niệm của mình, có thể đem thế giới hẹp làm thế giới rộng, thế giới rộng làm thế giới hẹp, thế giới cấu uế làm thế giới thanh tịnh, thế giới thanh tịnh làm thế giới cấu, những thế giới loạn trụ thứ trụ, đảo trụ, chánh trụ, tất cả vô lượng thế giới như vậy đều có thể đổi làm lẫn nhau.

Hoặc tùy tâm niệm nơi trong một vi trần để một thế giới núi Tu Di, sông, biển, v.v... mà thế tướng của vi trần kia vẫn như cũ, trong đó tất cả thế giới đều hiện rõ.

Hoặc tùy tâm niệm ở trong một thế giới thị hiện hai thế giới trang nghiêm, nhãn đến bất khả thuyết thế giới trang nghiêm.

Hoặc ở trong một thế giới trang nghiêm thị hiện hai thế giới nhãn đến bất khả thuyết thế giới.

Hoặc tùy tâm niệm đem chúng sanh trong bất khả thuyết thế giới để trong một thế giới. Hoặc đem chúng sanh trong một thế giới để trong bất khả thuyết thế giới, đối với chúng sanh không làm tổn hại.

Hoặc tùy tâm niệm nơi một lỗ chân lông thị hiện tất cả sự trang nghiêm của cảnh giới Phật.

Hoặc trong một niệm thị hiện bất khả thuyết thế giới vi trần số thân, mỗi mỗi thân thị hiện ngàn ấy số tay, mỗi mỗi tay đều cầm hằng hà sa số hộp hoa, tráp hương, tràng phan, bửu cái, cùng khắp mười phương cúng dường Đức Phật. Mỗi mỗi thân lại hiện ngàn ấy số đầu, mỗi mỗi đầu hiện ngàn ấy số lưỡi, ở trong mỗi niệm tán thán công đức của Phật cùng khắp mười phương.

Hoặc tùy tâm niệm, ở trong một niệm, khắp cùng mười phương thị hiện thành chánh giác nhãn đến Niết Bàn và cùng cõi nước những sự trang nghiêm.

Hoặc hiện thân mình cùng khắp tam thế mà ở trong thân có vô lượng chư Phật và quốc độ những sự trang nghiêm, thế giới thanh hoại đều hiển hiện cả.

Hoặc trong một chân lông nơi thân phát ra tất cả luồng gió, nhưng vẫn không tổn hại chúng sanh.

Hoặc tùy tâm niệm đem vô biên thế giới làm một đại hải, trong biển này hiện đại liên hoa sáng chói tốt đẹp, trùm khắp vô lượng vô biên thế giới, ở trong đó thị hiện những sự trang nghiêm của cõi cây đại Bồ đề, nhãn đến thị hiện thành như thiết chủng trí.

Hoặc ở nơi thân mình hiện thập phương thế giới tất cả quang minh ma ni bửu châu, nhật nguyệt tinh tú mây chớp các thứ ánh sáng.

Hoặc dùng miệng hà hơi có thể động thập phương vô lượng thế giới, mà chẳng làm cho chúng sanh có quan niệm kinh sợ.

Hoặc hiện thập phương phong tai, hỏa tai và thủy tai.

Hoặc tùy tâm sở thích của chúng sanh thị hiện sắc thân đầy đủ sự trang nghiêm.

Hoặc ở nơi tự thân thị hiện Phật thân, hoặc ở Phật thân mà hiện tự thân. Hoặc ở Phật thân hiện quốc độ của mình, hoặc ở quốc độ mình mà hiện Phật thân.

Chư Phật tử! Pháp Vân Địa Bồ Tát này có thể hiện như vậy, và còn vô lượng trăm ngàn ức na do tha thần lực tự tại.

Bấy giờ trong chúng hội, chư Bồ Tát và Thiên, Long, bát bộ, hộ thế Tứ Thiên Vương, Thiên Đế, Phạm Vương, Tịnh Cư Thiên, Đại Tự Tại Thiên Vương, các hàng Thiên Tử đều nghĩ rằng: Nếu Bồ Tát mà thần thông trí lực dường ấy thời Đức Phật lại thế nào?

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát biết tâm niệm của chúng hội, bèn bạch Kim Cang Tạng Bồ Tát rằng: Thưa Phật tử! Nay đại chúng này nghe nài thần thông trí lực của bậc Đệ Thập Địa Bồ Tát mà sanh lòng nghi. Xin Ngài thị hiện chút ít sự trang nghiêm thần lực của Bồ Tát để dứt lòng nghi cho đại chúng.

Kim Cang Tạng Bồ Tát liền nhập Nhứt thiết Phật độ thể tánh tam muội.

Lúc Bồ Tát nhập tam muội, tất cả Bồ Tát và đại chúng đều thấy thân mình ở trong thân của Kim Cang Tạng Bồ Tát, trong đây thấy rõ cõi Đại Thiên có bao nhiêu sự trang nghiêm, cả ức kiếp nói cũng chẳng hết. Lại nơi đây thấy cây Bồ đề chu vi mười muôn Đại Thiên thế giới, cao trăm muôn Đại Thiên thế giới, nhánh là che trùm cũng như vậy. Có tòa sư tử xứng với thân cây. Trên tòa có Đức Phật Nhứt Thiết Trí Thông Vương ngự. Tất cả đại chúng đều thấy Đức Phật ngự, đủ tất cả tướng hảo trang nghiêm dầu đến ức kiếp kể cũng không hết.

Hiện thần lực như vậy rồi, Kim Cang Tạng Bồ Tát làm cho đại chúng trở lại như cũ.

Bấy giờ đại chúng được thấy sự chưa từng có cho là rất đặc biệt lạ lùng, ngồi yên lặng nhứt tâm chiêm ngưỡng Kim Cang Tạng Bồ Tát.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát bạch Kim Cang Tạng Bồ Tát rằng: “Thưa Phật tử! Nay tam muội này rất là hi hữu, có thể lực lớn, tên gọi là gì?”

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói: “Tam muội này tên là Nhứt thiết Phật độ thể tánh”.

Lại hỏi: “Cảnh giới của tam muội này thế nào?”

Đáp: “Nếu Bồ Tát tu tam muội này thời tùy tâm sở niệm, có thể ở trong thân mình hiện ra hằng hà sa thế giới vi trần số cõi Phật, lại có thể hiện hơn số này vô lượng vô biên.

Chư Phật tử! Vì Bồ Tát trụ nơi bậc Pháp Vân Địa này được vô lượng trăm ngàn môn đại tam muội như vậy, nên thân và thân nghiệp, ngữ và ngữ nghiệp, ý và ý nghiệp của Bồ Tát này đều chẳng thể lường biết được. Thần thông tự tại quán sát tam thế, cảnh giới của tam muội, cảnh giới của trí huệ, du hí tất cả môn giải thoát. Biến hóa làm ra, thần lực làm ra, quang minh làm ra, lược nói nhứt đến cốt tủy, hạ chân tất cả việc làm ta, dầu là bậc Pháp Vương Tử Thiện Huệ Địa Bồ Tát cũng đều chẳng biết được.

Chư Phật tử! Cảnh giới của Pháp Vân Địa Bồ Tát lược nói như vậy, nếu nói rộng ta thời dầu nói suốt vô lượng trăm ngàn vô số kiếp cũng chẳng hết được.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi: Thưa Phật tử! Nếu Bồ Tát thần thông cảnh giới như vậy, thần thông của Phật lại thế nào?

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói: Thưa Phật tử! Ví như có người lấy được cục đất nơi bốn châu thiên hạ rồi nói rằng cục đất này là nhiều hay là đất của vô biên thế giới là nhiều?

Tôi xem lời của Ngài vừa hỏi cũng như vậy.

Trí huệ cảnh giới của Đức Như Lai vô biên vô đẳng, thế nào lại đem so sánh với Bồ Tát.

Lại như lấy chút ít đất nơi bốn châu thiên hạ, thời đâu có thể đem so sánh với cả bốn châu.

Thần thông trí huệ của bực Pháp Vân Địa Bồ Tát, dầu nói suốt vô lượng kiếp cũng chỉ được một ít phần, huống là Như Lai địa.

Thưa Phật tử! Nay tôi đem sự chứng minh để Ngài được rõ cảnh giới của Như Lai.

Giả sử mười phương, mỗi phương đều có vô biên thế giới vi trần số Phật độ, mỗi Phật độ đều có đông đầy bực Pháp Vân Địa Bồ Tát này như mía, tre, lau, lúa, mè, rừng rậm. Tất cả Bồ Tát đều tu hạnh Bồ Tát trong trăm ngàn ức na do tha kiếp phát sanh trí huệ, đem so sánh với cảnh giới trí huệ của một Đức Như Lai, thời không bằng một phần trăm nhẫn đến không bằng một phần ưu ba ni sa đà.

Chư Phật tử! Bực Bồ Tát này trụ trí huệ như vậy chẳng khác Đức Như Lai, thân, ngữ, □□253; chẳng rời tam muội lực của Bồ Tát. Trong vô số kiếp thừa sự cúng dường tất cả chư Phật. Trong mỗi mỗi kiếp dùng tất cả thứ cúng dường để dâng lên chư Phật. Được thần lực của tất cả chư Phật gia hộ, trí huệ quang minh lại càng tăng trưởng. Ở trong pháp giới, khéo giải thích các điều vấn nạn, không ai khuất phục được.

Chư Phật tử! Ví như thợ kim hoàn, dùng chơn kim thật tốt làm đồ trang sức, dùng báu ma ni cần xem trong vàng. Tự Tại Thiên vương tự mang đồ trang sức này vào mình. Tất cả đồ trang sức của trời người đều không thể sánh kịp.

Bực Bồ Tát cũng như vậy. Từ Sơ Địa đến Cửu Địa Bồ Tát, tất cả trí hạnh đều không sánh kịp được Đệ Thập Địa Bồ Tát.

Trí huệ quang minh của bực Bồ Tát này có thể làm cho chúng sanh tăng tiến đến chứng nhập như thiết chủng trí. Những trí huệ quang minh của các bực Bồ Tát khác đều không được như vậy.

Chư Phật tử! Ví như Ma Hê Thủ La Thiên Vương quang minh, hay làm cho thân của chúng sanh được mát mẻ, quang minh khác không kịp được.

Bồ Tát ở bực này cũng như vậy, trí huệ quang minh có thể làm cho chúng sanh đến được thanh lương nhẫn đến trụ nơi như thiết chủng trí. Trí huệ quang minh của tất cả Thanh Văn Duyên Giác cho đến bực Đệ Cửu Địa Bồ Tát đều không sánh được.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này đã có thể an trụ trí huệ như vậy. Chư Phật Thế Tôn lại vì các Ngài mà thuyết tam thế trí, pháp giới sai biệt trí, biến như thiết thế giới trí, chiếu như thiết thế giới trí, từ niệm như thiết chúng sanh trí nhẫn đến thuyết chứng đắc như thiết chủng trí.

Trong mười môn ba la mật, bực Bồ Tát này tăng thượng nơi trí ba la mật. Các môn khác thời tùy sức tùy phần.

Chư Phật tử! Đây là nói lược về bực Bồ Tát Đệ Thập Pháp Vân Địa. Nếu nói rộng thời dầu nói suốt vô lượng vô số kiếp cũng không hết.

Chư Phật tử! Bồ Tát ở bực này phần nhiều làm Ma Hê Thủ La Thiên Vương tự tại nơi các pháp, hay truyền thọ hạnh ba la mật cho tất cả Thanh Văn Duyên Giác và tất cả Bồ Tát. Ở giữa pháp chúng không bị khuất phục vì sự chất vấn.

Tất cả công hạnh như bố thí ái ngữ, lợi hành đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, nhẫn đến chẳng rời niệm

viên mãn nhưt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại tự nghĩ rằng: Nơi tất cả chúng sanh tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, nhân đến là chỗ y tựa cho bực nhưt thiết chủng trí.

Nếu Bồ Tát này tăng gia tinh tấn, trong khoảng một niệm được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số tam muội, nhân đến thị hiện ngàn ấy số Bồ Tát để làm quyến thuộc. Nếu dùng nguyện lực thù thắng để thị hiện thời hơn số trên đây, cho đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này lúc hành tướng thập địa thứ đệ hiện tiền thời có thể chứng nhập nhưt thiết chủng trí.

Ví như ao A Nậu Đạt là nguồn nước của các sông lớn chảy khắp Diêm Phù Đề, nước ao đã không khô cạn mà lại nhiều thêm, nhân đến chảy vào biển làm cho nước nơi đây được sung mãn.

Cũng vậy, Bồ Tát từ tâm Bồ đề lưu xuất thiện căn đại nguyện, dùng bốn nhiếp pháp nhiếp độ tất cả chúng sanh đã không cùng tận lại thêm tăng trưởng, nhân đến vào nơi biển nhưt thiết chủng trí và làm cho nơi đây được sung mãn.

Chư Phật tử! Bồ Tát thập địa, vì do Phật trí mà có sai, như nhọn đại địa mà có mười núi lớn. Những là Tuyến Sơn, Hương sơn, Tỷ Đà Lê Sơn, Thần Tiên Sơn, Do Càn Đà Sơn. Mã Nhĩ Sơn, Ni Dân Đà La Sơn, Chước Yết La Sơn, Kế Đô Mạt Đề Sơn, Tu Di Sơn.

Chư Phật tử! Như Hương Sơn, tất cả thứ hương đều chứa đủ trong đó, lấy không thể hết. Cũng vậy, Bồ Tát trụ bực Ly Cấu Địa, tất cả giới hạnh oai nghi của Bồ Tát đều ở cả nơi đây, nói không thể hết.

Chư Phật tử! Như Tỳ Đa Lê Sơn thuần bằng chất báu, tất cả bửu chất châu ngọc đủ cả nơi đây, lấy không thể hết. Cũng vậy, Bồ Tát ở bực Phát Quang Địa, tất cả thế gian thiên định, thần thông, giải thoát tam muội, tam ma bát đề đủ cả ở bực này, nói không hết được.

Chư Phật tử! Như Thần Tiên Sơn thuần bằng châu báu, ngũ thông Thần Tiên luôn có trong đó không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát ở bực Diệm Huệ Địa, tất cả trí huệ thù thắng đều đủ nơi đây nói không thể hết.

Chư Phật tử! Như Do Càn Đà Sơn thuần bằng chất báu, Thần Dạ Xoa đều ở trong đó không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát trụ bực Nan Thắng Địa, tất cả tự tại như ý thần thông đều ở trong đây nói chẳng thể hết.

Chư Phật tử! Như Mã Nhĩ Sơn thuần bằng chất báu, trong đây đủ tất cả trái cây, lấy không hết được. Cũng vậy, Bồ Tát trụ bực Hiện Tiền Địa, quả chứng nhập lý duyên khởi Thanh Văn đều ở trong đây nói không hết được.

Như Ni Dân Đà La Sơn thuần bằng chất báu, đại lực Long Thần đều ở nơi đây không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát ở bực Viễn Hành Địa, phương tiện trí huệ Độc Giác quả chứng đều đủ nơi đây nói không thể hết.

Chư Phật tử! Như Chước Yết La Sơn thuần bằng chất báu, chúng Tự Tại đều ở trong núi này không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát trụ bực Bất Động Địa, tất cả Bồ Tát tự tại sai biệt thế giới đều ở trong đây nói không hết được.

Chư Phật tử! Như Kế Đô Sơn thuần bằng chất báu, đại oai đức A Tu La Vương đều ở trong đó không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát trụ bực Thiên Huệ Địa tất cả trí hành sanh diệt thế gian đều ở nơi đây nói không thể hết.

Chư Phật tử! Như Tu Di Sơn thuần bằng chất báu, đại oai đức chư Thiên đều ở trong đây không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát trụ bực Pháp Vân Địa, Phật trí lực, vô sở úy, bất cộng pháp, tất cả Phật sự đều ở trong đây tuyên nói không hết được.

Chư Phật tử! Mười Bửu Sơn này đồng ở trong đại hải mà có tên sai khác. Thập Địa Bồ Tát cũng như vậy, đồng ở trong nhưt thiết chủng trí mà có danh hiệu sai khác.

Chư Phật tử! Ví như đại hải do có mười tướng mà được gọi là đại hải không bị đổi tên. Đây là mười tướng: một là tuần tự sâu lẫn ; hai là chẳng chứa tử thi ; ba là các dòng nước chảy vào đều mất bản danh ; bốn là phổ đồng một vị ; năm là có vô lượng trân bửu ; sáu là không ai đến tận đây được ; bảy là rộng lớn vô lượng ; tám là loài thân to lớn ở ; chín là thủy triều chẳng quá hạn ; mười là chứa khắp hết nước mưa to mà vẫn không tràn.

Cũng vậy, Bồ Tát hạnh do mười tướng mà được gọi là Bồ Tát hạnh không bị đổi tên. Đây là mười tướng: Hoan hỉ Địa xuất sanh đại nguyện lần lần càng sâu; Ly Cấu Địa chẳng chứa tất cả thân phá giới ; Pháy Quang Địa bỏ rời sanh tử giả của thế gian ; Diệm Huệ Địa đồng một vị với công đức của Phật ; Nan Thắng Địa xuất sanh vô lượng phương tiện thần thông làm thành những trân bửu của thế gian ; Hiện Tiền Địa quán sát lý duyên sanh rất sâu ; Viễn Hành Địa giác huệ rộng lớn khéo quán sát ; Bất Động Địa thị hiện sự trang nghiêm rộng lớn ; Thiên Huệ Địa được thâm giải thoát du hành thế gian biết đúng như thiết chẳng quá hạn ; Pháp Vân Địa có thể lãnh thọ tất cả đại pháp của Như Lai không hề nhàm đủ.

Chư Phật tử! Ví như châu đại ma ni có mười đặc tánh hơn hẳn các thứ châu báu khác. Đây là mười đặc tánh: Một là xuất sanh từ đại hải ; hai là thọ khéo trau dồi ; ba là tròn đầy không thuyết ; bốn là trong sạch không bợn ; năm là trong ngoài sáng suốt ; sáu là dùi lỗ rất khéo ; bảy là xỏ bằng dây báu ; tám là đặt trên tràng cao bằng lưu ly ; chín là phóng ra đủ loại ánh sáng chiếu khắp nơi ; mười là có thể theo ý nhà vua mà mưa các loại châu báu và vật dụng làm thỏa mãn tâm nguyện của nhơn dân.

Chư Phật tử! Bồ Tát đây cũng như vậy, vì có mười sự nên hơn các bực thánh khác. Đây là mười sự: Một là phát nhưt thiết trí ; hai là trì giới đầu đà chánh hạnh sáng sạch ; ba là các thiền tam muội viên mãn không khuyết ; bốn là đạo hạnh thanh bạch lia các cầu uế ; năm là phương tiện thần thông trong ngoài sáng suốt ; sáu là duyên khởi trí huệ hay khéo dùi xỏ ; bảy là xâu bằng giây phương tiện trí ; tám là để trên tràng cao tự tại ; chín là quán hạnh chúng sanh mà phóng quang minh văn trì ; mười là thọ chức Phật trí dự ở hàng Phật có thể vì chúng sanh mà rộng làm Phật sự.

Chư Phật tử! Đây là Bồ Tát hạnh pháp môn phẩm nhóm họp công đức nhưt thiết chủng, nhưt thiết trí. Nếu chúng sanh chẳng vun trồngthiện căn thời chẳng được nghe.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi: “Nghe pháp môn này thời được bao nhiêu phước?”.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói: “Như phước đức của nhưt thiết trí tập họp, nghe pháp môn này phước đức cũng như vậy”.

Vì chẳng phải nghe công đức pháp môn này mà có thể tin hiểu thọ trì đọc tụng, huống là tinh tấn tu hành đúng như lời.

Do đây nên biết rằng cần phải được nghe tập hợp nhứt thiết trí công đức pháp môn này mới có thể tin hiểu thọ trì tu tập, rồi sau mới đến bực nhứt thiết trí.

Bấy giờ do thần lực của Phật và do pháp như vậy, nên mười phương đều có mười ức Phật độ vi trần số thế giới chân động đủ mười tám tướng. Những là động, biến động, đặng biến động nhân đến kích, biến kích, đặng biến kích. Trên không khắp nơi mưa thiên hoa, thiên man, thiên y, thiên bửu trang nghiêm, thiên tràng phan, thiên tăng cái. Nhạc trời hòa tấu âm thanh hòa nhã, đồng thời phát ra tiếng ca ngợi công đức của bực nhứt thiết trí.

Tất cả thế giới khắp mười phương cũng đồng diễn thuyết pháp trên đây như ở Vương cung Tha Hóa Tự Tại Thiên nơi thế giới này.

Lại do thần lực của Phật, ngoài mười ức Phật sát vi trần số thế giới ở mười phương, có mười ức Phật sát vi trần số Bồ Tát đến đại hội này đồng nói như vậy: “Lành thay! Lành thay! Kim Cang Tạng Bồ Tát hay nói pháp này. Chúng tôi cũng đồng tên Kim Cang Tạng, ở thế giới khác nhau nhưng đồng tên Kim Cang Đức, Phật đồng hiệu Kim Cang Tràng. chúng tôi ở tại bốn quốc đều thừa oai lực của Như Lai mà nói pháp này, hội chúng đều đồng như đây, văn tự cú nghĩa cũng không khác. Chúng tôi đều nương thần lực của Phật đồng đến đây để chứng minh cho ngài”.

Kim Cang Tạng Bồ Tát quan sát tất cả hội chúng khắp mười phương pháp giới, muốn tán thán phát tâm nhứt thiết chủng trí, muốn thị hiện cảnh giới Bồ Tát, muốn tu tập hạnh lực của Bồ Tát, muốn thuyết nhiếp thủ đạo nhứt thiết chủng trí, muốn trừ diệt tất cả cấu nhiễm thế gian, muốn ban cho nhứt thiết trí, muốn thị hiện sự trang nghiêm của trí bất tư nghi, muốn hiển thị những công đức của tất cả Bồ Tát, muốn cho ý nghĩa của thập địa đây càng thêm sáng tỏ, nên thừa thần lực của Phật mà nói kệ rằng:

*Tâm đó tịch diệt hằng điều thuận
 Bình đẳng vô ngại như hư không
 Là thân cấu trược trụ nơi đạo
 Thắng hạnh này, Phật tử nên nghe.
 Trăm ngàn ức kiếp tu điều lành
 Cúng dường vô lượng vô biên Phật
 Cũng cúng Thanh Văn Độc Giác Tăng
 Vì lợi ích chúng sanh phát tâm lớn.
 Tinh cần trì giới thường nhu nhĩ
 Tâm quý phước trí đều đầy đủ
 Chí cầu Phật trí tu huệ lớn
 Mong được thập lực nên phát tâm.
 Cúng dường khắp tam thế chư Phật
 Nghiêm tịnh khắp mười phương quốc độ
 Biết rõ các pháp đều bình đẳng
 Vì lợi ích chúng sanh phát tâm lớn.
 Trụ bực Sơ Địa sanh tâm này
 Rồi hẳn điều ác thường hoan hỷ
 Nguyên lực rộng tu những pháp lành
 Do lòng bi mẫn nhập Nhị Địa.
 Giới, văn đầy đủ thương chúng sanh
 Rửa trừ như bọt tâm sáng sạch
 Quán sát thế gian lửa tham sân
 Bực trí quảng đại lên Tam Địa.
 Tất cả ba cõi đều vô thường
 Như trúng tên độc thân đau khổ
 Nhàm bỏ hữu vi cầu Phật pháp
 Bực trí quảng đại nhập Tứ Địa.*

Niệm huệ đầy đủ được đạo trí
 Cúng dường trăm ngàn vô lượng Phật
 Thường quán những công đức tối thắng
 Bực này tiến nhập Nan Thắng Địa.
 Trí huệ phương tiện khéo quán sát
 Thị hiện mọi cách cứu chúng sanh
 Cúng dường Thập Lực Vô Thượng Tôn
 Tiến lên vô sanh Hiện Tiền Địa.
 Thế gian khó biết mà biết được
 Chẳng thọ ngã nhờn lìa có không
 Pháp tánh bốn tịch, tùy duyên chuyển
 Được diệu pháp này lên Thất Địa.
 Trí huệ phương tiện tâm rộng lớn
 Khó làm, khó phục, khó biết rõ
 Dầu chứng tịch diệt siêng tu tập
 Lên bực như không Bất Động Địa.
 Phật khuyên khiến từ tịch diệt khởi
 Rộng tu trí hạnh đủ các môn
 Đủ mười tự tại quán thế gian
 Do đây được lên Thiện Huệ Địa.
 Dùng trí vi diệu quán chúng sanh
 Tâm hành, nghiệp, hoặc những rừng rậm
 Vì muốn độ họ vào Phật đạo
 Nên nói thắng nghĩa tạng của Phật,
 Tuân tự tu hành đủ hạnh lành
 Nhân đến Cửu Địa gồm phước huệ
 Thường cầu pháp tối thượng của Phật
 Được Phật trí thủy dùng quán đánh,
 Chứng được vô số môn tam muội
 Cũng biết rành được công lực kia
 Tam muội sau cùng tên Thọ Chức
 Trụ cảnh quảng đại luôn bất động.
 Lúc Bồ Tát được tam muội này
 Đại bửu liên hoa bỗng nhiên hiện
 Thân ngồi trên đó xứng cùng hoa
 Phật tử vây quanh đồng chiêm ngưỡng,
 Phóng đại quang minh trăm ngàn ức
 Diệt trừ tất cả khổ chúng sanh
 Lại nơi trên đánh phóng quang minh
 Chiếu khắp mười phương các Phật hội,
 Dừng giữa hư không làm lưới sáng
 Cúng dường Phật xong, từ chân vào
 Tức thời chư Phật đều rõ biết:
 Nay Bồ Tát này lên Thập Địa.
 Mười phương Bồ Tát đến quán sát
 Đại sĩ thọ chức phóng quang minh
 Chặng mây chư Phật cũng phóng quang
 Chiếu khắp mọi nơi, nhập vào đánh,
 Mười phương thế giới đều chấn động
 Tất cả địa ngục đều diệt khổ
 Bảy giờ chư Phật trao chức cho
 Như Chuyển Luân Vương phong Thái Tử.
 Nếu được chư Phật quán đánh cho
 Bồ Tát này gọi là Pháp Vân Địa
 Trí huệ thêm lớn không ngăn mé
 Khai ngộ tất cả khắp thế gian.
 Dục giới, sắc giới, vô sắc giới,

Hữu số, vô số và hư không
 Tất cả như vậy đều thông đạt.
 Tất cả hóa dụng oai lực lớn
 Chư Phật gia trì trí vi tế
 Kiếp số bí mật, mao đạo trí,
 Đều hay quán sát đúng như thiết.
 Thọ sanh, xả tục, thành chánh đạo
 Chuyển diệu pháp luân nhập Niết Bàn
 Nhân đến tịch diệt pháp giải thoát
 Và chỗ chưa nói đều biết được.
 Bồ Tát trụ bực Pháp Vân Địa
 Đây đủ niệm lực trì Phật pháp,
 Ví như đại hải nhận nước mưa
 Bực này thọ pháp cũng như vậy.
 Mười phương vô lượng các chúng sanh
 Đều được văn trì thọ Phật pháp,
 Nơi một Đức Phật được nghe pháp
 Hơn cả số trên vô lượng số.
 Do bốn trí nguyện oai thần lực
 Một niệm khắp cùng mười phương cõi
 Rưới mưa cam lồ diệt phiền não
 Do đây Phật nói hiệu Pháp Vân.
 Thần thông thị hiện khắp mười phương
 Vượt hơn cảnh giới trời người thấy
 Lại hơn số này vô lượng ức
 Thế trí suy lường ắt mê loạn.
 Trí lượng công đức một cát chân
 Đến bực Cứu Địa vẫn chẳng biết,
 Hướng là Thanh Văn Bích Chi Phật
 Cùng với tất cả loài chúng sanh!
 Bực Bồ Tát này cùng đường Phật
 Cùng khắp cõi nước ở mười phương
 Cũng cùng đường thánh chứng hiện tiền
 Trang nghiêm đầy đủ Phật công đức.
 Trụ ở bực này lại vì nói
 Tam thế pháp giới trí vô ngại
 Chúng sanh, quốc độ đều cũng vậy
 Nhân đến tất cả Phật công đức.
 Bồ Tát thập Địa trí quang minh
 Khai thị chúng sanh: đường chánh pháp
 Sáng Tụ Tại Thiên trừ thế ám
 Trí quang diệt ám cũng như vậy.
 Bực này thường làm vua ba cõi
 Khéo hay diễn thuyết pháp tam thừa
 Vô lượng tam muội một niệm được
 Được thấy chư Phật cũng như vậy.
 Nay tôi lược nói Thập Địa rồi
 Nếu muốn nói rộng không thể hết.
 Các địa như vậy trong Phật trí
 Như mười sơn vương cao vợi vợi:
 Sơ Địa nghề nghiệp vô cùng tận
 Ví như Tuyết Sơn chứa được thảo,
 Nhị Địa giới văn chư Hương Sơn,
 Tam Địa: Tỳ Sơn phát diệu hoa,
 Diêm Huệ đạo bửu vô cùng tận
 Ví như Tiên Sơn, chư Tiên ở,
 Ngũ Địa thần thông như Càn Sơn,

Lục Địa: Mã Sơn đủ loại trái,
 Thất Địa huệ lớn như Ni Sơn,
 Bát Địa tự tại như Luân Vi,
 Cửu Địa vô ngại như Kế Đô,
 Thập địa đủ đức như Tu di,
 Sơ Địa: nguyện lớn, Nhị: trì giới,
 Tam Địa ; công đức, Tứ: chuyên nhứt,
 Ngũ Địa: vi diệu, Lục: thâm thâm,
 Thất Địa: đại huệ, Bát: trang nghiêm,
 Cửu Địa tư duy nghĩa vi diệu
 Vượt hơn tất cả đạo thế gian,
 Thập Địa thọ trì pháp chư Phật,
 Biến hạnh như vậy không cạn hết.
 Mười hạnh xuất thế: phát tâm trước,
 Trì giới thứ hai, thiền thứ ba,
 Thứ tư hạnh tịnh, năm: thành tựu,
 Thứ sáu: duyên sanh, bảy: xâu suốt,
 Thứ tám: đề trên tràng kim cang,
 Thứ chín: quán sát những trù lâm,
 Thứ mười quán đánh tùy vương ý,
 Đức bửu như vậy lần thanh tịnh.
 Mười phương cõi nước nghiên làm bụi
 Một niệm biết được số bao nhiêu,
 Long đo không gian biết số lượng,
 Ưc kiếp nói "Địa" không thể hết.

27. PHẨM THẬP ĐỊNH THỨ HAI MƯƠI BẢY (Hán Bộ Quyển 40)

(1) **B**ấy giờ Đức Thế Tôn ở trong đạo tràng Bồ Đề tại nước Ma Kiệt Đề vừa thành bực chánh giác, nơi điện Phổ Quang Minh nhập tam muội tên Sát Na Tế Chư Phật, dùng sức nhứt thiết trí tự thân thông hiện thân Như Lai thanh tịnh vô ngại không chỗ y tựa, không chỗ nhiễm trước, có thể làm cho người thấy đều được khai ngộ. Tùy nghi xuất hiện chẳng lỗi thời. Hằng trụ một tướng, chính là vô tướng. Cùng với mười Phật sát vi trần số đại Bồ Tát câu hội. Chư Bồ Tát này đều là bực Quán Đảnh đầy đủ hạnh Bồ Tát đồng như pháp giới vô lượng vô biên, đã được Phổ Kiến tam muội, đại bi an ổn tất cả chúng sanh, thân thông tự tại, thâm nhập trí huệ đồng với Như Lai, diễn nghĩa chân thiết, đủ nhứt thiết trí hàng phục chúng ma. Dầu nhập thế gian mà tâm luôn tịch tịnh, an trụ nơi giải thoát vô trụ của Bồ Tát. Danh hiệu của các người là:

Kim Cang Huệ Bồ Tát, Vô Đẳng Huệ Bồ Tát, Nghĩa Ngữ Huệ Bồ Tát, Tối Thắng Huệ Bồ Tát, Thường Xả Huệ Bồ Tát, Na Đà Huệ Bồ Tát, Thành Tựu Huệ Bồ Tát, Điều Thuận Huệ Bồ Tát, Đại Lực Huệ Bồ Tát, Nan Tư Huệ Bồ Tát, Vô Ngại Huệ Bồ Tát, Tăng Thượng Huệ Bồ Tát, Phổ Cúng Huệ Bồ Tát, Như Lý Huệ Bồ Tát, Thiện Xảo Huệ Bồ Tát, Pháp Tự Tại Huệ Bồ Tát, Pháp Huệ Bồ Tát, Tịch Tĩnh Huệ Bồ Tát, Hư Không Huệ Bồ Tát, Nhứt Tướng Huệ Bồ Tát, Thiện Huệ Bồ Tát, Như Huyền Huệ Bồ Tát, Quảng Đại Huệ Bồ Tát, Thế Lực Huệ Bồ Tát, Thế Gian Huệ Bồ Tát, Phật Địa Huệ Bồ Tát, Chơn Thiết Huệ Bồ Tát, Tôn Thắng Huệ Bồ Tát, Trí Quang Huệ Bồ Tát, Vô Biên Huệ Bồ Tát, Niệm Trang Nghiêm Bồ Tát, Đạt Không Tế Bồ Tát, Tánh Trang Nghiêm Bồ Tát, Thâm Thâm Cảnh Bồ Tát, Thiện Giải Xứ Phi Xứ Bồ Tát, Đại Quang Minh Bồ Tát, Thường Quang Minh Bồ Tát, Liễu Phật Chứng Bồ Tát, Tâm Vương Bồ Tát, Nhứt Hạnh Bồ Tát, Thường Hiện Thân Thông Bồ Tát, Trí Huệ Nha Bồ Tát, Công Đức Xứ Bồ Tát, Pháp Đẳng Bồ Tát, Chiếu Thế Bồ Tát, Trì Thế Bồ Tát, Tối An Ổn Bồ Tát, Tối Thượng Bồ Tát, Vô Thượng Bồ Tát, Vô Tỉ Bồ Tát, Siêu Luân Bồ Tát, Vô Ngại Hạnh Bồ Tát, Quang Minh Diệm Bồ Tát, Nguyệt Quang Bồ Tát, Nhứt Trần Bồ Tát, Kiên Cố Hạnh Bồ Tát, Chú Pháp Vũ Bồ Tát, Tối Thắng Tràng Bồ Tát, Phổ Trang Nghiêm Bồ Tát, Trí Nhân Bồ Tát, Pháp Nhân Bồ Tát, Huệ Vân Bồ Tát, Tổng Trì Vương Bồ Tát, Vô Trụ Nguyên Bồ Tát, Trí Tạng Bồ Tát, Tâm Vương Bồ Tát, Nội Giác Huệ Bồ Tát, Trụ Phật Trì Bồ Tát, Đà La Ni Dũng Kiên Lực Bồ Tát, Trì Địa Lực Bồ Tát, Diệu Nguyệt Bồ Tát, Tu Di Đảnh Bồ Tát, Bửu Đảnh Bồ Tát, Phổ Quang Chiếu Bồ Tát, Oai Đức Vương Bồ Tát, Trí Huệ Luân Bồ Tát, Đại Oai Đức Bồ Tát, Đại Long Tướng Bồ Tát, Chất Trục Hạnh Bồ Tát, Bất Thối Chuyển Bồ Tát, Trì Pháp Tràng Bồ Tát, Vô Vong Thất Bồ Tát, Nhiếp Chư Thú Bồ Tát, Bất Tư Nghi Quyết Định Huệ Bồ Tát, Du hí Vô Biên Trí Bồ Tát, Vô Tận Diệu Pháp Tạng Bồ Tát, Trí Nhựt Bồ Tát, Pháp Nhựt Bồ Tát, Trí Tạng Bồ Tát, Trí Trạch Bồ Tát, Phổ Kiến Bồ Tát, Bất Không Kiến Bồ Tát, Kim Cang Dũng Bồ Tát, Kim Cang Trí Bồ Tát, Kim Cang Diệm Bồ Tát, Kim Cang Huệ Bồ Tát, Phổ Nhân Bồ Tát, Phật Nhựt Bồ Tát, Trì Phật Kim Cang Bí Mật Nghĩa Bồ Tát, Phổ Nhân Cảnh Giới Trí Trang Nghiêm Bồ Tát, . . .

Mười Phật sát vi trần số đại Bồ Tát như vậy, thưở xưa đều cùng với đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai đồng tu những thiện căn hạnh của Bồ Tát.

Bấy giờ Phổ Nhân Bồ Tát thừa thân lực của Phật, từ chỗ ngồi đứng dậy, trịch y vai bên hữu, gối bên hữu quỳ sát đất, chấp tay bạch Phật rằng : “Bạch Đức Thế Tôn! Con có chỗ muốn hỏi nơi đấng Như Lai Đẳng Chánh Giác, xin thương xót cho phép”.

Phật nói: “Phổ Nhân! Cho phép ngươi hỏi. Ta sẽ giải thuyết cho ngươi được hoan hỷ”.

Phổ Nhân Bồ Tát thưa: “Bạch Đức Thế Tôn! Phổ Hiền Bồ Tát và chúng Bồ Tát an trụ nơi hạnh nguyện Phổ Hiền, thành tựu bao nhiêu tam muội giải thoát, mà hoặc nhập, hoặc xuất, hoặc có lúc an trụ nơi các đại tam muội của Bồ Tát. Vì khéo nhập xuất nơi các đại tam muội quảng đại bất tư nghi của Bồ Tát nên có thể ở nơi tất cả tam muội thân thông biến hóa tự tại không thôi nghỉ?”.

Phật nói: “Lành thay! Này Phổ Nhân! Người vì lợi ích cho chúng Bồ Tát thuở quá khứ, vị lai và hiện tại mà hồi nghĩa trên đây.

Này Phổ Nhân! Phổ Hiền Bồ Tát hiện đương ở tại đây, đã thành tựu thần thông tự tại bất tư nghì vượt lên trên tất cả Bồ Tát, khó gặp gỡ được. Từ nơi vô lượng Bồ Tát hạnh, Phổ Hiền phát sanh Bồ Tát đại nguyện, những công hạnh đều đã thanh tịnh, đều không thối chuyển. Vô lượng môn ba la mật, môn vô ngại đà la ni, môn biện tài vô tận Phổ Hiền đều đã thanh tịnh vô ngại cả. Do bốn nguyện lực, Phổ Hiền vận lòng đại bi lợi ích tất cả chúng sanh suốt thuở vị lai không hề nhầm mỗi.

Người nên hỏi Phổ Hiền. Bồ Tát ấy sẽ vì người mà nói về tam muội tự tại giải thoát đó”.

Bấy giờ chúng Bồ Tát trong hội nghe danh hiệu Phổ Hiền, tức thời chúng được vô lượng bất tư nghì tam muội, tâm được vô ngại yên tịnh chẳng động, trí huệ rộng lớn khó dò lường được, cảnh giới rất sâu ít ai sánh kịp, hiện tiền đều thấy vô lượng chư Phật, được Phật lực, đồng Phật tánh, chiếu sáng suốt ba thuở quá khứ, vị lai, hiện tại. Được phước đức vô cùng tận, tất cả thần thông đều đã đầy đủ.

Chư Bồ Tát này đối với Phổ Hiền Bồ Tát sanh lòng tôn trọng khát ngưỡng muốn thấy, nhưng nhìn khắp mọi nơi mà vẫn không thấy, cũng chẳng thấy tòa ngai của Phổ Hiền Bồ Tát.

Sự không thấy Phổ Hiền Bồ Tát của đại chúng trên đây là do oai lực của Như Lai và cũng là thần thông tự tại của Phổ Hiền Bồ Tát khiến như vậy.

Phổ Nhân Bồ Tát thưa: “Bạch Đức Thế Tôn! Phổ Hiền Bồ Tát hiện nay ở đâu?”.

Phật nói: “Này Phổ Nhân! Phổ Hiền Bồ Tát hiện đương ngai gần bên ta không hề dời chỗ.”

Phổ Nhân Bồ Tát và chư Bồ Tát lại ngó tìm khắp cả hội trường rồi thưa : “Bạch Đức Thế Tôn! Nay chúng con vẫn chưa thấy được thân và tòa ngai của Phổ Hiền Bồ Tát”.

Phật nói: “Đúng thế! Vì có chi mà các người chẳng thấy được? Này Phổ Nhân! Vì trụ xứ của Phổ Hiền Bồ Tát rất sâu bất khả thuyết. Phổ Hiền Bồ Tát được vô biên môn trí huệ, nhập sư tử phần tán định, được lực dụng tự tại vô thượng, vào nơi vô ngại thanh tịnh sanh mười trí lực của Như Lai, lấy pháp giới tạng làm thân, tất cả Như Lai đồng hộ niệm, khoảng một niệm có thể chứng nhập trí vô sai biệt của tam thể chư Phật. Vì thế nên các người không thấy được”.

Phổ Nhân Bồ Tát nghe Phật nói công đức thanh tịnh của Phổ Hiền Bồ Tát liền được mười ngàn vô số tam muội. Dùng sức tam muội lại khát ngưỡng quán sát muốn thấy Phổ Hiền Bồ Tát, nhưng cũng vẫn chẳng thấy. Tất cả chư Bồ Tát khác cũng chẳng thấy.

Bấy giờ Phổ Nhân Bồ Tát xuất tam muội thưa: “Bạch Đức Thế Tôn! Con đã nhập mười ngàn vô số tam muội cầu thấy Phổ Hiền Bồ Tát, nhưng vẫn chẳng được thấy. Chẳng thấy thân và thân nghiệp, ngữ và ngữ nghiệp, ý và ý nghiệp cùng tòa ngai chỗ ở của Phổ Hiền Bồ Tát”.

Phật nói: “Đúng thế, đúng thế! Này Phổ Nhân! Phải biết đều do Phổ Hiền Bồ Tát an trụ trong sức bất tư nghì giải thoát.

Này Phổ Nhân! Như ý người nghĩ sao? Có người nào nói được trụ xứ của các huyễn tướng ở trong huyễn thuật văn tự chẳng?”

Bạch Thế Tôn! Không thể nói được.

Này Phổ Nhân! Tướng huyền trong huyền thuật còn không thể nói, huông là cảnh giới thân bí mật, cảnh giới ngữ bí mật và cảnh giới ý bí mật của Phổ Hiền mà có thể nhập có thể thấy được. Vì cảnh giới của Phổ Hiền Bồ Tát thậm thâm bất tư nghì, vô lượng, đã ngoài hạn lượng.

Tóm lại, Phổ Hiền Bồ Tát dùng kim cang huệ vào khắp pháp giới, nơi tất cả thế giới: vô sở hành, vô sở trụ. Biết thân của tất cả chúng sanh đều tức là phi thân, không đi không đến. Được không đoạn diệt vô sai biệt thần thông tự tại. Không y tựa không tạo tác không động chuyển, đến nơi biên tế rốt ráo của pháp giới.

Này Phổ Nhân! Nếu ai được thấy Phổ Hiền Bồ Tát, nếu được hầu hạ, nếu được nghe danh, nếu có tư duy, nếu có tưởng nhớ, nếu sanh tín giải, nếu siêng quán sát, nếu mới xu hướng, nếu đương tìm cầu, nếu phát thệ nguyện tiếp nối không dứt thời đều được lợi ích không lường lường.

Bấy giờ Phổ Nhân và chúng Bồ Tát đối với Phổ Hiền Bồ Tát sanh lòng khát ngưỡng trông mong được thấy, đồng xướng lên rằng: “Nam mô nhưt thiết chư Phật! Nam mô Phổ Hiền Bồ Tát”.

Xướng ba lần như thế xong, chúng Bồ Tát và Phổ Nhân đồng cúi đầu đánh lễ.

Phật bảo Phổ Nhân Bồ Tát và đại chúng: “Chư Phật tử! Các người lại phải kính lễ Phổ Hiền Bồ Tát ân cần cầu thỉnh. Rồi phải chuyên tâm quan sát mười phương, tương thân Phổ Hiền hiện ở trước mình. Suy gẫm như vậy khắp cả pháp giới, thâm tâm tín giải, nhằm lia tất cả, thệ đồng một hạnh nguyện với Phổ Hiền Bồ Tát vào nơi pháp chơn thiết bất nhị, thân mình hiện khắp tất cả thế gian, biết rõ các căn tánh sai biệt của chúng sanh, khắp mọi nơi tập hợp đạo Phổ Hiền.

Nếu các người có thể phát đại nguyện như vậy thời sẽ được thấy Phổ Hiền Bồ Tát.

Nghe Phật dạy xong, Phổ Nhân Bồ Tát và đại chúng đồng thời đánh lễ cầu thỉnh được thấy Phổ Hiền Bồ Tát.

Bấy giờ Phổ Hiền Bồ Tát liền dùng sức giải thoát thần thông theo chỗ đáng hiện mà hiện sắc thân, làm cho tất cả chúng Bồ Tát đều thấy Phổ Hiền Bồ Tát ngồi trên tòa liên hoa gân Đức Như Lai. Cũng thấy nơi tất cả thế giới khác, chỗ tất cả chư Phật, Phổ Hiền Bồ Tát tuần tự nối tiếp mà đến. Cũng thấy nơi tất cả chư Phật kia diễn thuyết tất cả hạnh bồ tát khai thị đạo nhưt thiết chủng trí xiển minh tất cả thần thông của Bồ Tát, phân biệt tất cả oai đức của Bồ Tát thị hiện tất cả tam thế chư Phật.

Bấy giờ Phổ Nhân và chúng Bồ Tát thấy thần biến này, lòng hớn hởi và rất vui mừng, đều đánh lễ Phổ Hiền Bồ Tát tôn trọng xem như tất cả chư Phật mười phương.

Do thần lực của Phật và do sức tín giải của chúng Bồ Tát cùng với sức bền nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát tự nhiên kết tụ mười ngàn thứ mây báu: những mây hoa, mây tràng hoa, mây hương, mây hương bột, mây lọng, mây y phục, mây đồ trang nghiêm, mây trân bửu, mây hương đốt, mây lụa màu

Bất khả thuyết thế giới chấn động sáu cách, trời các thứ nhạc trời, tiếng vang xa đến bất khả thuyết thế giới. Phóng quang minh chiếu khắp bất khả thuyết thế giới làm cho ba ác đạo đều được thoát khổ. Nghiêm tịnh bất khả thuyết thế giới làm cho bất khả thuyết Bồ Tát nhập hạnh Phổ Hiền, bất khả thuyết Bồ Tát viên mãn hạnh nguyện Phổ Hiền thành bậc vô thượng chánh giác.

Phổ Nhân Bồ Tát thưa: “Bạch Đức Thế Tôn! Phổ Hiền Bồ Tát là bậc trụ nơi oai đức lớn, trụ nơi vô đẳng, trụ nơi vô quá, trụ nơi bất thối, trụ nơi bình đẳng, trụ nơi bất hoại, trụ nơi tất cả pháp sai biệt, trụ nơi tất cả pháp vô sai biệt, trụ nơi tất cả chúng sanh tâm thiện xảo an trụ, trụ nơi tất cả pháp tự tại giải

thoát tam muội.

Phật nói: “Đúng thế! Đúng thế! Như lời người đã nói. Phổ Hiền Bồ Tát có vô số công đức thanh tịnh. Những là vô đẳng trang nghiêm công đức, vô lượng bửu công đức, bất tư nghì hải công đức, vô lượng tướng công đức, vô biên vân công đức, vô biên tế bất khả xưng tán công đức, vô tận pháp công đức, bất khả thuyết công đức, nhưt thiết Phật công đức, xưng dương tán thán bất khả tận công đức.

Phật bảo Phổ Hiền Bồ Tát rằng: “Phổ Hiền! Người nên vì Phổ Nhân và chúng Bồ Tát trong đại hội mà nói mười đại tam muội, cho họ được khéo nhập và thành tựu viên mãn hạnh nguyện của Phổ Hiền.

Vì chư đại Bồ Tát nói mười đại tam muội này khiến quá khứ Bồ Tát đã được xuất ly, hiện tại Bồ Tát đương được xuất ly, vị lai Bồ Tát sẽ được xuất ly.

Đây là mười: một là phổ quang đại tam muội, hai là diệu quang đại tam muội, ba là thứ đệ biến vãng chư Phật quốc độ đại tam muội, bốn là thanh tịnh thâm tâm hành đại tam muội, năm là trí quá khứ trang nghiêm tạng đại tam muội, sáu là trí quang minh tạng đại tam muội, bảy là nhiều trí nhưt thiết thế giới Phật trang nghiêm đại tam muội, tám là chúng sanh sai biệt thân đại tam muội, chín là pháp giới tự tại đại tam muội, mười là vô ngại luân đại tam muội.

Chư đại Bồ Tát mới có thể khéo nhập mười đại tam muội này. Tam thế chư Phật đã nói, sẽ nói và nay đương nói. Nếu chư Bồ Tát mến thích tôn trọng tu tập mười đại tam muội này không trễ nải, thời được thành tựu. Những bậc này gọi là Phật, là Như Lai, cũng gọi là đáng được mười trí lực, là đáng Đạo Sư, đáng Đại Đạo Sư, là Nhưt Thiết Trí, là Nhưt Thiết Kiến, là Trụ Vô Ngại, là Đạt Chư Cảnh, là Nhưt Thiết Pháp Tự Tại.”

Bực Bồ Tát này vào khắp tất cả thế giới mà không chấp trước thế giới, vào khắp tất cả chúng sanh giới mà không thấy tướng chúng sanh, vào khắp tất cả thân mà nơi thân được vô ngại, vào khắp tất cả pháp giới, mà biết pháp giới là vô biên, gân gũi tất cả tam thế chư Phật, thấy rõ tất cả pháp của chư Phật, khéo nói tất cả văn tự, thấu rõ tất cả giả danh, thành tựu đạo thanh tịnh của tất cả Bồ Tát, an trụ tất cả hạnh sai biệt của Bồ Tát, trong một niệm được khắp tất cả pháp tam thế, nói khắp tất cả giáo pháp của chư Phật, chuyển khắp tất cả pháp luân bất thối, nơi quá khứ, vị lai, hiện tại mỗi mỗi đời chứng khắp tất cả đạo bồ đề, nơi trong mỗi mỗi bồ đề này rõ khắp chỗ thuyết pháp của tất cả Phật.

Trên đây là môn pháp tướng của chư Bồ Tát, là môn trí giác của chư Bồ Tát, là môn nhưt thiết chủng trí vô thắng trang, là môn các hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát, là môn mãnh lợi thần thông thế nguyện, là môn nhưt thiết tổng trì biến tài, là môn tam thế chư pháp sai biệt, là môn nhưt thiết chư Phật thị hiện, là môn dùng nhưt thiết trí an lập tất cả chúng sanh, là môn dùng Phật thần lực nghiêm tịnh tất cả thế giới.

Nếu Bồ Tát nhập đại tam muội này được pháp giới lực vô cùng tận, được hư không hạnh vô ngại, được Pháp Vương Vị vô lượng tự tại như ngôi quán đánh thọ chức của thế gian, được vô biên trí thông đạt tất cả, được quảng đại lực viên mãn mười thứ, thành tâm vô tránh nhập tịch diệt tế, đại bi vô úy dường như sư tử, là tượng phụ trí huệ thấp đèn chánh pháp sáng, khen không thể hết tất cả công đức, hàng Thanh Văn Duyên Giác chẳng nghĩ bàn đến được.

Bồ Tát này được Pháp giới trí, trụ vô động tế mà hay tùy khai diễn các pháp. Trụ nơi vô tướng khéo vào pháp tướng. Được tự tánh thanh tịnh tạng sanh nhà Như Lai thanh tịnh, khéo mở các pháp môn sai biệt mà dùng trí huệ rõ vô sở hữu. Khéo biết thời tiết để thường thật hành pháp thí khai ngộ tất cả, gọi là Trí Giả. Nhiếp khắp chúng sanh đều làm cho thanh tịnh. Dùng trí phương tiện thị hiện thành Phật đạo mà thường tu hành hạnh Bồ Tát không cùng tận. Nhập cảnh giới nhưt thiết trí phương tiện thị hiện các môn

thần thông quảng đại.

Vì thế nên này Phổ Hiền! Nay ngươi phải nên phân biệt nói rộng mười đại tam muội của tất cả Bồ Tát. Nay chúng hội này đều mong được nghe”.

Bấy giờ Phổ Hiền Bồ Tát thừa ý chí của Như Lai, quán sát Phổ Nhãn và chúng Bồ Tát mà nói rằng:

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này có mười pháp môn vô tận.

Đây là mười: một là chư Phật xuất hiện trí vô tận, hai là chúng sanh biến hóa trí vô tận, ba là thế giới như ảnh trí vô tận, bốn là thâm nhập pháp giới trí vô tận, năm là thiện nhiếp bồ tát trí vô tận, sáu là Bồ Tát bất thối trí vô tận, bảy là thiện quán như thuyết pháp nghĩa trí vô tận, tám là thiện trí tâm lực trí vô tận, chín là trụ quảng đại bồ đề tâm trí vô tận, mười là trụ như thuyết Phật pháp như thuyết trí nguyện lực trí vô tận.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này phát mười môn vô biên tâm.

Đây là mười: một là phát tâm vô biên độ thoát tất cả chúng sanh, hai là phát tâm vô biên thừa sự tất cả chư Phật, ba là phát tâm vô biên cúng dường tất cả chư Phật, bốn là phát tâm vô biên thấy khắp tất cả chư Phật, năm là phát tâm vô biên thọ trì tất cả Phật pháp chẳng quên mất, sáu là phát tâm vô biên thị hiện vô lượng thần biến của tất cả chư Phật, bảy là phát tâm vô biên vì được Phật lực nên chẳng bỏ tất cả bồ đề hạnh, tám là phát tâm vô biên nhập khắp cảnh giới vi tế của như thuyết trí diễn thuyết tất cả Phật pháp, chín là phát tâm vô biên nhập khắp cảnh giới quảng đại bất tư nghi của Phật, mười là phát tâm vô biên ham thích biện tài của Phật và lãnh thọ các Phật pháp, thị hiện những thân tự tại vào trong chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai, mười là phát tâm vô biên ham thích biện tài của Phật và lãnh thọ các Phật pháp, thị hiện những thân tự tại vào trong chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này có mười môn nhập tam muội sai biệt trí.

Đây là mười: một là đông phương nhập định tây phương khởi, hai là tây phương nhập định đông phương khởi, ba là nam phương nhập định bắc phương khởi, bốn là bắc phương nhập định đông phương khởi, năm là đông bắc phương nhập định tây nam phương khởi, sáu là tây nam phương nhập định đông bắc phương khởi, bảy là tây bắc phương nhập định đông nam phương khởi, tám là đông nam phương nhập định tây bắc phương khởi, chín là hạ phương nhập định thượng phương khởi, mười là thượng phương nhập định hạ phương khởi.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này có mười môn trí thiện xảo nhập đại tam muội.

Đây là trí thiện xảo nhập phổ quang minh đại tam muội thứ như của đại Bồ Tát :

Đại Bồ Tát lấy Đại Thiên thế giới làm một liên hoa, hiện thân ngồi kiết già khắp trên liên hoa này. Trong thân lại hiện đại thiên thế giới, trong đó có trăm ức tứ thiên hạ, mỗi mỗi tứ thiên hạ hiện trăm ức thân, mỗi mỗi thân nhập trăm ức trăm ức Đại Thiên thế giới. Nơi thế giới này, mỗi mỗi tứ thiên hạ hiện trăm ức Bồ Tát tu hành. Mỗi mỗi Bồ Tát tu hành phát sanh trăm ức trăm ức thắng giải quyết định. Mỗi mỗi quyết định giải làm cho trăm ức trăm ức căn tánh viên mãn. Mỗi mỗi căn tánh thành tựu trăm ức trăm ức pháp hạnh bất thối của Bồ Tát.

Những thân đã thị hiện đây chẳng phải một, chẳng phải nhiều. Nhập định và xuất định không bị làm loạn.

Chư Phật tử! Như Lai Hầu A Tu La Vương, bốn thân cao bảy trăm do tuần, hóa hình cao mười sáu vạn tám ngàn do tuần, đứng giữa đại hải lộ nửa thân cao ngang đỉnh núi Tu Di. Dầu hóa thân cao mười sáu vạn tám ngàn do tuần, nhưng bốn thân của A Tu La Vương vẫn không hư hoại, các uẩn xứ giới đều như cũ, tâm không lộn loạn, nơi thân biến hóa không nghĩ là thân khác, cũng không nghĩ bốn thân là chẳng phải mình. Bốn thân luôn hưởng thọ các sự vui, mà thân biến hóa thường hiện các thứ tự tại thần thông oai lực.

Chư Phật tử! A Tu La Vương có tham sân si, còn đủ tánh kiêu mạn còn có thể biến hiện thân mình như vậy, huống là đại Bồ Tát đã thân liễu đạt tâm pháp như huyền, thể gian đều như mộng, chư Phật xuất thế đều như bóng hình, tất cả thế giới dường như biến hóa, ngôn ngữ âm thanh đều như vang, đã thấy pháp chơn thiết, dùng pháp như thiết làm thân mình, biết tất cả pháp bốn tánh thanh tịnh, rõ biết thân tâm không có thiết thể, thân mình ở khắp vô lượng cảnh giới, dùng Phật trí quang minh quảng đại để tịnh tu tất cả hạnh bồ đề.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ trong tam muội này vượt quá thế gian, xa lìa thế gian. Không bị mê loạn, không ai che chướng được.

Chư Phật tử! Như Tỳ Kheo quán sát thân mình trụ nơi quán bất tịnh, thấy kỹ thân mình đều là bất tịnh.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ tam muội này quán sát pháp thân thấy các thế gian vào khắp trong thân mình, trong đó thấy rõ tất cả thế gian và pháp thế gian mà trọn không chấp trước. Trên đây là trí thiện xảo nhập phổ quang minh tam muội thứ nhất.

Đây là diệu quang minh đại tam muội thứ hai của đại Bồ Tát:

Đại Bồ Tát này có thể nhập Đại Thiên thế giới vi trần số Đại Thiên thế giới. Nơi mỗi mỗi thế giới hiện Đại Thiên thế giới vi trần số thân. Mỗi mỗi thân phóng Đại Thiên thế giới vi trần số quang minh. Mỗi mỗi quang minh hiện Đại Thiên thế giới vi trần số màu sắc. Mỗi mỗi màu sắc chiếu Đại Thiên thế giới vi trần số thế giới. Trong mỗi mỗi thế giới điều phục Đại Thiên thế giới vi trần số chúng sanh.

Những thế giới này nhiều loại chẳng đồng, Bồ Tát điều biết rõ, đều nhập trong đó. Những thế giới đó cũng đều đến nhập nơi thân của Bồ Tát, dầu vậy nhưng những thế giới đó vẫn không tạp loạn, các pháp cũng chẳng hoại diệt.

Chư Phật tử! Ví như mặt nhật mọc lên chiếu núi Tu Di, chiếu bảy Bửu Sơn. Bảy Bửu Sơn và khoảng giữa Bửu Sơn đều có quang ảnh hiển hiện rõ ràng. Bóng mặt nhật trên Bửu Sơn đều hiển hiện trong bóng giữa khoảng Bửu Sơn. Bóng mặt nhật giữa khoảng bảy Bửu Sơn cũng đều hiển hiện trong bóng mặt nhật trên Bửu Sơn. Xoay vần hiện bóng lẫn nhau như vậy.

Có người nói bóng mặt nhật hiện ra nơi bảy Bửu Sơn, có người nói bóng mặt nhật hiện ra nơi khoảng giữa bảy Bửu Sơn. Có người nói bóng mặt nhật nhập vào bảy Bửu Sơn, có người nói bóng mặt nhật nhập vào khoảng giữa bảy Bửu Sơn. Nhưng bóng mặt nhật này chiếu hiện lẫn nhau không có ngăn mé, thể tánh chẳng phải có cũng lại chẳng phải không. Chẳng ở nơi Bửu Sơn cũng chẳng rời Bửu Sơn, chẳng trụ nơi nước cũng chẳng rời nước.

Chư Phật tử! Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ nơi diệu quang minh đại tam muội, chẳng hư hoại tướng an lập của thế gian, chẳng diệt mất tự tánh các pháp thế gian, chẳng trụ trong thế giới, chẳng trụ ngoài thế giới. Đối với

Thế giới không chỗ phân biệt, cũng chẳng hư hoại tướng thế giới. Quán tất cả pháp như tướng vô tướng

cũng chẳng hư hoại tự tánh các pháp. Trụ luôn nơi tánh chơn như chẳng hề bỏ rời.

Chư Phật tử! Ví như nhà huyền thuật, biết giỏi về huyền thuật làm các sự huyền nơi ngã tư đường, trong một ngày hay khoảng giây lát, hoặc hiện một ngày, hoặc hiện một đêm, hoặc hiện làm bảy ngày, bảy đêm, nửa tháng, một tháng, một năm, trăm năm. Tùy theo ý muốn, nhà huyền thuật này hiện ra thành ấp, xóm, làng, suối, ao, sông, biển, mặt nhật, mặt nguyệt, mây, mưa, cung điện, nhà cửa.

Chẳng vì huyền hiện trải qua cả tháng cả năm mà hư hoại một ngày hay một giờ căn bản. Cũng chẳng vì thời gian căn bản ngắn ngủi mà hư hoại năm tháng huyền hiện. Tướng huyền hiện rõ, ngày giờ căn bản không mất.

Cũng vậy, Đại Bồ Tát nhập diệu quang minh đại tam muội này hiện vô số thế giới vào một thế giới. Vô số thế giới đó, mỗi mỗi thế giới đều có đất, nước, gió, lửa, đại hải, các núi, thành ấp, vườn rừng, nhà cửa, thiên cung, long cung, bát bộ cung điện, đủ cả mọi sự trang nghiêm. Cũng có ba cõi: cõi dục, cõi sắc, cõi vô sắc, Tiểu Thiên thế giới, Đại Thiên thế giới, nghiệp hành quả báo, chết đây sanh kia, tất cả thời tiết của thế gian: giờ, phút, ngày, đêm, tháng, năm, kiếp thành, kiếp hoại, cõi nước thanh tịnh, chúng Bồ Tát châu chực thân thông tự tại, giáo hóa chúng sanh. Khắp nơi trong các cõi nước đó có vô lượng nhơn chúng khác loài khác tướng, vô lượng vô biên chẳng thể nghĩ bàn. Nghiệp lực thanh tịnh thườ quá khứ vị lai hiện tại xuất sanh vô lượng trân bửu thượng diệu. Những việc như trên đều thị hiện đủ cả vào nơi một thế giới.

Đại Bồ Tát ở nơi đây đều thấy rõ khắp cả; vào khắp, xem khắp, nghĩ khắp, rõ khắp. Dùng trí vô tận đều biết như thiệt. Chẳng vì những thế giới kia nhiều mà hư hoại một thế giới này. Chẳng vì một thế giới này mà hư hoại nhiều thế giới kia.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát biết tất cả pháp đều là vô ngã. Đây gọi là nhập vô mạng pháp vô tác pháp.

Vì Bồ Tát nơi tất cả thế gian siêng tu hành pháp vô tránh nên gọi là bực an trụ pháp vô ngã.

Vì Bồ Tát như thiệt thấy tất cả thân đều từ duyên khởi nên gọi là bực an trụ pháp vô chúng sanh.

Vì Bồ Tát biết tất cả pháp sanh diệt đều từ nhơn mà sanh nên gọi là bực an trụ pháp vô bổ đặc dà la.

Vì Bồ Tát biết các pháp bản tánh bình đẳng nên gọi là bực an trụ pháp vô ý sanh vô ma nạp bà.

Vì Bồ Tát biết các pháp bản tánh tịch tịnh nên gọi là bực an trụ pháp tịch tịnh.

Vì Bồ Tát biết các pháp nhưt tướng nên gọi là bực an trụ pháp vô phân biệt.

Vì Bồ Tát biết pháp giới không có các thứ pháp sai biệt nên gọi là bực an trụ pháp bất tư nghi.

Vì Bồ Tát siêng tu tất cả phương tiện giỏi điều phục chúng sanh nên gọi là bực an trụ pháp đại bi.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có thể đem vô số thế giới nhập vào một thế giới, biết vô số chúng sanh nhiều loại khác nhau, thấy vô số Bồ Tát đều phát tâm, xem vô số chư Phật xuất hiện mọi nơi. Chư Phật đây diễn nói bao nhiêu chánh pháp, các Bồ Tát đây đều lãnh thọ cả. Cũng thấy thân mình tu hành trong các đạo tràng đó.

Dầu vậy, nhưng chẳng bỏ nơi đây mà thấy chỗ kia, cũng chẳng bỏ chỗ kia mà thấy tại đây. Thân kia, thân đây không có sai biệt, vì nhập pháp giới vậy.

Thường siêng quán sát không thôi nghĩ chẳng bỏ rời trí huệ, vì chẳng thói chuyên vậy.

Như là huyền thuật ở một nơi nào đó hiện các sự huyền, chẳng vì nơi hiện huyền sự mà hư hoại bốn xứ, chẳng vì thời gian huyền mà hư hoại ngày giờ căn bản.

Cũng vậy, đại Bồ Tát nơi không có quốc độ hiện ra quốc độ. Nơi có quốc độ hiện không quốc độ. Nơi có chúng sanh hiện không chúng sanh, nơi không chúng sanh hiện có chúng sanh. Không sắc hiện có sắc, có sắc hiện không sắc. Trước chẳng làm loạn sau, sau chẳng làm loạn trước.

Đại Bồ Tát biết tất cả pháp thế gian đều đồng như huyền hóa. Vì biết pháp huyền nên biết trí huyền. Vì biết trí huyền nên biết nghiệp huyền.

Đã biết trí huyền và nghiệp huyền nên khởi huyền trí xem tất cả nghiệp như là huyền thuật thế gian. Chẳng xứ mà hiện huyền, cũng ở ngoài bốn chẳng ở ngoài huyền mà có bốn xứ.

Cũng vậy, đại Bồ Tát chẳng ở ngoài hư không mà nhập thế gian, cũng chẳng ở ngoài thế gian mà nhập hư không. Tại sao vậy? Vì hư không và thế gian không sai biệt, trụ nơi thế gian cũng trụ nơi hư không.

Đại Bồ Tát ở trong hư không hay thấy hay tu tất cả công nghiệp sai biệt diệu trang nghiêm của thế gian. Khoảng một niệm đều rõ biết được vô số thế giới hoặc thành hoặc hoại, cũng biết các kiếp tuần tự nối tiếp. Trong khoảng một niệm hiện vô số kiếp, nhưng cũng chẳng làm cho một niệm đó rộng lớn ra.

Đại Bồ Tát được huyền trí giải thoát bất tư nghì, đến nơi bị ngạn, trụ nơi huyền tế, nhập ở huyền số thế gian, tư duy các pháp thấy đều như huyền, chẳng trái huyền thế, cùng tận nơi huyền trí, rõ biết tam thế cùng huyền không khác, thông đạt quyết định, tâm không ngăn mé.

Như chư Như Lai trụ trí như huyền, tâm Phật bình đẳng. Cũng vậy, đại Bồ Tát biết các thế gian thấy đều như huyền, với tất cả chỗ đều không chấp trước, không có ngã sở.

Như là huyền thuật hiện các sự huyền, dầu chẳng đồng ở với các huyền sự đó, nhưng vẫn không mê làm đối với các huyền sự.

Cũng vậy, đại Bồ Tát, biết tất cả pháp đến rốt ráo bị ngạn, tâm chẳng chấp ngã hay nhập nơi pháp, cũng chẳng làm loạn nơi các pháp.

Trên đây là trí thiện xảo diệu quang minh đại tam muội thứ hai của đại Bồ Tát.

(1) Chư Phật tử! Thế nào là thứ đệ biến vãng chư Phật quốc độ thần thông đại tam muội của đại Bồ Tát?

Đại Bồ Tát này qua vô số thế giới phương đông, lại qua vô số thế giới vi trần số thế giới, nơi các thế giới đó nhập tam muội này. Hoặc sát na nhập, hoặc giây lát nhập, hoặc nối tiếp nhập. Hoặc sáng, hoặc trưa, hoặc chiều nhập. Hoặc đầu hôm, giữa đêm, hoặc cuối đêm nhập. Hoặc nhập một ngày, hoặc năm ngày, hoặc nửa tháng, một tháng. Hoặc nhập một năm, trăm năm, ngàn năm. Hoặc nhập trăm ngàn năm, ức năm, trăm ngàn ức năm, trăm ngàn na do tha ức năm. Hoặc nhập một kiếp, trăm kiếp, trăm ngàn kiếp, trăm ngàn na do tha ức kiếp. Hoặc nhập vô số kiếp, vô lượng kiếp, vô biên kiếp, vô đẳng kiếp. Hoặc nhập bất khả số kiếp, bất khả xưng kiếp, bất khả tư kiếp, bất khả lượng kiếp, bất khả thuyết kiếp, bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp. Hoặc lâu, hoặc gần, hoặc pháp, hoặc thời gian các loại chẳng đồng.

Với những sự trên đây, Bồ Tát chẳng sanh lòng phân biệt, chẳng nhiễm trước, chẳng cho là khác, chẳng cho là không khác, chẳng cho là khắp, chẳng cho là riêng.

Dầu lia sự phân biệt, mnà Bồ Tát dùng thần thông phương tiện từ tam muội khởi, với các pháp chẳng quên chẳng mất, đến nơi rốt ráo.

Ví như mặt nhật đi vòng soi sáng, ngày đêm không dừng. Mặt nhật mọc gọi là ngày, mặt nhật lặn gọi là đêm. Ban ngày mặt nhật chẳng sanh, ban đêm mặt nhật cũng chẳng mất.

Đại Bồ Tát nơi vô số thế giới nhập thần thông tam muội. Đã nhập tam muội, thấy rõ ngàn ấy vô số thế giới cũng như vậy.

Trên đây là trí thiện xảo thứ đệ biến vãng chư Phật quốc độ thần thông đại tam muội thứ ba của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát thanh tịnh thân tâm hành đại tam muội ?

Đại Bồ Tát này biết số thân chư Phật đồng với số chúng sanh. Thấy vô lượng Phật hơn số vi trần trong vô số thế giới, Bồ Tát đem các thứ hương, hoa, lọng, châu báu, đồ trang nghiêm, ma ni bửu tạng, nhẫn đến tứ sự, tất cả đều thượng diệu quảng đại hơn hẳn của các cõi trời để cúng dường mỗi Đức Phật.

Đối với mỗi Đức Phật, Bồ Tát cung kính tôn trọng cúi đầu đánh lễ thừa thính Phật pháp, khen Phật bình đẳng, ca ngợi công đức quảng đại của chư Phật. Nhập vào đại bi của chư Phật, được sức vô ngại bình đẳng của chư Phật. Khoảng một niệm, cần cầu diệu pháp khắp tất cả Phật. Nhưng với những tướng chư Phật xuất thế nhập diệt, đều vô sở đắc.

Như tâm tán động liễu biệt cảnh sở duyên, tâm khởi, chẳng biết sở duyên nào khởi, tâm diệt, chẳng biết sở duyên nào diệt.

Cũng vậy, đại Bồ Tát này trọn chẳng phân biệt tướng xuất thế cùng nhập Niết Bàn của Như Lai.

Chư Phật tử! Như dương diệm giữa ngày, chẳng phải từ mây sanh, chẳng phải từ ao sanh, chẳng ở trên đất, chẳng ở dưới nước, chẳng phải có chẳng phải không, chẳng phải thiện chẳng phải ác, chẳng phải trong chẳng phải đục, chẳng dùng uống rửa được, chẳng làm ô uế được, chẳng phải có thể chất chẳng phải không thể chất, chẳng phải có vị chẳng phải không vị. Do vì nhơn duyên mà hiện tướng nước. Do thức phân biệt trông xa tợ nước mà sanh tướng là nước, đến gần thời không có, tướng nước tự mất.

Đại Bồ Tát đây cũng như vậy. Tướng Như Lai xuất thế và Niết Bàn đều bất khả đắc. Chư Phật có tướng hay không tướng đều là tâm tướng phân biệt.

Chư Phật tử! Tam muội này gọi là thanh tịnh thâm tâm hành. Đại Bồ Tát ở nơi tam muội này nhập rồi mà khởi, sau khi khởi chẳng mất.

Ví như có người từ giấc ngủ thức dậy nhớ sự chiêm bao. Lúc thức đầu nhớ sự chiêm bao. Lúc thức đầu không có cảnh giới chiêm bao nhưng vẫn có thể ghi nhớ chẳng quên.

Cũng vậy, đại Bồ Tát nhập tam muội thấy Phật nghe pháp, sau khi xuất định ghi nhớ chẳng quên, rồi đem pháp đã được nghe giảng dạy lại tất cả chúng hội trong đạo tràng, trang nghiêm tất cả quốc độ chư Phật, vô lượng nghĩa thú đều được sáng suốt, tất cả pháp môn cũng đều thanh tịnh, thấp đước đại trí, làm lớn giống Phật, đầy đủ vô úy, biện tài chẳng cạn, khai thị diễn thuyết pháp tạng thậm thâm.

Trên đây là trí thiện xảo thanh tịnh thâm tâm hạnh đại tam muội thứ tư của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát tri quá khứ trang nghiêm tạng tam muội ?

Đại Bồ Tát này biết được quá khứ chư Phật xuất hiện. Những là các cõi thứ đệ trong kiếp thứ đệ, các kiếp thứ đệ trong cõi thứ đệ, chư Phật xuất hiện thứ đệ trong kiếp thứ đệ, thuyết pháp thứ đệ trong chư Phật xuất hiện thứ đệ, các tâm nguyện thứ đệ trong thuyết pháp thứ đệ, các căn tánh thứ đệ trong tâm nguyện thứ đệ, điều phục thứ đệ trong căn tánh thứ đệ, chư Phật thọ mạng thứ đệ trong điều phục thứ đệ, biết ức na do tha số lượng năm tuổi thứ đệ trong thọ mạng thứ đệ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này vì được vô biên thứ đệ trí như vậy nên biết quá khứ chư Phật, nên biết quá khứ các cõi, nên biết quá khứ pháp môn, nên biết quá khứ các kiếp, nên biết quá khứ các pháp, nên biết quá khứ các tâm, nên biết quá khứ các tri giải, nên biết quá khứ các chúng sanh, nên biết quá khứ các phiền não, nên biết quá khứ các nghi thức, nên biết quá khứ các thanh tịnh.

Chư Phật tử! Tam muội này tên là quá khứ thanh tịnh tạng. Trong một niệm có thể nhập trăm kiếp, có thể nhập ngàn kiếp, có thể nhập trăm ngàn kiếp, có thể nhập trăm ngàn ức na do tha kiếp, có thể nhập vô số kiếp, có thể nhập vô lượng kiếp, có thể nhập vô biên kiếp, có thể nhập vô đẳng kiếp, có thể nhập bất khả số kiếp, có thể nhập bất khả xưng kiếp, có thể nhập bất khả tư kiếp, có thể nhập bất khả lượng kiếp, có thể nhập bất khả thuyết kiếp, có thể nhập bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát nhập tam muội này chẳng diệt hiện tại, chẳng duyên quá khứ.

Đại Bồ Tát này từ tam muội khởi, thọ nơi Đức Như Lai mười thứ pháp quán đánh bất tư nghi, cũng được, cũng thanh tịnh, cũng thành tựu, cũng nhập, cũng chứng, cũng mãn, cũng trì, bình đẳng biết rõ ba luân thanh tịnh.

Đây là mười: một là biện thuyết chẳng trái nghĩa, hai là thuyết pháp vô tận, ba là huân từ không lỗi, bốn là nhạo thuyết chẳng dứt, năm là tâm không khững bố, sáu là lời quyết thành thiệt, bảy là chúng sanh y tựa, tám là cứu thoát ba cõi, chín là thiện căn tối thắng, mười là điều ngự diệu pháp.

Trên đây là mười pháp quán đánh. Nếu Bồ Tát nhập tam muội này, từ tam muội xuất liền được.

Như ca la lũ lúc nhập thai tạng, trong một niệm thức liền thác sanh.

Cũng vậy, đại Bồ Tát từ tam muội này xuất, trong một niệm thời được mười pháp này nơi Đức Như Lai.

Trên đây gọi là trí thiện xảo biết quá khứ trang nghiêm tạng đại tam muội thứ năm của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát trí quang minh tạng đại tam muội?

Đại Bồ Tát trụ tam muội này có thể biết vị lai chư Phật trong tất cả kiếp tất cả thế giới, hoặc đã nói hoặc chưa nói, hoặc đã thọ ký hoặc chưa thọ ký, các loại danh hiệu chẳng đồng. Những là vô số danh, vô lượng danh, vô biên danh, vô đẳng danh, bất khả số danh, bất khả xưng danh, bất khả tư danh, bất khả lượng danh, bất khả thuyết danh. Sẽ xuất thế, sẽ độ sanh, sẽ làm Pháp Vương, sẽ khởi Phật sự, sẽ nói phước lợi, sẽ khen thiện nghĩa, sẽ nói bạch phần nghĩa, sẽ trừ sạch các điều ác, sẽ an trụ công đức, sẽ khai thị đệ nhất nghĩa đế, sẽ nhập quán đánh vị, sẽ thành nhưt thiết trí. Chư Phật đó tu hạnh viên mãn, phát nguyện viên mãn, nhập viên mãn trí, có viên mãn chúng, đủ viên mãn trang nghiêm, hợp viên mãn công đức, ngộ viên mãn pháp, được viên mãn quả, đủ viên mãn tướng, thành viên mãn giác. Chư Phật đó, danh tánh chủng tộc, phương tiện thiện xảo thân thông biến hóa, thành thực chúng sanh, nhập Niết Bàn, tất cả những điều như vậy, Bồ Tát này biết rõ cả.

Trong một niệm, Bồ Tát này có thể nhập một kiếp, trăm kiếp, ngàn kiếp, trăm ngàn kiếp, trăm ngàn ức na do tha kiếp. Có thể nhập Diêm Phù Đề vi trần số kiếp, tứ thiên hạ vi trần số kiếp, tiểu thiên thế giới vi trần số kiếp, trung thiên thế giới vi trần số kiếp, đại thiên thế giới vi trần số kiếp. Có thể nhập trăm Phật sát vi trần số kiếp, trăm ngàn Phật sát vi trần số kiếp, trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số kiếp, vô số Phật sát vi trần số kiếp, vô lượng Phật sát vi trần số kiếp, vô biên Phật sát vi trần số kiếp, vô đẳng Phật sát vi trần số kiếp, bất khả số Phật sát vi trần số kiếp, bất khả xưng Phật sát vi trần số kiếp, bất khả tư Phật sát vi trần số kiếp, bất khả lượng Phật sát vi trần số kiếp, bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp, nhẫn đến nhập bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát cực vi trần số kiếp.

Vì lai tất cả thế giới có ngàn ấy kiếp số như vậy, Bồ Tát này có thể dùng trí huệ đều biết rõ. Vì biết rõ nên tâm Bồ Tát này lại nhập mười thứ trì môn. Đây là mười:

Vì nhập Phật trì nên được bất khả thuyết Phật sát vi trần số chư Phật hộ niệm.

Vì nhập Pháp trì nên được mười thứ đà la ni quang minh vô tận biện tài.

Vì nhập Hạnh trì nên xuất sanh các nguyện viên mãn thù thắng.

Vì nhập Lực trì nên không ai che chướng được, không ai khuất phục được.

Vì nhập Trí trì nên thật hành Phật pháp không có chướng ngại.

Vì nhập Đại bi trì nên chuyển pháp luân bất thối thanh tịnh.

Vì nhập Sai biệt thiện xảo cú trì nên chuyển tất cả văn tự luân, tịnh tất cả pháp môn địa.

Vì nhập Sư tử thọ sanh pháp trì nên mở khóa cửa pháp, ra khỏi bùn lầy tham dục.

Vì nhập Trí lực trì nên tu hạnh Bồ Tát thường chẳng thôi nghỉ.

Vì nhập Thiện hữu lực trì nên làm cho vô biên chúng sanh đều được thanh tịnh.

Vì nhập Vô trụ lực trì nên nhập bất khả thuyết bất khả thuyết quảng đại kiếp.

Vì nhập Pháp lực trì nên dùng vô ngại phương tiện trí biết tất cả pháp tự tánh thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đã trụ tam muội này rồi thời khéo hay trụ bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, khéo hay trụ bất khả thuyết bất khả thuyết cõi, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết các loài chúng sanh, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết tướng khác nhau của chúng sanh, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết nghiệp báo đồng dị, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết những căn tinh tấn tập khí tiếp nối các hạnh sai biệt, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết vô lượng nhiễm tịnh các thứ tư duy, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết các loại pháp nghĩa vô lượng văn tự ngôn từ diễn thuyết, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết chư Phật xuất thế chủng tộc thời tiết hiện tướng thuyết pháp thi vi Phật sự nhập Niết Bàn, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết vô biên môn trí huệ, khéo hay biết bất khả thuyết bất khả thuyết tất cả thân thông vô lượng biến hiện.

Chư Phật tử! Ví như mặt nhật mọc lên soi sáng thế gian tất cả vật loại, như thành ấp, cung điện, nhà cửa, núi sông, chim thú, vườn rừng, bông trái vân vân, người có mắt sáng thời đều thấy rõ cả. Ánh sáng mặt nhật bình đẳng không phân biệt có thể làm cho Bồ Tát khéo biết bất khả thuyết bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha tướng sai khác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này lúc rõ biết như vậy khiến chúng sanh được mười thứ bất không. Đây là mười:

Một là kiến bất không, vì làm cho chúng sanh phát sanh thiện căn.

Hai là văn bất không, vì làm cho chúng sanh được thành thực.

Ba là đồng trụ bất không, vì làm cho chúng sanh tâm điều phục.

Bốn là phát khởi bất không, vì làm cho chúng sanh thật hành đúng như lời, thông đạt tất cả pháp nghĩa.

Năm là hạnh bất không, vì làm cho vô biên thế giới đều thanh tịnh.

Sáu là thân cận bất không, vì ở chỗ bất khả thuyết bất khả thuyết chư Phật dứt nghi ngờ cho bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh.

Bảy là chuyện bất không, vì theo sở niệm của chúng sanh khiến làm việc cúng dường thù thắng thành tựu các nguyện.

Tám là thiện xảo pháp bất không vì làm cho đều được trụ nơi trí thanh tịnh giải thoát vô ngại.

Chín là mưa pháp vũ bất không, vì nơi bất khả thuyết bất khả thuyết căn tánh chúng sanh, phương tiện khai thị hạnh như thiết trí khiến trụ Phật đạo.

Mười là xuất hiện bất không, vì hiện vô biên tướng, làm cho tất cả chúng sanh đều được soi sáng.

Chư Phật tử! Lúc đại Bồ Tát an trụ nơi tam muội này được mười thứ bất không, thời chư Thiên Vương đều đến đánh lễ, chư Long Vương nổi mây thơm lớn. chư Dạ Xoa Vương đánh lễ dưới chun, chư A Tu La Vương cung kính cúng dường, chư Ca Lô La Vương tôn trọng đứng quanh, chư Phạm Thiên Vương đều đến thỉnh cầu, chư Càn Thát Bà Vương thường đến châu chực, chư Khẩn Na La Vương và chư Ma Hầu La Đà Vương đều cùng ngợi khen, chư Nhơn Vương kính thờ cúng dường.

Trên đây là trí thiện xảo trí quang minh tạng đại tam muội thứ sáu của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Thế nào là liễu tri như thiết thế giới

Phật trang nghiêm tam muội của đại Bồ Tát?

Sao lại gọi tam muội này là liễu tri như thiết thế giới Phật trang nghiêm ?

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ trong tam muội này, hay thứ đệ nhập thế giới phương đông, hay thứ đệ nhập thế giới phương nam, phương tây, phương bắc, đông nam, tây nam, tây bắc, đông bắc, thượng phương và hạ phương. Đều thấy chư Phật xuất thế, cũng thấy tất cả thần lực của Đức Phật đó, cũng thấy những sự biến hóa của chư Phật, cũng thấy oai đức rộng lớn của chư Phật, cũng thấy sự tối thắng tự tại của chư Phật, cũng thấy chư Phật đại sư tử hống, cũng thấy những công hạnh đã tu của chư Phật, cũng thấy các loại trang nghiêm của chư Phật, cũng thấy chư Phật thân thông biến hóa, cũng thấy chúng hội của chư Phật vân tập, chúng hội thanh tịnh, chúng hội quảng đại, chúng hội như thiết tướng, chúng hội nhiều tướng, chúng hội xứ sở, chúng hội an ở, chúng hội thành thực, chúng hội điều phục, chúng hội oai đức. Tất cả những việc như vậy Bồ Tát này đều thấy rõ. Cũng thấy chúng hội số lượng lớn nhỏ bằng Diêm Phù Đề, hoặc bằng tứ thiên hạ, hoặc bằng tiểu thiên thế giới, hoặc bằng trung thiên thế giới, hoặc bằng đại thiên

thế giới. Cũng thấy chúng hội đầy khắp trăm ngàn ức na do tha cõi Phật, hoặc đầy khắp vô số cõi Phật, hoặc đầy khắp trăm Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp ngàn Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp vô số Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp vô lượng Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp vô biên Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp vô đẳng Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp bất khả số Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp bất khả xưng Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp bất khả tư Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp bất khả lượng Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp bất khả thuyết Phật sát vi trần số cõi Phật, hoặc đầy khắp bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số cõi Phật. Cũng thấy chư Phật ở trong chúng hội đạo tràng kia thị hiện các loại tướng trạng, các loại thời gian, các loại quốc độ, các loại biến hóa, các loại thần thông, các loại trang nghiêm, các loại tự tại, các loại hình lượng, các loại sự nghiệp.

Đại Bồ Tát này cũng thấy tự thân qua chúng hội đó, thấy mình thuyết pháp, thấy mình lãnh thọ lời Phật, cũng thấy mình khéo biết duyên khởi, cũng thấy thân mình ở giữa không gian, cũng thấy thân mình ở nơi pháp thân, cũng thấy thân mình chẳng sanh nhiễm trước, cũng thấy thân mình chẳng ở nơi phân biệt, cũng thấy thân mình không mỗi nhọc, cũng thấy thân mình vào khắp các trí, cũng thấy thân mình biết khắp các nghĩa, cũng thấy thân mình vào khắp các địa, cũng thấy thân mình vào khắp các loài, cũng thấy thân mình biết khắp phương tiện, cũng thấy thân mình qua khắp trước Phật, cũng thấy thân mình vào khắp các lực, cũng thấy thân mình vào khắp chơn như, cũng thấy thân mình vào khắp vô tránh, cũng thấy thân mình vào khắp các pháp. Lúc thấy như vậy, Bồ Tát này chẳng phân biệt quốc độ, chẳng phân biệt chúng sanh, chẳng phân biệt Phật, chẳng phân biệt pháp, chẳng nhiễm trước thân và thân nghiệp, chẳng chấp trước tâm và ý.

Ví như các pháp chẳng phân biệt tự tánh, chẳng phân biệt âm thanh, mà tự tánh chẳng bỏ, danh tự chẳng mất.

Đại Bồ Tát cũng vậy, chẳng bỏ công hạnh, làm theo thế gian, mà vẫn không chấp trước nơi hai sự này.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thấy Phật có vô lượng ánh sáng màu sắc, vô lượng hình tướng, đều viên mãn thành tựu bình đẳng thanh tịnh, mỗi mỗi hiện tiền chứng biết phân minh.

Hoặc thấy thân Phật nhiều ánh sáng hoặc thấy viên quang một tầm, hoặc thấy sáng rực như mặt nhật, hoặc thấy quang sắc vi diệu, hoặc thấy sắc thanh tịnh, hoặc thấy màu huỳnh kim, hoặc thấy màu kim cang, hoặc thấy màu xanh biếc, hoặc thấy vô biên màu sắc, nhãn đế hoặc thấy thân Phật màu đại thanh ma ni bửu.

Hoặc thấy thân Phật cao bảy thước tay, hoặc tám thước tay, hoặc chín thước tay, hoặc mười thước tay, hoặc hai mươi thước tay, ba mươi thước tay, một trăm thước tay, một ngàn thước tay, hoặc thấy thân Phật cao một câu lô xá, nửa do tuần, một do tuần, mười do tuần, trăm do tuần, ngàn do tuần, trăm ngàn do tuần, hoặc thấy thân Phật bằng Diêm Phù Đề, tứ thiên hạ bằng tiểu thiên thế giới, bằng trung thiên thế giới, bằng đại thiên thế giới, bằng trăm đại thiên thế giới, bằng ngàn đại thiên thế giới, bằng vẫn chẳng giảm. Ở tại mặt nguyệt thấy là lớn, cũng chẳng tăng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ tam muội này tùy nơi tâm nguyện thấy thân Phật các thứ tướng hóa hiện, ngôn từ thuyết pháp thọ trì chẳng quên, mà thân Như Lai chẳng tăng chẳng giảm.

Ví như chúng sanh sau khi mạng chung lúc sắp thọ sanh chỗ thấy thanh tịnh chẳng rời nơi tâm.

Cũng vậy, đại Bồ Tát chẳng rời tam muội thậm thâm này mà thấy thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ tam muội này thành tựu mười thứ pháp mau chóng: những là mau thêm các hạnh viên mãn đại nguyện, mau dùng pháp quang chói sáng thế gian mau dùng phương tiện chuyển pháp luân độ thoát chúng sanh, mau tùy theo nghiệp chúng sanh thị hiện quốc độ thanh tịnh của chư Phật, mau dùng trí bình đẳng thắng vào thập lực, mau cùng tất cả Như Lai đồng trụ, mau dùng sức đại từ dẹp phá quân ma, mau dứt nghỉ cho chúng sanh hoan hỷ, mau tùy thắng giải thị hiện thần biến, mau dùng các thứ diệu pháp ngôn từ tịnh các thế gian.

Đại Bồ Tát này lại được mười thứ pháp ấn, để ấn tất cả pháp: một là đồng thiện căn bình đẳng với tam thế chư Phật, hai là đồng được trí huệ pháp thân vô biên tế với chư Phật, ba là đồng chư Như Lai trụ pháp bất nhị, bốn là đồng chư Như Lai quan sát tam thế vô lượng cảnh giới thấy đều bình đẳng, năm là đồng chư Như Lai được liễu đạt pháp giới vô ngại cảnh giới, sáu là đồng chư Như Lai thành tựu thập lực thật là vô ngại, bảy là đồng chư Như Lai tuyệt hẳn hai hạnh, trụ pháp vô tránh, tám là đồng chư Như Lai giáo hóa chúng sanh hằng chẳng thôi nghỉ, chín là đồng chư Như Lai ở trong trí thiện xảo nghĩa thiện xảo hay khéo quan sát, mười là đồng chư Như Lai cùng với tất cả Phật bình đẳng không hai.

Chư Phật tử! Nếu đại Bồ Tát thành tựu mười pháp ấn này thời rõ biết môn phương tiện thiện xảo tất cả thế giới Phật trang nghiêm đại tam muội. Là bậc vô sư, vì chẳng do người khác dạy mà tự nhập tất cả Phật pháp. Là bậc trượng phu, vì hay khai ngộ tất cả chúng sanh. Là bậc thanh tịnh vì biết tâm tánh bản tịnh. Là bậc đệ nhất vì hay độ thoát tất cả thế gian. Là bậc an ủy vì hay khai hiểu tất cả chúng sanh. Là bậc an trụ, vì người chưa trụ Phật chủng tánh thời làm cho được trụ. Là bậc chơn thiết trí vì nhập môn nhất thiết trí. Là bậc vô dị tướng vì lời nói không hai. Là bậc trụ pháp tạng, vì thế nguyện rõ biết tất cả Phật pháp. Là bậc hay mưa pháp vũ vì tùy tâm nguyện của chúng sanh đều làm cho đầy đủ.

Chư Phật tử! Ví như Đế Thích, nơi búi tóc trên đầu để châu ma ni, vì bửu châu này mà oai quang càng thanh. Thiên Đế lúc mới được bửu châu này, thời được mười pháp vượt hơn tất cả tam thập tam thiên: một là sắc tướng, hai là hình thể, ba là thị hiện, bốn là quyền thuộc, năm là đồ dùng, sáu là âm thanh, bảy là thần thông, tám là tự tại, chín là huệ giải, mười là trí dụng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát lúc mới được tam muội này thời được mười môn trí tạng quảng đại: một là trí chiếu sáng tất cả cõi Phật, hai là trí biết tất cả chúng sanh thọ sanh, ba là trí làm sự biến hóa khắp tam thế, bốn là trí vào khắp tất cả thân Phật, năm là trí thông đạt tất cả Phật pháp, sáu là trí nhiếp khắp tất cả tịnh pháp, bảy là trí khiến khắp tất cả chúng sanh nhập pháp thân, tám là trí hiện thấy tất cả pháp phổ nhãn thanh tịnh, chín là trí tất cả tự tại đến bị ngại, mười là trí an trụ tất cả pháp quảng đại khắp hết không thừa.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ tam muội này lại được mười thứ thân oai đức rất thanh tịnh: một là vì chiếu sáng bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới mà phóng bất khả thuyết bất khả thuyết vàng quang minh, hai là vì làm cho thế giới đều thanh tịnh mà phóng bất khả thuyết bất khả thuyết vàng quang minh vô lượng sắc tướng, ba là vì điều phục chúng sanh mà phóng bất khả thuyết bất khả thuyết vàng quang minh, bốn là vì thân cận tất cả chư Phật mà hóa làm bất khả thuyết bất khả thuyết thân, năm là vì thừa sự cúng dường tất cả chư Phật mà rưới bất khả thuyết bất khả thuyết các thứ mây hoa hương thù diệu, sáu là vì thừa sự cúng dường tất cả chư Phật và điều phục tất cả chúng sanh mà trong mỗi mỗi lỗ chun lông hóa làm bất khả thuyết bất khả thuyết các thứ âm nhạc, bảy là vì thành thực chúng sanh mà hiện bất khả thuyết bất khả thuyết vô lượng các thứ thần biến tự tại, tám là vì nơi chỗ tất cả chư Phật mười phương cầu thỉnh diệu pháp mà một bước vượt qua bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới, chín là vì làm cho tất cả chúng sanh, những ai nghe thấy đều chẳng luống uổng mà hiện bất khả thuyết bất khả thuyết sắc thân vô lượng tướng thanh tịnh không ai thấy được đánh, mười là vì khai thị vô lượng pháp bí mật cho chúng sanh mà phát bất khả thuyết bất khả thuyết âm thanh ngôn ngữ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát được mười thứ thân oai đức rất thanh tịnh này rồi, thời có thể làm cho chúng sanh được mười thứ viên mãn: Một là làm cho chúng sanh được thấy Phật, hai là làm cho chúng sanh

thâm tín nơi Phật, ba là làm cho chúng sanh được nghe pháp, bốn là làm cho chúng sanh biết có cõi Phật, năm là làm cho chúng sanh thấy thần biến của Phật, sáu là làm cho chúng sanh nhớ nghiệp đã tập hợp, bảy là làm cho chúng sanh định tâm viên mãn, tám là làm cho chúng sanh nhập Phật thanh tịnh, chín là làm cho chúng sanh phát bồ đề tâm, mười là làm cho chúng sanh viên mãn Phật trí.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát làm cho chúng sanh được mười thứ viên mãn rồi, lại vì chúng sanh mà làm mười thứ Phật sự. Những là dùng âm thanh làm Phật sự vì thành thực chúng sanh. Dùng sắc hình làm Phật sự vì điều phục chúng sanh. Dùng ức niệm làm Phật sự vì thanh tịnh chúng sanh. Dùng chân động thể giới làm Phật sự vì khiến chúng sanh lìa ác thú. Dùng phương tiện giác ngộ làm Phật sự vì khiến chúng sanh chẳng thất niệm. Dùng tướng trong mộng làm Phật sự vì khiến chúng sanh thường chánh niệm. Dùng phóng đại quang minh làm Phật sự vì nhiếp lấy khắp chúng sanh. Dùng tu tập bồ tát hạnh làm Phật sự vì làm cho chúng sanh trụ thẳng nguyên. Dùng thành đẳng chánh giác làm Phật sự vì làm cho chúng sanh biết pháp huyền. Dùng chuyên diệu pháp luân làm Phật sự, do vì đại chúng mà thuyết pháp chẳng lỗi thời. Dùng hiện trụ thọ mạng làm Phật sự vì điều phục tất cả chúng sanh. Dùng thị hiện nhập Niết Bàn làm Phật sự, vì biết các chúng sanh nhầm mỗi.

Trên đây là trí thiện xảo rõ biết tất cả cõi Phật trang nghiêm đại tam muội thứ bảy của đại Bồ Tát.

(2) Chư Phật tử! Thế nào là nhưэт thiết chúng sanh sai biệt thân đại tam muội của đại Bồ Tát?

Đại Bồ Tát trụ tam muội này được mười thứ vô sở trước: những là nơi tất cả cõi vô sở trước, nơi tất cả phương vô sở trước, nơi tất cả kiếp vô sở trước, nơi tất cả chúng vô sở trước, nơi tất cả pháp vô sở trước, nơi tất cả Bồ Tát vô sở trước, nơi tất cả Bồ Tát nguyện vô sở trước, nơi tất cả tam muội vô sở trước, nơi tất cả Phật vô sở trước, nơi tất cả địa vô sở trước.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát nơi tam muội này, nhập thế nào? khởi thế nào?

Đại Bồ Tát nơi tam muội này, nội thân nhập ngoại thân khởi, ngoại thân nhập nội thân khởi, đồng thân nhập dị thân khởi, dị thân nhập đồng thân khởi, nhọn thân nhập dẹt thân khởi, dẹt thân nhập long thân khởi, long thân nhập a tu la thân khởi, a tu la thân nhập thiên thân khởi, thiên thân nhập phạm vương thân khởi, phạm vương thân nhập dục giới thân khởi, thiên trung nhập địa ngục khởi, địa ngục nhập nhơn gian khởi, nhơn gian nhập loài khác khởi, ngàn thân nhập một thân khởi, một thân nhập ngàn thân khởi, na do tha thân nhập một thân khởi, một thân nhập na do tha thân khởi, trong chúng nam châu nhập trong chúng tây châu khởi, trong chúng tây châu nhập trong chúng bắc châu khởi, trong chúng bắc châu nhập trong chúng đông châu khởi, trong chúng đông châu nhập trong chúng ba châu kia khởi, trong chúng ba châu nhập trong chúng bốn châu khởi, trong chúng bốn châu nhập trong chúng tất cả biển sai biệt khởi, trong chúng tất cả biển sai biệt nhập trong chúng tất cả hải thân khởi, trong chúng tất cả hải thân nhập trong thủy đại khởi, trong thủy đại nhập trong địa đại khởi, trong địa đại nhập trong hỏa đại khởi, trong hỏa đại nhập trong phong đại khởi, trong phong đại nhập trong tất cả tứ đại khởi, trong tất cả tứ đại nhập trong pháp vô sanh khởi, trong pháp vô sanh nhập trong núi Tu Di khởi, trong núi Tu Di nhập trong bảy Bửu Sơn khởi, trong bảy Bửu Sơn nhập trong tất cả cây cỏ lùm rừng hắc sơn khởi, trong tất cả lùm rừng hắc sơn nhập trong tất cả diệu hương hoa bửu trang nghiêm khởi, trong tất cả trang nghiêm nhập trong tất cả chúng sanh thọ sanh nơi bốn châu thượng phương hạ phương khởi, trong tất cả chúng sanh thọ sanh nhập trong chúng sanh nơi Tiểu Thiên thế giới khởi, trong chúng sanh nơi Tiểu Thiên Thế Giới nhập trong chúng sanh nơi Trung Thiên Thế Giới khởi, trong chúng sanh nơi Trung Thiên thế giới nhập trong chúng sanh nơi Đại Thiên thế giới khởi, trong chúng sanh nơi trăm ngàn ức na do tha Đại Thiên thế giới nhập trong chúng sanh nơi vô số thế giới khởi, trong chúng sanh nơi vô số thế giới nhập trong chúng sanh nơi vô lượng thế giới khởi, nơi chúng sanh trong vô lượng thế giới nhập trong chúng sanh nơi vô biên thế giới khởi, trong chúng sanh nơi vô biên thế giới nhập trong chúng sanh nơi vô đẳng Phật độ khởi, trong chúng sanh nơi vô đẳng Phật độ nhập trong chúng sanh nơi bất khả số thế giới khởi, trong chúng sanh nơi bất khả số thế giới nhập trong chúng sanh nơi bất khả xưng thế giới

khởi, trong chúng sanh nơi bất khả xung thể giới nhập trong chúng sanh nơi bất khả tư thể giới khởi, trong chúng sanh nơi bất khả tư thể giới nhập trong chúng sanh nơi bất khả lượng thể giới khởi, trong chúng sanh nơi bất khả lượng thể giới nhập trong chúng sanh nơi bất khả thuyết thể giới khởi, trong chúng sanh nơi bất khả thuyết thể giới nhập trong chúng sanh nơi bất khả thuyết bất khả thuyết thể giới khởi, trong chúng sanh nơi bất khả thuyết bất khả thuyết thể giới nhập trong chúng sanh tạp nhiễm khởi, trong chúng sanh tạp nhiễm nhập trong chúng sanh thanh tịnh khởi, trong chúng sanh thanh tịnh nhập trong chúng sanh tạp nhiễm khởi, trong nhân xứ nhập trong nhĩ xứ khởi, trong nhĩ xứ nhập trong tỹ xứ khởi, trong tỹ xứ nhập trong thiết xứ khởi, trong thiết xứ nhập trong thân xứ khởi, trong thân xứ nhập trong ý xứ khởi, trong ý xứ nhập trong thân xứ khởi, trong tự xứ nhập trong tha xứ khởi, trong tha xứ nhập trong tự xứ khởi, trong một vi trần nhập trong vô số thể giới vi trần khởi, trong vô số thể giới vi trần nhập trong một vi trần khởi, trong Thanh Văn nhập trong Độc Giác khởi, trong Độc Giác nhập trong Thanh Văn khởi, trong tự thân nhập trong Phật thân khởi, trong Phật thân nhập trong tự thân khởi, một niệm nhập ức kiếp khởi, ức kiếp nhập một niệm khởi, đồng niệm nhập biệt thời khởi, biệt thời nhập đồng niệm khởi, tiền tế nhập hậu tế khởi, hậu tế nhập tiền tế khởi, tiền tế nhập trung tế khởi, trung tế nhập tiền tế khởi, tam thể nhập sát na khởi, sát na nhập tam thể khởi, chơn như nhập ngôn thuyết khởi, ngôn thuyết nhập chơn như khởi.

Ví như có người bị quỷ phá thân họ rung động chẳng tự an được, quỷ chẳng hiện thân mà làm cho thân người kia như vậy.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này tự thân nhập định tự thân khởi.

Ví như tử thi do chú lực mà hay chỗi dậy mà đi, cùng làm được các việc. Tử thi cùng chú dầu đều khác nhau mà có thể hòa hiệp làm những việc trên.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này, đồng cảnh nhập định dị cảnh khởi, dị cảnh nhập định đồng cảnh khởi.

Ví như Tỳ Kheo được tâm tự tại, hoặc một thân làm nhiều thân, hoặc nhiều thân làm một thân. Chẳng phải một thân mất mà nhiều thân sanh, cũng chẳng phải nhiều thân mất mà một thân sanh.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này, một thân nhập định nhiều thân khởi, nhiều thân nhập định một thân khởi.

Ví như đại địa đồng một vị mà sanh cỏ cây có nhiều vị khác nhau. Đất dầu không khác mà vị có sai khác.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này vẫn vô phân biệt, mà có một thứ nhập định nhiều thứ khởi, nhiều thứ nhập định một thứ khởi.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này được mười pháp xung tán chỗ ngợi khen. Những là: vì nhập chơn như nên gọi là Như Lai, vì giác ngộ tất cả pháp nên gọi là Phật, vì được tất cả thế gian ngợi khen nên gọi là Pháp Sư, vì biết tất cả pháp nên gọi là nhưث thiết trí, vì được tất cả thế gian quy y nên gọi là chỗ sở y, vì rõ thấu tất cả pháp phương tiện nên gọi là đạo sư, vì dẫn tất cả chúng sanh vào đạo nhưث thiết trí nên gọi là đại đạo sư, vì là đèn của tất cả thế gian nên gọi là quang minh, vì tâm chí viên mãn, nghĩa lợi thành tựu, chỗ làm đều xong, trụ trí vô ngại, phân biệt biết rõ tất cả pháp nên gọi là thập lực tự tại, vì thông đạt tất cả pháp luân nên gọi là bực nhưث thiết kiến.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này lại được mười thứ quang minh chói sáng. Những là được quang minh của tất cả Phật, vì cùng Phật bình đẳng. Được tất cả thế giới quang minh, vì có thể khắp

nghiêm tịnh. Được tất cả chúng sanh quang minh, vì điều đến điều phục. Được vô lượng vô úy quang minh vì pháp giới làm trường thuyết pháp. Được vô sai biệt quang minh, vì biết tất cả pháp không các thứ tánh. Được phương tiện quang minh, vì nơi ly dục tế của các pháp mà chứng nhập. Được chơn thiết quang minh, vì nơi ly dục tế của các pháp tâm bình đẳng. Được thần biến quang minh khắp tất cả thế gian, vì được Phật gia hộ hằng chẳng dứt. Được thiện tư duy quang minh, vì đèn bờ tự tại của tất cả Phật. Được nhưt thiết pháp chơn như quang minh vì nơi trong một lỗ chun lông khéo nói tất cả.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này được mười thứ vô sở tác. Những là thân nghiệp vô sở tác, ngữ nghiệp vô sở tác, ý nghiệp vô sở tác, thân thông vô sở tác, rõ pháp vô tánh vô sở tác, biết nghiệp chẳng hoại vô sở tác, vô sai biệt trí vô sở tác, vô sanh khởi trí vô sở tác, biết pháp không diệt vô sở tác, tùy thuận nơi văn chẳng hoại nơi nghĩa vô sở tác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này, vô lượng cảnh giới nhiều thứ sai khác. Những là một nhập nhiều khởi, nhiều nhập một khởi, đồng nhập dị khởi, dị nhập đồng khởi, tế nhập thô khởi, thô nhập tế khởi, đại nhập tiểu khởi, tiểu nhập đại khởi, thuận nhập nghịch khởi, nghịch nhập thuận khởi, không thân nhập có thân khởi, có thân nhập không thân khởi, vô tướng nhập hữu tướng khởi, hữu tướng nhập vô tướng khởi, trong khởi mà nhập, trong nhập mà khởi. Đây đều là cảnh giới tự tại của tam muội này.

Ví nhà huyền thuật trì chú được thành có thể hiện các thứ hình tướng sai biệt. Chú khác với huyền, mà có thể làm ra huyền. Chú chỉ là âm thanh, mà có thể làm ra các hình sắc cho nhãn thức biết, các thứ tiếng cho nhĩ thức biết, các thứ hương cho tỷ thức biết, các thứ vị cho thiệt thức biết, các thứ xúc cho thân thức biết, các cảnh giới cho ý thức biết.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này, trong đồng nhập định trong dị khởi, trong dị nhập định trong đồng khởi.

Ví như Đào Lợi thiên lúc đánh với A Tu La. Chư Thiên thắng trận. Vua A Tu La thân cao lớn bảy trăm do tuần dùng sức huyền thuật đem binh đội trăm ngàn người đồng thời chạy vào trong lỗ cộng sen để trốn.

Cũng vậy, đại Bồ Tát đã khéo thành tựu các huyền trí địa. Huyền trí tức là Bồ Tát, Bồ Tát tức là huyền trí. Vì thế nên có thể trong pháp vô sai biệt nhập định trong pháp sai biệt khởi định. Trong pháp sai biệt nhập định trong pháp vô sai biệt khởi định.

Ví như nhà nông gieo giống trong ruộng, hột giống ở dưới còn trái sanh ở trên.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ tam muội này, trong một nhập định trong nhiều khởi, trong nhiều nhập định trong một khởi.

Ví như xích bạch của nam nữ hòa hiệp, hoặc có chúng sanh thọ sanh trong đó, bấy giờ gọi là ca la lã. Từ đây tuần tự ở thai mẹ đủ mười tháng, do sức nghiệp lành nên tất cả chi phần đều được thành tựu, căn thân chẳng thiếu, tâm ý sáng suốt. Ca la lã kia với sáu căn thể trạng khác nhau, do nghiệp lực mà có thể làm cho kia thứ đệ thành tựu, thọ các thứ quả báo đồng dị loại.

Cũng vậy, đại Bồ Tát từ nhưt thiết trí ngôi ca la lã, do sức tín giải nguyện lần lần tăng trưởng, tâm Bồ Tát quảng đại nhiệm vận tự tại. Trong không nhập định trong có khởi, trong có nhập định trong không khởi.

Ví như long cung nương đất làm nền mà chẳng nương hư không. Ròng ở trong cung chẳng ở hư không mà có thể nổi mây đầy khắp hư không. Có người ngược xem hoặc thấy có cung điện, phải biết đó là

thành càn thát bà chẳng phải long cung. Dầu rồng ở dưới mà mây nổi trên không.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ tam muội này nơi vô tướng nhập nơi hữu tướng khởi nơi hữu tướng nhập nơi vô tướng khởi.

Ví như cung của Diệu Quang Đại Phạm Thiên Vương ở tên là nhứt thiết thế gian tối thắng thanh tịnh tạng. Trong cung lớn này thấy khắp Đại thiên thế giới: những tứ thiên hạ, cung của Thiên, Long bát bộ, chỗ ở của Nhơn gian và ba ác đạo, các núi Tu Di Sơn vân vân, biển cả sông lạch, bờ đầm, nguồn suối, thành ấp tụ lạc, rừng cây, các thú bửu. Những vật như vậy tột đến đại Luân Vi, nhân đến vi tế du trần trong hư không đều hiển hiện trong cung của Đại Phạm Vương, như bóng mặt hiện thấy trong gương sáng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ nơi nhứt thiết chúng sanh sai biệt thân đại tam muội này, biết các thứ cõi nước, thấy các thứ Phật độ, các thứ quả chứng, các thứ pháp thành, các thứ hạnh mãn, các thứ giải nhập, các thứ tam muội, khởi các thứ thần thông, được các thứ trí huệ, trụ các thứ sát na tế.

Đại Bồ Tát này đến mười thứ thần thông bị ngạn. Nhưng là đến chư Phật tận hư không biến pháp giới: thần thông bị ngạn. Đến Bồ Tát rốt ráo vô sai biệt tự tại thần thông bị ngạn. Đến hay phát khởi bồ tát quảng đại hạnh nguyện nhập Như Lai môn Phật sự: thần thông bị ngạn. Đến hay chấn động tất cả thế giới tất cả cảnh giới đều làm cho thanh tịnh: thần thông bị ngạn. Đến hay tự tại biết tất cả chúng sanh nghiệp quả bất tư nghì đều như huyễn hóa: thần thông bị ngạn. Đến hay tự tại biết các tam muội thô tế nhập xuất tướng sai biệt: thần thông bị ngạn. Đến hay dừng mãnh nhập cảnh giới Như Lai mà ở trong đó phát sanh đại nguyện: thần thông bị ngạn. Đến hay hóa làm Phật, hóa chuyển pháp luân điều phục chúng sanh, khiến sanh Phật chủng, khiến nhập Phật thừa mau được thành tựu: thần thông bị ngạn. Đến hay rõ biết bất khả thuyết tất cả văn cú bí mật mà chuyển pháp luân, khiến trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết bất khả thuyết pháp môn đều được thanh tịnh: thần thông bị ngạn. Đến chẳng nhờ ngày đêm năm tháng kiếp số, một niệm đều có thể thị hiện khắp tam thế: thần thông bị ngạn.

Trên đây là trí thiện xảo nhứt thiết chúng sanh sai biệt thân đại tam muội thứ tám của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! thế nào là pháp giới tự tại tam muội của đại Bồ Tát?

Đại Bồ Tát này nơi tự nhãn xứ nhãn đến tự ý xứ nhập tam muội, nên gọi là pháp giới tự tại.

Đại Bồ Tát nơi mỗi mỗi lỗ chun lông của tự thân mà nhập tam muội này, tự nhiên biết được các thế gian, biết các pháp thế gian, biết các thế giới, biết ức na do tha thế giới, biết a tăng kỳ thế giới, biết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới. Trong tất cả thế giới thấy có Phật xuất thế, Bồ Tát chúng hội thấy đều đồng đủ, quang minh thanh tịnh, thuần thiện không tạp, trang nghiêm rộng lớn, các thứ châu báu dùng để nghiêm sức.

Bồ Tát trong các thế giới này không ngớt tu hạnh bồ tát hoặc một kiếp, trăm kiếp, ngàn kiếp, ức kiếp, trăm ngàn ức na do tha kiếp, vô số kiếp, vô lượng kiếp, vô biên kiếp, vô đẳng kiếp, bất khả số kiếp, bất khả xưng kiếp, bất khả tư kiếp, bất khả lượng kiếp, bất khả thuyết kiếp, bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp.

Bồ Tát lại ở trong vô lượng kiếp như vậy mà trụ nơi tam muội này: cũng nhập, cũng khởi, cũng thành tựu thế giới, cũng điều phục chúng sanh, cũng rõ khắp pháp giới, cũng biết khắp tam thế, cũng diễn thuyết các pháp, cũng hiện đại thần thông các thứ phương tiện vô trước vô ngại, vì nơi pháp giới được tự tại. Khéo phân biệt nhãn, khéo phân biệt nhĩ, tỷ, thiệt, thân, khéo phân biệt ý. Các thứ sai biệt chẳng đồng như vậy đều khéo phân biệt tột ngàn mé.

Bồ Tát khéo thấy và biết như vậy rồi, có thể sanh khởi mười ngàn ức đà la ni pháp quang minh, thành tựu mười ngàn ức hạnh thanh tịnh, chứng được mười ngàn ức thiện căn, viên mãn mười ngàn ức thần thông, hay nhập mười ngàn ức tam muội, thành tựu mười ngàn ức thần lực, trưởng dưỡng mười ngàn ức công lực, viên mãn mười ngàn ức thâm tâm, vận động mười ngàn ức lực trí, thị hiện mười ngàn ức thần biến, đầy đủ mười ngàn ức bồ tát vô ngại, viên mãn mười ngàn ức bồ tát trợ đạo, chức nhóm mười ngàn ức bồ tát tạng, chiếu sáng mười ngàn ức bồ tát phương tiện, diễn thuyết mười ngàn ức các nghĩa, thành tựu mười ngàn ức các nguyện, xuất sanh mười ngàn ức hồi hướng, tịnh tu mười ngàn ức bồ tát chánh vị, minh liễu mười ngàn ức pháp môn, khai thị mười ngàn ức diễn thuyết, tu trị mười ngàn ức bồ tát thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lại có vô số công đức, vô lượng công đức, vô biên công đức, vô đẳng công đức, bất khả số công đức, bất khả xưng công đức, bất khả tư công đức, bất bất khả lượng công đức, bất khả thuyết công đức, vô tận công đức.

Chư Phật tử! Bồ Tát này nơi công đức như vậy đều đã làm xong, đều đã chứa nhóm, đều đã trang nghiêm, đều đã thanh tịnh, đều đã suốt thấu, đều đã nhiếp thọ, đều đã xuất sanh, đều đáng khen ngợi, đều được kiên cố, đều đã thành tựu.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ tam muội này được đông phương mười ngàn vô số Phật sát vi trần số danh hiệu chư Phật nhiếp thọ. Mỗi mỗi danh hiệu Phật này lại có mười ngàn vô số Phật sát vi trần số Phật đều riêng khác. Như đông phương, chín phương kia cũng như vậy.

Chư Phật đó đều hiện ra trước mặt Bồ Tát. Vì Bồ Tát mà hiện cõi thanh tịnh của chư Phật, vì nói vô lượng thân của chư Phật, vì nói nan tư nhân của chư Phật, vì nói vô lượng nhĩ của chư Phật, vì nói tỷ thanh tịnh của chư Phật, vì nói thiết thanh tịnh của chư Phật, vì nói tâm vô trụ của chư Phật, vì nói thần thông vô thượng của chư Phật, khiến tu vô thượng bồ đề của Phật, khiến được âm thanh thanh tịnh của Phật, khai thị pháp luân bất thối của Phật, hiển thị vô biên chúng hội của Phật, khiến nhập vô biên bí mật của Phật, tán thán tất cả thiện căn của Phật, khiến nhập pháp bình đẳng của Phật, tuyên nói tam thể chủng tánh của Phật, thị hiện vô lượng sắc tướng của Phật, xiển dương pháp hộ niệm của Phật, diễn sướng pháp âm vi diệu của Phật, biện minh thế giới của tất cả chư Phật, tuyên dương tam muội của tất cả chư Phật, thị hiện chúng hội thứ đệ của chư Phật, hộ trì pháp bất tư nghi của chư Phật, nói tất cả pháp đường như huyền hóa, thuyết minh pháp tánh không động chuyển, khai thị tất cả pháp luân vô thượng, khen ngợi vô lượng công đức của Phật, khiến vào tất cả những mây tam muội, khiến biết tâm đó như huyền như hóa vô biên vô tận.

Chư Phật tử! Lúc đại Bồ Tát trụ nơi pháp giới tự tại tam muội này, mười phương kia, mỗi phương đều có mười ngàn vô số Phật sát vi trần số danh hiệu Như Lai, trong mỗi mỗi danh hiệu đều có mười ngàn vô số Phật sát vi trần số Phật đồng thời hộ niệm cho Bồ Tát này được vô biên thân, cho Bồ Tát này được tâm vô ngại, cho Bồ Tát này nơi tất cả pháp được không vong niệm, cho Bồ Tát này nơi tất cả pháp được huệ quyết định, cho Bồ Tát này càng thêm sáng suốt nơi tất cả pháp đều lãnh thọ được, cho Bồ Tát này nơi tất cả pháp đều có thể hiểu rõ, cho Bồ Tát này các căn mạnh mẽ nơi pháp thần thông đều được thiện xảo, cho Bồ Tát này cảnh giới vô ngại đi khắp pháp giới hằng chẳng nghỉ, cho Bồ Tát này được trí vô ngại rốt ráo thanh tịnh, cho Bồ Tát này dùng sức thần thông trong tất cả thế giới thị hiện thành Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ tam muội này được mười thứ “hải “. Những là được chư Phật hải, vì đều xem thấy. Được chư pháp hải, vì hay dùng trí huệ trọn biết rõ. Được chúng sanh hải, vì trọn điều phục. Được chư sát hải, vì dùng thần thông vô tác đều qua đến. Được công đức hải, vì tất cả tu hành trọn viên mãn. Được thần thông hải, vì hay rộng thị hiện khiến khai ngộ. Được chư căn hải, vì những căn tánh chẳng đồng đều khéo biết. Được chư tâm hải, vì biết vô lượng tâm chủng loại sai biệt của tất cả chúng sanh. Được chư hạnh hải, vì hay dùng nguyện lực đều viên mãn. Được chư nguyện hải, vì đều làm cho thành tựu trọn thanh tịnh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát được mười thứ “hải” “rồi, lại được mười thứ thù thắng: một là trong tất cả chúng sanh rất là đệ nhất. Hai là trong tất cả chư thiên rất là thù đặc. Ba là trong tất cả Phạm Vương rất tốt tự tại. Bốn là nơi các thế gian không chỗ nhiễm trước. Năm là tất cả thế gian không gì che chói được. Sáu là tất cả các ma chẳng mê loạn được. Bảy là vào khắp các loài không bị chướng ngại. Tám là mọi nơi thọ sanh biết chẳng kiên cố. Chín là tất cả Phật pháp đều được tự tại. Mười là tất cả thần thông đều hay thị hiện.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đã được mười thứ thù thắng, lại được mười thứ “lực” “ở trong chúng sanh giới tu tập các hạnh: một là sức dũng kiện, vì điều phục thế gian. Hai là sức tinh tấn, vì hằng chẳng thối chuyển. Ba là sức vô trước, vì lia các cấu nhiễm. Bốn là sức tịch tịnh, vì không tránh luận nơi tất cả pháp. Năm là sức nghịch thuận, vì nơi tất cả pháp tâm tự tại. Sáu là sức pháp tánh, vì trong các nghĩa được tự tại. Bảy là sức vô ngại vì trí huệ quảng đại. Tám là sức vô úy vì khéo thuyết pháp. Chín là sức biện tài, vì khéo thọ trì các pháp. Mười là sức khai thị, vì trí huệ vô biên.

Chư Phật tử! Mười thứ “lực” “này là sức quảng đại, sức tối thắng, sức không ai xô dẹp được, sức vô lượng, sức khéo chứa nhóm, sức bất động, sức kiên cố, sức trí huệ, sức thành tựu, sức thắng định, sức thanh tịnh, sức rất thanh tịnh, sức pháp thân, sức pháp quang minh, sức pháp đẳng, sức pháp môn, sức không bị phá hoại, sức rất dũng mãnh, sức đại trọng phụ, sức thiện tượng phụ tu tập, sức thành chánh giác, sức quá khứ chứa nhóm thiện căn, sức an trụ vô lượng thiện căn, sức trụ Như Lai lực, sức tâm tư duy, sức tăng trưởng Bồ Tát hoan hỷ, sức xuất sanh Bồ Tát tịnh tín, sức tăng trưởng Bồ Tát dũng mãnh, sức do Bồ Đề tâm sanh, sức Bồ Tát thanh tịnh thâm tâm, sức Bồ Tát thù thắng thâm tâm, sức Bồ Tát thiện căn huân tập, sức cự cánh các pháp, sức thân vô ngại, sức nhập pháp môn phương tiện thiện xảo, sức diệu pháp thanh tịnh, sức an trụ thế lực lớn tất cả thế gian chẳng khuynh động được, sức tất cả chúng sanh không ai che chói được.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này nơi vô lượng pháp công đức như vậy, hay thành tựu, hay viên mãn, hay chiếu minh, hay cụ túc, hay khắp cụ túc, hay quảng đại, hay kiên cố, hay tăng trưởng, hay tịnh trị, hay khắp tịnh trị.

Về những công đức biên tế, trí huệ biên tế, tu hành biên tế, pháp môn biên tế, tự tại biên tế, khổ hạnh biên tế, thành tựu biên tế, thanh tịnh biên tế, xuất ly biên tế, pháp tự tại biên tế của đại Bồ Tát này không ai có thể nói được.

Bồ Tát này chỗ chứng đắc, chỗ thành tựu, chỗ xu nhập, chỗ hiện tiền, chỗ có cảnh giới, chỗ có quan sát, chỗ có chứng nhập, chỗ có thanh tịnh, chỗ có liễu tri, chỗ có kiến lập tất cả pháp môn, trong bất khả thuyết kiếp không thể nói hết được.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này có thể rõ biết vô số vô lượng vô biên vô đẳng bất khả số bất khả xưng bất khả tư bất khả lượng bất khả thuyết bất khả thuyết bất khả thuyết tất cả tam muội. Cảnh giới của mỗi mỗi tam muội đó quảng đại vô lượng. Trong cảnh giới đó hoặc nhập, hoặc xuất, hoặc trụ, chỗ có tướng trạng, chỗ có thị hiện, chỗ có hành xử, chỗ có đẳng lưu, chỗ có tự tánh, chỗ có trừ diệt, chỗ có xuất ly, tất cả như vậy đều thấy rõ cả.

Ví như cung của đại Long Vương nơi ao A Nậu Đạt chảy ra thành bốn con sông lớn, không đục, không tạp, không cấu uế, màu sắc thanh tịnh dường như hư không. Bốn mặt ao, mỗi phía có một cửa sông, chảy ra thành bốn con sông. Nơi cửa Tượng Khẩu chảy ra thành sông Hằng Già. Nơi cửa Sư Tử Khẩu chảy ra thành sông Tu Đà. Nơi

cửa Ngưu Khẩu chảy ra thành sông Tín Độ. Nơi cửa Mã Khẩu chảy ra thành sông Phược Sô. Nơi cửa sông Hằng Già chảy ra cát bạc. Cửa sông Tu Đà chảy ra cát kim cương. Cửa sông Tín Độ chảy ra cát

vàng. Cửa sông Phục Sơ chảy ra cát lưu ly. Cửa sông Hằng Già màu bạc. Cửa sông Tư Đà màu kim cương. Cửa sông Tín Độ màu vàng. Cửa sông Phục Sơ màu lưu ly. Mỗi cửa sông rộng một do tuần.

Nước nơi bốn cửa sông chảy quanh ao A Nậu Đạt bảy vòng rồi theo phương vị mà chảy ra bốn phía, nổi sóng cuộn cuộn chảy thẳng ra biển.

Nơi dòng nước của bốn sông chảy quanh ao, có thiên bửu hiệp thành bốn thứ hoa sen xanh, vàng, đỏ, trắng, hương thơm lạ lùng ngào ngạt, diệu sắc thanh tịnh. Những cánh hoa, những đài nhụy đều là các thứ báu tự nhiên chói suốt, đều phóng ánh sáng chiếu hiện lẫn nhau.

Ao A Nậu Đạt chu vi rộng lớn năm mươi do tuần, những cát báu trải khắp đáy ao, nghiêm sức với những châu ma ni, bờ ao trang nghiêm bằng vô lượng diệu bửu, diệu hương chiên đàn rải khắp trong đó. Bốn thứ hoa sen và các hoa báu khác đều có khắp ao. Gió thoảng đưa hương khí đi xa. Rừng hoa cây báu bao quanh ao. Lúc

mặt nhật mọc thấy đều chiếu sáng. Ao và sông cùng tất cả vật chiếu chói lẫn nhau thành lưới quang minh. Các vật này, hoặc xa, hoặc gần, hoặc cao, hoặc thấp, hoặc rộng, hoặc hẹp, hoặc thô, hoặc tế, nhẵn đến rất nhỏ như một hạt cát, một hạt bụi đều là diệu bửu quang minh chói sáng. Tất cả vật đều có hiện bóng mặt nhật. Các vật này cũng hiện bóng lẫn nhau. Các bóng ấy không thêm không bớt, chẳng phải hiệp, chẳng phải tan, đều như bản chất mà được thấy rõ.

Chư Phật tử! Như ao A Nậu Đạt, nơi bốn cửa chảy ra bốn con sông, thẳng vào biển.

Cũng vậy, đại Bồ Tát từ tứ biện tài phát sanh các hạnh rốt ráo vào nơi biển nhưt thiết trí.

Như sông Hằng Già từ Tượng Khẩu màu bạc chảy ra cát bạc.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng nghĩa biện tài thuyết tất cả nghĩa môn của Đức Như Lai đã nói, xuất sanh tất cả bạch pháp thanh tịnh rốt ráo vào nơi biển trí vô ngại.

Như sông Tư Đà từ Sư Tử Khẩu màu kim cương chảy ra cát kim cương.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng pháp biện tài vì tất cả chúng sanh mà nói câu kim cương dẫn ra trí kim cương rốt ráo vào nơi biển trí vô ngại.

Như sông Tín Độ từ Ngưu Khẩu màu vàng chảy ra cát vàng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng huân từ biện tài thuyết duyên khởi phương tiện tùy thuận thế gian, khai ngộ chúng sanh khiến đều hoan hỉ điều phục thành thực, rốt ráo vào nơi biển duyên khởi phương tiện.

Như sông Phục Sơ từ Mã Khẩu màu lưu ly chảy ra cát lưu ly.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng vô tận biện tài mưa trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết diệu pháp, làm cho người nghe đều được gọi nhần rốt ráo vào nơi biển Phật pháp.

Như bốn con sông chảy quanh ao A Nậu Đạt rồi đều theo phương vị chảy thẳng ra biển.

Cũng vậy, đại Bồ Tát thành tựu tùy thuận thân nghiệp, khẩu nghiệp, ý nghiệp. Thành tựu trí làm tiên đạo cho thân nghiệp, ngữ nghiệp, ý nghiệp. Tuôn khắp bốn phương rốt ráo vào nơi biển nhưt thiết trí.

Chư Phật tử! Những gì gọi là Bồ Tát bốn phương? Những là thấy tất cả Phật mà được khai ngộ, nghe tất cả pháp thọ trì chẳng quên, đầy đủ tất cả hạnh ba la mật, đại bi thuyết pháp làm đầy đủ cho chúng sanh.

Như bốn con sông chảy quanh ao, trong đó mọc đầy những bốn thứ hoa sen: xanh, vàng, đỏ, trắng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trong chặng phát tâm bồ đề chẳng rời bỏ chúng sanh, thuyết pháp điều phục khiến điều viên mãn vô lượng tam muội thấy cõi nước Phật trang nghiêm thanh tịnh.

Như cây báu bao quanh ao A Nậu Đạt.

Cũng vậy, đại Bồ Tát hiện cõi nước Phật trang nghiêm, làm cho chúng sanh xu hướng bồ đề.

Như ao A Nậu Đạt rộng năm mươi do tuần, nước ao trong sạch không đục.

Cũng vậy, đại Bồ Tát tâm bồ đề rộng vô lượng vô biên, đầy đủ thiện căn thanh tịnh không nhơ.

Như ao A Nậu Đạt dùng vô lượng bửu trang nghiêm nơi bờ, hương chiên đàn rải đầy khắp trong đó.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng trăm ngàn ức muôn thứ trí bửu trang nghiêm ở đại nguyện bồ đề tâm, khắp rải tất cả những pháp lành diệu hương.

Như ao A Nậu Đạt, cát vàng trải khắp đáy ao, châu ma ni xen lẫn trang nghiêm.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng trí huệ vi diệu quán sát cùng khắp, bất tư nghi pháp hữu bồ tát giải thoát xen lẫn trang nghiêm, được vô ngại quang minh nơi tất cả pháp, trụ nơi chỗ trụ của tất cả Phật, nhập nơi tất cả phương tiện thâm thâm.

Như Long Vương nơi ao A Nậu Đạt khỏi hẳn những nhiệt não của loài rồng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát khỏi hẳn tất cả ưu não của thế gian. Dầu hiện thọ sanh mà không nhiễm trước.

Như bốn sông lớn thấm nhuần khắp mặt đất, rồi chảy vào biển.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng bốn sông trí huệ thấm nhuần Trời, Người, Sa Môn, Bà La Môn, làm cho họ đều vào nơi biển trí huệ vô thượng bồ đề. Dùng bốn thứ lực để trang nghiêm:

Một là sông nguyện trí: cứu hộ điều phục tất cả chúng sanh thường không ngớt nghỉ.

Hai là sông trí ba la mật tu hạnh bồ đề lợi ích chúng sanh, quá khứ, vị lai, hiện tại nối tiếp vô tận rót vào nơi biển trí của chư Phật.

Ba là sông trí tam muội của Bồ Tát vô số tam muội dùng làm trang nghiêm thấy tất cả Phật vào nơi biển chư Phật.

Bốn là sông trí đại bi, đại bi tự tại cứu khắp chúng sanh, phương tiện nhiếp lấy không thôi nghỉ, tu hành môn công đức bí mật rót vào nơi biển lớn thập lực.

Như bốn sông lớn từ ao A Nậu Đạt chảy ra vô tận thẳng vào đến biển.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng sức đại nguyện tu hạnh Bồ Tát, tri kiến tự tại vô tận, rót vào nơi biển

nhứt thiết trí.

Như bốn sông lớn chảy vào biển, không gì có thể ngăn chướng cho chảy vào biển được.

Cũng vậy, đại Bồ Tát thường siêng tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền, thành tựu tất cả trí huệ quang minh, trụ nơi pháp bồ đề của tất cả Phật, vào Phật trí không chướng ngại.

Như bốn sông lớn chảy thẳng vào biển, trải qua nhiều kiếp vẫn không nhàm mỏi.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng hạnh nguyện Phổ Hiền tu hạnh bồ tát tột kiếp vị lai vào biển Như Lai chẳng nhàm mỏi.

Như lúc mặt nhứt mộc, trong ao A Nậu Đạt, cát bạc, cát vàng, các kim cương, cát lưu ly và các thứ bửu vật khác đều có bóng mặt nhứt hiện trong đó. Những cát bạc, vàng, kim cương, lưu ly và tất cả bửu vật cũng đều xoay vần hiện bóng nhau không trở ngại.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ tam muội này, trong mỗi mỗi lỗ lông nơi thân đều thấy bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số chư Phật Như Lai, cũng thấy cõi nước đạo tràng và chúng hội của chư Phật đó. Nơi mỗi Đức Phật, Bồ Tát này nghe pháp thọ trì, tín giải, cúng dường, đều trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết ức na do tha kiếp, mà chẳng tưởng niệm thời tiết dài vẫn. Những chúng hội đó cũng không bị chật hẹp.

Tại sao vậy?

Vì Bồ Tát này dùng tâm vi diệu nhập vô biên pháp giới, vì nhập vô đẳng nghiệp quả sai biệt, vì nhập cảnh giới tam muội bất tư nghị, vì nhập cảnh giới tư duy bất tư nghị, vì nhập cảnh giới tự tại của chư Phật, vì được tất cả Phật hộ niệm, vì được tất cả Phật hộ niệm, vì được đại thân biến của tất cả Phật, vì được thập lực khó biết khó được của chư Phật, vì nhập cảnh giới hạnh viên mãn của Phổ Hiền Bồ Tát, vì được sức thần thông không mỏi nhọc của tất cả Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dầu có thể ở nơi chánh định xuất nhập trong một niệm, nhưng cũng chẳng bỏ thời gian lâu ở trong định, cũng không chấp trước. Dầu nơi cảnh giới không chỗ y trụ, nhưng cũng chẳng bỏ tất cả cảnh sở duyên. Dầu khéo nhập sát na tế tam muội, nhưng vì lợi ích chúng sanh mà hiện Phật thân thông không nhàm đủ. Dầu vào khắp pháp giới mà chẳng có ngăn mé. Dầu không sở trụ không có xứ sở, nhưng luôn xu nhập đạo nhứt thiết trí, dùng sức biến hóa vào khắp trong vô lượng chúng sanh, trang nghiêm đầy đủ tất cả thế giới. Dầu rời diên đảo phân biệt thế gian, vượt khỏi tất cả bực phân biệt, cũng chẳng bỏ tất cả các tướng. Dầu hay đầy đủ phương tiện thiện xảo, mà rốt ráo thanh tịnh. Dầu chẳng phân biệt các bực Bồ Tát, mà đều đã khéo nhập các bực.

Ví như hư không dầu hay dung thọ tất cả các vật, mà chẳng rời có và không.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dầu vào khắp tất cả thế gian mà rời tướng thế gian. Dầu siêng độ tất cả chúng sanh mà rời tướng chúng sanh. Dầu sâu biết tất cả pháp mà rời tướng các pháp. Dầu thích thấy chư Phật mà rời tướng chư Phật. Dầu khéo nhập các thứ tam muội mà biết tất cả pháp tự tánh đều như không chỗ nhiệm trước. Dầu dùng vô biên biện tài diễn vô tận pháp cú mà tâm luôn trụ nơi pháp lia vẫn tự. Dầu thích quán sát pháp không ngôn thuyết mà luôn thị hiện âm thanh thanh tịnh. Dầu trụ tất cả pháp tế ly ngôn mà luôn thị hiện các thứ sắc tướng. Dầu giáo hóa chúng sanh mà biết tất cả pháp rốt ráo tánh không. Dầu siêng tu đại bi độ thoát chúng sanh mà biết chúng sanh giới vô tận vô tán. Dầu rõ thấu pháp giới thường trụ bất biến mà dùng tam luân điều phục chúng sanh luôn chẳng thôi nghỉ. Dầu thường an trụ chỗ trụ của Như Lai, mà trí huệ thanh tịnh tâm không sợ hãi phân biệt diễn thuyết các thứ pháp,

chuyển pháp luân thường chẳng thôi nghỉ.

Trên đây là trí thiện xảo pháp giới tự tại đại tam muội thứ chín của đại Bồ Tát.

(3) Chư Phật tử! Thế nào là vô ngại luân tam muội của đại Bồ Tát?

Lúc đại Bồ Tát nhập tam muội này thời trụ nơi thân nghiệp vô ngại, ngữ nghiệp vô ngại, ý nghiệp vô ngại. Trụ nơi Phật độ vô ngại. Được trí vô ngại thành tựu chúng sanh. Được trí vô ngại điều phục chúng sanh. Phóng quang minh vô ngại. Hiện lưới quang minh vô ngại. Bày biến hóa vô ngại quảng đại. Chuyển pháp luân vô ngại thanh tịnh. Được Bồ Tát vô ngại tự tại. Vào khắp Phật lực, trụ khắp Phật trí. Làm chỗ làm của Phật. Tịnh chỗ tịnh của Phật. Hiện Phật thân thông. Làm cho Phật hoan hỷ. Thật hành hạnh Như Lai. Trụ đạo Như Lai. Thường được gần gũi vô lượng Phật. Làm những Phật sự. Nối thành Phật chủng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát đã trụ nơi tam muội này rồi, quán nhưt thiết trí, tổng quán nhưt thiết trí, biệt quán nhưt thiết trí, tùy thuận nhưt thiết trí, hiển thị nhưt thiết trí, phan duyên nhưt thiết trí, kiến nhưt thiết trí, tổng kiến nhưt thiết trí, biệt kiến nhưt thiết trí. Nơi hạnh nguyện quảng đại của Phổ Hiền Bồ Tát, nơi tâm quảng đại, hạnh quảng đại, sở xu quảng đại, sở nhập quảng đại, quang minh quảng đại, xuất hiện quảng đại, hộ niệm quảng đại, biến hóa quảng đại, đạo quảng đại của Phổ Hiền Bồ Tát, chẳng dứt, chẳng lui, chẳng thối, chẳng đổi, không mỗi, không bỏ, không tán, không loạn, thường tăng tấn hằng tiếp nối.

Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát này ở trong các pháp thành tựu đại nguyện, phát hành đại thừa, vào nơi biên Phật pháp đại phương tiện, dùng sức nguyện thù thắng nơi chỗ sở hành của Bồ Tát, trí huệ chiếu sáng đều được thiện xảo. Đây đủ Bồ Tát thân thông biến hóa, khéo hay hộ niệm tất cả chúng sanh như chỗ hộ niệm của tam thế chư Phật. Với các chúng sanh hằng khởi đại bi. Thành tựu pháp chẳng biến dị của Như Lai.

Ví như có người đem châu ma ni để trong lớp lụa màu, châu ma ni dầu đồng màu với lụa nhưng chẳng bỏ bản chất.

Cũng vậy, đại Bồ Tát thành tựu trí huệ dùng làm tâm bửu, quán nhưt thiết trí đều khắp hiện rõ, nhưng chẳng bỏ hạnh Bồ Tát.

Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát phát thệ nguyện lớn lợi ích tất cả chúng sanh, độ thoát tất cả chúng sanh, thừa sự tất cả chư Phật, nghiêm tịnh tất cả thế giới, an ủi chúng sanh thâm nhập biến pháp. Vì tịnh chúng sanh giới mà hiện đại tự tại. Cấp thí chúng sanh chiếu khắp thế gian. Vào nơi vô biên pháp môn huyền hóa, chẳng lui, chẳng chuyển, không mỗi, không nhàm.

Ví như hư không chứa giữ các thế giới, hoặc thành hoặc trụ, không nhàm không mỗi, không gãy không hư, không tan không hoại, không biến không khác, không có sai biệt, chẳng bỏ tự tánh.

Tại sao vậy? Vì tự tánh của hư không là như vậy.

Cũng thế, đại Bồ Tát lập vô lượng đại nguyện độ tất cả chúng sanh tâm không nhàm mỗi.

Ví như Niết Bàn, tam thế vô lượng chúng sanh diệt độ trong đó, trọn không nhàm mỗi. Tại sao vậy? Vì tất cả pháp bản tánh thanh tịnh gọi đó là Niết Bàn, thời đâu có sự nhàm mỗi ở trong đó.

Cũng vậy, đại Bồ Tát vì muốn độ thoát tất cả chúng sanh đều làm cho xuất ly mà hiện ra đời nên không

bao giờ có tâm nhằm mỗi.

Như nhứt thiết trí hay làm cho tam thế tất cả Bồ Tát đã sẽ và hiện nay sanh vào nhà chur Phật, hẳn đến làm cho thành vô thượng bồ đề trọn không nhằm mỗi. Tại sao vậy? Vì nhứt thiết trí cùng pháp giới không hai, vì nơi tất cả pháp vô sở trước.

Cũng vậy, đại Bồ Tát tâm bình đẳng trụ nhứt thiết trí thời đâu có tâm nhằm mỗi.

Chur Phật tử! Đại Bồ Tát này có một liên hoa. Liên hoa đó rộng lớn tột thập phương tể, dùng bất khả thuyết cánh, bất khả thuyết bửu, bất khả thuyết hương để trang nghiêm. Bất khả thuyết bửu đó lại đều thị hiện các thứ bửu thanh tịnh đẹp tốt rất khéo an trụ. Hoa đó thường phóng quang minh nhiều màu, chiếu khắp mười phương tất cả thế giới không chỗ chướng ngại. Chơn kim làm lưới giăng trùm trên hoa. Linh báu lay nhẹ vang tiếng hòa dịu. Tiếng linh diễn sướng pháp nhứt thiết trí.

Liên hoa lớn này đầy đủ sự trang nghiêm thanh tịnh của Như Lai. Là chỗ phát khởi của tất cả thiện căn, tiêu biểu sự cát tường, chỗ hiện của thần lực, có mười ngàn vô số công đức thanh tịnh diệu đạo Bồ Tát làm thành, tâm nhứt thiết trí lưu xuất. Bóng của chur Phật mười phương hiện rõ trong đó. Thế gian chiêm ngưỡng xem như tháp của Phật. Chúng sanh ngó thấy đều lễ kính. Từ chỗ hay thấu rõ huyền chánh pháp sanh ra. Tất cả thế gian chẳng ví dụ được.

Đại Bồ Tát ngồi kiết già trên liên hoa này, thân cân xứng với hoa. Thần lực của chur Phật gia hộ làm cho nơi thân của Bồ Tát, mỗi mỗi lỗ lông đều phóng ra trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số quang minh. Mỗi mỗi quang minh hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số châu ma ni. Châu ma ni này đều gọi là phổ quanh minh tạng, trang nghiêm với nhiều sắc tướng, thành tựu do vô lượng công đức. Các báu và hoa làm màn lưới giăng che phía trên. Rải trăm ngàn ức na do tha diệu hương thù thắng. Trang nghiêm với vô lượng sắc tướng. Lại hiện lọng báu trang nghiêm bất tư nghì dùng cho phía trên.

Mỗi mỗi châu ma ni đều hiện trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số tòa liên hoa tạng sư tử. Mỗi mỗi tòa sư tử hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số quang minh. Mỗi mỗi quang minh hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số sắc tướng. Mỗi mỗi sắc tướng hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số quang minh luân. Mỗi mỗi quang minh luân hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số hoa tỳ lô giá na ma ni bửu. Mỗi mỗi hoa hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số đài. Mỗi mỗi đài hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số Đức Phật. Mỗi mỗi Đức Phật hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số thần biến. Mỗi mỗi thần biến tịnh trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số chúng sanh. Trong mỗi loài chúng sanh hiện trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số chur Phật tự tại. Mỗi mỗi tự tại rưới trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số Phật pháp. Mỗi mỗi Phật pháp có trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số tu đa la. Mỗi mỗi tu đa la thuyết trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số pháp môn. Mỗi mỗi pháp môn có trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số kim cang trí, chỗ nhập pháp luân sai biệt, ngôn từ riêng khác. Diễn thuyết mỗi mỗi pháp luân thành thực trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số chúng sanh giới. Mỗi mỗi chúng sanh giới có trăm muôn ức na do tha bất khả thuyết Phật sát vi trần số chúng sanh, ở trong Phật pháp mà được điều phục.

Chur Phật tử! Đại Bồ Tát trụ tam muội này thị hiện cảnh giới thần thông vô lượng biến hóa như vậy, đều biết như huyền trọn không nhiễm trước. An trụ trong vô biên bất khả thuyết pháp tự tánh thanh tịnh pháp giới thiết tướng Như Lai chủng tánh vô ngại tể, không đến không đi, chẳng sau chẳng trước, rất sâu không đáy, hiện lượng mà được, dùng trí tự vào chẳng do người khác khai ngộ, tâm chẳng mê loạn cũng không phân biệt. Được sự khen ngợi của tam thế chur Phật, lưu xuất từ Phật lực. Vào cảnh giới của tất cả

Phật, thể tánh như thiết, tịnh nhãn hiện chứng, huệ nhãn thấy khắp, thành tựu Phật nhãn, là đèn sáng của thế gian. Đi nơi cảnh giới sở tri của trí nhãn. Hay rộng khai thị pháp môn vi diệu, thành bồ đề tâm, đến thắng tướng phu. Không chướng ngại với tất cả cảnh giới. Nhập chủng tánh trí, phát sanh các trí. Rời khỏi sanh pháp thế gian mà hiện thọ sanh, thân thông biến hóa phương tiện điều phục. Tất cả như vậy đều thiện xảo. Công đức, giải, nguyện đều thanh tịnh, rất tốt vi diệu đầy đủ viên mãn. Trí huệ quảng đại như hư không. Hay khéo quán sát cảnh giới của chư Thánh, Tín, hạnh, nguyện, lực kiên cố bất động. Công đức vô tận được thế gian khen ngợi. Nơi tạng sở quán của tất cả Phật, chỗ đại bồ đề biến như thiết trí, nhóm các diệu bửu làm bực đại trí. Dường như liên hoa tự tánh thanh tịnh. Chúng sanh xem thấy thời đều vui mừng đều được lợi ích. Trí quang chiếu khắp thấy vô lượng Phật. Tịnh tất cả pháp chỗ làm tịch tịnh. Nơi pháp chư Phật rất ráo vô ngại, hằng dùng phương tiện trợ Phật bồ đề. Trong hạnh công đức mà được xuất sanh đủ trí Bồ Tát, làm thủ Bồ Tát, được sự chung hộ niệm của tất cả chư Phật, được Phật oai thần, thành Phật pháp thân, niệm lực khó nghĩ bàn. Nơi cảnh một duyên mà không sợ duyên. Hạnh rộng lớn vô tướng vô ngại, khắp cả pháp giới vô lượng vô biên. Bồ đề được chứng dường như hư không, chẳng có ngăn mé, không bị phục trước. Khắp làm lợi ích cho các thế gian. Thiện căn chảy vào biển như thiết trí. Đều hay thông đạt vô lượng cảnh giới. Đã khéo thành tựu pháp bố thí thanh tịnh. Trụ tâm Bồ Tát, tịnh giống bồ tát. Hay tùy thuận sanh chư Phật bồ đề. Nơi pháp chư Phật đều được thiện xảo. Đủ hạnh vi diệu thành sức kiên cố. Oai thần tự tại của tất cả chư Phật, chúng sanh khó được nghe, Bồ Tát đều biết, nhập môn bất nhị, trụ pháp vô tướng. Dầu đã bỏ hẳn các tướng mà hay thuyết rộng các pháp, tùy theo tâm chúng sanh thích muốn hiểu, đều làm cho họ điều phục, đều làm cho họ hoan hỷ. Pháp giới làm thân không phân biệt, cảnh giới trí huệ chẳng thể cùng tận. Trí thường dững mãnh, tâm hằng bình đẳng. Thấy biên tế công đức của tất cả chư Phật. Rõ sự sai biệt thứ đệ của tất cả kiếp. Khai thị tất cả pháp. An trụ tất cả cõi. Nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Hiện hiện quang minh của tất cả chánh pháp. Diễn sướng tam thể tất cả Phật pháp. Bấy chỗ sở trụ của chư Bồ Tát. Là đèn sáng của thế gian, sanh những thiện căn, lia hẳn thế gian thường sanh chỗ Phật, được Phật trí sáng suốt đệ nhất. Tất cả chư Phật đều cùng nhiếp thọ, đã vào số chư Phật vị lai. Từ các thiện hữu mà được xuất sanh, bao nhiêu trí cầu đều được quả toại. Đủ oai đức lớn, trụ ý tăng thượng. Tùy pháp đã nghe đều có thể khéo nói, cũng để khai thị thiện căn nghe pháp, trụ thiết tế luân, tâm không chướng ngại với tất cả pháp. Chẳng bỏ các hạnh, lia những phân biệt. Nơi tất cả pháp, tâm không động niệm. Được sáng trí huệ diệt trừ si tối, đều hay soi sáng tất cả Phật pháp. Chẳng hoại các pháp mà sanh trong đó, rõ biết tất cả cảnh giới các cõi, từ nào đến giờ không có động tác, thân ngữ ý nghiệp thấy đều vô biên. Dầu tùy thế tục diễn thuyết vô lượng thứ văn tự, mà thường chẳng hư hoại pháp ly văn tự, thâm nhập Phật hải, biết tất cả pháp chỉ có giả danh, nơi các cảnh giới không hề phục không nhiễm trước. Rõ tất cả pháp trống rỗng không chỗ có. Những hạnh đã tu từ pháp giới sanh, dường như hư không chẳng tướng chẳng hình. Thâm nhập pháp giới tùy thuận diễn thuyết. Nơi như thiết cảnh môn sanh như thiết trí. Quán bực thập lực dùng trí tu học. Trí làm cầu đồ đến như thiết trí. Dùng mắt trí huệ thấy pháp vô ngại. Khéo nhập các “địa” “biết các thứ nghĩa. Mỗi mỗi pháp môn đều được minh liễu, bao nhiêu đại nguyện đều được thành tựu.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng đây để khai thị tánh vô sai biệt của tất cả Như Lai. Đây là môn vô ngại phương tiện. Đây có thể xuất sanh chúng hội Bồ Tát. Pháp này chỉ là cảnh giới tam muội. Đây có thể mạnh tiến vào như thiết trí. Đây có thể khai hiển các môn tam muội. Đây có thể vào khắp các cõi vô ngại. Đây có thể điều phục tất cả chúng sanh. Đây có thể trụ nơi vô chúng sanh tế. Đây có thể khai thị tất cả Phật pháp. Đây nơi cảnh giới đều vô sở đắc. Dầu tất cả thời diễn thuyết khai thị mà hằng xa lia vọng tưởng phân biệt. Dầu biết các pháp đều vô tác mà có thể thị hiện tất cả tác nghiệp. Dầu biết chư Phật không có hai tướng mà có thể hiển thị tất cả chư Phật. Dầu biết không sắc mà diễn thuyết các sắc. Dầu biết không thọ, tướng, hành, thức, mà diễn thuyết các thọ, tướng, hành, thức. Hằng dùng pháp luân khai thị tất cả. Dầu biết pháp vô sanh mà thường chuyên pháp luân. Dầu biết pháp vô sai biệt mà thuyết các môn sai biệt. Dầu biết các pháp không có sanh diệt mà thuyết tất cả tướng sanh diệt. Dầu biết các pháp không thô không tế mà thuyết tướng thô tế của các pháp. Dầu biết các pháp không thượng trung hạ mà hay tuyên thuyết pháp tối thượng. Dầu biết các pháp không thể ngôn thuyết mà hay diễn thuyết ngôn từ thanh tịnh. Dầu biết các pháp không nội không ngoại mà nói tất cả những pháp nội ngoại. Dầu biết các pháp chẳng thể liễu tri mà nói các thứ tri huệ quán sát. Dầu biết các pháp không có chơn thiết mà nói

đạo xuất ly chơn thiệt. Dầu biết các pháp rốt ráo vô tận mà hay diễn thuyết tận diệt hữu lậu. Dầu biết vô vi vô tránh nhưng cũng chẳng không tự tha sai biệt. Dầu biết các pháp rốt ráo vô sư mà thường tôn kính tất cả sư trưởng. Dầu biết các pháp chẳng do nơi khác mà tỏ ngộ nhưng thường tôn kính các thiện tri thức. Dầu biết các pháp không chuyển mà chuyển pháp luân. Dầu biết các pháp vô khởi mà hiển thị các nhân duyên. Dầu biết các pháp không tiền tế mà nói rộng về vị lai. Dầu biết các pháp không có trung tế mà nói rộng về hiện tại. Dầu biết các pháp không có tác giả mà nói các tác nghiệp. Dầu biết các pháp không có nhân duyên mà nói những tập nhơn. Dầu biết các pháp không có đẳng tỷ mà nói đạo bình đẳng bất bình đẳng. Dầu biết các pháp không có ngôn thuyết mà quyết định nói pháp tam thế. Dầu biết các pháp không có sở y nhưnh nói y tựa pháp lành mà được xuất ly. Dầu biết pháp không thân hình mà nói rộng về pháp thân. Dầu biết tam thế chư Phật vô biên mà hay diễn thuyết chỉ có một Đức Phật. Dầu biết pháp vô sắc mà hiện các thứ sắc. Dầu biết pháp vô kiến mà nói rộng các kiến. Dầu biết pháp vô tướng mà nói các thứ tướng. Dầu biết pháp không có cảnh giới mà nói rộng cảnh giới trí huệ. Dầu biết các pháp không có sai biệt mà nói hành quả các thứ sai biệt. Dầu biết các pháp không có xuất ly mà nói những hạnh xuất ly thanh tịnh. Dầu biết các pháp bồn lai thường trụ mà nói tất cả những pháp lưu chuyên. Dầu biết các pháp không có chiếu minh mà hằng nói rộng pháp chiếu minh.

Chư Phật! Đại Bồ Tát nhập đại oai đức tam muội trí luân như vậy, thời có thể chứng được tất cả Phật pháp, thời có thể xu nhập tất cả Phật pháp. Thời có thể thành tựu, có thể viên mãn, có thể tích tập, có thể thanh tịnh, có thể an trụ, có thể liễu đạt, cùng tất cả pháp tự tánh tương ưng. Mà đại Bồ Tát này chẳng nghĩ rằng có bao nhiêu Bồ Tát, bao nhiêu pháp Bồ Tát, bao nhiêu Bồ Tát rốt ráo, bao nhiêu huyễn rốt ráo, bao nhiêu hóa rốt ráo, bao nhiêu thần thông thành tựu, bao nhiêu trí thành tựu, bao nhiêu tư duy, bao nhiêu chứng nhập, bao nhiêu xu hướng, nhĩn đến chẳng nghĩ rằng có bao nhiêu cảnh giới.

Tại sao vậy? Vì Bồ Tát tam muội thể tánh như vậy, vô biên như vậy, thù thắng như vậy.

Tam muội này có các thứ cảnh giới, các thứ oai lực, các thứ thâm nhập. Những là nhập bất khả thuyết trí môn, nhập các trang nghiêm ly phân biệt, nhập vô biên ba la mật thù thắng, nhập vô số thiên định, nhập trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết trí quang đại, nhập thấy vô biên tạng thắng diệu của chư Phật, nhập nơi cảnh giới tâm vô ngại, nhập trí nhãn thấy tất cả Phật bình đẳng, nhập chứa nhóm chí hạnh thù thắng của Phổ Hiền, nhập trụ nơi trí thân vi diệu na la diên, nhập thuyết biên trí huệ của Như Lai, nhập khởi vô lượng thứ thân biến tự tại, nhập sanh trí môn vô tận của tất cả Phật, nhập trụ cảnh giới hiện tiền của tất cả chư Phật, nhập tịnh trí tự tại của Phổ Hiền Bồ Tát, nhập khai thị vô tỷ trí phổ môn, nhập khắp biết tất cả cảnh giới vi tế, nhập khắp hiện pháp giới tất cả cảnh giới vi tế, nhập tất cả trí quang minh thù thắng, nhập tất cả biên tế tự tại, nhập tất cả biên tế pháp môn biện tài, nhập thân trí huệ khắp pháp giới, nhập thành tựu đạo đi khắp tất cả chỗ, nhập khéo trụ tất cả tam muội sai biệt, nhập tâm biết tất cả chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này trụ hạnh Phổ Hiền mỗi niệm nhập trăm ức bất khả thuyết tam muội nhưng chẳng thấy tam muội của Phổ hiền Bồ Tát và quá khứ trang nghiêm của Phật cảnh giới.

Tại sao vậy? Vì biết tất cả pháp rốt ráo vô tận. Vì biết tất cả Phật độ vô biên. Vì biết tất cả chúng sanh giới

bất tư nghi. Vì biết tiền tế vô thi. Vì biết vị lai vô cùng. Vì biết hiện tại tận hư không khắp pháp giới vô biên. Vì biết cảnh giới của tất cả chư Phật chẳng thể nghĩ bàn. Vì biết tất cả hạnh Bồ Tát vô số. Vì biết cảnh giới do biện tài của tất cả Phật nói ra là bất khả thuyết vô biên. Vì biết tất cả pháp sở duyên của huyễn tâm là vô lượng.

Chư Phật tử! Ví như châu như ý, theo chỗ cầu tất cả đều được, người cầu vô tận ý đều đầy đủ, mà thể lực thù thắng của bửu châu trọng không thôi không thiếu

Cũng vậy, đại Bồ Tát nhập tam muội này biết tâm như huyễn, xuất sanh tất cả cảnh giới của các pháp, cùng khắp vô tận chẳng thôi chẳng thiếu.

Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát thành tựu hạnh trí vô ngại của Phổ Hiền, quán sát vô lượng huyễn cảnh quảng đại, dường như bóng tượng không tăng giảm.

Chư Phật tử! Ví như phạm phu đều sanh tâm riêng khác, đã sẽ và đương sanh, không có biên tế không dứt không hết, tâm họ lưu chuyển tiếp nối không dứt, chẳng thể nghĩ bàn.

Cũng vậy, đại Bồ Tát vào nơi tam muội phổ huyễn môn này, không có biên tế, chẳng thể đo lường.

Tại sao vậy? Vì liễu đạt vô lượng pháp, phổ huyễn môn của Phổ Hiền Bồ Tát.

Chư Phật tử! Ví như chư Long Vương: Nan Đà, Bạt Nan Đà, Ma Na Tư và chư đại Long Vương lúc làm mưa, giọt nước mưa lớn như trục bánh xe không có biên tế. Dầu làm mưa như vậy mà mây chọn chẳng hết. Đây là cảnh giới vô tác của Long Vương.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ nơi tam muội này, nhập các môn tam muội của Phổ Hiền Bồ Tát và các trí môn, pháp môn, môn thấy chư Phật, môn qua các phương, môn tâm tự tại, môn da trì, môn thân biến, môn thân thông, môn huyễn hóa, môn các pháp như huyễn, môn bất khả thuyết bất khả thuyết chư Bồ Tát đầy khắp, môn thân cận bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Như Lai chánh giác, môn nhập bất khả thuyết bất khả thuyết lưới huyễn quảng đại, môn biết bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh tướng, môn biết bất khả thuyết bất khả thuyết thời kiếp sai biệt, môn biết bất khả thuyết bất khả thuyết thể giới thành hoại, môn biết bất khả thuyết bất khả thuyết các Phật sát ở úp ở ngửa. Trong khoảng một niệm đều biết như thật.

Lúc nhập như vậy, không biên tế không cùng tận chẳng nhọc chẳng nhàm, chẳng nghỉ chẳng dứt, không hư không mất. Ở trong các pháp chẳng trụ phi xứ, hằng chánh tư duy, chẳng trâm chẳng cử. Cầu nhưt thiết trí thường chẳng thôi bỏ. Làm đèn soi sáng thế gian cho tất cả cõi Phật. Chuyển bất khả thuyết bất khả thuyết pháp luân. Dùng diệu biện tài han hỏi Như Lai không lúc nào cùng tận. Thị hiện thành Phật đạo không có biên tế. Điều phục chúng sanh hằng không phế bỏ. Thường siêng tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền chưa từng thôi nghỉ. Thị hiện vô lượng bất khả thuyết bất khả thuyết thân sắc tướng không có đoạn dứt.

Ví như đốt lửa, theo duyên đã có, trong thời gian đó lửa cháy không tắt.

Cũng vậy, đại Bồ Tát quán sát chúng sanh giới, pháp giới, thể giới dường như hư không chẳng có biên tế. Nhãn đến có thể trong khoảng một niệm qua đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số chỗ của Phật. Mỗi mỗi chỗ của Phật, nhập bất khả thuyết bất khả thuyết nhưt thiết trí các loại pháp sai biệt, khiến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh giới xuất gia làm đạo siêng tu thiện căn rất ráo thanh tịnh. Khiến bất khả thuyết bất khả thuyết Bồ Tát nơi hạnh nguyện Phổ Hiền, người chưa quyết định thời được quyết định. An trụ nơi môn trí huệ của Phổ Hiền. Dùng vô lượng phương tiện nhập bất khả thuyết bất khả thuyết tam thể kiếp quảng đại: thành trụ và hoại. Nơi bất khả thuyết bất khả thuyết cảnh giới thành , trụ, hoại sai biệt của thế gian, sanh ngân ấy đại bi đại nguyện điều phục vô lượng chúng sanh không để sót.

Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát này muốn độ thoát tất cả chúng sanh mà tu hạnh Phổ Hiền, sanh trí Phổ Hiền, đầy đủ hạnh nguyện của Phổ Hiền.

Vì thế nên Bồ Tát phải ở nơi chủng loại như vậy, cảnh giới như vậy, oai đức như vậy, quảng đại như

vậy, vô lượng như vậy, bất tư nghì như vậy, môn phổ chiếu như vậy, trụ ở trước tất cả chư Phật như vậy, được tất cả Như Lai hộ niệm như vậy, thành tựu thiện căn thuở trước như vậy, tâm vô ngại bất động như vậy.

Trong tam muội siêng năng tu tập, rời các nhiệt não, không nhàm mỏi, tâm chẳng thối chuyển, lập chí nguyện sâu, dũng mãnh chẳng khiếp, thuận cảnh giới tam muội, nhập trí địa nan tư, chẳng y văn tự, chẳng nhiệm thế gian, chẳng lấy các pháp, chẳng khởi phân biệt, chẳng nhiệm trước thế sự, chẳng phân biệt cảnh giới. Nơi các pháp trí chỉ nên an trụ mà chẳng nên so lường. Nghĩa là gần gũi nhưt thiết trí, ngộ hiểu Phật bồ đề, thành tựu pháp quang minh, ban bố thiện căn cho tất cả chúng sanh, ở trong ma giới cứu vớt chúng sanh cho họ được vào cảnh giới Phật pháp, khiến chẳng bỏ đại nguyện, siêng quán sát đạo xuất ly, thêm rộng cảnh thanh tịnh, thành tựu các độ. Với tất cả Phật sanh tín giải sâu, thường phải quán sát tất cả pháp tánh không lúc nào tạm bỏ. Phải biết tự thân cùng các pháp tánh đều khắp bình đẳng. Phải nên hiểu rõ chỗ làm của thế gian, chỉ bày trí huệ phương tiện đúng pháp. Phải thường tinh tấn không thôi nghỉ. Phải quán tự thân thiện căn kém ít. Phải siêng làm thêm lớn căn lành cho người. Phải tự tu hành đạo nhưt thiết trí. Phải siêng tăng trưởng cảnh giới Bồ Tát. Phải thích gần gũi các thiện tri thức. Phải đồng hành mà nương ở với thiện tri thức. Phải chẳng phân biệt Phật. Phải chẳng rời bỏ chánh niệm. Phải thường an trụ pháp giới bình đẳng. Phải biết tất cả tâm thức như huyễn. Phải biết các hạnh thế gian như mộng. Phải biết chư Phật nguyện lực xuất hiện như bóng tượng. Phải biết tất cả những nghiệp rộng lớn dường như biến hóa. Phải biết ngôn ngữ đều như vang. Phải quán tất cả pháp như huyễn. Phải biết tất cả pháp sanh diệt đều như âm thanh. Phải biết tất cả cõi Phật đã trải qua đều không thể tánh. Phải vì chúng sanh thỉnh hỏi chánh pháp nơi Như Lai không biết mỏi mệt. Phải vì khai ngộ tất cả thế gian nên siêng năng giáo hối chẳng rời bỏ. Phải vì điều phục tất cả chúng sanh biết thời nghỉ thuyết pháp mà chẳng thôi nghỉ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát tu hành hạnh Phổ Hiền như vậy, viên mãn cảnh giới Bồ Tát như vậy, đạo thần thông xuất ly như vậy, thọ trì tam thế Phật pháp như vậy, quán sát tất cả trí môn như vậy, tư duy pháp chẳng biến đổi như vậy, sáng sạch trí nguyện tăng thượng như vậy, tín giải tất cả Như Lai như vậy, rõ biết thần lực rộng lớn của Phật như vậy, quyết định tâm vô ngại như vậy, nhiếp thọ tất cả chúng sanh như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát lúc nhập đại trí huệ tam muội của Phổ Hiền Bồ Tát an trụ như vậy, mười phương đều có bất khả thuyết bất khả thuyết cõi nước, mỗi mỗi cõi nước đều có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số danh hiệu Như Lai. Mỗi mỗi danh hiệu đều có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số chư Phật hiện ra trước Bồ Tát này ban cho niệm lực Như Lai, khiến chẳng quên mất cảnh giới Như Lai. Ban cho huệ tất cả pháp rốt ráo khiến nhập nhưt thiết trí. Ban cho huệ biết tất cả pháp các thứ nghĩa quyết định khiến thọ trì tất cả Phật pháp xu nhập vô ngại. Ban cho Phật bồ đề vô thượng khiến nhập nhưt thiết trí khai ngộ pháp giới. Ban cho Bồ Tát cứu cánh huệ khiến được quang minh của nhưt thiết pháp, không còn tối tăm. Ban cho Bồ Tát bất thối trí khiến biết thời phi thời, phương tiện thiện xảo điều phục chúng sanh. Ban cho Bồ Tát biện tài vô ngại khiến tỏ ngộ vô biên pháp diễn thuyết vô tận. Ban cho sức thần thông biến hóa khiến hiện bất khả thuyết bất khả thuyết thân sai biệt, vô biên sắc tướng chủng loại chẳng đồng, khai ngộ chúng sanh. Ban cho ngôn âm viên mãn khiến hiện bất khả thuyết bất khả thuyết âm thanh sai biệt các thứ ngôn từ khai ngộ chúng sanh. Ban cho sức chẳng lường bỏ, khiến tất cả chúng sanh nếu được thấy hình, hoặc được nghe pháp, đều được thành tựu không lường bỏ qua.

Chư Phật tử! Vì đại Bồ Tát đầy đủ hạnh Phổ Hiền như vậy nên được Phật lực, thanh tịnh đạo xuất ly, đủ nhưt thiết trí. Dùng biện tài vô ngại thần thông biến hóa rốt ráo điều phục tất cả chúng sanh, đủ oai đức của Phật, tịnh hạnh Phổ Hiền, trụ đạo Phổ Hiền tột vị lai tế. Vì muốn điều phục tất cả chúng sanh nên chuyển tất cả pháp luân vi diệu của Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này thành tựu đại nguyện thù thắng các hạnh Bồ Tát như vậy, thời là pháp sư

của tất cả thế gian, thời là pháp như của tất cả thế gian, thời là núi Tu Di của tất cả thế gian vọi vọi cao lớn kiên cố bất động, thời là biển trí không bờ của tất cả thế gian, thời là đèn sáng chánh pháp của tất cả thế gian chiếu khắp vô biên tiếp nối không dứt, vì tất cả chúng sanh khai thị vô biên công đức thanh tịnh, để khiến an trụ công đức thiện căn, thuận như thiết trí đại nguyện bình đẳng, tu tập hạnh rộng lớn của Phổ Hiền, thường hay khuyến phát vô lượng chúng sanh trụ bất khả thuyết bất khả thiuyết tam muội quảng đại hạnh, hiện đại tự tại.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này được trí như vậy, chứng pháp như vậy. Nơi pháp như vậy suy gẫm an trụ thấy rõ. Được thần lực như vậy, trụ cảnh giới như vậy, hiện thần biến như vậy, khởi thần thông như vậy. Thường an trụ đại bi thường lợi ích chúng sanh, khai thị chánh đạo an ổn cho chúng sanh. Kiến lập tràng đại quang minh phước trí. Chứng bất tư nghi giải thoát. Trụ như thiết trí giải thoát. Đến bỉ ngạn giải thoát của Phật. Học xong môn phương tiện giải thoát bất tư nghi, được thành tựu môn nhập pháp giới sai biệt không có lầm loạn. Du hí tự tại nơi bất khả thuyết bất khả thiuyết tam muội của Phổ Hiền. Trụ trí sư tử phần tấn tâm ý vô ngại.

Tâm Bồ Tát này hằng trụ mười pháp tạng lớn. Nhưng là trụ ghi nhớ tất cả Phật. Trụ ghi nhớ tất cả Phật pháp. Trụ đại bi điều phục tất cả chúng sanh. Trụ trí thị hiện bất tư nghi cõi nước thanh tịnh. Trụ trí quyết định thâm nhập cảnh giới của chư Phật. Trụ bồ đề tướng bình đẳng của tam thế chư Phật. Trụ biên tế vô trước vô ngại. Trụ tất cả pháp không tướng tánh. Trụ thiện căn bình đẳng của tam thế tất cả chư Phật. Trụ trí tiên đạo thân ngữ ý pháp giới vô sai biệt của tam thế tất cả chư Phật: thọ sanh, xuất gia, đến đạo tràng, thành chánh giác, chuyển pháp luân, nhập Niết Bàn, đều vào sát na tế.

Chư Phật tử! Mười đại pháp tạng này rộng lớn vô lượng, bất khả số, bất khả xưng, bất khả tư, bất khả thiuyết, vô cùng tận, khó nhận thọ. Tất cả thế trí không xưng thuật hết được.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này đã đến bỉ ngạn Phổ Hiền hạnh, chứng pháp thanh tịnh, chí lực quảng đại, khai thị vô lượng thiện căn cho chúng sanh, tăng trưởng tất cả thế lực của Bồ Tát. Nơi khoảng mỗi niệm đầy đủ tất cả công đức của Bồ Tát. Thành tựu tất cả hạnh Bồ Tát. Được pháp đà la ni của tất cả Phật. Thọ trì tất cả sở thiuyết của chư Phật. Dầu thường an trụ chơn như thiết tế, mà tùy tất cả ngôn thiuyết thế tục, thị hiện điều phục tất cả chúng sanh.

Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát trụ tam muội này thời theo pháp là như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng tam muội này được trí quảng đại của tất cả chư Phật. được biện tài tự tại khéo nói tất cả pháp quảng đại. Được pháp vô úy thanh tịnh rất là thù thắng trong tất cả thế gian. Được trí nhập tất cả tam muội. Được phương tiện thiện xảo của tất cả Bồ Tát. Được tất cả pháp quang minh môn. Đến bỉ ngạn pháp an ủy tất cả thế gian. Biết tất cả chúng sanh thời, phi thời. Chiêu tất cả chỗ mười phương thế giới. Khiến tất cả chúng sanh được thắng trí. Làm bậc thầy vô thượng của tất cả thế gian. An trụ tất cả các công đức. Khai thị tam muội thanh tịnh cho tất cả chúng sanh, khiến nhập trí vô thượng.

Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát tu hành như vậy thời lợi ích chúng sanh, thời thêm lớn đại bi, thời thân cận thiện tri thức, thời thấy tất cả Phật, thời rõ tất cả pháp, thời đèn tất cả cõi, thời nhập tất cả phương, thời nhập tất cả thế, thời ngộ tánh bình đẳng của tất cả Phật, thời biết tánh bình đẳng của tất cả Phật, thời trụ tánh bình đẳng như thiết trí. Ở trong pháp này làm công hạnh như vậy, chẳng làm công hạnh khác. Trụ nơi tâm chưa đủ, trụ nơi tâm chẳng tán loạn, trụ nơi tâm chuyển như, trụ nơi tâm

siêng tu, trụ nơi tâm quyết định, trụ nơi tâm chẳng đổi khác, tư duy như vậy, tác nghiệp như vậy, cứu cánh như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát không dị ngữ dị tác, có như ngữ như tác.

Ví như kim cang, do không bị hư hoại nên được tên là kim cang, trọn không lúc nào rời lia bất hoại.

Cũng vậy, đại Bồ Tát do những hành pháp mà được tên là Bồ Tát, trọn không lúc nào rời các hành pháp.

Ví như chơn kim, bởi có diệu sắc mà được tên, trọn không lúc nào rời những thiện nghiệp.

Ví như mặt nhật, do vàng sáng chói mà được tên, trọn không lúc nào rời sáng chói.

Cũng vậy, đại Bồ Tát do trí huệ quang mà được tên, trọn không lúc nào rời trí huệ quang.

Như núi Tu Di do bốn ngọn núi báu ở nơi đại hải cao vợi đồ sộ mà được tên, trọn không lúc nào rời lia bốn ngọn núi báu.

Cũng vậy, đại Bồ Tát do các thiện căn ở tại thế gian vượt cao hơn cả mà được tên, trọn không lúc nào bỏ rời thiện căn.

Ví như đại địa do giữ lấy tất cả mà được tên, trọn không lúc nào bỏ rời công năng giữ lấy.

Cũng vậy, đại Bồ Tát do độ tất cả mà được tên, trọn không lúc nào bỏ rời đại bi.

Ví như đại hải do chứa các dòng nước mà được tên, trọn không lúc nào bỏ rời nước.

Cũng vậy, đại Bồ Tát do những đại nguyện mà được tên, trọn không tạm bỏ nguyện độ chúng sanh.

Như tướng quân do giỏi quen tập phương pháp chiến đấu mà được tên, trọn không lúc nào bỏ rời công năng này.

Cũng vậy, đại Bồ Tát do hay quen tập tam muội như vậy mà được tên, hẳn đến thành tựu nhưt thiết trí, trọn không lúc nào bỏ rời hạnh này.

Như vua chuyển luân ngự trị tứ thiên hạ, thường siêng săn sóc muôn dân không cho hoạnh tử, hằng được sung sướng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát nhập những đại tam muội này thường siêng hóa độ tất cả chúng sanh, hẳn đến khiến họ rốt ráo thanh tịnh.

Ví như gieo hạt giống xuống đất, hẳn đến tăng trưởng cành lá.

Cũng vậy, đại Bồ Tát tu hạnh Phổ Hiền, hẳn đến có thể làm cho tất cả chúng sanh thêm lớn pháp lành.

Ví như mây lớn, trong mùa hạ nóng nực, tuôn mưa lớn, hẳn đến tăng trưởng tất cả hạt giống.

Cũng vậy, đại Bồ Tát vào những đại tam muội như vậy tu hạnh Bồ Tát tuôn pháp vũ lớn, hẳn đến làm cho chúng sanh rốt ráo thanh tịnh, rốt ráo Niết Bàn, rốt ráo an ổn, rốt ráo bi ngạn, rốt ráo hoan hỷ, rốt ráo dứt nghĩ. Làm phước điền rốt ráo cho chúng sanh, khiến công hạnh bố thí của họ đều được thanh tịnh. Khiến họ đều an trụ đạo bất thối chuyển. Khiến họ đồng được nhưt thiết trí. Khiến họ đều được xuất ly tam giới. Khiến họ đều được trí rốt ráo. Khiến họ đều được pháp rốt ráo của chư Phật. Đặt để chúng sanh nơi nhưt thiết trí.

Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát thành tựu pháp này trí huệ sáng suốt nhập pháp giới môn, hay tịnh tu vô

lượng hạnh bất tư nghi của Bồ Tát.

Những là hay các trí, vì cầu nhứt thiết trí. Hay tịnh chúng sanh, vì khiến họ điều phục. Hay tịnh cõi nước, vì thường hồi hướng. Hay tịnh các pháp vì khắp rõ biết. Hay tịnh đức vô úy, vì không khiếp nhược. Hay tịnh tứ vô ngại biện, vì khéo diễn thuyết. Hay tịnh đà la ni, vì được tự tại với tất cả pháp. Hay tịnh hạnh thân cận, vì thường thấy tất cả Phật xuất thế.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ tam muội này, được trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết bất khả thuyết công đức thanh tịnh như vậy.

Vì nơi của các cảnh giới của các tam muội như vậy được tự tại. Vì được tất cả Phật gia hộ. Vì sức thiện căn của mình lưu xuất. Vì nhập oai đức lớn của bậc đại trí huệ. Vì sức dẫn đạo của các thiện tri thức. Vì tội phục tất cả các ma lực. Vì sức đồng phận thiện căn thuần thanh tịnh. Vì sức thế nguyện rộng lớn. Vì sức trồng thiện căn thành tựu. Vì sức vô đối của phước vô tận siêu thế gian.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ tam muội này thời được mười pháp đồng tam thế chư Phật.

Những là được các tướng hảo trang nghiêm đồng với chư Phật. Hay phóng đại quang minh thanh tịnh đồng với chư Phật. Thần thông biến hóa điều phục chúng sanh đồng với chư Phật. Sắc thân vô biên, thanh âm thanh tịnh đồng với chư Phật. Tùy chúng sanh nghiệp mà hiện tịnh cõi Phật đồng với chư Phật. Bao ngôn ngữ của tất cả chúng sanh đều có thể nhiếp trì chẳng quên chẳng mất đồng với chư Phật. Biện tài vô tận tùy tâm chúng sanh mà chuyển pháp luân cho họ sanh trí huệ đồng với chư Phật. Đại sư tử hống không khiếp sợ, dùng vô lượng pháp khai ngộ chúng sanh đồng với chư Phật. Trong khoảng một niệm dùng đại thần thông vào khắp tam thế đồng với chư Phật. Hay khắp khai thị cho tất cả chúng sanh: chư Phật trang nghiêm, chư Phật oai lực, chư Phật cảnh giới đồng với chư Phật.

Bấy giờ Phổ Nhân Bồ Tát bạch Phổ Hiền Bồ Tát rằng: “Thưa Phật tử! Đại Bồ Tát này được pháp như vậy đồng với chư Phật, sao lại chẳng gọi là Phật? “. Có sao chẳng gọi là thập lực? Có sao chẳng gọi là nhứt thiết trí? Có sao chẳng gọi là bậc chúng bồ đề trong tất cả pháp. Có sao chẳng được gọi là phổ nhân? Có sao chẳng gọi là bậc thấy vô ngại trong tất cả cảnh? Có sao chẳng gọi là giác tất cả pháp? Có sao chẳng gọi là bậc cùng tam thế chư Phật ở một chỗ? Có sao chẳng gọi là bậc trụ thiết tế? Có sao tu hạnh nguyện Phổ Hiền vẫn chưa thôi nghỉ? Có sao chẳng có thể rớt ráo pháp giới bồ đạo Bồ Tát?”

Phổ Hiền Bồ Tát nói: “Lành thay Phật tử! Đúng như lời ngài nói: Nếu đại Bồ Tát này đồng với chư Phật, thời do nghĩa gì mà chẳng gọi là Phật, nhữn đến chẳng bỏ đạo Bồ Tát?”

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này đã có thể tu tập các hạnh nguyện của tam thế chư Bồ Tát nhập trí cảnh giới thời gọi là Phật. Ở chỗ Như Lai tu hạnh Bồ Tát chẳng thôi nghỉ thời gọi là Bồ Tát. Các trí lực của Như Lai đều đã nhập thời gọi là bậc Thập Lực. Dầu thành thập lực mà hành Phổ Hiền hạnh không thôi nghỉ thời gọi là Bồ Tát. Biết tất cả pháp mà hay diễn thuyết thời gọi là nhứt thiết trí. Dầu có thể diễn nói tất cả pháp, nơi mỗi mỗi pháp thiện xảo tư duy chưa từng thôi nghỉ thời gọi là Bồ Tát. Biết tất cả pháp không có hai tướng thời gọi là ngộ tất cả pháp. Nơi đạo sai biệt nhị bất nhị của tất cả pháp thiện xảo quán sát, lần lượt tăng thắng không có thôi nghỉ thời gọi là Bồ Tát. Đã hay thấy cảnh giới Phổ Nhân thời gọi là Phổ Nhân. Dầu hay chứng được cảnh giới Phổ Nhân niệm niệm tăng trưởng chưa từng thôi nghỉ thời gọi là Bồ Tát. Nơi các pháp đều hay soi sáng rời chướng ngại thời gọi là vô ngại kiến. Thường siêng ghi nhớ vô ngại kiến thời gọi là Bồ Tát. Đã được mắt trí huệ của chư Phật thời gọi là giác ngộ tất cả pháp. Quán trí nhãn chánh giác của Như Lai mà chẳng buông lung thời gọi là Bồ Tát. Trụ chỗ của Phật trụ cùng Phật không hai thời gọi là cùng Phật không trụ hai chỗ. Được Phật nhiếp thọ tu các trí huệ thời gọi là Bồ Tát. Thường quán thiết tế của tất cả thế gian thời gọi là bậc trụ thiết tế. Dầu thường quán sát thiết tế của các pháp mà chẳng chứng nhập cũng chẳng bỏ rời thời gọi là Bồ Tát. Chẳng đến chẳng đi,

không đồng không dị, những phân biệt này thấy đều dứt hẳn thời gọi là bực huư tức nguyện. Tu tập quảng đại viên mãn bất thối thời gọi là bực chưa huư tức Phổ Hiền nguyện. Biết rõ pháp giới không có biên tế, tất cả các pháp như tướng vô tướng thời gọi là bực rốt ráo pháp giới rời bỏ đạo Bồ Tát. Dầu biết pháp giới không biên tế mà biết các thứ dị tướng khởi tâm đại bi độ các chúng sanh tội thưở vị lai không nhàm mỗi thời gọi là Phổ Hiền Bồ Tát.

Chư Phật tử! Ví như Y La Bát Na tượng vương ở núi Kim Hiếp trong hang thất bửu. Chư vị hang đó đều dùng thất bửu làm lan can. Cây đa la báu thành hàng ngay thẳng. Mành lưới chơn kim giăng che trên đó. Thân voi trắng sạch dường như ngọc kha tuyết. Trên dựng tràng vàng, anh lạc bằng vàng, lưới báu trùm vôi, linh báu thông xuống, bảy chi thành tựu, đủ sáu ngà, đoan chánh toàn vẹn, ai thấy cũng mến thích, tâm tánh đều thiện không hề hung trái.

Nếu Thiên Đế muốn du hành, tượng vương liền biết ý, ẩn hình nơi hang báu mà hiện ra nơi trời Đạo Lợi trước Thiên Đế. Tượng Vương dùng thần thông biến hóa ra ba mươi ba đầu. Nơi mỗi đầu hóa ra bảy ngà. Nơi mỗi ngà hóa làm bảy ao. Trong mỗi ao có bảy hoa sen. Trên mỗi hoa sen có bảy thiên nữ đồng thời hòa tấu trăm ngàn thiên nhạc.

Bây giờ Thiên Đế ngự trên tượng vương từ điện Nan Thắng qua đến hoa viên đầy bông sen.

Khi đã đến hoa viên, Thiên Đế xuống voi vào điện Nhưt Thiết Bửu Trang Nghiêm, Vô lượng Thiên nữ theo hầu ca ngâm đàn múa, hưởng thọ khoái lạc.

Bây giờ tượng vương lại dùng thần thông ẩn hình voi, hiện thân thiên tử cùng tam thập tam thiên và các thiên nữ ở trong vườn bạch liên hoa vui chơi. Thân hình hiện ra cũng sáng chói xinh đẹp y phục trang nghiêm đồng như các thiên tử khác. Không ai phân biệt được là voi, là thiên tử. Voi và thiên tử giống hệt nhau.

Tượng Vương Y La Bát Na nơi hang thất bửu trong núi Kim Hiếp không có biến hóa. Khi đến trên trời Đạo Lợi, vì cúng dường Thiên Đế mà hóa ra những sự trang nghiêm và hưởng sự khoái lạc như chư thiên tử.

Cũng vậy, đại Bồ Tát tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền và các môn tam muội dùng làm những đồ báu trang nghiêm. Bảy phần bỏ đề là thân của Bồ Tát. Quang minh phóng ra dùng làm lưới báu. Dụng tràng đại pháp. Gióng chung đại pháp. Đại bi làm hang. Đại nguyện kiên cố dùng làm ngà. Trí huệ vô úy dường như sư tử. Lựa pháp bực trán. Khai thị bí mật đến bực ngạn những hạnh nguyện Bồ Tát. Vì muốn ngồi an nơi tòa bỏ đề thành nhưt thiết trí được vô thượng chánh giác, tăng trưởng Phổ Hiền hạnh nguyện quảng đại, chẳng thối chẳng nghỉ chẳng dứt chẳng bỏ. Đại bi tinh tấn tội thưở vị lai, độ thoát tất cả chúng sanh khổ não, chẳng bỏ đạo Phổ Hiền, hiện thành chánh giác. Hiện bất khả thuyết bất khả thuyết môn thành chánh giác. Hiện bất khả thuyết bất khả thuyết môn chuyển pháp luân. Hiện bất khả thuyết bất khả thuyết môn trụ thâm tâm. Nơi bất khả thuyết bất khả thuyết quốc độ quảng đại hiện môn Niết Bàn biến hóa. Nơi bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới sai biệt mà hiện thọ sanh, tu hạnh Phổ Hiền. Hiện bất khả thuyết bất khả thuyết Như Lai, nơi bất khả thuyết bất khả thuyết quốc độ quảng đại dưới cõi Bồ Đề thành vô thượng chánh giác. Bất khả thuyết. Bất khả thuyết chúng Bồ Tát gần gũi vây quanh. Hoặc trong khoảng một niệm tu hạnh Phổ Hiền mà thành chánh giác. Hoặc trong giây lát, hoặc một giờ, một ngày, nửa tháng, một tháng, hoặc một năm hoặc vô số năm, hoặc một kiếp. nhân đến hoặc bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, tu hạnh Phổ Hiền mà thành chánh giác. Lại nơi trong tất cả cõi Phật mà làm thượng thủ, gần gũi chư Phật đánh lễ cúng dường, thỉnh hỏi quán sát cảnh giới như huyễn, tịnh tu vô lượng hạnh Bồ Tát, vô lượng trí Bồ Tát, các thứ thần biến, các thứ oai đức, các thứ trí huệ, các thứ cảnh giới, các thứ thần thông, các thứ tự tại, các thứ giải thoát, các thứ pháp minh, các thứ pháp giáo hóa điều phục.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát bỏ thân bất diệt, do sức hạnh nguyện mà biến hiện như vậy khắp các nơi.

Tại sao vậy? Vì muốn dùng thân lực tự tại Phổ Hiền điều phục tất cả chúng sanh. Và làm cho bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh được thanh tịnh. Vì làm cho họ dứt hẳn vòng sanh tử. Vì nghiêm tịnh các thế giới rộng lớn. Vì thường thấy tất cả Phật. Vì thâm nhập tất cả Phật pháp. Vì ghi nhớ tam thể Phật chủng. Vì ghi nhớ chánh pháp và pháp thân của tất cả Phật mười phương. Vì tu khắp tất cả Bồ Tát hạnh khiến viên mãn. Vì nhập hàng Phổ Hiền tự tại có thể chứng nhưt thiết trí.

Chư Phật tử! Các ngài nên quán sát đại Bồ Tát này chẳng bỏ hạnh Phổ Hiền, chẳng dứt đạo Phổ Hiền, thấy tất cả Phật, chứng nhưt thiết trí, tự tại thọ dụng pháp nhưt thiết trí.

Như Tượng Vương Y La Bát Na chẳng bỏ thân voi đến trời Đao Lợi, được chư thiên cõi, hầu hạ Thiên Đế, cùng chư thiên nữ vui chơi khoái lạc đồng như chư thiên không khác.

Cũng vậy, đại Bồ Tát chẳng bỏ những hạnh đại thừa Phổ Hiền, chẳng thối các nguyện, được Phật tự tại, đủ nhưt thiết trí, chứng Phật giải thoát, không chướng không ngại, thành tựu thanh tịnh, nơi các quốc độ không nhiễm trước, trong các Phật pháp không phân biệt. Dầu biết các pháp đều khắp bình đẳng không có hai tướng mà hằng thấy rõ tất cả cõi Phật. Dầu đã ngang đồng với tam thể chư Phật mà tu hạnh Bồ Tát tương tục chẳng dứt.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát an trụ pháp hạnh nguyện quảng đại của Phổ Hiền như vậy, phải biết người này tâm được thanh tịnh.

Trên đây là trí quảng đại tâm thù thắng vô ngại luân đại tam muội thứ mười của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đây là đại Bồ Tát trụ mười môn đại tam muội trong Phổ Hiền hạnh.

(1) Hán bộ quyển thứ bốn mươi một

(2) Hán bộ quyển thứ bốn mươi một

(3) Hán bộ quyển thứ bốn mươi một

28. PHẨM THẬP THÔNG THỨ HAI MƯƠI TÁM (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 44)

(1) Bấy giờ Phổ Hiền đại Bồ Tát bảo chư Bồ Tát rằng: “Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ thông:

Đại Bồ Tát dùng tha tâm trí thông biết tâm sai biệt của chúng sanh trong một Đại Thiên thế giới. Những là tâm thiện, tâm bất thiện, tâm rộng, tâm hẹp, tâm lớn, tâm nhỏ, tâm thuận sanh tử, tâm trái sanh tử, tâm thanh văn hạnh, tâm Độc Giác hạnh, tâm Bồ Tát hạnh, tâm Thiên, tâm Long, tâm Dạ xoa, tâm Càn thất bà, tâm A tu la, tâm Ca lâu la, tâm Khẩn na la, tâm Ma hầu la già, tâm Nhơn, tâm phi Nhơn, tâm địa ngục, tâm súc sanh, tâm xứ Diêm ma vương, tâm ngạ quỷ, tâm chúng sanh nơi các nạn xứ. Những tâm chúng sanh vô lượng sai biệt như vậy điều phân biệt biết rõ.

Như một thế giới, đến trăm thế giới, ngàn thế giới, trăm ngàn thế giới, trăm ngàn ức na do tha thế giới, nhân đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, trong đó có bao nhiêu tâm chúng sanh đều phân biệt biết.

Trên đây gọi là thiện tri tha tâm trí thần thông thứ nhất của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng vô ngại thanh tịnh thiên nhãn trí thông thấy chúng sanh trong vô lượng bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, chết đây sanh kia, loài lành, loài dữ, tướng phước, tướng tội, hoặc tốt, hoặc xấu, hoặc nhơ, hoặc sạch. Những phẩm loại vô lượng chúng sanh như vậy. Những là bát bộ chúng, chúng sanh thân to lớn, chúng sanh thân nhỏ nhít. Trong các loài chúng sanh như vậy dùng vô ngại nhãn thấy đều thấy rõ. Tùy nghiệp mà chúc nhóm, tùy chỗ thọ khổ vui, tùy tâm phân biệt, tùy kiến chấp, tùy ngôn ngữ, tùy nhơn, tùy nghiệp, tùy sở duyên, tùy sơ khởi, thấy đều thấy rõ không sai lầm.

Trên đây là vô ngại thiên nhãn trí thần thông thứ hai của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng túc trụ tùy niệm trí thông có thể biết tự thân và tất cả chúng sanh trong bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, những việc đời trước trong quá khứ bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp. Những là: xứ đó sanh ra có tên như vậy, họ như vậy, chủng tộc như vậy, uống ăn như vậy, khổ vui như vậy. Từ vô thủy đến nay ở trong các cõi, do nhân do duyên xoay vần thêm lớn, thứ đệ nối tiếp, luân hồi chẳng dứt, các thứ phẩm loại, các thứ cõi nước, các thứ loài sanh, các thứ hình tướng, các thứ hành nghiệp, các thứ kiết sử, các thứ tâm niệm, các thứ nhơn duyên thọ sanh sai khác. Những việc như vậy thấy đều biết rõ. Lại nhớ trong vi trần số kiếp như vậy, trong vi trần số thế giới như vậy, có vi trần số chư Phật như vậy. Mỗi Đức Phật có danh hiệu như vậy, xuất thế như vậy, chúng hội như vậy, cha mẹ như vậy, thị giả như vậy, Thanh Văn như vậy, hai vị đại đệ tử tối thắng như vậy, nơi thành ấp như vậy, xuất gia như vậy. Lại ở dưới cõi bồ đề như vậy thành vô thượng chánh giác, nơi chỗ như vậy, ngồi tòa như vậy, diễn thuyết ngàn ấy kinh điển, lợi ích chúng sanh như vậy, trong bao nhiêu thời gian trụ thọ mạng ra làm những Phật sự, y nơi vô dư Niết Bàn giới mà nhập Niết Bàn, sau đó chánh pháp trụ thế lâu mau, tất cả những việc như vậy đều ghi nhớ.

Lại ghi nhớ danh hiệu của bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số chư Phật. Mỗi mỗi danh hiệu có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Phật, từ sơ phát tâm. khởi nguyện, tu hành, cúng dường chư Phật, điều phục chúng sanh, chúng hội thuyết pháp, thọ mạng nhiều ít, thần thông biến hóa nhân đến nhập nơi vô dư Niết Bàn. Sau đó pháp trụ lâu mau, xây dựng tháp miếu các thứ trang nghiêm, làm cho chúng sanh vun trồng thiện căn, thấy đều có thể biết.

Trên đây là túc trụ trí thần thông thứ ba biết kiếp quá khứ của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng trí thông biết hết kiếp thuở vị lai, biết những kiếp của trong bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới. Trong mỗi mỗi kiếp có những chúng sanh mạng chung thọ sanh, các cõi tiếp nối, nghiệp hành quả báo, hoặc thiện hoặc bất thiện, hoặc xuất ly hoặc chẳng xuất ly, hoặc quyết định hoặc chẳng quyết định, hoặc tà định hoặc chánh định, hoặc thiện căn chung cùng với kiết sử, hoặc thiện căn chẳng chung cùng với kiết sử, hoặc thiện căn đầy đủ, hoặc chẳng đầy đủ, hoặc nhiếp thủ thiện căn, hoặc chẳng nhiếp thủ thiện căn, hoặc tích tập thiện căn, hoặc chẳng tích tập thiện căn, hoặc tích tập tội pháp hoặc chẳng tích tập tội pháp. Tất cả như vậy đều có thể biết rõ. Lại biết bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới tận thuở vị lai có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp, mỗi mỗi kiếp có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số danh hiệu chư Phật, mỗi mỗi danh hiệu có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số chư Phật Như Lai. Mỗi mỗi Như Lai từ sơ phát tâm khởi nguyện lập hạnh cúng dường chư Phật, giáo hóa chúng sanh, chúng hội thuyết pháp, thọ mạng nhiều ít, thân thông biến hóa, nhãn đến nhập nơi vô dư Niết Bàn, sau đó pháp trụ lâu mau, tạo lập tháp miếu các thứ trang nghiêm làm cho chúng sanh vun trồng căn lành. Những sự như vậy đều biết rõ.

Trên đây là trí thần thông thứ tư biết tột hết những kiếp thuở vị lai của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thành tựu vô ngại thanh tịnh thiên nhĩ viên mãn quảng đại thông suốt không chướng, nghe thấu vô ngại thành tựu đầy đủ. Với tất cả âm thanh, muốn nghe hay chẳng muốn nghe đều tùy ý tự tại.

Chư Phật tử! Phương đông có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Phật, chư Phật này giảng nói chỉ dạy, chỗ an lập, chỗ giáo hóa, chỗ điều phục, chỗ ức niệm, chỗ phân biệt những pháp thanh tịnh thậm thâm quảng đại các thứ sai biệt vô lượng phương tiện vô lượng thiện xảo. Bồ Tát này đều có thể thọ trì tất cả. Lại ở trong đó, hoặc nghĩa hoặc văn, hoặc một người, hoặc chúng hội, đúng như ngôn từ, đúng như trí huệ, như chỗ tỏ thấu, như chỗ thị hiện, như chỗ điều phục, như cảnh giới, như sở y, như đạo xuất ly, Bồ Tát này đều hay ghi nhận tất cả chẳng quên chẳng mất, chẳng dứt chẳng thối, không mê không lầm, vì người khác mà diễn nói khiến họ được tỏ ngộ. Trọn chẳng quên mất một văn một câu.

Như phương đông, chín phương kia cũng như vậy.

Trên đây là trí thần thông thiên nhĩ thanh tịnh vô ngại thứ năm của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ vô thể tánh thần thông, vô tác thần thông, bình đẳng thần thông, quảng đại thần thông, vô lượng thần thông, vô y thần thông, tùy niệm thần thông, khởi thần thông, bất khởi thần thông, bất thối thần thông, bất đoạn thần thông, bất hoại thần thông, tăng trưởng thần thông, tùy nghệ thần thông.

Đại Bồ Tát này nghe danh hiệu chư Phật trong tất cả thế giới rất xa. Những là vô số thế giới, vô lượng thế giới, nhãn đến danh hiệu chư Phật trong bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới. Nghe danh hiệu chư Phật xong thời tự thấy thân mình ở chỗ chư Phật đó. Các thế giới đó hoặc ngang hoặc úp, những hình trạng khác, những sai biệt, vô biên vô ngại các thứ cõi nước, các thứ thời kiếp, vô lượng công đức đều trang nghiêm khác nhau. Chư Phật Như Lai đó xuất hiện trong ấy, thị hiện thân biến, xưng dương danh hiệu, vô lượng vô số riêng khác chẳng đồng.

Đại Bồ Tát này một khi nghe danh hiệu của chư Phật đó, chẳng động bốn xứ mà thấy thân mình ở chỗ Phật đó lễ bái cúng dường, hỏi pháp bồ tát, nhập Phật trí, đều rõ thấy được các Phật độ, đạo tràng chúng hội và sự thuyết pháp, đến nơi rốt ráo không chỗ chấp luyến. Như vậy trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp, khắp đến mười phương mà không chỗ qua đến, nhưng những sự đến cõi, quán Phật, nghe pháp, thỉnh đạo, không lúc nào ngừng ngớt, không phể bỏ, không thôi nghĩ, không

nhàm mỗi, tu hạnh bồ tát, thành tựu đại nguyện, đều làm cho đầu đủ từng không thối chuyển. Vì khiến chúng tánh quảng đại của Như Lai chẳng đoạn tuyệt.

Trên đây là trí thần thông thứ sáu trụ vô thể tánh vô động tác mà qua đến tất cả cõi Phật của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng trí thần thông khéo phân biệt ngôn âm của tất cả chúng sanh, biết các loại ngôn từ của chúng sanh trong bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới. Những là thánh ngôn từ, chẳng phải thánh ngôn từ, ngôn từ của Thiên, Long, bát bộ nhãn đến bao nhiêu ngôn từ của bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh, đều biểu thị riêng khác, các loại sai biệt, tất cả như vậy đều có thể biết rõ.

Tùy vào trong thế giới nào, đại Bồ Tát này đều biết được những tánh dục của tất cả chúng sanh trong đó. Đúng như tánh dục của họ, Bồ Tát nói ra ngôn từ đều khiến họ hiểu biết không nghi lầm.

Như mặt nhật mọc lên chiếu khắp các hình sắc, làm cho người có con mắt đều thấy được rõ ràng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng trí khéo phân biệt tất cả ngôn từ, thâm nhập tất cả mây ngôn từ, có lời nói ra khiến những kẻ thông minh ở các thế gian đều được hiểu rõ.

Trên đây là trí thần thông thứ bảy khéo phân biệt tất cả ngôn từ của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng trí thần thông xuất sanh vô lượng vô số sắc thân trang nghiêm, biết tất cả pháp xa lìa sắc tướng, không tướng sai biệt, không các thứ tướng, không vô lượng tướng, không tướng phân biệt, không tướng xanh vàng đỏ trắng. Bồ Tát nhập nơi pháp giới như vậy, có thể hiện thân mình làm các hình sắc. Những là sắc vô biên, sắc vô lượng, sắc thanh tịnh, sắc trang nghiêm, sắc phổ biến, sắc vô tỉ, sắc phổ chiếu, sắc tăng thượng, sắc không trái nghịch, sắc đủ các tướng, sắc lìa các ác, sắc oai lực lớn, sắc đáng tôn trọng, sắc vô cùng tận, sắc nhiều xinh đẹp, sắc rất đoan nghiêm, sắc chẳng thể lường, sắc khéo thủ hộ, sắc hay thành thực, sắc tùy người biến hóa, sắc không chướng ngại, sắc rất sáng suốt, sắc không cấu trược, sắc rất đứng sạch, sắc rất mạnh khỏe, sắc phương tiện bất tư nghì, sắc chẳng bị phá hoại, sắc rời vết mờ, sắc không tối tăm, sắc khéo an trụ, sắc diệu trang nghiêm, sắc nhiều tướng đoan nghiêm, sắc những tướng tùy hảo, sắc đại tôn quý, sắc diệu cảnh giới, sắc khéo trau bóng, sắc thâm tâm thanh tịnh, sắc rực rỡ rất sáng, sắc tối thắng quảng đại, sắc không gián đoạn, sắc không sở y, sắc không gì sánh bằng, sắc tràn đầy bất khả thuyết cõi Phật, sắc tăng trưởng, sắc nhiếp thọ kiên cố, sắc công đức tối thắng, sắc tùy những tâm sở thích, sắc thanh tịnh hiểu rõ, sắc chứa nhóm những đẹp, sắc thiện xảo quyết định, sắc không chướng ngại, sắc hư không sáng sạch, sắc thanh tịnh đáng thích, sắc lìa những trần cấu, sắc chẳng thể cân lường, sắc diệu kiến, sắc phổ biến, sắc tùy thời thị hiện, sắc tịch tịnh, sắc lìa tham, sắc phước điền chơn thiết, sắc hay làm an ổn, sắc lìa những bố úy, sắc lìa hạnh ngu si, sắc trí huệ dũng mãnh, sắc thân tướng vô ngại, sắc du hành cùng khắp, sắc tâm không sở y, sắc đại từ khởi ra, sắc đại bi hiện ra, sắc bình đẳng xuất ly, sắc đầy đủ phước đức, sắc tùy tâm ức niệm, sắc vô biên diệu bửu, sắc bửu tạng quang minh, sắc chúng sanh tin mến, sắc nhứt thiết trí hiện tiền, sắc hoan hỷ nhận, sắc những báu trang nghiêm đệ nhất, sắc không có xứ sở, sắc thị hiện tự tại, sắc các thứ thần thông, sắc sanh nhà Như Lai, sắc hơn các ví dụ, sắc cùng khắp pháp giới, sắc đại chúng đều qua đến, sắc nhiều thứ, sắc thành tựu, sắc xuất ly, sắc tùy theo oai nghi của người biến hóa, sắc thấy không biết chán, sắc nhiều thứ sáng sạch, sắc hay phóng vô số lưới quang minh, sắc bất khả thuyết quang minh các thứ sai biệt, sắc bất khả tư hương quang minh vượt hơn ba cõi, sắc bất khả lượng như luân quang minh chiếu sáng, sắc thị hiện vô tỉ nguyệt thân, sắc vô lượng mây hoa đáng ưa thích, sắc xuất sanh nhiều loại mây tràng liên hoa trang nghiêm, sắc ngọn lửa thơm xông khắp nơi vượt hơn tất cả thế gian, sắc xuất sanh tất cả Như Lai tạng, sắc bất khả thuyết âm thanh khai thị tất cả pháp, sắc đầy đủ tất cả hạnh Phổ Hiền.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thâm nhập vô sắc pháp giới như vậy, hay hiện những loại sắc thân như vậy,

làm cho kẻ được giáo hóa thấy và nhớ. Vì kẻ được giáo hóa mà chuyển pháp luân. Tùy theo thời và tướng của kẻ được giáo hóa, làm cho họ thân cận, làm cho họ khai ngộ, vì họ mà khởi các thứ thần thông, vì họ mà hiện các thứ tự tại, vì họ mà ra làm các việc.

Trên đây gọi là đại Bồ Tát vì độ tất cả chúng sanh siêng tu thành tựu trí thần thông thứ tám hiện vô số sắc thân.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng nhưt thiết pháp trí thông biết tất cả pháp không có danh tự, không có chủng tánh, không đến không đi, chẳng phải khác, chẳng phải chẳng khác, chẳng phải các thứ, chẳng phải chẳng các thứ, chẳng phải hai, chẳng phải chẳng hai, vô ngã, vô tỉ, bất sanh, bất diệt, chẳng động, chẳng hoại, không thiết, không hư, nhưt tướng, vô tướng, phi vô, phi hữu, chẳng phải pháp, chẳng phải phi pháp, chẳng tùy tục, chẳng phải chẳng tùy tục, chẳng phải nghiệp, chẳng phải phi nghiệp, chẳng phải báo, chẳng phải phi báo, chẳng phải hữu vi, chẳng phải vô vi, chẳng phải đệ nhưt nghĩa, chẳng phải chẳng đệ nhưt nghĩa, chẳng phải đạo, chẳng phải phi đạo, chẳng phải xuất ly, chẳng phải chẳng xuất ly, phi lượng, phi vô lượng, chẳng phải thế gian, chẳng phải xuất thế gian, chẳng phải từ nhơn sanh, chẳng phải chẳng từ nhơn sanh, chẳng phải quyết định, chẳng phải chẳng quyết định, chẳng phải thành tựu, chẳng phải chẳng thành tựu, chẳng phải xuất, chẳng phải chẳng xuất, chẳng phải phân biệt, chẳng phải chẳng phân biệt, chẳng phải như lý, chẳng phải chẳng như lý.

Đại Bồ Tát này chẳng lấy thế tục để, chẳng trụ đệ nhưt nghĩa, chẳng phân biệt các pháp, chẳng kiến lập văn tự, tùy thuận tánh tịch diệt, chẳng bỏ tất cả nguyện, thấy nghĩa biết pháp, bùa mây pháp, xối mưa pháp. Dầu biết thiết tướng không thể nói phô, mà dùng phương tiện vô tận biện tài, theo pháp theo nghĩa thứ đệ diễn thuyết. Bởi với các pháp, ngôn từ biện thuyết đều được thiện xảo, đại từ đại bi đều đã thanh tịnh. Có thể ở trong tất cả pháp rời văn tự mà xuất sanh văn tự, cùng pháp, cùng nghĩa tùy thuận chẳng trái, mà nói các pháp đều từ duyên khởi.

Dầu có ngôn thuyết mà không chấp trước. Diễn nói tất cả pháp biện tài vô tận, phân biệt an lập khai phát chỉ dạy, làm cho pháp tánh hiển rõ đầy đủ, dứt lưới nghi của đại chúng, tất cả đều được thanh tịnh.

Dầu nhiếp chúng sanh mà chẳng bỏ chơn thiết. Nơi pháp bất nhị mà không thối chuyển. Thường hay diễn thuyết pháp môn vô ngại. Dùng những diệu âm theo tâm chúng sanh mưa pháp vũ khắp nơi chẳng hề lỗi thời.

Trên đây gọi là nhưt thiết pháp trí thần thông thứ chín của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng nhưt thiết pháp diệt tận tam muội trí thông trong mỗi niệm nhập nhưt thiết pháp diệt tận tam muội. Nhưng cũng chẳng thối bồ tát đạo, chẳng bỏ bồ tát sự, chẳng rời tâm đại từ đại bi, tu tập ba la mật chưa từng thôi nghỉ, quán sát tất cả cõi Phật không có nhàm mỏi, chẳng bỏ nguyện độ chúng sanh, chẳng dứt sự chuyển pháp luân, chẳng bỏ nghiệp giáo hóa chúng sanh, chẳng bỏ hạnh cúng dường chư Phật, chẳng bỏ môn nhưt thiết pháp tự tại, chẳng bỏ thường thấy tất cả Phật chẳng bỏ thường nghe tất cả pháp. Biết tất cả pháp bình đẳng vô ngại tự tại thành tựu. Tất cả Phật pháp có bao nhiêu thặng nguyện đều được viên mãn. Rõ biết tất cả cõi nước sai biệt. Vào chùng tánh Phật đến nơi bỉ ngạn. Có thể ở trong những thế giới kia, học tất cả pháp rõ pháp vô tướng. Biết tất cả pháp đều từ duyên khởi không có thể tánh, nhưng tùy thế tục phương tiện diễn thuyết. Dầu ở nơi các pháp tâm vô sở trụ nhưng thuận theo căn tánh sở thích của chúng sanh mà phương tiện vì họ nói các pháp.

Lúc Bồ Tát này trụ nơi tam muội, tùy theo tâm sở thích, hoặc trụ một kiếp, hoặc trụ trăm kiếp, ngàn kiếp, ức kiếp, trăm ức kiếp, ngàn ức kiếp, trăm ngàn ức kiếp, na do tha ức kiếp, trăm na do tha ức kiếp, ngàn na do tha ức kiếp, trăm ngàn na do tha ức kiếp, hoặc trụ vô số kiếp, vô lượng kiếp, nhẫn đến hoặc trụ bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp.

Đại Bồ Tát nhập nhưt thiết pháp diệt tận tam muội này, dầu trụ trong bao nhiêu kiếp như trên mà thân chẳng tan rã, chẳng ốm gầy, chẳng đổi khác, chẳng phải thấy, chẳng phải chẳng thấy, chẳng diệt, chẳng hoại, chẳng môi, chẳng lưỡi, chẳng thể kiệt tận. Dầu nơi có nơi không đều vô sở tác mà có thể làm xong các việc Bồ Tát. Những là hằng chẳng bỏ lia tất cả chúng sanh, giáo hóa điều phục chưa từng lỗi thời, khiến họ tăng trưởng tất cả Phật pháp, nơi hạnh Bồ Tát đều được viên mãn.

Vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh nên thân thông biến hóa chẳng thôi dứt, nhưng nơi tam muội vẫn tịch nhiên chẳng động. Ví như ánh sáng mặt nhưt chiếu hiện tất cả.

Trên đây là đại Bồ Tát nhập nhưt thiết pháp diệt tận tam muội trí thần thông thứ mười của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát trụ nơi mười thứ thần thông như vậy, tất cả trời người không nghĩ bàn được, tất cả chúng sanh chẳng nghĩ bàn được tất cả Thanh Văn Độc Giác và chúng Bồ Tát khác cũng đều chẳng nghĩ bàn được.

Đại Bồ Tát này thân nghiệp chẳng thể nghĩ bàn, ngữ nghiệp và ý nghiệp đều chẳng thể nghĩ bàn, tam muội tự tại, cảnh giới trí huệ đều chẳng thể nghĩ bàn. Chỉ trừ chư Phật, và chư Bồ Tát đã được thần thông này, ngoài ra không ai có thể nói được công đức của bậc Bồ Tát này.

Chư Phật tử! Đây là mười thứ thần thông của đại Bồ Tát. Nếu đại Bồ Tát trụ thần thông này, đều được tất cả tam thể trí thần thông vô ngại.

(1) Hán bộ quyển thứ bốn mươi bốn

29. PHẨM THẬP NHÃN THỨ HAI MƯƠI CHÍN (Hán Bộ Phần Sau Quyển 44)

Bảy giờ Phổ Hiền Bồ Tát bảo chư Bồ Tát:

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ nhĩn, nếu được nhĩn này thời được đến nơi vô ngại nhĩn địa của tất cả Bồ Tát, tất cả Phật pháp vô ngại vô tận.

Đây là mười nhĩn: âm thanh nhĩn, thuận nhĩn, vô sanh pháp nhĩn, như huyễn nhĩn, như diệm nhĩn, như mộng nhĩn, như hưởng nhĩn, như ảnh nhĩn, như hóa nhĩn, như không nhĩn.

Mười nhĩn này, tam thế chư Phật đã nói, nay nói, sẽ nói.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát âm thanh nhĩn?

Nghĩa là nghe những pháp của chư Phật nói, chẳng kinh chẳng hãi chẳng sợ, thâm tín ngộ giải, ưa thích xu hướng, chuyên tâm ghi nhớ, tu tập an trụ.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát thuận nhĩn?

Nghĩa là ở nơi Phật pháp tư duy quán sát bình đẳng không trái, tùy thuận biết rõ, khiến tâm thanh tịnh, chánh trụ tu tập xu nhập thành tựu.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát vô sanh pháp nhĩn?

Đại Bồ Tát này chẳng thấy có chút pháp nào sanh, cũng chẳng thấy có chút pháp nào diệt. Tại sao vậy? Vì nếu đã vô sanh thời vô diệt. Nếu đã vô diệt thì vô tận. Nếu vô tận thời ly cấu. Nếu ly cấu thời vô sai biệt. Nếu vô sai biệt thời vô xứ sở. Nếu vô xứ sở thời tịch tịnh. Nếu tịch tịnh thời ly dục. Nếu ly dục thời vô tác. Nếu vô tác thời vô nguyện. Nếu vô nguyện thời vô trụ. Nếu vô trụ thời vô khứ vô lai. Đây gọi là thứ ba, vô sanh pháp nhĩn của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Thế nào là như huyễn nhĩn?

Đại Bồ Tát này biết tất cả pháp đều như huyễn, từ nhơn duyên khởi. Ở trong một pháp hiểu nhiều pháp, trong nhiều pháp hiểu một pháp. Đã biết các pháp như huyễn, đại Bồ Tát này rõ thấu quốc độ, chúng sanh, pháp giới. Rõ thấu thế gian bình đẳng, Phật xuất thế bình đẳng, tam thế bình đẳng. Thành tựu những thân thông biến hóa.

Ví như huyễn chẳng phải voi, ngựa, xe, nam, nữ, đồng nam, đồng nữ, chẳng phải cây, lá, bông, trái, đất, nước, lửa, gió, chẳng phải ngày, đêm, mặt trời, mặt trăng, chẳng phải nửa tháng, một tháng, một năm, trăm năm, một kiếp, nhiều kiếp, chẳng phải định, loạn, thuận, tạp, một, khác, chẳng phải rộng, hẹp, nhiều, ít, lượng, vô lượng, thô, tế. Huyền chẳng phải tất cả sự vật, tất cả sự vật chẳng phải huyền, nhưng do huyền thị hiện ra những sự vật sai khác.

Cũng vậy, đại Bồ Tát quán tất cả thế gian như huyễn. Những là nghiệp thế gian, phiền não thế gian, quốc độ thế gian, pháp thế gian, thời thế gian, thú thế gian, thành thế gian, hoại thế gian, vận động thế gian, tạo tác thế gian.

Lúc Bồ Tát quán tất cả thế gian như huyễn, chẳng thấy chúng sanh sanh, chẳng thấy chúng sanh diệt, chẳng thấy quốc độ sanh diệt, chẳng thấy các pháp sanh diệt, chẳng thấy quá khứ có thể phân biệt được,

chẳng thấy vị lai có khởi tác, chẳng thấy hiện tại một niệm trụ, chẳng thấy quán sát bồ đề, chẳng thấy Phật xuất hiện, chẳng thấy Phật Niết Bàn, chẳng thấy trụ đại nguyện, chẳng thấy nhập chánh vị, chẳng ngoài tánh bình đẳng.

Đại Bồ Tát này dầu thành tựu Phật độ mà biết quốc độ vô sai biệt. Dầu thành tựu chúng sanh mà biết chúng sanh vô sai biệt. Dầu khắp quán pháp giới mà an trụ pháp tánh vắng lặng chẳng động. Dầu thấu rõ tam thế bình đẳng mà chẳng trái phân biệt pháp tam thế. Dầu thành tựu uân xứ mà dứt hẳn sở y. Dầu độ thoát chúng sanh mà rõ biết pháp giới bình đẳng không các thứ sai khác. Dầu biết các pháp xa lìa văn tự không thể ngôn thuyết mà thường thuyết pháp biện tài vô tận. Dầu chẳng chấp lấy việc giáo hóa chúng sanh mà chẳng bỏ đại bi, vì độ tất cả mà chuyên pháp luân. Dầu vì chúng sanh khai thị nhơn duyên quá khứ mà biết tánh nhơn duyên không có động chuyển. Đây gọi là như huyễn nhãn thứ tư.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát như diệm nhãn?

Đại Bồ Tát này biết tất cả thế gian đồng như dương diệm.

Ví như dương diệm chẳng có phương sở, chẳng phải nội, ngoại, hữu, vô, đoạn, thường, chẳng phải một màu, nhiều màu, cũng chẳng phải không màu, chỉ tùy theo ngôn thuyết thế gian mà hiển thị.

Cũng vậy, đại Bồ Tát như thiết quán sát, rõ biết các pháp hiện chứng tất cả khiến được viên mãn. Đây gọi là như diệm nhãn thứ năm của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát như mộng nhãn?

Đại Bồ Tát này biết tất cả thế gian như mộng.

Ví như mộng chẳng phải thế gian, chẳng phải rời thế gian, chẳng phải dục giới, sắc giới, vô sắc giới, chẳng phải sanh, diệt, nhiễm, tịnh, nhưng vẫn có hiển thị.

Cũng vậy, đại Bồ Tát biết tất cả thế gian đồng như mộng. Vì không đối khác, vì như tự tánh của mộng, vì như mộng chấp trước, vì như mộng tánh ly, vì như bản tánh của mộng, vì như mộng hiện ra, vì như mộng vô sai biệt, vì như mộng tưởng phân biệt, vì như lúc mộng thức giấc. Đây gọi là như mộng nhãn thứ sáu của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát như hưởng nhãn?

Đại Bồ Tát này nghe Phật thuyết pháp quán các pháp tánh tu học thành tựu đến bị ngạn, biết tất cả âm thanh đồng như vang không lai không khứ mà hiển thị như vậy.

Đại Bồ Tát này quán sát tiếng của Đức Như Lai chẳng từ trong phát ra, chẳng từ ngoài phát ra, cũng chẳng từ nơi trong ngoài phát ra. Dầu biết rõ tiếng chẳng phải từ trong, từ ngoài, từ trong ngoài phát ra, mà có thể thị hiện danh cú thiện xảo diễn thuyết thành tựu.

Ví như âm vang nơi hang từ duyên phát ra, mà cùng pháp tánh không trái nhau. Khiến các chúng sanh theo loài được hiểu biết và tu học.

Như Thiên Đế phu nhơn, con gái vua A Tu La, tên Xá Chi, trong một âm thanh phát ra ngàn thứ âm thanh, nhưng Phu Nhơn vẫn không có tâm nghĩ làm cho phát ra như vậy.

Cũng vậy, đại Bồ Tát nhập vô phân biệt giới, thành tựu tiếng tùy loại thiện xảo, ở trong vô biên thế giới

hằng chuyển pháp luân. Đại Bồ Tát này khéo hay quán sát tất cả chúng sanh, dùng tướng lưới rộng dài mà vì họ thuyết pháp. Tiếng đó vô ngại khắp cõi nước mười phương khiến chúng sanh tùy sở nghi nghe pháp đều riêng khác. Dầu biết tiếng không khởi mà khắp hiện âm thanh. Dầu biết không sở thuyết mà nói rộng các pháp. Diệu âm bình đẳng tùy loại đều hiểu riêng khác, đều dùng trí huệ mà có thể rõ thấu. Đây gọi là như hưởng nhần thứ bảy của đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát như ảnh nhần?

Đại Bồ Tát này chẳng phải sanh ở thế gian, chẳng phải mất ở thế gian, chẳng phải ở trong thế gian, chẳng phải ở ngoài thế gian, chẳng phải du hành nơi thế gian, chẳng phải đồng với thế gian, chẳng phải khác với thế gian, chẳng phải qua đến thế gian, chẳng phải chẳng qua đến thế gian, chẳng phải trụ ở thế gian, chẳng phải chẳng trụ ở thế gian, chẳng phải là thế gian, chẳng phải xuất thế gian, chẳng phải tu bỏ tất hạnh, chẳng phải bỏ đại nguyện, chẳng phải thiệt, chẳng phải chẳng thiệt. Dầu thường hành tất cả Phật pháp mà có thể làm xong tất cả thế sự. Chẳng theo thế lưu cũng chẳng trụ pháp lưu.

Ví như mặt trời, mặt trăng, nam, nữ và các vật như nhà cửa, núi rừng, sông suối vân vân, hiện bóng trong những vật thanh tịnh như nước, dầu, châu báu, gương sáng. Bóng cùng nước gương vân vân chẳng phải một, chẳng phải khác, chẳng phải ly, chẳng phải hiệp. Nơi trong giòng sông, bóng chẳng bị trôi, nơi giếng ao, bóng cũng chẳng bị chìm đắm. Dầu bóng hiện trong đó không chỗ chấp trước, nhưng các chúng sanh biết ở chỗ đó có bóng ấy hiện, cũng biết chỗ kia không có bóng như vậy. Vật gần vật xa dầu đều hiện bóng, nhưng bóng không theo vật mà có gần xa.

Cũng vậy, đại Bồ Tát hay biết tự thân và tha thân tất cả đều là cảnh giới của trí chẳng nhận là hai mà cho là tự tha riêng khác. Dầu vậy nhưng nơi tự quốc độ, nơi tha quốc độ, đều riêng sai khác đồng thời hiện khắp.

Như một hạt giống không có rễ, mầm, cọng, mắt, nhánh, lá, mà hay sanh khởi tất cả.

Cũng vậy, đại Bồ Tát vô nhị mà phân biệt hai tướng phương tiện thiện xảo thông đạt vô ngại. Đây gọi là như ảnh nhần thứ tám của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát thành tựu như ảnh nhần này dầu chẳng qua đến cõi nước mười phương mà có thể hiện khắp tất cả cõi Phật. Cũng chẳng rời đây, cũng chẳng đến kia, như bóng hiện khắp chỗ du hành vô ngại. Làm cho chúng sanh thấy thân sai khác đồng với tướng cứng chắc của thế gian. Nhưng sự sai khác này chính là chẳng phải sai khác. Khác cũng chẳng khác không có chướng ngại.

Đại Bồ Tát này từ nơi chủng tánh Như Lai mà sanh thân ngữ và ý thanh tịnh vô ngại nên có thể được thân vô biên sắc tướng thanh tịnh.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát biết tất cả thế gian thấy đều như hóa? Nghĩa là tất cả chúng sanh ý nghiệp hóa, vì giác tướng sanh khởi. Tất cả thế gian chư hành hóa, vì phân biệt sanh khởi. Tất cả khổ vui điên đảo hóa, vì vọng thủ sanh khởi. Tất cả thế gian pháp chẳng thiệt hóa, vì ngôn thuyết hiện khởi. Tất cả phiền não phân biệt hóa, vì tướng niệm sanh khởi. Lại có thanh tịnh điều phục hóa, vì vô phân biệt hiện khởi. Nơi tam thế chẳng chuyên hóa, vì vô sanh bình đẳng. Bồ Tát nguyện lực hóa, vì tu hành quảng đại. Như Lai đại bi hóa, vì phương tiện thị hiện. Chuyển pháp luân phương tiện hóa, vì trí huệ vô úy biện tài diễn thuyết.

Đại Bồ Tát rõ biết thế gian xuất thế gian hóa hiện như vậy, chứng biết, biết rộng lớn, biết vô biên, biết đúng sự, biết tự tại, biết chơn thiệt. Chẳng phải hư vọng kiến có thể huynh động được. Tùy theo sở hành của thế gian cũng chẳng hư mất trí biết ấy.

Ví như hóa chẳng từ nơi tâm phát khởi, chẳng từ nơi tâm pháp phát khởi, chẳng từ nơi nghiệp phát khởi, chẳng thọ quả báo, chẳng phải thế gian sanh, chẳng phải thế gian diệt, chẳng thể theo dõi, chẳng thể rời chạm, chẳng phải còn lâu, chẳng phải giây lát, chẳng phải ở nơi thế gian, chẳng phải rời thế gian, chẳng chuyên thuộc một phương, chẳng thuộc khắp các phương, chẳng phải hữu lượng, chẳng phải vô lượng, chẳng nhàm, chẳng dứt, chẳng phải chẳng nhàm dứt, chẳng phải phàm, chẳng phải thánh, chẳng phải nhiệm, chẳng phải tịnh, chẳng phải sanh, chẳng phải tử, chẳng phải trí, chẳng phải ngu, chẳng phải thấy, chẳng phải chẳng thấy, chẳng phải y tựa thế gian, chẳng phải nhập pháp giới, chẳng phải thông minh, chẳng phải đần độn, chẳng phải lấy, chẳng phải chẳng lấy, chẳng phải sanh tử, chẳng phải Niết Bàn, chẳng có, chẳng phải không có.

Đại Bồ Tát phương tiện thiện xảo như vậy, du hành thế gian tu hạnh bồ tát. Biết rõ thế pháp phân thân hóa hiện mà đến, chẳng chấp thế gian, chẳng lấy tự thân, nơi thế gian và thân không phân biệt. Chẳng trụ thế gian, chẳng rời thế gian, chẳng trụ nơi pháp, chẳng rời nơi pháp. Do bản nguyện nên chẳng bỏ một chúng sanh giới, chẳng điều phục thiếu chúng sanh giới, chẳng phân biệt nơi pháp, chẳng phải chẳng phân biệt. Biết các pháp tánh không lai không khứ. Dầu không chỗ có mà tròn đầy Phật pháp. Rõ pháp như hóa, chẳng có chẳng không.

Đại Bồ Tát lúc an trụ như hóa nhẫn đều hay tròn đủ tất cả đạo bồ đề của chư Phật lợi ích chúng sanh.

Đây gọi là như hóa nhẫn thứ chín của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát thành tựu như hóa nhẫn này, phạm việc làm ra đều đồng với hóa, ví như hóa sĩ.

Nơi tất cả cõi Phật không chỗ y trụ. Nơi tất cả thế gian không chỗ chấp lấy. Nơi tất cả Phật pháp chẳng sanh phân biệt. Dầu vậy mà hướng đến Phật bồ đề không rời mối, tu hạnh bồ tát, rời những điên đảo. Dầu không có thân mà hiện tất cả thân. Dầu không chỗ trụ mà trụ các quốc độ. Dầu không có sắc mà hiện khắp các sắc. Dầu chẳng chấp lấy thiết tế mà chiếu sáng pháp tánh bình đẳng viên mãn.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát này nơi tất cả pháp không chỗ y chỉ nên gọi là bực giải thoát. Thấy đều bỏ rời tất cả lỗi lầm nên gọi là bực điều phục. Chẳng động chẳng chuyên vào khắp tất cả chúng hội Như Lai nên gọi là bực thần thông. Nơi pháp vô sanh đã được thiện xảo nên gọi là bực vô thối. Đủ tất cả lực, núi Tu Di núi Thiết Vi không làm chướng được, nên gọi là bực vô ngại.

Chư Phật tử! Thế nào là đại Bồ Tát như không nhẫn?

Đại Bồ Tát này rõ tất cả pháp giới như hư không, vì vô tướng. Tất cả thế giới như hư không, vì vô khởi. Tất cả pháp như hư không vì vô nhị. Tất cả chúng sanh hạnh như hư không, vì vô sở hành. Tất cả Phật như hư không, vì vô phân biệt. Tất cả Phật lực như hư không, vì vô sai biệt. Tất cả thiên định như hư không, vì tam thế bình đẳng. Tất cả pháp diễn thuyết như hư không, vì chẳng ngôn thuyết được. Tất cả thân Phật như hư không, vì vô trước vô ngại.

Bồ Tát dùng phương tiện như hư không rõ thấu tất cả pháp đều không chỗ có.

Đại Bồ Tát dùng nhẫn trí như hư không lúc thấu rõ tất cả pháp thời được thân và thân nghiệp như hư không, được ngữ và ngữ nghiệp như hư không, được ý và ý nghiệp như hư không.

Ví như hư không, tất cả pháp y tựa, chẳng sanh chẳng diệt.

Cũng vậy, đại Bồ Tát, tất cả pháp thân chẳng sanh chẳng diệt.

Ví như hư không, chẳng thể phá hoại được. Cũng vậy, đại Bồ Tát, tất cả trí huệ các lực chẳng thể phá hoại được.

Ví như hư không là chỗ y chỉ của tất cả thế gian mà không sở y. Cũng vậy, đại Bồ Tát là chỗ y chỉ của tất cả pháp mà không sở y.

Ví như hư không bất sanh bất diệt mà hay giữ lấy tất cả thế gian sanh diệt. Cũng vậy, đại Bồ Tát không hướng không đắc mà hay thị hiện hướng đắc, khiến khắp thế gian tu hành thanh tịnh.

Ví như hư không chẳng có chỗ chẳng có góc mà hay hiển hiện vô biên chỗ góc. Cũng vậy, đại Bồ Tát không nghiệp không báo mà hay hiển thị những thứ nghiệp báo.

Ví như hư không chẳng đi chẳng đứng mà hay thị hiện các thứ oai nghi. Cũng vậy, đại Bồ Tát chẳng đi chẳng đứng mà hay phân biệt tất cả các hành.

Ví như hư không chẳng phải sắc chẳng phải phi sắc mà hay thị hiện các loại màu sắc. Cũng vậy, đại Bồ Tát chẳng phải sắc thế gian, chẳng phải sắc xuất thế gian mà hay thị hiện tất cả thân sắc.

Ví như hư không chẳng phải lâu chẳng phải gần mà hay ở lâu hiển hiện tất cả vật. Cũng vậy, đại Bồ Tát chẳng phải lâu chẳng phải gần mà hay ở lâu hiển thị những hạnh của Bồ Tát làm.

Ví như hư không chẳng phải tịnh chẳng phải uế, chẳng rời tịnh uế. Cũng vậy, đại Bồ Tát chẳng phải chướng chẳng phải không chướng, chẳng rời chướng không chướng.

Ví như hư không tất cả thế gian đều hiện ra trước, chẳng phải hiện ra trước tất cả thế gian. Cũng vậy, đại Bồ Tát tất cả pháp đều hiện ra trước, chẳng phải hiện ra trước tất cả pháp.

Ví như hư không vào khắp tất cả mà không biên tế. Cũng vậy, đại Bồ Tát vào khắp tất cả pháp, mà tâm Bồ Tát không biên tế. Tội sao vậy? Vì chỗ làm của Bồ Tát như hư không. Nghĩa là việc tu tập, việc nghiêm tịnh, việc thành tựu thấy đều bình đẳng, một thể, một vị, một thứ phần lượng. Như hư không thanh tịnh khắp tất cả chỗ.

Đại Bồ Tát như vậy chứng biết tất cả pháp, với tất cả pháp không có phân biệt. Nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Viên mãn tất cả thân vô sở y. Rõ tất cả phương không có mê lầm. Đủ tất cả lực chẳng thể phá hoại. Đầy đủ tất cả vô biên công đức. Đã đến tất cả pháp xứ thậm thâm. Thông đạt tất cả đạo ba la mật. Ngồi khắp tất cả tòa kim cương. Phát khắp tất cả tiếng tùy loại. Vì tất cả thế gian mà chuyển pháp luân chưa từng lỗi thời.

Đây gọi là hư không nhẫn thứ mười của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát thành tựu nhẫn này thời được thân Như Lai, vì vô khứ. Được thân vô sanh vì vô diệt. Được thân bất động, vì vô hoại. Được thân chơn thiết, vì rời hư vọng. Được thân như tướng, vì vô tướng. Được thân vô lượng, vì Phật lực vô lượng. Được thân bình đẳng, vì đồng tướng như. Được thân vô sai biệt, vì quán tam thế bình đẳng. Được thân đến tất cả chỗ, vì tịnh nhãn chiếu khắp không chướng ngại. Được thân rời dục tế, vì biết tất cả pháp không hiệp tan. Được thân hư không vô biên tế, vì phước đức tạng vô tận như hư không. Được thân biện tài vô đoạn vô tận pháp tánh bình đẳng, vì biết tất cả, pháp tướng chỉ là một tướng, không tánh làm tánh như hư không. Được thân âm thanh vô lượng vô ngại, vì không chướng ngại như hư không. Được thân đầy đủ tất cả bồ tát hạnh thiện xảo thanh tịnh, vì nơi tất cả chỗ đều không chướng ngại như hư không. Được thân tất cả Phật pháp thứ đệ tiếp nối, vì chẳng thể đoạn tuyệt như hư không. Được thân trong tất cả cõi Phật hiện vô lượng Phật độ, vì rời tham chấp như hư

không vô biên. Được thân thị hiện tất cả pháp tự tại không thôi nghỉ, vì như hư không chẳng có biên tế. Được thân tất cả thể lực kiên cố chẳng thể phá hoại, vì như hư không nhiệm trì tất cả thế gian. Được thân các căn sáng lẹ như kim cương kiên cố không thể phá hoại, vì như hư không tất cả kiếp hỏa chẳng đốt cháy được. Được thân có sức giữ lấy tất cả thế gian, vì sức trí huệ như hư không.

Chư Phật tử! Trên đây gọi là mười nhãn của đại Bồ Tát.

Bây giờ Phổ Hiền Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Như trong đời có người
 Nghe chỗ có kho báu
 Vì có thể hưởng được
 Nên lòng rất vui mừng.
 Cũng vậy, đại trí huệ
 Bồ Tát chon Phật tử
 Được nghe các Phật pháp
 Tướng thậm thâm tịch diệt,
 Lúc nghe thâm pháp này
 Trong tâm được an ổn
 Chẳng kinh cũng chẳng hãi
 Cũng chẳng sanh sợ sệt.
 Đại Sĩ cầu bồ đề
 Nghe tiếng quảng đại này
 Tâm tịnh hay kham nhẫn
 Nơi đây không nghỉ làm.
 Tự nghĩ: do nghe được
 Pháp thậm thâm vi diệu
 Sẽ thành nhưt thiết trí
 Nhơn Thiên Đại Đạo Sư.
 Bồ Tát nghe tiếng này
 Trong lòng rất hoan hỉ
 Phát sanh ý kiên cố
 Nguyên cầu các Phật pháp
 Vì mến thích bồ đề
 Nên tâm lần điều phục
 Lòng tin thêm tăng trưởng
 Không trái chê chánh pháp.
 Thế nên nghe tiếng này
 Nơi lòng được kham nhẫn
 An trụ vững chẳng động.
 Tu hành hạnh Bồ Tát.
 Vì cầu đạo bồ đề
 Chuyên tu hướng về đó
 Tinh tấn không thối chuyển
 Chẳng bỏ những thiện nghiệp.
 Vì cầu đạo bồ đề
 Trong lòng không sợ hãi
 Nghe pháp thêm dũng mãnh
 Cúng Phật khiến hoan hỉ.
 Như có người đại phước
 Gặp được kho chon kim
 Theo thân chỗ nên đeo
 Chế tạo đồ trang nghiêm.
 Bồ Tát cũng như vậy
 Nghe nghĩa thậm thâm này.

Tư duy thêm trí huệ
 Để tu pháp tùy thuận.
 Pháp hữu cũng thuận biết,
 Pháp vô cũng thuận biết,
 Tùy pháp đó như vậy
 Như vậy biết các pháp.
 Thành tựu tâm thanh tịnh
 Minh triệt rất hoan hỷ
 Biết pháp theo duyên khởi
 Dùng mãnh siêng tu tập.
 Bình đẳng quán các pháp
 Biết rõ tự tánh đó
 Chẳng trái Phật pháp tạng
 Biết khắp tất cả pháp.
 Chí nguyện thường kiên cố
 Nghiêm tịnh Phật bồ đề
 Bất động như Tu Di
 Nhứt tâm cầu chánh giác.
 Do phát tâm tinh tấn
 Lại tu đạo tam muội
 Vô lượng kiếp siêng làm
 Chưa từng có thối thất.
 Pháp của Bồ Tát nhập
 Là chỗ đi của Phật
 Nơi đây rõ biết được
 Thời không lòng lười chán.
 Như lời chư Phật dạy
 Bình đẳng quán các pháp
 Chẳng phải nhân bất đẳng.
 Thành được trí bình đẳng.
 Tùy thuận lời Phật nói
 Thành tựu môn pháp này
 Biết rõ đúng như pháp
 Cũng chẳng phân biệt pháp.
 Trong Tam Thập Tam Thiên
 Có bao nhiêu Thiên Tử
 Cùng đồng ăn một bát
 Đồ ăn đều khác nhau.
 Đồ ăn riêng nhiều món
 Chẳng từ mười phương đến
 Đúng theo nghiệp đã tu
 Tự nhiên hiện trong bát.
 Bồ Tát cũng như vậy
 Quán sát tất cả pháp
 Đều từ non duyên khởi
 Vô sanh nên vô diệt,
 Vô diệt nên vô tận,
 Vô tận nên vô nhiễm,
 Nơi pháp biến dị kia
 Biết rõ không biến dị.
 Không đời thời không xứ
 Không xứ thời tịch diệt,
 Trong lòng không nhiễm trước
 Nguyên độ các chúng sanh.
 Chuyên niệm nơi Phật pháp
 Chưa từng có tán động
 Mà dùng tâm bi nguyện

Phương tiện đi trong đời.
 Siêng cầu nơi thập lực
 Ở đời mà chẳng trụ,
 Không đi cũng không đến
 Phương tiện khéo thuyết pháp.
 Nhân này là trên hết
 Biết pháp là vô tận
 Vào nơi chơn pháp giới
 Thiệt cũng không sở nhập.
 Bồ Tát trụ nhân này
 Thấy khắp các Như Lai
 Đồng thời thọ ký cho
 Gọi là thọ Phật chức.
 Thấu rõ pháp tam thế
 Tướng tịch diệt thanh tịnh
 Mà đều độ chúng sanh
 Để ở trong đường lành.
 Các loại pháp thế gian
 Tất cả đều như huyễn
 Nếu biết được như vậy
 Thời tâm không bị động
 Các nghiệp từ tâm sanh
 Nên nói tâm như huyễn
 Nếu rời phân biệt này
 Diệt hết cõi hữu lậu.
 Ví như nhà huyễn thuật
 Khắp hiện các sắc tượng
 Cho chúng luống tham vui
 Rốt ráo vô sở đắc.
 Thế gian cũng như vậy
 Tất cả đều như huyễn
 Vô tánh cũng vô sanh
 Thị hiện có các thứ.
 Độ thoát các chúng sanh
 Khiến biết pháp như huyễn
 Chúng sanh chẳng khác huyễn
 Biết huyễn không chúng sanh.
 Chúng sanh và quốc độ
 Những pháp trong tam thế
 Như vậy đều không thừa
 Tất cả đều như huyễn.
 Huyễn làm hình nam nữ
 Và voi, ngựa, trâu, dê
 Nhà cửa, núi, suối, ao
 Vườn, rừng, cùng bông, trái,
 Vật huyễn không tri giác
 Cũng không có trụ xứ
 Rốt ráo tướng tịch diệt
 Chỉ theo phân biệt hiện.
 Bồ Tát được như vậy
 Thấy khắp các thế gian
 Tất cả pháp hữu vô
 Thấu rõ đều như huyễn.
 Chúng sanh và quốc độ
 Các thứ nghiệp tạo ra
 Vào nơi như huyễn tế
 Với kia không nương chấp.

Được thiện xảo như vậy
 Tịch diệt không hí luận
 Trụ nơi bực vô ngại
 Khấp hiện oai lực lớn.
 Các Phật tử dùng mãnh
 Tùy thuận nhập diệu pháp
 Khéo quán tất cả tướng
 Ràng rịt các thế gian.
 Các tướng như dương diệm
 Khiến chúng hiểu điên đảo.
 Chúng sanh đều riêng khác
 Hình loại chẳng phải một
 Thấu rõ đều là tướng
 Bỏ rời những điên đảo.
 Chúng sanh đều riêng khác
 Hình loại chẳng phải một
 Thấu rõ đều là tướng
 Tất cả không chơn thiệt.
 Các chúng sanh mười phương
 Đều bị tướng che ngăn
 Nếu bỏ thấy điên đảo
 Thời diệt tướng thế gian.
 Thế gian như dương diệm
 Do tướng có sai khác
 Biết thế gian do tướng
 Xa lìa ba điên đảo.
 Như nắng quá gắt nóng
 Người đòi cho là nước
 Thiệt ra không có nước
 Người trí chẳng nên cầu.
 Chúng sanh cũng như vậy
 Đòi loài đều không có
 Như diệm ở nơi tướng
 Cảnh giới tâm vô ngại.
 Nếu lìa những vọng tướng
 Cũng lìa những hí luận
 Kẻ ngu si chấp tướng
 Đều khiến được giải thoát.
 Xa lìa tâm kiêu mạn
 Trừ diệt tướng thế gian
 Ở chỗ tận vô tận
 Phương tiện của Bồ Tát.
 Bồ Tát biết thế pháp
 Tất cả đều như mộng
 Chẳng chỗ, chẳng không chỗ
 Thế tánh hằng tịch diệt.
 Các pháp vô phân biệt
 Như mộng, tâm không khác
 Tam thế những thế gian
 Tất cả đều như vậy.
 Tánh mộng không sanh diệt
 Cũng không có phương sở
 Ba cõi đều như vậy
 Người thấy tâm giải thoát.
 Mộng chẳng tại thế gian
 Chẳng tại phi thế gian
 Cả hai chẳng phân biệt

Được nhập nơi bực nhẫn.
 Như trong mộng ngộ thấy
 Những cảnh loại khác nhau,
 Thế gian cũng như vậy
 Cùng mộng không sai khác.
 Người trụ trong mộng định
 Biết đời đều như mộng
 Chẳng phải đồng và khác
 Chẳng phải một và nhiều.
 Chúng sanh các cõi, nghiệp,
 Tạp nhiễm và thanh tịnh
 Như vậy đều biết rõ
 Cùng mộng đều bình đẳng.
 Hạnh của Bồ Tát làm
 Và cùng các đại nguyện
 Biết rõ đều như mộng
 Cùng thế gian không khác.
 Biết thế gian không tịch
 Chẳng hoại nơi thế pháp
 Như chiêm bao ngộ thấy
 Những hình sắc dài vấn.
 Gọi đây: như mộng nhần
 Nhơn đây biết thế pháp
 Mau thành trí vô ngại
 Rộng độ các chúng sanh.
 Tu hành hạnh như vậy
 Xuất sanh trí rộng lớn
 Khéo biết các pháp tánh
 Nơi pháp tâm không chấp.
 Tất cả các thế gian
 Những âm thanh sai khác
 Chẳng phải trong, chẳng ngoài
 Biết đó đều như vang.
 Như nghe các tiếng vang
 Tâm chẳng sanh phân biệt
 Bồ Tát nghe âm thanh
 Không phân biệt cũng vậy.
 Chiêm ngưỡng các Như Lai
 Và nghe nói pháp âm
 Diễn kệ kinh vô lượng
 Dầu nghe mà không chấp.
 Như vang không lai khứ
 Tiếng đã nghe cũng vậy
 Mà hay phân biệt pháp
 Cùng pháp không trái lầm.
 Khéo biết các âm thanh
 Nơi tiếng không phân biệt
 Biết tiếng đều không tịch
 Khấp phát âm thanh tịnh
 Biết pháp chẳng tại lời
 Khéo vào vô ngôn tế
 Mà hay hiện ngôn thuyết
 Như vang khắp thế gian.
 Biết rõ ngôn ngữ đạo
 Đây đủ phân âm thanh
 Biết thanh tánh không tịch
 Dùng thế ngôn để nói

Như âm thanh thế gian
 Hiện đồng pháp phân biệt
 Tiếng đó đều cùng khắp
 Khai ngộ các quân sanh.
 Bồ Tát được nhân này
 Tịnh âm độ thế gian
 Khéo diễn thuyết ba đời
 Nơi đời không chấp trước.
 Vì muốn lợi thế gian
 Chuyên ý câu bồ đề
 Mà thường nhập pháp tánh
 Nơi đó vô phân biệt.
 Quán khắp các thế gian
 Tịch diệt không thể tánh
 Mà thường làm lợi ích
 Tu hành ý chẳng động.
 Chẳng trụ nơi thế gian
 Cũng chẳng rời thế gian
 Nơi thế không sở y
 Y xứ bất khả đắc.
 Rõ biết tánh thế gian
 Nơi tánh không nhiễm trước
 Dầu chẳng nương thế gian
 Giáo hóa khiến siêu độ.
 Bao nhiêu pháp thế gian
 Đều biết tự tánh nó
 Rõ pháp không có hai
 Cũng không chấp không hai
 Tâm cũng chẳng rời thế gian
 Cũng chẳng trụ thế gian
 Chẳng phải ngoài thế gian
 Tu hành như thiết trí.
 Ví như bóng trong nước
 Chẳng phải trong chẳng ngoài
 Bồ Tát câu bồ đề
 Biết thế chẳng phải thế
 Chẳng nơi thế trụ xuất
 Vì thế bất khả thuyết
 Cũng chẳng trụ trong ngoài
 Như bóng hiện thế gian.
 Nhập nghĩa thâm thâm này
 Là như đều sáng suốt
 Chẳng bỏ tâm bốn thế
 Đền trí huệ chiếu khắp.
 Thế gian không biên tế
 Trí nhập cũng vô biên
 Giáo hóa khắp quân sanh
 Khiến họ bỏ những chấp.
 Quán sát pháp thâm thâm
 Lợi ích những quân sanh
 Từ đây nhập vào trí
 Tu hành tất cả đạo.
 Bồ Tát quán các pháp
 Biết chắc đều như hóa
 Mà tu hạnh như hóa
 Rớt ráo trọn chẳng bỏ.
 Tùy thuận hóa tự tánh

Tu tập đạo bồ đề
 Tất cả pháp như hóa
 Bồ Tát hạnh cũng vậy.
 Tất cả các thế gian
 Và cùng vô lượng nghiệp
 Bình đẳng đều như hóa
 Rốt ráo trụ tịch diệt.
 Những Phật trong tam thế
 Tất cả cũng như hóa
 Bốn nguyện tu các hạnh
 Biến hóa thành Như Lai.
 Phật dùng đại từ bi
 Độ thoát hóa chúng sanh
 Độ thoát cũng như hóa
 Hóa lực vì thuyết pháp.
 Biết thế gian như hóa
 Chẳng phân biệt thế gian
 Hóa sự nhiều loại khác
 Đều do nghiệp sai biệt.
 Tu tập hạnh bồ đề
 Trang nghiêm nơi hóa thành
 Vô lượng khéo trang nghiêm
 Như nghiệp làm thế gian.
 Pháp này rời phân biệt
 Cũng chẳng phân biệt pháp
 Cả hai đều tịch diệt
 Hạnh Bồ Tát như vậy.
 Hóa hải rõ nơi trí,
 Hóa tánh ẩn thế gian
 Hóa chẳng phải sanh diệt
 Trí huệ cũng như vậy.
 Nhân thứ mười quán rõ
 Chúng sanh và các pháp
 Thế tánh đều tịch diệt
 Không xứ sở như không
 Được trí như không này
 Là hẳn các chấp trước
 Như hư không vô tướng
 Nơi thế gian vô ngại
 Thành tựu sức không nhân
 Như hư không vô tận
 Cảnh giới như hư không
 Chẳng phân biệt hư không.
 Hư không không thể tánh
 Cũng chẳng phải đoạn diệt
 Cũng không những sai khác
 Trí lực cũng như vậy
 Hư không không sơ tế
 Cũng không có trung, hậu
 Lượng đó bất khả đắc
 Trí Bồ Tát cũng vậy.
 Quán pháp tánh như vậy
 Tất cả như hư không
 Không sanh cũng không diệt
 Sở đắc của Bồ Tát.
 Tự trụ pháp như không
 Lại vì chúng sanh nói

Hàng phục tất cả ma
 Phương tiện của nhân này.
 Tướng thế gian sai khác
 Đều không chẳng có tướng
 Vào nơi chỗ vô tướng
 Các tướng đều bình đẳng.
 Chỉ dùng một phương tiện
 Vào khắp các thế gian
 Là biết pháp tam thế
 Đều đồng tánh hư không.
 Trí huệ cùng âm thanh
 Và thân của Bồ Tát
 Tánh đó như hư không
 Tất cả đều tịch diệt.
 Mười thứ nhân như vậy
 Phật tử đã tu hành
 Tâm họ khéo an trụ
 Rộng vì chúng sanh nói.
 Nơi đây khéo tu học
 Thành tựu sức quảng đại
 Pháp lực và trí lực
 Là phương tiện bồ đề.
 Thông đạt môn nhân này
 Thành tựu trí vô ngại
 Vượt hơn tất cả chúng
 Chuyển pháp luân vô thượng.
 Hạnh quảng đại đã tu
 Lượng đó bất khả đắc
 Điều Ngự Sư trí hải
 Mới phân biệt biết được
 Bỏ ngã mà tu hành
 Nhập vào pháp tánh sâu
 Tâm thường trụ tịnh pháp
 Dùng đây thí quần sanh.
 Chúng sanh và sát trần
 Còn biết được số đó
 Công đức của Bồ Tát
 Không thể biết hạn lượng.
 Bồ Tát hay thành tựu
 Mười thứ nhân như vậy
 Trí huệ và công hạnh
 Chúng sanh chẳng lường được.

30. PHẨM A TĂNG KỲ THỨ BA MƯƠI (Hán Bộ Phần Đầu Quyển 45)

Bấy giờ Tâm Vương Bồ Tát bạch Phật rằng: “Bạch Thế Tôn! Chư Phật Thế Tôn diễn nói a tăng kỳ, vô lượng, vô biên, vô đẳng, bất khả số, bất khả xưng, bất khả tư, bất khả lượng, bất khả thuyết, bất khả thuyết bất khả thuyết.

Bạch Thế Tôn! Thế nào là a tăng kỳ nhĩn đến bất khả thuyết bất khả thuyết ? “.

Phật bảo Tâm Vương Bồ Tát: “Lành thay! Lành thay! Nay Thiện Nam Tử! Nay người muốn cho các thế gian nhập vào nghĩa số lượng của Phật đã biết mà hỏi Đức Như Lai Ứng Đẳng Chánh Giác.

Thiện Nam Tử lóng nghe lóng nghe! Khéo suy gẫm, Phật sẽ vì người mà nói”.

Tâm Vương Bồ Tát kính vâng thọ giáo.

Phật nói: “Này Thiện Nam Tử! Một trăm lạc xoa (1) làm một câu chi. Câu chi lần câu chi làm một a giu đa. A giu đa lần a giu đa làm một na do tha. Na do tha lần na do tha làm một tần bà la. Tần bà la lần tần bà la làm một căn yết la. Căn yết la lần căn yết la làm một a già la. A già la lần a già la làm một tối thắng. Tối thắng lần tối thắng làm một ma bã la. Ma bã la lần ma bã la làm một a bã la. A bã la lần a bã la làm một đa bã la. Đa bã la lần đa bã la làm một giới phần. Giới phần lần giới phần làm một phổ ma. Phổ ma lần phổ ma làm một nễ ma. Nễ ma lần nễ ma làm một a bã câ. A bã câ lần a bã câ làm một di già bà. Di già bà lần di già bà làm một tỳ lã già. Tỳ lã già lần tỳ lã già làm một tỳ già bà. Tỳ già bà lần tỳ già bà làm một tăng yết lã ma. Tăng yết lã ma lần tăng yết lã ma làm một tỳ tát la. Tỳ tát la lần tỳ tát la làm một tỳ chiêm bà. Tỳ chiêm bà lần tỳ chiêm bà làm một tỳ thanh già. Tỳ thanh già lần tỳ thanh già làm một tỳ tổ đà. Tỳ tổ đà lần tỳ tổ đà làm một tỳ bà ha. Tỳ bà ha lần tỳ bà ha làm một tỳ bạc đề. Tỳ bạc đề lần tỳ bạc đề làm một tỳ khư đảm. Tỳ khư đảm lần tỳ khư đảm làm một xúng lượng. Xúng lượng lần xúng lượng làm một nhứt trì. Nhứt trì lần nhứt trì làm một dị lộ. Dị lộ lần dị lộ làm một diên đảo. Diên đảo lần diên đảo làm một tam mạt gia. Tam mạt gia lần tam mạt gia làm một tỳ đồ la. Tỳ đồ la lần tỳ đồ la làm một hệ bã la. Hệ bã la lần hệ bã la làm một từ tế. Từ tế lần từ tế làm một châu quảng. Châu quảng lần châu quảng làm một cao xuất. Cao xuất lần cao xuất làm một tối diệu. Tối diệu lần tối diệu làm một nê la bà. Nê la bà lần nê la bà làm một a lý bà. A lý bà lần a lý bà làm một nhứt động. Nhứt động lần nhứt động làm một ha lý bồ. Ha lý bồ lần ha lý bồ làm một ha lý tam. Ha lý tam lần ha lý tam làm một hệ lỗ già. Hệ lỗ già lần hệ lỗ già làm một đạt lã bộ đà. Đạt lã bộ đà lần đạt lã bộ đà làm một a lỗ na. A lỗ na lần a lỗ na làm một ma lỗ đà. Ma lỗ đà lần ma lỗ đà làm một sám mạt đà. Sám mạt đà lần sám mạt đà làm một y lã đà. Y lã đà lần y lã đà làm một ma lỗ ma. Ma lỗ ma lần ma lỗ ma làm một điều phục. Điều phục lần điều phục làm một ly kiêu mạn. Ly kiêu mạn lần ly kiêu mạn làm một bất động. Bất động lần bất động làm một cực lượng. Cực lượng lần cực lượng làm một a mạ đất la. A mạ đất la lần a mạ đất la làm một bột mạ đất la. Bột mạ đất la lần bột mạ đất la làm một già mạ đất la. Già mạ đất la lần già mạ đất la làm một na mạ đất la. Na mạ đất la lần na mạ đất la làm một hệ mạ đất la. Hệ mạ đất la lần hệ mạ đất la làm một tỳ mạ đất la. Tỳ mạ đất la lần tỳ mạ đất la làm một bát la mạ đất la. Bát la mạ đất la lần bát la mạ đất la làm một thi bà mạ đất la. Thi bà mạ đất la lần thi bà mạ đất la làm một ế la. Ế la lần ế la làm một tiết la. Tiết la lần tiết la làm một đề la. Đề la lần đề la làm một kệ la. Kệ la lần kệ la làm một túy bộ la. Túy bộ la lần túy bộ la làm một nê la. Nê la lần nê la làm một kế la. Kế la lần kế la làm một tế la. Tế la lần tế la làm một tỳ la. Tỳ la lần tỳ la làm một mé la. Mé la lần mé la làm một ta lã đồ. Ta lã đồ lần ta lã đồ làm một mé lỗ đà. Mé lỗ đà lần mé lỗ đà làm một khê lỗ đà. Khê lỗ đà lần khê lỗ đà làm một ma đồ la. Ma đồ la lần ma đồ la làm một ta mẫu la. Ta mẫu la lần ta mẫu la làm một a dã ta. A dã ta lần a dã ta làm một ca mạ la. Ca mạ la lần ca mạ la làm một ma già bà. Ma già bà lần ma già bà làm một a đất la. A đất la lần a đất la làm một hệ lỗ gia. Hệ lỗ gia lần hệ lỗ gia làm một tiết lỗ bà. Tiết lỗ bà lần tiết lỗ bà làm một yết la ba. Yết la ba lần yết la ba làm một ha bà bà. Ha bà bà lần ha bà bà làm một tỳ bã la. Tỳ bã la lần tỳ bã la làm một na bã la. Na bã la lần na bã la làm một ma lã la. Ma lã la lần ma lã la làm một ta

bã la. Ta bã la lần ta bã la làm một mé lã lã. Mé lã lã lần mé lã lã làm một giả mạ la. Giả mạ la lần giả mạ la làm một đà mạ la. Đà mạ la lần đà mạ la làm một bát lã mạ đà. Bát lã mạ đà lần bát lã mạ đà làm một tỳ giả ma. Tỳ giả ma lần tỳ giả ma làm một ô ba bạt đa. Ô ba bạt đa lần ô ba bạt đa làm một diễn thuyết. Diễn thuyết lần diễn thuyết làm một vô tận. Vô tận lần vô tận làm một xuất sanh. Xuất sanh lần xuất sanh làm một vô ngã. Vô ngã lần vô ngã làm một a bạn đa. A bạn đa lần a bạn đa làm một thanh liên hoa. Thanh liên hoa lần thanh liên hoa làm một bát đầu ma. Bát đầu ma lần bát đầu ma làm một tăng kỳ. Tăng kỳ lần tăng kỳ làm một thú. Thú lần thú làm một chí. Chí lần chí làm một a tăng kỳ. A tăng kỳ lần a tăng kỳ làm một a tăng kỳ chuyển. A tăng kỳ chuyển lần a tăng kỳ chuyển làm một vô lượng. Vô lượng lần vô lượng làm một vô lượng chuyển. Vô lượng chuyển lần vô lượng chuyển làm một vô biên. Vô biên lần vô biên làm một vô biên chuyển. Vô biên chuyển lần vô biên chuyển làm một vô đẳng. Vô đẳng lần vô đẳng làm một vô đẳng chuyển. Vô đẳng chuyển lần vô đẳng chuyển làm một bất khả số. Bất khả số lần bất khả số làm một bất khả số chuyển. Bất khả số chuyển lần bất khả số chuyển làm một bất khả xung. Bất khả xung lần bất khả xung làm một bất khả xung chuyển. Bất khả xung chuyển lần bất khả xung chuyển làm một bất khả tứ. Bất khả tứ lần bất khả tứ làm một bất khả tứ chuyển. Bất khả tứ chuyển lần bất khả tứ chuyển làm một bất khả lượng. Bất khả lượng lần bất khả lượng làm một bất khả thuyết. Bất khả thuyết lần bất khả thuyết làm một bất khả thuyết chuyển. Bất khả thuyết chuyển lần bất khả thuyết chuyển làm một bất khả thuyết bất khả thuyết. Và bất khả thuyết bất khả thuyết lần bất khả thuyết bất khả thuyết làm một bất khả thuyết bất khả thuyết chuyển”.

Đức Thế Tôn vì Tâm Vương Bồ Tát mà nói kệ rằng:

*Bất khả ngôn thuyết bất khả thuyết
Sung mãn tất cả bất khả thuyết
Trong những kiếp bất khả ngôn thuyết
Nói bất khả thuyết chẳng hết được.
Bất khả ngôn thuyết các cõi Phật
Thấy đều nghiên nát làm vi trần
Trong một trần, bất khả thuyết cõi
Như một, tất cả đều như vậy.
Bất khả thuyết cõi Phật trên đây
Một niệm nghiên nát bất khả thuyết
Mỗi niệm nghiên nát cũng như vậy
Suốt bất khả thuyết kiếp luôn nghiên
Mỗi trần có bất khả thuyết cõi
Cõi này làm trần nói khó hơn
Dùng pháp toán số bất khả thuyết
Bất khả thuyết kiếp đếm như vậy.
Dùng những trần này đếm các kiếp
Một trần mười vạn bất khả thuyết
Kiếp ấy xung tán một Phổ Hiền
Không hết được lượng công đức đó.
Nơi trên một đầu lông rất nhỏ
Có bất khả thuyết những Phổ Hiền
Tất cả đầu lông đều cũng vậy
Lần lượt nhãn đến khắp pháp giới.
Nơi đầu một lông có những cõi
Số đó vô lượng bất khả thuyết
Khắp lượng hư không những đầu lông
Nơi mỗi lông số cõi cũng vậy.
Những cõi nước nơi đầu lông kia
Vô lượng chủng loại trụ sai khác
Có bất khả thuyết cõi các loại
Có bất khả thuyết cõi đồng loại.*

Ở trên bất khả thuyết đầu lông
 Đều có cõi tịnh bất khả thuyết
 Nhiều thứ trang nghiêm bất khả thuyết
 Nhiều thứ kỳ diệu bất khả thuyết.
 Ở trên mỗi mỗi đầu lông kia
 Diễn bất khả thuyết danh hiệu Phật
 Mỗi mỗi danh hiệu có Như Lai
 Đều bất khả thuyết bất khả thuyết.
 Ở trên thân mỗi Đức Như Lai
 Hiện bất khả thuyết lỗ chân lông
 Trong mỗi mỗi lỗ chân lông kia
 Hiện những sắc tướng bất khả thuyết.
 Bất khả ngôn thuyết lỗ chân lông
 Đều phóng quang minh bất khả thuyết
 Ở trong mỗi mỗi quang minh kia
 Đều hiện liên hoa bất khả thuyết.
 Ở trong mỗi mỗi liên hoa kia
 Đều có những cánh bất khả thuyết
 Trong cánh của bất khả thuyết hoa
 Đều hiện sắc tướng bất khả thuyết.
 Trong những sắc bất khả thuyết kia
 Lại hiện cánh hoa bất khả thuyết
 Trong hoa quang minh bất khả thuyết
 Trong hoa sắc tướng bất khả thuyết.
 Trong sắc tướng bất khả thuyết này
 Mỗi mỗi hiện quang bất khả thuyết
 Trong quang hiện nguyệt bất khả thuyết
 Nguyệt lại hiện nguyệt bất khả thuyết.
 Trong bất khả thuyết những mặt nguyệt
 Mỗi nguyệt hiện quang bất khả thuyết
 Nơi trong mỗi mỗi quang minh kia
 Lại hiện mặt nhật bất khả thuyết.
 Ở trong bất khả thuyết mặt nhật.
 Mỗi mỗi hiện sắc bất khả thuyết
 Ở trong mỗi mỗi những sắc kia
 Lại hiện quang minh bất khả thuyết.
 Ở trong mỗi mỗi quang minh kia
 Hiện bất khả thuyết tòa sư tử
 Mỗi tòa trang nghiêm bất khả thuyết
 Mỗi nghiêm quang minh bất khả thuyết.
 Trong quang diệu sắc bất khả thuyết
 Trong sắc tịnh quang bất khả thuyết
 Ở trong mỗi mỗi tịnh quang kia
 Lại hiện các thứ diệu quang minh.
 Quang này lại hiện các thứ quang
 Bất khả ngôn thuyết bất khả thuyết
 Trong các thứ quang minh như vậy
 Đều hiện diệu bửu như Tu Di.
 Trong mỗi quang minh hiện diệu bửu
 Bất khả ngôn thuyết bất khả thuyết
 Một diệu bửu như Tu Di kia
 Hiện những cõi nước bất khả thuyết.
 Hết bửu Tu Di không còn thừa
 Thị hiện cõi nước đều như vậy
 Đem mỗi cõi nước nghiền làm trần
 Mỗi trần sắc tướng bất khả thuyết.
 Những cõi làm trần, trần có tướng

Bất khả ngôn thuyết bất khả thuyết
 Các loại trần tướng như thế kia
 Đều phát quang minh bất khả thuyết.
 Trong quang hiện Phật bất khả thuyết
 Pháp của Phật nói bất khả thuyết
 Trong pháp diệu kế bất khả thuyết
 Nghe kế được hiểu bất khả thuyết.
 Hiểu bất khả thuyết trong mỗi niệm
 Hiểu rõ chơn đế bất khả thuyết
 Thị hiện vi lai tất cả Phật
 Thường diễn thuyết pháp không cùng tận.
 Mỗi mỗi Phật pháp bất khả thuyết
 Các thứ thanh tịnh bất khả thuyết
 Xuất diệu âm thanh bất khả thuyết
 Chuyển chánh pháp luân bất khả thuyết
 Ở trong mỗi mỗi pháp luân kia
 Diễn nói khế kinh bất khả thuyết
 Ở trong mỗi mỗi khế kinh kia
 Phân biệt pháp môn bất khả thuyết.
 Ở trong mỗi mỗi pháp môn kia
 Lại nói những pháp bất khả thuyết
 Ở trong mỗi mỗi những pháp kia
 Điều phục chúng sanh bất khả thuyết.
 Hoặc lại ở trong một đầu lông
 Bất khả thuyết kiếp thường an trụ
 Như một đầu lông khác cũng vậy
 Số kiếp an trụ đều thế cả.
 Tâm đó vô ngại bất khả thuyết
 Biến hóa chư Phật bất khả thuyết
 Mỗi mỗi biến hóa các Như Lai
 Lại hiện biến hóa bất khả thuyết.
 Phật kia pháp thân bất khả thuyết
 Phật kia phân thân bất khả thuyết
 Trang nghiêm vô lượng bất khả thuyết
 Qua đến mười phương bất khả thuyết.
 Đi đến quốc độ bất khả thuyết
 Quán sát chúng sanh bất khả thuyết
 Thanh tịnh chúng sanh bất khả thuyết
 Điều phục chúng sanh bất khả thuyết.
 Những trang nghiêm kia bất khả thuyết
 Những thân lực kia bất khả thuyết
 Những tự tại kia bất khả thuyết
 Những thân biến kia bất khả thuyết.
 Sở hữu thân thông bất khả thuyết
 Sở hữu cánh giới bất khả thuyết
 Sở hữu đa trì bất khả thuyết
 Sở trụ thế gian bất khả thuyết.
 Thanh tịnh thiết tướng bất khả thuyết
 Nói tu đa la bất khả thuyết
 Nơi mỗi mỗi tu đa la kia
 Diễn nói pháp môn bất khả thuyết.
 Ở trong mỗi mỗi pháp môn kia
 Lại nói các pháp bất khả thuyết.
 Ở trong mỗi mỗi chánh pháp kia.
 Sở hữu quyết định bất khả thuyết.
 Ở trong mỗi mỗi quyết định kia
 Điều phục chúng sanh bất khả thuyết

Bất khả ngôn thuyết pháp đồng loại
 Bất khả ngôn thuyết tâm đồng loại.
 Bất khả ngôn thuyết pháp dị loại
 Bất khả ngôn thuyết tâm dị loại
 Bất khả ngôn thuyết căn dị loại
 Bất khả ngôn thuyết ngữ dị loại.
 Niệm niệm những chỗ du hành
 Điều phục chúng sanh bất khả thuyết
 Sở hữu thân biến bất khả thuyết
 Sở hữu thị hiện bất khả thuyết.
 Trong đó thời kiếp bất khả thuyết
 Trong đó sai biết bất khả thuyết
 Bồ Tát đều hay phân biệt nói
 Người giỏi tính đếm không biện được.
 Chỗ một đầu lông cồi lớn nhỏ
 Tạp nhiễm thanh tịnh cồi thô tế
 Tất cả như vậy bất khả thuyết
 Mỗi mỗi rõ ràng phân biệt được.
 Đem một cồi nước nghiền làm bụi
 Bụi đó vô lượng bất khả thuyết
 Trần số vô biên cồi như vậy
 Đều đến đồng nhóm đầu một lông.
 Những cồi nước này bất khả thuyết
 Đồng nhóm đầu lông không chật hẹp
 Chẳng khiến đầu lông có thêm lớn
 Mà những cồi kia chung đến nhóm.
 Trên lông tất cả những cồi nước.
 Hình tướng như cũ không tạp loạn
 Như một cồi chẳng loạn các cồi
 Tất cả cồi nước đều như vậy.
 Hư không cánh giới không biên tế
 Đều để trên lông khiến đầy đủ
 Đầu lông cồi nước như vậy thấy
 Bồ Tát một niệm đều hay nói.
 Trong một lỗ lông rất nhỏ bé
 Bất khả thuyết cồi tuần tự vào
 Lỗ lông hay chứa những cồi kia
 Các cồi chẳng khắp lỗ lông được.
 Lúc nhập kiếp số bất khả thuyết
 Lúc thọ kiếp số bất khả thuyết
 Ở lúc hàng liệt an trụ
 Tất cả những kiếp không nói được.
 Nhiếp thọ an trụ như vậy rồi
 Sở hữu cánh giới bất khả thuyết
 Lúc nhập phương tiện bất khả thuyết
 Nhập rồi chỗ làm bất khả thuyết.
 Ý căn sáng tỏ bất khả thuyết
 Du lịch các phương bất khả thuyết
 Dùng mãnh tinh tấn bất khả thuyết
 Tự tại thân biến bất khả thuyết
 Sở hữu tư duy bất khả thuyết
 Sở hữu đại nguyện bất khả thuyết
 Sở hữu cánh giới bất khả thuyết
 Tất cả thông đạt bất khả thuyết.
 Thân nghiệp thanh tịnh bất khả thuyết
 Ngữ nghiệp thanh tịnh bất khả thuyết
 Ý nghiệp thanh tịnh bất khả thuyết

Tin giải thanh tịnh bất khả thuyết
 Diệu trí thanh tịnh bất khả thuyết
 Diệu huệ thanh tịnh bất khả thuyết
 Rõ các thiết tướng bất khả thuyết
 Dứt các nghi lâm bất khả thuyết.
 Xuất ly sanh tử bất khả thuyết
 Siêu thăng chánh vị bất khả thuyết
 Tam muội thâm bất khả thuyết
 Tổ thâu tất cả bất khả thuyết.
 Tất cả chúng sanh bất khả thuyết
 Tất cả cõi Phật bất khả thuyết
 Biết thân chúng sanh bất khả thuyết
 Biết tâm họ muốn bất khả thuyết.
 Biết nghiệp quả họ bất khả thuyết
 Biết ý giải họ bất khả thuyết
 Biết phạm loại họ bất khả thuyết
 Biết chúng tánh họ bất khả thuyết.
 Biết họ thọ thân bất khả thuyết
 Biết chỗ họ sanh bất khả thuyết
 Biết họ đương sanh bất khả thuyết
 Biết họ sanh rồi bất khả thuyết.
 Biết họ hiểu rõ bất khả thuyết
 Biết họ xu hướng bất khả thuyết
 Biết họ ngôn ngữ bất khả thuyết
 Biết họ tác nghiệp bất khả thuyết.
 Bồ Tát đại từ bi như vậy
 Lợi ích tất cả các thế gian
 Hiện khắp thân mình bất khả thuyết
 Vào các cõi Phật bất khả thuyết
 Thấy các Bồ Tát bất khả thuyết
 Pháp sanh trí huệ bất khả thuyết
 Thành nói chánh pháp bất khả thuyết
 Biến bày Phật giáo bất khả thuyết
 Hiện các thứ thân bất khả thuyết
 Đến các cõi nước bất khả thuyết
 Thị hiện thân thông bất khả thuyết
 Khắp cùng mười phương bất khả thuyết
 Xứ xứ phân thân bất khả thuyết
 Gân gũi chư Phật bất khả thuyết
 Sắm đồ cúng dường bất khả thuyết
 Nhiều thứ vô lượng bất khả thuyết.
 Bửu vật thanh tịnh bất khả thuyết
 Liên hoa thượng diệu bất khả thuyết
 Tràng thơm tối thắng bất khả thuyết
 Cúng dường Như Lai bất khả thuyết.
 Tín tâm thanh tịnh bất khả thuyết
 Ngộ giải tối thắng bất khả thuyết
 Chí nguyện tăng thượng bất khả thuyết
 Cung kính chư Phật bất khả thuyết.
 Tu hành bố thí bất khả thuyết
 Tâm đố quả khứ bất khả thuyết
 Có câu đều thí bất khả thuyết
 Tất cả đều thí bất khả thuyết
 Trì giới thanh tịnh bất khả thuyết
 Tâm ý thanh tịnh bất khả thuyết
 Tán thán chư Phật bất khả thuyết
 Mến thích chánh pháp bất khả thuyết.

Thành tựu các nhân bất khả thuyết
 Vô sanh pháp nhân bất khả thuyết
 Đây đủ tịch tịnh bất khả thuyết
 Trụ tịch tịnh địa bất khả thuyết.
 Khởi đại tinh tấn bất khả thuyết
 Tâm đồ quả khứ bất khả thuyết
 Tâm chẳng thối chuyển bất khả thuyết
 Tâm chẳng khuynh động bất khả thuyết
 Tất cả định tạng bất khả thuyết
 Quan sát các pháp bất khả thuyết
 Tịch nhiên tại định bất khả thuyết.
 Tỏ thấu các thiền bất khả thuyết
 Trí huệ thông đạt bất khả thuyết
 Tam muội tự tại bất khả thuyết
 Tỏ thấu các pháp bất khả thuyết
 Thấy rõ chư Phật bất khả thuyết.
 Tu vô lượng hạnh bất khả thuyết
 Phát quang đại nguyện bất khả thuyết
 Cảnh giới thâm thâm bất khả thuyết
 Pháp môn thanh tịnh bất khả thuyết.
 Bồ Tát pháp lực bất khả thuyết
 Bồ Tát pháp trụ bất khả thuyết
 Những chánh niệm kia bất khả thuyết
 Những pháp giới kia bất khả thuyết.
 Tu trí phương tiện bất khả thuyết
 Học trí thâm thâm bất khả thuyết
 Vô lượng trí huệ bất khả thuyết
 Trí huệ rốt ráo bất khả thuyết
 Những pháp trí kia bất khả thuyết
 Tịnh pháp luân kia bất khả thuyết
 Đại pháp vân kia bất khả thuyết
 Đại pháp vũ kia bất khả thuyết
 Những thân lực kia bất khả thuyết
 Những phương tiện kia bất khả thuyết
 Nhập trí không tịch bất khả thuyết
 Niệm niệm tiếp nối bất khả thuyết.
 Vô lượng hạnh môn bất khả thuyết
 Niệm niệm hằng trụ bất khả thuyết
 Chư Phật sát hải bất khả thuyết
 Đều hay qua đến bất khả thuyết.
 Các cõi sai biệt bất khả thuyết
 Các thứ thanh tịnh bất khả thuyết
 Sai biệt trang nghiêm bất khả thuyết
 Vô biên sắc tướng bất khả thuyết
 Các thứ xen lẫn bất khả thuyết
 Các thứ xinh đẹp bất khả thuyết
 Cõi Phật thanh tịnh bất khả thuyết
 Thế giới tạp nhiễm bất khả thuyết.
 Biết rõ chúng sanh bất khả thuyết
 Biết chủng tánh họ bất khả thuyết
 Biết nghiệp báo họ bất khả thuyết
 Biết tâm hành họ bất khả thuyết.
 Biết căn tánh họ bất khả thuyết
 Biết giải dục họ bất khả thuyết
 Tạp nhiễm thanh tịnh bất khả thuyết
 Quán sát điều phục bất khả thuyết.
 Biến hoá tự tại bất khả thuyết

Hiện nhiều loại thân bất khả thuyết
 Tu hành tinh tấn bất khả thuyết
 Độ thoát chúng sanh bất khả thuyết.
 Thị hiện thân biến bất khả thuyết
 Phóng đại quang minh bất khả thuyết
 Các thứ sắc tướng bất khả thuyết
 Khiến chúng sanh tịnh bất khả thuyết.
 Mỗi mỗi lỗ lông bất khả thuyết
 Phóng lưới quang minh bất khả thuyết
 Lưới quang hiện sắc bất khả thuyết
 Chiếu khắp cõi Phật bất khả thuyết.
 Dùng mãnh vô úy bất khả thuyết
 Phương tiện thiện xảo bất khả thuyết
 Điều phục chúng sanh bất khả thuyết
 Khiến thoát sanh tử bất khả thuyết.
 Thân nghiệp thanh tịnh bất khả thuyết
 Ngữ nghiệp thanh tịnh bất khả thuyết
 Ý nghiệp thanh tịnh bất khả thuyết
 Diệu hạnh thù thắng bất khả thuyết.
 Thành tựu trí bửu bất khả thuyết
 Thâm nhập pháp giới bất khả thuyết
 Bồ Tát tổng trí bất khả thuyết
 Khéo hay tu học bất khả thuyết.
 Âm thanh bực trí bất khả thuyết
 Âm thanh thanh tịnh bất khả thuyết
 Chánh niệm chơn thiết bất khả thuyết
 Khai ngộ chúng sanh bất khả thuyết.
 Đây đủ oai nghi bất khả thuyết.
 Thanh tịnh tu hành bất khả thuyết
 Thành tựu vô úy bất khả thuyết
 Điều phục thế gian bất khả thuyết.
 Những chúng Phật tử bất khả thuyết
 Thắng hạnh thanh tịnh bất khả thuyết
 Ngợi khen chư Phật bất khả thuyết
 Ngợi khen vô tận bất khả thuyết.
 Thế gian Đạo Sư bất khả thuyết
 Diễn thuyết khen ngợi bất khả thuyết
 Chư Bồ Tát kia bất khả thuyết
 Công đức thanh tịnh bất khả thuyết.
 Các biên tế kia bất khả thuyết
 Hay trụ trong đó bất khả thuyết
 Trí huệ trong trụ bất khả thuyết
 Hết những kiếp trụ không nói được.
 Mê thích chư Phật bất khả thuyết
 Trí huệ bình đẳng bất khả thuyết
 Khéo vào các pháp bất khả thuyết
 Nơi pháp vô ngại bất khả thuyết.
 Tam thế như không bất khả thuyết
 Tam thế trí huệ bất khả thuyết
 Thấu rõ tam thế bất khả thuyết
 Trụ nơi trí huệ bất khả thuyết.
 Diệu hạnh thù thắng bất khả thuyết
 Vô lượng đại nguyện bất khả thuyết
 Đại nguyện thanh tịnh bất khả thuyết
 Thành tựu Bồ đề bất khả thuyết
 Chư Phật Bồ đề bất khả thuyết
 Phát sanh trí huệ bất khả thuyết

Phân biệt nghĩa lý bất khả thuyết
 Biết tất cả pháp bất khả thuyết.
 Nghiêm tịnh cõi Phật bất khả thuyết
 Tu hành các lực bất khả thuyết
 Tu tập lâu dài bất khả thuyết
 Một niệm ngộ giải bất khả thuyết
 Chư Phật tự tại bất khả thuyết
 Diễn rộng chánh pháp bất khả thuyết
 Các thứ thân lực bất khả thuyết
 Thị hiện thế gian bất khả thuyết
 Thanh tịnh pháp luân bất khả thuyết
 Dùng mãnh hay chuyển bất khả thuyết
 Các thứ khai diễn bất khả thuyết
 Thương xót thế gian bất khả thuyết.
 Bất khả ngôn thuyết tất cả kiếp
 Khen những công đức bất khả thuyết
 Bất khả thuyết kiếp còn hết được
 Bất khả thuyết đức chẳng thể hết.
 Bất khả ngôn thuyết chư Như Lai
 Bất khả ngôn thuyết những thiệt căn
 Khen bất khả thuyết đức của Phật
 Bất khả thuyết kiếp không hết được.
 Mười phương tất cả các chúng sanh
 Tất cả đồng thời thành Chánh giác
 Ở trong một Phật hay hiện khắp
 Bất khả ngôn thuyết tất cả thân.
 Một thân trong số bất khả thuyết
 Thị hiện ra đâu bất khả thuyết
 Một đầu trong số bất khả thuyết
 Thị hiện ra lưỡi bất khả thuyết
 Một lưỡi trong số bất khả thuyết
 Thị hiện âm thanh bất khả thuyết.
 Một thanh trong số bất khả thuyết
 Trải qua kiếp trụ bất khả thuyết.
 Như một, tất cả Phật đều vậy,
 Như một, tất cả thân đều vậy,
 Như một, tất cả đầu đều vậy,
 Như một, tất cả lưỡi đều vậy,
 Như một, tất cả tiếng đều vậy,
 Bất khả thuyết kiếp thường khen Phật,
 Bất khả thuyết kiếp còn hết được
 Công đức khen Phật không hé được.
 Trong một vi trần hay có được
 Bất khả ngôn thuyết cõi liên hoa
 Trong mỗi mỗi cõi liên hoa kia
 Hiện Thủ Như Lai bất khả thuyết.
 Nhân đến pháp giới đều cùng khắp
 Trong đó tất cả những vi trần
 Thế gian hoặc thành hoặc trụ, hoại
 Số đó vô lượng bất khả thuyết.
 Chỗ một vi trần không biên tế
 Vô lượng cõi nước khắp vào đến
 Mười phương sai biệt bất khả thuyết
 Sát hải an bày bất khả thuyết.
 Trong mỗi mỗi cõi Như Lai
 Thọ mạng kiếp số bất khả thuyết
 Chư Phật sở hành bất khả thuyết

Diệu pháp thậm thâm bất khả thuyết.
 Thần thông đại lực bất khả thuyết
 Trí không chướng ngại bất khả thuyết
 Vào nơi lỗ lông bất khả thuyết
 Lỗ lông nhọn duyên bất khả thuyết
 Thành tựu Thập lực bất khả thuyết
 Giác ngộ Bồ đề bất khả thuyết
 Nhập tịnh pháp giới bất khả thuyết
 Được trí tạng sâu bất khả thuyết.
 Các thứ số lượng bất khả thuyết
 Như kia tất cả đều biết rõ
 Những thứ hình lượng bất khả thuyết
 Nơi đây tất cả đều thông đạt.
 Các thứ tam muội bất khả thuyết
 Đều hay nhiều kiếp trụ ở trong
 Ở chỗ bất khả thuyết chư Phật
 Tu hành thanh tịnh bất khả thuyết
 Được bất khả thuyết tâm vô ngại
 Qua đến mười phương bất khả thuyết
 Thần lực thị hiện bất khả thuyết
 Chỗ làm vô tế bất khả thuyết.
 Qua đến các cõi bất khả thuyết
 Rõ thấu chư Phật bất khả thuyết
 Tinh tấn dũng mãnh bất khả thuyết
 Trí huệ thông đạt bất khả thuyết.
 Nơi pháp chẳng làm chẳng không làm
 Vào các cảnh giới bất khả thuyết
 Bất khả xưng thuyết những đại kiếp
 Hằng đi mười phương bất khả thuyết.
 Phương tiện trí huệ bất khả thuyết
 Chọn thiết trí huệ bất khả thuyết
 Thần thông trí huệ bất khả thuyết
 Niệm niệm thị hiện bất khả thuyết.
 Nơi bất khả thuyết các Phật pháp
 Mỗi mỗi biết rõ bất khả thuyết
 Hay trong nhứt thời chứng Bồ đề
 Hoặc nhiều thế gian mà chứng nhập.
 Đâu lông cõi Phật bất khả thuyết
 Trong trần cõi Phật bất khả thuyết
 Cõi Phật như vậy đều qua đến
 Thấy chư Như Lai bất khả thuyết.
 Thông đạt nhứt thật bất khả thuyết
 Khéo vào Phật chủng bất khả thuyết
 Chư Phật quốc độ bất khả thuyết
 Đều hay qua đến thành Bồ đề.
 Cõi nước chúng sanh và chư Phật
 Thế tánh sai biệt bất khả thuyết
 Tam thế như vậy không biên tế
 Bồ Tát tất cả đều thấy rõ.

31. PHẨM THỌ LƯỢNG THỨ BA MƯƠI MỘT (Hán Bộ Phần Giữa Quyển 45)

Bấy giờ Tâm Vương đại Bồ Tát ở trong chúng hội bảo chư Bồ Tát rằng:

Chư Phật tử! Ở Ta Bà thế giới cõi của Thích Ca Mâu Ni Phật đây một kiếp, nơi Cực Lạc thế giới, cõi A Di Đà Phật là một ngày một đêm.

Một kiếp ở Cực Lạc thế giới là một ngày một đêm nơi Ca Sa Tràng thế giới, cõi của Kim Cang Kiên Phật.

Một kiếp ở Ca Sa Tràng thế giới là một ngày một đêm nơi Bất Thối Chuyển Âm Thanh Luân thế giới, cõi của Thiện Thắng Quang Minh Liên Hoa Khai Phu Phật.

Một kiếp ở Bất Thối Chuyển Âm Thanh Luân thế giới là một ngày một đêm nơi Ly Cấu thế giới, cõi của Pháp Tràng Phật.

Một kiếp ở Ly Cấu thế giới là một ngày một đêm nơi Thiện Đăng thế giới, cõi của Sư Tử Phật.

Một kiếp ở Thiện Đăng thế giới là một ngày một đêm nơi Diệu Quang Minh thế giới, cõi của Quang Minh Tạng Phật.

Một kiếp ở Diệu Quang Minh thế giới là một ngày một đêm nơi Nan Siêu Quá thế giới, cõi của Pháp Quang Minh Liên Hoa Khai Phu Phật.

Một kiếp ở Nan Siêu Quá thế giới là một ngày một đêm nơi Trang nghiêm Huệ thế giới, cõi của Nhứt Thiết Thân Thông Quang Minh Phật.

Một kiếp ở Trang Nghiêm Huệ thế giới là một ngày một đêm nơi Cảnh Quang Minh thế giới, cõi của Nguyệt Trí Phật.

Chư Phật tử! Tuần tự như vậy, nhần đến quá trăm vạn a tăng kỳ thế giới, một kiếp ở thế giới rốt sau là một ngày một đêm nơi Thắng Liên Hoa thế giới, cõi của Hiền Thắng Phật. Phổ Hiền Bồ Tát và chư đại Bồ Tát đồng hạnh đồng đây trong thế giới Thắng Liên Hoa này.

32. PHÂM CHƯ BỒ TÁT TRỤ XỨ THỨ BA MƯƠI HAI

(Hán Bộ Phần Sau Quyển 45)

Bấy giờ Tâm vương đại Bồ Tát ở trong chúng hội bảo chư Bồ Tát rằng:

Chư Phật tử! Phương Đông có một nơi tên là Tiên Nhon Sơn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở trong đó. Hiện nay có Kim Cang Thắng Bồ Tát cùng ở với ba trăm vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Phương Nam có một xứ tên là Thắng Phong Sơn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó. Hiện nay có Pháp Huệ Bồ Tát cùng ở với năm trăm vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Phương Tây có một xứ tên là Kim Cang Diệm Sơn, từ xưa nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó. Hiện nay có Tinh Tấn Vô Úy Hành Bồ Tát cùng ở với ba trăm vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Phương Bắc có một xứ tên là Hương Tích Sơn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó. Hiện nay có Hương Tượng Bồ Tát cùng ở với ba ngàn vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Đông Bắc phương có xứ tên là Thanh Lương Sơn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó. Hiện nay có Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát cùng ở với một vạn vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Trong biển có một xứ tên là Kim Cang Sơn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó. Hiện nay có Pháp Khởi Bồ Tát cùng ở với một ngàn hai trăm vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Đông Nam phương có một xứ tên là Chi Đề Sơn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó. Hiện nay có Thiên Quan Bồ Tát cùng ở với một ngàn vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Tây Nam phương có một xứ tên là Quang Minh Sơn. Từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó. Hiện nay có Hiền Thắng Bồ Tát cùng ở với ba ngàn vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Tây Bắc phương có một xứ tên là Hương Phong Sơn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó. Hiện nay có Hương Quang Bồ Tát cùng ở với năm ngàn vị Bồ Tát quyền thuộc, mà diễn thuyết pháp.

Trong đại hải lại có một xứ tên là Trang Nghiêm Quật, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Phía Nam nước Tỳ Xá Ly có một xứ tên là Thiện Trụ Căn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Thành ma Độ La có xứ tên là Mãn Túc Quật, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Thành Câu Trân Na có một xứ tên là Pháp Toạ, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Thành Thanh Tịnh Bĩ Ngạn có một xứ tên là Chơn Lân Đà Quật, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Nước Ma Lan Đà có một xứ tên là Vô Ngại Long Vương Kiến Lập, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Nước Cam Bồ Già có một xứ tên là Xuất Sanh Từ, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Nước Chấn Đán có một xứ tên là Na La Diên Quật, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Nước Sớ Lặc có một xứ tên là Nguu Đầu Sơn, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Nước Ca Diếp Di La có một xứ tên là Thứ Đệ, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Thành Tăng Trưởng Hoan Hỷ có một xứ tên là Tôn Giả Quật, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Nước An Phù Lê Ma có một xứ tên là Kiến Úc Tạng Quang Minh, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

Nước Càn Đà La có một xứ tên là Chiêm Bà La Quật, từ xưa đến nay các chúng Bồ Tát thường ở nơi đó.

-ooOoo-

33. PHẨM PHẬT BẤT TƯ NGHI PHÁP THỨ BA MƯƠI BA (Hán Bộ Quyển 46 Đến Quyển 47)

Bấy giờ trong đại hội, có chư Bồ Tát nghĩ rằng:

- Quốc độ của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?
- Bổn nguyện của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?
- Chủng tánh của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?
- Chư Phật xuất hiện, thế nào là bất tư nghi?
- Thân của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?
- Âm thanh của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?
- Trí huệ của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?
- Tự tại của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?
- Vô ngại của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?
- Giải thoát của chư Phật, thế nào là bất tư nghi?

Bấy giờ Đức Thế Tôn biết tâm niệm của chư Bồ Tát, bèn dùng thần lực gia trì, trí huệ nhiếp thọ, quang minh chiếu sáng, oai thế tràn đầy, làm cho Thanh Liên Hoa Tạng Bồ Tát an trụ nơi vô úy của Phật, nhập Phật pháp giới, được oai đức thần thông tự tại của Phật, được quán sát quảng đại vô ngại của Phật, biết tuần thứ chủng tánh của tất cả Phật, an trụ trong bất khả thuyết phương tiện Phật pháp.

Lúc đó Thanh Liên Hoa Tạng Bồ Tát bèn hay thông đạt pháp giới vô ngại, hay an trụ thâm hạnh ly chướng, hay thành mãn Phổ Hiền đại nguyện, hay thấy biết tất cả Phật pháp, do tâm đại bi quán sát chúng sanh, muốn cho họ thanh tịnh tinh tấn tu tập không nhằm lừa dối, thọ hành tất cả pháp Bồ Tát, trong một niệm xuất sanh Phật trí, hiểu rõ tất cả trí môn vô tận, tổng trì biện tài thấy đều đầy đủ, thừa thần lực của chư Phật bảo Liên Hoa Tạng Bồ Tát rằng:

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có vô lượng trụ. Những là: thường trụ đại bi, trụ nhiều loại thân làm những Phật sự, trụ tâm bình đẳng chuyển tịnh pháp luân, trụ tứ biện tài thuyết vô lượng pháp, trụ bất tư nghi tất cả Phật pháp, trụ tiếng thanh tịnh khắp vô lượng cõi, trụ bất khả thuyết pháp giới thậm thâm, trụ hiện tất cả thần thông tối thắng, trụ hay khai thị pháp rốt ráo vô ngại.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ pháp khắp cùng vô lượng vô biên pháp giới:

- Một là tất cả chư Phật có vô biên tế thân sắc tướng thanh tịnh, vào khắp các cõi mà không nhiễm trước.
- Hai là tất cả chư Phật có vô biên tế nhãn vô ngại, đều hay thấy rõ tất cả pháp.
- Ba là tất cả chư Phật có vô biên tế nhĩ vô ngại, đều hay hiểu rõ tất cả âm thanh.

Bốn là tất cả chư Phật có vô biên tế tỷ, hay đến bỉ ngạn tự tại tất cả Phật.

Năm là tất cả chư Phật có quảng trường thiết, phát ra âm thanh vi diệu cùng khắp pháp giới.

Sáu là tất cả chư Phật có vô biên tế thân, ứng theo tâm của chúng sanh, cho họ đều được thấy.

Bảy là chư Phật có vô biên tế ý, trụ nơi vô ngại bình đẳng pháp thân.

Tám là tất cả chư Phật có vô biên tế giải thoát vô ngại thị hiện sức đại thần thông vô tận.

Chín là tất cả chư Phật có vô biên tế thế giới thanh tịnh, theo sở thích của chúng sanh hiện những Phật độ, đầy đủ vô lượng những thứ trang nghiêm, mà ở trong đó chẳng sanh nhiễm trước.

Mười là tất cả chư Phật có vô biên tế Bồ Tát hạnh nguyện, được trí viên mãn du hý tự tại, đều hay thông đạt tất cả Phật pháp.

Trên đây là mười thứ Phật pháp vô biên tế cùng khắp pháp giới của Đức Như Lai Ứng Đẳng Chánh Giác.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ niệm niệm xuất sanh trí:

Một là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, từ cõi trời giáng xuống.

Hai là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, Bồ Tát thọ sanh.

Ba là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, xuất gia học đạo.

Bốn là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, dưới cội Bồ Đề thành Đẳng Chánh Giác.

Năm là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, chuyển diệu Pháp luân.

Sáu là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, giáo hóa chúng sanh, cúng dường chư Phật.

Bảy là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, bất khả thuyết nhiều loại thân Phật.

Tám là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, nhiều thứ trang nghiêm vô số trang nghiêm, tất cả trí tạng tự tại của Như Lai.

Chín là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, vô lượng vô số chúng sanh thanh tịnh.

Mười là trong một niệm, tất cả chư Phật đều hay thị hiện vô lượng thế giới, tam thế chư Phật, có nhiều loại căn tánh, nhiều cách tinh tấn, nhiều thứ hạnh giải, ở trong tam thế thành

Đẳng Chánh Giác.

Phật Tử! Chư Phật thế tôn có mười điều chẳng lỗi thời:

Một là tất cả chư Phật thành Đẳng Chánh Giác chẳng lỗi thời.

Hai là tất cả chư Phật thành thực cả có duyên chẳng lỗi thời.

Ba là tất cả chư Phật thọ ký cho chư Bồ Tát chẳng lỗi thời.

Bốn là tất cả chư Phật theo tâm của chúng sanh mà thị hiện thần lực chẳng lỗi thời.

Năm là tất cả chư Phật theo chỗ hiểu của chúng sanh mà thị hiện thân Phật chẳng lỗi thời.

Sáu là tất cả chư Phật trụ nơi đại xả chẳng lỗi thời.

Bảy là tất cả chư Phật vào các tụ lạc chẳng lỗi thời.

Tám là tất cả chư Phật nhiếp thọ các chúng sanh tịnh tính chẳng lỗi thời.

Chín là tất cả chư Phật đều phục những chúng sanh ác chẳng lỗi thời.

Mười là tất cả chư Phật hiện bất tư nghì Phật thân thông chẳng lỗi thời.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ cảnh giới vô tỷ bất tư nghì:

Một là tất cả chư Phật một lần ngồi kiết già cùng khắp mười phương vô lượng thế giới.

Hai là tất cả chư Phật nói một cú nghĩa đều hay khai thị tất cả Phật pháp.

Ba là tất cả chư Phật phóng một quang minh đều chiếu khắp tất cả thế giới.

Bốn là tất cả chư Phật ở nơi một thân đều hay thị hiện tất cả thân.

Năm là tất cả chư Phật ở trong một xứ đều hay thị hiện tất cả thế giới.

Sáu là tất cả chư Phật ở trong một trí đều hay quyết rõ tất cả các pháp không bị ngăn ngại.

Bảy là tất cả chư Phật ở trong một niệm đều hay qua khắp mười phương thế giới.

Tám là tất cả chư Phật ở trong một niệm đều hiện Như Lai vô lượng oai đức.

Chín là tất cả chư Phật ở trong một niệm duyên khắp tam thế: Phật và chúng sanh, tâm không tạp loạn.

Mười là tất cả chư Phật ở trong một niệm cùng với tam thế tất cả Phật đồng một thể không hai.

Phật tử! Chư Phật thế tôn hay xuất sanh mười thứ trí:

Một là tất cả chư Phật biết tất cả pháp không chỗ xu hướng, mà hay xuất sanh “hồi hương nguyện trí”.

Hai là tất cả chư Phật biết tất cả pháp đều không có thân mà hay xuất sanh “thanh tịnh thân trí”.

Ba là tất cả chư Phật biết tất cả pháp bỗng lai không hai, mà hay xuất sanh “năng giác ngộ trí”.

Bốn là tất cả chư Phật biết tất cả pháp vô ngã vô chúng sanh, mà hay xuất sanh “điều chúng sanh trí”.

Năm là tất cả chư Phật biết tất cả pháp bỗng lai vô tướng, mà hay xuất sanh “liễu chư tướng trí”.

Sáu là tất cả chư Phật biết tất cả thế giới không có thành hoại, mà hay xuất sanh “liễu thành hoại trí”.

Bảy là tất cả chư Phật biết tất cả pháp không có tạo tác, mà hay xuất sanh “tri nghiệp quả trí”.

Tám là tất cả chư Phật biết tất cả pháp không có ngôn thuyết, mà hay xuất sanh “liễu ngôn thuyết trí”.

Chín là tất cả chư Phật biết tất cả pháp không có nhiễm tịnh, mà hay xuất sanh “tri nhiễm tịnh trí”.

Mười là tất cả chư Phật biết tất cả pháp không có sanh diệt, mà hay xuất sanh “liễu sanh diệt trí”.

Phật tử! Chư Phật thế tôn có mười thứ phổ nhập pháp:

Một là tất cả chư Phật có thân tịnh diệu vào khắp tam thế.

Hai là tất cả chư Phật, đều đầy đủ ba thứ tự tại, giáo hoá khắp chúng sanh.

Ba là tất cả chư Phật đều đầy đủ những đà la ni, hay khắp thọ trì tất cả Phật pháp.

Bốn là tất cả chư Phật đều đầy đủ bốn thứ biện tài, chuyển khắp tất cả pháp luân thanh tịnh.

Năm là tất cả chư Phật đều đầy đủ bình đẳng đại bi, hằng chẳng bỏ lia tất cả chúng sanh.

Sáu là tất cả chư Phật đều đầy đủ thận thân thiên định, hằng khắp quán sát tất cả chúng sanh.

Bảy là tất cả chư Phật đều đầy đủ thiện căn lợi tha, đều phục chúng sanh không có thôi dứt.

Tám là tất cả chư Phật đều đầy đủ tâm vô ngại, hay khắp an trụ tất cả pháp giới.

Chín là tất cả chư Phật đều đầy đủ thần lực vô ngại, một niệm hiện khắp tam thế chư Phật.

Mười là tất cả chư Phật đều đầy đủ trí huệ vô ngại, một niệm lập khắp tam thế kiếp số.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười pháp quảng đại khó tin thọ:

Một là tất cả chư Phật đều hay trừ diệt tất cả loại ma.

Hai là tất cả chư Phật đều hay hàng phục tất cả ngoại đạo.

Ba là tất cả chư Phật đều hay điều phục tất cả chúng sanh đều làm cho họ vui đẹp.

Bốn là tất cả chư Phật đều hay qua đến tất cả thế giới hóa đạo mọi loài.

Năm là tất cả chư Phật đều hay trí chứng pháp giới thậm thâm.

Sáu là tất cả chư Phật đều hay dùng thân vô nhị hiện những thân tràn đầy thế giới.

Bảy là tất cả chư Phật đều hay dùng âm thanh, thanh tịnh khởi bốn biện tài thuyết pháp không dứt, phạm có tinh thọ thời chẳng lường công.

Tám là tất cả chư Phật đều hay ở trong một lỗ lông xuất hiện chư Phật số đồng với số tất cả thế vi trần, không lúc nào đoạn tuyệt.

Chín là tất cả chư Phật đều hay ở trong một vi trần thị hiện các cõi đồng với số tất cả thế giới vi trần, đầy đủ các thứ trang nghiêm thượng diệu, hằng ở trong đó chuyển diệu pháp luân giáo hoá chúng sanh mà vi trần chẳng lớn, thế giới chẳng nhỏ, thường dùng chứng trí an trụ pháp giới.

Mười là tất cả chư Phật đều liễu đạt pháp giới thanh tịnh, dùng trí quang minh phá si ám của thế gian, làm cho đều được khai hiểu nơi Phật pháp, theo dõi Như Lai, trụ trong Thập lực.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười công đức lớn rời lỗi hoàn toàn thanh tịnh:

Một là tất cả chư Phật đủ oai đức lớn, rời lỗi thanh tịnh.

Hai là tất cả chư Phật đều sanh nơi nhà tam thế Như Lai, chủng tộc điều thiện, rời lỗi thanh tịnh.

Ba là tất cả chư Phật tột vị lai tế tâm vô sở trụ, rời lỗi thanh tịnh.

Bốn là tất cả chư Phật nơi pháp tam thế đều vô sở trước, rời lỗi thanh tịnh.

Năm là tất cả chư Phật biết những loại tánh, đều là một tánh, không từ đâu đến, rời lỗi thanh tịnh.

Sáu là tất cả chư Phật, tiền tế hậu tế phước đức vô tận đồng với pháp giới, rời lỗi thanh tịnh.

Bảy là tất cả chư Phật vô biên thân tướng khắp mười phương cõi, tùy thời điều phục tất cả chúng sanh, rời lỗi thanh tịnh.

Tám là tất cả chư Phật được bốn đức vô úy lia những khủng bố, ở trong chúng hội đại sư tử

hông, phân biện rành rẽ tất cả các pháp, rời lỗi thanh tịnh.

Chín là tất cả chư Phật trong bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp nhập Niết Bàn, chúng sanh nghe danh hiệu được phước vô lượng như Phật hiện tại công đức không khác, rời lỗi thanh tịnh.

Mười là tất cả chư Phật ở xa trong bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới, nếu có chúng sanh nhất tâm chánh niệm thời đều được thấy, rời lỗi thanh tịnh.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười điều rất ráo thanh tịnh:

Một là tất cả chư Phật đại nguyện thọ xưa rất ráo thanh tịnh.

Hai là tất cả chư Phật giữ gìn phạm hạnh rất ráo thanh tịnh.

Ba là tất cả chư Phật rời những mê lầm thế gian rất ráo thanh tịnh.

Bốn là tất cả chư Phật trang nghiêm cõi nước rất ráo thanh tịnh.

Năm là tất cả chư Phật có những quyền thuộc rất ráo thanh tịnh.

Sáu là tất cả chư Phật chỗ có chủng tộc rất ráo thanh tịnh.

Bảy là tất cả chư Phật sắc thân tướng hảo rất ráo thanh tịnh.

Tám là tất cả chư Phật pháp thân vô nhiễm rất ráo thanh tịnh.

Chín là tất cả chư Phật nứt thiết chủng trí không có chướng ngại rất ráo thanh tịnh.

Mười là tất cả chư Phật giải thoát tự tại chỗ làm đã xong đến bỉ ngạn rất ráo thanh tịnh.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn nơi tất cả thế giới, tất cả thế gian, có mười thứ Phật sự:

Một là nếu có chúng sanh chuyên tâm nghĩ nhớ thời Phật hiện ra trước họ.

Hai là nếu có chúng sanh tâm chẳng điều thuận thời Phật vì họ mà thuyết pháp.

Ba là nếu có chúng sanh hay sanh tịnh tín thời Phật làm cho họ được vô lượng thiện căn.

Bốn là nếu có chúng sanh hay nhập pháp vị thời đều hiện chứng không pháp nào chẳng biết.

Năm là giáo hóa chúng sanh không hề nhầm mỗi.

Sáu là du hành các cõi Phật, qua lại vô ngại.

Bảy là đại bi chẳng bỏ tất cả chúng sanh.

Tám là hiện thân biến hóa hằng không đoạn tuyệt.

Chín là thần thông tự đại chưa từng thôi nghỉ.

Mười là an trụ pháp giới hay khắp quán sát.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ pháp trí hải vô tận:

Một là tất cả chư Phật vô biên pháp thân, pháp trí hải vô tận.

Hai là tất cả chư Phật vô lượng Phật sự, pháp trí hải vô tận.

Ba là tất cả chư Phật cảnh giới Phật nhãn, pháp trí hải vô tận.

Bốn là tất cả chư Phật vô lượng vô số nan tư thiện căn, pháp trí hải vô tận.

Năm là tất cả chư Phật mưa khắp tất cả cam lồ diệu pháp, pháp trí hải vô tận.

Sáu là tất cả chư Phật tán thán Phật công đức, pháp trí hải vô tận.

Bảy là tất cả chư Phật ngày trước đã tu những nguyện hạnh, pháp trí hải vô tận.

Tám là tất cả chư Phật tận vị lai tế hằng làm Phật sự, pháp trí hải vô tận.

Chín là tất cả chư Phật biết rõ tâm hành của tất cả chúng sanh, pháp trí hải vô tận.

Mười là tất cả chư Phật phước trí trang nghiêm không ai hơn, pháp trí hải vô tận.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ thường pháp:

Một là tất cả chư Phật thường thật hành tất cả những Ba la mật.

Hai là tất cả chư Phật nơi tất cả pháp, thường rời hẳn mê lầm.

Ba là tất cả chư Phật thường đủ đức đại bi.

Bốn là tất cả chư Phật thường có đủ Thập lực.

Năm là tất cả chư Phật thường chuyên Pháp luân.

Sáu là tất cả chư Phật thường vì chúng sanh mà thị hiện thành Chánh giác.

Bảy là tất cả chư Phật thường thích điều phục tất cả chúng sanh.

Tám là tất cả chư Phật tâm thường chánh niệm pháp Bất nhị.

Chín là tất cả chư Phật giáo hóa chúng sanh xong rồi thường thị hiện nhập Vô dư Niết Bàn.

Mười là tất cả chư Phật cảnh giới thường không biên tế.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười môn diễn thuyết vô lượng:

Một là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng chúng sanh giải thoát môn.

Hai là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng chúng sanh hạnh môn.

Ba là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng chúng sanh nghiệp quả môn.

Bốn là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng hóa chúng sanh môn.

Năm là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng tịnh chúng sanh môn.

Sáu là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng Bồ Tát hạnh môn.

Bảy là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng Bồ Tát nguyện môn.

Tám là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng tất cả thế giới thành kiếp hoại kiếp môn.

Chín là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng Bồ Tát thâm tâm tịnh Phật sát môn.

Mười là tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng tất cả thế giới tam thế chư Phật nơi những kiếp đó thứ đệ xuất hiện môn.

Tất cả chư Phật diễn thuyết vô lượng nhưt thiết chư Phật trí môn. (1)

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười điều vì chúng sanh làm Phật sự:

Một là tất cả chư Phật thị hiện sắc thân vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Hai là tất cả chư Phật phát diệu âm thanh vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Ba là tất cả chư Phật có chỗ thọ vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Bốn là tất cả chư Phật không chỗ thọ vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Năm là tất cả chư Phật dùng địa, thủy, hỏa, phong vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Sáu là tất cả chư Phật thần lực tự tại thị hiện tất cả cảnh giới sở duyên vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Bảy là tất cả chư Phật nhiều thứ danh hiệu vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Tám là tất cả chư Phật dùng cảnh giới chư Phật vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Chín là tất cả chư Phật nghiêm tịnh cõi Phật vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Mười là tất cả chư Phật vắng lặng không lời vì chúng sanh mà làm Phật sự.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười pháp tối thắng:

Một là tất cả chư Phật đại nguyện kiên cố chẳng gì ngăn trở phá hoại được, nói ra tất thật

hành, lời nói không có hai.

Hai là tất cả chư Phật vì muốn viên mãn tất cả công đức nên tột kiếp vị lai tu hạnh Bồ Tát chẳng mỏi lười.

Ba là tất cả chư Phật vì muốn điều phục tất cả chúng sanh nên qua đến bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới để vì chúng sanh không lúc nào đoạn tuyệt.

Bốn là tất cả chư Phật đối với hai hạng chúng sanh: kính tin và hủy báng, tâm đại bi xem đồng bình đẳng không khác.

Năm là tất cả chư Phật từ lúc sơ phát tâm nhẫn đến thành Phật trọn không thối thất tâm Bồ Đề.

Sáu là tất cả chư Phật chứa nhóm vô lượng những công đức lành đều đem hồi hướng tánh nhưt thiết trí, với các thế gian trọn không nhiễm trước.

Bảy là tất cả chư Phật ở chỗ chư Phật tu học ba nghiệp, chỉ thật hành hạnh Phật chẳng phải hạnh Nhị thừa, đều để hồi hướng tánh Nhưt thiết trí, thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Bồ Đề.

Tám là tất cả chư Phật phóng đại quang minh, quang minh này bình đẳng chiếu tất cả chỗ và chiếu tất cả Phật pháp, làm cho chư Bồ Tát tâm được thanh tịnh viên mãn Nhưt Thiết trí.

Chín là tất cả chư Phật rời bỏ sự vui thế gian chẳng tham chẳng nhiễm, mà nguyện khắp thế gian lia khổ được vui không có những hý luận.

Mười là tất cả chư Phật thương các chúng sanh chịu những sự khổ, giữ gìn Phật chủng, đi nơi cảnh giới Phật, xuất ly sanh tử, đến bậc Thập lực.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười điều vô chướng ngại trụ:

Một là tất cả chư Phật đều hay qua đến tất cả thế giới, vô chướng ngại trụ.

Hai là tất cả chư Phật đều hay trụ ở tất cả thế giới, vô chướng ngại trụ.

Ba là tất cả chư Phật đều hay ở nơi tất cả thế giới đi, đứng, nằm, ngồi, vô chướng ngại trụ.

Bốn là tất cả chư Phật đều hay ở nơi tất cả thế giới diễn thuyết chánh pháp, vô chướng ngại trụ.

Năm là tất cả chư Phật đều hay ở nơi tất cả thế giới trụ ở cung trời Đâu Suất, vô chướng ngại trụ.

Sáu là tất cả chư Phật đều hay nhập pháp giới tất cả tam thế, vô chướng ngại trụ.

Bảy là tất cả chư Phật đều hay ngồi pháp giới tất cả đạo tràng, vô chướng ngại trụ.

Tám là tất cả chư Phật đều hay niệm niệm quán tâm hành của tất cả chúng sanh, dùng ba môn tự tại giáo hóa điều phục, vô chướng ngại trụ.

Chín là tất cả chư Phật đều hay dùng một thân trụ ở vô lượng bát tư nghi chỗ chư Phật và tất cả chỗ để lợi ích chúng sanh, vô chướng ngại trụ.

Mười là tất cả chư Phật đều hay khai thị chánh pháp của vô lượng chư Phật nói, vô chướng ngại trụ.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ tối thắng vô thượng trang nghiêm:

Tất cả chư Phật đều đầy đủ những đại nhơn tướng và tùy hình hảo, đây là thân trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ nhất.

Tất cả chư Phật đều đầy đủ sáu mươi thứ âm thanh, mỗi âm thanh có năm trăm phần, mỗi phần có vô lượng trăm ngàn âm thanh thanh tịnh dùng để nghiêm hảo, có thể ở trong tất cả chúng khắp pháp giới không hãi sợ, đại sư tử hồng diễn nói pháp nghĩa thâm thâm của Như Lai. Chúng sanh được nghe không ai chẳng hoan hỷ, tùy căn dục của họ đều được điều phục. Đây là ngữ trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ hai.

Tất cả chư Phật đều đủ Thập lực các đại tam muội, mười tám pháp bất cộng trang nghiêm ý nghiệp, chỗ có cảnh giới đều thông đạt vô ngại, tất cả Phật pháp đều được vô dư pháp giới trang nghiêm để dùng trang nghiêm. Pháp giới chúng sanh, tam thế tâm hành đều riêng khác, trong một niệm đều thấy rõ cả. Đây là ý trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ ba.

Tất cả chư Phật đều hay phóng vô số quang minh. Mỗi mỗi quang minh có bất khả thuyết lưới quang minh làm quyến thuộc chiếu khắp tất cả Phật độ, diệt trừ đen tối của tất cả thế gian, thị hiện vô lượng chư Phật xuất thế, thân đó bình đẳng thấy đều thanh tịnh, chỗ làm Phật sự đều không luống uổng, hay làm cho chúng sanh đến bậc bất thối chuyển. Đây là quang minh trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ tư.

Tất cả chư Phật lúc hiện mỉm cười, đều ở nơi miệng phóng ra trăm ngàn ức na do tha a tăng kỳ quang minh. Mỗi quang minh đều có vô lượng bát tư nghi các thứ màu chiếu khắp mười phương tất cả thế giới. Ở trong đại chúng phát lời thành thiệt, thọ ký đạo Vô thượng Chánh giác cho vô lượng vô số bát tư nghi chúng sanh. Đây là lìa si hoặc thế gian hiện vi tiểu trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ năm.

Tất cả chư Phật đều có pháp thân thanh tịnh vô ngại, nơi tất cả pháp thông đạt rốt ráo, trụ nơi pháp giáo không có biên tế. Dầu ở thế gian mà chẳng tạp với thế gian. Rõ thiệt tánh thế gian, thật hành pháp xuất thế. Dứt đường ngôn ngữ, siêu uẩn xứ giới. Đây là pháp thân trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ sáu.

Tất cả chư Phật đều có vô lượng thường quang minh vi diệu, bất khả thuyết bất khả thuyết những thứ sắc tướng dùng làm nghiêm hảo, làm tạng quang minh viên mãn, chiếu khắp mười phương không chướng ngại. Đây là thường diệu quang minh trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ bảy.

Tất cả chư Phật đều có vô biên diệu sắc, khả ái diệu sắc, thanh tịnh diệu sắc, tùy tâm hiện diệu sắc, diệu sắc che chói tất cả ba cõi, diệu sắc đến bỉ ngạn vô thượng. Đây là diệu sắc trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ tám.

Tất cả chư Phật đều sanh trong tam thế Phật chủng, chứa những báu lành rốt ráo thanh tịnh không có lầm lỗi, rời sự chê khinh của thế gian, là chỗ trang nghiêm nhưt của diệu hạnh thanh tịnh thù thắng trong tất cả pháp, thành tựu đầy đủ. Nhưt thiết chủng trí, chủng tộc thanh tịnh không ai khinh chê được. Đây là chủng tộc trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ chín.

Tất cả chư Phật dùng đại từ lực trang nghiêm thân mình, rốt ráo thanh tịnh không có những khát ái, thân

hành đã dứt hẳn, tâm đã khéo giải thoát, người thấy không chán, đại bi cứu hộ tất cả thế gian. Là phước điền đệ nhất, là bậc thọ cúng vô thượng thương xót lợi ích tất cả chúng sanh đều làm cho họ thêm lớn vô lượng phước đức trí huệ. Đây là đại từ đại bi công đức trang nghiêm tối thắng vô thượng thứ mười của Phật.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười pháp tự tại:

Tất cả chư Phật nơi tất cả pháp đều được tự tại. Thấu rõ tất cả cú thân, vị thân, diễn thuyết các pháp biện tài vô ngại. Đây là pháp tự tại thứ nhất.

Tất cả chư Phật giáo hóa chúng sanh chưa từng lỗi thời, tùy theo sở thích mong cầu của họ mà nói chánh pháp, đều làm cho họ điều phục không đoạn tuyệt. Đây là pháp tự tại thứ hai.

Tất cả chư Phật hay làm cho tận hư không giới vô lượng vô số các thứ trang nghiêm, tất cả thế giới chấn động sáu cách. Làm cho thế giới đó hoặc cất lên, hoặc hạ xuống, hoặc lớn, hoặc nhỏ, hoặc hiệp, hoặc tan, chưa từng nào hại chúng sanh. Chúng sanh trong thế giới đó chẳng hay chẳng biết, không nghi, không cho là lạ. Đây là pháp tự tại thứ ba.

Tất cả chư Phật dùng sức thần thông đều hay nghiêm tịnh tất cả thế giới, trong khoảng một niệm, hiện khắp tất cả thế giới trang nghiêm. Những trang nghiêm này trải qua vô số kiếp nói chẳng thể hết, thấy đều ly nhiễm thanh tịnh vô tỉ. Những sự nghiêm tịnh của tất cả cõi Phật, đều làm cho bình đẳng vào trong một cõi. Đây là pháp tự tại thứ tư.

Tất cả chư Phật thấy một chúng sanh đáng được giáo hóa, vì họ mà trụ thọ mạng trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, nhẫn đến tận vị lai tế ngời kiết già, thân tâm không mỏi, chuyên tâm ghi nhớ chưa từng bỏ quên, phương tiện điều phục chẳng lỗi thời. Như vì một chúng sanh, vì tất cả chúng sanh đều cũng như vậy. Đây là pháp tự tại thứ năm.

Tất cả chư Phật đều hay qua khắp tất cả thế giới, nơi sở hành của tất cả Như Lai, mà chẳng tạm bỏ tất cả pháp giới. Mười phương đều riêng khác. Mỗi mỗi phương có vô lượng thế giới hải. Mỗi mỗi thế giới hải có vô lượng thế giới chủng. Phật dùng thần lực, khoảng một niệm đều qua đến, chuyển pháp luân thanh tịnh vô ngại. Đây là pháp tự tại thứ sáu.

Tất cả chư Phật vì muốn điều phục tất cả chúng sanh trong mỗi niệm thành Vô thượng Chánh giác, mà nơi tất cả Phật pháp chẳng phải đã giác, hiện giác, cũng chẳng phải sẽ giác, cũng chẳng trụ nơi bậc hữu học, mà đều thấy biết thông đạt vô ngại, vô lượng trí huệ, vô lượng tự tại, giáo hóa điều phục vô lượng chúng sanh. Đây là pháp tự tại thứ bảy.

Tất cả chư Phật hay dùng nhãn xứ làm nhĩ xứ Phật sự, hay dùng nhĩ xứ làm tỷ xứ Phật sự, hay dùng tỷ xứ làm thiệt xứ Phật sự, hay dùng thiệt xứ làm thân xứ Phật sự, hay dùng thân xứ làm ý xứ Phật sự, hay dùng ý xứ trong tất cả thế giới trụ thể xuất thế các thứ cảnh giới, trong mỗi mỗi cảnh giới hay làm vô lượng Phật sự quảng đại. Đây là pháp tự tại thứ tám.

Tất cả chư Phật lỗ lông nơi thân, mỗi lỗ lông hay dung chứa tất cả chúng sanh, mỗi chúng sanh thân họ đồng với bất khả thuyết cõi Phật mà không chật hẹp. Mỗi chúng sanh một bước đi có thể qua đến vô số thế giới, lần lượt trải qua vô số kiếp như vậy, đều thấy chư Phật xuất thế giáo hóa chúng sanh, chuyển tịnh pháp luân, khai thị bất khả thuyết, tam thế chánh pháp, khắp hư không giới tất cả chúng sanh thọ thân các loài oai nghi qua lại và những đồ sở thích mà họ thọ hưởng đều đầy đủ cả, ở trong lỗ lông thân Phật vẫn không chướng ngại. Đây là pháp tự tại thứ chín.

Tất cả chư Phật trong khoảng một niệm hiện tất cả thế giới vi trần số Phật. Mỗi mỗi Đức Phật đều ở nơi tất cả pháp giới chúng diêu liên hoa quang đại trang nghiêm thế giới, trên tòa liên hoa tạng sư tử mà thành Đẳng Chánh Giác, thị hiện chư Phật tự tại thần lực. Như ở nơi chúng diêu liên hoa quang đại trang nghiêm thế giới như vậy, ở trong tất cả pháp giới, bất khả thuyết bất khả thuyết các thứ trang nghiêm, các thứ cảnh giới, các thứ hình tướng, các thứ thị hiện, các thứ kiếp số thanh tịnh thế giới. Như ở trong khoảng một niệm như vậy, ở trong tất cả niệm của vô lượng vô biên a tăng kỳ kiếp, một niệm hiện tất cả, một niệm trụ vô lượng, mà chưa từng dùng chút sức phương tiện. Đây là pháp tự tại thứ mười của chư Phật.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ vô lượng bất tư nghì Phật pháp viên mãn:

Tất cả chư Phật, mỗi tướng thanh tịnh đều đủ trăm phước.

Tất cả chư Phật thầy đều thành tựu tất cả Phật pháp.

Tất cả chư Phật thầy đều thành tựu tất cả thiện căn.

Tất cả chư Phật thầy đều thành tựu tất cả công đức.

Tất cả chư Phật đều hay giáo hóa tất cả chúng sanh.

Tất cả chư Phật đều hay vì tất cả chúng sanh mà làm chủ.

Tất cả chư Phật đều thành tựu cõi Phật thanh tịnh.

Tất cả chư Phật đều thành tựu Như thị thiết chủng trí.

Tất cả chư Phật đều thành tựu sắc thân tướng hảo, người thấy thân Phật thời được lợi ích, công chẳng lường lường.

Tất cả chư Phật đều đủ chánh pháp bình đẳng của chư Phật.

Tất cả chư Phật khi làm Phật sự rồi, không Đức Phật nào chẳng thị hiện nhập Niết Bàn.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười phương tiện thiện xảo:

Tất cả chư Phật biết rõ tất cả pháp đều rời hý luận mà hay khai thị thiện căn của chư Phật. Đây là phương tiện thiện xảo thứ nhất.

Tất cả chư Phật biết tất cả pháp đều không chỗ thấy, đều chẳng biết nhau, không trói không mở, không thọ không nhóm, không thành tựu, tự tại rốt ráo đến bờ kia, nhưng nơi các pháp đều biết chơn thiết, chẳng riêng chẳng khác mà được tự tại, không ngã không thọ, chẳng hoại thiết tế, đã được đến nơi bực đại tự tại, thường hay quan sát tất cả pháp giới. Đây là phương tiện thiện xảo thứ hai.

Tất cả chư Phật lia hẳn các tướng, tâm không sở trụ, mà biết rõ tất cả chẳng loạn chẳng lầm, dầu biết tất cả tướng đều không tự tánh, mà đúng như thể tánh của nó đều hay khéo vào, cũng thị hiện vô lượng sắc thân và tất cả Phật độ thanh tịnh, những tướng trang nghiêm vô tận, nhóm đèn trí huệ diệt sự tối lầm của chúng sanh. Đây là phương tiện thiện xảo thứ ba.

Tất cả chư Phật trụ nơi pháp giới, chẳng trụ quá khứ, vị lai, hiện tại. Vì trong tánh như như không có

tướng tam thể. Mà hay diễn thuyết tam thể vô lượng chư Phật xuất hiện thể gian. Làm cho người nghe thấy khắp cảnh giới của tất cả chư Phật. Đây là phương tiện thiện xảo thứ tư.

Tất cả chư Phật thân, ngữ, ý nghiệp không chỗ tạo tác, không lai không khứ không trụ, rời những số pháp, đến nơi tất cả pháp bĩ ngạn mà làm tạng các pháp, đủ vô lượng trí, rõ suốt những pháp thể xuất thể, trí huệ vô ngại, thị hiện vô lượng thần lực tự tại, điều phục tất cả pháp giới chúng sanh. Đây là phương tiện thiện xảo thứ năm.

Tất cả chư Phật biết tất cả pháp chẳng thấy được, chẳng phải một chẳng phải khác, chẳng phải lượng chẳng phải vô lượng, chẳng lai quá khứ, đều không tự tánh, cũng chẳng trái với các pháp thể gian. Tất cả người trí ở trong không tự tánh, mà thấy tất cả pháp, tự tại với các pháp. Nói rộng các pháp mà thường an trụ chơn như thiết tánh. Đây là phương tiện thiện xảo thứ sáu.

Tất cả chư Phật ở trong một thời gian biết tất cả thời gian, đủ thiện căn thanh tịnh, nhập chánh vị mà không sợ trước. Nơi tất cả thời gian: ngày, tháng, năm, kiếp, thành, hoại. Những thời gian như vậy, chẳng trụ chẳng bỏ mà hay thị hiện hoặc ngày, hoặc đêm, một ngày, bảy ngày, nửa tháng, một tháng, một năm, trăm năm, một kiếp, nhiều kiếp, bất khả tư kiếp, bất khả thuyết kiếp, nhân đến tận vị lai tế kiếp, hằng vì chúng sanh chuyển diệu pháp luân, chẳng đoạn chẳng thối không thối dứt. Đây là phương tiện thiện xảo thứ bảy.

Tất cả chư Phật hằng trụ pháp giới thành tựu vô lượng Phật vô úy và bất khả sở biện tài, bất khả lượng biện tài, vô tận biện tài, vô đoạn biện tài, vô biên biện tài, bất cộng biện tài, vô cùng biện tài, chơn thiết biện tài, phương tiện khai thị tất cả cú biện, tất cả pháp biện, tùy theo căn tánh và cùng dục giải, dùng các thứ pháp môn nói bất khả thuyết bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha khế kinh, sơ trung hậu đều lãnh, thủy đều rất ráo. Đây là phương tiện thiện xảo thứ tám.

Tất cả chư Phật trụ tịnh pháp giới, biết tất cả pháp vốn không danh tự, không tên quá khứ, không tên hiện tại, không tên vị lai, không tên chúng sanh, không tên phi chúng sanh, không tên quốc độ, không tên phi quốc độ, không tên pháp, không tên phi pháp, không tên công đức, không tên phi công đức, không tên Bồ Tát, không tên Phật, không tên số, không tên phi số, không tên sanh, không tên diệt, không tên có, không tên không, không tên một, không tên nhiều. Tại sao vậy? Vì thể tánh các pháp bất khả thuyết. Tất cả các pháp không phương không xứ, chẳng thể hiệp nói, chẳng thể tan nói, chẳng thể một nói, chẳng thể nhiều nói, âm thanh chẳng đến, ngôn ngữ đều dứt. Dầu theo thể tục có các thứ ngôn thuyết mà không chỗ phan duyên, không chỗ tạo tác, xa lìa tất cả tướng chấp hư vọng. Như vậy rất ráo đến nơi bĩ ngạn. Đây là phương tiện thiện xảo thứ chín.

Tất cả chư Phật biết tất cả pháp bốn tánh tịch tịnh. Vì không sanh nên chẳng phải sắc. Vì không hí luận nên chẳng phải thọ. Vì không danh số nên chẳng phải tướng. Vì không tạo tác nên chẳng phải hành. Vì không chấp thủ nên chẳng phải thức. Không nhập xứ nên chẳng phải xứ. Vô sở đắc nên chẳng phải giới. Nhưng cũng chẳng hoại tất cả pháp. Bốn tánh vô khởi vì như hư không. Tất cả pháp thủy đều không tịch, không nghiệp quả, không tu tập, không thành tựu, không xuất sanh, chẳng số, chẳng không số, chẳng hữu, chẳng vô, chẳng sanh, chẳng diệt, chẳng cấu, chẳng tịnh, chẳng nhập, chẳng xuất, chẳng trụ, chẳng không trụ, chẳng điều phục, chẳng không điều phục, chẳng chúng sanh, chẳng không chúng sanh, chẳng thọ mạng, chẳng không thọ mạng, chẳng nhơn duyên, chẳng không nhơn duyên. Mà hay biết rõ những chúng sanh chánh định, tà định và bất định, vì họ thuyết diệu pháp cho họ đến bĩ ngạn, thành tựu Thập lực, tứ vô úy, hay Sư tử hống, đủ Nhứt thiết trí, trụ cảnh giới Phật. Đây là phương tiện thiện xảo thứ mười của chư Phật.

(1) Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười Phật sự quảng đại vô lượng vô biên bất tư nghi, tất cả chư Thiên và người không thể biết được. Tam thể tất cả hàng Thanh Văn, Độc Giác cũng chẳng biết được. Chỉ trừ

thần lực của Như Lai:

Tất cả chư Phật nơi tận hư không khắp pháp giới tất cả thế giới cung trời Đâu Suất, đều hiện thọ sanh tu hạnh Bồ Tát làm Phật sự lớn, vô lượng sắc tướng, vô lượng oai đức, vô lượng quang minh, vô lượng âm thanh, vô lượng ngôn từ, vô lượng tam muội, vô lượng trí huệ, cảnh giới sở hành nhiếp lấy tất cả Trời, Người, Ma, Phạm, Sa Môn, Bà La Môn, A Tu La v.v..., đại từ vô ngại, đại bi rốt ráo, bình đẳng lợi ích tất cả chúng sanh. Hoặc làm cho họ sanh cõi trời, cõi người. Hoặc tịnh các căn của họ, hoặc điều tâm của họ. Có lúc vì họ mà nói ba thừa sai khác, hoặc nói viên mãn như thừa, khắp đều tế độ cho họ ra khỏi sanh tử. Đây là Phật sự quảng đại thứ nhất.

Tất cả chư Phật từ trời Đâu Suất giáng thần thai mẹ, dùng tam muội rốt ráo quán pháp thọ sanh: như huyền, như hóa, như bóng, như hư không, như dương diệm, tùy sở thích mà thọ vô lượng vô ngại, nhập pháp vô tránh, khởi trí vô trước, ly dục thanh tịnh, thành tựu tạng diệu trang nghiêm quảng đại, thọ thân rốt sau, trụ nơi lầu các đại bửu trang nghiêm mà làm Phật sự. Hoặc dùng thần lực mà làm Phật sự. Hoặc dùng chánh niệm mà làm Phật sự. Hoặc hiện thần thông mà làm Phật sự. Hoặc hiện trí như mà làm Phật sự. Hoặc hiện cảnh giới quảng đại của chư Phật mà làm Phật sự. Hoặc hiện vô lượng quang minh của chư Phật mà làm Phật sự. Hoặc nhập vô số tam muội quảng đại mà làm Phật sự. Hoặc hiện từ tam muội đó khởi mà làm Phật sự.

Bấy giờ Đức Như Lai ở trong mẫu thai, vì muốn lợi ích tất cả thế gian nên hiện nhiều cách để làm Phật sự. Những là hoặc hiện sơ sinh, hoặc hiện đồng tử, hoặc hiện tại cung, hoặc hiện xuất gia, hoặc lại thị hiện thành Đẳng Chánh Giác, hoặc thị hiện nhập Đại Niết Bàn. Như vậy, đều dùng các thứ phương tiện ở nơi tất cả phương, tất cả lưới, tất cả vòng, tất cả thứ, tất cả thế giới mà làm Phật sự. Đây là Phật sự quảng đại thứ hai.

Tất cả chư Phật đều đã thanh tịnh tất cả thiện nghiệp, tất cả sanh trí đều đã sáng sạch, mà dùng sanh pháp dạy dỗ dẫn dắt quần mê, cho họ khai ngộ thật hành đủ các nghiệp lành. Vì chúng sanh mà thị hiện Đản Sanh nơi Vương cung. Tất cả chư Phật nơi những sắc dục cung điện kỹ nhạc đều đã xa lìa không tham nhiễm, thường quán các cõi rộng không chẳng có thể tánh, tất cả đồ vui thích đều chẳng chơn thiệt, tri Phật tịnh giới rốt ráo viên mãn. Quán những mê thiệp và kẻ hầu hạ nơi nội cung mà sanh lòng đại bi. Quán các chúng sanh hư vọng chẳng thiệt mà sanh lòng đại từ. Quán các thế gian không một gì là đáng thích mà sanh lòng đại hỉ. Với tất cả pháp tâm được tự tại mà sanh lòng đại xả. Đủ Phật công đức hiện sanh pháp giới, thân tướng viên mãn, quyền thuộc thanh tịnh, mà đối với tất cả đều không nhiễm trước. Dùng âm thanh tùy loại mà vì chúng diễn thuyết, cho họ sanh lòng nhằm lìa thế pháp, như chỗ sở hành thị hiện đặc quả. Lại dùng phương tiện tùy nghi giáo hóa: kẻ chưa thành thực thời làm cho thành thực, kẻ đã thành thực thời làm cho được giải thoát. Vì họ mà làm Phật sự cho họ chẳng thối chuyển. Lại dùng tâm từ bi quảng đại hằng vì chúng sanh mà thuyết pháp, lại vì họ thị hiện ba thứ tự tại, cho họ khai ngộ tâm được thanh tịnh. Dầu ở nội cung mọi người đều thấy, mà ở trong tất cả thế giới làm Phật sự. Dùng đại trí huệ, dùng đại tinh tấn thị hiện những Phật thần thông vô ngại vô tận hằng trụ nơi ba thứ nghiệp phương tiện thiện xảo là thân nghiệp rốt ráo thanh tịnh, ngữ nghiệp theo trí huệ mà phát ra, ý nghiệp thậm thâm vô ngại. Dùng phương tiện này để lợi ích chúng sanh. Đây là Phật sự quảng đại thứ ba.

Tất cả chư Phật thị hiện ở những cung điện trang nghiêm, quán sát nhằm lìa bỏ mà xuất gia, muốn cho chúng sanh biết rõ thế pháp đều là vọng tưởng vô thường hư hoại, rất nhằm lìa chẳng nhiễm trước, dứt hẳn phiền não tham ái, tu hạnh thanh tịnh lợi ích chúng sanh. Đương lúc xuất gia bỏ oai nghi thế tục, trụ trong pháp vô tránh, đầy đủ bốn nguyện vô lượng công đức. Dùng ánh sáng đại trí diệt si tối thế gian. Làm phước điền vô thượng cho các thế gian. Thường vì chúng sanh mà tán thán công đức của Phật, cho họ ở nơi Phật gieo trồng những cội lành, dùng mắt trí huệ thấy nghĩa chơn thiệt. Lại vì chúng sanh mà khen nói công đức xuất gia thanh tịnh không lỗi, vĩnh viễn được xuất ly, mãi mãi làm tràng cao trí huệ cho thế gian. Đây là Phật sự quảng đại thứ tư.

Tất cả chư Phật đủ Nhứt thiết trí, nơi vô lượng pháp đều đã thấy biết, dưới cội Bồ Đề thành Đẳng Chánh Giác, hàng phục ma quân, oai đức đặc tôn. Thân Phật sung mãn tất cả thế giới. Thần lực chỗ làm vô biên vô tận. Nơi Nhứt thiết trí đúng nghĩa sở hành đều được tự tại. Tu các công đức đều đã viên mãn. Tòa Bồ Đề của Phật đầy đủ trang nghiêm cùng khắp mười phương tất cả thế giới, Phật ngồi trên tòa này chuyển diệu Pháp luân, nói tất cả hạnh nguyện của Bồ Tát, khai thị vô lượng Phật cảnh giới cho chư Bồ Tát đều được ngộ nhập, tu hành những diệu hạnh thanh tịnh, lại hay giáo hóa tất cả chúng sanh, khiến họ gieo căn lành sanh trong đất bình đẳng của Như Lai, trụ nơi vô biên diệu hạnh của Bồ Tát, thành tựu tất cả pháp công đức tối thắng. Tất cả thế giới, tất cả chúng sanh, tất cả cõi Phật, tất cả Pháp, tất cả Bồ Tát, tất cả giáo hóa, tất cả tam thế, tất cả điều phục, tất cả thân biến, tất cả tâm sở thích của tất cả chúng sanh đều khéo biết rõ mà làm Phật sự. Đây là Phật sự quảng đại thứ năm.

Tất cả chư Phật chuyển bất thối pháp luân, vì làm cho chư Bồ Tát chẳng thối chuyển. Chuyển vô lượng pháp luân, vì làm cho tất cả thế gian đều biết rõ. Chuyển khai ngộ tất cả pháp luân, vì hay đại úy sư tử hống. Chuyển nhứt thiết pháp trí tạng pháp luân, vì khai cửa pháp tạng trừ ám chướng. Chuyển vô ngại pháp luân, vì đồng hư không. Chuyển vô trước pháp luân, vì quán tất cả pháp chẳng có chẳng không. Chuyển chiếu thế pháp luân, vì làm cho tất cả chúng sanh được tịnh pháp nhãn. Chuyển khai thị nhứt thiết trí pháp luân, vì cùng khắp tất cả tam thế pháp. Chuyển tất cả Phật đồng nhất pháp luân, vì tất cả Phật pháp chẳng trái nhau. Tất cả chư Phật dùng vô lượng vô số trăm ngàn ức na do tha pháp luân như vậy, tùy theo tâm sai biệt của các chúng sanh mà làm Phật sự chẳng thể nghĩ bàn. Đây là Phật sự quảng đại thứ sáu.

Tất cả chư Phật vào nơi tất cả vương đô thành ấp, vì những chúng sanh mà làm Phật sự. Những là đô ấp của Nhơn Vương, đô ấp của Thiên Vương, của Long Vương, Dạ Xoa Vương, Càn Thát Bà Vương, A Tu La Vương, Ca Lô La Vương, Khẩn Na La Vương, Ma Hầu La Già Vương, La Sát Vương, Tỳ Xá Xà Vương. Tất cả đô ấp của chư Vương như vậy lúc Phật vào cửa thành thời đại địa chấn động, quang minh chiếu khắp. Người đui được thấy, kẻ điếc được nghe, kẻ điên cuồng được tỉnh, kẻ nghèo thiếu khôn khổ được no ấm yên vui. Tất cả nhạc khí được kêu. Những đồ trang sức, hoặc đeo hay chẳng đeo đều tự phát diệu âm, ai nghe tiếng đều vui mừng cả. Tất cả chư Phật sắc thân thanh tịnh đầy đủ tướng tốt, người thấy không chán, hay vì chúng sanh mà làm Phật sự. Những là hoặc đoái ngó, hoặc quán sát, hoặc động chuyển, hoặc co duỗi, hoặc đi, đứng, ngồi, nằm, hoặc nín, hoặc nói, hoặc hiện thần thông, hoặc thuyết pháp, hoặc dạy bảo, tất cả như vậy đều vì chúng sanh mà làm Phật sự. Tất cả chư Phật khắp ở vô số thế giới, trong biên tâm sở thích của các loài chúng sanh mà khuyên họ niệm Phật, thường siêng quán sát gieo những căn lành, tu hạnh Bồ Tát, khen Phật sắc tướng vi diệu đệ nhứt, tất cả chúng sanh khó gặp gỡ. Nếu ai được thấy Phật mà sanh lòng kính tin thời phát khởi vô lượng pháp lành, chứa Phật công đức đều khắp thanh tịnh. Khen ngợi Phật công đức như vậy rồi, phân thân qua khắp mười phương thế giới khiến các chúng sanh đều được chiêm ngưỡng phụng thờ, tư duy quán sát cung kính cúng dường, trồng những căn lành được Phật hoan hỷ, thêm lớn Phật chủng, đều được thành Phật. Dùng hạnh như vậy mà làm Phật sự. Hoặc vì chúng sanh mà thị hiện sắc thân, hoặc phát diệu âm, hoặc chỉ vi tiểu, khiến họ tin mến, cúi đầu đánh lễ, khom mình chấp tay, ca ngợi khen tặng thăm viếng hỏi thăm, dùng đây mà làm Phật sự. Tất cả chư Phật dùng vô lượng, vô số, bất khả thuyết, bất khả tư những Phật sự như vậy, ở trong tất cả thế giới tùy tâm chúng sanh sở thích, dùng sức bốn nguyện, sức đại từ bi, sức nhứt thiết trí, phương tiện giáo hóa đều làm cho họ được điều phục. Đây là Phật sự quảng đại thứ bảy.

Tất cả chư Phật hoặc trụ A lan nhã mà làm Phật sự. Hoặc ở chỗ tịch tịnh mà làm Phật sự. Hoặc ở chỗ rảnh rang mà làm Phật sự. Hoặc ở chỗ của Phật mà làm Phật sự. Hoặc trụ trong tam muội mà làm Phật sự. Hoặc ở một mình nơi vườn rừng mà làm Phật sự. Hoặc ẩn thân chẳng hiện mà làm Phật sự. Hoặc trụ nơi trí thậm thâm mà làm Phật sự. Hoặc trụ cảnh giới vô tỷ của Phật mà làm Phật sự. Hoặc trụ những thân hành bất khả kiến, tùy tâm sở thích sở nguyện của chúng sanh phương tiện giáo hóa không thôi nghỉ mà làm Phật sự. Hoặc dùng thân Trời cầu nhứt thiết trí mà làm Phật sự. Hoặc dùng thân Rồng, thân Dạ Xoa, nhân đến thân Nhơn và Phi nhơn cầu nhứt thiết trí mà làm Phật sự. Hoặc dùng thân Thanh Văn, thân Độc Giác, thân Bồ Tát cầu nhứt thiết trí mà làm Phật sự. Hoặc có lúc thuyết pháp, có lúc nín lặng

mà làm Phật sự. Hoặc nói một Phật, hoặc nói nhiều Phật mà làm Phật sự. Hoặc nói chư Bồ Tát, tất cả hạnh, tất cả nguyện làm một hạnh nguyện mà làm Phật sự. Hoặc nói cảnh giới Phật là cảnh giới thế gian mà làm Phật sự. Hoặc nói cảnh giới thế gian là cảnh giới Phật mà làm Phật sự. Hoặc nói cảnh giới Phật là chẳng phải cảnh giới mà làm Phật sự, hoặc trụ một ngày, hoặc trụ một đêm, hoặc trụ nửa tháng, hoặc trụ một tháng, hoặc trụ một năm, nhần đến trụ bất khả thuyết kiếp vì các chúng sanh mà làm Phật sự. Đây là Phật sự quảng đại thứ tám.

Tất cả chư Phật là tạng sanh ra thiện căn thanh tịnh, làm cho các chúng sanh ở trong Phật pháp sanh tín giải thanh tịnh, các căn điều phục lìa hẳn thế gian. Làm cho chư Bồ Tát ở nơi đạo Bồ Đề đủ sáng trí huệ chẳng do tha ngộ. Hoặc hiện thế gian thấy đều vô thường mà làm Phật sự. Hoặc nói chỗ làm thấy đều đã xong mà làm Phật sự. Hoặc nói công đức viên mãn không thiếu mà làm Phật sự. Hoặc nói dứt hẳn những căn bôn mà làm Phật sự. Hoặc khiến chúng sanh nhàm rời thế gian tùy thuận tâm Phật mà làm Phật sự. Hoặc nói thọ mạng trọn về nơi hết mà làm Phật sự. Hoặc nói thế gian không một việc đáng vui mà làm Phật sự. Hoặc vì tuyên nói tận vị lai tế cúng dường chư Phật mà làm Phật sự. Hoặc nói chư Phật chuyển tịnh pháp luân khiến người được nghe rất vui mừng mà làm Phật sự. Hoặc vì tuyên nói cảnh giới của chư Phật khiến họ phát tâm tu hành mà làm Phật sự. Hoặc vì tuyên nói niệm Phật tam muội, khiến họ phát tâm thường thích thấy Phật mà làm Phật sự. Hoặc vì tuyên nói các căn thanh tịnh, siêng cầu Phật đạo tâm không lười trễ mà làm Phật sự. Hoặc chỉ tất cả cõi Phật, quán sát những cảnh giới các loại nhơn duyên mà làm Phật sự. Hoặc nhiếp tất cả những thân chúng sanh đều làm thân Phật, làm cho những chúng sanh lười biếng buông lung đều an trụ nơi cảnh giới thanh tịnh của Như Lai, mà làm Phật sự. Đây là Phật sự quảng đại thứ chín.

Tất cả chư Phật lúc nhập Niết Bàn, vô lượng chúng sanh rất lo khổ kêu gào khóc than, nhìn nhau mà nói rằng: Đức Như Lai Thế Tôn có đại từ bi, thương xót lợi ích tất cả thế gian, làm nơi cứu, làm chỗ về cho các chúng sanh. Đức Như Lai xuất thế rất khó gặp. Phước điền vô thượng nay đã mất hẳn. Dùng việc như vậy làm cho chúng sanh mền luyến buồn khóc mà làm Phật sự. Lại vì hóa độ tất cả trời, người, bát bộ, nên tùy theo sự thích muốn của họ, mà nát thân Phật thành ngọc xá lợi vô lượng vô số bất tư nghì, khiến các chúng sanh phát lòng tin thanh tịnh, cung kính tôn trọng, hoan hỷ cúng dường, tu các công đức đầy đủ viên mãn, lại xây tháp các thứ trang nghiêm đặt ở trong cung điện của Trời, Người, Bát Bộ để cúng dường. Răng, móng, tóc của Phật cũng đều dựng tháp cúng dường. Làm cho người thấy đều niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, tin mền không thôi, thành kính tôn trọng, bố thí cúng dường khắp mọi nơi, tu các công đức. Do phước này, họ được sanh cõi trời hay trong nhân gian, dòng họ tôn vinh, tài sản đầy đủ, những quyền thuộc đều thanh tịnh, chẳng đoạ ác thú, thường sanh thiện đạo, hằng được thấy Phật đủ những pháp lành, mau được xuất ly ba cõi, đều tùy sở nguyện được chứng quả nơi thừa của họ đã tu. Đối với Đức Như Lai thời biết ơn và báo ơn. Trọn làm chỗ quy y cho thế gian. Chư Phật Thế Tôn đầu nhập đại Niết Bàn, vẫn làm phước điền thanh tịnh bất tư nghì cho chúng sanh, là phước điền tối thượng công đức vô tận, làm cho các chúng sanh đầy đủ thiện căn, phước đức viên mãn. Đây là Phật sự quảng đại thứ mười của chư Phật.

Phật tử! Những Phật sự này quảng đại vô lượng bất tư nghì, tất cả thế gian trời, người, nhần đến tam thế Thanh Văn, Độc Giác đều chẳng biết được. Chỉ trừ khi oai thần của Như Lai gia hộ.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười điều vô nhị thật hành pháp tự tại:

Một là tất cả chư Phật đều hay khéo nói lời thọ ký, quyết định không hai.

Hai là tất cả chư Phật đều hay tùy thuận tâm niệm của chúng sanh làm cho ý họ được thỏa mãn, quyết định không hai.

Ba là tất cả chư Phật đều hay hiện giác tất cả pháp, diễn thuyết ý nghĩa, quyết định không hai.

Bốn là tất cả chư Phật đều hay đầy đủ tam thể Phật trí huệ, quyết định không hai.

Năm là tất cả chư Phật đều biết tam thể tất cả sát na là một sát na, quyết định không hai.

Sáu là tất cả chư Phật đều biết tam thể tất cả cõi Phật vào một cõi Phật, quyết định không hai.

Bảy là tất cả chư Phật đều biết tam thể tất cả lời Phật là một lời Phật, quyết định không hai.

Tám là tất cả chư Phật đều biết tam thể tất cả chư Phật cùng tất cả chúng sanh được giáo hóa thể tánh bình đẳng, quyết định không hai.

Chín là tất cả chư Phật đều biết thể pháp và Phật pháp tánh không sai khác, quyết định không hai.

Mười là tất cả chư Phật đều biết tam thể chư Phật có bao nhiêu thiện căn đều đồng một thiện căn, quyết định không hai.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười pháp trụ, để an trụ tất cả pháp:

Một là tất cả chư Phật trụ giác ngộ tất cả pháp giới.

Hai là tất cả chư Phật trụ đại bi ngữ.

Ba là tất cả chư Phật trụ bốn đại nguyện.

Bốn là tất cả chư Phật trụ chẳng bỏ điều phục chúng sanh.

Năm là tất cả chư Phật trụ pháp không tự tánh.

Sáu là tất cả chư Phật trụ bình đẳng lợi ích.

Bảy là tất cả chư Phật trụ pháp không quên mất.

Tám là tất cả chư Phật trụ tâm không chướng ngại.

Chín là tất cả chư Phật trụ tâm hằng chánh định.

Mười là tất cả chư Phật trụ vào khắp tất cả pháp chẳng trái tướng thiệt tế.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười điều biết hết tất cả pháp không thừa sót:

Một là biết hết tất cả pháp quá khứ, không thừa sót.

Hai là biết hết tất cả pháp vị lai, không thừa sót.

Ba là biết hết tất cả pháp hiện tại, không thừa sót.

Bốn là biết hết tất cả pháp ngôn ngữ, không thừa sót.

Năm là biết hết tất cả đạo thể gian, không thừa sót.

Sáu là biết hết tất cả tâm chúng sanh, không thừa sót.

Bảy là biết hết tất cả những phần vị thượng trung hạ thiện căn của Bồ Tát, không thừa sót.

Tám là biết hết tất cả trí viên mãn và những thiện căn của Phật chẳng tăng, chẳng giảm, không thừa sót.

Chín là biết hết tất cả Pháp đều từ duyên khởi, không thừa sót.

Mười là biết hết tất cả thế giới chúng, trong tất cả pháp giới những sự sai biệt như lưới Thiên Đê, không thừa sót.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ lực. Những là: quảng đại lực, tối thượng lực, vô lượng lực, đại oai đức lực, nan hoạch lực, bất thối lực, kiên cố lực, bất khả hoại lực, tất cả thế gian bất tư nghì lực, tất cả chúng sanh vô năng động lực.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười thứ tràng đại kim cang dững kiện pháp:

Tất cả chư Phật thân chẳng hư hoại, mạng chẳng thể đứt, thế gian độc dược không thể trúng, tất cả thế giới những tai thủy, hỏa, phong, điều không thể làm hại đến thân Phật. Tất cả các ma, thiên, long, bát bộ, quỷ, thần, hết thế lực của họ mưa kim cang lớn như núi Tu Di và núi Thiết Vi khắp cả Đại Thiên thế giới đồng thời rơi xuống, chẳng thể làm tâm Phật kinh sợ, nhân đến một sợi lông cũng chẳng lay động, Phật vẫn đi đứng ngồi nằm như thường không đổi. Chỗ của Phật ngự, bốn phương xa gần chẳng cho rơi xuống thời không thể mưa xuống được. Giả sử Phật không ngăn mà tha hồ cho mưa, thời cũng trọn chẳng bị tổn hại. Nếu có chúng sanh được Phật hộ trì và Phật sai sử còn chẳng làm hại được, hưởng là thân của Như Lai. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ nhất của Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật đem tất cả núi Tu Di, núi Thiết Vi, núi Đại Thiết Vi, đại hải, núi rừng, cung điện, nhà cửa trong những thế giới khắp pháp giới để vào một lỗ lông đến suốt kiếp vị lai mà các chúng sanh chẳng hay chẳng biết. Chỉ trừ người được thần lực của Đức Như Lai gia bị. Bây giờ nơi một lỗ lông, chư Phật giữ lấy tất cả thế giới suốt kiếp vị lai, hoặc đi đứng ngồi nằm chẳng hề biết mỏi nhọc. Ví như hư không khắp giữ gìn tất cả thế giới khắp pháp giới mà không mỏi nhọc. Chư Phật giữ lấy tất cả thế giới suốt kiếp vị lai nơi một lỗ lông không mỏi nhọc cũng như vậy. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ hai của chư Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật có thể trong khoảng một niệm bước được bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vi trần số bước. Mỗi mỗi bước đó bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số quốc độ. Đi mãi như vậy trải qua tất cả vi trần số kiếp. Giả sử có một tòa núi đại kim cang lớn bằng tất cả quốc độ mà Đức Phật đã bước quan trên kia. Có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số núi đại kim cang như vậy, chư Phật có thể đem tất cả để vào một lỗ lông. Số lỗ lông nơi thân Phật bằng với số lỗ lông của tất cả thân chúng sanh trong pháp giới cộng lại. Nơi mỗi mỗi lỗ lông trên thân Phật đều để số núi đại kim cang như trên rồi giữ lấy mà du hành khắp thập phương tất cả thế giới, từ tiền tế suốt đến vị lai tế tất cả kiếp không ngơi nghỉ. Thân Phật không tôn cũng không mỏi nhọc. Tâm Phật luôn trụ đại định không tán loạn. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ ba của chư Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật khi đã một lần ngồi ăn xong, ngồi kiết già trải qua tiền tế hậu tế bất khả thuyết kiếp, nhập nơi an lạc bất tư nghì của chư Phật hưởng. Thân Phật an trụ vắng lặng bất động, nhưng cũng chẳng bỏ phế việc hoá độ chúng sanh.

Phật tử! Ví như có người nơi mỗi mỗi thế giới khắp hư không đều dùng đầu sợi lông thứ để đo lường.

Chư Phật có thể ở nơi chỗ một đầu lông ngòi kiết già suốt kiếp vị lai, như nơi chỗ một đầu lông, tất cả chỗ đầu lông cũng đều như vậy

Phật tử! Giả sử mười phương thế giới, tất cả chúng sanh trong đó, thân của họ đều lớn bằng tất cả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, nhẹ nặng cũng bằng. Chư Phật có thể để tất cả chúng sanh đó trên đầu một ngón tai, tất cả đầu ngón tai cũng đều như vậy, trải qua suốt tất cả kiếp vị lai, đem tất cả chúng sanh ấy vào mỗi mỗi thế giới khắp hư không cùng pháp giới không thừa sót. Mà thân tâm của Phật trọn không mỏi nhọc. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ tư của chư Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật có thể ở nơi một thân hóa hiện bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số đầu. Mỗi mỗi đầu hóa hiện bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số lưỡi. Mỗi mỗi lưỡi hóa suốt bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số âm thanh sai khác, chúng sanh trong pháp giới không ai chẳng nghe. Mỗi mỗi âm thanh diễn bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số tạng tu đa la. Mỗi mỗi tạng khế kinh diễn bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số pháp. Mỗi mỗi pháp có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số văn tự cú nghĩa. Như vậy diễn thuyết suốt bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp. Mãn số kiếp này rồi lại diễn thuyết suốt bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp. Thứ đệ như vậy nhân đến hết tất cả thế giới vi trần số, hết tất cả chúng sanh tâm niệm số, vị lai tế kiếp còn có thể cùng tận, Như Lai hóa thân chuyên pháp luân không có cùng tận: những là trí huệ diễn thuyết pháp luân, dứt những nghi hoặc pháp luân, chiếu tất cả pháp pháp luân, khai vô ngại tạng pháp luân, khiến vô lượng chúng sanh hoan hỷ điều phục pháp luân, khai thị tất cả Bồ Tát hạnh pháp luân, cao thắng viên mãn mặt nhật đại trí huệ pháp luân, khắp thấp đèn sáng trí huệ soi thế gian pháp luân, biện tài vô úy các thứ trang nghiêm pháp luân. Như một thân Phật dùng sức thần thông chuyên những pháp luân sai biệt như vậy, tất cả thế pháp không ví dụ được. Khắp hư không giới mỗi mỗi chỗ bằng đầu lông, có bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, trong mỗi mỗi thế giới, niệm niệm hiện bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số hóa thân, mỗi mỗi hóa thân cũng đều chuyên pháp luân như vậy. Âm thanh thuyết pháp, văn tự, câu nghĩa, mỗi mỗi sung mãn tất cả pháp giới, trong đó chúng sanh đều hiểu rõ được, mà ngôn âm của Phật không đổi, không dứt, không cùng tận. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ năm của chư Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật đều dùng đức tướng trang nghiêm hông ngực như kim cang không bị tổn hoại. Ngòi kiết già dưới cội Bồ Đề, quân ma số đông vô biên, các thứ dị hình rất đáng kinh sợ, chúng sanh thấy đó không ai chẳng kinh sợ, hãi hùng cuồng loạn hoặc ngất chết. Chúng ma như vậy đầy chật hư không, Như Lai thấy đó lòng chẳng sợ, chẳng biến sắc, chẳng động một lông, cũng chẳng phân biệt lia những hi nộ, vắng lặng thanh tịnh, trụ chỗ của Phật trụ, đủ sức từ bi, các căn điều phục, tâm vô úy và hay dẹp phục tất cả quân ma, khiến chúng ma hồi tâm cúi đầu quy y, rồi sau đó Đức Phật dùng tam luân giáo hóa, khiến họ đều phát tâm Vô thượng Bồ Đề, vĩnh viễn chẳng thối chuyển. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ sáu của chư Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật có âm thanh vô ngại. Âm thanh đó khắp tất cả thế giới mười phương, chúng sanh được nghe tự nhiên điều phục. Âm thanh của chư Như Lai phát ra, tất cả núi lớn như Tu Di đều không ngăn chướng được. Cung trời, cung rồng, cung của bát bộ thần cũng không ngăn chướng được. Những âm thanh cao lớn của tất cả thế giới cũng không che chướng được. Tùy theo tất cả chúng sanh đáng được hoá độ đều được nghe, đều hiểu rõ văn tự cú nghĩa. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ bảy của chư Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật tâm không chướng ngại. Trong trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp hằng khéo thanh tịnh. Tam thế tất cả chư Phật đồng một thể tánh, không đục, không mờ, không ngã, không ngã sở, chẳng trong, chẳng ngoài, rõ cảnh trống lặng chẳng sanh vọng tưởng, không sở y, không sở tác, chẳng trụ các tướng, dứt hẳn phân biệt, bỏ tánh thanh tịnh, bỏ rời tất cả phan duyên ức niệm, với tất cả pháp thường không chống đối. Trụ nơi thiết tế ly dục thanh tịnh, nhập chơn pháp giới. Diễn thuyết vô tận, rời số lượng, chẳng số lượng, bao nhiêu vọng tưởng tuyệt vi vô vi. Tất cả ngôn

thuyết, nơi bất khả thuyết vô biên cảnh giới đều đã thông đạt, vô ngại, vô tận trí huệ phương tiện thành trụ Thập lực. Tất cả công đức trang nghiêm thanh tịnh. Diễn thuyết vô lượng những pháp đều chẳng trái với thiết tướng. Nơi những pháp quá khứ vị lai hiện tại trong pháp giới đều bình đẳng không khác rồ ráo tự tại. Nhập tạng tối thắng của tất cả pháp. Với tất cả pháp môn chánh niệm chẳng lằm. An trụ mười phương tất cả cõi Phật mà không động chuyển. Được trí bất đoan, biết tất cả pháp rồ ráo không sót. Hết những hữu lậu, tâm khéo giải thoát, huệ khéo giải thoát, trụ nơi thiết tế thông đạt vô ngại, tâm thường chánh định. Nơi tam thế pháp và tâm hành của tất cả chúng sanh, khoảng một niệm liền đạt tất cả đều không chướng ngại. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ tám của chư Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật đồng một pháp thân, cảnh giới vô lượng thân, công đức vô biên thân, thể gian vô tận thân, tam giới bất nhiễm thân, tùy niệm thị hiện thân, chẳng thiết chẳng hư bình đẳng thanh tịnh thân, không lai không khứ vô vi bất hoại thân, nhứt tướng vô tướng pháp tự tánh thân, không xứ không phương khắp tất cả thân, thần biến tự tại vô biên sắc tướng thân, các loại thị hiện vào khắp tất cả thân, diệu pháp phương tiện thân, trí tạng phổ chiếu thân, thị pháp bình đẳng thân, phổ biến pháp giới thân, không động không phân biệt, chẳng có chẳng không thường thanh tịnh thân, chẳng phương tiện chẳng không phương tiện, chẳng diệt chẳng không diệt, tùy theo những tín giải của tất cả chúng sanh đáng hóa độ mà thị hiện thân. Từ tất cả công đức mà sanh ra thân, đủ tất cả Phật pháp chơn như thân, bốn tánh tịch tịnh không chướng ngại thân, thành tựu tất cả vô ngại pháp thân, trụ khắp tất cả pháp giới thanh tịnh thân, phân hình cùng khắp tất cả thể gian thân, không phan duyên không thối chuyển trọn giải thoát đủ nhứt thiết trí rõ thấu khắp cả thân. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ chín của chư Phật.

Phật tử! Tất cả chư Phật đồng ngộ tất cả Như Lai pháp, đồng tu tất cả Bồ Tát hạnh, hoặc nguyện hoặc trí thanh tịnh bình đẳng, cũng như đại hải đều được đầy đủ, hành lực tôn thắng chưa từng thối kiếp, trụ nơi vô lượng cảnh giới của các tam muội, hiển thị tất cả đạo, khuyến thiện căn ác, trí lực đệ nhất, diễn pháp vô úy, tùy có ai hỏi đều khéo đáp, trí huệ thuyết pháp bình đẳng thanh tịnh, thân ngữ ý hành đều không tạp. Trụ nơi Phật chủng tánh của chư Phật đã trụ. Dùng trí huệ Phật mà làm Phật sự. Trụ nhứt thiết trí diễn vô lượng pháp, không có căn bản, không có biên tế, thần thông trí tuệ bất tư nghì. Tất cả thể gian không ai hiểu được. Trí huệ thâm nhập thấy tất cả các pháp vi diệu quảng đại vô lượng vô biên, tam thế pháp môn điều khéo thông đạt, tất cả thể giới đều hay khai hiểu. Dùng trí xuất thế nơi các thể gian làm bất khả thuyết Phật sự. Thành trí bất thối vào số chư Phật. Dầu đã chứng được pháp chẳng thể ngôn thuyết rời văn tự, mà hay khai thị các thứ ngôn từ. Dùng trí Phổ Hiền nhóm những hạnh lành. Thành tựu diệu huệ một niệm tương ưng, đều biết rõ được tất cả pháp. Tất cả chúng sanh như trước đã nhớ, điều y theo tự thừa để ban dạy pháp đó. Tất cả các pháp, tất cả thể giới, tất cả chúng sanh, tất cả tam thế, ở trong pháp giới cảnh giới như vậy có vô lượng vô biên, dùng trí vô ngại điều thấy biết được. Tất cả chư Phật trong một niệm, tùy chỗ đáng hóa độ mà xuất thế, ở cõi thanh tịnh thành Đẳng Chánh Giác, hiện thân thông lực, khai ngộ tam thế tất cả chúng sanh, tâm ý và thức chẳng lỗi thời. Chúng sanh vô biên, thể giới vô biên, pháp giới vô biên, tam thế vô biên chư Phật tối thắng cũng vô biên điều hiện trong đó mà thành Chánh Giác, dùng Phật trí huệ phương tiện khai ngộ không thối dứt. Tất cả chư Phật dùng thần thông lực hiện tối diệu thân, trụ vô biên xứ, đại bi phương tiện tâm không chướng ngại, trong tất cả thời gian thường vì chúng sanh thuyết pháp không thối dứt. Đây là tràng đại kim cang dững kiện pháp thứ mười của chư Phật.

Phật tử! Tràng đại kim cang dững kiện pháp của tất cả chư Phật vô lượng vô biên bất tư nghì. Tất cả chúng sanh và hàng nhị thừa không hiểu biết được. Chỉ trừ người được Đức Như Lai dùng thần lực gia hộ.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười pháp quyết định:

Những là tất cả chư Phật quyết định từ Trời Đâu Suất thọ mãn hạ sanh.

Tất cả chư Phật quyết định thị hiện thọ sanh ở thai mười tháng.

Tất cả chư Phật quyết định nhằm chán thế tục thích cầu xuất gia.

Tất cả chư Phật quyết định ngồi dưới cây Bồ Đề ngộ các Phật pháp thành Đẳng Chánh Giác.

Tất cả chư Phật quyết định trong một niệm ngộ tất cả pháp, tất cả thế giới thị hiện thần lực.

Tất cả chư Phật quyết định hay ứng thời chuyển diệu pháp luân.

Tất cả chư Phật quyết định hay tùy kia đã gieo căn lành ứng thời thuyết pháp để thọ ký cho họ.

Tất cả chư Phật quyết định hay ứng thời vì họ mà làm Phật sự.

Tất cả chư Phật quyết định hay vì chư Bồ Tát đã thành tựu mà thọ ký.

Tất cả chư Phật quyết định hay một niệm đáp khắp lời hỏi của tất cả chúng sanh.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười pháp tốc tạt:

Một là tất cả chư Phật, nếu có người thấy Phật, thời mau được xa lìa tất cả ác thú.

Hai là tất cả chư Phật, nếu có người thấy Phật thời mau được viên mãn công đức thù thắng.

Ba là tất cả chư Phật, nếu có người thấy Phật, thời mau được thành tựu thiện căn quảng đại.

Bốn là tất cả chư Phật, nếu có người thấy Phật, thời mau được sanh lên trời tịnh diệu.

Năm là tất cả chư Phật, nếu có người thấy Phật, thời mau trừ dứt được tất cả nghi lầm.

Sáu là tất cả chư Phật, nếu có người đã phát Bồ Đề tâm mà được thấy Phật, thời mau được thành tựu tín giải quảng đại vĩnh viễn không thối chuyển, có thể tùy chỗ đáng độ mà giáo hóa chúng sanh. Nếu người chưa phát tâm Bồ Đề mà được thấy Phật thời mau phát tâm Vô Thượng Chánh Đẳng Giác.

Bảy là tất cả chư Phật, nếu người chưa nhập chánh vị mà được thấy Phật thời mau nhập chánh vị.

Tám là tất cả chư Phật, nếu ai được thấy Phật, thời mau được thanh tịnh tất cả các căn thể gian và xuất thế gian.

Chín là tất cả chư Phật, nếu có ai được thấy Phật, thời mau diệt trừ được tất cả chương ngại.

Mười là tất cả chư Phật, nếu có người được thấy Phật, thời mau được vô úy biện tài.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười điều phải thường ghi nhớ pháp thanh tịnh:

Một là tất cả chư Phật về nhơn duyên quá khứ, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Hai là tất cả chư Phật hạnh thanh tịnh thù thắng tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Ba là tất cả chư Phật đầy đủ các Ba La mật, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Bốn là tất cả chư Phật thành tựu đại nguyện, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Năm là tất cả chư Phật chứa nhóm thiện căn, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Sáu là tất cả chư Phật đã đủ phạm hạnh, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Bảy là tất cả chư Phật hiện thành Chánh giác, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Tám là tất cả chư Phật sắc thân vô lượng, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Chín là tất cả chư Phật thần thông vô lượng, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Mười là tất cả chư Phật Thập lực, Tứ vô úy, tất cả Bồ Tát phải thường ghi nhớ.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười điều trụ nơi nhưt thiết trí:

Một là tất cả chư Phật ở trong một niệm đều biết tam thế tất cả chúng sanh tâm và tâm sở hành.

Hai là tất cả chư Phật ở trong một niệm đều biết tam thế tất cả chúng sanh chứa nhóm các nghiệp và nghiệp quả báo.

Ba là tất cả chư Phật ở trong một niệm đều biết tất cả chúng sanh tùy sở nghi mà dùng tam luân giáo hóa điều phục.

Bốn là tất cả chư Phật ở trong một niệm biết hết pháp giới tất cả chúng sanh chỗ có tâm tướng, ở tất cả xứ khắp hiện Phật xuất thế, khiến họ đều được phương tiện nhiếp thọ.

Năm là tất cả chư Phật ở trong một niệm tùy khắp tâm nhạo dục giải của tất cả chúng sanh trong pháp giới mà thị hiện thuyết pháp cho họ điều phục.

Sáu là tất cả chư Phật ở trong một niệm đều biết tâm sở thích của tất cả chúng sanh trong pháp giới mà vì hiện thân lực.

Bảy là tất cả chư Phật ở trong một niệm khắp tất cả chỗ tùy theo tất cả chúng sanh đáng được hóa độ mà thị hiện xuất thế, vì họ nói thân Phật chẳng nên thủ trước.

Tám là tất cả chư Phật ở trong một niệm đến khắp pháp giới tất cả chỗ, tất cả chúng sanh, tất cả lục đạo.

Chín là tất cả chư Phật ở trong một niệm tùy các chúng sanh có ai nhớ tưởng, không chỗ nào là Phật không đến ứng.

Mười là tất cả chư Phật ở trong một niệm đều biết chỗ hiểu và chí muốn của tất cả chúng sanh mà vì họ thị hiện vô lượng sắc thân.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười Phật tam muội vô lượng bất tư nghì:

Một là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ vì khắp chúng sanh mà nói rộng diệu pháp.

Hai là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ vì các chúng sanh mà nói vô ngã tế.

Ba là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ vào suốt tam thế.

Bốn là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ vào khắp mười phương Phật độ quảng đại.

Năm là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ hiện khắp vô lượng Phật thân.

Sáu là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ tùy những tâm giải của các chúng sanh mà hiện thân ngữ ý.

Bảy là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ nói chơn tế lý dục của tất cả pháp.

Tám là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ diễn thuyết tất cả duyên khởi tự tánh.

Chín là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ thị hiện vô lượng sự trang nghiêm quảng đại của thế gian và xuất thế gian, khiến các chúng sanh thường được thấy Phật.

Mười là tất cả chư Phật hằng tại chánh định, ở trong một niệm khắp tất cả chỗ khiến các chúng sanh đều được thông đạt tất cả Phật pháp vô lượng giải thoát, rốt ráo đến nơi bỉ ngạn vô thượng.

Phật tử! Chư Phật Thế Tôn có mười vô ngại giải thoát:

Một là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện bất khả thuyết bất khả thuyết chư Phật xuất thế.

Hai là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện bất khả thuyết bất khả thuyết chư Phật chuyển tịnh pháp luân.

Ba là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh được giáo hóa điều phục.

Bốn là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện bất khả thuyết bất khả thuyết chư Phật quốc độ.

Năm là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện bất khả thuyết bất khả thuyết Bồ Tát thọ ký.

Sáu là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện tam thế tất cả chư Phật.

Bảy là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện tam thế tất cả thế giới chúng.

Tám là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện tam thế tất cả thần thông.

Chín là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện tam thế tất cả chúng sanh.

Mười là tất cả chư Phật hay ở nơi một vi trần hiện tam thế tất cả Phật sự.

-ooOoo-

34. PHÂM NHƯ LAI NHẬP THÂN TƯỚNG HẢI THỨ BA MƯƠI BỐN (Hán Bộ Quyển Phần Đầu Quyển 48)

Bảy giờ Phổ Hiền đại Bồ Tát bảo chư Bồ Tát rằng:

Chư Phật tử! Nay tôi sẽ vì các Ngài mà diễn nói những tướng hải của Như Lai.

Chư Phật tử! Trên đỉnh Đức Như Lai có ba mươi hai bửu trang nghiêm đại nhơn tướng. Trong đó có đại nhơn tướng tên là Quang chiếu tất cả phương khắp phóng vô lượng lưới đại quang minh, tất cả diệu bửu dùng làm trang nghiêm. Tóc báu cùng khắp kín dày mềm nhuyễn, mỗi mỗi đều phóng ánh sáng ma ni bửu chiếu khắp tất cả vô biên thế giới, đều hiện thân Phật sắc tướng viên mãn. Đây là thứ nhất.

Kế có đại nhơn tướng tên là Phật nhãn quang minh vân, dùng ma ni vương để trang nghiêm phóng ra ánh sáng màu huỳnh kim như tướng lông giữa chạng mây. Quang minh phóng ra đây chiếu khắp tất cả thế giới. Đây là thứ hai.

Kế có đại nhơn tướng tên là Sung mãn pháp giới vân, bửu luân thượng diệu dùng để trang nghiêm, phóng ánh sáng đèn phước trí của Như Lai, chiếu khắp mười phương tất cả pháp giới những thế giới hải, trong đó hiện khắp tất cả chư Phật và chư Bồ Tát. Đây là thứ ba.

Kế có đại nhơn tướng tên là Thị hiện phổ chiếu vân, trang nghiêm bằng chơn kim ma ni. Những diệu bửu đó đều phóng quang minh chiếu bất tư nghì cõi nước Phật. Tất cả chư Phật xuất hiện trong quang minh này. Đây là thứ tư.

Kế có đại nhơn tướng tên là Phóng bửu quang minh vân, ma ni bửu vương thanh tịnh trang nghiêm. Tùy lưu ly bửu làm hoa nhụy. Ánh sáng chiếu khắp mười phương tất cả thế giới, trong đó hiện khắp tất cả thần biến, ca ngợi trí huệ công đức của Như Lai đã tu hành thưở xưa. Đây là thứ năm.

Kế có đại nhơn tướng tên là Thị hiện Như Lai khắp pháp giới đại tự tại vân, Bồ Tát thần biến bửu diệm ma ni làm mào, đầy đủ Như Lai lực giác ngộ tất cả bửu diệm quang luân làm tràng hoa. Quang luân này chiếu khắp thập phương thế giới, trong đó thị hiện tất cả Như Lai ngồi đạo tràng, mây như thiết trí đầy khắp hư không vô lượng pháp giới. Đây là thứ sáu.

Kế có đại nhơn tướng tên là Như Lai phổ đặng vân, dùng đại tự tại bửu hải hay chấn động cõi nước trong pháp giới để trang nghiêm. Phóng tịnh quang minh chiếu khắp pháp giới. Trong đó khắp hiện công đức hải của thập phương chư Bồ Tát, và khắp hiện trí huệ tràng hải của tam thế chư Phật. Đây là thứ bảy.

Kế có đại nhơn tướng tên là Phổ chiếu chư Phật quang đại vân, trang nghiêm với nhơn đà la bửu, như ý vương bửu, ma ni vương bửu, thường phóng Bồ Tát diệm đặng quang minh chiếu khắp mười phương tất cả thế giới, trong đó hiển hiện các sắc tướng hải của tất cả chư Phật, và hiển hiện đại âm thanh hải, thanh tịnh lực hải của tất cả chư Phật. Đây là thứ tám.

Kế có đại nhơn tướng tên là Viên mãn quang minh vân, trang nghiêm với các thứ bửu hoa bằng thượng diệu lưu ly ma ni vương, phóng lưới đại quang minh khắp mười phương tất cả thế giới. Tất cả chúng sanh đều thấy Đức Như Lai hiện ngồi trước mình, khen ngợi công đức pháp thân của chư Phật và chư Bồ Tát, khiến vào cảnh giới thanh tịnh của Như Lai. Đây là thứ chín.

Kế có đại nhơn tướng tên là Chiếu khắp tất cả Bồ Tát hạnh tạng quang minh vân, trang nghiêm với những bửu hoa đẹp. Bửu quang chiếu khắp vô lượng thế giới. Bửu diệm trùm khắp tất cả quốc độ. Thập

phương thế giới thông đạt vô ngại. Chân động Phật âm tuyên thông pháp hải. Đây là thứ mười.

Kê có đại nhơn tướng tên là Phổ quang chiếu diệu vân, trang nghiêm bằng tỳ lưu ly nhơn đà la kim cang ma ni. Bửu quang ma ni sắc tướng sáng thâu chiếu khắp tất cả thế giới hải, phát ra âm thanh vi diệu tràn đầy pháp giới. Như thế đều từ trí huệ đại công đức hải của chư Phật mà hoá hiện. Đây là thứ mười một.

Kê có đại nhơn tướng tên là Chánh giác vân, dùng tạp bửu hoa để trang nghiêm. Những bửu hoa đó đều phóng quang minh, đều có Như Lai ngôi đạo tràng, khắp đầy tất cả vô biên thế giới, khiến các thế giới đều khắp thanh tịnh, dứt hẳn tất cả vọng tưởng phân biệt. Đây là thứ mười hai.

Kê có đại nhơn tướng tên là Quang minh chiếu diệu vân, dùng bửu diệm tạng hải tâm vương ma ni để trang nghiêm, phóng đại quang minh. Trong quang minh hiển hiện vô lượng Bồ Tát và Bồ Tát hạnh, tất cả Như Lai, trí thân, pháp thân, các sắc tướng hải đầy đầy pháp giới. Đây là thứ mười ba.

Kê có đại nhơn tướng tên là Trang nghiêm phổ chiếu vân, dùng kim cang hoa tỳ lưu ly bửu để trang nghiêm, phóng đại quang minh, trong quang minh có tòa đại bửu liên hoa, đầy đủ trang nghiêm, che trùm pháp giới, tự nhiên diễn thuyết bốn hạnh Bồ Tát. Tiếng đó thâu khắp pháp giới hải. Đây là thứ mười bốn.

Kê có đại nhơn tướng tên là hiện Phật tam muội hải hạnh vân, trong một niệm thị hiện Như Lai vô lượng trang nghiêm, trang nghiêm khắp tất cả pháp giới bất tư nghì thế giới hải. Đây là thứ mười lăm.

Kê có đại nhơn tướng tên là Biến hóa hải phổ chiếu vân, trang nghiêm với diệm bửu liên hoa như núi Tu Di. Những bửu quang minh từ Phật nguyện sanh, hiện các sự biến hóa không có cùng tận. Đây là thứ mười sáu.

Kê có đại nhơn tướng tên là Nhứt thiết Như Lai giải thoát vân, trang nghiêm với diệm bửu thanh tịnh, phóng đại quang minh trang nghiêm tất cả tòa sư tử của chư Phật. Thị hiện tất cả sắc tướng của chư Phật, và vô lượng Phật pháp, cùng chư Phật sát hải. Đây là thứ mười bảy.

Kê có đại nhơn tướng tên là Tự tại phương tiện phổ chiếu vân, trang nghiêm bằng những tỳ lưu ly hoa, chon kim liên hoa, ma ni vương đăng, diệm pháp diệm vân, phóng tất cả quang minh thanh tịnh bửu diệm mật vân của chư Phật tràn đầy pháp giới, trong đó hiện khắp tất cả đồ trang nghiêm đẹp tốt. Đây là thứ mười tám.

Kê có đại nhơn tướng tên là Giác Phật chủng tánh vân, trang nghiêm với vô lượng bửu quang, đầy đủ ngàn luân, trong ngoài thanh tịnh, từ thiện căn thưở xưa sanh ra. Quang minh này chiếu khắp thập phương thế giới, phát minh trí nhựt, tuyên bố pháp hải. Đây là thứ mười chín.

Kê có đại nhơn tướng tên là Hiện tất cả tướng Như Lai tự tại vân, trang nghiêm với những bửu anh lạc, lưu ly bửu hoa, phóng đại bửu diệm đầy khắp pháp giới. Trong đó hiện khắp tam thế vô lượng chư Phật bằng số vi trần trong tất cả Phật độ, như sư tử vương dũng mãnh vô úy, đều đầy đủ sắc, tướng và trí huệ. Đây là thứ hai mươi.

Kê có đại nhơn tướng tên là Biến chiếu nhứt thiết pháp giới vân, Như Lai bửu tướng thanh tịnh trang nghiêm, phóng đại quang minh chiếu khắp pháp giới, hiển hiện tất cả vô lượng vô biên trí huệ diệm tạng của chư Bồ Tát. Đây là thứ hai mươi một.

Kê có đại nhơn tướng tên là Tỳ Lô Giá Na Như Lai tướng vân, trang nghiêm với bửu hoa thượng diệm và tỳ lưu ly thanh tịnh diệm nguyệt, đều phóng vô lượng trăm ngàn vạn ức ma ni bửu quang, đầy khắp tất cả

hư không pháp giới. Trong đó hiển hiện vô lượng cõi Phật, đều có Như Lai ngồi kiết già. Đây là thứ hai mươi hai.

Kế có đại nhơn tướng tên là Phổ chiếu nhưt thiết Phật quang minh vân, trang nghiêm với những đèn báu đẹp, phóng tịnh quang minh chiếu khắp mười phương tất cả thế giới, đều hiện chư Phật chuyên pháp luân. Đây là thứ hai mươi ba.

Kế có đại nhơn tướng tên là Phổ hiện nhưt thiết trang nghiêm vân, trang nghiêm với những bửu diệm phóng tịnh quang minh tràn đầy pháp giới, niệm niệm thường niệm bất khả thuyết bất khả thuyết tất cả chư Phật và chư Bồ Tát ngồi nơi đạo tràng. Đây là thứ hai mươi bốn.

Kế có đại nhơn tướng tên là Xuất tất cả pháp giới âm thanh vân, trang nghiêm với ma ni bửu hải và thượng diệu chiên đàn. Phóng lưới đại diệm tràn đầy pháp giới, trong đó diễn khắp âm thanh vi diệu, hiển thị tất cả nghiệp hải của tất cả chúng sanh. Đây là thứ hai mươi lăm.

Kế có đại nhơn tướng tên là Phổ chiếu chư Phật biến hóa luân vân, Như Lai tịnh nhơn dùng làm trang nghiêm, quang chiếu tất cả thế giới mười phương. Trong đó hiện khắp tất cả đồ trang nghiêm của tam thế Phật. Lại phát diệu âm diễn nói pháp hải quảng đại bất tư nghì. Đây là thứ hai mươi sáu.

Kế có đại nhơn tướng tên là Quang chiếu Phật hải vân, quang minh chiếu khắp tất cả thế giới, khắp cả pháp giới không bị chướng ngại, đều có Đức Như Lai ngồi kiết già. Đây là thứ hai mươi bảy.

Kế có đại nhơn tướng tên là Bửu đặng vân, phóng Phật quảng đại quang minh, chiếu khắp mười phương tất cả pháp giới. Trong đó hiện khắp tất cả chư Phật và chư Bồ Tát cùng bất tư nghì các chúng sanh hải. Đây là thứ hai mươi tám.

Kế có đại nhơn tướng tên là Pháp giới vô sai biệt vân, phóng Phật đại trí quang minh, chiếu khắp mười phương cõi Phật, và tất cả Bồ Tát đạo tràng chúng hội vô lượng pháp hải. Trong đó hiện khắp các thứ thần thông. Lại phát diệu âm tùy tâm sở thích của các chúng sanh mà diễn nói hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát, khiến họ hồi hướng. Đây là thứ hai mươi chín.

Kế có đại nhơn tướng tên là An trụ tất cả thế giới hải phổ chiếu vân, phóng bửu quang minh tràn đầy tất cả hư không pháp giới. Trong đó hiện khắp đạo tràng tịnh diệu và thân tướng trang nghiêm của Phật cùng Bồ Tát, khiến ai ngó thấy đều được vô sở kiến. Đây là thứ ba mươi.

Kế có nhơn tướng tên là Nhưt thiết bửu thanh tịnh quang diệm vân, phóng vô lượng quang minh thanh tịnh ma ni diệu bửu của chư Phật và Bồ Tát, chiếu khắp mười phương tất cả pháp giới, trong đó hiện khắp chư Bồ Tát hải đều đầy đủ thần lực của Như Lai, thường du hành thập phương cùng tận cõi hư không tất cả sát võng. Đây là thứ ba mươi một.

Kế có đại nhơn tướng tên là Chiếu khắp tất cả pháp giới trang nghiêm vân, ở ngay giữa tất cả tướng lần lần vun cao, trang nghiêm với diệm phù đàn kim nhơn đà la võng, phóng tịnh quang vân tràn đầy pháp giới, niệm niệm thường hiện tất cả thế giới chư Phật Bồ Tát đạo tràng chúng hội. Đây là thứ ba mươi hai.

Trên đây là ba mươi hai tướng đại nhơn trang nghiêm trên danh của Đức Như Lai.

Chư Phật tử! Giữa chặng mây của Đức Như Lai có đại nhơn tướng tên là Biến pháp giới quang minh vân, trang nghiêm với ma ni bửu hoa, phóng đại quang minh đủ những bửu sắc, dường như mặt trời mặt trăng, suốt thấu thanh tịnh. Quang minh này chiếu khắp mười phương quốc độ, trong đó hiển hiện tất cả

thân Phật. Lại xuất diệu âm tuyên dương pháp hải. Đây là thứ ba mươi ba.

Mắt của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Tụ tại phổ kiến vân, trang nghiêm với những diệu bửu, ma ni bửu quang thanh tịnh sáng suốt, thấy khắp tất cả đều không chướng ngại. Đây là thứ ba mươi bốn.

Mũi của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Nhứt thiết Nhứt thiết thần thông trí huệ vân, trang nghiêm với diệu bửu thanh tịnh, những quang minh bửu sắc giảng che trên đó, trong đó xuất hiện vô lượng Hóa Phật tọa bửu liên hoa qua đến các thế giới, vì tất cả Bồ Tát và tất cả chúng sanh diễn bất tư nghì Phật pháp hải. Đây là thứ ba mươi lăm.

Lưỡi của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Thị hiện âm thanh ảnh tượng vân, trang nghiêm với diệu bửu nhiều màu, do thiện căn nhiều đời trước thành tựu. Lưỡi đó rộng dài che khắp tất cả thế giới hải. Đức Như Lai hoặc vui vẻ vì tiêu tất phóng tất cả ma ni bửu quang, quang minh này chiếu khắp mười phương pháp giới, hay làm cho tất cả tâm được thanh lương. Tam thế tất cả chư Phật đều hiển hiện sáng rõ trong quang minh đó, đều phát âm thanh vi diệu quảng đại khắp tất cả cõi, trụ vô lượng kiếp. Đây là thứ ba mươi sáu.

Lưỡi của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Pháp giới vân, bằng phẳng các thứ báu trang nghiêm, phóng diệu bửu quang sắc tướng đều viên mãn như quang minh từ giữa chặng mày phóng ra. Quang minh này chiếu khắp tất cả cõi Phật, chỉ vì trần hiệp thành không có tự tánh. Trong quang minh lại hiện vô lượng chư Phật đều phát diệu âm thuyết tất cả pháp. Đây là thứ ba mươi bảy.

Đầu lưỡi của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Chiếu pháp giới quang minh vân, trang nghiêm với Như ý bửu vương, tự nhiên hằng xuất bửu diệm màu chơn kim, trong đó ảnh hiện tất cả Phật hải, lại phát diệu âm tràn đầy tất cả vô biên thế giới. Trong mỗi mỗi diệu âm đủ tất cả âm thanh đều diễn thuyết pháp, người nghe tâm vui đẹp, trải vô lượng kiếp nghiền ngẫm chẳng quên. Đây là thứ ba mươi tám.

Đầu lưỡi của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Chiếu diệu pháp giới vân, dùng ma ni bửu vương để nghiêm sức diễn những sắc tướng quang minh vi diệu đầy khắp vô lượng cõi nước, khắp pháp giới đều thanh tịnh. Trong đó đều có vô lượng chư Phật và chư Bồ Tát đều phát diệu âm phương tiện khai thị, tất cả Bồ Tát hiện tiền thính thọ. Đây là thứ ba mươi chín.

Hàm trên trong miệng của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Thị hiện bất tư nghì pháp giới vân, dùng nhơn đà la bửu và tỳ lưu ly bửu để trang nghiêm. Phóng hương đăng diệm thanh tịnh quang vân đầy khắp tất cả pháp giới mười phương, thị hiện các thứ thần thông phương tiện, khắp tất cả thế giới hải, khai diễn pháp thậm thâm bất tư nghì. Đây là thứ bốn mươi.

Trong miệng của Như Lai, phía dưới răng nanh hữu có đại nhơn tướng tên là Phật nha vân, tướng luân chữ "vạn" bằng những bửu ma ni dùng trang nghiêm, phóng đại quang minh chiếu khắp pháp giới, trong đó hiện khắp tất cả thân Phật, châu lưu thập phương khai ngộ quần sanh. Đây là thứ bốn mươi một.

Phía trên răng nanh hữu có đại nhơn tướng tên là Bửu diệm di lô tạng luân, trang nghiêm với ma ni bửu tạng. Phóng kim cang hương diệm thanh tịnh quang minh. Mỗi mỗi quang minh tràn đầy pháp giới thị hiện tất cả thân lực chư Phật, lại hiện tất cả đạo tràng tịnh diệu trong thập phương thế giới. Đây là thứ bốn mươi hai.

Phía dưới răng nanh tả có đại nhơn tướng tên là Bửu đăng phổ chiếu vân, trang nghiêm với tất cả diệu bửu nở hoa pháp hương. Phóng đăng diệm vân thanh tịnh quang minh đầy khắp tất cả thế giới hải. Trong đó hiển hiện tất cả chư Phật ngồi tòa liên hoa tạng sư tử. Chúng Bồ Tát vì nhiều quanh Phật. Đây là thứ bốn mươi ba.

Phía trên răng nanh tả có đại nhơn tướng tên là chiếu hiện Như Lai vân, trang nghiêm với thanh tịnh quang minh, diêm phù đàn kim, lưới báu và hoa báu, phóng đại diệm luân đầy khắp pháp giới, trong đó hiện khắp tất cả chư Phật, dùng thần lực ở trong hư không lưu bố pháp nhũ, pháp đăng, pháp bửu, giáo hóa tất cả chúng Bồ Tát. Đây là thứ bốn mươi bốn.

Răng của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phổ hiện quang minh vân, giữa mỗi mỗi răng có tướng hải trang nghiêm. Nếu lúc Phật vi tiếu đều phóng quang minh đủ những bửu sắc, bửu diệm ma ni uyển chuyển xoay phía hữu lưu bố pháp giới đều cùng khắp, diễn ngôn âm của Phật, thuyết hạnh Phổ Hiền. Đây là thứ bốn mươi lăm.

Môi Như Lai có đại nhơn tướng tên là Ảnh hiện tất cả bửu quang vân, phóng quang minh quảng đại màu diêm phù đàn kim, màu liên hoa, màu tất cả bửu, chiếu khắp pháp giới làm cho đều thanh tịnh. Đây là thứ bốn mươi sáu.

Cổ Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phổ chiếu tất cả thế giới vân, trang nghiêm với ma ni bửu vương, mềm nhuyễn mịn láng, phóng tỷ lô giá na thanh tịnh quang minh, đầy khắp mười phương tất cả thế giới, trong đó hiện khắp tất cả chư Phật. Đây là thứ bốn mươi bảy.

Vai hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phật quảng đại nhứt thiết bửu vân, phóng quang minh màu tất cả bửu, màu chơn kim, màu liên hoa, thành lưới bửu diệm, chiếu khắp pháp giới trong đó hiện khắp tất cả Bồ Tát. Đây là thứ bốn mươi tám.

Vai hữu của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Tối thắng bửu phổ chiếu vân, màu thanh tịnh như vàng diêm phù đàn, phóng ma ni quang tràn đầy pháp giới, trong đó hiển hiện tất cả Bồ Tát. Đây là thứ bốn mươi chín.

Vai tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Tối thắng quang chiếu pháp giới vân, các thứ trang nghiêm như trên đánh và giữa mây phóng bửu quang minh màu vàng diêm phù đàn, màu liên hoa thành lưới sáng lớn tràn đầy pháp giới, trong đó thị hiện tất cả thần lực. Đây là thứ năm mươi.

Vai tả của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Quang minh biến chiếu vân, tướng đó xoay về phía hữu, trang nghiêm với ma ni bửu vương màu vàng diêm phù đàn, phóng những quang minh bửu hoa hương diệm tràn đầy pháp giới, trong đó hiện khắp tất cả chư Phật và cùng tất cả cõi nước nghiêm tịnh. Đây là thứ năm mươi một.

Vai tả của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Phổ chiếu diệm vân, tướng đó xoay phía hữu vi mật trang nghiêm, phóng quang minh thanh tịnh Phật đăng diệm vân đầy khắp pháp giới, trong đó hiển hiện tất cả Bồ Tát, những sự trang nghiêm thảy đều diệm hảo. Đây là thứ năm mươi hai.

Giữa ngực Như Lai có đại nhơn tướng hình như chữ “vạn” tên là Kiết tường hải vân, trang nghiêm với ma ni bửu hoa, phóng những quang diệm vân màu tất cả bửu tràn đầy pháp giới làm cho khắp thanh tịnh. Lại diễn diệm âm diễn thông pháp hải. Đây là thứ năm mươi ba.

Bên hữu tướng kiết tường có đại nhơn tướng tên là Thị hiện quang chiếu vân, dùng lưới nhơn đà la để trang nghiêm, phóng đại quang luân đầy khắp pháp giới, trong đó hiện khắp vô lượng chư Phật. Đây là thứ năm mươi bốn.

Bên hữu tướng kiết tường lại có đại nhơn tướng tên là Phổ hiện Như Lai vân dùng ma ni bửu quang của chư Bồ Tát để trang nghiêm, phóng đại quang minh chiếu khắp mười phương tất cả thế giới đều làm cho thanh tịnh, trong đó thị hiện tam thế Phật ngôi nơi đạo tràng, khắp hiện thần lực, tuyên rộng pháp hải.

Đây là thứ năm mươi lăm.

Bên hữu tướng kiết tường lại có đại nhơn tướng tên là Khai phu hoa vân, trang nghiêm với ma ni bửu hoa, phóng bửu hương diệm đặng thanh tịnh quang minh trạng như liên hoa, đầy khắp pháp giới. Đây là thứ năm mươi sáu.

Bên hữu tướng kiết tường lại có đại nhơn tướng tên là Khả duyệt lạc kim sắc vân, trang nghiêm với ma ni vương tất cả bửu tâm vương tạng, phóng tịnh quang minh chiếu khắp pháp giới hiện tất cả trong đó, như Phật nhãn quảng đại quang minh ma ni bửu tạng. Đây là thứ năm mươi bảy.

Bên hữu tướng kiết tường lại có đại nhơn tướng tên là Phật hải vân, dùng tràng hoa tỳ lưu ly bửu hương đặng để trang nghiêm. Phóng quang minh thanh tịnh ma ni bửu vương hương đặng đại diện đầy hư không khắp mười phương tất cả quốc độ. Trong đó hiện khắp đạo tràng chúng hội. Đây là thứ năm mươi tám.

Bên tả tướng kiết tường có đại nhơn tướng tên là Thị hiện quang minh vân, vô số Bồ Tát tọa bửu liên hoa dùng làm trang nghiêm, phóng quang minh ma ni vương bửu diệm thanh tịnh khắp tất cả pháp giới hải. Trong đó thị hiện vô lượng Phật, và Phật diệu âm diễn thuyết các pháp. Đây là thứ năm mươi chín.

Bên tả tướng kiết tường lại có đại nhơn tướng tên là Thị hiện khắp pháp giới quang minh vân, dùng ma ni bửu hải để trang nghiêm, phóng đại quang minh khắp tất cả cõi, trong đó hiện khắp các chúng Bồ Tát. Đây là thứ sáu mươi.

Bên tả tướng kiết tường lại có đại nhơn tướng tên là Phổ thắng vân, trang nghiêm với tràng nhứt quang minh ma ni vương bửu luân, phóng đại quang diệm, tràn đầy pháp giới những thế giới hải, trong đó thị hiện tất cả thế giới, tất cả Như Lai, tất cả chúng sanh. Đây là thứ sáu mươi mốt.

Bên tả tướng kiết tường lại có đại nhơn tướng tên là Chuyên pháp luân diệu âm vân, trang nghiêm với tất cả pháp đặng thanh tịnh hương nhụy, phóng đại quang minh tràn đầy pháp giới, trong đó hiện khắp tất cả chư Phật có bao nhiêu tướng hải và tâm hải. Đây là thứ sáu mươi hai.

Bên tả tướng kiết tường lại có đại nhơn tướng tên là trang nghiêm vân, dùng tam thế tất cả Phật hải để trang nghiêm, phóng tịnh quang minh nghiêm tịnh tất cả Phật độ, trong đó hiện khắp tất cả thập phương chư Phật, chư Bồ Tát và những hạnh sở hành của chư Phật, chư Bồ Tát. Đây là thứ sáu mươi ba.

Tay hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Hải chiếu vân, các báu trang nghiêm, hằng phóng nguyệt diệm thanh tịnh quang minh tràn đầy hư không tất cả thế giới, phát đại âm thanh khen ngợi tất cả Bồ Tát hạnh. Đây là thứ sáu mươi bốn.

Tay hữu của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Ảnh hiện chiếu diệu vân, dùng tỳ lưu ly để thanh ma ni bửu hoa để trang nghiêm, phóng đại quang minh chiếu khắp liên hoa tạng, ma ni tạng tất cả thế giới của thập phương Bồ Tát an trụ. Trong đó đều hiện vô lượng chư Phật, dùng tịnh pháp thân ngồi cõi Bồ Đề, chân động tất cả cõi nước mười phương. Đây là thứ sáu mươi lăm.

Tay hữu của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Đẳng diệm man phổ nghiêm tịnh vân, dùng tỳ lô giá na bửu để trang nghiêm, phóng đại quang minh thành lưới biến hóa, trong đó hiện khắp những chúng Bồ Tát đều đội bửu quan, diễn những hạnh hải. Đây là thứ sáu mươi sáu.

Tay hữu của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Phổ hiện tất cả ma ni vân, dùng liên hoa diệm đặng để trang nghiêm, phóng hải tạng quang đầy khắp pháp giới. Trong đó hiện khắp chư Phật ngồi tòa liên hoa.

Đây là thứ sáu mươi bảy.

Tay hữu của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Quang minh vân, dùng ma ni diệm hải để trang nghiêm, phóng những quang minh thanh tịnh bửu diệm, hương diệm, hoa diệm tràng đầy tất cả thế giới. Trong đó hiện khắp đạo tràng của chư Phật. Đây là thứ sáu mươi tám.

Tay tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Tỳ lưu ly thanh tịnh đặng vân, dùng bửu địa diệm sắc để trang nghiêm, phóng Như Lai kim sắc quang minh, niệm niệm thường hiện tất cả đồ trang nghiêm thượng diệu. Đây là thứ sáu mươi chín.

Tay tả của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Nhứt thiết sát trí huệ đặng âm thanh vân. Dùng nhơn đà la võng kim cang hoa để trang nghiêm. Phóng diệm phù đàn kim thanh tịnh quang minh, chiếu khắp mười phương tất cả thế giới. Đây là thứ bảy mươi.

Tay tả của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là An Trụ bửu liên hoa quang minh vân, dùng những bửu diệm hoa để trang nghiêm. Phóng đại quang minh như Tu Di đặng chiếu khắp tất cả thế giới mười phương. Đây là thứ bảy mươi một.

Tay tả của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Biên chiếu pháp giới vân, dùng tràng hoa diệm bửu, bửu luân, bửu bình, lưới nhơn đà la và những diệm tướng để trang nghiêm. Phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả cõi nước mười phương. Trong đó thị hiện tất cả pháp giới, tất cả thế giới hải, tất cả Như Lai ngồi tòa liên hoa. Đây là thứ bảy mươi hai.

Ngón tay hữu của Như Lai lại có đại nhơn tướng tên là Hiện chư kiếp sát hải triền vân, dùng thủy nguyệt diệm tạng ma ni vương tất cả bửu hoa để trang nghiêm, phóng đại quang minh đầy khắp pháp giới. Trong đó hằng phát âm thanh vi diệu khắp tất cả cõi. Đây là thứ bảy mươi ba.

Ngón tay tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là An trụ tất cả bửu vân. Dùng để thanh kim cang bửu để trang nghiêm. Phóng ma ni vương chúng bửu quang minh đầy khắp pháp giới. Trong đó hiện khắp tất cả chư Phật và chư Bồ Tát. Đây là thứ bảy mươi bốn.

Bàn tay hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Chiếu diệm vân. Dùng ma ni vương thiên bức bửu luân để trang nghiêm. Phóng bửu quang minh xoay phía hữu tràn đầy pháp giới. Trong đó hiện khắp tất cả chư Phật. Mỗi mỗi thân Phật quang minh rực rỡ, thuyết pháp độ người, làm thanh tịnh thế giới. Đây là thứ bảy mươi lăm.

Bàn tay tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Diệm luân phổ tạng trường hóa hiện pháp giới đạo tràng vân. Dùng nhứt quang ma ni vương thiên bức luân để trang nghiêm. Phóng đại quang minh tràn đầy tất cả những thế giới hải. Trong đó thị hiện tất cả Bồ Tát diễn thuyết tất cả hạnh hải của Phổ Hiền, vào khắp tất cả Phật độ, mỗi Bồ Tát đều khai ngộ vô lượng chúng sanh. Đây là thứ bảy mươi sáu.

Âm tạng của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phổ lưu xuất Phật âm thanh vân. Dùng tất cả diệm bửu để trang nghiêm. Phóng ma ni đặng hoa diệm quang minh chiếu sáng rực rỡ đủ những màu báu, chiếu khắp hư không pháp giới. Trong đó hiện khắp tất cả chư Phật du hành qua lại cùng khắp mọi nơi. Đây là thứ bảy mươi bảy.

Hông hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Bửu đặng mạn phổ chiếu vân, các báu ma ni dùng để trang nghiêm. Phóng bát tư nghì bửu diệm quang minh, giảng bày mười phương tất cả pháp giới, cùng hư không pháp giới đồng làm một tướng mà hay xuất sanh tất cả các tướng. Trong mỗi mỗi tướng đều hiện thần biến tự tại của chư Phật. Đây là thứ bảy mươi tám.

Hông tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Thị hiện tất cả pháp giới hải quang minh vân, che trùm hư không như liên hoa. Nghiêm sức với diệu bửu thanh tịnh. Phóng lưới quang minh chiếu khắp tất cả pháp giới mười phương. Trong đó hiện khắp những tướng đẹp. Đây là thứ bảy mươi chín.

Vế hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phổ hiện vân dùng ma ni nhiều màu để trang nghiêm. Vế và bắp chân trên dưới xứng nhau. Phóng ma ni diệm diệu pháp quang minh trong một niệm hay thị hiện khắp tất cả du bộ tướng hải của đấng Bửu Vương. Đây là thứ tám mươi.

Vế tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Hiện tất cả Phật vô lượng tướng hải vân, dùng tất cả bửu hải tùy thuận an trụ để trang nghiêm, du hành rộng lớn phóng tịnh quang minh chiếu khắp chúng sanh, đều khiến mong cầu Phật pháp vô thượng. Đây là thứ tám mươi một.

Bắp chân lộ vương y ni diệm bên hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Tất cả hư không pháp giới vân. Dùng quang minh diệu bửu để trang nghiêm. Tướng đó tròn thẳng hay khéo bước đi, phóng quang minh thanh tịnh màu vàng diệm phù đàn chiếu khắp chư Phật thế giới, phát âm thanh lớn đều chân động khắp nơi. Lại hiện tất cả quốc độ của chư Phật trụ giữa hư không, bửu diệm trang nghiêm, vô lượng Bồ Tát hóa hiện trong đó. Đây là thứ tám mươi hai.

Bắp chân lộ vương y ni diệm bên tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Trang nghiêm hải vân, màu như chơn kim, hay khắp du hành tất cả cõi Phật, phóng quang minh tất cả bửu thanh tịnh tràn đầy pháp giới ra làm Phật sự. Đây là thứ tám mươi ba.

Lông trên bắp chân bấu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phổ hiện pháp giới ảnh tượng vân. Lông đó xoay bên hữu. Mỗi mỗi đầu lông phóng bửu quang minh đầy khắp tất cả mười phương tất cả pháp giới, thị hiện tất cả thần lực của chư Phật. Những lỗ lông đó đều phóng quang minh, tất cả cõi Phật đều hiện trong đó. Đây là thứ tám mươi bốn.

Dưới bàn chân của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Tất cả Bồ Tát hải an trụ vân, màu như hoa sen thanh tịnh bằng vàng kim cang diệm phù đàn, phóng bửu quang minh chiếu khắp mười phương những thế giới hải. Mây bửu hương diệm cùng khắp mọi nơi.

Lúc cất chân sắp bước thời hơi thơm lan khắp đủ những màu báu khắp pháp giới. Đây là thứ tám mươi lăm.

Trên bàn chân hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phổ chiếu như thiết quang minh vân. Dùng tất cả các báu để trang nghiêm, phóng đại quang minh tràn đầy pháp giới thị hiện tất cả chư Phật, chư Bồ Tát. Đây là thứ tám mươi sáu.

Trên bàn chân tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phổ hiện như thiết chư Phật vân, dùng bửu tạng ma ni để làm trang nghiêm, phóng bửu quang minh, trong mỗi niệm hiện tất cả thần biến và pháp hải của Phật. Đạo tràng của Đức Phật ngự suốt đến kiếp vị lai không gián đoạn. Đây là thứ tám mươi bảy.

Khoảng giữa ngón chân hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Quang chiếu như thiết pháp giới hải vân. Trang nghiêm với tu di đặng ma ni vương thiên bức diệm luân, phóng đại quang minh đầy khắp mười phương pháp giới những thế giới hải. Trong đó hiện khắp tất cả những tướng bửu trang nghiêm của chư Phật. Đây là thứ tám mươi tám.

Khoảng giữa ngón chân tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Hiện như thiết Phật hải vân. Trang nghiêm với ma ni bửu hoa, tràng hương diệm đặng, tất cả bửu luân. Hằng phóng bửu hải thanh tịnh quang minh đầy khắp hư không khắp đến mười phương tất cả thế giới. Trong đó thị hiện những tướng

chữ “vạn” và thanh âm viên mãn của tất cả chư Phật và chư Bồ Tát. Lợi ích vô lượng tất cả chúng sanh. Đây là thứ tám mươi chín.

Gót chân hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Tụ tại chiếu diệu vân. Dùng bột báu để thanh để trang nghiêm. Thường phóng Như Lai diệu bửu quang minh. Quang minh này đẹp tốt tràn đầy pháp giới đều đồng một tướng không sai khác. Trong đó thị hiện tất cả chư Phật ngồi đạo tràng diễn nói diệu pháp. Đây là thứ chín mươi.

Gót chân tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Thị hiện diệu âm diễn thuyết pháp hải vân. Dùng biển hóa hải ma ni bửu, hương diệm hải, tu di hoa ma ni bửu và tỳ lưu ly để trang nghiêm. Phóng đại quang minh đầy khắp pháp giới. Trong đó hiện khắp thần lực của chư Phật. Đây là thứ chín mươi một.

Lưng bàn chân hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Thị hiện tất cả trang nghiêm quang minh vân, các báu làm thành rất trang nghiêm đẹp, phóng quang minh thanh tịnh màu vàng diệm phù đàn, chiếu khắp mười phương tất cả pháp giới. Tướng quang minh đó như đại vân che khắp tất cả đạo tràng của chư Phật. Đây là thứ chín mươi hai.

Lưng bàn chân tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Hiện chúng sắc tướng vân. Dùng nguyệt diệm tạng tỳ lô giá na bửu và nhơn đà la ni la bửu để trang nghiêm. Niệm niệm du hành các pháp giới hải, phóng ma ni đăng hương diệm quang minh đầy khắp pháp giới. Đây là thứ chín mươi ba.

Chư vi bàn chân hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Phổ tạng vân. Dùng nhơn đà la ni la kim cang bửu để trang nghiêm. Phóng bửu quang minh đầy khắp hư không. Trong đó thị hiện tất cả chư Phật ngồi đạo tràng trên tòa sư tử ma ni bửu vương. Đây là thứ chín mươi bốn.

Chư vi bàn chân tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Quang minh biến chiếu pháp giới vân. Dùng ma ni bửu hoa để trang nghiêm. Phóng đại quang minh tràn đầy pháp giới, bình đẳng một tướng. Trong đó thị hiện tất cả thần lực tự tại của chư Phật và chư Bồ Tát, dùng đại diệu âm diễn thuyết pháp giới vô tận pháp môn. Đây là thứ chín mươi lăm.

Đầu ngón chân hữu của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Thị hiện trang nghiêm vân, rất đáng mến thích, dùng chơn kim thanh tịnh diệm phù đàn để trang nghiêm. Phóng đại quang minh đầy khắp mười phương tất cả pháp giới. Trong đó thị hiện vô tận pháp hải, những thứ công đức, thần thông biến hóa của chư Phật, chư Bồ Tát. Đây là thứ chín mươi sáu.

Đầu ngón chân tả của Như Lai có đại nhơn tướng tên là Hiện như thiết Phật thân biến vân. Dùng bất tư nghì Phật quang minh nguyệt diệm phổ hương ma ni bửu diệm luân để trang nghiêm. Phóng quang minh thanh tịnh nhiều bửu sắc đầy khắp tất cả thế giới hải. Trong đó thị hiện tất cả chư Phật và chư Bồ Tát diễn thuyết tất cả Phật pháp hải. Đây là thứ chín mươi bảy.

Chư Phật tử! Tỳ Lô Giá Na Như Lai có hoa tạng thế giới hải vi trần số đại nhơn tướng như vậy. Mỗi mỗi thân phần của Như Lai dùng những tướng vi diệu báu đẹp để trang nghiêm.

35. PHẨM NHƯ LAI TÙY HẢO CÔNG MINH QUANG ĐỨC THỨ BA MƯƠI LĂM (Hán Bộ Phần Sau Quyển 48)

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo Bửu Thủ Bồ Tát rằng:

Phật tử! Như Lai Ứng Đẳng Chánh Giác có tùy hảo tên là Viên Mãn Vương. Trong tùy hảo này phóng đại quang minh tên là Xí Thanh, có bảy trăm vạn a tăng kỳ quang minh làm quyến thuộc.

Phật tử! Lúc ta làm Bồ Tát, ở cung trời Đâu Suất, ta phóng đại quang minh tên là Quang Tràng Vương chiếu mười Phật sát vi trần số thế giới. Trong những thế giới đó, chúng sanh nơi địa ngục gặp được quang minh này thời liền hết khổ được mười thứ thanh tịnh nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân và ý cũng như vậy. Họ đều vui mừng hơn hở. Từ địa ngục chết, họ sanh về cõi trời Đâu Suất. Trong cõi trời này có cái trống tên là Thâm khả ái nhạo. Khi những trời mới sanh xong thời cái trống đó phát âm bảo họ rằng: Nay các Thiên Tử! Do người chẳng phóng dật, ở chỗ Đức Như Lai gieo căn lành, ngày trước gần gũi các thiện tri thức nên nhờ oai lực của đức Tỳ Lô Giá Na Bồ Tát, các người thoát khỏi địa ngục mà sanh về đây.

Phật tử! Dưới bàn chân của Bồ Tát có thiên bức luân tên là Quang minh phổ chiếu vương. Nơi đây có tùy hảo tên là Viên Mãn Vương thường phóng bốn mươi thứ quang minh. Trong đó có một quang minh tên là thanh tịnh công đức có thể chiếu ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới, tùy những nghiệp hành, những dục lạc của chúng sanh đều làm cho họ được thành thực: Chúng sanh nơi A Tỳ địa ngục gặp quang minh này thời đều mạng chung sanh về cõi trời Đâu Suất. Đã sanh thiên rồi, thời nơi trống phát âm bảo họ rằng: Lành thay! Lành thay! Các Thiên Tử! Tỳ Lô Giá Na Bồ Tát nhập ly cầu tam muội, các Thiên Tử nên đánh lễ.

Các Thiên Tử nghe tiếng trống phát âm khuyến cáo như vậy đều nghĩ rằng: Lạ lùng ít có, hơn gì mà phát tiếng vi diệu như vậy.

Thiên cổ liền bảo các Thiên Tử rằng: Tiếng của ta phát ra là do sức những thiện căn làm thành. Chư Thiên Tử! Như ta nói ta mà không chấp ta, không chấp của ta, tất cả chư Phật cũng như vậy, tự nói là thật mà chấp ngã và ngã sở. Chư Thiên Tử! Như âm thanh của ta chẳng từ phương Đông đến, chẳng từ mười phương đến, nghiệp báo thành Phật cũng như vậy, chẳng phải từ mười phương đến. Chư Thiên Tử! Như các người xưa ở địa ngục, thân và địa ngục chẳng phải mười phương đến, chỉ do các người điên đảo, ác nghiệp, ngu si, triền phược mà sanh thân địa ngục, đây không căn bản, không có chỗ nào đến.

Chư Thiên Tử! Do oai đức lực của Tỳ Lô Giá Na Bồ Tát nên có quang minh phóng ra, nhưng quang minh này chẳng phải từ mười phương đến. Cũng vậy, tiếng thiên cổ ta phát ra cũng chẳng phải từ mười phương đến, chỉ do sức tam muội thiện căn, sức oai đức Bát nhã Ba la mật mà xuất sanh âm thanh, thanh tịnh như vậy, thị hiện những tự tại như vậy.

Chư Thiên Tử! Như núi Tu Di, trên đánh có cung điện thượng diệu của tam thập tam thiên, các đồ vui sướng, nhưng những đồ vui này chẳng phải từ mười phương đến. Cũng vậy, tiếng thiên cổ ta chẳng phải từ mười phương đến.

Chư Thiên Tử! Ví như ức na do tha Phật sát vi trần thế giới đều nghiền ra thành vi trần. Ta vì chúng sanh như số vi trần ấy, theo sở thích của họ mà thuyết pháp khiến họ rất vui mừng. Ta đối với họ chẳng sanh mỗi chán, chẳng sanh thối khiếp, chẳng sanh kiêu mạn, chẳng sanh phóng dật.

Chư Thiên tử! Tỳ Lô Giá Na Bồ Tát trụ ly cầu tam muội cũng như vậy. Nơi bàn tay hữu trong một tùy hảo phóng một quang minh xuất hiện vô lượng thần lực tự tại. Tất cả Thanh Văn, Bích Chi Phật còn

chẳng biết được hưởng là các chúng sanh. Chư Thiên Tử! Các người nên qua cúng dường và gần gũi Bồ Tát đó, chớ có tham đắm nơi đồ vui ngũ dục. Tham nơi đồ vui ngũ dục thì chướng những thiện căn.

Chư Thiên Tử! Ví như kiếp hỏa đốt cháy núi Tu Di tiêu tan không còn sót. Sự tham dục ràng buộc nơi tâm cũng như vậy, trọn chẳng thể sanh lòng niệm Phật.

Chư Thiên Tử! Các người nên phải biết ơn và báo ơn. Những chúng sanh chẳng biết ơn và báo ơn phần nhiều bị hoạnh tử đọa vào địa ngục. Chư Thiên Tử! Các người xưa kia ở trong địa ngục nhờ quang minh chiếu đến thân mà thoát nơi kia sanh về đây. Các người phải mau hồi hướng tăng trưởng thiện căn.

Chư Thiên Tử! Như ta, thiên cổ chẳng phải nam, chẳng phải nữ, mà có thể hiện vô lượng vô biên sự bất tư nghì. Cũng vậy, chư Thiên Tử các người chẳng phải nam nữ mà hay thọ dụng những thứ cung điện viên lâm thượng diệu.

Như thiên cổ ta chẳng sanh chẳng diệt, sắc, thọ, tưởng, hành, thức cũng như vậy, chẳng sanh chẳng diệt. Các người nếu có thể hiểu được như vậy, nên biết là đã được nhập vô y ấn tam muội.

Chư Thiên Tử nghe tiếng trống trên đây xong, đều được chưa từng có. Liên hóa làm một vạn lùm mây hoa, một vạn lùm mây hương, một vạn lùm mây âm nhạc, một vạn lùm mây trang, một vạn lùm mây long, một vạn lùm cây ca tụng, rồi cùng nhau qua cung điện của Tỳ Lô Giá Na Bồ Tát ngự, đồng chấp tay cung kính đứng qua một phía muốn được chiêm ngưỡng Bồ Tát mà chẳng được thấy.

Bấy giờ có vị Thiên Tử bảo rằng: Tỳ Lô Giá Na Bồ Tát đã ẩn nơi đây mà sanh xuống nhơn gian nơi cung của nhà vua Tịnh Phạn, ngự lâu các chiên đàn ở thai bà Ma Gia phu nhơn.

Chư Thiên Tử dùng thiên nhãn xem, thấy thân Bồ Tát ở nhà vua Tịnh Phạn tại nhơn gian. Phạm Thiên, Dục Thiên châu hầu cúng dường.

Chư Thiên Tử đều nghĩ rằng: Nếu chúng ta chẳng đến thăm viếng thưa hỏi Bồ Tát, mà ái trước nơi Thiên cung này dầu chỉ một niệm cũng là không nên.

Mỗi mỗi Thiên tử cùng quyến thuộc mười na do tha người sắp sửa xuống Diêm Phù Đề.

Trong thiên cổ phát âm bảo rằng: Chư Thiên Tử! Đại Bồ Tát chẳng phải mạng chung ở đây mà sanh nơi kia. Chỉ dùng thần thông tùy tâm sở nghì của các chúng sanh làm cho họ được thấy. Như ta hiện nay chẳng phải mắt thấy mà hay phát âm. Đại Bồ Tát nhập ly cầu tam muội cũng như vậy, chẳng phải mắt thấy mà hay thị hiện thọ sanh các nơi, lia phân biệt, trừ kiêu mạn, không nhiễm trước. Chư Thiên Tử nên phát tâm Vô thượng Bồ đề, trị sạch ý mình, gìn oai nghi lành, sám hối trừ tất cả nghiệp chướng, phiền não chướng, báo chướng, kiến chướng. Dùng hết pháp giới chúng sanh số thân, đầu, lưỡi, dùng hết pháp giới chúng sanh số thân nghiệp lành, ngữ nghiệp lành, ý nghiệp lành, sám hối trừ những chướng tội lỗi.

Chư Thiên Tử nghe lời này rồi được chưa từng có, tâm rất hoan hỷ mà hỏi thiên cổ rằng: Đại Bồ Tát làm thế nào sám hối trừ tất cả tội ác.

Do sức thiện căn tam muội của Bồ Tát, thiên cổ phát âm bảo rằng: Chư Thiên Tử! Bồ Tát biết các nghiệp chẳng từ phương Đông đến, chẳng từ mười phương đến mà đồng chứa nhóm ở nơi tâm. Chỉ từ diên đảo sanh, không có trụ xứ. Bồ Tát quyết định thấy rõ như vậy không có nghi lầm.

Như thiên cổ ta nói nghiệp, nói báo, nói hạnh, nói giới, nói hỷ, nói an, nói các tam muội. Chư Phật và Bồ Tát cũng như vậy, nói ngã, nói ngã sở, nói chúng sanh, nói tham sân si, nói các loại nghiệp. Mà thiệt

ra không ngã, không ngã sở. Những nghiệp tạo ra, quả báo của sáu loài, tìm cầu mười phương đều chẳng thể được.

Ví như tiếng thiên cô ta chẳng sanh chẳng diệt, chư Thiên tạo ác chẳng nghe tiếng khác mà chỉ nghe tiếng địa ngục giặc ngộ. Cũng vậy, tất cả các nghiệp chẳng phải sanh, chẳng phải diệt, tùy có tu tập thời thọ lấy quả báo.

Như thiên cô ta phát âm, trong vô lượng kiếp chẳng thể cùng tận, không gián đoạn, đều không có lai không có khứ. Nếu có khứ lai thời có đoạn thường. Tất cả chư Phật trọn không nói có pháp đoạn thường. Trừ dùng phương tiện để thành thực chúng sanh.

Như thiên cô ta phát âm tùy tâm chúng sanh trong vô lượng thế giới đều khiến được nghe. Cũng vậy, tất cả chư Phật tùy tâm chúng sanh đều khiến được thấy.

Như có cái gương pha lê tên là Năng chiếu, gương này trong sạch sáng suốt, lớn vô lượng vô biên bằng mười thế giới. Trong các quốc độ, tất cả hình tượng của núi sông, của mọi loài, nhấn đến ngựa quý, súc sanh, địa ngục đều hiện trong gương đó.

Này chư Thiên Tử! Các người nghĩ thế nào? Những ảnh tượng kia có thể cho là đến vào trong gương rồi từ gương mà đi chăng?

Đáp rằng: Không thể nói thế được.

Này chư Thiên Tử! Cũng vậy, tất cả các nghiệp dầu hay xuất sanh các quả báo mà không chỗ đến và đi.

Ví như nhà huyền thuật, huyền hoặc mắt người. Phải biết các nghiệp cũng như vậy.

Nếu biết được như trên đây, thời là chơn thiệt sám hối tất cả tội ác đều được thanh tịnh.

Lúc nói pháp này, Chư Đâu Suất Thiên Tử trong trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới được vô sanh pháp nhẫn. Vô lượng bát tư nghi vô số Lục Dục Thiên Tử phát tâm Vô thượng Bồ Đề. Trong thời Lục Dục, tất cả Thiên nữ đều bỏ thân nữ phát tâm Vô thượng Bồ Đề.

Bấy giờ chư Thiên Tử nghe nói Phổ Hiền quảng đại hồi hướng, vì được Thập địa, vì được chư lực trang nghiêm tam muội, vì dùng ba nghiệp thanh tịnh bằng số chúng sanh mà sám hối trừ tất cả những trọng chướng, nên liền thấy trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số hoa sen thất bửu. Trên mỗi mỗi hoa sen đều có Bồ Tát ngồi kiết già phóng đại quang minh. Mỗi mỗi Bồ Tát nơi mỗi tùy hảo phóng đại quang minh bằng số chúng sanh. Trong quang minh đó có chư Phật bằng số chúng sanh ngồi kiết già theo tâm của chúng sanh để thuyết pháp. Mà còn chưa hiện sức chút ít phần của lý câu tam muội.

Bấy giờ chư Thiên Tử đem những hoa trên, lại ở trên thân mỗi lỗ lông hóa làm những mây hoa đẹp bằng số chúng sanh cúng dường đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai bằng cách rải hoa lên chỗ Phật. Tất cả hoa đó đều dùng ở trên thân Phật. Những mây hương rưới khắp vô lượng Phật sát vi trần số thế giới. Nếu có chúng sanh nào thân được thấm hương thời được an lạc như Tỳ Kheo nhập đệ Tứ thiên, tất cả nghiệp chướng đều tiêu diệt. Nếu có ai được ngửi, thời đối với năm trần sắc, thanh, hương, vị và xúc, trong đó có năm trăm phiền não, ngoài đó cũng có năm trăm phiền não, kẻ tham nhiều có hai vạn một ngàn phiền não, kẻ sân nhiều có hai vạn một ngàn phiền não, kẻ si nhiều có một vạn hai ngàn phiền não, kẻ đố kỵ nhiều có một vạn hai ngàn phiền não, rõ biết tất cả đều hư vọng. Biết như vậy rồi được thành tựu hương tràng vân tự tại tại quang minh thanh tịnh thiện căn.

Nếu có chúng sanh nào thấy lọng đó thời gieo được một thanh tịnh kim võng chuyển luân vương một hàng hà sa thiện căn.

Phật tử! Bồ Tát trụ nơi ngôi Chuyển luân vương này thời giáo hóa chúng sanh trong trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới.

Phật Tử! Như đức Nguyệt Trí Như Lai ở Minh Cảnh thế giới, thường có tứ chúng ở các thế giới khác hóa hiện thân họ đến nghe pháp. Như Lai này rộng vì họ mà diễn thuyết những sự bồn sanh, chưa từng có một niệm gián đoạn. Nếu có chúng sanh nào nghe danh hiệu Nguyệt Trí Phật, thời được sanh về thế giới của Phật đó.

Cũng vậy, Bồ Tát an trụ nơi ngôi thanh tịnh kim võng chuyển luân vương, nếu có ai gặp được quang minh, thời ắt được bực Bồ Tát Đệ Thập địa, vì do sức thiện căn tu hành từ trước.

Phật Tử! Như người được Sơ thiên, dầu chưa mạng chung đã thấy cung điện ở Phạm Thiên mà được thọ an lạc nơi phạm thế.

Đại Bồ Tát an trụ nơi ngôi thanh tịnh kim võng chuyển luân vương phóng ma ni kệ thanh tịnh quang minh. Nếu có chúng sanh nào gặp được quang minh này đều được bực Bồ Tát đệ Thập địa, thành tựu vô lượng trí huệ quang minh, được mười thứ thanh tịnh nhãn, nhãn đến mười thứ thanh tịnh ý, đầy đủ vô lượng thậm thâm tam muội, thành tựu nhục nhãn thanh tịnh như vậy.

Phật Tử! Giả sử có người đem ức na do tha Phật sát nghiền làm vi trần, một vi trần là một cõi, lại đem vi trần số Phật sát đó nghiền làm vi trần. Những vi trần này đều để trên bàn tay tả, cầm đi qua phương Đông khỏi ngàn ấy vi trần số thế giới mới bỏ xuống một vi trần, đi mãi đến hết số vi trần ấy, chín phương kia cũng như vậy. Mười phương tất cả những thế giới như vậy, hoặc dính vi trần hoặc chẳng dính đều đem hiệp làm một Phật độ.

Này Bửu Thủ! Phật độ như vậy có thể nghĩ bàn được chăng?

Bạch Thế Tôn! Phật độ như vậy rộng lớn vô lượng kỳ đặc ít có chẳng thể nghĩ bàn được. Nếu có chúng sanh nào nghe ví dụ này mà hay sanh được lòng tin hiểu, phải biết lại là kỳ đặc ít có.

Phật nói: Như vậy! Như vậy! Như lời của người nói này. Bửu Thủ! Nếu có Thiện Nam Tử thiện nữ nhon nghe ví dụ này mà sanh lòng tin thời ta thọ ký cho người ấy quyết định sẽ thành Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Sẽ được Như Lai Vô Thượng trí huệ.

Này Bửu Thủ! Giả sử lại có người đem ngàn ức Phật sát vi trần số Phật độ rộng lớn như trên đã nói nghiền làm vi trần, rồi đem vi trần này y theo ví dụ trước mỗi mỗi bỏ xuống nhãn đến hiệp làm một Phật độ. Lại nghiền làm vi trần. Thứ đệ như vậy lần lượt đến tám mươi lần. Tất cả Phật độ quảng đại như vậy có bao nhiêu vi trần, nhục nhãn thanh tịnh nghiệp báo của Bồ Tát, trong một niệm đều có thể thấy rõ. Cũng thấy trăm ức Phật sát rộng lớn vi trần số Phật như gương pha lê trong sạch sáng suốt chiếu mười phương Phật sát vi trần số thế giới.

Này Bửu Thủ! Như vậy đều là phước đức thiện căn của thanh tịnh kim võng Chuyển luân vương tam muội làm thành.

36. PHẨM PHỒ HIỀN HẠNH THỨ BA MƯƠI SÁU (Hán Bộ Trọn Quyển 49)

Phổ Hiền đại Bồ Tát lại bảo chúng hội Bồ Tát rằng:

Chư Phật Tử! Như trước đã nói, đây chỉ là tùy theo căn khí thích nghi của chúng sanh mà lược nói ít phần cảnh giới của Như Lai.

Tại sao vậy?

Chư Phật Thế Tôn vì các chúng sanh vô trí làm ác, chấp ngã và ngã sở, chấp trước lấy thân, điên đảo nghi lầm, tà kiến phân biệt, hằng tương ưng với những kiết phược, theo dòng sanh tử, xa đạo Như Lai nên mới xuất thế.

Chư Phật Tử! Tôi không thấy một pháp nào là lỗi lầm lớn như chư Bồ Tát sanh lòng sân với Bồ Tát khác. Tại sao vậy? Vì chư Bồ Tát sanh lòng sân với Bồ Tát khác thời liền thành tựu trăm vạn chướng môn.

Những gì là trăm vạn chướng môn?

Chính là: chướng chẳng thấy Bồ Đề, chướng chẳng nghe chánh pháp, chướng sanh vào thế giới bất tịnh, chướng sanh vào ác thú, chướng sanh vào chỗ nạn, chướng nhiều bệnh tật, chướng bị nhiều hủy báng, chướng sanh các loài ngoan độn, chướng hư mất chánh niệm, chướng khuyết thiếu trí huệ, nhân chướng, nhĩ chướng, tỷ chướng, thiệt chướng, thân chướng, ý chướng, ác tri thức chướng, ác bạn đảng chướng, chướng thích tu tập Tiểu thừa, chướng thích gần gũi phàm ngu, chướng chẳng tin ưa người có đại oai đức, chướng thích ở chung với người lìa chánh kiến, chướng sanh nhà ngoại đạo, chướng ở cảnh giới ma, chướng rời Phật giáo, chướng chẳng thấy bạn lành, chướng thiện căn gặp nạn, chướng thêm pháp bất thiện, chướng sanh chỗ hạ liệt, chướng sanh biên địa, chướng sanh nhà người ác, chướng sanh trong ác Thân, sanh trong ác Long, ác Dạ Xoa, ác Càn Thát Bà, ác A tu la, ác Ca lâu la, ác Khẩn na la, ác Ma hầu la già, ác La sát, chướng chẳng thích Phật pháp, chướng thích tập việc trẻ con, chướng thích Tiểu thừa, chướng chẳng ưa Đại thừa, chướng tánh hay kinh sợ, chướng tâm thường lo rầu, chướng ưa thích sanh tử, chướng chẳng chuyên Phật pháp, chướng chẳng thích thấy nghe thân thông tự tại của Phật, chướng chẳng được những căn của Bồ Tát, chướng chẳng thật hành tịnh hạnh của Bồ Tát, chướng thói kiếp thâm tâm của Bồ Tát, chướng chẳng sanh đại nguyện của Bồ Tát, chướng chẳng pháp tâm Nhứt thiết trí, chướng lười biếng đối với Bồ Tát hạnh, chướng chẳng thể trừ sạch các nghiệp, chướng chẳng thể nhiếp thủ đại phước, chướng trí lực chẳng thể sáng lẹ, chướng đoạn trí huệ quảng đại, chướng chẳng hộ trì Bồ Tát hạnh, chướng ưa chê bai lời Nhứt thiết trí, chướng xa lìa chư Phật Bồ Đề, chướng thích ở cảnh giới ma, chướng chẳng chuyên tu Phật cảnh giới, chướng chẳng quyết định phát hoằng thế của Bồ Tát, chướng chẳng thích cùng ở với Bồ Tát, chướng chẳng cầu Bồ Tát thiện căn, chướng tánh nhiều nghi ngờ, chướng tâm thường ngu tối, chướng chẳng chịu xả vì không thể thật hành hạnh thí bình đẳng của Bồ Tát, chướng sanh phá giới vì chẳng giữ được Phật giới, chướng khởi ngu si nào hại sân hận vì chẳng vào được môn kham nhẫn, chướng sanh lười biếng vì chẳng thể thật hành Bồ Tát đại tinh tấn, chướng khởi tán loạn vì chẳng thể được những tam muội, chướng sanh ác huệ vì chẳng tu Bát nhã ba la mật, chướng ở trong xứ phi xứ chẳng thiện xảo, chướng ở trong sự độ sanh không phương tiện, chướng ở trong Bồ Tát trí huệ chẳng hay quán sát, chướng ở trong pháp Bồ Tát xuất ly chẳng hay rõ biết, chướng mắt như sanh manh vì chẳng thành tựu Bồ Tát mười thứ mắt quảng đại, chướng miệng như dê câm vì tai chẳng nghe pháp vô ngại, chướng tỷ căn hư hoại vì chẳng đủ tướng hảo, chướng thành tựu thiệt căn vì chẳng thể biện rõ ngôn của chúng sanh, chướng thành tựu thân căn vì khinh tiện chúng sanh, chướng thành tựu ý căn vì tâm nhiều cuồng loạn, chướng thành tựu thân nghiệp vì chẳng giữ ba thứ luật nghi, chướng thành tựu ngữ nghiệp vì hằng khởi bốn thứ tội lỗi, chướng thành tựu ý nghiệp vì nhiều tham sân tà kiến, chướng tắc tâm cầu pháp, chướng đoạn tuyệt cảnh giới Bồ Tát, chướng ở trong pháp Bồ Tát

dũng mãnh sanh tâm thối khiếp, chướng ở trong đạo Bồ Tát xuất ly sanh lòng biếng trễ, chướng ở trong môn Bồ Tát trí huệ quang minh sanh lòng thôi dứt, chướng ở trong Bồ Tát niệm lực sanh lòng liệt nhược, chướng ở trong Như Lai giáo pháp chẳng hay trụ trì, chướng ở nơi đạo Bồ Tát ly sanh chẳng hay thân cận, chướng chẳng hay tu tập đạo Bồ Tát không hư mất, chướng tùy thuận chánh vị Nhị thừa, chướng xa lìa chúng tách tam thế Phật và Bồ Tát.

Chư Phật Tử! Nếu Bồ Tát đối với Bồ Tát mà sanh một tâm sân thời thành tựu trăm vạn chướng môn như vậy. Tôi chẳng thấy có một pháp nào lỗi ác lớn như chư Bồ Tát sanh lòng sân với Bồ Tát khác. Vì thế nên chư đại Bồ Tát muốn mau đầy đủ hạnh Bồ Tát phải siêng tu mười pháp:

Một là tâm chẳng xa bỏ tất cả chúng sanh.

Hai là đối với chư Bồ Tát xem như Phật.

Ba là trọn chẳng hủy báng tất cả Phật pháp.

Bốn là biết các quốc độ không có cùng tận.

Năm là rất có lòng tin mến nơi Bồ Tát hạnh.

Sáu là chẳng bỏ tâm bình đẳng hư không pháp giới Bồ Đề.

Bảy là quán sát Bồ Đề nhập Như Lai lực.

Tám là siêng năng tu tập vô ngại biện tài.

Chín là giáo hóa chúng sanh không nhàm mỏi.

Mười là trụ nơi tất cả thế giới không tâm nhiễm trước.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát an trụ trong mười pháp này rồi thời có thể đầy đủ mười thứ thanh tịnh:

Một là thông đạt thậm thâm pháp thanh tịnh.

Hai là thân cận thiện tri thức thanh tịnh.

Ba là hộ trì chư Phật pháp thanh tịnh.

Bốn là liễu đạt hư không giới thanh tịnh.

Năm là thâm nhập pháp giới thanh tịnh.

Sáu là quán sát vô biên tâm thanh tịnh.

Bảy là cùng Bồ Tát đồng thiện căn thanh tịnh.

Tám là chẳng chấp trước các kiếp thanh tịnh.

Chín là quán sát tam thế thanh tịnh.

Mười là tu hành tất cả những Phật pháp thanh tịnh.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát trụ nơi mười pháp này rồi thời đầy đủ mười thứ trí quảng đại:

Một là trí biết tất cả tâm hành của chúng sanh.

Hai là trí biết tất cả nghiệp báo của chúng sanh.

Ba là trí biết tất cả Phật pháp.

Bốn là trí biết lý thú thâm mật của tất cả Phật pháp.

Năm là trí biết tất cả môn đà la ni.

Sáu là trí biết tất cả văn tự biện tài.

Bảy là trí biết tất cả ngôn ngữ âm thanh từ biện thiện xảo của chúng sanh.

Tám là trí hiện thân mình ở khắp trong tất cả thế giới.

Chín là trí hiện ảnh tượng mình ở khắp trong tất cả chúng hội đạo tràng.

Mười là trí ở nơi tất cả chỗ thọ sanh đều đầy đủ Nhưt thiết trí.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát trụ trong mười trí này rồi thời được mười thứ phổ nhập:

Một là tất cả thế giới vào một lỗ lông, một lỗ lông vào tất cả thế giới.

Hai là tất cả thân chúng sanh vào một thân, một thân vào tất cả thân chúng sanh.

Ba là tất cả kiếp vào một niệm, một niệm vào tất cả kiếp.

Bốn là tất cả Phật pháp vào một pháp, một pháp vào tất cả Phật pháp.

Năm là bất khả thuyết xứ vào một xứ, một xứ vào bất khả thuyết xứ.

Sáu là bất khả thuyết căn vào một căn, một căn vào bất khả thuyết căn.

Bảy là tất cả căn vào phi căn, phi căn vào tất cả căn.

Tám là tất cả tướng vào một tướng, một tướng vào tất cả tướng.

Chín là tất cả ngôn âm vào một ngôn âm, một ngôn âm vào tất cả ngôn âm.

Mười là tất cả tam thể vào một thể, một thể vào tất cả tam thể.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát quán sát như vậy rồi thời an trụ mười tâm thắng diệu:

Một là an trụ tâm thắng diệu tất cả thế giới ngữ ngôn phi ngữ ngôn.

Hai là an trụ tâm thắng diệu tất cả chúng sanh tướng niệm không chỗ y chỉ.

Ba là an trụ tâm thắng diệu rốt ráo hư không giới.

Bốn là an trụ tâm thắng diệu vô biên pháp giới.

Năm là an trụ tâm thắng diệu tất cả Phật pháp thâm mật.

Sáu là an trụ tâm thắng diệu pháp thậm thâm vô sai biệt.

Bảy là an trụ tâm thắng diệu trừ diệt tất cả nghi lầm.

Tám là an trụ tâm thắng diệu tất cả thế bình đẳng vô sai biệt.

Chín là an trụ tâm thắng diệu tam thế chư Phật bình đẳng.

Mười là an trụ tâm thắng diệu tất cả Phật lực vô lượng.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát an trụ mười tâm thắng diệu này rồi thời được mười thứ Phật pháp thiện xảo trí:

Một là trí thiện xảo liễu đạt và xuất sanh Phật pháp thậm thâm quảng đại.

Hai là trí thiện xảo tuyên thuyết các thứ Phật pháp.

Ba là trí thiện xảo chứng nhập Phật pháp bình đẳng.

Bốn là trí thiện xảo minh liễu Phật pháp sai biệt.

Năm là trí thiện xảo ngộ giải Phật pháp vô sai biệt.

Sáu là trí thiện xảo thâm nhập trang nghiêm Phật pháp.

Bảy là trí thiện xảo một phương tiện vào Phật pháp.

Tám là trí thiện xảo vô lượng phương tiện vào Phật pháp.

Chín là trí thiện xảo biết vô biên Phật pháp vô sai biệt.

Mười là trí thiện xảo dùng tự tâm tự lực không thối chuyển nơi tất cả Phật pháp.

Chư Phật Tử! Đại Bồ Tát nghe pháp này rồi đều phải phát tâm cung kính thọ trì. Vì đại Bồ Tát thọ trì pháp này ít tốn công lực mà mau được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đều được đầy đủ tất cả Phật pháp, đều bằng với tam thế Phật pháp.

Bấy giờ do thần lực của Phật, do pháp như vậy, mười phương đều có mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới chấn động sáu cách, mưa mây tất cả hoa hơn hẳn chư Thiên, và mây hương, mây hương bột, y, lọng, tràng, phan, ma ni bửu v.v... và cùng mây tất cả đồ trang nghiêm. Mưa mây những kỹ nhạc, mây chư Bồ Tát, mây bất khả thuyết sắc tướng của Như Lai, mây bất khả thuyết khen ngợi Đức Như Lai: Lành thay! Lại mưa mây âm thanh của Như Lai tràn đầy cả pháp giới, mây bất

khả thuyết thế giới trang nghiêm, mây bất khả thuyết tăng trưởng Bồ Đề, mây bất khả thuyết quang minh chiếu diệu, mây bất khả thuyết thần lực thuyết pháp.

Như ở thế giới này thấy Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác nơi Bồ Đề tràng dưới cội Bồ Đề trong Bồ Tát cung điện diễn thuyết pháp này, tất cả thế giới trong mười phương cũng đều như vậy.

Bây giờ do thần lực của Phật, do pháp như vậy, mười phương đều qua khỏi ngoài mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, có mười Phật sát vi trần số đại Bồ Tát đến cõi này, đông đây khắp mười phương, đồng nói rằng: Lành thay! Lành thay! Phật tử Phổ Hiền có thể nói thâm pháp thọ ký thế nguyện rất lớn của Như Lai.

Phật tử! Chúng tôi tất cả đồng hiệu là Phổ Hiền đều từ thế giới Phổ Thắng nơi đức Phổ Tràng Tự Tại Như Lai mà đến cõi này, đều nhờ thần lực của Phật, diễn thuyết pháp này ở tất cả chỗ, tất cả đều bình đẳng như chỗ đã nói nơi chúng hội này không có thêm bớt.

Chúng tôi đều thừa oai thần của Phật đến đạo tràng này chứng minh cho Phật tử.

Như tại đạo tràng này, chúng tôi mười Phật sát vi trần số đại Bồ Tát đến chứng minh, trong tất cả thế giới ở mười phương cũng đều như vậy.

Bây giờ Phổ Hiền đại Bồ Tát do thần lực của Phật, do sức thiện căn của mình, quán sát mười phương đến cả pháp giới, muốn khai thị Bồ Tát hạnh, muốn tuyên thuyết Bồ Đề giới của Như Lai, muốn nói đại nguyện giới, muốn nói tất cả thế giới kiếp số, muốn thuyết minh chư Phật tùy thời nghi mà xuất thế, muốn nói Như Lai tùy chúng sanh căn cơ thuận thực mà xuất hiện cho họ cúng dường, muốn nói rõ Đức Như Lai xuất thế chẳng uổng công, muốn nói rõ đã gieo thiện căn tất được quả báo, muốn thuyết minh đại oai đức Bồ Tát vì tất cả chúng sanh mà hiện hình thuyết pháp cho họ khai ngộ, nên nói kệ rằng:

*Phật tử phải hoan hỷ
Bỏ lìa những chướng ngại
Nhứt tâm cung kính nghe
Hạnh nguyện của Bồ Tát
Thưở xưa, chư Bồ Tát
Tối Thắng Nhơn Sư Tử
Như kia đã tu hành
Tôi sẽ tuần tự nói
Cũng nói những kiếp số
Thế giới và các nghiệp
Và đến đấng Vô Đẳng
Ở đó mà xuất thế
Quá khứ Phật như vậy
Đại nguyện mà xuất thế
Thế nào vì chúng sanh
Diệt trừ những khổ não.
Tất cả Luận Sư Tử
Tiếp nối tu đã mãn
Được Phật bình đẳng pháp
Cánh giới nhứt thiết trí
Thấy ở đời quá khứ
Tất cả Nhơn Sư Tử
Phóng lưới đại quang minh
Chiếu khắp mười phương cõi
Tư duy phát nguyện này:
Ta sẽ làm Thế Đẳng*

Đây đủ Phật công đức
 Thập lực, Nhứt thiết trí
 Tất cả các chúng sanh
 Quá nặng tham, sân, si.
 Ta sẽ đều cứu thoát
 Khiến diệt khổ ác đạo
 Phát thệ nguyện như vậy
 Kiên cố không thối chuyển
 Tu đủ hạnh Bồ Tát
 Được mười vô ngại lực
 Thệ nguyện như vậy rồi
 Tu hành không thối khiếp
 Chỗ làm đều không luống
 Hiệu là Luận Sư Tử
 Ở trong một Hiền kiếp
 Ngàn Phật hiện ra đời
 Phổ nhân của chư Phật
 Tôi sẽ thứ đệ nói
 Như trong một hiền kiếp
 Vô lượng kiếp cũng vậy
 Chỗ làm Phật vị lai
 Tôi sẽ phân biệt nói
 Như một Phật sát chủng
 Vô lượng cõi cũng vậy
 Đáng Thập Lực vị lai
 Công hạnh, nay tôi nói
 Phật xuất thế kế nhau
 Tùy nguyện tùy danh hiệu
 Tùy kia được thọ ký
 Tùy kia trụ thọ mạng
 Tùy chánh pháp đã tu
 Chuyên cầu đạo vô ngại
 Tùy chúng sanh được độ
 Chánh pháp trụ thế gian
 Tùy Phật độ đã tịnh
 Chúng sanh và pháp luân
 Diễn thuyết thời phi thời
 Thứ đệ độ quần sanh
 Tùy nghiệp của chúng sanh
 Chỗ làm và tin hiểu
 Thượng, trung, hạ chẳng đồng
 Độ họ khiến tu tập
 Vào nơi trí như vậy
 Tu những hạnh tôi thắng
 Thường làm nghiệp Phổ Hiền
 Rộng độ các quần sanh
 Thân nghiệp không chướng ngại
 Ngũ nghiệp đều thanh tịnh
 Ý hành cũng thanh tịnh
 Tam thế đều vậy cả
 Bồ Tát tu như vậy
 Rót ráo đạo Phổ Hiền
 Xuất sanh trí thanh tịnh
 Chiều khắp cả pháp giới
 Những kiếp đời vị lai
 Cõi nước bất khả thuyết
 Một niệm đều biết rõ

Nơi đó không phân biệt
 Hành giả hay xu nhập
 Bực tối thắng như vậy
 Những pháp Bồ Tát này
 Tôi sẽ nói phân ít
 Trí huệ vô biên tế
 Thông đạt Phật cảnh giới
 Tất cả đều khéo vào
 Chỗ làm chẳng thối chuyển
 Đây đủ huệ Phổ Hiền
 Viên mãn nguyện Phổ Hiền
 Vào nơi trí vô đẳng
 Tôi sẽ nói hạnh đó
 Ở trong một vi trần
 Đều thấy các thế giới
 Chúng sanh nếu ai nghe
 Mê loạn tâm nghi cuồng
 Như ở một vi trần
 Tất cả trần cũng vậy
 Thế giới đều vào trong
 Bất tư nghi như vậy
 Trong mỗi trần đều có
 Thập phương tam thế pháp
 Cõi loài đều vô lượng
 Đều hay phân biệt biết
 Trong mỗi trần đều có
 Vô lượng những cõi Phật
 Chúng loại đều vô lượng
 Nơi một trần đều biết
 Trong pháp giới chỗ có
 Nhiều thứ những dị tướng
 Các loài đều sai khác
 Đều hay phân biệt rõ
 Thâm nhập trí vi tế
 Phân biệt các thế giới
 Tất cả kiếp thành hoại
 Đều hay thuyết rõ ràng
 Biết những kiếp dài vẫn
 Tam thế tức nhưt niệm
 Các hạnh đồng, chẳng đồng
 Đều hay phân biệt rõ
 Vào sâu các thế giới
 Rộng lớn, chẳng rộng lớn
 Một thân vô lượng cõi
 Một cõi vô lượng thân
 Trong mười phương chỗ có
 Những thế giới dị loại
 Rộng lớn vô lượng tướng
 Tất cả đều được biết
 Trong tất cả tam thế
 Vô lượng các quốc độ
 Đây đủ trí thậm thâm
 Đều biết kia thành bại
 Mười phương các thế giới
 Có thành hoặc có hoại
 Bất khả thuyết như vậy
 Hiền đức đều sâu rõ

Hoặc có những quốc độ
 Nhiều loại đất nghiêm sức
 Các loài cũng trang nghiêm
 Đây do nghiệp thanh tịnh
 Hoặc có các thế giới
 Vô lượng thứ tạp nhiễm
 Đây do chúng sanh cảm
 Tất cả đúng như nghiệp
 Vô lượng vô biên cõi
 Rõ biết tức một cõi
 Vào các cõi như vậy
 Số đó chẳng biết được
 Tất cả các thế giới
 Đều vào trong một cõi
 Thế giới chẳng là một
 Lại cũng không tạp loạn
 Thế giới có giữa úp
 Hoặc cao hoặc lại thấp
 Đều là chúng sanh tưởng
 Đều hay phân biệt biết
 Những thế giới rộng rãi
 Vô lượng và vô biên
 Biết nhiều thứ là một
 Biết một là nhiều thứ
 Các Phật tử Phổ Hiền
 Đều dùng trí Phổ Hiền
 Biết rõ số các cõi
 Số đó không ngần mé
 Biết thế giới như hóa
 Cõi hóa, chúng sanh hóa
 Pháp hóa, chư Phật hóa
 Tất cả đều rốt ráo
 Tất cả các thế giới
 Cõi vi tế, cõi lớn
 Nhiều thứ trang nghiêm lạ
 Đều do nghiệp gây nên
 Vô lượng chư Phật tử
 Khéo học nhập pháp giới
 Thân thông lực tự tại
 Cùng khắp cả mười phương
 Kiếp bằng số chúng sanh
 Nói tên những cõi đó
 Cũng chẳng nói hết được
 Chỉ trừ Phật khai thị
 Thế giới và Như Lai
 Những danh hiệu sai khác
 Trải qua vô lượng kiếp
 Nơi đó chẳng thể hết
 Huống là trí tối thắng
 Tam thế những Phật pháp
 Từ nơi pháp giới sanh
 Đây khắp Như Lai địa
 Niệm thanh tịnh vô ngại
 Huệ vô biên vô ngại
 Phân biệt nói pháp giới
 Được đến nơi bờ ngạn
 Quá khứ những thế giới

Quảng đại và vi tế
 Tu tập chỗ trang nghiêm
 Một niệm đều biết được
 Bực Sư Tử trong người
 Tu tập những hạnh Phật
 Thành bực Đẳng Chánh Giác
 Thị hiện những tự tại
 Như vậy đời vị lai
 Thứ đệ vô lượng kiếp
 Có bao nhiêu Như Lai
 Bồ Tát đều biết được
 Có bao nhiêu hạnh nguyện
 Có bao nhiêu cảnh giới
 Như vậy siêng tu hành
 Trong đó thành Chánh giác
 Cũng biết chúng hội kia
 Thọ mạng hóa chúng sanh
 Dùng các pháp môn này
 Vì chúng chuyên pháp luân
 Bồ Tát biết như vậy
 Trụ bực Phổ Hiền hạnh
 Trí huệ đều rõ ràng
 Xuất sanh tất cả Phật
 Đời hiện tại hiện có
 Tất cả những Phật độ
 Vào sáu những cõi này
 Thông đạt nơi pháp giới
 Trong những thế giới kia
 Hiện tại tất cả Phật
 Nơi pháp được tự tại
 Ngôn luận không chỗ ngại
 Cũng biết chúng hội kia
 Sức tịnh độ ứng hóa
 Tận vô lượng ức kiếp
 Thường tư duy việc này
 Đức Điều Ngự Thế Tôn
 Chỗ có oai thân lực
 Tạng trí tuệ vô tận
 Tất cả đều được biết
 Xuất sanh mắt vô ngại
 Nhĩ tỷ thân vô ngại
 Lưỡi rộng dài vô ngại
 Hay khiến chúng hoan hỷ
 Tâm tối thắng vô ngại
 Rộng lớn khắp thanh tịnh
 Trí huệ khắp tràn đầy
 Đều biết pháp tam thế
 Khéo học tất cả hóa
 Cõi hóa, chúng sanh hóa
 Thế hóa, điều phục hóa
 Rót ráo hóa bĩ ngạn
 Thế gian những sai khác
 Đều do nơi tướng trụ
 Nhập Phật phương tiện trí
 Nơi đây đều biết rõ
 Bất khả thuyết chúng hội
 Mỗi mỗi vì hiện thân

Đều khiến thấy Như Lai
 Độ thoát vô biên chúng
 Trí chur Phật rất sâu
 Như mặt nhật hiện ra
 Trong tất cả cõi nước
 Hiện hiện khắp không dứt
 Rõ thấu các thế gian
 Giả danh không có thiệt
 Chúng sanh và thế giới
 Như mộng như quang ảnh
 Nơi các pháp thế gian
 Chẳng sanh chấp phân biệt
 Người khéo rời phân biệt
 Cũng chẳng thấy phân biệt
 Vô lượng vô số kiếp
 Hiểu đó tức một niệm
 Biết niệm cũng vô niệm
 Như vậy thấy thế gian
 Vô lượng các cõi nước
 Một niệm đều siêu việt
 Trải qua vô lượng kiếp
 Chẳng động nơi bốn xứ
 Bất khả thuyết những kiếp
 Tức là khoảng giây lát
 Chẳng thấy dài và vẫn
 Rốt ráo pháp sát na
 Tâm trụ nơi thế gian
 Thế gian trụ nơi tâm
 Nơi đây chẳng vọng khởi
 Phân biệt hai, chẳng hai
 Chúng sanh, thế giới kiếp,
 Chư Phật và Phật pháp
 Tất cả như huyền hóa
 Pháp giới đều bình đẳng
 Ở khắp mười phương cõi
 Thị hiện vô lượng thân
 Biết thân từ duyên khởi
 Rốt ráo không chỗ chấp
 Y nơi trí vô nhị
 Xuất hiện Như Sư Tử
 Chẳng chấp pháp vô nhị
 Biết không hai, chẳng hai
 Rõ biết các thế gian
 Như dương diệm như ảnh
 Như vang cũng như mộng
 Như huyền như biến hóa
 Tùy thuận nhập như vậy
 Chỗ sở hành chur Phật
 Thành tựu trí Phổ Hiền
 Chiếu khắp thâm pháp giới
 Chúng sanh, cõi, nhiệm trước
 Tất cả đều bỏ lia
 Mà khởi tâm đại bi
 Tịnh khắp các thế gian
 Bỏ Tất thường chánh niệm
 Luận sư từ diệu pháp
 Thanh tịnh như hư không

Mà khởi đại phương tiện
 Thấy thế gian mê đảo
 Phát tâm đều cứu độ
 Sở hành đều thanh tịnh
 Cùng khắp các thế giới
 Chư Phật và Bồ Tát
 Phật pháp thế gian pháp
 Nếu thấy tánh chơn thiết
 Tất cả vô sai biệt
 Như Lai tạng pháp thân
 Vào khắp trong thế gian
 Dầu ở tại thế gian
 Mà không nhiễm thế pháp
 Ví như nước trong sạch
 Ảnh tượng không lại khứ
 Pháp thân khắp thế gian
 Nên biết cũng như vậy
 Rời nhiễm trước như vậy
 Thân thế đều thanh tịnh
 Lặng dưng như hư không
 Tất cả không có sanh
 Biết thân là vô tận
 Không sanh cũng không diệt
 Chẳng thường chẳng vô thường
 Thị hiện các thế gian
 Trừ diệt các tà kiến
 Khai thị nơi chánh kiến
 Pháp tánh không lai khứ
 Chẳng chấp ngã, ngã sở
 Thi như nhà huyền thuật
 Huyền hiện các sự vật
 Không từ đâu sự đến
 Sự đi không về đâu
 Huyền tánh chẳng hữu lượng
 Cũng chẳng phải vô lượng
 Ở trong đại chúng kia
 Thị hiện lượng vô lượng
 Dùng tâm tịch định này
 Tu tập những thiện căn
 Xuất sanh tất cả Phật
 Chẳng lượng, chẳng vô lượng
 Hữu lượng và vô lượng
 Thấy đều là vọng tướng
 Thấu rõ tất cả loài
 Chẳng chấp lượng vô lượng
 Pháp thậm thâm của Phật
 Rộng lớn rất tịch diệt
 Trí thậm thâm vô lượng
 Biết các loài thậm thâm
 Bồ Tát lia mê đảo
 Tâm tịnh thường tương tục
 Khéo dùng sức thân thông
 Độ vô lượng chúng sanh
 Kẻ chưa an khiến an
 Đã an chỉ đạo tràng
 Khắp pháp giới như vậy
 Nơi tâm không chấp trước

Chẳng trụ nơi thiết tế
 Chẳng nhập nơi Niết Bàn
 Khắp thế gian như vậy
 Khai ngộ các quần sanh
 Pháp số chúng sanh số
 Biết rõ mà chẳng chấp
 Khắp mưa những pháp vũ
 Nhuận đầy cả thế gian
 Ở khắp các thế giới
 Niệm niệm thành Chánh giác
 Mà tu hạnh Bồ Tát
 Chưa từng có thói chuyển
 Thế gian các thứ thân
 Tất cả đều biết rõ
 Biết thân pháp như vậy
 Thời được thân chư Phật
 Biết khắp các chúng sanh
 Những kiếp và những cõi
 Mười phương không bờ mé
 Biến trí đều nhập cả
 Thân chúng sanh vô lượng
 Vì họ mà hiện thân
 Thân của Phật vô lượng
 Người trí đều xem thấy
 Trong một niệm biết rõ
 Chư Như Lai xuất hiện
 Trải qua vô lượng kiếp
 Ca ngợi không thể hết
 Chư Phật hay hiện thân
 Xứ xứ nhập Niết Bàn
 Trong một niệm vô lượng
 Xá Lợi đều sai khác
 Đòi vị lại như vậy
 Có ai cầu Phật quả
 Tâm Bồ Đề vô lượng
 Trí quyết định đều biết
 Trong tam thế như vậy
 Có bao nhiêu Như Lai
 Tất cả đều biết được
 Gọi trụ hạnh Phổ Hiền
 Phân biệt biết như vậy
 Vô lượng các hạnh địa
 Vào nơi chỗ trí huệ
 Pháp đó chẳng thói chuyển
 Trí vi diệu rộng lớn
 Thâm nhập cảnh Như Lai
 Nhập rồi chẳng thói chuyển
 Gọi là Phổ Hiền huệ
 Tất cả đấng Tối Thắng
 Vào khắp cảnh giới Phật
 Tu hành chẳng thói chuyển
 Được Vô thượng Bồ Đề
 Tâm vô lượng vô biên
 Những nghiệp đều sai khác
 Đều do tướng huệ nhóm
 Bình đẳng đều biết rõ
 Nhiệm ô, chẳng nhiệm ô

Tâm học, tâm vô học
 Bất khả thuyết những tâm
 Trong mỗi niệm đều biết
 Biết rõ chẳng một hai
 Chẳng nhiễm cũng chẳng tịnh
 Cũng lại không tạp loạn
 Đều từ tâm tướng sanh
 Đều thấy rõ như vậy
 Tất cả các chúng sanh
 Tâm tướng đều chẳng đồng
 Khởi các thứ thế gian
 Dùng phương tiện như vậy
 Tu những hạnh tối thắng
 Từ Phật pháp hóa sanh
 Được gọi là Phổ Hiền
 Chúng sanh đều vọng khởi
 Tướng lành, dữ, các loài
 Do đây hoặc sanh Thiên
 Hoặc bị đọa địa ngục
 Bỏ Tất quán thế gian
 Do nghiệp vọng tướng sanh
 Vì vọng tướng vô biên
 Thế gian cũng vô lượng
 Tất cả các quốc độ
 Lưới vọng tướng hiện ra
 Vì phương tiện lưới huyền
 Một niệm đều vào được
 Nhân, nhĩ, tỷ, thiệt, thân
 Ý căn cũng như vậy
 Thế gian tướng sai khác
 Bình đẳng đều hay vào
 Mỗi mỗi cảnh giới nhân
 Vô lượng nhân đều vào
 Những thứ tánh sai biệt
 Vô lượng bất khả thuyết
 Chỗ thấy vô sai biệt
 Cũng lại không tạp loạn
 Đều tùy nơi tự nghiệp
 Thọ dụng quả báo đó
 Sức Phổ Hiền vô lượng
 Đều biết tất cả kia
 Tất cả cảnh giới nhân
 Đại trí đều hay nhập
 Các thế gian như vậy
 Đều hay phân biệt biết
 Mà tu tất cả hạnh
 Cũng lại không thối chuyển
 Phật thuyết, chúng sanh thuyết
 Nhân đến quốc độ thuyết
 Tam thế thuyết như vậy
 Đều rõ biết tất cả
 Vị lai trong quá khứ
 Hiện tại trong vị lai
 Tam thế lẫn thấy nhau
 Mỗi mỗi đều rõ ràng
 Như vậy vô lượng thứ
 Khai ngộ các thế gian

*Nhút thiết trí phương tiện
Biên tế bất khả đắc.*

-ooOoo-

37. PHÂM NHƯ LAI XUẤT HIỆN THỨ BA MƯƠI BẢY

(Hán Bộ Từ Đầu Quyển 50 Đến Hết Quyển 52)

Bảy giờ Đức Thế Tôn từ trong tướng bạch hào giữa chạng mây, phóng đại quang minh tên là Như Lai xuất hiện. Có vô lượng trăm ngàn ức na do tha a tăng kỳ quang minh làm quyến thuộc. Quang minh đó chiếu khắp mười phương tất cả thế giới tận hư không pháp giới, hữu nhiều bảy vòng, hiển hiện Như Lai vô lượng tự tại, giác ngộ vô số chúng Bồ Tát, chấn động tất cả thập phương thế giới, trừ diệt tất cả khổ ác đạo, chói che tất cả cung điện ma, hiển thị tất cả chư Phật Như Lai ngồi tòa Bồ Đề thành Đẳng Chánh Giác và cùng tất cả đạo tràng chúng hội. Quang minh đó làm những sự như vậy rồi trở lại hữu nhiều chúng Bồ Tát nhập vào đỉnh đầu của Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức Bồ Tát.

Lúc đó tất cả đại chúng trong đạo tràng này, thân tâm hớn hở rất hoan hỷ mà nghĩ rằng: Rất lạ ít có nay đây Đức Như Lai phóng đại quang minh tất sẽ diễn nói thậm thâm đại pháp.

Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức Bồ Tát, ở trên tòa liên hoa trịch bày vai hữu, quỳ gối hữu, chấp tay như tâm hướng lên Phật mà nói kệ rằng:

*Chánh giác công đức đại trí hiện
Khắp đạt cảnh giới đến bỉ ngạn
Đồng với tam thế chư Như Lai
Vì thế nay tôi cung kính lễ
Đã lên bờ cảnh giới vô tướng
Mà hiện thân diệu tướng trang nghiêm
Phóng ra ngàn quang minh ly cấu
Phá dẹp quân ma đều hết sạch
Mười phương bao nhiêu những thế giới
Đều hay chấn động không có thừa
Chưa từng kinh sợ một chúng sanh
Thần lực đức Thiện Thế như vậy
Hư không pháp giới tánh bình đẳng
Đã được như vậy mà an trụ
Tất cả quần sanh vô số lượng
Đều khiến dứt ác trừ những lỗi
Khổ hạnh siêng học vô số kiếp
Thành tựu tối thượng đạo Bồ Đề
Ở các cảnh giới trí vô ngại
Cùng tất cả Phật đồng thể tánh
Đạo sư phóng ra quang minh này
Chấn động mười phương các thế giới
Đã hiện vô lượng sức thần thông
Rồi lại trở vào nhập thân tôi
Trong pháp quyết định khéo học được
Vô lượng Bồ Tát đều đến nhóm
Khiến tôi phát khởi lòng vấn pháp
Thế nên nay tôi thành Pháp Vương
Nay chúng hội này đều thanh tịnh
Khéo độ thoát được các thế gian
Trí huệ vô biên không nhiễm trước
Những bậc Hiền này đều về nhóm
Lợi ích thế gian đáng Đạo Sư
Trí huệ tinh tấn đều vô lượng
Nay đem quang minh chiếu đại chúng
Khiến tôi thành hỏi pháp vô thượng
Ai ở cảnh giới của Như Lai
Mà hay chơn thiệt khai diễn đủ?*

*Ai là Pháp Trưởng Tử của Phật?
Thế Tôn Đạo Sư xin hiển thị*

Bấy giờ Đức Như Lai liền ở trong miệng phóng ra đại quang minh tên là Vô ngại vô úy, có trăm ngàn ức a tăng kỳ quang minh làm quyến thuộc, chiếu khắp mười phương tất cả thế giới tận hư không pháp giới, hữu nhiều mười vòng, hiển hiện Như Lai các thứ tự tại, khai ngộ vô lượng những chúng Bồ Tát, chấn động tất cả mười phương thế giới, diệt trừ tất cả những khổ ác đạo, chói che tất cả những cung điện ma, hiển thị tất cả chư Phật Như Lai ngồi tòa Bồ Đề thành Đẳng Chánh Giác và đến tất cả chúng hội đạo tràng. Đại quang minh này làm những sự như vậy rồi trở lại hữu nhiều chúng hội Bồ Tát, nhập vào miệng của Phổ Hiền đại Bồ Tát. Đại quang minh nhập xong thời thân và tòa sư tử của Phổ Hiền Bồ Tát hơn lúc trước và hơn thân tòa của chư Bồ Tát gấp trăm lần, chỉ trừ tòa sư tử của Như Lai.

Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức Bồ Tát hỏi Phổ Hiền đại Bồ Tát:

Thưa Phật tử! Đức Thế Tôn đã thị hiện thần biến quảng đại làm cho chúng Bồ Tát đều sanh hoan hỷ chẳng thể nghĩ bàn, thế gian chẳng biết được. Đó là thoại tướng gì?

Phổ Hiền đại Bồ Tát nói:

Phật tử! Thưa xưa, tôi thấy chư Như Lai Ứng Đẳng Chánh Giác thị hiện thần biến quảng đại như vậy, liền nói pháp môn Như Lai xuất hiện. Cứ theo tôi suy gẫm: nay Đức Như Lai hiện tướng này tất sẽ nói pháp môn đó.

Lúc Phổ Hiền Bồ Tát nói lời trên xong, tất cả đại địa thủy đều chấn động, xuất sanh vô lượng quang minh vân pháp.

Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức Bồ Tát hỏi Phổ Hiền Bồ Tát:

Thưa Phật tử! Đại Bồ Tát phải thế nào để biết pháp xuất hiện của chư Phật Như Lai? Xin Phật tử nói cho. Vô lượng trăm ngàn ức na do tha chúng hội Bồ Tát này đều tu tịnh nghiệp đã lâu, niệm huệ thành tựu, đã đến bờ rốt ráo đại trang nghiêm, đủ tất cả hạnh oai nghi của Phật, chánh niệm chư Phật chưa từng quên mất, lòng đại bi quán sát tất cả chúng sanh, quyết định biết rõ thần thông cảnh giới của chư đại Bồ Tát, đã được thần lực của chư Phật gia hộ, hay thọ tất cả diệu pháp của Như Lai, đủ vô lượng công đức như vậy đều đến nhóm họp tại đây.

Phật tử đã từng ở chỗ vô lượng trăm ngàn ức na do tha Phật, thừa sự cúng dường, thành tựu diệu hạnh tối thượng của Bồ Tát, nơi môn tam muội đều được tự tại, vào chỗ bí mật của tất cả chư Phật, biết các Phật pháp, dứt những nghi lầm, được thần lực của Phật gia hộ, biết căn khí của chúng sanh tùy theo sở thích của họ mà nói pháp chơn thiết giải thoát, tùy thuận Phật trí, diễn nói Phật pháp đến nơi bĩ nạn, có vô lượng công đức như vậy.

Lành thay Phật tử! Xin nói pháp xuất hiện của Như Lai Đẳng Chánh Giác, những thân tướng, ngôn âm, tâm ý, cảnh giới, hạnh đã làm, thành đạo, chuyển pháp luân, nhãn đến thị hiện nhập Đại Niết Bàn, thấy nghe thân cận được sanh thiện căn. Những sự như vậy xin Phật tử nói cho.

Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức Bồ Tát muốn tuyên rõ nghĩa này bèn hướng về Phổ Hiền Bồ Tát mà nói kệ rằng:

*Lành thay vô ngại đại trí huệ
Khéo tỏ vô biên cảnh bình đẳng
Nguyên nói công hạnh của chư Phật*

Đại chúng được nghe đều mừng rỡ
 Bồ Tát thế nào tùy thuận nhập
 Chư Phật Như Lai hiện ra đời
 Cảnh giới thân, ngữ, ý thế nào
 Và chỗ thật hành xin đều nói
 Thế nào chư Phật thành Chánh Giác?
 Thế nào Như Lai chuyển pháp luân?
 Thế nào Thiện Thế nhập Niết Bàn?
 Đại chúng được nghe lòng hoan hỷ
 Nếu có thấy Phật đại Pháp Vương
 Thân cận thêm lớn các thiện căn
 Xin nói những tạng công đức kia
 Chúng sanh thấy rồi được những gì?
 Nếu ai được nghe tên Như Lai
 Hoặc hiện tại thế hoặc Niết Bàn
 Nơi phước tạng kia sanh thâm tín
 Có những lợi gì xin tuyên nói
 Chúng Bồ Tát đây đều chấp tay
 Chiêm ngưỡng Như Lai, Ngài và tôi
 Cảnh giới biên công đức quảng đại
 Bực tịnh chúng sanh xin vì nói
 Xin dùng nhơn duyên và thí dụ
 Diễn nói diệu pháp nghĩa tương ưng
 Chúng sanh nghe rồi phát đại tâm
 Hết nghi trí sạch như hư không
 Như khắp trong tất cả cõi nước
 Chư Phật đã hiện thân trang nghiêm
 Nguyên dùng diệu âm và nhơn dụ
 Dạy Phật Bồ Đề cũng như kia
 Mười phương mười muôn những cõi nước
 Ưc na do tha vô lượng kiếp
 Như nay Bồ Tát chúng tập họp
 Nơi kia tất cả đều khó thấy
 Chư Bồ Tát đây đều cung kính
 Nơi nghĩa vi diệu sanh khát ngưỡng
 Nguyên dùng tịnh tâm khai diễn đủ
 Pháp quảng đại Như Lai xuất hiện

Phổ Hiền đại Bồ Tát bảo Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức Bồ Tát và đại chúng chư Bồ Tát:

Chư Phật tử! Chỗ này chẳng thể nghĩ bàn. Nghĩa là Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, do vô lượng pháp mà được xuất hiện. Vì chẳng phải do một duyên, chẳng phải do một sự, Như Lai xuất hiện được thành tựu, mà do mười vô lượng trăm ngàn vô số sự mới được thành tựu. Những gì là mười?

Một là do quá khứ vô lượng Bồ Đề tâm nhiếp thọ tất cả chúng sanh làm thành.

Hai là do quá khứ vô lượng chí nguyện thanh tịnh thù thắng làm thành.

Ba là do quá khứ vô lượng đại từ đại bi cứu hộ tất cả chúng sanh làm thành.

Bốn là do quá khứ vô lượng hạnh nguyện tương tục làm thành.

Năm là do quá khứ vô lượng tu các phước trí tâm không nhàm đủ làm thành.

Sáu là do quá khứ vô lượng cúng dường chư Phật giáo hóa chúng sanh làm thành.

Bảy là do quá khứ vô lượng trí huệ phương tiện thanh tịnh đạo làm thành.

Tám là do quá khứ vô lượng thanh tịnh công đức tạng làm thành.

Chín là do quá khứ vô lượng trang nghiêm đạo trí làm thành.

Mười là do quá khứ vô lượng thông đạt pháp nghĩa làm thành.

Vô lượng a tăng kỳ pháp môn viên mãn như vậy làm thành Như Lai.

Chư Phật tử! Ví như Đại Thiên thế giới này, chẳng phải do một duyên, chẳng phải do một sự mà được thành tựu, phải do vô lượng duyên, vô lượng sự mới được thành. Những là nổi giăng mây lớn, tuôn xối mưa lớn, bốn thứ phong luân nổi tiếp làm sở y. Gì là bốn thứ?

Một tên là năng trì, vì hay trì đại thủy

Hai tên là năng tiêu, vì hay tiêu đại thủy

Ba tên là kiến lập, vì kiến lập tất cả xứ sở

Bốn tên là trang nghiêm, vì trang nghiêm phân bố đều thiện xảo.

Như trên đây đều do cộng nghiệp của chúng sanh và thiện căn của chư Bồ Tát phát khởi, làm cho tất cả chúng sanh trong đó đều tùy sở nghi mà được thọ dụng.

Vô lượng nhưn duyên như vậy mới thành Đại Thiên thế giới. Pháp tánh như vậy không có sanh giả, không có tác giả, không có tri giả, không có thành giả, nhưng Đại Thiên thế giới vẫn được thành tựu.

Cũng vậy, Như Lai xuất hiện chẳng phải do một duyên, chẳng phải do một sự mà được thành tựu, phải do vô lượng duyên vô lượng sự mới thành tựu được. Những là từng ở chỗ Phật quá khứ lắng nghe thọ trì đại pháp vân, đại pháp võ. Do đây có thể khởi Như Lai bốn thứ đại trí phong luân:

Một là đại trí phong luân đà la ni niệm trì chẳng quên, vì hay trì tất cả đại pháp vân đại pháp võ của Như Lai.

Hai là đại trí phong luân xuất sanh chỉ quán, vì hay tiêu diệt tất cả phiền não

Ba là đại trí phong luân hồi hướng thiện xảo, vì hay thành tựu tất cả thiện căn.

Bốn là đại trí phong luân xuất sanh ly cấu sai biệt trang nghiêm, vì khiến quá khứ những chúng sanh được hóa độ, thiện căn của họ thanh tịnh, thành tựu sức thiện căn vô lậu của Như Lai.

Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác như vậy, pháp tánh như vậy, vô sanh vô tác mà được thành tựu.

Đây là tướng xuất hiện thứ nhất của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Đại Thiên thế giới lúc sắp thành, mây lớn tuôn mưa gọi là hồng chú. Tất cả phương xứ chẳng thể thọ, chẳng thể trì, chỉ trừ Đại Thiên thế giới lúc sắp thành.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác nổi đại pháp vân, tuôn đại pháp vũ, gọi là thành tựu Như Lai xuất hiện, tất cả hàng Nhị thừa tâm chí hẹp kém không thọ được, không trì được, chỉ trừ sức tâm tương tục của chư đại Bồ Tát.

Đây là tướng xuất hiện thứ hai của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như chúng sanh vì do nghiệp lực, mây lớn tuôn mưa, đến không từ đâu, đi không về đâu.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, do sức thiện căn của chư Bồ Tát, nổi đại pháp vân, tuôn đại pháp vũ, cũng đến không từ đâu, đi chẳng đến đâu.

Đây là tướng xuất hiện thứ ba của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mây lớn tuôn xối mưa lớn. Trong Đại Thiên thế giới tất cả chúng sanh không biết được số. Nếu muốn tính đếm, chỉ luống phát cuồng. Duy có Ma Hê Thủ La, chủ của Đại Thiên thế giới, do sức thiện căn đã tu từ quá khứ, nhãn đến một giọt đều biết rõ cả.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác nổi đại pháp vân, tuôn đại pháp vũ, tất cả chúng sanh, Thanh Văn, Duyên Giác đều không biết được.

Nếu muốn nghĩ lường tâm át cường loạn. Chỉ trừ đại Bồ Tát, chủ của tất cả thế gian, do sức giác huệ đã tu từ quá khứ, nhãn đến một văn một câu nhập vào tâm chúng sanh đều biết rõ cả.

Đây là tướng xuất hiện thứ tư của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác. Đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như lúc mây lớn tuôn mưa, có mây lớn mưa lớn tên là năng diệt, diệt được hỏa tai. Có mây lớn mưa lớn tên là năng khởi, hay khởi đại thủy. Có mây lớn mưa lớn tên là năng chỉ, hay ngăn đại thủy. Có mây lớn mưa lớn tên là năng thành, hay tất cả các báu ma ni. Có mây lớn mưa lớn tên phân biệt, hay phân biệt Tam thiên Đại thiên thế giới.

Cũng vậy, Đức Như Lai xuất hiện nổi đại pháp vân, tuôn đại pháp vũ. Có đại pháp vũ tên là năng diệt, hay diệt tất cả phiền não chúng sanh. Có đại pháp vũ tên là năng khởi, hay khởi tất cả thiện căn của chúng sanh. Có đại pháp vũ tên là năng chỉ, hay ngăn kiến hoặc của tất cả chúng sanh. Có đại pháp vũ tên là năng thành, hay thành tất cả trí huệ pháp bửu. Có đại pháp vũ tên là phân biệt, phân biệt tất cả tâm sở thích của chúng sanh.

Đây là tướng xuất hiện thứ năm của Đức Như Lai, đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mây lớn tuôn nước đồng một vị mà tùy những chỗ mưa có vô lượng sai biệt.

Cũng vậy, Đức Như Lai xuất hiện tuôn đại bi pháp thủy đồng một vị mà tùy sở nghi thuyết pháp có vô lượng sai biệt.

Đây là tướng xuất hiện thứ sáu của Đức Như Lai, đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Đại Thiên thế giới, lúc mới bắt đầu thành, trước hết thành cung điện của trời cõi Sắc, kể đến thành cung điện của trời cõi Dục, kể đến thành chỗ ở của loài người và những loài khác.

Cũng vậy, Đức Như Lai xuất hiện, trước hết khởi những hạnh trí huệ Bồ Tát, kế khởi những hạnh trí huệ Duyên Giác, kế khởi những hạnh trí huệ thiện căn Thanh Văn, kế khởi những hạnh trí huệ thiện căn hữu vi của các chúng sanh khác.

Như mây lớn tuôn nước một vị, vì theo thiện căn của chúng sanh sai khác nên khởi các loại cung điện chẳng đồng.

Đại bi pháp vũ như vị của Như Lai tùy căn khí của chúng sanh mà có sai khác.

Đây là tướng xuất hiện thứ bảy của Đức Như Lai, đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như lúc thế giới ban đầu sắp thành, có đại thủy khởi đầy khắp Đại Thiên thế giới, sanh hoa sen lớn tên là Như Lai xuất hiện công đức bửu trang nghiêm, che khắp trên mặt nước, ánh sáng chiếu tất cả thế giới mười phương. Lúc đó Ma Hê Thủ La và Tịnh Cư Thiên thấy hoa sen đó, liền quyết định biết trong kiếp này có bao nhiêu Đức Phật như vậy xuất thế.

Bấy giờ trong đó có phong luân nổi lên tên là Thiên tịnh quang minh hay làm thành cung điện chư Thiên cõi Sắc. Lại có phong luân tên là Tịnh quang trang nghiêm hay thành cung điện chư Thiên cõi Dục. Lại có phong luân tên là Kiên mật vô năng hoại hay thành những đại và tiểu Luân Vi Sơn cùng Kim Cang Sơn. Lại có phong luân tên là Thắng cao hay thành núi Tu Di. Lại có phong luân tên là Bất động hay thành mười núi lớn là núi Khur Đà la, núi Tiên Nhơn, núi Phục Ma, núi Đại Phục Ma, núi Trì Song, núi Di Dân Đà La, núi Mục Chon Lân Đà, núi Ma Ha Mục Chon Lân Đà, Hương Sơn và Tuyết Sơn. Có phong luân tên là An trụ hay thành đại địa. Có phong luân khởi tên là Trang Nghiêm hay thành cung điện của Địa thiên, Long cung, Càn Thát bà cung. Có phong luân khởi tên là Vô tận tạng hay thành tất cả đại hải trong Đại thiên thế giới. Có phong luân khởi tên là Phổ quang minh tạng hay thành những ma ni bửu trong Đại Thiên thế giới. Có phong luân khởi tên là Kiên cố căn hay thành tất cả Như Ý thọ.

Mây lớn tuôn mưa một thứ nước đồng một vị không có sai khác. Do chúng sanh thiện căn chẳng đồng nên phong luân chẳng đồng. Phong luân sai khác nên thế giới sai khác.

Cũng vậy, Như Lai xuất hiện đầy đủ thiện căn công đức, phóng quang minh đại trí vô thượng tên là trí bất tư nghì chẳng dứt Như Lai chủng, chiếu khắp tất cả thế giới mười phương, thọ Như Lai quán đánh ký cho chư Bồ Tát sẽ thành Chánh Giác xuất hiện ra đời.

Chư Phật tử! Như Lai xuất hiện lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Thanh tịnh ly cấu hay thành Phật trí vô lậu vô tận.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Phổ Chiếu hay thành Trí bất tư nghì Như Lai khắp vào pháp giới.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Trì Phật chủng tánh hay thành Sức chẳng khuynh động của Như Lai.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Hoánh xuất vô năng hoại hay thành Trí vô úy vô hoại của Như Lai.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Nhứt thiết thần thông hay thành Những pháp bất cộng như thiết chủng trí của Như Lai.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Xuất sanh biến hóa hay thành Trí chẳng hư mất của Như Lai

khiến người thấy nghe thân cận sanh thiện căn.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Phổ tùy thuận hay thành Thân trí huệ phước đức của Như Lai, vì tất cả chúng sanh mà làm lợi ích.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Bất khả cứu cánh hay thành Diệu trí thậm thâm của Như Lai, tùy chỗ khai ngộ làm cho Tam bảo chủng vĩnh viễn chẳng đoạn tuyệt.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Chủng chủng trang nghiêm hay thành Thân tướng hảo trang nghiêm của Như Lai, khiến tất cả chúng sanh đều hoan hỷ.

Lại có quang minh đại trí vô thượng tên là Bất khả hoại hay thành Thọ mạng thù thắng vô tận đồng với hư không giới pháp giới của Như Lai.

Chư Phật tử nước một vị đại bi của Như Lai không có phân biệt, vì các chúng sanh sở thích chẳng đồng căn tánh đều khác nên khởi nhiều thứ phong luân sai khác, khiến các Bồ Tát thành tựu pháp Như Lai xuất hiện.

Tất cả Như Lai đồng một thể tánh, trong đại phong luân xuất sanh các thứ trí huệ quang minh.

Chư Phật tử phải biết, Đức Như Lai ở nơi một vị giải thoát, xuất sanh vô lượng bất tư nghi các thứ công đức. Chúng sanh nghĩ rằng đây là thần lực của Như Lai tạo ra.

Chư Phật tử! Đây chẳng phải thần lực của Như Lai tạo ra.

Chư Phật tử! Chẳng bao giờ có nhãn đến một Bồ Tát chẳng ở nơi chỗ Phật từng gieo căn lành mà có thể được ít phần trí huệ của Như Lai. Chỉ do sức oai đức của chư Phật khiến các chúng sanh đủ công đức của Phật. Mà Đức Phật Như Lai không phân biệt, không thành, không hoại, không có tác giả, cũng không có pháp làm.

Đây là tướng xuất hiện thứ tám của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Như y hư không khởi bốn phong luân hay giữ lấy thủy luân: một tên là an trụ, hai tên là thường trụ, ba tên là cứu cánh, bốn tên là kiên cố.

Bốn phong luân này hay giữ lấy thủy luân. Thủy luân hay giữ lấy đại địa cho khỏi tan hư.

Vì thế nên nói địa luân y nơi thủy luân, thủy luân y nơi phong luân, phong luân y nơi hư không, hư không không chỗ y. Dầu không chỗ y mà hư không có thể làm cho Đại Thiên thể giới được an trụ.

Cũng vậy, Như Lai xuất hiện y nơi quang minh vô ngại huệ phát khởi bốn thứ đại trí phong luân của Phật hay giữ lấy thiện căn của tất cả chúng sanh.

Một là đại trí phong luân nhiếp khắp chúng sanh đều làm cho hoan hỷ.

Hai là đại trí phong luân kiến lập chánh pháp khiến các chúng sanh đều sanh ưa thích.

Ba là đại trí phong luân giữ gìn thiện căn của tất cả chúng sanh.

Bốn là đại trí phong luân đủ tất cả phương tiện thông đạt vô lậu giới.

Chư Phật Thế Tôn đại từ cứu hộ tất cả chúng sanh, đại bi độ thoát tất cả chúng sanh, đại từ đại bi lợi ích khắp cả. Nhưng đại từ đại bi y đại phương tiện thiện xảo. Phương tiện thiện xảo y Như Lai xuất hiện. Như Lai xuất hiện y vô ngại huệ quang minh. Vô ngại huệ quang minh không chỗ y.

Đây là tướng xuất hiện thứ chín của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác. Đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Đại Thiên thế giới đã thành tựu rồi, nhiều ích vô lượng chúng sanh. Những loài thủy tộc được lợi ích nơi nước. Lục địa chúng sanh được lợi ích nơi đất liền. Cung điện chúng sanh được lợi ích nơi cung điện. Hư không chúng sanh được lợi ích nơi hư không.

Cũng vậy, Như Lai xuất hiện nhiều thứ lợi ích cho vô lượng chúng sanh. Những là người thấy Phật sanh hoan hỷ thời được lợi ích nơi sự hoan hỷ. Kẻ an trụ nơi tịnh giới thời được lợi ích nơi tịnh giới. Kẻ trụ nơi các thiên định và môn vô lượng thời được lợi ích nơi Thánh xuất thế đại thần thông. Kẻ trụ pháp môn quang minh thời được lợi ích như quả chẳng hoại. Kẻ trụ vô sở hữu quang minh thời được lợi ích tất cả pháp chẳng hoại. Vì thế nên nói rằng Đức Như Lai xuất hiện lợi ích tất cả vô lượng chúng sanh.

Đây là tướng xuất hiện thứ mười của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát biết Như Lai xuất hiện thời biết vô lượng, vì biết thành tựu vô lượng. Thời biết quảng đại, vì biết cùng khắp mười phương. Thời biết không lai khứ, vì biết lia sanh, trụ, diệt. Thời biết vô hành, vô sở hành, vì biết lia tâm ý thức. Thời biết không thân, vì biết như hư không. Thời biết bình đẳng, vì biết tất cả chúng sanh đều vô ngã. Thời biết vô tận, vì biết khắp tất cả cõi vô tận. Thời biết vô thối, vì biết tận hậu tế không đoạn tuyệt. Thời biết vô hoại, vì biết Như Lai trí không có đối đãi. Thời biết vô nhị, vì biết bình đẳng quán sát hữu vi và vô vi. Thời biết tất cả chúng sanh đều được lợi ích, vì bốn nguyện hồi hướng tự tại đầy đủ.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Thập Lực Đại Hùng vô thượng nhưt
 Ví như hư không vô đẳng đẳng
 Cảnh giới quảng đại chẳng lường được
 Công đức thứ nhất siêu thế gian
 Thập Lực công đức vô biên lượng
 Tâm ý tư lương chẳng đến được
 Một pháp môn của Đức Thế Tôn
 Chúng sanh ức kiếp chẳng biết được
 Mười phương quốc độ nghiên làm trần
 Hoặc có tính đếm biết số đó
 Công đức bằng một lông của Phật
 Ngàn muôn ức kiếp không nói được
 Như người cầm thước đo hư không
 Lại có người theo tính số thước
 Biên tế hư không chẳng thể được
 Cảnh giới Như Lai cũng như vậy
 Hoặc có người trong khoảng sát na
 Biết được tâm chúng sanh ba thuở
 Dầu nhiều kiếp bằng số chúng sanh
 Chẳng biết được một niệm của Phật
 Ví như pháp giới khắp tất cả
 Chẳng thấy lấy được, làm tất cả
 Cảnh giới thập lực cũng như vậy
 Khắp tất cả, chẳng phải tất cả
 Chơn như ly vọng hằng tịch tịnh*

Không sanh không diệt khắp tất cả
 Cảnh giới của Phật cũng như vậy
 Thế tánh bình đẳng chẳng tăng giảm
 Như thiết tế mà chẳng phải tế
 Khắp tại tam thế cũng chẳng khắp
 Cảnh giới Như Lai cũng như vậy
 Khắp tại tam thế đều vô ngại
 Pháp tánh không làm không biến đổi
 Dường như hư không vốn thanh tịnh
 Chư Phật tánh tịnh cũng như vậy
 Bốn tánh phi tánh rời có không
 Pháp tánh chẳng ở nơi ngôn luận
 Rời hẳn ngôn thuyết hằng tịch diệt
 Cảnh giới thập lực tánh cũng vậy
 Tất cả văn từ chẳng biện được
 Biết rõ các pháp tánh tịch diệt
 Như chim bay không chẳng có dấu
 Do bốn nguyện lực hiện sắc thân
 Khiến thấy Như Lai đại thần biến
 Có ai muốn biết Phật cảnh giới
 Phải tịnh ý mình như hư không
 Xa lìa vọng tưởng rời chấp lấy
 Khiến tâm hướng đến đều vô ngại
 Vì thế Phật tử phải khéo nghe
 Tôi dùng chút dụ rõ Phật cảnh
 Thập lực công đức chẳng lường được
 Vì ngộ chúng sanh nay lược nói
 Đạo sư đã hiện nơi thân nghiệp
 Ngữ nghiệp, tâm nghiệp các cảnh giới
 Chuyển diệu pháp luân nhập Niết Bàn
 Tất cả căn lành nay tôi nói
 Ví như thế giới mới an lập
 Chẳng phải một duyên mà thành được
 Vô lượng phương tiện nhiều hơn duyên
 Làm thành Đại Thiên thế giới này
 Như Lai xuất hiện cũng như vậy
 Vô lượng công đức mới được thành
 Sát trần tâm niệm còn biết được
 Thập lực sanh hơn chẳng lường được
 Ví như kiếp sơ mây tuôn mưa
 Mà khởi bốn thứ đại phong luân
 Chúng sanh thiện căn Bồ Tát lực
 Thành Đại Thiên này đều an trụ
 Thập lực pháp vân cũng như vậy
 Khởi trí phong luân ý thanh tịnh
 Xưa các chúng sanh đã hồi hướng
 Đạo Sư khiến thành quả vô thương
 Như có mưa to hiệu hồng chú
 Không có nơi nào dung thọ được
 Chỉ trừ thế giới lúc sắp thành
 Hư không thanh tịnh sức gió lớn
 Như Lai xuất hiện cũng như vậy
 Khắp mưa pháp vũ đây pháp giới
 Những kẻ ý liệt không thọ được
 Chỉ trừ tâm thanh tịnh quảng đại
 Ví như trên không tuôn mưa lớn
 Không từ đâu đến không đi đâu

Tác giả, thọ giả cũng đều không
 Như vậy tự nhiên khắp thấm ướt
 Thập lực pháp vũ cũng như vậy
 Không khứ, không lai, không tạo tác
 Bốn hạnh làm như sức Bồ Tát
 Tất cả đại tâm đều nghe lãnh
 Ví như mây to tuôn mưa lớn
 Không ai đếm được số giọt mưa
 Chỉ trừ Ma Hê Thủ La Thiên
 Dù sức công đức đều biết rõ
 Thiện Thệ pháp vũ cũng như vậy
 Tất cả chúng sanh không lường được
 Chỉ trừ đấng Tự Tại thế gian
 Như trong bàn tay xem thấy rõ
 Ví như mây to tuôn mưa lớn
 Hay diệt, hay khởi, cũng hay dứt
 Tất cả trần bửu đều hay thành
 Đại Thiên mọi vật đều sai khác
 Thập lực pháp vũ cũng như vậy
 Diệt ác, khởi lành, dứt kiến chấp
 Báu nhứt thiết trí đều khiến thành
 Chúng sanh sở thích đều sai khác
 Ví như trên không mưa một vị
 Tùy chỗ được mưa đều chẳng đồng
 Tánh của mưa kia không phân biệt
 Nhưng tùy vật khác, tất như vậy
 Như Lai pháp vũ chẳng một khác
 Bình đẳng tịnh tịnh là phân biệt
 Nhưng tùy sở hóa nhiều loại khác
 Tự nhiên vô biên tướng như vậy
 Ví như thế giới lúc mới thành
 Trước thành Sắc giới thiên cung điện
 Kế Dục thiên cung, kế đến người
 Cung Càn thất bà thành sau rốt
 Như Lai xuất hiện cũng như vậy
 Trước khởi vô biên Bồ Tát hạnh
 Kế độ Duyên Giác ưa tịch diệt
 Kế chúng Thanh Văn, đến chúng sanh
 Chư Thiên mới thấy đìem liên hoa
 Vui mừng biết Phật sẽ xuất thế
 Do nước, sức gió khởi thế gian
 Cung điện núi sông đều thành lập
 Như Lai thiện lực đại quang minh
 Khéo thọ ký cho chư Bồ Tát
 Bao nhiêu trí luân thế đều sạch
 Đều hay khai thị các Phật pháp
 Ví như rừng cây nương đất có
 Đất nương nơi nước chẳng tan hư
 Nước nương phong luân, phong nương không
 Mà hư không kia không nương dựa
 Tất cả Phật pháp nương từ bi
 Từ bi lại nương phương tiện lập
 Phương tiện nương trí, trí nương huệ
 Thân vô ngại huệ không chỗ nương
 Ví như thế giới đã thành lập
 Tất cả chúng sanh được lợi ích
 Loài ở đất, ở nước, hư không

*Hai chân, bốn chân đều được lợi
 Pháp Vương xuất hiện cũng như vậy
 Tất cả chúng sanh đều được nhờ
 Nếu có thấy nghe và thân cận
 Đều khiến trừ diệt những hoặc não
 Như Lai xuất hiện pháp vô biên
 Thế gian mê lầm chẳng biết được
 Vì muốn khai ngộ những hàm thức
 Trong không ví dụ mà nó dụ*

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải như thế nào mà thấy thân của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác?

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải ở vô lượng xứ mà thấy thân Như Lai. Vì chư đại Bồ Tát chẳng nên ở một pháp, một sự, một thân, một quốc độ, một chúng sanh mà thấy Như Lai.

Ví như hư không đến khắp tất cả chỗ sắc phi sắc, chẳng phải đến chẳng phải chẳng đến. Vì hư không chẳng có thân.

Cũng vậy, thân Như Lai khắp tất cả chỗ, khắp tất cả chúng sanh, khắp tất cả pháp, khắp tất cả quốc độ, chẳng phải đến chẳng phải chẳng đến. Vì thân Như Lai là không có thân. Vì chúng sanh mà thị hiện thân Phật.

Đây là tướng thứ nhất của thân Như Lai. Chư Đại Bồ Tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như hư không rộng rãi chẳng phải sắc mà hay hiển hiện tất cả sắc. Nhưng hư không kia không có phân biệt cũng không hý luận.

Thân của Như Lai cũng vậy. Vì do trí quang minh khắp chiếu sáng làm cho tất cả chúng sanh, thế gian, xuất thế gian, các nghiệp thiện căn đều được thành tựu. Nhưng thân Như Lai không có phân biệt cũng không hý luận. Vì từ xưa đến nay, tất cả chấp trước, tất cả hý luận đều đã dứt hẳn.

Đây là tướng thứ hai của thân Như Lai. Chư Đại Bồ Tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mặt nhật mọc lên, vô lượng chúng sanh ở Diêm Phù Đề được lợi ích. Những là phá tối làm sáng, biến ướt thành khô, sanh trưởng cỏ cây, thành thực lúa mạ, chói suốt hư không, hoa sen nở xoè, người đi thấy đường, kẻ ở nhà xong công việc. Vì mặt nhật khắp phóng vô lượng quang minh.

Như Lai trí nhật cũng như vậy, dùng vô lượng sự khắp lợi ích chúng sanh. Những là diệt ác sanh lành, phá ngu làm trí, đại từ cứu hộ, đại bi độ thoát, làm cho họ tăng trưởng căn, lực, giác phần, khiến sanh lòng tin sâu chắc, bỏ lìa tâm ô trược, khiến kẻ thấy nghe chẳng hư nhon quả, khiến được thiên nhãn thấy chỗ thọ sanh sau khi chết, khiến tâm vô ngại chẳng hư căn lành, khiến trí tỏ sáng mau nở giác hoa, khiến họ phát tâm thành tựu bốn hạnh. Vì thân mặt nhật trí huệ quảng đại của Như Lai phóng vô lượng quang minh chiếu sáng khắp nơi.

Đây là tướng thứ ba của thân Như Lai, chư đại Bồ Tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mặt nhật mọc lên, trước hết chiếu những núi lớn như núi Tu Di v.v... , kế chiếu hắc sơn, kế chiếu cao nguyên, sau rốt chiếu khắp đại địa. Mặt nhật chẳng nghĩ rằng ta trước chiếu đây rồi sau sẽ chiếu nơi kia. Chỉ do núi và mặt đất có cao và thấp nên chiếu có trước và sau.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy. Thành tựu vô biên pháp giới trí luân, thường phóng vô ngại trí huệ quang minh. Trước chiếu chư đại Bồ Tát, kế chiếu Duyên Giác, kế chiếu Thanh Văn, kế chiếu chúng sanh có thiện căn quyết định, tùy theo tâm khí của họ mà thị hiện trí quảng đại, sau rốt chiếu khắp tất cả chúng sanh, nhân đến kẻ tà định cũng chiếu đến để làm nhơn duyên lợi ích thưở vị lai khiến họ được thành thực.

Nhưng Đức Như Lai Đại Trí Nhứt Quang Bồ Tát đại hạnh, nhân đến sau rốt sẽ chiếu tà định chúng sanh. Chỉ phóng trí quang bình đẳng chiếu khắp, vô ngại, vô chướng, vô phân biệt. Chư Phật tử! Ví như mặt nhứt, mặt nguyệt, tùy thời xuất hiện, núi lớn, hang tối chiếu khắp không riêng tư.

Như Lai trí huệ cũng như vậy, chiếu khắp tất cả không có phân biệt. Tùy theo chúng sanh căn khí, sở thích không đồng mà trí huệ quang minh có nhiều thứ khác nhau.

Đây là tướng thứ tư của thân Như Lai, Đại Bồ Tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, Chư Phật tử! Ví như mặt nhứt mọc lên, những kẻ sanh manh vì không nhân căn nên trọn không thấy. Dầu không thấy, nhưng vẫn được ánh sáng mặt nhứt làm lợi ích. Vì do mặt nhứt mà biết thời tiết ngày đêm, thọ dụng các thứ y phục, ẩm thực, khiến thân mạnh khỏe khỏi tật bệnh.

Như Lai trí nhứt cũng như vậy. Những kẻ không tin, không hiểu, phá giới, phá kiến tà mạng sanh sống, vì không tín nhân nên chẳng thấy chư Phật trí huệ. Dầu không thấy, nhưng vẫn được sự lợi ích nơi trí huệ của Phật. Vì do oai lực của Phật làm cho những chúng sanh đó, các sự khổ nơi thân và những phiền não nhơn khổ vị lai đều được tiêu diệt.

Chư Phật tử! Đức Như Lai có quang minh tên là tích tập tất cả công đức. Có quang minh tên là chiếu khắp tất cả. Có quang minh tên là thanh tịnh tự tại chiếu. Có quang minh tên là xuất đại diệu âm. Có quang minh tên là hiểu khắp tất cả ngữ ngôn khiến sanh hoan hỷ. Có quang minh tên là thị hiện cảnh giới tự tại dứt hẳn tất cả nghi ngờ. Có quang minh tên là trí vô trụ tự tại chiếu khắp. Có quang minh tên là trí tự tại dứt hẳn tất cả hý luận. Có quang minh tên là tùy sở nghi xuất diệu âm. Có quang minh tên là xuất âm thanh tự tại thanh tịnh trang nghiêm quốc độ thành thực chúng sanh.

Chư Phật tử! Mỗi lỗ lông của Đức Như Lai phóng ra ngàn thứ quang minh như vậy. Năm trăm quang minh chiếu khắp hạ phương, năm trăm quang minh chiếu khắp thượng phương các chúng Bồ Tát ở chỗ chư Phật trong tất cả cõi. Những Bồ Tát đó thấy quang minh này đồng thời đều được cảnh giới Như Lai: mười đầu, mười mắt, mười tai, mười mũi, mười lưỡi, mười thân, mười tay, mười chân, mười địa, mười trí đều thanh tịnh tất cả. Chư Bồ Tát đó trước đã thành tựu những xứ, những địa, khi thấy quang minh này thời lại thanh tịnh hơn, tất cả thiện căn thảy đều thành thực, hướng đến nhứt thiết trí. Hạng trụ ở Nhị thừa thời diệt tất cả phiền não. Ngoài ra một phần sanh manh chúng sanh, nhờ quang minh này, thân đã an lạc nên tâm họ cũng thanh tịnh nhu nhuyễn điều phục kham tu niệm trí. Các chúng sanh nơi ác đạo: địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh đều được khoái lạc giải thoát những khổ, khi mạng chung đều được sanh lên cõi trời hoặc nhơn gian.

Chư Phật tử! Những chúng sanh đó chẳng biết do nhơn duyên gì, do thần lực nào mà sanh về đây. Hàng sanh manh kia nghĩ rằng ta là Phạm Thiên, ta là Phạm Hoá. Bấy giờ Đức Như Lai trụ trong phổ tự tại tam muội, phát ra sáu mươi thứ diệu âm mà bảo họ rằng các người, chẳng phải là Phạm Thiên, Phạm Hoá, cũng chẳng phải là Đế Thích, Hộ Thế làm ra, mà đều do thần lực của Như Lai. Những chúng sanh đó nghe lời trên đây liền đều được biết đời trước và đều rất hoan hỷ. Vì tâm hoan hỷ nên tự nhiên hiện ra mây hoa ưu đàm, mây hương, mây âm nhạc, mây y phục, mây lọng, mây tràng, mây phan, mây hương bột, mây châu báu, tràng sư tử lâu các bán nguyệt, mây ca ngâm khen ngợi, mây những đồ trang nghiêm, đều cúng dường Đức Như Lai với lòng tôn trọng. Vì những chúng sanh đó được tịnh nhân. Đức

Như Lai thọ ký Vô thượng Bồ Đề cho họ.

Chư Phật tử! Như Lai trí nhựt lợi ích cho hàng sanh manh chúng sanh như vậy, làm cho họ được thiện căn thành thực đầy đủ.

Đây là tướng thứ năm của thân Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như mặt nguyệt có bốn pháp kỳ đặc vị tăng hữu:

Một là che chói quang minh của tất cả tinh tú.

Hai là theo dõi thời gian mà hiện tròn khuyết.

Ba là trong nước đứng trong ở đại địa đều hiện bóng cả.

Bốn là tất cả người thấy mặt nguyệt đều đối trước mắt họ, mà nguyệt luân không phân biệt không hý luận.

Chư Phật tử! Thân của Như Lai cũng vậy, có bốn pháp kỳ đặc vị tăng hữu:

Một là che chói tất cả hàng Thanh Văn, Duyên Giác, những chúng hữu học, vô học.

Hai là tùy theo sở nghi mà thị hiện thọ mạng dài vẫn chẳng đồng, nhưng thân Như Lai không tăng giảm.

Ba là trong căn khí Bồ Đề chúng sanh tâm tịnh nơi tất cả thế giới đều hiện bóng trong đó.

Bốn là tất cả chúng sanh có ai thấy Như Lai đều cho rằng Đức Như Lai chỉ hiện trước tôi. Như Lai theo sở thích của họ mà thuyết pháp, theo địa vị của họ khiến được giải thoát, theo chỗ đáng độ khiến thấy thân Phật. Nhưng thân Như Lai vẫn không phân biệt không hý luận. Những điều lợi ích làm ra đều được rất rảo.

Đây là tướng thứ sáu của thân Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Đại Phạm Thiên Vương dùng chút phương tiện hiện thân khắp Đại Thiên thế giới. Tất cả chúng sanh đều thấy Đại Phạm Vương hiện ở trước mình. Nhưng Đại Phạm Vương này chẳng phân thân, cũng không các thứ thân.

Cũng vậy, chư Phật Như Lai không có phân biệt không hý luận, cũng chẳng phân thân, không các thứ thân. Nhưng tùy sở thích của tất cả chúng sanh mà thị hiện Phật thân, cũng vẫn chẳng nghĩ rằng hiện ngần ấy thân.

Đây là tướng thứ bảy của thân Như Lai, chư đại Bồ Tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như y vương khéo biết các thứ thuốc và những chú luận, đều dùng được tất cả những thứ thuốc có ở Diêm Phù Đề. Lại do năng lực của những thiện căn đời trước và sức đại minh chú làm phương tiện, nên chúng sanh được thấy y vương đều được lành mạnh. Y vương này biết mạng sắp chết, nghĩ rằng sau khi ta chết, tất cả chúng sanh không nơi nương dựa. Nay ta phải nên vì họ mà hiện phương tiện. Lúc đó y vương chế thuốc thoa thân mình dùng sức minh chú gia trì, nên dầu đã chết mà thân chẳng rã, chẳng héo, chẳng khô, cử chỉ nhìn nghe không khác lúc còn sống, phàm có chữa trị đều được lành mạnh.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác vô thượng y vương trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp tu luyện pháp được đã được thành tựu, tu học tất cả phương tiện thiện xảo đại minh chú lực đều được viên mãn đến bờ bến. Khéo trừ diệt được tất cả bệnh phiền não của chúng sanh, và trụ thọ mạng trải qua vô lượng kiếp. Thân Phật thanh tịnh không tư lự, không động dụng, tất cả Phật sự không hề thôi nghỉ. Chúng sanh được thấy, các bệnh phiền não đều được tiêu diệt.

Đây là tướng thứ tám của thân Như Lai, chư đại Bồ Tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như đại hải có châu đại ma ni tên là Tạng Tỳ lô giá na hạp tất cả quang minh. Nếu có chúng sanh nào chạm phải quang minh của châu này thời đồng một màu với bờu châu. Nếu ai được thấy châu này thời mất được thanh tịnh. Tùy quang minh này chiếu đến chỗ nào thời mưa ma ni bờu tên là an lạc, làm cho chúng sanh khỏi khổ và được vừa ý.

Chư Phật tử! Thân của chư Như Lai cũng như vậy, là đại bờu tụ, là tạng đại trí huệ tất cả công đức. Nếu có chúng sanh nào chạm phải quang minh của thân Phật thời đồng màu với thân Phật. Nếu ai được thấy thân Phật thời được pháp nhãn thanh tịnh. Tùy chỗ nào mà quang minh của thân Phật chiếu đến đều làm cho các chúng sanh khỏi khổ bần cùng, nhần đến đây đủ sự vui Phật Bồ Đề.

Chư Phật tử! Như Lai pháp thân không phân biệt, cũng không hý luận mà hay vì khắp tất cả chúng sanh làm Phật sự lớn.

Đây là tướng thứ chín của thân Như Lai, chư đại Bồ Tát phải thấy như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như đại hải có đại như ý ma ni bờu vương tên là tạng trang nghiêm tất cả thế gian. Thành tựu đầy đủ trăm vạn công đức. Tùy bờu vương này ở chỗ nào thời làm cho các chúng sanh tai hoạn tiêu trừ sở nguyện đầy đủ. Nhưng chẳng phải chúng sanh ít phước mà được thấy như ý bờu vương này.

Cũng vậy, thân Như Lai tên là hay làm cho tất cả chúng sanh đều được hoan hỷ. Nếu có ai thấy thân Như Lai, nghe danh hiệu Như Lai, khen công Đức Như Lai thời đều làm cho thoát hẳn khổ hoạn sanh tử. Giả sử tất cả thế giới tất cả chúng sanh đồng thời chuyên tâm muốn thấy Đức Như Lai, đều làm cho được thấy, sở nguyện được đầy đủ.

Chư Phật tử! Chẳng phải chúng sanh ít phước đức mà thấy được thân Như Lai, chỉ trừ thần lực tự tại của Phật gia hộ cho kẻ đáng được điều phục. Nếu có chúng sanh nhơn thấy thân Phật bèn gieo căn lành nhần đến thành thực, vì thành thực nên mới khiến thấy thân Như Lai.

Đây là tướng thứ mười của thân Như Lai, chư đại Bồ Tát phải thấy như vậy. Do vì tâm vô lượng khắp mười phương vậy. Vì sở hành vô ngại như hư không vậy. Vì vào khắp pháp giới vậy. Vì trụ chơn thiết tế vậy. Vì vô sanh vô diệt vậy. Vì bình đẳng trụ tam thế vậy. Vì lìa hẳn tất cả phân biệt vậy. Vì an trụ thế nguyện tốt hết thảy vị lai vậy. Vì nghiêm tịnh tất cả thế giới vậy. Vì trang nghiêm mỗi mỗi thân Phật vậy.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Ví như hư không khắp mười phương
Hoặc sắc phi sắc, hữu phi sắc
Tam thế chúng sanh: thân, quốc độ
Ở khắp không biên tế như vậy
Cũng thế, chơn thân của chư Phật
Tất cả pháp giới đều khắp cả*

Chẳng thể thấy được, chẳng lấy được
 Vì độ chúng sanh mà hiện thân
 Ví như hư không chẳng lấy được
 Khiến khắp chúng sanh tạo những nghiệp
 Hư không chẳng nghĩ: ta làm gì?
 Ta làm thế nào, làm vì ai?
 Thân nghiệp của Phật cũng như vậy
 Khiến khắp quần sanh tu pháp lành
 Như Lai chưa từng có phân biệt
 Rằng ta làm những việc nơi kia
 Ví như mặt nhật mọc thế gian
 Ánh sáng phá tắt cả tối tăm
 Núi, cây, ao sen, đất, các vật
 Tất cả mọi loài đều lợi ích
 Chư Phật xuất hiện cũng như vậy
 Sanh trưởng hạnh lành cho nhơn thiên
 Trừ hẳn si tối được trí sáng
 Hằng thọ tôn vinh tất cả vui
 Ví như mặt nhật lúc xuất hiện
 Trước chiếu núi cao kể các núi
 Sau chiếu cao nguyên và đại địa
 Mà mặt nhật vẫn không phân biệt
 Thiện Thế quang minh cũng như vậy
 Trước chiếu Bồ Tát, kể Duyên Giác
 Sau chiếu Thanh Văn và chúng sanh
 Mà Phật bốn lai không động niệm
 Như sanh manh chẳng thấy mặt trời
 Ánh sáng cũng lợi ích cho họ
 Khiến biết thời tiết thọ uống ăn
 Lià hẳn tai hoạn thân an ổn
 Bất tín chúng sanh chẳng thấy Phật
 Phật cũng vì họ làm lợi ích
 Nghe danh nhân đến chạm quang minh
 Nhơn đây nhân đến được Bồ Đề
 Ví như tịnh nguyệt tại hư không
 Hay chói tinh tú, hiện tròn khuyết
 Tất cả nước trong đều hiện hình
 Ai cũng xem thấy ở trước mình
 Như Lai quang minh cũng như vậy
 Hay che Nhị thừa, hiện lâu mau
 Hiện khắp trong tâm của nhơn thiên
 Ai ai cũng nói Phật trước mình
 Thí như Phạm Vương ở cung mình
 Hiện khắp nơi trong cõi Đại Thiên
 Tất cả nhơn thiên đều được thấy
 Thiết chẳng phân thân đến nơi kia
 Chư Phật hiện thân cũng như vậy
 Tất cả mười phương đều khắp cả
 Thân Phật vô số chẳng kể được
 Cũng chẳng phân thân chẳng phân biệt
 Như có Y Vương giỏi phương thuật
 Nếu ai được thấy bịnh đều lành
 Y Vương dầu chết, thuốc thoa thân
 Khiến thân hành động như lúc sống
 Vô thượng Y Vương cũng như vậy
 Đầy đủ phương tiện như thiết trí
 Do diệu hạnh xưa hiện Phật thân

*Chúng sanh được thấy phiền não diệt
 Ví như trong biển có bửu vương
 Khắp pháp vô lượng những quang minh
 Chúng sanh chạm đến đồng màu bửu
 Nếu ai được thấy, mắt thanh tịnh
 Vô thượng Y Vương cũng như vậy
 Chạm quang minh Phật tất đồng màu
 Nếu ai được thấy thành ngũ nhãn
 Phá những mê tối trụ Phật địa
 Ví như ma ni như ý bửu
 Tùy có người cầu đều đầy đủ
 Chúng sanh kém phước chẳng thấy được
 Chẳng phải bửu vương có phân biệt
 Thiện Thệ Bửu Vương cũng như vậy
 Người cầu đều toại theo sở thích
 Chúng sanh không tin chẳng thấy Phật
 Chẳng phải Thiện Thệ quên bỏ họ.*

(1) Bảy giờ Phổ Hiền đại Bồ Tát lại nói với chư Bồ Tát:

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết như thế nào về âm thanh của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác?

Đại Bồ Tát phải biết âm thanh của Đức Như Lai là đến khắp tất cả, khắp đến vô lượng âm thanh.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai, tùy tâm sở thích của thính giả đều làm cho họ hoan hỷ, vì thuyết pháp minh liễu.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai, tùy tín giải của thính giả đều làm cho họ hoan hỷ, vì tâm được thanh lương.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai giáo hóa chẳng lỗi thời, vì người đáng được nghe thời đều được nghe.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không sanh diệt, vì như vang ứng tiếng.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không chủ, vì do tu tập tất cả công hạnh phát khởi.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai rất sâu, vì khó lường được.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không tà vạy, vì do pháp giới phát sanh.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không đoạn tuyệt, vì vào khắp pháp giới.

Phải biết âm thanh của Đức Như Lai không biến đổi, vì đã đến nơi rốt ráo.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết âm thanh của Đức Như Lai chẳng phải lượng, chẳng phải vô lượng, chẳng phải chủ, chẳng phải không chủ, chẳng phải thị giáo, chẳng phải không thị giáo.

Ví như thế giới lúc sắp hoại, không chủ không làm, tự nhiên phát ra bốn thứ âm thanh:

Một là âm thanh nói: “Mọi người nên biết Sơ thiên an lạc, rời những lỗi dục nhiễm vượt khỏi cõi dục”. Chúng sanh nghe rồi tự nhiên được thành tựu Sơ thiên, bỏ thân cõi dục sanh lên Phạm Thiên.

Hai là âm thanh nói: “Mọi người nên biết Nhị thiên an lạc không giác không quán vượt hơn Phạm Thiên”. Chúng sanh nghe xong tự nhiên được thành tựu Nhị thiên, bỏ thân Phạm Thiên sanh lên Quang Âm Thiên.

Ba là âm thanh nói: “Mọi người nên biết Tam thiên an lạc không lỗi lầm vượt hơn Quang Âm Thiên”. Chúng sanh nghe xong tự nhiên được thành tựu Tam thiên, bỏ thân Quang Âm Thiên sanh lên Biến Tịnh Thiên.

Bốn là âm thanh nói: “Mọi người nên biết Tứ thiên tịch tịnh hơn Biến Tịnh Thiên”. Chúng sanh nghe xong tự nhiên được thành tựu Tứ thiên, bỏ Biến Tịnh Thiên sanh lên Quảng Quả Thiên.

Bốn thứ âm thanh trên đây không chủ không làm, chỉ do sức thiện nghiệp của chúng sanh mà phát sanh.

Cũng vậy âm thanh của Đức Như Lai, không chủ không làm, không có phân biệt, chẳng phải nhập chẳng phải xuất, chỉ từ pháp lực công đức của Như Lai phát sanh bốn thứ âm thanh quảng đại:

Một là âm thanh nói: “Đại chúng nên biết tất cả hành pháp đều là khổ. Những là địa ngục là khổ, súc sanh là khổ, ngã quý là khổ, không phước đức là khổ, chấp ngã ngã sở là khổ, tạo những ác hạnh là khổ. Muốn sanh cõi trời hay nhơn gian phải gieo căn lành sanh trong nhơn thiên rời khỏi các chỗ nạn”. Chúng sanh nghe xong bỏ lìa điên đảo tu những hạnh lành, rời khỏi những chỗ nạn mà sanh trong nhơn thiên.

Hai là âm thanh nói: “Đại chúng nên biết tất cả hành pháp tràn đầy những khổ như hòn sắt nóng, hành pháp vô thường là pháp diệt mất. Niết Bàn tịch tịnh vô vi an lạc lìa xa khổ khổ, tiêu sạch nhiệt nã”. Chúng sanh nghe xong siêng tu pháp lành, nơi Thanh Văn thừa được tùy thuận âm thanh này.

Ba là âm thanh nói: “Đại chúng nên biết Thanh Văn thừa do lời người khác mà được tỏ ngộ, trí huệ hẹp kém. lại có Độc Giác thừa tỏ ngộ chẳng do thầy, đại chúng nên học”. Những người thích thắng đạo nghe lời này xong liền bỏ Thanh Văn thừa mà tu Độc Giác thừa.

Bốn là âm thanh nói: “Đại chúng nên biết hơn hàng Nhị thừa còn có thắng đạo gọi là Đại thừa, là chỗ tu hành của Bồ Tát thuận sáu môn Ba la mật, chẳng dứt hạnh Bồ Tát, chẳng bỏ tâm Bồ Đề, ở vô lượng sanh tử mà chẳng mỗi nhàm, hơn hàng Nhị thừa, gọi là Đại thừa, là Đệ nhất thừa, là Thắng thừa, là Tối thắng thừa, là Thượng thừa, là Vô thượng thừa, là thừa lợi ích tất cả chúng sanh”. Nếu có chúng sanh nào lòng tin hiểu rộng lớn, căn khí mạnh mẽ, đời trước gieo căn lành, được thân lực của Đức Như Lai gia hộ, có chí nguyện thù thắng mong cầu Phật quả, nghe lời này xong liền phát tâm Bồ Đề.

Chư Phật tử! Âm thanh của Đức Như Lai, chẳng từ thân phát ra, chẳng từ tâm phát ra mà có thể lợi ích vô lượng chúng sanh.

Đây là tướng thứ nhất của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như vang, do hang núi và âm thanh mà phát ra không có hình trạng, chẳng ngó thấy được, cũng không phân biệt mà có thể theo dõi tất cả ngữ ngôn.

Cũng vậy, âm thanh của Đức Như Lai không có hình trạng, chẳng thấy được, chẳng phải có phương sở, chẳng phải không phương sở, chỉ tùy nơi duyên dục giải của chúng sanh mà phát ra. tánh âm thanh này rất rảo, không nói không bày, chẳng tuyên thuyết được.

Đây là tướng thứ hai của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như chư Thiên có pháp cổ lớn tên là giác ngộ. Lúc chư Thiên Tử nếu ham vui phóng dật, thời pháp cổ nơi hư không phát ra tiếng bảo chư Thiên Tử đó rằng: “Chư Thiên Tử nên biết tất cả dục lạc thấy đều vô thường hư vọng điên đảo gây lạt đã biến hoại, chỉ kẻ cuồng ngu mới tham luyến. Chư Thiên Tử chớ phóng dật, nếu phóng dật sau sẽ đọa ác thú ăn năn đã muộn”. Chư Thiên Tử nghe âm thanh này lòng rất kinh hãi, liền bỏ những sự dục lạc trong Thiên cung, cùng nhau đến chỗ Thiên Vương cầu pháp tu hành.

Tiếng của thiên cổ không chủ không làm, không khởi không diệt mà có thể lợi ích vô lượng chúng sanh.

Phải biết Đức Như Lai cũng như vậy. Vì muốn giác ngộ chúng sanh phóng dật mà phát ra vô lượng diệu pháp âm thanh. Những là tiếng vô trước, tiếng chẳng phóng dật, tiếng vô thường, tiếng khổ, tiếng vô ngã, tiếng bất tịnh, tiếng tịch diệt, tiếng Niết Bàn, tiếng vô lượng tự nhiên trí, tiếng Bồ Tát hạnh bất khả hoại, tiếng trí địa vô công dụng của Như Lai đến tất cả chỗ. Dùng âm thanh này khắp trong pháp giới để khai ngộ.

Vô số chúng sanh được nghe âm thanh này đều rất hoan hỷ siêng tu pháp lành. Đều ở nơi tự thừa mà cầu xuất ly. Những là hoặc tu Thanh Văn thừa, hoặc tu Độc Giác thừa, hoặc tu Bồ Tát vô thượng Đại thừa. nhưng âm thanh của Như Lai vẫn không trụ phương sở, không có ngôn thuyết.

Đây là tướng thứ ba của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Tự Tại Thiên Vương có thiên thể nữ tên là Thiện Khẩu. Nơi miệng Thiên nữ này phát ra một âm thanh hay hòa cùng với trăm ngàn thứ nhạc, trong mỗi thứ nhạc lại có trăm ngàn âm thanh sai khác.

Chư Phật tử! Thiên nữ Thiện Khẩu từ nơi miệng phát ra một âm thanh mà thành vô lượng âm thanh như vậy.

Phải biết Đức Như Lai cũng thế, từ trong một âm thanh phát ra vô lượng âm thanh, tùy theo tâm sở thích sai khác của chúng sanh đều đến khắp, đều làm cho hiểu.

Đây là tướng thứ tư của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Đại Phạm Thiên Vương trụ nơi Phạm cung xuất Phạm âm thanh, tất cả Phạm chúng đều đều được nghe, mà âm thanh đó chẳng ra ngoài Phạm chúng. Chư Phạm chúng mỗi đều tự nghĩ Đại Phạm Thiên Vương riêng nói với tôi.

Diệu âm của đức Như Lai cũng như vậy, chúng hội trong đạo tràng đều được nghe, mà âm thanh đó chẳng ra ngoài chúng hội. Vì người căn chưa thành thực thời chẳng nên nghe. Những người được nghe, mỗi mỗi đều tự nghĩ: Đức Như Lai Thế Tôn riêng vì tôi mà nói.

Chư Phật tử! Âm thanh của Đức Như Lai không xuất không trụ, mà có thể thành tựu tất cả Phật sự.

Đây là tướng thứ năm của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như nước đồng một vị, tùy đồ đựng khác nhau nên nước cũng sai khác. Nước không lo nghĩ cũng không phân biệt.

Cũng vậy, ngôn âm của Đức Như Lai chỉ có một vị giải thoát. Tùy theo tâm sai khác của chúng sanh nên có vô lượng sai khác. Nhưng vẫn không niệm lự cũng không phân biệt.

Đây là tướng thứ sáu của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như A Na Bà Đạt Đa Long Vương nổi mây dày mưa khắp Diêm Phù Đề. Cây trái lúa mạ đều được sanh trưởng, sông rạch ao suối đều tràn đầy. Nước mực này chẳng từ thân Long Vương chảy ra, mà có thể thành tựu những việc lợi ích như trên.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác nổi mây đại bi khắp mười phương cõi, khắp rưới pháp cam lồ vô thượng, khiến chúng sanh đều hoan hỷ, thêm lớn pháp lành, viên mãn các thừa.

Âm thanh của Như Lai chẳng từ ngoài lại, chẳng từ trong ra, mà có thể lợi ích tất cả chúng sanh.

Đây là tướng thứ bảy của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Ma Na Tư Long Vương muốn làm mưa nhưng chưa tiện mưa liền. Trước kéo mây trùm khắp hư không ngưng đình bảy ngày, chờ các chúng sanh làm việc xong, vì đại Long Vương đó có tâm từ bi chẳng muốn chúng sanh bị nhiễu loạn. Quá bảy ngày Long Vương mới mưa nhỏ thấm ướt cả đại địa.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác sắp ban pháp vũ nhưng chưa tiện ban liền, trước nổi pháp vân thành thực chúng sanh, vì muốn lòng họ chẳng kinh sợ. Chờ lúc họ đã thành thực mới ban pháp vũ cam lồ, diễn nói pháp lành thậm thâm vi diệu, lần lần làm cho họ đầy đủ pháp vị vô thượng nhưt thiết chủng trí của Như Lai.

Đây là tướng thứ tám của âm thanh Như Lai chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như trong biển có đại Long Vương tên là Đại Trang Nghiem, lúc ở trong đại hải tuôn mưa, hoặc mưa mười thứ trang nghiem, hoặc trăm, hoặc ngàn, hoặc trăm ngàn thứ trang nghiem nước vẫn không sai khác chỉ do sức bất tư nghì của Long Vương khiến những thứ trang nghiem nhân đến có trăm ngàn vô lượng thứ sai khác.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác lúc vì chúng sanh thuyết pháp, hoặc dùng mười thứ âm thanh để thuyết, hoặc dùng trăm ngàn, hoặc dùng tám vạn bốn ngàn âm thanh để nói tám vạn bốn ngàn hạnh. Nhân đến hoặc dùng vô lượng trăm ngàn ức na do tha âm thanh thuyết pháp sai khác, làm cho người nghe đều sanh lòng vui mừng. Âm thanh của Như Lai vẫn không phân biệt, chỉ do chư Phật nơi thậm thâm pháp giới viên mãn thanh tịnh hay tùy theo sở nghi của căn khí chúng sanh mà phát ra nhiều thứ ngôn âm đều làm cho hoan hỷ cả.

Đây là tướng thứ chín của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Ta Kiệt La Long Vương muốn hiện sức đại tự tại làm lợi ích chúng sanh đều khiến vui mừng, từ tứ châu thiên hạ nhân đến Tha Hóa Tự Tại Thiên, nổi lưới đại vân giăng khắp mọi nơi, đại vân có vô lượng sắc tướng sai khác: hoặc màu sáng chói như vàng diêm phù đàn, như tỳ lưu ly, như bạch ngân, như pha lê, như mã não, như xích chơn châu, như nước trong sạch, như các thứ đồ trang nghiem, hoặc màu sáng chói như mâu tát la, như trắng tạng, như vô lượng hương, như vô cầu y. Mây lớn đã giăng khắp rồi phát ra nhiều thứ điện quang đủ màu. Mây màu vàng diêm phù đàn phát ra điện quang màu lưu ly, mây màu lưu ly phát ra điện quang màu vàng, mây màu pha lê phát ra điện quang màu bạch ngân, mây màu bạch ngân phát ra điện quang màu pha lê, nhân đến mây màu nước trong phát ra điện quang màu các thứ đồ trang nghiem, mây màu các thứ đồ trang nghiem phát ra điện quang màu nước trong, mây nhiều màu phát ra điện quang một màu, mây một màu phát ra điện quang nhiều màu.

Lại trong mây lớn phát ra các thứ tiếng sấm tùy sở thích của chúng sanh đều làm cho họ hoan hỷ. Những là tiếng sấm như ca ngâm của Thiên nữ, hoặc như tiếng thiên nhạc, hoặc như tiếng ca ngâm của Long nữ, hoặc như tiếng ca ngâm của Càn thất bà nữ, hoặc như tiếng ca ngâm của Khẩn na la nữ, hoặc như tiếng đại địa chấn động, hoặc như tiếng hải triều, hoặc như tiếng gầm hét của thú vương, hoặc như tiếng chim hót lãnh lót, và vô lượng thứ tiếng khác.

Đã nổi sấm rồi tiếp nổi gió mát làm cho lòng chúng sanh hoan hỷ rồi sau mới tuôn nhiều thứ mưa, làm lợi ích an lạc vô lượng chúng sanh. Từ Tha Hoá Thiên đến đại địa, ở tất cả chỗ mưa chẳng đồng nhau. Ở trong đại hải thời mưa nước trong mát tên là Vô đoạn tuyết. Ở Tha Hóa Thiên thời mưa các thứ nhạc âm như tiêu, sáo v.v... tên là Mỹ Diệu. Ở Hóa Lạc Thiên thời mưa đại ma ni bửu tên là Phóng đại quang minh. Ở Đâu Suất Thiên thời mưa đồ đại trang nghiêm tên là Thủy kế. Ở Dạ Ma Thiên thời mưa hoa đẹp lớn tên là Chủng chủng trang nghiêm cụ. Ở Tam Thập Tam Thiên thời mưa những diệu hương tên là Duyệt ý. Ở trời Tứ Thiên Vương thời mưa thiên bửu y tên là Phú cái. Ở cung Long Vương thời mưa xích chơn châu tên là Dũng xuất quang minh. Ở cung A Tu La thời mưa những vũ khí tên là Hàng phục oán địch. Ở châu Bắc Uất Đôn Việt thời mưa các thứ hoa tên là Khai phu. Ba châu kia cũng mưa như vậy, tùy theo mỗi xứ mà mưa chẳng đồng.

Dầu Ta Kiệt La Long Vương tâm bình đẳng không có bỉ thử, chỉ do chúng sanh thiện căn có khác mà mưa có sai biệt.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác vô thượng Pháp Vương muốn đem chánh pháp giáo hoá chúng sanh, trước giảng thân vân che khắp pháp giới, tùy theo sở thích của chúng sanh mà hiện thân chẳng đồng: Hoặc vì chúng sanh mà hiện thân, hoặc hiện hóa thân, hoặc hiện lực trì thân, hoặc hiện sắc thân, hoặc hiện tướng hảo thân, hoặc hiện phước đức thân, hoặc hiện trí huệ thân, hoặc hiện thân đủ năng lực bất khả hoại, hoặc hiện vô úy thân, hoặc vì chúng sanh mà hiện pháp giới thân.

Đức Như Lai dùng vô lượng thân như vậy hiện khắp mười phương tất cả thế giới, tùy sở thích sai khác của chúng sanh mà thị hiện các thứ quang minh: hoặc vì chúng sanh mà hiện quang minh tên là Vô sở bất chí, hoặc hiện quang minh tên là Vô biên quang, hoặc hiện quang minh tên là Nhập Phật bí mật pháp, hoặc hiện quang minh tên là Ánh hiện quang, hoặc vì chúng sanh hiện quang minh tên là Chiếu diệu quang, hoặc hiện quang minh tên là Nhập vô tận đà la ni môn, hoặc hiện quang minh tên là Chánh niệm bất loạn, hoặc hiện quang minh tên là Cứu cánh bất hoại, hoặc hiện quang minh tên là Thuận nhập chư thú, hoặc vì chúng sanh hiện quang minh tên là Mãn tất cả nguyện đều làm cho hoan hỷ.

Đức Như Lai hiện vô lượng quang minh như vậy rồi, lại tùy tâm sở thích của chúng sanh mà phát ra vô lượng tiếng tam muội: những là tiếng tam muội thiện giác trí, tiếng tam muội xí nhiên ly cấu hải, tiếng tam muội nhứt thiết pháp tự tại, tiếng tam muội kim cang luân, tiếng tam muội tu di sơn tràng, tiếng tam muội hải ấn, tiếng tam muội nhứt đẳng, tiếng tam muội vô tận tạng, tiếng tam muội bất hoại giải thoát lực.

Trong thân Như Lai phát ra vô lượng tiếng tam muội sai biệt như vậy rồi, sắp ban pháp vũ trước hiện thọa tướng khai ngộ chúng sanh. Những là từ nơi vô chướng ngại đại từ bi tâm hiện ra đại trí phong luân của Như Lai tên là hay làm cho tất cả chúng sanh được vui thích hoan hỷ bất tư nghi. Tướng tốt lành này đã hiện thời tất cả Bồ Tát và chúng sanh, thân cùng tâm đều được thanh lương. Sau đó từ mây đại pháp thân của Như Lai, mây đại từ bi, mây đại bất tư nghi của Như Lai ban pháp vũ quảng đại bất tư nghi, làm cho tất cả chúng sanh thân tâm đều thanh tịnh.

Những là vì Bồ Tát ngồi đạo tràng Bồ Đề ban đại pháp vũ tên là pháp giới vô sai biệt.

Vì tối hậu thân Bồ Tát ban đại pháp vũ tên Bồ Tát du hí mật giáo của Như Lai.

Vì nhưt sanh bồ xứ Bồ Tát ban đại pháp vũ tên là thanh tịnh phổ quang minh.

Vì quán đánh Bồ Tát ban đại pháp vũ tên là được trang nghiêm với đồ trang nghiêm của Như Lai.

Vì đặc nhãn Bồ Tát ban đại pháp vũ tên là hoa trí huệ công đức bửu nở xòe chẳng dứt hạnh Bồ Tát đại bi.

Vì Bồ Tát an trụ nơi Thập trụ, Thập hạnh, Thập hồi hướng ban đại pháp vũ tên là vào môn hiện tiền biến hóa rất sâu mà thật hành Bồ Tát hạnh không thôi dứt không mỗi nhàm.

Vì sơ phát tâm Bồ Tát ban đại pháp vũ tên là xuất sanh hạnh đại từ bi cứu hộ chúng sanh của Như Lai.

Vì hạng cầu Độc Giác thừa ban đại pháp vũ tên là biết rõ pháp duyên khởi xa lìa nhị biên được quả giải thoát bất hoại.

Vì chúng sanh cầu Thanh Văn thừa ban đại pháp vũ tên là dùng kiếm đại trí huệ chặt đứt tất cả oán tặc phiền não.

Vì chúng sanh chứa nhóm thiện căn quyết định hay chẳng quyết định ban đại pháp vũ tên là hay khiến thành tựu các pháp môn sanh lòng rất hoan hỷ.

Chư Phật Như Lai tùy tâm chúng sanh ban những pháp vũ quảng đại như vậy đầy khắp tất cả vô biên thế giới.

Chư Phật tử! Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, tâm của Ngài bình đẳng, nơi pháp không lẫn tiếc, chỉ vì chúng sanh căn dục chẳng đồng nên ban pháp vũ thị hiện có sai khác.

Đây là tướng thứ mười của âm thanh Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Phải biết âm thanh của Đức Như Lai có mười thứ vô lượng:

Một là như hư không giới vô lượng, vì đến tất cả chỗ.

Hai là như pháp giới vô lượng, vì không chỗ nào chẳng khắp.

Ba là như chúng sanh giới vô lượng, vì khiến tất cả tâm hoan hỷ.

Bốn là như các nghiệp vô lượng, vì nói quả báo của nghiệp.

Năm là như phiền não vô lượng, vì đều làm cho trừ diệt.

Sáu là như ngôn âm của chúng sanh vô lượng, vì tùy theo sự hiểu biết mà làm cho được nghe.

Bảy là như dục giải của chúng sanh vô lượng, vì khắp quán sát cứu độ.

Tám là như tam thế vô lượng, vì vô biên tế.

Chín là như trí huệ vô lượng, vì phân biệt tất cả.

Mười là như Phật cảnh giới vô lượng, vì nhập Phật pháp giới.

Chư Phật tử! Âm thanh của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác thành tựu vô số vô lượng như vậy, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Đại Thiên thế giới lúc sắp hoại
 Do phước chúng sanh có tiếng bảo
 Tứ thiên tịch tịnh không sự khổ
 Khiến ai được nghe đều ly dục.
 Thập Lực Thế Tôn cũng như vậy
 Phát diệu âm thanh khắp pháp giới
 Vì nói các hạnh khổ vô thường
 Khiến họ thoát hẳn biển sanh tử
 Như trong hang lớn chốn thâm sơn
 Tùy có âm thanh đều vang dội
 Dầu hay theo dõi ngôn ngữ kia
 Mà vang rớt ráo vô phân biệt
 Thập Lực ngôn âm cũng như vậy
 Tùy kia căn thực vì thị hiện
 Khiến họ điều phục sanh hoan hỷ
 Chẳng nghĩ ta nay hay thuyết pháp
 Như có thiên cổ tên Năng giác
 Thường ở hư không chấn pháp âm
 Răn những Thiên tử ưa phóng dật
 Khiến họ nghe xong lia say đắm
 Thập Lực pháp cổ cũng như vậy
 Phát ra các thứ âm thanh diệu
 Giác ngộ tất cả các quần sanh
 Khiến họ đều chứng Bồ Đề quả
 Tự Tại Thiên Vương có bửu nữ
 Trong miệng khéo tấu các âm nhạc
 Một tiếng hay phát trăm ngàn tiếng
 Trong mỗi tiếng lại có trăm ngàn
 Thiện Thệ âm thanh cũng như vậy
 Một tiếng mà phát tất cả tiếng
 Tùy họ tánh dục có sai khác
 Đều khiến nghe xong dứt phiền não
 Ví như Phạm Vương phát một tiếng
 Hay khiến Phạm Chúng đều hoan hỷ
 Tiếng đến Phạm chúng chẳng ra ngoài
 Mỗi người đều nói riêng mình nghe
 Thập Lực Thế Tôn cũng như vậy
 Diễn một ngôn âm đầy pháp giới
 Chỉ nhuần chúng hội chẳng ra xa
 Bởi người chưa tin, chưa thọ được
 Như nước trong kia đồng một tánh
 Vị tám công đức không sai khác
 Nhon đất, tại đô, đều chẳng đồng
 Vì thế khiến nước có sai khác
 Nhứt Thiết Trí âm cũng như vậy
 Pháp tánh một vị không phân biệt
 Tùy các chúng sanh hạnh chẳng đồng
 Nên khiến người nghe nhiều sai khác
 Như Vô Nhiệt Não đại Long Vương

Tuôn mưa thấm khắp đất Diêm Phù
 Hay khiến cỏ cây đều sanh trưởng
 Nhưng nước chẳng từ thân rồng ra
 Chư Phật diệu âm cũng như vậy
 Ban khắp pháp giới đều đầy thấm
 Hay khiến sanh thiện diệt các ác
 Chẳng từ trong ngoài, mà được có
 Như Ma Na Tư đại Long Vương
 Nói mây bảy ngày chưa vội mưa
 Chờ các chúng sanh làm việc xong
 Rồi sau mới mưa thành lợi ích
 Thập Lục diễn nghĩa cũng như vậy
 Trước dạy chúng sanh khiến thành thực
 Rồi sau vì nói pháp thậm thâm
 Khiến họ được nghe chẳng hãi sợ
 Đại Trang Nghiem Long ở trong biển
 Rưới mưa mười thứ đồ trang nghiem
 Hoặc trăm, hoặc ngàn, trăm ngàn thứ
 Dầu nước một vị, trang nghiem khác
 Vô Thượng Biện Tài cũng như vậy
 Nói mười, hai mươi các pháp môn
 Hoặc trăm, hoặc ngàn đến vô lượng
 Chẳng sanh tâm niệm có sai khác
 Tối thắng Long Vương Ta Kiệt La
 Nói mây trùm khắp tứ thiên hạ
 Ở tất cả xứ mưa đều khác
 Nhưng tâm Long Vương không hai niệm
 Chư Phật Pháp Vương cũng như vậy
 Đại bi thân vận khắp mười phương
 Vì người tu hành ban pháp khác
 Nhưng với tất cả vô phân biệt

Phổ Hiền đại Bồ Tát lại bảo đại chúng Bồ Tát:

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết tâm của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác như thế nào?

Tâm, ý, thức của Như Lai đều bất khả đắc. Chỉ nên dùng trí vô lượng mà biết tâm Như Lai.

Như hư không là chỗ nương dựa của tất cả vật, mà hư không không chỗ dựa.

Như Lai trí huệ cũng như vậy, là chỗ sở y của tất cả trí thế gian và trí xuất thế, mà Như Lai trí không sở y.

Đây là tướng thứ nhất của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như pháp giới thường xuất sanh tất cả Thanh Văn, Độc Giác, Bồ Tát giải thoát, mà pháp giới không tăng không giảm.

Như Lai trí huệ cũng như vậy, hằng xuất sanh tất cả trí huệ thế gian và xuất thế gian, mà Như Lai trí huệ không tăng không giảm.

Đây là tướng thứ hai của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như đại hải, nước biển chảy ngằm khắp dưới đất của bốn châu thiên hạ và tám mươi ức tiểu châu, có ai đào đất đều được nước cả. Nhưng đại hải vẫn không có phân biệt là mình phát ra nước chảy ngằm khắp nơi.

Nước biển Phật trí cũng như vậy, chảy vào trong tâm của tất cả chúng sanh. Nếu có chúng sanh quán sát cảnh giới, tu tập pháp môn, thời được trí huệ thanh tịnh minh liễu. Nhưng Như Lai trí bình đẳng không hai, không phân biệt. Chỉ tùy theo tâm hành sai khác của chúng sanh mà trí huệ của họ được riêng khác chẳng đồng nhau.

Đây là tướng thứ ba của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Thiện Nam Tử! Ví như đại hải có bốn bửu châu đủ vô lượng công đức hay sanh tất cả trân bửu trong đại hải. Nếu trong đại hải không có bửu châu này, thời dầu là một trân bửu cũng không có được.

Đây là bốn bửu châu: một tên là Tích tập bửu, hai tên là Vô tận tạng, ba tên là Viễn ly xí nhiên, bốn tên là Cụ túc trang nghiêm.

Bốn bửu châu này, tất cả phàm phu, chư Long Thần đều chẳng thấy được. Vì Ta Kiệt La Long Vương cho bửu châu này xinh đẹp vuông vức nên cất chỗ thâm mật trong cung.

Biển đại trí huệ của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, trong đó có bốn đại trí bửu châu đầy đủ vô lượng phước trí công đức. Do đây có thể sanh tất cả trí huệ của chúng sanh, của Thanh Văn, Độc Giác, bực hữu học, vô học và trí huệ của chư Bồ Tát.

Đây là bốn đại trí bửu: một tên là Đại trí huệ bửu phương tiện thiện xảo không nhiễm trước. Hai là Đại trí huệ bửu khéo phân biệt pháp hữu vi, vô vi. Ba là Đại trí huệ bửu phân biệt nói vô lượng pháp mà chẳng hoại pháp tánh. Bốn là Đại trí huệ bửu biết thời phi thời chưa từng lầm lỗi.

Nếu trong biển đại trí huệ của Đức Như Lai không có bốn đại trí huệ bửu này thời tất cả chúng sanh, không một ai vào được Đại thừa.

Những chúng sanh phước mỏng chẳng thể thấy được bốn đại trí bửu này. Vì để nơi tạng thâm mật của Đức Như Lai.

Bốn đại trí bửu này bình đẳng chánh trực đoạn khiết diệu hảo, có thể lợi ích những chúng Bồ Tát, làm cho họ được trí huệ quang minh.

Đây là tướng thứ tư của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như đại hải có bốn đại bửu sáng chói rực rỡ bày ở đáy biển, tánh rất nóng, thường hay rút uống vô lượng dòng nước lớn của trăm sông chảy vào biển, vì thế nên đại hải không có tăng giảm.

Đây là bốn đại bửu: một tên là Nhứt tạng, hai tên là Ly nhuận, ba tên là Hòa diệm quang, bốn tên là Tận vô dư.

Nếu trong đại hải không có bốn đại bửu này thời nước sẽ ngập tràn từ bốn châu thiên hạ lên đến Hữu Đảnh.

Chư Phật tử! Quang minh của đại bửu Như tạng nếu chiếu nhằm nước biển thì đều biến thành sữa. Quang minh của Ly nhuận đại bửu nếu chiếu nhằm sữa này thì liền biến thành lạc. Quang minh của Hỏa diệm quang đại bửu chiếu nhằm lạc này thì biến thành tô. Quang minh của tận vô dư đại bửu chiếu nhằm tô này thì biến thành đề hồ, như lửa cháy phùng đều không còn sót thừa.

Chư Phật tử! Cũng vậy, biển đại trí huệ của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác có bốn đại trí huệ bửu đầy đủ vô lượng oai đức quang minh. Trí quang minh này chạm đến chư Bồ Tát, nhân đến khiến được đại trí của Như Lai.

Đây là bốn đại trí bửu: một Đại trí bửu diệt tất cả lượng sống tán thiện. Hai là Đại trí bửu trừ tất cả pháp ái. Ba là Đại trí bửu huệ quang chiếu khắp. Bốn là Đại trí bửu cùng với Như Lai bình đẳng vô biên vô công dụng.

Lúc chư Bồ Tát tu tập tất cả pháp trợ đạo phát khởi vô lượng tán thiện. Tất cả thế gian, Thiên, Nhơn, A tu la chẳng phá hư được. Đức Như Lai dùng quang minh của đại trí bửu diệt tán thiện chiếu đến Bồ Tát này khiến bỏ tất cả tán thiện, chuyên tâm một cảnh trụ nơi chánh định. Lại dùng quang minh của đại trí bửu trừ pháp ái chiếu đến Bồ Tát này khiến trừ bỏ lòng tham đắm nơi tam muội, phát khởi đại thần thông. Lại dùng quang minh của đại trí bửu huệ quang phổ chiếu chạm đến Bồ Tát này, khiến bỏ thần thông quảng đại đã phát khởi, mà trụ nơi đại minh công dụng hạnh. Lại dùng quang minh của đại trí bửu cùng Như Lai bình đẳng vô biên vô công dụng chiếu đến Bồ Tát này, khiến bỏ đại minh công dụng hạnh đã phát khởi, nhân đến được bậc Như Lai bình đẳng, dứt sạch tất cả công dụng không sót thừa.

Nếu không có quang minh của bốn đại trí bửu của Đức Như Lai chiếu đến, thì tất không có một Bồ Tát nào được bậc Như Lai.

Đây là tướng thứ năm của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! như từ thủy tể lên đến Phi Tướng Phi Phi Tướng thiên, trong đó cả Đại Thiên quốc độ, những chúng sanh cõi Dục, cõi Sắc, cõi Vô Sắc, đều nương hư không mà khởi mà trụ. Vì hư không cùng khắp vậy. Dầu hư không đó dung khắp ba cõi mà không phân biệt.

Như Lai trí huệ cũng như vậy. Hoạn Thanh Văn trí, hoặc Độc Giác trí, hoặc Bồ Tát trí, hoặc hữu vi hạnh trí, hoặc vô vi hạnh trí, tất cả đều nương Như Lai trí mà khởi mà trụ. Vì trí huệ của Như Lai khắp tất cả. Dầu dung khắp tất cả vô lượng trí huệ, mà Như Lai trí huệ vẫn không phân biệt.

Đây là tướng thứ sáu của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Như đánh núi Tuyết có cây Dược Vương tên là Vô Tận Căn. Rễ cây Dược Vương này mọc từ thủy luân tể suốt thấu kim cang địa sâu mười sáu vạn tám ngàn do tuần. Lúc cây Dược Vương này mọc rễ thì tất cả ở Diêm Phù Đề mọc rễ, lúc thân cây Dược Vương mọc lên thì tất cả thân cây ở Diêm Phù Đề mọc lên, nhánh lá bông trái cũng như vậy. Cây Dược Vương này, gốc hay sanh cây, cây hay sanh gốc rễ. Gốc rễ không cùng tận nên gọi là Vô Tận Căn.

Cây Dược Vương này hay làm cho những cây ở tất cả xứ đều được sanh trưởng, chỉ trừ hai nơi địa ngục và trong thủy luân không thể làm tăng trưởng. Nhưng cũng không nhằm bỏ hai nơi đó.

Cây đại Dược Vương trí huệ của Như Lai cũng như vậy. Do quá khứ phát sanh thành tựu tất cả trí huệ pháp lành, trùm khắp tất cả chúng sanh giới, trừ diệt tất cả những khổ ác đạo. Bi nguyện quảng đại làm gốc rễ, sanh trong chúng tánh trí huệ chơn thiệt của tất cả Như Lai. Phương tiện thiện xảo kiên cố bất động dùng làm thân cây. Trí khắp pháp giới các Ba la mật dùng làm nhánh cây. Thiên định, giải thoát,

các đại tam muội dùng làm lá cây. Tổng trì biện tài Bồ đề phần pháp dùng làm bông. Chư Phật giải thoát rốt ráo không biến đổi dùng làm trái.

Cây đại Dược Vương trí huệ của Đức Như Lai có sao lại được gọi là Vô Tận Căn? Vì rốt ráo không thôi dứt. Vì chẳng dứt Bồ Tát hạnh. Bồ Tát hạnh tức là Như Lai tánh, Như Lai tánh tức là Bồ Tát hạnh nên được gọi là Vô Tận Căn.

Chư Phật tử! Lúc cây đại trí huệ của Như Lai mọc rễ thời làm cho tất cả Bồ Tát sanh rễ đại từ bi chẳng bỏ chúng sanh.

Lúc thân cây đại trí huệ này sanh lên thời làm cho tất cả Bồ Tát tăng trưởng thân cây thâm tâm tinh tấn kiên cố.

Lúc nhánh của đại trí huệ này sanh thời làm cho tất cả Bồ Tát tăng trưởng tất cả nhánh Ba la mật.

Lúc lá của đại trí huệ này sanh thời làm cho tất cả Bồ Tát sanh trưởng lá công đức tịnh giới đầu đà thiếu dục tri túc.

Lúc bông đại trí huệ này sanh thời làm cho tất cả Bồ Tát đầy đủ bông thiện căn tướng hảo trang nghiêm.

Lúc trái đại trí huệ này sanh thời làm cho tất cả Bồ Tát được trái Vô sanh nhẫn cho đến quả chư Phật quán đánh nhãn. Trí huệ của Như Lai chỉ không thể làm cho hai chỗ được lợi ích sanh trưởng: một là hàng nhị thừa sa vào hố sâu vô vi quảng đại, hai là những chúng sanh hư hoại thiện căn chìm trong nước đại tà kiến tham ái. Nhưng vẫn không hề nhầm bỏ hai chỗ đó.

Chư Phật tử! Trí huệ của Đức Như Lai không tăng giảm, vì gốc rễ khéo an trụ sanh trưởng không thôi dứt.

Đây là tướng thứ bảy của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như Đại Thiên thế giới, lúc kiếp hỏa khởi đốt cháy tất cả cây cỏ lùm rừng, nhãn đến núi Thiết Vi, núi Đại Thiết Vi đều cháy không thừa sót. Giả sử có người cầm cỏ khô ném vào trong lửa đó tất là phải cháy hết. Nhưng cũng cho là cỏ đó được chẳng cháy. Chớ còn không thể nói rằng trí huệ của Đức Như Lai phân biệt không biết hết tam thế tất cả chúng sanh, tất cả quốc độ, tất cả kiếp số, tất cả các pháp. Vì trí huệ Như Lai bình đẳng thấu rõ tất cả.

Đây là tướng thứ tám của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như phong tai lúc phá hoại thế giới, có gió lớn nổi lên tên là Tán Hoại, có thể phá hư Đại Thiên thế giới, núi Thiết Vi v.v... đều nát thành bụi. Lại có gió lớn tên là Năng Chướng bao che xung quanh Đại Thiên thế giới, ngăn gió Tán Hoại không cho thổi đến những thế giới khác. Nếu không có gió Năng Chướng này thời thập phương thế giới sẽ tan hư cả.

Cũng vậy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác có đại trí phong tên là Năng Diệt, có thể diệt trừ tập khí phiền não của tất cả chư đại Bồ Tát. Có đại trí phong tên là Xảo Trì, khéo giữ gìn chư Bồ Tát căn khí chưa thành thực chẳng cho đại trí phong Năng Diệt dứt tất cả tập khí phiền não. Nếu không có đại trí phong Xảo Trì của Như Lai, thời vô lượng Bồ Tát sẽ sa vào bụi Thanh Văn, Bích Chi Phật. Do trí Xảo Trì này làm cho chư Bồ Tát vượt khỏi bụi Nhị thừa an trụ nơi bụi rốt ráo của Như Lai.

Đây là tướng thứ chín của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Trí huệ của Đức Như Lai không chỗ nào là chẳng đến. Vì không một chúng sanh nào mà chẳng có đủ Như Lai trí huệ, chỉ do vọng tưởng điên đảo chấp trước nên không chứng được. Nếu rời vọng tưởng thì như thiết trí, tự nhiên trí, vô ngại trí liền hiện tiền.

Ví như có quyển sách lớn bằng Đại Thiên thế giới biên chép hết cả những sự trong Đại Thiên thế giới. Những là biên chép hết những sự trong Đại Thiết Vi Sơn thời lượng bằng núi Đại Thiết Vi, biên chép những sự trong đại địa thời lượng bằng đại địa, biên chép những sự trong Trung Thiên thế giới thời lượng bằng Trung Thiên thế giới, biên chép những sự trong Tiểu Thiên thế giới thời lượng bằng Tiểu Thiên thế giới. Như vậy nhân đến biên chép những sự trong bốn châu thiên hạ, trong đại hải, trong Tu Di Sơn, trong cung điện của Địa Cư Thiên, của Không Cư Thiên, của Sắc Giới Thiên, của Vô Sắc Giới Thiên, biên chép mỗi xứ thời lượng của sách cũng bằng như vậy. Quyển sách lớn này dầu lượng bằng Đại Thiên thế giới mà toàn ở tại trong một vi trần. Như một vi trần, tất cả vi trần cũng đều như vậy.

Bấy giờ có một người trí huệ sáng suốt, thành tựu đầy đủ thiên nhãn thanh tịnh, thấy quyển sách này ở trong vi trần không chút lợi ích cho các chúng sanh, bèn nghĩ rằng tôi nên dùng sức tinh tấn phá vỡ vi trần đó để đem quyển sách lớn ra làm cho các chúng sanh được lợi ích. Nghĩ xong, người này liền dùng phương tiện phá vỡ vi trần đem quyển sách lớn ra, làm cho các chúng sanh được lợi ích. Như nơi một vi trần, tất cả vi trần cũng đều như vậy.

Cũng vậy, trí huệ của Đức Như Lai vô lượng vô ngại có thể lợi ích khắp tất cả chúng sanh, đầy đủ ở trong thân chúng sanh. Chỉ vì hàng phàm phu vọng tưởng chấp trước nên chẳng biết chẳng hay, chẳng được lợi ích.

Bấy giờ Đức Như Lai do trí nhãn thanh tịnh vô ngại xem khắp pháp giới tất cả chúng sanh mà nói rằng: Lạ thay! Lạ thay! Tại sao các chúng sanh này có đủ trí huệ Như Lai, mà ngu si mê lầm chẳng hay chẳng thấy. Ta nên đem thánh đạo dạy cho họ liả hẳn vọng tưởng chấp trước. Từ trong thân, họ thấy được trí huệ Như Lai quảng đại, như Phật không khác. Nói xong, Đức Như Lai liền đem thánh đạo dạy chúng sanh cho họ liả vọng tưởng. Liả vọng tưởng rồi thời chứng được Như Lai vô lượng trí huệ lợi ích an lạc tất cả chúng sanh.

Đây là tướng thứ mười của tâm Như Lai, chư đại Bồ Tát phải biết như vậy.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải dùng vô lượng vô ngại bất tư nghì tướng quảng đại như vậy để biết tâm của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn nói rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Muốn biết tâm chư Phật
Nên quán trí huệ Phật
Phật trí không chỗ nương
Như hư không vô y
Chúng sanh mọi điều vui
Và những trí phương tiện
Đều nương Phật trí huệ
Phật trí không y chỉ
Thanh Văn và Độc Giác
Cùng chư Phật giải thoát
Đều nương nơi pháp giới
Pháp giới không tăng giảm
Phật trí cũng như vậy
Xuất sanh như thiết trí
Không tăng cũng không giảm*

Không sanh cũng không diệt
 Như nước thường chảy ngầm
 Ai đào đều được nước
 Nước không niệm, vô tận
 Công lực khắp mười phương
 Phật trí cũng như vậy
 Ở khắp tâm chúng sanh
 Nếu ai siêng tu hành
 Mau được trí quang minh
 Như rồng có bốn châu
 Xuất sanh tất cả báu
 Cát châu chỗ thâm mật
 Kẻ phạm chẳng thấy được
 Phật bốn trí cũng vậy
 Xuất sanh tất cả trí
 Người khác không thấy được
 Chỉ trừ đại Bồ Tát
 Như biển có bốn châu
 Hay rút tất cả nước
 Khiến biển chẳng tràn đầy
 Cũng lại không thêm bớt
 Trí Như Lai cũng vậy
 Dứt sóng trừ pháp ái
 Rộng lớn không ngăn mé
 Hay sanh Phật Bồ Tát
 Hạ phương đến Hữu Đảnh
 Dục, Sắc, Vô Sắc giới
 Tất cả nương hư không
 Hư không chẳng phân biệt
 Thanh Văn và Độc Giác
 Bồ Tát các trí huệ
 Đều nương nơi Phật trí
 Trí Phật vô phân biệt
 Núi Tuyết có Dược Vương
 Tên là Vô Tận Căn
 Hay sanh tất cả cây
 Gốc, thân, nhánh, bông, trái
 Phật trí cũng như vậy
 Sanh trong Như Lai chúng
 Đã được Bồ Đề rồi
 Lại sanh Bồ Tát hạnh
 Như người cầm cỏ khô
 Để vào trong kiếp hóa
 Kim cang còn cháy đỏ
 Cỏ khô tất phải cháy
 Tam thế kiếp và cõi
 Trong đó các chúng sanh
 Cỏ khô cho chẳng cháy
 Phật trí biết tất cả
 Có gió tên Tán Hoại
 Hay phá hoại Đại Thiên
 Nếu không gió khác ngăn
 Sẽ hoại vô lượng cõi
 Gió đại trí cũng vậy
 Diệt phiền não Bồ Tát
 Lại có gió Thiện Xảo
 Khiến trụ bực Như Lai

Như có quyển sách lớn
 Lượng bằng Đại Thiên giới
 Ở trong một vi trần
 Tất cả trần cũng vậy
 Có một người thông minh
 Tịnh nhãn đều thấy rõ
 Phá trần đem sách ra
 Lợi ích khắp chúng sanh
 Phật trí cũng như vậy
 Ở khắp tâm chúng sanh
 Bị vọng tưởng buộc ràng
 Chẳng hay cũng chẳng biết
 Chư Phật đại từ bi
 Khiến họ trừ vọng tưởng
 Phật trí bèn xuất hiện
 Lợi ích chư Bồ Tát

(1) Phổ Hiền đại Bồ Tát lại bảo chư Bồ Tát:

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết cảnh giới của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác như thế nào ?

Đại Bồ Tát dùng trí huệ vô ngại biết tất cả cảnh giới thế gian là cảnh giới Như Lai. Biết tất cả tam thể cảnh giới, tất cả cõi cảnh giới, tất cả pháp cảnh giới, tất cả chúng sanh cảnh giới, chơn như vô sai biệt cảnh giới, pháp giới vô chướng ngại cảnh giới, thiết tế vô biên tế cảnh giới, hư không vô phân lượng cảnh giới, cảnh giới không cảnh giới, đều là Như Lai cảnh giới.

Chư Phật tử! Như tất cả thế gian cảnh giới vô lượng, Như Lai cảnh giới cũng vô lượng. Như tất cả tam thể cảnh giới vô lượng, Như Lai cảnh giới cũng vô lượng. Nhấn đến như cảnh giới không cảnh giới vô lượng, Như Lai cảnh giới cũng vô lượng. Như cảnh giới không cảnh giới tất cả xứ không có, Như Lai cảnh giới cũng vậy, tất cả xứ không có.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết tâm cảnh giới là Như Lai cảnh giới. Như tâm cảnh giới vô lượng vô biên vô phược vô thoát, Như Lai cảnh giới cũng vô lượng vô biên vô phược vô thoát. Vì do tư duy phân biệt như vậy như vậy, nên hiển hiện vô lượng như vậy như vậy.

Chư Phật tử! Như đại Long Vương tùy tâm tuôn mưa, mưa đó chẳng từ trong ra, chẳng từ ngoài ra.

Như Lai cảnh giới cũng như vậy. Tùy ở sự tư duy phân biệt như vậy thời có vô lượng hiển hiện như vậy, ở trong mười phương đều không chỗ đến.

Chư Phật tử! Như nước đại hải đều từ tâm lực của Long Vương khởi ra.

Biển nhứt thiết trí của chư Phật Như Lai cũng như vậy, đều từ đại nguyện thưở xưa của Như Lai mà sanh khởi.

Chư Phật tử! Biển nhứt thiết trí vô lượng vô biên bất tư nghì, chẳng thể ngôn thuyết. Nhưng nay tôi lược nói ví dụ, đại chúng nên lắng nghe.

Nam Diêm Phù Đề này có hai ngàn năm trăm con sông chảy vào đại hải. Tây Câu Gia Ni có năm ngàn con sông chảy vào đại hải. Đông Phất Bà Đề có bảy ngàn năm trăm con sông chảy vào đại hải. Bắc Uất Đơn Việt có một vạn con sông chảy vào đại hải. Bốn châu thiên hạ có hai vạn năm trăm con sông như vậy luôn nối tiếp chảy vào đại hải, nước sông đó đã rất nhiều.

Trong đại hải lại có Thập Quang Minh Long Vương mưa nước nhiều gấp bội nước sông. Lại có Bá Quang Minh Long Vương mưa nước nhiều gấp bội nước mưa trên. Lại có Đại Trang Nghiêm Long Vương, Ma Na Tư Long Vương, Lô Chấn long Vương, Nan Đà Long Vương, Bạt Nan Đà Long Vương, Vô Lượng Quang Minh Long Vương, Liên Chú Bất Đoạn Long Vương, Đại Thắng Long Vương, Đại Phần Tấn Long Vương, có tám mươi ức đại Long Vương như vậy đều làm mưa xuống đại hải và đều tuần tự nhiều gấp bội. Thái Tử của Ta Kiệt La Long Vương tên là Diêm Phù Tràng mưa xuống đại hải lại hơn gấp bội Long Vương trên.

Nước trong cung điện của Thập Quang Minh Long Vương chảy vào đại hải gấp bội nước mưa trên. Nước trong cung điện của Bá Quang Minh Long Vương chảy vào đại hải lại gấp bội. Nhẫn đến cung điện của tám mươi ức đại Long Vương đều riêng khác và đều có nước chảy vào đại hải tuần tự gấp bội nhau.

Ta Kiệt La Long Vương mưa vào đại hải nước nhiều hơn trên. Nước trong cung điện của Ta Kiệt La Long Vương chảy vào đại hải lại nhiều gấp bội. Nước này màu lưu ly xanh biếc, chảy ra có giờ, do đây nên nước triều của đại hải không lỗi giờ.

Chư Phật tử! Như vậy đại hải: nước vô lượng, châu báu vô lượng, chúng sanh vô lượng, đại địa nương dựa cũng vô lượng.

Đại hải vô lượng như vậy so với trí hải vô lượng của Đức Như Lai không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, nhẫn đến không bằng một phần ưu ba ni sa đà. Chỉ tùy tâm chúng sanh mà lập ví dụ. Nhưng Phật cảnh giới chẳng phải ví dụ đến được.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết trí hải của Như Lai vô lượng, vì từ sơ phát tâm tu Bồ Tát hạnh không dứt.

Phải biết bửu tុ của Như Lai vô lượng vì tất cả pháp Bồ Đề phần Tam Bảo chúng chẳng dứt.

Phải biết chúng sanh trụ trong đó vô lượng, vì tất cả hàng hữu học vô học Thanh Văn, Duyên Giác thọ dụng.

Phải biết trụ địa vô lượng, vì chư Bồ Tát từ Sơ Hoan Hỷ địa đến bực Cứu Cánh Vô Ngại địa ở nơi đó.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát vì nhập vô lượng trí huệ lợi ích tất cả chúng sanh, ở nơi cảnh giới của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác phải biết như vậy.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Như tâm cảnh giới vô biên lượng
Chư Phật cảnh giới cũng như vậy
Như tâm cảnh giới từ ý sanh
Phật cảnh như vậy phải quán sát
Như Long chẳng rời khỏi cung điện
Do tâm oai lực tuôn mưa lớn
Nước mưa dầu không chỗ đến đi
Tùy lòng tâm nên đều đầy đủ
Thập Lực Mâu Ni cũng như vậy
Không từ đâu đến chẳng đi đâu
Nếu có tịnh tâm thời hiện thân
Lượng bằng pháp giới vào lỗ lông*

*Như biển trôn bửu vô biên lượng
 Chúng sanh đại địa cũng như vậy
 Thủy tánh một vị đồng không khác
 Kẻ sanh trong đó đều được lợi
 Như Lai trí hải cũng như vậy
 Tất cả chỗ có đều vô lượng
 Hữu học vô học trụ các địa
 Đều ở trong đó được lợi ích.*

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết hạnh của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác như thế nào?

Đại Bồ Tát phải biết vô ngại hạnh là Như Lai hạnh, phải biết chơn như hạnh là Như Lai hạnh.

Chư Phật tử! Như chơn như: tiền tế bất sanh, hậu tế bất động, hiện tại bất khởi. Như Lai hạnh cũng vậy: chẳng sanh, chẳng động, chẳng khởi.

Chư Phật tử! Như pháp giới: chẳng phải hữu lượng, chẳng phải vô lượng, vì vô hình. Cũng vậy, Như Lai hạnh chẳng phải hữu lượng, chẳng phải vô lượng, vì vô hình.

Chư Phật tử! Như chim bay ngang hư không trải qua trăm năm, chỗ đã bay qua cùng chỗ chưa bay qua đều chẳng thể lường, vì hư không giới không biên tế. Cũng vậy, Như Lai hạnh, giả sử có người trải qua trăm ngàn ức na do tha kiếp phân biệt diễn thuyết đã nói chưa nói đều chẳng thể lường, vì Như Lai hạnh không ngăn mé.

Chư Phật tử! Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác trụ hạnh vô ngại, không có chỗ trụ mà hay khắp vì tất cả chúng sanh thị hiện công hạnh. Làm cho họ thấy rồi được vượt hơn tất cả đạo chướng ngại.

Chư Phật tử! Ví như Kim Sí Điều Vương bay trên hư không, đảo liêng chẳng đi, dùng mắt thanh tịnh quán sát trong cung điện của chư Long, phẫn khởi sức mạnh lấy hai cánh quạt nước biển rẽ ra làm hai, bắt rồng mạng sắp chết để ăn.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, an trụ hạnh vô ngại dùng Phật nhãn thanh tịnh quán sát pháp giới tất cả chúng sanh, nếu là hạng từng đã gieo thiện căn đã thành thực, dùng sức mạnh thập lực vỗ hai cánh chỉ quán quạt tách nước biển tham ái sanh tử ra làm hai mà bắt lấy họ vào trong Phật pháp, cho họ dứt tất cả vọng tưởng hí luận, an trụ nơi hạnh vô ngại vô phân biệt của Như Lai.

Chư Phật tử! Như mặt nhật mặt nguyệt không gì sánh, riêng đi vòng giữa hư không làm lợi ích chúng sanh, mà không tự nghĩ từ đâu đến và đi đến đâu.

Chư Phật Như Lai cũng như vậy, tánh vốn tịch diệt không phân biệt, thị hiện du hành khắp pháp giới, vì muốn làm lợi ích tất cả chúng sanh, mà làm Phật sự không thôi nghỉ, vẫn không sanh hí luận phân biệt là ta từ đó đến rồi đi qua kia.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải dùng vô lượng phương tiện vô lượng tánh tướng như vậy, để thấy biết công hạnh của Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Ví như chơn như chẳng sanh diệt
 Không có nơi chỗ không thể thấy
 Bực Đại Nhiêu Ích, hạnh như vậy*

*Vượt hơn tam thể chẳng lường được
 Pháp giới: chẳng giới, chẳng không giới
 Chẳng phải hữu lượng chẳng vô lượng
 Đấng Đại Công Đức hạnh cũng vậy
 Chẳng: lượng, vô lượng, vì vô thân
 Như chim bay đi ức ngàn năm
 Trước sau hư không chẳng không khác
 Nhiều kiếp diễn thuyết hạnh Như Lai
 Đã nói chưa nói chẳng thể lường
 Điều Vương trên cao xem đại hải
 Rẽ nước bắt lấy rồng để ăn
 Thập Lực hay cứu người thiện căn
 Khiến khỏi biển ái trừ phiền não
 Ví như nhật nguyệt đi hư không
 Chiếu đến tất cả chẳng phân biệt
 Thế Tôn đi khắp cả pháp giới
 Giáo hóa chúng sanh chẳng động niệm*

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác như thế nào?

Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác nơi tất cả nghĩa không chỗ quán sát, nơi pháp bình đẳng không chỗ nghi lầm, không hai, không tướng, không làm, không thôi, không lượng, không mé, rời xa hai bên an trụ nơi trung đạo, vượt khỏi tất cả văn tự ngôn thuyết, biết tất cả chúng sanh tâm niệm nghĩ tưởng, căn tánh, ưa thích, phiền não nhiễm tập. Tóm lại, biết rõ tam thể tất cả pháp.

Chư Phật tử! Ví như đại hải có thể ẩn hiện tất cả hình tượng sắc thân của các chúng sanh trong bốn châu thiên hạ, thế nên mọi loài đều cùng gọi là đại hải.

Chư Phật Bồ Đề cũng như vậy, hiện khắp tất cả chúng sanh căn tánh ưa thích, mà không sở hiện, thế nên gọi là chư Phật Bồ Đề.

Chư Phật tử! Phật Bồ Đề; tất cả văn tự chẳng tuyên được, tất cả âm thanh chẳng đến được, tất cả ngôn ngữ chẳng nói được, chỉ tùy chỗ sở nghi mà phương tiện khai thị.

Chư Phật tử! Lúc Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác được thân lượng bằng tất cả chúng sanh, được thân lượng bằng tất cả pháp, được thân lượng bằng tất cả cõi, được thân lượng bằng tất cả tam thể, được thân lượng bằng tất cả Phật, được thân lượng bằng tất cả ngữ ngôn, được thân lượng bằng chơn như, được thân lượng bằng pháp giới, được thân lượng bằng hư không giới, được thân lượng bằng vô ngại giới, được thân lượng bằng tất cả nguyện, được thân lượng bằng tất cả hạnh, được thân lượng bằng tịch diệt Niết Bàn giới.

Như thân đã được, ngôn ngữ và tâm đã được cũng như vậy. Được vô lượng vô số tam luân thanh tịnh như vậy.

Chư Phật tử! Lúc Đức Như Lai thành Chánh Giác, ở trong thân Như Lai, thấy khắp tất cả chúng sanh thành Chánh Giác. Nhìn đến thấy khắp tất cả chúng sanh nhập Niết Bàn đều đồng một tánh. Một tánh đây chính là không tất cả tánh. Không những tánh gì? Không tánh tướng, không tánh tận, không tánh sanh, không tánh diệt, không tánh ngã, không tánh phi ngã, không tánh chúng sanh, không tánh phi chúng sanh, không tánh Bồ Đề, không tánh pháp giới, không tánh hư không, cũng lại không tánh thành Chánh Giác. Vì biết tất cả pháp đều không tánh nên được nhưt thiết trí đại bi tương tục cứu độ chúng sanh.

Chư Phật tử! Ví như hư không, tất cả thế giới hoặc thành hoặc hoại, hư không thường chẳng thêm bớt, vì hư không vốn vô sanh.

Chư Phật Bồ Đề cũng như vậy, hoặc thành Chánh Giác hay chẳng thành Chánh Giác, cũng không tăng giảm. Vì Bồ Đề vốn không tướng, không phi tướng, không một, không nhiều.

Chư Phật tử! Giả sử có người hay hóa làm hằng hà sa tâm, mỗi mỗi tâm lại hóa làm hằng hà sa Phật, đều không sắc, không hình, không tướng. Hóa như vậy tội hằng hà sa kiếp không thôi nghĩ.

Này chư Phật tử! Các Ngài nghĩ thế nào? Người đó hóa tâm, hóa Phật, có tất cả là bao nhiêu?

Như Lai Tánh Khởi Diệu Đức Bồ Tát nói: Như theo tôi hiểu nghĩa của Ngài nói thời hóa cùng chẳng hóa đồng nhau không khác. Sao lại hỏi là có bao nhiêu?

Phổ Hiền Bồ Tát nói: Lành thay! Lành thay! Đúng như lời Ngài nói.

Giả sử tất cả chúng sanh ở trong một niệm đều thành Chánh giác cùng chẳng thành Chánh giác đồng nhau không khác. Vì Bồ Đề không có tướng. Nếu không tướng thời không tăng không giảm.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết như vậy: Thành Đẳng Chánh Giác đồng với Bồ Đề một tướng không tướng. Lúc Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác dùng phương tiện nhứt tướng nhập tam muội thiện giác trí. Nhập rồi ở một thân quảng đại thành Chánh Giác hiện thân bằng số tất cả chúng sanh trụ ở trong thân. Như một thân quảng đại thành Chánh Giác tất cả thân quảng đại thành Chánh Giác đều như vậy cả.

Chư Phật tử! Đức Như Lai có vô lượng môn thành Chánh Giác như vậy, vì thế phải biết Đức Như Lai hiện thân vô lượng. Vì vô lượng nên nói thân Như Lai là vô lượng giới đồng với chúng sanh giới.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết thân Như Lai trong một lỗ lông có thân chư Phật bằng số tất cả chúng sanh. Vì Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác rốt ráo không sanh diệt. Như một lỗ lông khắp pháp giới, tất cả lỗ lông cũng đều như vậy. Phải biết chẳng có một chút chỗ nào là không có thân Phật. Vì Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác không chỗ nào chẳng đến. Tùy sở năng, tùy thể lực, ở dưới cây Bồ Đề đạo tràng trên tòa sư tử, hiện nhiều thân thành Đẳng Chánh Giác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết tâm mình, niệm niệm thường có Phật thành Chánh Giác. Vì chư Phật Thế Tôn chẳng rời tâm này mà thành Chánh Giác. Như tâm mình, tâm của tất cả chúng sanh cũng đều như vậy, đều thường có Như Lai thành Đẳng Chánh Giác, rộng lớn cùng khắp không chỗ nào chẳng có, chẳng rời, chẳng dứt, không thôi nghĩ, nhập pháp môn phương tiện bất tư nghĩ.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác như vậy.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Chánh Giác biết rõ tất cả pháp
Không hai lìa hai đều bình đẳng
Tự tánh thanh tịnh như hư không
Ngã cùng phi ngã chẳng phân biệt
Như biển ẩn hiện thân chúng sanh
Do đây gọi biển là đại hải
Bồ Đề ẩn khắp các tâm hành
Vì thế nên gọi là Chánh Giác
Ví như thế giới có thành hoại*

Mà ở hư không chẳng thêm bớt
 Tất cả chư Phật hiện thế gian
 Bồ Đề một tướng thường không tướng
 Như người hóa tâm hóa làm Phật
 Hóa cùng chẳng hóa tánh không khác
 Tất cả chúng sanh thành Bồ Đề
 Thành cùng chẳng thành không tăng giảm
 Phật có tam muội tên Thiện Giác
 Dưới cây Bồ Đề nhập định này
 Phóng vô lượng quang bằng chúng sanh
 Khai ngộ quần sanh như sen nở
 Như tam thế kiếp sát, chúng sanh
 Có những tâm niệm và căn, dục
 Thân bằng số ấy đều hiện ra
 Nên Chánh Giác gọi là vô lượng

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác chuyển pháp luân như thế nào?

Đại Bồ Tát phải biết như vậy: Đức Như Lai dùng sức tâm tự tại không khởi không chuyển mà chuyển pháp luân, vì biết tất cả pháp thường không khởi. Dùng ba thứ chuyển dứt chỗ đáng dứt mà chuyển pháp luân, vì biết tất cả pháp lìa biên kiến. Lìa dục tế phi tế mà chuyển pháp luân. Vì nhập tất cả pháp hư không tế. Không có ngôn thuyết mà chuyển pháp luân, vì biết tất cả pháp chẳng thể nói. Rốt ráo tịch diệt mà chuyển pháp luân, vì biết tất cả pháp là tánh Niết Bàn. Dùng tất cả văn tự, tất cả ngữ ngôn mà chuyển pháp luân, vì âm thanh của Như Lai không chỗ nào chẳng đến. Biết tiếng như vang mà chuyển pháp luân, vì rõ tánh chơn thiệt của các pháp. Trong một âm thanh phát ra tất cả âm thanh mà chuyển pháp luân, vì rốt ráo không chủ. Không sót không hết mà chuyển pháp luân, vì trong ngoài không nhiễm trước.

Chư Phật tử! Ví như tất cả văn tự ngữ ngôn tốt kiếp vị lai nói chẳng hết được. Phật chuyển pháp luân cũng như vậy, tất cả văn tự an lập hiện thị không thôi nghỉ không cùng tận.

Chư Phật tử! Như Lai pháp luân đều nhập tất cả ngữ ngôn văn tự mà không chỗ trụ. Ví như viết chữ vào khắp tất cả sự, tất cả lời, tất cả toán số, tất cả chỗ thế gian và xuất thế gian mà không chỗ trụ.

Âm thanh của Đức Như Lai cũng như vậy, vào khắp tất cả xứ tất cả chúng sanh, tất cả pháp, tất cả nghiệp, tất cả báo, mà không chỗ trụ.

Các thứ ngữ ngôn của tất cả chúng sanh đều chẳng rời pháp luân của Đức Như Lai, vì thiệt tướng của ngôn âm chính là pháp luân vậy.

Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai chuyển pháp luân như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Đại Bồ Tát muốn biết Đức Như Lai chuyển pháp luân, thời phải biết chỗ xuất sanh pháp luân của Đức Như Lai.

Chư Phật tử! Đức Như Lai tùy theo tâm hành dục lạc vô lượng sai khác của tất cả chúng sanh, phát ra ngàn ấy âm thanh mà chuyển pháp luân.

Chư Phật tử! Đức Như Lai có tam muội tên là cứu cánh vô ngại vô úy. Nhập tam muội này rồi, ở mỗi mỗi thân mỗi mỗi miệng thành Đẳng Chánh Giác, đều phát ra ngôn âm bằng số tất cả chúng sanh. Trong mỗi mỗi ngôn âm đầy đủ các ngôn âm đều riêng khác mà chuyển pháp luân, làm cho tất cả chúng sanh đều hoan hỷ.

Người biết được Đức Như Lai chuyển pháp luân như vậy, phải biết người này đã tùy thuận tất cả Phật pháp. Không biết như vậy thời chẳng phải là tùy thuận.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết Đức Phật chuyển pháp luân như vậy, vì vào khắp vô lượng chúng sanh giới.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Như Lai pháp luân không sở chuyển
Tam thế vô khởi cũng vô đắc
Như văn tự không thời gian hết
Thập Lực pháp luân cũng như vậy
Như chữ vào khắp mà không đến
Chánh Giác pháp luân cũng như vậy
Vào các ngôn âm không chỗ vào
Hay khiến chúng sanh đều hoan hỷ
Phật có tam muội tên cứu cánh
Nhập định này rồi mới thuyết pháp
Tất cả chúng sanh vô lượng biên
Khắp pháp ngôn âm khiến tỏ ngộ
Trong mỗi ngôn âm lại còn diễn
Vô lượng ngôn âm đều sai khác
Thế gian tự tại vô phân biệt
Tùy họ sở thích khắp khiến nghe
Văn tự chẳng từ trong ngoài ra
Cũng chẳng hư mất, không chứa nhóm,
Mà vì chúng sanh chuyển pháp luân
Tự tại như vậy rất kỳ đặc.*

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác nhập Niết Bàn như thế nào ?

Đại Bồ Tát muốn biết đại Niết Bàn của Đức Như Lai, cần phải biết rõ căn bản tự tánh. Như chơn như Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như thiết tế Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như pháp giới Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như hư không Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như pháp tánh Niết Bàn. Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như ly dục tế Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như vô tướng tế Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như ngã tánh tế Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như Nhứt thiết pháp tánh tế Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Như chơn như tế Niết Bàn, Như Lai Niết Bàn cũng như vậy. Vì Niết Bàn vô sanh vô xuất. Nếu pháp vô sanh vô xuất thời vô diệt.

Chư Phật tử! Như Lai chẳng vì Bồ Tát mà nói chư Phật cứu cánh Niết Bàn, cũng chẳng vì Bồ Tát mà thị hiện việc ấy. Vì muốn cho Bồ Tát thấy tất cả Như Lai thường ở trước, ở trong một niệm thấy quá khứ, vị lai sắc tướng viên mãn đều như hiện tại, cũng chẳng móng tưởng là hai chẳng hai. Vì đại Bồ Tát đã lia hẳn tướng chấp.

Chư Phật Như Lai vì muốn làm cho chúng sanh có lòng mến thích nên xuất hiện ra đời. Vì muốn chúng sanh luyến mộ mà thị hiện Niết Bàn. Nhưng thiết ra Đức Như Lai không có xuất thế cũng không Niết Bàn. Vì Đức Như Lai thường trụ thanh tịnh pháp giới, tùy theo tâm của chúng sanh mà thị hiện.

Chư Phật tử! Ví như mặt nhật mọc chiếu khắp tất cả thế gian, trong tất cả đồ đựng nước trong sạch đều có bóng mặt nhật hiện, cùng khắp các xứ mà không có đến đi. Nếu có một đồ đựng bị bể thời chẳng hiện bóng mặt nhật. Đây không phải lỗi ở mặt nhật mà do đồ đựng nước bị bể.

Như Lai trí cũng như vậy, hiện khắp pháp giới không trước không sau. Trong tâm thanh tịnh của tất cả chúng sanh Đức Như Lai đều hiện. Tâm thường thanh tịnh thời thường thấy thân Phật. Nếu tâm ô trược, hư bề thời không thấy Như Lai.

Chư Phật tử! Nếu có chúng sanh nên do Niết Bàn mà được độ thời Đức Như Lai vì họ mà thị hiện Niết Bàn. Nhưng thiết ra Đức Như Lai không sanh, không mất, không có diệt độ.

Ví như hỏa đại nơi tất cả thế gian hay làm thành lửa. Hoặc có lúc ở một xứ lửa tắt. Nhưng chẳng phải lửa ở tất cả thế gian đều tắt.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, ra làm Phật sự ở tất cả thế giới. Hoặc ở một thế giới việc làm đã xong hiện nhập Niết Bàn, há lại tất cả thế giới chư Phật Như Lai đều diệt độ!

Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác đại Niết Bàn như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Ví như thuật sĩ giỏi biết huyền thuật, dùng sức huyền thuật ở trong tất cả cõi nước, thành ấp, tụ lạc nơi Đại Thiên thế giới mà thị hiện huyền thân, dùng sức huyền giữ còn đến cả kiếp. Hoặc ở một xứ huyền sự đã xong bèn ẩn thân chẳng hiện. Nhưng chẳng phải tất cả xứ đều ẩn thân.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, giỏi biết vô lượng trí huệ phương tiện các thứ huyền thuật, hiện thân khắp tất cả pháp giới, giữ gìn còn mãi tốt thưở vị lai. Hoặc ở một xứ, tùy tâm của chúng sanh việc làm đã xong bèn thị hiện nhập Niết Bàn. Há lại vì ở một xứ Đức Phật nhập Niết Bàn bèn cho rằng tất cả Phật đều diệt độ!

Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác đại Niết Bàn như vậy.

Lại nữa, chư Phật tử! Lúc Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác thị hiện Niết Bàn, bèn nhập bất động tam muội. Nhập tam muội này rồi, ở mỗi mỗi thân Phật đều phóng vô lượng trăm ngàn ức na do tha đại quang minh. Mỗi mỗi quang minh đều hiện vô số hoa sen. Mỗi mỗi hoa sen đều có bất khả thuyết nhị hoa diệu bửu. Mỗi mỗi nhị hoa đều có tòa sư tử. Trên mỗi mỗi tòa đều có Đức Như Lai ngồi kiết già. Số thân Phật bằng với số tất cả chúng sanh, đều đủ mọi sự công đức trang nghiêm thượng diệu, từ bốn nguyên lực mà sanh khởi.

Nếu có chúng sanh thiện căn thành thực, thấy thân Phật rồi đều thọ hóa. Nhưng thân Phật kia tốt vị lai tế rất ráo an trụ tùy nghi hóa độ tất cả chúng sanh chưa từng lỗi thời.

Chư Phật tử! Thân của Đức Như Lai không có phương xứ, chẳng thiết chẳng hư, chỉ do bốn thế nguyên lực của chư Phật, để chúng sanh đáng được độ thời bèn xuất hiện.

Đại Bồ Tát phải biết Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác đại Niết Bàn như vậy.

Chư Phật tử! Đức Như Lai trụ nơi vô lượng vô ngại cứu cánh pháp giới, hư không giới, chơn như, pháp tánh, vô sanh, vô diệt và thiết tế, vì các chúng sanh mà tùy thời thị hiện. Do bốn nguyên lực giữ gìn nên không thôi nghỉ. Chẳng bỏ tất cả chúng sanh, tất cả cõi, tất cả pháp.

Phổ Hiền Đại Bồ Tát muốn rõ lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Mặt nhật phóng sáng chiếu thế gian
Đồ hư nước lọt bóng liền mất,
Tối Thắng Thế Tôn cũng như vậy*

Chúng sanh không tin thấy nhập diệt
 Như hỏa đại thành lửa thế gian
 Hoặc một thành ấp có lúc tắt,
 Tối Thắng Thế Tôn khắp pháp giới
 Xứ giáo hóa xong hiện nhập diệt
 Thuật sĩ hiện thân tất cả cõi
 Chỗ việc đã xong thời ẩn thân,
 Như Lai hóa xong cũng như vậy
 Ở cõi nước khác thường thấy Phật
 Phật có tam muội tên bất động
 Hóa chúng sanh rồi nhập định này
 Một niệm thân phóng vô lượng quang
 Quang hiện liên hoa, hoa có Phật
 Phật thân vô số khắp pháp giới
 Chúng sanh có phước thời được thấy
 Như vậy vô số mỗi mỗi thân
 Thọ mạng trang nghiêm đều đầy đủ
 Như tánh vô sanh, Phật xuất thế
 Như tánh vô diệt, Phật Niết Bàn
 Ngôn từ ví dụ thấy đều dứt
 Tất cả nghĩa thành không cùng sánh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phải biết ở chỗ Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác, thấy nghe thân cận gieo trồng thiện căn như thế nào?

Đại Bồ Tát phải biết ở chỗ Đức Như Lai, thấy nghe gần gũi gieo trồng thiện căn thấy đều chẳng luống, vì xuất sanh vô tận giác huệ, vì rời tất cả chướng nạn, vì quyết định đến nơi cứu cánh, vì không hư dối, vì tất cả nguyện viên mãn, vì chẳng hết hạnh hữu vi, vì tùy thuận trí vô vi, vì sanh Phật trí, vì tột vị lai tế, vì thành thắng hạnh nhưt thiết chủng, vì đến vô công dụng trí địa.

Chư Phật tử! Ví như trượng phu ăn chút ít chất kim cương trọn không tiêu tất phải xuyên lủng thân lột ra ngoài. Vì chất kim cương chẳng cùng ở chung với nhục thân tạp uế.

Nơi Đức Như Lai, gieo một ít căn lành cũng như vậy, tất phải xuyên thấu tất cả phiền não hữu vi hạnh đến nơi trí vô vi cứu cánh. Vì chút thiện căn này chẳng cùng ở chung với những hữu vi hạnh phiền não.

Chư Phật tử! Giả sử có khô chất đồng lớn bằng núi Tu Di, ném vào có một đóm lửa nhỏ tất sẽ cháy hết cả. Vì lửa hay cháy vậy.

Nơi Đức Như Lai, gieo một ít thiện căn cũng như vậy, tất hay cháy hết tất cả phiền não rốt ráo đến Vô dư Niết Bàn. Vì chút thiện căn tánh rốt ráo vậy.

Chư Phật tử! Ví như núi Tuyết có cây Dược vương tên là Thiện Kiếp. Nếu ai được thấy thời cặp mắt được thanh tịnh. Nếu ai được nghe thời tai được thanh tịnh. Nếu ai được ngửi thời mũi được thanh tịnh. Nếu ai được nếm thời lưỡi được thanh tịnh. Nếu ai được chạm đến thời thân thanh tịnh. Nếu có ai lấy đất nơi gốc cây ấy, cũng có thể dùng để trị bệnh được.

Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác cũng như vậy, có thể làm tất cả sự lợi ích cho chúng sanh. Nếu có ai thấy sắc thân Như Lai thời mắt được thanh tịnh. Nếu ai được nghe danh hiệu Phật thời tai được thanh tịnh. Nếu ai ngửi được giới hương Như Lai thời mũi được thanh tịnh. Nếu ai nếm được pháp vị của Như Lai thời lưỡi được thanh tịnh, đủ tướng rộng dài, hiểu pháp ngữ ngôn. Nếu ai được chạm đến quang minh của Như Lai thời thân được thanh tịnh rốt ráo được pháp thân vô thượng. Nếu ai nhớ niệm Đức

Như Lai thời được niệm Phật tam muội thanh tịnh. Nếu ai cúng dường chỗ đất của Đức Như Lai đi qua, và tháp miếu thờ Phật cũng được đủ thiện căn trừ diệt tất cả họa phiền não, được vui của Hiền Thánh.

Chư Phật tử! Nay tôi nói với các Ngài: Mặc dầu có chúng sanh vì nghiệp chướng che đậy nên thấy nghe nơi Phật mà chẳng có lòng mến tin, vẫn cũng gieo được căn lành không luống uổng, hẳn đến rốt ráo nhập Niết Bàn.

Đại Bồ Tát phải biết ở nơi Đức Như Lai, thấy nghe gần gũi gieo trồng căn lành như vậy, đều lia tất cả pháp bất thiện, đầy đủ thiện pháp.

Chư Phật tử! Đức Như Lai dùng tất cả ví dụ nói nhiều sự, không có ví dụ nào nói được pháp này. Vì bất tư nghì, đường tâm trí tuyệt vậy. Chư Phật, chư Bồ Tát chỉ tùy tâm của chúng sanh khiến họ hoan hỷ mà nói ví dụ, chớ chẳng phải là rốt ráo.

Pháp môn này gọi là chỗ bí mật của Đức Như Lai, gọi là chỗ mà tất cả thế gian chẳng biết được, gọi là nhập Như Lai ấn, gọi là khai cửa đại trí, gọi là thị hiện chúng tánh Như Lai, gọi là thành tựu tất cả Bồ Tát, gọi là tất cả thế gian không làm hư hoại được, gọi là một bề tùy thuận cảnh giới Như Lai, gọi là hay thanh tịnh tất cả chúng sanh giới, gọi là diễn thuyết Như Lai căn bản thiết tánh pháp bất tư nghì rốt ráo.

Chư Phật tử! Pháp môn này Đức Như Lai chẳng nói với những chúng sanh khác. Chỉ nói với chư Bồ Tát xu hướng Đại thừa, chỉ nói với chư Bồ Tát ngồi nơi bất tư nghì thừa. Pháp môn này chẳng vào tay của tất cả chúng sanh khác, chỉ trừ chư Đại Bồ Tát.

Chư Phật tử! Ví như Chuyển Luân Thánh Vương có bảy báu. Nhon bảy báu này mà hiền bày Luân Vương. Bảy báu này chẳng vào tay chúng sanh khác chỉ trừ Thái tử do Đệ Nhất phu nhân sanh, đầy đủ trọn vẹn các tướng Thánh Vương. Nếu Chuyển luân Thánh Vương không có Thái tử đầy đủ đức tướng, thời sau khi Thánh Vương thăng hà trong vòng bảy ngày các báu đều tan mất.

Cũng vậy, kinh này chẳng vào tay của các chúng sanh khác, chỉ trừ chơn tử của Đức Như Lai Pháp Vương sanh nhà Như Lai, gieo căn lành Như Lai. Nếu không có những chơn tử này, thời pháp môn đây chẳng bao lâu sẽ tan mất. Vì tất cả hàng nhị thừa chẳng được nghe kinh này huống là thọ trì, đọc tụng, biên chép, phân biệt giải thuyết. Chỉ có chư Bồ Tát mới có thể được như vậy.

Do những cứ trên đây, chư Đại Bồ Tát nghe pháp môn này nên rất vui mừng, dùng tâm tôn trọng cung kính đánh lễ. Vì Đại Bồ Tát tin ưa kinh này thời mau được Vô thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Chư Phật tử! Giả sử có Bồ Tát trong vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp thật hành sáu môn ba la mật, tu tập những pháp Bồ Đề phần, nếu chưa nghe pháp môn đại oai đức bất tư nghì củ Như Lai đây. Hoặc nghe rồi mà chẳng tin, chẳng hiểu, chẳng thuận, chẳng nhập, thời chẳng được gọi là chơn thiết Bồ Tát. Vì chẳng được sanh nhà Như Lai. Nếu được nghe pháp môn vô chướng ngại trí huệ vô lượng bất tư nghì của Như Lai đây, nghe rồi tin hiểu tùy thuận ngộ nhập. Nên biết người này sanh nhà Như Lai, tùy thuận cảnh giới của tất cả Như Lai, đầy đủ pháp Bồ Tát, an trụ cảnh giới như thiết chúng trí, xa lia tất cả những pháp thế gian, xuất sanh tất cả công hạnh của Như Lai, thông đạt tất cả pháp tánh của Bồ Tát, nơi đức tự tại của Phật không lòng nghi lâm, trụ nơi pháp vô sư, thâm nhập cảnh giới vô ngại của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát nghe pháp này rồi, thời có thể dùng bình đẳng trí biết vô lượng pháp, thời hay dùng tâm chánh trực lia các phân biệt. Thời có thể dùng thẳng dục lạc hiện tiền được thấy chư Phật. Thời có thể dùng sức tác ý nhập hư không giới bình đẳng. Thời có thể dùng niệm tự tại đi vô biên pháp giới. Thời có thể dùng sức trí huệ đủ tất cả công đức. Thời có thể dùng trí tự nhiên lia tất cả cấu nhiễm thế gian. Thời có thể dùng tâm Bồ Đề vào tất cả thế giới mười phương. Thời có thể dùng sức quán sát

lớn biết tam thể chư Phật đồng một thể tánh. Thời có thể dùng trí thiện căn hồi hướng vào khắp pháp như vậy: chẳng vào mà vào, chẳng phan duyên nơi một pháp, hằng dùng một pháp quán sát tất cả pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thành tựu công đức như vậy, dùng chút ít công lực liền được vô sự tự nhiên trí.

Phổ Hiền đại Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

*Thấy nghe cúng dường chư Như Lai
Thời được công đức vô biên lượng
Ở trong hữu vi trọn không hết
Tất diệt phiền não lìa những khổ
Như người nuốt chút ít kim cang
Tất không tiêu được phải ra ngoài
Công đức cúng dường đáng Thập Lực
Diệt phiền não đến kim cang trí
Như cỏ khô bằng núi Tu Di
Ném đóm lửa nhỏ đều cháy hết
Chút ít công đức cúng dường Phật
Tất đoạn phiền não đến Niết Bàn
Núi Tuyết có thuốc tên Thiện Kiến
Thấy nghe người chạm tiêu các bệnh
Nếu ai thấy nghe đáng Thập Lực
Được thắng công đức đến Phật trí*

Bấy giờ do thần lực của Phật, do pháp như vậy, mười phương đều có mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha thể giới sáu cách chân động: những là Đông vọt Tây lặn, Tây vọt Đông lặn, Nam vọt Bắc lặn, Bắc vọt Nam lặn, mé vọt giữa lặn, giữa vọt mé lặn, Mười tám tướng động: những là động, biến động, đẳng biến động, dưng biến dưng, đẳng biến dưng, khởi biến khởi, đẳng biến khởi, chân biến chân, đẳng biến chân, hồng biến hồng, đẳng biến hồng, kích biến kích, đẳng biến kích. Mưa mây hoa hơn cõi trời, mây lọng, mây trắng, mây phan, mây hương, mây tràng hoa, mây hương thoa, mây đồ trang nghiêm, mây đại quang minh ma ni bửu, mây chư Bồ Tát ca ngợi, mây thân sai khác của bất khả thuyết Bồ Tát. Mưa mây thành Chánh giác, mây nghiêm tịnh bất tư nghi thế giới, mây âm thanh ngữ ngôn của Phật đầy khắp vô biên thế giới.

Như ở bốn châu thiên hạ này thần lực của Đức Như Lai thị hiện như vậy, làm cho chư Bồ Tát rất hoan hỷ, cùng khắp mười phương tất cả thế giới đều cũng như vậy.

Bấy giờ mười phương đều qua khỏi tám mươi bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới, đều có tám mươi bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số Như Lai đồng hiệu Phổ Hiền đều hiện ra trước Phổ Hiền Bồ Tát mà bảo rằng:

Lành thay Phật tử! Nhà người có thể thừa oai lực của Phật, tùy thuận pháp tánh mà diễn nói pháp Như Lai xuất hiện bất tư nghi.

Này Phật tử! Mười phương chúng ta tám mươi bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số chư Phật đồng hiệu Phổ Hiền đều nói pháp này.

Này Phật tử! Nay trong pháp hội này có mười vạn sát vi trần số đại Bồ Tát được tất cả thần thông tam muội của Bồ Tát, chư Phật chúng ta đều thọ ký họ một đời sẽ được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có Phật sát vi trần số chúng sanh phát Bồ đề tâm, chư Phật chúng ta cũng thọ ký họ ở đời vị lai trải qua bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp, đều được thành Phật đồng hiệu là Phật Thủ Thắng Cảnh Giới.

Chư Phật chúng ta vì muốn cho chư Bồ Tát vị lai được nghe pháp này, nên đều cùng hộ trì. Như hóa độ chúng sanh nơi bốn châu thiên hạ này, mười phương trăm ngàn ức na do tha vô số vô lượng, hẳn đến bất khả thuyết bất khả thuyết pháp giới hư không tất cả thế giới, hóa độ chúng sanh cũng đều như vậy.

Bấy giờ do thần lực của thập phương chư Phật, do nguyện lực của Tỳ Lô Giá Na, do pháp như vậy, do sức thiện căn, do Như Lai khởi trí chẳng vượt ngoài tâm niệm, do Như Lai ứng duyên chẳng lỗi thời, do tùy thời giác ngộ chư Bồ Tát, do thườ trước tu hành không hư mất, do làm cho được hạnh Phổ Hiền quảng đại, do hiển hiện tất cả trí tự tại, nên mười phương đều qua khỏi mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến nơi đây, đầy khắp tất cả mười phương pháp giới, thị hiện sự quảng đại trang nghiêm của Bồ Tát, phóng lưới đại quang minh, chấn động tất cả mười phương thế giới, làm hư tan tất cả cung điện của các loài ma, tiêu diệt tất cả những khổ ác đạo, hiển hiện tất cả oai đức của Như Lai, ca ngâm khen ngợi vô lượng pháp công đức sai biệt của Như Lai, khắp mưa tất cả những thứ mưa, thị hiện vô lượng thân sai biệt, lãnh thọ vô lượng Phật pháp, do thần lực của Phật nên đó nói rằng :

Lành thay Phật tử! Ngài có thể nói pháp bất khả hoại của Như Lai đây.

Này Phật tử! Chư Bồ Tát chúng tôi đều hiệu Phổ Hiền, đều từ thế giới Phổ Quang Minh chỗ của Đức Như Lai Phổ Tràng Tự Tại mà đến đây. Tất cả thế giới đó đều nói pháp này. Văn cú như vậy, nghĩa lý như vậy, tuyên thuyết như vậy, quyết định như vậy, đều đồng ở đây chẳng thêm chẳng bớt.

Chư Bồ Tát chúng tôi đều do thần lực của Phật, do được pháp Như Lai nên đến nơi đây để chứng minh cho Ngài.

Như chúng tôi đến đây, mười phương khắp hư không khắp pháp giới tất cả thế giới bốn châu thiên hạ cũng như vậy.

Bấy giờ Phổ Hiền Bồ Tát thừa thần lực của Phật, quán sát tất cả Bồ Tát đại chúng, muốn tuyên rõ lại oai đức quảng đại xuất hiện của Như Lai, chánh pháp chẳng thể trở hoại của Như Lai, vô lượng thiện căn đều chẳng lường, chư Phật xuất thế ắt đủ tất cả pháp tối thắng, giới quán sát được tâm chúng sanh tùy nghi thuyết pháp chưa từng lỗi thời, sanh Bồ Tát vô lượng pháp quang, tất cả chư Phật tự tại trang nghiêm, tất cả Như Lai một thân không khác sanh khởi do từ đại hạnh thườ trước. Nói kệ rằng:

*Tất cả Như Lai những công hạnh
Thế gian ví dụ không kịp được
Vì khiến chúng sanh được ngộ giải
Chẳng dụ làm dụ mà hiển thị
Pháp thậm thâm vi mật như vậy
Trăm ngàn muôn kiếp khó được nghe
Người tinh tấn trí huệ điều phục
Mới được nghe nghĩa bí áo này
Nếu nghe pháp này sanh hoan hỉ
Kia từng cúng dường vô lượng Phật
Được Phật gia trì chỗ nhiếp thọ
Trời người ca ngợi thường cúng dường
Đây là pháp cứu thế đệ nhất
Đây hay cứu độ những quần phẩm
Đây hay xuất sanh đạo thanh tịnh
Các Ngài thọ trì chớ phóng dật.*

38. PHẨM LY THỂ GIAN THỨ BA MƯƠI TÁM (Hán Bộ Từ Đầu Quyển 53 Đến Hết Quyển 59)

(1)Bấy giờ Đức Thế Tôn ở nước Ma Kiệt Đề trong đạo tràng Bồ Đề A Lan Nhã điện Phổ Quang Minh, ngôi tòa Liên Hoa Tạng Sư Tử diệu ngộ viên mãn, tuyệt hẳn hai hạnh, đạt pháp vô tướng, an trụ nơi chỗ trụ của Phật, được Phật bình đẳng, đến chỗ không chướng ngại pháp chẳng thể chuyển, chỗ làm vô ngại lập bất tư nghi, thấy khắp tam thế, thân hằng đầy khắp tất cả quốc độ, trí hằng sáng thấu tất cả pháp, rõ tất cả hạnh, hết tất cả nghi, thân không thể lường, trí đồng với chỗ cầu của tất cả Bồ Tát, đến bị ngại rốt ráo không hai của Phật, đầy đủ bình đẳng giải thoát của Như Lai, chứng bực Phật bình đẳng không trung biên, tốt nơi pháp giới, khắp hư không giới, cùng bất khả thuyết trăm ngàn na do tha Phật sát vi trần số đại Bồ Tát câu hội.

Chư đại Bồ Tát này đều là bực một đời sẽ được vô thượng bồ đề, đều từ những cõi nước phương khác mà đồng đến tập hợp, đều đủ Bồ Tát phương tiện trí huệ: những là khéo hay quán sát tất cả chúng sanh, dùng sức phương tiện khiến họ điều phục trụ nơi pháp Bồ Tát. Khéo hay quán sát tất cả thế giới, dùng sức phương tiện đều khắp qua đến. Khéo hay quán sát cảnh giới Niết Bàn, tư duy suy lường lia hẳn tất cả hí luận phân biệt mà tu diệu hạnh không có gián đoạn. Khéo hay nhiếp thọ tất cả chúng sanh. Khéo vào vô lượng pháp phương tiện. Biết các chúng sanh rộng không chẳng có mà chẳng hoại nghiệp quả. Khéo biết tâm sự, chur căn, cảnh giới, phương tiện các loại sai biệt của chúng sanh. Đều hay thọ trì tam thế Phật pháp, tự được hiểu rõ lại vì người giải thuyết. Đều khéo an trụ nơi vô lượng pháp thế và xuất thế, biết tánh chơn thiệt của tất cả pháp. Nơi tất cả pháp hữu vi vô vi đều khéo quán sát biết không có hai. Ở trong một niệm đều có thể chứng được trí huệ của tam thế chư Phật. Ở trong mỗi niệm đều hay thị hiện thành đấng chánh giác, làm cho tất cả chúng sanh phát tâm thành đạo. Nơi cảnh sở duyên của một chúng sanh đều biết cảnh giới của tất cả chúng sanh. Dầu nhập Như Lai nhưt thiết trí địa mà chẳng bỏ hạnh bồ tát, cũng chẳng bỏ sự nghiệp, trí huệ, phương tiện của Bồ Tát, mà vẫn không sở tác. Vì mỗi mỗi chúng sanh trụ vô lượng kiếp, mà trong vô số kiếp khó gặp được. Chuyển chánh pháp luân, điều phục chúng sanh đều không bỏ luống. Hạnh nguyện thanh tịnh của tam thế chư Phật đều đã đầy đủ.

Thành tựu vô lượng công đức như vậy. Tất cả Như Lai trong vô biên kiếp nói chẳng hết được.

Tên của các ngài là:

Phổ Hiền Bồ Tát, Phổ Nhãn Bồ Tát, Phổ Hóa Bồ Tát, Phổ Huệ Bồ Tát, Phổ Kiến Bồ Tát, Phổ Quang Bồ Tát, Phổ Quán Bồ Tát, Phổ Chiếu Bồ Tát, Phổ Tràng Bồ Tát, Phổ Giác Bồ Tát.

Mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số chư đại Bồ Tát như vậy, thay đều thành tựu hạnh nguyện Phổ Hiền, thâm tâm đại nguyện đều đã viên mãn. Chỗ của tất cả chư Phật xuất thế đều có thể qua đến thính chuyên pháp luân. Khéo hay thọ trì pháp nhân của chư Phật. Chẳng dứt chủng tánh của tất cả chư Phật. Khéo biết tất cả chư Phật ra đời, thứ đệ thọ ký danh hiệu, quốc độ, thành Phật chuyển pháp luân. Thế giới không Phật hiện thân thành Phật. Hay khiến chúng sanh tạp nhiễm đều được thanh tịnh. Hay diệt tất cả nghiệp chướng của Bồ Tát, vào nơi pháp giới thanh tịnh vô ngại.

Bấy giờ Phổ Hiền đại Bồ Tát nhập quảng đại tam muội tên là Phật hoa trang nghiêm.

Lúc Bồ Tát nhập tam muội này, tất cả thế giới mười phương chấn động sáu cách mười tám tướng, pháp âm thanh lớn không đâu chẳng nghe. Sau đó Bồ Tát mới từ tam muội xuất định.

Bấy giờ Phổ Huệ Bồ Tát biết đại chúng đã vân tập, hỏi Phổ Hiền Bồ Tát rằng:

Thưa Phật tử! Xin ngài diễn thuyết:

Những gì là y chỉ của đại Bồ Tát? Những gì là kỳ đặc tướng? Những gì là hạnh? Những gì là thiện tri thức? Những gì là siêng tinh tấn? Những gì là tâm được an ổn? Những gì là thành tựu chúng sanh? Những gì là giới? Những gì là tự biết thọ ký? Những gì là nhập Bồ Tát? Những gì là nhập Như Lai? Những gì là nhập tâm hành của chúng sanh? Những gì là nhập thế giới? Những gì là nhập kiếp? Những gì là nói tam thế? Những gì là biết tam thế? Những gì là phát tâm không mỗi nhàm ? Những gì là trí sai biệt? Những gì là đà la ni? Những gì là diễn thuyết Phật? Những gì là phát tâm Phổ Hiền? Những gì là Phổ Hiền hạnh pháp? Do những có gì mà sanh lòng đại bi? Những gì là nhơn duyên phát bồ đề tâm? Những gì là sanh tâm tôn trọng đối với thiện tri thức? Những gì là thanh tịnh? Những gì là các ba la mật? Những gì là trí tùy giác? Những gì là chứng tri? Những gì là lực? Những gì là bình đẳng? Những gì là Phật pháp thiết nghĩa cú? Những gì là thuyết pháp? Những gì là trì? Những gì là biện tài? Những gì là tự tại? Những gì là tánh vô trước? Những gì là tâm bình đẳng? Những gì là xuất sanh trí huệ? Những gì là biến hóa? Những gì là lực tri? Những gì là được đại hân úy? Những gì là thâm nhập Phật pháp? Những gì là y chỉ? Những gì là phát tâm vô úy? Những gì là phát tâm không nghi hoặc? Những gì là bất tư nghi? Những gì là xảo mật ngữ ? Những gì là xảo phân biệt trí? Những gì là nhập tam muội? Những gì là biến nhập? Những gì là môn giải thoát? Những gì là thần thông? Những gì là minh? Những gì là giải thoát? Những gì là viên lâm? Những gì là cung điện? Những gì là sở nhạo? Những gì là trang nghiêm? Những gì là phát tâm bất động? Những gì là chẳng bỏ tâm thâm đại? Những gì là quán sát ? Những gì là thuyết pháp? Những gì là thanh tịnh? Những gì là ấn? Những gì là trí quang chiếu? Những gì là vô đẳng trụ? Những gì là tâm không hạ liệt? Những gì là tâm tăng thượng như núi? Những gì là trí như biển nhập vô thượng bồ đề? Những gì là như thiết trụ? Những gì là phát tâm đại thừa thế nguyện như kim cang? Những gì là đại phát khởi? Những gì là cứu cánh đại sự? Những gì là bất hoại tín? Những gì là thọ ký? Những gì là thiện căn hồi hướng? Những gì là được trí huệ? Những gì là phát tâm vô biên quảng đại? Những gì là phục tạng? Những gì là luật nghi? Những gì là tự tại? Những gì là vô ngại dụng? Những gì là chúng sanh vô ngại dụng? Những gì là quốc độ vô ngại dụng? Những gì là pháp vô ngại dụng? Những gì là thân vô ngại dụng? Những gì là nguyện vô ngại dụng? Những gì là cảnh giới vô ngại dụng? Những gì là trí vô ngại dụng? Những gì là thần thông vô ngại dụng? Những gì là thần lực vô ngại dụng? Những gì là lực vô ngại dụng? Những gì là du hí? Những gì là cảnh giới? Những gì là lực? Những gì là vô úy? Những gì là pháp bất cộng? Những gì là nghiệp? Những gì là thân? Những gì là thân nghiệp? Những gì là ngữ? Những gì là tịnh tu ngữ nghiệp? Những gì là được thủ hộ? Những gì là thành xong việc lớn? Những gì là tâm? Những gì là phát tâm? Những gì là tâm châu biến? Những gì là chư căn? Những gì là thân tâm? Những gì là thâm tâm tăng thượng? Những gì là siêng tu? Những gì là quyết định giải? Những gì là quyết định giải nhập thế giới? Những gì là quyết định giải nhập chúng sanh giới? Những gì là tập khí? Những gì là thủ? Những gì là tu? Những gì là thành tựu Phật pháp? Những gì là thối thất Phật pháp đạo? Những gì là ly sanh đạo? Những gì là quyết định pháp? Những gì là xuất sanh Phật pháp đạo? Những gì là đại trọng phu danh hiệu? Những gì là đạo ? Những gì là vô lượng đạo? Những gì là trợ đạo? Những gì là tu đạo? Những gì là trang nghiêm đạo? Những gì là chun? Những gì là tay? Những gì là bụng? Những gì là tạng? Những gì là tâm? Những gì là mặc giáp? Những gì là khí trượng? Những gì là đầu? Những gì là mắt? Những gì là tai? Những gì là mũi? Những gì là lưỡi? Những gì là thân? Những gì là ý? Những gì là đi? Những gì là đứng? Những gì là ngồi? Những gì là nằm? Những gì là chỗ sở trụ? Những gì là chỗ sở hành? Những gì là quán sát? Những gì là khắp quán sát? Những gì là phần tấn? Những gì là sư tử hồng? Những gì là thanh tịnh thí? Những gì là thanh tịnh giới? Những gì là thanh tịnh nhẫn? Những gì là thanh tịnh tinh tấn? Những gì là thanh tịnh định? Những gì là thanh tịnh huệ? Những gì là thanh tịnh từ? Những gì là thanh tịnh bi? Những gì là thanh tịnh hỷ? Những gì là thanh tịnh xả? Những gì là nghĩa? Những gì là pháp? Những gì là phước đức trợ đạo cụ? Những gì là trí huệ trợ đạo cụ? Những gì là minh túc? Những gì là cầu pháp ? Những gì là minh liễu pháp? Những gì là tu hành pháp? Những gì là ma? Những gì là ma nghiệp? Những gì là bỏ rời ma nghiệp? Những gì là thấy Phật ? Những gì là Phật nghiệp? Những gì là mạn nghiệp? Những gì là trí nghiệp ? Những gì là ma nhiếp trì? Những gì là Phật nhiếp trì? Những gì là pháp nhiếp trì? Những gì là công nghiệp trụ Đâu Suất thiên? Có gì nơi Đâu Suất Thiên Cung mật? Có gì hiện ở thai? Những gì là hiện vi tế thú? Có gì hiện sơ sanh? Có gì hiện vi tiểu? Có gì hiện đi bảy bước? Có gì hiện đồng tử? Có gì hiện ở nội cung? Có gì hiện xuất gia? Có gì hiện khổ hạnh ? Qua đến đạo tràng thế nào? Ngồi đạo

tràng thể nào? Những gì là tướng kỳ đặc khi ngồi đạo tràng? Có gì hiện hàng ma? Những gì thành Như Lai lực? Chuyển pháp luân thể nào? Có gì nhọn chuyển pháp luân được pháp bạch tịnh? Có gì Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác hiện nhập Niết Bàn?

Lành thay Phật tử! Những pháp như vậy xin ngài diễn nói cho.

Bấy giờ Phổ Hiền Bồ Tát bảo Phổ Huệ và chư Bồ Tát rằng:

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười chỗ y chỉ:

Dùng bồ đề tâm làm y chỉ, vì hằng chẳng quên mất.

Dùng thiện tri thức làm y chỉ, vì hòa hiệp như một.

Dùng thiện căn làm y chỉ, vì tu tập tăng trưởng.

Dùng ba la mật làm y chỉ, vì tu hành đầy đủ.

Dùng nhứt thiết pháp làm y chỉ, vì rốt ráo xuất ly.

Dùng đại nguyện làm y chỉ, vì tăng trưởng bồ đề.

Dùng các hạnh làm y chỉ, vì khắp đều thành tựu.

Dùng tất cả Bồ Tát làm y chỉ, vì đồng một trí huệ.

Dùng cúng dường chư Phật làm y chỉ, vì tín tâm thanh tịnh.

Dùng tất cả Như Lai làm y chỉ, vì như từ phụ dạy răn chẳng dứt.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi pháp y chỉ này thời được là chỗ sở y đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ tướng kỳ đặc:

Nơi tất cả thiện căn tướng là tự thiện căn.

Nơi tất cả thiện căn tướng là chúng tử bồ đề.

Nơi tất cả chúng sanh tướng là căn khí bồ đề.

Nơi tất cả nguyện tướng là tự nguyện.

Nơi tất cả pháp tướng xuất ly.

Nơi tất cả hạnh tướng là tự hạnh.

Nơi tất cả pháp tướng là Phật pháp.

Nơi tất cả pháp ngữ ngôn tướng là đạo ngữ ngôn.

Nơi tất cả Phật tướng là từ phụ.

Nơi tất cả Như Lai tướng không hai.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi mười pháp tướng này thời được tướng thiện xảo vô thượng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ hạnh:

Tất cả chúng sanh hạnh, vì làm cho khắp được thành thực.

Tất cả cầu pháp hạnh, vì tu học tất cả.

Tất cả thiện căn hạnh, vì đều khiến tăng trưởng.

Tất cả tam muội hạnh, vì nhứt tâm bất loạn.

Tất cả trí huệ hạnh, vì không chi chẳng biết rõ.

Tất cả tu tập hạnh, vì không chi chẳng tu được.

Tất cả Phật sát hạnh, vì thấy đều trang nghiêm.

Tất cả thiện hữu hạnh, vì cung kính cúng dường.

Tất cả Như Lai hạnh, vì tôn trọng thừa sự.

Tất cả thân thông hạnh, vì biến hóa tự tại.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi mười hạnh này thời được hạnh đại trí huệ vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười bậc thiện tri thức:

Thiện tri thức khiến an trụ bồ đề tâm.

Thiện tri thức khiến sanh thiện căn.

Thiện tri thức khiến thật hành các môn ba la mật.

Thiện tri thức khiến giải thoát tất cả pháp.

Thiện tri thức khiến thành thực tất cả chúng sanh.

Thiện tri thức khiến được quyết định biện tài.

Thiện tri thức khiến chẳng nhiễm trước tất cả thế gian.

Thiện tri thức khiến trong tất cả kiếp tu hành không nhàm mỏi.

Thiện tri thức khiến an trụ hạnh phổ hiền.

Thien tri thuc kien nhap noi tri cua chur Phat da nhap.

Chur Phat tu! Dai Bo Tat co muoi su sieng tinh tan:

Sieng tinh tan giao hoa tat ca chung sanh.

Sieng tinh tan tham nhap tat ca phap.

Sieng tinh tan nghiem tinh tat ca the gioi.

Sieng tinh tan tu hanh tat ca so hoc cua Bo Tat.

Sieng tinh tan diet tru tat ca ac cua chung sanh.

Sieng tinh tan gan dut tat ca ba ac dao kho.

Sieng tinh tan dep pha tat ca quan ma.

Sieng tinh tan nguyet vi tat ca chung sanh lam mat thanh tinh.

Sieng tinh tan cung duong tat ca chur Phat.

Sieng tinh tan kien tat ca Nhu Lai deu hoan hy.

Nu chur Bo Tat an tru noi muoi phap sieng tinh tan nay thi duoc day du tinh tan ba la mat vo thuong cua Nhu Lai.

Chur Phat tu! Dai Bo Tat co muoi thu tam duoc an on:

Minh tru bo de tam cung phai kien nguoi tru bo de tam, nen tam duoc an on.

Minh rot rao roi gian hon dau tranh cung phai kien nguoi roi gian hon dau tranh, nen tam duoc an on.

Minh roi phap pham ngu cung kien nguoi roi phap pham ngu, nen tam duoc an on.

Minh sieng tu thien can cung kien nguoi sieng tu thien can, nen tam duoc an on.

Minh tru dao ba la mat cung kien nguoi tru dao ba la mat, nen tam duoc an on.

Minh sanh tai nha Phat cung phai kien nguoi sanh tai nha Phat, nen tam duoc an on.

Minh tham nhap phap chon thiet khong tu tanch cung kien nguoi nhap phap chon thiet khong tu tanch, nen tam duoc an on.

Minh khong phi bang tat ca Phat phap, cung kien nguoi khong phi bang tat ca Phat phap, nen tam duoc an on.

Minh vien man nhut thiet tri bo de nguyet cung kien nguoi vien man nhut thiet tri bo de nguyet, nen tam duoc an on.

Mình thâm nhập trí tạng vô tận của tất cả Như Lai cũng khiến người nhập trí tạng vô tận của tất cả Như Lai, nên tâm được an ổn.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi tâm an ổn này thời được sự an ổn đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười cách thành tựu chúng sanh:

Dùng bố thí để thành tựu chúng sanh.

Dùng sắc thân để thành tựu chúng sanh.

Dùng thuyết pháp để thành tựu chúng sanh.

Dùng đồng hạnh để thành tựu chúng sanh.

Dùng không nhiễm trước để thành tựu chúng sanh.

Dùng khai thị bồ tát hạnh để thành tựu chúng sanh.

Dùng thị hiện rõ ràng tất cả thế giới để thành tựu chúng sanh.

Dùng thị hiện oai đức lớn của Phật pháp để thành tựu chúng sanh.

Dùng những thân thông biến hiện để thành tựu chúng sanh.

Dùng những phương tiện vi mật thiện xảo để thành tựu chúng sanh.

Bồ Tát dùng mười pháp này để thành tựu chúng sanh giới.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười loại giới:

Giới chẳng bỏ bỏ đề tâm.

Giới xa lìa bực nhị thừa.

Giới quán sát lợi ích tất cả chúng sanh.

Giới khiến tất cả chúng sanh an trụ nơi Phật pháp.

Giới tu tất cả sở học của Bồ Tát.

Giới nơi tất cả pháp vô sở sắc.

Giới đem tất cả thiện căn hồi hướng bồ đề.

Giới chẳng tham trước tất cả thân Như Lai.

Giới tư duy tất cả pháp lìa nhiễm trước.

Giới chư căn luật nghi.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi giới này thời được giới quảng đại ba la mật vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp thọ ký, Bồ Tát do đây mà biết mình thọ ký:

Dùng ý thù thắng phát bồ đề tâm, tự biết thọ ký.

Trọn chẳng nhằm bỏ hạnh bồ tát, tự biết thọ ký.

Trụ tất cả kiếp thật hành hạnh bồ tát, tự biết thọ ký.

Tu tất cả Phật pháp, tự biết thọ ký.

Nơi tất cả Phật giáo một bề thâm tín, tự biết thọ ký.

Tu tất cả thiện căn đều khiến thành tựu, tự biết thọ ký.

Đặt tất cả chúng sanh nơi Phật bồ đề, tự biết thọ ký.

Với tất cả thiện tri thức hòa hiệp không hai, tự biết thọ ký.

Nơi tất cả thiện tri thức tưởng là Phật, tự biết thọ ký.

Hằng siêng thủ hộ bốn nguyện bồ đề, tự biết thọ ký.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp nhập Bồ Tát:

Nhập bốn nguyện. Nhập hạnh. Nhập tụ. Nhập ba la mật. Nhập thành tựu. Nhập sai biệt nguyện. Nhập các thứ tri giải. Nhập trang nghiêm Phật độ. Nhập thần lực tự tại. Nhập thị hiện thọ sanh.

Bồ Tát dùng mười pháp này nhập khắp tam thế tất cả Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp nhập Như Lai:

Nhập vô biên thành chánh giác. Nhập vô biên chuyển pháp luân. Nhập vô biên pháp phương tiện. Nhập vô biên âm thanh sai biệt. Nhập vô biên điều phục chúng sanh. Nhập vô biên thần lực tự tại. Nhập vô biên những thân sai biệt. Nhập vô biên tam muội. Nhập vô biên lực vô úy. Nhập vô biên thị hiện Niết Bàn.

Bồ Tát dùng mười pháp này nhập khắp tam thế tất cả Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp nhập chúng sanh hạnh:

Nhập tất cả chúng sanh quá khứ hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh vị lai hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh hiện tại hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh thiện hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh bất thiện hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh tâm hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh căn hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh giải hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh phiền não tập khí hạnh.

Nhập tất cả chúng sanh giáo hóa điều phục thời phi thời hạnh.

Bồ Tát dùng pháp này vào khắp hạnh của tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười cách nhập thế giới:

Nhập thế giới nhiễm. Nhập thế giới tịnh. Nhập thế giới nhỏ. Nhập thế giới lớn. Nhập thế giới trong vi trần. Nhập thế giới vi tế. Nhập thế giới úp. Nhập thế giới ngửa. Nhập thế giới có Phật. Nhập thế giới không Phật.

Bồ Tát dùng đây vào khắp tất cả thế giới ở mười phương.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ nhập kiếp:

Nhập kiếp quá khứ. Nhập kiếp vị lai. Nhập kiếp hiện tại. Nhập kiếp đếm được. Nhập kiếp không đếm được. Nhập kiếp đếm được tức là kiếp không đếm được. Nhập kiếp không đếm được tức là kiếp đếm được. Nhập tất cả kiếp tức là phi kiếp. Nhập phi kiếp tức là tất cả kiếp. Nhập tất cả kiếp tức một niệm.

Bồ Tát dùng pháp này vào khắp tất cả kiếp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp nói tam thế:

Quá khứ thế nói quá khứ thế. Quá khứ thế nói vị lai thế. Quá khứ thế nói hiện tại thế. Vị lai thế nói quá khứ thế. Vị lai thế nói hiện tại thế. Vị lai thế nói vô tận. Hiện tại thế nói quá khứ thế. Hiện tại thế nói vị lai thế. Hiện tại thế nói bình đẳng. Hiện tại thế nói tam thế tức một niệm.

Bồ Tát dùng pháp này nói khắp tam thế.

Đại Bồ Tát có mười pháp biết tam thế :

Biết những an lập. Biết những ngữ ngôn. Biết những luận nghị. Biết những quy tắc. Biết những xung tán. Biết những chế lệnh. Biết kia giả danh. Biết kia vô tận. Biết kia tịch diệt. Biết tất cả không.

Bồ Tát dùng đây biết khắp tất cả những pháp tam thế.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phát mười thứ tâm không mỗi nhọc nhàm chán:

Cúng dường tất cả chư Phật tâm không mỗi nhàm.

Gần gũi tất cả thiện tri thức tâm không mỗi nhàm.

Cầu tất cả pháp tâm không mỗi nhàm.

Nghe chánh pháp tâm không mỗi nhàm.

Tuyên nói chánh pháp tâm không mỗi nhàm.

Giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh tâm không mỗi nhàm.

Đặt tất cả chúng sanh nơi Phật bồ đề tâm không mỗi nhàm.

Nơi mỗi mỗi thế giới trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp thật hành bồ tát hạnh tâm không mỗi nhàm.

Du hành tất cả thế giới tâm không mỗi nhàm.

Quán sát tư duy tất cả Phật pháp tâm không mỗi nhàm.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại trí vô thượng không mỗi nhàm của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ sai biệt trí:

Trí sai biệt biết chúng sanh. Trí sai biệt biết các căn. Trí sai biệt biết nghiệp báo. Trí sai biệt biết thọ sanh. Trí sai biệt biết thế giới. Trí sai biệt biết pháp giới. Trí sai biệt biết chư Phật. Trí sai biệt biết các pháp. Trí sai biệt biết tam thế. Trí sai biệt biết tất cả đạo ngữ ngôn.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi pháp này thời được trí sai biệt quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ đà la ni:

Văn trì đà la ni, vì trì tất cả pháp chẳng quên mất.

Tu hành đà la ni, vì như thiệt khéo quán tất cả pháp.

Tư duy đà la ni, vì biết rõ tánh của tất cả pháp.

Pháp quang minh đà la ni, vì chiếu bắt tư nghi Phật pháp.

Tam muội đà la ni, vì ở khắp chỗ hiện tại tất cả Phật nghe chánh pháp tâm chẳng loạn.

Viên âm đà la ni, vì hiểu rõ bất tư nghi âm thanh ngữ ngôn.

Tam thế đà la ni, vì diễn nói tam thế những Phật pháp bất tư nghi.

Chủng chủng biện tài đà la ni, vì diễn nói vô biên những Phật pháp.

Xuất sanh vô ngại nhĩ đà la ni, vì đều có thể nghe được pháp của bất khả thuyết chư Phật đã nói.

Nhứt thiết Phật pháp đà la ni, vì an trụ nơi lực vô úy của Như Lai.

Nếu chư Bồ Tát muốn được đà la ni này phải siêng tu học.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát nói mười Phật:

Thành chánh giác Phật. Nguyên Phật. Nghiệp báo Phật. Trụ trì Phật. Niết Bàn Phật. Pháp giới Phật. Tâm Phật. Tam muội Phật. Bồn tánh Phật. Tùy nhạo Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phát mười tâm Phổ Hiền:

Phát tâm đại từ, vì cứu hộ tất cả chúng sanh.

Phát tâm đại bi, vì chịu khổ thay cho tất cả chúng sanh.

Phát tâm thí tất cả, vì đều xả bỏ tất cả sở hữu.

Phát tâm nhớ nhứt thiết trí làm trước nhứt, vì thích cầu tất cả Phật pháp.

Phát tâm công đức trang nghiêm, vì học tất cả hạnh Bồ Tát.

Phát tâm như kim cang, vì tất cả chỗ thọ sanh không quên mất.

Phát tâm như biển, vì tất cả pháp trắng trong đều chảy vào.

Phát tâm như Tu Di sơn, vì tất cả ác ngôn đều nhẫn thọ.

Phát tâm an ổn, vì ban sự vô úy cho tất cả chúng sanh.

Phát tâm bát nhã ba la mật cứu cánh, vì khéo quán sát tất cả pháp vô sở hữu.

Nếu chư Bồ Tát an trụ tâm này thời mau được thành tựu trí thiện xảo của Phổ Hiền.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười Phổ Hiền hạnh pháp:

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện trụ tất cả kiếp vị lai.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện cúng dường cung kính tất cả Phật vị lai.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện an trí tất cả chúng sanh nơi hạnh của Phổ Hiền Bồ Tát.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện chứa nhóm tất cả thiện căn.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện nhập tất cả ba la mật.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện đầy đủ tất cả Bồ Tát hạnh.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện trang nghiêm tất cả thế giới.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện sanh tất cả cõi Phật.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện khéo quán sát tất cả pháp.

Phổ Hiền hạnh pháp nguyện nơi tất cả Phật quốc độ thành vô thượng bồ đề.

Nếu chư Bồ Tát siêng tu pháp này thời mau được viên mãn hạnh nguyện Phổ Hiền.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát dùng mười pháp quán sát chúng sanh mà khởi đại bi:

Quán sát chúng sanh không nương không dựa mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh tánh chẳng điều thuận mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh nghèo không căn lành mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh mãi mãi ngủ mê mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh làm pháp bất thiện mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh bị trôi bởi dục phược mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh chìm biển sanh tử mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh mãi mang bệnh khổ mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh không muốn pháp lành mà khởi đại bi.

Quán sát chúng sanh mất những Phật pháp mà khởi đại bi.

Bồ Tát hằng dùng tâm này quán sát chúng sanh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười nhưn duyên phát bồ đề tâm:

Vì giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh mà phát bồ đề tâm.

Vì trừ diệt tất cả khổ cho chúng sanh mà phát bồ đề tâm.

Vì ban cho tất cả chúng sanh đầy đủ sự an lạc mà phát bồ đề tâm.

Vì dứt sự ngu si của tất cả chúng sanh mà phát bồ đề tâm.

Vì ban Phật trí cho tất cả chúng sanh mà phát bồ đề tâm.

Vì cung kính cúng dường tất cả chư Phật mà phát bồ đề tâm.

Vì thuận theo Phật giáo cho chư Phật hoan hỉ mà phát bồ đề tâm.

Vì thấy sắc thân tướng hảo của tất cả Phật mà phát bồ đề tâm.

Vì nhập trí huệ quảng đại của tất cả Phật mà phát bồ đề tâm.

Vì hiển hiện lực vô úy của tất cả Phật mà phát bồ đề tâm.

Nếu Bồ Tát phát tâm vô thượng bồ đề để được ngộ nhập nhưt thiết chủng trí, lúc thân cận cúng dường thiện tri thức phải khởi mười tâm:

Khởi tâm cung cấp hầu hạ. Tâm hoan hỷ. Tâm không trái. Tâm tùy thuận. Tâm không cầu lạ. Tâm nhưt hướng. Tâm đồng thiện căn. Tâm đồng nguyện. Tâm Như Lai. Tâm đồng viên mãn hạnh.

Nếu đại Bồ Tát đã khởi tâm như vậy thời được mười thứ thanh tịnh:

Thâm tâm thanh tịnh, vì đến nơi rốt ráo không mất hư.

Sắc thân thanh tịnh, vì tùy sở nghi để thị hiện.

Âm thanh thanh tịnh, vì rõ thấu tất cả ngữ ngôn.

Biện tài thanh tịnh, vì khéo nói vô biên Phật pháp.

Trí huệ thanh tịnh, vì bỏ rời tất cả tối ngu si.

Thọ sanh thanh tịnh, vì đầy đủ sức tự tại của Bồ Tát.

Quyến thuộc thanh tịnh, vì thành tựu những thiện căn cho các chúng sanh đồng hạnh thọ quá khứ.

Quả báo thanh tịnh, vì trừ diệt tất cả những nghiệp chướng.

Đại nguyện thanh tịnh, vì cùng chư Bồ Tát tánh không hai.

Công hạnh thanh tịnh, vì dùng hạnh Phổ Hiền mà xuất ly.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ ba la mật:

Thí ba la mật, vì xả bỏ tất cả sở hữu.

Giới ba la mật, vì thanh tịnh Phật giới.

Nhẫn ba la mật, vì an trụ Phật nhẫn.

Tinh tấn ba la mật, vì tất cả chỗ làm chẳng thối chuyển.

Thiền ba la mật, vì nhớ một cảnh.

Bát nhã ba la mật, vì nhưt thiết quán sát tất cả pháp.

Trí ba la mật, vì nhập Phật lực.

Nguyện ba la mật, vì đầy đủ những đại nguyện Phổ Hiền.

Thần thông ba la mật, vì thị hiện tất cả công dụng tự tại.

Pháp ba la mật, vì sao khắp tất cả Phật pháp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đầy đủ đại trí ba la mật vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười trí tùy giác:

Trí tùy giác tất cả thế giới vô lượng sai biệt.

Trí tùy giác tất cả chúng sanh giới bất tư nghi.

Trí tùy giác tất cả pháp, một vào nhiều pháp, nhiều vào một pháp.

Trí tùy giác tất cả pháp giới rộng lớn.

Trí tùy giác tất cả hư không giới rốt ráo.

Trí tùy giác tất cả thế giới nhập quá khứ thế.

Trí tùy giác tất cả thế giới nhập vị lai thế.

Trí tùy giác tất cả thế giới nhập hiện tại thế.

Trí tùy giác tất cả Như Lai vô lượng hạnh nguyện đều ở nơi một trí mà được viên mãn.

Trí tùy giác tam thế chư Phật đều đồng một hạnh mà được xuất ly.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được tất cả pháp tự tại quang minh, sở nguyện đều viên mãn, trong khoảng một niệm đều hay hiểu rõ tất cả Phật pháp thành đẳng chánh giác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười điều chứng tri:

Biết tất cả pháp một tướng.

Biết tất cả pháp vô lượng tướng.

Biết tất cả pháp tại một niệm.

Biết tất cả chúng sanh tâm hành vô ngại.

Biết tất cả chúng sanh các căn bình đẳng.

Biết tất cả chúng sanh phiền não tập khí hiện hành.

Biết tất cả chúng sanh tâm sử hiện hành.

Biết tất cả chúng sanh thiện và bất thiện hiện hành.

Biết tất cả Bồ Tát nguyện hạnh tự tại trụ trì biến hóa.

Biết tất cả Như Lai đầy đủ thập lực thành Đẳng Chánh Giác.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được tất cả phương tiện thiện xảo.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ năng lực:

Năng lực nhập tự tánh của tất cả pháp.

Năng lực nhập tất cả pháp như hóa.

Năng lực nhập tất cả pháp như huyễn.

Năng lực nhập tất cả pháp đều là Phật pháp.

Năng lực nơi tất cả pháp không nhiễm trước.

Năng lực nơi tất cả pháp rất hiểu rõ.

Năng lực nơi tất cả thiện tri thức hằng chẳng bỏ rời tâm tôn trọng.

Năng lực làm cho tất cả thiện căn thuận đến trí vương vô thượng.

Năng lực nơi tất cả Phật pháp thâm tín chẳng hủy báng.

Năng lực làm cho nhưt thiết trí tâm bất thối thiện xảo.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời đủ những năng lực vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ bình đẳng:

Nơi tất cả chúng sanh bình đẳng. Tất cả pháp bình đẳng. Tất cả cõi bình đẳng. Tất cả tâm tâm bình đẳng. Tất cả thiện căn bình đẳng. Tất cả Bồ Tát bình đẳng. Tất cả nguyện bình đẳng. Tất cả ba la mật bình đẳng. Tất cả hạnh bình đẳng. Tất cả Phật bình đẳng.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được pháp vô thượng bình đẳng của chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười câu thiết nghĩa Phật pháp:

Tất cả pháp chỉ có danh. Tất cả pháp dường như huyễn. Tất cả pháp dường như bóng. Tất cả pháp chỉ duyên khởi. Tất cả pháp nghiệp thanh tịnh. Tất cả pháp chỉ vẫn tự làm ra. Tất cả pháp thiết tề. Tất cả pháp vô tướng. Tất cả pháp đệ nhưt nghĩa. Tất cả pháp là pháp giới.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời khéo nhập nhưt thiết chủng trí vô thượng chơn thiết nghĩa.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát nói mười pháp:

Nói pháp thậm thâm. Nói pháp quảng đại. Nói các loại pháp. Nói pháp nhưt thiết trí. Nói pháp tùy thuận ba la mật. Nói pháp xuất sanh Như Lai lục. Nói pháp tam thể tương ưng. Nói pháp làm cho Bồ Tát chẳng thối. Nói pháp tận thán Phật công đức. Nói pháp tất cả Bồ Tát học tất cả Phật bình đẳng, tương ưng với cảnh giới của tất cả Như Lai.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được pháp xảo thuyết vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp trì:

Trì tất cả phước đức thiện căn đã chứa nhóm.

Trì pháp của tất cả Như Lai diễn thuyết.

Trì tất cả ví dụ.

Trì môn lý thú của tất cả pháp.

Trì tất cả môn xuất sanh đà la ni.

Trì tất cả trừ nghi hoặc.

Trì pháp thành tựu tất cả Bồ Tát.

Trì môn bình đẳng tam muội của tất cả Như Lai nói.

Trì môn chiếu minh của tất cả pháp.

Trì năng lực thần thông du hí của tất cả chư Phật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi pháp này thời được năng lực trụ trì đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ biện tài:

Biện tài vô phân biệt nơi tất cả pháp.

Biện tài vô sở tác nơi tất cả pháp.

Biện tài vô sở trước nơi tất cả pháp.

Biện tài thấu rõ tánh không nơi tất cả pháp.

Biện tài không nghi tối nơi tất cả pháp.

Biện tài Phật gia bị nơi tất cả pháp.

Biện tài tự giác ngộ nơi tất cả pháp.

Biện tài văn cú sai biệt thiện xảo nơi tất cả pháp.

Biện tài nói chơn thật nơi tất cả pháp.

Biện tài tùy theo tâm của tất cả chúng sanh làm cho họ hoan hỷ.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được biện tài xảo diệu vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ tự tại:

Tự tại giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh.

Tự tại chiếu khắp tất cả pháp.

Tự tại tu tất cả hạnh thiện căn.

Tự tại trí quảng đại.

Tự tại cảm giới vô sở ý.

Tự tại tất cả thiện căn hồi hướng bồ đề.

Tự tại tinh tấn bất thối chuyển.

Tự tại trí huệ dẹp phá tất cả chúng ma.

Tự tại tùy sở thích khiến phát tâm bồ đề.

Tự tại tùy sở ưng hóa hiện thành chánh giác.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi pháp này thời được tự tại đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp vô trước:

Vô trước nơi tất cả thế giới.

Vô trước nơi tất cả chúng sanh.

Vô trước nơi tất cả pháp.

Vô trước nơi tất cả sở tác.

Vô trước nơi tất cả thiện căn.

Vô trước nơi tất cả chỗ thọ sanh.

Vô trước nơi tất cả nguyện.

Vô trước nơi tất cả hạnh.

Vô trước nơi tất cả Bồ Tát.

Vô trước nơi tất cả Phật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi pháp này thời có thể mau chuyển tất cả tướng được trí huệ thanh tịnh vô thượng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ tâm bình đẳng:

Tâm bình đẳng chứa nhóm tất cả công đức.

Tâm bình đẳng phát tất cả nguyện sai biệt.

Tâm bình đẳng nơi tất cả thân chúng sanh.

Tâm bình đẳng nơi nghiệp báo của tất cả chúng sanh.

Tâm bình đẳng nơi tất cả pháp.

Tâm bình đẳng nơi tất cả quốc độ tịnh uế.

Tâm bình đẳng nơi tất cả tri giải của chúng sanh.

Tâm bình đẳng nơi tất cả hạnh không phân biệt.

Tâm bình đẳng nơi lực và vô úy của tất cả Phật.

Tâm bình đẳng nơi trí huệ của tất cả Như Lai.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được tâm đại bình đẳng vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp xuất sanh trí huệ:

Biết tất cả chúng sanh tri giải xuất sanh trí huệ.

Biết tất cả cõi Phật nhiều thứ sai biệt xuất sanh trí huệ.

Biết chùng ngăn mười phương xuất sanh trí huệ.

Biết tất cả thế giới úp ngựa vân vân xuất sanh trí huệ.

Biết tất cả pháp một tánh, nhiều tánh, trụ rộng lớn xuất sanh trí huệ.

Biết tất cả nhiều loại thân xuất sanh trí huệ.

Biết tất cả thế gian điên đảo vọng tưởng đều vô sở trước xuất sanh trí huệ.

Biết tất cả pháp rốt ráo đều do một đạo xuất ly xuất sanh trí huệ.

Biết Như Lai thần lực hay nhập tất cả pháp giới xuất sanh trí huệ.

Biết tam thế tất cả chúng sanh Phật chủng không dứt xuất sanh trí huệ.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời nơi tất cả pháp đều hiểu thấu tất cả.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp biến hóa:

Tất cả chúng sanh biến hóa. Tất cả thân biến hóa. Tất cả cõi biến hóa. Tất cả cúng dường biến hóa. Tất cả âm thanh biến hóa. Tất cả hạnh nguyện biến hóa. Tất cả giáo hóa điều phục chúng sanh biến hóa. Tất cả thành chánh giác biến hóa. Tất cả thuyết pháp biến hóa. Tất cả gia trì biến hóa.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đầy đủ tất cả pháp biến hóa vô thượng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp lực trì:

Phật lực trì. Pháp lực trì. Chúng sanh lực trì. Nghiệp lực trì. Hạnh lực trì. Nguyện lực trì. Cảnh giới lực trì. Thời lực trì. Thiện lực trì. Trí lực trì.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời nơi tất cả pháp được lực trì tự tại vô thượng.

(1) Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp đại hân úy:

Chư Bồ Tát phát tâm như vậy: Tội đời vị lai có bao nhiêu chư Phật xuất thế tôi đều sẽ được theo gần hầu hạ cho Phật hoan hỷ. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân úy.

Lại nghĩ rằng: Chư Phật đó xuất thế, tôi đều đem đồ cúng dường vô thượng mà cung kính dâng lên chư Phật. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân úy.

(1) Hán bộ quyển thứ năm mươi bốn.

Lại nghĩ rằng: Tôi ở chỗ chư Phật, lúc cúng dường, chư Như Lai đó tất dạy chánh pháp cho tôi, tôi đều dùng tâm cung kính nghe

nhận, tu hành đúng theo lời Phật dạy, nơi bậc Bồ Tát tất được đã sanh, nay sanh, sẽ sanh. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân úy.

Lại nghĩ rằng: Tôi phải nơi bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp thật hành bồ tát hạnh. Thường cùng tất cả chư Phật Bồ Tát ở chung. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân úy.

Lại nghĩ rằng: Tôi thuở xưa chưa phát tâm vô thượng bồ đề có những bổ úy: Sợ chẳng đủ nuôi sống, sợ tiếng xấu, sợ chết, sợ đọa ác thú, sợ oai ức của đại chúng. Từ khi một phen phát tâm thời đều xa lìa chẳng còn kinh sợ. Tất cả chúng ma và các ngoại đạo không phá hoại được. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân úy.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh thành vô thượng bồ đề. Thành bồ đề rồi, tôi sẽ ở nơi Đức Phật đó tu hạnh bồ tát, trọn đời dùng lòng tin lớn sửa chữa những đồ đáng cúng dường chư Phật để dâng cúng. Sau khi chư Phật nhập diệt, tôi đều dựng vô lượng tháp để cúng dường xá lợi và thọ trì thủ hộ pháp của Phật để lại. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân úy.

Lại nghĩ rằng: Mười phương có bao nhiêu thế giới, tôi phải đều dùng đồ vô thượng trang nghiêm để trang nghiêm, đều làm cho đầy đủ các thú kỳ diệu bình đẳng thanh tịnh. Lại dùng những sức đại thần

thông trụ trì chân động quang minh chói sáng cùng khắp tất cả. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân ủy.

Lại nghĩ rằng: Tôi phải dứt nghi hoặc cho tất cả chúng sanh, làm sạch tất cả dục lạc của tất cả chúng sanh, mở tâm ý cho tất cả chúng sanh, diệt phiền não cho tất cả chúng sanh, đóng cửa ác đạo cho tất cả chúng sanh, mở cửa thiện đạo cho tất cả chúng sanh, phá hắc ám cho tất cả chúng sanh, ban quang minh cho tất cả chúng sanh, khiến tất cả chúng sanh rời những nghiệp ma, khiến tất cả chúng sanh đến chỗ an ổn. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân ủy.

Lại nghĩ rằng: Chư Phật Như Lai như hoa ưu đàm khó gặp được, trong vô lượng kiếp chẳng được thấy một lần, tôi phải ở đời vị lai muốn thấy Như Lai thời bèn được thấy. Chư Phật Như Lai thường chẳng bỏ tôi, hằng ở chỗ tôi cho tôi được thấy, thuyết pháp cho tôi không dứt mắt, đã nghe pháp rồi tâm ý tôi thanh tịnh, xa rời siểm khúc, chất trực không hư ngụy, trong mỗi niệm thường thấy chư Phật. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân ủy.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tôi thưở vị lai sẽ được thành Phật, do thần lực của Phật nơi tất cả thế giới vì tất cả chúng sanh đều riêng thị hiện thành Đẳng Chánh Giác, thanh tịnh vô úy đại sư tử hồng, do bốn đại nguyện cùng khắp pháp giới, đánh đại pháp cô, mưa đại pháp vũ, làm đại pháp thí. Trong vô lượng kiếp thường diễn chánh pháp, đại bi nhiếp trì, thân ngữ ý ba nghiệp không nhầm mỗi. Suy nghĩ như vậy tâm rất hân ủy.

Đây là mười pháp đại hân ủy của đại Bồ Tát. Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được trí huệ đại hân ủy vô thượng thành Đẳng Chánh Giác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười điều thâm nhập Phật pháp:

Nhập tất cả thế giới đời quá khứ. Nhập tất cả thế giới đời vị lai. Nhập tất cả thế giới đời hiện tại, thế giới hạnh, thế giới thuyết, thế giới thanh tịnh. Nhập các thứ tánh của tất cả thế giới. Nhập các thứ nghiệp báo của tất cả chúng sanh. Nhập các thứ hạnh của tất cả Bồ Tát. Biết quá khứ tất cả Phật thứ đệ. Biết vị lai tất cả Phật thứ đệ. Biết hiện tại thập phương hư không pháp giới tất cả Phật, quốc độ, chúng hội, thuyết pháp, điều phục. Biết thế gian pháp, Thanh Văn pháp, Độc Giác pháp, Bồ Tát pháp, Như Lai pháp, dầu biết các pháp đều không phân biệt mà thuyết các pháp, vì đều nhập pháp giới mà không sở nhập, như chỗ thuyết pháp không hề thủ trước.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi pháp này thời được nhập nơi tánh thậm thâm đại trí huệ vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp y chỉ, Bồ Tát nương ở nơi đây mà thật hành hạnh Bồ Tát:

Y chỉ cúng dường tất cả chư Phật thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ điều phục tất cả chúng sanh thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ gần gũi tất cả thiện hữu thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ chứa nhóm tất cả thiện căn thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ nghiêm tịnh tất cả cõi Phật thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ chẳng bỏ tất cả chúng sanh thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ thâm nhập tất cả ba la mật thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ đầy đủ tất cả Bồ Tát nguyện thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ vô lượng bồ đề tâm thật hành hạnh Bồ Tát.

Y chỉ tất cả Phật bồ đề thật hành hạnh Bồ Tát.

Bồ Tát nương nơi đây để thật hành hạnh Bồ Tát.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp phát tâm vô úy:

Diệt tất cả nghiệp chướng ngại, phát tâm vô úy.

Sau khi Phật diệt độ hộ trì chánh pháp, phát tâm vô úy.

Hàng phục tất cả ma, phát tâm vô úy.

Chẳng tiếc thân mạng, phát tâm vô úy.

Xô dẹp tất cả ngoại đạo tà luận, phát tâm vô úy.

Khiến tất cả chúng sanh hoan hỷ, phát tâm vô úy.

Khiến tất cả chúng hội đều hoan hỷ, phát tâm vô úy.

Điều phục tất cả Thiên, Long, Bát Bộ, phát tâm vô úy.

Rời bực nhị thừa nhập pháp thậm thâm, phát tâm vô úy.

Trong bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp thật hành hạnh Bồ Tát, tâm không mỗi nhàm, phát tâm vô úy.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được tâm vô sở úy đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phát mười tâm không nghi, nơi tất cả Phật pháp tâm không nghi làm:

Đại Bồ Tát phát tâm như vậy: Tôi sẽ dùng bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiên định, trí huệ, từ, bi, hỉ, xả, nhiếp tất cả chúng sanh. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Lại nghĩ rằng: Vị lai chư Phật xuất thế, tôi sẽ thừa sự cúng dường tất cả. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ dùng các thứ lưới quang minh kỳ diệu cùng khắp trang nghiêm tất cả thế giới. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ tốt kiếp vị lai tu hạnh Bồ Tát, vô số, vô lượng, vô biên, vô đẳng, bất khả số, bất khả xung, bất khả tư, bất khả lượng, bất khả thuyết, bất khả thuyết bất khả thuyết, quá những toán số, rốt ráo pháp giới hư không giới tất cả chúng sanh, tôi sẽ dùng pháp giáo hóa điều phục vô thượng mà thành thực họ. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ tu Bồ Tát hạnh, viên mãn đại nguyện, đủ nhưt thiết trí an trụ trong đó. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ khắp vì tất cả thế gian mà thật hành hạnh Bồ Tát, làm quang minh thanh tịnh của tất cả pháp chiếu sáng tất cả Phật pháp. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ biết tất cả pháp đều là Phật pháp, tùy tâm chúng sanh mà vì họ diễn thuyết đều khiến khai ngộ. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ ở nơi tất cả pháp được môn vô chướng ngại, vì biết tất cả chướng ngại vô sở đắc. Tâm như vậy không có nghi hoặc, trụ tánh chơn thiết nhẫn đến thành vô thượng bồ đề. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Lại nghĩ rằng: Tôi phải biết tất cả pháp đều là pháp xuất thế gian, xa lìa tất cả vọng tưởng điên đảo. Dùng một trang nghiêm để tự trang nghiêm, mà không chỗ trang nghiêm. Nơi đây tự tỏ biết không do người. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tôi sẽ ở nơi tất cả pháp thành Tối Chánh Giác, vì lìa tất cả vọng tưởng điên đảo, vì được nhưt niệm tương ưng trí, vì bất khả đắc hoặc một hoặc khác, vì rời tất cả số, vì rốt ráo vô vi, vì rời tất cả ngôn thuyết, vì trụ bất khả thuyết cảnh giới tế. Lúc phát tâm này quyết định không nghi.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời nơi tất cả Phật pháp tâm không chỗ nghi.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp bất tư nghi:

Tất cả thiện căn bất tư nghi.

Tất cả thệ nguyện bất tư nghi.

Biết tất cả pháp như huyễn bất tư nghi.

Phát tâm bồ đề tu hạnh Bồ Tát, thiện căn chẳng mất, không chỗ phân biệt, bất tư nghi.

Dầu thâm nhập tất cả pháp cũng chẳng lấy diệt độ, vì tất cả nguyện chưa thành mãn, bất tư nghi.

Tu Bồ Tát đạo mà thị hiện giáng thân, nhập thai, đản sanh, xuất gia, khổ hạnh, đến đạo tràng, hàng phục chúng ma, thành tối chánh giác, chuyển chánh pháp luân, nhập đại Niết Bàn, thần biến tự tại không thôi nghi, chẳng bỏ bi nguyện cứu hộ chúng sanh, bất tư nghi.

Dầu hay thị hiện thập lực thần biến tự tại của Như Lai mà chẳng bỏ tâm khắp pháp giới giáo hóa chúng sanh, bất tư nghi.

Biết tất cả pháp vô tướng là tướng, tướng là vô tướng, vô phân biệt là phân biệt, phân biệt là vô phân biệt, phi hữu là hữu, hữu là phi hữu, vô tác là tác, tác là vô tác, phi thuyết là thuyết, thuyết là phi thuyết, bất tư nghi.

Biết tâm cùng bồ đề đồng, biết bồ đề cùng tâm đồng. Tâm và bồ đề cùng chúng sanh đồng. Cũng chẳng sanh tâm điên đảo, tướng điên đảo, kiến điên đảo, bất tư nghi.

Ở trong mỗi niệm nhập diệt tận định sạch hết tất cả hữu lậu, mà chẳng chứng thiết tế, cũng chẳng hết

thiện căn hữu lậu. Dầu biết tất cả pháp vô lậu, mà biết lậu tận cũng biết lậu diệt. Dầu biết Phật pháp tức thế gian pháp, thế gian pháp tức Phật pháp, mà chẳng ở trong Phật pháp phân biệt thế gian pháp, chẳng ở trong thế gian pháp phân biệt Phật pháp. Tất cả pháp đều nhập pháp giới vì vô sở nhập. Biết tất cả pháp đều không hai vì không biến đổi. Đây là pháp bát tư nghi thứ mười của đại Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong mười pháp bát tư nghi này thời được pháp bát tư nghi vô thượng của chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười xảo mật ngữ:

Xảo mật ngữ ở trong tất cả Phật kinh.

Xảo mật ngữ nơi tất cả chỗ thọ sanh.

Xảo mật ngữ nơi tất cả Bồ Tát thần thông biến hiện thành đẳng chánh giác.

Xảo mật ngữ nơi tất cả chúng sanh nghiệp báo.

Xảo mật ngữ nơi tất cả chúng sanh phát khởi nhiễm tịnh.

Xảo mật ngữ nơi môn tất cả pháp rốt ráo vô chướng ngại.

Xảo mật ngữ nơi tất cả hư không giới, mỗi nơi mỗi chỗ đều có thể giới hoặc thành hoặc hoại, trong đó không có chỗ trống.

Xảo mật ngữ nơi tất cả pháp giới tất cả mười phương nhìn đến chỗ vi tế, đều có Như Lai thị hiện sơ sanh nhìn đến thành Phật nhập đại Niết Bàn đầy khắp pháp giới, đều phân biệt thấy.

Xảo mật ngữ ở chỗ thấy tất cả chúng sanh bình đẳng Niết Bàn vì không biến đổi mà chẳng bỏ đại nguyện, vì tất cả trí nguyện chưa được viên mãn làm cho viên mãn.

Xảo mật ngữ ở chỗ dầu biết tất cả pháp tổ ngộ chẳng do người khác mà chẳng rời bỏ các bậc thiện tri thức, đối với Như Lai càng thêm tôn kính, cùng thiện tri thức hòa hiệp không hai. Nơi những thiện căn thời tu tập gieo trồng hồi hướng an trụ. Đồng một sở tác, đồng một thể tánh, đồng một xuất ly, đồng một thành tựu.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được vi mật ngữ thiện xảo vô thượng của Như Lai.

Đại Bồ Tát có mười trí xảo phân biệt :

Trí xảo phân biệt nhập tất cả cõi.

Trí xảo phân biệt nhập tất cả chỗ của các chúng sanh.

Trí xảo phân biệt nhập tất cả tâm hành của các chúng sanh.

Trí xảo phân biệt nhập căn tánh của tất cả chúng sanh.

Trí xảo phân biệt nhập nghiệp báo của tất cả chúng sanh.

Trí xảo phân biệt nhập tất cả hạnh Thanh Văn.

Trí xảo phân biệt nhập tất cả hạnh Độc Giác.

Trí xảo phân biệt nhập tất cả hạnh Bồ Tát.

Trí xảo phân biệt nhập tất cả pháp thế gian.

Trí xảo phân biệt nhập tất cả Phật pháp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được trí phân biệt các pháp thiện xảo vô thượng của tất cả chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp nhập tam muội:

Nơi tất cả thế giới nhập tam muội.

Nơi thân tất cả chúng sanh nhập tam muội.

Nơi tất cả pháp nhập tam muội.

Thấy tất cả Phật nhập tam muội.

Trụ tất cả kiếp nhập tam muội.

Từ tam muội khởi hiện bất tư nghì thân nhập tam muội.

Nơi thân tất cả Phật nhập tam muội.

Giác ngộ tất cả chúng sanh bình đẳng nhập tam muội.

Trong một niệm nhập trí tam muội của tất cả Bồ Tát, nhập tam muội.

Trong một niệm dùng vô ngại trí thành tựu tất cả bồ tát hạnh nguyện chẳng thôi nghỉ, nhập tam muội.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được pháp tam muội thiện xảo vô thượng của tất cả chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp biến nhập:

Vào khắp chúng sanh. Vào khắp quốc độ. Vào khắp các loại hình tượng của thế gian. Vào khắp hỏa tai. Vào khắp thủy tai. Vào khắp Phật. Vào khắp trang nghiêm. Vào khắp thân vô biên công đức của Như Lai. Vào khắp tất cả sự thuyết pháp. Vào khắp những sự cúng dường tất cả Như Lai.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được pháp biến nhập đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười môn giải thoát:

Môn giải thoát một thân cùng khắp tất cả thế giới.

Môn giải thoát thị hiện vô lượng những loại sắc tướng nơi tất cả thế giới.

Môn giải thoát đem tất cả thế giới vào một cõi Phật.

Môn giải thoát khắp gia trì tất cả chúng sanh giới.

Môn giải thoát dùng thân trang nghiêm của tất cả Phật đầy khắp tất cả thế giới.

Môn giải thoát trong thân mình thấy tất cả thế giới.

Môn giải thoát trong một niệm qua tất cả thế giới.

Môn giải thoát thị hiện tất cả Như Lai xuất thế.

Môn giải thoát một thân đầy khắp tất cả pháp giới.

Môn giải thoát trong một niệm thị hiện tất cả Phật du hí thần thông.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được môn giải thoát vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp thần thông:

Phương tiện trí thông ghi nhớ túc mạng.

Phương tiện trí thông thiên nhĩ vô ngại.

Phương tiện trí thông biết bất tư nghị tâm hành của chúng sanh.

Phương tiện trí thông thiên nhãn quán sát vô ngại.

Phương tiện trí thông tùy theo tâm chúng sanh hiện bất tư nghị đại thần thông lực.

Phương tiện trí thông một thân hiện khắp vô lượng thế giới.

Phương tiện trí thông một niệm vào khắp bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới.

Phương tiện trí thông xuất sanh vô lượng đồ trang nghiêm để trang nghiêm bất tư nghị thế giới.

Phương tiện trí thông thị hiện bất khả thuyết thân biến hóa.

Phương tiện trí thông tùy theo bất tư nghị tâm chúng sanh nơi bất khả thuyết thế giới thị hiện thành vô thượng chánh giác.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được thần thông đại thiện xảo vô thượng của Như Lai, vì tất cả chúng sanh thị hiện nhiều sự việc khiến họ tu học.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ Minh:

Trí minh thiện xảo biết nghiệp báo của tất cả chúng sanh.

Trí minh thiện xảo biết cảnh giới tịch diệt thanh tịnh không hí luận của tất cả chúng sanh.

Trí minh thiện xảo biết những cảnh sở duyên của tất cả chúng sanh chỉ là một tướng đều bất khả đắc, tất cả pháp đều như kim cang.

Trí minh thiện xảo hay dùng vô lượng âm thanh, vi diệu vang khắp thập phương thế giới.

Trí minh thiện xảo phá hoại khắp tất cả tâm nhiễm trước.

Trí minh thiện xảo hay dùng phương tiện thọ sanh hay chẳng thọ sanh.

Trí minh thiện xảo bỏ rời tất cả cảnh giới thọ hưởng.

Trí minh thiện xảo biết tất cả pháp chẳng tướng chẳng vô tướng, một tánh vô tánh vô phân biệt mà hay rõ biết các loại pháp, trong vô lượng kiếp phân biệt diễn thuyết, trụ nơi pháp giới, thành vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Trí minh duyên khởi thiện xảo biết tất cả chúng sanh, sanh vốn không sanh vì tỏ thấu thọ sanh bất khả đắc. Mà biết nhọn, biết duyên, biết sự, biết cảnh giới, biết hạnh, biết sanh, biết diệt, biết ngôn thuyết, biết mê hoặc, biết lia mê hoặc, biết điên đảo, biết lia điên đảo, biết tạp nhiễm, biết thanh tịnh, biết sanh tử, biết Niết Bàn, biết khả đắc, biết bất khả đắc, biết chấp trước, biết không chấp trước, biết trụ, biết động, biết đi, biết về, biết khởi, biết chẳng khởi, biết hư mất, biết xuất ly, biết thành thực, biết các căn, biết điều phục, tùy theo sở nghi mà nhiều cách giáo hóa, chưa từng quên mất công hạnh bồ tát. Vì Bồ Tát chỉ vì lợi ích chúng sanh nên phát tâm vô thượng bồ đề không bỏ sót việc làm vì chúng sanh. Thế nên Bồ Tát thường giáo hóa chúng sanh thân không mỏi nhọc, chẳng trái tất cả chỗ làm của thế gian.

Trí minh thiện xảo nơi Phật vô trước chẳng sanh tâm nhiễm trước, nơi pháp vô trước chẳng sanh tâm nhiễm trước, nơi cõi vô trước chẳng sanh tâm nhiễm trước, nơi chúng sanh vô trước chẳng sanh tâm nhiễm trước. Chẳng thấy có chúng sanh mà thật hành giáo hóa điều phục thuyết pháp, nhưng cũng chẳng bỏ bồ tát đại bi đại nguyện, thấy Phật, nghe Pháp, tùy thuận tu hành, y chỉ nơi những thiện căn của Như Lai cung kính cúng dường không thôi nghỉ. Hay dùng thân lực chân động thập phương vô lượng thế giới, vì tâm quảng đại khắp pháp giới. Biết những cách thuyết pháp, biết số chúng sanh, biết chúng sanh sai biệt, biết khổ sanh, biết khổ diệt, biết tất cả hạnh đều như bóng tượng, thật hành hạnh Bồ Tát dứt hẳn tất cả căn bản thọ sanh. Chỉ vì cứu hộ tất cả chúng sanh nên thật hành hạnh bồ tát mà không chỗ làm, tùy thuận chủng tánh của tất cả chư Phật mà phát tâm quảng đại như Tu Di. Biết tất cả hư vọng điên đảo vào môn nhưt thiết chủng trí. Trí huệ rộng lớn chẳng lay động được, sẽ thành chánh giác. Ở biên sanh tử bình đẳng tế độ tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp giải thoát:

Phiền não giải thoát. Tà kiến giải thoát. Những chấp thủ giải thoát. Uẩn, xứ, giới giải thoát. Siêu nhị thừa giải thoát. Vô sanh pháp nhẫn giải thoát.

Nơi tất cả thế gian, tất cả cõi, tất cả chúng sanh, tất cả pháp, lìa chấp trước giải thoát.

Vô biên trụ giải thoát.

Phát khởi tất cả hạnh bồ tát nhập bực Phật vô phân biệt giải thoát.

Ở trong một niệm đều có thể rõ biết tất cả tam thế giải thoát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp giải thoát này thời có thể ra làm Phật sự vô thượng, giáo hóa thành thực tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười viên lâm:

Sanh tử là viên lâm của Bồ Tát, vì không nhàm bỏ.

Giáo hóa chúng sanh là viên lâm của Bồ Tát, vì không mỏi nhọc.

Trụ tất cả kiếp là viên lâm của Bồ Tát, vì nhiếp những hạnh lớn.

Thanh tịnh thế giới là viên lâm của Bồ Tát, vì là chỗ dừng ở của Bồ Tát.

Tất cả cung điện ma là viên lâm của Bồ Tát, vì hàng phục chúng ma.

Tư duy pháp đã được nghe là viên lâm của Bồ Tát, vì đúng như lý quán sát.

Sáu pháp ba la mật, bốn nhiếp pháp, ba mươi bảy pháp bồ đề phần là viên lâm của Bồ Tát, vì là cảnh giới tiếp nối đức Từ Phụ.

Thập lực, tứ vô úy, thập bát pháp bất công, nhẫn đến tất cả Phật pháp là viên lâm của Bồ Tát, vì chẳng niệm nhớ những pháp khác.

Thị hiện tất cả bồ tát oai lực tự tại thần thông là viên lâm của Bồ Tát, vì dùng đại thần lực chuyển chánh pháp luân điều phục chúng sanh không thôi nghỉ.

Một niệm ở tất cả xứ vì tất cả chúng sanh thị hiện thành chánh giác là viên lâm của Bồ Tát, vì pháp thân cùng khắp hư không tất cả thế giới.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được hạnh đại an lạc lia ưu não vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ cung điện:

Bồ đề tâm là cung điện của Bồ Tát, vì hằng không quên mất.

Thập thiện nghiệp đạo phước đức trí huệ là cung điện của Bồ Tát, vì giáo hóa chúng sanh cõi dục.

Tứ phạm trụ thiên định là cung điện của Bồ Tát, vì giáo hóa chúng sanh cõi sắc.

Sanh Tịnh Cư Thiên là cung điện của Bồ Tát, vì tất cả phiền não chẳng nhiễm.

Sanh vô sắc giới là cung điện của Bồ Tát, vì khiến tất cả chúng sanh lia chỗ nạn.

Sanh thế giới tạp nhiễm là cung điện của Bồ Tát, vì khiến tất cả chúng sanh dứt phiền não.

Thị hiện ở nội cung thế tử quyền thuộc là cung điện của Bồ Tát, vì thành tựu chúng sanh đồng hạnh thưở xưa.

Thị hiện ở ngôi Luân Vương Tứ Thiên Vương, Đế Thích, Phạm Vương là cung điện của Bồ Tát, vì điều

phục chúng sanh tâm tự tại.

Trụ tất cả Bồ Tát hạnh du hí thần thông đều được tự tại là cung điện của Bồ Tát, vì giới du hí các thiên giải thoát tam muội trí huệ.

Tất cả chư Phật thọ ký như thiết trí quán đánh tự tại vô thượng là cung điện của Bồ Tát, vì trụ thập lực trang nghiêm làm việc tự tại của Pháp Vương.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được pháp quán đánh nơi tất cả thế gian thần lực tự tại.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười điều vui thích:

Thích chánh niệm, vì tâm chẳng tán loạn.

Thích trí huệ, vì phân biệt các pháp.

Thích qua đến tất cả chỗ Phật, vì nghe pháp không nhàm.

Thích chư Phật, vì đầy khắp mười phương không biên tế.

Thích Bồ Tát tự tại, vì tất cả chúng sanh dùng vô lượng môn mà hiện thân.

Thích các môn tam muội, vì nơi một môn tam muội nhập tất cả môn tam muội.

Thích đà la ni, vì thọ trì pháp chẳng quên, dạy lại cho chúng sanh.

Thích vô ngại biện tài, vì nơi một đoạn một câu, phân biệt diễn thuyết trải qua bất khả thuyết kiếp không cùng tận.

Thích thành chánh giác, vì tất cả chúng sanh dùng vô lượng môn mà thị hiện thân thành chánh giác.

Thích chuyên pháp luân, vì dẹp trừ tất cả pháp dị đạo.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được pháp lạc vô thượng của chư Phật Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ trang nghiêm:

Lục trang nghiêm, vì chẳng thể hư hoại.

Vô úy trang nghiêm, vì hay dẹp phục.

Nghĩa trang nghiêm, vì nói bất khả thuyết nghĩa vô cùng tận.

Pháp trang nghiêm, vì quán sát diễn thuyết không quên mất tám vạn bốn ngàn pháp tu.

Nguyện trang nghiêm, vì không thối chuyển nơi hoàng thế của chư Bồ Tát đã phát.

Hạnh trang nghiêm, vì tu hạnh phổ hiền mà xuất ly.

Sát độ trang nghiêm, vì đem tất cả cõi làm một cõi.

Phổ âm trang nghiêm, vì mưa pháp vũ cùng khắp tất cả thế giới của chư Phật.

Lục trì trang nghiêm, vì trong tất cả kiếp thật hành vô số hạnh chẳng đoạn tuyệt.

Biến hóa trang nghiêm, vì nơi thân một chúng sanh thị hiện thân bằng số tất cả chúng sanh, khiến tất cả chúng sanh đều thấy biết cầu nhưt thiết trí không thối chuyển.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được tất cả pháp trang nghiêm vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phát mười tâm bất động:

Tâm bất động: nơi tất cả sở hữu thảy đều xả được.

Tâm bất động: tư duy quán sát tất cả Phật pháp.

Tâm bất động: ghi nhớ cúng dường tất cả chư Phật.

Tâm bất động: nơi tất cả chúng sanh thế không nào hại.

Tâm bất động: khắp nhiếp chúng sanh chẳng lựa oán thân.

Tâm bất động: cầu tất cả Phật pháp không thôi nghỉ.

Tâm bất động: số kiếp bằng số chúng sanh thật hành hạnh bồ tát chẳng mỏi nhàm, cũng không thối chuyển.

Tâm bất động: thành tựu hữu căn tín, vô trước tín, thanh tịnh tín, cực thanh tịnh tín, ly cấu tín, minh triệt tín, cung kính cúng dường tất cả chư Phật tín, bất thối chuyển tín, bất khả tận tín, vô năng hoại tín, đại hoan hỷ dũng dức tín.

Tâm bất động: thành tựu đạo phương tiện xuất sanh nhưt thiết trí.

Tâm bất động: nghe tất cả bồ tát hạnh pháp thời tin thọ chẳng hủy báng.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được tâm bất động nhưt thiết trí vô thượng.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp chẳng bỏ tâm thâm đại:

Chẳng bỏ tâm thâm đại thành tựu viên mãn tất cả Phật bồ đề.

Chẳng bỏ tâm thâm đại giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh.

Chẳng bỏ tâm thâm đại chẳng dứt chủng tánh của Phật.

Chẳng bỏ tâm thâm đại gần gũi tất cả thiện tri thức.

Chẳng bỏ tâm thâm đại cúng dường tất cả chư Phật.

Chẳng bỏ tâm thâm đại chuyên cầu tất cả pháp công đức đại thừa.

Chẳng bỏ tâm thâm đại ở chỗ chư Phật tu phạm hạnh, hộ trì tịnh giới.

Chẳng bỏ tâm thâm đại thân cận tất cả Bồ Tát.

Chẳng bỏ tâm thâm đại cầu tất cả Phật pháp phương tiện hộ trì.

Chẳng bỏ tâm thâm đại thành mãn tất cả bồ tát hạnh nguyện, chứa nhóm tất cả Phật pháp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đó thời có thể chẳng bỏ tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười trí huệ quán sát:

Trí huệ quán sát thiện xảo phân biệt diễn thuyết tất cả pháp.

Trí huệ quán sát biết rõ tam thế tất cả thiện căn.

Trí huệ quán sát biết rõ tất cả bồ tát hạnh biến hóa tự tại.

Trí huệ quán sát biết rõ nghĩa môn của tất cả pháp.

Trí huệ quán sát biết rõ oai lực của tất cả chư Phật.

Trí huệ quán sát biết rõ tất cả môn đà la ni.

Trí huệ quán sát nơi tất cả thế giới khắp nói chánh pháp.

Trí huệ quán sát nhập tất cả pháp giới.

Trí huệ quán sát biết tất cả thập phương bất tư nghi.

Trí huệ quán sát biết tất cả Phật pháp trí huệ quang minh vô ngại.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đó thời được trí huệ quán sát vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thuyết pháp:

Nói tất cả pháp đều từ duyên khởi.

Nói tất cả pháp thấy đều như huyễn.

Nói tất cả pháp không chống trái.

Nói tất cả pháp không biên tế.

Nói tất cả pháp không y chỉ.

Nói tất cả pháp dường như kim cang.

Nói tất cả pháp thấy đều như như.

Nói tất cả pháp thấy đều tịch tịnh.

Nói tất cả pháp thấy đều xuất ly.

Nói tất cả pháp đều trụ một nghĩa bốn tánh thành tựu.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời có thể thiện xảo nói tất cả pháp.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp thanh tịnh:

Thâm tâm thanh tịnh. Đoạn nghi thanh tịnh. Ly kiến thanh tịnh. Cảnh giới thanh tịnh. Cầu nhưt thiết trí thanh tịnh. Biện tài thanh tịnh. Vô úy thanh tịnh. Trụ tất cả bồ tát trí thanh tịnh. Thọ tất cả bồ tát luật nghi thanh tịnh. Đây đủ thành tựu vô thượng bồ đề, ba mươi hai tướng trăm phước, pháp bạch tịnh, tất cả thiện căn thanh tịnh.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đó thời được pháp thanh tịnh vô thượng của tất cả Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười ấn:

Đại Bồ Tát biết khổ khổ, hoại khổ, hành khổ, chuyên cầu Phật pháp chẳng sanh giải đãi, thật hành bồ tát hạnh không mồi lười, chẳng kinh sợ, chẳng bỏ đại nguyện cầu nhưt thiết trí kiên cố bất thối rớt ráo vô thượng bồ đề. Đây là ấn thứ nhất.

Đại Bồ Tát thấy có chúng sanh ngu si cuồng loạn hoặc dùng lời ác thô tệ để hủy nhục, hoặc dùng dao gậy ngói đá để làm tổn hại, trọn không vì việc này mà bỏ tâm bồ tát, chỉ nhẫn nhục nhu hòa chuyên tu Phật pháp, trụ đạo tối thắng, nhập ngôi ly sanh. Đây là ấn thứ hai.

Đại Bồ Tát nghe Phật pháp thâm thâm tương ưng với nhưt thiết trí, có thể dùng tự trí thâm tín nhẫn khả hiểu rõ xu nhập. Đây là ấn thứ ba.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: Tôi phát thâm tâm cầu nhưt thiết trí, tôi sẽ thành Phật được vô thượng bồ đề. Tất cả chúng sanh lưu chuyển năm loài chịu vô lượng khổ, tôi cũng làm cho họ phát tâm bồ đề thâm tín hoan hỷ, siêng tu tinh tấn kiên cố bất thối. Đây là ấn thứ tư.

Đại Bồ Tát biết Như Lai trí vô biên nên chẳng dùng chừng ngăn đo lường. Tất cả văn tự thế gian nói ra đều có chừng ngăn, đều chẳng biết được Như Lai trí huệ. Đây là ấn thứ năm.

Đại Bồ Tát nơi vô thượng bồ đề được sự mong muốn tối thắng, sự mong muốn thâm thâm, sự mong muốn rộng, sự mong muốn lớn, nhiều sự mong muốn, sự mong muốn không gì hơn, sự mong muốn vô thượng, sự mong muốn kiên cố, sự mong muốn mà chúng ma ngoại đạo và quyến thuộc không phá hoại được, sự mong muốn cầu nhưt thiết trí không thối chuyển. Bồ Tát an trụ nơi những sự mong muốn này nơi vô thượng bồ đề rớt ráo bất thối. Đây là ấn thứ sáu.

Đại Bồ Tát thật hành bồ tát hạnh chẳng kể thân mạng không gì trở hoại được, vì phát tâm xu hướng nhưt thiết trí, vì nhưt thiết trí tánh thường hiện tiền, vì được tất cả Phật trí quang minh, trọn chẳng bỏ rời Phật bồ đề, trọn chẳng bỏ rời thiện tri thức. Đây là ấn thứ bảy.

Đại Bồ Tát nếu thấy Thiện Nam Tử thiện nữ nhơn xu hướng đại thừa, thời làm cho họ tăng trưởng tâm

cầu Phật pháp, khiến họ an trụ tất cả thiện căn, khiến họ nhiếp thủ tâm nhưt thiết trí, khiến họ bất thối vô thượng bồ đề. Đây là ấn thứ tám.

Đại Bồ Tát làm cho tất cả chúng sanh được tâm bình đẳng, khuy khiến siêng tu đạo nhưt thiết trí, dùng tâm đại bi mà vì họ thuyết pháp, khiến họ trọn chẳng thối chuyển nơi vô thượng chánh đẳng chánh giác. Đây là ấn thứ chín.

Đại Bồ Tát cùng tam thế chư Phật đồng một thiện căn, chẳng dứt chủng tánh của tất cả chư Phật, rốt ráo được đến nhưt thiết chủng trí. Đây là ấn thứ mười.

Bồ Tát dùng mười ấn này mau thành vô thượng chánh đẳng chánh giác, đầy đủ trí ấn nhưt thiết pháp vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười trí quang chiếu:

Trí quang chiếu quyết định sẽ thành vô thượng chánh đẳng chánh giác.

Trí quang chiếu thấy tất cả Phật.

Trí quang chiếu thấy tất cả chúng sanh chết đây sanh kia.

Trí quang chiếu hiểu tất cả tu đa la pháp môn.

Trí quang chiếu y chỉ thiện tri thức phát tâm bồ đề tích tập thiện căn.

Trí quang chiếu thị hiện tất cả chư Phật.

Trí quang chiếu giáo hóa tất cả chúng sanh đều khiến an trụ Như Lai địa.

Trí quang chiếu diễn thuyết bất tư nghì quảng đại pháp môn.

Trí quang chiếu thiện xảo biết rõ tất cả chư Phật thần thông oai lực.

Trí quang chiếu đầy đủ tất cả các ba la mật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được trí quang chiếu vô thượng của tất cả chư Phật.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười vô đẳng trụ, tất cả chúng sanh, thanh văn, độc giác đều không sánh bằng:

Đại Bồ Tát dầu quán thiệt tế mà không thủ chứng, vì tất cả nguyện chưa thành tựu viên mãn. Đây là vô đẳng trụ thứ nhất.

Đại Bồ Tát gieo tất cả thiện căn đồng pháp giới, mà ở trong đó chẳng có một chút chấp lầy. Đây là vô đẳng trụ thứ hai.

Đại Bồ Tát tu bồ tát hạnh biết đó như hóa, bởi tất cả pháp đều tịch diệt, mà chẳng nghi hoặc nơi Phật pháp. Đây là vô đẳng trụ thứ ba.

Đại Bồ Tát dầu rời những vọng tưởng thế gian, nhưng hay tác ý trong bất khả thuyết kiếp thật hành hạnh

Bồ Tát đầy đủ đại nguyện, trong khoảng giữa trọn chẳng sanh tâm mỗi nhàm. Đây là vô đẳng trụ thứ tư.

Đại Bồ Tát nơi tất cả pháp không chấp trước, vì tất cả pháp bỗng tánh tịch diệt. Mà chẳng chứng Niết Bàn vì đạo nhưt thiết trí chưa thành mãn. Đây là vô đẳng trụ thứ năm.

Đại Bồ Tát biết tất cả kiếp đều là phi kiếp, mà chơn thiệt nói tất cả kiếp số. Đây là vô đẳng trụ thứ sáu.

Đại Bồ Tát biết tất cả pháp đều vô tác, mà chẳng bỏ thật hành đạo hạnh cầu tất cả Phật pháp. Đây là vô đẳng trụ thứ bảy.

Đại Bồ Tát biết tam giới duy tâm, tam thế duy tâm, mà biết rõ tâm đó vô lượng vô biên. Đây là vô đẳng trụ thứ tám.

Đại Bồ Tát vì một chúng sanh, trong bất khả thuyết kiếp thật hành hạnh Bồ Tát, muốn cho chúng sanh đó an trụ bậc nhưt thiết trí. Như vì một chúng sanh, vì tất cả chúng sanh cũng như vậy, mà chẳng nhàm mỏi. Đây là vô đẳng trụ thứ chín.

Đại Bồ Tát đầu tu hành viên mãn mà chẳng chứng bồ đề. Vì Bồ Tát nghĩ rằng tôi tu hành vốn là vì chúng sanh, thế nên tôi phải ở lâu nơi sanh tử phương tiện làm lợi ích cho họ đều an trụ Phật đạo vô thượng. Đây là vô đẳng trụ thứ mười.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được đại trí vô thượng, tất cả Phật pháp vô đẳng trụ.

(1) Chư Phật tử! Đại Bồ Tát phát mười tâm chẳng hạ liệt:

Đại Bồ Tát nghĩ rằng: Tôi sẽ hàng phục tất cả thiên ma và quyến thuộc của chúng.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ phá tất cả ngoại đạo và tà pháp của họ.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ ở nơi tất cả chúng sanh dùng lời khéo lành để khai thị dạy bảo cho họ đều hoan hỷ.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ thành mãn tất cả hạnh Ba la mật khắp pháp giới.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ tích tập tạng tất cả phước đức.

Lại nghĩ rằng: Vô thượng Bồ đề quảng đại khó thành, tôi sẽ tu hành đến viên mãn.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ dùng sự giáo hóa vô thượng, sự điều phục vô thượng để giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh.

Lại nghĩ rằng: Tất cả thế giới nhiều thứ chẳng đồng, tôi sẽ dùng vô lượng thân thành Đẳng Chánh Giác.

Lại nghĩ rằng: Lúc tôi tu Bồ Tát hạnh, nếu có chúng sanh đến xin tôi những tay, chân, tai, mũi, máu, thịt, xương, tủy, vợ, con, voi, ngựa, nhẫn đến ngôi vua. Tất cả như vậy thấy đều có thể bỏ, chẳng sanh một niệm tâm lo lắng ăn năn, chỉ vì lợi ích tất cả chúng sanh chẳng cầu quả báo, lấy đại bi làm đầu, đại từ cứu cánh.

Lại nghĩ rằng: Tam thế có tất cả chư Phật, tất cả Phật pháp, tất cả chúng sanh, tất cả quốc độ, tất cả thế

giới, tất cả tam thế, tất cả hư không giới, tất cả pháp giới, tất cả ngữ ngôn thi thiết giới, tất cả tịch diệt Niết Bàn giới, tất cả pháp như vậy, tôi phải dùng một niệm tương ưng huệ đều biết, đều thấy, đều chứng, đều tu, đều đoạn. Nhưng ở trong đó vô phân biệt, lia phân biệt, không các thứ sai biệt, không công đức, không cảnh giới, chẳng có chẳng không, chẳng một chẳng hai, do trí chẳng hai biết tất cả hai, do trí vô tướng biết tất cả tướng, do trí vô phân biệt biết tất cả phân biệt, do trí vô dị biết tất cả dị, do trí không sai biệt biết tất cả sai biệt, do trí không thể gian biết tất cả thể gian, do trí không thể biết tất cả thể, do trí không chúng sanh biết tất cả chúng sanh, do trí không chấp trước biết tất cả chấp trước, do trí vô trụ xứ biết tất cả trụ xứ, do trí không tạp nhiễm biết tất cả tạp nhiễm, do trí vô tận biết tất cả tận, do trí cứu cánh pháp giới biết tất cả thể giới thị hiện thân, do trí lia ngôn âm thị hiện bất khả thuyết ngôn âm, do trí một tự tánh nhập nơi không tự tánh, do trí một cảnh giới hiện các thứ cảnh giới, biết tất cả pháp bất khả thuyết mà hiện đại tự tại ngôn thuyết, chúng bực như thiết trí, vì giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh nên ở nơi tất cả thể gian thị hiện đại thân thông biến hóa.

Đây là mười tâm không hạ liệt của đại Bồ Tát phát. Nếu chư Bồ Tát an trụ tâm này thời được tất cả Phật pháp tối thượng không hạ liệt.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát nơi Vô thượng Bồ đề có mười tâm tăng thượng như núi:

Đại Bồ Tát thường tác ý siêng tu pháp như thiết trí. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ nhất.

Hằng quán sát tất cả pháp bốn tánh trống không vô sở đắc. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ hai.

Nguyên trong vô lượng kiếp thật hành hạnh Bồ Tát tu tất cả pháp bạch tịnh. Do trụ nơi tất cả pháp bạch tịnh nên thấy biết Như Lai vô lượng trí huệ. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ ba.

Vì cầu tất cả Phật pháp nên tâm bình đẳng kính thờ chư thiện tri thức, không trông cầu gì khác, không tâm trộm pháp, chỉ sanh lòng tôn trọng vị tăng hữu, tất cả sở hữu thấy đều bỏ được. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ tư.

Nếu có chúng sanh mắng nhục, hủy báng, đánh đập, cắt chém, làm thân hình Bồ Tát khổ đau nhẫn đến chết. Những sự trên đây Bồ Tát đều nhẫn chịu được, trọn không sanh lòng động loạn, lòng sân hận, cũng chẳng thối bỏ hoảng thê đại bi, trái lại càng thêm tăng trưởng không thôi ngớt. Vì Bồ Tát nơi tất cả pháp như thiết xuất ly, thành tựu hạnh xả, vì chứng được tất cả Phật pháp, nhẫn nhục nhu hòa đã tự tại. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ năm.

Bồ Tát hành tựu đại công đức tăng thượng. Những là thiên tăng thượng công đức, như tăng thượng công đức, sắc tăng thượng công đức, lực tăng thượng công đức, quyền thuộc tăng thượng công đức, dục tăng thượng công đức, vương vị tăng thượng công đức, tự tại tăng thượng công đức, phước đức tăng thượng công đức, trí huệ tăng thượng công đức. Dầu thành tựu những công đức như vậy, nhưng chẳng sanh lòng nhiễm trước nơi những công đức đó. Chẳng nhiễm trước mùi vị, chẳng nhiễm trước dục lạc, chẳng nhiễm trước của giàu, chẳng nhiễm trước quyền thuộc. Chỉ rất mến thích nơi pháp, đi theo pháp, đứng theo pháp, xu hướng theo pháp, rớt rảo theo pháp. Dùng pháp làm y chỉ, dùng pháp làm cứu hộ, dùng pháp làm quy y, dùng pháp làm nhà. Giữ giữ pháp, mến ưa pháp, trông cầu pháp, suy gẫm pháp. Dầu thọ đủ những pháp lạc mà thường xa lia cảnh giới của chúng ma, vì từ quá khứ Bồ Tát phát tâm như vậy: Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh thấy đều xa lia cảnh giới của chúng ma mà an trụ nơi cảnh giới Phật. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ sáu.

Đại Bồ Tát vì đã cầu Vô thượng Bồ đề, trong vô lượng vô số kiếp thật hành đạo Bồ Tát siêng năng tinh tấn, mà còn cho là tôi nay mới phát tâm Vô thượng Bồ đề thật hành hạnh Bồ Tát, cũng chẳng kính sợ. Dầu có thể khoảng một niệm liền thành Vô thượng Chánh Giác, nhưng vì chúng sanh nên trong vô

lượng kiếp thật hành Bồ Tát hạnh không thôi nghỉ. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ bảy.

Đại Bồ Tát biết tất cả chúng sanh tánh chẳng hòa chẳng lạnh, khó điều khó độ, chẳng biết ơn chẳng báo ân. Thế nên Bồ Tát vì họ mà phát đại thệ nguyện, muốn cho họ đều được tâm ý tự tại, chỗ làm vô ngại, lia bỏ ác niệm, chẳng sanh phiền não đối với người khác. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ tám.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng: Chẳng phải ai khác khiến tôi phát tâm Bồ đề, cũng chẳng chờ người khác giúp tôi tu hành. Tôi tự phát tâm tích tập Phật pháp, thề hẹn tự cố gắng tột kiếp vị lai thật hành đạo Bồ Tát thành Vô thượng Bồ đề. Thế nên nay tôi tu hạnh Bồ Tát phải thanh tịnh tự tâm cũng thanh tịnh tha tâm, phải biết cảnh giới của mình cũng biết cảnh giới của người. Tôi phải đều bình đẳng với cảnh của tam thế chư Phật. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ chín.

Đại Bồ Tát quán sát như vậy: Không có một pháp tu

hạnh Bồ Tát, không có một pháp viên mãn hạnh Bồ Tát, không có một pháp giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh, không có một pháp cung kính cúng dường tất cả chư Phật, không có một pháp ở nơi Vô thượng Bồ đề đã thành, hiện thành, sẽ thành, không có một pháp đã nói, hiện nói, sẽ nói. Người nói và pháp đều bất khả đắc, nhưng cũng chẳng bỏ nguyện Vô thượng Bồ đề. Vì Bồ Tát cầu tất cầu tất cả pháp đều vô sở đắc, như vậy xuất sanh Vô thượng Bồ đề. Thế nên nơi pháp dầu vô sở đắc mà siêng tu tập pháp đối trị tăng thượng thiện nghiệp thanh tịnh, trí huệ viên mãn niệm niệm tăng trưởng tất cả đầy đủ. Nơi đây lòng Bồ Tát chẳng kinh sợ. Chẳng nghĩ rằng: nếu tất cả pháp thủy đều tịch diệt thời tôi có nghĩa gì mà cầu đạo Vô thượng Bồ đề. Đây là tâm tăng thượng Bồ đề. Đây là tâm tăng thượng như núi thứ mười.

Nếu như Bồ Tát an trụ trong đây thời được tâm tăng thượng như sơn vương

Đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười trí như biển nhập Vô thượng Bồ đề:

Trí như biển nhập tất cả vô lượng chúng sanh giới.

Trí như biển nhập tất cả thế giới mà chẳng sanh tâm phân biệt,

Trí như biển biết tất cả hư không giới vô lượng vô ngại vào khắp lưới tất cả thế giới sai biệt ở mười phương.

Trí như biển khéo nhập pháp giới. Những là nhập vô ngại, nhập chẳng đoạn, nhập chẳng thường, nhập vô lượng, nhập chẳng sanh, nhập chẳng diệt, nhập tất cả, vì đều biết rõ vậy.

Trí như biển nơi quá khứ vị lai hiện tại chư Phật, Bồ Tát, Pháp Sư, Thanh Văn, Độc Giác và tất cả phàm phu chứa nhóm thiện căn, đã nhóm, sẽ nhóm, tam thế chư Phật đã thành, nay thành và sẽ thành Vô thượng Bồ đề, tam thế chư Phật thuyết pháp điều phục tất cả chúng sanh, đã nói, nay nói, sẽ nói. Có bao nhiêu thiện căn, Bồ Tát đều rõ biết tất cả, thâm tín tùy hỷ, nguyện thích tu tập không nhàm đủ.

Trí như biển trong mỗi niệm nhập quá khứ thế bất khả thuyết kiếp. Ở trong một kiếp hoặc có trăm ức Phật xuất thế, hoặc có ngàn ức Phật xuất thế, hoặc trăm ngàn ức Phật xuất thế, hoặc có vô số, hoặc vô lượng, hoặc vô biên, hoặc vô đẳng, hoặc bất khả số, hoặc bất khả xưng, hoặc bất khả tư, hoặc bất khả lượng, hoặc bất khả thuyết, hoặc bất khả thuyết bất khả thuyết, siêu quá toán số chư Phật Thế Tôn xuất hiện ra đời. Và đạo tràng, chúng hội Thanh Văn, Bồ Tát, thuyết pháp điều phục tất cả chúng sanh, thọ

mạng dài vẫn, pháp trụ lâu mau. Tất cả như vậy thấy đều thấy rõ. Như một kiếp, tất cả các kiếp cũng đều thấy rõ như vậy. Những kiếp không Phật, có những chúng sanh gieo căn lành nơi Vô thượng Bồ đề cũng đều biết rõ. Nếu có chúng sanh thiện căn đã thành thực nơi đời vị lai sẽ được thấy Phật cũng đều biết rõ. Quán sát quá khứ thế bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp như vậy tâm không nhầm đủ.

Trí như biển nhập vị lai thế quán sát tất cả kiếp vô lượng vô biên, biết kiếp nào có Phật, kiếp nào không Phật, kiếp nào có bao nhiêu Như Lai xuất thế. Mỗi Như Lai danh hiệu gì, ở thế giới nào, thế giới tên gì, độ bao nhiêu chúng sanh, thọ mạng bao nhiêu thời gian. Quán sát như vậy tột vị lai tế đều biết rõ tất cả chẳng cùng tận mà không nhầm đủ.

Trí như biển nhập hiện tại thế quán sát tư duy. Trong mỗi niệm thấy khắp vô biên phẩm loại mười phương. Nơi bất khả thuyết thế giới đều có chư Phật nơi Vô thượng Bồ đề đã thành, nay thành, sẽ thành, đi đến đạo tràng dưới cây Bồ đề, ngồi trên cỏ kiết tường hàng phục ma quân, thành Đẳng Chánh giác. Rời cây Bồ đề vào thành ấp, lên cung trời chuyển đại pháp luân, thị hiện thần thông điều phục chúng sanh, nhần đến phó chúc Vô thượng Bồ đề, xả thọ mạng nhập Niết Bàn. Đã nhập Niết Bàn kiết tập pháp tạng khiến còn ở lâu tại thế gian. Trang nghiêm Phật pháp nhiều thứ cúng dường. Cũng thấy thế giới kia, tất cả chúng sanh gặp Phật, nghe pháp, thọ trì cúng tụng nghi nhớ tư duy tăng trưởng huệ giải. Quán sát cùng khắp mười phương, mà ở nơi Phật pháp không sai lầm. Vì vậy Bồ Tát biết rõ chư Phật thấy đều như mộng, mà hay đến chỗ chư Phật cung kính cúng dường. Bấy giờ Bồ Tát chẳng chấp tự thân, chẳng chấp nơi Phật, chẳng chấp thế giới, chẳng chấp chúng hội, chẳng chấp thuyết pháp, chẳng chấp kiếp số, nhưng vẫn thấy Phật, nghe Pháp, giám sát thế giới vào các kiếp số không nhầm đủ.

Trí như biển nơi bất khả, bất khả thuyết kiếp, trong mỗi mỗi kiếp cúng dường cung kính bất khả thuyết bất khả kiếp vô lượng chư Phật, thị hiện tự thân mắt đây sanh kia, đem tất cả đồ cúng hơn hẳn tam giới để cúng dường Phật, cúng dường Bồ Tát, Thanh Văn, tất cả đại chúng. Sau khi mỗi đức như lai nhập Niết Bàn, Bồ Tát đều dùng đồ cúng vô thượng để cúng dường Xá lợi và rộng làm sự bố thí để chúng sanh được đầy đủ. Đại Bồ Tát dùng tâm bất tư nghi, tâm chẳng cầu báo, tâm rốt ráo, tâm nhiều ích, trong bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp vì Vô thượng Bồ đề mà cúng dường chư Phật, lợi ích chúng sanh, hộ trì chánh pháp khai thị diễn thuyết.

Trí như biển ngay chỗ của tất cả Phật, chỗ của tất cả Bồ Tát, chỗ của tất cả Pháp Sư, như hươu chuyên cầu Pháp của Bồ Tát đã thuyết, Pháp của Bồ Tát đã học, Pháp của Bồ Tát đã dạy, Pháp của Bồ Tát tu hành, Pháp của Bồ Tát thanh tịnh, Pháp của Bồ Tát thành phục, Pháp của Bồ Tát điều phục, Pháp bình đẳng của Bồ Tát, Pháp xuất ly của Bồ Tát, Pháp tổng trì của Bồ Tát. Được Pháp này rồi, Bồ Tát thọ trì đọc tụng phân biệt giải thuyết không nhầm đủ, trí vô lượng chúng sanh trong Phật Pháp phát tâm tương ứng với như thuyết trí nhập tướng chơn thiệt. Nơi vô thượng Bồ Đề được bất hồi chuyển. Như vậy trong bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp không nhầm đủ.

Đây là mười trí như biển nhập vô thượng Bồ đề của đại Bồ Tát. nếu chư Bồ Tát an trụ Pháp này thì được biển đại trí huệ vô thượng của tất cả chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát nơi vô thượng Bồ đề có mười thứ như thiết trụ:

Đại Bồ Tát đều có thể qua đến chỗ chư Phật nơi vô số thế giới, chiêm ngưỡng đánh lễ hầu hạ cúng dường. Đây là như thiết trụ thứ nhất.

Ở chỗ của Bất tư nghi chư Phật lắng nghe chánh pháp thọ trì nghi nhớ không để quên mất, phân biệt tư duy giác huệ tăng trưởng. Việc làm như vậy tràn đầy mười phương đây là như thiết trụ thứ hai.

Nơi cõi này mắt, thị hiện xứ khác, mà với Phật Pháp không mê hoặc. Đây là như thiết trụ thứ ba.

Biết từ một Pháp xuất sanh tất cả Pháp mà hay đều viên phân biệt diễn thuyết, bởi những nghĩa của tất cả Pháp rốt ráo đều là một nghĩa. Đây là như thiết trụ thứ tư.

Biết nhàm lia phiền não, biết ngăn dứt phiền não, biết phòng hộ phiền não, biết trừ đoạn phiền não, tu hạnh Bồ Tát chẳng chính thiết tế, rốt ráo đến nơi thiết tế bỉ ngạn, phương tiện thiện xảo học giỏi nơi sở học, làm cho hạnh nguyện thưở xưa đều được thành mãn, thân chẳng mỏi nhọc. Đây là như thiết trụ thứ năm.

Biết tất cả chúng sanh, những tâm phân biệt của họ đều không xứ sở mà cũng nói có những phương xứ. dầu không phân biệt không tạo tác, nhưng vì muốn điều phục tất cả chúng sanh nên có tu hành nên có sở tác. Đây là như thiết trụ thứ sáu.

Biết tất cả Pháp đều đồng một tánh, nghĩa là vô tánh: không các thứ tánh, không vô lượng tánh, không khả toán số tánh, không khả xúng lượng tánh, không sắc, không tướng, hoặc một hoặc nhiều đều bất khả đắc, mà quyết định biết rõ đây là Phật Pháp, đây là Bồ Tát Pháp, Đây là Độc Giác Pháp, đây là Thanh Văn Pháp, đây là Phạm Phu pháp, đây là Thiện Pháp, đây là Bất Thiện Pháp, đây là Thế Gian Pháp, đây là Xuất Thế Gian Pháp, đây là Pháp Lỗi Lầm, đây là Pháp Không Lỗi Lầm, đây là Pháp Hữu Lậu, đây là Pháp Vô Lậu, nhấn đến đây là Pháp Hữu Vi, đây là Pháp Vô Vi. Đây là như thiết trụ thứ bảy.

Đại Bồ Tát cầu Phật Bất khả đắc, cầu Bồ Tát bất khả đắc, cầu Pháp bất khả đắc cầu chúng sanh bất khả đắc, mà cũng chẳng bỏ điều phục chúng sanh khiến ở nơi các Pháp nguyện thành chánh giác. Vì Đại Bồ Tát khéo quan sát biết tất cả chúng sanh phân biệt, biết tất cả chúng sanh cảnh giới phương tiện hoá đạo khiến được Niết Bàn, Vì muốn hoàn mãn nguyện giáo hoá chúng sanh nên mạnh mẽ tu hành Bồ Tát hạnh. Đây là như thiết trụ thứ tám.

Đại Bồ Tát biết thiện xảo thuyết pháp, thị hiện Niết Bàn. Vì độ chúng sanh nên bao nhiêu phương tiện đã có, tất cả đều là tâm tưởng kiến lập, chẳng phải là điên đảo, cũng chẳng phải hư dối. Vì Bồ Tát biết rõ các Pháp tam thế bình đẳng như như bất động thiết tế vô trụ. Chẳng thấy có một chúng sanh đã thọ hoá độ, nay thọ hoá độ, sẽ thọ hoá độ. Cũng tự biết rõ không chỗ tu hành. Không có chút Pháp gì hoặc sanh hoặc diệt mà có thể được. Nhưng vẫn nương nơi tất cả Pháp khiến sở nguyện chẳng luống không. Đây là như thiết trụ thứ chín.

Đại Bồ Tát nơi bất tư nghi vô lượng chư Phật ở chỗ mỗi Đức Phật nghe bất khả thuyết bất khả thuyết pháp thọ kí danh hiệu đều khác, kiếp số chẳng đồng, từ nơi một kiếp nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp thường nghe như vậy. Nghe rồi tu hành chẳng kinh, chẳng sợ, chẳng mê, chẳng hoặc, vì biết Phật trí bất tư nghi, vì Đức Như Lai thọ kí không hai lời, vì tự thân hạnh nguyện sức thu □#7855;ng, vì tùy nghi thọ hoá khiến thành vô thượng bồ đề thành mãn tất cả nguyện đồng pháp giới. Đây là như thiết trụ thứ mười.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại trí huệ bửu vô thượng của chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát phát mười thứ tâm thệ nguyện đại thừa như Kim cang:

Đại Bồ Tát nghĩ rằng: Tất cả các pháp chẳng có biên tế, chẳng cùng tận tôi sẽ dùng trí tận tam thế đều giác liễu khắp cả không sót thừa. Đây là tâm thệ nguyện Đại thừa như Kim cang thứ nhất.

Lại nghĩ rằng: Ở chỗ một đầu lông có vô lượng vô biên chúng sanh, huống là tất cả pháp giới. Tôi sẽ đều dùng vô thượng Niết Bàn mà diệc độ họ. Đây là tâm thệ nguyện Đại thừa như Kim cang thứ hai.

Lại nghĩ rằng: Mười phương thế giới vô lượng vô biên□hông có ngăn mé, không thể cùng tận. Tôi sẽ

dùng Phật độ tối thượng trang nghiêm, để trang nghiêm tất cả thế giới như vậy, bao nhiêu sự trang nghiêm thấy đều chơn thiệt. Đây là tâm thế nguyện Đại thừa như Kim cang thứ ba.

Lại nghĩ rằng: Tất cả chúng sanh vô lượng vô biên không có chùng ngăn, không thể cùng tận. Tôi sẽ đem tất cả thiện căn hồi hướng cho họ. Dùng trí quang vô thượng chiếu diệu nơi họ. Đây là tâm thế nguyện Đại thừa như Kim cang thứ tư.

Lại nghĩ rằng: Tất cả chư Phật vô lượng vô biên không có chùng ngăn, không thể cùng tận. Tôi sẽ dùng thiện căn đã gieo hồi hướng cúng dường đều khiến cùng khắp không chỗ kém thiếu, rồi sau tôi sẽ thành Vô thượng Bồ đề. Đây là tâm thế nguyện Đại thừa như Kim cang thứ năm.

Đại Bồ Tát thấy chư Phật, nghe Phật thuyết pháp, lòng rất hoan hỷ, chẳng chấp tự thân, Phật thân Hiền thân Như Lai chẳng thiệt chẳng hư, chẳng có chẳng không, chẳng tánh chẳng không tánh, chẳng sắc chẳng không sắc, chẳng tướng chẳng không tướng, chẳng sanh chẳng diệt, thiệt vô sở hữu, cũng chẳng hoại sở hữu. Vì chẳng thể dùng tất cả tánh tướng để chấp lấy. Đây là tâm thế nguyện Đại thừa như Kim cang thứ sáu.

Đại Bồ Tát hoặc bị chúng sanh quở trách mắng nhiếc đánh đập, hoặc chặt tay chân, hoặc thẹo tai mũi, hoặc móc mắt, hoặc cắt đầu. Tất cả sự khổ nhục như vậy đều nhẫn thọ được. Trọn không vì đây mà sanh lòng sân hận. Trong bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp tu hạnh Bồ Tát nhiếp thọ chúng sanh hằng không phế bỏ. Vì Đại Bồ Tát đã khéo quán sát tất cả các pháp không có hai tướng, tâm chẳng động loạn, có thể bỏ thân mình mà nhẫn sự khổ đó. Đây là tâm thế nguyện Đại thừa như Kim cang thứ bảy.

Lại nghĩ rằng: Vị lai thế kiếp số vô lượng vô biên không có chùng ngăn chẳng thể cùng tận. Tôi sẽ tốt kiếp số đó ở một thế giới tu hạnh Bồ Tát giáo hoá chúng sanh. Như một thế giới, tận pháp giới hư không giới tất cả thế giới cũng đều như vậy mà lòng không kinh sợ. Vì đạo Bồ Tát lẽ phải như vậy, vì tất cả chúng sanh mà tu hành như vậy. Đây là tâm thế nguyện Đại thừa như Kim cang thứ tám.

Lại nghĩ rằng: Vô thượng Bồ đề do tâm làm gốc. Nếu tâm thanh tịnh thì có thể viên mãn tất cả thiện căn, nơi Phật Bồ Đề tất được tự tại, muốn thành Vô thượng Bồ Đề tùy ý liền thành. Nếu muốn dứt trừ tất cả thủ duyên trụ đạo nhưt hướng, tôi cũng có thể làm được. Nhưng tôi chẳng dứt, vì muốn rớt ráo Phật Bồ Đề. Tôi cũng chẳng liền chứng Vô thượng Bồ Đề, vì để thành mãn bốn nguyện : tận tất cả thế giới hành đạo Bồ Tát giáo hoá chúng sanh. Đây là tâm thế nguyện Đại thừa như Kim cang thứ chín.

Đại Bồ Tát biết Phật bất khả đắc, Bồ Đề bất khả đắc, Bồ Tát bất khả đắc, tất cả pháp bất khả đắc, chúng sanh bất khả đắc, tâm bất khả đắc, hạnh bất khả đắc, quá khứ bất khả đắc, vị lai bất khả đắc, hiện tại bất khả đắc, tất cả thế gian bất khả đắc, hữu vi vô vi bất khả đắc. Bồ Tát như vậy trụ tịch tịnh, trụ thậm thâm, trụ tịch diệt, trụ vô tránh, trụ vô ngôn, trụ vô nhị, trụ vô đẳng, trụ tự tánh, trụ như lý, trụ giải thoát, trụ Niết Bàn, trụ thiệt tế, mà cũng chẳng bỏ tất cả đại nguyện, chẳng bỏ tâm Nhưt thiết trí, chẳng bỏ hạnh Bồ Tát, chẳng bỏ giáo hoá chúng sanh, chẳng bỏ các Ba la mật, chẳng bỏ điều phục chúng sanh, chẳng bỏ thừa sự chư Phật, chẳng bỏ diễn thuyết các Pháp, chẳng bỏ trang nghiêm thế giới. Vì Đại Bồ Tát phát đại nguyện, dầu thấu rõ tất cả pháp tướng mà tâm đại từ bi lại càng tăng trưởng, vô lượng công đức đều tu hành đủ, với các chúng sanh lòng không bỏ rời. Vì tất cả pháp đều vô sở hữu, phạm phu ngu mê chẳng hay chẳng biết, tôi sẽ làm cho họ đều được khai ngộ, nơi các pháp tánh chiếu rõ phân minh. Vì tất cả chư Phật an trụ tịch diệt mà dùng tâm đại bi nơi các thế gian thuyết pháp giáo hoá chưa từng thôi nghĩ. Nay tôi sao lại rời bỏ đại bi! Lại trước kia tôi phát tâm thế nguyện quảng đại, phát tâm quyết định lợi ích tất cả chúng sanh, phát tâm chứa nhóm tất cả thiện căn, phát tâm an trụ thiện xảo hồi hướng, phát tâm xuất tâm trí huệ thậm thâm, phát tâm hàm thọ tất cả chúng sanh, phát tâm bình đẳng với tất cả chúng sanh, nói lời chơn thiệt, lời chẳng hư dối, nguyện ban cho tất cả chúng sanh đại pháp vô thượng, nguyện chẳng dứt chùng tánh tất cả chư Phật. Nay tất cả chúng sanh chưa được giải thoát, chưa thành

Chánh Giác, chưa đủ Phật pháp, đại nguyện tôi chưa viên mãn thế nào tôi lại muốn bỏ rời đại bi! Đây là tâm thế nguyện Đại thừa như Kim cang thứ mười.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được trí đại thần thông vô thượng Kim cang tánh của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp đại phát khởi:

Đại Bồ Tát nghĩ rằng: Tôi sẽ cúng dường cung kính tất cả chư Phật. Đây là đại phát khởi thứ nhất.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ trưởng dưỡng tất cả thiện căn của Bồ Tát. Đây là đại phát khởi thứ hai.

Lại nghĩ rằng: Sau khi Đức Như Lai nhập Niết Bàn, tôi sẽ trang nghiêm Phật pháp. Dùng tất cả thứ hoa, tất cả tràng hoa, tất cả hương, tất cả hương thoa, tất cả hương bột, tất cả y, tất cả lọng, tất cả tràng, tất cả phan mà cúng dường tháp. Thọ trì thủ hộ chánh pháp của Phật. Đây là đại phát khởi thứ ba.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh khiến họ được Vô thượng Bồ đề. Đây là đại phát khởi thứ tư.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ dùng Phật độ vô thượng trang nghiêm để trang nghiêm tất cả thế giới. Đây là đại phát khởi thứ năm.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ phát tâm đại bi vì một chúng sanh nơi tất cả thế giới, mỗi mỗi đều tốt kiếp trước vì lai thật hành Bồ Tát hạnh. Như vì một chúng sanh vì tất cả chúng sanh cũng như vậy, đều khiến họ được Vô thượng Bồ đề, nhẫn đến chẳng sanh một niệm mỗi lời. Đây là đại phát khởi thứ sáu.

Lại nghĩ rằng: Chư Như Lai đó vô lượng vô biên, tôi sẽ ở chỗ một Đức Như Lai trải qua bất tư nghì kiếp cung kính cúng dường. Như ở nơi một Đức Như Lai, nơi tất cả Đức Như Lai cũng đều như vậy. Đây là đại phát khởi thứ bảy.

Lại nghĩ rằng: Sau khi chư Như Lai đó diệt độ, mỗi Đức Như Lai có bao nhiêu Xá lợi, tôi sẽ đều xây bửu pháp cao rộng bằng bất khả thuyết thế giới. Tạo tượng Phật cũng như vậy. Trong bất tư nghì kiếp dùng tất cả bửu trang, phan, lọng, hương, hoa, y phục để cúng dường. Chẳng sanh một tâm niệm nhằm mỗi. Vì cúng dường chư Phật, vì thành tựu Phật pháp, vì giáo hóa chúng sanh, vì hộ trì chánh pháp khai thị diễn thuyết. Đây là đại phát khởi thứ tám.

Lại nghĩ rằng: Tôi sẽ dùng thiện căn này thành Vô thượng Bồ đề được nhập Phật địa. Cùng với tất cả Như Lai thể tánh bình đẳng. Đây là đại phát khởi thứ chín.

Lại nghĩ rằng: Khi tôi đã thành Chánh giác, nơi tất cả thế giới trong bất khả thuyết kiếp diễn thuyết chánh pháp, thị hiện bất tư nghì thần thông tự tại. Thân, ngữ, ý chẳng nhằm mỗi, chẳng rời chánh pháp. Vì do Phật lực hộ trì, vì tất cả chúng sanh mà siêng thật hành đại nguyện, vì đại từ làm đầu, vì đại bi rất rạo, vì đạt pháp vô tướng, vì trụ chơn thiết ngữ, vì chứng tất cả pháp đều tịch diệt, vì biết tất cả chúng sanh đều bất khả đắc mà cũng chẳng trái những công hạnh đã làm, vì cùng tam thế Phật đồng một thể, vì cùng khắp pháp giới hư không giới, vì thông đạt chư pháp vô tướng, vì thành tựu bất sanh bất diệt, vì đầy đủ tất cả Phật pháp nên dùng sức đại nguyện điều phục chúng sanh làm đại Phật sự không có thời nghỉ. Đây là đại phát khởi thứ mười.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời rất rạo Bồ Tát hạnh, đầy đủ đại trí vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười đại sự rất rạo:

Đại sự rất ráo cung kính cúng dường tất cả Như Lai.

Đại sự rất ráo tùy nghĩ nhớ đến chúng sanh nào có thể cứu hộ.

Đại sự rất ráo chuyên cầu tất cả Phật pháp.

Đại sự rất ráo chứa nhóm tất cả thiện căn.

Đại sự rất ráo tư duy tất cả Phật pháp.

Đại sự rất ráo đầy đủ tất cả đại nguyện.

Đại sự rất ráo thành tựu tất cả hạnh Bồ Tát.

Đại sự rất ráo phụng sự tất cả thiện tri thức.

Đại sự rất ráo qua đến tất cả thế giới chỗ của chư Phật.

Đại sự rất ráo nghe và thọ trì chánh pháp của chư Phật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được sự rất ráo đại trí huệ Vô thượng Bồ đề.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thứ bất hoại tín:

Bất hoại tín đối với tất cả chư Phật.

Bất hoại tín đối với tất cả Phật pháp.

Bất hoại tín đối với tất cả Thánh tăng.

Bất hoại tín đối với tất cả Bồ Tát.

Bất hoại tín đối với tất cả thiện tri thức.

Bất hoại tín đối với tất cả chúng sanh.

Bất hoại tín đối với đại nguyện của tất cả Bồ Tát.

Bất hoại tín đối với tất cả Bồ Tát hạnh.

Bất hoại tín đối với sự cung kính cúng dường tất cả chư Phật.

Bất hoại tín đối với phương tiện thiện xảo giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh của Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được bất hoại tín đại trí huệ vô thượng của chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều được thọ ký:

Trong có tri giải thậm thâm, được thọ ký.

Hai tùy thuận phát khởi những Bồ Tát thiện căn, được thọ ký.

Tu quảng đại hạnh, được thọ ký.

Hiện tiền, được thọ ký.

Chẳng hiện tiền, được thọ ký.

Nhơn tự tâm chứng Bồ đề, được thọ ký.

Thành tựu nhân, được thọ ký.

Giáo hóa điều phục chúng sanh, được thọ ký.

Rốt ráo tất cả kiếp số, được thọ ký.

Tất cả Bồ Tát hạnh tự tại, được thọ ký.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này, thời ở chỗ chư Phật được thọ ký.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thứ thiện căn hồi hướng. Bồ Tát do đây có thể dùng tất cả thiện căn thầy đều hồi hướng:

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức nguyện. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức hạnh. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức căn. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức bình đẳng. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức niệm. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức thanh tịnh. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức sở trụ. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức thành mãn. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Do thiện căn tôi đồng thiện tri thức bất hoại. Thành tựu như đây chớ thành tựu khác.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được thiện căn hồi hướng vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp được trí huệ:

Xả thí tự tại, được trí huệ.

Hiểu sâu tất cả Phật pháp, được trí huệ.

Nhập Như Lai trí, được trí huệ.

Hay đoạn nghi trong tất cả vấn đáp, được trí huệ.

Nhập nơi nghĩa của trí giả, được trí huệ.

Hay hiểu sâu ngôn âm thiện xảo trong tất cả Phật pháp của tất cả chư Phật, được trí huệ.

Hiểu sâu ở chỗ chư Phật gieo ít căn lành tất có thể đầy đủ tất cả pháp bạch tịnh, được trí vô lượng của Như Lai, được trí huệ.

Thành tựu Bồ Tát bất tư nghi trụ, được trí huệ.

Ở trong một niệm đều có thể qua đến bất khả thuyết cõi Phật, được trí huệ.

Giác ngộ chư Phật Bồ đề, nhập tất cả pháp giới, văn trì tất cả pháp của Phật nói, vào sâu những ngôn âm trang nghiêm của tất cả Như Lai, được trí huệ.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được hiện chứng trí vô thượng của tất cả chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm:

Ở chỗ của tất cả chư Phật phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Quán tất cả chúng sanh giới phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Quán sát tất cả cõi, tất cả thế, tất cả pháp giới phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Quán sát tất cả pháp đều như hư không phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Quán sát hạnh quảng đại của Bồ Tát phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Chánh niệm tam thế tất cả chư Phật phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Quán sát những nghiệp báo bất tư nghi phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Nghiêm tịnh tất cả cõi Phật phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Vào khắp đại hội của tất cả chư Phật phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Quán sát diệu âm của tất cả Như Lai phát tâm vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Nếu chư Bồ Tát an trụ mười tâm quảng đại này thời được biển trí huệ quảng đại vô lượng vô biên quảng đại tâm.

Nếu chư Bồ Tát an trụ mười tâm quảng đại này thời được biển trí huệ quảng đại vô lượng vô biên tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười phục tạng:

Biết tất cả pháp là tạng khởi hạnh công đức.

Biết tất cả pháp là tạng chánh tư duy.

Biết tất cả pháp là tạng đà la ni chiếu sáng.

Biết tất cả pháp là tạng biện tài khai diễn.

Biết tất cả pháp là tạng bất khả thuyết thiện giác chơn thiệt.

Biết tất cả Phật tự tại thân thông là tạng quán sát thị hiện.

Biết tất cả pháp là tạng thiện xảo xuất sanh bình đẳng.

Biết tất cả pháp là tạng thường thấy tất cả chư Phật.

Biết tất cả bát tư nghi kiếp là tạng biết rõ đều như huyễn trụ.

Biết tất cả chư Phật Bồ Tát là tạng phát sanh hoan hỷ tịnh tín.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được pháp tạng trí huệ vô thượng của tất cả chư Phật. Trọn có thể điều phục tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười luật nghi:

Luật nghi chẳng hủy báng tất cả Phật pháp.

Luật nghi ở chỗ chư Phật tin mến tâm chẳng hoại được.

Luật nghi tôn trọng cung kính tất cả Bồ Tát.

Luật nghi trọn chẳng bỏ tâm mến thích tất cả thiện tri thức.

Luật nghi chẳng móng lòng ghi nhớ tất cả Thanh Văn, Độc Giác.

Luật nghi xa lìa tất cả sự thối chuyển Bồ Tát đạo.

Luật nghi chẳng khởi tất cả tâm tổn hại chúng sanh.

Luật nghi tu tất cả thiện căn đều khiến rốt ráo.

Luật nghi đều có thể hàng phục được tất cả ma.

Luật nghi đều làm cho đầy đủ tất cả Ba la mật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được luật nghi đại trí vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười tự tại:

Mạng tự tại, vì trụ thọ mạng trong bất khả thuyết kiếp.

Tâm tự tại, vì trí huệ hay nhập vô số tam muội.

Đồ dùng tự tại, vì hay dùng vô lượng đồ trang nghiêm để trang nghiêm tất cả thế giới

Nghiệp tự tại, vì tùy thời thọ báo.

Thọ sanh tự tại, vì thị hiện thọ sanh nơi tất cả thế giới.

Giải tự tại, vì thấy Phật đầy khắp tất cả thế giới.

Nguyên tự tại, vì trong các cõi tùy dục tùy thời mà thành Chánh giác.

Thần lực tự tại, vì thị hiện tất cả đại thần thông.

Pháp tự tại, vì thị hiện vô biên pháp môn.

Trí tự tại, vì trong mỗi niệm thị hiện Như Lai thập lực vô úy thành Chánh giác

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được viên mãn tất cả các môn Ba la mật, Trí huệ thần lực, Bồ đề tự tại của chư Phật.

(1) Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười vô ngại dụng:

Chúng sanh vô ngại dụng.

Quốc độ vô ngại dụng

Pháp vô ngại dụng.

Thân vô ngại dụng.

Nguyên vô ngại dụng.

Cảnh giới vô ngại dụng.

Trí vô ngại dụng.

Thần thông vô ngại dụng.

Thần lực vô ngại dụng

Lực vô ngại dụng.

Thế nào là chúng sanh vô ngại dụng của Đại Bồ Tát?

Đại Bồ Tát có mười chúng sanh vô ngại dụng:

Biết tất cả chúng sanh không chúng sanh, vô ngại dụng.

Biết tất cả chúng sanh chỉ do tướng chấp trì, vô ngại dụng.

Vì tất cả chúng sanh thuyết pháp chưa từng lỗi thời, vô ngại dụng.

Khắp hoá hiện tất cả chúng sanh giới, vô ngại dụng.

Để tất cả chúng sanh ở trong một lỗ lông mà không chật hẹp, vô ngại dụng.

Vì tất cả chúng sanh thị hiện tất cả thế giới phương khác cho họ đều được thấy, vô ngại dụng.

Vì tất cả chúng sanh thị hiện những thân trời: Đế Thích, Phạm Vương, Tứ Thiên Vương, vô ngại dụng.

Vì tất cả chúng sanh thị hiện Thanh Văn, Bích Chi Phật oai nghi tịch tịnh, vô ngại dụng.

Vì tất cả chúng sanh thị hiện Bồ Tát hạnh, vô ngại dụng.

Vì tất cả chúng sanh thị hiện chư Phật, sắc thân tướng hảo, nhưt thiết trí lực, thành Đẳng Chánh Giác, vô ngại dụng.

Đại Bồ Tát có mười quốc độ vô ngại dụng:

Tất cả cõi làm một cõi, vô ngại dụng.

Tất cả cõi vào một lỗ lông, vô ngại dụng.

Biết tất cả cõi vô tận, vô ngại dụng.

Một thân ngồi kiết già đầy khắp tất cả cõi, vô ngại dụng.

Trong một thân hiện tất cả cõi, vô ngại dụng.

Chấn động tất cả cõi chẳng khiến chúng sanh kinh sợ, vô ngại dụng.

Dùng đồ trang nghiêm tất cả cõi để trang nghiêm một cõi, vô ngại dụng.

Dùng đồ trang nghiêm một cõi để trang nghiêm tất cả cõi, vô ngại dụng.

Đem một Như Lai, một chúng hội khắp tất cả Phật độ thị hiện cho chúng sanh, vô ngại dụng.

Tất cả cõi nhỏ, cõi vừa, cõi lớn, cõi rộng, cõi sâu, cõi ngựa, cõi úp, cõi nghiêng, cõi ngay, khắp các phương vô lượng sai biệt. Đem những cõi này khắp thị hiện cho tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Đại Bồ Tát có mười pháp vô ngại dụng:

Biết tất cả pháp vào một pháp, một pháp vào tất cả pháp mà chẳng trái tâm giải của chúng sanh, vô ngại dụng.

Từ Bát nhã Ba la mật xuất sanh tất cả pháp, vì người khác giải nói đều làm cho khai ngộ, vô ngại dụng.

Biết tất cả pháp lia vẫn tự mà khiến chúng sanh đều được ngộ nhập, vô ngại dụng.

Biết tất cả pháp nhập một tướng mà hay diễn thuyết vô lượng pháp tướng, vô ngại dụng.

Biết tất cả pháp lia ngôn thuyết mà có thể vì người nói vô biên pháp môn, vô ngại dụng.

Nơi tất cả pháp khéo chuyển phổ môn tự luân, vô ngại dụng.

Đem tất cả pháp vào một pháp môn mà chẳng trái nhau, trong bất khả thuyết kiếp nói chẳng cùng tận, vô ngại dụng.

Đem tất cả pháp đều vào Phật pháp, khiến các chúng sanh đều được tỏ ngộ, vô ngại dụng.

Biết tất cả pháp không có biên te, vô ngại dụng.

Biết tất cả pháp không ngăn mé chướng ngại, dường như lưới huyễn vô lượng sai biệt, trong vô lượng kiếp vì chúng sanh mà nói chẳng thể cùng tận, vô ngại dụng.

Đại Bồ Tát có mười thân vô ngại dụng:

Đem tất cả thân chúng sanh vào thân mình, vô ngại dụng.

Đem thân mình vào thân tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Đem tất cả Phật thân vào một Phật thân, vô ngại dụng.

Đem một Phật thân vào tất cả Phật thân, vô ngại dụng.

Đem tất cả cõi vào thân mình, vô ngại dụng.

Đem một thân đầy khắp tất cả pháp tam thế thị hiện cho chúng sanh, vô ngại dụng.

Nơi một thân thị hiện vô biên thân nhập tam muội, vô ngại dụng

Nơi một thân thị hiện thân đồng số chúng sanh thành Chánh giác, vô ngại dụng.

Nơi thân tất cả chúng sanh hiện thân một chúng sanh, nơi thân một chúng sanh hiện thân tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Nơi thân tất cả chúng sanh thị hiện pháp thân, nơi pháp thân thị hiện thân tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Đại Bồ Tát có mười nguyện vô ngại dụng:

Đem nguyện của tất cả Bồ Tát làm nguyện của mình, vô ngại dụng.

Đem nguyện lực thành Bồ đề của tất cả Phật, thị hiện tự mình thành Chánh giác, vô ngại dụng.

Tùy chúng sanh được hoá độ, tự mình thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, vô ngại dụng.

Nơi tất cả vô biên tế kiếp, đại nguyện chẳng dứt, vô ngại dụng.

Xa lìa thức thân, chẳng chấp trí thân, dùng nguyện tự tại hiện tất cả thân, vô ngại dụng.

Xả bỏ thân mình để thành mãn nguyện của người, vô ngại dụng.

Giáo hoá khắp tất cả chúng sanh mà chẳng bỏ đại nguyện, vô ngại dụng.

Ở tất cả kiếp thật hành Bồ Tát hạnh mà đại nguyện chẳng dứt, vô ngại dụng.

Ở một lỗ lông hiện thành Chánh giác, do nguyện lực nên đầy khắp tất cả Phật độ. Ở bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vì mỗi mỗi chúng sanh mà thị hiện như vậy, vô ngại dụng.

Nói một câu pháp khắp tất cả pháp giới, nổi mây lớn chánh pháp, chói điện quang giải thoát, nổ tiếng sấm thiết pháp, rưới mưa vị cam lồ, dùng nguyện lực lớn thâm nhuần khắp tất cả chúng sanh giới, vô ngại dụng.

Đại Bồ Tát có mười cảnh giới vô ngại dụng:

Tại pháp giới cảnh giới mà chẳng bỏ chúng sanh cảnh giới, vô ngại dụng.

Tại Phật cảnh giới mà chẳng bỏ ma cảnh giới, vô ngại dụng.

Tại Niết Bàn cảnh giới mà chẳng bỏ sanh tử cảnh giới, vô ngại dụng.

Nhập nhưt thiết trí cảnh giới mà chẳng dứt Bồ Tát chủng tánh cảnh giới, vô ngại dụng.

Trụ cảnh giới tịch tịnh mà chẳng bỏ cảnh giới tán loạn, vô ngại dụng.

Trụ cảnh giới như hư không, chẳng khứ, chẳng lai, không hý luận, không tướng trạng, không thể tánh, không ngôn thuyết mà chẳng bỏ cảnh giới hý luận của tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Trụ cảnh giới những trí lực, giải thoát mà chẳng bỏ cảnh giới của tất cả những phương sở, vô ngại dụng.

Nhập cảnh giới vô chúng sanh tế, mà chẳng bỏ giáo hoá tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Trụ cảnh giới tịch tịnh thiên định giải thoát thần thông minh trí, mà ở tất cả thế giới thị hiện thọ sanh, vô ngại dụng.

Trụ cảnh giới Như Lai tất cả hạnh trang nghiêm thành Chánh giác, mà hiện oai nghi tịch tịnh của tất cả Thanh Văn, Bích Chi Phật, vô ngại dụng.

Đại Bồ Tát có mười trí vô ngại dụng:

Vô tận biện tài, vô ngại dụng.

Tất cả tông trì không quên mất, vô ngại dụng.

Hay quyết định biết, quyết định nói những căn tánh của tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Ở trong một niệm dùng trí vô ngại biết tâm hành của tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Biết bình dục lạc tùy miên tập khí phiền não của tất cả chúng sanh, tùy theo chỗ thích nghi mà cho thuốc, vô ngại dụng.

Khoảng một niệm hay vào được Thập lực của Như Lai, vô ngại dụng.

Dùng trí vô ngại biết tất cả kiếp tam thế và chúng sanh trong đó, vô ngại dụng.

Ở trong mỗi niệm hiện thành Chánh giác, thị hiện cho chúng sanh không đoạn tuyệt, vô ngại dụng.

Nơi một chúng sanh tưởng biết tất cả chúng sanh nghiệp, vô ngại dụng.

Nơi ngôn âm của một chúng sanh, hiểu lời nói của tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Đại Bồ Tát có mười môn thần thông vô ngại dụng:

Nơi một thân thị hiện tất cả thế giới thân, vô ngại dụng.

Nơi chúng hội một Đức Phật, thính thọ lời thuyết pháp trong chúng hội của tất cả chư Phật, vô ngại dụng.

Ở trong tâm niệm của một chúng sanh, thành tựu bất khả thuyết Vô thượng Bồ đề, khai ngộ tâm của tất cả chúng sanh, vô ngại dụng.

Dùng một âm thanh hiện ngôn âm sai biệt của tất cả thế giới, làm cho tất cả chúng sanh đều được hiểu rõ, vô ngại dụng.

Trong một niệm hiện hết tất cả kiếp quá khứ có bao nhiêu nghiệp quả nhiều thứ sai khác, làm cho các chúng sanh đều được thấy biết, vô ngại dụng.

Một vi trần xuất hiện cõi Phật quảng đại vô lượng trang nghiêm, vô ngại dụng.

Làm cho tất cả thế giới đầy đủ trang nghiêm, vô ngại dụng.

Vào khắp tất cả tam thế, vô ngại dụng.

Phóng quang minh đại pháp, hiện tất cả chư Phật Bồ đề, tất cả chúng sanh hạnh nguyện, vô ngại dụng.

Khéo thủ hộ tất cả Thiên, Long, Bát Bộ, Đê Thích, Phạm Vương, Tứ Thiên Vương, Thanh Văn, Độc Giác, Bồ Tát, bao nhiêu Thập lực của Như Lai, thiện căn của Bồ Tát, vô ngại dụng.

Nếu chư Bồ Tát được thần thông vô ngại dụng này thời có thể vào khắp tất cả Phật pháp.

Đại Bồ Tát có mười thần lực vô ngại dụng:

Đem bất khả thuyết thế giới để vào một vi trần, vô ngại dụng.

Trong một vi trần hiện khắp pháp giới tất cả cõi Phật, vô ngại dụng.

Dem nước tất cả đại hải đổ vào một lỗ lông qua lại cùng khắp mười phương thế giới mà không làm xúc não chúng sanh, vô ngại dụng.

Dem bất khả thuyết thế giới nạp trong thân mình, thị hiện tất cả việc làm do sức thần thông, vô ngại dụng.

Dùng một sợi lông buộc bất khả sở núi Kim Cang, núi Thiết Vi, cầm đi du hành tất cả thế giới, chẳng làm cho chúng sanh có lòng kinh sợ, vô ngại dụng.

Dem bất khả thuyết kiếp làm một kiếp, một kiếp làm bất khả thuyết kiếp, trong đó thị hiện sự thành hoại sai biệt, chẳng làm cho chúng sanh có lòng kinh sợ, vô ngại dụng.

Trong tất cả thế giới hiện thủy tai, hỏa tai, phong tai, những sự biến hoại mà chẳng nào chúng sanh, vô ngại dụng.

Tất cả thế giới lúc tam tai hoại, đều có thể hộ trì đồ dùng của tất cả chúng sanh, chẳng để tổn hư thiếu thốn, vô ngại dụng.

Dùng một tay cầm bất tư nghì thế giới, ném ra ngoài bất khả thuyết thế giới, chẳng làm cho chúng sanh có tưởng kinh sợ, vô ngại dụng.

Nói tất cả cõi đồng với hư không, làm cho các chúng sanh đều được tỏ ngộ, vô ngại dụng.

Đại Bồ Tát có mười lực vô ngại dụng:

Chúng sanh lực vô ngại dụng, vì giáo hóa điều phục chẳng bỏ rời.

Sát lực vô ngại dụng, vì thị hiện bất khả thuyết trang nghiêm để trang nghiêm.

Pháp lực vô ngại dụng, vì làm cho tất cả thân vào một thân.

Kiếp lực vô ngại dụng, vì tu hành chẳng dứt.

Phật lực vô ngại dụng, vì giác ngộ thù miên.

Hành lực vô ngại dụng, vì nhiếp thủ tất cả Bồ Tát hạnh.

Như Lai lực vô ngại dụng, vì độ thoát tất cả chúng sanh.

Vô sư lực vô ngại dụng, vì tự giác tất cả các pháp.

Nhứt thiết trí lực vô ngại dụng, vì dùng nhứt thiết trí thành Chánh giác.

Đại bi lực vô ngại dụng, vì chẳng bỏ tất cả chúng sanh.

Trên đây là mười môn vô ngại dụng của chư đại Bồ Tát. Nếu có Bồ Tát được mười môn vô ngại dụng này, thời nơi Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, muốn thành hay chẳng muốn thành đều tùy ý vô ngại. Dầu thành Chánh giác nhưng vẫn chẳng dứt hạnh Bồ Tát. Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát phát thế nguyện

lớn nhập vô biên môn vô ngại dụng mà thiện xảo thị hiện.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười môn du hý:

Đem thân chúng sanh làm thân quốc độ, mà cũng chẳng hoại thân chúng sanh, là môn du hý của Bồ Tát.

Đem thân quốc độ làm thân chúng sanh, mà cũng chẳng hoại thân quốc độ, là môn du hý của Bồ Tát.

Nơi Phật thân thị hiện thân Thanh Văn, thân Độc Giác, mà chẳng tổn giảm thân Phật, là môn du hý của Bồ Tát.

Nơi thân Thanh Văn, thân Độc Giác thị hiện Phật thân, mà chẳng tăng trưởng thân Thanh Văn, thân Độc Giác, là môn du hý của Bồ Tát.

Nơi thân Bồ Tát hạnh thị hiện thân thành Chánh giác mà chẳng đoạn thân Bồ Tát hạnh, là môn du hý của Bồ Tát.

Nơi thân thành Chánh giác thị hiện thân tu Bồ Tát hạnh, mà chẳng giảm thân thành Chánh giác, là môn du hý của Bồ Tát.

Nơi cõi Niết Bàn thị hiện thân sanh tử, mà chẳng nhiễm trước sanh tử, là môn du hý của Bồ Tát.

Nơi cõi sanh tử thị hiện Niết Bàn, mà chẳng rớt ráo nhập nơi Niết Bàn, là môn du hý của Bồ Tát.

Nhập tam muội mà thị hiện tất cả nghiệp đi, đứng, ngồi, nằm, nhưng chẳng bỏ rời tam muội chánh thọ, là môn du hý của Bồ Tát.

Ở chỗ một Đức Phật nghe pháp thọ trì, thân chẳng động mà dùng sức tam muội ở trong bất khả thuyết Phật hội đều hiện thân mà chẳng phân thân cũng chẳng khởi định, mà nghe pháp thọ trì tương tục chẳng dứt, niệm niệm như vậy nơi mỗi mỗi thân tam muội đều xuất sanh bất khả thuyết bất khả thuyết thân tam muội. Thứ đệ như vậy, tất cả kiếp còn có thể cùng tận, mà thân tam muội của Bồ Tát chẳng thể cùng tận, là môn du hý của Bồ Tát.

Đây là mười môn du hý. Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này, thời được đại trí du hý vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười cảnh giới:

Thị hiện môn vô biên pháp giới, làm cho chúng sanh được nhập, là cảnh giới của Bồ Tát.

Thị hiện tất cả thế giới vô lượng diệu trang nghiêm làm cho chúng sanh được nhập, là cảnh giới của Bồ Tát.

Hóa hiện ra tất cả chúng sanh giới, đều phương tiện khai ngộ, là cảnh giới của Bồ Tát.

Nơi thân Như Lai xuất hiện thân Bồ Tát, nơi thân Bồ Tát xuất hiện thân Như Lai, là cảnh giới của Bồ Tát.

Nơi hư không hiện thế giới, nơi thế giới hiện hư không, là cảnh giới của Bồ Tát.

Nơi sanh tử giới hiện Niết Bàn giới, Nơi Niết Bàn giới hiện sanh tử giới, là cảnh giới của Bồ Tát. Ở trong ngôn ngữ của một chúng sanh xuất sanh ngữ ngôn của tất cả Phật Pháp, là cảnh giới của Bồ Tát.

Đem vô biên thân hiện làm một thân, một thân hiện làm tất cả thân sai biệt, là cảnh giới của Bồ Tát.

Đem một thân đầy khắp tất cả pháp giới, là cảnh giới của Bồ Tát.

Ở trong một niệm làm cho tất cả chúng sanh phát tâm Bồ đề, đều hiện vô lượng thân thành Đẳng Chánh Giác, là cảnh giới của Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được cảnh giới đại trí huệ vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười lực:

Thâm tâm lực, vì chẳng tạp tất cả thế tình.

Tăng thượng thâm tâm lực, vì chẳng bỏ tất cả Phật pháp.

Phương tiện lực, vì tất cả công hạnh đều rất ráo.

Trí lực, vì biết tất cả tâm hành.

Nguyện lực, vì tất cả mong cầu đều làm cho viên mãn.

Hạnh lực, vì cùng tốt thưở vị lai chẳng dứt.

Thừa lực, vì hay xuất sanh tất cả thừa mà chẳng bỏ Đại thừa.

Thần biến lực, vì ở trong mỗi lỗ lông đều thị hiện tất cả thế giới thanh tịnh, tất cả Như Lai xuất thế.

Bồ đề lực, vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm thành Phật không đoạn tuyệt.

Chuyển pháp luân lực, vì nói một câu pháp đều xứng những tánh dục lạc của tất cả chúng sanh.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được thập lực như thiết trí vô thượng của chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười vô úy:

Đại Bồ Tát đều hay văn trì tất cả ngôn thuyết nghĩ rằng: giả sử có vô lượng vô biên chúng sanh từ mười phương đến đem trăm ngàn đại pháp để hỏi tôi. Nơi tất cả câu hỏi của họ, tôi không thấy có chút gì khó đáp cả. Vì không thấy khó nên tâm được vô úy, rất ráo đến bỉ ngạn đại vô úy. Tùy theo chỗ họ hỏi đều có thể giải đáp quyết đoán trừ sự nghi hoặc cho họ không hề khiếp sợ. Đây là vô úy thứ nhất của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát được Như Lai quán đánh vô ngại biện tài đến nơi bỉ ngạn rất ráo tất cả văn tự ngôn âm khai thị bí mật. Nghĩ rằng: giả sử có vô lượng vô biên chúng sanh từ mười phương đến, đem vô lượng pháp hỏi tôi. Nơi tất cả lời hỏi của họ, tôi không thấy có chút gì là khó đáp cả. Vì không thấy khó nên tâm được vô úy, rất ráo đến nơi bỉ ngạn đại vô úy. Tùy chỗ hỏi của họ đều có thể giải đáp dứt nghi hoặc không kinh sợ. Đây là môn vô úy thứ hai của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát biết tất cả pháp là không, lia ngã, lia ngã sở, không tạo tác, không tác giả, không tri giả, không mạng giả, không dưỡng dục giả, không bổ đặc giả la. Rời uẩn, xứ, giới. Thoát hẳn các kiến chấp. Tâm như hư không. Nghĩ rằng : chẳng thấy chúng sanh có chút tướng tồn não được thân ngữ ý của tôi. Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát đã rời ngã và ngã sở, nên chẳng thấy các pháp có chút tánh tướng. Vì chẳng thấy nên tâm được vô úy, rốt ráo đến bỉ ngạn đại vô úy, kiên cố vững mạnh chẳng ai trở hoại được. Đây là môn vô úy thứ ba của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát được Phật lực gia hộ, Phật lực nhiếp trì, trụ tại oai nghi của Phật, việc làm chơn thiết không biến đổi. Nghĩ rằng: tôi chẳng thấy có chút phần oai nghi làm cho chúng sanh móng lòng quả trách. Vì chẳng thấy nên tâm được vô úy, ở trong đại chúng an ổn thuyết pháp. Đây là môn vô úy thứ tư của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát, thân khẩu ý đều thanh tịnh, sạch trắng nhu hòa, xa lia những điều ác. Nghĩ rằng: tôi chẳng thấy thân khẩu ý ba nghiệp có chút phần đáng quả trách. Vì chẳng thấy nên tâm được vô úy, có thể làm cho chúng sanh an trụ nơi Phật pháp. Đây là môn vô úy thứ năm của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát thường được Kim Cang lực sĩ, Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Đế Thích, Phạm Vương, Tứ Thiên Vương v.v... theo hộ vệ. Tất cả Như Lai luôn hộ niệm chẳng rời. Đại Bồ Tát nghĩ rằng tôi chẳng thấy có chúng ma ngoại đạo kẻ tà kiến nào có thể đến làm chướng ngại hạnh Bồ Tát của tôi. Vì chẳng thấy nên tâm được vô úy rốt ráo đến bỉ ngạn đại vô úy, phát tâm hoan hỷ thật hạnh hạnh Bồ Tát. Đây là môn vô úy thứ sáu của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát đã được thành tựu niệm căn đề nhưt tâm không quên mất, được Phật hứa khả. Nghĩ rằng: Đức Như Lai nói văn tự cú pháp thành đạo Bồ đề. Trong đó tôi chẳng thấy có chút phần quên mất. Vì chẳng thấy nên tâm được vô úy, thọ trì tất cả chánh pháp của Như Lai, thật hạnh Bồ Tát hạnh. Đây là môn vô úy thứ bảy của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát trí huệ phương tiện đều đã thông đạt, Bồ Tát chur lực đều đã rốt ráo, thường xuyên giáo hóa tất cả chúng sanh. Vì bị mẫn chúng sanh nên luôn dùng nguyện tâm khẩn chặt nơi Phật Bồ đề. Vì thành tựu chúng sanh nên ở nơi đời phiền não trước thị hiện thọ sanh, dòng họ tôn quý, quyền thuộc viên mãn, chỗ mong muốn tùy tâm được toại nguyện, hoan hỷ vui sướng. Nghĩ rằng: tôi dầu cùng quyền thuộc này tụ hội mà chẳng có một chút gì đáng tham luyến để bỏ phế việc tu hành thiền định, giải thoát và các môn tam muội, tổng trì, biện tài, đạo pháp Bồ Tát. Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát ở nơi tất cả pháp đã được tự tại đến bỉ ngạn, tu hạnh Bồ Tát thể chẳng đoạn tuyệt. Chẳng thấy thế gian có một cảnh giới nào làm mê loạn được Bồ Tát đạo. Vì chẳng thấy nên tâm được vô úy rốt ráo đến nơi bỉ ngạn đại vô úy. Dùng đại nguyện lực nơi tất cả thế giới thị hiện thọ sanh. Đây là môn vô úy thứ tám của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát luôn chẳng quên mất tâm Nhưt thiết trí, ngự nơi Đại thừa, thật hạnh hạnh Bồ Tát. Dùng thể lực của đại tâm nhưt thiết trí, thị hiện tất cả oai nghi tịch tịnh của Thanh Văn, Độc Giác. Nghĩ rằng: tôi chẳng tự thấy sẽ ở nơi nhị thừa mà lấy chút phần xuất ly. Vì chẳng thấy nên tâm được vô úy đến nơi bỉ ngạn vô thượng đại vô úy. Có thể khắp thị hiện đạo nhưt thiết thừa, rốt ráo đầy đủ bình đẳng Đại thừa. Đây là môn vô úy thứ chín của đại Bồ Tát.

Đại Bồ Tát thành tựu tất cả pháp bạch tịnh, đầy đủ thiện căn, viên mãn thần thông, rốt ráo an trụ nơi Phật Bồ đề, đầy đủ tất cả hạnh Bồ Tát. Ở chỗ chư Phật thọ ký nhưt thiết trí quán đánh, mà thường khuyến hóa chúng sanh thật hạnh Bồ Tát đạo. Nghĩ rằng: tôi chẳng tự thấy có một chúng sanh đáng được thành thực, mà chẳng thể thị hiện Phật tự tại để thành thực. Vì chẳng thấy nên tâm được vô úy, rốt ráo đến nơi bỉ ngạn đại vô úy, chẳng dứt Bồ Tát hạnh, chẳng bỏ Bồ Tát nguyện. Tùy tất cả chúng sanh đáng được giáo hóa, hiện Phật cảnh giới để giáo hóa họ. Đây là môn vô úy thứ mười của đại Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại úy vô thượng của chư Phật, nhưng cũng chẳng bỏ vô úy của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp bất cộng:

Đại Bồ Tát chẳng do người dạy, tự nhiên tu hành sáu pháp Ba la mật, thường thích đại thí chẳng hề bòn xén, luôn trì tịnh giới chẳng hủy phạm, đầy đủ nhẫn nhục tâm chẳng lay động, có đại tinh tấn chưa từng thối chuyển, khéo vào các thiền định trọn không tán loạn, khéo tu trí huệ trừ sạch ác kiến. Đây là pháp bất cộng thứ nhất: chẳng do người dạy mà tùy thuận đạo Ba la mật tu Lục độ.

Đại Bồ Tát hay khắp nhiếp thọ tất cả chúng sanh, dùng của cải và chánh pháp để ban cho họ, chánh niệm hiện tiền, hòa nhan ái ngữ, trong lòng hoan hỷ, dạy nghĩa như thiết, làm cho được tỏ ngộ Phật Bồ đề, không hiềm ghét bình đẳng làm lợi ích cho tất cả. Đây là pháp bất cộng thứ hai: chẳng do người dạy, tùy thuận đạo Tứ nhiếp pháp siêng nhiếp thọ tất cả chúng sanh.

Đại Bồ Tát thiện xảo hồi hướng: Chẳng cầu quả báo mà hồi hướng, cầu Phật Bồ đề mà hồi hướng, chẳng tham chấp tất cả thiên định tam muội thế gian mà hồi hướng, vì lợi ích tất cả chúng sanh mà hồi hướng, vì chẳng dứt trí huệ của Như Lai mà hồi hướng. Đây là pháp bất cộng thứ ba: chẳng do người dạy, vì các chúng sanh phát khởi thiện căn cầu Phật trí huệ.

Đại Bồ Tát đến bị nạn rất ráo thiện xảo phương tiện, lòng thường ngó lại tất cả chúng sanh, chẳng nhằm cảnh giới thế tục phàm ngu, chẳng thích đạo xuất ly của Nhị thừa, chẳng ham sự an lạc của mình, chỉ siêng hóa độ khéo có thể nhập xuất thiên định giải thoát, nơi các tam muội đều được tự tại, qua lại chón sanh tử như dạo trong vườn chưa từng tạm sanh lòng mỏi nhàm. Hoặc ở ma cung, hoặc làm Thiên Đế, Phạm Vương, Thế Chủ. Tất cả chỗ có chúng sanh, không nơi nào chẳng hiện thân trong đó. Hoặc xuất gia trong chúng ngoại đạo mà luôn xa lìa tất cả tà kiến. Tất cả văn từ chú thuật tự ẩn toán số nhẫn đến ca vũ du hí của thế gian thấy đều thị hiện không một môn nào chẳng tinh xảo. Hoặc có lúc thị hiện làm phụ nữ xinh đẹp, trí huệ tài năng đệ nhất trong đời. Nơi pháp thế gian và xuất thế đều hay hỏi hay thuyết, vấn đáp quyết nghi đều rất ráo cả. Tất cả sự thế gian và xuất thế cũng đều thông đạt đến bỉ ngạn. Tất cả chúng sanh thường đến chiêm ngưỡng. Dầu hiện oai nghi Thanh Văn, Bích Chi Phật mà chẳng mất tâm Đại thừa. Dầu trong mỗi niệm thị hiện thành Chán giác mà chẳng dứt Bồ Tát hạnh. Đây là pháp bất cộng thứ tư: chẳng do người dạy, được phương tiện thiện xảo rất ráo bỉ ngạn.

Đại Bồ Tát khéo biết đạo quyền thiết song hành, trí huệ tự tại đến rất ráo. Những là an trụ nơi Niết Bàn mà thị hiện sanh tử. Biết không chúng sanh mà siêng thật hành công hạnh giáo hóa. Rất ráo tịch diệt mà thị hiện khỏi phiền não. An trụ một pháp thân trí huệ kiên mật, mà hiện khắp vô lượng thân chúng sanh. Thường nhập thâm thiên định mà thị hiện thọ dục lạc. Thường xa rời tam giới mà chẳng bỏ chúng sanh. Thường thích pháp lạc mà hiện có thể nữ ca ngâm hát múa. Dầu dùng những tướng hảo trang nghiêm thân mình mà thị hiện thọ thân bản tiện xấu xí. Thường chứa nhóm những điều lành không có lỗi ác mà thị hiện sanh địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ. Dầu đã đến nơi Phật trí bỉ ngạn mà cũng chẳng bỏ trí thân Bồ Tát. Đại Bồ Tát thành tựu vô lượng trí huệ như vậy. Thanh Văn Bích Chi Phật còn chẳng biết được, huống là tất cả hàng đồng môn chúng sanh. Đây là pháp bất cộng thứ năm: chẳng do người dạy, quyền thiết song hành.

Đại Bồ Tát thân khẩu ý ba nghiệp tùy trí huệ hành thấy đều thanh tịnh. Những là đầy đủ đại từ lìa hẳn tâm sát sanh, nhẫn đến đầy đủ chánh giải không có tà kiến. Đây là pháp bất cộng thứ sáu: chẳng do người dạy, thân khẩu ý ba nghiệp tùy trí huệ hành.

Đại Bồ Tát đầy đủ đại bi chẳng bỏ chúng sanh, thay tất cả chúng sanh mà chịu khổ. Những là chịu khổ địa ngục, khổ súc sanh, khổ ngạ quỷ. Vì lợi ích cho chúng sanh nên chẳng sanh mỗi nhọc, chỉ chuyên độ

thoát tất cả chúng sanh, chưa từng nhiễm say cảnh giới ngũ dục. Thường vì chúng sanh mà chuyên cần diệt trừ mọi sự khổ. Đây là pháp bất cộng thứ bảy: chẳng do người dạy, thường có lòng đại bi.

Đại Bồ Tát thường được chúng sanh thích thấy: Phạm Vương, Đệ Thích, Tứ Thiên Vương hẳn đến tất cả chúng sanh thấy không biết chán. Tại sao vậy? Vì đại Bồ Tát từ đời lâu xa đến nay, hành nghiệp thanh tịnh không có lỗi lầm, vì thế nên chúng sanh thích thấy không nhàm. Đây là pháp bất cộng thứ tám: không do người dạy, tất cả chúng sanh thấy đều thích thấy.

Đại Bồ Tát nơi nhứt thiết trí đại thế trang nghiêm chí nguyện kiên cố. Dầu ở chỗ phàm phu, Thanh Văn, Độc Giác, hiểm nạn, trọn không thối thất tâm nhứt thiết trí diệu bửu sáng sủa. Như có bửu châu tên là Tịnh trang nghiêm để trong bùn lầy vẫn không thay đổi màu sáng, có thể làm cho nước đục thấy đều đứng sạch. Cũng vậy đại Bồ Tát dầu ở chỗ phàm ngu tạp trược, trọn chẳng hư mất bửu tâm thanh tịnh cầu nhứt thiết trí, mà có thể làm cho những chúng sanh ác kia xa rời uế trược phiền não vọng kiến để được tâm bửu cầu nhứt thiết trí. Đây là pháp bất cộng thứ chín: chẳng do người dạy: tại những chỗ hiểm nạn chẳng mất trần bửu Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát thành tựu trí tự giác cảnh giới. Không thầy tự ngộ rốt ráo tự tại đến bỉ ngạn. Dùng lựa pháp ly cầu đề đội trên đầu, mà chẳng bỏ sự thân cận thiện hữu, thường thích tôn trọng chư Như Lai. Đây là pháp bất cộng thứ mười: chẳng do người dạy, được pháp tối thượng chẳng rời thiện tri thức, chẳng bỏ tôn trọng Phật.

Trên đây là mười pháp bất cộng của Bồ Tát. Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi pháp này thời được pháp bất cộng quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười nghiệp:

Tất cả thế giới nghiệp, vì đều có thể trang nghiêm thanh tịnh.

Tất cả chư Phật nghiệp, vì đều có thể cúng dường.

Tất cả Bồ Tát nghiệp, vì đồng gieo thiện căn.

Tất cả chúng sanh nghiệp, vì đều có thể giáo hóa.

Tất cả vị lai nghiệp, vì nhiếp thủ tội thưở vị lai.

Tất cả thần lực nghiệp, vì chẳng rời một thế giới đến khắp tất cả thế giới.

Tất cả quang minh nghiệp, vì phóng quang minh vô biên màu, trong mỗi quang minh có tòa liên hoa đều có Bồ Tát ngồi kiết già trên đó. Dùng đây để hiển hiện.

Tất cả giống Tam Bửu chẳng đoạn nghiệp, vì sau khi Đức Phật diệt độ thời thủ hộ trụ trì những Phật pháp.

Tất cả biến hóa nghiệp, vì ở tất cả thế giới thuyết pháp giáo hóa các chúng sanh.

Tất cả gia trì nghiệp, ở trong một niệm tùy tâm sở thích của các chúng sanh đều vì họ mà thị hiện làm cho tất cả nguyện vọng đều thành mãn.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được nghiệp quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thân:

Bất lai thân, vì chẳng thọ sanh ở tất cả thế gian.

Bất khứ thân, vì nơi tất cả thế gian cầu chẳng được.

Bất thiệt thân, vì tất cả thế gian được như thiệt.

Bất hư thân, vì dùng lý như thiệt thị hiện thế gian.

Bất tận thân, vì tốt thưở vị lai không đoạn tuyệt.

Kiên cố thân, vì tất cả chúng sanh ma chẳng phá hoại được.

Bất động thân, vì chúng ma ngoại đạo chẳng động được.

Cụ tướng thân, vì thị hiện tướng trăm phước thanh tịnh.

Vô tướng thân, vì pháp tướng rớt ráo đều vô tướng.

Phổ chí thân, vì đồng một thân với tam thế Phật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được thân vô thượng vô tận của Như Lai.

Đại Bồ Tát có mười thân nghiệp:

Thân nghiệp nơi một thân tràn đầy tất cả thế giới.

Thân nghiệp ở trước tất cả chúng sanh đều có thể thị hiện.

Thân nghiệp nơi tất cả loài đều có thể thọ sanh.

Thân nghiệp du hành tất cả thế giới.

Thân nghiệp qua đến tất cả chúng hội của chư Phật.

Thân nghiệp dùng một tay có thể che khắp tất cả thế giới.

Thân nghiệp có thể dùng một tay chà tất cả thế giới kim cang vi sơn nát như vi trần.

Thân nghiệp ở trong tự thân hiện tất cả cõi Phật thành hoại chỉ bày cho chúng sanh.

Thân nghiệp dùng một thân dung thọ tất cả chúng sanh giới.

Thân nghiệp ở trong thân hiện khắp tất cả cõi Phật thanh tịnh tất cả chúng sanh, rồi ở trong đó hiện thành đạo.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được Phật nghiệp vô thượng của Như Lai. Đều có thể giác ngộ tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại có mười thân:

Ba la mật thân, vì đều chánh tu hành.

Tứ nhiếp thân, vì chẳng bỏ tất cả chúng sanh.

Đại bi thân, vì thay tất cả chúng sanh chịu vô lượng khổ không mỗi nhàm.

Đại từ thân, vì cứu hộ tất cả chúng sanh.

Phước đức thân, vì lợi ích tất cả chúng sanh.

Trí huệ thân, vì đồng một tánh với tất cả Phật thân.

Pháp thân, vì lia hẳn thọ sanh các loài.

Phương tiện thân, vì tất cả xứ hiện tiền.

Thần lực thân, vì thị hiện tất cả thần biến.

Bồ đề thân, vì tùy thích tùy thời thành Chánh giác.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được thân đại trí huệ vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười ngữ:

Nhu nhuyễn ngữ, vì làm cho tất cả chúng sanh đều an ổn.

Cam lồ ngữ, vì làm cho tất cả chúng sanh đều thanh lương.

Bất cưỡng ngữ, vì bao nhiêu lời nói đều chơn thiệt.

Chơn thiệt ngữ, vì nhĩn đến trong chiêm bao cũng không vọng ngữ.

Quảng đại ngữ, vì tất cả Đế Thích, Phạm Vương, Tứ Thiên Vương v.v... đều tôn kính.

Thậm thâm ngữ, vì hiển thị pháp tánh.

Kiên cố ngữ, vì thuyết pháp vô tận.

Chánh trực ngữ, vì phát ngôn dễ hiểu.

Chủng chủng ngữ, vì tùy thời thị hiện.

Khai ngộ tất cả chúng sanh ngữ, vì tùy theo chỗ dục lạc của họ mà làm cho họ được hiểu rõ.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được vi diệu ngữ vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều tịnh tu ngữ nghiệp:

Tịnh tu ngữ nghiệp, thích lắng nghe âm thanh của Đức Như Lai.

Tịnh tu ngữ nghiệp, thích nghe nói công đức của Bồ Tát.

Tịnh tu ngữ nghiệp, chẳng nói những lời mà tất cả chúng sanh chẳng thích nghe.

Tịnh tu ngữ nghiệp, chơn thiệt xa lìa bốn lỗi lầm của lời nói.

Tịnh tu ngữ nghiệp, hoan hỷ hơn hờ tán thán Như Lai.

Tịnh tu ngữ nghiệp, ở chỗ tháp Như Lai to tiếng khen ngợi công đức như thiệt của chư Phật.

Tịnh tu ngữ nghiệp, dùng tâm thâm tịnh ban bố chánh pháp cho chúng sanh.

Tịnh tu ngữ nghiệp, âm nhạc ca tụng tán thán Đức Như Lai.

Tịnh tu ngữ nghiệp, ở chỗ chư Phật lắng nghe chánh pháp chẳng tiếc thân mạng.

Tịnh tu ngữ nghiệp, xả thân thừa sự tất cả Bồ Tát và các Pháp Sư để lãnh thọ diệu pháp.

Nếu đại Bồ Tát đem mười việc này để tịnh tu ngữ nghiệp thời được mười điều thủ hộ:

Được Thiên Vương cầm đầu cùng tất cả Thiên chúng thủ hộ.

Được Thiên Vương cầm đầu cùng tất cả Long chúng thủ hộ.

Được Dạ Xoa Vương cầm đầu cùng tất cả chúng Dạ Xoa thủ hộ.

Được Càn Thát Bà Vương cầm đầu cùng tất cả chúng Càn Thát Bà thủ hộ.

Được A Tu La Vương cầm đầu, Ca Lô La Vương cầm đầu, Khẩn Na La Vương cầm đầu, Ma Hầu La Già Vương cầm đầu, Phạm Vương cầm đầu. Mỗi Vương đều cùng chúng của mình để thủ hộ Bồ Tát này.

Được Như Lai Pháp Vương cầm đầu, tất cả Pháp Sư thấy đều thủ hộ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát được sự thủ hộ này rồi thời có thể thành tựu mười đại sự:

Tất cả chúng sanh đều làm cho hoan hỷ.

Tất cả thế giới đều có thể qua đến.

Tất cả căn tánh đều có thể rõ biết.

Tất cả thắng giải đều làm cho thanh tịnh.

Tất cả phiền não đều làm cho đoạn trừ.

Tất cả tập khí đều làm cho xả ly.

Tất cả dục lạc đều làm cho sáng sạch.

Tất cả thâm tâm đều làm cho tăng trưởng.

Tất cả pháp giới đều làm cho cùng khắp.

Tất cả Niết Bàn khắp làm cho thấy rõ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười tâm:

Tâm như đại địa, vì có thể gìn có thể lớn những thiện căn của tất cả chúng sanh.

Tâm như đại hải, vì tất cả chư Phật vô lượng vô biên đại trí pháp thủy đều chảy vào.

Tâm như Tu Di Sơn Vương, vì đặt tất cả chúng sanh nơi chỗ thiện căn xuất thế gian vô lượng.

Tâm như Ma ni bửu vương, vì lạc dục thanh tịnh không tạp nhiễm.

Tâm như Kim Cang, vì quyết định thâm nhập tất cả pháp.

Tâm như Kim Cang vi sơn, vì chư ma ngoại đạo chẳng có thể động.

Tâm như liên hoa, vì tất cả thế pháp chẳng nhiễm được.

Tâm như hoa ưu đàm bát, vì trong tất cả kiếp khó gặp gỡ.

Tâm như tịnh nhục, vì có thể phá trừ chướng tối tăm.

Tâm như hư không, vì chẳng lường được.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được tâm đại thanh tịnh vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thứ phát tâm:

Phát tâm: Tôi sẽ độ thoát tất cả chúng sanh.

Phát tâm: Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh dứt trừ phiền não.

Phát tâm: Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh tiêu diệt tập khí.

Phát tâm: Tôi sẽ dứt trừ tất cả tâm nghi hoặc.

Phát tâm: Tôi sẽ diệt trừ khổ não cho tất cả chúng sanh.

Phát tâm: Tôi sẽ trừ diệt tất cả ác đạo chư nạn.

Phát tâm: Tôi sẽ kính thuận tất cả Như Lai.

Phát tâm: Tôi sẽ khéo học tất cả sở học của Bồ Tát.

Phát tâm: Tôi sẽ ở chỗ mỗi đầu lông trong tất cả thế gian thị hiện tất cả Phật thành Chánh giác.

Phát tâm: Tôi sẽ ở nơi tất cả thế giới đánh đại pháp cổ làm cho các chúng sanh tùy theo căn dục của họ đều được ngộ hiểu.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được tâm đại phát khởi năng sự vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười tâm cùng khắp:

Tâm cùng khắp tất cả hư không, vì phát ý rộng lớn.

Tâm cùng khắp tất cả pháp giới, vì thâm nhập vô biên.

Tâm cùng khắp tất cả tam thế, vì một niệm đều biết rõ.

Tâm cùng khắp tất cả Phật xuất hiện, vì đều biết rõ nơi nhập thai, giáng sanh, xuất gia, thành đạo, chuyển pháp luân, nhập Niết Bàn.

Tâm cùng khắp tất cả chúng sanh, vì biết rõ căn dục tập khí.

Tâm cùng khắp tất cả trí huệ, vì tùy thuận biết rõ pháp giới.

Tâm cùng khắp tất cả vô biên, vì biết những huyễn vọng sai biệt.

Tâm cùng khắp tất cả vô sanh, vì các pháp tự tánh bất khả đắc.

Tâm cùng khắp tất cả vô ngại, vì chẳng trụ tự tâm tha tâm.

Tâm cùng khắp tất cả tự tại, vì một niệm khắp hiện thành Phật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được vô lượng Phật pháp vô thượng cùng khắp trang nghiêm.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười căn:

Hoan hỷ căn, vì thấy tất cả Phật lòng tin chẳng hư hoại.

Hỷ vọng căn, vì những Phật pháp đã nghe đều tỏ ngộ tất cả.

Bất thối căn, vì tất cả tác sự đều rốt ráo.

An trụ căn, vì chẳng dứt tất cả Bồ Tát hạnh.

Vi tế căn, vì nhập lý vi diệu Bát nhã Ba la mật.

Bất hủ tức căn, vì rốt ráo sự việc tất cả chúng sanh.

Như kim cang căn, vì chứng biết tất cả những pháp tánh.

Kim cang quang diệm căn, vì chiếu khắp tất cả Phật cảnh giới.

Vô sai biệt căn, vì tất cả Như Lai đồng một thân.

Vô ngại tế căn, vì thâm nhập mười trí lực của Như Lai.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được căn đại trí viên mãn vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thâm tâm:

Thâm tâm chẳng nhiễm tất cả pháp thế gian.

Thâm tâm chẳng tạp tất cả đạo Nhị thừa.

Thâm tâm thấu rõ tất cả Phật Bồ đề.

Thâm tâm tùy thuận đạo Nhưt thiết chủng trí.

Thâm tâm chẳng bị tất cả chúng ma ngoại đạo làm động.

Thâm tâm tịnh tu trí viên mãn của tất cả Như Lai.

Thâm tâm thọ trì tất cả pháp đã được nghe.

Thâm tâm chẳng nhiễm trước tất cả chỗ thọ sanh.

Thâm tâm đầy đủ tất cả trí vi tế.

Thâm tâm tu tất cả Phật pháp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được thâm tâm thanh tịnh nhưt thiết trí vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thâm tâm tăng thượng:

Thâm tâm tăng thượng bất thối chuyển, vì chứa nhóm tất cả thiện căn.

Thâm tâm tăng thượng rời nghi hoặc, vì hiểu mật ngữ của tất cả Như Lai.

Thâm tâm tăng thượng chánh tri, vì đại nguyện đại hạnh lưu xuất.

Thâm tâm tăng thượng tối thắng, vì thâm nhập tất cả Phật pháp.

Thâm tâm tăng thượng làm chủ, vì tất cả Phật pháp đều tự tại.

Thâm tâm tăng thượng quảng đại, vì vào khắp tất cả pháp môn.

Thâm tâm tăng thượng thượng thủ, vì tất cả việc làm đều thành tựu.

Thâm tâm tăng thượng tự tại, vì tất cả tam muội thần thông biến hóa trang nghiêm.

Thâm tâm tăng thượng an trụ, vì nhiếp thọ bốn nguyện.

Thâm tâm tăng thượng không thôi nghĩ, vì thành thực tất cả chúng sanh.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được thâm tâm tăng thượng thanh tịnh vô thượng của tất cả chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều siêng tu:

Siêng tu bố thí, vì đều xả thí tất cả mà không cầu báo đáp.

Siêng tu trì giới, vì đầu đà khổ hạnh thiếu dục tri túc không khi dối.

Siêng tu nhẫn nhục, vì rời quan niệm tự tha, nhẫn chịu tất cả điều khổ não trọn không sanh lòng sân hại.

Siêng tu tinh tấn, vì thân ngữ ý ba nghiệp chưa từng tán loạn, tất cả việc làm đều chẳng thối chuyển mãi đến rốt ráo.

Siêng tu thiền định, vì giải thoát tam muội xuất hiện thần thông, rời lìa tất cả quyền thuộc dục lạc phiền não đầu tránh.

Siêng tu trí huệ, vì tu tập chứa nhóm tất cả công đức không mỗi nhàm.

Siêng tu đại từ, vì biết các chúng sanh không tự tánh.

Siêng tu đại bi, vì biết các pháp không, thay thế khắp tất cả chúng sanh thọ khổ không mỗi nhàm.

Siêng tu giác ngộ Thập lực của Như Lai, vì rõ thấu vô ngại chỉ bày cho chúng sanh.

Siêng tu pháp luân bất thối, vì chuyển đến tâm của tất cả chúng sanh.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được siêng tu đại trí huệ vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thứ quyết định giải:

Quyết định giải tối thượng, vì gieo trồng tôn trọng thiện căn.

Quyết định giải trang nghiêm, vì xuất sanh những thứ trang nghiêm.

Quyết định giải quảng đại, vì tâm chưa từng hèn kém.

Quyết định giải tịch diệt, vì hay nhập pháp tánh thậm thâm.

Quyết định giải phổ biến, vì phát tâm không chỗ nào chẳng đến.

Quyết định giải kham nhiệm, vì hay thọ Phật lực gia trì.

Quyết định giải kiên cố, vì dẹp phá tất cả nghiệp ma.

Quyết định giải minh đoán, vì biết rõ tất cả nghiệp báo.

Quyết định giải hiện tiền, vì tùy ý hay hiện thần thông.

Quyết định giải thiệu long, vì ở chỗ tất cả Phật được thọ ký.

Quyết định giải tự tại, vì tùy ý tùy thời thành Phật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được quyết định giải vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười quyết định giải biết tất cả thế giới:

Biết tất cả thế giới vào một thế giới.

Biết một thế giới vào tất cả thế giới.

Biết tất cả thế giới, một thân Như Lai, một tòa liên hoa thấy đều cùng khắp.

Biết tất cả thế giới đều như hư không.

Biết tất cả thế giới đủ Phật trang nghiêm.

Biết tất cả thế giới Bồ Tát đầy khắp.

Biết tất cả thế giới vào một lỗ lông.

Biết tất cả thế giới vào một thân chúng sanh.

Biết tất cả thế giới, một cây Phật Bồ đề, một Phật đạo tràng thấy đều cùng khắp.

Biết tất cả thế giới, một âm thanh cùng khắp làm cho các chúng sanh đều riêng hiểu biết lòng sanh hoan hỷ.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được quyết định giải Phật độ quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười quyết định giải biết chúng sanh giới:

Biết tất cả chúng sanh giới bản tánh không thiệt.

Biết tất cả chúng sanh giới đều vào thân một chúng sanh.

Biết tất cả chúng sanh giới đều vào thân Bồ Tát.

Biết tất cả chúng sanh giới đều vào Như Lai tạng.

Biết một thân chúng sanh vào khắp tất cả chúng sanh giới.

Biết tất cả chúng sanh giới đều kham làm pháp khí của chư Phật.

Biết tất cả chúng sanh giới tùy theo sở thích của họ mà vì họ hiện thân Đế Thích, Phạm Vương, Tứ Thiên Vương.

Biết tất cả chúng sanh giới tùy theo sở thích của họ mà hiện oai nghi tịch tịnh của Thanh Văn, Bích Chi Phật.

Biết tất cả chúng sanh giới vì họ mà hiện thân công đức trang nghiêm của Bồ Tát.

Biết tất cả chúng sanh giới vì họ mà hiện thân tướng hảo oai nghi tịch tịnh của Như Lai để khai ngộ họ.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được quyết định giải đại oai lực vô thượng của Như Lai.

(1) Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ tập khí:

Tập khí của Bồ đề tâm.

Tập khí của thiện căn.

Tập khí giáo hóa chúng sanh.

Tập khí thấy Phật.

Tập khí thọ sanh nơi thế giới thanh tịnh.

Tập khí của công hạnh.

Tập khí của thệ nguyện.

Tập khí của Ba la mật.

Tập khí tư duy pháp bình đẳng.

Tập khí của những cảnh giới sai biệt.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời lia hẳn tất cả tập khí phiền não, được trí đại trí tập khí phi tập khí của Như Lai.

Chư Phật tử ! đại Bồ Tát có mười điều thủ lấy, do đây nên không dứt hạnh Bồ Tát:

Thủ tất cả chúng sanh giới, vì rốt ráo giáo hoá.

Thủ tất cả thế giới, vì rốt ráo nghiêm tịnh.

Thủ Như Lai, vì tu hạnh Bồ Tát để cúng dường.

Thủ thiện căn, vì chứa nhóm tướng hảo công đức của chư Phật.

Thủ đại bi, vì diệt khổ cho tất cả chúng sanh.

Thủ đại từ, vì cho tất cả chúng sanh những trí lạc.

Thủ Ba la mật, vì tích tập những trang nghiêm của Bồ Tát.

Thủ thiện xảo phương tiện, vì đều thị hiện ở tất cả chỗ.

Thủ Bồ đề, vì được trí vô ngại.

Thủ tất cả pháp, vì ở tất cả chỗ đều dùng minh trí để hiện rõ.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi mười điều thủ lấy này thời có thể chẳng dứt Bồ Tát hạnh, được pháp vô sở thủ vô thượng của tất cả Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều tu:

Tu các môn Ba la mật. Tu học. Tu huệ. Tu nghĩa. Tu pháp. Tu xuất ly. Tu thị hiện. Tu siêng thật hành chẳng lười. Tu thành Đẳng Chánh Giác. Tu chuyển Chánh Pháp Luân.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được tu vô thượng tu tất cả pháp.

Đại Bồ Tát có mười điều thành tựu Phật pháp:

Chẳng rời thiện tri thức, thành tựu Phật pháp.

Thâm tín Phật ngữ thành tựu Phật pháp.

Chẳng hủy báng chánh pháp, thành tựu Phật pháp.

Dùng vô lượng vô tận thiện căn hồi hướng, thành tựu Phật pháp.

Tin hiểu cảnh giới của Đức Như Lai vô biên tế, thành tựu Phật pháp.

Biết cảnh giới của tất cả thế giới, thành tựu Phật pháp.

Chẳng bỏ cảnh giới pháp giới, thành tựu Phật pháp.

Xa rời những cảnh giới ma, thành tựu Phật pháp.

Chánh niệm cảnh giới của tất cả Phật, thành tựu Phật pháp.

Thích cầu cảnh giới Thập lực của Như Lai, thành tựu Phật pháp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được thành tựu đại trí huệ vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều thối thất Phật pháp cần phải xa kia:

Khinh mạn thiện tri thức, thối thất Phật pháp.

Sợ khổ sanh tử, thối thất Phật pháp.

Nhàm tu hạnh Bồ Tát, thối thất Phật pháp.

Chẳng thích trụ thế gian, thối thất Phật pháp.

Say đắm tam muội, thối thất Phật pháp.

Chấp lấy thiện căn, thối thất Phật pháp.

Hùy báng chánh pháp, thối thất Phật pháp.

Đoạn Bồ Tát hạnh, thối thất Phật pháp.

Thích đạo Nhị thừa, thối thất Phật pháp.

Hiềm hận chư Bồ Tát, thối thất Phật pháp.

Nếu chư Bồ Tát xa lìa pháp này, thời nhập đạo ly sanh của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười đạo ly sanh:

Xuất sanh Bát nhã Ba la mật mà luôn quán sát tất cả chúng sanh. Đây là đạo ly sanh thứ nhất.

Xa rời những kiến chấp mà độ thoát tất cả chúng sanh bị kiến chấp ràng buộc. Đây là đạo ly sanh thứ hai.

Chẳng tưởng niệm tất cả tướng mà chẳng bỏ tất cả chúng sanh chấp tướng. Đây là đạo ly sanh thứ ba.

Siêu quá tam giới mà thường ở tại tất cả thế giới. Đây là đạo ly sanh thứ tư.

Rời hẳn phiền não mà ở chung với tất cả chúng sanh. Đây là đạo ly sanh thứ năm.

Đắc pháp ly dục mà thường dùng đại bi thương xót tất cả chúng sanh nhiễm trước dục lạc. Đây là đạo ly sanh thứ sáu.

Thường thích tịch tịnh mà luôn thị hiện tất cả quyền thuộc. Đây là đạo ly sanh thứ bảy.

Rời sanh thế gian mà chết đây sanh kia khởi hạnh Bồ Tát. Đây là đạo ly sanh thứ tám.

Chẳng nhiễm tất cả pháp thế gian mà chẳng dứt tất cả việc làm thế gian. Đây là đạo ly sanh thứ chín.

Chư Phật Bồ đề đã hiện ra trước mà chẳng bỏ tất cả hạnh nguyện của Bồ Tát. Đây là đạo ly sanh thứ mười.

Đây là mười đạo ly sanh của Bồ Tát, xuất ly thế gian chẳng cùng chung với thế gian mà cũng chẳng tạp hạnh Nhị thừa. Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được pháp quyết định của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp quyết định:

Quyết định sanh trong chủng tộc của Đức Như Lai.

Quyết định an trụ trong cảnh giới của chư Phật.

Quyết định biết rõ việc làm của chư Bồ Tát.

Quyết định an trụ trong các môn Ba la mật.

Quyết định được dự trong chúng hội của Như Lai.

Quyết định có thể hiển bày chủng tánh của Như Lai.

Quyết định an trụ trong trí lực của Như Lai.

Quyết định thâm nhập Bồ đề của chư Phật.

Quyết định đồng một thân với tất cả chư Phật.

Quyết định đồng một chỗ ở với tất cả chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười đạo xuất sanh Phật pháp:

Tùy thuận thiện hữu là đạo xuất sanh Phật pháp, vì đồng gieo căn lành.

Thâm tâm tin hiểu là đạo xuất sanh Phật pháp, vì biết Phật tự tại.

Phát thệ nguyện lớn là đạo xuất sanh Phật pháp, vì tâm rộng rãi.

Nhẫn thọ thiện căn của mình là đạo xuất sanh Phật pháp, vì biết nghiệp chẳng mất.

Tất cả kiếp tu hành không nhàm đủ là đạo xuất sanh Phật pháp, vì tội thườ vị lai.

Vô số thế giới đều thị hiện là đạo xuất sanh Phật pháp, vì thành thực chúng sanh.

Chẳng dứt Bồ Tát hạnh là đạo xuất sanh Phật pháp, vì tăng trưởng đại bi.

Vô lượng tâm là đạo xuất sanh Phật pháp, vì một niệm khắp tất cả hư không giới.

Hạnh thù thắng là đạo xuất sanh Phật pháp, vì công hạnh đã tu không hư mất.

Như Lai chúng là đạo xuất sanh Phật pháp, vì làm cho tất cả chúng sanh thích phát tâm Bồ đề dùng tất cả pháp lành giúp đỡ giữ gìn.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được danh hiệu đại trượng phu:

Hiệu là Bồ đề Tát Đỏa, vì Bồ đề trí sanh ra.

Hiệu là Ma Ha Tát Đỏa, vì an trụ nơi Đại thừa.

Hiệu là Đệ nhất Tát Đỏa, vì chứng pháp đệ nhất.

Hiệu là Thắng Tát Đỏa, vì giác ngộ pháp thù thắng.

Hiệu là Tối Thắng Tát Đỏa, vì trí huệ tối thắng.

Hiệu là Thượng Tát Đỏa, vì phát khởi thượng tinh tấn.

Hiệu là Vô Thượng Tát Đỏa, vì khai thị pháp vô thượng.

Hiệu là Lục Tát Đỏa, vì biết rộng Thập lục.

Hiệu là Vô Đẳng Tát Đỏa, vì thế gian không sánh được.

Hiệu là Bất Tư Nghì Tát Đỏa, vì một niệm thành Phật.

Nếu chư Bồ Tát được danh hiệu này thời thành tựu Bồ Tát đạo.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười đạo:

Nhứt đạo là Bồ Tát đạo, vì chẳng bỏ Bồ đề tâm độc nhứt.

Nhị đạo là Bồ Tát đạo, vì xuất sanh trí huệ và phương tiện.

Tam đạo là Bồ Tát đạo, vì thật hành không, vô tướng, vô nguyện, chẳng nhiễm trước tam giới.

Tứ hạnh là Bồ Tát đạo, vì sám trừ tội chướng, tùy hi phước đức, cung kính tôn trọng khuyể thỉnh Như Lai, thiện xảo hồi hướng không thôi nghỉ.

Ngũ căn là Bồ Tát đạo, vì an trụ tịnh tín kiên cố bất động, khởi đại tinh tấn việc làm rốt ráo, một bề chánh niệm không phan duyên khác lạ, khéo biết tam muội nhập xuất phương tiện hay khéo phân biệt cảnh giới trí huệ.

Lục thông là Bồ Tát đạo, vì thiên nhãn thấy rõ những hình sắc của tất cả thế giới, biết các chúng sanh chết đây sanh kia. Thiên nhĩ nghe rõ chư Phật thuyết pháp thọ trì ghi nhớ, rộng vì chúng sanh tùy căn cơ để khai diễn. Tha tâm trí hay biết tâm người tự tại vô ngại. Túc mạng thông nhớ biết rõ tất cả kiếp số quá khứ thêm lớn căn lành. Thần túc thông tùy theo những chúng sanh đáng được quá độ, vì họ mà biến hiện nhiều thứ cho họ thích mến chánh pháp. Lưu tận trí hiện chứng thiết tế khởi Bồ Tát hạnh chẳng đoạn tuyệt.

Thất niệm là Bồ Tát đạo. Vì niệm Phật, ở, một lỗ lông thấy vô lượng Phật khai ngộ tất cả tâm chúng sanh. Niệm Pháp, chẳng rời chúng hội của một Đức Như Lai, ở trong chúng hội của tất cả Như Lai thân thừa diệu pháp, tùy căn tánh dục lạc của các chúng sanh mà vì họ diễn thuyết cho họ được ngộ nhập. Niệm Tăng luôn nối tiếp thấy không thôi dứt, nơi tất cả thế gian thấy Bồ Tát. Niệm xả, biết rõ tất cả Bồ Tát hạnh xả tăng trưởng, tâm bố thí rộng lớn. Niệm giới chẳng bỏ tâm Bồ đề, đem tất cả thiện căn hồi hướng chúng sanh. Niệm Thiên thường ghi nhớ Bồ Tát nhứt sanh bồ xứ tại Đâu Suất Thiên cung. Niệm chúng sanh, trí huệ phương tiện giáo hóa điều phục đến khắp tất cả không gián đoạn.

Tùy thuận Bồ đề Bát thánh đạo là Bồ Tát đạo. Thật hành đạo chánh kiến xa lìa tất cả tà kiến. Khởi chánh tư duy bỏ vọng phân biệt tâm thường tùy thuận nhứt thiết trí. Thường thật hành chánh ngữ rời bốn lỗi của ngữ nghiệp tùy thuận thánh ngôn. Hằng tu chánh nghiệp giáo hóa chúng sanh cho họ được điều phục. An trụ chánh mạng, đầu đà tri túc oai nghi thâm chánh, tùy thuận Bồ đề thật hành tứ thánh chủng, tất cả lỗi lầm đều rời hẳn. Khởi chánh tinh tấn siêng tu tất cả khổ hạnh của Bồ Tát nhập Thập lục của Phật không chướng ngại. Tâm thường chánh niệm đều có thể ghi nhớ tất cả ngôn âm, trừ diệt tâm tán động của thế gian. Tâm thường chánh định, khéo nhập môn Bồ Tát bất tư nghì giải thoát, ở trong một tam muội xuất sanh tất cả môn tam muội. Nhập cử thứ đệ định là Bồ Tát đạo. Rời dục nhiễm sân hại

mà dùng tất cả ngữ nghiệp thuyết pháp vô ngại. Diệt trừ giác quán mà dùng tất cả trí giác quán giáo hóa chúng sanh. Xả ly hỷ ái mà thấy tất cả chư Phật lòng rất hoan hỷ. Rời thế gian lạc mà tùy thuận Bồ Tát đạo xuất thế lạc từ đây bất động. Nhập vô sắc định mà cũng chẳng bỏ thọ sanh nơi Dục giới và Sắc giới. Dầu trụ trong diệt thọ tướng định mà cũng chẳng dứt Bồ Tát hạnh.

Học Phật Thập lực là Bồ Tát đạo: Trí khéo biết thị xử phi xử. Trí khéo biết nghiệp báo nhơn quả quá khứ vị lai hiện tại của tất cả chúng sanh. Trí khéo biết tất cả chúng sanh căn thượng trung hạ chẳng đồng mà tùy cơ nghi thuyết pháp. Trí khéo biết tất cả chúng sanh có vô lượng tánh. Trí khéo biết tất cả chúng sanh kiến giải hạ trung thượng sai biệt làm cho họ nhập vào pháp phương tiện. Trí biết khắp tất cả thế gian, tất cả cõi, tất cả tam thế, tất cả kiếp, hiện khắp hình tướng oai nghi của Như Lai, mà cũng chẳng bỏ việc làm của Bồ Tát. Trí khéo biết tất cả các thiên giải thoát và các tam muội, hoặc cầu, hoặc tịnh, thời cùng phi thời, phương tiện xuất sanh những Bồ Tát giải thoát môn. Trí biết tất cả chúng sanh ở trong các loài chết đây sanh kia sai khác nhau. Trí ở trong một niệm đều biết tam thế tất cả kiếp số. Trí khéo biết tất cả chúng sanh lạc dục, phiền não hoặc tập đều diệt hết, mà chẳng bỏ rời hạnh Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi đây thời được đạo phương tiện thiện xảo vô thượng của tất cả Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có vô lượng đạo, vô lượng trợ đạo, vô lượng tu đạo, vô lượng trang nghiêm đạo.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười vô lượng đạo:

Vì hư không vô lượng nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì pháp giới vô biên nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì chúng sanh giới vô tận nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì thế giới vô tế nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì kiếp số bất khả tận nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì pháp ngữ ngôn của tất cả chúng sanh vô lượng nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì Như Lai thân vô lượng nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì âm thanh vô lượng nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì Như Lai lực vô lượng nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Vì nhưt thiết chủng trí vô lượng nên Bồ Tát đạo cũng vô lượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười vô lượng trợ đạo:

Như hư không giới vô lượng, Bồ Tát tích tập trợ đạo cũng vô lượng.

Như pháp giới vô biên, Bồ Tát tích tập trợ đạo cũng vô biên.

Như chúng sanh giới vô tận, Bồ Tát tích tập trợ đạo cũng vô tận.

Như thế giới vô tế, Bồ Tát tích tập trợ đạo cũng vô tế.

Như kiếp số thuyết bất khả tận, Bồ Tát tích tập trợ đạo cũng là tất cả thế gian thuyết bất khả tận.

Như pháp ngữ ngôn của chúng sanh vô lượng, Bồ Tát tích tập trợ đạo xuất sanh trí huệ biết pháp ngữ ngôn cũng vô lượng.

Như thân Như Lai vô lượng, Bồ Tát tích tập trợ đạo khắp tất cả chúng sanh, tất cả cõi, tất cả đời, tất cả kiếp cũng vô lượng.

Như âm thanh của Phật vô lượng, Bồ Tát phát một âm thanh cùng khắp pháp giới tất cả chúng sanh không ai chẳng nghe biết, trợ đạo đã tích tập cũng vô lượng.

Như Phật lực vô lượng, Bồ Tát thừa Như Lai lực tích tập trợ đạo cũng vô lượng.

Như nhứt thiết chủng trí vô lượng, Bồ Tát tích tập trợ đạo cũng vô lượng như vậy.

Nếu chư Bồ Tát an trụ nơi pháp này thời được vô lượng trí huệ của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười vô lượng đạo hạnh tu tập:

Bất lai bất khứ, là hạnh tu của Bồ Tát, vì ba nghiệp thân, ngữ, ý không động tác.

Bất tăng bất giảm là hạnh tu của Bồ Tát, vì như bốn tánh.

Phi hữu phi vô là hạnh tu của Bồ Tát, vì không tự tánh.

Như huyễn như mộng, như ảnh, như hưởng, như tượng trong gương, như ánh nắng khi trời quá nóng, như mặt trăng trong nước, là hạnh tu của Bồ Tát, vì rời lia tất cả các chấp trước.

Không, vô tướng, vô nguyện, vô tác là hạnh tu của Bồ Tát, vì thấy rõ ba cõi mà chứa phước đức chẳng thôi dứt.

Bất khả thuyết, ly ngôn thuyết là hạnh tu của Bồ Tát, vì xa rời pháp thi thiết an lập.

Bất hoại pháp giới là hạnh tu của Bồ Tát, vì trí huệ hiện biết tất cả pháp.

Bất hoại chơn như thiết tế là hạnh tu của Bồ Tát, vì vào khắp chơn như thiết tế hư không tế.

Trí huệ quảng đại là hạnh tu của Bồ Tát, vì bao nhiêu việc làm năng lực vô tận.

An trụ nơi Thập lực tứ vô ý của Như Lai, nhứt thiết chủng trí bình đẳng, là hạnh tu của Bồ Tát, vì hiện thấy tất cả pháp không nghi lầm.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được hạnh tu thiện xảo vô thượng nhứt thiết trí của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười đạo trang nghiêm:

Đại Bồ Tát chẳng rời Dục giới mà nhập Sắc giới, Vô Sắc giới, thiên định giải thoát và các tam muội cũng chẳng nhơn đây mà thọ sanh. Đây là đạo trang nghiêm thứ nhứt.

Trí huệ hiện tiền nhập Thanh Văn đạo, chẳng do đạo này mà chứng lấy quả xuất ly. Đây là đạo trang nghiêm thứ hai.

Trí huệ hiện tiền nhập Bích Chi Phật đạo, mà phát khởi đại bi chẳng thôi dứt. Đây là đạo trang nghiêm thứ ba.

Dầu có quyền thuộc Nhơn Thiên vây quanh, trăm ngàn thể nữ ca múa hầu hạ, mà chưa từng tạm bỏ thiên định giải thoát và các tam muội. Đây là đạo trang nghiêm thứ tư.

Cùng tất cả chúng sanh thọ những dục lạc, cùng nhau vui đùa mà vẫn chưa từng tạm trong một niệm rời bỏ Bồ Tát bình đẳng tam muội. Đây là đạo trang nghiêm thứ năm.

Đã đến bỉ ngạn, tất cả thế gian, nơi các thế pháp đều không chấp trước mà cũng chẳng bỏ hạnh độ chúng sanh. Đây là đạo trang nghiêm thứ sáu.

An trụ chánh đạo, chánh trí, chánh kiến mà hay thị hiện vào tất cả tà đạo, chẳng lấy làm thiệt, chẳng chấp làm tịnh, làm cho chúng sanh đó xa rời tà pháp. Đây là đạo trang nghiêm thứ bảy.

Thường khéo hộ trì tịnh giới của Như Lai, ba nghiệp thân, khẩu, ý không làm lỗi, vì muốn giáo hóa chúng sanh phạm giới nên thị hiện làm tất cả hạnh phàm ngu. Dầu đã đầy đủ phước đức thanh tịnh trụ bực Bồ Tát, mà thị hiện sanh nơi tất cả địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ cùng những chỗ hiểm nạn bần cùng, làm cho những chúng sanh đó đều được giải thoát. Nhưng thiệt ra Bồ Tát chẳng sanh vào những loài đó. Đây là đạo trang nghiêm thứ tám.

Chẳng do người dạy mà được vô ngại biện, trí huệ quang minh có thể chiếu rõ khắp cả Phật pháp, được thần lực của tất cả Như Lai hộ trì đồng một pháp thân với tất cả chư Phật, thành tựu tất cả pháp kiên cố bí mật minh tịnh của bực đại nhơn, an trụ những thừa tất cả bình đẳng, cảnh giới chư Phật đều hiện ra trước đầy đủ tất cả thế trí quang minh, soi thấy tất cả chúng sanh giới, có thể vì chúng sanh mà làm tri pháp sư, thị hiện cầu chánh pháp không thôi dứt, dầu thiệt làm Vô Thượng Sư cho chúng sanh mà thị hiện tôn kính Hòa Thượng A Xà Lê. Tạo sao vậy? Vì Đại Bồ Tát thiện xảo phương tiện trụ Bồ Tát đạo, tùy theo sở nghi đều vì chúng sanh mà thị hiện. Đây là đạo trang nghiêm thứ chín.

Thiện căn đầy đủ, công hạnh rốt ráo, tất cả Như Lai cùng chung quán đánh, đến bỉ ngạn tất cả pháp tự tại, lựa pháp vô ngại dùng đội trên đầu thân, hình đến khắp tất cả thế giới, hiện khắp thân vô ngại của Như Lai, nơi pháp tự tại rốt ráo tối thượng, chuyển pháp luân vô ngại thanh tịnh tất cả pháp tự tại của Bồ Tát đều đã thành tựu, mà vì chúng sanh nên thị hiện thọ sanh nơi tất cả quốc độ, đồng một cảnh giới với tất cả chư Phật trong ba đời. Nhưng vẫn chẳng phế hạnh Bồ Tát, chẳng bỏ pháp Bồ Tát, chẳng lười nghiệp Bồ Tát, chẳng rời đạo Bồ Tát, chẳng loai oai nghi Bồ Tát, chẳng dứt bực Bồ Tát, chẳng thôi phương tiện thiện xảo Bồ Tát, chẳng tuyệt việc làm của Bồ Tát, chẳng nhằm sanh thành công dụng của Bồ Tát, chẳng dừng sức trụ trì của Bồ Tát. Tại sao vậy? Vì Bồ Tát muốn mau chứng Vô thượng Bồ đề, quán môn như thiết trí, tu hạnh Bồ Tát không thôi nghỉ. Đây là đạo trang nghiêm thứ mười.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đạo đại trang nghiêm Vô thượng của Như Lai, cũng chẳng bỏ Bồ Tát đạo.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười chân:

Chân trì giới, vì đại nguyện thù thắng đều thành tựu viên mãn.

Chân tinh tấn, vì tích tập tất cả pháp Bồ đề phần không thôi chuyển.

Chân thần thông, vì tùy theo dục lạc của chúng sanh làm cho hoan hỷ.

Chân thần lực, vì chẳng rời một cõi Phật mà qua đến tất cả cõi Phật.

Chân thân tâm, vì nguyện cầu tất cả pháp thù thắng.

Chân kiên thệ, vì tất cả việc làm đều rất ráo.

Chân tùy thuận, vì chẳng trái lời dạy của bậc tôn túc.

Chân lạc pháp, vì nghe và thọ trì tất cả pháp của chư Phật nói không mỗi lời.

Chân pháp vũ, vì đại chúng thuyết pháp không khiếm nhược.

Chân tu hành, vì tất cả điều ác đều xa lìa.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được chân vô thượng tối thắng của Đức Như Lai. Nếu cất chân một bước đều có thể đến khắp tất cả thế giới.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười tay:

Tay thâm tín, vì nơi lời nói của Phật đều tin sâu hẳn thọ rất ráo thọ trì.

Tay bố thí, có người đến cầu, tùy chỗ họ muốn đều làm cho được đầy đủ.

Tay hỏi thăm trước, vì giờ tay mặt nghinh tiếp nhau.

Tay cúng dường chư Phật, vì chứa nhóm những phước đức không mỗi nhàm.

Tay đa văn thiện xảo, vì đều dứt tất cả chúng sanh nghi.

Tay khiến siêu tam giới, vì trao cho chúng sanh vớt họ ra khỏi bùn ái dục.

Tay đặt nơi bĩ nạn, vì cứu chúng sanh đắm trong bốn dòng nước cuộn.

Tay chẳng tiếc chánh pháp, vì có bao nhiêu diệu pháp đều đem khai thị.

Tay khéo dùng những luận nghị, vì dùng thuốc trí huệ trừ bệnh nơi thâm tâm.

Tay hằng chấp trì trí bửu, vì khai pháp quang minh phá tối phiền não.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được tay vô thượng của Như Lai, che khắp tất cả thế giới mười phương.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười bụng:

Bụng lia dưa vạy, vì tâm thanh tịnh.

Bụng lia huyễn ngục, vì tánh chất trực.

Bụng chẳng hư giả, vì không hiểm dối.

Bụng không khi đoạt, vì không tham đối với tất cả vật.

Bụng dứt phiền não, vì đầy đủ trí huệ.

Bụng thanh tịnh tâm, vì rời các điều ác.

Bụng quán sát uống ăn, vì nhớ pháp như thiệt.

Bụng quán sát vô tác, vì giác ngộ duyên khởi.

Bụng ngộ tất cả đạo xuất ly, vì khéo thành thực thâm tâm.

Bụng xa rời tất cả cấu như biên kiến, vì làm cho tất cả chúng sanh nhập vào bụng Phật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được bụng rộng lớn vô thượng của Như Lai, đều có thể dung thọ tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười tạng:

Chẳng dứt Phật chủng là Bồ Tát tạng, vì khai thị Phật pháp vô lượng oai đức.

Tăng trưởng Pháp chủng là Bồ Tát tạng, vì xuất sanh trí huệ quang minh quảng đại.

Trụ trì tăng trưởng là Bồ Tát tạng, vì làm cho họ được nhập pháp luân bất thối.

Giác ngộ chánh định chúng sanh là Bồ Tát tạng, vì khéo theo thời nghi không sai một niệm.

Rốt ráo thành thực bất định chúng sanh là Bồ Tát tạng, vì làm cho nhơn tương tục không gián đoạn.

Vì tà định chúng sanh phát sanh lòng đại bi là Bồ Tát tạng, vì làm cho nhơn vị lai đều được thành tựu.

Viên mãn nhơn bất hoại nơi Phật thập lực là Bồ Tát tạng, vì đầy đủ vô đối thiện căn hàng phục ma quân.

Tối thắng vô úy đại sư tử hống là Bồ Tát tạng, vì làm cho tất cả chúng sanh đều hoan hỷ.

Được Phật mười tám pháp bất cộng là Bồ Tát tạng, vì trí huệ vào khắp tất cả xứ.

Biết rõ khắp tất cả chúng sanh, tất cả cõi, tất cả Pháp, tất cả Phật là Bồ Tát tạng, vì ở trong một niệm đều thấy rõ.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được thiện căn vô thượng, tạng đại trí huệ bất hoại của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười tâm:

Tâm tinh cần, vì tất cả việc làm đều rốt ráo.

Tâm chẳng lười, vì chứa nhóm hạnh tướng hảo phước đức.

Tâm dũng kiện lớn, vì dẹp phá tất cả ma quân.

Tâm thật hành đúng lý, vì trừ diệt tất cả phiền não.

Tâm chẳng thôi chuyên, vì nhẫn đến quả Bồ đề trọn chẳng thôi dứt.

Tâm tánh thanh tịnh, vì biết tâm bất động vô trước.

Tâm biết chúng sanh, vì tùy theo chỗ hiểu biết và sở thích của họ mà làm cho được xuất ly.

Tâm đại phạm trụ khiến nhập Phật pháp, vì biết những chỗ hiểu biết và sở thích của chúng sanh, chẳng dùng thừa khác để cứu độ.

Tâm không, vô tướng, vô nguyện, vô tác, vì thấy tướng tam giới không chấp trước.

Tâm tướng chữ “vạn”, tạng thù thắng trang nghiêm kiên cố như kim cang, vì chúng ma đồng bằng số tất cả chúng sanh đến cũng chẳng động được một sợi lông của Bồ Tát.

Nếu Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được tâm vô thượng đại trí quang minh tạng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thứ mặc giáp:

Mặc giáp đại từ, vì cứu hộ tất cả chúng sanh.

Mặc giáp đại bi, vì kham chịu tất cả sự khổ.

Mặc giáp đại nguyện, vì tất cả việc làm đều rốt ráo.

Mặc giáp hồi hướng, vì kiên lập tất cả sự trang nghiêm của Phật.

Mặc giáp phước đức, vì lợi ích tất cả chúng sanh.

Mặc giáp Ba la mật, vì độ thoát tất cả chúng sanh.

Mặc giáp trí huệ, vì dứt tối phiền não của tất cả chúng sanh.

Mặc giáp thiện xảo phương tiện, vì xuất sanh thiện căn phổ môn.

Mặc giáp nhứt thiết trí tâm kiên cố chẳng tán loạn, vì chẳng thích những thừa khác.

Mặc giáp nhứt tâm quyết định, vì nơi tất cả pháp lìa nghi hoặc.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời mặc mào giáp vô thượng của Như Lai, đều có thể xô dẹp tất cả quân ma. Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thứ khí trượng:

Bồ thí là khí trượng của Bồ Tát, vì dẹp phá tất cả xan lẫn.

Trì giới là khí tượng của Bồ Tát, vì vứt bỏ tất cả sự hủy phạm.

Bình đẳng là khí tượng của Bồ Tát, vì dứt trừ tất cả phân biệt.

Trí huệ là khí tượng của Bồ Tát, vì tiêu diệt tất cả phiền não.

Chánh mạng là khí tượng của Bồ Tát, vì xa rời tất cả tà mạng.

Thiện xảo phương tiện là khí tượng của Bồ Tát, vì thị hiện tất cả xứ.

Lược nói tham, sân, si tất cả phiền não là khí tượng của Bồ Tát, vì dùng môn phiền não để độ chúng sanh.

Sanh tử là khí tượng của Bồ Tát, vì chẳng dứt hạnh Bồ Tát luôn giáo hóa chúng sanh.

Nói pháp như thật là khí tượng của Bồ Tát, vì hay phá tất cả chấp trước.

Nhứt thiết trí là khí tượng của Bồ Tát, vì chẳng bỏ hạnh môn của Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời có thể trừ diệt những phiền não kiết sử đã chứa nhóm từ lâu của tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười đầu:

Đầu Niết Bàn, vì không ai thấy được đánh.

Đầu tôn kính, vì tất cả Nhơn Thiên đều kính lễ.

Đầu thắng giải quảng đại, vì tối thắng trong Đại Thiên thế giới.

Đầu đệ nhứt thiện căn, vì tam giới chúng sanh đều cúng dường.

Đầu gánh đội chúng sanh, vì thành tựu tướng nhục kế trên đánh.

Đầu chẳng khinh tiện người, vì ở tất cả chỗ thường là bậc tôn thắng.

Đầu Bát nhã Ba la mật, vì trường dưỡng tất cả pháp công đức.

Đầu tương ưng phương tiện trí, vì hiện khắp tất cả thân đồng loại.

Đầu giáo hóa tất cả chúng sanh, vì dùng tất cả chúng sanh làm đệ tử.

Đầu thủ hộ pháp nhãn của chư Phật, vì làm cho Tam Bảo chủng chẳng đoạn tuyệt.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời, được đầu đại trí huệ vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười mắt:

Nhục nhãn, vì thấy tất cả hình sắc.

Thiên nhãn, vì thấy tâm niệm của tất cả chúng sanh.

Huệ nhãn, vì thấy những căn cảnh giới của tất cả chúng sanh.

Pháp nhãn, vì thấy tướng như thiết của tất cả pháp.

Phật nhãn, vì thấy thập lực của Như Lai.

Trí nhãn, vì thấy biết các pháp.

Quang minh nhãn, vì thấy quang minh của Đức Phật.

Xuất sanh tử nhãn, vì thấy Niết Bàn.

Vô ngại nhãn, vì chỗ thấy không chướng ngại.

Nhứt thiết trí nhãn, vì thấy phổ môn pháp giới.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại trí huệ nhãn vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười tai:

Nghe tiếng khen ngợi thời dứt trừ tâm tham ái.

Nghe tiếng hủy báng thời dứt trừ tâm hờn giận.

Nghe nói Nhị thừa thời chẳng ham chẳng cầu.

Nghe đạo Bồ Tát thời vui mừng hơn hờ.

Nghe địa ngục, súc sanh, ngã quỷ, những chỗ khổ nạn thời phát tâm đại bi lập thế nguyện rộng lớn.

Nghe sự thắng diệu của thiên nhơn thời biết đó đều là những pháp vô thường.

Nghe tán thán công đức của chư Phật thời siêng tu tinh tấn cho mau được viên mãn.

Nghe nói các pháp lục độ tứ nhiếp thời phát tâm tu hành nguyện đến bỉ ngạn.

Nghe tất cả âm thanh trong thập phương thế giới, thời đều biết như vang, nhập bất khả thuyết diệu nghĩa thậm thâm.

Đại Bồ Tát từ sơ phát tâm nhẫn đến đạo tràng thường nghe chánh pháp chưa từng tạm nghĩ, mà hằng chẳng bỏ việc giáo hóa chúng sanh.

Nếu chư Bồ Tát thành tựu pháp này thời được đại trí huệ nhĩ vô thượng của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười mũi:

Nghe những vật hôi, không cho đó là hôi.

Nghe những hơi thơm, không cho đó là thơm.

Thơm hôi đều nghe tâm Bồ Tát bình đẳng.

Chẳng thơm chẳng hôi thời an trụ nơi xả.

Nếu nghe y phục, ngọ cụ và thân thể của chúng sanh có hơi thơm hôi, thời biết được họ khởi lòng tham hay sân, si đặng phần.

Nếu nghe hơi của cỏ, cây, hầm mỏ v.v... thời biết rõ tàng như đối trước mắt.

Nếu nghe mùi của chúng sanh trên đến trời Hữu Đảnh, dưới đến địa ngục A Tỳ, thời đều biết hạnh nghiệp quá khứ của họ đã gây tạo.

Nếu nghe hơi bồ thí, trì giới, đa văn, trí huệ của hàng Thanh Văn thời an trụ tâm nhưt thiết trí chẳng cho tán động.

Nếu nghe hơi của tất cả Bồ Tát hạnh, thời dùng trí huệ bình đẳng nhập Phật địa.

Nghe hơi cảnh giới trí huệ của tất cả Phật, cũng chẳng phé bỏ những hạnh Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát thành tựu pháp này thời được vô lượng vô biên thanh tịnh tử của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười lười:

Lười khai thị diễn thuyết vô tận hạnh chúng sanh.

Lười khai thị diễn thuyết vô tận pháp môn.

Lười tán thán chư Phật vô tận công đức.

Lười diễn xướng từ biện vô tận.

Lười khai xiển đại thừa trợ đạo.

Lười trùm khắp thập phương hư không.

Lười chiếu khắp tất cả cõi Phật.

Lười làm cho tất cả chúng sanh được tỏ ngộ.

Lười đều làm cho tất cả chư Phật hoan hỷ.

Lười hàng phục tất cả chúng ma ngoại đạo, diệt trừ tất cả sanh tử phiền não làm cho đến Niết Bàn.

Nếu chư Bồ Tát thành tựu pháp này thời được lười vô thượng trùm khắp tất cả Phật độ của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thân:

Thân người, vì giáo hoá tất cả loài người.

Thân phi nhơn, vì giáo hoá địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ.

Thân trời, vì giáo hoá chúng sanh cõi Dục, cõi Sắc, cõi Vô Sắc.

Thân hữu học, vì thị hiện bực hữu học.

Thân vô học, vì thị hiện bực A la hán.

Thân Duyên giác, vì giáo hoá cho được vào bực Bích Chi Phật.

Thân Bồ Tát, vì làm cho thành tựu đại thừa.

Thân Như Lai, vì trí thủy quán đánh.

Ý sanh thân, vì thiện xảo xuất sanh.

Pháp thân vô lậu, vì dùng vô công dụng thị hiện thân tất cả chúng sanh.

Nếu chư Bồ Tát thành tựu pháp này thời được thân vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười ý:

Ý thượng thủ, vì phát khởi tất cả thiện căn.

Ý an trụ, vì tin sâu kiên cố bất động.

Ý thâm nhập, vì tùy thuận Phật pháp mà hiểu.

Ý rõ biết ở trong, vì biết rõ tâm sở thích của chúng sanh.

Ý vô loạn, vì tất cả phiền não chẳng tạp.

Ý minh tịnh, vì khách trần chẳng nhiễm trước được.

Ý khéo quán sát chúng sanh, vì không có một niệm lỗi thời.

Ý khéo lựa chỗ làm, vì chưa từng có một chỗ sanh lỗi lầm.

Ý kính giữ gìn các căn, vì điều phục chẳng cho buông lung tán loạn.

Ý khéo nhập tam muội, vì thâm nhập Phật tam muội, không ngã, không ngã sở.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được ý vô thượng của tất cả Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười hạnh:

Hạnh nghe chánh pháp, vì ưa thích chánh pháp.

Hạnh thuyết pháp, vì lợi ích chúng sanh.

Hạnh rời tham, sân, si, bỏ úy vì điều phục tự tâm.

Hạnh dục giới, vì giáo hóa chúng sanh cõi dục.

Hạnh chánh định Sắc giới, Vô Sắc giới, vì làm cho họ mau xoay trở lại.

Hạnh xu hướng pháp nghĩa, vì mau được trí huệ.

Hạnh thọ sanh tất cả xứ, vì tự tại giáo hoá chúng sanh.

Hạnh tất cả cõi Phật, vì lễ bái cúng dường chư Phật.

Hạnh Niết Bàn, vì chẳng dứt sanh tử tiếp nối.

Hạnh thành tựu viên mãn tất cả Phật pháp, vì chẳng bỏ pháp hạnh của Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được hạnh vô lai vô khứ của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười chỗ an trụ:

An trụ tâm Bồ đề, vì chưa từng quên mất.

An trụ Ba la mật, vì chẳng nhàm trợ đạo.

An trụ thuyết pháp, vì tăng trưởng trí huệ.

An trụ A lan nhã, vì chứng đại thiên định.

An trụ tùy thuận nhưt thiết trí đầu đà tri túc tứ thánh chủng, vì thiếu dục thiếu sự.

An trụ thâm tín, vì gánh vác chánh pháp.

An trụ thân cận Đức Như Lai, vì học Phật oai nghi.

An trụ xuất sanh thân thông, vì viên mãn đại trí.

An trụ đắc nhẫn, vì viên mãn thọ ký.

An trụ đạo tràng, vì đầy đủ Thập Lực, vô úy và tất cả Phật pháp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được an trụ nhưt thiết trí vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười chỗ ngồi:

Chỗ ngồi Chuyển Luân Vương, vì phát khởi mười thiện đạo.

Chỗ ngồi Tứ Thiên Vương, vì tất cả thế gian tự tại an lập Phật pháp.

Chỗ ngồi Đế Thích, vì làm thẳng chủ cho tất cả chúng sanh.

Chỗ ngồi Phạm Vương, vì ở người và mình tâm đều được tự tại.

Chỗ ngồi sư tử, vì hay thuyết pháp.

Chỗ ngồi chánh pháp, vì dùng sức tổng trì biện tài mà khai thị.

Chỗ ngồi kiên cố, vì thế nguyện rớt ráo.

Chỗ ngồi đại từ, vì làm cho ác chúng sanh đều vui mừng.

Chỗ ngồi đại bi, vì nhẫn chịu tất cả khổ chẳng mõi nhàm.

Chỗ ngồi kim cang, vì hàng phục ma quân và ngoại đạo.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được chỗ ngồi chánh giác vô thượng của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười chỗ nằm:

Chỗ nằm tịch tịnh, vì thân tâm yên lặng.

Chỗ nằm thiền định, vì tu hành đúng lý.

Chỗ nằm tam muội, vì thân tâm nhu nhuyễn.

Chỗ nằm Phạm Thiên, vì chẳng não hại mình và người.

Chỗ nằm thiện nghiệp, vì chẳng bị khuynh động.

Chỗ nằm chánh đạo, vì thiện hữu khai giác.

Chỗ nằm diệu nguyện, vì thiện xảo hồi hướng.

Chỗ nằm tất cả việc đều xong, vì việc làm đều hoàn mãn.

Chỗ nằm bỏ những công dụng, vì tất cả đều quen thuộc.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được chỗ nằm đại pháp vô thượng của Như Lai đều có thể khai ngộ tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười chỗ sở trụ:

Dùng đại từ làm chỗ sở trụ, vì tâm bình đẳng với tất cả chúng sanh.

Dùng đại bi làm chỗ sở trụ, vì chẳng khinh người chưa học.

Dùng đại hỷ làm chỗ sở trụ, vì rời tất cả ưu não.

Dùng đại xả làm chỗ sở trụ, vì nơi hữu vi vô vi đều bình đẳng.

Dùng tất cả Ba la mật làm chỗ sở trụ, vì Bồ đề tâm làm đầu.

Dùng nhứt thiết không để làm chỗ sở trụ, vì thiện xảo quan sát.

Dùng vô tướng làm chỗ sở trụ, vì chẳng ra khỏi chánh vị.

Dùng vô nguyện làm chỗ sở trụ, vì quán sát thọ sanh.

Dùng niệm huệ làm chỗ sở trụ, vì nhãn pháp thành tựu viên mãn.

Dùng tất cả pháp bình đẳng làm chỗ sở trụ, vì được thọ ký.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được chỗ sở trụ vô ngại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười chỗ sở hành:

Dùng chánh niệm làm chỗ sở hành, vì đầy đủ niệm xứ.

Dùng những xu hướng làm chỗ sở hành, vì xu hướng pháp Chánh giác.

Dùng trí huệ làm chỗ sở hành, vì được Phật hoan hỷ.

Dùng Ba la mật làm chỗ sở hành, vì đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Dùng tứ nhiếp làm chỗ sở hành, vì giáo hóa chúng sanh.

Dùng sanh tử làm chỗ sở hành, vì chứa nhóm thiện căn.

Dùng sự nói chuyện đùa tạt với chúng sanh làm chỗ sở hành, vì tùy nghi giáo hóa xa lìa hẳn.

Dùng thần thông làm chỗ sở hành, vì biết cảnh giới các căn của tất cả chúng sanh.

Dùng thiện xảo phương tiện làm chỗ sở hành, vì tương ưng Bát nhã Ba la mật.

Dùng đạo tràng làm chỗ sở hành, vì thành Nhứt thiết trí mà chẳng dứt hạnh Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được chỗ sở hành đại trí huệ vô thượng của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thứ quán sát:

Biết các nghiệp quán sát, vì vi tế đều thấy.

Biết các loài quán sát, vì chẳng chấp chúng sanh.

Biết các căn quán sát, vì rõ thấu các căn.

Biết các pháp quán sát, vì chẳng hoại pháp giới.

Thấy Phật pháp quán sát, vì siêng tu Phật nhân.

Được trí huệ quán sát, vì thuyết pháp đúng lý.

Vô sanh nhãn quán sát, vì quyết rõ Phật pháp.

Bất thối địa quán sát vì diệt phiền não vượt khỏi tam giới Nhị thừa địa.

Quán đánh địa quán sát, nơi tất cả Phật pháp được tự tại bất động.

Thiện giác trí tam muội quán sát, vì ra làm Phật sự khắp mười phương.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được trí đại quán sát vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười môn phổ quán sát:

Phổ quán sát tất cả những kẻ đến cầu xin, vì dùng tâm không trái nghịch để làm thỏa mãn ý của họ.

Phổ quán sát tất cả những chúng sanh phạm giới, vì an trí họ trong giới thanh tịnh của Đức Như Lai.

Phổ quán sát tất cả những chúng sanh có tâm tổn hại, vì an trí họ trong nhẫn lực của Đức Như Lai.

Phổ quán sát tất cả những chúng sanh giải đãi, vì khuyên họ tinh cần chẳng bỏ gánh lấy gánh Đại thừa.

Phổ quán sát tất cả chúng sanh loạn tâm, vì làm cho họ an trụ như thiết trí địa không tán động của Đức Như Lai.

Phổ quán sát tất cả những chúng sanh ác huệ, vì làm cho họ trừ nghi hoặc phá kiến chấp hữu lậu.

Phổ quán sát tất cả những thiện hữu bình đẳng, vì thuận giáo mạng của thiện hữu mà an trụ trong Phật pháp.

Phổ quán sát tất cả pháp đã được nghe, vì mau được chứng thấy nghĩa tối thượng.

Phổ quán sát tất cả chúng sanh vô biên, vì thường chẳng bỏ rời sức đại bi.

Phổ quán sát tất cả Phật pháp, vì mau được thành tựu Như thiết trí.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại trí huệ phổ quán sát vô thượng của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều phân tấn:

Ngưu Vương phân tấn, vì che chói tất cả đại chúng Thiên, Long, Bát Bộ v.v...

Tượng Vương phân tấn, vì tâm khéo điều nhu gánh vác tất cả những chúng sanh.

Long Vương phân tấn, vì nổi mây dày đại pháp, chiếu điển quang giải thoát, chấn sấm nghĩa như thật, rưới mưa cam lồ căn, lực, giác phân, thiên định, giải thoát, tam muội.

Đại Kim Sí Điều Vương phẫn tấn, vì cạn nước tham ái, phá vô ngu si, chụp bắt những ác độc long phiền não, khiến ra khỏi biển khổ lớn sanh tử.

Đại Sư Tử Vương phẫn tấn, vì an trụ đại trí vô úy, bình đẳng dùng làm khí tượng, xô dẹp chúng ma và ngoại đạo.

Dũng kiện phẫn tấn, vì có thể ở trong chiến trận lớn sanh tử, xô diệt tất cả phiền não oan thù.

Đại Trí phẫn tấn, vì biết uẩn, xứ, giới và các duyên khởi tự tại khai thị tất cả pháp.

Đà La Ni phẫn tấn, dùng sức niệm huệ thọ trì chánh pháp chẳng quên, tùy theo căn của chúng sanh mà vì họ tuyên thuyết.

Biện tài phẫn tấn, vì vô ngại mau chóng phân biệt tất cả, đều làm cho được lợi ích tâm hoan hỷ.

Như Lai phẫn tấn, vì nhứt thiết chủng trí những pháp trợ đạo đều thành tựu viên mãn, dùng một niệm tương ưng huệ, những chỗ đáng được tất cả đều được, những chỗ đáng ngộ tất cả đều ngộ; ngôi tòa sư tử, hàng ma oán địch thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được nơi tất cả pháp phẫn tấn tự tại vô thượng của chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười sư tử hống:

Đại Bồ Tát xướng rằng:

Tôi sẽ quyết định thành Đẳng Chánh Giác. Đây là đại bồ đề tâm đại sư tử hống.

Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh, người chưa được độ thời được độ, người chưa giải thoát được giải thoát, người chưa an được an, người chưa Niết Bàn được chứng Niết Bàn. Đây là đại bi sư tử hống.

Tôi sẽ làm cho chúng tánh của Tam Bảo Phật, Pháp và Tăng không đoạn tuyệt. Đây là báo đáp ơn Như Lai đại sư tử hống.

Tôi sẽ nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Đây là thế nguyện rốt ráo kiên cố đại sư tử hống.

Tôi sẽ trừ diệt tất cả ác đạo và các nạn xứ. Đây là tự trị tịnh giới đại sư tử hống.

Tôi sẽ đầy đủ thân, ngữ, ý tướng hảo trang nghiêm của chư Phật. Đây là cầu phước không nhầm đại sư tử hống.

Tôi sẽ thành tựu viên mãn những trí huệ của tất cả chư Phật. Đây là cầu trí không nhầm đại sư tử hống.

Tôi sẽ trừ diệt tất cả chúng ma và những nghiệp ma. Đây là tu chánh hạnh dứt các phiền não đại sư tử hống.

Tôi sẽ rõ biết tất cả pháp không ngã, không chúng sanh, không thọ mạng, không bỏ đặc già la, trống không, vô tướng, vô nguyện, sạch như hư không. Đây là vô sanh pháp nhẫn đại sư tử hống.

Tôi hậu sanh Bồ Tát chấn động tất cả Phật độ đều làm cho trang nghiêm thanh tịnh. Bảy giờ tất cả Đệ Thích, Phạm Vương, Tứ Thiên Vương đều đến tán thán khuyến thỉnh: “Ngưỡng mong Bồ Tát dùng

pháp vô sanh mà thị hiện thọ sanh”. Bồ Tát liền dùng huệ nhãn vô ngại quán sát khắp thế gian tất cả chúng sanh không ai bằng ta. Liền thị hiện đản sanh ở vương cung tự đi bảy bước đại sư tử hồng: Ta là tối thắng đệ nhất ở thế gian. Ta sẽ hết hẳn biên tế sanh tử. Đây là như thuyết mà làm đại sư tử hồng.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại sư tử hồng của Như Lai.

(1) Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười pháp thanh tịnh thí:

Bình đẳng bố thí, vì chẳng lựa chúng sanh.

Tùy ý bố thí, vì thoả mãn chỗ nguyện cầu.

Chẳng loạn bố thí, vì làm cho được lợi ích.

Tùy nghi bố thí, vì biết thương trung hạ.

Chẳng trụ bố thí, vì chẳng cầu quả báo.

Mở rộng xả thí, vì tâm chẳng luyến tiếc.

Tất cả bố thí, vì rốt ráo thanh tịnh.

Hồi hướng bồ đề thí, vì xa rời hữu vi vô vi.

Giáo hoá chúng sanh bố thí, vì nhẫn đến đạo tràng chẳng bỏ.

Tam luân thanh tịnh bố thí, vì chánh niệm quán sát người thí, kẻ thọ và vật thí như hư không.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được bố thí quảng đại thanh tịnh vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử! Đại Bồ Tát có mười thanh tịnh giới:

Thân thanh tịnh giới, vì giữ gìn ba điều ác nơi thân.

Ngữ thanh tịnh giới, vì xa lìa bốn lỗi nơi lời nói.

Tâm thanh tịnh giới, vì xa lìa tham, sân, tà kiến.

Thanh tịnh giới chẳng phá tất cả học xứ, vì làm tôn chủ ở trong tất cả nhơn thiên.

Thanh tịnh giới thủ hộ tâm Bồ đề, vì chẳng thích Tiểu thừa.

Thanh tịnh giới giữ gìn điều chế của Đức Như Lai, vì nhẫn đến tội vi tế cũng sanh lòng rất e sợ.

Thanh tịnh giới ẩn mật hộ trì, vì khéo cứu chúng sanh phạm giới.

Thanh tịnh giới chẳng làm tất cả điều ác, vì thế tu tất cả pháp lành.

Thanh tịnh giới xa lìa tất cả kiến chấp hữu lậu, vì không chấp nơi giới.

Thanh tịnh giới thủ hộ tất cả chúng sanh, vì phát khởi đại bi.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được thanh tịnh giới vô thượng không lỗi lầm của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thanh tịnh nhẫn:

Thanh tịnh nhẫn an thọ sự mắng nhục, vì thủ hộ các chúng sanh.

Thanh tịnh nhẫn an thọ dao gậy, vì khéo hộ trì mình và người.

Thanh tịnh nhẫn chẳng sanh giận hại, vì nơi tâm chẳng động.

Thanh tịnh nhẫn chẳng trách kẻ ti tiện, vì người trên hay rộng lượng.

Thanh tịnh nhẫn có ai về nương đều cứu độ, vì xả bỏ thân mạng mình.

Thanh tịnh nhẫn xa lìa ngã mạn, vì chẳng khinh kẻ chưa học.

Thanh tịnh nhẫn bị tàn hại hủy báng chẳng sân, vì quán sát như huyễn.

Thanh tịnh nhẫn bị hại không báo oán, vì chẳng thấy mình và người.

Thanh tịnh nhẫn chẳng theo phiền não, vì lìa những cảnh giới.

Thanh tịnh nhẫn tùy thuận chơn thiết trí của Bồ Tát biết tất cả vô sanh, vì chẳng do người dạy mà được nhập cảnh Nhứt thiết trí.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được pháp nhẫn vô thượng chẳng do tha ngộ của tất cả chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp tinh tấn thanh tịnh:

Thân thanh tịnh tinh tấn, vì thừa sự cúng dường chư Phật, Bồ Tát và các sư trưởng, tôn trọng phước điền chẳng thối chuyển.

Ngữ thanh tịnh tinh tấn, vì pháp đã nghe rộng vì người mà diễn thuyết, tán thán công đức của chư Phật không mỗi mệ.

Ý thanh tịnh tinh tấn, vì khéo có thể nhập xuất từ, bi, hỷ, xả, thiền định, giải thoát và các tam muội không thôi nghỉ.

Tâm chánh trực thanh tịnh tinh tấn, vì không dối, không dua bợ, không vạy vò, không hư giả tất cả siêng tu không thối chuyển.

Tâm tăng trưởng thanh tịnh tinh tấn, vì thường xu cầu thượng thượng trí huệ nguyện đủ tất cả pháp bạch tịnh.

Thanh tịnh tinh tấn chẳng luống bỏ vì nhiếp lấy bố thí, giới, nhẫn, đa văn và bất phóng dật nhẫn đến Bồ đề không nghỉ giữa chừng.

Đẹp phục tất cả ma thanh tịnh tinh tấn, vì đều có thể trừ diệt tham dục, sân hận, ngu si, tà kiến, tất cả phiền não, những cái triền.

Thành tựu viên mãn trí huệ quang minh thanh tịnh tinh tấn, có làm việc chi đều khéo quán sát, đều khiến rất ráo chẳng cho ăn năn về sau, được Phật bất cộng pháp.

Vô lai vô khứ thanh tịnh tinh tấn, vì được trí như thiết nhập môn pháp giới, thân ngữ và tâm thấy đều bình đẳng, rõ tướng tức là phi tướng không chấp trước.

Thành tựu pháp quang thanh tịnh tinh tấn, vì vượt quá các địa được Phật quán đánh, dùng thân vô lậu mà thị hiện mắt, thọ, sanh, xuất gia, thành đạo, thuyết pháp, diệt độ, đầy đủ sự Phổ Hiền như vậy.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này, thời được đại thanh tịnh tinh tấn vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thanh tịnh thiền:

Thanh tịnh thiền, thường thích xuất gia, vì rời bỏ tất cả sở hữu.

Thanh tịnh thiền, được chơn thiện hữu, vì chỉ dạy chánh đạo.

Thanh tịnh thiền, ở a lan nhã nhĩn chịu mưa gió, vì lìa ngã và ngã sở.

Thanh tịnh thiền, lìa chúng sanh ồn náo, vì thường thích tịch tịnh.

Thanh tịnh thiền, tâm nghiệp điều nhu, vì thủ hộ các căn.

Thanh tịnh thiền, tâm trí tịch diệt, vì tất cả âm thanh những chướng thiền định chẳng thể làm loạn.

Thanh tịnh thiền, giác đạo phương tiện, vì quán sát tất cả đều hiện chứng.

Thanh tịnh thiền, rời tham đắm, vì chẳng bỏ cõi dục.

Thanh tịnh thiền, phát khởi thông minh, vì biết tất cả căn tánh chúng sanh.

Thanh tịnh thiền, tự tại du hý, vì nhập Phật tam muội biết vô ngã.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được đại thanh tịnh thiền vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thanh tịnh huệ:

Thanh tịnh huệ, biết tất cả nhơn, vì chẳng hoại quả báo.

Thanh tịnh huệ, biết tất cả duyên vì chẳng trái hòa hiệp.

Thanh tịnh huệ, biết chẳng đoạn chẳng thường, vì rõ thấu duyên khởi đều như thiết.

Thanh tịnh huệ, trừ tất cả kiến chấp, vì không thủ xả nơi tướng chúng sanh.

Thanh tịnh huệ, quán tâm hành của tất cả chúng sanh, vì biết rõ như huyễn.

Thanh tịnh huệ, biện tài quảng đại, vì phân biệt các pháp vấn đáp vô ngại.

Thanh tịnh huệ, tất cả ma, ngoại đạo, Thanh Văn, Duyên Giác, chẳng biết được, vì thâm nhập Như Lai trí.

Thanh tịnh huệ, thấy pháp thân vi diệu của Phật, thấy bốn tánh thanh tịnh của tất cả chúng sanh, thấy tất cả pháp đều tịch diệt, thấy tất cả cõi đồng như hư không, vì biết tất cả tướng đều vô ngại.

Thanh tịnh huệ, tất cả tổng trì, biện tài, phương tiện đều đến bỉ ngạn, vì làm cho được nhưt thiết trí tối thắng.

Thanh tịnh huệ, nhưt niệm tương ưng kim cang trí, rõ tất cả pháp bình đẳng, vì được nhưt thiết pháp tối tôn trí.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây, thời được đại trí huệ vô ngại của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thanh tịnh từ:

Thanh tịnh từ, tâm bình đẳng, vì nhiếp khắp chúng sanh không lựa chọn.

Thanh tịnh từ, lợi ích, vì tùy có chỗ làm đều làm cho hoan hỷ.

Thanh tịnh từ, nhiếp người đồng như mình, vì rớt ráo đều làm cho ra khỏi sanh tử.

Thanh tịnh từ, chẳng bỏ thế gian, vì tâm thường duyên niệm chứa nhóm thiện căn.

Thanh tịnh từ, có thể đến giải thoát, vì khiến khắp chúng sanh trừ diệt tất cả phiền não.

Thanh tịnh từ, xuất sanh Bồ đề, vì khiến khắp chúng sanh phát tâm cầu nhưt thiết trí.

Thanh tịnh từ, thế gian vô ngại, vì phóng đại quang minh bình đẳng chiếu khắp.

Thanh tịnh từ, đầy khắp hư không, vì cứu hộ chúng sanh không xứ nào chẳng đến.

Thanh tịnh từ, pháp duyên, chúng pháp như như chơn thiết.

Thanh tịnh từ, vô duyên vì nhập Bồ Tát ly sanh tánh.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được thanh tịnh từ quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thanh tịnh bi:

Thạnh tịnh bi, không bạn bè, vì riêng mình phát tâm đó.

Thạnh tịnh bi, không mỗi nhằm, vì thay thế tất cả chúng sanh thọ khổ chẳng cho là nhọc.

Thạnh tịnh bi, thọ sanh ở xứ nạn, vì cứu độ chúng sanh nạn.

Thạnh tịnh bi, thọ sanh ở đường lành, vì thị hiện vô thường.

Thanh tịnh bi, vì tà định chúng sanh, vì nhiều kiếp chẳng bỏ hoàng thệ.

Thanh tịnh bi, chẳng nhiễm trước sự vui của mình, vì cho khắp chúng sanh sự sung sướng.

Thanh tịnh bi, chẳng cầu báo ân, vì tu tâm trong sạch.

Thanh tịnh bi, có thể trừ điên đảo vì nói pháp như thiệt.

Đại Bồ Tát biết tất cả pháp bốn tánh thanh tịnh không nhiễm trước không nhiệt não, vì do khắp trần phiền não nên thọ những điều khổ. Biết như vậy rồi Bồ Tát ở nơi chúng sanh mà khởi đại bi gọi là bốn tánh thanh tịnh, vì họ mà diễn thuyết pháp vô cầu thanh tịnh, quang minh.

Đại Bồ Tát biết tất cả pháp như dấu chim bay giữa không gian, chúng sanh si lừa chẳng thể quán sát biết rõ các pháp Bồ Tát phát khởi tâm đại bi tên là chơn thiệt trí, vì họ mà khai thị pháp Niết Bàn. Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được thanh tịnh bi quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thanh tịnh hỷ:

Thanh tịnh hỷ, phát Bồ đề tâm.

Thanh tịnh hỷ, đều xả bỏ sở hữu.

Thanh tịnh hỷ, chẳng ghét bỏ chúng sanh phá giới giáo hóa cho họ được thành tựu.

Thanh tịnh hỷ, có thể nhẫn thọ chúng sanh tạo ác mà thệ nguyện cứu độ họ.

Thanh tịnh hỷ, xả thân cầu pháp chẳng sanh lòng ăn năn.

Thanh tịnh hỷ, tự bỏ dục lạc thường thích pháp lạc.

Thanh tịnh hỷ, làm cho tất cả chúng sanh bỏ tư sanh lạc thường thích pháp lạc.

Thanh tịnh hỷ, thấy chư Phật thời cung kính cúng dường không nhàm đủ, an trụ nơi pháp giới bình đẳng.

Thanh tịnh hỷ, làm cho tất cả chúng sanh ưa thích thiền định giải thoát tam muội du hý nhập xuất.

Thanh tịnh hỷ, lòng ưa thích đầy đủ công hạnh thuận tất cả khổ hạnh của Bồ Tát đạo, chúng được định huệ tịch tịnh bất động của đức Mẫu Ni.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được thanh tịnh hỷ quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thanh tịnh xả:

Thanh tịnh xả, tất cả chúng sanh cung kính cúng dường, Bồ Tát chẳng sanh lòng ái trước.

Thanh tịnh xả, tất cả chúng sanh khinh mạn hủy nhục, Bồ Tát chẳng sanh lòng giận hờn.

Thanh tịnh xả, thường đi trong thế gian chẳng bị tám pháp thế gian làm nhiễm.

Thanh tịnh xả, đối với pháp khí chúng sanh chờ thời mà hóa độ, với chúng sanh không pháp khí cũng chẳng hiềm ghét.

Thanh tịnh xả, chẳng cầu pháp học và vô học của Nhị thừa.

Thanh tịnh xả, tâm thường xa lìa tất cả dục lạc thuận phiền não.

Thanh tịnh xả, chẳng khen hàng Nhị thừa nhằm lìa sanh tử.

Thanh tịnh xả, xa lìa tất cả lời thế gian, lời phi Niết Bàn, lời phi ly dục, lời chẳng thuận lý, lời não loạn người khác, lời Thanh Văn, lời Duyên Giác, nhân đến những chương Bồ Tát đạo đều xa lìa tất cả.

Thanh tịnh xả, hoặc có chúng sanh căn đã thành thực phát sanh niệm huệ mà chưa biết được pháp tối thượng, chờ thời tiết mới hóa độ.

Thanh tịnh xả, hoặc có chúng sanh đã được Bồ Tát giáo hóa từ thưở trước, đến Phật địa mới điều phục được, Bồ Tát cũng chờ thời tiết.

Thanh tịnh xả, đối với hai hạng chúng sanh trên Bồ Tát, không có quan niệm cao hạ thủ xả, xa lìa tất cả những phân biệt, hằng trụ chánh định, nhập pháp như thiết, tâm được kham nhẫn.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được thanh tịnh xả quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười nghĩa:

Đa văn nghĩa, vì kiên cố tu hành.

Pháp nghĩa, vì khéo léo suy gẫm lựa chọn.

Không nghĩa, vì đệ nhứt nghĩa không.

Tịch tịnh nghĩa, rời những chúng sanh ồn náo.

Bất khả thuyết nghĩa, vì chẳng chấp tất cả ngữ ngôn.

Như thiết nghĩa, vì rõ thấu tam thế bình đẳng.

Pháp giới nghĩa, vì tất cả các pháp đồng một vị.

Chơn như nghĩa, vì tất cả Như Lai thuận nhập.

Thiết tế nghĩa, vì biết rõ rốt ráo như thiết.

Đại Bát Niết Bàn nghĩa, vì diệt tất cả khổ mà tu những hạnh Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong pháp này thời được Nhứt thiết trí vô thượng nghĩa.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp:

Chơn thiết pháp, vì như thuyết tu hành.

Ly thủ pháp, vì đều lia năng thủ và sở thủ.

Vô tránh pháp, vì không có tất cả mê làm gây gỗ.

Tịch diệt pháp, vì trừ diệt tất cả nhiệt nã.

Ly dục pháp, vì tất cả tham dục đều dứt trừ.

Vô phân biệt pháp, vì dứt hẳn phan duyên phân biệt.

Vô sanh pháp, vì dường như hư không bất động.

Vô vi pháp, vì lia những tướng sanh trụ diệt.

Bổn tánh pháp, vì tự tánh vô nhiễm thanh tịnh.

Xả bỏ tất cả Ô ba đề Niết Bàn pháp, vì hay sanh tất cả Bồ Tát hạnh tu tập chẳng dứt.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được pháp quảng đại vô thượng của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười công cụ trợ đạo phước đức:

Khuyên chúng sanh phát khởi tâm Bồ đề là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì chẳng dứt ngôi Tam Bảo.

Tùy thuận Thập hồi hướng là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì dứt tất cả pháp bất thiện, chứa nhóm tất cả thiện pháp.

Trí huệ dạy dỗ là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì vượt hơn phước đức tam giới.

Tâm không mỗi mảy là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì rốt ráo độ thoát tất cả chúng sanh.

Xả bỏ tất cả sở hữu trong thân ngoài thân là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì nơi tất cả vật chẳng chấp trước.

Vì đầy đủ tướng hảo mà tinh tấn bất thối là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì mở cử đại thí không hạn cuộc.

Thượng, trung, hạ, ba phẩm thiện căn đều đem hồi hướng vô thượng Bồ đề tâm không khinh trọng là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì tương ứng với thiện xảo phương tiện.

Với chúng sanh tà định hạ liệt bất thiện đều sanh lòng đại bi chẳng khinh tiện là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì thường phát khởi tâm hoàng thế của bực đại nhơn.

Cung kính cúng dường tất cả Như Lai với tất cả Bồ Tát khởi Như Lai tướng làm cho chúng sanh đều hoan hỉ, đây là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì giữ bổn chí nguyện rất bền chắc.

Trong vô số kiếp, đại Bồ Tát tích tập thiện căn tự muốn được chứng vô thượng Bồ Đề như ở trong bàn tay, nhưng đầu đem xả thí cho tất cả chúng sanh lòng không ưu não cũng không hối hận, tâm Bồ Tát rộng lớn đồng hư không giới. Đây là công cụ trợ đạo phước đức của Bồ Tát, vì phát khởi trí huệ chứng đại pháp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời đầy đủ phước đức quảng đại vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười công cụ trợ đạo trí huệ:

Gần gũi chơn thiện tri thức đa văn, cung kính, cúng dường, tôn trọng, lễ bái tùy thuận mọi việc chẳng trái lời dạy bảo. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ nhất, vì tất cả chánh trực không hư dối.

Lìa hẳn kiêu mạn thường có hạnh khiêm hạ cung kính, thân ngữ ý ba nghiệp không thô bạo, nhu hòa thiện thuận chẳng đối trá, chẳng vạy vò. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ hai, vì thân Bồ Tát kham làm pháp khí.

Niệm huệ tùy giác chưa từng tán loạn, hồ thẹn, nhu hòa tâm an bất động, thường nhớ lục niệm, thường thật hành lục hòa kính, thường tùy thuận trụ sáu pháp kiên cố. Đây là công cụ trí huệ thứ ba, vì làm phương tiện cho mười trí.

Thích pháp thích nghĩa, lấy pháp làm vui, thường thích lắng nghe chánh pháp không nhàm đủ, bỏ rời thế luận và thế ngôn thuyết, chuyên tâm nghe thọ lời xuất thế gian, xa lìa Tiêu thừa, nhập Đại thừa huệ. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ tư, vì nhứt tâm ghi nhớ không tán động.

Tâm chuyên gánh vác sáu môn Ba la mật, thật hành đã thành thực bốn pháp phạm trụ, đều khéo tu hành tùy thuận minh pháp, điều siêng thỉnh hỏi người trí thông minh, xa lìa ác thú quy hướng đường lành tâm thường mến thích chánh niệm quán sát, điều phục lòng mình, thủ hộ ý người. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ năm, vì kiên cố tu hành chơn thiết hạnh.

Thường thích xuất ly chẳng chấp ba cõi, hằng giác tự tâm không bao giờ có ác niệm, ba giác quán đã tuyệt, ba nghiệp đều lành quyết định biết rõ tự tánh của tâm. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ sáu, vì có thể làm cho mình và người được tâm thanh tịnh.

Quán sát ngũ uẩn đều như huyễn sự, thập bát giới như độc xà, thập nhị xứ như hư không, tất cả pháp như huyễn, như diêm, như trăng trong nước, như mộng, như ảnh, như hương, như tượng, như vẽ giữa hư không, như vòng lửa quay, như màu mỏng rạn, như ánh sáng mặt nhật mặt nguyệt, vô tướng vô hình, phi thường phi đoạn, chẳng đến chẳng đi, cũng không sở trụ, quán sát như vậy biệt tất cả pháp vô sanh vô diệt. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ bảy, vì biết tất cả pháp tánh không tịch.

Đại Bồ Tát nghe tất cả pháp không ngã, không chúng sanh, không thọ giả, không bổ đặc già la, không tâm, không cảnh, không tham sân si, không thân, không vật, không chủ, không đối đãi, không chấp trước, không hành động, như vậy, tất cả đều vô sở hữu, trọn về nơi tịch diệt. Nghe rồi tin sâu chẳng nghi chẳng hủy báng. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ tám, vì có thể thành tựu tri giải viên mãn.

Đại Bồ Tát khéo điều các căn như lý tu hành, hằng trụ chỉ quán tâm ý tịch tịnh, tất cả động niệm đều trọn chẳng phát khởi, vô ngã, vô nhơn, vô tác, vô hành, không chấp ngã tướng, không chấp ngã nghiệp, không có tỳ vết, không có nứt rạn, cũng không đức nhân nơi đây, thân ngữ ý ba nghiệp không lai không khứ, không có tinh tấn cũng không dừng mãi. Quán tất cả chúng sanh tất cả các pháp đều bình đẳng mà không sở trụ. Chẳng phải thủ ngạn, chẳng phải bỉ ngạn, thủ bỉ tánh ly, không từ đâu đến, đi không đến đâu. Thường dùng trí huệ tư duy như vậy. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ chín, vì đến chỗ bị

ngạn phân biệt tướng.

Đại Bồ Tát thấy pháp duyên khởi nên thấy pháp thanh tịnh, vì thấy pháp thanh tịnh nên thấy quốc độ thanh tịnh, vì thấy quốc độ thanh tịnh nên thấy hư không thanh tịnh, vì thấy hư không thanh tịnh nên thấy pháp giới thanh tịnh, vì thấy pháp giới thanh tịnh nên thấy trí huệ thanh tịnh. Đây là công cụ trợ đạo trí huệ thứ mười của Bồ Tát, vì tu hành tích tập như thiết trí.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong mười pháp này thời được trí huệ vi diệu thanh tịnh vô ngại nơi tất cả pháp của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười minh túc:

Minh túc, khéo phân biệt các pháp.

Minh túc, chẳng chấp trước các pháp.

Minh túc, lia điên đảo kiến.

Minh túc, trí huệ quang chiếu soi các căn.

Minh túc, khéo phát khởi chánh tinh tấn.

Minh túc, hay thâm nhập chơn đế trí.

Minh túc, diệt nghiệp phiền não thành tựu tận trí vô sanh trí.

Minh túc, thiên nhãn trí khéo quán sát.

Minh túc, túc trụ niệm biết thở trước thanh tịnh.

Minh túc, lậu tận thân thông trí dứt những lậu của chúng sanh.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại quang minh vô thượng nơi tất cả Phật pháp của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều cầu pháp:

Trực tâm cầu pháp, vì không dua nịnh phỉnh phờ.

Tinh tấn cầu pháp, vì xa lìa lười biếng khinh mạn.

Nhứt hướng cầu pháp, vì chẳng tiếc thân mạng.

Vì trừ phiền não cho tất cả chúng sanh mà cầu pháp, vì chẳng vì danh lợi cung kính.

Vì lợi ích mình và người tất cả chúng sanh mà cầu pháp, vì chẳng riêng tự lợi.

Vì nhập trí huệ mà cầu pháp, vì chẳng thích văn tự.

Vì thoát khỏi sanh tử mà cầu pháp, vì chẳng tham thế lạc.

Vì độ chúng sanh mà cầu pháp, vì phát Bồ đề tâm.

Vì dứt nghi cho tất cả chúng sanh mà cầu pháp, vì làm cho họ không do dự.

Vì đầy đủ Phật pháp mà cầu pháp, vì chẳng thích những thừa khác.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại trí huệ tất cả Phật pháp chẳng do người khác dạy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp minh liễu:

Tùy thuận thế tục sanh trưởng thiện căn, đây là đồng mộng phàm phu minh liễu pháp.

Được bất hoại tín vô ngại, tỏ ngộ tự tánh của các pháp, đây là tùy tín hành nhơn minh liễu pháp.

Siêng tu tập chánh pháp, tùy thuận chánh pháp mà an trụ, đây là tùy pháp hành nhơn minh liễu pháp.

Xa lìa bát tà, hướng về bát chánh đạo, đây là đệ bát nhơn minh liễu pháp.

Trừ diệt những kiết sử, dứt lậu sanh tử thấy chơn thiệt đế, đây là tu đà hoàn nhơn chơn minh liễu pháp.

Quán sát ham muốn là họa hoạn biết không qua lại, đây là Tư Đà Hàm nhơn minh liễu.

Chẳng luyến tam giới, cầu hết hữu lậu, đối với pháp thọ sanh, nhẫn đến chẳng sanh một niệm ái trước, đây là A Na Hàm nhơn minh liễu pháp.

Chứng lục thần thông, được bát giải thoát, cứu định, tứ biện tài thấy đều thành tựu, đây là A La Hán nhơn minh liễu pháp.

Tánh thích quán sát như vị duyên khởi, tâm thường tịch tịnh, tri túc, ít việc, tỏ ngộ do mình được chẳng do người thành tựu các môn thần thông trí huệ, đây là Bích Chi Phật nhơn minh liễu pháp.

Trí huệ rộng lớn, các căn sáng lẹ, thường thích độ thoát tất cả chúng sanh, siêng tu phước trí các pháp trợ đạo, tất cả công đức thập lực tứ vô úy của Như Lai đều đầy đủ viên mãn, đây là Bồ Tát nhơn minh liễu pháp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ pháp này thời được đại trí nhơn minh liễu pháp vô thượng của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười pháp tu hành:

Cung kính tôn trọng chư Thiên tri thức, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Thường được chư Thiên giác ngộ, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Đối với chư Phật thường có lòng tâm quý, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Thương xót chúng sanh chẳng bỏ sanh tử, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Công việc tất làm đến rốt ráo tâm không biến động, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Chuyên niệm theo dõi chúng Bồ Tát phát tâm Đại thừa tinh cần tu học, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Xa lìa tà kiến siêng cầu chánh đạo, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Đẹp phá chúng ma và nghiệp phiền não, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Biết các chúng sanh căn tánh thắng liệt mà vì họ thuyết pháp cho họ an trụ nơi Phật địa, là pháp tu hành của Bồ Tát.

An trụ pháp giới quảng đại vô biên, diệt trừ phiền não cho thân thanh tịnh, là pháp tu hành của Bồ Tát.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong đây thời được pháp tu hành vô thượng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thứ ma:

Ngũ uẩn ma, vì sanh các chấp thủ.

Phiền não ma, vì hằng tạp nhiễm.

Nghiệp ma, vì hay chướng ngại.

Tâm ma, vì khởi cao mạn.

Tử ma, vì bỏ chỗ sanh.

Thiên ma, vì tự kiêu căn phóng túng.

Thiện căn ma, vì hằng chấp thủ.

Tam muội ma, vì từ lâu say đắm.

Thiện tri thức ma, vì phát khởi tâm chấp trước.

Bồ đề pháp trí ma, vì chẳng nguyện xả lìa.

Đại Bồ Tát phải dùng phương tiện mau cầu xa rời mười thứ ma này.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười thứ ma nghiệp:

Quên mất Bồ đề tâm tu các thiện căn đây là ma nghiệp.

Ác tâm bố thí, sân tâm trì giới, bỏ người tánh ác, xa kẻ lười biếng, khinh mạn kẻ loạn ý, cơ hiểm người ác huệ, đây là ma nghiệp.

Nơi pháp thậm thâm tâm sanh xan lẫn, có người kham được hóa độ mà chẳng vì họ thuyết pháp. Nếu được tài lợi cung kính cúng dường, dầu chẳng phải pháp khí mà cũng gượng vì họ thuyết pháp. Đây là ma nghiệp.

Chẳng thích lắng nghe các môn Ba la mật, giả sử nghe nói mà chẳng tu hành, dầu cũng tu hành mà phần

nhiều lười biếng. Vì lười biếng nên chí ý hèn kém chẳng cầu pháp đại Bồ đề Vô thượng. Đây là ma nghiệp.

Xa thiện tri thức, gần ác tri thức, thích cầu Nhị thừa, chẳng thích thọ sanh, chỉ chuộng Niết Bàn ly dục tịch tịnh. Đây là ma nghiệp.

Ở chỗ Bồ Tát, khởi tâm sân hận ác nhãn nhìn ngó tìm cầu tội hờ để nói kẻ lỗi lầm, ngăn dứt tài lợi cúng dường. Đây là ma nghiệp.

Phi báng chánh pháp chẳng thích lắng nghe, giả sử được nghe liền sanh lòng che □i, thấy người thuyết pháp chẳng sanh lòng tôn trọng, cho lời mình nói là phải, lời của người là quấy. Đây là ma nghiệp.

Thích học thế luận xảo thuật văn từ, khai xiển thâm pháp ẩn phú của Nhị thừa, hoặc dùng diệu nghĩa truyền dạy cho người chẳng đáng dạy, xa rời Bồ đề, trụ nơi tà đạo. Đây là ma nghiệp.

Người đã được giải thoát đã được an ổn thời thường thích gần gũi mà cúng dường. Người chưa giải thoát chưa an ổn thời chẳng chịu thân cận, cũng chẳng giáo hoá. Đây là ma nghiệp.

Thêm lớn ngã mạn không cung kính. Với các chúng sanh làm nhiều sự não hại, chẳng cầu chánh pháp trí huệ chơn thiệt. Tâm ý tệ ác khó khai ngộ được. Đây là ma nghiệp.

Chư Bồ Tát phải mau xa lìa mười ma nghiệp này mà siêng cầu Phật nghiệp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều bỏ rời ma nghiệp:

Gần thiện tri thức cung kính cúng dường. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Chẳng tự cao tự đại, chẳng tự khen ngợi. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Nơi thâm pháp của Phật tin hiểu chẳng chê. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Chưa từng quên mất tâm nhứt thiết trí. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Siêng tu diệu hạnh hằng chẳng phóng dật. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Thường cầu tất cả pháp Bồ Tát tạng. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Hằng diễn thuyết chánh pháp tâm không mỏi nhọc. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Quy y tất cả chư Phật mười phương, phát khởi tướng niệm được cứu hộ. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Tin thọ ức niệm tất cả chư Phật thân lực gia trì. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Cùng tất cả Bồ Tát đồng gieo căn lành bình đẳng không hai. Đây là bỏ rời ma nghiệp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ mười pháp này thời có thể ra khỏi tất cả ma đạo.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười môn kiến Phật:

Vô trước kiến, đối với Phật thành Chánh giác an trụ thể gian.

Xuất sanh kiến, đối với nguyện Phật.

Thâm tín kiến, đối với nguệp báo Phật.

Tùy thuận kiến, đối với trụ trì Phật.

Thâm nhập kiến, đối với Niết Bàn Phật.

Phổ chí kiến, đối với pháp giới Phật.

An trụ kiến, đối với tâm Phật.

Vô lượng vô y kiến, đối với tam muội Phật.

Minh liễu kiến, đối với bốn tánh Phật.

Phổ thọ kiến, đối với tùy lạc Phật.

Nếu chư Bồ Tát an trụ mười môn kiến Phật này thời thường được thấy Đức Như Lai vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười Phật nghiệp:

Tùy thời tiết để khai đạo, là Phật nghiệp, vì làm cho tu hành Chánh pháp.

Trong chiêm bao khiến thấy, là Phật nghiệp, vì giác ngộ thiện căn thưở xưa.

Vì người mà diễn thuyết kinh chưa được nghe, là Phật nghiệp, vì làm cho sanh trí dừnghi.

Vì người ăn năn bị kiết sử triền phược mà nói pháp xuất ly, là Phật nghiệp, vì làm cho lìa tâm nghi.

Nếu có chúng sanh khởi tâm xan lẫn lẫn nhĩn đến khởi tâm ác huệ, tâm Nhị thừa, tâm tổn hại, tâm nghi hoặc, tâm tán động, tâm kiêu mạn, Bồ Tát vì họ hiện thân tướng hảo trang nghiêm của Như Lai, là Phật nghiệp, vì sanh trưởng quá khứ hiện căn.

Lúc khó gặp Chánh pháp, vì họ mà rộng thuyết pháp, làm cho họ nghe xong được trí Đà la ni, trí thần thông, khắp có thể lợi ích vô lượng chúng sanh, là Phật nghiệp, vì thắng giải thanh tịnh.

Nếu có ma sự khởi lên, có thể dùng phương tiện hiện tiếng khắp hư không giới thuyết pháp chẳng tổn não người khác, dùng đây để đối trị làm cho họ được khai ngộ. Chúng ma nghe xong, oai quang tắt mất. Đây là Phật nghiệp, vì chí thích oai đức lớn thù thắng.

Tâm Bồ Tát không xen hờ thường tự giữ gìn, chẳng cho chúng nhập chánh vị Nhị thừa. Nếu có chúng sanh căn tánh chưa thành thực thời trọn chẳng vì họ mà nói cảnh giới giải thoát. Đây là Phật nghiệp vì bốn nguyện mà làm.

Sanh tử kiết lậu tất cả đều lìa, tu hạnh Bồ Tát nối tiếp chẳng dứt, dùng tâm đại bi nhiếp thủ chúng sanh làm cho họ khởi hạnh rốt ráo giải thoát. Đây là Phật nghiệp, vì chẳng dứt tu hành hạnh Bồ Tát.

Đại Bồ Tát thấu rõ tự thân cùng với chúng sanh bốn lai tịch diệt, chẳng kinh sợ, mà siêng tu phước trí không nhàm đủ. Dầu biết tất cả Pháp không tạo ác mà cũng chẳng bỏ tự tướng của các pháp. Dầu nơi các vảnh giới lia hẳn tham dục, mà thường thích chiêm ngưỡng phụng thờ sắc thân của chư Phật. Dầu biết ngộ nhập các pháp chẳng do nơi người, mà dùng nhiều phương tiện cầu nhưt thiết trí. Dầu biết các quốc độ đều như hư không mà thường thích trang nghiêm tất cả cõi Phật. Dầu hằng quán sát vô nhơn vô ngã, mà giáo hoá chúng sanh không có mỗi nhàm. Dầu nơi pháp giới bốn lai bất động, mà dùng thần thông trí lực hiện những biến hoá. Dầu đã thành tựu nhưt thiết chủng trí, mà không ngớt tu hạnh Bồ tát. Dầu biết các pháp bất khả ngôn thuyết, mà chuyển tịnh pháp luân làm cho đại chúng hoan hỷ. Dầu có thể thị hiện chư Phật thân lực, mà chẳng nhàm bỏ thân Bồ Tát. Dầu hiện nhập đại Niết Bàn, mà thị hiện thọ sanh Tất cả xứ. Có thể thật hành pháp quyền thiết song hành như vậy là Phật nghiệp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong mười Phật nghiệp này, thời được nghiệp quảng đại vô thượng vô sư chẳng do người dạy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười mạn nghiệp:

Đối với Sư, Tăng, Cha, Mẹ, Sa Môn, Bà La Môn trụ nơi chánh đạo hoặc hướng chánh đạo, là những phước điền đáng tôn trọng, mà chẳng cung kính. Đây là mạn nghiệp.

Hoặc có Pháp Sư được pháp tối thắng ngôi Đại thừa, biết đạo xuất yếu đắc đà la ni, diễn thuyết pháp quảng đại trong khế kinh không thôi nghỉ. Mà đối với bực ấy phát khởi tâm cao mạn và đối với pháp của bực ấy giảng nói chẳng có lòng cung kính. Đây là mạn nghiệp.

Ở trong chúng hội nghe thuyết diệu pháp chẳng chịu khen là hay cho người khác tin thọ. Đây là mạn nghiệp.

Ưu sanh lòng quá mạn, tự cao ngạo lấn người, chẳng thấy mình lỗi, chẳng biết mình dở. Đây là mạn nghiệp.

Ưu sanh lòng quá quá mạn. Thấy có Pháp Sư và người thuyết pháp, biết là pháp, là luật, là chơn thiết, là lời Phật, mà vì ghét người nên cũng ghét pháp, tự mình hủy báng cũng bảo người hủy báng. Đây là mạn nghiệp.

Tự cầu tòa cao, tự xưng Pháp Sư, ưng thọ người cung cấp, chẳng ưng chấp sự. Thấy bực kỳ cựu người tu hành lâu, chẳng chịu đứng dậy tiếp rước, chẳng chịu hầu hạ. Đây là mạn nghiệp.

Thấy người có đức thời nhú mày chẳng vui, nói lời thô lỗ tìm tòi lỗi lầm của bực ấy. Đây là mạn nghiệp.

Thấy có người thông minh biết chánh pháp, chẳng chịu gần gũi cung kính cúng dường, chẳng chịu hỏi han gì là thiện, gì là bất thiện, những gì nên làm, những gì chẳng nên làm, làm những công hạnh gì mà được mãi mãi lợi ích an lạc. Là kẻ ngu si ngoan cố chìm trong ngã mạn, trọn không thấy được đạo xuất yếu. Đây là mạn nghiệp.

Lại có chúng sanh tâm khinh mạn che đậy, chư Phật xuất thế chẳng có thể thân cận cung kính cúng dường, thiện căn mới chẳng sanh, thiện căn cũ tiêu mất, chẳng nên nói lại nói, chẳng nên cãi lại cãi. Ở vị lai tất cả phải đọa hầm sâu hiểm nạn trong trăm ngàn kiếp còn chẳng gặp Phật hướng là được nghe pháp. Chỉ do từ trước đã từng phát Bồ đề tâm nên trọn tự tính ngộ. Đây là mạn nghiệp.

Nếu chư Bồ Tát lia mười mạn nghiệp này thời được mười trí nghiệp.

Đây là mười trí nghiệp:

Tin hiểu nghiệp báo chẳng hoại nhơn quả. Đây là trí nghiệp.

Chẳng bỏ Bồ đề tâm, thường niệm chư Phật. Đây là trí nghiệp.

Gần thiện tri thức cung kính cúng dường hết lòng tôn trọng, trọn không chán không lười. Đây là trí nghiệp.

Thích pháp thích nghĩa không nhàm đủ, xa lìa tà niệm, siêng tu chánh niệm. Đây là trí nghiệp.

Đối với tất cả chúng sanh, lìa ngã mạn. Đối với chư Bồ Tát tưởng như Phật. Mến trọng chánh pháp chẳng tiếc thân mình. Tôn thờ Như Lai như hộ mạng mình. Với người tu hành tưởng là Phật. Đây là trí nghiệp.

Ba nghiệp thân, khẩu và ý không có sự bất thiện, ca ngợi bậc Hiền Thánh, tùy thuận Bồ đề. Đây là trí nghiệp.

Chẳng hoại duyên khởi, lìa những tà kiến phá si ám được sáng suốt chiếu rõ tất cả pháp. Đây là trí nghiệp.

Mười môn hồi hướng tùy thuận tu hành. Nơi các môn Ba la mật tưởng là từ mẫu. Nơi thiện xảo phương tiện tưởng là từ phụ. Dùng tâm thâm tịnh nhập nhà Bồ đề. Đây là trí nghiệp.

Thí, giới, đa văn, chí, quán, phước và huệ, tất cả pháp trợ đạo như vậy thường siêng chứa nhóm không nhàm mỏi. Đây là trí nghiệp.

Nếu có một nghiệp được Đức Phật khen ngợi có thể phá chúng ma trừ phiền não đău tránh, có thể rời lìa tất cả chướng cái triền phược, có thể giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh, có thể tùy thuận trí huệ nhiếp thủ chánh pháp, có thể nghiêm tịnh cõi Phật, có thể phát khởi thông minh thời đều chuyên cần tu tập không thối thất lười biếng. Đây là trí nghiệp.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong mười trí nghiệp này thời được tất cả thiện xảo phương tiện đại trí nghiệp vô thượng của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều bị ma nhiếp trì:
Tâm lười biếng, bị ma nhiếp trì.

Trí nguyện hèn kém, bị ma nhiếp trì.

Nơi công hạnh chút ít cho là đủ, bị ma nhiếp trì.

Lãnh thọ một hạnh, từ chối những hạnh khác, bị ma nhiếp trì.

Chẳng phát đại nguyện, bị ma nhiếp trì.

Thích ở tịch diệt dứt trừ phiền não, bị ma nhiếp trì.

Dứt hẳn sanh tử, bị ma nhiếp trì.

Bỏ hạnh Bồ Tát, bị ma nhiếp trì.

Chẳng giáo hoá chúng sanh, bị ma nhiếp trì.

Nghi báng chánh pháp, bị ma nhiếp trì.

Nếu chư Bồ Tát rời bỏ được mười điều bị ma nhiếp trì này thời được mười điều được chư Phật nhiếp trì.

Đây là mười điều được Phật nhiếp trì:

Ban sơ có thể phát tâm Bồ đề, được Phật nhiếp trì.

Trong nhiều đời gìn giữ tâm Bồ đề không để quên mất, được Phật nhiếp trì.

Rõ biết ma sự đều có thể xa lìa, được Phật nhiếp trì.

Nghe các môn Ba la mật, tu hành đúng pháp, được Phật nhiếp trì.

Biết khổ sanh tử mà chẳng nhàm ghét, được Phật nhiếp trì.

Quán pháp thậm thâm được vô lượng quả, được Phật nhiếp trì.

Vì chúng sanh diễn thuyết pháp Nhị thừa mà chẳng chứng lấy quả giải thoát của Nhị thừa, được Phật nhiếp trì.

Thích quán pháp vô vi mà chẳng trụ trong đó, đối với hữu vi vô vi không tương là hai, được Phật nhiếp trì.

Đến chỗ vô sanh mà hiện thọ sanh, được Phật nhiếp trì.

Dầu chứng được như thiết trí mà khởi hạnh Bồ Tát chẳng dứt giống Bồ đề, được Phật nhiếp trì.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong mười điều này thì được sức nhiếp trì vô thượng của chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều được pháp nhiếp trì:

Biết tất cả hành pháp là vô thường, được pháp nhiếp trì.

Biết tất cả hành pháp là khổ, được pháp nhiếp trì.

Biết tất cả hành pháp là vô ngã, được pháp nhiếp trì.

Biết tất cả pháp tịch diệt Niết Bàn, được pháp nhiếp trì.

Biết tất cả pháp theo duyên mà phát khởi, không có duyên thời không khởi, được pháp nhiếp trì.

Biết vì do tư duy chẳng chánh nên sanh khởi vô minh. Vì do có vô minh khởi nên hẳn đến có lão tử phát khởi. Vì tư duy chẳng chánh diệt nên vô minh diệt. Vì vô minh diệt nên hẳn đến lão tử diệt. Được pháp nhiếp trì.

Biết ba môn giải thoát xuất sanh Thanh Văn thừa, chứng pháp vô tránh xuất sanh Độc Giác thừa, được pháp nhiếp trì.

Biết pháp Lục Ba la mật, pháp Tứ nhiếp xuất sanh Đại thừa, được pháp nhiếp trì.

Biết tất cả cõi, tất cả pháp, tất cả chúng sanh, tất cả thế là cảnh giới của Phật trí, được pháp nhiếp trì.

Biết dứt tất cả niệm, bỏ tất cả thủ, rời tiền tế hậu tế, tùy thuận Niết Bàn, được pháp nhiếp trì.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong mười điều được pháp nhiếp trì này thời được pháp nhiếp trì vô thượng của tất cả chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát ở Đâu Suất thiên cung có mười công việc:

Vì chư Thiên Tử cõi Dục mà nói pháp nhàm lìa. Bảo rằng tất cả tự tại đều là vô thường, tất cả khoái lạc đều sẽ suy mất, khuyên chư Thiên Tử phát tâm Bồ đề. Đây là công việc thứ nhất.

Vì chư Thiên cõi Sắc mà nói nhập xuất các thiên tam muội giải thoát. Nếu ở trong đây mà sanh lòng ái trước thời nhơn nơi ái lại phát khởi thân kiến, tà kiến, vô minh v. v... Vì họ mà nói trí huệ như thiệt. Nếu họ đối với những pháp sắc, phi sắc phát khởi tưởng điên đảo cho là thanh tịnh, thời vì họ mà nói bất tịnh đều là vô thường. Khuyên họ phát tâm Bồ đề. Đây là công việc thứ hai.

Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung nhập tam muội tên là quang minh trang nghiêm. Thân phóng quang minh chiếu khắp Đại Thiên thế giới. Tùy tâm chúng sanh mà dùng các thứ âm thanh để thuyết pháp. Chúng sanh nghe pháp xong, tín tâm thanh tịnh, sau khi chết sanh về cung trời Đâu Suất. Bồ Tát lại khuyên họ phát tâm Bồ đề. Đây là công việc thứ ba.

Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung dùng vô ngại nhãn thấy khắp tất cả Bồ Tát trong cung trời Đâu Suất ở mười phương. Chư Bồ Tát kia cũng đều thấy đây. Đã thấy nhau, chư Bồ Tát cùng luận nói diệu pháp: những là giáng thân, nhập thai, sơ sanh, xuất gia, qua đến đạo tràng, đủ đại trang nghiêm. Và lại thị hiện những công hạnh đã làm từ xưa đến nay. Do công hạnh đó mà thành đại trí này và tất cả công đức. Chẳng rời bốn xứ mà có thể thị hiện những sự như vậy. Đây là công việc thứ tư.

Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung, chúng Bồ Tát ở tất cả cung trời Đâu Suất mười phương đều vân tập đến vây quanh cung kính. Bấy giờ Đại Bồ Tát muốn cho chư Bồ Tát đó đều được thỏa mãn tâm nguyện sanh lòng hoan hỷ, nên tùy theo chư Bồ Tát đáng ở bậc nào, tùy theo sở hành, sở đoạn, sở tu, sở chứng mà diễn thuyết pháp môn. Chư Bồ Tát đó nghe pháp xong đều rất hoan hỷ được chưa từng có đều trở về bốn độ. Đây là công việc thứ năm.

Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung. Bấy giờ chúa cõi Dục, Thiên ma Ba Tuần vì muốn phá hoại công nghiệp của Bồ Tát nên cùng quyến thuộc đến chỗ Bồ Tát. Bồ Tát vì hàng phục ma quân nên trụ kim cang đạo nhiếp Bát nhã Ba la mật phương tiện thiện xảo trí huệ môn, dùng hai lời nói nhu nhuyễn và thô bạo mà thuyết pháp cho họ, làm cho Ma Vương Ba Tuần không hại được. Ma quân thấy oai lực tự tại của Bồ Tát nên đều phát tâm Bồ đề Vô thượng. Đây là công việc thứ sáu.

Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung biết chư Thiên Tử cõi Dục chẳng thích nghe pháp. Bấy giờ Bồ Tát phát tiếng to bảo họ rằng: ngày nay Bồ Tát ở trong Thiên cung sẽ hiện sự hy hữu, nếu muốn được thấy thời phải mau đến. Chư Thiên Tử nghe lời này xong đều vân tập đến cung Đâu Suất. Bồ Tát vì họ mà hiện sự hy hữu. Chư Thiên Tử được thấy nghe đều rất hoan hỷ say sưa. Trong âm nhạc lại có tiếng bảo rằng: này các Ngài! Tất cả hành pháp đều vô thường, đều là khổ. Tất cả pháp đều vô ngã, là Niết Bàn

tịch diệt. Rồi lại bảo rằng: các Ngài đều phải tu hạnh Bồ Tát, đều phải viên mãn như thiết chủng trí. Chư Thiên Tử nghe xong, lo buồn than thở đều sanh lòng yếm ly, tất cả đều phát tâm Vô thượng Bồ đề. Đây là công việc thứ bảy.

Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung, chẳng rời bỏ bồn xứ mà đều có thể qua đến mười phương vô lượng tất cả chỗ chư Phật, thấy chư Như Lai thân cận lễ bái cung kính nghe pháp. Bấy giờ chư Phật muốn cho Bồ Tát được pháp tối thượng quán đánh nên nói Bồ Tát địa tên là như thiết thần thông, dùng một niệm tương ưng huệ đầy đủ tất cả công đức tối thắng nhập vị như thiết chủng trí. Đây là công việc thứ tám.

Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung vì muốn cúng dường chư Phật Như Lai nên dùng đại thần lực hiện khởi những đồ cúng dường tên là thù thắng khả lạc, khắp tất cả thế giới trong pháp giới hư không giới để cúng dường chư Phật. Trong các thế giới ấy, vô lượng chúng sanh thấy sự cúng dường này đều phát tâm vô thượng Bồ đề. Đây là công việc thứ chín.

Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung xuất sanh vô lượng vô biên như huyễn như ảnh pháp môn cùng khắp mười phương tất cả thế giới, thị hiện những sắc, những tướng, những hình thể, những oai nghi, những sự nghiệp, những phương tiện, những ví dụ, những ngôn thuyết, tùy tâm chúng sanh đều làm cho họ hoan hỷ. Đây là công việc thứ mười.

Nếu chư Bồ Tát thành tựu pháp này thời có thể sau này sanh xuống thế gian.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát ở Đâu Suất Thiên cung lúc sắp giáng sanh hiện ra mười sự:

Đại Bồ Tát từ trời Đâu Suất giáng sanh, từ dưới chân phóng đại quang minh tên là an lạc trang nghiêm, chiếu khắp cõi Đại Thiên thế giới, tất cả ác đạo, những chúng sanh hoạn nạn được quang minh chạm nhằm mình thời đều khỏi khổ được an lạc. Được an lạc rồi biết sắp có bậc đại nhơn kỳ đặc xuất hiện thế gian. Đây là sự thị hiện thứ nhất.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh, từ trong tướng bạch hào giữa chầng mày phóng đại quang minh tên là giác ngộ chiếu khắp Đại Thiên thế giới, soi đến thân của chư Bồ Tát đồng hành với mình từ đời trước chư Bồ Tát đó được quang minh chiếu đến, biết đại Bồ Tát sắp giáng sanh, liền đem vô lượng đồ cúng dường đến chỗ Đại Bồ Tát để cúng dường. Đây là sự thị hiện thứ hai.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh, ở trong bàn tay hữu phóng đại quang minh tên là thanh tịnh cảnh giới đều có thể trang nghiêm thanh tịnh tất cả Đại Thiên thế giới. Trong đây nếu có hàng Bích Chi Phật chứng được vô lậu, thấy biết quang minh này thời liền xả thọ mạng. Nếu những vị không hay biết thời oai lực của quang minh đời họ đến trong những thế giới phương khác. Tất cả những ma và các ngoại đạo, hàng chúng sanh có kiến chấp đều cũng đời đến thế giới phương khác, chỉ trừ những chúng sanh đáng được hoá độ do thần lực của Phật nhiếp trì. Đây là sự thị hiện thứ ba.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh từ đầu gối phóng đại quang minh tên là Thanh tịnh trang nghiêm chiếu khắp cung điện của chư Thiên, dưới chiếu đến trời Hộ Thế Tứ Thiên Vương, trên chiếu suốt trời Tịnh Cư. Chư Thiên trong tất cả cõi trời đều biết đại Bồ Tát ở cung Đâu Suất sắp giáng sanh, tất cả đồng có lòng luyến mộ buồn than lo rầu, cùng nhau đem những tràng hoa, y phục, hương bột, hương thoa, phan lọng, kỹ nhạc đến chỗ Bồ Tát để cung kính cúng dường, theo Bồ Tát hạ sanh nhân đến nhập Niết Bàn. Đây là sự thị hiện thứ tư.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh, trong tâm trạng kim cang trang nghiêm nơi tướng chữ "vạn" phóng đại quang minh tên là Vô năng thắng tràng, chiếu khắp tất cả thế giới mười phương đến thân của tất cả Kim Cang lực sĩ. Bấy giờ có trăm ức Kim Cang lực sĩ đều vân tập theo hầu hạ đại Bồ Tát

từ lúc giáng sanh nhẫn đến lúc nhập Niết Bàn. Đây là sự thị hiện thứ năm.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh, từ tất cả lỗ lông trên thân phóng đại quang minh tên là phân biệt chúng sanh, chiếu khắp Đại Thiên thế giới, chạm đến thân của tất cả Bồ Tát, lại chạm đến tất cả chư Thiên và người đời. Chư Bồ Tát đó đồng nghĩ rằng tôi phải ở lại đây để cúng dường Đức Như Lai giáo hóa chúng sanh. Đây là sự thị hiện thứ sáu.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh từ trong điện đại ma ni bửu tạng phóng đại quang minh tên là Thiện trụ quán sát chiếu đến chỗ của Bồ Tát này sẽ sanh. Quang minh này đã chiếu xong, những Bồ Tát khác đều theo dõi xuống Diêm Phù Đề, hoặc ở nơi nhà, hoặc ở tụ lạc, hoặc ở thành ấp mà hiện thọ sanh, vì muốn giáo hoá các chúng sanh. Đây là sự thị hiện thứ bảy.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh từ cung điện cõi trời và trong những đồ trang nghiêm nơi đại lâu các phóng đại quang minh tên là Nhứt thiết cung điện thanh tịnh trang nghiêm chiếu đến bụng của mẹ sẽ thác sanh. Quang minh chiếu xong, làm cho Thánh Mẫu an ổn vui vẻ, thành tựu đầy đủ tất cả công đức. Trong bụng Thánh Mẫu tự nhiên có lâu các quang đại trang nghiêm với đại ma ni bửu, nơi đây là chỗ sẽ ở của thân đại Bồ Tát. Đây là sự thị hiện thứ tám.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh, từ dưới hai chân phóng đại quang minh tên là Thiện Trụ. Nếu chư Thiên Tử và các Phạm Thiên sắp lâm chung được quang minh chạm đến thân thời đều được trụ thọ mạng cúng dường đại Bồ Tát từ lúc mới hạ sanh nhẫn đến nhập Niết Bàn. Đây là sự thị hiện thứ chín.

Đại Bồ Tát ở trời Đâu Suất lúc sắp giáng sanh từ trong tùy hình hào phóng đại quang minh tên là Nhứt nguyệt trang nghiêm, thị hiện những công nghiệp củ Bồ Tát. Bấy giờ người và trời hoặc thấy Bồ Tát ở cung Đâu Suất, hoặc thấy nhập thai, hoặc thấy sơ sanh, hoặc thấy xuất gia, hoặc thấy Thành đạo hoặc thấy hàng ma, hoặc thấy chuyên Pháp luân, hoặc thấy nhập Niết Bàn. Đây là sự thị hiện thứ mười.

Đại Bồ Tát nơi thân, nơi tòa, nơi cung điện, trong lâu các phóng trăm muôn vô số đại quang minh như vậy đều hiển hiện những sự nghiệp của đại Bồ Tát. Thị hiện sự nghiệp này rồi, vì đầy đủ tất cả công đức nên từ cung trời Đâu Suất sanh xuống nhơn gian.

(1) Chư Phật tử! Đại Bồ Tát thị hiện ở thai mẹ có mười sự:

Đại Bồ Tát vì muốn thành tựu những chúng sanh tâm nhỏ hiểu kém, chẳng muốn cho họ nghĩ rằng: Nay đức Bồ Tát này tự nhiên hóa sanh trí huệ thiện căn đều tự được chẳng từ công phu tu tập. Vì có đây nên Bồ Tát thị hiện ở thai mẹ. Đây là sự thứ nhất.

Đại Bồ Tát vì thành thực phụ mẫu và các quyến thuộc, những chúng sanh đồng tu thiện căn từ đời trước nên thị hiện ở thai mẹ. Tại sao vậy? Vì những người này cần phải thấy Bồ Tát ở thai mẹ mới thành thực những thiện căn mà họ đã có. Đây là sự thứ hai.

Đại Bồ Tát lúc vào thai mẹ, luôn chánh niệm chánh tri không mê lầm. Đã ở thai mẹ, tâm Bồ Tát hằng chánh niệm cũng không lầm loạn. Đây là sự thứ ba.

Đại Bồ Tát ở trong thai mẹ thường diễn thuyết pháp. Chư đại Bồ Tát ở thập phương thế giới cùng Đế Thích, Phạm Thiên, Hộ Thế Tứ Thiên Vương đều đến tập hội, đều làm cho được vô lượng thần lực, vô biên trí huệ. Lúc ở trong thai mẹ, đại Bồ Tát thành tựu biện tài công dụng thù thắng như vậy. Đây là sự

thứ tư.

Đại Bồ Tát ở trong thai mẹ nhóm họp đại hội, dùng sức bốn nguyện giáo hoá tất cả chúng Bồ Tát. Đây là sự thứ năm.

Đại Bồ Tát thành Phật ở trong loài người thời phải đủ sự thọ sanh tối thắng. Do cơ này nên thị hiện ở thai mẹ. Đây là sự thứ sáu.

Đại Bồ Tát ở trong thai mẹ, chúng sanh trong Đại Thiên thế giới đều thấy Bồ Tát như thấy bóng mình hiện rõ trong gương. Bảy giờ chư Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, Nhơn, Phi nhơn v.v...những hàng có đại tâm, đều đến chỗ Bồ Tát để cung kính cúng dường. Đây là sự thứ bảy.

Đại Bồ Tát ở trong thai mẹ, tất cả tối hậu sanh Bồ Tát ở thai mẹ trong mười phương đều đến cùng hội họp diễn thuyết pháp môn đại tập tên là quảng đại trí huệ tạng. Đây là sự thứ tám.

Đại Bồ Tát ở trong lúc thai mẹ nhập ly cấu tạng tam muội. Dùng sức tam muội ở trong thai mẹ hiện cung điện lớn trang nghiêm tốt đẹp. Thiên cung Đâu Suất không sánh kịp. Nhưng thân mẹ vẫn an ổn vô sự. Đây là sự thứ chín.

Đại Bồ Tát lúc ở thai mẹ dùng oai lực sắm đồ cúng dường tên là khai đại phước đức ly cấu tạng khắp đến tất cả thế giới mười phương để cúng dường tất cả chư Phật Như Lai. Chư Phật Như Lai đó đều vì đại Bồ Tát mà diễn nói vô biên Bồ Tát ở pháp giới tạng. Đây là sự thứ mười.

Nếu chư Bồ Tát rõ thấu mười sự thị hiện ở thai mẹ này, thời có thể thị hiện sự qua đến thậm thâm vi tế.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười sự qua đến thậm thâm vi tế:

Ở trong thai mẹ, đại Bồ Tát thị hiện sơ phát tâm Bồ đề nhằm đến bậc quán đảnh.

Ở trong thai mẹ thị hiện ở Đâu Suất Thiên cung.

Ở trong thai mẹ thị hiện sơ sanh.

Ở trong thai mẹ thị hiện đồng tử.

Ở trong thai mẹ thị hiện ở vương cung.

Ở trong thai mẹ thị hiện xuất gia.

Ở trong thai mẹ thị hiện khổ hạnh đến ngồi đạo tràng thành bậc Đẳng Chánh Giác.

Ở trong thai mẹ thị hiện Chuyển pháp luân.

Ở trong thai mẹ thị hiện nhập Niết Bàn.

Ở trong thai mẹ thị hiện đại vi tế: những là tất cả Bồ Tát hạnh, tất cả Như Lai tự tại thân lực vô lượng môn sai biệt.

Nếu chư Bồ Tát an trụ trong mười môn qua đến thậm thâm vi tế này thời được đại trí huệ thâm thâm vi

tế vô thượng của Đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều sanh:

Xa lìa ngu si, chánh niệm chánh tri mà sanh.

Phóng lưới đại quang minh chiếu khắp Đại Thiên thế giới mà sanh.

Trụ tối hậu hữu chẳng còn thọ thân sau mà sanh.

Bất sanh bất khởi mà sanh.

Biết tam giới như huyễn mà sanh.

Khấp hiện thân nơi thập phương thế giới mà sanh.

Chứng thân như thiết chủng trí mà sanh.

Phóng tất cả Phật quang minh khắp giác ngộ tất cả chúng sanh mà sanh.

Nhập đại trí quán sát tam muội mà sanh.

Bồ Tát lúc sanh, chấn động tất cả cõi Phật, giải thoát tất cả chúng sanh, trừ diệt tất cả ác đạo che chói tất cả các ma, vô lượng Bồ Tát đều đến nhóm họp.

Đây là mười điều sanh của đại Bồ Tát, vì điều phục chúng sanh mà thị hiện như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát do mười sự mà thị hiện vi tiểu tâm tự thệ:

Đại Bồ Tát nghĩ rằng: Tất cả thế gian chìm tại vũng bùn ái dục, trừ một tôi ra không ai có thể cố gắng cứu tế được. Nghĩ biết như vậy rồi, Bồ Tát vui vẻ vi tiểu tâm tự thệ.

Lại nghĩ rằng: Tất cả thế gian bị phiền não làm mù, duy có tôi nay là người đầy đủ trí huệ. Bồ Tát nghĩ biết như vậy vui vẻ vi tiểu tâm tự thệ.

Lại nghĩ rằng: Nay tôi do thân giả danh này sẽ được pháp thân vô thượng sanh mãn tam thế của Đức Như Lai. Nghĩ biết như vậy, Bồ Tát vui vẻ vi tiểu tâm tự thệ.

Bấy giờ Bồ Tát dùng mắt vô chướng ngại quan sát tất cả Phạm Thiên nhận đến tất cả Đại Tự Tại Thiên trong mười phương mà tự nghĩ rằng: những chúng sanh này đều tự cho rằng mình có đại trí lực. Bồ Tát nghĩ biết như vậy vui vẻ vi tiểu tâm tự thệ.

Bấy giờ Bồ Tát quán sát các chúng sanh từ lâu gieo trồng căn lành, nay đều thối mất. Nghĩ biết như vậy, Bồ Tát vui vẻ vi tiểu tâm tự thệ.

Bồ Tát quán sát thấy thế gian chúng tử gieo trồng dẫu ít mà được quả rất nhiều. Nghĩ biết như vậy vui vẻ vi tiểu tâm tự thệ.

Bồ Tát quán sát thấy tất cả chúng sanh được Phật giáo hoá quyết định được lợi ích. Nghĩ biết như vậy, Bồ Tát vui vẻ vi tiểu tâm tự thệ.

Bồ Tát quán sát thấy trong đời quá khứ chư Bồ Tát đồng hành nhiếp trước việc khác nên chẳng được công đức quảng đại của Phật pháp. Nghĩ biết như vậy, Bồ Tát vui vẻ vì tiểu tâm tự thệ.

Bồ Tát quán sát thấy trong đời quá khứ, hàng nhơn thiên cùng mình tập hội nay còn ở bực phàm phu, không xả ly được, cũng chẳng nhàm mỏi. Nghĩ biết như vậy, Bồ Tát vui vẻ vì tiểu tâm tự thệ.

Bấy giờ Bồ Tát được quang minh của tất cả Như Lai chiếu đến càng thêm hân hoan, vui vẻ vì tiểu tâm tự thệ.

Đại Bồ Tát vì điều phục chúng sanh nên thị hiện như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười sự mà thị hiện đi bảy bước:

Vì hiện Bồ Tát lực mà thị hiện đi bảy bước.

Vì hiện xả thí bảy Thánh tài mà thị hiện đi bảy bước.

Vì cho địa thần thỏa nguyện nên thị hiện đi bảy bước.

Vì hiện tướng siêu tam giới nên thị hiện đi bảy bước.

Vì hiện bước đi tối thắng của Bồ Tát hơn hẳn bước đi của tượng vương, ngư vương, sư tử vương mà thị hiện đi bảy bước.

Vì hiện tướng Kim cang địa mà thị hiện đi bảy bước.

Vì hiện muốn ban cho chúng sanh sức dũng mãnh mà thị hiện đi bảy bước.

Vì hiện tu hành thất giác bửu mà thị hiện đi bảy bước.

Vì hiện pháp đã được chẳng do người khác dạy nên thị hiện đi bảy bước.

Vì hiện là tối thắng vô tỷ ở thế gian nên thị hiện đi bảy bước.

Đại Bồ Tát vì điều phục chúng sanh nên thị hiện đi bảy bước như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát do mười sự mà hiện ở thân đồng tử:

Vì hiện thông đạt tất cả văn tự, toán số, đồ thơ, ấn tử, những nghề nghiệp thế gian, mà thị hiện ở thân đồng tử.

Vì hiện thông đạt tất cả những nghề nghiệp vũ thuật binh trận thế gian, mà thị hiện ở thân đồng tử.

Vì hiện thông đạt tất cả những văn bút, đàm luận, cờ nhạc thế gian, mà thị hiện ở thân đồng tử.

Vì hiện xa lìa những lỗi lầm của ba nghiệp thân ngữ ý, mà thị hiện ở thân đồng tử.

Vì hiện môn nhập định trụ Niết Bàn khắp cùng mười phương vô lượng thế giới, mà thị hiện ở thân đồng tử.

Vì hiện sức mạnh siêu quá tất cả Thiên, Long, Bát Boá, Đé Thích, Phạm Vương, Hộ Thế, Nhơn, Phi Nhơn v.v... mà thị hiện ở thân đồng tử.

Vì hiện sắc tướng oai quang của Bồ Tát siêu quá tất cả Đé Thích, Phạm Vương, Hộ Thế, mà thị hiện ở thân đồng tử.

Vì làm cho những chúng sanh tham đắm nơi dục lạc mên thích pháp lạ, mà thị hiện ở thân đồng tử.

Vì tôn trọng chánh pháp siêng cúng dường Phật cùng khắp tất cả thế giới mười phương, mà hiện ở thân đồng tử.

Vì hiện được Đức Phật gia bị, được pháp quang minh mà thị hiện ở thân đồng tử.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát thị hiện ở thân đồng tử rồi, do mười sự mà thị hiện ở Vương cung:

Vì làm cho những chúng sanh đồng tu hành từ đời trước được thiện căn thành thực mà thị hiện ở Vương cung. Vì hiển thị sức thiện căn của Bồ Tát, mà thị hiện ở Vương cung.

Vì những người, trời tham đắm nơi đồ vui thích, nên hiển hiện đồ vui thích đại oai đức của Bồ Tát, mà thị hiện ở Vương cung.

Vì thuận tâm chúng sanh đời ngũ trước mà thị hiện ở Vương cung.

Vì hiện sức đại oai đức của Bồ Tát có thể ở thâm cung nhập tam muội, mà thị hiện ở Vương cung.

Vì làm cho chúng sanh đồng nguyện ở đời trước thỏa mãn ý niệm, mà thị hiện ở Vương cung.

Vì muốn dùng kỹ nhạc phát ra tiếng diệu pháp cúng dường tất cả chư Phật Như Lai, mà thị hiện ở Vương cung.

Vì muốn ở tại trong cung trụ tam muội vi diệu, ban đầu từ thành Phật nhẫn đến Niết Bàn đều hiển bày mà thị hiện ở Vương cung.

Vì tùy thuận thủ hộ Phật pháp mà thị hiện ở Vương Cung.

Tối hậu thân Bồ Tát thị hiện ở Vương Cung như vậy rồi, sau đó mới xuất gia.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát do mười sự mà thị hiện xuất gia:

Vì nhàm ở tại gia, mà thị hiện xuất gia.

Vì chúng sanh tham đắm tại gia, mà thị hiện xuất gia.

Vì tùy thuận tin mên đạo Thánh Nhơn, mà thị hiện xuất gia.

Vì tuyên dương tán thán công đức xuất gia, mà thị hiện xuất gia.

Vì hiển bày lia hản kiến chấp nhị biên, mà thị hiện xuất gia.

Vì làm cho chúng sanh lia đục lặc và ngã lặc, mà thị hiện xuất gia.

Vì trước hiện tướng xuất tam giới, mà thị hiện xuất gia.

Vì hiện tự tại chẳng hệ thuộc người khác, mà thị hiện xuất gia.

Vì hiển bày sẽ được Thập lực vô úy của Đức Như Lai, mà thị hiện xuất gia.

Vì tối hậu thân Bồ Tát pháp phải như vậy, mà thị hiện xuất gia.

Đại Bồ Tát dùng pháp xuất gia này mà điều phục chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát vì mười sự mà thị hiện khổ hạnh:

Vì thành tựu những chúng sanh có trình độ hiểu biết kém ít, mà thị hiện khổ hạnh.

Vì trừ tà kiến của chúng sanh, mà thị hiện khổ hạnh.

Vì những chúng sanh chẳng tin nghiệp báo làm cho họ thấy nghiệp báo, mà thị hiện khổ hạnh.

Vì tùy thuận pháp phải có của thế giới tạp nhiễm, mà thị hiện khổ hạnh.

Vì hiện có thể nhẫn chịu khổ nhọc để siêng tu đạo pháp; mà thị hiện khổ hạnh.

Vì làm cho chúng sanh thích cầu pháp, mà thị hiện khổ hạnh.

Vì những chúng sanh say đắm đục lặc ngã lặc, mà thị hiện khổ hạnh.

Vì hiển bày Bồ Tát khởi hạnh thù thắng, nhẫn đến đời tối hậu còn chẳng bỏ siêng năng tinh tấn mà thị hiện khổ hạnh.

Vì làm cho chúng sanh thích pháp tịch tịnh tăng trưởng thiện căn, mà thị hiện khổ hạnh.

Vì chư Thiên và thế nhơn căn tánh chưa thành thực chờ thời gian để được thành thực, mà thị hiện khổ hạnh.

Đại Bồ Tát dùng phương tiện khổ hạnh này để điều phục chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đi đến Bồ đề đạo tràng có mười sự:

Lúc đến đạo tràng, chiếu sáng tất cả thế giới mười phương.

Lúc đến đạo tràng, chấn động tất cả thế giới mười phương.

Lúc đến đạo tràng, hiện thân khắp tất cả thế giới mười phương.

Lúc đến đạo tràng, giác ngộ tất cả Bồ Tát và tất cả chúng sanh đồng hành ở đời trước.

Lúc đến đạo tràng, thị hiện tất cả sự trang nghiêm nơi đạo tràng.

Lúc đến đạo tràng, tùy tâm sở thích của các chúng sanh mà vì họ hiện những oai nghi nơi thân và tất cả sự trang nghiêm nơi cây Bồ đề.

Lúc đến đạo tràng, thị hiện thấy tất cả Như Lai mười phương.

Lúc đến đạo tràng, cất chân hạ chân thường nhập tam muội, niệm niệm thành Phật không có vượt cách.

Lúc đến đạo tràng, tất cả Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, Đế Thích, Phạm Vương, Hộ Thế Tứ Thiên Vương, đều sắm dung những đồ cúng dường thượng diệu lên đại Bồ Tát mà chẳng biết nhau.

Lúc đến đạo tràng, dùng trí vô ngại quán sát khắp tất cả chư Phật Như Lai, nơi tất cả thế giới tu hạnh Bồ Tát mà thành Đẳng Chánh Giác.

Đại Bồ Tát dùng mười sự đến đạo tràng này để giáo hóa chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát ngồi đạo tràng có mười sự:

Lúc ngồi đạo tràng, chấn động tất cả thế giới mười phương.

Lúc ngồi đạo tràng, bình đẳng chiếu sáng tất cả thế giới mười phương.

Lúc ngồi đạo tràng, trừ diệt tất cả khổ các ác đạo.

Lúc ngồi đạo tràng, làm cho tất cả thế giới kim cang hiệp thành.

Lúc ngồi đạo tràng, hiện khắp tất cả tòa sư tử của chư Phật Như Lai.

Lúc ngồi đạo tràng, tâm vô phân biệt như hư không.

Lúc ngồi đạo tràng, tùy theo sở nghi mà hiện oai nghi nơi thân.

Lúc ngồi đạo tràng, tùy thuận an trụ Kim cang tam muội.

Lúc ngồi đạo tràng, thọ diệu xứ thanh tịnh của tất cả Như Lai thân lực gia trì.

Lúc ngồi đạo tràng, sức thiện căn của mình có thể gia bị tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười sự kỳ đặc vị tăng hữu.

Những gì là mười?

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, tất cả Đức Như Lai trong mười phương thế giới đều hiện ra trước đồng giơ tay khen ngợi rằng: Lành thay! Lành thay! Đáng vô thượng Đạo Sư. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ nhất.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, tất cả Đức Như Lai thấy đều hộ niệm ban cho oai lực. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ hai.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, chúng Bồ Tát đồng hành đời trước đều đến vây quanh cung kính cúng dường những vật trang nghiêm. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ ba.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, những loài vô tình như cỏ cây rừng lùm trong tất cả thế giới đều cong thân thấp bóng nghiêng hướng về phía đạo tràng. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ tư.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, nhập tam muội tên quán sát pháp giới. Sức tam muội này có thể làm cho Bồ Tát tất cả công hạnh đều được viên mãn. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ năm.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, được đà la ni tên là tối thượng ly cấu diệu quang hải tạng, có thể lãnh thọ đại vân pháp vũ của tất cả chư Phật Như Lai. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ sáu.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, dùng sức oai đức hiện đồ cúng thượng diệu đến khắp tất cả thế giới cúng dường chư Phật. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ bảy.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, an trụ trí tối thắng, đều hiện biết rõ những căn ý hành của tất cả chúng sanh. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ tám.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, nhập tam muội tên là Thiện giác. Sức tam muội này có thể làm cho thân Bồ Tát đầy khắp tất cả thế giới trong thập phương tam thế. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ chín.

Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng, được ly cấu quang minh vô ngại đại trí làm cho thân nghiệp của mình vào khắp tam thế. Đây là sự kỳ đặc vị tăng hữu thứ mười.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc ngồi đạo tràng vì quán sát mười nghĩa mà thị hiện hàng ma:

Vì chúng sanh đời ngũ trước thích chiến đấu, muốn hiển bày sức oai đức của Bồ Tát, mà thị hiện hàng ma.

Vì trong hàng chư Thiên thế nhơn có những kẻ hoài nghi, muốn dứt trừ lòng nghi ngờ cho họ, mà thị hiện hàng ma.

Vì giáo hóa điều phục các ma quân, mà thị hiện hàng ma.

Vì muốn cho hàng chư Thiên, thế nhơn, những kẻ thích quân trận đều nhóm đến xem, để tâm họ được điều phục, nên thị hiện hàng ma.

Vì hiển bày oai lực của Bồ Tát trong đời không ai địch nổi, nên thị hiện hàng ma.

Vì muốn phát khởi sức dũng mãnh của tất cả chúng sanh, nên thị hiện hàng ma.

Vì thương xót chúng sanh đời mạt thế, nên thị hiện hàng ma.

Vì muốn hiển bày nhãn đến chôn đạo tràng mà còn quân ma tới quấy nhiễu, từ đây về sau mở siêu cảnh giới ma, nên thị hiện hàng ma.

Vì hiển bày nghiệp dụng của phiền não kém yếu, đại từ thiện căn thế lực mạnh mẽ, nên thị hiện hàng ma.

Vì muốn tùy thuận pháp hành của thế giới trước ác, nên thị hiện hàng ma.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười điều thành Như Lai lực:

Vì siêu quá tất cả những ma phiền não nghiệp, nên thành Như Lai lực.

Vì đầy đủ tất cả Bồ Tát hạnh, vì du hý tất cả Bồ Tát tam muội môn, nên thành Như Lai lực.

Vì đầy đủ tất cả Bồ Tát quảng đại thiên định, nên thành Như Lai lực.

Vì viên mãn tất cả pháp trợ đạo bạch tịnh, nên thành Như Lai lực.

Vì được tất cả pháp trí huệ quang minh khéo tư duy phân biệt, nên thành Như Lai lực.

Vì thân cùng khắp tất cả thế giới, nên thành Như Lai lực.

Vì ngôn âm phát ra đều đồng với tâm của tất cả chúng sanh, nên thành Như Lai lực.

Vì có thể dùng thân lực gia trì tất cả, nên thành Như Lai lực.

Vì ba nghiệp thân, ngữ, ý đồng với tất cả tam thể chư Phật, trong một niệm biết rõ những pháp trong tam thể, nên thành Như Lai lực.

Vì được thiện giác trí tam muội đủ Như Lai thập lực: những là thị xứ, phi xứ, trí lực nhấn đến lậu tận trí lực, nên thành Như Lai lực.

Nếu chư Bồ Tát đủ mười Như Lai lực này thời gọi là Như Lai Chánh Đẳng Giác.

Chư Phật tử ! Đức Như Lai Chánh Đẳng Giác chuyên đại pháp luân có mười sự:

Một là thanh tịnh đầy đủ bốn trí vô úy.

Hai là xuất sanh bốn biện tài tùy thuận âm thanh.

Ba là khéo có thể khai xiển tướng của bốn chơn đế.

Bốn là tùy thuận chư Phật vô ngại giải thoát.

Năm là có thể làm cho chúng sanh phát tâm tin thanh tịnh.

Sáu là những lời nói ra đều không luống công, đều có thể nhổ trừ tên độc đau khổ cho tất cả chúng sanh.

Bảy là đại bi nguyện lực gia trì.

Tám là khi phát âm thanh đều khắp cùng tất cả thế giới mười phương.

Chín là trong số kiếp chẳng ngớt thuyết pháp.

Mười là tùy thuyết pháp nào cũng đều có thể phát khởi những pháp căn, lực, giác, đạo, thiên định giải thoát tam muội.

Chư Phật Như Lai lúc chuyển đại pháp luân có vô lượng sự như vậy.

Chư Phật tử ! Đức Như Lai Chánh Đẳng Giác lúc chuyển đại pháp luân, do mười sự nên ở trong tâm chúng sanh gieo pháp bạch tịnh không hề luống công:

Vì quá khứ nguyện lực.

Vì đại bi nhiếp trì.

Vì chẳng bỏ chúng sanh.

Vì trí huệ tự tại tùy sở thích của họ mà thuyết pháp cho họ.

Vì tất đúng thời tiết chưa từng lỗi thời.

Vì tùy theo sở thích sở nghi không vọng thuyết.

Vì trí biết tam thế khéo biết rõ tất cả.

Vì thân Phật tối thắng không ai sánh kịp.

Vì ngôn từ tự tại không ai có thể lường được.

Vì trí tuệ tự tại tùy chỗ phát ngôn thấy đều được khai ngộ.

Chư Phật tử ! Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác đã thật hành Phật sự xong, vì quán sát mười nghĩa nên thị hiện nhập Niết Bàn:

Vì chỉ bày tất cả hành pháp thiết là vô thường.

Vì chỉ bày tất cả pháp hữu vi chẳng phải là pháp an ổn.

Vì chỉ bày đại Niết Bàn là chỗ an ổn không tất cả sự bố úy.

Vì hàng Thiên, Nhơn tham đắm sắc thân, nên vì họ mà thị hiện sắc thân là pháp vô thường, khiến họ phát nguyện trụ pháp thân thanh tịnh.

Vì chỉ bày sức vô thường chẳng thể chuyển được.

Vì chỉ bày tất cả pháp hữu vi chẳng tự tại chẳng trụ theo tâm.

Vì chỉ bày tất cả ba cõi đều như huyễn hóa chẳng bền chắc.

Vì chỉ bày tánh Niết Bàn rốt ráo bền chắc chẳng thể hư hoại.

Vì chỉ bày tất cả pháp vô sanh vô khởi mà có tướng tụ họp và tán hoại.

Chư Phật tử ! Như Lai Thế Tôn thật hành Phật sự rồi, bốn nguyện đã mãn, chuyển pháp luân đã xong người đáng được hoá độ đều đã hóa độ xong, có chư Bồ Tát đáng thọ tôn hiệu sự thọ ký đã thành, theo

pháp phải như vậy nhập nơi bất biến đại Niết Bàn.

Đây là Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác vì quán sát mười nghĩa nên thị hiện nhập Niết Bàn.

Chư Phật tử ! Pháp môn này gọi là hạnh quảng đại thanh tịnh của Bồ Tát. Vô lượng chư Phật đồng tuyên thuyết như vậy. Có thể làm cho người trí tỏ thấu vô lượng nghĩa, đều rất hoan hỷ. Làm cho tất cả Bồ Tát đại nguyện đại hạnh đều được tiếp nối.

Chư Phật tử ! Nếu có chúng sanh được nghe pháp này, nghe xong tin hiểu, hiểu rồi tu hành. Người này quyết định mau được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Tại sao vậy ? Vì người này đúng như lời mà tu hành.

Chư Phật tử ! Nếu Bồ Tát chẳng thật hành đúng như lời, phải biết người này lia hẳn Phật Bồ đề. Do có đây nên Bồ Tát phải thật hành đúng như lời.

Chư Phật tử ! Chỗ sở hành công đức nghĩa hoa quyết định của tất cả Bồ Tát đây vào khắp tất cả pháp, sanh khắp tất cả trí, siêu thế gian, lia Nhị thừa, chẳng đồng chung với tất cả chúng sanh, đều có thể soi rõ tất cả pháp môn, thêm lớn thiện căn xuất thế của chúng sanh, là pháp môn phẩm lia thế gian, phải tôn trọng, phải tin thọ, phải phụng trì, phải tư duy, phải mong mến, phải tu hành. Nếu được như vậy, nên biết người này mau được quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lúc Phổ Hiền Bồ Tát nói phẩm này, vì Phật thân lực, và vì pháp tất nhiên của pháp môn này nên vô lượng vô biên vô số thế giới đều đại chấn động đại quang chiếu khắp mười phương.

Bấy giờ thập phương chư Phật đều hiện ra trước Phổ Hiền Bồ Tát mà đồng thanh khen rằng:

Lành thay! Lành thay! Phật tử bèn có thể diễn thuyết pháp môn phẩm xuất thế gian vào khắp tất cả Phật pháp, nghĩa hoa quyết định, hành xứ công đức của tất cả đại Bồ Tát này.

Phật tử đã khéo học pháp này, khéo nói pháp này.

Phật tử dùng oai lực hộ trì pháp này.

Chư Phật chúng ta thấy đều tùy hỷ.

Như chư Phật chúng ta tùy hỷ cho Phật tử, tất cả chư Phật cũng đều tùy hỷ như vậy.

Phật tử! Chư Phật chúng ta đều cùng đồng tâm hộ trì kinh này, làm cho hiện tại vị lai các chúng Bồ Tát, những người chưa từng nghe đều sẽ được nghe.

Bấy giờ Phổ Hiền đại Bồ Tát thừa thân lực của Phật, quán sát tất cả đại chúng mười phương, khắp đến pháp giới, rồi nói kệ rằng:

*Trong vô lượng kiếp tu khổ hạnh
 Từ vô lượng Phật chánh pháp sanh.
 Khiến vô lượng chúng trụ Bồ đề
 Hạnh vô đẳng kia nghe tôi nói.
 Cùng vô lượng Phật mà xả chấp
 Rộng độ quần sanh chẳng nghĩ tương
 Cầu Phật công đức tâm vô y*

Hạnh thắng diệu kia nay tôi nói.
 Là ma ba cõi nghiệp tna
 Đủ thánh công đức hạnh tối thắng
 Diệt những mê lầm lòng tịch tịnh
 Nay tôi nói đạo của kia làm.
 Là hằng thế gian những huyền đối
 Những thứ biến hoá dạy chúng sanh
 Tâm sanh trụ diệt các sự
 Nói sở năng kia cho chúng mừng.
 Thấy các chúng sanh: sanh, già, chết
 Phiền não lo khổ luôn bức ngặt
 Muốn họ giải thoát dạy phát tâm
 Hạnh công đức kia phải thính thọ.
 Trí giới, nhân, tấn, thiên, trí huệ.
 Phương tiện, từ, bi, hỷ, xả thấy
 Trăm ngàn muôn kiếp thường tu hành
 Các Ngài nên nghe công đức đó.
 Ngàn muôn ức kiếp câu Bồ đề
 Bao nhiêu thân mạng đều không tiếc
 Nguyên lợi quần sanh chẳng vì mình
 Hạnh từ mãn kia nay tôi nói.
 Vô lượng ức kiếp nói công đức
 Như biển một giọt còn chưa ít
 Công đức vô tỉ chẳng thể dụ
 Do Phật oai thần nay lược nói.
 Tâm kia chẳng cao hạ
 Câu đạo không nhàm moi
 Khiến khắp các chúng sanh
 Ở lành thêm pháp sạch.
 Trí huệ lợi ích khắp
 Như cây, như sông suối
 Cũng như nơi đại địa
 Chỗ sở y tất cả.
 Bồ Tát như liên hoa
 Gốc lành, cọng an ổn,
 Trí huệ à hương nhũy
 Giới phẩm là sạch thơm.
 Phật phóng pháp quang minh
 Chợ hoa được xoe nở
 Chẳng dính nước hữu vi
 Ai thấy cũng hoan hỷ.
 Bồ Tát cây diệu pháp
 Sanh trên đất trực tâm
 Giống: tin, gốc: từ bi
 Trí huệ dùng làm thân,
 Phương tiện làm cành nhánh
 Ngũ độ làm tàn rậm
 Lá định, bông thân thông
 Nhứt Thiết trí làm trái,
 Cây to: tối thượng lực
 Che mát trùm tam giới.
 Bồ Tát: sư tử vương
 Pháp bạch tịnh làm thân
 Tứ đế dùng làm thân
 Chánh niệm dùng làm cổ
 Mắt: từ đâu : trí huệ.
 Đánh vắn lựa giải thoát

Trong hang: thặng nghĩa không
 Rộng: pháp, bố chúng ma.
 Bồ Tát là thượng chủ
 Thấy khắp các quần sanh
 Ở đồng hoang sanh tử
 Xứ hiểm ác phiền não
 Bị giặc ma bắt cầm
 Mê mù mất chánh đạo,
 Chỉ cho đường chánh trực
 Khiến vào vô úy thành.
 Bồ Tát thấy chúng sanh
 Bệnh phiền não ba độc
 Chịu các thứ khổ não.
 Lâu dài bị đốt nấu,
 Vì họ, phát đại bi
 Rộng nói môn đối trị
 Có tám mươi bốn ngàn
 Diệt trừ những khổ hoạn.
 Bồ Tát làm Pháp Vương
 Chánh đạo dạy chúng sanh
 Bảo xa ác, tu thiện
 Chuyên cầu Phật công đức,
 Ở chỗ chư Như Lai
 Quán đánh thọ Phật ký
 Rộng ban những Thánh tài
 Bồ đề phân: trân bửu
 Bồ Tát chuyển pháp luân
 Như chư Phật đã chuyển
 Giới: trực, định: gong xe
 Trí: trang nghiêm, gươm: huệ
 Đã phá giặc phiền não
 Cũng dẹp những ma oán,
 Tất cả các ngoại đạo.
 Vừa thấy liền ta rồi.
 Bồ Tát biến trí huệ
 Sâu rộng không ngần mé
 Vị chánh pháp đầy tràn
 Báu giác phân sung mãn,
 Đại tâm không bờ mé
 Nhứt Thiết trí: nước triều
 Chúng sanh chẳng thể lường
 Nói đó không hết được.
 Bồ Tát núi Tu Di
 Vượt hơn cả thế gian
 Đánh thân thông tam muội
 Đại tâm an bất động.
 Nếu có ai gân gùi
 Đông một màu trí huệ
 Hợn hãn các cánh giới
 Tất cả đều xem thấy.
 Bồ Tát như kim cang
 Chí cầu Nhứt Thiết trí
 Tín tâm cùng khổ hạnh
 Kiên cố chẳng động được.
 Tâm Ngài không e sợ
 Lợi ích mọi quần sanh
 Chúng ma và phiền não

Tất cả đều trừ diệt.
 Bồ Tát đại từ bi
 Ví như mây đầy kín
 Tam minh phát điển quang
 Thần túc chấn lôi âm,
 Khắp dùng tứ biện tài
 Mưa nước bát công đức
 Ướt nhuận tất cả chỗ
 Khiến hết nóng phiền não.
 Bồ Tát: thành chánh pháp
 Bát nhã dùng làm vách
 Tàm quý làm hào sâu
 Trí huệ làm khí giới
 Mở rộng cửa giải thoát
 Chánh niệm hằng phòng thủ
 Tứ đế: đường bằng thẳng
 Lục thông: nhóm quân đội,
 Lại sừng tràng đại pháp
 Bao quanh khắp dưới thành
 Những ma quân ba cõi
 Tất cả không vào được.
 Bồ Tát: Kim Diệu Vương
 Như ý L làm chân cứng
 Phương tiện : cánh mạnh khỏe
 Từ bi: cặp mắt sáng
 Đâu cây: Nhứt Thiết trí
 Xem biển cả : tam giới
 Chụp bắt rồng: nhưn, thiên
 Đế trên bờ tịch diệt.
 Bồ Tát: chánh pháp nhứt
 Xuất hiện ở thế gian
 Giới phẩm: vàng nhứt tròn
 Thần túc: xoay đi mau
 Chiều sáng: trí huệ quang
 Lớn cây thuốc: căn, lực
 Diệt trừ tối phiền não
 Tiêu cạn biên ái dục.
 Bồ Tát: trí quang nguyệt
 Pháp giới làm vàng trắng
 Đi nơi tất cánh không
 Thế gian đều xem thấy.
 Trong tam giới thức tâm
 Tùy thời có tăng giảm
 Trong tinh tú Nhị thừa
 Tất cả không sánh kịp.
 Bồ Tát: Đại pháp vương
 Công đức trang nghiêm thân
 Tướng hảo đều đầy đủ
 Người, Trời đều chiêm ngưỡng
 Phương tiện : mắt thanh tịnh
 Trí huệ: chày kim cang
 Nơi pháp được tự tại
 Đem đạo dạy quân sanh.
 Bồ Tát: Đại Phạm Vương
 Tự tại siêu ba cõi
 Nghiệp hoặc thấy đều dứt
 Từ, xả đều đủ cả,

Xư xử thị hiện thân
 Khai ngộ dùng pháp âm
 Ở trong ba cõi kia
 Nhỏ những gốc tà kiến.
 Bồ Tát: Tự Tại Thiên
 Siêu quá cõi sinh tử
 Cảnh giới thường thanh tịnh
 Trí huệ không thôi chuyển,
 Tuyệt những đạo hạ thừa
 Thọ những pháp quán đánh
 Đủ công đức trí huệ
 Tiếng tăm ai cũng nghe.
 Bồ Tát: trí huệ tâm
 Thanh tịnh như hư không
 Không tánh, không sở y
 Tất cả bất khả đắc,
 Có sức đại tự tại
 Hay nên việc thế gian
 Tự đủ hạnh thanh tịnh
 Khiến chúng sanh cũng vậy.
 Bồ Tát: đất phương tiện
 Lợi ích các quân sanh,
 Bồ Tát: nước từ bi
 Rửa sạch những phiền não
 Bồ Tát: lửa trí huệ
 Đốt những củi hoặc tập.
 Bồ Tát: gió không dừng
 Du hành ba cõi trống.
 Bồ Tát: những trân bửu
 Hay giúp nạn nghèo cùng.
 Bồ Tát: như kim cang
 Hay dẹp điên đảo kiên.
 Bồ Tát: như anh lạc
 Trang nghiêm thân ba cõi.
 Bồ Tát: như ma ni
 Tăng trưởng tất cả hạnh
 Bồ Tát: đức như hoa
 Thường phát Bồ đề phần.
 Bồ Tát: nguyện như tràng.
 Hằng trùm đầu chúng sanh.
 Bồ Tát: tịnh giới hương
 Bền giữ không hủy phạm.
 Bồ Tát: trí hương thoa
 Huân khắp cả ba cõi.
 Bồ Tát: lực như trượng
 Hay ngăn bụi phiền não.
 Bồ Tát: trí như trăng
 Hay dẹp giặc ngã mạn.
 Diệu hạnh làm gấm thêu
 Trang nghiêm nơi trí huệ.
 Tâm quý là y phục
 Trùm khắp các quân sanh.
 Bồ Tát: xe vô ngại
 Ngồi đó ra ba cõi.
 Bồ Tát: tượng đại lực
 Tâm tánh khéo điều phục.
 Bồ Tát: ngựa thần túc

Bay chạy vượt các cõi.
 Bồ Tát: tông thuyết pháp
 Mưa khắp tâm chúng sanh.
 Bồ Tát: hoa ưu đàm
 Thế gian khó gặp gỡ
 Bồ Tát: tướng khỏe mạnh
 Chúng ma đều hàng phục,
 Bồ Tát: chuyên pháp luân
 Như chư Phật đã chuyển.
 Bồ Tát: đèn phá tối
 Chúng sanh thấy chánh đạo.
 Bồ Tát: sông công đức
 Hằng thuận dòng chánh đạo.
 Bồ Tát: cầu tinh tấn
 Rộng độ các quần sanh.
 Đại trí cùng hoằng thệ
 Đồng làm thuyền bền chắc
 Tiếp dẫn các chúng sanh
 Đặt ở bờ Bồ đề.
 Bồ Tát: vườn du hý
 Chơn thiết vui chúng sanh.
 Bồ Tát: giải thoát hoa
 Trang nghiêm cung điện trí.
 Bồ Tát: như diệu dược
 Diệt trừ bệnh phiền não.
 Bồ Tát: như núi Tuyết
 Xuất sanh thuốc trí huệ.
 Bồ Tát: đồng với Phật
 Giác ngộ các quần sanh,
 Tâm Phật đâu có khác
 Chanh giác giác thế gian.
 Như chỗ đến của Phật
 Bồ Tát: đến như vậy.
 Cũng như nhưt Thiết trí
 Dùng trí nhập phổ môn.
 Bồ Tát: khéo khai đạo
 Tất cả các quần sanh.
 Bồ Tát: tự nhiên giác
 Cảnh giới nhưt Thiết trí.
 Bồ Tát: vô lượng lực
 Thế gian chẳng hoại được.
 Bồ Tát: trí vô úy
 Biết chúng sanh và pháp
 Tất cả các thế gian
 Sắc tướng đều sai khác.
 Âm thanh và danh tự
 Đều hay phân biệt biết.
 Dầu rời nơi danh sắc
 Mà hiện các thứ tướng
 Tất cả các chúng sanh
 Chẳng lường được đạo đó.
 Những công đức như vậy
 Bồ Tát đều thành tựu.
 Biết tánh đều vô tánh
 Hữu vô, không chấp trước.
 Nhưt Thiết trí như vậy
 Vô tận vô sở y

Nay tôi sẽ diễn thuyết
 Khiến chúng sanh hoan hỷ.
 Dầu biết các pháp tướng
 Như huyễn đều không tịch
 Mà dùng tâm bi nguyện
 Và Phật oai thần lực
 Hiện thân thông biến hóa
 Vô biên vô lượng sự.
 Những công đức như vậy
 Các Ngài phải nghe thọ.
 Một thân hay thị hiện
 Vô lượng thân sai biệt,
 Không tâm không cảnh giới
 Khắp ứng tất cả chúng.
 Trong một âm diễn đủ
 Tất cả các ngôn âm
 Ngôn ngữ của chúng sanh
 Tùy loại đều nói được.
 Lìa hẳn thân phiền não
 Mà hiện thân tự tại
 Biết pháp bất khả thuyết
 Mà diễn thuyết các pháp.
 Tâm Ngài thường tịch diệt
 Thanh tịnh như hư không
 Trang nghiêm khắp các cõi
 Thị hiện tất cả chúng,
 Nơi thân không chấp trước
 Mà hay thị hiện thân,
 Trong tất cả thế gian
 Tùy nghi mà thọ sanh,
 Dầu sanh tất cả xứ
 Cũng chẳng trụ thọ sanh.
 Biết thân như hư không
 Nhiều loại tùy tâm hiện,
 Bỏ Tát thân vô biên
 Hiện khắp tất cả xứ,
 Thường cung kính cúng dường
 Tối thắng Lương Túc Tôn.
 Hương hoa những kỹ nhạc
 Tràng phan và Bảo cái
 Hằng dùng tâm thâm tịnh
 Cúng dường lên chư Phật.
 Chẳng rời một Phật hội
 Ở khắp chỗ chư Phật,
 Tại trong đại chúng kia
 Ván nạn nghe thọ pháp,
 Nghe pháp nhập tam muội
 Mỗi mỗi vô lượng môn,
 Khởi định cũng như vậy
 Thị hiện không cùng tận.
 Trí huệ xáo phương tiện
 Rõ thế đều như huyễn
 Mà hay hiện thế gian
 Vô biên nhiều loại sắc
 Cùng hiện tâm và lời
 Vào trong lưới các tướng
 Mà hằng không chấp trước.

Hoặc hiện sơ phát tâm
 Lợi ích nơi thế gian,
 Hoặc hiện lâu tu hạnh
 Rộng lớn vô biên tế,
 Thí, giới, nhẫn, tinh tấn
 Thiên định và trí huệ
 Tứ phạm, tứ nhiếp thấy
 Tất cả pháp tối thắng.
 Hoặc hiện hạnh thành mãn
 Đắc nhẫn vô phân biệt,
 Hoặc hiện còn một đời
 Chư Phật quán đánh cho,
 Hoặc hiện tướng Thanh Văn
 Hoặc lại hiện Duyên Giác
 Xứ xứ nhập Niết Bàn
 Chẳng bỏ hạnh Bồ đề.
 Hoặc hiện làm Đế Thích
 Hoặc hiện làm Phạm Vương
 Hoặc Thiên nữ vây quanh
 Hoặc lại ngồi yên ặng.
 Hoặc hiện làm Tỳ Kheo
 Tịch tịnh điều tâm mình.
 Hoặc hiện Tự Tại Vương
 Thống lý pháp thế gian,
 Hoặc hiện gái xảo thuật,
 Hoặc hiện tu hạnh lành,
 Hoặc hiện thọ ngũ dục,
 Hoặc hiện nhập thiên định,
 Hoặc hiện sơ thi sanh
 Hoặc trẻ, hoặc già chết,
 Nếu ai muốn nghĩa bàn
 Tâm nghi phát cuồng loạn.
 Hoặc hiện ở Thiên cung
 Hoặc hiện mới giáng thân
 Hoặc nhập hoặc trụ thai
 Thành Phật chuyển pháp luân,
 Hoặc sanh hoặc Niết Bàn
 Hoặc hiện nhập học đường
 Hoặc tại trong thế nữ
 Hoặc ly tục tu thiên,
 Hoặc ngồi cây Bồ đề
 Tự nhiên thành Chánh giác,
 Hoặc hiện chuyển Pháp luân
 Hoặc hiện mới câu đạo,
 Hoặc hiện làm thân Phật
 Ngồi yên vô lượng cõi,
 Hoặc tu đạo bất thời
 Tích tập hạnh Bồ đề,
 Thâm nhập vô số kiếp
 Thấy đều đến bờ ngạn.
 Vô lượng kiếp một niệm
 Một niệm vô lượng kiếp,
 Tất cả kiếp phi kiếp
 Vì thế, thị hiện kiếp,
 Không lai, không tích tập.
 Thành tựu những kiếp sự
 Ở trong một vi trần

Thấy khắp tất cả Phật.
 Thập phương tất cả xứ
 Không xứ nào chẳng có
 Quốc độ, pháp chúng sanh
 Thứ đệ thấy đều thấy.
 Trái vô lượng kiếp số
 Rốt ráo bất khả tận.
 Bồ Tát biết chúng sanh
 Rộng lớn không có biên,
 Một thân chúng sanh kia
 Vô lượng như duyên sanh.
 Như biết một vô lượng
 Tất cả đều cũng vậy.
 Theo mình đã thông đạt
 Dạy những người chưa học
 Đều biết căn chúng sanh
 Thượng trung hạ chẳng đồng,
 Cũng biết căn chuyển đời
 Nên độ, chẳng nên độ.
 Một căn tất cả căn
 Triển chuyển sức như duyên,
 Vi tế đều sai khác
 Thứ đệ không lầm loạn.
 Lại biết dục giải kia
 Tất cả tập phiền não
 Cũng biết khứ, lai, kim
 Bao nhiêu những tâm hạnh.
 Thấu rõ tất cả hạnh
 Không lai cũng không khứ,
 Đã biết hạnh kia rồi
 Vì nói pháp vô thượng.
 Hạnh tạp nhiễm thanh tịnh
 Tất cả đều biết rõ,
 Một niệm được Bồ đề
 Thành tựu Như Thiết trí.
 Trụ Phật bất tư nghi
 Rốt ráo tâm trí huệ
 Một niệm đều biết được
 Tất cả hạnh chúng sanh
 Bồ Tát trí thân thông
 Công lực đã tự tại,
 Có thể trong một niệm
 Qua đến vô biên cõi.
 Qua mau chóng như vậy
 Tột đến vô số kiếp
 Không xứ nào chẳng khắp
 Chẳng động phân đầu lông.
 Ví như nhà huyền thuật
 Hóa hiện những hình sắc.
 Tìm trong hình huyền đó
 Không sắc, không phi sắc.
 Bồ Tát cũng như vậy
 Dùng phương tiện trí huệ
 Mọi thứ đều thị hiện
 Đây khắp nơi thế gian.
 Ví như tịnh như nguyệt
 Gương sáng tại hư không

Bóng hiện ở trong nước
 Chẳng bị nước làm tạp.
 Bồ Tát tịnh pháp luân
 Phải biết cũng như vậy
 Hiện trong tâm thế gian
 Chẳng bị thế gian tạp.
 Như người ngủ nằm mộng.
 Tạo tác nhiều công việc
 Dầu trái ức ngàn năm
 Nhưng một đêm chưa hết.
 Bồ Tát trụ pháp tánh
 Thị hiện tất cả sự
 Vô lượng kiếp khả tận
 Một niệm trí vô tận.
 Ví như trong sơn cốc
 Và cùng trong cung điện
 Theo tiếng đều hưởng ứng
 Mà thiết vô phân biệt
 Bồ Tát trụ pháp tánh
 Hay dùng trí tự tại
 Rộng phát âm tùy loại
 Cũng vẫn vô phân biệt.
 Như có thấy dương diệm
 Tương đó cho là nước
 Nên biết cũng như vậy
 Bồ Tát khởi từ mãn
 Cứu cho họ xuất ly
 Quán sắc như bọt nước,
 Thọ như bóng trên nước,
 Tương như ánh nắng gắt,
 Những hành như cây chuối ,
 Tâm thức dường như huyễn,
 Thị hiện đủ mọi sự.
 Biết năm uẩn như vậy
 Trí giả không chấp trước,
 Các xứ đều không tịch
 Như cơ quan động chuyển,
 Các giới tánh lia hẳn
 Vọng hiện ở thế gian
 Bồ Tát trụ chơn thiết
 Tịch diệt đệ nhất nghĩa
 Rộng tuyên xướng các pháp
 Mà tâm không sở y.
 Không lai cũng không khứ
 Cũng lại không có trụ,
 Phiền não nghiệp khô nhơn,
 Ba thứ hằng lưu chuyển.
 Chẳng thiết cũng chẳng hư
 Như vậy vào trung đạo
 Thuyết pháp không chấp trước,
 Hay ở trong một niệm
 Khắp hiện tâm tam thế
 Dục, sắc, vô sắc giới
 Tất cả mọi sự vật,
 Tùy thuận ba luật nghi
 Diễn thuyết ba giải thoát
 Kiến lập đạo tam thừa

Thành tựu như thiết trí,
 Thấu rõ xứ phi xứ
 Các nghiệp và các căn
 Giới, giải, cũng thiên định
 Tất cả đạo chi xứ.
 Túc mạng niệm thiên nhân
 Diệt trừ tất cả hoặc
 Biết thập lực của Phật
 Mà chưa thành tựu được,
 Thấu rõ các pháp không
 Mà thường câu diệu pháp
 Chẳng cùng phiền não hiệp
 Mà cũng chẳng tận lậu.
 Rộng biết đạo xuất ly
 Mà dùng độ chúng sanh
 Nơi đây được vô úy
 Chẳng bỏ tu các hạnh.
 Không làm không trái đạo
 Cũng chẳng mất chánh niệm
 Tinh tấn, dục, tam muội
 Quán huệ không tổn giảm.
 Tam tụ đều thanh tịnh
 Tam thể đều không sáng
 Đạt từ mãn chúng sanh
 Tất cả không chướng ngại.
 Do nhập pháp môn này
 Được thành hạnh như vậy
 Nghĩa công đức trang nghiêm
 Tôi giải nói phần ít,
 Tốt ở vô số kiếp
 Nói kia hạnh vô tận,
 Nay tôi nói ít phần
 Như hạt bụi trên đất.
 Nuông ở Phật trí trụ
 Phát tướng là kỳ đặc
 Tu hành hạnh tối thắng
 Đây đủ đại bi
 Tinh cần tự an ổn
 Giáo hoá các hàm thức,
 An trụ trong tịnh giới
 Dù những hạnh thọ kỳ
 Hay nhập Phật công đức
 Hạnh chúng sanh và cõi
 Kiếp thế đều cũng biết
 Không có tượng môi nhàm,
 Sai biệt trí tổng trì
 Thông đạt nghĩa chơn thiết
 Tư duy nói vô tỷ
 Tịch tịnh đẳng chánh giác
 Phát tâm của Phó Hiền
 Sức từ bi hơn duyên
 Đến đạo ý thanh tịnh,
 Tu hành ba la mật
 Rốt ráo trí tuệ giác
 Sức chứng trí tự tại
 Thành Bồ đề vô thượng.
 Thành tựu trí bình đẳng

Diễn thuyết pháp tối thắng
 Hay trì đủ diệu biện
 Đến được bực pháp vương .
 Xa lìa nơi chấp trước
 Diễn thuyết tâm bình đẳng
 Xuất sanh ra trí huệ
 Biến hoá được Bồ đề .
 Trụ trì tất cả kiếp
 Trí giả rất hoan hỷ,
 Thâm nhập và y chỉ
 Không sợ không nghi hoặc
 Rõ thấu bất tư nghì
 Xảo mật khéo phân biệt
 Khéo vào các tam muội
 Thấy khắp cảnh giới trí.
 Rốt ráo những giải thoát
 Du hý thân thông, minh.
 Đều lìa hẳn triền phược
 Viên lâm tha bỏ đạo.
 Bạch pháp làm cung điện
 Chư hạnh đẳng ưa thích
 Hiện vô lượng trang nghiêm
 Tại thế tâm khéo quán sát
 Diệu biện hay khai diễn
 Thanh tịnh Bồ đề ẩn
 Trí quang chiếu tất cả .
 Sở trụ không gì sánh
 Tâm đó chẳng hạ liệt
 Lập chỉ như núi to
 Gieo đức đường biển thăm.
 Như bửu, an trụ pháp
 Mặc giáp, tâm thế nguyện
 Phát khởi những đại sự
 Rốt ráo không thể hoại.
 Được thọ ký Bồ đề
 An trụ tâm quảng đại
 Bí tạng vô cùng vô tận
 Giác ngộ tất cả pháp
 Thế trí đều tự tại
 Diệu dụng không chướng ngại
 Chúng sanh tất cả cõi
 Và cùng các loại pháp.
 Thân nguyện cùng cảnh giới
 Trí huệ thân thông thấy
 Thị hiện ở thế gian
 Vô lượng trăm ngàn ức.
 Du hý và cảnh giới
 Tự tại không chướng ngại
 Lực, vô úy, bất cộng,
 Tất cả nghiệp trang nghiêm,
 Những thân và thân nghiệp
 Nhữ và tu ngữ nghiệp
 Vì để được thủ hộ
 Thành xong mười sự việc ,
 Bồ Tát tâm sơ phát
 Và cùng tâm châu biến
 Các căn không tán động

Chúng được căn tối thắng
 Thâm tâm, tăng thắng tâm
 Xa lìa tâm phình đối
 Quyết định hiểu các pháp
 Vào khắp ở thế gian,
 Bỏ phiền não tập kia
 Lấy đạo tối diệu thắng này
 Khéo tu tối thắng này
 Khéo tu cho viên mãn
 Đến thành nhưt thiết trí.
 Tiến tu nhập chánh vị
 Quyết định chứng tịch diệt
 Xuất sanh Phật pháp đạo
 Thành tựu hiệu công đức.
 Đạo và vô lượng đạo
 Nhân đến đạo tràng nghiêm
 Thứ đệ khéo an trụ
 Thấy đều không chấp trước
 Tay, chân và phúc tạng
 Kim cang dùng làm tâm
 Mặc áo giáp từ bi
 Đầy đủ những khí giới.
 Đâu: trí, mắt: mình đạt
 Hạnh Bồ đề làm tai
 Giới thanh tịnh làm mũi
 Diệt ám không chướng ngại.
 Biện tài dùng làm lưỡi
 Thân đến khắp mọi nơi
 Trí tối thắng làm tâm
 Đi đứng tu công hạnh .
 Đạo tràng: toà sư tử
 Tịnh: nằm, chơn không: ở
 Chỗ đi và quán sát
 Vùng vẫy và gắm róng .
 Rời tham, hăng bỏ thí
 Bỏ mạn, gìn tịnh giới
 Chẳng sân, thương nhẫn nhục
 Chẳng lười, hăng tinh tấn.
 Thiên định được tự tại
 Trí huệ không sờn hành
 Từ tế, bi không mỏi
 Hỷ pháp, xả phiền não.
 Ở trong các cảnh giới
 Biết nghĩa cũng biết pháp
 Phước đức đều thành mãn
 Trí huệ như gươm bén,
 Chiều khắp thích đa văn
 Minh liễu xu hướng pháp
 Biết ma và ma đạo
 Thệ nguyện đều bỏ lìa.
 Thấy Phật cùng Phật nghiệp
 Phát tâm đều nhiếp lấy
 Rời mạn, tu trí huệ
 Chẳng bi ma nhiếp trì
 Mà được Phật nhiếp trì
 Cũng được pháp nhiếp trì.
 Hiện ở cung đầu suất

Và hiện ân thiên cung
 Thị hiện ở thai mẹ
 Cũng hiện vi tế thú
 Hiện sanh và vi tiểu
 Cũng hiện đi bảy bước,
 Hiện tu những kỹ thuật
 Cũng hiện ở thâm cung
 Xuất gia tu khổ hạnh
 Qua đến nơi đạo tràng
 Đoan tọa phóng quang minh
 Giác ngộ các quân sanh
 Hàng ma thành chánh giác
 Chuyển pháp luân vô thượng
 Thị hiện đều đã trọn
 Hiện nhập đại Niết Bàn
 Những hạnh Bồ Tát kia
 Vô lượng kiếp tu tập
 Quảng đại không ngần mé
 Nay tôi nói phần ít.
 Dầu khiến vô lượng chúng
 An trụ Phật công đức
 Chúng sanh và trong pháp
 Rốt ráo không chấp lấy,
 Đây đủ hạnh như vậy
 Du hý những thân thông
 Đầu lông để những cõi
 Trải qua ức ngàn kiếp,
 Tay cầm vô lượng cõi
 Qua khắp thân không mỏi
 Dem về để bốn xứ
 Chúng sanh chẳng hay biết .
 Bồ Tát dùng tất cả
 Trang nghiêm nhiều quốc độ
 Để ở một lỗ lông
 Chơn thiết đều cho thấy.
 Lại dùng một lỗ lông
 Nạp khắp tất cả biển
 Biển lớn không tăng giảm
 Chúng sanh chẳng nhiều hại.
 Vô lượng núi thiết vi
 Tay bóp nát thành bụi
 Một bụi nơi một cõi
 Hết số vi trần này.
 Dem những cõi trần đây
 Lại nghiền nát thành bụi
 Bụi này biết được số
 Khó lường trí Bồ Tát
 Ở trong một lỗ lông
 phóng vô lượng quang minh,
 sáng như nguyệt tinh tú
 Sáng ma ni , sáng lửa,
 Nhân đến sáng chư thiên
 Tất cả đều bị khuất.
 Diệt những khổ ác đạo
 Vì nói pháp vô thượng
 Tất cả các thế gian
 Nhiều thứ tiếng sai biệt,

Bồ Tát một âm thanh
 Hay diễn nói tất cả ,
 Quyết định phân biệt nói
 Tất cả những Phật pháp nói
 Tất cả những Phật pháp
 Khiến khắp các quần sanh
 Nghe đó rất hoan hỷ
 Quá khứ tất cả kiếp
 An trí nay, vị lai
 Vị lai hiện tại kiếp
 Xoay để kiếp quá khứ,
 Thị hiện vô lượng cõi
 Cháy tan và thành, trụ
 Tất cả các thế gian
 Đều tại một lỗ lông
 Khứ, lai cùng hiện tại
 Tất cả Phật mười phương
 Đều ở tại trong thân
 Phân minh mà hiển hiện
 Biết sân khá biến hoá
 Khéo ung tâm chúng sanh
 Thị hiện các loại thân
 Mà đều vô sở trước
 Hoặc hiện ở sáu loài
 Tất cả thân chúng sanh
 Thân thích, phạm hộ thể
 Thân chư thiên, thân người
 Thân thanh văn , duyên giác ,
 Thân Chư Phật Như Lai ,
 Hoãn hiện thân Bồ Tát
 Tu hành nhưt thiết trí
 Khéo nhập hạ, trung, thượng
 Lưới tướng của chúng sanh
 Thị hiện thành Bồ đề
 Nhân đến những cõi Phật
 Biết rõ những lưới tướng
 Nơi tướng được tự tại,
 Hiện tu hạnh Bồ Tát .
 Tất cả sự phương tiện
 Thị hiện như vậy thấy
 Những thân biến quang đại .
 Những cảnh giới như vậy
 Thế gian chẳng biết được
 Dầu hiện mà không hiện
 Rốt ráo càng tăng thượng .
 Tuỳ thuận tâm chúng sanh
 Khiến được đạo chơn thiết
 Thân, ngữ và cùng tâm
 Bình đẳng như hư không .
 Tịnh giới lăm hương thoa
 Các hạnh làm y phục
 Gắm pháp trùm búi tóc
 Ma ni: nhưt thiết trí,
 Công đức đều cùng khắp
 Quán đánh lên vương vị ,
 Ba la mật làm xe,
 Thân thông dùng làm tượng ,

Thần túc đứng như ngựa,
 Trí huệ làm minh châu,
 Diệu hạnh làm thể nữ,
 Tứ nhiếp: chủ tạng thân,
 Phương tiện làm chủ binh,
 Bồ Tát chuyển luân vương,
 Tam muội làm thành quách,
 Không tịch làm cung điện,
 Cung: niệm, tên: minh lợi,
 Giảng cao lọng thần lực,
 Lại dựng tràng trí huệ,
 Nhân lực chẳng lay động
 Thăng phá quân ma vương,
 Tổng trì làm đất bằng,
 Những hạnh làm nước sông,
 Tịnh trí làm suối chảy,
 Diệu huệ làm rừng cây,
 Chơn không: ao đứng sạch,
 Giác phần làm hoa sen,
 Thần lực tự trang nghiêm
 Tam muội thường đùa vui.
 Tư duy làm thể nữ,
 Cam lộ làm mỹ thực.
 Giải thoát vị: nước uống,
 Du hý nơi tam thừa,
 Những hạnh Bồ Tát này
 Vi diệu thêm tăng thượng
 Vô lượng kiếp tu hành
 Tâm ngài không nhàm đủ.
 Cúng dường tất cả Phật
 Nghiêm tịnh tất cả cõi
 Khiến khắp tất cả chúng
 An trụ như thiết trí,
 Tất cả cõi vi trần
 Đều biết được số đó,
 Tất cả hư không giới
 Hột cát đo lường được,
 Tất cả tâm chúng sanh
 Niệm niệm đếm biết được,
 Phật tử các công đức
 Nói đó không hết được.
 Muốn đủ công đức này
 Và những pháp thượng diệu,
 Muốn cho những chúng sanh
 Là khổ thường an lạc,
 Muốn cho thân, ngữ, ý
 Đều đồng như chư Phật,
 Phải phát kim cang nguyện.
 Học hạnh công đức này.

39. PHẨM NHẬP PHÁP GIỚI THỨ BA MƯƠI CHÍN

(Hán Bộ Từ Quyển 60 Đến Hết Quyển 80)

Bấy giờ Đức Thế Tôn ở nước Thất La Phiệt, trong trùng các Đại Trang Nghiêm, tại rừng Thệ Đa, vườn Cấp Cô Độc.

Câu hội với năm trăm đại Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát và Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát làm thượng thủ. Tên của các ngài là:

Quang Diệm Tràng Bồ Tát, Tu Di Tràng Bồ Tát, Bửu Tràng Bồ Tát, Vô Ngại Tràng Bồ Tát, Hoa Tràng Bồ Tát, Ly Cầu Tràng Bồ Tát, Nhứt Tràng Bồ Tát, Diệu Tràng Bồ Tát, Ly Trần Tràng Bồ Tát, Phổ Quang Tràng Bồ Tát, Địa Oai Lực Bồ Tát, Bửu Oai Lực Bồ Tát, Kim Cang Trí Oai Lực Bồ Tát, Ly Trần Cầu Oai Lực Bồ Tát, Chánh Pháp Nhứt Oai Lực Bồ Tát, Công Đức Sơn Oai Lực Bồ Tát, Trí Quang ảnh Oai Lực Bồ Tát, Phổ Kiết Tường Oai Lực Bồ Tát, Địa Tạng Bồ Tát, Hư Không Tạng Bồ Tát, Liên Hoa Tạng Bồ Tát, Tịnh Đức Tạng Bồ Tát, Pháp Ấn Bồ Tát, Quang Minh Tạng Bồ Tát, Tê Tạng Bồ Tát, Liên Hoa Đức Tạng Bồ Tát, Thiện Nhân Bồ Tát, Tịnh Nhân Bồ Tát, Ly Cầu Nhân Bồ Tát, Vô Ngại Nhân Bồ Tát, Phổ Hiền Nhân Bồ Tát, Phổ Quán Nhân Bồ Tát, Thanh Liên Hoa Nhân Bồ Tát, Kim Cang Nhân Bồ Tát, Bửu Nhân Bồ Tát, Hư Không Nhân Bồ Tát, Hi Nhân Bồ Tát, Phổ Nhân Bồ Tát, Thiên Quan Bồ Tát, Phổ Chiêu Pháp Giới Trí Huệ Quan Bồ Tát, Đạo Tràng Quan Bồ Tát, Phổ Chiêu Thập Phương Quan Bồ Tát, Nhứt Thiết Phật Tạng Quan Bồ Tát, Siêu Xuất Nhứt Thiết Thế Gian Quan Bồ Tát, Phổ Chiêu Quan Bồ Tát, Bất Khả Hoại Quan Bồ Tát, Trì Nhứt Thiết Như Lai Sư Tử Toà Quan Bồ Tát, Phổ Chiêu Pháp Giới Hư Không Quan Bồ Tát, Phạm Vương Kế Bồ Tát, Long Vương Kế Bồ Tát, Nhứt Thiết Hoá Phật Quang Minh Kế Bồ Tát, Đạo Tràng Kế Bồ Tát, Nhứt Thiết Nguyên Hải Âm Bửu Vương Kế Bồ Tát, Nhứt Thiết Phật Quang Minh Ma Ni Kế Bồ Tát, Thị Hiện Nhứt Thiết Hư Không Bình Đẳng Tướng Ma Ni Vương Trang Nghiêm Kế Bồ Tát, Thị Hiện Nhứt Thiết Như Lai Thần Biến Ma Ni Vương Tràng Vọng Thủy Phúc Kế Bồ Tát, Xuất Nhứt Thiết Phật Chuyển Pháp Luân Âm Kế Bồ Tát, Thuyết Tam Thế Nhứt Thiết Danh Tự Âm Kế Bồ Tát, Đại Quang Bồ Tát, Ly Cầu Quang Bồ Tát, Diệm Quang Bồ Tát, Pháp Quang Bồ Tát, Tịch Tĩnh Quang Bồ Tát, Nhứt Quang Bồ Tát, Tự Tại Quang Bồ Tát, Thiên Quang Bồ Tát, Phước Đức Tràng Bồ Tát, Trí Huệ Tràng Bồ Tát, Thần Thông Bồ Tát, Quang Tràng Bồ Tát, Hoa Tràng Bồ Tát, Ma Ni Tràng Bồ Tát, Bồ Đề Tràng Bồ Tát, Phạm Tràng Bồ Tát, Phổ Quang Tràng Bồ Tát, Phạm Âm Bồ Tát, Hải Âm Bồ Tát, Đại Địa Âm Bồ Tát, Thế Chủ Âm Bồ Tát, Sơn Tướng Kích Âm Bồ Tát, Biến Nhứt Thiết Pháp Giới Âm Bồ Tát, Chấn Nhứt Thiết Pháp Hải Lô Âm Bồ Tát, Hàng Ma Âm Bồ Tát, Đại Bi Phương Tiện Vân Lô Âm Bồ Tát, Tứ Nhứt Thiết Thế Gian Khổ An Ủy Âm Bồ Tát, Pháp Thượng Bồ Tát, Thắng Thượng Bồ Tát, Trí Thượng Bồ Tát, Phước Đức Tu Di Thượng Bồ Tát, Công Đức San Hô Thượng Bồ Tát, Danh Xưng Thượng Bồ Tát, Phổ Quang Thượng Bồ Tát, Trí Hải Thượng Bồ Tát, Phật Chủng Thượng Bồ Tát, Quang Thắng Bồ Tát, Đức Thắng Bồ Tát, Thượng Thắng Bồ Tát, Phổ Minh Thắng Bồ Tát, Pháp Thắng Bồ Tát, Nguyệt Thắng Bồ Tát, Hư Không Thắng Bồ Tát, Bửu Thắng Bồ Tát, Tràng Thắng Bồ Tát, Trí Thắng Bồ Tát, Ta La Tự Tại Vương Bồ Tát, Pháp Tự Tại Vương Bồ Tát, Tương Tự Tại Vương Bồ Tát, Phạm Tự Tại Vương Bồ Tát, Sơn Tự Tại Vương Bồ Tát, Húng Tự Tại Vương Bồ Tát, Tộc Tật Tự Tại Vương Bồ Tát, Tịch Tĩnh Tự Tại Vương Bồ Tát, Bất Động Tự Tại Vương Bồ Tát, Thế Lực Tự Tại Vương Bồ Tát, Tối Thắng Tự Tại Vương Bồ Tát, Tịch Tĩnh Âm Bồ Tát, Vô Ngại Âm Bồ Tát, Địa Chân Âm Bồ Tát, Hải Chân Âm Bồ Tát, Vân Âm Bồ Tát, Pháp Quang Âm Bồ Tát, Hư Không Âm Bồ Tát, Thuyết Nhứt Thiết Chúng Sanh Thiện Căn Âm Bồ Tát, Thị Nhứt Thiết Đại Nguyên Âm Bồ Tát, Đạo Tràng Âm Bồ Tát, Tu Di Quang Giác Bồ Tát, Hư Không Giác Bồ Tát, Ly Nhiễm Giác Bồ Tát, Vô Ngại Giác Bồ Tát, Thiện Giác Bồ Tát, Phổ Chiêu Tam Thế Giác Bồ Tát, Quảng Đại Giác Bồ Tát, Phổ Minh Giác Bồ Tát, Pháp Giới Quang Minh Giác Bồ Tát.

Năm trăm đại Bồ Tát như vậy câu hội.

Những Bồ Tát này thầy đều thành tựu hạnh nguyện Phổ Hiền Cảnh Giới Vô Ngại, vì cùng khắp tất cả cõi Phật. Hiện thân vô lượng, vì thân cận tất cả chư Như Lai. Tịnh nhãn vô ngại, vì thấy tất cả sự thần

biển của chư Phật. Xứ đến vô hạn vì hằng khắp đến chỗ của tất cả Như Lai thành chánh giác. Quang minh vô tế, vì trí huệ quang chiếu khắp tất cả thiết pháp hải. Thuyết pháp vô tận, vì thanh tịnh biên tài vô biên tế kiếp không cùng tận. Khấp hư không giới, vì trí huệ ra làm đều thanh tịnh. Không chỗ y chỉ, vì tùy tâm chúng sanh hiện sắc thân. Diệt trừ mê lừa, vì rõ chúng sanh giới không chúng sanh. Trí khắp hư không, vì dùng lưới đại quang minh chiếu pháp giới.

Hàng Thanh Văn năm trăm vị câu hội. Những vị này đều giác ngộ chơn đế, đều chứng thiết tế, thâm nhập pháp tánh, thoát hẳn biên hữu lậu, nương Phật công đức, lia sự trói buộc của kiết sử, trụ chỗ vô ngại. Tâm Các ngài tịch tịnh như hư không. Ở chỗ chư Phật, dứt hẳn nghi lầm. Nơi trí chư Phật, tin sâu xu nhập.

Vô Lượng Thế Chủ câu hội. Những Thế Chủ này đều đã từng cúng dường vô lượng Chư Phật. Thường hay lợi ích tất cả chúng sanh, làm bất tỉnh hữu. Hằng siêng thủ hộ thế nguyện chẳng bỏ chúng sanh. Đã nhập thế gian thù thắng trí môn. Từ Phật giáo sanh. Hộ Phật chánh pháp. Phát đại nguyện chẳng để dứt Phật chủng. Sanh nhà Như Lai cầu như thiết trí.

Bấy giờ chư đại Bồ Tát, đại đức Thanh Văn, những chủ thế gian và quyến thuộc đều nghĩ rằng: cảnh giới của Như Lai, trí hạnh của Như Lai, gia trì của Như Lai, lực của Như Lai, vô úy của Như Lai, tam muội của Như Lai, sở trụ của Như Lai, tự tại của Như Lai, thân của Như Lai, trí của Như Lai, tất cả thế gian chư Thiên cùng người đời không thông đạt được, không xu nhập được, không tin giải được, không rõ biết được, không nhận thọ được, không quán sát được, không giảng trạch được, không khai thị được, không tuyên minh được. Không ai có thể làm cho chúng sanh hiểu rõ. Chỉ trừ sức gia bị của Chư Phật, sức thần thông của Phật, sức oai đức của Phật, sức bốn nguyện của Phật, và sức thiện căn đời trước của họ, sức nhiếp thọ của thiện tri thức, sức tinh tín sâu, sức minh giải lớn, sức tâm thanh tịnh xu hướng Bồ đề, sức nguyện rộng lớn cầu như thiết trí. Cúi xin Đức Thế Tôn tùy thuận chúng tôi và những dục giải của các chúng sanh, những trín những ngôn ngữ, những tự tại, những trụ đại, những căn thanh tịnh, những ý phương tiện, những tâm cảnh giới, những y chỉ công đức của Như Lai, những pháp đã được nghe thọ của chúng tôi và các chúng sanh mà hiển thị Đức Như Lai: thưở xưa xu cầu tâm Như thiết trí, thưở xưa phát khởi đại nguyện Bồ Tát, thưở xưa tu tịnh, những môn Ba La Mật, thưở xưa đã nhập những bậc Bồ Tát, thưở xưa viên mãn những hạnh Bồ Tát, thưở xưa thành tựu phương tiện, thưở xưa tu hành những đạo, thưở xưa chứng được pháp xuất ly, thưở xưa đã làm những sự thần thông, thưở xưa đã có bốn sự nhơn duyên, đến thành Đẳng Chánh Giác, chuyển diệu pháp luân, tịnh Phật quốc độ, điều phục chúng sanh, mở thành pháp Như thiết trí, chỉ đường tất cả chúng sanh, thọ sự cúng dường của tất cả chúng sanh, vì tất cả chúng sanh mà nói công đức bồ thí, vì tất cả chúng sanh mà hiện ảnh tượng của Chư Phật. Những pháp như vậy, xin Đức Phật vì chúng tôi mà giải thuyết.

Bấy giờ Đức Thế Tôn biết tâm niệm của chư Bồ Tát, liền dùng đại bi làm thân, đại bi làm môn, đại bi làm đầu, dùng pháp đại bi mà làm phương tiện, đầy khắp hư không, nhập sư tử tâm thân tam muội.

Khi Đức Thế Tôn nhập tam muội này rồi, tất cả thế gian đều khấp nghiêm tịnh.

Liền đó, lâu các đại trang nghiêm bỗng nhiên rộng rãi không có ngăn mé, kim cang làm đất, bửu vương che phía trên, vô lượng bửu hoa và những châu ma ni rải đầy khắp trong lâu, lưu ly làm cột, các thứ báu hiệp thành, trang nghiêm với đại quang ma ni, vàng diêm phù đàn, như ý bửu vương trùm khắp phía trên nghiêm sức. Lầu cao thành dãy, đường gác kèm bên. Kèo máy thừa nhau, cửa nghạch chói nhau. Thềm, bậc, hiên, bao lơn đều đầu đủ. Tất cả đều trang nghiêm với diệu bửu. Những bửu ấy đều là hình tượng nhơn thiên, kiên cố đẹp lạ đệ như thế gian. Lưới báu ma ni che khắp phía trên. Bên cửa đều dựng tràng phan, đều phóng quang minh cùng khắp giới. Ngoài đạo tràng, thềm cấp lan can nhiều vô lượng không thể kể nói, đều bằng ngọc ma ni.

Lúc đó lại do thần lực của Phật, rừng Thệ Đa bỗng nhiên rộng rãi đồng với bất khả thuyết Phật sát vi trần số quốc độ. Tất cả diệu bửu xen lẫn trang nghiêm. Bất khả thuyết bửu trải khắp mọi nơi. Vô số bửu làm tường rào. Cây đa la báu trang nghiêm bên đường.

Trong rừng lại có vô lượng hương hà, đầy những nước thơm sóng gợn xoay quanh. Tất cả hoa báu theo dòng chuyển về phía hữu, tự nhiên diễn ra âm thanh Phật pháp. Bất tư nghi bạch liên hoa báu búp nở thơm tho giăng bày trên mặt nước. Những cây bông báu trồng hàng bên bờ sông. Bất tư nghi những đài, nhà mát xếp hàng trên bờ sông, lưới báu ma ni che trùm. Vô số báu phóng đại quang minh. Đốt những diệu hương mùi thơm ngào ngạt.

Lại dựng vô lượng bửu tràng. Những là: bửu hương tràng, bửu y tràng, bửu phan tràng, bửu thắng tràng, bửu hoa tràng, bửu anh lạc tràng, bửu man tràng, bửu linh tràng, ma ni bửu cái tràng, đại ma ni bửu tràng, quang minh biến chiếu ma ni bửu tràng, xuất nhứt thiết Như Lai danh hiệu âm thanh ma ni vương tràng, sư tử ma ni vương tràng, thuyết nhứt thiết Như Lai bốn sự hải ma ni vương tràng, hiện nhứt thiết pháp giới ảnh tượng ma ni vương tràng. Những bửu tràng này bày hàng trang nghiêm cùng khắp mười phương.

Bấy giờ trong hư không trên rừng Thệ Đa có bất tư nghi thiên cung điện vân, Vô số hương thọ vân, bất khả thuyết Tu Di sơn vân, bất khả thuyết kỹ nhạc vân phát ra tiếng hay diệu ca ngợi Đức Như Lai, bất khả thuyết bửu liên hoa vân, bất khả thuyết bửu tòa vân trải thiên y Bồ Tát ngồi trên đó ca ngợi công đức của Phật, bất khả thuyết thiên vương hình tượng ma ni bửu vân, bất khả thuyết bạch chơn châu vân, bất khả thuyết xích châu lâu các trang nghiêm cụ vân, bất khả thuyết vũ kim cang kiên cố châu vân. Những bửu vân này đều dừng ở hư không bao vòng cùng khắp để trang nghiêm.

Tại sao vậy?

Vì thiên căn của Đức Như Lai bất tư nghi. Vì bạch pháp của Đức Như Lai bất tư nghi. Vì oai lực của Đức Như Lai bất tư nghi. Vì Đức Như Lai có thể dùng một thân tự tại biến hóa khắp tất cả thế giới bất tư nghi. Vì Đức Như Lai có thể dùng thần lực làm cho tất cả Phật và Phật quốc trang nghiêm đều nhập vào thân mình bất tư nghi. Vì Đức Như Lai có thể ở trong một vi trần hiện khắp ảnh tượng tất cả pháp giới bất tư nghi. Vì Đức Như Lai có thể ở trong một lỗ lông thì hiện quá khứ tất cả chư Phật bất tư nghi. Vì Đức Như Lai tùy phóng mỗi một quang minh đều có thể chiếu khắp tất cả thế giới bất tư nghi. Vì Đức Như Lai có thể ở trong một lỗ lông phát ra tất cả Phật sát vi trần số biến hóa vân đầy khắp tất cả chư Phật quốc độ bất tư nghi. Vì Đức Như Lai có thể ở trong một lỗ lông hiện khắp tất cả thế giới mười phương: thành trụ hoại kiếp bất tư nghi.

Như ở tại rừng Thệ Đa vườn cấp Cô Độ thấy Phật quốc thanh tịnh trang nghiêm, mười phương tất cả pháp giới hư không giới, tất cả thế giới cũng đều thấy như vậy.

Những là thấy thân Đức Như Lai ở rừng Thệ Đa, chúng hội Bồ Tát thấy đều cùng khắp. Thấy khắp nơi mưa những mây trang nghiêm. Thấy khắp nơi mưa những mây bửu quang minh chiếu sáng. Thấy khắp nơi mưa những mây ma ni bửu. Thấy khắp nơi mưa những mây lọng trang nghiêm che trùm cõi Phật. Thấy khắp nơi mưa những mây thiên thân. Thấy khắp nơi mưa những mây hoa thọ. Thấy khắp nơi mưa những mây y thọ. Thấy khắp nơi mưa những mây bửu man anh lạc nối tiếp chẳng dứt cùng khắp tất cả đại địa. Thấy khắp nơi mưa những mây đồ trang nghiêm. Thấy khắp nơi mưa những mây thơm hình chúng sanh. Thấy khắp nơi mưa những mây lưới hoa báu vi diệu tiếp nối chẳng ngắt. Thấy khắp nơi mưa những mây chư Thiên nữ cầm tràng phan báu đi qua lại ở trong hư không. Thấy khắp nơi mưa những mây bửu liên hoa, ở trong cánh hoa tự nhiên phát ra những tiếng nhạc. Thấy khắp nơi mưa những mây tòa sư tử lưới báu anh lạc dùng trang nghiêm.

Lúc đó phương Đông qua khỏi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới hải, có thế giới tên là Kim Đăng Vân Tràng. Đức Phật nơi đó hiệu là Tỳ Lô Giá Na Thắng Đức Vương.

Trong chúng hội của Đức Phật đó có Bồ Tát hiệu là Tỳ Lô Giá Na Nguyễn Quang Minh, cùng bất khả thuyết Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội đến chỗ Đức Phật, đều dùng thần lực hiện những lùm mây: mây thiên hoa, mây thiên hương, mây thiên mật hương, mây thiên man, mây thiên bửu, mây thiên trang nghiêm cụ, mây thiên bửu cái, mây thiên vi diệu y, mây thiên bửu tràng phan, mây những diệu bửu trang nghiêm đầy đầy hư không.

Đến chỗ Đức Phật rồi, chư Bồ Tát đánh lễ chân Phật. Liền ở nơi phương Đông hóa làm lâu các bửu trang nghiêm và tòa sư tử bửu liên hoa tạng chiếu khắp mười phương. Lưới như ý bửu choàng trên thân. Rồi cùng quyên thuộc ngòai kiết già trên đó.

Phương Nam qua khỏi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới hải, có thế giới tên là Kim Cang Tạng. Đức Phật nơi đó hiệu là Phổ Quang Minh Vô Thắng Tạng Vương.

Trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ Tát hiệu là Bất Khả Hoại Tinh Tấn Vương, cùng bất khả thuyết Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội đến chỗ Đức Phật, đồng cầm những lưới bửu hương, những bửu anh lạc, những bửu hoa đối, những bửu man đối, những kim cương anh lạc, những lưới bửu ma ni, những bửu y đối, những bửu anh lạc đối, những thắng quang minh ma ni đối, những sư tử ma ni bửu anh lạc. Đều dùng thần lực làm cho những bửu vật trên đây khắp tất cả thế giới hải.

Đến chỗ Đức Phật rồi, chư Bồ Tát đánh lễ chân Phật. Liền ở nơi phương Nam hóa làm lâu các biến chiếu thế gian ma ni bửu trang nghiêm, và tòa sư tử phổ chiếu thập phương bửu liên hoa tạng. Dùng những lưới bửu hoa choàng trên thân, cùng các quyên thuộc ngòai kiết già trên đó.

Phương Tây qua khỏi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới hải, có thế giới tên là Ma Ni Bửu Đăng Tu Di Sơn Tràng. Đức Phật nơi đó hiệu là Pháp Giới Trí Đăng.

Trong chúng hội của Đức Phật đó có Bồ Tát hiệu là Phổ Thắng Vô Lượng Oai Đức Vương, cùng thế giới hải vi trần số Bồ Tát câu hội đồng đến chỗ Đức Phật. Đều dùng thần lực hiện bất khả thuyết Phật sát vi trần số những hương thoa, hương thấp, mây Tu Di sơn, những mây Tu Di sơn hương thủy nhiều màu, những mây Tu Di sơn quang minh ma ni bửu vương, những mây Tu Di sơn quang diệm luân trang nghiêm tràng, những mây Tu Di sơn kim cương tạng ma ni vương trang nghiêm nhiều màu, những mây Tu Di sơn diệm phù đàn ma ni bửu tràng chiếu khắp tất cả thế giới, những mây Tu Di sơn ma ni bửu hiện tất cả pháp giới, những mây Tu Di sơn ma ni bửu vương hiện tất cả chư Phật tướng hảo, những mây Tu Di sơn ma ni bửu vương hiện bốn sự nhơn duyên của chư Phật nói tất cả công hạnh tu hành của chư Bồ Tát, những mây Tu Di sơn ma ni bửu vương hiện tất cả Phật ngòai Bồ đề đề tràng. Những mây này đầy khắp pháp giới.

Đến chỗ Đức Phật rồi, chư Bồ Tát đánh lễ chân Đức Phật, liền ở phương Tây hóa làm lâu các như thiết hương vương, lưới báu chơn châu giảng trùm trên đó, và hóa tòa sư tử bửu liên hoa tạng tràng bóng Thiên Đế, dùng lưới ma ni diệu sắc choàng nơi thân, trên đầu trang nghiêm với mũ tâm vương bửu, cùng các quyên thuộc ngòai kiết già trên trên tòa đó.

Phương Bắc qua khỏi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên là Bửu Y Quang Minh Tràng. Đức Phật nơi đó hiệu là Chiếu Hư Không Pháp Giới Đại Quang Minh. Trong chúng hội của Đức Phật đó, có Bồ Tát hiệu là Vô Ngại Thắng Tạng Vương cùng thế giới hải vi trần số Bồ Tát câu hội đồng đến chỗ Đức Phật đều dùng thần lực hiện những mây bửu y. Những là mây bửu y quang minh màu vàng, những mây bửu y ướp hương, mây bửu y nhựt tràng ma ni vương, mây bửu y kim sắc xí nhiên ma

ni, những mây bửu y quang diệm, những mây bửu y ma ni thượng diệm tượng tinh tú, những mây bửu y ma ni bạch ngọc quang, những mây bửu y ma ni thù thắng quang minh biến chiếu, những mây bửu y ma ni oai thể quang minh biến chiếu, những mây bửu y ma ni trang nghiêm hải. Những mây bửu y này đầy khắp hư không.

Khi đến chỗ Đức Phật, chư Bồ Tát đánh lễ chân Phật, liền ở phương Bắc hóa làm lâu các ma ni bửu hải trang nghiêm, và tòa sư tử liên hoa tạng tỷ lưu ly bửu. Dùng lưới ma vi vương sư tử oai đức choàng trên thân. Dùng bửu vương thanh tịnh minh châu trang nghiêm trên đầu. Cùng chư quyền thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Đông Bắc qua khởi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên là Nhất Thiết Hoan Hỉ Thanh Tịnh Quang Minh Vông. Đức Phật nơi đó hiệu là Vô Ngại Nhân.

Trong chúng hội của Đức Phật đó có Bồ Tát hiệu là Hoá Hiện Pháp Giới Nguyệt Nguyệt Vương, cùng thế giới hải vi trần số Bồ Tát câu hội đồng đến chỗ Đức Phật, đều dùng thần lực hiện mây lâu các báu, mây lâu các hương, mây lâu các hương đốt, mây lâu các hoa, mây lâu các chiên đàn, mây lâu các kim cang, mây lâu các ma ni, mây lâu các huỳnh kim, mây lâu các bửu y, mây lâu các liên hoa, che khắp thế giới mười phương.

Khi đã đến chỗ Phật, chư Bồ Tát đánh lễ chân Đức Phật, liền ở phương Đông Bắc hóa làm lâu các đại ma ni pháp giới môn, và tòa sư tử liên hoa tạng vô đẳng hương vương, dùng lưới ma ni hoa choàng trên thân, đội mão diệm bửu tạng ma ni vương, cùng chư quyền thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Đông Nam qua khởi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới hiệu là Hương Vân Trang Nghiêm Tràng. Đức Phật nơi đó hiệu là Long Tự Tại Vương.

Trong chúng hội của Đức Phật đó có Bồ Tát hiệu là pháp Huệ Quang Diệm Vương, cùng thế giới hải vi trần số Bồ Tát câu hội đồng đến chỗ Đức Phật, đều dùng thần lực hiện mây kim sắc viên mãn quang minh, mây vô lượng bửu sắc viên mãn quang minh, mây Như Lai hào tướng viên mãn quang minh, mây những bửu sắc viên mãn quang minh, mây liên hoa tạng viên mãn quang minh, mây bửu thọ chi viên mãn viên quang minh, mây Như Lai đánh kể viên mãn quang minh, mây diêm phù đàn kim sắc viên mãn quang minh, mây nhứt sắc viên mãn quang minh, mây tinh nguyệt sắc viên mãn quang minh, đầy khắp hư không.

Đến chỗ Đức Phật rồi Chư Bồ Tát đánh lễ chân Đức Phật, liền ở Phương Đông Nam hóa làm Lâu các tỷ lô giá na tối thượng bửu quang minh, và tòa sư tử kim cang ma ni liên hoa tạng lưới bửu quang diệm ma ni vương choàng trên thân, cùng các quyền thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Tây Nam qua khởi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên là Nhứt Quang Ma Ni Tạng. Đức Phật nơi đó hiệu là Phổ Chiếu Chư Pháp Trí Nguyệt Vương.

Trong chúng hội của Đức Phật đó có Bồ Tát hiệu là Tội Phá Nhứt Thiết Ma Quân Trí Tràng Vương, cùng thế giới hải vi trần số Bồ Tát câu hội, đồng đến chỗ Đức Phật. Ở trong tất cả lỗ lông hiện ra mây hoa diệm khắp hư không giới, mây hương diệm, mây bửu diệm, mây kim cang diệm, mây thiêu hương diệm, mây diêm quang diệm, mây tỷ lô giá na ma ni bửu diệm, mây nhứt thiết kim quang diệm, mây thắng tạng ma ni vương quang diệm, mây đồng tam thế Như Lai hải quang diệm, mỗi mỗi đều từ những lỗ lông hiện ra khắp hư không giới.

Khi đã đến chỗ Đức Phật chư Bồ Tát đánh lễ chân Đức Phật, liền ở phương Tây Nam hóa làm lưới phổ hiện thập phương pháp giới quang minh lâu các đại ma ni bửu, và tòa sư tử hương đăng diệm bửu liên

hoa tạng, dùng lưới ly cấu tạng ma ni choàng trên thân, đội mào xuất nhứt thiết chúng sanh phát thu âm ma ni vương nghiêm sức, cùng các quyền thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Phương Tây Bắc qua khởi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên là Tỳ Lô Giá Na Nguyệt Ma Ni Vương Tạng.

Đức Phật nơi đó hiệu là Phổ Quang Minh Tối Thắng Tu Di Vương.

Trong chúng hội của Đức Phật đó có Bồ Tát hiệu là Nguyệt Trí Quang Minh Tràng, cùng thế giới hải vi trần số Bồ Tát câu hội đồng đến chỗ Đức Phật. Trong khoảng mỗi niệm, nơi tất cả tướng hảo, tất cả lỗ lông, tất cả thân phần đều hiện ra mây hình tượng tất cả tam thế Như Lai, mây hình tượng tất cả Bồ Tát, mây hình tượng chúng hội của tất cả Như Lai, mây hình tượng thân biến hoá của tất cả Như Lai, mây hình tượng thân bốn sanh của tất cả Như Lai, mây hình tượng tất cả Thanh Văn, Bích Chi Phật, mây hình tượng Bồ đề tràng của tất cả Như Lai, mây hình tượng thân biến của tất cả Như Lai, mây hình tượng tất cả thế gian chủ, mây hình tượng tất cả quốc độ thanh tịnh, đầy khắp hư không.

Khi đã đến chỗ Đức Phật, chư Bồ Tát đánh lễ chân Phật, liền ở phương Tây Bắc hóa làm lâu các ma ni bửu trang nghiêm phổ chiếu thập phương và toà sư tử bửu liên hoa tạng phổ chiếu thế gian. Dùng lưới chơn châu vô năng thắng quang minh choàng trên thân, đội mào phổ quang minh ma ni bửu, cùng các quyền thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Hạ phương qua khởi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, có thế giới tên là Nhứt Thiết Như Lai Viên Mãn Quang Phổ Chiếu. Đức Phật nơi đó hiệu là Hư Không Vô Ngại Tướng Trí Tràng Vương.

Trong chúng hội của Đức Phật đó có Bồ Tát hiệu là Phá Nhứt Thiết Chướng Dững Mãnh Trí Vương, cùng thế giới hải vi trần số Bồ Tát câu hội đồng đến chỗ Đức Phật. Trong tất cả lỗ lông hiện ra mây âm thanh nói ngữ ngôn hải của tất cả chúng sanh mây âm thanh nói tu hành phương tiện hải của tất cả tam thế Bồ Tát, mây âm thanh nói phát nguyện phương tiện hải của tất cả Bồ Tát, mây âm thanh nói tất cả Bồ Tát thành mãn thanh tịnh Ba la mật phương tiện hải, mây âm thanh nói tất cả Bồ Tát viên mãn hạnh khắp tất cả cõi, mây âm thanh nói tất cả Bồ Tát thành tựu tự tại dụng, mây âm thanh nói tự tại dụng của tất cả Như Lai qua ngòi đạo tràng phá chúng ma quân thành Đẳng Chánh Giác, mây âm thanh nói tất cả Như Lai chuyển pháp luân khế kinh: môn danh hiệu hải, mây âm thanh nói tất cả pháp phương tiện hải tùy cơ giáo hóa đều phục chúng sanh, mây âm thanh nói tất cả phương tiện hải tùy thời tùy thiện căn tùy nguyện lực khiến khắp chúng sanh chúng được trí huệ.

Khi đã đến chỗ Đức Phật, chư Bồ Tát đánh lễ chư Phật, liền ở Hạ phương hóa làm lâu các chúng bửu trang nghiêm hiện hình tượng cung điện của tất cả Như Lai, và toà sư tử bửu liên hoa tạng, đội mào phổ hiện đạo tràng ảnh ma ni bửu, cùng các quyền thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Thượng phương qua khởi bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới hải, có thế giới tên là Thuyết Phật Chủng Tánh Vô Hữu Tận. Đức Phật nơi đó hiệu là Phổ Trí Luân Quang Minh Âm.

Trong chúng hội của Đức Phật đó có Bồ Tát hiệu là Pháp Giới Sai Biệt Nguyệt, cùng thế giới hải vi trần số Bồ Tát câu hội đồng đến chỗ Đức Phật Thích Ca Mâu Ni. Nơi tất cả tướng hảo, tất cả lỗ lông, tất cả thân phần, tất cả chi tiết, tất cả đồ trang nghiêm, tất cả y phục hiện ra tất cả chư Phật quá khứ như đức Tỳ Lô Giá Na v.v... tất cả chư Phật vị lai hoặc đã được thọ ký hay chưa được thọ ký, hiện tại mười phương tất cả quốc độ tất cả chư Phật và chúng hội. Cũng hiện ra những bốn sự hải thật hành Đản Ba la mật và tất cả người thọ bố thí thườ quá khứ. Cũng hiện ra những bốn sự hải thật hành Thí Ba la mật thườ quá khứ. Cũng hiện những bốn sự hải thườ quá khứ thật hành nhẫn nhục Ba La mật cắt đứt chi thể tâm không động loạn. Cũng hiện những bốn sự hải thườ quá khứ thật hành Tinh tấn Ba la mật dững mãnh bất

thối. Cũng hiện những bồn sự hải thuở quá khứ cầu Như Lai Thiên Ba la mật hải mà được thành tựu. Cũng hiện những bồn sự hải thuở quá khứ cầu chư Phật chuyển pháp luân mà được thành tựu pháp phát tâm dũng mãnh tất cả đều xả bỏ. Cũng hiện những bồn sự hải thuở quá khứ thích thấy chư Phật, thích hành Bồ Tát đạo, thích giáo hoá chúng sanh. Cũng hiện những bồn sự hải thuở quá khứ những Bồ Tát đại nguyện thanh tịnh trang nghiêm. Cũng hiện những bồn sự hải thuở quá khứ chư Bồ Tát thanh lực Ba la mật dũng mãnh thanh tịnh. Cũng hiện những bồn sự hải thuở quá khứ tất cả Bồ Tát tu viên mãn trí Ba la mật. Tất cả những bồn sự hải như vậy thấy đều đầy khắp quảng đại pháp giới.

Khi đã đến chỗ Đức Phật, chư Bồ Tát đánh lễ chân Đức Phật, liền ở Thượng phương hóa làm lâu các kim cang tạng trang nghiêm, và toà sư tử liên hoa tạng để thanh kim cang vương, dùng lưới báu quang minh ma ni vương choàng trên thân dùng ma ni báu vương diễn thuyết tam thể Như Lai danh hiệu làm minh châu trên mão, cùng các quyến thuộc ngồi kiết già trên tòa đó.

Mười phương tất cả Bồ Tát và quyến thuộc đều từ trong hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát mà sanh, dùng trí nhãn thanh tịnh thấy tam thể Phật, khắp nghe tu đa la hải của chư Phật chuyển pháp luân, đã được đến nơi tất cả Bồ Tát tự tại tại bỉ ngạn. Trong mỗi niệm hiện đại thần biến. Gần gũi tất cả chư Phật Như Lai. Một thân đầy khắp tất cả chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai trong tất cả thế giới. Trong mỗi vi trần, hiện khắp tất cả cảnh giới thế gian. Giáo hóa thành tựu tất cả chúng sanh chưa từng lỗi thời. Trong một lỗ lông phát ra âm thanh thuyết pháp của tất cả Như Lai. Biết tất cả chúng sanh thấy đều như huyền. Biết tất cả Đức Phật thấy đều như ảnh. Biết tất cả loài thọ sanh thấy đều như mộng. Biết tất cả nghiệp báo thấy đều như tượng trong gương. Biết tất cả những gì có sanh khởi thấy đều như ánh nắng gắt. Biết tất cả thế giới đều như biến hóa. Thành tựu Thập lực vô úy của Đức Như Lai. Dũng mãnh tự tại hay sư tử hồng. Vào sâu trong biển cả vô tận biện tài. Được ngôn từ hải của tất cả chúng sanh. Những pháp trí nơi hư không pháp giới, việc làm vô ngại. Biết tất cả pháp không chướng ngại. Tất cả Bồ Tát thần thông cảnh giới đều đã thanh tịnh. Dũng mãnh tinh tấn xô dẹp ma quân. Hằng dùng trí huệ thấu rõ tam thể. Biết tất cả pháp dường như hư không, chẳng có nghịch trái cũng không chấp lấy. Dầu siêng tinh tấn mà biết như thiết trí trọn không chỗ đến. Dầu quán cảnh giới mà biết tất cả những gì có đều là bất khả đắc. Dùng trí phương tiện nhập tất cả pháp giới. Dùng trí bình đẳng nhập tất cả quốc độ. Dùng sức tự tại khiến tất cả thế giới xoay vần nhập nhau. Xứ xứ thọ sanh trong tất cả thế giới. Thấy những loại hình tướng của tất cả thế giới. Nơi cảnh vi tế hiện cõi quảng đại. Nơi cảnh quảng đại hiện cõi vi tế. Nơi một chỗ Đức Phật, trong khoảng một niệm được tất cả Đức Phật oai thân gia hộ. Thấy khắp mười phương không bị mê lầm. Trong khoảng sát na đều có thể qua đến.

Tất cả Bồ Tát có công đức trí huệ vô biên như vậy ngồi đầy trong rừng Thệ Đa. Đây là nương thân lực của Đức Như Lai.

Lúc đó chư thượng thủ đại Thanh Văn các Trưởng lão: Xá Lợi Phất, Đại Mục Kiền Liên, Ma Ha Ca Diếp, Ly Bà Đa, Tu Bồ Đề, A Nâu Lô Đà, Na Đà, Kiếp Tân Na, Ca Chiên Diên, Phú Lô Na v.v... Chư đại Thanh Văn này ở tại rừng Thệ Đa mà đều chẳng thấy thân lực của Như Lai. Chẳng thấy sự nghiêm hảo của Như Lai. Chẳng thấy cảnh giới của Như Lai. Chẳng thấy sự du hí của Như Lai. Chẳng thấy sự thần biến của Như Lai. Chẳng thấy sự tôn thắng của Như Lai. Chẳng thấy sự diệu hạnh và oai đức của Như Lai. Chẳng thấy sự trụ trì của Như Lai. Chẳng thấy cõi thanh tịnh của Như Lai. Lại cũng chẳng thấy cảnh giới Bồ Tát bất tư nghị, Bồ Tát đại hội, Bồ Tát phổ nhập, Bồ Tát phổ chí, Bồ Tát phổ nghệ, Bồ Tát thần biến, Bồ Tát du hí, Bồ Tát quyến thuộc, Bồ Tát phương sở, Bồ Tát trang nghiêm sư tử tòa, Bồ Tát cung điện, Bồ Tát trụ xứ, Bồ Tát nhập tam muội tự tại, Bồ Tát quán sát, Bồ Tát tân thân, Bồ Tát dũng mãnh, Bồ Tát cúng dường, Bồ Tát thọ ký, Bồ Tát thành thực, Bồ Tát dũng kiện, Bồ Tát pháp thân thanh tịnh, Bồ Tát trí thân viên mãn, Bồ Tát nguyện thân thị hiện, Bồ Tát sắc thân thành tựu, Bồ Tát tướng hảo cụ túc thanh tịnh, Bồ Tát quang minh thường nhiều màu trang nghiêm, Bồ Tát phóng lưới đại quang minh, Bồ Tát khởi mây biến hóa, Bồ Tát thân khắp mười phương, Bồ Tát các hạnh viên mãn. Những sự như vậy, tất cả Thanh Văn đại A La Hán thấy đều không thấy.

Tại sao vậy?

Vì thiện căn chẳng đồng. Vì vốn không tu tập thiện căn thấy Phật tự tại. Vì vốn chẳng khen nói công đức thanh tịnh của tất cả Phật độ ở mười phương. Vì vốn chẳng ca ngợi những thần biến của chư Phật Thế Tôn. Vì vốn chẳng ở trong sanh tử phát tâm Vô thượng Bồ đề. Vì vốn chẳng làm cho kẻ khác phát tâm Bồ đề. Vì vốn chẳng có thể làm cho chúng tánh Như Lai không đoạn tuyệt. Vì vốn chẳng nhiếp thọ chúng sanh. Vì vốn chẳng khuyên kẻ khác tu hạnh Ba La mật của Bồ Tát. Vì lúc ở trong sanh tử lưu chuyển, vốn chẳng khuyên bảo chúng sanh cầu đại trí nhãn tối thắng. Vì vốn chẳng tu tập thiện căn phát sanh Nhứt thiết trí. Vì vốn chẳng thành tựu thiện căn xuất thế của Như Lai. Vì vốn chẳng được trí thần thông nghiêm tịnh Phật độ. Vì vốn chẳng được cảnh sở tri của Bồ Tát nhãn. Vì vốn chẳng cầu những thiện căn siêu xuất thế gian bất cộng Bồ đề. Vì vốn chẳng phát Bồ Tát đại nguyện. Vì sanh ra vốn chẳng từ sự gia bị của Đức Như Lai. Vì vốn chẳng biết tất cả pháp như huyền, chư Bồ Tát như mộng. Vì vốn chẳng được sự hoan hỷ quảng đại của chư đại Bồ Tát. Những điều trên đây đều là cảnh giới trí nhãn Phổ Hiền Bồ Tát chẳng cùng chung với tất cả hàng Nhị thừa. Do có vậy, nên chư đại Thanh Văn không thấy được, chẳng biết được, chẳng nghe được, chẳng nhập được, chẳng chứng được, chẳng niệm được, chẳng quán sát được, chẳng tính lường được, chẳng tư duy được, chẳng phân biệt được. Thế nên dầu cũng ở trong rừng Thệ Đa mà chẳng thấy được những đại thần biến của Như Lai.

Lại vì chư đại Thanh Văn không có thiện căn như vậy, không có trí nhãn như vậy, không có tam muội như vậy, không có giải thoát như vậy, không có thần thông như vậy, không có oai đức như vậy, không có thể lực như vậy, không có tự tại như vậy, không có trụ xứ như vậy, không có cánh giới như vậy, vì thế nên ở nơi đây không biết được không thấy được, không nhập được, không chứng được, không trụ được không hiểu được, không quán sát được, không nhãn thọ được, không xu hướng được, không noi theo được.

Lại cũng vì chẳng có thể vì người khác mà khai diễn giải thoát, tán thán thị hiện dặt dìu khuyến tấn, cho họ xu hướng, cho họ tu tập, cho họ an trụ, cho họ chứng nhập.

Tại sao vậy? Vì chư đại đệ tử y theo Thanh Văn thừa mà xuất ly, thành tựu Thanh Văn đạo, đầy đủ Thanh Văn hạnh, an trụ Thanh Văn quả. Nơi chơn đế vô hữu được quyết định trí, trụ luôn nơi thiết tế rất ráo tịch tịnh, lia xa đại bi, bỏ các chúng sanh an trụ nơi việc của mình. Nơi trí huệ kia chẳng chứa nhóm được, chẳng tu hành được, chẳng an trụ được, chẳng nguyện cầu được, chẳng thành tựu được, chẳng thanh tịnh được, chẳng xu nhập được, chẳng thông đạt được, chẳng thấy biết được, chẳng chứng đắc được. Vì thế nên dầu ở trong rừng Thệ Đa mà chẳng thấy được thần biến quảng đại của Đức Như Lai.

Chư Phật tử! Như ở bờ sông Hằng, có trăm ngàn ức vô lượng nga quý lửa lò đói khát, khắp mình lửa cháy. Những quạ, kên kên, chó sói đua nhau rượt bắt. Các nga quý này vì quá khát muốn tìm nước uống, nhưng dầu ở bên sông mà chẳng thấy nước. Cũng có kẻ thấy sông nhưng lại thấy khô cạn.

Tại sao vậy? Vì các nga quý này bị nghiệp chướng sâu nặng che mờ.

Cũng vậy, chư đại Thanh Văn dầu đến ở trong rừng Thệ Đa mà chẳng thấy thần lực quảng đại của Đức Như Lai. Vì bỏ Nhứt thiết chủng trí, bị màn vô minh che loà đôi mắt. Vì chẳng từng gieo trồng những thiện căn Nhứt thiết chủng trí.

Ví như có người ở giữa đại hội ngũ say chiêm bao thấy trên danh núi Tu Di, Thiên Đế ngự nơi thành Thiện Kiến, cung điện vườn cây các thứ nghiêm tốt. Ngàn muôn ức Thiên Tử Thiên nữ. Thiên hoa rải khắp mọi nơi. Những y thọ sanh ra y phục đẹp. Những hoa thọ đơm nở hoa đẹp. Những âm nhạc thọ trở thiên âm nhạc. Những thiên thể nữ ca ngâm tiếng tốt. Vô lượng chư thiên ở trong đó vui chơi. Người nằm mộng này tự thấy mặc thiên y đi dạo khắp Thiên cung.

Ở trong đại hội tất cả mọi người dầu đồng ở một chỗ mà chẳng thấy chẳng biết cảnh giới Thiên cung như vậy.

Cũng vậy, tất cả Bồ Tát vì từ lâu chứa nhóm thiện căn, vì phát nguyện quảng đại cầu Nhứt thiết chủng trí, vì học tập tất cả Phật công đức, vì tu hành đạo trang nghiêm của Bồ Tát, vì viên mãn pháp Nhứt thiết chủng trí, vì đầy đủ những hạnh nguyện Phổ Hiền, vì xu nhập trí địa của tất cả Bồ Tát, vì du hí những tam muội sở trụ của tất cả Bồ Tát, vì đã có thể quán sát Cảnh giới trí huệ của tất cả Bồ Tát không chướng ngại. Do đây nên đều thấy thần biến tự tại bất tư nghì của Như Lai Thế Tôn.

Tất cả Thanh Văn đều chẳng thấy được, đều chẳng biết được, vì không có thanh tịnh nhãn của Bồ Tát.

Ví như núi Tuyết đủ những dược thảo. Lương y đến đó đều có thể phân biệt biết. Còn những thợ săn, những người chăn súc vật thường ở trên đó mà chẳng thấy biết được thuốc.

Đây cũng như vậy, bởi chư Bồ Tát nhập trí cảnh giới đủ sức tự tại, có thể thấy thần biến quảng đại của Đức Như Lai.

Chư Thanh Văn đại đệ tử chỉ cầu tự lợi chẳng muốn lợi tha, chỉ cầu tự an chẳng muốn an tha, nên dầu ở trong rừng Thệ Đa mà chẳng thấy chẳng biết.

Ví như trong đất có mỏ thất bảo. Nhà bác học trí huệ sáng suốt, có thể khéo phân biệt biết thấy những mỏ báu đó. Người này có đại phước đức nên tùy ý lấy dùng tự tại: Phụng dưỡng cha mẹ, cung cấp kẻ nghèo bịnh cơ hàn cô độc.

Những người không trí huệ không phước đức dầu cũng đến chỗ mỏ báu mà chẳng biết chẳng thấy chẳng được lợi ích.

Cũng vậy, chư đại Bồ Tát có trí nhãn thanh tịnh có thể nhập cảnh giới thậm thâm bất tư nghì, thấy được thần lực của Phật, nhập được các pháp môn, du hành được tam muội hải, hay cúng dường chư Phật, hay dùng chánh pháp khai ngộ chúng sanh, hay dùng Tứ nhiếp pháp nhiếp thọ chúng sanh.

Chư đại Thanh Văn chẳng thấy được thần lực của Chư Phật, cùng chẳng thấy được chúng Bồ Tát.

Ví như người mù đến chỗ châu báu, hoặc đi, hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc nằm vẫn chẳng thấy được châu báu. Vì không thấy nên không lấy được, chẳng dùng được.

Đây cũng như vậy, chư đại đệ tử Thanh Văn dầu ở rừng Thệ Đa thân cận Đức Thế Tôn mà chẳng thấy thần lực tự tại của Đức Thế Tôn, cũng chẳng thấy được đại hội Bồ Tát, vì không có tịnh nhãn vô ngại của đại Bồ Tát, nên chẳng có thể thứ đệ ngộ nhập pháp giới thấy thần lực tự tại của Đức Như Lai.

Ví như có người được thanh tịnh nhãn gọi là ly cấu quang minh, tất cả màu tối không làm chướng được. Bấy giờ ở trong đêm tối có vô lượng ức người, hoặc đi, hoặc đứng, hoặc ngồi, hoặc nằm, hình tướng oai nghi. Người này ở trong đại chúng đó đều thấy biết rõ ràng. Còn đại chúng đó lại không thấy biết oai nghi tấn thối của người minh nhãn này.

Cũng vậy, Đức Phật thành tựu trí nhãn thanh tịnh vô ngại thấy rõ tất cả thế gian.

Đức Phật thị hiện thần thông biến hóa, chúng đại Bồ Tát câu hội. Hàng đại đệ tử Thanh Văn đều chẳng thấy được.

Ví như Tỳ Kheo ở giữa đại chúng nhập biến xứ định. Nhưng là địa biến xứ định, thủy biến xứ định, hỏa biến xứ định, phong biến xứ định, thanh biến xứ định, huỳnh biến xứ định, xích biến xứ định, bạch biến xứ định, thiên biến xứ định, chúng sanh thân biến xứ định, ngữ ngôn âm thanh biến xứ định, cảnh duyên biến xứ định. Người nhập định này thấy những cảnh đó. Những người khác không thấy được. Chỉ trừ người trụ trong chánh định này.

Cũng vậy, Đức Như Lai hiện Phật cảnh giới bất tư nghi, Bồ Tát thấy cả, Thanh Văn chẳng thấy.

Ví có người dùng thuốc ỉn thân tự thoa lên mắt, ở trong chúng hội tới lui ngồi đứng, không ai thấy được. Người này thời thấy tất cả những sự trong đại chúng.

Cũng vậy, Đức Như Lai siêu quá thế gian, thấy khắp thế gian. Chẳng phải hàng Thanh Văn thấy được. Chỉ trừ chư đại Bồ Tát xu hướng cảnh giới Nhứt thiết trí.

Như người khi đã sanh ra thời có hai Thiên thần hàng theo kẻ. Một Thiên thần hiệu Đồng Sanh. Một Thiên thần hiệu Đồng Danh. Thiên thần thường thấy người. Người thời chẳng thấy được Thiên thần.

Cũng vậy Đức Như Lai ở trong đại hội Bồ Tát hiện đại thần thông. Chư đại Thanh Văn đều chẳng thấy được.

Ví như Tỳ Kheo được tâm tự tại nhập diệt tận định, sáu căn chẳng hiện hành, chẳng hay chẳng biết tất cả ngữ ngôn. Vì định lực chấp trì nên chẳng nhập diệt.

Cũng vậy, tất cả đại Thanh Văn đều ở tại rừng Thệ Đa, dù cả sáu căn mà đối với những sự tự tại của Như Lai cùng chúng hội Bồ Tát, chẳng biết chẳng thấy, chẳng hay chẳng nhập.

Tại sao vậy? Vì cảnh giới của Đức Như Lai thậm thâm quảng đại, khó thấy, khó biết, khó suy, khó lường. Siêu xuất thế gian chẳng thể nghĩ bàn, chẳng gì làm hoại được. Chẳng phải cảnh giới của hàng Nhị thừa. Vì thế nên Như Lai tự tại thần lực và chúng hội Bồ Tát cùng rừng Thệ Đa, cùng khắp tất cả thanh tịnh thế giới. Những sự như vậy, chư đại Thanh Văn đều chẳng thấy biết, vì họ chẳng phải căn khí này.

Lúc đó, Tỳ Lô Giá Na Nguyệt Quang Minh Bồ Tát, thừa Phật thần lực, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Các ngài nên quán sát
Phật đạo bất tư nghi
Nơi rừng Thệ Đa này
Thị hiện thần thông lực.
Oai thần lực của Phật
Biến hiện vô ương số
Tất cả các thế gian
Mê lầm chẳng rõ được.
Pháp vương pháp thâm diệu
Vô lượng khó nghĩ bàn
Hiện ra những thần thông
Thế gian chẳng lường được.
Vì biết pháp vô tướng
Thế nên gọi là Phật
Mà đủ tướng trang nghiêm
Xưng dương chẳng kể hết.
Nay ở trong rừng này*

Thị hiện đại thân lực
 Rất sâu vô biên lượng
 Ngôn từ không biện được.
 Ngài xem đại oai đức
 Vô lượng chúng Bồ Tát
 Mười Phương những quốc độ.
 Mà đến thấy Thế Tôn.
 Chỗ nguyên đều đầy đủ
 Chỗ làm không chướng ngại
 Tất cả các thế gian
 Không ai suy lường được.
 Tất cả chư Duyên Giác
 Và đại Thanh Văn kia.
 Thấy đều chẳng biết được
 Bồ Tát hạnh cảnh giới.
 Bồ Tát đại trí huệ
 Các địa đều rất ráo
 Dựng cao tràng dững mãi
 Khó xô khó động được.
 Những bậc Đại Danh xưng
 Vô lượng tam muội lực
 Hiện ra những thân biến
 Pháp giới đều sung mãn.

Bấy giờ, Bất Khả Hoại Tinh Tấn Vương Bồ Tát thừa Phật thân lực, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Ngài xem các Phật tử
 Trí tuệ tạc công đức
 Rất ráo hạnh Bồ đề
 An ổn các thế gian.
 Tâm Ngài vốn minh đạt
 Khéo nhập những tam muội
 Trí huệ vô biên tế
 Cảnh giới không lường được.
 Nay rừng Thệ Đa này
 Mọi sự đều nghiêm sức
 Chúng Bồ Tát vân tập
 Thân cận bên Như Lai
 Ngài xem vô lượng chúng
 Những bậc vô sở trước
 Mười phương đến chỗ này
 Ngồi toà bửu liên hoa.
 Không đến cũng không ở
 Không dựa không hí luận
 Tâm ly cầu vô ngại
 Rất ráo nơi pháp giới
 Kiến lập tràng trí huệ
 Kiên cố chẳng động lay
 Biết pháp không biến hoá
 Mà hiện sự biến hoá
 Mười phương vô lượng cõi
 Tất cả chỗ chư Phật
 Đồng thời đều qua đến
 Mà cũng chẳng phân thân
 Ngài xem Thích Sư Tử

Sức thần thông tự tại
 Hay khiến chúng Bồ Tát
 Tất cả đều đến họp
 Tất cả những Phật pháp
 Pháp giới đều bình đẳng
 Ngôn thuyết nên chẳng đồng
 Chúng này đều thông đạt.
 Chư Phật thường an trụ
 Pháp giới bình đẳng tế
 Diễn nói pháp sai biệt
 Ngôn từ vô cùng tận.

Bấy giờ, Phổ Thắng vô Thượng Oai Đức Vương Bồ Tát thừa Phật thần lực, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Ngài xem vô thượng Sĩ
 Trí quảng đại viên mãn
 Khéo đạt thời phi thời
 Vì chúng diễn thuyết pháp.
 Xô dẹp chúng ngoại đạo
 Tất cả những dị luận
 Khấp tỳ tâm chúng sanh
 Vì hiện thần thông lực
 Chánh Giác chẳng hữu lượng
 Cũng lại chẳng vô lượng
 Hoặc lượng, hoặc vô lượng
 Mâu Ni đều siêu việt.
 Như mặt nhật trên không
 Soi đến tất cả xứ
 Phật trí cũng như vậy
 Rõ thấu tam thế pháp.
 Ví như chính đêm rằm
 Vàng trắng không thiếu khuyết
 Như Lai cũng như vậy
 Bạch pháp đều viên mãn.
 Như mặt nhật trên không
 Vận hành không tạm ngừng
 Như Lai cũng như vậy
 Thần biến thường tương tục.
 Như mười phương quốc độ
 Hư không chẳng chướng ngại
 Thế đấng hiện biến hóa
 Nơi thế cũng như vậy
 Ví như đất thế gian
 Chỗ nương của muôn loại
 Chiếu thế đấng pháp luân
 Làm chỗ nương cũng vậy
 Ví như gió lốc mạnh
 Thổi đi không chướng ngại
 Phật pháp cũng như vậy
 Mau khắp ở thế gian.
 Ví như đại thủy luân
 Thế giới nương trên đó
 Trí huệ luân cũng vậy
 Chỗ nương của chư Phật.

Bấy giờ, Vô Ngại Thắng Tạng Vương Bồ Tát thừa thần lực của Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ví như đại bửu sơn
 Lợi ích các hàm thức
 Phật sơn cũng như vậy
 Lợi ích khắp thế gian.
 Ví như, đại hải thủy
 Đứng sạch không như bọt
 Thấy Phật cũng như vậy
 Trừ được những khát ái
 Ví như, Tu Di sơn
 Ở ngay giữa đại hải
 Thế Gian Đấng cũng vậy
 Có từ nơi pháp hải.
 Như biển dù châu báu
 Người cầu đều đầy đủ
 Vô sự trí cũng vậy
 Người thấy đều khai ngộ.
 Như Lai trí thậm thâm
 Vô lượng cũng vô số
 Thế nên thân thông lực
 Thị hiện khó nghĩ bàn
 Ví như, nhà huyền giới
 Thị hiện những sự vật
 Phật trí cũng như vậy
 Hiện những tự tại lực.
 Ví như, như ý bửu
 Hay thỏa mãn ý muốn
 Đáng tối thắng cũng vậy
 Làm mãn nguyện thanh tịnh
 Ví như, minh tịnh bửu
 Chiếu khắp tất cả vật
 Phật trí cũng như vậy
 Chiếu khắp tâm quân sanh.
 Ví như, bát diện bửu
 Soi khắp cả các phương
 Vô Ngại Đấng cũng vậy
 Chiếu khắp cả pháp giới
 Ví như, thủy thanh châu
 Hay làm trong nước đục
 Thấy Phật cũng như vậy
 Sáu căn đều thanh tịnh.*

Bấy giờ, Hóa Hiện Pháp Giới Nguyên Nguyệt Vương Bồ Tát thừa Phật thần lực quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Ví như để thanh bửu
 Hay làm xanh các màu
 Người thấy Phật cũng vậy
 Đều phát hạnh Bồ đề.
 Trong mỗi mỗi vi trần
 Phật hiện thân thông lực
 Khiến vô lượng vô biên
 Bồ Tát đều thanh tịnh
 Sức thậm thâm vi diệu*

Vô biên chẳng thể biết
 Cảnh giới của Bồ Tát
 Thế gian chẳng lường được.
 Đức Như Lai hiện thân
 Tướng thanh tịnh trang nghiêm
 Vào khắp những pháp giới
 Thành tựu các Bồ Tát
 Nan tư Phật quốc độ
 Trong đó thành Chánh giác
 Tất cả chư Bồ Tát
 Thế chủ đều đầy đủ.
 Đáng Thích Ca vô thượng
 Nơi pháp đều tự tại
 Thị hiện thân thông lực
 Vô biên chẳng lường được.
 Bồ Tát những công hạnh
 Vô lượng cùng vô tận.
 Như Lai tự tại lực
 Vì Bồ Tát mà hiện
 Phật tử khéo tu học
 Những pháp giới thâm thâm
 Thành tựu trí vô ngại
 Biết rõ tất cả pháp.
 Thiên thể oai thân lực
 Vì chúng chuyển pháp luân
 Thân biến khắp sung mãn
 Khiến thế gian thanh tịnh.
 Như Lai trí viên mãn
 Cảnh giới cũng thanh tịnh
 Ví như đại Long Vương
 Giúp khắp các quần sanh.

Bấy giờ, Pháp Huệ Quang Diệm Vương Bồ Tát, thừa thần lực của Đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng:

Tam thế chư Như Lai
 Thanh Văn đại đệ tử
 Đều chẳng biết được Phật
 Sự cát chân hạ chân.
 Quá khứ, hiện, vị lai
 Tất cả hàng Duyên Giác
 Cũng chẳng biết Như Lai
 Sự cát chân hạ chân
 Hưởng là các phàm phu
 Kiết sử luôn buộc ràng
 Vô minh che tâm thức
 Mà biết được Đạo Sư
 Chánh Giác trí vô ngại
 Siêu quá đường ngữ ngôn
 Lượng kia chẳng lường được
 Có ai thấy biết được.
 Ví như minh nguyệt sáng
 Không lường biên tế được
 Phật thân thông cũng vậy
 Chẳng thấy chung tận được,
 Mỗi mỗi những phương tiện

Niệm niệm chỗ biến hoá
 Đều trong vô lượng kiếp
 Tư duy chẳng biết được
 Suy gẫm nhứt thiết trí
 Pháp chẳng thể nghĩ bàn
 Mỗi mỗi môn phương tiện
 Chẳng biết được biên tế.
 Nếu ai ở pháp này
 Mà phát nguyện rộng lớn
 Ở nơi cảnh giới này
 Thấy biết chẳng khó lắm.
 Dừng mãi siêng tu tập
 Biến pháp lớn khó nghĩ
 Tâm đó không chướng ngại
 Vào môn phương tiện này.
 Tâm ý đã đều phục
 Chí nguyện cũng rộng rãi
 Sẽ được đại Bồ đề
 Cảnh giới rất tốt thắng.

Bấy giờ, phá Nhứt Thiết Ma Quân Trí Tràng Vương Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Trí thân chẳng phải thân
 Vô ngại khó nghĩ bàn,
 Dầu có ai nghĩ bàn
 Tất cả không đến được.
 Từ bất tư nghì nghiệp
 Khởi thân thanh tịnh này
 Thù đặc diệu trang nghiêm
 Chẳng chấp nơi ba cõi
 Quang Minh chiếu tất cả
 Pháp giới đều thanh tịnh
 Nghe Phật Bồ đề môn
 Xuất sanh những trí huệ.
 Như mặt nhứt thế gian
 Phóng ánh sáng trí huệ
 Xa rời những trần cấu
 Diệt trừ tất cả chướng.
 Thanh tịnh khắp ba cõi
 Tuyệt hẳn dòng sanh tử
 Thành tựu đạo Bồ đề
 Xuất sanh Vô Thượng Giác.
 Thị hiện vô biên sắc
 Sắc này không sở y
 Sở hiện dầu vô lượng
 Tất cả bất tư nghì.
 Bồ đề khoảng một niệm
 Hay giác ngộ các pháp
 Sao lại muốn nghĩ lường
 Như Lai trí biên tế.
 Một niệm đều thấu rõ
 Tất cả pháp tam thế
 Nên nói Phật trí huệ
 Vô tận cũng vô hoại.
 Người trí phải như vậy

Chuyên gãm Phật Bồ đề
 Gãm này khó nghĩ bàn
 Suy đó chẳng thể được
 Bồ đề không thể nói
 Siêu quá đường ngữ ngôn
 Chư Phật từ đây sanh
 Pháp này khó nghĩ bàn.

Bấy giờ Nguyệt Trí Quang Minh Tràng Vương Bồ Tát, thừa thân của Đức Phật, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Nếu khéo quán sát được
 Bồ đề vô tận hải
 Thời lia được niệm si
 Quyết định thọ trì pháp.
 Nếu được tâm quyết định
 Thời hay tu diệu hạnh
 Thiên tịch tự tư lự
 Dứt hẳn những nghi hoặc.
 Tâm đó chẳng mỗi một
 Lại cũng chẳng biến lười
 Làn lượt tăng tấn tu
 Rốt ráo những Phật pháp
 Tín trí đã thành tựu
 Niệm niệm khiến tăng trưởng
 Thường thích thường quán sát
 Pháp vô đắc vô y.
 Vô lượng ức ngàn kiếp
 Tu những công đức hạnh
 Tất cả đều hồi hướng
 Đạo vô thượng của Phật.
 Dầu ở nơi sanh tử
 Mà tâm không nhiễm trước
 An trụ trong Phật pháp
 Thường thích Như Lai hạnh.
 Những sự có thể gian
 Những pháp uẩn, xứ giới
 Tất cả đều bỏ lia
 Chuyên cầu Phật công đức.
 Phàm phu bị mê lầm
 Thường lưu chuyển thế gian
 Bồ Tát tâm vô ngại
 Cứu họ được giải thoát.
 Bồ Tát hạnh khó nói
 Thế gian chẳng suy được
 Trừ khắp tất cả khổ
 Khấp ban quần sanh vui.
 Đã được Bồ đề trí
 Lại thương các chúng sanh
 Quang Minh chiếu thế gian
 Độ thoát tất cả chúng.

Bấy giờ, Phá Nhứt Thiết Chương Dũng Mãnh Trí Vương Bồ Tát, thừa Phật thân lực, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Vô lượng ức ngàn kiếp
 Phật danh khó được nghe
 Hưởng lại được thân cận
 Dứt hẳn những nghi lầm
 Như Lai thế Gian Đẳng
 Thông đạt tất cả pháp
 Khắp sanh phước tam thế
 Khiến chúng đều thanh tịnh.
 Như Lai diệu sắc thân
 Tất cả chúng kính khen
 Ưc kiếp thường chiêm ngưỡng
 Tâm họ không nhàm đủ.
 Nếu có các Phật tử
 Quán Phật diệu sắc thân
 Tất bỏ luyến thế gian
 Hướng về Bồ đề đạo.
 Như Lai diệu sắc thân
 Hằng diễn quảng đại âm
 Biện tài không chướng ngại
 Khai Phật Bồ đề môn.
 Hiểu ngộ các chúng sanh
 Vô lượng chẳng nghĩ bàn
 Khiến vào môn trí huệ
 Được thọ ký Bồ đề.
 Như Lai xuất thế gian
 Làm phước điền thế gian
 Dắt dẫn các hàm thức
 Khiến họ tu phước hạnh.
 Nếu có cúng dường Phật
 Trừ hẳn sợ ác đạo
 Diệt trừ tất cả khổ
 Thành tựu thân trí huệ. (font)
 Nếu thấy Lương Túc Tôn
 Hay phát tâm quảng đại
 Người này hằng gặp Phật
 Tăng trưởng sức trí huệ.
 Nếu thấy Nhơn Trung Tôn
 Quyết ý hướng Bồ đề
 Người này tự biết được
 Tất sẽ thành Chánh Giác.

Bấy giờ, Pháp giới Sai Biệt Nguyên Trí Thần Thông Vương Bồ Tát, thừa Phật thần lực, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Thích Ca Vô Thượng Tôn
 Đủ tất cả công đức
 Người thấy tâm thanh tịnh
 Hối hướng đại trí huệ
 Như Lai đại từ bi
 Xuất hiện ở thế gian
 Khắp vì các quần sanh
 Chuyển pháp luân vô thượng.
 Như Lai vô số kiếp
 Cẩn khổ vì chúng sanh
 Thế nào các thế gian
 Bảo được on Đức Phật

Thà trong vô lượng kiếp
 Thọ những khổ ác đạo
 Trọn chẳng bỏ Như Lai
 Mà cầu nơi xuất ly.
 Thà thay các chúng sanh
 Chịu đủ tất cả khổ
 Trọn chẳng bỏ Như Lai
 Mà cầu được an lạc.
 Thà tại các ác thú
 Hằng được nghe Phật danh
 Chẳng muốn sanh thiện đạo
 Tạm thời chẳng nghe Phật.
 Thà sanh các địa ngục
 Mỗi mỗi vô số kiếp
 Trọn chẳng xa rời Phật
 Mà cầu thoát ác thú
 Có sao nguyện ở lâu
 Tất cả các ác đạo?
 Vì được thấy Như Lai
 Trí huệ được tăng trưởng.
 Nếu được thấy Đức Phật
 Diệt trừ tất cả khổ
 Vào được cảnh đại trí
 Cửa chư Phật Thế Tôn.
 Nếu thấy được Đức Phật
 Bỏ rời tất cả chướng
 Trưởng dưỡng phước vô tận
 Thành tựu đạo Bồ đề.
 Như Lai dứt hẳn được
 Tất cả chúng sanh nghi
 Tùy tâm họ sở thích
 Điều khiến khắp đầy đủ.

(1) Bấy giờ đức Phổ Hiền Bồ Tát quán sát khắp tất cả chúng hội Bồ Tát, dùng phương tiện đồng pháp giới, phương tiện đồng hư không giới, phương tiện đồng chúng sanh giới, đồng tam thế, đồng tất cả kiếp, đồng tất cả chúng sanh nghiệp, đồng tất cả chúng sanh dục, đồng tất cả chúng sanh giải, đồng tất cả chúng sanh căn, đồng lúc tất cả chúng sanh thành thực, phương tiện đồng tất cả pháp quang ảnh, vì chư Bồ Tát, dùng mười thứ pháp cú, khai phát hiển thị, chiếu rõ diễn thuyết sự tử tận thân tâm muội này.

Đây là mười:

Diễn thuyết pháp cú có thể thị hiện đồng trong pháp giới tất cả Phật sát vi trần, chư Phật thứ đệ xuất thế, các cõi thứ đệ thành hoại.

Diễn thuyết pháp cú có thể thị hiện đồng trong hư không giới tất cả cõi Phật, tận vị lai kiếp âm thanh tán thán công đức của Như Lai.

Diễn thuyết pháp cú có thể thị hiện đồng trong hư không giới tất cả cõi Phật, Như Lai xuất thế vô lượng vô biên thành Chánh Giác môn.

Diễn thuyết pháp cú có thể thị hiện đồng trong hư không giới tất cả cõi Phật, Đức Như Lai ngôi đạo tràng giữa chúng hội Bồ Tát.

Diễn thuyết pháp cú nơi tất cả lỗ lông niệm niệm xuất hiện đồng tam thế thân biến hóa của tất cả Chư

Phật đầy khắp pháp giới.

Diễn thuyết pháp cú có thể làm cho một thân đầy khắp mười phương sát hải bình đẳng hiển hiện.

Diễn thuyết pháp cú có thể làm cho trong tất cả những cảnh giới hiện khắp tam thế Chư Phật thần biến.

Diễn thuyết pháp cú có thể làm cho trong tất cả Phật sát vi trần hiện khắp tam thế tất cả Phật sát vi trần số Phật, những thân trải qua vô lượng kiếp.

Diễn thuyết pháp cú có thể làm cho tất cả lỗ lông xuất sanh âm thanh đại nguyện hải của tất cả tam thế Chư Phật, tận vị lai kiếp, khai phát hóa đạo tất cả Bồ Tát.

Diễn thuyết pháp cú có thể làm cho tòa sư tử củ Phật lượng đồng pháp giới, chúng hội Bồ Tát, đạo tràng trang nghiêm, tận vị lai kiếp chuyển những pháp luân vi diệu.

Chư Phật tử! Mười Pháp cú này làm đầu, có bất khả thuyết Phật sát vi trần số pháp cú đều là cảnh giới trí huệ của Đức Như Lai.

Lúc đó đức Phổ Hiền muốn tuyên lại nghĩa này, thừa Phật thân lực, quán sát Đức Như Lai, quan sát chúng hội, quán sát cảnh giới khó nghĩ bàn của Phật, quán sát vô biên tam muội của Chư Phật, quán sát những thế giới hải bất tư nghì, quán sát pháp trí như huyễn bất tư nghì, quán sát tam thế Chư Phật bất tư nghì thấy đều bình đẳng, quán sát vô lượng vô biên tất cả những pháp ngôn từ, rồi nói kệ rằng:

*Trong mỗi mỗi lỗ lông
Vi trần số sát hải
Đều có Đức Phật ngồi
Đều đi chúng Bồ Tát.
Trong mỗi mỗi lỗ lông
Vô lượng những sát hải
Phật ngự tòa Bồ đề
Khắp pháp giới như vậy.
Trong mỗi mỗi lỗ lông
Tất cả sát trần Phật
Chúng Bồ Tát vây quanh
Phật nói hạnh Phổ Hiền.
Phật ngồi một cõi nước
Đầy khắp mười phương cõi
Vô lượng chúng Bồ Tát
Đều vân tập chỗ Phật.
Ức cõi vi trần số
Bồ Tát công đức hải
Đều từ trong hội khởi
Đầy khắp mười phương cõi.
Đều trụ hạnh Phổ Hiền
Đều đi biển pháp giới
Hiện khắp tất cả cõi
Đồng nhập hội chư Phật.
Ngồi an tất cả cõi
Lắng nghe tất cả pháp
Trong mỗi mỗi quốc độ
Ức kiếp tu các hạnh.
Bồ Tát chỗ tu hành
Khắp rõ pháp đại hải hạnh*

*Vào nơi đại nguyện hải
Trụ cảnh giới của Phật.
Thấu rõ hạnh Phổ Hiền
Xuất sanh các Phật pháp
Đủ Phật công hải
Rộng hiện sự thân thông.
Thân vân khắp trần số
Đầy khắp tất cả cõi
Khắp mưa pháp cam lộ
Cho chúng trụ Phật đạo.*

Bấy giờ Đức Thế Tôn, vì muốn cho chư Bồ Tát an trụ trong Như Lai sư tử tần thân quảng đại tam muội, nên từ tướng bạch hào giữa chạng mây, phóng ra quang minh lớn gọi là phổ chiếu tam thế pháp giới môn, dùng bất khả thuyết Phật sát vi trần số quang minh mà làm quyến thuộc, chiếu khắp chư Phật quốc độ trong tất cả thế giới hải ở mười phương.

Lúc đó tại rừng Thệ Đa, Bồ Tát đại chúng đều thấy tất cả cõi Phật khắp pháp giới hư không giới. Trong mỗi mỗi vi trần đều tất cả Phật sát vi trần số Phật độ những danh, những sắc, những thanh tịnh, những trụ xứ, nhưng hình tướng.

Trong tất cả Phật độ như vậy đều có đại Bồ Tát ngồi đạo tràng trên tòa sư tử thành Đẳng Chánh Giác. Đại chúng Bồ Tát trước sau vây quanh. Các Thế Gian Chủ thời cúng dường.

Hoặc thấy ở trong bất khả thuyết Phật sát chúng hội phát ra âm thanh vi diệu đầy khắp pháp giới chuyển chánh pháp luân.

Hoặc thấy tại Thiên cung điện, Long cung điện, dạ xoa cung điện, trong những cung điện của Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, Nhơn Phi Nhơn v.v...

Hoặc thấy tại nhơn gian: Thôn ấp, tụ lạc, vương đô, đại xứ mà hiện những họ, những tên, những thân, những tướng, những quang minh. Trụ những oai nghi, nhập những tam muội, hiện những biến. Hoặc có lúc tự dùng những ngôn âm, hoặc làm cho những Bồ Tát ở trong những đại hội, dùng những ngôn từ thuyết những chánh pháp.

Trong hội này, đại chúng Bồ Tát thấy thậm thâm tam muội đại thần thôn lực, của chư Phật Như Lai như vậy.

Khắp pháp giới hư không giới, trong tất cả mười phương, nương nơi tâm tướng của chúng sanh mà an trụ. Bắt đầu từ tiền tế nhân đến hiện tại nay, tất cả quốc độ thân, tất cả chúng sanh thân, tất cả hư không đạo, trong đó, nơi chỗ bằng đầu lông, mỗi mỗi đều có vi trần số cõi, do những nghiệp mà có ra, thứ đệ an trụ. Cũng đều có đạo tràng. Bồ Tát chúng hội như vậy mà thấy thân lực của Phật, chẳng hoại tam thế, chẳng hoại thế gian, ở trong tâm của tất cả chúng sanh mà hiện hình tượng. Tùy theo tâm sở thích của tất cả chúng sanh mà phát ra ngôn âm vi diệu vào khắp trong tất cả chúng hội, hiện khắp trước tất cả chúng sanh. Sắc tướng có khác mà trí huệ không khác. Tùy sở nghi mà khai thị Phật pháp, giáo hoá điều phục tất cả chúng sanh chưa lúc nào nghĩ.

Những ai thấy được thân lực này, thời đều do sự nhiếp thọ của thiện căn thưở quá khứ của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai. Hoặc thưở xưa từng dùng pháp Tứ Nhiếp để nhiếp. Hoặc là thấy nghe, nhớ nghĩ, thân cận mà được thành thực. Hoặc là ngày trước dạy cho phát tâm Vô thượng Bồ đề. Hoặc thưở xưa ở chỗ chư Phật đồng gieo căn lành. Hoặc là quá khứ dùng Nhứt Thiết trí thiện xảo phương tiện giáo hoá thành

thực. Thế nên đều nhập nơi bất tư nghì thậm thân tam muội đại thần lực khắp pháp giới hư không của Như Lai. Hoặc nhập pháp thân hoặc sắc thân, hoặc nhập hạnh đã thành tựu thuở xưa. Hoặc nhập viên mãn các môn Ba la mật, hoặc nhập hạnh luân trang nghiêm thanh tịnh, hoặc nhập các bậc Bồ Tát, hoặc nhập sức thành Chánh giác. Hoặc nhập tam muội vô sai biệt đại thần biến của Đức Phật an trụ. Hoặc nhập trí lực, trí vô úy của Như Lai. Hoặc nhập biến vô ngại biện tài của Chư Phật.

Chư Bồ Tát đó dùng những giải, những đạo, những môn, những nhập, những lý thú, những tùy thuận, những trí huệ, những trợ đạo, những phương tiện, những tam muội mà nhập mười bất khả thuyết Phật sát vi trần số Phật thân biến hải phương tiện môn như vậy.

Thế nào là những tam muội?

Những là: Phổ trang nghiêm pháp giới tam muội, phổ chiếu như thiết tam thế vô ngại cảnh giới tam muội, pháp giới vô sai biệt trí quang minh tam muội, nhập Như Lai cảnh giới bất động chuyển tam muội, phổ chiếu vô biên hư không tam muội, nhập Như Lai lực tam muội, Phật vô úy dũng mãnh phần tấn trang nghiêm tam muội, như thiết pháp giới triền chuyển tạng tam muội, như nguyệt phổ hiện như thiết pháp giới dĩ vô ngại âm đại khai diễn tam muội, phổ thanh tịnh pháp quang minh tam muội, vô ngại tạng Pháp Vương tràng tam muội, như như cảnh giới trung tất kiến như thiết Chư Phật hải tam muội, u như thiết thế gian tất hiện thân tam muội, nhập Như Lai vô sai biệt thân cảnh giới tam muội, tùy như thiết thế gian chuyển đại bi tạng tam muội, tri như thiết pháp vô hữu tích tam muội, tri như thiết pháp cứu cánh tịch diệt tam muội, tuy vô sở đắc nhi năng biến hóa phổ hiện thế gian tam muội, phổ nhập như thiết sát tam muội trang nghiêm như thiết Phật sát thành chánh giác tam muội, quán như thiết thế gian chủ sắc tướng sai biệt tam muội, quán như thiết chúng sanh cảnh giới vô chương ngại tam muội, năng xuất sanh như thiết Như Lai mẫu tam muội, năng tu hành nhập như thiết Phật hải công đức đạo tam muội, như như cảnh giới trung xuất hiện thần biến tận vị lai tế tam muội, nhập như thiết Như Lai bốn sự hải tam muội, tận vị lai tế hộ trì như thiết Như Lai chủng tánh tam muội, dĩ quyết định giải lực linh hiện tại thập phương như thiết Phật sát hải giai thanh tịnh tam muội, như niệm trung phổ chiếu như thiết Phật sở trụ tam muội, nhập như thiết cảnh giới vô ngại tế tam muội, linh như thiết thế giới vi như thiết Phật sát tam muội, xuất như thiết Phật biến hóa thân tam muội, dĩ Kim Cang vương trí tri như thiết chư căn hải tam muội, tri như thiết Như Lai đồng như thiết thân tam muội, tri như thiết pháp giới sở an lập tất trụ tâm niệm tế tam muội, u như thiết pháp giới quảng đại quốc độ trung thị hiện Niết Bàn tam muội, linh trụ tối thượng xứ tam muội, u như thiết Phật sát hiện chúng chúng chúng sanh sai biệt thân tam muội, phổ nhập như thiết Phật trí huệ tam muội, tri như thiết pháp tánh tướng tam muội, như niệm phổ tri tam thế pháp tam muội, niệm niệm trung phổ hiện pháp giới thân tam muội, dĩ sư tử dũng mãnh trí tri như thiết Như Lai xuất hưng thứ đệ tam muội, u như thiết pháp giới cảnh giới huệ nhẫn viên mãn tam muội, dũng mãnh xu hướng thập lực tam muội, phóng như thiết công đức viên mãn quang minh phổ chiếu thế gian tam muội, bất động tạng tam muội, thuyết như thiết pháp phổ nhập nhất thiết pháp tam muội, u như thiết pháp dĩ như thiết ngôn âm sai biệt huân thích tam muội, diễn thuyết như thiết Phật vô nhị pháp tam muội, tri tam thế vô ngại tế tam muội, tri như thiết kiếp vô sai biệt tam muội, nhập thập lực vi tế phương tiện tam muội, u như thiết kiếp thành tựu như thiết Bồ Tát hạnh bất đoạn tuyệt tam muội, thập phương phổ hiện thân tam muội, u pháp giới tự tại thành chánh giác tam muội, sanh như thiết an ổn thọ tam muội, xuất như thiết trang nghiêm cụ trang nghiêm hư không giới tam muội, niệm niệm trung xuất đẳng chúng sanh số biến hóa thân vân tam muội, Như Lai tịnh không nguyệt quang minh tam muội, thường kiến như thiết Như Lai trụ hư không tam muội, khai thị như thiết Phật trang nghiêm tam muội, chiếu minh như thiết pháp nghĩa đẳng tam muội, chiếu thập lực cảnh giới tam muội, tam thế như thiết Phật tràng tướng tam muội, như thiết Phật như thiết mật tạng tam muội, niệm niệm trung sở tác giai cứu cánh tam muội, vô tận phước đức tạng tam muội, kiến vô biên Phật cảnh giới tam muội, kiên trụ như thiết pháp tam muội, hiện như thiết Như Lai biến hóa tất linh tri kiến tam muội, niệm niệm trung Phật như thiết thường xuất hiện tam muội, như như trung tất tri tam thế sở hữu pháp tam muội, phổ âm diễn thuyết như thiết pháp tánh tịch diệt tam muội, kiến như thiết Phật tự tại lực tam muội, pháp giới khai phu liên hoa tam muội, quán chư pháp như hư không vô trụ xứ tam muội, thập phương hải phổ nhập

nhứt phương tam muội, nhập nhứt thiết pháp giới vô nguyên để tam muội, dĩ tịch tịnh thân phóng nhứt thiết quang minh tam muội, nhứt niệm trung hiện nhất thiết thân thông đại nguyện tam muội, nhất thiết thời nhất thiết xứ thành chánh giác tam muội, dĩ nhất trang nghiêm nhập nhất thiết pháp giới tam muội, phổ hiện nhất thiết chư Phật thân tam muội, tri nhất thiết chúng sanh quang đại thù thắng thân thông trí tam muội, nhứt niệm trung kỳ thân biến pháp giới tam muội, hiện nhất thừa tịnh pháp giới tam muội, nhập phổ môn pháp giới thị hiện đại trang nghiêm tam muội, trụ trì nhứt thiết Phật pháp luân tam muội, dĩ nhứt thiết pháp môn trang nghiêm nhứt pháp môn tam muội, dĩ nhơn đà la võng nguyện hạnh nhiếp nhất thiết chúng sanh giới tam muội, phân biệt nhất thiết thể giới môn tam muội, thừa liên hoa tự tại du bộ tam muội, tri nhất thiết chúng sanh chủng chủng sai biệt thân thông trí tam muội, linh kỳ thân hằng hiện nhất thiết chúng sanh tiền tam muội, tri nhất thiết chúng sanh sai biệt âm thanh ngôn từ hải tam muội, tri nhất thiết chúng sanh sai biệt trí thân thông tam muội, đại bi bình đẳng tạng tam muội, nhứt thiết Phật nhập Như Lai tế tam muội, quán sát nhất thiết Như Lai giải thoát xứ sư tử tần thân tam muội.

Bồ Tát dùng bất khả thuyết Phật sát vi trần số tam muội như vậy mà nhập Tỳ Lô Giá Na Như Lai niệm niệm sung mãn nhất thiết pháp giới tam muội thần biến hải.

Chư Bồ Tát đó thấy đều đầy đủ đại trí thân thông minh lợi tự tại, trụ ở trí địa, dù những trí quảng đại quán sát khắp tất cả từ những trí huệ chủng tánh mà sanh, nhứt thiết chủng trí thường hiện ở trước, được trí nhãn thanh tịnh rời si lừa, vì các chúng sanh làm Điều Ngự Sư, trụ Phật bình đẳng, nơi tất cả pháp không có phân biệt, thấu rõ cảnh giới, biết các thế gian tánh đều tịch diệt không có chỗ y tựa. Đến khắp cõi nước của tất cả chư Phật mà không chấp trước. Đều có thể quán sát tất cả các pháp mà chẳng trụ. Vào khắp tất cả diệu pháp cung điện mà không chỗ đến. Giáo hóa điều tất cả thế gian khắp vì tất cả chúng sanh mà hiện nơi an ổn. Trí huệ giải thoát là chỗ đi của các Ngài. Hằng dùng trí thân ở nơi ly tham, siêu việt biển hữu lậu mà hiển bày chơn thiết tế. Trí quang viên mãn thấy khắp các pháp. Trụ nơi tam muội kiên cố bất động. Với các chúng sanh hằng khởi đại bi. Biết các pháp môn thấy đều như huyền, tất cả chúng sanh thấy như mộng, tất cả Như Lai thấy đều như bóng, tất cả ngôn âm thấy đều như vang, tất cả pháp thấy đều như hóa, có thể khéo chứa nhóm hạnh nguyện thù thắng. Trí huệ viên mãn thanh tịnh thiện xảo tâm rất tịch tịnh. Khéo nhập tất cả cảnh giới tổng trì. Đủ sức tam muội dững mãnh không kiếp. Được trí nhãn sáng suốt trụ pháp giới tế. Đến chỗ vô sở đắc của tất cả pháp. Tu tập trí huệ đại hải không bờ. Đến Trí Ba la mật rốt ráo bi ngạn. Được Bát Nhã Ba la mật nhiếp trì. Dùng Thần thông Ba la mật vào khắp thế gian. Nuông Tam muội Ba la mật được tâm tự tại. Dùng trí chẳng điên đảo biết tất cả nghĩa. Dùng trí xảo phân biệt khai thị pháp tạng. Dùng trí hiển hiện biết rõ để giải thích văn từ. Dùng nguyện lực lớn thuyết pháp vô tận. Dùng vô sở úy để đại sư tử hống. Thường thích quán sát pháp không chỗ nương. Dùng tịnh pháp nhãn quán sát khắp tất cả. Dùng tịnh trí nguyệt chiếu thế gian thành hoại. Dùng trí huệ quang chiếu chơn thiết đế. Phước đức trí huệ như núi kim cang, tất cả ví dụ không thể đến được. Khéo quán sát các pháp huệ căn tăng trưởng. Dững mạnh tinh tấn xô dẹp chúng ma. Vô lượng trí huệ oai quang xí thành. Thân của các ngài siêu xuất tất cả thế gian. Được trí huệ vô ngại đối tất cả pháp. Khéo hay tỏ ngộ ngần mé tận vô tận. Trụ ở ngần mé phổ biến nhập vào ngần mé chơn thiết. Quán trí vô tướng thường hiện ra trước. Thiện xảo thành tựu các hạnh Bồ Tát. Dùng trí vô nhị biết các cảnh giới. Thấy khắp tất cả những loài ở thế gian. Trụ khắp tất cả quốc độ của chư Phật. Trí đẳng viên mãn, với tất cả pháp không chướng ngại. Phóng tịnh pháp quang chiếu mười phương cõi. là phước điền chơn thiết của thế gian. Hoặc thấy hoặc nghe sở nguyện đều viên mãn. Phước đức cao lớn vượt hơn các thế gian. Dững mãnh vô úy dẹp các ngoại đạo. Diễn thuyết pháp âm khắp tất cả cõi. Thấy khắp chư Phật không có lòng nhàm đủ. Nơi pháp thân của Phật đã được tự tại. Tùy cơ nghi hóa độ mà vì họ hiện thân. Một thân đầy khắp tất cả cõi Phật. Đã được thân thông thanh tịnh tự tại. Ngồi thuyết đại trí đến lui vô ngại. Trí huệ viên mãn khắp cùng pháp giới, như mặt nhứt mọc lên chiếu khắp thế gian. Tùy tâm của chúng sanh mà hiện sắc tượng. Biết rõ căn tánh dục lạc của tất cả chúng sanh. Nhập vào cảnh giới vô tránh của tất cả pháp. Biết pháp tánh không sanh không khởi. Có thể làm pháp lớn pháp nhỏ nhập vào nhau tự tại. Quyết rõ lý thú thâm thâm của Phật địa. Dùng vô tận cú nói nghĩa thâm thâm. Ở trong một câu diễn thuyết tất cả biên tu đa la. Được thân trí huệ đà la ni. Phạm những pháp đã thọ trì thời vĩnh viễn không quên mất. Một niệm có thể nhớ những sự việc trong vô lượng kiếp.

Trong một niệm biết rõ trí của tất cả tam thế chúng sanh. Hằng dùng tất cả môn đà la ni diễn thuyết vô biên pháp hải của chư Phật. Thường chuyển pháp luân thanh tịnh bất thối, làm cho các chúng sanh đều sanh trí huệ. Được Phật cảnh giới trí huệ quang minh. Nhập vào nơi thiện kiến thậm thâm tam muội. Nhập vào ngàn mé vô chướng của tất cả pháp. Với tất cả pháp được thắng trí tự tại. Tất cả cảnh giới đều thanh tịnh trang nghiêm. Vào khắp tất cả pháp giới mười phương. Tùy xứ sở kia đều đến tất cả. Trong mỗi mỗi vi trần hiện thành Chánh Giác. Nơi tánh vô sắc hiện tất cả sắc. Đem tất cả phương vào khắp một phương.

Chư Bồ Tát này đủ vô biên tạng phước đức trí huệ như vậy. Thường được chư Phật khen ngợi. Bao nhiêu ngôn từ nói công đức của các Ngài cũng không hết được. Tất cả chư Bồ Tát này đều ở trong Thệ Đa. Sâu vào biển công đức lớn của Như Lai. Thường thấy quang minh chiếu sáng của Đức Phật.

Lúc đó chư Bồ Tát được bất tư nghì chánh pháp quang minh, lòng rất hoan hỷ.

Đều ở trên thân mình, cùng lâu các và những đồ trang nghiêm với toà sư tử đương ngồi, trong tất cả vật khắp rừng Thệ Đa, hóa hiện các thứ mây đại trang nghiêm, đầy khắp tất cả thập phương pháp giới.

Ở trong mỗi niệm phóng ra mây đại quang minh đầy khắp mười phương, đều có thể khai ngộ tất cả chúng sanh. Hiện ra mây ma ni bửu linh đầy khắp mười phương, phát âm thanh vi diệu ca tụng khen ngợi tất cả công đức của tam thế chư Phật. Hiện ra tất cả mây âm nhạc đầy khắp mười phương. Trong âm nhạc diễn nói những nghiệp quả báo của tất cả chúng sanh. Hiện ra mây những nguyện hạnh sắc tướng của tất cả Bồ Tát đầy khắp mười phương, diễn nói đại nguyện của chư Bồ Tát. Hiện ra mây tự tại biến hoá của tất cả Như Lai, đầy khắp mười phương, diễn nói ngôn ngữ âm thanh của tất cả chư Phật Như Lai. Hiện ra mây thân tướng hảo trang nghiêm của tất cả Bồ Tát, đầy khắp mười phương, nói chư Như Lai thứ đệ xuất thế nơi tất cả quốc độ. Hiện ra mây đạo tràng của tam thế Như Lai đầy khắp mười phương, hiển bày công đức trang nghiêm của tất cả Như Lai thành Đẳng Chánh Giác. Hiện ra mây tất cả Long Vương đầy khắp mười phương, mưa tất cả thứ hương thơm. Hiện ra mây thân của tất cả Thế Chủ đầy khắp mười phương, diễn thuyết hạnh của Phổ Hiền Bồ Tát. Hiện ra mây Phật độ thanh tịnh tất cả bửu trang nghiêm đầy khắp mười phương, hiển bày tất cả Như Lai chuyển chánh pháp luân.

Chư Bồ Tát này vì được bất tư nghì pháp quang minh, nên theo pháp phải hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số mây đại thần biến trang nghiêm như vậy.

Lúc đó, Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát thừa thần lực của Đức Phật, muốn tuyên lại những sự thần biến trong rừng Thệ Đa, quán sát mười phương rồi nói kệ rằng:

*Các Ngài nên xem rừng Thệ Đa
Phật oai thần nên rộng vô biên
Tất cả trang nghiêm đều hiện bày
Thập phương thế giới đều đầy khắp.
Tất cả cõi nước ở mười phương
Vô biên phẩm loại đại trang nghiêm
Ở trong những bửu tòa các cảnh
Hiện hiện rõ ràng những sắc tượng.
Lổ lông của Phật tử hiện ra.
Những mây trang nghiêm báu đẹp sáng
Và phát tiếng vi diệu Như Lai
Khắp cùng mười phương tất cả cõi.
Trong cây bông báu hiện diệu thân
Thân ấy sắc tướng đồng Phạm Vương
Từ thiên định dậy mà bước đi
Oai nghi đến lui hằng tịch tịnh.*

Trong mỗi lỗ lông của Như Lai
 Thường hiện nan tư thân biến hóa
 Đều như Phổ Hiền đại Bồ Tát
 Những tướng đại nhơn để nghiêm hảo
 Cõi không gian trên rừng Thệ Đa
 Những đồ trang nghiêm phát tiếng diệu
 Nói khắp tam thế chư Bồ Tát
 Thành tựu tất cả biển công đức.
 Những cây báu trong rừng Thệ Đa
 Cũng phát vô lượng âm thanh diệu
 Diễn nói tất cả các quần sanh
 Những loại nghiệp hải đều sai khác.
 Bao nhiêu cảnh giới ở trong rừng
 Đều hiện tam thế Phật Như Lai
 Mỗi Phật đều hiện đại thần thông
 Mười phương sát hải vi trần số.
 Bao nhiêu những quốc độ mười phương
 Tất cả sát hải vi trần số
 Đều nhập trong lỗ lông Như Lai
 Thứ đệ trang nghiêm đều hiện thấy.
 Bao nhiêu trang nghiêm đều hiện Phật.
 Bằng số chúng sanh khắp thế gian
 Mỗi mỗi đều phóng đại quang minh
 Thấy đều tùy nghi độ muôn loại.
 Những hoa thơm sáng và tạng báu
 Tất cả những mây đẹp trang nghiêm
 Đều rộng lớn lượng đồng hư không
 Đây khắp mười phương các quốc độ,
 Mười phương tam thế tất cả Phật
 Bao nhiêu trang nghiêm diệu đạo tràng
 Ở trong cảnh giới viên lâm này
 Mỗi mỗi sắc tượng đều hiện rõ.
 Tất cả Phổ Hiền các Phật tử
 Trăm ngàn kiếp hải côi trang nghiêm
 Số vô lượng bằng số chúng sanh
 Tất cả hiện đủ trong rừng này.

Bấy giờ, chư Bồ Tát này được tam muội quang minh của Phật chiếu đến nên liền được nhập tam muội ấy. Mỗi Bồ Tát đều được bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn đại bi, lợi ích an lạc tất cả chúng sanh. Ở trên thân của chư Bồ Tát, mỗi lỗ lông đều phóng ra bất khả thuyết vi trần số quang minh.

Trong mỗi quang minh đều hóa hiện bất khả thuyết Phật sát vi trần số Bồ Tát, thân tướng như các Thế Chủ, hiện khắp trước tất cả chúng sanh, bao vòng khắp cùng mười phương pháp giới, dùng những phương tiện để giáo hóa điều phục.

Hoặc hiện ra môn vô thường của bất khả thuyết Phật sát vi trần số chư Thiên cung điện.

Hoặc hiện ra môn thọ sanh của bất khả thuyết Phật sát vi trần số tất cả chúng sanh.

Hoặc hiện ra môn tu hành của bất khả thuyết Phật sát vi trần số tất cả Bồ Tát.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn mộng cảnh.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn đại nguyện của Bồ Tát.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn chấn động thế giới.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn phân biệt thế giới.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn hiện sanh thế giới.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn Đản Ba la mật.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn Thí Ba la mật của tất cả Như Lai tu những công đức, những khổ hạnh.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn Sẵn Đề Ba la mật cắt đứt chi thể.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn Tỳ Lê Gia Ba la mật siêng tu.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn thiên định giải thoát của tất cả Bồ Tát tu những tam muội.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn trí quang minh viên mãn Phật đạo.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn xả bỏ vô số thân mạng để cầu một văn một câu Phật pháp.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn gần gũi tất cả Phật, han hỏi tất cả pháp không có lòng nhàm mỏi.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn tùy theo thời tiết dục lạc của tất cả chúng sanh, đến chỗ của họ để phương tiện thành thực làm cho họ trụ nơi nhưt thiết trí hải quang minh.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn hàng phục chúng ma, chế ngự các ngoại đạo, hiển bày sức phước trí của Bồ Tát.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn minh trí biết tất cả công xảo.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn minh trí biết tất cả chúng sanh sai biệt.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn minh trí biết tất cả pháp sai biệt.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn minh trí biết tâm sở thích sai biệt của tất cả chúng sanh.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn minh trí biết căn hành phiền não tập khí của tất cả chúng sanh.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn minh trí biết những nghiệp của tất cả chúng sanh.

Hoặc hiện ra bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn khai ngộ tất cả chúng sanh.

Dùng bất khả thuyết Phật sát vi trần số môn phương tiện như vậy, đến chỗ ở của tất cả chúng sanh mà thành thực họ.

Như là: hoặc đến Thiên cung, hoặc đến Long cung, hoặc đến cung của Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già. Hoặc đến cung của Phạm Vương. Hoặc đến cung của Nhơn Vương. Hoặc đến cung của Diêm La Vương. Hoặc đến chỗ ở của súc sanh, ngạ quỷ, địa ngục. Dùng đại bi bình đẳng, đại nguyện bình đẳng, trí huệ bình đẳng, phương tiện bình đẳng để nhiếp thọ các chúng sanh.

Hoặc có người thấy xong mà điều phục. Hoặc có người nghe xong mà điều phục. Hoặc có người ghi nhớ mà điều phục. Hoặc có người nghe âm thanh mà điều phục. Hoặc có người nghe danh hiệu mà điều phục. Hoặc thấy viên quang mà điều phục. Hoặc thấy quang võng mà điều phục.

Tùy tâm sở thích của các chúng sanh đều đến chỗ ở của họ mà làm cho họ được lợi ích.

Chư Phật tử! Nơi rừng Thệ Đa, chư Bồ Tát vì muốn thành thực các chúng sanh nên hoặc có lúc hiện ở trong những cung điện nghiêm sức.

Hoặc có lúc thị hiện ở lâu các bửu tòa sư tử của mình, chúng hội đạo tràng cùng khắp mười phương đều làm cho được thấy. Nhưng vẫn chẳng rời khỏi rừng Thệ Đa, chỗ của Đức Như Lai đây.

Chư Phật tử! những Bồ Tát này, hoặc có lúc thị hiện vô lượng hóa thân.

Hoặc hiện thân mình riêng một không bạn. Như là hiện thân Sa Môn. Hoặc hiện thân Bà La Môn. Hoặc hiện thân khổ hạnh. Hoặc hiện thân mập mạnh. Hoặc hiện thân y vương. Hoặc hiện thân thương chủ. Hoặc hiện thân tịnh mạng. Hoặc hiện thân kỹ nhạc. Hoặc hiện thân phụng sự chư Thiên. Hoặc hiện thân công xảo kỹ thuật.

Qua đến tất cả xóm làng, thành ấp, đô thị chỗ của chúng sanh ở, Bồ Tát này tùy sở nghi dùng mọi thứ thân, mọi oai nghi, mọi âm thanh, mọi ngôn luận, những chỗ ở, mà thật hành hạnh Bồ Tát trong tất cả thế gian dường như màng lưới của Thiên Đế.

Hoặc nói công xảo sự nghiệp thế gian. Hoặc nói tất cả trí huệ chiếu thế gian như đèn sáng. Hoặc nói tất cả chúng sanh do nghiệp lực trang nghiêm. Hoặc nói cõi nước mười phương kiến lập những thừa vị. Hoặc nói đèn trí huệ chiếu cảnh giới của tất cả pháp, giáo hóa thành thực tất cả chúng sanh. Nhưng vẫn cũng chẳng rời khỏi rừng Thệ Đa của Đức Như Lai đây.

Bấy giờ ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử, từ Thiện Trụ lâu các đi ra cùng vô lượng Bồ Tát đồng hạnh và các Thần Kim Cang thường theo thị vệ, các Thân Chúng Thần khắp vì chúng sanh mà cúng dường chư Phật, các Túc Hành Thần từ lâu phát kiên thệ nguyện thường tùy tùng, các Chủ Địa Thần thích nghe diệu pháp, Các Thủ Thủy Thần thường tu đại bi, các Chủ Hỏa Thần trí quang chiếu sáng. Các Chủ Phong Thần ma ni làm mồi, các Chủ Phương Thần minh luyện tất cả nghi thức mười phương, các Chủ Dạ Thần chuyên cần diệt trừ vô minh hắc ám, các Chủ Trụ Thần xiển minh Phật nhứt nhứt tâm không lười, các Chủ Không Thần trang nghiêm pháp giới tất cả hư không, các Chủ Hải Thần độ khắp chúng sanh vượt khỏi biển hữu lậu, các Chủ Sơn Thần thường siêng chứa nhóm thiện căn trợ đạo cao như núi xu hướng Nhứt thiết trí, các Chủ Thành Thần thường siêng gìn giữ thành Bồ đề tâm của tất cả chúng sanh, các Đại Long Vương thường siêng gìn giữ pháp thành vô thượng Nhứt thiết chủng trí, các Dạ Xoa Vương thường siêng hộ trì tất cả chúng sanh, các Càn Thát Bà Vương thường làm cho chúng sanh thêm hoan hỷ, các Cưu Bàn Trà Vương thường siêng trừ diệt những loài ngạ quỷ, các Ca Lô La Vương hằng thuận cứu tế tất cả chúng sanh ra khỏi biển hữu lậu, các A Tu La Vương nguyện được thành tựu những thân Như Lai cao hơn thế gian, các Ma Hầu La Già Vương thấy Phật hoan hỷ cúi mình cung kính, cá đại Thiên Vương hằng nhằm sanh tử thường thích thấy Phật, các đại Phạm Vương tôn trọng chư Phật tán thán cúng dường.

Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát cùng những chúng Bồ Tát công đức trang nghiêm như vậy ra khỏi chỗ mình ở, đồng đến chỗ Đức Phật, hữu nhiều Đức Thế Tôn đến vô lượng vòng. Dâng các món cúng dường lên Đức Phật. Cúng dường xong, từ tạ Phật rồi đi qua phương Nam đến trong nhơn gian.

Lúc đó Tôn giả Xá Lợi Phất thừa thần lực của Phật, thấy Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát cùng chúng hội Bồ Tát trang nghiêm ra khỏi rừng Thệ Đa qua phương Nam du hành nhơn gian, liền nghĩ rằng:

Tôi nay nên theo ngài Văn Thù Sư Lợi qua phương Nam.

Nghĩ xong, Tôn giả Xá Lợi Phất cùng sáu ngàn Tỳ Kheo đồng rời chỗ mình ở đến chỗ Đức Phật đánh lễ chân Phật rồi bạch ý muốn, Đức Phật hứa khả. Các Ngài hữu nhiều Đức Phật ba vòng từ tạ đi đến chỗ ngài Văn Thù Sư Lợi.

Sáu ngàn Tỳ Kheo này vốn cùng ở chung với Tôn giả Xá Lợi Phất, xuất gia chưa lâu, những là Hải Giác Tỳ Kheo, Thiện Sanh Tỳ Kheo, Phước Quang Tỳ Kheo, Đại Đồng Tử Tỳ Kheo, Điền Sanh Tỳ Kheo, Tịnh Hạnh Tỳ Kheo, Thiên Đức Tỳ Kheo, Quân Huệ Tỳ Kheo, Phạm Thắng Tỳ Kheo, Tịch Huệ Tỳ Kheo, sáu ngàn Tỳ Kheo như vậy.

Những Tỳ Kheo này đã từng cúng dường vô lượng chư Phật, trông sâu căn lành, sức hiểu biết rộng lớn, tín nhơn sáng suốt, tâm lượng rộng rãi, quán Phật cảnh giới, rõ pháp bốn tánh, lợi ích chúng sanh, thường cần cầu công đức của chư Phật.

Những Tỳ Kheo này đều do ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát thuyết pháp giáo hóa mà được thành tựu.

Trong lúc đang đi nơi đường, Tôn giả Xá Lợi Phất quán sát chư Tỳ Kheo rồi bảo Giác Hải rằng:

Giác Hải nên quán sát thân thanh tịnh tướng tốt trang nghiêm của Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, tất cả hàng Nhơn Thiên chẳng nghĩ bàn được.

Giác Hải nên quán sát viên quang chói sáng của Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát làm cho vô lượng chúng sanh phát tâm hoan hỷ.

Giác Hải nên quán sát quang võng trang nghiêm của Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát diệt trừ vô lượng khổ não cho chúng sanh.

Giác Hải nên quán sát chúng hội đông đầy của Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, đại chúng đó đều là bực Bồ Tát do thiện căn thuở xưa nhiếp thọ.

Giác Hải nên quán sát con đường của Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát đang đi, hai bên cách tám bộ đều bằng thẳng trang nghiêm.

Giác Hải nên quán sát chỗ đứng của Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát khắp vòng mười phương thường có đạo tràng luôn xoay theo.

Giác Hải nên quán sát con đường của Văn Thù Sư Lợi đang đi đủ cả vô lượng phước đức trang nghiêm, hai bên đường có những kho trân bửu ngâm dưới đất tự nhiên trỗi lên.

Giác Hải nên quán sát Văn Thù Sư Lợi từng cúng dường chư Phật, do thiện căn đó làm cho trong tất cả hàng cây đều hiện ra tạng báu trang nghiêm.

Giác Hải nên quán sát các Thế Gian Chủ rưới mây cúng cụ, đánh lễ cung kính dâng cúng Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát.

Giác Hải nên quán sát tất cả chư Phật Như Lai mười phương, lúc sắp thuyết pháp, đều phóng ánh sáng lông trắng giữa chặng mày chiếu đến thân Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, nhập vào nơi đánh của Ngài.

Bấy giờ Tôn giả Xá Lợi Phất vì chư Tỳ Kheo mà tán thán khai thị diễn thuyết ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử có vô lượng công đức trang nghiêm như vậy.

Chư Tỳ Kheo nghe xong, tâm ý thanh tịnh, tin hiểu vững chắc, vui mừng khôn xiết, toàn thân rúng nảy không tự kiềm được. Thân thể nhu nhuyễn, sáu căn vui đẹp, tất cả lo khổ đều trừ, cấu chướng đều hết. Thường được thấy chư Phật thâm cầu chánh pháp đủ căn tánh Bồ Tát, được oai lực Bồ Tát, đại bi đại nguyện đều tự xuất sanh, nhập vào cảnh giới thâm thâm của các môn Ba la mật. Thập phương chư Phật thường hiện ở trước. Rất mến thích Nhứt thiết trí. Chư Tỳ Kheo bạch Tôn giả Xá Lợi Phất rằng:

Mong Đại Sư dẫn chúng tôi đến chỗ của ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát.

Xá Lợi Phất liền cùng chư Tỳ Kheo đồng đến chỗ Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát mà bạch rằng:

Thưa Ngài, chư Tỳ Kheo này xin được kính ra mắt Ngài.

Lúc đó Văn Thù Sư Lợi Đồng tử có vô lượng tự tại tại Bồ Tát và đại chúng vây quanh, như tượng vương xoay mình lại nhìn Tỳ Kheo.

Chư Tỳ Kheo liền đánh lễ chân Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát rồi chấp tay cung kính mà bạch rằng:

Nay chúng tôi kính ra mắt, cung kính lễ bái và những thiện căn của chúng tôi có, ngưỡng mong ngài Văn Thù Sư Lợi, Hòa Thượng Xá Lợi Phất, Thế Tôn Thích Ca Mâu Ni Phật, đều chứng biết cho.

Như ngài Văn Thù Sư Lợi có sắc thân thể này, âm thanh thể này, tướng hảo thể này, tự tại thể này, nguyện cho tôi cũng đều có đủ như vậy.

Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát bảo các Tỳ Kheo rằng:

Chư Tỳ Kheo! Nếu Thiện Nam Tử hay thiện nữ nhơn thành tựu mười hạnh xu hướng pháp Đại thừa thời có thể mau nhập Như Lai Địa, hướng là Bồ Tát Địa.

Đây là mười hạnh:

Chứa nhóm tất cả thiện căn lòng không mỏi nhàm.

Thấy tất cả Phật kính thờ cúng dường lòng không mỏi nhàm.

Cầu tất cả Phật pháp lòng không mỏi nhàm.

Thật hành tất cả hạnh Ba la mật lòng không mỏi nhàm.

Thành tựu tất cả Bồ Tát tam muội lòng không mỏi nhàm.

Thứ đệ nhập tất cả tam thế lòng không mỏi nhàm.

Nghiêm tịnh khắp mười phương cõi Phật lòng không mỗi nhàm.

Giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh lòng không mỗi nhàm.

Ở trong tất cả cõi tất cả kiếp thành tựu hạnh Bồ Tát lòng không mỗi nhàm.

Vì thành tựu một chúng sanh mà tu hành tất cả Phật sát vi trần số Ba la mật, thành tựu Như Lai thập lực. Thứ đệ như vậy, vì thành thực tất cả chúng sanh giới mà thành tựu Như Lai tất cả trí lực lòng không mỗi nhàm.

Chư Tỳ Kheo! Nếu Thiện Nam Tử hay thiện nữ nhen thành tựu lòng thâm tính phát mười hạnh lòng không mỗi nhàm này thời có thể trưởng dưỡng tất cả thiện căn, rời bỏ tất cả những loài sanh tử vượt khỏi tất cả chủng tánh thế gian, chẳng sa vào hàng Thanh Văn, Bích Chi Phật. Sinh vào nhà chư Phật Như Lai. Đủ tất cả Bồ Tát nguyện. Học tập tất cả Như Lai công đức. Tu hành tất cả hạnh Bồ Tát. Được Như Lai trí lực xô dẹp chúng ma và các ngoại đạo, cũng có thể trừ diệt tất cả phiền não, nhập Bồ Tát địa, gần Như Lai địa.

Lúc đó, chư Tỳ Kheo nghe pháp này rồi thời được tam muội tên là vô ngại nhãn, thấy tất cả cảnh giới Phật. Do được tam muội này nên đều thấy chư Phật Như Lai trong vô lượng vô biên tất cả thế giới ở mười phương và những đạo tràng chúng hội. Cũng đều thấy tất cả loài chúng sanh trong thế giới mười phương. Cũng đều thấy những sai biệt của tất cả thế giới mười phương. Cũng đều thấy những vi trần của tất cả thế giới đó. Cũng đều thấy những cung điện của chúng sanh ở trong tất cả thế giới đó, dùng các báu mà làm trang nghiêm. Và cũng nghe những ngôn âm của chư Phật. Như Lai diễn thuyết các pháp, văn từ giải thích của chư Phật, nghe rồi thời đều hiểu rõ. Cũng có thể quán sát trong thế giới đó, những căn dục của tất cả chúng sanh. Cũng có thể ghi nhớ trong những thế giới đó, trước sau mười đời của tất cả chúng sanh. Cũng có thể ghi nhớ những sự trong mười kiếp quá khứ, mười kiếp vị lai của các thế giới đó. Cũng có thể ghi nhớ chư Như Lai đó mười lần bốn sanh sự, mười lần thành Chánh Giác, mười lần chuyển pháp luân, mười thứ thần thông, mười thứ thuyết pháp, mười thứ giáo giới, mười thứ biện tài.

Chư Tỳ Kheo này lại liền thành tựu mười ngàn Bồ đề tâm, mười ngàn Tam muội, mười ngàn Ba la mật, tất cả đều thanh tịnh.

Lại được đại trí huệ viên mãn quang minh. Được Bồ Tát mười thần thông nhu nhuyễn vi diệu. Trụ Bồ Tát tâm kiên cố bất động.

Lúc đó Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát khuyên các Tỳ Kheo trụ hạnh Phổ Hiền. Trụ hạnh Phổ Hiền rồi nhập biến đại nguyện. Nhập biến đại nguyện, rồi thành tựu biến đại nguyện. Vì thành tựu biến đại nguyện nên tâm được thanh tịnh. Vì tâm thanh tịnh nên thân được thanh tịnh. Vì thân thanh tịnh nên thân nhẹ nhàng nhậm lạc. Vì thân thanh tịnh nhẹ nhàng nhậm lạc nên được đại thần thông không còn thối chuyển. Vì được thần thông này nên chẳng rời dưới chân của ngài Văn Thù Sư Lợi, đều hiện thân mình khắp tất cả chỗ của chư Phật mười phương. Thành tựu đầy đủ tất cả Phật pháp.

(1) Lúc ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát khuyên dạy sáu ngàn Tỳ kheo pháp Bồ đề tâm rồi, lần lượt đi về phía Nam, trải qua nhen gian đến phía đông Phước Thành, ở trong rừng Trang Nghiêm Tràng Ta La, chỗ đại tháp miếu mà chư Phật thuở xưa từng ngự giáo hóa chúng sanh, nơi đây cũng là chỗ mà ngày xưa đức Thích Ca Mâu Ni Thế Tôn lúc tu Bồ Tát hạnh hay xả vô lượng sự khó xả. Do đây nên rừng này có tiếng đến vô lượng cõi Phật. Rừng này thường được sự thủ hộ cúng dường của chư Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, Nhen cùng Phi nhen.

Lúc ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát và các quyến thuộc đến rừng Trang Nghiêm Tràng Ta La rồi, liền ở tại

đó nói khế kinh Phổ Chiếu Pháp Giới cùng với trăm vạn ức na do tha khế kinh.

Khi nói kinh, trong đại hải có vô lượng trăm ngàn ức chư Long đến nghe kinh. Nghe xong chư Long đều chán thân loài rồng nên đều phát tâm cầu Phật đạo. Đều xả thân rồng sanh trong loài người hoặc cõi trời. Một muôn chư Long được chẳng thối chuyển nơi Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có vô lượng vô số chúng sanh ở trong Tam thừa đều được điều phục.

Lúc đó người Phước Thành hay tin ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử ở đại tháp miếu trong rừng Trang Nghiêm Tràng Ta La, vô lượng người ra khỏi thành đi đến rừng.

Có Ưu bà tắc tên là Đại Trí cùng quyến thuộc năm trăm Ưu bà tắc, như là: Tu Đạt Đa, Bà Tu Đạt Đa, Phước Đức Quang, Hữu Danh Xung, Thí Danh Xung, Nguyệt Đức, Thiện Huệ, Đại Huệ, Hiền Hộ, Hiền Thắng.v.v... đồng đến đánh lễ chân ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử, hữu nhiều ba vòng, rồi lui ra ngồi qua một phía.

Lại có năm trăm Ưu bà di, như là: Đại Huệ, Thiện Quang, Diệu Thân, Khả La □ Thân, Hiền Hạnh, Hiền Đức, Hiền Quang, Tràng Quang, Đức Quang, Thiện Mục, v.v.. đồng đến đánh lễ chân ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử, hữu nhiều ba vòng rồi lui ra ngồi qua một phía.

Lại có năm trăm Đồng tử, như là: Thiện Tài, Thiện Hạnh, Thiện Giới, Thiện Oai Nghi, Thiện Dũng Mãnh, Thiện Tư, Thiện Huệ, Thiện Giác, Thiện Nhân, Thiện Tý, Thiện Quang, v.v.. đồng đến đánh lễ chân ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử, hữu nhiều ba vòng rồi lui ra ngồi qua một phía.

Lại có năm Đồng nữ, như là: Thiện Hiền, Đại Trí Cư Sĩ Nữ, Hiền Xung Mỹ Nhan, Kiên Huệ, Hiền Đức, Hữu Đức, Phạm Thọ, Đức Quang, Thiện Quang, v.v.. đồng đến đánh lễ chân ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử, □#7919;u nhiều ba vòng rồi ngồi qua một phía.

Ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử biết người Phước Thành đều đã đến đông đủ, tùy tâm sở thích của họ mà hiện thân tự tại ánh sáng rực rỡ chói lấp đại chúng. Ngài dùng đại từ tự tại làm cho họ thanh lương. Dùng đại bi tự tại khởi tâm thuyết pháp. Dùng trí huệ tự tại biết tâm sở thích của họ. Dùng biện tài quảng đại sắp vì họ mà thuyết pháp.

Lúc đó, Ngài lại quán sát Thiện Tài đồng tử do có gì mà có tên như vậy. Ngài biết đồng tử này lúc mới nhập thai, trong nhà đó tự nhiên hiện ra lâu các thất báu. Dưới lâu các đó có bảy phục tạng. Trên phục tạng, đất tự nứt ra mọc lên nanh thất báu: vàng, bạc, lưu ly, pha lê, chơn châu, xa cừ, mã não.

Sau mười tháng, Thiện Tài đản sanh thân hình tay chân đoạn chánh đầy đủ. Lúc đó bảy phục tạng từ đất trời lên ánh sáng chói rực. Mỗi tạng báu ngang dọc cao thấp đều vuông vức bảy thước tay.

Trong nhà đó lại tự nhiên có năm trăm món đồ bằng thất báu, mọi vật đều đựng đầy trong đó. Những là: trong chậu kim cang đựng tất cả thứ hương thơm. Trong chậu hương đựng các thứ y phục. Trong bát mỹ ngọc đựng các thứ thực phẩm thượng diệu. Trong bát ma ni đựng đầy những thứ trân bửu đẹp lạ. Bình vàng đựng bạc. Bình bạc đựng vàng. Trong bình vàng bạc đựng đầy ngọc lưu ly và ma ni. Trong bình pha lê đựng đầy xa cừ. Trong bình xa cừ đựng đầy pha lê. Trong bình mã não đựng đầy chơn châu. Trong bình chơn châu đựng đầy mã não. Bình hỏa ma ni đựng đầy thủy ma ni. Bình thủy ma ni đựng đầy hỏa ma ni. Năm trăm đồ đựng châu bửu như vậy tự nhiên xuất hiện.

Nơi đó lại mưa các châu bửu và những tài vật làm cho tất cả kho đụn trong nhà đó đều đầy ngập.

Do có trên đây nên cha mẹ thân thuộc và tướng sư đều kêu đưa trẻ ấy là Thiện Tài.

Ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử lại biết Thiện Tài đã từng cúng dường quá khứ chư Phật, gieo sâu căn lành, tin hiểu rộng lớn, thường thích gần gũi các thiện tri thức. Thân ngữ ý đều không lỗi lầm, tu Bồ Tát đạo cầu Nhứt thiết trí thành Phật pháp khí. Tâm đồng tử này thanh tịnh như hư không, hồi hướng Bồ đề không chướng ngại.

Ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát quán sát Thiện Tài như vậy rồi, liền an ủi chỉ dạy tất cả Phật pháp.

Những là nói pháp tích tập của tất cả Phật, pháp tương tục của tất cả Phật, pháp thứ đệ của tất cả Phật, pháp chúng hội thanh tịnh của tất cả Phật, pháp pháp luân hóa đạo của tất cả Phật, pháp sắc thân tướng hảo của tất cả Phật, pháp pháp thân thành tựu của tất cả Phật, pháp ngôn từ biện tài của tất cả Phật, pháp quang minh chiếu diệu của tất cả Phật, pháp bình đẳng vô nhị của tất cả Phật.

Ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử vì Thiện Tài đồng tử và đại chúng mà nói những pháp như vậy rồi, lại ân cần khuyên dạy cho họ tăng trưởng đạo lực, cho họ hoan hỷ phát tâm Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Lại làm cho họ tự ghi nhớ thiện căn thưở quá khứ.

Ngài lại vì tất cả đại chúng mà tùy nghi thuyết pháp. Sau đó Ngài rời rừng mà đi.

Thiện Tài đồng tử được nghe pháp nơi ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, được nghe những công đức của chư Phật như vậy, liền nhứt tâm cầu Vô thượng Bồ đề, đi theo ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát mà nói kệ rằng:

*Ba cõi làm thành quách
 Kiêu mạn làm tường vách
 Các loài làm cửa ngõ
 Nước ái làm hào ao
 Tội ngu si đây che
 Lửa tham sân cháy rực
 Ma Vương làm quân chủ
 Trẻ khờ ở trong đó.
 Tham ái làm dây trói
 Dưa dối làm cương yên
 Nghi hoặc che đôi mắt
 Thăng vào những đường tà.
 Vì đây tham ganh kiêu
 Vào nơi ba đường ác
 Hoặc đọa trong các loài
 Khổ sanh già bệnh chết.
 Mặt nhứt trí thanh tịnh
 Vàng tròn đầy đại bi
 Hay cạn biển phiền não
 Xin ban diệu quán sát.
 Mặt nguyệt trí thanh tịnh
 Vàng trong sạch đại từ
 Ban an vui tất cả
 Xin thương soi xét tôi.
 Vua tất cả pháp giới
 Pháp bửu làm tiên đạo
 Du không chẳng chướng ngại
 Xin thương dạy bảo tôi.
 Đại Thương Chủ phước trí.*

Dùng mãnh cầu Bồ đề
 Lợi khắp các quân sanh
 Xin thương thủ hộ tôi.
 Thân mặc giáp nhần nhục
 Tay cầm gương trí huệ
 Tự tại hàng quân ma
 Xin thương cứu vớt tôi.
 Ở danh pháp Tu Di
 Định nữ thường hầu hạ
 Diệt hoặc A tu la
 Để thích xin xem tôi.
 Nhà ba cõi phàm ngu
 Hoặc nghiệp khổ luân chuyển
 Ngài đã điều phục cả
 Như đèn sáng soi đường.
 Bỏ rời những ác thú
 Thanh tịnh những đường lành
 Bực vượt hẳn thế gian
 Dạy tôi môn giải thoát.
 Thế gian chấp điên đảo
 Thường thích tướng ngã tịnh
 Trí nhân đều rời được
 Dạy tôi môn giải thoát.
 Khéo biết đường tà chánh
 Biết rõ tâm không khiếp
 Đáng quyết rành tất cả
 Dạy tôi đường Bồ đề.
 Trụ bực Phật chánh kiến
 Lớn cây Phật công đức
 Rưới bóng Phật diệu pháp
 Dạy tôi đường Bồ đề.
 Khứ, lai, hiện tại Phật
 Xứ xứ đều cùng khắp
 Như mặt nhật mọc lên
 Vì tôi dạy đạo đó.
 Khéo biết tất cả nghiệp
 Thấu rõ hạnh các thừa
 Người trí huệ quyết định
 Dạy tôi pháp Đại Thừa.
 Bánh nguyện, gong đại bi,
 Tín trực, vành kiên nhẫn
 Báu công đức trang nghiêm
 Cho tôi ngồi xe này.
 Rương tổng trì quảng đại
 Lọng từ mãn trang nghiêm
 Linh biện tài reo vang.
 Khiển tôi ngồi xe này.
 Phạm hạnh làm nệm êm
 Tam muội làm thể nữ
 Trống pháp rền tiếng màu
 Cho tôi ngồi xe này.
 Tứ nhiếp tạng vô tận
 Báu công đức trang nghiêm
 Tâm quý làm yên cương
 Ban cho tôi xe này.
 Thường rong xe bố thí
 Hằng xoa hương tịnh giới

Bò nhân nhục trang nghiêm
 Cho tôi ngồi xe này.
 Thùng thiên định tam muội
 Ách trí huệ phương tiện
 Điều phục chẳng thối chuyển
 Cho tôi ngồi xe này.
 Xe đại nguyện thanh tịnh
 Sức tổng trì kiên cố
 Trí huệ được thành tựu
 Cho tôi ngồi xe này.
 Phổ hạnh làm đi khắp
 Bi tâm thông thả đi
 Đến đâu đều không khiếp
 Cho tôi ngồi xe này.
 Kiên cố như kim cang
 Thiện xảo như huyền hóa
 Tất cả không chướng ngại.
 Cho tôi ngồi xe này.
 Quảng đại rất thanh tịnh
 Khắp ban chúng sanh vui
 Đồng hư không pháp giới
 Cho tôi ngồi xe này.
 Sạch những vòng nghiệp hoặc
 Dứt những khổ lưu chuyển
 Đẹp ma và ngoại đạo
 Cho tôi ngồi xe này,
 Trí huệ khắp mười phương
 Trang nghiêm khắp pháp giới
 Thỏa nguyện của chúng sanh
 Cho tôi ngồi xe này.
 Thanh tịnh như hư không
 Ái, kiến đều trừ diệt
 Lợi ích tất cả chúng
 Cho tôi ngồi xe này.
 Nguyện lực đi mau chóng
 Định tâm an ổn trụ
 Chở khắp các hàm thức
 Cho tôi ngồi xe này.
 Như đại địa chẳng động
 Như nước lợi ích cả
 Chở chúng sanh như vậy
 Cho tôi ngồi xe này.
 Vàng từ nhiếp viên mãn.
 Sáng tổng trì thanh tịnh
 Mặt nhật huệ như vậy
 Xin dạy cho tôi thấy.
 Đã vào ngôi Pháp Vương
 Đã đội mão Trí Vương
 Đã vẫn lựa diệu pháp
 Xin thương chiếu cố tôi.

Lúc đó ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, như tượng vương, xoay nhìn Thiện Tài đồng tử mà bảo rằng:

Lành thay! Lành thay! Đây Thiện Nam Tử! Người đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, lại muốn thân cận các bậc thiện tri thức để hỏi Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo.

Này Thiện Nam Tử! thân cận cúng dường các bậc thiện tri thức là hơn duyên trước nhưt để được đầy đủ Nhưt thiết trí.

Vì thế nên công việc này người chớ có mỗi nhàm.

Thiện Tài đồng tử bạch rằng:

Cúi xin đức Thánh vì tôi mà dạy Bồ Tát phải học Bồ Tát hạnh thế nào? Phải tu Bồ Tát hạnh thế nào? Phải đến Bồ Tát hạnh thế nào? Phải thật hành Bồ Tát hạnh thế nào? Phải tịnh Bồ Tát hạnh thế nào? Phải nhập Bồ Tát hạnh thế nào? Phải thành tựu Bồ Tát hạnh thế nào? Phải tùy thuận Bồ Tát hạnh thế nào? Phải ghi nhớ Bồ Tát hạnh thế nào? Phải thêm rộng Bồ Tát hạnh thế nào? Phải làm thế nào cho Phổ Hiền hạnh mau được viên mãn.

Lúc đó ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát vì Thiện Tài đồng tử mà nói kệ rằng:

*Lành thay tạng công đức
 Có thể đến gặp ta
 Pháp khởi tâm đại bi
 Siêng cầu Vô Thượng Giác.
 Đã pháp nguyện rộng lớn
 Diệt trừ khổ chúng sanh
 Vì khắp các chúng sanh
 Tu hành Bồ Tát hạnh.
 Nếu có các Bồ Tát
 Chẳng nhàm khổ sanh tử
 Thời đủ đạo Phổ Hiền
 Tất cả không hoại được.
 Phước quang, phước oai lực
 Phước xú, phước tịnh hải
 Người vì khắp chúng sanh
 Nguyện tu Phổ Hiền hạnh.
 Người thấy vô biên tế
 Mười phương tất cả Phật
 Khắp nghe Phật thuyết pháp
 Thọ trì chẳng quên mất.
 Người ở mười phương cõi
 Thầy khắp vô lượng Phật
 Thành tựu những nguyện hải
 Đầy đủ Bồ Tát hạnh.
 Nếu nhập phương tiện hải
 An trụ Phật Bồ đề
 Hay theo Đạo Sư học
 Sẽ thành Nhưt thiết trí.
 Khắp tất cả quốc độ
 Số kiếp như vi trần
 Người tu hạnh Phổ Hiền
 Thành tựu Bồ đề đạo.
 Ở vô lượng cõi nước
 Trong vô biên kiếp hải
 Người tu hạnh Phổ Hiền
 Thành mãn những đại nguyện.
 Vô lượng chúng sanh đây
 Nghe người nguyện đều mừng
 Đều phát tâm Bồ đề
 Nguyện học hạnh Phổ Hiền*

Nói kệ xong, ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát bảo Thiện Tài đồng tử rằng:

Lành thay! Lành thay! này Thiện Nam Tử! Ngươi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, cầu hạnh Bồ Tát.

Này Thiện Nam Tử! nếu có chúng sanh phát tâm Vô thượng Bồ đề, đây là việc rất khó. Đã có thể phát Bồ đề tâm rồi lại cầu Bồ Tát hạnh, việc này càng khó gấp bội.

Này Thiện Nam Tử! Nếu muốn thành tựu Nhưt thiết chủng trí thời phải quyết định cầu chân thiện tri thức.

Này Thiện Nam Tử! Cầu thiện tri thức chớ có mỗi lười. Thấy thiện tri thức chớ có nhàm đủ. Thiện tri thức có dạy bảo điều chi phải đều tùy thuận. Nơi thiện xảo phương tiện của thiện tri thức chớ thấy lỗi lầm.

Phương nam này có một nước tên là Thắng Lạc. Trong nước Thắng Lạc có tòa núi tên là Diệu Phong. Trên núi đó có một Tỷ kheo tên là Đức Vân. Ngươi nên đến hỏi Tỷ Kheo Đức Vân: Bồ Tát phải học Bồ Tát hạnh thế nào? Phải tu Bồ Tát hạnh thế nào? Nhẫn đến phải như thế nào để được mau viên mãn hạnh Phổ Hiền? Tỷ Kheo Đức Vân sẽ chỉ bảo cho ngươi.

Thiện Tài đồng tử nghe xong hớn hờ vui mừng, đánh lễ Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, rơi lệ từ tạ mà đi qua hướng Nam, đến nước Thắng Lạc, lên núi Diệu Phong. Ở trên núi đó xem ngó tìm kiếm khắp bốn phía, lòng khao khát muốn được gặp Tỷ Kheo Đức Vân. Bảy ngày sau mới được thấy Tỷ Kheo Đức Vân ở trên ngọn núi khác đi kinh hành chậm rãi.

Thấy xong, Thiện Tài đồng tử liền đến đánh lễ chân Tỷ Kheo Đức Vân, hữu nhiều ba vòng cung kính đứng trước Đức Vân mà bạch rằng:

Bạch Đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát phải học Bồ Tát hạnh thế nào? Phải tu Bồ Tát hạnh thế nào? Nhẫn đến phải thế nào để được mau viên mãn hạnh Phổ Hiền? Tôi nghe đức Thánh khéo có thể dạy bảo, mong đức Thánh thương xót dạy cho tôi thế nào Bồ Tát được thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Đức Vân Tỷ Kheo bảo Thiện Tài đồng tử rằng:

Lành thay! Lành thay! này Thiện Nam Tử! Ngươi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, lại có thể hỏi hạnh của Bồ Tát. Việc như vậy là sự khó trong những sự khó. Những là cầu Bồ Tát hạnh, cầu Bồ Tát cảnh giới, cầu đạo xuất ly của Bồ Tát, cầu đạo thanh tịnh của Bồ Tát, cầu tâm thanh tịnh quảng đại của Bồ Tát, cầu Bồ Tát thành tựu thần thông, cầu Bồ Tát thị hiện môn giải thoát, cầu Bồ Tát thị hiện việc làm tại thế gian, cầu Bồ Tát tùy thuận tâm của chúng sanh, cầu môn sanh tử Niết Bàn của Bồ Tát, cầu Bồ Tát quán sát hữu vi vô vi tâm không chấp trước.

Này Thiện Nam Tử! Ta được sức thắng giải tự tại quyết định, tín nhãn thanh tịnh, trí quang chói sáng, thấy khắp các cảnh giới khỏi tất cả chướng ngại, quán sát khéo léo, phổ nhãn sáng suốt, đủ hạnh thanh tịnh. Qua đến tất cả cõi nước mười phương cung kính cúng dường tất cả chư Phật. Thường nhớ tất cả chư Phật Như Lai. Tổng trì tất cả chánh pháp của chư Phật. Thường thấy tất cả chư Phật mười phương.

Những là thấy phương đông một Đức Phật, hai Đức Phật, mười Đức Phật, trăm Đức Phật, ngàn Đức Phật, ức Đức Phật, trăm ức Đức Phật, ngàn ức Đức Phật, trăm ngàn ức Đức Phật, na do tha ức Đức Phật, trăm na do tha ức Đức Phật, ngàn na do tha ức Đức Phật, trăm ngàn na do tha ức Đức Phật, nhẫn đến thấy vô số, vô lượng, vô biên vô đẳng, bất khả số, bất khả xung, bất khả tư, bất khả lượng, bất khả

thuyết, bất khả thuyết bất khả thuyết Đức Phật. Nhấn đến thấy chư Phật bằng số vi trần trong Diêm Phù Đề, bằng số vi trần trong bốn châu thiên hạ, bằng số vi trần trong Tiểu thiên thế giới, bằng số vi trần trong nhị thiên thế giới bằng số vi trần trong Đại Thiên thế giới, bằng số Phật sát vi trần nhấn đến thấy chư Phật bằng số bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần.

Như phương đông, chín phương kia cũng đều thấy như vậy.

Chư Phật trong mỗi phương, những sắc tướng, những hình mạo, những thần thông, những du hí, những chúng hội trang nghiêm đạo tràng, những quang minh chiếu sáng vô biên, những quốc độ, những thọ mạng. Tùy những tâm sở nghi của chúng sanh mà chư Phật thị hiện những môn thành Đăng Chánh Giác, làm sư tử hồng trong đại chúng.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được pháp môn “ức niệm Nhưt thiết chư Phật cảnh giới trí huệ quang minh phổ kiến” này thôi. Đâu biết hết được vô biên trí huệ thanh tịnh hạnh môn của đại Bồ Tát. Những là: Trí quang phổ chiếu niệm Phật môn, vì thường thấy tất cả chư Phật quốc độ những cung điện đều trang nghiêm thanh tịnh. Môn làm cho tất cả chúng sanh niệm Phật, vì tùy sở nghi của tâm chúng sanh đều làm cho họ được thấy Phật, tâm họ được thanh tịnh. Môn làm cho an trụ nơi lực niệm Phật, vì làm cho họ nhập vào thập lực của Như Lai. Môn làm cho an trụ nơi pháp niệm Phật, vì thấy vô lượng Phật được nghe pháp. Môn niệm Phật chói sáng các phương, vì đều thấy trong tất cả thế giới chư Phật bình đẳng không sai biệt. Môn niệm Phật vào chỗ bất khả kiến, vì đều thấy trong tất cả cảnh vi tế những sự thần thông tự tại của chư Phật. Môn niệm Phật an trụ trong các kiếp, vì trong tất cả kiếp thường thấy những việc làm không tạm bỏ của chư Phật. Môn niệm Phật an trụ trong tất cả thời gian, vì trong tất cả thời gian thường thấy Đức Như Lai gần gũi đồng ở chẳng rời bỏ. Môn niệm Phật an trụ tất cả cõi, vì tất cả quốc độ đều thấy thân Phật vượt hơn tất cả không gì sánh bằng. Môn niệm Phật an trụ tất cả đời, vì tùy tâm sở thích thấy khắp tam thế chư Phật. Môn niệm Phật an trụ tất cả cảnh, vì ở khắp trong tất cả cảnh giới thấy chư Như Lai thứ đệ xuất hiện. Môn niệm Phật an trụ tịch diệt, vì trong một niệm thấy tất cả cõi, tất cả chư Phật thị hiện Niết Bàn. Môn niệm Phật an trụ viễn ly, vì trong một niệm thấy tất cả Phật từ nơi chỗ ở mà ra đi. Môn niệm Phật an trụ quảng đại, vì tâm thường quán sát mỗi thân Phật đầy khắp tất cả pháp giới. Môn niệm Phật an trụ vi tế, vì trong một chân lông có bất khả thuyết Như Lai xuất hiện, đều đến chỗ Phật ma kính thờ. Môn niệm Phật an trụ trang nghiêm, vì trong một niệm thấy tất cả cõi đều có chư Phật thành Đăng Chánh Giác hiện thân biến. Môn niệm Phật an trụ năng sự, vì thấy tất cả Phật xuất hiện thế gian, phóng trí huệ quang chuyển diệu pháp luân. Môn niệm Phật trụ tâm tự tại, vì biết tùy theo sở thích của tự tâm, tất cả chư Phật hiện hình tượng. Môn niệm Phật an trụ nơi tự nghiệp, vì biết tùy nghiệp tích tập của chúng sanh mà hiện hình tượng làm cho họ được giác ngộ. Môn niệm Phật an trụ thân biến, vì thấy liên hoa quảng đại của Phật ngự nở xòe khắp pháp giới. Môn niệm Phật an trụ hư không vì quán sát những thân Như Lai trang nghiêm pháp giới hư không giới. Như vậy ta làm sao biết được nói được những công đức hạnh của đại Bồ Tát.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam có một nước tên là Hải Môn, nơi đó có Tỳ Kheo tên là Hải Vân. Người đến hỏi Hải Vân rằng Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo? Hải Vân Tỳ Kheo có thể phân biệt nói nhơn duyên phát khởi thiện căn quảng đại.

Này Thiện Nam Tử! Hải Vân Tỳ Kheo sẽ làm cho người nhập ngôi trợ đạo quảng đại, sẽ làm cho người sanh sức thiện căn quảng đại, sẽ vì người mà nói nhơn duyên phát tâm Bồ đề, sẽ làm cho người sanh quang minh đại thừa quảng đại, sẽ làm cho người tu ba la mật quảng đại, sẽ làm cho người nhập những hạnh hải quảng đại, sẽ làm cho người viên mãn thế nguyện quảng đại, sẽ làm cho người tịnh môn trang nghiêm quảng đại, sẽ làm cho người sanh sức từ bi quảng đại.

Lúc đó Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Đức Vân Tỳ Kheo, hữu nhiều quán sát, từ tạ mà đi.

Thiện Tài đồng tử nhứt tâm suy gẫm lời dạy của thiện tri thức. Chánh niệm quán sát trí huệ quang minh môn, Bồ Tát giải thoát môn, Bồ Tát tam muội môn, Bồ Tát đại hải môn, chư Phật hiện tiền môn, chư Phật phương sở môn, chư Phật quý tác môn, chư Phật đấng hư không giới môn, chư Phật xuất hiện thứ đệ môn, chư Phật sở nhập phương tiện môn.

Thiện Tài đồng tử đi lần qua phương Nam đến nước Hải Môn, đến chỗ Hải Vân Tỳ Kheo, đánh lễ chân Hải Vân, hữu nhiễu xong, chấp tay bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, muốn nhập tất cả trí hải vô thượng, mà chưa biết Bồ Tát thế nào có thể bỏ nhà thế tục sanh vào nhà Như Lai? Thế nào có thể qua khỏi biển sanh tử vào được biển Phật trí? Thế nào lia được hàng phàm phu vào được hàng Như Lai? Thế nào dứt được dòng sanh tử vào được dòng Bồ Tát hạnh? Thế nào phá được xe sanh tử thành xe Bồ Tát nguyện? Thế nào diệt được cảnh giới ma hiển được cảnh giới Phật? Thế nào cạn được biển ái dục thêm lớn biển đại bi? Thế nào đóng được cửa các nạn các ác đạo mở được cửa đại Niết Bàn? Thế nào ra khỏi thành tam giới vào được thành Nhứt thiết trí? Thế nào vất bỏ được tất cả vật ngoạn hảo để đem lợi ích tất cả chúng sanh?

Hải Vân Tỳ Kheo bảo Thiện Tài đồng tử rằng:

- Thiện Nam Tử! Người đã phát tâm Vô thượng Bồ đề rồi ư?

Thiện Tài thưa:

- Vâng, tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Hải Vân Tỳ Kheo nói:

- Thiện Nam Tử! Nếu các chúng sanh chẳng gieo lành thời chẳng có thể phát tâm Vô thượng Bồ đề. Cần phải được phổ môn thiện căn quang minh, đủ chơn thiết đạo tam muội trí quang, xuất sanh những phước hải quảng đại, tăng trưởng pháp bạch tịnh không có lười nghĩ, thờ thiện tri thức chẳng rời nhàm, chẳng kể thân mạng, không thể cất chứa, tâm bình đẳng như mặt đất không có niệm cao hạ, tánh thường từ mẫn với tất cả chúng sanh, nơi các loài sanh tử chuyên niệm chẳng bỏ, hàng thích quán sát cảnh giới Như Lai. Có như vậy mới phát được tâm Vô thượng Bồ đề.

Phát Bồ đề tâm là phát tâm đại bi, vì cứu khắp tất cả chúng sanh. Là phát tâm đại từ, vì khắp giúp tất cả thế gian. Là phát tâm an lạc, vì làm cho tất cả chúng sanh diệt tất cả khổ. Phát tâm lợi ích, vì làm cho tất cả chúng sanh lia ác pháp. Phát tâm ai mẫn, vì có ai kinh sợ thời đều giữ gìn. Phát tâm vô ngại, vì rời

bỏ tất cả chướng ngại. Phát tâm quảng đại, vì tất cả pháp giới đều đầy khắp. Phát tâm vô biên, vì khắp cõi hư không đều qua đến. Phát tâm rộng rãi, vì đều thấy tất cả Như Lai. Phát tâm thanh tịnh, vì trí không trái với pháp tam thế. Phát tâm trí huệ, vì vào khắp biển nhứt thiết trí huệ.

Này Thiện Nam Tử! Ta ở nước Hải Môn này đã mười hai năm, thường dùng đại hải làm cảnh giới.

Những là suy gẫm đại hải quảng đại vô lượng. Suy gẫm đại hải rất sâu khó lường. Suy gẫm đại hải lần lần sâu rộng. Suy gẫm đại hải vô lượng châu báu kỳ diệu trang nghiêm. Suy gẫm đại hải chứa vô lượng nước. Suy gẫm đại hải màu nước chẳng đồng không thể nghĩ bàn. Suy gẫm đại hải là chỗ ở vô lượng chúng sanh. Suy gẫm đại hải dung thọ những chúng sanh thân to lớn. Suy gẫm đại hải nạp thọ được nước của trận mưa lớn. Suy gẫm đại hải không tăng không giảm.

Này Thiện Nam Tử! Lúc suy gẫm như vậy, ta lại nghĩ rằng :Trong thế gian còn có gì rộng lớn hơn đại hải này chăng? Còn có gì vô lượng hơn đại hải này chăng? Còn có gì rất sâu hơn đại hải này chăng? Còn có gì báu lạ hơn đại hải này chăng?

Này Thiện Nam Tử! Lúc ta suy gẫm như vậy, bỗng có đại liên hoa xuất hiện.

Liên hoa này cọng bằng vô năng thắng nhọn đà la ni la bửu, cánh bằng phệ lưu ly bửu, lá bằng vàng diêm phù đàn, đài bằng trầm thủy, tua bằng mã não, nở thơm lan khắp trùm che cả đại hải.

Trăm vạn A Tu La Vương cầm lấy cọng hoa.

Trăm vạn châu ma ni kết lưới trang nghiêm giăng che trên hoa.

Trăm vạn Long Vương mưa nước thơm.

Trăm vạn Ca Lô La Vương ngâm những chuỗi ngọc và dải lụa báu rủ thòng bốn phía.

Trăm vạn La Sát Vương từ tâm quán sát.

Trăm vạn Dạ Xoa Vương cung kính đánh lễ.

Trăm vạn càn Thát Bà Vương nhiều thứ âm nhạc tán thán cúng dường.

Trăm vạn Thiên vương mưa những thiên hoa, thiên man, thiên hương, thiên thiêu hương, thiên đồ hương, thiên mật hương, thiên y phục , thiên tràng, thiên phan, thiên cái.

Trăm vạn Phạm Vương đánh lễ và cung kính.

Trăm vạn Tịnh Cư Thiên chấp tay làm lễ.

Trăm vạn Chuyển Luân Vương cúng dường thất bửu trang nghiêm.

Trăm vạn Hải Thần đồng xuất hiện cung kính đánh lễ.

Trăm vạn vị quang ma ni bửu quang minh chiếu khắp.

Trăm vạn tịnh phước ma ni bửu dùng để trang nghiêm.

Trăm vạn phổ quang ma ni bửu làm tạng thanh tịnh.

Trăm vạn thù thắng ma ni bửu ánh sáng rực rỡ.

Trăm vạn diệu tạng ma ni bửu quang chiếu vô biên.

Trăm vạn diêm phù đàn ma ni bửu thứ đệ bày hàng.

Trăm vạn kim cang sư tử ma ni bửu chẳng thể phá hoại thanh tịnh trang nghiêm.

Trăm vạn nhật tạng ma ni bửu quảng đại thanh tịnh.

Trăm vạn khả lạc ma ni bửu đũa mọi màu.

Trăm vạn như ý ma ni bửu trang nghiêm vô tận, quang minh chiếu rọi.

Liên hoa lớn này có ra là do thiện căn xuất thế của Như Lai. Tất cả Bồ Tát đều sanh lòng tin mến. Thập phương thế giới đều hiện tiền. Từ như huyền pháp mà sanh, như mộng pháp mà sanh, thanh tịnh nghiệp mà sanh. Trang nghiêm bằng pháp môn vô tránh. Nhập ấn vô vi. Trụ môn vô ngại. Sung mãn tất cả quốc độ mười phương. Tùy thuận cảnh giới thậm thâm của chư Phật.

Trong vô số trong ngàn kiếp ca ngợi công đức đó cũng không hết được.

Lúc đó ta thấy trên liên hoa lớn ấy có một Đức Như Lai ngồi kết già. Thân Phật từ đây cao đến trời Hữu Đảnh.

Tòa bửu liên hoa bát tư nghi. Đạo tràng chúng hội bát tư nghi. Những tướng hảo thành tựu bát tư nghi. Tùy hảo viên mãn bát tư nghi. Thân thông biến hóa bát tư nghi. Sắc tướng thanh tịnh bát tư nghi. Vô kiến danh tướng bát tư nghi. Tướng lưới rộng dài bát tư nghi. Ngôn thuyết thiện xảo bát tư nghi. Âm thanh viên mãn bát tư nghi. Lực vô biên tế bát tư nghi. Thanh tịnh vô úy bát tư nghi. Biện tài quảng đại bát tư nghi.

Ta lại nghĩ nhớ Đức Phật đó thuở xưa tu hành bát tư nghi. Tự tại thành đạo bát tư nghi. Diệu âm diễn pháp bát tư nghi. Phổ môn thị hiện các thứ trang nghiêm bát tư nghi. Tùy hai bên thấy Phật đều sai khác bát tư nghi. Tất cả sự lợi ích đều làm cho viên mãn bát tư nghi.

Lúc đó, Đức Như Lai ấy liền đưa tay hữu rờ đánh đầu của ta, vì ta mà diễn nói phổ nhãn pháp môn, khai thị cảnh giới tất cả Như Lai, hiển pháp tất cả hạnh Bồ Tát, xiển minh tất cả diệu pháp của chư Phật, tất cả pháp luân đều nhập trong đó. Có thể thanh tịnh tất cả Phật độ. Có thể dẹp tất cả dị đạo tà luận. Có thể diệt tất cả quân ma. Có thể làm cho chúng sanh đều sanh hoan hỷ. Có thể soi tất cả tâm hành của các chúng sanh. Có thể biết những căn cơ của tất cả chúng sanh, tùy tâm chúng sanh đều làm cho được khai ngộ.

Ở nơi Đức Như Lai ấy, ta được nghe pháp môn này, thọ trì đọc tụng ghi nhớ quán sát.

Giả sử có người dùng nước mực nhiều như nước đại hải, cây viết chất đồng lớn như núi Tu Di, biên chép pháp môn phổ nhãn này, một môn trong một phẩm, một pháp trong một môn, một nghĩa trong một pháp, một câu trong một nghĩa cũng viết chẳng được ít phần huống là có thể viết hết.

Này Thiện Nam Tử! Ở nơi Đức Phật ấy, ta thọ trì pháp môn phổ nhãn như vậy trọn một ngàn hai trăm năm. Trong mỗi ngày, ta dùng văn trì đà la ni quang minh lãnh thọ vô số phẩm. Dùng tịch tịnh môn đà la ni quang minh xu nhập vô số phẩm. Dùng vô biên triền đà la ni quang minh vào khắp vô số phẩm. Dùng tùy tha quán sát đà la ni quang minh phân biệt vô số phẩm. Dùng oai lực đà la ni quang minh nhiếp khắp vô số phẩm. Dùng liên hoa trang nghiêm đà la ni quang minh dẫn phát vô số phẩm. Dùng thanh tịnh ngôn âm đà la ni quang minh khai diễn vô số phẩm. Dùng hư không tạng đà la ni quang minh hiển thị vô số phẩm. Dùng quang tụ đà la ni quang minh thêm rộng vô số phẩm. Dùng hải tạng đà la ni quang minh luận biện phân tích vô số phẩm.

Nếu có chúng sanh từ mười phương đến, hoặc Thiên, hoặc Thiên Vương, hoặc Long, hoặc Long Vương, hoặc Dạ Xoa, hoặc Dạ Xoa Vương, hoặc Càn Thát Bà, hoặc Càn Thát Bà Vương, hoặc A Tu La, hoặc A Tu La Vương, hoặc Ca Lô La, hoặc Ca Lô La Vương, hoặc Khẩn Na la, hoặc Khẩn Na La Vương, hoặc Ma Hầu La Già, hoặc Ma Hầu La Già Vương, hoặc Nhơn, hoặc Nhơn Vương, hoặc Phạm hoặc

Phạm Vương. Tất cả đại chúng như vậy đều đến chỗ ta. Ta đều vì họ mà khai thị giải thích xung dương tán thán. Đều làm cho họ mến thích xu nhập an trụ quang minh phổ nhãn pháp môn này.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết phổ nhãn pháp môn này.

Như chư đại Bồ Tát thâm nhập tất cả Bồ Tát hạnh hải, vì tùy duyên nguyện lực mà tu hành. Nhập đại nguyện hải vì ở thế gian trong vô lượng kiếp số. Nhập tất cả chúng sanh hải, vì tùy tâm sở thích của họ để rộng lợi ích. Nhập như thiết chúng sanh tâm hải, vì xuất sanh thập phương vô ngại trí quang. Nhập như thiết chúng sanh căn hải, vì đáng tùy cơ nghi giáo hóa đều làm cho điều phục. Nhập tất cả sát hải, vì thành mãn bốn nguyện nghiêm tịnh Phật độ. Nhập tất cả Phật hải, vì nguyện thường cúng dường chư Như Lai. Nhập tất cả pháp hải, vì có thể dùng trí huệ đều ngộ nhập. Nhập tất cả công đức hải, vì mỗi mỗi tu hành cho được đầy đủ. Nhập tất cả chúng sanh ngôn từ hải, vì ở tất cả cả cõi chuyển chánh pháp luân.

Như thế thời ta làm sao biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Từ đây qua phương Nam sáu mươi do tuần, bên đường Lăng Già, có một tụ lạc tên là Hải Ngạn. Ở đó có Tỳ Kheo tên là Thiện Trụ. Người nên đến đó hỏi: Bồ Tát phải thế nào tịnh Bồ Tát hạnh?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Hải Vân Tỳ Kheo, hữu nhiều chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Lúc đó, Thiện tài đồng tử chuyên niệm lời dạy của thiện tri thức, chuyên niệm phổ nhãn pháp môn, chuyên niệm Phật thân lực, chuyên trì pháp cú vân, chuyên nhập pháp hải môn, chuyên gắm pháp sai biệt, thậm nhập pháp xoay chuyển, vào khắp pháp hư không, trừ sạch pháp ế chương quán sát pháp bửu xứ.

Thiện tài đồng tử vừa tư duy suy gẫm đi lần qua phương Nam, đến bên đường Lăng Già, nơi tụ lạc Hải Ngạn, xem xét mười phương tìm cầu Thiện Trụ Tỳ Kheo. Thấy Thiện Trụ Tỳ Kheo đi kinh hành qua lại ở trên hư không.

Có vô số chư thiên cung kính vây quanh rưới những thiên hoa, trời thiên kỹ nhạc, tràng phan gấm lụa thảy đều nhiều vô số đầy khắp hư để cúng dường.

Chư đại Long Vương ở giữa hư không nổi bất tư nghi mây trăm thủy hương, chấn sấm, xẹt chớp, dùng để cúng dường.

Khẩn Na La Vương trời những tiếng nhạc, đúng pháp ca ngợi, dùng đây để cúng dường.

Ma Hầu La Già Vương dùng bất tư nghi y phục rất vi tế trải giăng trần thiết, lòng rất hoan hỷ, để cúng dường.

A Tu La Vương nổi bất tư nghi mây ma ni bửu, vô lượng quang minh các thứ trang nghiêm đồng khắp hư không dùng để cúng dường.

Ca Lô La Vương hiện hình đồng tử, có vô lượng thể nữ vây quanh, rót ráo thành tựu tâm không sát hại, ở giữa hư không chấp tay cúng dường.

Bất tư nghi số các La Sát Vương, vô lượng La Sát vây quanh, thân hình cao lớn đáng kinh sợ, thấy Thiện Trụ Tỳ Kheo từ tâm tự tại, liền chấp tay khom mình chiêm ngưỡng cúng dường.

Bất tư nghi số các Dạ Xoa Vương, mỗi vị đều có chúng của mình vây quanh, bao vòng bốn phía cung kính thủ hộ.

Bất tư nghi số các Phạm Thiên Vương, ở giữa hư không, cúi mình chấp tay dùng pháp nhân gian tán dương ca ngợi.

Bất tư nghi số các Tịnh Cư Thiên, với cung điện ở giữa hư không, chấp tay cung kính phát hoằng thệ nguyện.

Thiện tài đồng tử thấy những sự trên đây, lòng hoan hỷ chấp tay kính lễ Thiện Trụ Tỳ Kheo rồi bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào tu hành Phật pháp? Thế nào tích tập Phật pháp? Thế nào đầy đủ Phật pháp? Thế nào huân tập Phật pháp? Thế nào tăng trưởng Phật pháp? Thế nào tổng nhiếp Phật pháp? Thế nào cứu cánh Phật pháp? Thế nào tịnh trị Phật? thế nào thâm tịnh Phật pháp? Thế nào thông đạt Phật pháp?

Tôi nghe đức thánh hay khéo dạy bảo. Ngưỡng mong xót thương vì tôi mà tuyên nói Bồ Tát thế nào chẳng bỏ thấy Phật, thường ở chỗ Phật siêng năng tu tập? Bồ Tát thế nào chẳng bỏ Phật pháp đều dùng trí huệ mà được minh chứng? Bồ Tát thế nào chẳng bỏ đại nguyện có thể lợi ích khắp tất cả chúng sanh? Bồ Tát thế nào chẳng bỏ chúng sanh trụ tất cả kiếp không lòng mỗi nhàm? Bồ Tát thế nào chẳng bỏ Phật độ có thể nghiêm tịnh tất cả thế giới? Bồ Tát thế nào chẳng bỏ Phật lực đều có thể thấy biết Như Lai tự tại? Bồ Tát thế nào chẳng bỏ hữu vi mà cũng chẳng trụ hữu vi, ở trong tất cả loài hữu lậu, dường như biến hóa, thị hiện thọ sanh từ tu Bồ Tát hạnh? Bồ Tát thế nào chẳng bỏ nghe pháp đều có thể lãnh thọ chánh giáo của chư Phật? Bồ Tát thế nào chẳng bỏ trí quang vào khắp chỗ sở hành của tam thế trí?

Thiện Trụ Tỳ Kheo bảo Thiện Tài rằng:

Lành thay! Lành Thay! Nay Thiện Nam Tử! người đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, nay lại phát tâm cầu hỏi Phật pháp, cầu hỏi pháp nhưt thiết trí, tự nhiên trí.

Nay Thiện Nam Tử! Ta đã thành tựu môn giải thoát vô ngại. Hoặc đi, hoặc đứng, hoặc đến, hoặc lui, tùy thuận tư duy tu tập quán sát, liền được trí huệ quang minh tên là cứu cánh vô ngại.

Vì được trí huệ quang minh này nên biết tâm hành của tất cả chúng sanh không chướng không ngại. Biết sự chết và sanh của tất cả chúng sanh. Biết đời trước của tất cả chúng sanh. Biết những sự trong kiếp vị lai của tất cả chúng sanh. Biết những sự trong đời hiện tại của tất cả chúng sanh. Biết ngôn ngữ âm thanh nhiều loại sai biệt của tất cả chúng sanh. Quyết những nghi vấn của tất cả chúng sanh. Biết căn tánh của tất cả chúng sanh. Tùy theo lúc tất cả chúng sanh nên được giáo hóa đều có thể qua đến nơi họ ở. Biết tất cả sát na, la bà mâu hô lật đa, giờ khắc ngày đêm. Biết thứ đệ lưu chuyển trong biến tam thế. Tất cả những sự thấy biết như vậy đều không chướng không ngại. Cũng có thể đem thân mình qua đến tất cả cõi Phật mười phương không chướng ngại. Tại sao vậy? Vì được sức thần thông vô trụ vô tác.

Nay Thiện Nam Tử! Vì ta được sức thần thông này nên ở giữa hư không, hoặc đi, hoặc, đứng, hoặc ngồi, hoặc nằm, hoặc ẩn, hoặc hiện, hoặc hiện một thân, hoặc hiện nhiều thân, đi xuyên qua tường vách như đi nơi trống không. Ở trên hư không kiết già qua lại tự tại như chim bay. Vào trong đất như xuống nước, đi trên nước như trên đất, khắp thân trên dưới đều phát lửa ngọn như đồng lửa lớn. Hoặc có lúc chân động tất cả đại địa. Hoặc có lúc lấy tay sờ rằm mặt như mặt nguyệt. Hoặc hiện thân mình cao đến phạm cung. Hoặc hiện mây hương đốt. Hoặc hiện mây bữa diêm. Hoặc hiện mây biến hóa. Hoặc hiện mây quang võng. Thầy đều rộng lớn đầy khắp hư không mười phương.

Hoặc trong một niệm qua phương Đông một thế giới, hai thế giới, trăm thế giới, ngàn thế giới, trăm ngàn thế giới, nhẫn đến qua vô lượng thế giới, bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới. Hoặc qua Diêm Phù Đề vi trần số thế giới. Hoặc qua bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới. Ta ở trước chư Phật Thế Tôn trong tất cả quốc độ đó mà nghe thuyết pháp.

Ở cho mỗi Đức Phật, hiện vô lượng Phật sát vi trần số thân sai khác.

Mỗi mỗi thân rưới vô lượng Phật sát vi trần số mây đờ cúng dường. Những là mây tất cả hoa, mây tất cả hương, mây tất cả tràng hoa, mây tất cả hương bột, mây tất cả hương thoa, mây tất cả lọng, mây tất cả y phục, mây tất cả tràng, mây tất cả phan, mây tất cả trướng. Đem tất cả thân vân cúng dường lên chư Phật.

Mỗi Đức Như Lai có bao nhiêu lời dạy bảo ta đều thọ trì cả.

Mỗi quốc độ có bao nhiêu sự trang nghiêm, ta đều nhớ rõ cả.

Tất cả chín phương kia cũng đều như phương Đông.

Bao nhiêu chúng sanh trong tất cả thế giới như vậy, nếu được thấy thân của ta, thời đều quyết định được Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Tất cả chúng sanh trong những thế giới đó, ta đều thấy rõ tùy theo sự lớn nhỏ thắng liệt khổ vui của họ mà thị hiện đồng thân hình với họ để giáo hóa cho họ được thành tựu.

Nếu có chúng sanh nào thân cận ta, thời ta làm cho họ an trụ nơi pháp môn như đây.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết pháp môn vô ngại giải thoát mau chóng cúng dường khắp chư Phật thành tựu khắp chúng sanh này.

Như chư Bồ Tát trì giới đại bi, giới ba la mật, giới Đại thừa, giới tương ưng với Bồ Tát đạo, giới vô chướng ngại, giới chẳng thối đạo, giới chẳng bỏ tâm Bồ đề, giới thường dùng Phật pháp làm cảnh sở duyên, giới thường để ý nơi nhứt thiết trí, giới như hư không, giới không y tựa tất cả thế gian, giới không mất, giới không tổn, giới không khuyết, giới không tạp, giới không trước, giới không hồi, giới thanh tịnh, giới ly trần, giới ly cấu.

Những công đức như vậy, ta đâu có thể biết và nói được hết.

Này Thiện Nam Tử! từ đây qua phương Nam có một nước tên là Đạt Lý Tỳ Trà, có thành tên là Tụ Tại, trong đó có một người tên là Di Già. Người nên đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, trụ Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Thiện Trụ Tỳ Kheo, hữu nhiều chiêm ngưỡng lui ra đi về phương Nam.

(1) Lúc đó Thiện Tài đồng tử nhất tâm chánh niệm pháp môn pháp quang minh tin sâu xu nhập. Chuyên niệm Phật chẳng dứt ngời Tam Bảo. Khen tánh ly dục. Nhớ thiện tri thức. Chiếu khắp tam thế. Nhớ những đại nguyện khắp cứu chúng sanh. Chẳng chấp hữu vi. Rốt ráo tư duy tự tánh của các pháp. Điều có thể nghiêm tịnh tất cả thế giới. Nơi chúng hội đạo tràng của tất cả chư Phật, lòng không chấp trước.

Thiện tài đồng tử đi lần qua phương Nam đến thành Tụ Tại tìm Di Già, thấy người này đang ngồi trên pháp tòa sư tử nơi chợ giảng thuyết pháp môn luân tự trang nghiêm. Có mười ngàn người vây quanh

nghe pháp.

Thiện tài đồng tử đánh lễ chân Di Già, hữu nhiều vô lượng vòng , chấp tay cung kính bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã pháp tâm Vô thượng Bồ đề, mà tôi chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo? Thế nào lưu chuyển trong các loài mà chẳng quên mất tâm Bồ đề? Thế nào được ý bình đẳng kiên cố bất động? Thế nào được tâm thanh tịnh không gì trở ngại được? Thế nào phát sanh sức đại bi hăng không mỏi nhọc? Thế nào nhập đà la ni khắp được thanh tịnh? Thế nào phát sanh trí huệ quảng đại quang minh nơi tất cả pháp lia những ám chướng? Thế nào đủ sức vô ngại giải biện tài quyết rõ tất cả nghĩa tạng thậm thâm? Thế nào được sức chánh niệm ghi nhớ thọ trì tất cả pháp luân sai biệt? Thế nào được sức tịnh đạo, nơi tất cả loài khắp diễn thuyết các pháp? Thế nào được sức trí tuệ nơi tất cả pháp đều có thể quyết định phân biệt nghĩa đó?

Di Già bảo Thiện Tài rằng:

Ngươi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề rồi ư?

Vâng, tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Di Già liền vội vàng rời tòa sư tử mọp lạy Thiện Tài. Rồi lại rải bông kim ngân, bửu châu vô giá, cùng với bột mịn chiên đàn, vô lượng thứ y trùm trên mình Thiện Tài.

Di Già lại rải vô lượng những thứ hương hoa, các thứ phẩm vật để cúng dường. Sau đó mới đứng dậy khen rằng:

Lành thay! Lành thay! Thiện Nam Tử có thể phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Nếu có ai phát được tâm Vô thượng Bồ đề thời là chẳng dứt mất tất cả Phật chủng. Thời là nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Thời là thành thực tất cả chúng sanh. Thời là thấu rõ tất cả pháp tánh. Thời là tỏ ngộ tất cả nghiệp chủng. Thời là viên mãn tất cả các hạnh. Thời là chẳng dứt tất cả đại nguyện. Thời là thiết hiệu chủng tánh ly tham. Thời có thể thấy rõ tam thế sai biệt. Thời làm cho tín giải trọn được kiên cố. Thời được tất cả Như Lai nhiếp trì. Thời được tất cả chư Phật ức niệm. Thời bình đẳng với tất cả Bồ Tát. Thời được tất cả Hiền Thánh khen mừng. Thời được tất cả Phạm Vương kính lễ. Thời được tất cả Thiên Vương cúng dường. Thời được tất cả Dạ Xoa thủ hộ. Thời được tất cả La Sát hầu hạ. Thời được tất cả Long Vương nghinh tiếp. Thời được tất cả Khẩn Na La Vương cạ ngâm khen ngợi. Thời được tất cả các Thế Chủ khen ngợi mừng vui. Thời làm cho tất cả chúng sanh giới đều được an ổn.

Những là làm cho họ bỏ ác thú. Làm cho họ ra khỏi chỗ nạn. Làm cho họ dứt tất cả cội gốc nghèo cùng. Làm cho họ sanh tất cả trời người vui sướng. Làm cho họ thân cận thiện tri thức. Làm cho họ được nghe và thọ trì pháp quảng đại. Làm cho họ sanh tâm Bồ đề. Làm cho họ tịnh tâm Bồ đề. Làm cho họ rõ Bồ Tát đạo. Làm cho họ nhập Bồ Tát trí. Làm cho họ trụ Bồ Tát địa.

Này Thiện Nam Tử! Phải biết chỗ làm của Bồ Tát rất khó, khó ra, khó gặp. Người được thấy Bồ Tát lại còn khó có hơn.

Vì Bồ Tát là chỗ tất cả chúng nương nhờ mà được sanh trưởng thành tựu. Là chỗ cứu tế của tất cả chúng sanh, vì Bồ Tát cứu họ khỏi khổ nạn. Là chỗ y tựa của tất cả chúng sanh, vì thủ hộ thế gian. Là người cứu hộ tất cả chúng sanh, vì làm cho họ khỏi sự kinh sợ.

Bồ Tát như phong luân, vì gìn giữ các thế gian chẳng cho đọa lạc ác đạo.

Bồ Tát như đại địa vì tăng trưởng thiện căn cho chúng sanh.

Bồ Tát như đại hải, vì phước đức sung mãn vô tận.

Bồ Tát như mặt trời, vì trí huệ quang minh chiếu khắp nơi.

Bồ Tát như núi Tu Di, vì thiện căn cao xuất.

Bồ Tát như minh nguyệt, vì trí quang xuất hiện.

Bồ Tát như mãnh tướng, vì xô dẹp ma quân.

Bồ Tát như quân chủ, vì được tự tại trong thành trì Phật pháp.

Bồ Tát như ngọn lửa mạnh, vì cháy sạch tâm ngã ái của chúng sanh.

Bồ Tát như mây lớn, vì mưa vô lượng diệu pháp.

Bồ Tát như mưa phải thời, vì làm thêm lớn mầm tất cả tín căn.

Bồ Tát như Thuyền sư, vì chỉ dẫn bờ mé pháp hải.

Bồ Tát như cầu đò, vì làm cho chúng sanh qua khỏi biển sanh tử.

Di Già tán thán Thiện Tài như vậy, làm cho chư Bồ Tát hoan hỉ rồi, từ trên mặt phóng ra những ánh sáng chiếu khắp Đại Thiên thế giới.

Chúng sanh trong cõi Đại Thiên gặp ánh sáng này, từ Long Thần nhả đến Phạm Thiên đều đến chỗ Di Già.

Di Già Đại Sĩ liền dùng phương tiện vì họ mà khai thị giải thích pháp môn luân tự phẩm trang nghiêm.

Đại chúng nghe pháp xong, đều được chẳng thối chuyển nơi Vô thượng Bồ đề.

Lúc bấy giờ Di Già trở lại lên bôn tòa bảo Thiện Tài rằng :

Thiện Nam Tử! Ta đã được diệu âm đà la ni. Có thể phân biệt biết ngữ ngôn của tất cả chúng sanh, chư Thiên, Long, Bát Bộ, trong cõi Đại Thiên. Cũng như cõi Đại Thiên này, vô số thế giới nhả đến bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới khắp mười phương đều biết rõ ngữ ngôn cả.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết pháp môn Bồ Tát diệu âm đà la ni quang minh này.

Như Chư đại Bồ Tát có thể vào khắp biển những tư tưởng của tất cả chúng sanh, biển những sự thi thiết, biển những danh hiệu, biển những ngữ ngôn của tất cả chúng sanh.

Có thể vào khắp diễn thuyết biên tất cả pháp cú thâm mật. Diễn thuyết biên tất cả pháp cú cứu cánh. Diễn thuyết biên pháp cú trong tất cả sở duyên có tất cả tam thế sở duyên. Diễn thuyết biên thượng pháp cú. Diễn thuyết biên thượng pháp cú. Diễn thuyết biên pháp cú sai biệt. Diễn thuyết biên pháp cú tất cả sai biệt.

Có thể vào khắp tất cả thế gian chú thuật hải. Tất cả âm thanh trang nghiêm luân. Tất cả sai biệt tự luân tế.

Những công đức như vậy, nay ta làm sao biết hết được, nói hết được.

Này Thiện Nam Tử! Từ đây qua phương Nam có một tụ lạc tên là Trụ Lâm. Nơi đó có một Trưởng giả tên là Giải Thoát.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào tu Bồ Tát hạnh? Bồ Tát thế nào thành Bồ Tát hạnh? Bồ Tát thế nào tích tập Bồ Tát hạnh? Bồ Tát thế nào tư duy Bồ Tát hạnh?

Bấy giờ Thiện Tài đồng tử nhờ thiện tri thức nên đối với pháp nhưt thiết trí rất tôn trọng. Trông sâu gốc tịnh tín. Thêm nhiều lợi ích.

Thiện Tài đánh lễ chân Di Già, rơi lệ buồn khóc nhiều vô lượng vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Thiện Tài đồng tử tư duy pháp môn Bồ Tát vô ngại giải đà la ni quang minh trang nghiêm. Thâm nhập pháp môn Bồ Tát ngữ ngôn hải. Nghĩ nhớ pháp môn vi tế phương tiện Bồ Tát biết tất cả chúng sanh. Quán sát pháp môn Bồ Tát thanh tịnh tâm. Thành tựu pháp môn Bồ Tát thiện căn quang minh. Tịnh trị pháp môn Bồ Tát giáo hóa chúng sanh. Minh lợi trí môn Bồ Tát nhiếp chúng sanh. Kiên cố pháp môn Bồ Tát quảng đại chí nguyện. Nhiệm trì pháp môn Bồ Tát thù thắng chí nguyện. Tịnh trị pháp môn Bồ Tát tín giải. Tư duy pháp môn Bồ Tát vô lượng thiện tâm. Thệ nguyện kiên cố, tâm không mỗi nhàm. Dùng những mào giáp để tự trang nghiêm. Thâm tâm tinh tấn chẳng thối chuyển. Đủ đức tin bất hoại. Tâm kiên cố như kim cương và như na la diên không gì phá hoại được. Giữ gìn tất cả lời dạy của thiện tri thức. Nơi các cảnh giới được trí bất hoại. Phổ môn thanh tịnh việc làm vô ngại. Trí quang viên mãn chiếu khắp tất cả. Đây đủ tổng trì quang minh của các địa. Biết rõ pháp giới nhiều loại sai biệt, không y không trụ, bình đẳng không hai, tự tánh thanh tịnh, mà khắp trang nghiêm. Nơi các công hạnh đều được rất ráo. Trí huệ thanh tịnh rời lia chấp trước. Biết pháp sai biệt mười phương trí không chướng ngại. Qua khắp xứ sai biệt ở mười phương thân không mỗi lười. Biết rõ những nghiệp sai biệt ở mười phương. Đều hiện thấy Phật sai biệt ở mười phương. Đều thâm nhập thời gian sai biệt ở mười phương. Diệu pháp thanh tịnh sung mãn nơi tâm. Phổ trí tam muội chiếu rõ nơi tâm. Tâm hằng vào khắp cảnh giới bình đẳng. Được trí huệ của Như Lai chiếu đến. Dòng Nhưt thiết trí tương tục chẳng dứt. Hoặc thân hoặc tâm đều chẳng rời Phật pháp.

Tất cả chư Phật thần lực gia hộ. Tất cả Như Lai quang minh chiếu đến.

Thành tựu đại nguyện. Nguyện thân cùng khắp tất cả sát vãng, tất cả pháp giới vào khắp thân mình.

Thiện Tài đồng tử đi lần qua phương Nam, trải qua mười hai năm, đến thành Trụ Lâm tìm Giải Thoát Trưởng giả.

Lúc đã gặp được, Thiện Tài đánh lễ chân Trưởng giả chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Nay tôi được hội ngộ bậc thiện tri thức. Tôi đã được lợi ích rộng lớn.

Tại sao vậy?

Vì với các bậc thiện tri thức, khó được thấy, khó được nghe, khó được xuất hiện, khó được phụng sự, khó được gần gũi, khó được tiếp rước, khó được gặp gỡ, khó được ở chung, khó làm cho vui đẹp, khó

được theo dõi. Mà nay tôi được gặp gỡ, nên tôi được lợi lành rộng lớn.

Bạch đức Thánh! Tôi đã trước phát tâm Vô thượng Bồ đề, vì muốn thờ tất cả chư Phật, vì muốn gặp tất cả chư Phật, vì muốn thấy tất cả chư Phật, vì muốn nhìn tất cả chư Phật, vì muốn biết tất cả chư Phật, vì muốn chứng tất cả chư Phật bình đẳng, vì muốn phát tất cả chư Phật đại nguyện, vì muốn thành mãn tất cả chư Phật đại nguyện, vì muốn đầy đủ tất cả chư Phật trí quang, vì muốn thành những hạnh của tất cả chư Phật, vì muốn được thần thông của tất cả chư Phật, vì muốn đầy đủ trí lực của tất cả chư Phật, vì muốn được vô úy của tất cả chư Phật, vì muốn nghe pháp của tất cả chư Phật, vì muốn thọ pháp của tất cả chư Phật, vì muốn hiểu pháp của tất cả chư Phật, vì muốn hộ pháp của tất cả chư Phật, vì muốn đồng một thể với tất cả chúng Bồ Tát, vì muốn đồng thiện căn với tất cả Bồ Tát, vì muốn viên mãn Ba la mật của tất cả Bồ Tát, vì muốn thành tựu hạnh tu hành của tất cả Bồ Tát, vì muốn xuất sanh thanh tịnh nguyện của tất cả Bồ Tát, vì muốn được tạng oai thần của tất cả chư Phật, Bồ Tát, vì muốn được pháp tạng vô tận trí huệ đại quang minh của tất cả Bồ Tát, vì muốn được tạng tam muội quảng đại của tất cả Bồ Tát, vì muốn thành tựu tạng vô lượng vô số thần thông của tất cả Bồ Tát, vì muốn dùng tạng đại bi giáo hóa điều phục của tất cả chúng sanh đều làm cho họ rốt ráo đến biên tế, vì muốn hiển hiện tạng thần biến, vì ở trong tất cả tạng tự tại đều dùng tự tâm được tự tại, vì muốn nhập trong thanh tịnh tạng nên dùng tất cả tướng mà trang nghiêm.

Bạch đức Thánh! Nay tôi đem tâm như vậy, ý như vậy, thích như vậy, muốn như vậy, trông mong như vậy, tư duy như vậy, tôn trọng như vậy, phượng tiện như vậy, cứu cánh như vậy, khiêm hạ như vậy, mà đến chỗ đức Thánh.

Tôi nghe đức Thánh có thể khéo dạy bảo chúng Bồ Tát, có thể dùng phương tiện xiển minh chỗ sở đắc, chỉ cho đường sá, ban cho cầu đồ, trao cho pháp môn, khiến trừ chướng mê đảo, nhổ mũi tên do dự, cắt lưới nghi hoặc, soi tâm rừng rậm, rửa tâm như đục, khiến tâm trắng sạch, khiến tâm thanh tịnh, chánh tâm dùa vậy, tuyệt tâm sanh tử, ngăn tâm bất thiện, mở tâm chấp trước.

Nơi chỗ chấp trước làm cho tâm giải thoát, ở chỗ nhiễm ái làm cho tâm động chuyển. Khiến họ mau nhập cảnh như thiết trí. Khiến họ mau đến thành vô thượng pháp. Khiến họ trụ đại bi. Khiến họ trụ đại từ. Khiến họ nhập Bồ Tát hạnh. Khiến họ tu môn tam muội. Khiến họ nhập chứng vị. Khiến họ quán pháp tánh. Khiến họ tăng trưởng lực. Khiến họ tu tập hạnh. Tâm họ bình đẳng khắp ở tất cả.

Cúi xin đức Thánh vì tôi tuyên nói Bồ Tát thể nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo. Theo chỗ tu tập mau được thanh tịnh, mau được minh liễu.

Lúc đó Giải Thoát Trưởng giả do sức thiện căn quá khứ, sức oai thần của Phật, do niệm lực của Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, mà nhập Bồ Tát tam muội môn tên là “vô biên triền đà la ni niệp khắp tất cả cõi Phật”.

Nhập tam muội này rồi được thân thanh tịnh. Ở trong thân mình hiển hiện mười phương, mỗi phương đều mười Phật sát vi trần số Phật và quốc độ, chúng hội đạo tràng, các thứ quang minh, các sự trang nghiêm. Cũng hiện những thần thông biến hóa, tất cả đại nguyện, những pháp trợ đạo tu hành thuở xưa của chư Phật và những hạnh xuất ly thanh tịnh trang nghiêm. Cũng thấy chư Phật thành Đẳng Chánh Giác chuyển diệu pháp luân giáo hóa chúng sanh. Tất cả những sự như vậy thấy đều hiển hiện trong phân thân không chướng ngại. Các thứ hình tướng, nhiều loại thứ đệ an trụ như cũ chẳng tạp loạn nhau.

Những là: các thứ quốc độ, các thứ chúng hội, các thứ đạo tràng, các thứ nghiêm sức.

Trong đó chư Phật hiện những thần lực, lập những thừa đạo, bày những nguyện môn.

Hoặc nơi một thế giới, ở cung Đâu Suất mà làm Phật sự.

Hoặc nơi một thế giới, ẩn cung Đâu Suất mà làm Phật sự.

Như vậy, hoặc lại trụ thai, hoặc đản sanh, hoặc ở trong cung, hoặc xuất gia, hoặc đến đạo tràng, hoặc phá ma quân, hoặc chư Thiên Long cung kính vây quanh, hoặc các Thế Chủ khuyến thỉnh thuyết pháp, hoặc chuyển pháp luân, hoặc nhập Niết Bàn, hoặc chia Xá lợi, hoặc xây tháp miếu.

Chư Phật Như Lai đó ở các chúng hội, các thế gian, các loài, các chủng tộc, các dục lạc, các nghiệp hành, các ngữ ngôn, các căn tánh, các phiền não, tùy miên, tập khí, trong các chúng sanh.

Hoặc ở vi tế đạo tràng, hoặc ở quảng đại đạo tràng, hoặc ở đạo tràng lượng một do tuần, hoặc ở đạo tràng lượng mười do tuần, hoặc ở đạo tràng lượng bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát cực vi trần số do tuần.

Dùng các thứ thần thông, các thứ ngôn từ, các thứ âm thanh, các thứ pháp môn, các thứ tông trì môn, các thứ biện tài môn. Dùng các thứ Thánh đế, các thứ vô úy đại sư tử hống mà diễn thuyết những thiện căn, những ức niệm của các chúng sanh. Thọ ký cho Bồ Tát. Nói những Phật pháp.

Chư Phật Như Lai có bao nhiêu ngôn thuyết, Thiện tài đồng tử đều nghe thọ được cả. Cũng thấy bất tư nghì tam muội thần biến của chư Phật và chư Bồ Tát.

Lúc bấy giờ Giải Thoát Trưởng giả xuất tam muội, bảo Thiện Tài rằng:

Thiện Nam Tử! Ta đã nhập xuất môn vô ngại trang nghiêm giải thoát của Như Lai.

Thiện Nam Tử! Lúc ta nhập xuất môn giải thoát này, liền thấy thế giới Diêm Phù Đà Kim Quang Minh ở phương Đông, đức Long Tử Tại Vương Như Lai Đẳng Chánh Giác, chúng hội đạo tràng vây quanh. Tỳ lô Giá Na Tạng Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy thế giới Tóc Tật Lực ở phương Nam, Phổ Hương Như Lai Đẳng Chánh Giác và đạo tràng chúng hội vây quanh. Tâm Vương Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy thế giới Hương Quang ở phương Tây, Tu Di Đẳng Vương Như Lai Đẳng Chánh Giác, đạo tràng chúng hội vây quanh. Vô Ngại Tâm Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy thế giới Ca Sa Tràng ở phương Bắc, Bất Khả Hoại Kim Cang Như Lai Đẳng Chánh Giác, đạo tràng chúng hội vây quanh. Kim Cang Dũng Mãnh Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy phương Đông Bắc, thế giới Nhứt Thiết Thượng Diệu Bửu, đức Vô Sở Đắc Cảnh Giới Nhãn Như Lai Đẳng Chánh Giác, đạo tràng chúng hội vây quanh. Vô Sở Đắc Thiện Biến Hóa Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy phương Đông Nam, thế giới Hương Diệm Quang Âm, đức Hương Đẳng Như Lai Đẳng Chánh Giác, đạo tràng chúng hội vây quanh. Kim Cang Diệm Huệ Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy phương Tây Nam, thế giới Trí Huệ Nhứt Phổ Quang Minh, đức Pháp Giới Luân Tràng Như Lai Đẳng Chánh Giác, đạo tràng chúng hội vây quanh. Hiện Nhứt Thiết Biến Hóa Tràng Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy phương Tây Bắc, thế giới Phổ Thanh Tịnh, đức Như Thích Phật Bửu Cao Thắng Tràng Như Lai Đẳng Chánh Giác, đạo tràng chúng hội vây quanh. Pháp Tràng Vương Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy Thượng phương, thế giới Phật Thứ Đệ Xuất Hiện Vô Tận, đức Vô Biên Trí Huệ Quang Viên Mãn Tràng Như Lai Đẳng Chánh Giác, đạo tràng chúng hội vây quanh. Pháp Giới Môn Tràng Vương Bồ Tát làm thượng thủ.

Lại thấy Hạ phương, thế giới Phật Quang Minh, đức Vô Ngại Trí Tràng Như Lai Đẳng Chánh Giác, đạo tràng chúng hội vây quanh. Như Thích Thế Gian Sát Tràng Vương Bồ Tát làm thượng thủ.

Thiện Nam Tử! Ta thấy mười phương như vậy. Mỗi phương đều mười Phật sát vi trần số Như Lai. Chư Như Lai chẳng đến đây, ta cũng chẳng qua đó.

Nếu ta muốn thấy thế giới An Lạc, đức A Di Đà Như Lai, thời tùy ý liền thấy.

Nếu ta muốn thấy Chiên Đàn thế giới, Kim Cang Quang Minh Như Lai; Diệu Hương thế giới, Bửu Quang Minh Như Lai; Liên Hoa thế giới, Bửu Liên Hoa Quang Minh Như Lai; Diệu Kim thế giới; Tịch Tịnh Quang Như Lai; Diệu Hí thế giới, Bất Động Như Lai, Thiện Trụ thế giới; Sử Tử Như Lai; Cảnh Quang Minh thế giới, Nguyệt Giác Như Lai; Bửu Sư Tử Trang Nghiêm thế giới, Tỳ Lô Giá Na Như Lai; tất cả chư Như Lai như vậy đều tùy ý liền thấy. Nhưng chư Như Lai chẳng đến đây, ta cũng không qua đó.

Biết tất cả chư Phật cùng tâm của ta đều như mộng. Biết tất cả chư Phật như ảnh tượng, còn tâm mình như nước. Biết tất cả sắc tướng của chư Phật và tâm mình đều như huyễn. Biết tất cả Phật và tâm mình thảy đều như vang.

Ta biết như vậy, ức niệm như vậy. Chư Phật được thấy đều do tự tâm.

Thiện Nam Tử! phải biết Bồ Tát tu những Phật pháp, tịnh những Phật độ, tích tập diệu hạnh, điều phục chúng sanh, phát đại thệ nguyện, nhập như thích trí, tự tại du hí bất tư nghi môn giải thoát, được Phật Bồ đề, hiện đại thân thông, qua khắp tất cả mười phương pháp giới, dùng vi tế trí nhập khắp các kiếp, tất cả như vậy đều do tự tâm.

Thiện Nam Tử! Do đây nên phải dùng thiện pháp phò trợ tự tâm. Phải dùng pháp thủy thấm nhuần tự tâm. Phải ở cảnh giới trị sạch tự tâm. Phải dùng tinh tấn kiên cố tự tâm. Phải dùng nhẫn nhục san bằng tự tâm. Phải dùng trí chứng rửa sạch tự tâm. Phải dùng trí huệ minh tự tâm. Phải dùng Phật tự tại khai phát tự tâm. Phải dùng Phật bình đẳng quán đại tự tâm. Phải dùng Phật thập lực chiếu xét tự tâm.

Thiện Nam Tử! Ta chỉ nhập xuất được môn giải thoát “Như Lai vô ngại trang nghiêm” này.

Còn như chư đại Bồ Tát được vô ngại trí, trụ vô ngại hạnh, được tam muội “thường thấy tất cả Phật”, được tam muội “chẳng trụ Niết Bàn tế”, rõ thấu tam muội “Phổ môn cảnh giới”. Với những pháp tam thế thảy đều bình đẳng. Hay khéo phân thân khắp tất cả cõi. An trụ nơi cảnh giới bình đẳng của chư Phật. Cảnh giới mười phương đều hiện tiền. Trí huệ quán sát đều thấy biết rõ ràng tất cả. Ở trong thân mình đều hiện tất cả thế giới thành hoại, nhưng đối với thân mình và các thế giới không có tướng nghĩ là hai.

Những diệu hạnh như vậy, làm sao ta biết hết được, nói hết được.

Này Thiện Nam Tử! từ đây qua phương Nam đến bờ Diêm Phù Đề, có một nước tên là Ma Lợi Già La.

Nước đó có Tỳ kheo tên là Hải Tràng.

Người đến đó hỏi: Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Lúc đó Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Giải Thoát Trưởng giả, hữu nhiều quán sát xung dương ca ngợi, tư duy chiêm ngưỡng, buồn khóc rơi lệ, nhứt tâm ghi nhớ y tựa thiện tri thức, thờ thiện tri thức, kính thiện tri thức, do thiện tri thức được thấy nhứt thiết trí. Với thiện tri thức chẳng có lòng chống trái, không dua dối. Với thiện tri thức tâm thường tùy thuận. Nơi thiện tri thức tưởng là từ mẫu, vì bỏ rời tất cả pháp vô ích. Nơi thiện tri thức tưởng là từ phụ, vì xuất sanh tất cả pháp lành. Tư duy rồi, từ tạ mà đi.

Thiện Tài Đồng Tử nhất tâm chánh niệm lời dạy của Giải Thoát Trưởng giả, quán sát lời dạy của Trưởng giả. Ghi nhớ môn bát tư nghi Bồ Tát Giải Thoát của Trưởng giả. Tư duy bát tư nghi Bồ Tát trí quang minh của Trưởng giả. Thâm nhập bát tư nghi pháp giới môn của Trưởng giả. Xu hướng bát tư nghi Bồ Tát phổ nhập môn của Trưởng giả. Thấy rõ bát tư nghi Như Lai thần biến của Trưởng giả. Hiểu rõ bát tư nghi phổ nhập Phật độ của Trưởng giả. Phân biệt bát tư nghi Phật lực trang nghiêm của Trưởng giả. Suy gẫm bát tư nghi Bồ Tát tam muội giải thoát cảnh giới phân vị của Trưởng giả. Rõ thấu bát tư nghi thể giới sai biệt cứu cánh vô ngại của Trưởng giả. Tu hành bát tư nghi Bồ Tát kiên cố thâm tâm của Trưởng giả. Phát khởi bát tư nghi Bồ Tát đại nguyện nghiệp của Trưởng giả.

Thiện Tài đồng tử đi lần qua phương Nam đến bờ Diêm Phù Đề, nước Ma Lợi, tìm Hải Tràng Tỳ Kheo. Bèn thấy Hải Tràng Tỳ Kheo ngồi kiết già ở bên chỗ đi kinh hành, đang nhập tam muội, bật hơi thở, lia tư giác, thân tâm bất động.

Từ dưới chân của Tỳ Kheo ấy hiện ra vô số muôn ngàn ức Trưởng giả, Cư Sĩ, Bà La Môn. Đại chúng này đều dùng nhiều đồ trang nghiêm để nghiêm sức thân mình. Tất cả đều đội bửu quan, đeo minh châu, qua khắp tất cả thế giới mười phương mua tất cả châu bửu, tất cả chuỗi ngọc, tất cả y phục, tất cả đồ uống ăn thượng vị đúng pháp, tất cả hoa, tất cả tràng hoa, tất cả hương, tất cả hương thoa, tất cả đồ tư sanh theo sở thích. Ở tất cả chỗ cứu nhiếp những chúng sanh nghèo cùng, an ủi những chúng sanh khổ não, đều làm cho hoan hỷ. Tâm ý thanh tịnh. Thành tựu đạo Vô thượng Bồ đề.

Từ hai gói của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện trăm ngàn ức Sát Đế Lợi, Bà La Môn. Đại chúng này đều thông huệ, nhiều sắc tướng, nhiều hình mạo, nhiều y phục thượng diệu trang nghiêm, cùng khắp tất cả thế giới mười phương, dùng ái ngữ và đồng sự nhiếp các chúng sanh.

Những là làm cho người nghèo được đầy đủ, người bệnh được lành, người nguy được an, người kinh sợ được y tựa, người ưu sầu được sung sướng. Lại dùng phương tiện để khuyến dụ họ, làm cho họ đều bỏ ác làm lành.

Từ khoảng eo lưng của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện vô lượng vô số tiên nhân: hoặc mặc y phục bằng cỏ, bằng vỏ cây. Đều cầm bình rửa, oai nghi tịch tịnh, du hành thế giới mười phương. Ở trên hư không, dùng diệu âm ca ngợi Như Lai. Diễn thuyết các pháp: hoặc diễn thuyết đạo thanh tịnh phạm hạnh, làm cho họ tu tập điều phục các căn tánh. Hoặc nói các pháp đều không tự tánh, cho họ quán sát phát sanh trí huệ. Hoặc nói pháp tác ngôn luận thế gian. Hoặc lại khai thị nhứt thiết trí phương tiện xuất yếu, làm cho họ theo thứ đệ đều tu tập hạnh nghiệp của riêng mình.

Từ hai bên hông của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện bát tư nghi Long, bát tư nghi Long nữ, thị hiện bát tư nghi thần biến của chư Long. Những là mưa những mây hương thơm, mây hoa, mây tràng hoa, mây bửu cái, mây bửu phan, mây diệu bửu trang nghiêm, mây như ý bửu, mây bửu anh lạc, mây bửu tọa, mây bửu cung điện, mây bửu liên hoa, mây bửu quan, mây thiên thân, mây thể nữ, tất cả đều bát tư nghi khắp hư không để trang nghiêm. Sung mãn chư Phật đạo tràng tất cả thế giới mười phương để cúng dường,

làm cho các chúng sanh đều hoan hỷ.

Từ tướng chữ “vạn” trước ngực xuất hiện vô số trăm ngàn ức A Tu La Vương, thấy đều thị hiện bất tu nghi huyền lực tự tại, làm chấn động cả trăm thế giới. Tất cả nước biển tự nhiên sôi trào. Tất cả Sơn Vương tự nhiên xung kích. Chư Thiên cung điện đều lay động. Quang minh của chư ma đều bị che khuất. Chúng ma quân đều bị xô dẹp. Khiến khắp chúng sanh bỏ tâm kiêu mạn, trừ tâm sân hận, phá núi phiền não, dứt các pháp ác, thêm lớn pháp vô tránh, hằng hòa lành nhau. Lại dùng huyền lực khai ngộ chúng sanh, làm cho họ diệt tội ác, sợ sanh tử, khỏi các loài, lia nhiễm trước. Khiến họ an trụ tâm Vô Thượng Bồ Đề, khiến họ tu tất cả hạnh Bồ Tát, khiến mạnh các môn Ba la mật, khiến nhập tất cả bậc Bồ Tát, khiến quán sát tất cả pháp môn vi diệu, khiến biết tất cả phương tiện của chư Phật. Những việc làm trên đây cùng khắp pháp giới.

Từ trên lưng của Hải Tràng Tỳ Kheo, vì người đáng dùng Nhị thừa để độ, xuất hiện vô số trăm ngàn ức Thanh Văn và Độc Giác. Vì người chấp ngã mà nói pháp vô ngã. Vì người chấp thường mà nói tất cả thành pháp đều vô thường. Vì người tham mà nói bất tịnh quán. Vì người sân mà nói từ tâm quán. Vì người si mà nói duyên khởi quán. Vì người đả phá phiền não mà nói cảnh giới pháp cùng trí huệ tương ưng. Vì người mê thích cảnh giới mà nói pháp vô sở hữu. Vì người mê thích chỗ tịch tịnh mà nói pháp phát thệ nguyện lớn khắp lợi ích tất cả chúng sanh. Những việc làm như vậy cùng khắp pháp giới.

Từ hai vai của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện vô số trăm ngàn ức Dạ Xoa Vương, La Sát Vương: những hình mạo, những sắc tướng, hoặc cao hoặc thấp đều đáng kính sợ. Vô lượng quyến thuộc vây quanh. Chư Vương này thủ hộ tất cả chúng sanh làm lành và các Hiền Thánh chúng hội Bồ Tát, người hướng chánh trụ và người chánh trụ. Hoặc hiện làm thần Chấp Kim Cang thủ hộ chư Phật và chỗ chư Phật ngự. Hoặc khắp thủ hộ thế gian: làm cho người hãi sợ được an ổn. Người tật bệnh được lành. Người khổ não được hết khổ. Người có lỗi lầm thời ăn năn. Người bị tai nạn thời khỏi nạn. Lợi ích tất cả chúng sanh như vậy đều làm cho họ bỏ sanh tử luân mà chuyển chánh pháp luân.

Từ nơi bụng của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện trăm ngàn ức Khẩn Na La Vương, đều có vô số Khẩn Na La nữ trước sau vây quanh. Lại xuất hiện vô số Càn Thát Bà Vương, đều có vô số Càn Thát Bà nữ trước sau vây quanh. Đều trời vô số trăm ngàn thiên nhạc ca ngâm tán thán những pháp bửu tánh. Ca ngâm tán thán chư Phật Bửu. Ca ngâm tán thán pháp Bồ đề tâm. Ca ngâm tán thán tu Bồ Tát hạnh. Ca ngâm tán thán môn thành Đẳng Chánh Giác của tất cả chư Phật. Ca ngâm tán thán môn chuyển pháp luân của tất cả chư Phật. Ca ngâm tán thán môn hiện thân biến của tất cả chư Phật. Khai thị diễn thuyết môn nhập Niết Bàn của tất cả chư Phật. Khai thị diễn thuyết môn thủ hộ giáo pháp của tất cả chư Phật. Khai thị diễn thuyết môn làm cho tất cả chúng sanh đều hoan hỷ. Khai thị diễn thuyết môn nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Khai thị diễn thuyết môn hiển bày tất cả pháp vi diệu. Khai thị diễn thuyết môn bỏ lia tất cả chướng ngại. Khai thị diễn thuyết môn phát sanh tất cả thiện căn. Tất cả như vậy đều cùng khắp thế giới mười phương.

Từ trên mặt của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện vô số trăm ngàn ức Chuyển Luân Thánh Vương, thất bửu đầy đủ, bốn đội binh vây quanh, phóng ánh sáng đại xá, mưa vô lượng bửu làm cho người nghèo thiếu đều được no đủ và làm cho họ bỏ hẳn sự trộm cắp. Thế nữ sinh đẹp vô số trăm ngàn đều đem xá thí không tiếc, làm cho họ bỏ hẳn sự tà dâm; làm cho họ sanh lòng từ chẳng giết hại; làm cho họ rất ráo rờn nói lời chân thật, chẳng dối phỉnh, chẳng luận đàm vô ích; làm cho họ nói lời hòa giải vui thuận chẳng làm sự ly gián; làm cho họ nói lời diệu dàng không có thô ác; làm cho họ thường diễn thuyết những nghĩa thâm thâm nhất định minh liễu, chẳng nói lời vô nghĩa traу chuốt. Vì họ mà nói thiếu dục cho họ trừ tham ái lòng không như bọt. Vì họ mà nói đại bi cho họ trừ sân hận tâm ý được thanh tịnh. Vì họ mà nói thật nghĩa khiến họ quán sát tất cả pháp thâm nhập như duyên, khéo rõ để lý, nhổ gai tà kiến, phá núi nghi hoặc, trừ diệt tất cả chướng ngại. Những việc làm như vậy đều đầy khắp pháp giới.

Từ hai mắt của Hải Tràng tỳ kheo xuất hiện vô số trăm ngàn ức nhật luân chiếu khắp tất cả những đại địa ngục và những ác thú ,đều làm cho họ khỏi khổ. Lại chiếu chạng giữa tất cả thế giới để trừ tâm tối. Lại chiếu chúng sanh mười phương đều làm cho họ bỏ lìa ngu si ế chướng. Nơi quốc độ cầu trực phóng thanh tịnh quang. Cõi nước bạch ngân phóng ánh sáng màu huỳnh kim. Nơi cõi nước huỳnh kim phóng ánh sáng màu bạch ngân. Nơi cõi nước lưu ly phóng ánh sáng màu pha lê. Cõi nước pha lê phóng ánh sáng màu lưu ly. Cõi nước xa cừ phóng ánh sáng màu mã não. Cõi nước mã não phóng ánh sáng màu xa cừ. Cõi nước đế thanh phóng ánh sáng màu nhật tạng ma ni vương. Cõi nước nhật tạng ma ni vương phóng ánh sáng màu đế thanh. Cõi nước xích chơn châu phóng ánh sáng nguyệt quang võng tạng ma ni vương. Cõi nước nguyệt quang võng tạng ma ni vương phóng ánh sáng màu xích chơn châu. Cõi nước một thứ bửu làm thành phóng ánh sáng màu nhiều thứ báu. Cõi nước nhiều thứ báu làm thành phóng ánh sáng màu một thứ báu. Những ánh sáng này chiếu đến tâm rừng rậm của chúng sanh, làm xong vô lượng sự nghiệp của chúng sanh, nghiêm sức tất cả cảnh giới thế gian, làm cho các chúng sanh tâm được mát mẻ rất hoan hỷ. Những sự như vậy sung mãn pháp giới.

Từ trong tướng bạch hào giữa chạng mày của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện vô số trăm ngàn ức Đế Thích đều tụ tại nơi cảnh giới, trên đánh có ma ni bửu châu chiếu sáng tất cả các thiên cung điện. Chấn động tất cả Tu Di Sơn Vương, giác ngộ tất cả chư Thiên chúng, khen sức phước đức, nói sức trí huệ, sức sanh báo vui, sức trì chí, sức tịnh niệm, sức bền tâm Bồ đề đã phát, khen thích thấy Phật khiến trừ ham muốn thế gian, khen thích nghe pháp khiến nhàm cảnh thế gian, khen thích quán trí khiến tuyệt thế nhiễm, ngăn chiến trận của A Tu La, dứt phiền não đấu tranh, diệt tâm sợ chết, phát nguyện hàng ma, hưng lập chánh pháp, thành xong tất cả sự nghiệp của chúng sanh. Những việc làm như vậy cùng khắp pháp giới.

Từ trên trán của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện trăm ngàn ức Phạm Thiên sắc tướng đoan nghiêm thế gian không sánh kịp oai nghi tịch tịnh, lời nói hay diệu, khuyên Phật thuyết pháp, khen Phật cộng đức làm cho các Bồ Tát đều hoan hỷ, có thể làm xong vô lượng sự nghiệp cho chúng sanh, cùng khắp tất cả thế giới mười phương.

Từ trên đầu của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện vô lượng Phật sát vi trần số chư Bồ Tát đều dùng tướng hảo trang nghiêm nơi thân, phóng vô biên quang nói các công hạnh. Những là tán thán bố thí khiến bỏ xan tham được các diệu bửu trang nghiêm thế giới, xưng dương công đức trì giới khiến các chúng sanh dứt hẳn những điều ác mà an trụ nơi giới đại từ bi của Bồ Tát. Nói tất cả pháp hữu vi thấy đều như mộng, nói những dục lạc không có tư vị khiến các chúng sanh rời sự ràng buộc của phiền não. Nói sức nhẫn nhục khiến các pháp tâm được tự tại. Khen thân kim sắc khiến các chúng sanh lìa như sân hận, khởi hạnh đối trị tuyệt đường súc sanh. Khen hạnh tinh tấn khiến họ xa lìa thế gian phóng dật, đều siêng tu vô lượng diệu pháp. Lại tán thán Thiên Ba la mật khiến tất cả tâm được tự tại. Lại diễn thuyết Bát Nhã Ba la mật khai thị chánh kiến, khiến các chúng sanh thích trí tự tại trừ những kiến chấp. Lại diễn thuyết những việc làm tùy thuận thế gian, khiến các chúng sanh dàu lìa sanh tử mà ở nơi các loài tự tại thọ sanh. Lại hiện thân thông biến hóa nói thọ mạng tự tại, khiến các chúng sanh phát đại thế nguyện. Lại diễn thuyết thành tựu sức tổng trì, xuất sanh sức đại nguyện, sức tịnh trị tam muội, sức tự tại thọ sanh. Lại diễn thuyết các thứ trí: như là trí biết khắp căn tánh của các chúng sanh, trí biết khắp tất cả tâm hành, trí biết khắp Như Lai thập lực, trí biết khắp chư Phật tự tại, những sự như vậy cùng khắp pháp giới.

Từ trên đánh của Hải Tràng Tỳ Kheo xuất hiện vô số trăm ngàn ức thân Như Lai. Thân đó không ai bằng, đủ các tướng hảo thanh tịnh trang nghiêm, oai quang rực rỡ như tòa núi vàng vô lượng quang minh chiếu khắp mười phương, pháp diệu âm thanh sung mãn pháp giới, thị hiện vô lượng sức thần thông. Vì tất cả thế gian mà mưa pháp vũ: vì chư Bồ Tát ngồi Bồ đề đạo tràng mà mưa pháp vũ bình đẳng biết khắp. Vì chư Bồ Tát ở ngôi quán đánh mà mưa pháp vũ nhập phổ môn. Vì chư Bồ Tát Pháp Vương Tử vị mà mưa pháp vũ phổ trang nghiêm. Vì chư Bồ Tát đồng tử vị mà mưa pháp vũ kiên cố sơn. Vì chư Bồ Tát bất thối vị mà mưa pháp vũ hải tạng. Vì chư Bồ Tát thành tựu chánh tâm vị mà mưa

pháp vũ phổ cảnh giới. Vì chư Bồ Tát phương tiện cụ túc vị mà mưa pháp vũ tự tánh môn. Vì chư Bồ Tát sanh quý vị mà mưa pháp vũ tùy thuận thể gian. Vì chư Bồ Tát tu hành vị mà mưa pháp vũ khắp bi mẫn. Vì chư Bồ Tát tân học mà mưa pháp vũ tích tập tạng. Vì chư Bồ Tát sơ phát tâm mà mưa pháp vũ nhiếp chúng sanh. Vì chư Bồ Tát tín giải mà mưa pháp vũ vô tận cảnh giới khắp hiện tiền. Vì Sắc giới các chúng sanh mà mưa pháp vũ phổ môn. Vì chư Phạm Thiên mà mưa pháp vũ sanh lực. Vì chư ma chúng mà mưa pháp vũ tâm tràng. Vì chư Thiên Hóa Lạc mà mưa pháp vũ tịnh niệm. Vì chư Thiên Đâu Suất mà mưa pháp vũ sanh ý. Vì chư Thiên Dạ Ma mà mưa pháp vũ hoan hỷ. Vì chư Thiên Đao Lợi mà mưa pháp vũ mau trang nghiêm cõi hư không. Vì chư Dạ Xoa Vương mà mưa pháp vũ hoan hỷ. Vì chư Càn Thát Ba Vương mà mưa pháp vũ kim cang luân. Vì chư A Tu La Vương mà mưa pháp vũ đại cảnh giới. Vì chư Ca Lô La Vương mà mưa pháp vũ vô biên quang minh. Vì chư Khẩn Na La Vương mà mưa pháp vũ tất cả thể gian trí thù thắng. Vì chư Nhơn Vương mà mưa pháp vũ không say đắm. Vì chư Long Vương mà mưa pháp vũ hoan hỷ tràng. Vì chư Ma Hầu La Già Vương mà mưa pháp vũ bất hưu tức. Vì các chúng sanh địa ngục mà mưa pháp vũ chánh niệm trang nghiêm. Vì các súc sanh mà mưa pháp vũ trí huệ tạng. Vì các chúng sanh cõi Diêm La Vương mà mưa pháp vũ vô úy. Vì các chúng sanh ở xứ ách nạn mà mưa pháp vũ phổ an ủi. Đều làm cho tất cả chúng sanh được vào chúng hội Hiền Thánh. Những sự như vậy sung mãn pháp giới.

Lại nơi tất cả lỗ lông trên thân của Hải Tràng Tỳ Kheo, mỗi mỗi đều phóng ra vô số Phật sát vi trần số quang minh võng. Mỗi mỗi quang minh võng đủ vô số sắc tướng, vô số trang nghiêm, vô cảnh giới, vô số sự nghiệp, sung mãn tất cả thể giới mười phương.

Lúc đó Thiện Tài đồng tử nhất tâm quán sát Hải Tràng Tỳ Kheo lòng rất khát ngưỡng. Ghi nhớ tam muội giải thoát của Tỳ kheo. Tư duy bất tư nghi Bồ Tát tam muội của Tỳ kheo. Tư duy bất tư nghi phương tiện lợi ích chúng sanh của Tỳ kheo. Tư duy bất tư nghi vô tác dụng phổ trang nghiêm môn của Tỳ kheo. Tư duy trí thanh tịnh trang nghiêm pháp giới của Tỳ kheo. Tư duy trí thọ Phật gia trì của Tỳ kheo. Tư duy sức tự tại xuất sanh Bồ Tát của Tỳ kheo. Tư duy sức đại nguyện kiên cố Bồ Tát của Tỳ kheo. Tư duy sức thêm rộng Bồ Tát hạnh của Tỳ Kheo Hải Tràng.

Thiện Tài đồng tử đứng tư duy quán sát như vậy qua một ngày đêm, nhẩm đến bảy ngày đêm, nửa tháng, một tháng, đến sáu tháng, lại qua sáu ngày nữa Hải Tràng Tỳ Kheo mới xuất tam muội.

Thiện Tài đồng tử khen rằng: Bạch đức Thánh! Hy hử kỳ đặc, tam muội như thế rất là sâu xa, tam muội như vậy rất là quảng đại, tam muội như vậy cảnh giới vô lượng, tam muội như vậy thần lực khó nghĩ, tam muội như vậy quang minh không gì bằng, tam muội như vậy trang nghiêm vô số, tam muội như vậy oai lực khó chế ngự, tam muội như vậy cảnh giới bình đẳng, tam muội như vậy chiếu khắp mười phương, tam muội như vậy lợi ích vô hạn, vì có thể trừ diệt vô lượng khổ cho tất cả chúng sanh. Như là làm cho tất cả chúng sanh lia khổ do tham, khỏi khổ địa ngục, súc sanh, đóng cửa ách nạn, mở đường nhơn thiên, làm cho nhơn thiên hoan hỷ. Làm cho họ thích thiên cảnh giới. Có thể làm cho tăng trưởng sự vui hữu vi. có thể vì họ mà hiển bày sự vui giải thoát. Có thể vì họ dẫn phát tâm Bồ đề. Có thể khiến tăng trưởng hạnh phước trí. Có thể khiến tăng trưởng tâm đại bi. Có thể làm cho sanh khởi sức đại nguyện. Có thể làm cho minh liễu đạo Bồ Tát. Có thể làm cho trang nghiêm trí cứu cánh. Có thể làm cho xu nhập cảnh Đại thừa. Có thể làm cho chiếu liễu hạnh Phổ Hiền. Có thể làm cho chúng được trí quang minh của các bậc Bồ Tát. Có thể làm cho thành tựu các hạnh nguyện của tất cả Bồ Tát. Có thể làm cho an trụ trong cảnh giới Nhứt thiết chủng trí.

Bạch đức Thánh! Tam muội này tên là gì?

Hải Tràng Tỳ Kheo nói:

Này Thiện Nam Tử! Tam muội này tên là “Phổ nhãn xá đặc”. Lại tên là “Bát Nhã Ba la mật cảnh giới

thanh tịnh quang minh”. Lại gọi là “Phổ trang nghiêm thanh tịnh môn”.

Này Thiện Nam Tử! Ta do tu tập Bát Nhã Ba la mật nên được tam muội phổ trang nghiêm thanh tịnh này và trăm vạn vô số tam muội.

Thiện Tài đồng tử thưa:

Bạch đức Thánh! Cảnh giới rốt ráo của tam muội này chỉ như vậy thôi ư?

Hải Tràng Tỳ Kheo nói:

Này Thiện Nam Tử! Lúc nhập tam muội này, thời rõ biết tất cả thế giới không chướng ngại. Qua đến tất cả thế giới không chướng ngại. Vượt qua tất cả thế giới không chướng ngại. Trang nghiêm tất cả thế giới không chướng ngại. Tu trị tất cả thế giới không chướng ngại. Nghiêm tịnh tất cả thế giới không chướng ngại. Thấy tất cả Phật không chướng ngại. Quán tất cả chư Phật oai đức quảng đại không chướng ngại. Biết tất cả chư Phật thần lực tự tại không chướng ngại. Chứng tất cả chư Phật quảng đại lực không chướng ngại. Nhập tất cả chư Phật những công đức hải không chướng ngại. Thọ tất cả chư Phật vô lượng diệu pháp không chướng ngại. Nhập trong tất cả Phật pháp tu tập diệu hạnh không chướng ngại. Chứng trí tất cả chư Phật chuyên pháp luân bình đẳng không chướng ngại. Nhập tất cả chư Phật chúng hội đạo tràng không chướng ngại. Quán Phật pháp mười phương không chướng ngại. Đại bi nhiếp thọ chúng sanh mười phương không chướng ngại. Thường khởi đại từ sung mãn mười phương không chướng ngại. Thấy thập phương chư Phật lòng không nhầm đủ, không chướng ngại. Nhập tất cả chúng sanh hải không chướng ngại. Biết căn tánh hải của tất cả chúng sanh không chướng ngại. Biết những căn sai biệt trí của tất cả chúng sanh không chướng ngại.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết một Bát Nhã Ba la mật tam muội quang minh này. Còn như chư Bồ Tát nhập trí huệ hải, tịnh pháp giới cảnh, đạt tất cả thú, khắp vô lượng cõi, tổng trị tự tại, tam muội thanh tịnh, thần thông quảng đại, biện tài vô tận, khéo nói các địa, làm chỗ nương cho chúng sanh, ta làm sao biết được những diệu hạnh đó, biện được công đức đó, rõ được chỗ làm đó, tỏ được cảnh giới đó, tột được nguyện lực đó, nhập được yếu môn đó, đạt được sở chứng đó, nói được đạo phần đó, trụ được tam muội đó, thấy được tâm cảnh đó, chứng được bao nhiêu trí huệ bình đẳng đó.

Này Thiện Nam Tử! Từ đây qua phương Nam có một xứ tên là Hải Triều. Xứ đó có khu viên lâm tên là Phổ Trang Nghiêm. Trong viên lâm đó có Ưu bà di tên là Hưu Xã. Người đến đó hỏi Ưu bà di: Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh? Thế nào tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ Thiện Tài đồng tử ở chỗ Hải Tràng Tỳ Kheo được thân kiên cố, được của diệu pháp, nhập thâm cảnh giới, trí huệ sáng suốt, tam muội chiếu sáng, trụ thanh tịnh giải, thấy pháp thậm thâm, tâm an trụ trong các môn thanh tịnh, trí huệ quang minh sung mãn mười phương.

Thiện Tài đồng tử rất vui mừng hơn hở vô lượng. Năm vóc gieo xuống đất đánh lễ chân Hải Tràng Tỳ Kheo, hữu nhiều vô lượng vòng, cung kính chiêm ngưỡng tư duy quán sát ngậm ngùi luyến mộ. Nhớ danh hiệu của Hải Tràng Tỳ Kheo. Tưởng dung nhan cử chỉ của Hải Tràng Tỳ Kheo. Ghi âm thanh của Hải Tràng Tỳ Kheo. Suy gẫm tam muội của Hải Tràng Tỳ Kheo và đại nguyện cùng cảnh giới. Thọ lấy trí huệ quang minh thanh tịnh của Hải Tràng Tỳ Kheo, sao đó từ tạ mà đi.

() Khi ấy Thiện tài đồng tử nhờ sức thiện tri thức, y lời dạy của thiện tri thức, nhớ lời nói của thiện tri thức, thâm tâm mến thích thiện tri thức. Tự nghĩ rằng: Nhon thiện tri thức, làm cho tôi được thấy Phật.

Nhơn thiện tri thức làm cho tôi được nghe pháp. Thiện tri thức là thầy học của tôi, vì chỉ dạy tôi những Phật pháp. Thiện tri thức là nhãn mục của tôi, vì làm cho tôi thấy Phật như hư không. Thiện tri thức là chiếc đò của tôi, vì làm cho tôi được vào ao hoa sen của chư Phật Như Lai.

Vừa suy gẫm vừa đi lần qua phương Nam đến xứ Hải Triều, thấy vườn Phổ Trang Nghiêm, tường rào bằng các thứ bửu bao bọc. Tất cả cây báu hàng liệt trang nghiêm. Tất cả cây bửu hoa rải những diệu hoa trái trên mặt đất. Tất cả cây bửu hương mùi thơm ngào ngạt xông khắp mười phương. Tất cả cây tràng hoa báu mưa tràng hoa báu lớn rủ xuống khắp nơi. Tất cả cây ma ni bửu vương mưa báu đại ma ni rải đầy khắp nơi. Tất cả cây bửu y mưa y phục nhiều màu tùy sở nghi giảng trải quanh vườn. Tất cả cây âm nhạc gió động thành tiếng êm dịu hơn thiên nhạc. Tất cả cây đồ trang nghiêm mưa những vật trân ngoạn kỳ diệu trần thiết nghiêm sức khắp nơi. Mặt đất trong vườn thanh tịnh không có cao thấp. Trong vườn có trăm vạn điện đường xây bằng đại ma ni bửu. Có trăm vạn lầu các, vàng diêm phù đàn che trùm phía trên. Trăm vạn cung điện, tỷ lô giá na ma ni bửu xen lẫn trang nghiêm. Một vạn ao tắm các báu hiệp thành. Lan thuần bảy báu bao bọc giáp vòng, thêm đường bảy báu phân bố bốn phía. Nước tám công đức đứng lặng đầy ao, hơi thơm như thiên chiên đàn. Cát vàng trải đầy ao. Bửu châu thủy thanh xem lẫn khắp nơi. Nhiều loại chim đẹp du ngoạn trong đó hót tiếng, hòa nhã. Cây bửu đa la hàng liệt bao vòng, bửu võng giảng trùm, thông những linh vàng, gió nhẹ rung thường vang tiếng diệu. Giảng màn đại bửu. Dụng vô số ma ni bửu tràng quang minh chiếu khắp trăm ngàn do tuần. Trong đó lại có trăm vạn ao, bùn hắc chiên đàn ngưng đọng đầy ao. Tất cả diệu bửu làm hoa sen nở trên mặt nước. Hoa đại ma ni màu sáng chiếu rực rỡ. Trong ao lại có cung điện rộng lớn tên là trang nghiêm tràng hải tạng, diệu bửu làm nền, tỷ lưu ly bửu làm cột, diêm phù đàn kim che trên, quang tạng ma ni dùng trang nghiêm, vô số bửu vương ánh sáng rực rỡ. Lầu nhiều tầng giáp với gác nhiều thứ trang sức a lô na hương vương, giác ngộ hương vương, đều phát ra diệu hương xông khắp nơi.

Trong cung điện đó lại có vô lượng tòa bửu liên hoa trần thiết giáp vòng. Như là tòa bửu liên hoa ma ni chiếu sáng mười phương. Tòa tỷ lô giá na ma ni bửu liên hoa. Tòa ma ni bửu liên hoa chiếu sáng thế gian. Tòa diệu tạng ma ni bửu liên hoa. Tòa sư tử tạng ma ni bửu liên hoa. Tòa ly cầu tạng ma ni bửu liên hoa. Tòa phổ môn ma ni bửu liên hoa. Tòa quang nghiêm ma ni bửu liên hoa. Tòa an trụ đại hải tạng thanh tịnh ma ni vương bửu liên hoa. Tòa kim cang sư tử ma ni bửu liên hoa.

Trong vườn lại có trăm vạn thứ màn. Như là màn y phục, màn tràng hoa, màn hương, màn hoa, màn cảnh, màn ma ni, màn chơn kim, màn đồ trang nghiêm, màn âm nhạc, màn tượng vương thần biến, màn mã vương thần biến, màn ma ni bửu của Thiên Đê đeo.

Lại có trăm vạn mảnh lưới đại bửu giảng che phía trên. Như là lưới bửu linh, lưới bửu cái, lưới bửu thân, lưới hải tạng chơn châu, lưới cảm lưu ly ma ni bửu, lưới sư tử ma ni, lưới nguyệt quang ma ni, lưới thơm nhiều hình tượng, lưới bửu quang, lưới bửu anh lạc.

Lại có trăm vạn đại quang minh chiếu sáng. Như Lai quang minh diêm quang ma ni bửu. Quang minh nhựt ma ni bửu. Quang minh nguyệt tràng ma ni bửu. Quang minh hương diêm ma ni bửu. Quang minh thắng tạng ma ni bửu. Quang minh liên hoa tạng ma ni bửu. Quang minh diêm tràng ma ni bửu. Quang minh đại đấng ma ni bửu. Quang minh ma ni bửu chiếu khắp mười phương. Quang minh hương quang ma ni bửu.

Thường mưa trăm vạn đồ trang nghiêm, trăm vạn hương hắc chiên đàn vang ra âm thanh vi diệu, trăm vạn hoa mạn đà la hơn hoa cõi trời, trăm vạn chuỗi ngọc hơn chuỗi cõi trời để trang nghiêm, trăm vạn tràng hoa báu đẹp hơn cõi trời thông xuống khắp nơi, trăm vạn y phục nhiều màu hơn cõi trời, trăm vạn ma ni bửu nhiều màu ánh sáng chiếu khắp nơi, trăm vạn Thiên Tử vui mừng chiêm ngưỡng đầu mặt đánh lễ, trăm vạn Thiên nữ ở giữa hư không bay xuống, trăm vạn Bồ Tát cung kính thân cận thường thích nghe pháp.

Lúc ấy, Hưu Xả Ưu bà di ngồi tòa chơn kim, đội mão hải tạng chơn châu võng, đeo bửu xuyên chơn kim hơn cõi trời, rũ tóc xanh biếc, đại ma bửu trang nghiêm trên đầu, sư tử khẩu ma ni bửu làm bông tai, như ý ma ni bửu vương làm chuỗi ngọc, bửu võng trùm trên thân. Trăm ngàn ức na do tha chúng sanh cúi mình cung kính.

Phương Đông có vô lượng chúng đến chỗ Ưu bà di. Như là Phạm Thiên, Phạm Chúng Thiên, Đại Phạm Thiên, Phạm Phụ Thiên, Tự Tại Thiên, nhẫn đến tất cả hạng người và phi nhơn. Chín phương kia cũng như vậy.

Có ai thấy Ưu bà di này thời tất cả bệnh khổ đều trừ diệt, lia phiền não hết kiến chấp, xô núi chướng ngại, nhập nơi cảnh giới vô ngại thanh tịnh, thêm lớn tất cả những thiện căn, trưởng dưỡng các căn, vào tất cả môn trí huệ, vào tất cả môn tổng trì, tất cả môn tam muội, tất cả môn đại nguyện, tất cả môn diệu hạnh, tất cả môn công đức đều được hiện tiền. Tâm họ rộng lớn đầy đủ thần thông, thân không chướng ngại đến khắp mọi xứ.

Thiện Tài đồng tử vào vườn Phổ Trang Nghiêm, xem xét khắp nơi, thấy Hưu Xả Ưu bà di ngồi diệu tòa, liền đến đánh lễ chân Ưu bà di rồi hữu nhiều vô số vòng, thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo có thể dạy bảo, xin vì tôi mà giảng giải.

Ưu bà di nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được một môn giải thoát của Bồ Tát.

Nếu có ai thấy nghe nhớ nghĩ đến ta, cùng ta ở chung, cung cấp cho ta thời không luống công.

Này Thiện Nam Tử! nếu có chúng sanh chẳng gieo căn lành, chẳng được thiện hữu nghiệp thọ, chẳng được chư Phật hộ niệm, kẻ đó chẳng thấy được ta.

Này Thiện Nam Tử! Có chúng sanh nào được thấy ta thời đều được chẳng thối chuyển Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Chư Phật phương đông thường đến đây, như trên bửu tòa vì ta mà thuyết pháp. Chư Phật chín phương kia cũng vậy.

Này Thiện Nam Tử! Ta thường chẳng rời thấy Phật, nghe pháp, cùng chư Bồ Tát ở chung.

Này Thiện Nam Tử! Nơi vườn này có tám muôn bốn ngàn ức na do tha đại chúng cùng ta đồng hành, đều bất thối chuyển nơi Vô thượng bồ đề. Những chúng sanh khác ở trong vườn này cũng đều nhập bậc bất thối chuyển.

Thiện Tài thưa: Bạch đức Thánh! Ngài phát tâm Vô thượng Bồ đề được bao lâu?

Ưu bà di nói: Này Thiện Nam Tử! Ta nhớ quá khứ ở chỗ đức Nhiên Đăng Phật, ta tu hành phạm hạnh, cung kính cúng dường nghe pháp thọ trì.

Trước đó ở chỗ đức Ly Cấu Phật, ta xuất gia học đạo thọ trì chánh pháp.

Trước đó ở chỗ đức Diệu Tràng Phật. Trước nữa ở chỗ Thắng Tu Di Phật. Trước nữa ở chỗ đức Liên Hoa Đức Tạng Phật. Trước nữa ở chỗ đức Tỳ Lô Giá Na Phật. Trước nữa chỗ đức Phổ Nhân Phật. Trước nữa ở chỗ đức Phạm Thọ Phật. Trước nữa ở chỗ đức Kim Cang Tê Phật. Trước nữa ở chỗ đức Bà Lâu Na Thiên Phật.

Này Thiện Nam Tử! Ta nhớ thuở quá khứ vô lượng kiếp, trong vô lượng đời, thứ đệ như vậy ở chỗ ba mươi sáu hằng hà sa Đức Phật, ta đều thờ kính cúng dường nghe pháp thọ trì tịnh tu phạm hạnh. Quá đây về trước thời Phật trí mới biết được, chẳng phải trí của ta có thể lường đến.

Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát mới phát tâm không có hạn lượng, vì sung mãn tất cả pháp giới.

Bồ Tát đại bi môn không hạn lượng, vì vào khắp tất cả thế gian.

Bồ Tát đại nguyện môn không hạn lượng, vì rớt ráo mười phương pháp giới.

Bồ Tát đại từ môn không hạn lượng, vì che khắp tất cả chúng sanh.

Bồ Tát tu hành không hạn lượng, vì tu tập trong tất cả cõi tất cả kiếp.

Bồ Tát tam muội lực không hạn lượng, vì làm cho Bồ Tát đạo chẳng thoái chuyển.

Bồ Tát tổng trì lực không hạn lượng, vì có thể nhiếp trì tất cả thế gian.

Bồ Tát trí quang lực không hạn lượng, vì có thể chứng nhập khắp tam thế.

Bồ Tát thần thông lực không hạn lượng, vì hiện khắp tất cả cõi.

Bồ Tát biện tài lực không hạn lượng, vì một âm thanh mà tất cả đều hiểu.

Bồ Tát thanh tịnh thân không hạn lượng, vì đều khắp tất cả cõi Phật.

Thiện Tài thừa: Bạch đức Thánh! Bao lâu nữa Ngài sẽ chứng Vô thượng Bồ đề?

Hưu Xả Ưu bà di nói: Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát chẳng vì giáo hóa điều phục một chúng sanh mà phát Bồ đề tâm. Chẳng vì giáo hóa điều phục trăm chúng sanh, ngàn chúng sanh, cho đến chẳng vì giáo hóa điều phục bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì giáo hóa chúng sanh trong một thế giới nhần đến bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì giáo hóa Diêm Phù Đề vì trần số chúng sanh, Đại Thiên thế giới vì trần số chúng sanh, nhần đến chẳng vì giáo hóa bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vì trần số thế giới chúng sanh mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì cúng dường một Đức Như Lai, nhần đến bất khả thuyết bất khả thuyết Đức Như Lai mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì cúng dường chư Như Lai thứ đệ xuất thế trong một thế giới nhần đến trong bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì cúng dường chư Như Lai thứ đệ xuất thế trong Đại Thiên thế giới vì trần số thế giới, nhãn đến trong bất khả thuyết bất khả thuyết vì trần số thế giới mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì nghiêm tịnh một số thế giới nhãn đến bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì nghiêm tịnh một Đại Thiên thế giới vì trần số thế giới nhãn đến bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vì trần số thế giới mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì trụ trí giáo pháp của một Đức Như Lai nhãn đến của bất khả thuyết bất khả thuyết Đức Như Lai mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì trụ trì giáo pháp của một thế giới Như Lai nhãn đến bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới Như Lai mà phát Bồ đề tâm.

Chẳng vì trụ trì giáo pháp của một Diêm Phù Đề vì trần số thế giới Như Lai nhãn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vì trần số thế giới Như Lai mà phát Bồ đề tâm.

Như vậy lược nói, chẳng vì mãn thệ nguyện của một Như Lai, chẳng vì đến một Phật độ, chẳng vì nhập một Phật chúng hội, chẳng vì trì một Phật pháp nhãn, chẳng vì chuyên một Phật pháp luân, chẳng vì biết những kiếp thứ đệ trong một thế giới, chẳng vì biết một chúng sanh tâm hải, chẳng vì biết một chúng sanh căn hải, chẳng vì biết một chúng sanh nghiệp hải, chẳng vì biết một chúng sanh hạnh hải, chẳng vì biết một chúng sanh phiền não hải, chẳng vì biết một chúng sanh phiền não tập hải, nhãn đến chẳng vì biết bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vì trần số chúng sanh phiền não tập hải mà phát Bồ đề tâm.

Mà chính vì muốn giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh không để sót thừa nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn cúng dường tất cả chư Phật không để sót nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn nghiêm tịnh tất cả Phật độ không để sót nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn hộ trì chánh pháp của tất cả chư Phật không để sót nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn thành mãn đại nguyện của tất cả Như Lai không để sót mà phát Bồ đề tâm.

Vì muốn đến tất cả Phật độ không để sót mà phát Bồ đề tâm.

Vì muốn nhập tất cả Phật chúng hội không để sót mà phát Bồ đề tâm.

Vì muốn biết những kiếp thứ đệ trong tất cả kiếp không để sót mà phát Bồ đề tâm.

Vì muốn biết tất cả chúng sanh tâm hải không sót nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn biết tất cả chúng sanh căn hải không sót nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn biết tất cả chúng sanh nghiệp hải không sót nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn biết tất cả chúng sanh hạnh hải không sót nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn diệt tất cả chúng sanh phiền não hải không sót nên phát Bồ đề tâm.

Vì muốn trừ tất cả chúng sanh phiền não tập hải không sót nên phát Bồ đề tâm.

Này Thiện Nam Tử! Tóm lược mà nói, Bồ Tát dùng vô lượng trăm ngàn vô số phương tiện hạnh như vậy mà phát Bồ đề tâm.

Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát hạnh vào khắp tất cả pháp, vì đều chứng được. Vào khắp tất cả cõi, vì đều nghiêm tịnh.

Vì thế nên Thiện Nam Tử! Khi nghiêm tịnh hết tất cả thế giới thời nguyện của tôi mới hết.

Khi dứt hết phiền não tập khí của tất cả chúng sanh thời nguyện của tôi mới mãn.

Thiện Tài thưa: Bạch đức Thánh! Môn giải thoát này tên là gì?

Hưu Xả Ưu bà di nói: Này Thiện Nam Tử! Môn giải thoát này tên là “Ly ưu an ổn tràng”.

Ta chỉ biết một môn giải thoát này. Như chư đại Bồ Tát, tâm như biển cả có thể đều dung thọ tất cả Phật pháp. Như núi Tu Di, chí ý kiên cố chẳng bị lay động. Như vị thuốc thiện kiến, hay trừ những bệnh nặng phiền não của các chúng sanh. Như mặt nhật sáng sạch, hay phá chúng sanh vô minh ám chướng. Dường như đại địa, hay làm chỗ y tựa cho tất cả chúng sanh. Như gió tốt, hay làm lợi ích cho tất cả chúng sanh. Như đèn sáng, hay vì chúng sanh mà sanh trí huệ quang. Như đại vân, hay vì chúng sanh mà mưa đại pháp tịch diệt. Như minh nguyệt hay vì chúng sanh mà phóng phước đức quang. Như Thiên Đế, đều hay thủ hộ tất cả chúng sanh.

Như thế thời ta làm sao biết được hết, nói được hết những công đức đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam Xứ Hải Triều đây có một nước tên là Na La Tô. Trong đó có tiên non tên là Tỳ Mục Cù Sa. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Lúc đó Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Hưu Xả Ưu bà di, hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng, buồn khóc rơi lệ. Tự nghĩ rằng được Bồ đề khó, gần thiện tri thức khó, gặp thiện tri thức khó, được gặp đồng hành thiện tri thức khó, đúng lý quán sát khó, y giáo tu hành khó, Bồ Tát căn khó, tịnh Bồ Tát căn khó, gặp gỡ xuất sanh thiện tâm phương tiện khó, gặp gỡ thêm lớn Nhứt thiết trí pháp quang minh khó.

Nghĩ xong, Thiện Tài từ tạ Ưu bà di mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài đồng tử tùy thuận tư duy chánh giáo của Bồ Tát. Tùy thuận tư duy tịnh hạnh của Bồ Tát. Sanh tâm tăng trưởng phước lực của Bồ Tát, sanh tâm thấy rõ tất cả chư Phật. Sanh tâm xuất sanh tất cả chư Phật. Sanh tâm tăng trưởng tất cả đại nguyện. Sanh tâm thấy khắp các pháp mười phương. Sanh tâm chiếu rõ thiết tánh của các pháp. Sanh tâm phá tan khắp tất cả chướng ngại. Sanh tâm quán sát pháp giới không tới. Sanh tâm thanh tịnh ý bửu trang nghiêm. Sanh tâm xô dẹp tất cả chúng ma.

Thiện Tài đồng tử lần lần du hành đến nước Na La Tô tìm tiên non Tỳ Mục Cù Sa, thấy một khu rừng lớn, vô số cây trang nghiêm. Như là những cây lá rậm rạp che mát, những cây nở hoa sắc sỡ, những cây đơm trái chín tiếp nối. Lại có những cây báu mưa trái ma ni, những cây chiên đàn lớn bày hàng khắp nơi, những cây trầm thủy thường thoảng hương thơm, những cây duyệt ý hương thơm tho trang nghiêm, những cây ba tra la bao bọc bốn phía, những cây ni câu luật cao vút, những cây diêm phù đàn thường mưa trái ngọt, những bông sen xanh, bông sen đỏ trang nghiêm ao hồ.

Thiện Tài đồng tử thấy tiên non Tỳ Mục Cù Sa trải cỏ ngồi dưới cây chiên đàn, đồ chúng mười ngàn

người. Có người mặc da nai, mặc cỏ cây, có người bện cỏ làm y phục, vấn tóc, để râu trước sau vây quanh.

Thiện Tài đến mọp lạy thưa tiên nơn rằng:

Nay tôi được gặp chơn thiện trí thức. Thiện trí thức là cửa xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho tôi được vào đạo chân thật.

Thiện trí thức là cỗ xe xu hướng nhất thiết trí. Vì làm cho tôi được đến Như Lai địa.

Thiện trí thức là thuyền xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho tôi được đến châu trí bửu.

Thiện trí thức là đuốc xu hướng nhất thiết trí, vì khiến tôi được sanh ánh sáng thập lực.

Thiện trí thức là đường xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho tôi được vào thành Niết Bàn.

Thiện trí thức là đèn xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho tôi thấy được đường yên lành hay hiểm trở.

Thiện trí thức là cầu xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho tôi qua khỏi chỗ hiểm ác.

Thiện trí thức là lọng xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho tôi được sanh lòng đại từ mát mẻ.

Thiện trí thức là con mắt xu hướng nhưt thiết trí, vì làm cho tôi được thấy môn pháp tánh.

Thiện trí thức là nước triều xu hướng nhất thiết trí, vì làm cho tôi đầy đủ nước đại bi.

Nói xong, Thiện Tài đứng dậy hữu nhiễu vô lượng vòng đứng chấp tay thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo. Tôi nghe đức Thánh khéo dạy dỗ. Xin chỉ dạy cho tôi.

Tỳ Mục Cù Sa đoái nhìn đồ chúng mà nói: Này đại chúng! Đồng tử này đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, khắp ban sự vô úy cho tất cả chúng sanh, khắp ban sự lợi ích cho tất cả chúng sanh, thường quát sát trí hải của tất cả chư Phật.

Đồng tử này muốn uống tất cả pháp vũ cam lồ, muốn lường tất cả pháp hải rộng lớn, muốn cho chúng sanh an trụ trong trí hải, muốn khắp phát khởi mây bi rộng lớn, muốn khắp mưa pháp vũ rộng lớn, muốn dùng trí nguyệt chiếu khắp thế gian, muốn diệt thế gian phiền não độc nhiệt, muốn làm lớn tất cả thiện căn cho chúng sanh.

Tiên chúng nghe lời trên đây rồi đều đem những hương hoa đẹp tốt rải trên thân Thiện Tài, làm lễ cung kính mà nôi rằng:

Đồng tử này tất sẽ cứu hộ tất cả chúng sanh, tất cả trừ diệt khổ địa địa ngục, tất sẽ dứt hẳn loài súc sanh, tất sẽ chuyển bỏ cõi Diêm La Vương, tất sẽ đóng bít cửa chướng nạn, tất sẽ làm khô cạn biển ái dục, tất làm cho chúng sanh diệt hẳn khổ uẩn, tất sẽ phá hẳn vô minh hắc ám, tất sẽ dứt hẳn dây trói tham ái, tất sẽ dùng dây núi phước đức bao bọc thế gian, tất sẽ đem đại bửu trí huệ hiển thị thế gian, tất sẽ xuất hiện trí nhựt thanh tịnh, tất sẽ khai thị pháp tạng thiện căn, tất làm cho thế gian biết rõ là hiểm khó hay là dễ dàng.

Tỳ Mục Cù Sa bảo quần tiên rằng: Nếu có người hay phát tâm Vô thượng Bồ đề, tất sẽ được thành đạo Như thiết trí.

Đồng tử này đã phát tâm Vô thượng Bồ đề tất sẽ tịnh bậc tất cả công đức của chư Phật.

Tỳ Mục Cù Sa bảo Thiện Tài: Này Thiện Nam Tử! Ta được môn Bồ Tát vô thắng tràng giải thoát.

Thiện Tài thưa: Bạch đức Thánh! Cảnh giới của Vô thắng tràng giải thoát như thế nào?

Lúc đó Tỳ Mục Cù Sa tiên nhơn liền giơ tay hữu xoa đầu Thiện Tài, cầm tay Thiện Tài.

Thiện Tài liền thấy mình đến trong mười Phật sát vi trần thế giới mười phương, chỗ của mười Phật sát vi trần số thế giới chư Phật. Thấy chư Phật và chúng hội cùng Phật độ trang nghiêm thanh tịnh. Lại nghe chư Phật tùy sở thích của các chúng sanh mà thuyết pháp, mỗi câu mỗi văn đều thông đạt cả, đều riêng thọ trì không tạp loạn. Cũng biết Đức Phật đó dùng những tri giải tịnh trị các nguyện. Cũng biết chư Phật đó dùng thanh tịnh nguyện thành tựu các lực. Cũng thấy chư Phật đó tùy chúng sanh tâm mà hiện sắc tướng. Cũng thấy chư Phật đó, lưới đại quang minh nhiều màu sắc thanh tịnh viên mãn. Cũng biết chư Phật đó, trí huệ vô ngại sức đại quang minh.

Thiện Tài lại tự thấy mình ở chỗ chư Phật qua một ngày đêm, hoặc bảy ngày đêm, nửa tháng, một tháng, một năm, mười năm, trăm năm, ngàn năm, hoặc trải qua ức năm, hoặc a du đa ức năm, hoặc na do tha ức năm, hoặc trải qua nửa kiếp, hoặc một kiếp, trăm kiếp, ngàn kiếp, hoặc trăm ngàn kiếp, nhần đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp.

Nhờ Bồ Tát vô thắng tràng giải thoát trí quang minh chiếu đến , nên Thiện Tài đồng tử được tỳ lô giá na tạng tam muội quang minh.

Nhờ vô tận trí giải thoát tam muội quang minh chiếu đến nên Thiện Tài được phổ nhiếp chư phương đà la ni quang minh.

Nhờ kim cang luân đà la ni môn quang minh chiếu đến, nên Thiện Tài được cực thanh tịnh trí huệ tâm tam muội quang minh.

Nhờ phổ môn trang nghiêm tạng Bát nhã Ba la mật quang minh chiếu đến, nên Thiện Tài được Phật hư không tạng luân tam muội quang minh.

Nhờ nhất thiết Phật pháp luân tam muội quang minh chiếu đến, nên Thiện Tài được tam thế vô tận trí tam muội quang minh.

Bấy giờ Tiên nhơn Tỳ Mục Cù Sa buông tay Thiện Tài đồng tử.

Thiện Tài liền tự thấy mình ở tại chỗ cũ.

Tiên Nhơn bảo Thiện Tài: Này Thiện Nam Tử! Ngươi có ghi nhớ chăng?

Thiện Tài thưa: Bạch vâng! Đây là do sức của đức Thánh thiện tri thức vậy.

Tiên Nhơn nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn Bồ Tát vô thắng tràng giải thoát này. Như chư đại Bồ Tát thành tựu

tất cả tam muội thù thắng, được tự tại trong tất cả thời gian. Trong khoảng một niệm xuất sanh chư Phật vô lượng trí huệ. Dùng đèn Phật trí làm trang nghiêm để chiếu khắp thế gian. Trong một niệm vào khắp cảnh giới tam thế. Phân thân qua khắp cõi nước mười phương. Trí thân vào khắp tất cả pháp giới. Tùy theo tâm chúng sanh mà hiện ra trước họ, xem xét căn hành của họ để làm lợi ích, phóng tịnh quang minh rất đáng mến thích.

Như thế, ta làm sao biết được tất cả, nói được tất cả công đức hạnh đó, thù thắng nguyện đó, trang nghiêm độ đó, trí cảnh giới đó, tam muội cảnh giới đó, thân thông biến hóa đó, giải thoát du hí đó, thân tướng sai biệt đó, âm thanh thanh tịnh đó, trí huệ quang minh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam này có một tụ lạc tên là y Sa Na, có Bà La Môn tên là Thắng Nhiệt. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử vui mừng hơn hờ, đành lễ Tiện Nhơn Tỳ Mục Cù Sa, hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi qua phương Nam.

Bấy giờ Thiện Tài đồng tử nhờ Bồ Tát vô thắng tràng giải thoát chiếu đến nên được trụ chư Phật bất tư nghi thân lực, được chứng Bồ Tát bất tư nghi giải thoát thân thông trí, được Bồ Tát bất tư nghi tam muội trí quang minh, được tất cả thời gian huân tu tam muội trí quang minh, được biết rõ tất cả cảnh giới đều nương tướng mà an trụ tam muội trí quang minh, được tất cả thế gian thù thắng trí quang minh. Điều hiện thân mình ở tất cả chỗ. Dùng trí cứu cánh nói pháp bình đẳng không hai không phân biệt. Dùng trí sáng sủa chiếu khắp cảnh giới. Phàm những pháp được nghe đều có thể nhẫn thọ tin hiểu thanh tịnh. Nơi pháp tự tánh quyết định rõ ràng. Tâm luôn chẳng bỏ Bồ Tát diệu hạnh. Cần nhưt thiết trí trọn không thối chuyển. Chứng được thập lực trí huệ quang minh. Siêng cầu diệu pháp thường chẳng nhàm đủ. Dùng chánh tu hành nhập Phật cảnh giới. Xuất sanh bồ tát vô lượng trang nghiêm, vô biên đại nguyện đều đã thanh tịnh. Dùng trí vô cùng tận mà biết vô biên thế giới vô窮. Dùng tâm không khiếm nhược mà độ vô lượng chúng sanh hải. Rõ vô biên công hạnh cảnh giới của Bồ Tát. Thấy vô biên thế giới những thứ sai biệt, những thứ trang nghiêm. Nhập vô biên thế giới những cảnh vi tế. Biết vô biên thế giới những danh hiệu, những ngôn ngữ. Biết vô biên chúng sanh các tri giải, các công hạnh, các hạnh thành thực, những tướng sai biệt.

Thiện Tài nghĩ tướng thiện tri thức đồng thời đi lần đến tụ lạc Y Sa Na, thấy Thắng Nhiệt Bà La Môn tu những khổ hạnh cầu nhưt thiết trí: bốn phía đốt lửa ngọn cao như núi lớn, ở giữa có núi đao cao nhọn vô cực. Thắng Nhiệt leo lên núi đao nhảy vào đồng lửa.

Lúc đó Thiện Tài đến đánh lễ chân Thắng Nhiệt mà thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin giảng giải cho tôi.

Thắng Nhiệt nói: Này Thiện Nam Tử! Nay ngươi có thể leo lên núi đao này, nhảy vào đồng lửa này, thời những Bồ Tát hạnh sẽ được thanh tịnh.

Lúc đó thiện Tài nghĩ rằng được thân người là khó, lia các nạn là khó, được không nạn là khó, được tịnh pháp là khó, được gặp Phật là khó, đủ các căn là khó, nghe Phật pháp là khó, gặp người lành là khó, gặp chơn thiện tri thức là khó, thọ chánh giáo đúng lý là khó, được chánh mạng là khó, tùy pháp hành là khó. Đây phải chăng là ma, bị ma sai sử chăng? Phải chăng là đồ đảng hiểm ác của ma trá hiện tướng Bồ Tát thiện tri thức mà muốn làm chướng nạn cho thiện căn của tôi, muốn làm nạn thọ mạng để chướng sự tu

hành đạo nhất thiết trí của tôi. Muốn kéo tôi vào trong các ác đạo. Muốn chướng pháp môn của tôi, chướng Phật pháp của tôi chăng?

Lúc Thiện Tài suy nghĩ như vậy, mười ngàn Phạm Thiên ở trên hư không bảo rằng:

Này Thiện Nam Tử! Chớ nghĩ như vậy, chớ tưởng như vậy. Đức Thánh đây đã được kim cương diện tam muội quang minh, phát đại tinh tấn độ các chúng sanh tâm không thoái chuyển, muốn cạn tất cả biển tham ái, muốn triệt tất cả lưới tà kiến, muốn tiêu tất cả củi phiền não, muốn soi tất cả rừng mê lầm, muốn dứt tất cả điều lo sợ về vấn đề già chết, muốn hoại tất cả chướng tam thế, muốn phóng tất cả pháp quang minh.

Này Thiện Nam Tử! Phạm Thiên chúng tôi phần nhiều chấp tà kiến, đều tự cho mình là bậc tự tại, là đáng làm ra tất cả, là tối thắng trong thế gian.

Khi thấy Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, lòng chúng tôi không còn mến luyến cung điện của mình, chẳng còn tham đắm các thiên đình, cùng nhau đến chỗ Bà La Môn này.

Bấy giờ Bà La Môn này dùng sức thần thông hiển thị sự khổ hạnh lớn vì chúng tôi mà thuyết pháp, có thể làm cho chúng tôi diệt tất cả sự chấp, trừ tất cả kiêu mạn, an trụ đại từ, thật hành đại bi, phát khởi tâm quảng đại, phát Bồ đề tâm, thường thấy chư Phật, hằng nghe diệu pháp, ở tất cả chỗ tâm không chướng ngại.

Lại có mười ngàn chư ma ở trên hư không đem thiên ma ni bửu rải trên mình Bà La Môn mà bảo Thiện Tài đồng tử rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, ánh sáng của lửa chiếu khuất chúng tôi, cung điện và những đồ trang nghiêm của chúng tôi đều như đồng mực đen, làm cho chúng tôi không còn mến luyến.

Chúng tôi cùng quyến thuộc đến chỗ Bà La Môn. Đức Thánh này nói pháp cho chúng tôi, làm cho chúng tôi và vô lượng Thiên Tử cùng vô lượng Thiên nữ đều chẳng thoái chuyển nơi Vô thượng Bồ đề.

Lại có mười ngàn Tự Tại Thiên Vương ở trên hư không rải thiên hoa, nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, ánh sáng của lửa này chiếu khuất chúng tôi, bao nhiêu cung điện và đồ trang nghiêm đều tối như đồng mực, làm cho chúng tôi không còn mến luyến, bèn cùng quyến thuộc đến chỗ Bà La Môn. Đức Thánh này vì chúng tôi mà thuyết pháp, làm cho chúng tôi được tự tại nơi tâm, được tự tại trong phiền não, được tự tại trong thọ sanh, được tự tại nơi nghiệp chướng, được tự tại nơi các tam muội, được tự tại nơi những đồ trang nghiêm, được tự tại nơi thọ mạng, hẳn đến được tự tại nơi tất cả Phật pháp.

Lại có mười ngàn Hóa Lạc Thiên Vương ở trong hư không trời thiên nhạc cung kính cúng dường, nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, ánh sáng của lửa này chiếu đến cung điện, đồ trang nghiêm và thể nữ của chúng tôi. Làm cho chúng tôi chẳng thọ dục lạc, chẳng cầu dục lạc, thân tâm nhu nhuyễn. Chúng tôi liền cùng quyến thuộc đến chỗ của Bà La Môn này. Đức Thánh này vì chúng tôi mà thuyết pháp, làm cho thân tâm chúng tôi thanh tịnh, tâm được sáng sạch, tâm được thuần thiện, tâm nhu nhuyễn, tâm hoan hỷ, hẳn đến làm cho chúng tôi được thân thanh tịnh, thập lực thanh tịnh, sanh vô lượng thân cho đến được Phật thân, Phật ngữ, Phật thanh, Phật tâm thành tựu đầy đủ

nhất thiết chủng trí.

Lại có mười ngàn Đâu Suất Thiên Vương, Thiên Tử, Thiên Nữ và quyến thuộc ở trên hư không rải những diệu hương cung kính đánh lễ, nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân làm cho chư Thiên chúng tôi và quyến thuộc không còn mền luyến cung điện của mình, đồng đến chỗ này nghe đức Thánh đây thuyết pháp. Có thể làm cho chúng tôi chẳng tham cảnh giới thiêu dục tri túc tâm sanh hoan hỷ, tâm được sung mãn phát sanh thiện căn, phát Bồ đề tâm nhân đến viên mãn tất cả Phật pháp.

Lại có mười ngàn Đạo Lợi chư Thiên và quyến thuộc Thiên Tử, Thiên Nữ ở trên hư không rải hoa thiên mạn đà la cung kính cúng dường, nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, làm cho chư Thiên chúng tôi chẳng mền luyến thiên âm nhạc, đồng đến chỗ này. Đức Thánh đây vì chúng tôi mà nói những pháp vô thường hư tan, làm cho chúng tôi bỏ rời những dục lạc, dứt trừ kiêu mạn phóng dật, thích Vô thượng Bồ đề.

Lại này Thiện Nam Tử! Lúc chúng tôi thấy đức Thánh đây, thời đánh núi Tu Di chấn động sáu cách, chúng tôi kinh sợ, đồng phát tâm Bồ đề kiên cố chẳng động lay.

Lại có mười ngàn Long Vương, như là Y Na Bạt La Long Vương, Nan Đà Long Vương, Ưu Ba Nan Đà Long Vương v.v... Ở trên hư không mưa hắc chiên đàn vô lượng, Long Nữ tấu thiên âm nhạc, rải thiên diệu hoa và thiên hương thủy cung kính cúng dường. Nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, ánh sáng của lửa này chiếu khắp tất cả Long Cung, làm cho Long Chúng khỏi sợ cát nóng, khỏi sợ kim sí điều, trừ sân hận, thân mát mẻ, tâm không nhớ, nghe pháp liền tin hiểu, nhàm rét loài rồng, chí thành sám hối nghiệp chướng, nhân đến phát tâm Vô thượng Bồ đề an trụ nơi Nhất thiết trí.

Lại có mười ngàn Dạ Xoa Vương ở trên hư không cung kính cúng dường Bà La Môn này và Thiện Tài đồng tử mà nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, chúng tôi cùng quyến thuộc đều phát tâm từ mẫn đối với chúng sanh. Tất cả La Sát, Cưu Bàn Trà .vv... Cũng sanh lòng từ mẫn. Vì có tâm từ mẫn nên không nỡ hại chúng sanh, đồng đến chỗ chúng tôi. Chúng tôi và đại chúng ấy không luyến mền cung điện của mình, đồng nhau đến chỗ này. Đức Thánh đây liền theo sở nghi mà thuyết pháp làm cho chúng tôi thâm tâm đều được an lạc. Lại làm cho vô lượng Dạ Xoa, La Sát, Cưu Bàn Trà.vv... Phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Lại có mười ngàn Càn Thát Bà Vương ở trên hư không mà nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, ánh sáng của lửa này chiếu cung điện của chúng tôi, làm cho chúng tôi thọ bát tư nghi vô lượng khoái lạc. Vì thế chúng tôi đến chỗ này. Đức Thánh đây vì chúng tôi mà thuyết pháp làm cho chúng tôi được chẳng thối chuyển Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có mười ngàn A Tu La Vương ra khỏi đại hải ở giữa hư không duỗi đầu gối hữu chấp tay làm lễ mà nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân thời cung điện của chúng tôi và đại

hải, đại địa đều chấn động, làm cho chúng tôi bỏ kiêu mạn phóng dật. Do đó chúng tôi đến chỗ này nghe pháp, rời bỏ siểm cuồng, an trụ nhẫn địa kiên cố bất động, viên mãn thập lực.

Lại có mười ngàn Ca Lô La Vương, Dũng Lực Trì Vương làm thượng thủ. Đồng hóa làm thân ngoại đạo đồng tử ở trên không xưng rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, ánh sáng của lửa chiếu cung điện chúng tôi, tất cả đều chấn động, thấy đều kinh sợ. Do đó chúng tôi đồng đến chỗ này. Đức Thánh đây tùy nghi mà thuyết pháp cho chúng tôi, khiến chúng tôi tu tập đại từ, khen ngợi đại bi, qua khỏi biển sanh tử, ở trong sinh lầy ái dục mà cứu vớt chúng sanh, khen Bồ đề tâm, khởi trí phương tiện, tùy sở nghi điều phục chúng sanh.

Lại có mười ngàn Khẩn Na La Vương ở trong hư không xưng rằng:

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, thời cung điện của chúng tôi ở, cùng những cây đa la, cây âm nhạc, cây diêu bửu, những lưới bửu linh, những giầy lụa báu và những nhạc khí tự nhiên vang ra tiếng Phật, tiếng Pháp và tiếng bất thối chuyển Bồ Tát Tăng, tiếng nguyện cầu Vô thượng Bồ đề, nói rằng: phương đó, nước đó có Bồ Tát đó phát Bồ đề tâm. Phương đó, nước đó có Bồ Tát tu hành khổ hạnh, khó xả mà xả được, nhẫn đến thanh tịnh hạnh nhất thiết trí. Phương đó, nước đó có Bồ Tát đó qua đạo tràng. Nhân đến phương đó nước đó có Đức Như Lai đó làm Phật sự xong liền nhập Niết Bàn.

Này Thiện Nam Tử! Giả sử có người đem tất cả cỏ cây ở Diêm Phù Đề nghiền nát thành vi trần, có thể đếm biết được số vi trần này. Còn trong cung điện của chúng tôi, những cây đa la nhân đến nhạc khí nói Bồ Tát danh, Như Lai danh phát đại nguyện chỗ tu hành v.v... không ai biết được ngần mế.

Này Thiện Nam Tử! Vì chúng tôi được nghe tiếng Phật, tiếng Pháp, tiếng Bồ Tát Tăng nên rất hoan hỷ, cùng nhau đến chỗ này. Đức Thánh này liền vì chúng tôi mà thuyết pháp. Làm cho chúng tôi và vô lượng chúng sanh được bất thối chuyển nơi Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác.

Lại có vô lượng chư Thiên Dục giới ở trên hư không dùng đồ cúng vi diệu cung kính cúng dường, xưng rằng.

Này Thiện Nam Tử! Lúc Bà La Môn này dùng năm thứ lửa đốt thân, ánh sáng của lửa này chiếu sáng tất cả địa ngục A Tỳ. Những kẻ chịu khổ đều làm cho thôi dứt. Chúng tôi thấy ánh sáng lửa này liền sanh lòng tịnh tín. Do lòng tin nên thân địa ngục chết được sanh lên cõi trời. Nhớ ơn, nên chúng tôi đến đây cung kính chiêm ngưỡng đức Thánh này lòng không nhầm đủ. Đức Thánh đây vì chúng tôi mà thuyết pháp, làm cho vô lượng chúng sanh phát Bồ đề tâm.

Lúc đó Thiện Tài đồng tử nghe pháp như vậy lòng rất hoan hỷ, xem Bà La Môn Thắng Nhiệt là bậc chân thiện tri thức, cúi đầu kính lễ, xưng rằng:

Tôi sanh lòng bất thiện đối với đức Thánh thiện tri thức, ngưỡng mong đức Thánh cho tôi sám hối.

Thắng Nhiệt Bà La Môn vì Thiện Tài mà nói kệ rằng:

*Nếu có chư Bồ Tát
Thuận theo thiện tri thức
Tất cả không nghi sợ
An trụ tâm chẳng động
Nên biết người như vậy*

*Tất được lợi quảng đại
Ngồi dưới cây Bồ đề
Thành bậc Vô Thượng Giác.*

Bấy giờ Thiện Tài đồng tử liền leo lên núi đao tự nhảy vào đồng lửa. Khi rơi xuống giữa chừng. Thiện Tài liền chứng được Bồ Tát thiện trụ tam muội. Vừa chạm ngọn lửa, Thiện Tài lại chứng được Bồ Tát tịch tịnh lạc thân thông tam muội.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Núi đao và đồng lửa này, thân tôi vừa chạm đến thời được an ổn khoái lạc.

Thắng Nhiệt Bà La Môn nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được môn Bồ Tát vô tận luân giải thoát.

Còn như ngọn lửa đại công đức của chư đại Bồ Tát có thể đốt cháy kiến hoặc của tất cả chúng sanh không để thừa, tất được bất thối chuyển, tâm vô cùng tận, tâm không giải đãi, tâm không khiếm nhược, phát tâm kiên cố như kim cương, tâm chớng tu các công hạnh không trì hưỡn, nguyện như phong luân trì khắp tất cả đại thế tinh tấn đều không thối chuyển, ta thế nào biết hết được, nói hết được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một thành tên là Sư Tử Phấn Tấn, trong thành ấy có một đồng nữ tên là Từ Hạnh. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Lúc đó Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Thắng Nhiệt Bà La Môn, hữu nhiều vô lượng vòng từ tạ mà đi.

(1) Thiện Tài đối với thiện tri thức sanh lòng rất tôn trọng. Sanh trí hiểu quảng đại thanh tịnh. Thường nhớ Đại thừa chuyên cầu Phật trí. Nguyện thấy chư Phật, quán pháp cảnh giới. Trí vô ngại thường hiện tiền. Quyết định biết rõ thiết tế của các pháp, thường trụ tế, tất cả tam thế những sát na tế, như hư không tế, vô nhị tế, tất cả pháp vô phân biệt tế, tất cả nghĩa vô chướng ngại tế, tất cả kiếp vô thất hoại tế, tất cả Như Lai vô tế chi tế. Với tất cả Phật tâm vô phân biệt. Phá những lưới tưởng. Lìa những chấp trước. Chẳng lấy chúng hội đạo tràng của chư Phật, cũng chẳng lấy cõi nước thanh tịnh của chư Phật. Biết các chúng sanh đều không có ngã. Biết tất cả tiếng thảy đều như vang. Biết tất cả sắc thảy đều như bóng.

Thiện Tài đi lần về phương Nam đến thành Sư Tử Phấn Tấn tìm Từ Hạnh đồng nữ. Nghe nói đồng nữ là con gái của Vua Sư Tử Tràng, năm trăm đồng nữ hầu hạ, ở điện Tỳ Lô giá Na Tạng, ngồi trên tòa Long Thắng Chiên Đàn Túc Kim Tiên Võng Thiên Y mà thuyết diệu pháp.

Thiện Tài đến cửa Vương cung, thấy vô lượng đại chúng đi vào cung bèn hỏi: Các Ngài hôm nay vào Vương cung có việc gì thế?

Đại chúng đáp: Chúng tôi muốn đến nghe Từ Hạnh đồng nữ thuyết diệu pháp.

Nghe xong, Thiện Tài cũng đi vào Vương cung, thấy điện Tỳ Lô Giá Na Tạng, đất bằng pha lê, cột bằng lưu ly, vách bằng kim cương, tường rào bằng vàng diêm phù đàn, trăm ngàn ánh sáng làm cửa nẻo, trang nghiêm với vô số báu, ma ni. Gương báu tạng ma ni trang nghiêm giáp vòng. Dùng ma ni báu tối thượng ở thế gian để trang sức. Vô số lưới báu giăng che phía trên. Trăm ngàn linh vàng vang tiếng vi diệu.

Từ Hạnh đồng nữ da màu huỳnh kim, mắt tím biếc, tóc xanh biếc, dùng phạm âm thanh để thuyết pháp.

Thiện Tài đồng tử thấy xong, đánh lễ chân Từ Hạnh đồng nữ hữu nhiều vô số vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh tu Bồ Tát đạo? Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo. Xin vì tôi mà giảng giải.

Đồng nữ bảo Thiện Tài rằng:

Này thiện nam tử! Người nên quán sát cung điện trang nghiêm của ta đây.

Thiện Tài vâng lời đánh lễ, quán sát khắp cung điện. Thấy trong mỗi vách, mỗi cột, mỗi gương, mỗi tượng, mỗi hình, mỗi ma ni bửu, mỗi đồ trang nghiêm, mỗi linh, mỗi cây báu, mỗi hình tượng báu, mỗi bửu anh lạc đều hiện pháp giới tất cả Như Lai từ sơ phát tâm tu hạnh Bồ Tát thành mãn đại nguyện, đầy đủ công đức, thành Đăng Chánh Giác, chuyên diệu Pháp luân, nhân đến thị hiện nhập Niết Bàn. Tất cả ảnh tượng như vậy đều hiện rõ cả. Như trong nước thanh tịnh đứng lặng, thấy khắp hư không nhựt nguyệt tinh tú. Đây là do sức thiện căn trong đời quá khứ của Từ Hạnh đồng nữ.

Thiện Tài ghi nhớ những tướng chư Phật đã được thấy, đứng chấp tay chiêm ngưỡng đồng nữ.

Đồng nữ bảo Thiện Tài rằng:

Này Thiện Nam Tử! đây là môn Bát Nhã Ba la mật phổ trang nghiêm. Ta ở chỗ ba mươi sáu hằng hà sa chư Phật cầu được pháp này. Chư Phật Như Lai đều dùng môn khác nhau làm cho ta nhập môn Bát Nhã Ba la mật phổ trang nghiêm này. Pháp của một Đức Phật diễn nói, chư Phật khác chẳng nói lập lại.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Cảnh giới của môn Bát Nhã Ba la mật phổ trang nghiêm này như thế nào?

Từ Hạnh nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta nhập môn Bát Nhã Ba la mật phổ trang nghiêm này, tùy thuận xu hướng tư duy quán sát ghi nhớ phân biệt liền được phổ môn đà la ni, trăm vạn vô số môn đà la ni đều hiện tiền.

Như là: Môn Phật sát đà la ni, môn Phật đà la ni, môn pháp đà la ni, môn chúng sanh đà la ni, môn quá khứ đà la ni, môn vị lai đà la ni, môn hiện tại đà la ni, môn thường trụ tế đà la ni, môn phước đức đà la ni, môn phước đức trợ đạo cụ đà la ni, môn trí huệ đà la ni, môn tri huệ trợ đạo cụ đà la ni, môn chư nguyện đà la ni, môn phân biệt chư nguyện đà la ni, môn tập chư hạnh đà la ni, môn thanh tịnh hạnh đà la ni, môn viên mãn hạnh đà la ni, môn nghiệp đà la ni, môn nghiệp bất thất hoại đà la ni, môn nghiệp lưu chú đà la ni, môn nghiệp sở tác đà la ni, môn xả ly ác nghiệp đà la ni, môn tu tập chánh nghiệp đà la ni, môn nghiệp tự tại đà la ni, môn thiện hạnh đà la ni, môn tam muội đà la ni, môn tùy thuận tam muội đà la ni, môn quán sát tam muội đà la ni, môn tam muội cảnh giới đà la ni, môn từng tam muội khởi đà la ni, môn thân thông đà la ni, môn tâm hải đà la ni, môn chủng chủng tâm đà la ni, môn trực tâm đà la ni, môn chiếu tâm trừ lâm đà la ni, môn điều tâm thanh tịnh đà la ni, môn đà la ni biết chúng sanh từ đâu sanh, môn đà la ni biết chúng sanh phiền não hiện hành, môn đà la ni biết chúng sanh tập khí, môn đà la ni biết phiền não phương tiện, môn đà la ni biết chúng sanh giải, môn đà la ni biết chúng sanh hạnh, môn đà la ni biết chúng sanh hạnh chẳng đồng, môn đà la ni biết chúng sanh tánh, môn đà la ni biết chúng sanh dục, môn đà la ni biết chúng sanh tướng, môn đà la ni thấy khắp mười phương, môn thuyết pháp đà

la ni, môn đại bi đà la ni, môn đại từ đà la ni, môn tịch tịnh đà la ni, môn ngôn ngữ đạo đà la ni, môn phương tiện phi phương tiện đà la ni, môn tùy thuận đà la ni, môn sai biệt đà la ni, môn phổ nhập đà la ni, môn vô ngại tế đà la ni, môn phổ biến đà la ni, môn Phật pháp đà la ni, môn Bồ Tát pháp đà la ni, môn Thanh Văn pháp đà la ni, môn Độc Giác pháp đà la ni, môn thế gian pháp đà la ni, môn thế giới thành đà la ni, môn thế giới hoại đà la ni, môn thế giới trụ đà la ni, môn tịnh giới đà la ni, môn cấu thế giới đà la ni, môn đà la ni nơi cấu thế giới hiện tịnh, môn đà la ni nơi tịnh thế giới hiện tịnh, môn thuần cấu thế giới đà la ni, môn thân tịnh thế giới đà la ni, môn bất bình thân thế giới đà la ni, môn bình thân thế giới đà la ni, môn phúc thế giới đà la ni, môn nhon đà la ni vọng thế giới đà la ni, môn thế giới chuyển đà la ni, môn đà la ni biết nương nơi tướng mà an trụ, môn đà la ni té vào thô, môn đà la ni thô vào tế, môn thấy chư Phật đà la ni, môn phân biệt thân Phật đà la ni, môn Phật quang minh trang nghiêm vông đà la ni, môn Phật viên mãn âm đà la ni, môn Phật pháp luân đà la ni, môn thành tựu Phật pháp luân đà la ni, môn sai biệt Phật pháp luân đà la ni, môn vô sai biệt Phật pháp luân đà la ni, môn giải thích Phật luân đà la ni, môn chuyển Phật pháp luân đà la ni, môn năng tác Phật sự đà la ni, môn phân biệt Phật chúng hội đà la ni, môn nhập Phật chúng hội hải đà la ni, môn phổ chiếu Phật lực đà la ni, môn chư Phật tam muội đà la ni, môn chư Phật tam muội tự tại dụng đà la ni, môn chư Phật sở trụ đà la ni, môn chư Phật sở tri đà la ni, môn chư Phật biến hóa đà la ni, môn chư Phật tri chúng sanh tâm hành đà la ni, môn chư Phật thần thông biến hiện đà la ni, môn đà la ni ở Đâu Suất Thiên cung nhìn đến nhập Niết Bàn, môn đà la ni lợi ích vô lượng chúng sanh, môn đà la ni nhập pháp thậm thâm, môn đà la ni nhập pháp vi diệu, môn Bồ đề tâm đà la ni, môn khởi Bồ đề tâm đà la ni, môn trợ Bồ đề tâm đà la ni, môn chư nguyện đà la ni, môn chư hạnh đà la ni, môn thần thông đà la ni, môn xuất ly đà la ni, môn tông tri thanh tịnh đà la ni, môn trí luân thanh tịnh đà la ni, môn trí huệ thanh tịnh đà la ni, môn Bồ đề vô lượng đà la ni, môn tự tâm thanh tịnh đà la ni.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn Bát Nhã Ba la mật phổ trang nghiêm.

Còn như chư đại Bồ Tát tâm lượng quảng đại khắp cõi hư không nhập vào pháp giới phước đức thành mãn, an trụ pháp xuất thế, xa hạnh thế gian, trí nhãn thanh tịnh xem khắp pháp giới. Huệ tâm quảng đại như hư không. Thấy đều thấy rõ tất cả cảnh giới. Được bực vô ngại tạng đại quang minh. Khéo hay phân biệt tất cả pháp nghĩa. Làm công hạnh thế gian mà chẳng nhiễm thế pháp. Hay lợi ích thế gian chẳng bị thế gian làm hoại. Khắp làm y chỉ cho tất cả thế gian. Biết khắp tâm hành của tất cả thế gian, tùy sở nghi mà vì họ thuyết pháp. Trong tất cả thời gian hằng được tự tại.

Như thế thời ta làm sao biết được nói được hết công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một nước tên là Tam Nhân. Xứ đó có Tỳ Kheo tên là Thiện Kiến. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân của Từ Hạnh đồng nữ, hữu nhiều vô số vòng, luyến mộ chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài suy gẫm hạnh của Bồ Tát an trụ rất sâu, pháp của Bồ Tát chứng rất sâu, chỗ của Bồ Tát nhập rất sâu, suy gẫm chúng sanh vi tế trí rất sâu, thế gian nương nơi tướng mà trụ rất sâu, hạnh của chúng sanh làm rất sâu, tâm lưu chú của chúng sanh rất sâu, chúng sanh như quang ảnh rất sâu, chúng sanh danh hiệu rất sâu, chúng sanh ngôn thuyết rất sâu. Suy gẫm trang nghiêm pháp giới rất sâu, gieo trồng nghiệp hạnh rất sâu, nghiệp trang sức thế gian rất sâu.

Thiện Tài đi lần qua phương Nam đến nước Tam Nhân tìm Tỳ Kheo Thiện Kiến. Thấy Tỳ Kheo ấy đi kinh hành trong rừng, tuổi trẻ dung mạo xinh đẹp tóc xanh biếc xoáy về phía hữu không rối, đánh đầu có nhục kế, da màu huỳnh kim, cổ có ba ngấn, trán rộng bằng phẳng, mắt dài rộng như thanh liên hoa, môi miệng đỏ sạch như trái tần bà, ngực có chữ “VẠN”, bả vai bằng đây, cánh tay thon dài, ngón có màng

lưới, trong bàn tay bàn chân có kim cang luân, thân đẹp lạ như trời Tịnh Cư, trên dưới ngay thẳng như cây ni câu đà, những đại nhơn tướng và tùy hình hảo đều viên mãn cả, nghiêm sức như núi Tuyết, mắt nhìn chẳng nháy, viên quang một tâm, trí huệ rộng rãi như đại hải, nơi các cảnh giới tâm không bị động, hoặc trầm hoặc cử, hoặc trí hoặc phi trí, tất cả động chuyển hí luân đều trừ hết. Được cảnh giới bình đẳng của Phật. Lòng đại bi giáo hóa chúng sanh không tạm bỏ. Vì muốn lợi lạc tất cả chúng sanh. Vì muốn khai thị pháp nhãn Như Lai. Vì noi theo đường của Như Lai đi, chẳng chậm chẳng mau, đi kinh hành kỹ chắc.

Vô lượng Thiên, Long, Bát Bộ cùng Nhơn, Phi nhơn vây quanh sau trước.

Chủ Phương Thần theo phương hồi chuyển dẫn đường ở trước.

Túc Hành Thần cầm bửu liên hoa đỡ chân Tỳ Kheo.

Vô Tận Quang Thần phóng quang phá tối.

Diêm Phù Trìng Lâm Thần rải những hoa đẹp.

Bất Động Tạng Địa Thần hiện những bửu tạng.

Phổ Quang Minh Hư Không Thần trang nghiêm hư không.

Thành Tựu Đức Hải Thần mưa Ma ni bửu vô cầu tạng.

Tu Di Sơn Thần đầu đánh kính lễ cúi mình hiệp chưởng.

Vô Ngại Lực Phong Thần rải hoa đẹp thơm.

Xuân Hòa Chủ Dạ Thần trang nghiêm nơi thân cả mình mọp xuống đất.

Thường Giác Chủ Thần cầm tràng ma ni chiếu khắp các phương, ở giữa hư không phóng đại quang minh.

Thiện Tài đồng tử đến chỗ Thiện Kiến Tỳ Kheo đánh lễ chấp tay cúi mình thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, cầu Bồ Tát hạnh. Tôi nghe đức Thánh hay khéo khai thị những đạo Bồ Tát. Xin vì tôi mà dạy thế nào học Bồ Tát hạnh? Thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Kiến Tỳ Kheo nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta tuổi còn trẻ, xuất gia lại chưa được lâu.

Trong đời này, ta tịnh tu phạm hạnh ở chỗ ba mươi sáu hằng hà sa Đức Phật. Hoặc có chỗ Đức Phật, ta tu một ngày một đêm. Hoặc có Đức Phật, ta tu bảy ngày bảy đêm. Hoặc có chỗ Đức Phật, ta tu nửa tháng hoặc một tháng, một năm, trăm năm, muôn năm, ức năm, na do tha năm, nhẫn đến hoặc có chỗ Đức Phật ta tu phạm hạnh bất khả thuyết bất khả thuyết năm. Hoặc một tiểu kiếp, hoặc nửa đại kiếp, hoặc một đại kiếp, trăm đại kiếp nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết đại kiếp nghe diệu pháp và thọ hành giáo pháp của chư Phật, trang nghiêm thệ nguyện, nhập chỗ sở chứng, tịnh tu công hạnh, đầy đủ sáu môn ba la mật hải.

Cũng thấy chư Phật đó thành đạo thuyết pháp, mỗi mỗi sai biệt không tạp loạn, trụ trì di giáo đến diệt tận.

Cũng biết chư Phật đó trước kia phát nguyện, dùng nguyện lực tam muội nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Dùng sức tam muội nhập tất cả hạnh mà tịnh tu tất cả Bồ Tát hạnh. Dùng sức Phổ Hiền thừa xuất ly mà thanh tịnh tất cả Phật Ba la mật.

Lại này Thiện Nam Tử! Lúc ta kinh hành, trong một niệm, tất cả mười phương, đều hiện tiền, vì trí huệ thanh tịnh vậy. Trong một niệm, tất cả thế giới đều hiện tiền vì đi qua bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vậy. Trong một niệm, bất khả thuyết bất khả thuyết Phật độ thấy đều nghiêm tịnh, vì thành tựu sức đại nguyện vậy. Trong một niệm, bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh sai biệt hạnh thấy đều hiện tiền, vì đầy đủ mười trí lực vậy. Trong một niệm, bất khả thuyết bất khả thuyết thân Phật thanh tịnh đều hiện tiền, vì thành tựu Phổ Hiền hạnh nguyện lực vậy. Trong một niệm cung kính cúng dường bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Như Lai, vì thành tựu tâm nhu nhuyễn nguyện lực cúng dường Như Lai vậy. Trong một niệm lãnh thọ bất khả thuyết bất khả thuyết Như Lai pháp, vì được chúng vô số pháp sai biệt trụ trì pháp luân đà la ni lực vậy. Trong một niệm, bất khả thuyết bất khả thuyết Bồ Tát hạnh hải thấy đều hiện tiền, vì được nguyện lực hay tinh tu tất cả hạnh như như đà la võng. Trong một niệm, bất khả thuyết bất khả thuyết những tam muội hải thấy đều hiện tiền, vì được nguyện lực nơi một môn tam muội nhập tất cả môn tam muội đều khiến thanh tịnh. Trong một niệm, bất khả thuyết bất khả thuyết chư căn hải đều hiện tiền, vì được nguyện lực rõ biết chư căn tế, ở trong một căn thấy tất cả căn vậy. Trong một niệm, bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thời gian thấy đều hiện tiền, vì được nguyện lực trong tất cả thời gian chuyển pháp luân, chúng sanh giới tận nhưng pháp luân vô tận vậy. Trong một niệm, bất khả thuyết bất khả thuyết tất cả tam thế hải thấy đều hiện tiền, vì được nguyện lực trí quang minh biết rõ tất cả phần vị tam thế, trong tất cả thế giới vậy.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Bồ Tát tùy thuận đấng này.

Còn như chư đại Bồ Tát như kim cang đấng ở nhà Như Lai chơn chánh thọ sanh, thành tựu đầy đủ mạng căn bất tử, thường thấp trí đấng không tắt mất.

Thân của các Ngài kiên cố không bị chướng hoại, hiện thân sắc tướng như huyễn, như pháp duyên khởi vô lượng sai biệt, tùy tâm chúng sanh mỗi mỗi thị hiện hình mạo sắc tướng, trong đời không gì sánh bằng, tên độc, hỏa tai không hại được. Như núi kim cang không ai phá hư được. Hàng phục tất cả chúng ma ngoại đạo. Thân các Ngài đẹp tốt như núi chơn kim. Ở trong nhơn thiên rất là thù đặc. Tiếng tốt rộng lớn không ai chẳng nghe biết. Xem các thế gian đều đối trước mắt. Diễn pháp tạng sâu như biển vô tận. Phóng đại quang minh chiếu khắp mười phương.

Nếu có ai thấy chư đại Bồ Tát này thời phá tất cả núi lớn chướng ngại, thời nhổ tất cả gốc bất thiện, thời khiến gieo trồng gốc lành quảng đại.

Những bậc như vậy rất khó thấy được rất khó xuất hiện thế gian. Ta làm sao biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một nước tên là Danh Văn. Trong bãi sông của xứ đó có một đồng tử tên là Tự Tại Chủ. Người đến đó hỏi: Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Bấy giờ Thiện Tài đồng tử vì muốn rõ ràng hạnh Bồ Tát dùng mãnh thanh tịnh. Muốn được Bồ Tát đại lực quang minh. Muốn tu những hạnh công đức vô thắng vô tận của Bồ Tát. Muốn viên mãn đại nguyện kiên cố của Bồ Tát. Muốn thành thâm tâm quảng đại của Bồ Tát. Muốn trì vô lượng thắng hạnh của Bồ Tát. Với Bồ Tát phát tâm không nhầm đủ. Nguyện nhập tất cả công đức của Bồ Tát. Muốn thường nhiếp

ngự tất cả chúng sanh. Muốn vượt khỏi rừng rậm hoang vu sanh tử. Với các thiện tri thức thường thích thấy nghe, thờ phụng cúng dường không nhầm đủ. Thiện Tài đánh lễ nơi chân Thiện Kiến Kỳ Kheo, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Thiện Tài đồng tử thọ giáo nơi Thiện Kiến Tỳ Kheo, nhớ nghĩ thọ trì suy gẫm tu tập biết rõ quyết định, được ngộ nhập pháp môn đó.

Chúng Thiên, Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà vây quanh trước sau đi theo Thiện Tài đồng tử.

Đến nước Danh Văn, Thiện Tài tìm Tự Tại Chủ đồng tử. Thấy đồng tử này ở trên bãi sông cùng mười ngàn đồng tử gom cát để chơi.

Thiện Tài đến đánh lễ chân Tự Tại Chủ đồng tử hữu nhiều vô lượng vòng, cung kính chấp tay thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo? Xin đức Thánh giảng nói cho.

Tự Tại Chủ đồng tử nói:

Này Thiện Nam Tử! thuở xưa, ta ở chỗ Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử học những pháp thơ số toán ẩn v.v... liền được ngộ nhập nhất thiết công xảo thần thông trí pháp môn.

Ta hơn pháp môn này nên được biết những pháp thơ số toán ẩn giới xứ ở thế gian, cũng có thể chữa lành tất cả những bệnh phong điên ốm gầy quý mị dục v.v... cũng có thể tạo lập thành ấp, tu lạc, vườn rừng, đền đài, cung điện, nhà cửa, cũng khéo điều luyện những tiên được, cũng khéo kinh doanh tất cả sự nghiệp ruộng nương buôn bán, lấy bỏ tiến thối đều đúng sở nghi. Ta lại khéo phân biệt biết thân tướng chúng sanh, làm lành dữ, sẽ sanh cõi lành, sẽ sanh cõi ác. Người này đáng được đạo Thanh Văn thừa, người này đáng được đạo Duyên Giác thừa, người này đáng nhập Nhứt thiết trí địa. Những sự như vậy thầy đều biết được và cũng làm cho chúng sanh học tập những pháp này tăng trưởng quyết định rất rạo thanh tịnh.

Này Thiện Nam Tử! Ta cũng biết Bồ Tát toán pháp. Như là một trăm lạc xoa làm một câu chi. Câu chi lần câu chi làm một a giu đa. A giu đa lần a giu đa làm na do tha. Na do tha lần na do tha làm một tần bà ta. Tần bà la lần tần bà la làm một căng yết la. Nói rộng đến ưu bát la lần ưu bát la làm một ba đầu ma. Ba đầu ma lần ba đầu ma làm một tăng kỳ. Tăng kỳ lần tăng kỳ làm một thú. Thú lần thú làm một dụ. Dụ lần dụ làm một vô số. Vô số lần vô số làm một vô số chuyển. Vô số chuyển lần vô số chuyển làm một vô lượng. Vô lượng lần vô lượng làm một vô lượng chuyển. Vô lượng chuyển lần vô lượng chuyển làm một vô biên. Vô biên lần vô biên làm một vô biên chuyển. Vô biên chuyển lần vô biên chuyển làm một vô đẳng. Vô đẳng lần vô đẳng làm một vô đẳng chuyển. Vô đẳng chuyển lần vô đẳng chuyển làm một bất khả số. Bất khả số lần bất khả số làm một bất khả chuyển. Bất khả số chuyển lần bất khả số chuyển làm một bất khả xung. Bất khả xung lần bất khả xung làm một bất khả xung chuyển. Bất khả xung chuyển lần bất khả xung chuyển làm một bất khả tư. Bất khả tư lần bất khả tư làm một bất khả tư chuyển. Bất khả tư chuyển lần bất khả tư chuyển làm một bất khả lượng. Bất khả lượng lần bất khả lượng làm một bất khả lượng chuyển. Bất khả lượng chuyển lần bất khả lượng chuyển làm một bất khả thuyết. Bất khả thuyết lần bất khả thuyết làm một bất khả thuyết chuyển. Bất khả thuyết chuyển lần bất khả thuyết chuyển làm một bất khả thuyết bất khả thuyết. Bất khả thuyết bất khả thuyết lần bất khả thuyết bất khả thuyết làm một bất khả thuyết bất khả thuyết chuyển.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng Bồ Tát toán pháp này để toán đồng cát rộng lớn vô lượng do tuần, đều biết trong đó có bao nhiêu hạt cát. Cũng có thể toán biết phương Đông có tất cả bao nhiêu thế giới sai khác

thứ đệ an trụ. Chín phương cũng như vậy.

Ta cũng có thể toán biết mười phương có tất cả bao nhiêu thế giới rộng hẹp lớn nhỏ và danh hiệu, trong đó bao nhiêu tên của tất cả kiếp, tên của tất cả Phật, tên của tất cả chúng sanh, tên của tất cả nghiệp, tên của tất cả Bồ Tát, tên của tất cả đề lý, ta đều biết rõ.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết một pháp môn nhất thiết công xảo đại thần thông trí quang minh này.

Như chư đại Bồ Tát có thể biết tất cả số chúng sanh, biết tất cả số phẩm loại của các pháp, biết số sai biệt của tất cả pháp, biết số tất cả tam thế, biết danh số tất cả chúng sanh, biết danh số tất cả pháp, biết số tất cả Như Lai, biết danh số tất cả chư Phật, biết số tất cả Bồ Tát, biết danh số tất cả Bồ Tát.

Như vậy ta làm sao biết được nói được công đức đó, làm sao hiển thị được công hạnh và cảnh giới đó, làm sao khen được thắng lực đó, biện được lạc dục đó, tuyên được trợ đạo đó, bày được đại nguyện đó, khen được diệu hạnh đó, xiển dương được các Ba la mật đó, diễn nói được thanh tịnh đó, nhân đến làm sao phát được trí huệ quang minh thù thắng đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một thành lớn tên là Hải Trụ. Trong thành ấy có một Ưu bà di tên là Cự Túc. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử nghe lời trên đây, cả mình rờn ốc hoan hỷ vô lượng, được tâm tin mến hi hữu, thành tựu tâm rộng lớn lợi ích chúng sanh, đều có thể thấy rõ tất cả chư Phật thứ đệ xuất thế, đều có thể thông đạt pháp luân trí huệ thâm thâm thanh tịnh. Nơi tất cả các loài đều tùy loại hiện thân. Rõ biết cảnh giới tam thế bình đẳng. Xuất sanh vô tận công đức hải. Phóng đại trí huệ tự tại quang minh. Mở khóa cửa thành ba cõi.

Thiện Tài đánh lễ chân Tụ Tại Chủ đồng tử, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Bấy giờ thiện Tài quán sát tư duy lời dạy của thiện tri thức, dường như biển lớn nhận nước mưa to không nhàm đủ. Tự nghĩ rằng lời dạy của thiện tri thức như xuân nhật, sanh trưởng tất cả gốc mầm pháp lành. Lời dạy của thiện tri thức như mãn nguyệt, phạm chỗ chiếu đến đều làm cho mát mẻ. Lời dạy của thiện tri thức như núi Tuyết mùa hạ, hay làm cho muông thú khỏi nóng khát. Lời dạy của thiện tri thức như mặt nhật chiếu ao nước thơm, làm nở tất cả những hoa sen thiện tâm. Lời dạy của thiện tri thức như châu đại bửu, những pháp bửu sung mãn nơi tâm. Lời dạy của thiện tri thức như cây diêm phù, chứa nhóm tất cả hoa quả phước trí. Lời dạy của thiện tri thức như đại Long Vương, du hí tự tại trên hư không. Lời dạy của thiện tri thức như núi Tu Di, Đạo Lợi Thiên vô lượng thiện pháp ở trong đó. Lời dạy của thiện tri thức dường như Đế Thích chúng hội vây quanh, không ai chối che được, hay phục ngoại đạo và chúng ma quân.

Thiện Tài đi lần đến thành Hải Trụ tìm đến nhà Ưu bà di Cự Túc. Nhà này rất rộng, nhiều thứ trang nghiêm, tường rào bao bọc toàn bằng những chất báu. Bốn phía đều có cửa bửu trang nghiêm.

Thiện Tài vào nhà, thấy Cự Túc Ưu bà di ngồi trên tòa báu, tuổi lớn xinh đẹp đoan trang đáng kính, mặc y phục trắng, râu tóc, không đeo chuỗi ngọc.

Thân tướng của Ưu bà di này oai đức quang minh, trừ Phật và đại Bồ Tát, không ai bằng được.

Trong nhà để mười ức tòa ngò, hơn cả nhơn thiên. Đây đều là do nghiệp lực Bồ Tát hiện thành.

Trong nhà không có y phục, đồ uống ăn và không có tất cả đồ tư sanh khác. Chỉ trước mặt Ưu bà di này

để một cái bát nhỏ.

Lại có một vạn đồng nữ xinh đẹp như Thiên nữ vây quanh, những điệu bửu trang sức nơi thân, lời nói điệu dàng người nghe đều vui đẹp. Các đồng nữ này thường thân cận hai bên Ưu bà di tư duy quán sát, cúi đầu khom mình ứng chực sai khiến. Các đồng nữ này, nơi thân phát ra mùi thơm lan khắp nơi. Nếu có chúng sanh nào gặp được mùi thơm này thời đều được bất thối chuyển không lòng giận hại, không lòng oán thù, không lòng tham ganh, không lòng đua dối, không lòng hiểm độc, không lòng yêu ghét, không lòng giận hờn, không lòng hạ liệt, không lòng cao mạn, sanh lòng bình đẳng, khởi tâm đại từ, phát tâm lợi ích, trụ tâm luật nghi, rời tâm tham cầu. Người thấy thân các đồng nữ này thời đều lia tham nhiễm. Người nghe tiếng các đồng nữ này thời đều vui mừng hơn hờ.

Thiện Tài đánh lễ Ưu bà di, cung kính hữu nhiễu, chấp tay bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin giảng nói cho.

Cụ Túc Ưu bà di nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta được môn giải thoát Bồ Tát vô tận công đức tạng .

Có thể ở trong một cái bát nhỏ này, tùy theo sở thích của tất cả chúng sanh, mà xuất hiện các thứ đồ uống ăn ngon lành, làm cho họ đều được no đủ cả.

Giả sử có trăm chúng sanh, ngàn chúng sanh nhần đến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh, giả sử có Diêm Phù Đề vi trần số chúng sanh tứ thiên hạ vi trần số chúng sanh, Tiểu Thiên thế giới, Trung Thiên thế giới, Đại Thiên thế giới, nhần đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số chúng sanh, giả sử tất cả chúng sanh cùng khắp mười phương thế giới, cũng đều tùy sở thích làm cho họ được no đủ cả. Mà trong bát nhỏ này, đồ dùng không cùng tận, không giảm ít.

Như đồ uống ăn đây, các thứ thượng vị, các thứ giường tòa, các thứ y phục, các thứ chiếu nệm, các thứ xe cộ, các thứ hoa, các thứ tràng hoa, các thứ hương, các thứ hương thoa, các thứ hương đốt, các thứ hương bột, các thứ trân bửu, các thứ anh lạc, các thứ tràng, các thứ phan, các thứ lọng, các thứ đồ tư xanh thượng diệu, tùy ý tất cả chúng sanh thích đều làm cho được đầy đủ cả.

Lại này Thiện Nam Tử! Giả sử phương Đông trong một thế giới, hàng Thanh Văn, Độc Giác ăn đồ ăn của ta rồi thời đều chứng quả Thanh Văn, quả Bích Chi Phật trụ tối hậu thân. Như một thế giới, trăm thế giới, ức thế giới nhần đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, trong đó tất cả hàng Thanh Văn và Độc Giác ăn thực phẩm của ta rồi, thời đều chứng quả Thanh Văn và Bích Chi Phật, trụ tối hậu thân.

Như phương Đông, chín phương kia cũng đều như vậy.

Lại này Thiện Nam Tử! Phương Đông một thế giới nhần đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát cực vi trần số thế giới, trong đó tất cả bậc nhất sanh bổ xứ Bồ Tát ăn thực phẩm của ta rồi, thời đều ngồi cõi Bồ đề hàng phục ma quân thành Đăng Chánh Giác.

Như phương Đông, chín phương kia cũng đều như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Người thấy mười ngàn đồng nữ đây chăng ? Đây là những bậc thượng thủ, tất cả quyến thuộc có đến trăm vạn a tăng kỳ đồng nữ, đều cùng ta đồng hạnh, đồng nguyện, đồng thiện căn, đồng một đạo xuất ly, đồng thanh tịnh giải, đồng thanh tịnh niệm, đồng thanh tịnh thú, đồng vô lượng giác, đồng được thiện căn, đồng tâm quảng đại, đồng cảnh sở hành, đồng lý, đồng nghĩa, đồng minh liễu pháp, đồng tịnh sắc tướng, đồng vô lượng lực, đồng tối tinh tấn, đồng chánh pháp âm, đồng tùy loại âm, đồng thanh tịnh đệ nhất âm, đồng tán dương vô lượng công đức thanh tịnh, đồng nghiệp thanh tịnh, đồng báo thanh tịnh, đồng đại từ cứu hộ khắp tất cả, đồng đại bi khắp thành thực chúng sanh, đồng thân nghiệp thanh tịnh tùy duyên tập khởi làm cho người thấy vui mừng, đồng khẩu nghiệp thanh tịnh tùy theo ngữ ngôn thế gian mà tuyên bố pháp hóa, đồng qua đạo tràng chúng hội của tất cả chư Phật, đồng đến tất cả Phật độ cúng dường chư Phật, đồng có thể hiện thấy tất cả pháp môn, đồng trụ Bồ Tát thanh tịnh hạnh địa.

Này thiện nam tử! Mười ngàn đồng nữ này có thể ở nơi cái bát nhỏ đây lấy thượng vị ẩm thực trong khoảng một sát na, đến khắp mười phương cúng dường tất cả tối hậu thân Bồ Tát, Thanh Văn, Độc Giác. Nhấn đến bố thí các loài ngạ quỷ đều khiến no đủ.

Mười ngàn đồng nữ này đem cái bát của ta đây có thể ở trong cõi trời đầy đủ thực phẩm cõi trời, nhấn đến ở nhơn gian đầy đủ thực phẩm loài người.

Này Thiện Nam Tử! Chờ giây lát người sẽ tự thấy.

Cụ Túc Ưu bà di nói xong, có vô lượng chúng sanh từ bốn cửa vào nhà. Đại chúng này đều do bổn nguyện của Ưu bà di mời đến. Khi đại chúng đã đến xong, Ưu bà di trải tòa cho ngồi, tùy theo chỗ cần dùng của họ mà cấp thí đồ uống ăn đều khiến no đủ cả.

Cụ Túc Ưu bà di bảo Thiện Tài:

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát vô tận phước đức tạng này.

Như chư đại Bồ Tát, tất cả công đức dường như đại hải rất sâu vô tận, dường như hư không rộng lớn vô tế, dường như châu như ý thỏa mãn nguyện vọng của chúng sanh, như tụ lạc lớn cầu chi cũng được, như núi Tu Di nhóm đủ các báu, như áo tạng thường đựng pháp tài, như đèn sáng phá những tối tăm, như lọng cao che mát quần sanh.

Như thế ta làm sao biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một thành tên là Đại Hưng. Trong thành có một Cư Sĩ tên là Minh Trí. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Cụ Túc Ưu bà di, hữu nhiều vô lượng vòng, chiêm ngưỡng không nhàm từ tạ mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài đã được vô tận trang nghiêm phước đức tạng giải thoát môn, suy gẫm phước đức đại hải đó, quán sát phước đức hư không đó, đến phước đức tụ đó, lên núi phước đức đó, nhiếp tạng phước đức đó, nhập vực phước đức đó, lội ao phước đức đó, tịnh xe phước đức đó, thấy kho phước đức đó, vào cửa phước đức đó, đi đường phước đức đó, tu giống phước đức đó.

Thiện Tài đi lần đến thành Đại Hưng tìm Cư sĩ Minh Trí. Với thiện tri thức lòng rất khát ngưỡng. Đem thiện tri thức huân tập tâm mình. Nơi thiện tri thức chí muốn kiên cố. Phương tiện tìm thấy thiện tri thức lòng chẳng thối chuyển. Nguyện được phụng thờ chư thiện tri thức tâm không mỗi lười. Vì biết do y chỉ

thiện tri thức mà được thành mãn các pháp lành. Vì biết do y chỉ thiện tri thức nên có thể sanh những phước đức. Vì biết do y chỉ thiện tri thức nên có thể thêm lớn công hạnh. Vì biết do y chỉ thiện tri thức nên chẳng do người khác dạy mà tự mình có thể thờ kính tất cả thiện hữu.

Lúc Thiện Tài tư duy như vậy, được thêm lớn thiện căn, thanh tịnh tâm, thêm căn tánh, lợi đức bản, thêm đại nguyện, rộng đại bi, gần Nhứt thiết trí, đủ đạo Phổ Hiền, chiếu sáng tất cả chánh pháp của chư Phật. Thêm lớn thập lực quanh minh của chư Phật.

Thiện Tài thấy Cư sĩ Minh Trí tại ngã tư đường chợ, trên đài thất bửu, ngồi tòa vô số bửu trang nghiêm.

Tòa đó diệu hảo bằng thanh tịnh ma ni. Chân tòa bằng kim cang để thanh. Dây báu giao xen. Nghiêm sức với năm trăm diệu bửu. Trái bửu y cõi trời. Dụng tràng phan cõi trời. Giăng lưới đại bửu. Thiết trướng đại bửu. Vàng diêm phù đàn làm lọng. Tỳ lưu ly bửu làm cán, bảo người cầm che. Long cánh nga vương thanh tịnh sạch đẹp dùng làm quạt. Xông những diệu hương. Mưa những thiên hoa. Hai bên năm trăm tiếng nhạc thường hòa tấu. Tiếng nhạc hay hơn nhạc cõi trời. Chúng sanh nghe tiếng nhạc này đều vui đẹp.

Quyển thuộc có mười ngàn người vây quanh sau trước, hình sắc đoan nghiêm, người vui được thấy, nghiêm sức với đồ trang nghiêm cõi trời. Ở trong như thiên tối thắng vô tỉ. Tất cả đều đã thành tựu chí nguyện Bồ Tát. Đều cùng với Cư sĩ Minh Trí đồng thiện căn thuở xưa. Tất cả đều đứng hầu tuân lời sai khiến.

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Cư sĩ, hữu nhiễu vô lượng vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi vì lợi ích tất cả chúng sanh. Vì làm cho tất cả chúng sanh khỏi những nạn khổ. Vì làm cho tất cả chúng sanh được rốt ráo an vui. Vì làm cho tất cả chúng sanh ra khỏi biển sanh tử. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở châu pháp bửu. Vì làm cho tất cả chúng sanh khô cạn sông ái dục. Vì làm cho tất cả chúng sanh khỏi đại từ bi. Vì làm cho tất cả chúng sanh bỏ lìa ái dục. Vì làm cho tất cả chúng sanh khát ngưỡng Phật trí. Vì làm cho tất cả chúng sanh ra khỏi đồng hoang sanh tử. Vì làm cho tất cả chúng sanh thích công đức của chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh ra khỏi thành tam giới. Vì làm cho tất cả chúng sanh nhập thành Nhứt thiết trí. Nên tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh tu Bồ Tát đạo, để có thể làm chỗ y chỉ cho tất cả chúng sanh.

Cư sĩ Minh Trí bảo rằng:

Lành thay! Lành thay! Nay Thiện Nam Tử! Ngươi có thể phát được tâm Vô thượng Bồ đề.

Nay Thiện Nam Tử! Rất khó có người phát được tâm Vô thượng Bồ đề. Nếu có thể phát tâm ấy, thời người đó có thể cầu Bồ Tát hạnh gặp gỡ thiện tri thức hằng chẳng nhàm đủ. Gần gũi thiện tri thức hằng không mỏi nhọc. Cúng dường thiện tri thức hằng không biến lười. Cấp thị thiện tri thức chẳng có lòng ưu sầu. Tìm cầu thiện tri thức trọn chẳng thoái chuyển. Mến nhớ thiện tri thức trọn chẳng buông bỏ. Phụng thờ thiện tri thức không tạm thôi nghỉ. Chiêm ngưỡng thiện tri thức không lúc nào ngừng ngớt. Thật hành lời dạy của thiện tri thức chưa từng lười biếng. Bẩm thọ tâm của thiện tri thức không có sai lầm.

Nay Thiện Nam Tử! Ngươi xem đại chúng của ta đây. Ta đã khiến họ phát tâm Vô thượng Bồ đề, sanh nhà Như Lai, thêm lớn pháp lành, an trụ vô lượng Ba la mật, học Phật thập lực, rời giống thế gian mà trụ giống Như Lai, bỏ sanh tử luân mà chuyên chánh pháp luân, diệt tam ác thú mà trụ chánh pháp thú, đều có thể cứu hộ tất cả chúng sanh như chư Bồ Tát.

Này Thiện Nam Tử! Ta được môn giải thoát tùy ý xuất sanh phước đức tạng. Phạm chỗ cần dùng đều thỏa mãn cả.

Như là y phục, anh lạc, voi ngựa, xe cộ, hoa hương, tràng phan, bửu cái, ẩm thực, thuốc thanh, nhà phòng, giường ghế, đèn đuốc, nô tỳ, trâu, dê nà những người hầu hạ, tất cả đều đầy đủ mỗi khi cần đến, nhân đến vì nói diệu pháp chơn thiệt.

Này Thiện Nam Tử! Chờ trong giây lát người sẽ tự thấy.

Cư sĩ nói xong, có vô lượng chúng sanh từ các phương, các thế giới, các quốc độ, các thành ấp, hình loại khác nhau, chỗ mến thích chẳng đồng, số đông vô biên đều do Bồ Tát nguyện lực thuở xưa, đều vân tập đến, đều riêng có chỗ mong muốn mà cầu xin.

Bấy giờ cư sĩ Minh Trí biết đại chúng đã đông đủ, nhiếp niệm giây lát ngược mặt ngó lên hư không. Liên đó, theo chỗ cần dùng của đại chúng mọi đồ cả dùng đều từ trên không rơi xuống, làm cho tất cả đại chúng đều được đầy đủ theo ý muốn.

Sau đó Cư sĩ lại vì họ mà thuyết pháp. vì những người được món ăn ngon no đủ mà nói những hạnh chứa phước đức, hạnh lia nghèo cùng, hạnh biết các pháp, hạnh thành tựu món ăn pháp hỉ thiên duyệt, hạnh tu tập đầy đủ các tướng hảo, hạnh tăng trưởng hảo, hạnh tăng trưởng thành tựu khó khuất phục, hạnh có thể khéo rõ thấy món ăn vô thượng, hạnh thành tựu vô tận đại oai đức lực hàng phục ma oán.

Cư sĩ vì những kẻ được thức uống ngon no đủ mà thuyết pháp, làm cho họ bỏ lia sự mến chấp sanh tử để nhập Phật pháp vị.

Cư sĩ vì những người được vị vô thượng mà thuyết pháp, làm cho họ đều được tướng thượng hảo của chư Phật Như Lai.

Cư sĩ những kẻ được xe cộ đầy đủ mà thuyết pháp, làm cho họ đều được ngồi xe Đại thừa.

Cư sĩ vì những người được y phục thỏa mãn mà quyết pháp, làm cho họ được y phục tâm quý thanh tịnh. Nhân đến được diệu sắc thanh tịnh của Như Lai.

Cư sĩ đều chăm sóc hoàn bị tất cả đại chúng. Mọi người nghe pháp xong đều trở về bốn xứ.

Cư sĩ Minh Trí vì Thiện Tài đồng tử mà hiển bày cảnh giới Bồ Tát bất tư nghi giải thoát òi bảo rằng:

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát tùy ý xuất sanh phước đức tạng này.

Như chư đại Bồ Tát thành tựu bửu thủ trùm khắp tất cả quốc độ mười phương, dùng sức tự tại mưa khắp tất cả đồ tư sanh. Như là mưa các thứ báu nhiều màu, anh lạc nhiều màu, mao báu nhiều màu, y phục nhiều màu, âm nhạc nhiều màu, hoa nhiều màu, hương nhiều màu, hương bột nhiều màu, hương đốt nhiều màu, lọng báu nhiều màu, tràng phan nhiều màu. Mưa các thức như vậy đây khắp tất cả chỗ ở của chúng sanh và chúng hội đạo tràng của Như Lai. Hoặc để thành thực tất cả chúng sanh, hoặc để cúng dường tất cả chư Phật.

Như vậy ta làm sao biết được nói được những công đức tự tại thần lực đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương nam đây có một thành lớn tên là Sư tử Cung. Nơi đó có một trưởng giả tên là Pháp Bửu Kế.

Ngươi nên đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử vui mừng hớn hở, cung kính tôn trọng giữ lễ đệ tử đối với Cư sĩ. Tự nghĩ rằng:

Do Cư sĩ này hộ niệm cho tôi, khiến tôi được thấy đạo nhất thiết trí, chẳng dứt sự quên nhớ được thấy thiện tri thức, chẳng hoại tâm tôn trọng thiện tri thức, thường hay tùy thuận lời dạy của thiện tri thức, quyết định tin sâu lời nói của thiện tri thức, hằng phát tâm tâm thờ thiện tri thức.

Thiện Tài đánh lễ nơi chân Cư sĩ Minh Trí, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

(1) Thiện Tài đồng tử ở chỗ Minh Trí Cư sĩ được nghe môn giải thoát này rồi, thời du hành biển phước đức đó, sửa sang ruộng phước đức đó, ngưỡng vọng núi phước đức đó, xu hướng bên phước đức đó, khai phát tạng phước đức đó, quán sát pháp phước đức đó, thanh tịnh xe phước đức đó, ham muốn đồng phước đức đó, phát sanh sức phước đức đó, thêm thế lực phước đức đó.

Thiện Tài đi lần đến thành Sư Tử tìm Trưởng giả Bửu Kế, thấy Trưởng giả này ở trong chợ. Thiện Tài vội đến đánh lễ nơi chân Trưởng giả, hữu nhiều vô số vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Lành thay đức Thánh! Xin vì tôi mà giảng nói các Bồ Tát đạo. Để tôi thừa đạo này mà đến Nhứt thiết trí.

Lúc đó Trưởng giả cầm tay Thiện Tài, dắt đến chỗ ông ở, chỉ nhà của ông mà bảo Thiện Tài xem.

Thiện Tài thấy nhà của Trưởng giả thanh tịnh quang minh làm bằng chơn kim, vách bằng bạch ngân, điện bằng pha lê, lưu ly bửu màu biếc dùng làm lầu gác, trụ bằng xa cừ diệu bửu, khắp nơi trang nghiêm với trăm ngàn diệu bửu, sư tử tòa bằng xích châu ma ni. Mạn ma ni và lưới chơn châu giăng phía trên. Ao bằng mã não bửu đầy nước thơm. Vô lượng cây báu bày hàng khắp nơi.

Nhà đó rộng rãi mười từng, tám cửa.

Khi đã vào nhà, Thiện Tài theo thứ đệ mà quán sát.

Thấy từng dưới hết, thí những đồ uống ăn.

Thấy từng thứ hai thí những bửu y.

Thấy từng thứ ba Bồ thí tất cả đồ báu trang nghiêm.

Thấy từng thứ tư thí những thế nữ và tất cả thân bửu thượng diệu.

Thấy từng thứ năm có chư Bồ Tát nhân đến Ngũ địa Bồ Tát vân tập, diễn nói các pháp lợi ích chúng sanh, thành tựu tất cả đà la ni môn các tam muội ẩn, các tam muội hạnh, trí huệ quang minh.

Thấy từng thứ sáu có chư Bồ Tát đều đã thành tựu trí huệ thậm thâm, minh liễu thông đạt nơi pháp tánh thành tựu môn tổng trì tam muội quảng đại không chướng ngại, chỗ làm vô ngại chẳng trụ hai pháp. Ở trong bất khả thuyết diệu trang nghiêm đạo tràng mà cùng tập hội phân biệt hiển thị môn Bát Nhã Ba la mật:

Những là môn Bát Nhã Ba la mật tịch tịnh tạng. Môn Bát nhã Ba la mật khéo phân biệt trí của các chúng sanh. Môn Bát nhã ba la mật chẳng thể động chuyển. Môn Bát nhã ba la mật ly dục quang minh. Môn Bát nhã ba la mật chẳng thể hàng phục. Môn Bát nhã ba la mật chiếu chúng sanh luân. Môn hải tạng Bát nhã Ba la mật. Môn Bát nhã ba la mật phổ nhãn xả đắc. Môn Bát nhã Ba la mật nhập vô tận tạng. Môn Bát nhã ba la mật nhập tất cả phương tiện hải. Môn Bát nhã ba la mật nhập tất cả thế gian hải. Môn Bát nhã Ba la mật vô ngại biện tài. Môn Bát nhã Ba la mật tùy thuận chúng sanh. Môn Bát nhã Ba la mật vô ngại quanh minh. Môn Bát Ba la mật thường quán túc duyên mà bủa mây pháp. Diễn thuyết trăm vạn vô số môn Bát nhã Ba la mật như vậy.

Thấy từng nhà thứ bảy có chư Bồ Tát được như hưởng nhãn, dùng phương tiện trí phân biệt quán sát mà được xuất ly, đều có thể nghe và thọ trì chánh pháp của chư Phật.

Thấy từng thứ tám có vô lượng Bồ Tát cùng hội họp trong đó, đều được thần thông không còn thối đọa. Có thể dùng một âm thanh khắp mười phương cõi. Thân của các Ngài hiện khắp tất cả đạo tràng, cùng khắp pháp giới. Vào khắp Phật cảnh, thấy khắp thân Phật. Ở trong tất cả Phật chúng hội mà làm thượng thủ, diễn thuyết các pháp.

Thấy từng lầu thứ chín chư Bồ Tát nhất sanh bồ xứ tập hội trong đó.

Thấy từng lầu thứ mười, chư Phật Như Lai ngự đầy trong đó.

Từ sơ phát tâm tu Bồ Tát hạnh siêu xuất sanh tử, thành mãn đại nguyện và thần thông lực, tịnh Phật độ và đạo tràng chúng hội chuyển chánh pháp luân điều phục chúng sanh.

Đều làm cho được thấy rõ tất cả như vậy.

Thiện Tài thấy sự như vậy rồi, bạch rằng:

Bạch đức Thánh! Do duyên gì mà thành chúng hội thanh tịnh này?

Gieo căn lành gì mà được báu như vậy?

Trưởng giả nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta nhớ thuở quá khứ, quá Phật sát vi trần số kiếp, có thể giới tên là Viên Mãn Trang Nghiêm. Phật hiệu là Vô Biên Quang Minh Pháp Giới Phổ Trang Nghiêm Vương Như Lai, đầy đủ mười hiệu.

Đức Phật đó vào thành, ta tấu nhạc và đốt một nén hương cúng dường. Ta đem công đức ấy hồi hướng ba chỗ.

Xa lìa tất cả nghèo cùng khốn khổ.

Thường thấy chư Phật và thiện tri thức.

Hằng nghe chánh pháp.

Do nhơn duyên đó mà được báu này.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Bồ Tát vô lượng phước đức bửu tạng này.

Như chư đại Bồ Tát được bất tư nghi công đức bửu tạng, nhập vô phân biệt Như Lai thân hải, thọ vô phân biệt vô thượng pháp vân, tu vô phân biệt công đức đạo cụ, khởi vô phân biệt Phổ Hiền hạnh võng, nhập vô phân biệt tam muội cảnh giới, đồng vô phân biệt Bồ Tát thiện căn, trụ vô phân biệt sở trụ của Như Lai, chứng vô phân biệt tam thế bình đẳng, trụ vô phân biệt phổ nhãn cảnh giới, trụ tất cả kiếp không có mỗi nhàm.

Ta làm sao biết được được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một nước tên là Đăng Căn. Nước đó có thành tên là Phổ Môn. Trong thành có một Trưởng giả tên là Phổ Nhân.

Người đến đó hỏi: Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ nơi chân của Trưởng giả Pháp Bửu Kế, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Lúc đó Thiện Tài được nghe môn giải thoát Bồ Tát vô lượng phước đức bửu tạng nơi Bửu Kế Trưởng giả rồi, được thâm nhập vô lượng tri kiến của chư Phật, an trụ vô lượng thắng hạnh của Bồ Tát, thấy rõ vô lượng phương tiện của Bồ Tát, mong cầu vô lượng pháp môn của Bồ Tát, thanh tịnh vô lượng tín giải của Bồ Tát, minh lợi vô lượng căn của Bồ Tát, thành tựu vô lượng dục lạc của Bồ Tát, thông đạt vô lượng hạnh môn của Bồ Tát, tăng trưởng vô lượng nguyện lực của Bồ Tát, kiến lập tràng vô năng thắng của Bồ Tát, khởi trí Bồ Tát, chiếu pháp Bồ Tát.

Thiện Tài đi lần đến nước Đăng Căn, tìm hỏi thành Phổ Môn. Dầu trải qua nhiều gian lao nhưng chẳng nệ nhọc, chỉ nhớ lời dạy của thiện tri thức, nguyện thường được thân cận để phụng thờ cúng dường, sách tấn chư căn lia những phóng dật.

Sau đó thiện Tài đến thành Phổ Môn, thấy trăm ngàn tụ lạc bao vây chung quanh. Tường thành cao nghiêm, đường sá rộng bằng.

Thiện Tài vào thành tìm gặp Phổ Nhân Trưởng giả, liền đánh lễ nơi chân Trưởng giả, hữu nhiều vô lượng vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Trưởng giả nói:

Này Thiện Nam Tử! Lành thay! Lành thay! Người đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Ta biết tất cả bệnh của các chúng sanh. Những bệnh phong đàm, nóng, cổ độc, quý mị dựa, nhẫn đến bị nước bị lửa thương hại, ta đều có thể dùng phương tiện chữa lành cả.

Này Thiện Nam Tử! Mười phương chúng sanh, những kẻ có bệnh đến ta, ta đều chữa trị cho họ được lành mạnh. Lại lấy nước thơm tắm rửa thân thể họ. Lại ban cho họ những hương hoa, anh lạc, y phục đẹp, những đồ trang sức, đồ ăn thức uống và những vàng bạc, tất cả đều đầy đủ không ai thiếu thốn. Rồi sau mới vì họ mà tùy cơ nghi thuyết pháp.

Vì người tham dục nhiều dạy họ quán bất tịnh.

Vì người sân hận nhiều dạy họ quán từ bi.

Vì người ngu si nhiều dạy họ phân biệt các pháp tướng.

Vì người đả độn nhiều dạy họ pháp môn thù thắng.

Vì muốn cho họ phát bồ đề tâm, nên xưng dương công đức của tất cả chư Phật.

Vì muốn cho họ khởi lòng đại bi, nên hiển thị sanh tử vô lượng khổ não.

Vì muốn cho họ tăng trưởng công đức nên tán thán tu tập vô lượng phước trí.

Vì muốn cho họ phát đại nguyện nên xưng tán công hạnh điều phục chúng sanh.

Vì muốn cho họ tu Phổ Hiền hạnh, nên nói Bồ Tát ở tất cả cõi trong tất cả kiếp tu những công hạnh.

Vì muốn cho họ đủ tướng hảo của Phật, nên tán dương Đản Ba la mật.

Vì muốn cho họ được tịnh thân của Phật có thể đến khắp tất cả xứ, nên tán dương Thí Ba la mật.

Vì muốn cho họ được thân thanh tịnh bất tư nghi của Phật, nên tán dương Nhẫn Ba la mật.

Vì muốn cho họ được thân vô năng thắng của Phật, nên tán dương Tinh Tấn Ba la mật.

Vì muốn cho họ được thân thanh tịnh vô đẳng nên tán dương Thiền Ba la mật.

Vì muốn cho họ hiển hiện Như Lai thanh tịnh pháp thân, nên tán dương Bát Nhã Ba la mật.

Vì muốn cho họ hiện Phật thanh tịnh sắc thân, nên tán dương Phương Tiện Ba la mật.

Vì muốn cho họ hiện thân thanh tịnh quá tất cả Phật độ, nên tán dương Lực Ba la mật.

Vì muốn cho họ hiện thân thanh tịnh tùy tâm chúng sanh làm cho họ hoan hỷ, nên tán dương Trí Ba la mật.

Vì muốn cho họ thân rốt ráo thanh tịnh vi diệu nên tán dương Lìa hẳn tất cả pháp bất thiện.

Bồ thí như vậy rồi, đều bài họ trở về.

Này Thiện Nam Tử! Ta lại khéo biết phương pháp hòa hiệp tất cả thứ hương. Những là vô đẳng hương, tân đầu ba la hương, vô thắng hương, giác ngộ hương, a lô na bạt đề hương, kiên hắc chiên đàn hương, ô lạc ca chiên đàn hương, trầm thủy hương, bất động chư căn hương.

Này Thiện Nam Tử! Ta cầm hương này để cúng dường, thấy khắp chư Phật thỏa mãn bốn nguyện. Những là nguyện cứu hộ tất cả chúng sanh. Nguyện nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Nguyện cúng dường tất cả Như Lai.

Này Thiện Nam Tử! Lúc đốt thứ hương này, trong mỗi mỗi hương phát ra vô lượng hương, khắp đến mười phương tất cả pháp giới tất cả chư Phật chúng hội đạo tràng, hoặc làm hương cung, hoặc làm

huong điện, hương lan can, hương tường rào, hương hào thành, hương cửa ngõ, hương lầu gác, hương bán nguyệt, hương lọng, hương tràng, hương phan, hương trướng, hương màn lưới, hương hình tượng, hương đồ trang nghiêm, hương quang minh, hương vân vũ, xú xú sung mãn để làm trang nghiêm.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết pháp môn làm cho tất cả chúng sanh thấy chư Phật hoan hỷ.

Này chư đại Bồ Tát, như đại dược vương, hoặc thấy, hoặc nghe, hoặc ghi nhớ, hoặc đồng ở, hoặc đi theo, hoặc xưng danh hiệu đều được lợi ích không lường lường.

Nếu có chúng sanh tạm được gặp gỡ chư đại Bồ Tát tất làm cho tiêu diệt tất cả phiền não, vào Phật pháp, lia khô uẩn, dứt hẳn sự kinh sợ về sanh tử, đến chỗ nhất thiết trí, vô sở úy, xô dẹp tất cả núi lớn sanh tử, an trụ nơi chỗ vui bình đẳng tịch diệt.

Ta thế nào biết được nói được hạnh công đức đó?

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một thành lớn tên là Đa La Tràng, có một vua tên là Vô Yểm Túc. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ nơi chân Trưởng giả Phổ Nhân, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, từ tạ mà đi.

Lúc đó Thiện Tài đồng tử ức niệm tư duy lời dạy của thiện tri thức. Nghĩ rằng thiện tri thức có thể nhiếp thọ tôi, có thể thủ hộ tôi làm cho tôi không thối chuyển nơi Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Tư duy như vậy sanh tâm hoan hỷ, tâm tịnh tín, tâm quảng đại, tâm thơ thới, tâm hớn hỡ, tâm mừng rỡ, tâm thẳng diệu, tâm tịch tịnh, tâm trang nghiêm, tâm vô trước, tâm vô ngại, tâm bình đẳng, tâm tự tại, tâm trụ pháp, tâm chẳng bỏ thập lực.

Thiện Tài đi lần đến thành Đa La Tràng hỏi thăm chỗ ở của vua Vô Yểm Túc.

Mọi người bảo rằng nhà vua hiện ở chánh điện, ngôi tòa sư tử, tuyên bố pháp hóa điều ngự chúng sanh. Kẻ đáng trị tội thì trị, kẻ đáng phạt thì phạt, kẻ đáng nhiếp thì nhiếp. Phạt tội ác của họ, giải quyết sự tranh tụng của họ. Thương người cô cùng yếu đuối. Đều làm cho nhơn dân dứt hẳn sự giết hại, trộm cướp, tà dâm. Cũng làm cho họ bỏ sự nói dối, nói thô ác, nói ly gián, nói thù dật. Lại làm cho họ xa lìa tham lam, sân hận, tà kiến.

Thiện Tài theo chỗ chỉ dẫn của mọi người mà đến chánh điện. Thấy nhà vua ngự tòa na la diên kim cang. Tòa này chân bằng vô số thứ báu, vô lượng hình tượng để trang nghiêm, dây vàng làm lưới giăng phía trên.

Nhà vua đầu đội bửu quan như ý ma ni. Vàng diêm phù đàn làm hình bán nguyệt để trang nghiêm nơi trán. Đế thanh ma ni làm vòng tai hai bên đối nhau thông xuống. Ma ni vô giá làm chuỗi đeo nơi cổ. Ma ni đẹp cõi trời làm ấn xuyên mang nơi cánh tay.

Vàng diêm phù đàn làm lọng. Các báu xen lẫn dùng làm vành cọng. Cán bằng đại lưu ly bửu. Quang vị ma ni dùng làm núm. Các báu làm linh hằng vang tiếng diệu. Phóng đại quanh minh chiếu khắp mười phương.

Lọng báu trên đây che cho nhà vua.

Vô Yểm Túc Vương có thế lực lớn có thể làm khuất phục chúng khác, không ai địch lại. Lấy lựa ly cầu

vấn trên đảnh. Mười ngàn đại thần cùng xử lý quốc sự.

Trước mặt nhà vua, hai bên có mười vạn lính mạnh, hình ác, y phục xấu, tay cầm binh khí, xắn tay trợn mắt. Ai ngó thấy cũng phải kinh sợ.

Những chúng sanh phạm pháp: hoặc trộm vật của người, hoặc hại mạng người, hoặc xâm vợ người, hoặc sanh tà kiến, hoặc khởi sân hận, hoặc tham lam tật đố, thân bị ngũ phược dắt đến chỗ vua, tùy theo chỗ họ phạm mà trị tội:

Hoặc chặt tay chân, hoặc cắt tai mũi, hoặc khoét đôi mắt, hoặc chém đầu, hoặc lột da, hoặc phân thân, hoặc đem nấu, hoặc đem đốt, hoặc dắt lên núi cao xô té xuống. Vô lượng sự hành hình độc ác như vậy.

Tiếng phạm như kêu khóc dường như trong địa ngục Chúng Hiệp.

Thấy thế, Thiện Tài nghĩ rằng: Tôi vì lợi ích chúng sanh mà cầu Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo.

Nay nhà vua Vô Yểm Túc này diệt pháp lành tạo đại tội, bức não chúng sanh nhẫn đến giết chết, không sợ bị đọa ác đạo sau này.

Sao tôi lại muốn ở nhà vua này mà cầu chánh pháp, phát tâm đại bi cứu hộ chúng sanh.

Lúc Thiện Tài nghĩ như vậy, trên hư không có trời bảo rằng:

Này Thiện Nam Tử! Người phải ghi nhớ lời dạy của Phổ Nhẫn Trưởng giả.

Thiện Tài ngửa mặt nói: Tôi luôn ghi nhớ không hề tạm quên.

Trời bảo:

Thiện Nam Tử chớ nhầm lìa lời của thiện tri thức. Thiện tri thức có thể dắt dẫn người đến chỗ an ổn không hiểm nạn.

Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát thiện xảo phương tiện trí chẳng thể nghĩ bàn, nhiếp thọ chúng sanh trí chẳng thể nghĩ bàn, hộ niệm chúng sanh trí chẳng thể nghĩ bàn, thành tựu chúng sanh trí chẳng thể nghĩ bàn, thủ hộ chúng sanh trí chẳng thể nghĩ bàn, độ thoát chúng sanh trí chẳng thể nghĩ bàn, điều phục chúng sanh trí chẳng thể nghĩ bàn.

Thiện Tài nghe xong liền đến đảnh lễ nơi chân vua Vô Yểm Túc tâm rằng:

Bạch đại Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin vì tôi mà giảng nói.

Vua Vô Yểm Túc xử lý quốc sự xong, cầm tay Thiện Tài dắt vào nội cung bảo cùng ngồi, nói rằng:

Này Thiện Nam Tử! Người quán sát cung điện của ta ở đây.

Tuân lời nhà vua, Thiện Tài quán sát khắp cung. Thấy cung điện này rộng lớn vô tỉ đều làm bằng diệu bửu. Tường rào bao quanh bằng thất bửu, trăm ngàn thứ báu xây các lầu các, tất cả sự trang nghiêm đều

diệu hảo. Màn lưới bắt tư nghì ma ni giăng che phía trên.

Mười ức thị nữ đoan trang xinh đẹp khả ái. Phạm chỗ làm đều xảo diệu, lúc dậy lúc nằm đều thừa thuận ý nhà vua.

Vua Vô Yểm Túc bảo Thiện Tài:

Này Thiện Nam Tử! Nếu ta thiết gây ác nghiệp thời sao lại được quả báo tốt đẹp này, sắc thân như đây, quyến thuộc như vậy, giàu sang như vậy, tự tại như vậy?

Này Thiện Nam Tử! Ta được Bồ Tát như huyễn giải thoát.

Này Thiện Nam Tử! Nước của ta, dân chúng nhiều người làm việc trộm cướp giết hại nhẫn đến tà kiến. Dùng phương tiện khác không thể làm cho họ bỏ ác nghiệp.

Này Thiện Nam Tử! Ta vì điều phục chúng sanh đó mà hóa hiện những người ác tạo tội nghiệp bị hành hình khôn khổ. Làm cho những dân chúng làm ác nghe thấy mà kinh sợ chừa ác làm lành phát tâm Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng phương tiện thiện xảo như vậy làm cho dân chúng bỏ mười ác nghiệp mà an trụ nơi mười hạnh lành, rất ráo khoái lạc, rất ráo an ổn, rất ráo trụ ở bậc Nhứt thiết trí.

Này Thiện Nam Tử! Thân, ngữ, ý của ta chưa từng nào hại đến một chúng sanh.

Như tâm ý của ta, thà ở vị lai chịu vô gián khổ, chớ trọn không móng một niệm làm khổ cho một con muỗi con kiến, huống lại làm khổ người. Vì người là phước điền có thể sanh tất cả những pháp lành.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được môn như huyễn giải thoát này.

Như chư đại Bồ Tát được vô sanh nhẫn biết những loài hữu lậu đều như huyễn. Những hạnh Bồ Tát như hóa. Tất cả thế gian đều như bóng. Tất cả pháp đều như mộng. Nhập chân như tướng vô ngại pháp môn. Tu hành để vãng tất cả công hạnh. Dùng trí vô ngại đi trong các cảnh giới. Nhập khắp tất cả bình đẳng tam muội. Nơi đó la ni đã tự tại. Mà ta làm sao nói được biết được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có thành tên là Diệu Quang. Nhà vua tên là Đại Quang. Người qua đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân vua Vô Yểm Túc, hữu nhiều vô số vòng, từ tạ mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài nhứt tâm chánh niệm pháp môn như huyễn trí của nhà vua. Tư duy như huyễn giải thoát của nhà vua. Quán sát pháp tánh như huyễn của nhà vua. Phát như huyễn nguyện. Tĩnh như huyễn pháp. Khắp ở tất cả tam thế như huyễn mà khởi những biến hóa như huyễn.

Tư duy như vậy, Thiện Tài đi lần qua phương Nam, hoặc đến thành áp tụ lạc, hoặc đi qua đồng hoang hang hố hiểm nạn, vẫn không mỏi lười, chưa từng ngơi nghỉ. Sau đó mới đến thành Diệu Quang hỏi người thành Diệu Quang ở tại đâu.

Người đáp chính là thành Diệu Quang, là chỗ ngự của vua Đại Quang.

Thiện Tài đồng tử hoan hỉ vô lượng nghĩ rằng thiện tri thức của tôi ở trong thành này. Nay tôi chắc sẽ

được thân cận, được nghe công hạnh của chư Bồ Tát, được nghe môn xuất yếu của chư Bồ Tát, được nghe pháp của chư Bồ Tát đã chứng được, nghe công đức bất tư nghì của chư Bồ Tát, được nghe bất tư nghì tự tại của chư Bồ Tát, được nghe bình đẳng bất tư nghì của chư Bồ Tát, được nghe dũng mãnh bất tư nghì của chư Bồ Tát, được nghe cảnh giới quảng đại thanh tịnh bất tư nghì của chư Bồ Tát.

Thiện Tài nghĩ như vậy rồi nhập Diệu Quang thành. Thấy thành này xây bằng thất bửu: kim, ngân, lưu ly, pha lê, chân châu, xa cừ, mã não. Hào sâu bằng thất bửu bảy lớp bao quanh, nước bát công đức đầy trong đó, đáy trải cát chân kim, hoa sen bốn màu xanh, vàng, đỏ, trắng nở đầy mặt nước. Cây đa la báu bảy lớp thẳng hàng. Bảy thứ kim cang làm tường rào bao quanh.

Những là tường bằng sư tử quang minh kim cang. Tường rào bằng vô năng siêu thắng kim cang. Tường rào bằng bất khả trở hoại kim cang. Tường rào bằng bất khả hủy khuyết kim cang. Tường rào bằng kiên cố vô ngại kim cang. Tường rào bằng thắng diệu võng tạng kim cang. Tường rào bằng ly trần thanh tịnh kim cang. Tất cả đều dùng vô số ma ni diệu bửu xen lẫn trang nghiêm. Các thứ báu xây thành tháp gác.

Thành đó ngang rộng mười do tuần, có tám cửa đều dùng bảy báu nghiêm sức khắp nơi. Đất bằng tỳ lưu ly bửu, nhiều thứ trang nghiêm rất đáng mến thích.

Trong thành có mười ức đường xá. Mỗi hai bên đường đều có vô lượng nhân dân ở. Có vô số lầu gác bằng vàng diêm phù đàn, lưới tỳ lưu ly ma ni che phía trên. Vô số lầu gác bằng bạch ngân, lưới xích chơn châu ma ni giảng phía trên. Vô số lầu gác bằng tỳ lưu ly, lưới diệu tạng ma ni giảng phía trên. Vô số lầu gác bằng pha lê, lưới vô cầu tạng ma ni vương giảng phía trên. Vô số lầu gác bằng quang chiếu thể gian ma ni bửu, lưới nhứt tạng ma ni vương giảng phía trên. Vô số lầu gác bằng đế thanh ma ni bửu, lưới diệu quang ma ni vương giảng phía trên. Vô số lầu gác bằng chúng sanh hải ma ni vương, lưới diệm quang ma ni vương giảng phía trên. Vô số lầu gác bằng kim cang bửu, lưới vô năng thắng tràng ma ni vương giảng phía trên. Vô số lầu gác bằng hắc chiên đàn, lưới thiên mạn đà la hoa giảng phía trên. Vô số lầu gác bằng vô đẳng hương vương, lưới nhiều thứ hoa giảng phía trên.

Thành Diệu Quang còn có vô số lưới ma ni, vô số lưới bửu linh, vô số lưới thiên hương, vô số lưới thiên hoa, vô số lưới bửu hình tượng, vô số lưới bửu y tướng, vô số bửu cái tướng, vô số bửu lâu các tướng, vô số bửu hoa man tướng giảng che.

Khắp nơi kiến lập bửu cái tràng phan.

Trong thành Diệu Quang có một lâu các tên là chánh pháp tạng, trang nghiêm với vô số bửu vật chói sáng rực rỡ không gì sánh bằng, nhìn xem không chán.

Vua Đại Quang thường ở trong lầu này.

Thiện Tài đồng tử đối với những vật trân bửu đẹp và các nam nữ đến lục trần cảnh giới này đều không mến luyến. Chỉ nhất tâm chánh niệm tư duy pháp cứu cánh. Nhứt tâm thích muốn được thấy thiện tri thức.

Thiện Tài đi lần vào thành thấy Đại Quang Vương ở giữa ngã tư đường cách lầu chánh pháp tạng không xa ngồi trên tòa sư tử quảng đại trang nghiêm như ý ma ni bửu liên hoa tạng. Chân tòa này bằng lưu ly bửu màu biếc, lụa vàng làm màn, các báu làm lưới, thiên y thượng diệu làm nệm.

Thân nhà vua có hai mươi tám tướng tốt, đủ tám mươi tùy hảo. Xem như tòa núi chơn kim, màu sắc và ánh sáng rực rỡ. Như mặt nhứt trên không oai quang chói mắt. Như mặt trăng tròn làm mát mẻ người ngó thấy. Như Phạm Thiên Vương ở giữa Phạm Chúng. Như đại hải công đức pháp bửu không cùng tận.

Như núi Tuyết nghiêm sức với rừng cây tướng hảo. Như mây lớn hay chấn pháp lôi cảnh tịnh mọi loài. Như hư không hiển hiện những tinh tướng pháp môn. Như núi Tu Di bốn màu hiện khắp trong tâm hải của chúng sanh. Như bửu đảo đầy những trí bửu.

Trước tòa của vua ngự có từng khối vàng bạc, lưu ly, ma ni, chơn châu, san hô, hổ phách, kha bối, bích ngọc, y phục, anh lạc và những đồ ăn thức uống.

Lại thấy vô lượng trăm ngàn muôn ức xe báu thượng diệu, trăm ngàn muôn ức những kỹ nhạc cõi trời. Trăm ngàn muôn ức những hương thơm cõi trời. Trăm ngàn muôn ức thuốc men và đồ tư sanh. Vô lượng bò sữa, móng sừng màu chơn kim. Vô lượng ngàn ức nữ nhơn đoan chánh, chiên đàn thượng diệu thoa trên thân, trang sức với thiên y anh lạc, đều giới rành sáu mươi bốn nghề hiểu rõ thế tình lễ phép, tùy theo tâm của chúng sanh mà cung cấp bố thí.

Bốn bên ngã tư đường đều để đầy những đồ tư sanh.

Có hai mươi ức Bồ Tát đem những vật này thí cho các chúng sanh. Vì muốn nhiếp khắp chúng sanh. Vì muốn chúng sanh hoan hỷ. Vì muốn chúng sanh hơn hở. Vì muốn cho chúng sanh tâm thanh tịnh. Vì muốn cho chúng sanh được thanh lương. Vì diệt trừ phiền não cho chúng sanh. Vì làm cho chúng sanh biết tất cả nghĩa lý. Vì làm cho chúng sanh nhập đạo Nhứt thiết trí. Vì làm cho chúng sanh bỏ tâm oác thù. Vì làm cho chúng sanh lia sự ác nơi thân ngữ. Vì làm cho chúng sanh dứt các tà kiến. Vì làm cho chúng sanh tịnh các nghiệp đạo.

Thiện Tài đánh lễ nơi chân Đại Quang Vương, hữu nhiều vô lượng vòng chấp tay đứng tâu rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô Thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh hay khéo chỉ bảo, xin dạy cho.

Vua nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta tịnh tu Bồ Tát đại từ tràng hạnh. Ta đầy đủ Bồ Tát đại từ tràng hạnh.

Này Thiện Nam Tử! Ta ở chỗ vô lượng trăm ngàn muôn ức nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Đức Phật hồi han pháp này, tư duy quán sát tu tập trang nghiêm.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng pháp này làm vua, dùng pháp này dạy bảo, dùng pháp này nhiếp thọ, dùng pháp này mà ở thế gian, dùng pháp này dẫn đạo chúng sanh, dùng pháp này khiến chúng sanh tu hành, dùng pháp này khiến chúng sanh xu nhập, dùng pháp này cho chúng sanh phương tiện, dùng pháp này khiến chúng sanh huân tập, dùng pháp này khiến chúng sanh khởi hạnh, dùng pháp này khiến chúng sanh an trụ tư duy tự tánh của các pháp. Dùng pháp này khiến chúng sanh an trụ từ tâm, lấy từ làm chủ, đầy đủ từ lực. Như vậy, khiến họ an trụ tâm lợi ích, tâm an lạc, tâm ai mãn, tâm nhiếp thọ, tâm thủ hộ chúng sanh không rời bỏ rời, tâm cứu chúng sanh khổ không thôi nghỉ.

Ta dùng pháp này làm cho chúng sanh rất ráo khoái lạc, hằng tự vui thích, thân không khổ, tâm mát mẻ dứt ái nhiễm sanh tử, mến chánh pháp vui, rửa nhơ phiền não, phá chướng ác nghiệp, tuyệt dòng sanh tử, vào biển chơn pháp, dứt những loài hữu lậu, cầu nhất thiết trí, tịnh những biên tâm, phát sanh đức tin bất hoại.

Này Thiện Nam Tử! Ta đã an trụ nơi hạnh đại từ tràng này, có thể dùng chánh pháp giáo hóa thế gian.

Này Thiện Nam Tử! Trong quốc độ của ta, tất cả chúng sanh, đối với ta, không có sự kính sợ.

Này Thiện Nam Tử! Nếu có chúng sanh nghèo cùng khổn thiếu đến ta để cầu xin, ta mở cửa kho, cho họ tha hồ mà lấy. Tao bảo họ rằng:

Chớ làm điều ác, chớ hại chúng sanh, chớ sanh tà kiến, chớ có chấp trước. Các người có thiếu thốn thứ gì, cứ đến ta hoặc các ngã tư đường, có đủ tất cả vật dụng, tùy ý mà lấy khỏi phải nghi ngại.

Này Thiện Nam Tử! Thành Diệu Quang này tất cả chúng sanh đều là Bồ Tát phát tâm Đại thừa, tùy ý muốn nên chỗ thấy chẳng đồng. Hoặc có kẻ thấy thành này nhỏ hẹp. Có kẻ thấy thành này rộng lớn. Có kẻ thấy là đất cát. Có kẻ thấy là các báu trang nghiêm. Có kẻ thấy đắp đất làm tường rào. Có kẻ thấy tường bao quanh toàn bằng chất báu. Hoặc có kẻ thất mật đất đầy những ngói đá cao thấp. Có kẻ thấy là đại ma ni bửu xen lẫn trang nghiêm bằng phẳng. Có kẻ thấy nhà cửa bằng gỗ đất. Có kẻ thấy là điện đường lầu gác thêm bực cửa nẻo đều bằng diệu bửu.

Này Thiện Nam Tử! nếu có chúng sanh, tâm họ thanh tịnh từng gieo trồng căn lành, cúng dường chư Phật, phát tâm xu hướng đạo nhất thiết trí lấy nhất thiết trí làm chỗ cứu cánh và được ta thuở xưa, lúc tu Bồ Tát hạnh từng nhiếp thọ họ, thời những chúng sanh này thấy thành đây bằng diệu bửu trang nghiêm. Ngoài ra, những kẻ khác lại thấy là thô xấu.

Này Thiện Nam Tử! Trong quốc độ đây lúc đời ngũ trước, tất cả chúng sanh phần nhiều thích làm ác. Ta vì thương họ, muốn cứu độ họ mà nhập môn tam muội đại từ tùy thuận thế gian.

Lúc ta nhập tam muội này những chúng sanh làm ác kia, có những tâm bố úy, tâm nã hại, tâm oán thù, tâm tránh lộn, đều tiêu diệt tất cả.

Tại sao vậy?

Vì khi nhập tam muội đại từ tùy thuận thế gian thời công năng của tam muội này tất nhiên là như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Chờ giây lát người sẽ tự thấy.

Bấy giờ Đại Quang Vương liền nhập tam muội này. Cả thành Diệu Quang, trong ngoài đều chấn động sáu cách. Những bửu địa, bửu tường, bửu đường, bửu điện, bửu đài quán, bửu lầu các, thêm bực, cửa nẻo, tất cả đều phát ra tiếng diệu âm, đều hướng về phía vua Đại Quang.

Trong thành Diệu Quang tất cả cư dân đồng thời vui mừng hơn hờ, đều hướng về phía nhà vua mà gieo mình đánh lễ.

Tất cả nhơn chúng trong thôn dinh thành ấp đều đến ra mắt vua, đều hoan hỉ kính lễ.

Gần chỗ vua ở, những loài điều thú đều yêu mến săn sóc nhau, đều có lòng mến kính nhà vua.

Tất cả núi đồi và cây cỏ đều xoay hướng về phía nhà vua.

Tất cả ao, suối, sông, biển thảy đều tràn nước chảy đến phía trước chỗ vua ngự.

Có mười ngàn Long Vương nổi mây lớn thơm, nhóng chớp nổ sấm mưa nhỏ pháy pháy.

Có mười ngàn Thiên Vương, như là Đạo Lợi Thiên Vương, Dạ Ma Thiên Vương, Đâu Suất Thiên

Vương, Thiện Biến Hóa Thiên Vương, Tha Hóa Tự Tại Thiên vương v.v... Ở trên hư không tấu nhạc. Vô số Thiện nữ ca ngâm khen ngợi, mưa vô số mây thơm, vô số mây hoa, vô số mây tràng hoa, vô số mây bửu y, vô số mây bửu cái, vô số mây bửu tràng, vô số mây bửu phan, để trang nghiêm cúng dường nhà vua.

Đại Tượng Vương Y La Bà Noa dùng sức tự tại ở trên hư không rải vô số bửu liên hoa, thòng vô số bửu anh lạc, vô số bửu đới, vô số bửu man, vô số bửu trang nghiêm cụ, vô số bửu hoa, vô số bửu hương, các thứ kỳ diệu để nghiêm sức, vô số thế nữ ca ngâm khen ngợi.

Trong Diêm Phù Đề lại có vô lượng trăm ngàn vạn ức La Sát Vương, Dạ Xoa Vương, Cưu Bàn Trà Vương, Tỳ Xá Xà Vương, hoặc ở đại hải, hoặc ở lục địa, uống huyết ăn thịt tàn hại chúng sanh, tất cả đều sanh từ tâm, nguyện làm lợi ích, biết rõ đời sau nên chẳng tạo điều ác, cung kính chấp tay đánh lễ Đại Quang Vương.

Như Diêm Phù Đề, ba thiên hạ khác, nhẵn đến Đại Thiên thế giới, trong mười phương bá thiên vạn ức na do tha thế giới có bao nhiêu chúng sanh độc ác đều cũng phát từ tâm như vậy.

Bấy giờ Đại Quang Vương xuất định bảo Thiện Tài rằng:

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn tam muội Bồ Tát đại từ tùy thuận thế gian. Như chư đại Bồ Tát làm lọng cao, vì từ tâm che khắp các chúng sanh. Chuyên tu hành, vì những hạnh hạ trung thượng đều bình đẳng thật hành. Làm đại địa, vì có thể dùng từ tâm nhiệm trì tất cả những chúng sanh. Làm mặt trăng tròn, vì phước đức quang minh ở trong thế gian bình đẳng hiển hiện. Làm mặt nhật sáng, vì dùng trí quang minh chiếu diệu tất cả cảnh sở tri. Làm đèn sáng, vì có thể phá những hắc ám trong tâm của tất cả chúng sanh. Làm thủy thanh châu, có thể lóng trong những chất đục siểm cuồng trong tâm của tất cả chúng sanh. Làm như ý bửu, vì có thể thỏa mãn tâm sở nguyện của tất cả chúng sanh. Làm đại phong, vì mau làm cho chúng sanh tu tập tam muội nhập đại thành Nhứt thiết trí.

Ta làm sao biết được hạnh đó, nói được đức đó, làm sao cân lượng được núi lớn phước đức đó, làm sao chiêm ngưỡng được ngôi sao sáng công đức đó, làm sao quán sát được phong luân đại nguyện đó, làm sao xu nhập được pháp môn thâm thâm đó, làm sao hiển thị được đại hải trang nghiêm đó, làm sao xiển minh được hạnh môn Phổ Hiền đó. Làm sao khai thị được hang tam muội. Làm sao tán thán được mây đại bi đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một vương đô tên là An Trụ, có Ưu bà di tên là Bất Động.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ nơi chân Đại Quang Vương, hữu nhiễu vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Lúc đó Thiện Tài đồng tử ra khỏi thành Diệu Quang đi theo đường lớn về phía Nam, chánh niệm tư duy ý nghĩa của vua Đại Quang đã dạy, nhớ môn Bồ Tát đại từ tràng hạnh, tư duy môn Bồ Tát tùy thuận thế gian tam muội quang minh. Tăng trưởng sức phước đức tự tại nguyện bất tư nghi đó. Kiên cố trí bất tư nghi thành tựu chúng sanh đó. Quán sát đại oai đức bất tư nghi cộng thọ dụng đó. Ghi nhớ tướng bất tư nghi sai biệt đó. Suy gẫm quyền thuộc thanh tịnh bất tư nghi đó. Suy xét công hạnh bất tư nghi đó sanh tâm hoan hỷ, tâm tịnh tín, tâm mãnh lợi, tâm hân duyệt, tâm dũng dức, tâm khánh hạnh, tâm vô trược uế, tâm thanh tịnh, tâm kiên cố, tâm quảng đại, tâm vô tận.

Thiện Tài tư duy như vậy buồn khóc rơi lệ, nghĩ thiện tri thức thiết là hi hữu, là chỗ xuất sanh tất cả

công đức, xuất sanh tất cả Bồ Tát hạnh, xuất sanh tất cả Bồ Tát tịnh niệm, xuất sanh tất cả đà la ni luân, xuất sanh tất cả tam muội quang minh, xuất sanh tất cả chư Phật tri kiến, mưa khắp tất cả chư Phật pháp vũ, hiển thị tất cả Bồ Tát nguyện môn, xuất sanh nan tư trí huệ quang minh, tăng trưởng gốc mầm tất cả Bồ Tát.

Thiện Tài lại nghĩ rằng: Thiện tri thức có thể cứu hộ khắp tất cả ác đạo, có thể diễn thuyết khắp các pháp bình đẳng, có thể hiển thị khắp những đường bằng đường hiểm, có thể khai xiển khắp áo nghĩa Đại thừa, có thể khắp khuyến phát những hạnh Phổ Hiền, có thể khắp dẫn đến thành Nhất thiết trí, có thể làm cho vào khắp pháp giới đại hải, có thể làm cho thấy khắp tam thế pháp hải, có thể khắp trao cho chúng Thánh đạo tràng, có thể khắp tăng trưởng tất cả bạch pháp.

Lúc Thiện Tài bi ai tư niệm như vậy, Đức Như Lai khiến Thiên Vương hiện trên hư không bảo rằng:

Này Thiện Nam Tử! Có ai tu hành đúng lời dạy của thiện tri thức, chư Phật Thế Tôn thấy đều hoan hỷ. Có ai tùy thuận theo lời của thiện tri thức thời được gần bậc Nhất thiết trí. Có ai đối với lời của thiện tri thức không nghi hoặc thời thường gặp gỡ tất cả thiện hữu. Có ai phát tâm nguyện thường chẳng rời thiện tri thức thời được đầy đủ tất cả nghĩa lợi.

Này Thiện Nam Tử! Người nên đến Vương đô An Trụ sẽ được gặp Bất Động Ưu bà di đại thiện tri thức.

Thiện Tài từ tam muội trí quang minh dậy, đi lần đến thành An Trụ tìm hỏi Bất Động Ưu bà di.

Đại chúng bảo rằng Bất Động Ưu bà di là đồng nữ ở nhà với cha mẹ, mẹ cùng với quyến thuộc vô lượng nhưn chúng diễn nói diệu pháp.

Thiện Tài nghe nói lòng rất hoan hỷ như được gặp cha mẹ, liền đến nhà Bất Động Ưu bà di.

Vào trong nhà thấy ánh sáng màu chơn kim chiếu khắp nơi, người gặp ánh sáng này thời thân tâm mát mẻ.

Ánh sáng chiếu đến thân, Thiện Tài liền chứng được năm trăm môn tam muội. Như là môn tam muội rõ tất cả tướng hy hữu, môn tam muội nhập tịch tịnh, môn tam muội xa lìa tất cả thế gian, môn tam muội phổ nhãn xả đắc, môn tam muội Như Lai tạng, v.v...

Do được năm trăm môn tam muội nên thân tâm nhu nhuyễn như thai bảy ngày.

Lại nghe mùi hương, cõi trời cõi người không có được.

Thiện Tài đến chỗ Ưu bà di cung kính chắp tay nhất tâm quán sát, thấy hình sắc của Ưu bà di đoan trang xinh đẹp. Tất cả nữ nhưn trong mười phương thế giới không ai sánh kịp huống là có người hơn. Chỉ trừ Đức Như Lai và chư quán đảnh Bồ Tát. Miệng Ưu bà di phát ra diệu hương.

Cung điện rất trang nghiêm và quyến thuộc của Ưu bà di này không đâu sánh bằng.

Tất cả chúng sanh không ai sanh tâm nhiễm trước đối với Ưu bà di này.

Nếu ai được tạm thời thấy Ưu bà di này thời tất cả phiền não thấy đều tự tiêu diệt, ví như trăm ngàn Đại Phạm Thiên Vương, quyết định chẳng sanh phiền não cõi Dục.

Thập phương chúng sanh nhìn xem Ưu bà di này đều không nhàm chán. Chỉ trừ bậc đầy đủ đại trí tuệ.

Lúc đó Thiện Tài đồng tử cung kính chắp tay chánh niệm quán sát, thấy thân hình bất động Ưu bà di tự tại bất tư nghi, sắc tướng dung nhan thế gian không sánh kịp, quang minh chiếu suốt không vật gì ngăn được, vì khắp chúng sanh mà làm lợi ích. Lỗ lỗ nơi thân Ưu bà di thường phát ra diệu hương. Quyển thuộc vô biên, cung điện đệ nhất, công đức vô lượng không ngần mé.

Thiện Tài vui mừng hơn hờ nói kệ tán thán:

*Giữ gìn giới thanh tịnh
Tu hành nhân rộng lớn
Tinh tấn chẳng thối chuyển
Quang minh chiếu thế gian.
Nói kệ xong, Thiện Tài thưa:*

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo chỉ bảo, xin dạy cho.

Bất Động Ưu bà di dùng lời nhu nhuyễn duyệt ý của Bồ Tát an ủi Thiện Tài rằng:

Lành thay, lành thay! Thiện Nam Tử đã phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Ta được môn giải thoát Bồ Tát nan tội phục trí huệ tạng. Ta được Bồ Tát kiên cố thọ trì hạnh giải thoát môn. Ta được Bồ Tát nhất thiết pháp bình đẳng địa tông tri môn. Ta được Bồ Tát chiếu minh nhất thiết pháp biện tài môn. Ta được Bồ Tát cầu nhất thiết pháp vô bì yếm tam muội môn.

Thiện Tài thưa: Bạch đức Thánh! Cảnh giới của Bồ Tát nan tội phục trí huệ tạng giải thoát môn hẳn đến cảnh giới của Bồ Tát cầu nhất thiết pháp vô bì yếm tam muội môn như thế nào?

Bất Động đồng nữ nói: Này Thiện Nam Tử! Chỗ này khó biết.

Thiện Tài thưa: Mong đức Thánh thừa Phật thần lực giảng giải cho. Tôi sẽ nhơn thiện tri thức mà tin được, thọ được, biết được, rõ được, có thể xu nhập, quán sát, tu tập, tùy thuận, rời các phân biệt rất ráo bình đẳng.

Bất Động nói: Này Thiện Nam Tử! Quá khứ có một kiếp tên là Ly Cầu, Phật hiệu Tu Tý.

Thuở đó có Quốc Vương tên là Điền Thọ chỉ sanh một gái, chính là tiền thân của ta.

Một đêm khuya kia, lúc đẹp âm nhạc, vương phụ, vương mẫu, vương huynh, vương đệ và năm trăm đồng nữ đều đã ngủ.

Công nương ở trên lầu ngược xem tinh tú, ở trong hư không thấy đức Tu Tý Như Lai như tòa bửu sơn hai bên có vô lượng vô biên Thiên, Long, Bát Bộ và chúng Bồ Tát hầu hạ.

Thân Phật phóng đại quang minh chiếu khắp mười phương không chướng ngại. Toàn thân Phật, các lỗ lỗ đều phát diệu hương.

Công nương nghe diệu hương của Phật thân thể nhu nhuyễn, lòng hoan hỷ, bèn xuống lầu đứng trên đất, chắp mười ngón tay đánh lễ Đức Phật. Công nương lại quán sát vô kiến đẳng tướng của Đức Phật, thấy

thân Phật phía tả phía hữu không biết được ngăn mé. Tư duy các tướng tùy hảo của Phật không nhằm chán. Tự nghĩ thầm:

Đức Phật Thế Tôn đây thật hành công hạnh gì mà được thân tướng tốt đẹp viên mãn quang minh đầy đủ, quyến thuộc thành tựu, cung điện trang nghiêm tốt đẹp, phước đức trí huệ thấy đều thanh tịnh, tổng trì tam muội chẳng thể nghĩ bàn, thần thông tự tại, biện tài vô ngại.

Đức Phật biết tâm niệm của Công nương nên bảo rằng: Người nên phát tâm bất khả hoại, diệt các phiền não. Nên phát tâm vô năng thắng, phá các chấp trước. Nên phát tâm không thối khiếp, nhập các pháp môn. Nên phát tâm nhẫn nại, cứu chúng sanh ác. Nên phát tâm không mê hoặc, thọ sanh khắp các loài. Nên phát tâm không nhằm đủ, cầu thấy chư Phật không thôi ngớt. Nên phát tâm không biết đủ, lãnh thọ tất cả pháp vũ của Như Lai. Nên phát tâm chánh tư duy, sanh khắp tất cả Phật pháp quang minh. Nên phát tâm đại trụ trì, chuyên khắp tất cả chư Phật pháp luân. Nên phát tâm rộng lưu thông, tùy sở thích của chúng sanh mà ban cho pháp bửu.

Công nương nghe Phật dạy những pháp như vậy liền phát tâm cầu Nhứt thiết trí, cầu Phật thập lực, cầu Phật biện tài, cầu Phật quang minh, cầu Phật sắc thân, cầu Phật tướng hảo, cầu Phật chúng hội, cầu Phật quốc độ, cầu Phật oai nghi, cầu Phật thọ mạng.

Tâm của Công nương như kim cương, tất cả phiền não nhân đến Nhị thừa đều không phá hoại được.

Này Thiện Nam Tử! Từ đời làm Công nương phát tâm như vậy đến nay, trải qua Diêm Phù Đề vi trần số kiếp, ta còn chẳng móng một tâm niệm ái dục, huông là làm sự ấy. Trong những kiếp ấy, đối với quyến thuộc chẳng khởi một niệm sân hận, huông là với chúng sanh khác. Trong những kiếp ấy, đối với tự thân không có một niệm ngã kiến, huông là có niệm ngã sở đối với đồ vật. Từ những kiếp ấy, lúc chết lúc sanh và lúc ở trong bào thai chưa từng mê muội sanh trưởng chúng sanh và tâm vô ký, huông là những lúc khác. Trong những kiếp đó, tùy thấy một Đức Phật nào, chưa từng quên mất, huông là Bồ Tát thập nhân ngộ thấy. Trong những kiếp ấy, thọ trì tất cả Như Lai chánh pháp, chưa từng quên sót một chữ một câu, nhân đến tất cả ngôn từ của thế tục còn chẳng quên mất, huông là lời từ kim khẩu của Đức Như Lai. Trong những kiếp ấy, thọ trì tất cả Như Lai pháp hải, không một câu một chữ nào mà chẳng tư duy quán sát nhân đến tất cả pháp thế tục cũng như vậy. Trong những kiếp ấy, thọ trì tất cả pháp hải như vậy chưa từng ở trong một pháp mà chẳng được tam muội, nhân đến những kỹ thuật thế gian, mỗi mỗi pháp cũng đều như vậy. Trong những kiếp ấy, trụ trì tất cả Như Lai pháp luân, tùy pháp đã trụ trì chưa từng bỏ một chữ một câu, nhân đến chưa sanh thế trí, chỉ trừ khi vì muốn điều phục chúng sanh. Trong những kiếp ấy, thấy chư Phật hải chưa từng ở chỗ một Đức Phật nào mà chẳng thành tựu đại nguyện thanh tịnh, nhân đến ở chỗ Hóa Phật cũng như vậy. Trong những kiếp ấy, thấy chư Bồ Tát tu hành diệu hạnh không có một hạnh nào mà chẳng thành tựu. Trong những kiếp ấy, có bao nhiêu chúng sanh, không có một chúng sanh nào mà ta chẳng khuyên phát tâm Vô thượng Bồ đề, chưa từng khuyên ai phát tâm Thanh Văn, Bích Chi Phật. Trong những kiếp ấy, nơi tất cả Phật pháp, nhân đến chẳng nghĩ hoặc có một câu một chữ. Cũng chẳng có tướng sai khác, chẳng có tướng phân biệt, chẳng có các thứ tướng chẳng có tướng chấp trước, chẳng có tướng thắng liệt, chẳng có tướng yêu ghét.

Này Thiện Nam Tử! Từ ấy đến nay, ta thường thấy chư Phật, thường thấy Bồ Tát, thường thấy chơn thiện tri thức, thường nghe chư Phật nguyện, thường nghe Bồ Tát hạnh, thường nghe Bồ Tát na la mật môn, thường nghe Bồ Tát địa trí quang minh môn, thường nghe Bồ Tát vô tận tạng môn, thường nghe nhập vô biên thế giới vô lượng môn, thường nghe xuất sanh vô biên chúng sanh giới nhơn môn. Thường dùng trí huệ quang minh thanh tịnh diệt trừ tất cả chúng sanh phiền não. Thường dùng trí huệ sanh trưởng tất cả chúng sanh thiện căn. Thường tùy chúng sanh sở thích mà hiện thân. Thường dùng ngôn âm thượng diệu thanh tịnh khai ngộ pháp giới tất cả chúng sanh.

Này Thiện Nam Tử! Ta được Bồ Tát cầu nhất thiết pháp vô yểm túc trang nghiêm môn. Ta được nhất thiết pháp tổng trì môn hiện bất tư nghi tự tại thần biến. Người muốn thấy chăng?

Thiện Tài thưa:

Vâng! Bạch đức Thánh! Tôi muốn được thấy.

Lúc đó Bất Động Ưu bà di ngồi trên tòa long tạng sư tử, nhập cầu nhất thiết pháp vô yểm túc trang nghiêm tam muội môn, bất không luân trang nghiêm tam muội môn, thập lực trí luân hiện tiền tam muội môn, Phật chủng vô tận tạng tam muội môn, nhập một vạn tam muội môn như vậy.

Lúc Ưu bà di nhập tam muội môn này, mười phương đều có bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới chấn động sáu cách, đều bằng lưu ly đều thanh tịnh.

Trong mỗi mỗi thế giới có trăm ức ức tứ thiên hạ, trăm ức Như Lai, hoặc trụ Đâu suất Thiên, nhĩn đến nhập Niết Bàn, mỗi mỗi Như Lai phóng quang minh vông chiếu khắp pháp giới, đạo tràng chúng hội thanh tịnh vây quanh chuyển diệu pháp luân khai ngộ quần sanh.

Bất Động Ưu bà di xuất tam muội, hỏi Thiện Tài:

Người có thấy chăng?

Thiện Tài thưa:

Vâng! Tôi đã thấy.

Bất Động Ưu bà di nói:

Ta chỉ được “cầu nhưt thiết pháp vô yểm túc tam muội quang minh” này, vì tất cả chúng sanh mà nói vi diệu pháp đều làm cho hoan hỷ.

Như chư đại Bồ Tát du hành hư không vô ngại như Kim Sí Điều, có thể vào tất cả chúng sanh đại hải, thấy có ai thiện căn đã thành thực, liền bắt lấy để trên bờ Bồ đề.

Lại như thương gia vào đại bửu đảo lược lấy Như Lai thập lực trí bửu.

Lại như nhà chài lưới cầm lưới chánh pháp vào biển sanh tử ở trong nước ái lược bắt chúng sanh.

Như A Tu La Vương có thể khắp khuấy động khắp tam hữu đại thành những biển phiền não.

Lại như mặt nhật xuất hiện hư không chiếu nước ái dơ làm cho khô cạn.

Lại như mặt trăng tròn xuất hiện hư không làm cho người đáng hóa độ, tâm hoa được khai nở.

Lại như đại địa đều bình đẳng với tất cả, tất cả chúng sanh nương ở nơi đó được tăng trưởng gốc mầm tất cả pháp lành.

Lại như đại phong thổi vô ngại, có thể nhỏ trốc tất cả cây lớn kiến chấp.

Như Chuyển Luân Vương du hành thế gian, dùng Tứ nhiếp pháp nhiếp các chúng sanh.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh ấy.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một đại thành tên là Vô Lượng Đô Tát La. Trong thành đó có một xuất gia ngoại đạo tên là Biến Hành.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ nơi chân Bất Động Ưu bà di, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng, từ tạ mà đi.

Thiện Tài Đồng tử được nghe pháp nơi Bất Động Ưu bà di rồi, chuyên tâm nghĩ nhớ lời dạy thầy đều tin thọ tư duy quán sát, đi lần đến thành Đô Tát La. Lúc vào thành mặt trời đã lặn, Thiện Tài đi khắp phố phường, khắp các ngã đường tìm Biến Hành.

Thành đông có núi tên là Thiện Đức. Giữa đêm Thiện Tài thấy đỉnh núi ấy, có cây đồi gộp đều sáng chói như mặt trời mới mọc.

Thiện Tài mừng rỡ nghĩ rằng: Tôi chắc được gặp thiện tri thức nơi núi ấy.

Thiện Tài liền ra khỏi thành lên núi ấy, thấy Biến Hành ngoại đạo, đi kinh hành chậm rãi nơi khoảng đất bằng trên núi. Dung sắc viên mãn, oai quang chiếu sáng hơn cả Đại Phạm Thiên Vương. Có mười ngàn trời Phạm Chúng vây quanh.

Thiện Tài đến đánh lễ nơi chân Biến Hành, hữu nhiều vô lượng vòng chấp tay cung kính thưa:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin vì tôi mà giảng nói :

Biến Hành nói:

Lành thay! Lành thay! Này Thiện Nam Tử! Ta đã an trụ chí nhất thiết xứ Bồ Tát hạnh, đã thành tựu phổ quán thế gian tam muội môn, đã thành tựu vô y vô tác thần thông lực, đã thành tựu phổ môn Bát Nhã Ba la mật.

Này Thiện Nam Tử! Ta ở khắp nơi trong thế gian, những hình mạo, những hạnh giải những chết sống, tất cả các loài: Loài Trời, loài Rồng, loài Dạ Xoa, loài Càn Thát Bà, loài A Tu La, loài Ca Lô La, loài Khẩn Na La, loài Ma Hầu La Già, Địa ngục, Súc sanh, Diêm La Vương, loài Phi Nhơn, loài Người.

Tất cả các loài hoặc trụ kiến chấp, hoặc tin Nhị thừa, hoặc có kẻ tin ưa đạo Đại thừa. Trong tất cả chúng sanh như vậy, ta dùng những phương tiện, những trí môn mà làm lợi ích cho họ.

Như là hoặc vì họ mà diễn nói tất cả kỹ nghệ thế gian cho họ được đầy đủ trí đà la ni tất cả xảo thuật.

Hoặc vì họ mà diễn nói tứ nhiếp phương tiện cho họ đầy đủ đạo Nhứt thiết trí.

Hoặc vì họ mà diễn nói các môn Ba la mật, cho họ hồi hướng về Nhứt thiết trí.

Hoặc vì họ mà tán dương tâm đại Bồ đề, cho họ chẳng mất tâm Vô thượng đạo.

Hoặc vì họ mà tán dương những hạnh Bồ Tát, cho họ được hoàn mãn nguyện tịnh Phật độ, cứu chúng sanh.

Hoặc vì họ mà diễn nói hể tạo nghiệp ác thời bị những khổ báo địa ngục vv... cho họ nhàm lia những ác nghiệp.

Hoặc vì họ mà diễn nói cúng dường chư Phật trồng các căn lành, quyết định được quả Nhứt thiết trí, cho họ phát sanh tâm hoan hỷ.

Hoặc vì họ mà diễn nói những công đức của Như Lai Đẳng Chánh Giác, cho họ thích thân Phật, cầu Nhứt thiết trí.

Hoặc vì họ mà diễn nói oai đức của chư Phật cho họ ưa thích thân bất hoại của Phật.

Hoặc vì họ mà diễn nói thân tự tại của Phật, cho họ cầu thân đại oai đức của Như Lai.

Lại này Thiện Nam Tử! Trong thành Đô Tát La này khắp mọi nơi, tất cả tộc loại, trong nhơn chúng hoặc nam hoặc nữ, ta đều dùng phương tiện thị hiện đồng thân hình như họ, để tùy cơ nghi mà thuyết pháp độ họ.

Chúng nhơn ấy đều chẳng biết ta là ai, từ đâu đến, chỉ làm cho người nghe như thiết tu hành.

Này Thiện Nam Tử! Như sự làm lợi ích chúng sanh trong thành này, khắp cõi Diêm Phù Đề, những thành ấp tụ lạc chỗ có người ở, ta cũng đều làm lợi ích cho mọi người như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Trong Diêm Phù Đề có chín mươi sáu chúng đều sanh kiến chấp khác nhau. Ở trong những chúng đó, ta phương tiện đều phục cho họ bỏ lia những kiến chấp.

Như ở Diêm Phù Đề, ba thiên hạ kia cũng vậy.

Như tứ thiên hạ, khắp Đại Thiên thế giới cũng vậy.

Đến mười phương vô lượng thế giới các chúng sanh hải, ta đều ở trong đó tùy tâm sở thích của các chúng sanh, dùng những phương tiện, những pháp môn mà hiện những sắc thân dùng các thứ ngôn âm mà vì họ thuyết pháp cho họ được lợi ích.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết “Chí nhất thiết xứ Bồ Tát hạnh” này.

Như chư đại Bồ Tát, thân cùng đồng với số chúng sanh, được cùng chúng sanh không thân sai khác, dùng thân biến hóa, vào khắp các loài, nơi tất cả xứ đều hiện thọ sanh, hiện ở khắp chỗ chúng sanh thanh tịnh quang minh soi sáng thế gian, dùng vô ngại nguyện trụ tất cả kiếp, được những hạnh vô đẳng như đế võng, thường siêng lợi ích tất cả chúng sanh, hằng ở chung với họ mà không chấp trước, khắp tam thế thấy đều bình đẳng, dùng trí vô ngã soi khắp mọi nơi, dùng đại bi tạng quán sát tất cả.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương nam đây có một nước tên là Quảng Đại, nơi đó có Trưởng giả buôn hương tân là Ưu Bát La Hoa.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng nữ đánh lễ non chân Biến Hành, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Nhờ thiện tri thức dạy bảo, Thiện Tài chẳng đoái thân mạng, chẳng ham của báu, chẳng thích non chúng, chẳng mê ngũ dục, chẳng luyến quyền thuộc, chẳng trọng ngôi vua.

Chỉ nguyện cứu độ tất cả chúng sanh, chỉ nguyện nghiêm tịnh tất cả Phật độ, chỉ nguyện cúng dường tất cả chư Phật, chỉ nguyện chứng biết thật tánh của các pháp, chỉ biết nguyện tu tập biên công đức lớn của tất cả của Bồ Tát, chỉ nguyện tu hành tất cả công đức trọn không thôi chuyển, chỉ nguyện hằng ở trong tất cả kiếp dùng đại nguyện lực tu Bồ Tát hạnh, chỉ nguyện vào khắp tất cả chư Phật chúng hội đạo tràng, chỉ nguyện nhập một môn tam muội mà hiện khắp tất cả môn tam muội tự tại thần lực, chỉ nguyện ở trong một lỗ lông của Phật, thấy tất cả Phật tâm không nhàm đủ, chỉ nguyện được tất cả pháp trí huệ quang minh, có thể thọ trì pháp tạng của chư Phật.

Thiện Tài chuyên cầu công đức của tất cả chư Phật và Bồ Tát như vậy, đi lần qua thành Quảng Đại, đến chỗ Trưởng giả Ưu Bát La Hoa, đánh lễ chân Trưởng giả hữu nhiều vô lượng vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề muốn cầu trí huệ bình đẳng của tất cả Phật. Muốn đủ vô lượng đại nguyện của tất cả Phật. Muốn tịnh sắc thân tối thượng của tất cả Phật. Muốn thấy pháp thân thanh tịnh của tất cả Phật. Muốn biết trí thân quảng đại của tất cả Phật. Muốn tịnh trị những hạnh của tất cả Bồ Tát. Muốn chiếu sáng tam muội của tất cả Bồ Tát. Muốn an trụ tổng trì của tất cả Bồ Tát. Muốn diệt trừ tất cả chướng ngại. Muốn du hành tất cả thế giới mười phương. Mà tôi chưa biết thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo, để có thể xuất sanh Nhứt thiết chủng trí.

Trưởng giả nói:

Lành thay, Lành thay! Thiện Nam Tử có thể phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Ta khéo biết rõ tất cả những thứ hương, cũng biết phương pháp điều hiệp tất cả thứ hương. Như là tất cả thứ hương, tất cả hương đốt, tất cả hương thoa, tất cả hương bột.

Ta cũng biết chỗ xuất sanh tất cả thứ hương như vậy.

Ta lại khéo biết Thiên hương, Long hương, Dạ Xoa hương, Càn Thát Bà hương, A Tu La hương, Ca Lô La hương, Khẩn Na La hương, Ma Hầu La Già hương, Nhơn hương, Phi Nhơn hương.

Ta lại khéo biết các thứ hương trị bệnh. Như là hương dứt ác, hương sanh hoan hỷ, hương thêm phiền não, hương diệt phiền não, hương làm cho ở nơi pháp hữu vi sanh ưa mến, hương làm cho sanh lòng nhàm lìa pháp hữu vi, hương bỏ những kiêu mạn phóng dật, hương phát tâm niệm Phật, hương chứng hiểu pháp môn, hương Thánh thọ dụng, hương tất cả Bồ Tát sai biệt, hương tất cả địa vị Bồ Tát. Các thứ hương như vậy, hình tướng sanh khởi, xuất hiện thành tựu cảnh giới mười phương tịnh thanh tịnh an ổn, oai đức nghiệp dụng và cùng căn bản, ta đều biết rõ cả.

Này Thiện Nam Tử! Ở non gian có thứ hương tên là Tượng Tạng, non rỗng đầu nhau mà sanh. Nếu đốt một hoàn, liền nổi mây hương che trùm vương đô, trong bảy ngày mưa thơm pháy pháy. Nếu đeo trên thân thời thân thành màu chơn kim. Nếu giắt trong y phục, cung điện, lầu gác, cũng đều màu chơn kim. Nếu gió thổi vào trong cung điện, chúng sanh ngủ được, thời trọn bảy ngày đêm hoan hỷ thơ thới, khoái lạc không bệnh chẳng xâm hại nhau, lìa các ưu khổ, chẳng kinh chẳng sợ, chẳng loạn chẳng giận, thương mến nhau, chí ý thanh tịnh. Ta biết như vậy rồi bèn vì họ mà thuyết pháp, cho họ quyết định phát

tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Núi Ma la Gia xuất sanh chiên đàn hương tên là Nguu Đầu. Nếu dùng hương này thoa trên thân, thời dầu vào hầm lửa cũng chẳng bị cháy.

Này Thiện Nam Tử! Trong biển có hương tên là Vô Năng Thắng, nếu đem thoa trống và các loa ốc, lúc phát tiếng lên thời tất cả quân địch đều tự thối tán.

Này Thiện Nam Tử! Ở bên ao A Nậu Đạt xuất sanh trầm thủy hương tên là Liên Hoa Tạng, nếu đốt chùng bằng hạt mè, thời hơi hương lan khắp Diêm Phù Đề chúng sanh ngửi hương này thời lia tất cả tội, giới phẩm thanh tịnh.

Này Thiện Nam Tử! Núi Tuyết có hương tên là A Lô Na, nếu có chúng sanh ngửi hương này thời tâm họ quyết định lia những nhiễm trước, ta vì họ mà thuyết pháp, tất cả đều được ly cấu tam muội.

Này Thiện Nam Tử! Trong cõi La Sát có thứ hương tên là Hải Tạng. Hương này chỉ có Chuyển Luân Vương được dùng. Nếu đốt một viên hương này để xông, thời Vương và bốn bộ binh đều bay đi trên không.

Này Thiện Nam Tử! Trong Trời Thiện Pháp có thứ hương tên là Tịnh Trang Nghiêm, nếu đốt lên một viên, liền khiến khắp chư Thiên đều niệm Phật.

Này Thiện Nam Tử! Trời Dạ Ma có thứ hương tên là Tịnh Tạng, nếu đốt lên một viên, thời tất cả trời Dạ Ma đều vân tập đến chỗ Dạ Ma Thiên Vương để nghe pháp.

Này Thiện Nam Tử! Trong trời Đâu Suất có thứ hương tên là Tiên Đà Bà, nếu đốt lên một viên trước chỗ ngồi của đức Như Lai sanh bồ xứ Bồ Tát, thời nổi mây hương lớn khắp pháp giới, khắp mưa tất cả những đồ cúng dường, để cúng dường tất cả chư Phật, Bồ Tát.

Này Thiện Nam Tử! Cõi trời Thiện Biến Hóa có thứ hương tên là Đoạt Ý nếu đốt lên một viên thời trong bảy ngày khắp mưa tất cả những đồ trang nghiêm.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết phương pháp điều hòa các thứ hương đây.

Như chư đại Bồ Tát xa lia tất cả tập khí của các pháp, chẳng nhiễm thế dục, dứt hẳn nơm rọ của chúng ma phiền não, thoát khỏi cõi hữu lậu, dùng hương trí huệ để tự trang nghiêm. Nơi các thế gian đều không nhiễm trước. Thành tựu đầy đủ giới vô trước, thanh tịnh trí vô trước, đi trong cảnh vô trước, ở tất cả xứ đều không chấp trước. Tâm của các Ngài bình đẳng, không chấp trước, không y tựa.

Ta thế nào biết được diệu hạnh đó, nói được công đức đó, hiểu được giới môn thanh tịnh của các Ngài, thị được công hạnh không sai lầm của các Ngài làm, biện được thân khẩu ý lia nhiễm của các Ngài.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một thành lớn tên là Lô Các, trong thành có một người lái thuyền tên là Bà Thi La.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ nơi chân Trưởng giả, Ưu Bát La Hoa, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài đi về phía thành Lô Các, quán sát đường xá. Như là xem đường cao thấp, xem đường bằng hiểm, đường sạch dơ, đường cong ngay. Tự nghĩ rằng: Tôi phải thân cận thiện tri thức đó. Thiện tri thức là Nhơn thành tựu tu hành những đạo Bồ Tát, là Nhơn thành tựu tu hành đạo Ba la mật, là Nhơn thành tựu tu hành đạo nhiếp chúng sanh, là Nhơn thành tựu tu hành đạo vào khắp pháp giới vô ngại, là Nhơn thành tựu tu hành đạo khiến tất cả chúng sanh trừ ác huệ, là Nhơn thành tựu tu hành đạo khiến các chúng sanh lìa kiêu mạn, là Nhơn thành tựu tu hành đạo khiến các chúng sanh diệt trừ phiền não, là Nhơn thành tựu tu hành đạo khiến tất cả chúng sanh bỏ những kiến chấp, là Nhơn thành tựu tu hành đạo khiến các chúng sanh nhổ tất cả gai ác độc, là Nhơn thành tựu tu hành đạo khiến tất cả chúng sanh đến thành Nhứt thiết trí.

Tại sao vậy?

Vì ở chỗ thiện tri thức được tất cả thiện pháp. Vì nương sức thiện tri thức được đạo Nhứt thiết trí.

Thiện tri thức rất là khó thấy khó gặp.

Thiện Tài đồng tử suy nghĩ như vậy, đi lần đến thành Lô Các, thấy Bà Thi La đương đứng trên bờ biển ở ngoài cửa thành. Trăm ngàn thương gia và vô lượng Nhơn chúng vây quanh ông.

Bà Thi La vì họ mà nói đại hải pháp phương tiện khai thị Phật công đức hải.

Thiện Tài đến lễ chân Bà Thi La hữu nhiều vô lượng vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo. Xin vì tôi mà nói.

Bà Thi La nói:

Lành thay, lành thay! Thiện Nam Tử đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ đề nay lại có thể hỏi Nhơn duyên sanh đại trí, Nhơn duyên dứt trừ tất cả khổ sanh tử, Nhơn duyên đến châu đại bửu nhất thiết trí.

Nhơn duyên thành tựu đại thừa bất hoại. Nhơn duyên xa lìa sự bố úy sanh tử an trụ trong những vòng tam muội tịch tịnh của hàng Nhị thừa. Nhơn duyên ngồi xe đại nguyện đi khắp mọi nơi thật hành Bồ Tát hạnh vô ngại thanh tịnh. Nhơn duyên dùng Bồ Tát hạnh trang nghiêm nhất thiết trí thanh tịnh. Nhơn duyên quán sát khắp tất cả các pháp mười phương đều vô ngại thanh tịnh. Nhơn duyên mau có thể xu nhập biên nhất thiết trí thanh tịnh.

Này Thiện Nam Tử! Ta ở trong đường trên bờ biển ngoài cửa thành Lô Các này mà tịnh tu hạnh Bồ Tát đại bi tràng.

Này Thiện Nam Tử! Ta xe thấy chúng sanh nghèo cùng ở Diêm Phù Đề này mà tu các khổ hạnh để lợi ích họ. Làm cho họ được thỏa mãn theo sở nguyện của họ. Trước đem thế lợi cho họ được đầy đủ rồi ban cho họ chánh pháp, cho họ hoan hỷ, cho họ tu phước hạnh, cho họ đạo sanh trí, cho họ thêm sức thiện căn, cho họ phát Bồ đề tâm, cho họ tịnh Bồ đề nguyện, cho họ vững chắc sức đại bi, cho họ tu đạo diệt sanh tử, cho họ chẳng nhàm hạnh sanh tử, cho họ nhiếp tất cả chúng sanh hải, cho họ tu tất cả công đức hải, cho họ chiếu rõ tất cả pháp hải, cho họ thấy tất cả Phật hải, cho họ vào Nhứt thiết chủng trí hải.

Này Thiện Nam Tử! Ta ở nơi đây suy gẫm như vậy, nghĩ tưởng như là, lợi ích như vậy, cho tất cả chúng

sanh.

Này Thiện Nam Tử! Ta biết trong biển, tất cả đảo châu báu, tất cả chỗ có châu báu, tất cả loại châu báu, tất cả thứ châu báu. Ta biết trao đổi tất cả châu báu, xoi xỏ tất cả châu báu, sản xuất tất cả châu báu, làm tất cả châu báu. Ta biết tất cả bửu khí, tất cả bửu dụng, tất cả bửu cảnh giới, tất cả bửu quang minh. Ta biết tất cả chỗ cung điện của rồng, tất cả chỗ cung điện của Dạ Xoa, tất cả chỗ cung điện của Bộ Đa. Ta đều khéo xa tránh những chỗ đó để khỏi những tai nạn. Ta cũng biết rõ chỗ nước xoáy, chỗ cạn sâu sóng mòi xa gần, màu nước tốt xấu. Ta cũng biết rõ nhật, nguyệt, tinh tú vận hành độ số, ngày đêm sớm chiều, thời tiết dài ngắn. Ta cũng biết rõ trên thuyền, sắt, gỗ, cứng chắc, mềm yếu, máy móc rít trơn, nước lớn nhỏ, gió nghịch thuận. Tất cả những sự tướng an nguy như vậy, ta đều biết rõ cả, nên đi thời đi, nên đậu thời đậu.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng trí huệ đã thành tựu đó để thường lợi ích tất cả chúng sanh.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng thuyền tốt chở các thương gia đi đường yên ổn, lại thuyết pháp cho họ hoan hỷ. Ta đưa họ đến chỗ châu báu, cho họ đầy đủ châu báu. Rồi ta đưa họ về bốn xứ.

Này Thiện Nam Tử! Ta đem thuyền lớn qua lại như vậy, chưa có lần nào bị tổn thất.

Nếu ai thấy thân ta, nghe ta thuyết pháp, thời họ trọn chẳng còn sợ biển sanh tử, mà được vào biển nhất thiết trí, tất có thể tiêu diệt những biển ái dục, có thể dùng trí quang chiếu sáng biển tam thế, có thể làm hết biển khổ của tất cả chúng sanh, có thể làm sạch tâm hải của tất cả chúng sanh, có thể nghiệm tịnh tất cả sát hải, có thể qua đến khắp biển lớn mười phương, có thể biết khắp căn hải của tất cả chúng sanh, rõ biết khắp hạnh hải của tất cả chúng sanh, có thể thuận khắp tâm hải của tất cả chúng sanh.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được đại bi tràng hạnh này.

Nếu còn ai thấy ta, nghe đến ta, cùng ta đồng ở, nhớ tưởng đến ta, thời đều chẳng phí uổng.

Như chư đại Bồ Tát khéo du hành trong biển lớn sanh tử, chẳng nhiễm tất cả những biện phiền não, có thể bỏ tất cả những biên vọng kiến, có thể quán sát những biên pháp tánh, có thể dùng tứ nhiếp để nhiếp biển chúng sanh, đã khéo an trụ biển nhất thiết trí, có thể diệt trừ biên chấp trước của tất cả chúng sanh, có thể bình đẳng trụ nơi biển tất cả thời gian, có thể dùng thần thông độ biển chúng sanh, có thể theo thời nghi điều phục biển chúng sanh.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có thành tên là Khả Lạc. Trong thành ấy có Trưởng giả tên là Vô Thượng Thắng.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ nơi chân Bà Thi La, hữu nhiễu vô lượng vòng, buồn khóc rơi lệ, ân cần chiêm ngưỡng, tâm thiết tha cầu thiện tri thức từ ta mà đi.

Lúc đó Thiện Tài phát tâm đại từ cùng khắp, tâm đại bi nhuần thấm tiếp nối không dứt, phước đức trí tuệ hai thứ trang nghiêm. Bỏ rời tất cả phiền não trần cấu, chứng pháp bình đẳng, tâm không cao hạ, nhờ gai bất thiện, diệt tất cả chướng, kiên cố tinh tấn dùng làm hào tường, thậm thâm tam muội làm vườn tược. Dùng mặt nhật trí tuệ phá tối vô minh. Dùng gió phương tiện nở hoa trí tuệ. Dùng vô ngại nguyện sung mãn pháp giới. Tám thường hiện nhập thành nhất thiết trí. Như vậy mà cầu đạo Bồ Tát.

Thiện Tài đi lần đến thành khả lạc, thấy Trưởng giả Vô Thượng Thắng ở nơi thành Đông, trong rừng vô ưu đại trang nghiêm tráng, có vô lượng thương gia và năm ngàn cư sĩ vây quanh. Trưởng giả quản lý phán đoán những sự vụ nhơn gian. Rồi Trưởng giả lại nhơn đó vì đại chúng mà thuyết pháp. Làm cho họ khỏi hẳn tất cả ngã mạn, rời ngã và ngã sở, bỏ chỗ tích tụ, diệt tham xan tật đố, tâm được thanh tịnh không trước uế, được sức tịnh tín, thường thích thấy Phật thọ trì Phật pháp sanh Bồ Tát lực, khởi Bồ Tát hạnh, nhập Bồ Tát tam muội, được Bồ Tát trí huệ, trụ Bồ Tát chánh niệm, thêm Bồ Tát chí nguyện.

Thiện Tài thấy Trưởng giả Vô Thượng Thắng đã vì đại chúng thuyết pháp xong, liền đến đánh lễ chân Trưởng giả giây lâu mới đứng dậy thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi là Thiện Tài. Tôi là Thiện Tài. Tôi chuyên tìm cầu hạnh Bồ Tát.

Bạch đức Thánh! Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh? Bồ Tát thế nào tu Bồ Tát đạo? Lúc tu học thường có thể hóa độ tất cả chúng sanh, thường có thể hiện thấy tất cả chư Phật, thường được nghe tất cả Phật pháp, thường có thể trụ trì tất cả Phật pháp, thường có thể xu nhập tất cả pháp môn, vào tất cả cõi học Bồ Tát hạnh, trụ tất cả kiếp tu Bồ Tát đạo, có thể biết thân lực của tất cả Như Lai, có thể được tất cả Như Lai hộ niệm, có thể được tất cả Như Lai trí huệ.

Trưởng giả Vô Thượng Thắng nói:

Lành thay! Lành thay! Thiện Nam Tử đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Ta thành tựu “chí nhất thiết xứ Bồ Tát hạnh môn”, sức thần thông vô y vô tác.

Nay Thiện Nam Tử! Thế nào là “Chí nhất thiết xứ Bồ Tát hạnh môn?”

Này Thiện Nam Tử! Ta ở tại Đại Thiên thế giới này, trong tất cả chúng sanh nơi Dục giới. Những là tất cả Đạo Lợi Thiên, tất cả Tu Dạ Ma Thiên, tất cả Đâu Suất Đà Thiên, tất cả Thiện Biến Hóa Thiên, tất cả Tha Hóa Tự Tại Thiên, tất cả Ma Thiên và tất cả chỗ ở của chư Thiên. Long, Dạ Xoa, La Sát, Cưu Bàn Trà, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Già, Nhơn và Phi Nhơn. Ta ở trong tất cả nơi đó mà vì tất cả các chúng sanh thuyết pháp, làm cho họ bỏ phi pháp dứt tranh luận, trừ chiến đấu, thôi giận tranh, phá oan kiết, mở trói buộc, khỏi lao ngục, thoát bố úy, không sát sanh nhẫn đến không tà kiến. Điều làm cho họ cảm chỉ tất cả ác nghiệp những sự chẳng nên làm, khiến họ thuận làm tất cả pháp lành, khiến họ học tất cả kỹ nghệ, làm lợi ích ở thế gian. Vì họ mà phân biệt các thứ luận cho họ hoan hỉ, cho họ lần lần thành thực. Tùy thuận ngoại đạo, vì họ mà giảng thắng trí, cho họ dứt kiến chấp, cho họ nhập Phật pháp. Nhẫn đến tất cả Phạm Thiên cõi Sắc, ta cũng vì họ mà nói pháp siêu thắng.

Như ở Đại Thiên thế giới này, trong mười bát khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới, ta cũng vì tất cả chúng sanh mà giảng nói Phật pháp, Bồ Tát pháp, Thanh Văn pháp, Độc Giác pháp.

Ta giảng nói địa ngục, chúng sanh địa ngục, nghiệp đạo hướng địa ngục.

Ta giảng nói súc sanh, súc sanh sai biệt, súc sanh thọ khổ, nghiệp đạo hướng súc sanh.

Ta giảng nói Diêm La Vương thế gian, khổ của Diêm La Vương thế gian, nghiệp đạo hướng Diêm La Vương thế gian.

Ta giảng nói nhơn gian, khổ vui của nhơn gian, nghiệp đạo hướng nhơn gian.

Ta giảng nói Thiên thể gian, vui của Thiên thể gian, nghiệp đạo hướng Thiên thể gian.

Ta thuyết pháp là vì muốn khai hiển công đức của Bồ Tát vì làm cho chúng sanh bỏ lìa khổ hoạn sanh tử, vì làm cho họ biết thấy những diệu công đức của nhất thiết trí, vì muốn cho họ biết trong các loài mê hoặc thọ khổ, vì cho họ thấy biết pháp không chướng ngại, vì muốn hiển thị sở nhơn sanh khởi thế gian, vì muốn hiển thị thế gian tịch diệt là vui, vì làm cho chúng sanh bỏ những chấp tướng, vì làm cho họ chứng pháp vô y của Phật, vì làm cho họ diệt hẳn các phiền não, vì làm cho họ có thể chuyển Phật, pháp luân.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết pháp môn chí nhất thiết xứ tu Bồ Tát hạnh thanh tịnh, sức thần thông vô y vô tác.

Như chư Bồ Tát đầy đủ tất cả thần thông tự tại, đều có thể đến khắp tất cả cõi Phật, được bậc phổ nhãn, đều nghe tất cả âm thanh ngôn thuyết, trí huệ tự tại vào khắp các pháp, không trái không sai, dững kiện không ai bằng, dùng tướng lưới rộng dài nói bình đẳng, thân các Ngài diệu hảo cùng chư Như Lai rất ráo không hai không khác, trí thân quảng đại vào khắp tam thế cảnh giới không ngăn mé đồng với hư không.

Ta thể nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một quốc độ tên là Thâu Na. Nước đó có thành tên là Ca Lăng Ca Lâm. Trong thành có Tỳ Kheo Ni tên là Sư Tử Tàn Thân.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thể nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Trưởng giả Vô Năng Thắng, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Thiện Tài đi lần đến thành Ca Lăng Ca Lâm tìm Tỳ Kheo Ni Sư Tử Tàn Thân.

Người trong thành bào rằng Tỳ Kheo Ni ấy hiện ở tại trong vườn Nhựt Quang của Thắng Quang Vương hỷ cúng, đương thuyết pháp lợi ích vô lượng chúng sanh.

Thiện Tài liền đến vườn Nhựt Quang. Thấy trong vườn có một đại thọ tên Mãn nguyệt, tàng cây như lâu các, phóng ánh sáng chiếu một do tuần. Thấy một diệp thọ tên Phổ Phúc, hình như cây lọng, phóng ánh sáng màu tỳ lưu ly xanh biếc. Thấy một hoa thọ tên Hoa tạng cao lớn hình như núi Tuyết, tuôn những hoa đẹp không cùng tận.

Như cây Ba lợi chất đa la nơi cung trời Đao Lợi. Lại thấy một cam lộ quả thọ, hình như tòa núi vàng thường phóng quang minh, sai trĩu những trái cam lộ. Lại thấy một ma ni bửu thọ tên Tỳ lô giá na tạng, hình đẹp không gì bằng, tâm vương ma ni bửu ở trên chót cây, vô số ma ni bửu trang nghiêm khắp cây. Lại thấy y thọ tên Thanh tịnh những y phục nhiều màu thòng rủ nghiêm sức. Lại có âm nhạc thọ tên Hoan hỷ, vang tiếng âm nhạc hơn cả nhạc trời. Lại có hương thọ tên Phổ trang nghiêm, hằng phát mùi thơm huân khắp mười phương không chướng ngại.

Trong vườn lại có suối chảy, ao mát, tất cả đều bằng thất bửu trang nghiêm, bùn hắc chiên đàn chứa đựng trong đó, các chơn kim trái mặt đáy, toàn nước bát công đức. Hoa sen bốn màu xanh, vàng, đỏ, trắng pho trên mặt nước.

Trong vườn có vô lượng bửu thọ bày hàng khắp nơi. Mỗi gốc cây có một tòa sư tử, trang nghiêm với

các thứ diêu bửu, dùng thiên y để trải, ướp bằng diêu hương, thòng những lụa báu, giăng những bửu trướng, vàng diêm phù đàn che phía trên, lạc báu chạm reo vang tiếng vi diêu.

Hoặc có gốc cây thiết tòa liên hoa tạng sư tử. Có gốc cây thiết tòa hương vương ma ni tạng sư tử. Có gốc cây thiết tòa long trang nghiêm ma ni vương tạng. Có gốc cây thiết tòa bửu sư tử tụ ma ni vương tạng. Có gốc cây thiết tòa tỳ lô giá na ma ni vương tạng sư tử. Có gốc cây thiết tòa thập phương tỳ lô giá na ma ni vương tạng sư tử.

Mỗi sư tử tòa đều có mười vạn tòa báu vây quanh, đều đủ vô lượng thứ trang nghiêm.

Trong vườn Nhựt Quang này, đầy những châu báu như bửu đảo ngoài đại hải. Dùng y ca lân đà trải mặt đất, y này rất êm diêu mềm mát. Đạp lên thời lún bàn chân, đỡ chân thời hoàn lại.

Có vô lượng thức chim vang tiếng hòa nhã.

Rừng cây bửu chiên đàn rất trang nghiêm, thường tuôn diêu hoa vô tận, như vườn tạp hoa của Thiên Đế Thích.

Hương vương vô tỷ thơm ngát khắp nơi, như Thiên Pháp Đường của Thiên Đế.

Những cây âm nhạc, cây bửu đa la, những lưới linh báu, vang tiếng vi diêu, như tiếng ca ngâm của Thiên Khẩu Thiên nữ ở cung trời Tự Tại.

Những cây như ý thòng rủ các thứ y đẹp trang nghiêm rộng lớn như đại hải, có vô lượng màu sắc.

Trăm ngàn lâu các trang nghiêm bằng châu báu, như thành Thiện Kiến ở Đạo Lợi Thiên cung.

Lọng báu giăng rộng như đánh núi Tu Di.

Quang minh chiếu sáng như cung trời Phạm Vương.

Thiện Tài thấy vườn Nhựt Quang có số lượng công đức, vô lượng trang nghiêm. Đây là do công hạnh của Bồ Tát cảm thành, căn lành xuất thế phát khởi, cúng dường chư Phật sanh ra, tất cả thế gian không đâu sánh bằng.

Đây là do Tỳ Kheo Ni Sư Tử Tần Thân thấu rõ pháp như huyễn, chứa nhóm phước đức lành thanh tịnh quảng đại mà thành tựu cảnh vườn trang nghiêm này.

Thiên, Long, Bát Bộ vô lượng chúng sanh trong Đại Thiên thế giới đều vào vườn này vẫn không chật hẹp.

Tại sao vậy?

Vì do oai thần bất tư nghì của Tỳ Kheo Ni Sư Tử Tần Thân này khiến nên như vậy.

Thiện Tài thấy Tỳ Kheo Ni này ngồi khắp trên tất cả tòa đại sư tử dưới những cội cây. Thân tướng đoan nghiêm, oai nghi tịch tịnh. Các căn điều thuận như đại tượng vương. Tâm không cấu trược như thanh tịnh địa. Khắp giúp ích chỗ cầu của mọi người như bửu châu như ý. Không nhiễm thế gian như hoa sen. Tâm vô úy như sư tử vương. Hộ trì tịnh giới vững vàng như núi Tu Di. Có thể làm cho người thấy lòng được thanh tịnh như diêu hương vương. Có thể trừ phiền não của chúng sanh như hương diêu chiên đàn

trong núi Tuyết. Chúng sanh được thấy thời tiết khổ như Thiện Kiến Dược Vương. Người thấy chẳng luống uổng như Bà Lô Na Thiên. Có thể sanh trưởng tất cả mầm thiện căn như ruộng phì nhiêu.

Tại mỗi tòa đại sư tử chúng hội không đồng nhau. Lời thuyết pháp cũng đều sai khác.

Hoặc thấy chỗ thời chúng hội là Tịnh Cư Thiên, thượng thủ là Đại Tự Tại Thiên Vương. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn Vô tận giả thoát.

Chỗ thời chúng hội là Phạm Thiên, Ái Lạc Phạm Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Phổ môn sai biệt thanh tịnh ngôn âm luân.

Chỗ thời chúng hội là Tha Hóa Tự Tại Thiên Tử Thiên Nữ, Tự Tại Thiên Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Bồ Tát Thanh Tịnh Tâm.

Chỗ thời chúng hội là Thiện Biến Hóa Thiên Tử Thiên Nữ, Thiện Hóa Thiên Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Nhứt thiết pháp thiện trang nghiêm.

Chỗ thời chúng hội là Đâu Suất Thiên Tử Thiên Nữ, Đâu Suất Thiên Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Tâm tạng thiên.

Chỗ thời chúng hội là Dạ Ma Thiên Tử Thiên Nữ, Dạ Ma Thiên Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Vô biên trang nghiêm.

Chỗ thời chúng hội là Đào Lợi Thiên Tử Thiên Nữ, Thích Đề Hoàn Nhơn làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Yểm ly môn.

Chỗ thời chúng hội là chư Long Tử Long Nữ, Bá Quang Minh Long Vương, Nan Đà Long Vương, Ưu Ba Nan Đà Long Vương, Ma Na Tư Long Vương, Y La Bạt Nan Đà Long Vương, A Na Bà Đạt Đa Long Vương v.v... Ta Giả Long Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Phật thần thông cảnh giới quang minh trang nghiêm.

Chỗ thời chúng hội là thần Dạ Xoa, Tỳ Sa Môn Thiên Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Cứu hộ chúng sanh tạng.

Chỗ thời chúng hội là thần Càn Thát Bà, Trì Quốc Thiên Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Vô tận hỷ.

Chỗ thời chúng hội là A Tu La, La Hầu A Tu La Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Túc tật trang nghiêm pháp giới trí môn.

Chỗ thời chúng hội là Ca Lô La, Thiệp Trì Ca Lô La Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Bồ động chư hữu hải.

Chỗ thời chúng hội là Khẩn Na La, Đại Thọ Khẩn Na La Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Phật hạnh quang minh.

Chỗ thời chúng hội là Ma Hầu La Già, Am La Lâm Ma Hầu La Già Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Sanh Phật hoan hỷ tâm.

Chỗ thời chúng hội là vô lượng nam tử nữ nhơn. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Thù

thắng hạnh.

Chỗ thời chúng hội là La Sát, Thường Đoạt Tinh Khí Đại Thọ La Sát Vương làm thượng thủ. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Phát sanh bi mẫn tâm.

Chỗ thời chúng hội là chúng sanh tin ưa Thanh Văn thừa. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Thắng trí quang minh.

Chỗ thời chúng hội là chúng sanh tin ưa Duyên Giác thừa. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Phật công đức quảng đại quang minh.

Chỗ thời chúng hội là những chúng sanh tin ưa Đại thừa. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Phổ môn tam muội trí quang minh môn.

Chỗ thời chúng hội là sơ phát tâm Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Nhứt thiết Phật nguyện tụ.

Chỗ thời chúng hội là đệ nhị địa Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Ly cấu luân.

Chỗ thời chúng hội là đệ tam địa Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Tịch tịnh trang nghiêm.

Chỗ thời chúng hội là đệ tứ địa Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Sanh nhứt thiết trí cảnh giới.

Chỗ thời chúng hội là đệ ngũ địa Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Diệu hoa tạng.

Chỗ thời chúng hội là đệ lục địa Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Tỳ Lô Giá Na Tạng.

Chỗ thời chúng hội là đệ thất địa Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Phổ trang nghiêm địa.

Chỗ thời chúng hội là đệ bát địa Bồ Tát, Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Biến pháp giới cảnh giới thân.

Chỗ thời chúng hội là đệ cửu địa Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Vô sở đắc lực trang nghiêm.

Chỗ thời chúng hội là đệ thập địa Bồ Tát. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Vô ngại luân.

Chỗ thời chúng hội là Chấp Kim Cang Thần. Tỳ Kheo Ni này vì họ mà nói pháp môn tên là Kim Cang trí na la diên trang nghiêm.

Thiện Tài thấy khắp nơi, các loài, các chúng sanh đã thành thực, đã điều phục, kham làm pháp khí đều vào trong vườn này quây quần ngồi quanh dưới bửu tọa. Sư Tử Tàn Thân Tỳ Kheo Ni tùy theo trí giải thắng liệt sai khác của họ mà vì họ thuyết pháp cho họ chẳng thối chuyển nơi Vô thượng Bồ đề .

Tại sao vậy?

Vì Tỳ Kheo Ni này nhập phổ nhãn xả, chúng được môn Bát Nhã Ba la mật, môn Bát Nhã Ba la mật diễn nói tất cả Phật pháp, môn Bát Nhã Ba la mật pháp giới sai biệt, môn Bát Nhã Ba la mật tán hoại tất cả chướng ngại, môn Bát Nhã Ba la mật sanh thiện tâm cho tất cả chúng sanh, môn Bát Nhã Ba la mật thù thắng trang nghiêm, môn Bát Nhã Ba la mật vô ngại chân thật tạng, môn Bát Nhã Ba la mật pháp giới viên mãn, môn Bát Nhã Ba la mật tâm tạng, môn Bát Nhã Ba la mật khắp xuất sanh tạng.

Trong mười môn này, đầu tiên là Bát Nhã Ba la mật môn.

Tỳ Kheo Ni này nhập vô số trăm ngàn môn Bát Nhã Ba la mật như vậy.

Tất cả Bồ Tát và chúng sanh trong vườn Nhựt Quang đều là do Sư Tử Tần Thân Tỳ Kheo Ni khuyên phát tâm thọ trì chánh pháp tư duy tu tập, đều được bất thối chuyển nơi đạo Vô thượng Chánh giác.

Thiện Tài đồng tử thấy khu vườn như vậy, bửu tòa như vậy, kinh hành như vậy, chúng hội như vậy, thần lực như vậy, biện tài như vậy. Lại nghe bất tư nghì pháp môn, pháp vân quảng đại nhuần thấm tâm mình, bèn nghĩ rằng tôi sẽ cung kính hữu nhiều Tỳ Kheo Ni này vô lượng trăm ngàn vòng.

Lúc đó Sư Tử Tần Thân Tỳ Kheo Ni phóng đại quang minh chiếu khắp khu vườn Nhựt Quang và chúng hội.

Thiện Tài liền thấy thân mình cùng tất cả bửu thọ trong vườn đều đồng thời hữu nhiều Tỳ Kheo Ni này cả vô lượng trăm ngàn muôn vòng.

Hữu nhiều xong, Thiện Tài chấp tay thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Tỳ Kheo Ni nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta được môn giải thoát tên là thành tựu nhất thiết trí.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Có sao gọi là thành tựu nhất thiết trí.

Tỳ Kheo Ni nói:

Này Thiện Nam Tử! Quang minh của trí này, trong một niệm chiếu khắp tất cả tam thế Phật pháp.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Quang minh của trí này, cảnh giới thế nào?

Tỳ Kheo Ni nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta nhập môn trí quang minh này được xuất sanh nhất thiết pháp tam muội vương. Do tam muội này nên được ý sanh thân qua đến mười phương tất cả thế giới, chỗ của nhất sanh bổ xứ

Bồ Tát nơi cung Đâu Suất.

Trước mỗi Bồ Tát, ta hiện bất khả thuyết Phật sát vi trần số thân. Mỗi thân dâng bất khả thuyết Phật sát vi trần số đồ cúng dường.

Như là hiện thân Thiên Vương nhần đến thân Nhơn Vương, cầm hoa vân, hương vân, y phục, anh lạc, bửu phan, bửu cái, bửu võng, bửu trướng, bửu tạng, bửu đăng, dâng lên cúng dường.

Như ở chỗ Bồ Tát nơi Đâu Suất Thiên cung, nơi Bồ Tát trụ thai, xuất thai, tại gia, xuất gia, đến đạo tràng, thành chánh giác, chuyển pháp luân, nhập Niết Bàn. Trong khoảng thời gian đó, hoặc ở Thiên cung, hoặc ở Long cung, nhần đến ở Nhơn cung, nơi mỗi mỗi Đức Như Lai, ta đều cúng dường như vậy.

Nếu có chúng sanh nào biết ta cúng dường chư Phật như vậy, thời đều được chẳng thối chuyển nơi Vô thượng Bồ đề.

Nếu chúng sanh nào đến chỗ của ta, thời ta vì họ mà giảng nói Bát Nhã Ba la mật.

Này Thiện Nam Tử! Ta thấy tất cả chúng sanh, vì trí nhãn thấy rõ nên ta chẳng phân biệt chúng sanh tướng. Nghe tất cả ngữ ngôn, vì tâm không chấp trước nên ta chẳng phân biệt ngữ ngôn tướng. Thấy tất cả Như Lai, vì thấu rõ pháp thân nên ta chẳng phân biệt Như Lai tướng. Trụ trì tất cả pháp luân, vì ngộ pháp tự tánh nên ta chẳng phân biệt pháp luân tướng. Một niệm biết khắp tất cả pháp, vì biết pháp như huyền nên ta chẳng phân biệt pháp tướng.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát thành tựu nhất thiết trí này.

Như chư đại Bồ Tát tâm vô phân biệt biết khắp các pháp, một thân ngôi yên mà đầy khắp cả pháp giới. Ở trong tự thân hiện tất cả cõi. Khoảng một niệm đến khắp tất cả chỗ Phật. Ở trong tự thân hiện khắp tất cả thần lực của chư Phật. Dùng một sợi lông đỡ khắp bất khả thuyết thế giới lên. Trong một lỗ lông nơi tự thân hiện bất khả thuyết thế giới thành hoại. Trong khoảng một niệm cùng với bất khả thuyết chúng sanh đồng ở. Trong khoảng một niệm nhập bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có một nước tên là Hiểm Nạn. Nước đó có thành tên là Bửu Trang Nghiêm. Trong thành ấy có một nữ nhơn tên là Bà Tu Mật Đa.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Sư Tử Tàn Thân Tỳ Kheo Ni hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

(1) Thiện Tài được đại trí quang minh soi mở tâm, tư duy quán sát thấy tánh của các pháp. Được môn đà la ni rõ biết tất cả ngôn âm. Được môn đà la ni thọ trì tất cả pháp luân. Được sức đại bi làm chỗ quy y cho tất cả chúng sanh. Được môn quang minh quán sát nghĩa lý của tất cả pháp. Được thanh tịnh nguyện sung mãn pháp giới. Được trí quang minh chiếu khắp mười phương tất cả pháp. Được sức tự tại khắp trang nghiêm tất cả thế giới. Được viên mãn nguyện khắp phát khởi tất cả Bồ Tát hạnh.

Thiện Tài đi lần đến nước Hiểm Nạn, thành Bửu Trang Nghiêm tìm Bà Tu Mật Đa nữ.

Trong thành, những người chẳng biết công đức trí huệ của cô gái ấy nên nghĩ rằng:

Đồng tử này thân căn tịch tịnh, trí huệ sáng suốt chẳng mê chẳng loạn, nhìn kỹ một tầm không lười mỏi, không chấp trước, mắt ngó chẳng nháy, tâm không táng động sâu rộng như đại hải. Người như vậy chẳng nên ở nơi cô gái Bà Ta Mật Đa mà có tâm tham ái, có tâm điên đảo, sanh tưởng là sạch, sanh tưởng ái dục. Chẳng nên bị nữ sắc cám dỗ.

Đồng tử này chẳng làm hạnh ma, chẳng nhập ma cảnh, chẳng chìm nước bùn ái dục, chẳng bị ma trói, chỗ chẳng nên làm đã có thể chẳng làm. Sao lại có ý gì mà tìm cô gái này.

Có người đã biết công đức trí huệ của cô gái này bèn bảo Thiện Tài rằng:

Lành thay, lành thay! Nay Thiện Nam Tử có thể tìm Bà Tu Mật Đa nữ. Thế là đã được lợi lành rộng lớn.

Thiện Nam Tử nên quyết định cầu quả vì Phật, quyết định vì chúng sanh mà làm chỗ y tựa, quyết định muốn nhỏ mũi tên độc tham ái cho tất cả chúng sanh, quyết định muốn phá những ý tưởng sạch sẽ đối với nữ sắc của tất cả chúng sanh.

Này Thiện Nam Tử! Bà Tu Mật Đa nữ hiện ở nhà của cô tại chợ Bắc trong thành này.

Thiện Tài vui mừng hơn hờ đến cổng nhà Bà Tu Mật Đa nữ.

Thấy nhà này rộng rãi nghiêm lệ, tường báu, cây báu, hào báu, mỗi mỗi bao quanh mười lớp. Trọng hào báu đầy đủ nước thơm, cát vàng trải đầy, những bửu hoa, bông sen bốn màu xanh, vàng, đỏ, trắng đua nở trên mặt nước.

Cung điện lầu các đều tráng lệ. Cửa nẻo thành hàng nối nhau. Đèn treo lạc, treo lưới đèn treo phan, treo tràng. Vô lượng trân kỳ dùng để nghiêm sức. Đất bằng lưu ly xen lẫn những châu báu. Xông trầm thủy, thoa chiên đàn. Treo những linh báu, gió rung trời nhạc. Rải những thiên hoa trải khắp mặt đất. Những sự trang nghiêm tráng lệ không thể tả hết.

Những kho tàng trân bửu đến số trăm ngàn. Mười khu vườn lớn rất mực trang nghiêm.

Thiện Tài thấy Bà Tu Mật Đa nữ nhan mạo đoan nghiêm, sắc tướng viên mãn. Da màu chân kim. Tóc và mắt màu xanh biếc, chẳng dài ngắn, chẳng thô tế, tất cả hàng nhơn thiên cõi Dục không ai sánh bằng. Tiếng nói thanh tốt hơn trời Phạm thế. Tất cả ngôn âm sai biệt của tất cả chúng sanh đều biết đều hiểu. Thấu rõ chữ nghĩa khéo luận đàm. Được trí như huyền nhập môn phương tiện.

Trên thân của nữ nhơn này trang sức bằng những chuỗi ngọc báu và những đồ trang nghiêm. Đầu đội mũ như ý bửu châu.

Lại có vô lượng quyến thuộc vây quanh, đều đồng thiện căn, đều đồng hạnh nguyện, phước đức vô tận.

Bà Tu Mật Đa nữ, từ trên thân phóng quang minh quảng đại chiếu khắp cả nhà, tất cả cung điện.

Người được ánh sáng này chiếu đến thời thân được mát mẻ.

Thiện Tài đến đánh lễ chân Bà Tu Mật Đa nữ, chắp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thanh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Bà Tu Mật Đa nữ nói:

Này Thiên Nam Tử! Ta được Bồ Tát giải thoát môn tên là “Ly tham dục tế”, tùy chỗ sở thích của chúng sanh mà hiện thân.

Nếu chư Thiên thấy ta, thời ta là Thiên nữ xinh đẹp sáng chói. Như vậy nhần đến nhờn hay phi nhờn thấy ta, thời ta là nhờn nữ hay phi nhờn nữ.

Nếu có người vì lòng dục mà đến tìm ta, gặp ta thuyết pháp, họ nghe pháp rồi thời hết tham dục được Bồ Tát vô trước cảnh giới tam muội.

Nếu có chúng sanh tạm thấy ta thời lia tham dục mà được Bồ Tát hoan hỷ tam muội.

Nếu có chúng sanh tạm cùng ta nói chuyện, thời lia tham dục mà được Bồ Tát vô ngại âm thanh tam muội.

Nếu có chúng sanh tạm cầm tay ta thời lia tham dục mà được Bồ Tát tam muội đến khắp tất cả cõi Phật.

Nếu có chúng sanh tạm lên trên chỗ ngồi của ta, thời lia tham dục mà được Bồ Tát giải thoát quang minh tam muội.

Nếu có chúng sanh tạm nhìn ta, thời lia tham dục mà được Bồ Tát tịch tịnh trang nghiêm tam muội.

Nếu có chúng sanh thấy ta, thời lia tham dục mà được Bồ Tát tồ phục ngoại đạo tam muội.

Nếu có chúng sanh thấy mắt nháy, thời lia tham dục mà được Bồ Tát Phật cảnh giới quang minh tam muội.

Nếu có chúng sanh ôm ta, thời lia tham dục mà được Bồ Tát tam muội nhiếp tất cả chúng sanh hằng chẳng bỏ lia.

Nếu chúng sanh nút môi ta, thời lia tham dục mà được Bồ Tát tam muội tăng trưởng phước đức tặng cho tất cả chúng sanh.

Phàm có chúng sanh nào thân cận ta, tất cả đều lia tham dục mà được nhập Bồ Tát nhưt thiết trí hiện tiền giải thoát vô ngại.

Thiện Tài thưa:

Đức Thánh gieo cấy lành gì, tu phước nghiệp gì mà được thành tựu tự tại như vậy?

Bà Tu Mật Đa nữ nói:

Này Thiên Nam Tử! Ta nhớ thuở quá khứ có Đức Phật hiệu Cao Hạnh. Đô thành chủ của vua nước ấy tên là Sa Môn.

Đức Cao Hạnh Như Lai vào thành Sa Môn, chân Phật đạp lên gạch cổng thành. Liền đó cả thành đều chấn động, bỗng trở nên rộng rãi, trang nghiêm với những châu báu, vô lượng quang minh chiếu suốt

lẫn nhau. Những bữa hoa rải khắp mặt đất. Chư Thiên âm nhạc đồng thời hòa tấu tất cả chư Thiên sung mãn hư không.

Thuở ấy ta là vợ Trưởng giả tên là Thiện Huệ, thấy thần lực của Phật, tâm liền giác ngộ. Ta cùng Trưởng giả đến chỗ Phật, dâng lên Phật một bữa tiền.

Vấn Thù Sự Lợi Đồng Tử đương làm thị giả của Đức Phật Cao Hạnh, vì ta mà thuyết pháp, khiến ta phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Bồ Tát ly tham tế này.

Như chư đại Bồ Tát thành tựu vô biên trí xảo phương tiện, công đức quảng đại, cảnh giới vô tỷ.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có thành Thiện Độ. Trong thành ấy có Cư sĩ Tỳ Sắc Chi La. Ông ấy thường cúng dường tháp của đức Chiên Đàn Tòa Như Lai.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Bà Tu Mật Đa nữ, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài đi lần về phương Nam, đến thành Thiện Độ, vào nhà Cư sĩ Tỳ Sắc Chi La, đánh lễ chân Cư sĩ, chấp tay thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho. Cư sĩ nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta được môn Bồ Tát giải thoát tên là “Bát bát Niết Bàn tế”.

Này Thiện Nam Tử! Ta chẳng nghĩ rằng: Đức Như Lai đó đã nhập Niết Bàn, Đức Như Lai đó hiện nhập Niết Bàn, Đức Như Lai đó sẽ nhập Niết Bàn.

Ta biết mười phương tất cả thế giới chư Phật Như Lai rốt ráo không có Đức Phật nào nhập Niết Bàn, chỉ trừ ra khi vì điều phục chúng sanh mà thị hiện thôi.

Này Thiện Nam Tử! Lúc ta mở cửa tháp của đức Chiên Đàn Tòa Như Lai, ta liền được tam muội tên là “Phật chủng vô tận”.

Này Thiện Nam Tử! Trong mỗi niệm ta nhập tam muội này, trong mỗi niệm ta biết được vô lượng sự thù thắng.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Tam muội đó, cảnh giới thế nào?

Cư sĩ nói:

Nay Thiện Nam Tử! Ta nhập tam muội này, theo thứ đệ, thấy tất cả chư Phật ở thế giới này.

Như là thấy đức Ca Diếp Phật, Câu Na Hàm Mâu Ni Phật, Câu Lưu Tôn Phật, Thi Khí Phật, Tỳ Bà Thi Phật, Đề Xá Phật, Phất Sa Phật, Vô Thượng Thắng Phật, Vô Thượng Liên Hoa Phật.

Trong khoảng một niệm, được thấy trăm Đức Phật, ngàn Đức Phật, thấy trăm ngàn Đức Phật, thấy ức Phật ngàn ức Phật, thấy trăm ngàn ức Phật, thấy a giu đa ức Phật, thấy na do tha ức Phật. Nhãn đến thấy bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vi trần số Phật.

Cũng thấy chư Phật đó lúc mới phát tâm gieo những căn lành, được thắng thần thông, thành tựu đại nguyện, tu hành diệp hạnh, đủ ba la mật, nhập Bồ Tát địa, được thanh tịnh nhãn, xô dẹp quân ma thành Đẳng Chánh Giác, quốc độ thanh tịnh, chúng hội đạo tràng, phóng đại quang minh, chuyên diệp pháp luân, thần thông biến hiện nhiều thứ sai biệt. Ta đều có thể thọ trì, có thể ghi nhớ, có thể quán sát phân biệt hiển thị tất cả.

Thuở vị lai đức Di Lạc Phật v.v.. tất cả chư Phật cũng như vậy.

Thiện tại đức Tỳ Lô Giá Na Phật v.v.. tất cả chư Phật cũng như vậy.

Như tại thế giới này, mười phương tất cả thế giới tất cả tam thế chư Phật, Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát cũng đều như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được môn Bồ Tát giải thoát "Bất bát Niết Bàn tế" này.

Như chư đại Bồ Tát dùng nhứt niệm trí biết khắp tam thế, một niệm vào khắp tất cả tam muội. Như Lai trí nhứt hăng chiếu tâm các Ngài. Nơi tất cả pháp không có phân biệt. Biết tất cả Phật thấy đều bình đẳng. Như Lai cùng ta và tất cả chúng sanh bình đẳng không sai khác. Biết tất cả pháp tự tánh thanh tịnh, không tư lự, không động chuyển, mà có thể vào khắp tất cả thế gian, lìa những phân biệt, trụ Phật pháp ấn, đều có thể khai ngộ tất cả chúng sanh.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có tòa núi tên là Bồ Đát Lạc Ca. Núi ấy có Bồ Tát tên là Quán Tự Tại.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Cư sĩ liền nói kệ rằng:

*Trên biển có núi tên Thánh Hiền.
Châu báu làm thành rất thanh tịnh
Hoa quả rừng cây đều sung mãn
Suối chảy ao mát đều đầy đủ.
Dùng mảnh Trượng Phu Quán Tự Tại
Vì độ chúng sanh ở núi này
Ngươi nên đến hỏi các công đức
Bồ Tát sẽ dạy đại phương tiện.*

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Cư sĩ Tỳ Sắc Chi La, hữu nhiều vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Lúc đó, Thiện Tài đồng tử nhất tâm tư duy lời dạy của Cư sĩ. Nhập tạng Bồ Tát giải thoát ấy. Được suýt Bồ Tát tùy niệm ấy. Thọ trì thứ lớp danh hiệu của chư Phật ấy. Quán sát diệu pháp của chư Phật ấy nói. Biết chư Phật ấy đầy đủ trang nghiêm. Thấy chư Phật ấy thành Đẳng Chánh Giác. Rõ bất tư nghi nghiệp của chư Phật ấy.

Thiện Tài đi lần đến núi Phổ Đà tìm Bồ Tát Quán Tự Tại.

Trong gành đá phía Tây, suối chảy lóng lánh, rừng cây rậm rạp, cỏ thơm mềm nhuyễn trải mặt đất.

Đức Quán Tự Tại Bồ Tát ngồi kiết già trên tảng đá kim cang bửu. Xung quanh có vô lượng Bồ Tát cũng ngồi trên bửu thạch.

Bồ Tát Quán Tự Tại vì chúng Bồ Tát mà tuyên nói pháp đại từ bi, khiến nhiếp thọ tất cả chúng sanh.

Thiện Tài xem thấy vui mừng hớn hở, chấp tay nhìn kỹ, mắt không nháy, tự nghĩ rằng:

Thiện tri thức là Như Lai. Thiện tri thức là mây tất cả pháp. Thiện tri thức là tạng công đức. Thiện tri thức rất khó gặp. Thiện tri thức là non duyên sanh Thập lực. Thiện tri thức là đuốc trí vô tận. Thiện tri thức là mầm gốc phước đức. Thiện tri thức là cửa Nhứt thiết trí. Thiện tri thức là trí hải Đạo Sư. Thiện tri thức là công cụ trợ đạo đến Nhứt thiết trí.

Nghĩ xong, Thiện Tài đến chỗ Quán Tự Tại Bồ Tát.

Bồ Tát thấy Thiện Tài liền nói:

Lành thay Thiện Nam Tử! Ngươi phát tâm Đại thừa nhiếp khắp chúng sanh. Ngươi khởi tâm chánh trực chuyên cầu Phật pháp. Ngươi có đại bi thâm trọng cứu hộ tất cả. Phổ Hiền diệu hạnh nối tiếp hiện tiền. Đại nguyện thâm tâm viên mãn thanh tịnh. Siêng cầu Phật pháp có thể lãnh thọ tất cả. Chứa nhóm thiện căn hằng không nhàm đủ. Ngươi thuận thiện tri thức chẳng trái lời dạy. Từ biển lớn công đức trí huệ của Văn Thù Sư Lợi mà sanh. Tâm ngươi thành thực được thể lực của Phật. Đã được tam muội quang minh quán đại. Chuyên tâm mong cầu diệu pháp thậm thâm. Thường thấy chư Phật tâm rất hoan hỷ. Trí huệ thanh tịnh như hư không. Đã tự sáng tỏ lại vì người mà diễn nói. An trụ trí huệ quang minh của Như Lai.

Lúc đó Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Quán Tự Tại Bồ Tát, hữu nhiều vô số vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo, xin chỉ dạy cho.

Bồ Tát nói:

Lành thay! Lành thay! Nay Thiện Nam Tử! Ngươi đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Nay Thiện Nam Tử! Ta đã thành tựu Bồ Tát đại bi hạnh giải thoát môn.

Nay Thiện Nam Tử! Ta dùng môn Bồ Tát đại bi hạnh này bình đẳng giáo hóa tất cả chúng sanh tiếp nối chẳng dứt.

Này Thiện Nam Tử! Ta trụ nơi môn đại bi hạnh này thường ở chỗ tất cả chư Phật, hiện khắp trước tất cả chúng sanh. Hoặc dùng bố thí, hoặc dùng ái ngữ, lợi hành, đồng sự để nhiếp thủ chúng sanh. Hoặc hiện sắc thân nhiếp thủ chúng sanh. Hoặc hiện những sắc bất tư nghi quang minh thanh tịnh để nhiếp thủ chúng sanh. Hoặc dùng âm thanh, hoặc dùng oai nghi, hoặc vì họ thuyết pháp, hoặc hiện thần biến, làm cho tâm họ tỏ ngộ mà được thành thực. Hoặc vì họ mà hiện thân đồng loại cùng họ ở chung mà thành thực họ.

Này Thiện Nam Tử! Ta tu hành môn đại bi hạnh này, nguyện thường cứu hộ tất cả chúng sanh, nguyện tất cả chúng sanh khỏi sợ con đường hiểm, khỏi sợ nhiệt nã, khỏi sợ mê hoặc, khỏi sợ trời buộc, khỏi sợ sát hại, khỏi sợ nghèo cùng, khỏi sợ chẳng sống, khỏi sợ tiếng xấu, khỏi sợ sự chết, khỏi sợ đại chúng, khỏi sợ ác thú, khỏi sợ tội tâm, khỏi sợ đời đời, khỏi sợ ái biệt ly, khỏi sợ oán thù gặp, khỏi sợ thân bức bách, khỏi sợ tâm bức bách, khỏi sợ lo buồn.

Ta lại phát nguyện: Nguyện tất cả chúng sanh hoặc nhớ đến ta, hoặc xưng tên ta, hoặc thấy thân ta, thời đều được khỏi tất cả sự bố úy.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng phương tiện này làm cho chúng sanh khỏi sự bố úy, lại dạy họ phát tâm Vô thượng Bồ đề trọn chẳng thối chuyển.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được môn Bồ Tát đại bi hạnh này.

Như chư đại Bồ Tát đã thanh tịnh tất cả nguyện Phổ Hiền, đã an trụ tất cả hạnh Phổ Hiền, thường thật hành tất cả thiện pháp, thường nhập tất cả tam muội, thường trụ tất cả vô biên kiếp, thường biết tất cả tam thế pháp, thường đến tất cả vô biên cõi, thường dứt tất cả chúng sanh ác, thường lớn tất cả chúng sanh thiện, thường tuyệt dòng sanh tử của chúng sanh.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Bấy giờ phương Đông có Bồ Tát tên là Chánh Thu từ hư không đến thế giới Ta Bà trên đỉnh núi Luân Vi Sơn, Bồ Tát này lấy chân ấn đất. Ta bà thế giới chấn động sáu cách, biến thành thất bửu trang nghiêm.

Chánh Thu Bồ Tát phóng ánh sáng nơi thân che chói tất cả mặt nhật mặt nguyệt. Tất cả quang minh của Thiên, Long, Bát Bộ, Đề Thích, Phạm Vương Hộ Thế đều như đồng mực đen.

Quang minh của Bồ Tát chiếu khắp tất cả địa ngục, súc sanh, nga quý, Diêm La Vương, làm cho chúng sanh nơi ác đạo hết khổ, chẳng khởi phiền não, đều rời lo buồn.

Lại khắp tất cả Phật độ mưa tất cả hoa, hương anh lạc, y phục, tràng phan, bửu cái, những đồ trang nghiêm để cúng dường chư Phật.

Lại tùy sở thích của các chúng sanh mà hiện thân khắp trong tất cả cung điện, ai thấy cũng đều hoan hỷ.

Sau đó Chánh Thu Bồ Tát mới đến chỗ của Quán Tự Tại Bồ Tát.

Quán Tự Tại Bồ Tát bảo Thiện Tài rằng:

Ngươi thấy Chánh Thu Bồ Tát đến pháp hội chẳng?

Ngươi nên đến hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng nữ tuân lời liền đến đánh lễ chân Chánh Thu Bồ Tát, chắp tay cung kính thưa rằng: Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo xin chỉ dạy cho.

Chánh Thu Bồ Tát nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta được Bồ Tát giải thoát môn tên là “phổ môn tốc tạt hành”.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Nơi Đức Phật nào được phát môn này? Cõi của đức Thánh cách đây bao xa? Từ đó đến đây bao lâu?

Chánh Thu Bồ Tát nói:

Này Thiện Nam Tử! Việc này khó biết. Tất cả thế gian không thể rõ được.

Chỉ trừ chư Bồ Tát dũng mãnh tinh tấn không thối không khiếp, đã được tất cả thiện hữu nghiệp thọ, chư Phật hộ niệm, thiện căn đầy đủ, chí nguyện thanh tịnh được căn Bồ Tát có mắt trí huệ, có thể nghe, có thể thọ trì, có thể hiểu, có thể nói.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Tôi thừa thần lực của Phật, của thiện tri thức, có thể tin, có thể thọ. Xin Bồ Tát nói cho .

Bồ Tát nói:

Này Thiện Nam Tử! Ta từ Đông phương Diệu Tạng thế giới chỗ đức Khổ Thắng Sanh Phật mà đến cõi này. Ta được pháp môn này ở tại Đức Phật ấy. Từ cõi ấy đến đây đã trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số kiếp. Trong khoảng mỗi niệm bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số bước. Mỗi bước qua khỏi bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số cõi Phật. Mỗi cõi Phật, ta đều vào khắp, đến chỗ Phật ngự để cúng dường. Những đồ cúng này đều do tâm vô thượng làm thành, pháp vô tác ân nên, chư Như Lai hứa khả, chư Bồ Tát khen ngợi.

Này Thiện Nam Tử! Ta lại thấy khắp tất cả chúng sanh trong những thế giới ấy, đều biết tâm của họ, đều biết căn của họ, theo chỗ hiểu của họ mà hiện thân thuyết pháp. Hoặc phóng quang minh, hoặc ban cho của báu, dùng nhiều phương tiện giáo hóa điều phục không thôi nghỉ.

Như ở phương Đông, chín phương kia cũng như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được môn giải thoát Bồ Tát phổ tạt hành này, có thể mau chóng đến tất cả xứ.

Như chư đại Bồ Tát, khắp mười phương không chỗ nào chẳng đến. Trí huệ cảnh giới đồng nhau không khác. Khéo bùa thân mình khắp pháp giới. Đến tất cả đạo, vào tất cả cõi, biết tất cả pháp, đến tất cả thế, bình đẳng diễn thuyết tất cả pháp môn. Đồng thời chiếu diệu tất cả chúng sanh. Đối với chư Phật chẳng sanh phân biệt. Với tất cả chỗ không bị chướng ngại.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Phương Nam đây có thành tên là Đọa La Bát Đế. Trong thành có vị thần tên là Đại Thiên.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Chánh Thu Bồ Tát, hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài nhập Bồ Tát quảng đại hạnh, cầu Bồ Tát trí huệ cảnh, thấy Bồ Tát thân thông sự, niệm Bồ Tát thắng công đức, sanh Bồ Tát đại hoan hỷ, khởi Bồ Tát kiên tinh tấn, nhập Bồ Tát bất tư nghị tự tại giải thoát, hành Bồ Tát công đức, quán Bồ Tát tam muội, trụ Bồ Tát tổng trì, nhập Bồ Tát đại nguyện, được Bồ Tát biện tài, thành Bồ Tát lực.

Thiện Tài đi lần đến thành Đọa La Bát Đế tìm đến đánh lễ chân thần Đại Thiên, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Tôi nghe đức Thánh khéo dạy bảo. Xin chỉ dạy cho.

Lúc đó Đại Thiên đưa bốn tay hứng lấy nước tứ đại hải rửa mặt mình, cầm bông vàng rải trên mình Thiện Tài mà bảo rằng:

Này Thiện Nam Tử! Tất cả Bồ Tát khó được thấy, khó được nghe, ít hiện ra thế gian, là đệ nhất trong các chúng sanh, là bạch liên hoa trong loài người. Là chỗ nương về của chúng sanh, là chỗ cứu hộ của chúng sanh. Là chỗ an ổn của các thế gian. Là đại quang minh của các thế gian. Chỉ đường chánh an ổn cho kẻ mê lầm. Là đại Đạo Sư dẫn các chúng sanh nhập Phật pháp môn. Là đại pháp tướng giỏi thủ hộ thành Như thị thiết trí.

Bồ Tát như vậy rất khó gặp gỡ được. Chỉ có người thân, khẩu, ý ba nghiệp không lỗi mới thấy được hình tượng của chư Bồ Tát và nghe biện tài của các Ngài thuyết pháp, tất cả thời gian thường hiện ra trước.

Này Thiện Nam Tử! Ta đã thành tựu Bồ Tát giải thoát tên là “Vân Vãng”.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Cảnh giới của “Vân Vãng giải thoát” thế nào?

Lúc đó Đại Thiên, ở trước Thiện Tài, thị hiện đồng vàng, đồng bạc, đồng lưu ly, đồng pha lê, đồng xa cừ, đồng mã não, đồng hòa diệm bửu, đồng lý cầu tạng bửu, đồng đại quang minh bửu, đồng phổ hiền thập phương bửu, đồng bửu quan, đồng bửu ân, đồng bửu anh lạc, đồng bửu đương, đồng bửu xuyên, đồng bửu tòa, đồng bửu châu vãng, đồng ma ni bửu, đồng trang nghiêm cụ, đồng như ý ma ni. Tất cả đều lớn như núi to.

Đại Thiên lại thị hiện tất cả hoa, tất cả tràng hoa, tất cả hương, tất cả hương đốt, tất cả hương thoa, tất cả y phục, tất cả trần phan, tất cả âm nhạc, tất cả đồ vui ngũ dục. Mỗi mỗi đều chứa cao như núi. Lại hiện

vô số trăm ngàn vạn ức chúng đồng nữ.

Đại Thiên bảo Thiện Tài rằng:

Này Thiện Nam Tử! Nên đem những vật này cúng dường Đức Như Lai, tu các phước đức và thí cho chúng sanh để nhiếp thủ họ, cho họ tu học Đản Ba la mật, có thể xả được thứ khó xa.

Này Thiện Nam Tử! Như ta vì người mà thị hiện những vật này, dạy người làm việc bố thí, ta vì chúng sanh khác cũng như vậy. Đều khiến dùng thiện căn này để huân tập, cung kính cúng dường Tam bảo và thiện tri thức, thêm lớn pháp lành, phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Nếu có chúng sanh tham chấp ngũ dục tự phóng dật, thời ta vì họ mà thị hiện cảnh giới bất tịnh.

Nếu có chúng sanh sân hận kiêu mạn nhiều cạnh tranh, thời ta vì họ mà thị hiện thân hình rất đáng sợ như La Sát uống huyết ăn thịt v.v... cho họ xem thấy mà kinh hãi, tâm ý điều nhu rời bỏ thù oán .

Nếu có chúng sanh hôn trầm lười biếng, thời ta vì họ mà thị hiện những nạn vua, giặc, nước, lửa và các bệnh tật, cho họ kinh sợ biết khổ lo để họ tự cố gắng.

Ta dùng những phương tiện như vậy, khiến chúng sanh bỏ những hạnh bất thiện mà tu pháp lành, trừ tất cả chướng Ba la mật để đầy đủ Ba la mật. Khiến họ vượt khỏi tất cả đường hiểm chướng ngại mà đến chỗ vô ngại.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát Vô Vọng này.

Như chư đại Bồ Tát dường như Đế Thích đã có thể dẹp trừ tất cả quân A Tu La phiền não. Dường như đại thủy có thể khắp tiêu diệt lửa phiền não của tất cả chúng sanh. Dường như lửa mạnh có thể khô cạn nước ái dục của tất cả chúng sanh. Dường như đại phong có thể thổi ngã tràng kiến thủ của tất cả chúng sanh. Dường như Kim cương có thể phá vỡ núi ngã kiến của tất cả chúng sanh.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Ở nước Ma Kiệt Đề, trong Bồ đề tràng có Chủ Địa Hằng tên là An Trụ.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân thân Đại Thiên, hữu nhiều vô số vòng, từ tạ mà đi.

Thiện Tài qua nước Ma Kiệt Đề nơi Bồ Đề Tràng, chỗ của Địa Thần An Trụ cùng ở với trăm vạn Địa Thần.

Chư Thần bảo nhau:

Đồng tử đến kia chính là Phật tạng. Tất sẽ vì khắp tất cả chúng sanh mà làm chỗ sở y. tất đã khắp phá vỡ lột vỏ vô minh của tất cả chúng sanh. Người này đã sanh trong dòng Pháp Vương. Sẽ dùng lựa pháp vô ngại ly cấu để vấn đầu. Sẽ mở kho trí huệ trân bảo lớn. Sẽ xô dẹp tất cả tà luận dị đạo.

Lúc đó An Trụ và trăm vạn Địa Thần phóng quang minh lớn chiếu khắp cõi Đại Thiên. Làm khắp đại địa đồng thời chấn động. Nơi nơi trang nghiêm với những báu vật chói sáng lẫn nhau. Tất cả lá cây

đồng thời sanh lớn, tất cả bông đồng thời đua nở, tất cả trái đồng thời chín, tất cả dòng nước chảy rót lẫn nhau, tất cả ao đầm đều đầy nước.

Trời mưa nước thơm rửa khắp mặt đất, gió thổi rải hoa khắp nơi. Vô số âm nhạc đồng thời trỗi. Đồ trang nghiêm đều vang tiếng diệu.

Những Ngự vương, Tượng vương, Sư tử vương v.v...đều vui mừng nhảy nhót rống gầm, như núi to chạm nhau vang tiếng lớn.

Trăm ngàn tạng báu tự nhiên hiện lên.

An Trụ Địa Thần bảo Thiện Tài:

Lành thay Đồng tử! Tại chỗ này ngươi đã từng gieo thiện căn. Ta vì ngươi mà hiện. Ngươi muốn thấy chân?

Thiện Tài liền đánh lễ chân Địa Thần, hữu nhiễu vô số vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi muốn được thấy.

Địa Thần lấy chân ấn đất, trăm ngàn ức vô số bửu tạng tự nhiên trời lên. Rồi bảo rằng:

Này Thiện Nam Tử! Những bửu tàng này theo ngươi luôn. Đây là quả báo do thiện căn thuở xưa của ngươi. Đây là phước lực của ngươi nhiếp thọ. Ngươi nên tùy ý tự tại thọ dụng.

Này Thiện Nam Tử! Ta được Bồ Tát giải thoát tên là “Bất khả hoại trí huệ tạng”, ta thường dùng pháp này để thành tựu chúng sanh.

Này Thiện Nam Tử! Ta nhớ từ Phật Nhiên Đăng đến nay, ta thường theo Bồ Tát cung kính thủ hộ, quán sát Bồ Tát chỗ có những tâm hành, cảnh giới trí huệ, tất cả thế nguyện, những hạnh thanh tịnh, tất cả tam muội, thần thông quảng đại, thần lực tự tại, những pháp bất hoại, qua khắp tất cả Phật độ, được khắp tất cả Như Lai thọ ký, chuyển pháp luân của tất cả chư Phật, diễn rộng tất cả môn tu đa la, đại pháp quang minh soi sáng khắp nơi, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh, thị hiện thần biến của tất cả chư Phật.

Tất cả những công đức như trên của Bồ Tát ta đều có thể lãnh thọ, đều có thể ghi nhớ.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa quá Tu Di sơn vi trần số kiếp, có một kiếp tên Trang Nghiem, thế giới tên Nguyệt Tràng, Phật hiệu Diệu Nhân. Chính ở chỗ Đức Phật Diệu Nhân mà ta được pháp môn này.

Này Thiện Nam Tử! Ta ở nơi pháp môn này, hoặc nhập, hoặc xuất, tu tập tăng trưởng thường thấy chư Phật chưa từng bỏ rời.

Từ lúc mới được nhận đến Hiền kiếp này, khoảng thời gian đó ta gặp bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Như Lai Đẳng Chánh Giác. Ta đều phụng thờ cung kính cúng dường. Ta cũng thấy chư Phật ngồi tòa Bồ đề hiện đại thần lực. Cũng thấy những công đức thiện căn của chư Phật.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết pháp môn “Bất khả hoại trí huệ tạng” này.

Như chư đại Bồ Tát thường theo chư Phật, có thể thọ trì tất cả lời dạy của chư Phật, vào trí huệ thậm

thâm của chư Phật, mỗi niệm đầy khắp tất cả pháp giới, đồng thân Như Lai, sanh tâm chư Phật, đủ pháp chư Phật, làm những Phật sự.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Trong thành Ca Tỳ La có Chủ Dạ Thần tên là Bà San Bà Diễn Đề.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, thế nào tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Địa Thần hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài nhất tâm tư duy lời dạy của An Trụ Địa Thần, ghi nhớ môn Bồ Tát bất khả trở hoại trí tạng giải thoát, tu tam muội đó, học quỹ tắc đó, quán sát thân thông du hí đó, nhập vi diệu đó, được trí huệ đó đạt bình đẳng đó, biết vô biên đó lường thậm thâm đó.

Đi lần đến thành Ca Tỳ La vào cửa đông, Thiện Tài đứng chờ chẳng bao lâu kể trời tối.

Thiện Tài tâm niệm tùy thuận lời dạy của chư Bồ Tát, khác ngưỡng muốn được thấy Chủ Dạ Thần. Nơi thiện tri thức tưởng như Phật.

Thiện Tài lại nghĩ rằng: Nhờ thiện tri thức mà được phổ biến nhãn, thấy rõ cảnh giới mười phương. Nhờ thiện tri thức mà được quảng đại giải thấu rõ tất cả cảnh sở duyên. Nhờ thiện tri thức mà được tam muội nhãn quán sát tất cả pháp môn. Nhờ thiện tri thức mà được trí huệ nhãn soi sáng mười phương sát hải.

Lúc suy nghĩ như vậy, Thiện Tài thấy trên hư không, Dạ Thần ngồi trên tòa hương liên hoa tạng sư tử trong bửu lâu các. Thân màu chơn kim, mắt và tóc xanh biếc, hình mạo đoan nghiêm, những chuỗi ngọc báu dùng trang sức. Thân mặc y phục đỏ, đầu đội mũ Phạm Thiên. Tất cả tinh tú hiện rõ trên thân.

Mỗi lỗ lông trên thân của Dạ Thần đều hiện hóa độ vô lượng vô số chúng sanh ở ác đạo, cho họ thoát khỏi thân hình hiểm nạn.

Những chúng sanh này, hoặc sanh nhơn gian, hoặc sanh lên trời, hoặc xu hướng Nhị thừa Bồ đề, hoặc tu hành đạo Nhứt thiết trí.

Lại trong mỗi lỗ lông thị hiện những phương tiện giáo hóa : hoặc hiện thân, hoặc thuyết pháp, hoặc thị hiện đạo Thanh Văn thừa, Độc Giác thừa, Bồ Tát hạnh, Bồ Tát dũng mãnh, Bồ Tát tam muội, Bồ Tát tự tại, Bồ Tát trụ xứ, Bồ Tát quán sát, Bồ Tát sư tử tàn thân, Bồ Tát giải thoát du hí.

Thị hiện những phương tiện thành thực chúng sanh như vậy.

Thiện tài thấy và nghe những sự trên đây, lòng rất vui mừng. Đánh lễ nơi chân Dạ Thần, hữu nhiều vô số vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm Vô thượng Bồ đề. Lòng tôi trông mong nương thiện tri thức để được công đức pháp tạng của Như Lai. Xin dạy cho tôi đạo Nhứt thiết trí, tôi đi trong đó đến bậc Thập lực.

Dạ Thần bảo Thiện Tài rằng:

Lành thay! Lành thay! Này Thiện Nam Tử! Ngươi có thể thâm tâm kính thiện trí thức, thích nghe lời dạy và tu hành theo. Do tu hành nên quyết định sẽ được Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Ta được môn giải thoát Bồ Tát pháp quang minh phá tất cả chúng sanh si ám.

Này Thiện Nam Tử! Ta ở nơi ác huệ chúng sanh khởi tâm đại từ, nơi chúng sanh bất thiện khởi tâm đại bi, nơi chúng sanh làm lành khởi tâm đại hỷ, nơi chúng sanh đủ hai hạnh thiện ác khởi tâm bất nhị, nơi chúng sanh tạp nhiễm ta khởi tâm làm cho họ thanh tịnh, nơi chúng sanh tà đạo ta khởi tâm làm cho họ sanh chánh hạnh, nơi chúng sanh hiểu biết kém ta khởi tâm làm cho họ được trí sáng suốt, nơi chúng sanh mê sanh tử ta khởi tâm làm cho họ bỏ luân chuyển, nơi chúng sanh an trụ Nhị thừa ta khởi tâm làm cho họ tu Nhứt thiết trí.

Này Thiện Nam Tử! Vì ta được môn giải thoát này nên thường tương ứng với những tâm như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Đêm tối yên lặng, lúc quỷ thần, trộm cướp, các ác chúng sanh du hành, lúc mây kính sương dày gió to mưa lớn như nguyệt tinh tú đều tối tăm, thấy có các chúng sanh hoặc vào biển, hoặc đi trong lục địa, nơi núi rừng hoang vu, những chỗ hiểm nạn, hoặc gặp trộm cướp, hoặc thiếu lương thực, hoặc lạc đường kinh hải lo buồn không thể thoát được. Ta liền dùng nhiều phương tiện để cứu giúp họ.

Vì chúng sanh bị nạn nơi biển mà hiện làm lái thuyền, làm Ngư vương, Mã vương, Quy vương, Tượng vương, A Tu La vương, Hải thần, vì họ mà ngăn mưa gió, dứt sóng mòi, đất đường chỉ bờ cho họ thoát nạn. Nguyên đem thiện căn này ban cho tất cả chúng sanh đều được khỏi khổ.

Vì chúng sanh đi trong lục địa, đêm tối bị nạn mà hiện mặt như mặt nguyệt, tinh tú, ráng ban mai, chớp đêm tối, cho họ thấy ánh sáng, hiển đến hiện làm như chúng nhà cửa, cho họ được khỏi nạn khủng bố. Nguyên đem thiện căn này ban cho tất cả chúng sanh thoát khỏi màn tối phiền não. Những chúng sanh tiếc thân mạng, chuộng danh tiếng, ham của báu, trọng quyền tước, đắm nam nữ, luyện thể thiệp, mà chưa toại theo sở cầu phải lo sợ, thời ta đều cứu giúp cho họ khỏi khổ.

Vì người đi trên núi hiểm mà bị nạn, thời ta làm thiện thân hiện hình thân cận, hoặc hiện làm chim đẹp kêu hót cho họ được vui, hoặc hiện làm linh dược soi sáng cho họ thấy cây trái, chỉ cho họ suối ngọt, chỉ cho họ đường sá bằng phẳng để họ thoát ách nạn.

Vì người bị nạn nơi đồng hoang rừng rậm mà hiện ra chỉ đường cho họ. Nguyên tất cả chúng sanh đồn rừng rậm kiến chấp, chặt lưới tham ái thoát đồng sanh tử, diệt tối phiền não, vào đường bằng thẳng Nhứt thiết trí, đến chỗ vô úy rốt ráo an lạc.

Này Thiện Nam Tử! Nếu có chúng sanh ham tụ lạc, mến nhà cửa mà thường ở chỗ tối tăm bị khổ, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ nhằm lìa để được đầy đủ pháp lành, an trụ chánh pháp. Nguyên tất cả chúng sanh đều chẳng tham mến tụ lạc lục trần, mau được thoát khỏi cảnh giới sanh tử, rốt ráo an trụ nơi thành Nhứt thiết trí.

Này Thiện Nam Tử! Nếu có chúng sanh đi đêm tối quên mất phương hướng, lạc đường lo sợ. Ta dùng phương tiện soi sáng cho họ. Nếu là người muốn ra khỏi, thời ta chỉ cửa nẻo, người muốn đi thì ta chỉ đường sá, người muốn qua sông thời ta chỉ cầu đò, người muốn đi sông biển thời ta cho thuyền bè, người thích xem phương hướng thời ta chỉ cho họ chỗ an nguy hiểm để, người muốn nghỉ ngơi thì ta chỉ cho họ thành ấp cội cây.

Ta nghĩ rằng: Như ở tại đây ta trừ đêm tối làm cho những thế sự đều được thứ tự hiển bày. Nguyên ta dùng ánh sáng trí huệ soi rõ khắp những chỗ tối tăm vô minh, đem dài sanh tử.

Những chúng sanh không có trí nhãn bị che đậy bởi tâm tưởng kiến chấp điên đảo: vô thường tướng là

thường, vô lạc tướng là lạc, vô ngã tướng là ngã, bất tịnh tướng là tịnh, chấp chặt những ngã, nhơn, chúng sanh, uẩn, xứ, giới, mê lầm nhơn quả, chẳng biết thiện ác, sát hại chúng sanh nhân đến tà kiến, chẳng hiếu với cha mẹ, chẳng kính Sa Môn, Bà la môn, chẳng biết người ác người lành, ham ác sự, trụ pháp tà, hủy báng Như Lai, phá hoại chánh pháp, sỉ nhục thương hại chư Bồ Tát, khinh đạo Đại thừa, dứt tâm Bồ đề, hại người ơn, oán kẻ thù, khinh rẻ Hiền Thánh, gán gũi bạn ác, trộm vật của chùa tháp, làm tội ngũ nghịch, chẳng bao lâu sẽ bị đọa ba ác đạo. Nguyên tội mau dùng ánh sáng đại trí phá màn tối vô minh của những chúng sanh đó, khiến họ mau phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Họ đã phát tâm, tôi liền chỉ hạnh Phổ Hiền, mở đường thập lực, chỉ cảnh giới Như Lai pháp vương, cũng hiện thị thành trì nhất thiết trí của chư Phật. Chư Phật thật hành, chư Phật tự tại, chư Phật thành tựu, chư Phật tổng trì, tất cả chư Phật chung đồng một thân, tất cả chư Phật bình đẳng một chỗ, đều làm cho họ được an trụ.

Này Thiện Nam Tử! tất cả chúng sanh hoặc bị bệnh y buộc ràng, hoặc bị già xâm lấn, hoặc khổ vì nghèo cùng, hoặc gặp hoạn nạn, hoặc phạm pháp vua bị gia hình, ta đều cứu giúp cho họ được an ổn.

Ta lại nghĩ rằng: Nguyên dùng chánh pháp nhiếp khắp chúng sanh cho họ giải thoát tất cả phiền não, sanh già bệnh chết, ưu bi khổ hoạn. Thường được gần thiện tri thức, thật hành pháp thí, siêng tu hạnh lành, mau được pháp thân thanh tịnh của Như Lai, an trụ nơi rốt ráo không biến đổi.

Này Thiện Nam Tử! Tất cả chúng sanh vào rừng kiến chấp, trụ nơi đạo tà, nơi các cảnh giới khởi tà phân biệt, thân khẩu ý thường làm sự bất thiện, vọng làm những sự khổ hạnh. Nơi chẳng phải chánh giác tướng là chánh giác. Nơi chánh giác tướng là chẳng phải chánh giác. Bị ác tri thức nhiếp thọ. Do họ khởi ác kiến sắp đọa ác đạo, ta dùng nhiều môn phương tiện cứu hộ họ, cho họ an trụ nơi chánh kiến sanh trong Nhơn Thiên.

Lại tự nghĩ rằng: Như ta cứu những chúng sanh sắp đọa ác đạo, nguyên ta cứu tất cả chúng sanh, đều làm cho họ giải thoát tất cả khổ, an trụ nơi Ba la mật Thánh đạo xuất thế. Nguyên ta được chẳng thối chuyển nơi nhất thiết trí, đủ nguyện Phổ Hiền, gần Như Đức thiết trí, chẳng rời bỏ hạnh Bồ Tát, thường siêng giáo hóa tất cả chúng sanh.

Bấy giờ Bà San Bà Diễn Đề Chủ Dạ Thần muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, thừa thân lực của Phật, quán sát mười phương, vì Thiện Tài đồng tử mà nói kệ rằng:

*Môn giải thoát của ta
 Sanh tịnh pháp quang minh
 Phá được tối ngu si
 Chờ thời mà diễn thuyết.
 Ta từ vô biên kiếp
 Siêng tu đại từ tâm
 Che chở khắp thế gian
 Phật tử nên tu học.
 Biến đại bi tịch tịnh
 Xuất sanh tam thế Phật
 Hay diệt khổ chúng sanh
 Người nên nhập môn này.
 Hay sanh thế gian vui
 Cũng sanh vui xuất thế
 Khiến lòng ta hoan hỷ
 Người nên nhập môn này.
 Đã bỏ họa hữu vi
 Cũng xa Thanh Văn quả*

Tinh tu chur Phat luc
 Ngươi nên nhập môn này.
 Mắt ta rất thanh tịnh
 Thấy khắp mười phương cõi
 Cũng thấy Phat trong đó
 Ngồi dưới cây Bồ đề.
 Thân tướng tốt trang nghiêm
 Vô lượng chúng câu hội
 Trong mỗi lỗ chân lông
 Phóng ra nhiều tia sáng.
 Thấy những loài quần sanh
 Chết đây mà sanh kia
 Luân hồi trong năm loài
 Thường thọ vô lượng khổ.
 Tai ta rất thanh tịnh
 Nghe thấu đến mười phương
 Tất cả biến ngữ ngôn
 Đều nghe hay ghi nhớ.
 Chur Phat chuyển pháp luân
 Tiến Phat diệu vô tỷ
 Bao nhiêu những văn tự
 Đều có thể ghi nhớ.
 Mũi ta rất thanh tịnh
 Nơi pháp không chướng ngại
 Tất cả đều tự tại
 Ngươi nên nhập môn này.
 Lưỡi ta rất rộng dài
 Sạch tốt hay nói năng
 Tùy nghi diễn diệu pháp
 Ngươi nên nhập môn này.
 Thân ta rất thanh tịnh
 Tam thể đồng như như
 Tùy tâm các chúng sanh
 Tất cả thấy đều hiện.
 Tâm ta tịnh vô ngại
 Như không chứa muôn vật
 Khắp nhớ tất cả Phat
 Mà cũng chẳng phân biệt.
 Biết rõ vô lượng cõi
 Tất cả biến tâm tánh
 Các căn và dục lạc
 Mà cũng chẳng phân biệt.
 Ta dùng đại thân thông
 Chấn động vô lượng cõi
 Thân mình đến khắp nơi
 Phục kia chúng khó phục
 Phước ta rất rộng lớn
 Như hư không vô tận
 Cúng dường chur Như Lai
 Lợi ích tất cả chúng.
 Trí ta rộng thanh tịnh
 Biết rõ biên các pháp
 Trừ diệt chúng sanh mê
 Ngươi nên nhập môn này.
 Ta biết tam thể Phat
 Và biết tất cả pháp
 Cũng biết phương tiện kia

*Môn này khắp vô thượng.
Thấy trong mỗi vi trần
Tam thế tất cả cõi
Cũng thấy chư Phật kia
Đây là phổ môn lực.
Trong thập phương sát trần
Đều thấy Lô Xá Na
Ngồi dưới cây Bồ đề
Thành đạo diễn diệu pháp
Thiện Tài thưa rằng:*

Đức Thánh pháp tâm Vô thượng Bồ đề được bao lâu? Được môn giải thoát này hồi nào mà có thể lợi ích chúng sanh như vậy?

Chủ Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa quá Tu Di sơn vi trần số kiếp, có một kiếp tên là Tịch Tĩnh Quang, thế giới tên Xuất Sanh Diệu Bửu, có năm ức Phật xuất hiện trong đó.

Trong thế giới Xuất Sanh Diệu Bửu có tứ thiên hạ tên Bửu Nguyệt Đẳng Quang, có thành tên Liên Hoa Quang, vua hiệu Pháp Thiện Độ dùng pháp trị dân, đầy đủ tất bửu. Vua có phu nhon tên là Pháp Huệ Nguyệt giữa đêm đang ngủ.

Thành Đông có khu rừng lớn tên là Tịch Trụ, trong rừng có cây Bồ đề lớn tên là Nhứt Thiết Quang Ma Ni Vương Trang Nghiêm Thân thường xuất sanh thân lực quang minh của tất cả Phật.

Bấy giờ có Đức Phật thành Đẳng Chánh Giác dưới cây Bồ đề này hiệu là Nhứt Thiết Pháp Lôi Âm Vương, phóng quang minh rộng lớn vô lượng màu chiếu khắp thế giới Xuất Sanh Diệu Bửu.

Trong thành Liên Hoa Quang có Chủ Dạ Thần tên Tịnh Nguyệt đến cung, động chuỗi ngọc để đánh thức phu nhon Pháp Huệ Nguyệt mà bảo rằng :

Này phu nhon! Nơi rừng Tịch Trụ, đức Nhứt Thiết Pháp Lôi Âm Vương Như Lai thành Đẳng Chánh Giác.

Dạ Thần lại vì phu nhon mà nói công đức thân lực tự tại của Phật, hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát, cho phu nhon phát tâm Vô thượng Bồ đề đến cúng dường Phật và chư Bồ Tát cùng chúng Thanh Văn.

Này Thiện Nam Tử! Phu nhon Pháp Huệ Nguyệt thuở xưa chính là tiền thân của ta.

Từ thuở đó ta phát tâm Vô tận Bồ đề gieo căn lành, trải qua Tu Di sơn vi trần số kiếp chẳng sanh trong các ác đạo, cũng chẳng sanh nơi nhà hạ tiện. Ở trong nhân thiên ta được phước đức thù thắng, chẳng sanh ác thế, thường chẳng rời Phật và chư Bồ Tát đại thiện tri thức gieo trồng căn lành. Trải qua tám mươi Tu Di sơn vi trần số kiếp thường được an lạc, mà chưa đầy đủ chư căn của Bồ Tát. Lại trải qua vạn kiếp trước Hiền kiếp, có một kiếp tên là Vô Ưu Biến Chiếu, thế giới tên là Vô Cầu Diệu Quang. Trong thế giới đó tịnh uế xen lẫn, có năm trăm Đức Phật xuất hiện trong đó.

Đức Phật đệ nhứt hiệu là Tu Di Tràng Tịch Tĩnh Diệu Nhân.

Lúc đó ta là con gái của Trưởng giả Danh Xung, tên là Diệu Huệ Quang Minh, dung nhan đoan chánh.

Tịnh Nguyệt Dạ Thần vì bốn nguyện mà sanh trong vương thành Diệu Trang nơi một tú thiên hạ ở Ly Cầu thế giới, làm Chủ Dạ Thần tên là Thanh Tịnh Nhân.

Một đêm ta nằm ngủ bên cha mẹ. Thanh Tịnh Nhân Dạ Thần đến chấn động nhà ta, phóng quang minh hiện thân ca ngợi công đức của Phật và cho hay rằng: Diệu Nhân Như Lai ngôi tòa Bồ đề mới thành Chánh Giác. Dạ Thần khuyên ta cùng cha mẹ và quyến thuộc mau đến gặp Phật. Rồi Dạ Thần tự làm tiền đạo dẫn đến chỗ Phật cúng dường.

Ta vừa thấy Phật liền được tam muội tên là “Xuất sanh kiến Phật điều phục chúng sanh tam thế trí quang minh luân”. Do được tam muội này nên có thể nhớ Tu Di sơn vì trần số kiếp. Cũng thấy chư Phật xuất hiện trong những kiếp đó. Ta ở chỗ chư Phật nghe diệu pháp. Do nghe pháp nên được môn giải thoát pháp quang minh phá tối của tất cả chúng sanh này.

Được môn giải thoát này, ta liền thấy thân mình đến Phật sát vi trần số thế giới, cũng thấy tất cả chư Phật trong những thế giới đó.

Ta lại thấy thân mình ở chỗ chư Phật. Ta cũng thấy tất cả chúng sanh trong những thế giới đó, hiểu ngôn âm của họ, biết căn tánh của họ, biết họ thườ quá khứ đã từng được thiện hữu nhiếp thọ. Tùy sở thích của họ mà hiện thân cho họ hoan hỷ. Nơi môn giải thoát đã được, niệm niệm ta được tăng trưởng không ngớt.

Ta lại thấy thân mình đến khắp trăm Phật sát vi trần số thế giới, tâm giải thoát kia cũng vẫn liên tục.

Ta lại thấy thân mình đến khắp ngàn Phật sát, trăm ngàn Phật sát, nhĩn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số thế giới, cũng thấy tất cả Như Lai trong những thế giới, cũng thấy chính mình nghe chư Phật thuyết pháp, ghi nhớ thọ trì, quán sát giải quyết. Cũng biết những biển bốn sự, bốn nguyện của chư Phật đó.

Chư Như Lai đó nghiêm tịnh Phật độ, ta cũng nghiêm tịnh.

Ta cũng thấy tất cả chúng sanh trong những thế giới đó, tùy cơ nghi của họ mà hiện thân giáo hóa điều phục. Trong thời gian đó, môn giải thoát này niệm niệm tăng trưởng. Như vậy nhĩn đến sung mãn pháp giới.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn “Bồ Tát phá Nhứt thiết chúng sanh ám pháp quang minh giải thoát”.

Như chư đại Bồ Tát thành tựu Phổ Hiền vô biên hạnh nguyện, vào khắp tất cả pháp giới hải, được Bồ Tát kim cang trí tràng tự tại tam muội, xuất sanh đại nguyện, trụ trì Phật chủng, ở trong mỗi niệm thành mãn biên tất cả công đức lớn, nghiêm tịnh tất cả thế giới rộng lớn, dùng trí tự tại giáo hóa thành thực tất cả chúng sanh, dùng trí huệ nhật, diệt trừ tất cả thế gian ám chướng, dùng trí dũng mãnh giác ngộ giác ngộ của tất cả chúng sanh, dùng trí huệ nguyệt quyết rõ sự nghi hoặc của tất cả chúng sanh, dùng thanh tịnh âm dứt trừ tất cả sự hữu lậu, thị hiện tất cả thân lực tự tại trong mỗi vi trần nơi tất cả pháp giới, trí nhĩn thanh tịnh thấy khắp tam thế.

Ta thế nào biết được diệu hạnh đó, nói được công đức đó, vào được cảnh giới đó, thị hiện được tự tại đó.

Này Thiện Nam Tử! Trong Bồ đề tràng đây có Chủ Dạ Thần tên là Phổ Đức Tịnh Quang. Ta vốn từ Thân đó phát tâm Vô thượng Bồ đề, thường dùng diệu pháp khai ngộ cho ta.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử cung kính hướng về Dạ Thần Bà San Bà Diễn Đê mà nói kệ rằng:

*Thấy Ngài thân thanh tịnh
Tướng hảo hơn thế gian,
Như Văn Thù Sư Lợi
Cũng như Bửu Sơn Vương.
Pháp thân Ngài thanh tịnh
Tam thế đều bình đẳng
Vào tất cả thế giới
Thành hoại không chướng ngại,
Tôi xem tất cả loài
Đều thấy hình tượng Ngài
Trong mỗi mỗi lỗ lông
Tinh nguyệt đều phân bố
Tâm Ngài rất quảng đại
Như không khắp mười phương
Chư Phật đều vào trong
Thanh tịnh vô phân biệt.
Trong mỗi mỗi lỗ lông
Đều phóng vô số quang
Chỗ chư Phật mười phương
Khắp rưới đồ trang nghiêm.
Trong mỗi mỗi lỗ lông
Đều hiện vô số thân
Khắp quốc độ mười phương
Phương tiện độ chúng sanh.
Trong mỗi mỗi lỗ lông
Thị hiện vô lượng cõi
Tùy sở thích chúng sanh
Cho họ được thanh tịnh.
Nếu có các chúng sanh
Nghe danh và thấy thân
Đều được công đức lợi
Thành tựu Bồ đề đạo.
Nhiều kiếp ở ác đạo
Mới được thấy nghe Ngài
Cũng nên hoan hỷ họ
Vì để diệt phiền não.
Ngàn cõi vi trần kiếp
Khen Ngài chút công đức
Kiếp số có cùng tận
Đức Ngài không cùng tận*

Thiện Tài nói kệ xong, đánh lễ nơi chân Dạ Thần, hữu nhiễu vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Lúc đó Thiện Tài biết rõ Dạ Thần Bà San Bà Diễn Đê khi mới phát tâm Vô thượng Bồ đề, phát sanh Bồ Tát tạng, thế phát Bồ Tát nguyện, thanh tịnh Bồ Tát độ, nhập Bồ Tát địa, tu Bồ Tát hạnh, hành xuất ly đạo, quang minh nhứt thiết trí, tâm cứu khắp chúng sanh, nói mây đại bi khắp nơi, thường có thể xuất sanh hạnh nguyện Phổ Hiền tận thưở vị lai nơi tất cả Phật độ.

Thiện Tài đi lần đến chỗ Dạ Thần Phổ Đức Tịnh Quang, đánh lễ nơi chân, hữu nhiễu vô số vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã pháp tâm Vô thượng Bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào tu Bồ Tát địa, thế nào xuất sanh Bồ Tát địa, thế nào thành tựu Bồ Tát địa?

Dạ Thần nói!

Lành thay! Lành thay! Thiện Nam Tử đã có thể phát tâm Vô thượng Bồ đề. Nay lại hỏi tu hành xuất sanh và thành tựu Bồ Tát địa.

Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát thành tựu mười pháp thời có thể viên mãn Bồ Tát hạnh:

Một là được thanh tịnh tam muội thường thấy chư Phật.

Hai là được thanh tịnh nhãn thường xem tướng hảo trang nghiêm của chư Phật.

Ba là biết tất cả Như Lai vô lượng vô biên công đức đại hải.

Bốn là biết vô lượng Phật pháp quang minh hải khắp pháp giới.

Năm là biết tất cả Như Lai, mỗi mỗi lỗ lông phóng đại quang minh hải đồng số chúng sanh lợi ích tất cả chúng sanh.

Sáu là thấy tất cả Như Lai, mỗi lỗ lông phóng ra quang minh diệm hải đủ tất cả bửu sắc.

Bảy là trong mỗi niệm xuất hiện tất cả Phật biến hóa hải đầy khắp pháp giới, rớt ráo tất cả cảnh giới chư Phật điều phục chúng sanh.

Tám là được Phật âm thanh đồng tất cả chúng sanh ngôn âm hải, chuyển pháp luân tam thế Phật.

Chín là biết tất cả Phật vô biên danh hiệu hải.

Mười là biết tất cả chư Phật bất tư nghì tự tại lực điều phục chúng sanh.

Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát thành tựu mười pháp này thời có thể viên mãn công hạnh Bồ Tát.

Này Thiện Nam Tử! Ta được Bồ Tát giải thoát tên là “Tịch tịnh thiên định lạc phổ du bộ” thấy khắp tất cả chư Phật tam thế, cũng thấy chư Phật: quốc độ thanh tịnh đạo tràng, chúng hội thần thông, danh hiệu, thuyết pháp, thọ mạng, ngôn âm, thân tướng nhiều loại chẳng đồng, thấy đều thấy rõ mà không chấp lấy.

Tại sao vậy?

Vì biết Đức Như Lai chẳng phải đi vì đã diệt hẳn thời gian không gian.

Vì biết Đức Như Lai chẳng phải đến, vì thể tánh vô sanh.

Đức Như Lai chẳng phải sanh, vì pháp thân bình đẳng.

Đức Như Lai chẳng phải diệt, vì không có tướng sanh.

Đức Như Lai chẳng phải thiệt, vì an trụ pháp như huyễn.

Đức Như Lai chẳng phải vọng, vì lợi ích chúng sanh.

Đức Như Lai chẳng phải dời đổi, vì vượt khỏi sanh tử.

Đức Như Lai chẳng phải hư hoại, vì tánh thường chẳng biến đổi.

Đức Như Lai một tướng, vì đều rời ngôn ngữ.

Đức Như Lai vô tướng, vì tánh tướng vốn không.

Này Thiện Nam Tử! Lúc ta biết rõ tất cả Như Lai như vậy, nơi môn giải thoát “Bồ Tát tịch tịnh thiên định lạc phổ du bộ” tỏ thấu rõ ràng thành tựu tăng trưởng, tư duy quán sát, kiên cố trang nghiêm, chẳng khởi tất cả vọng tưởng phân biệt, đại bi cứu hộ tất cả chúng sanh.

Nhứt tâm chẳng động, tu tập Sơ thiên, dứt tất cả ý nghiệp, nhiếp tất cả chúng sanh, trí lực dũng mãnh, hỷ tâm vui vẻ.

Tu đệ Nhị thiên, tư duy tất cả chúng sanh tự tánh, nhằm lia sanh tử.

Tu đệ Tam thiên, đều có thể dứt diệt những khổ nhiệt não của tất cả chúng sanh.

Tu đệ Tứ thiên, tăng trưởng viên mãn nguyện nhưt thiết trí, xuất sanh tất cả những biển tam muội.

Nhập những Bồ Tát giải thoát môn, du hí tất cả thần thông, thành tựu tất cả biến hóa, dùng trí thanh tịnh vào khắp pháp giới.

Này Thiện Nam Tử! Lúc ta tu môn giải thoát này dùng các thứ phương tiện để thành tựu chúng sanh.

Như là đối với người tại gia phóng dật, làm cho họ có cảm tưởng bất tịnh đáng nhằm lia, mỗi nhọc, bức bách, ràng buộc, họa hại, vô thường, khổ, vô ngã, rỗng không, vô sanh, chẳng tự tại, già bệnh chết. Để cho họ ở nơi cảnh ngũ dục tự chẳng mến chấp và cũng khuyên người khác chẳng đắm nơi dục lạc, chỉ an trụ nơi pháp lạc, ra khỏi nhà hữu vi mà vào nhà vô vi.

Nếu có chúng sanh ở nơi chỗ không nhàn, thời ta vì họ mà ngăn dứt những âm thanh xấu ác. Lúc đêm vắng tịch tịnh ta vì họ mà thuyết pháp. Ban cho họ duyên tu hành thuận tiện, mở cửa xuất gia, chỉ đường chơn chánh. Vì họ mà làm ánh sáng trừ ám chướng, diệt kinh sợ, khen hạnh xuất gia, ca ngợi Phật, Pháp và Tăng cùng thiện tri thức đủ những công đức, cũng khen hạnh gần gũi thiện tri thức.

Lại này Thiện Nam Tử! Lúc ta tu môn giải thoát, làm cho các chúng sanh chẳng khởi lòng tham phi pháp, chẳng khởi tà kiến, chẳng phạm tội ác, nếu đã làm ác thời khiến thôi dứt. Nếu chưa sanh pháp lành, chưa tu hạnh Ba la mật, chưa cầu Nhưt thiết trí, chưa khởi đại từ bi, chưa tạo nghiệp Nhơn Thiên thời đều làm cho phát sanh, nếu đã sanh rồi thời làm cho thêm lớn.

Ta ban cho họ nhưn duyên thuận đạo như vậy, nhằm đến khiến họ thành Nhưt thiết chủng trí.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được môn giải thoát “Bồ Tát tịch tịnh thiên định lạc phổ du bộ” này.

Như chư đại Bồ Tát đầy đủ hạnh nguyện Phổ Hiền, liễu đạt tất cả vô biên pháp giới thường có thể tăng trưởng tất cả thiện căn, chiếu thấy trí lực của tất cả Như Lai, an trụ nơi cảnh giới của tất cả Như Lai, hằng ở sanh tử tâm không chướng ngại, mau đầy đủ được nguyện nhưt thiết trí, đến tất cả thế giới, đều

có thể xem thấy tất cả chư Phật, có thể khắp thính thọ tất cả Phật pháp, có thể phá tất cả si ám của chúng sanh, có thể ở trong đêm dài sanh tử mà xuất sanh tất cả trí huệ quang minh.

Ta thế nào biết được nói được những công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Cách đây không xa, nơi bên phía hữu đạo tràng Bồ đề, có một Dạ Thần tên là Hi Mục Quán Sát Chúng Sanh.

Người đến đó hỏi: Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Phổ Đức Tịnh Quang Dạ Thần, muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài đồng tử mà nói kệ rằng:

*Nếu có lòng tin hiểu
Thấy hết tam thế Phật
Người này mắt thanh tịnh
Vào được biển chư Phật
Người xem thân chư Phật
Tướng thanh tịnh trang nghiêm
Một niệm sức thần thông
Đều sung mãn pháp giới.
Lô Xá Na Như Lai
Đạo tràng thành Chánh Giác
Trong tất cả pháp giới
Chuyển pháp luân thanh tịnh
Như Lai biết pháp tánh
Tịch diệt không có hai
Tướng thanh tịnh nghiêm thân
Hiện khắp các thế gian.
Thân Phật bất tư nghi
Pháp giới đều sung mãn
Hiện khắp tất cả cõi
Tất cả đều thấy rõ
Thân Phật thường quang minh
Những màu sắc thanh tịnh
Số Phật sát vi trần
Niệm niệm khắp pháp giới.
Như Lai một lỗ lông
Phóng bất tư nghi quang
Chiếu khắp các quần sanh
Cho họ diệt phiền não.
Như Lai một lỗ lông
Xuất sanh vô tận hóa
Đầy khắp cả pháp giới
Diệt trừ khổ chúng sanh.
Phật diễn một diệu âm
Tùy loại đều tự hiểu
Khắp mưa pháp quảng đại
Khiến phát tâm Bồ đề.
Phật xưa tu các hạnh
Đã từng nhiếp thọ ta
Nên được thấy Như Lai
Hiện khắp tất cả cõi.
Chư Phật xuất thế gian
Lượng bằng số chúng sanh*

*Tất cả cảnh giải thoát
 Chẳng phải ta biết được.
 Tất cả đại Bồ Tát
 Vào một lỗ lông Phật
 Diệu giải thoát như vậy
 Chẳng phải ta biết được.
 Gần đây có Dạ Thần
 Tên Hỉ Mục Quán Sát
 Ngươi đến đó hỏi
 Học tu Bồ Tát hạnh.*

Thiện Tài đánh lễ chân Dạ Thần Phổ Đức Tịnh Quang, hữu nhiều vô số vòng ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Bấy giờ Thiện Tài kính thuận lời dạy của thiện tri thức, thật hành theo lời thiện tri thức, tự nghĩ rằng: Khó thấy khó gặp thiện tri thức. Thấy thiện tri thức thời tâm chẳng tán loạn. Thấy thiện tri thức thời phá núi chướng ngại. Thấy thiện tri thức thời vào biển đại bi cứu hộ chúng sanh. Thấy thiện tri thức thời được trí huệ quang chiếu khắp pháp giới. Thấy thiện tri thức thời có thể tu hành đạo Như Thích trí. Thấy thiện tri thức thời có thể thấy khắp mười phương chư Phật. Thấy thiện tri thức thời được thấy chư Phật chuyển pháp luân ghi nhớ chẳng quên.

Suy nghĩ như vậy, Thiện Tài muốn đến chỗ Dạ Thần Hỉ Mục Quán Sát Chúng Sanh.

Lúc đó Hỉ Mục Dạ Thần gia hộ cho Thiện Tài biết thân cận thiện tri thức có thể sanh những thiện căn tăng trưởng thành thực.

Như là làm cho Thiện Tài biết thân cận thiện tri thức thời có thể tu các môn trợ đạo. Biết thân cận thiện tri thức thời có thể khởi tâm dũng mãnh. Biết thân cận thiện tri thức thời có thể tạo công hạnh không hư hoại. Biết thân cận thiện tri thức có thể được sức không bị chế phục. Biết thân cận thiện tri thức thời có thể nhập vô biên phương. Biết thân cận thiện tri thức thời có thể tu hành lâu xa. Biết thân cận thiện tri thức thời có thể làm xong vô biên công hạnh. Biết thân cận thiện tri thức thời có thể thật hành vô lượng đạo. Biết thân cận thiện tri thức thời được sức tốc tạt đến khắp các cõi. Biết thân cận thiện tri thức thời có thể chẳng rời bốn xứ mà đến khắp mười phương.

Lúc đó Thiện Tài liền phát ý nghĩ rằng: do thân cận thiện tri thức mà có thể dũng mãnh siêng tu như Thích trí đạo. Do thân cận thiện tri thức mà có thể mau xuất sanh những đại nguyện. Do thân cận thiện tri thức mà có thể vì chúng sanh thọ vô biên khổ tận kiếp vị lai. Do thân cận thiện tri thức mà có thể mặc áo giáp đại tinh tấn trong một vi trần thuyết pháp tiếng vang khắp pháp giới. Do thân cận thiện tri thức mà có thể mau đến tất cả phương. Do thân cận thiện tri thức mà ở trong một sợi lông tu Bồ Tát hạnh tận vị lai kiếp. Do thân cận thiện tri thức mà trong mỗi niệm thật hành Bồ Tát hạnh rớt ráo an trụ bậc như Thích trí. Do thân cận thiện tri thức mà có thể nhập những đạo trang nghiêm thần lực tự tại của tất cả Như Lai. Do thân cận thiện tri thức mà có thể thường vào khắp các môn pháp giới. Do thân cận thiện tri thức nên thường duyên pháp giới chưa từng động xuất mà có thể qua khắp quốc độ mười phương.

Sai khi phát ý nghĩ như vậy. Thiện Tài đến chỗ Dạ Thần Hỉ Mục.

Thấy Dạ Thần này ở trong chúng hội đạo tràng của Đức Như Lai ngồi trên tòa sư tử Liên Hoa Tạng, nhập đại thế lực phổ hi tràng giải thoát. Ở trên thân của Dạ Thần, mỗi lỗ lông phát ra vô lượng thân biến hóa, tùy theo sở nghi dùng âm thanh vi diệu để vì họ thuyết pháp, nhiếp khắp tất cả chúng sanh đều làm cho họ hoan hỷ được lợi ích. Như là hiện ra vô lượng hóa thân sung mãn tất cả thế giới mười phương, diễn nói những Bồ Tát hạnh Đản Ba la mật, không luyến mến tất cả sự, đều đem ban cho tất cả chúng

sanh, tâm đó bình đẳng không có khinh mạn, trong ngoài đều đem cho, có thể xả được thứ khó xả.

Hiện ra vô lượng hóa thân bằng số chúng sanh đầy khắp pháp giới ở trước chúng sanh mà diễn nói tri tịnh giới không khuyết phạm, tu những khổ hạnh đều đầy đủ cả, không y tựa các thế gian, không ái nhiễm những cảnh giới. Nói trong sanh tử luân hồi qua lại. Nói hàng Nhơn, Thiên thanh suy khổ vui. Nói các cảnh giới đều là bất tịnh. Nói tất cả pháp đều vô thường. Nói tất cả hành pháp đều khổ vô vi. Nói như vậy để làm cho các thế gian rời bỏ điên đảo an trụ nơi cảnh giới Phật, trì giới pháp của Như Lai diễn nói những giới hạnh như vậy, giới hương xông khắp làm cho các chúng sanh đều được thành thực.

Lại hiện ra vô lượng thân bằng số chúng sanh diễn nói nhẫn thọ được tất cả sự khổ. Như là bị cắt chém, đánh đập, mắng nhiếc, sỉ nhục, mà tâm vẫn thọ thối chẳng động chẳng loạn. Với tất cả công hạnh, chẳng quan niệm thấp cao. Với tất cả chúng sanh chẳng có ý nghĩ ngã mạn. Với các pháp tánh thời an trụ nhẫn thọ.

Diễn nói tâm Bồ đề không cùng tận, vì tâm vô tận nên trí cũng vô tận, dứt phiền não của khắp tất cả chúng sanh.

Diễn nói thân của chúng sanh chẳng hoàn cụ ty tiện xấu xí cho họ nhàm lia, khen ngợi thần diệu sắc thanh tịnh vô thượng của Như Lai cho họ ham mến.

Dùng những phương tiện như vậy để thành thực chúng sanh.

Lại hiện ra vô lượng thân đồng với số chúng sanh, tùy theo tâm sở thích của chúng sanh mà nói dừng mãnh tinh tấn tu tập pháp trợ đạo nhất thiết trí. Dừng mãnh tinh tấn hàng phục quân ma. Dừng mãnh tinh tấn phát Bồ đề tâm chẳng động chẳng thối. Dừng mãnh tinh tấn độ tất cả chúng sanh ra khỏi biển sanh tử. Dừng mãnh tinh tấn trừ diệt tất cả nạn ác đạo. Dừng mãnh tinh tấn phá vỡ núi vô trí. Dừng mãnh tinh tấn cúng dường tất cả chư Phật Như Lai không nhàm mỏi. Dừng mãnh tinh tấn thọ trì tất cả pháp luân của chư Phật. Dừng mãnh tinh tấn làm tan tất cả chướng ngại. Dừng mãnh tinh tấn giáo hóa thành thực tất cả chúng sanh. Dừng mãnh tinh tấn nghiêm tịnh tất cả Phật độ.

Dùng những phương tiện như vậy để thành thực chúng sanh.

Lại hiện ra vô lượng thân, dùng nhiều phương tiện làm cho các chúng sanh có lòng hoan hỷ bỏ ác niệm, nhàm dục lạc. Diễn nói sự hổ thẹn, cho chúng sanh che giấu các căn. Diễn nói phạm hạnh thanh tịnh vô thượng. Diễn nói Dục giới là cảnh của ma, cho họ kinh sợ. Vì họ mà hiện chẳng thích dục lạc của thế gian để an trụ nơi pháp lạc, theo thứ đệ nhập các thiền định, các tam muội. Khiến họ tự duy quán sát diệt trừ tất cả phiền não. Lại diễn nói những môn tam muội thần lực biến hiện tự tại du hí của Bồ Tát, cho các chúng sanh hoan hỷ thích thú, rời sự lo sợ, tâm được thanh tịnh, căn tánh mãnh lợi, mến trọng chánh pháp tu tập tăng trưởng.

Lại hiện ra vô lượng thân diễn nói qua đến mười phương quốc độ cúng dường chư Phật, Sư trưởng, chơn thiện tri thức, thọ trì pháp luân của chư Phật, siêng năng chẳng lười. Lại diễn nói ca ngợi tất cả chư Phật Như Lai, quát sát tất cả pháp môn, hiển thị tánh tướng của tất cả pháp, khai xiển tất cả môn tam muội. Mở cảnh giới trí huệ cạn biên nghì của tất cả chúng sanh. Chỉ kim cương trí huệ phá vỡ núi kiến chấp của tất cả chúng sanh. Mọc mặt như t trí huệ phá si tôi của tất cả chúng sanh, cho họ hoan hỷ thành nhưt thiết trí.

Lại hiện ra vô lượng thân đến trước tất cả chúng sanh, tùy theo sở nghi dùng nhiều ngôn từ để thuyết pháp. Hoặc nói thần thông phước lực thế gian. Hoặc nói tam giới đều đáng sợ, cho họ chẳng gây tạo nghiệp hạnh thế gian để rời tam giới, khỏi rừng kiến chấp. Hoặc ca ngợi đạo nhưt thiết trí cho họ siêu

việt bực Nhị thừa. Hoặc diễn nói chẳng trụ sanh tử chẳng trụ Niết Bàn cho họ chẳng chấp hữu vi và vô vi. Hoặc diễn nói ở Đâu Suất Thiên cung nhần đến đạo tràng, cho họ vui thích phát tâm Bồ đề.

Dùng những phương tiện giáo hóa chúng sanh, cho họ rốt ráo được Nhứt thiết trí.

Lại hiện ra vô lượng thân đến trước tất cả chúng sanh, trong mỗi niệm chỉ bày tất cả hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát. Trong mỗi niệm chỉ bày đại nguyện thanh tịnh sung mãn pháp giới. Trong mỗi niệm chỉ bày nghiêm tịnh tất cả thế giới. Trong mỗi niệm chỉ bày cúng dường tất cả Như Lai. Trong mỗi niệm chỉ bày nhập tất cả pháp môn. Trong mỗi niệm chỉ bày nhập tất cả Phật sát vi trần số thế giới. Trong mỗi niệm chỉ bày thanh tịnh tu hành đạo Nhứt thiết trí nơi tất cả cõi tận kiếp vị lại. Trong mỗi niệm chỉ bày nhập Như Lai lực. Trong mỗi niệm chỉ bày phương tiện nhập tất cả tam thế. Trong mỗi niệm chỉ bày hiện những thân thông biến hóa qua tất cả cõi. Trong mỗi niệm chỉ bày tất cả hạnh nguyện Bồ Tát cho tất cả chúng sanh an trụ nhất thiết trí. Những việc làm như vậy luôn không thôi nghỉ.

Lại hiện ra vô lượng thân đến trước tất cả chúng sanh nói vô biên tế lực của chư Bồ Tát chứa nhóm pháp trợ đạo Nhứt thiết trí. Nói bất hoại lực, vô tận lực câu Nhứt thiết trí. Nói bất thối lực, vô gián lực tu hạnh vô thượng. Nói vô nhiễm lực đối với pháp sanh tử. Nói sức có thể phá tất cả ma chúng. Nói sức có thể xa rời tất cả phiền não. Nói sức có thể phá tất cả núi nghiệp chướng. Nói sức không mỗi trụ tất cả kiếp tu hành đại bi. Sức chấn động tất cả quốc độ làm cho tất cả chúng sanh, sanh lòng hoan hỷ. Sức có thể phá tất cả ngoại đạo. Sức chuyên pháp luân trong các thế gian.

Dùng những phương tiện thành thực như vậy làm cho các chúng sanh đến Nhứt thiết trí.

Lại hiện ra vô lượng thân biến hóa đến khắp vô lượng thế giới, tùy theo tâm của chúng sanh mà diễn nói trí hạnh của tất cả Bồ Tát. Như là nói trí nhập tất cả chúng sanh giới, trí nhập tất cả chúng sanh tâm, trí nhập tất cả chúng sanh căn, trí nhập tất cả chúng sanh hạnh, trí độ tất cả chúng sanh chưa từng lỗi thời, trí phát ra tất cả pháp giới âm thanh, trí mỗi niệm khắp tất cả pháp giới, trí mỗi niệm biết tất cả thế giới hoại, trí mỗi niệm biết tất cả thế giới thành tựu trang nghiêm sai khác nhau, trí mỗi niệm tự tại thân cận cúng dường tất cả Như Lai thỉnh thọ pháp luân.

Thị hiện trí Ba la mật như vậy, làm cho các chúng sanh đều rất hoan hỷ thơ thới thích thú, lòng họ thanh tịnh, sanh trí hiểu quyết định câu nhứt thiết trí không thối chuyển.

Như nói các môn Ba la mật của Bồ Tát thành thực chúng sanh, tuyên nói những hành pháp của tất cả Bồ Tát làm lợi ích cho chúng sanh cũng như vậy.

Lại ở trong mỗi lỗ lông xuất hiện vô lượng thân chúng sanh.

Như là xuất hiện thân giống như các trời Sắc Cứu Cánh, Thiên Hiện, Thiên Kiến, Vô Nhiệt, Vô Phiền.

Xuất hiện thân giống như các trời Quảng Quả, Phước Ái, Phước Sanh, Vô Vân.

Xuất hiện thân giống như các trời Biến Tịnh, Vô Lượng Tịnh, Thiểu Tịnh.

Xuất hiện thân giống như các trời Quang Âm, Vô Lượng Quang, Thiểu Quang.

Xuất hiện thân giống như các trời Đại Phạm, Phạm Chúng, Phạm Phụ.

Xuất hiện thân giống như các trời Tự Tại Tha Hóa, Hóa Lạc, Đâu Suất, Dạ Ma, Đạo Lợi và các Thiên Tử, Thiên Nữ.

Xuất hiện thân giống như Càn Thát Bà Vương, Càn Thát Bà Tử, Càn Thát Bà Nữ.

Xuất hiện thân giống như Cưu Bàn Trà Vương, Cưu Bàn Trà Tử, Cưu Bàn Trà Nữ.

Xuất hiện thân giống như Long Vương, Long Tử, Long Nữ.

Xuất hiện thân giống như Dạ Xoa Vương, Dạ Xoa Tử, Dạ Xoa Nữ.

Xuất hiện thân giống như Khẩn Na La Vương, Ma Hầu La Già Vương, Ca Lô La Vương, A Tu La Vương, Diêm La Vương cùng chư Tử, chư Nữ.

Xuất hiện thân giống như nhơn vương cùng chư Tử, chư Nữ.

Xuất hiện thân giống như chúng của Thanh Văn, Độc Giác, chư Phật.

Xuất hiện thân giống như Địa Thần, Thủy Thần, Hỏa Thần, Phong Thần, Hà Thần, Hải Thần, Sơn Thần, Thọ Thần, Trú Thần, Dạ Thần, Chủ Phương Thần.

Xuất hiện vô lượng thân như vậy sung mãn pháp giới.

Ở trước tất cả chúng sanh xuất hiện những âm thanh.

Như là: tiếng phong luân, tiếng thủy luân, tiếng hỏa diêm, tiếng hải triều, tiếng địa chấn, tiếng núi lớn chạm nhau, tiếng thiên thành chấn động, tiếng ma ni khua, tiếng Thiên Vương, tiếng Long Vương, tiếng Dạ Xoa Vương, tiếng Càn Thát Bà Vương, tiếng A Tu La Vương, tiếng Ca Lô La Vương, tiếng Khẩn Na La Vương, tiếng Ma Hầu La Già Vương, tiếng Nhơn Vương, tiếng Phạm Vương, tiếng ca ngâm của Thiên Nữ, tiếng âm nhạc của chư Thiên, tiếng ma ni bửu vương.

Dùng những âm thanh như vậy để dẫn nói Hi Mục Dạ Thần từ lúc sơ phát tâm gieo trồng công đức, như là kính thờ các bậc thiện tri thức, thân cận chư Phật, tu tập thiện pháp. Thật hành Bồ Thí Ba la mật khó xả mà xả được. Thật hành Giới Ba la mật vất bỏ ngôi vua, cung điện, quyền thuộc để xuất gia học đạo. Thật hành Nhẫn Nhục Ba la mật có thể nhẫn chịu tất cả sự khổ thế gian, cho đến những khổ hạnh của Bồ Tát tu tập, thọ trì chánh pháp, thấy đều kiên cố lòng chẳng lay động, cũng nhẫn thọ được những ác tác ác thuyết của tất cả chúng sanh gia vào thân tâm mình, nhẫn thọ tất cả công nghiệp không để hư mất, nhẫn thọ tất cả pháp sanh trí hiểu quyết định, nhẫn thọ pháp tánh có thể suy gẫm chín chắn. Thật hành Tinh Tấn Ba la mật khởi hạnh Nhứt thiết trí, thành tựu tất cả Phật pháp. Thật hành Thiền Ba la mật, những tư cụ của Thiền Ba la mật cho đến những sự tu tập, những sự thành tựu, những sự thanh tịnh, những tam muội thân thông, những sự nhập tam muội môn của Thiền Ba la mật đều hiển thị cả. Thật hành Bát Nhã Ba la mật, Bát Nhã Ba la mật đây có những tư cụ, những trí huệ nhứt thanh tịnh quảng đại, trí huệ vân quang đại, trí huệ tạng quảng đại, trí huệ môn quảng đại, thấy đều hiển thị cả. Thật hành Phương Tiện Ba la mật, Ba la mật này có những tư cụ, sự tu hành, thể tánh, lý thú, thanh tịnh, tương ưng, đều hiển thị cả. Thật hành Nguyên Ba la mật, Ba la mật này có thể tánh, thành tựu, tu tập, tương ưng, đều hiển thị cả. Thật hành Lực Ba la mật, Ba la mật này có những tư cụ, nhơn duyên, lý thú, diễn thuyết, tương ưng, đều hiển thị cả. Thật hành Trí Ba la mật, Ba la mật này có những tư cụ, thể tánh, thành tựu, thanh tịnh, xứ sở, tăng trưởng, thâm nhập, quang minh, hiển thị, lý thú, sự tương ưng, giảng trạch, hành tướng, pháp tương ưng, pháp sở nhiếp, pháp sở tri, nghiệp sở tri, cõi sở tri, kiếp sở tri, thế sở tri, Phật xuất hiện đã biết, Phật đã biết, Bồ Tát đã biết, Bồ Tát tâm, Bồ Tát vị, Bồ Tát tư cụ, Bồ Tát phát thu, Bồ Tát hồi hướng, Bồ Tát đại nguyện, Bồ Tát pháp luân, Bồ Tát giảng trạch pháp, Bồ Tát pháp hải, Bồ Tát pháp môn hải, Bồ Tát pháp triền lưu, Bồ Tát pháp lý thú, tất cả cảnh giới tương ưng với Trí Ba la mật như vậy đều hiển thị để thành thực chúng sanh.

Lại diễn thuyết Hi Mục Dạ Thần từ lúc sơ phát tâm chứa nhóm công đức tiếp nối thứ đệ, chứa nhóm thiện căn tiếp nối thứ đệ, tu tập vô lượng môn Ba la mật tiếp nối thứ đệ, chết đây sanh kia và danh hiệu tiếp nối thứ đệ, thân cận thiện hữu, kính thờ chư Phật, thọ trì chánh pháp, tu Bồ Tát hạnh, nhập, môn tam muội, dùng sức tam muội thấy khắp chư Phật, thấy khắp các cõi, thấy khắp các kiếp, thâm nhập pháp giới, quán sát chúng sanh, nhập pháp giới hải biết các chúng sanh chết đây sanh kia, được tịnh Thiên nhĩ nghe tất cả tiếng, được tịnh Thiên nhãn thấy tất cả sắc, được Tha tâm trí biết tâm chúng sanh, được Túc trụ trí biết sự đời trước, được Thần túc trí thông vô y vô tác du hành khắp mười phương cõi, tất cả những tiếp nối thứ đệ của tất cả công đức thần thông ấy. Được Bồ Tát giải thoát, nhập Bồ Tát giải thoát hải, được Bồ Tát tự tại, được Bồ Tát dũng mãnh, được Bồ Tát du bộ, trụ Bồ Tát tướng, nhập Bồ Tát đạo, tất cả những công đức nối tiếp thứ đệ như vậy đều diễn nói phân biệt hiển thị để thành thực chúng sanh.

Lúc diễn nói như vậy, trong mỗi niệm, mỗi phương trong mười phương đều nghiêm tịnh bất khả thuyết bất khả thuyết Phật độ, độ thoát vô lượng ác thú chúng sanh, làm cho vô lượng chúng sanh trong hàng Nhơn, Thiên giàu sang tự tại. Làm cho vô lượng chúng sanh thoát biển sanh tử. Làm cho vô lượng chúng sanh an trụ bực Thanh Văn, Bích Chi Phật. Làm cho vô lượng chúng sanh an trụ Như Lai địa.

Thiện Tài đồng tử thấy nghe tất cả những sự hi hữu đã hiển hiện đó, liền quán sát tư duy hiểu rõ và thâm nhập an trụ trong đó. Nương oai lực của Phật và sức giải thoát nên được Bồ Tát tư nghi đại thế lực, phổ hỉ tràng tự tại lực giải thoát.

Tại sao vậy?

Vì Thiện Tài cùng Hi Mục Dạ Thần, từ thuở xưa đã từng cùng nhau tu hành, vì thần lực của Phật gia hộ, vì bất tư nghi thiện căn hộ trợ, vì được Bồ Tát căn, vì sanh trong dòng Như Lai, vì được sức thiện hữu nhiếp thọ, vì được chư Phật hộ niệm, vì đã từng được sự giáo hóa của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, vì phân thiện căn đó đã thành thực, vì kham tu tập hạnh của Phổ Hiền Bồ Tát.

Được môn giải thoát này rồi, Thiện Tài rất hoan hỉ, chấp tay cung kính hướng về phía Hi Mục Quán Sát Chúng Sanh Dạ Thần mà nói kệ khen ngợi rằng:

*Vô lượng vô số kiếp
Học Phật pháp thâm thâm.
Tùy chỗ nên hóa độ
Hiện hiện diệu sắc thân.
Biết rõ các chúng sanh
Trầm mê mắc vọng tưởng
Đều hiện nhiều thân hình
Tùy nghi điều phục họ.
Pháp thân hằng tịch tịnh
Thanh tịnh không hai tướng
Vì giáo hóa chúng sanh
Thị hiện những thân hình.
Nơi các uân xứ giới
Chưa từng có chỗ chấp
Công hạnh và sắc thân
Hiện ra điều phục chúng.
Chẳng chấp pháp nội ngoại
Đã vượt biển sanh tử
Mà hiện những thân hình
Ở nơi cõi hữu lậu.
Lìa xa những phân biệt
Hỷ luận không làm động
Vì người chấp vọng tưởng*

Hoang tuyen phap thap luc.
 Nhut tam trv tam muoi
 Vo lung kiép cháng động
 Lõ lông hiện biến hóa
 Cúng đường thập phương Phật.
 Được Phật phương tiện lực
 Niệm niệm vô biên tế
 Thị hiện nhiều thân hình
 Khấp nhiếp các quần sanh
 Biết rõ biến hữu lậu
 Nhiều công hạnh trang nghiêm
 Vì nói pháp vô ngại
 Khiến họ đều thanh tịnh.
 Sắc thân diệu vô tỷ
 Thanh tịnh như Phổ Hiền
 Tùy tâm các chúng sanh
 Thị hiện tướng thê gian.

Thiện Tài nói kệ xong, bạch rằng:

Đức Thánh phát tâm Vô thượng Bồ đề hồi nào? Được môn giải thoát này được bao lâu?

Hì Mục Dạ Thần nói kệ đáp rằng:

Ta nhớ đời quá khứ
 Qua khỏi sát trần kiếp
 Cõi hiệu Ma Ni Quang
 Kiếp tên Tịch Tĩnh Âm.
 Trăm vạn na do tha
 Câu chi tứ thiên hạ
 Nhon vương số cũng vậy
 Mỗi vua trị mỗi châu.
 Có một Vương đô thành
 Hiệu là Hương Tràng Bửu
 Trang nghiêm rất đẹp lạ
 Ai thấy cũng hoan hỷ.
 Thành có Chuyển Luân Vương
 Thân vua rất xinh đẹp
 Đủ ba hai tướng tốt
 Tùy hảo trang nghiêm thân.
 Từ hoa sen hóa sanh
 Thân sáng chói màu vàng
 Bay cao chiếu xa gần
 Khấp đến châu Diêm Phù.
 Vua có ngàn Vương Tử
 Thân đoan chánh dũng mãnh,
 Các quan đủ một ức
 Có trí huệ phương tiện,
 Cung tần mười ức người
 Dung nhan như Thiên Nữ,
 Lòng điều nhu lợi ích
 Thương mến hầu hạ vua.
 Nhà vua dùng pháp trị
 Khấp đến tứ thiên hạ
 Trong khắp cõi đại địa
 Tất cả đều giàu mạnh,

Thuở ấy ta Bửu Nữ
 Có ngôn âm thanh tịnh
 Thân chiếu sáng kim sắc
 Chiếu đến ngàn do tuần.
 Một đêm nọ trời tối,
 Âm nhạc đã ngừng bắt,
 Đại Vương và quan hầu
 Tất cả đều ngủ yên.
 Lúc đó Phật Đức Hải
 Xuất hiện trên thế gian
 Hiện thị thân thông lực
 Sung mãn mười phương cõi.
 Phật phóng đại quang minh
 Chiếu khắp tất cả cõi,
 Hiện những thân tự tại
 Đây khắp cả mười phương.
 Địa chấn vang tiếng diệu
 Phổ cáo Phật xuất thế
 Chúng Thiên, Nhơn, Long, Thần,
 Tất cả đều hoan hỷ.
 Trong mỗi mỗi lỗ lông
 Hiện ra hóa thân Phật
 Mười phương đều đây khắp
 Tùy nghi nói diệu pháp.
 Lúc đó ta chiêm bao
 Thấy thân biến của Phật
 Cũng nghe pháp thâm diệu
 Lòng ta rất vui mừng
 Một vạn Chủ Dạ Thân
 Cũng dừng tại hư không
 Tán tán Phật xuất thế
 Đồng thời đánh thức ta:
 Bửu Nữ! Nàng mau dậy
 Phật đã hiện nước người
 Nhiều kiếp khó gặp gỡ
 Người thấy được thanh tịnh,
 Liền đó ta thức dậy
 Thấy quang minh thanh tịnh
 Xem coi từ đâu chiếu
 Thấy Phật ngự Bồ đề
 Thân tướng tốt trang nghiêm
 Dường như Bửu Sơn Vương
 Trong tất cả lỗ lông
 Phóng vô lượng quang minh.
 Thấy rồi rất vui mừng
 Lòng ta tự nghĩ rằng:
 Nguyên ta được như Phật
 Sức thân thông quảng đại
 Lúc đó ta đánh thức
 Đại Vương và quyến thuộc
 Cho thấy Phật quang minh
 Tất cả đều mừng rỡ.
 Ta cùng với Đại Vương
 Người theo ngàn muôn ức
 Chúng sanh cũng vô lượng
 Đều đi đến chỗ Phật.
 Trọn trong hai muôn năm

Ta cúng dường Đức Phật
 Thất bửu tứ thiên hạ
 Tất cả đều dâng cúng.
 Phật Đức Hải diễn nói
 Kinh Công Đức Phổ Văn
 Ứng khắp tâm quần sanh
 Trang nghiêm tất cả nguyện.
 Dạ Thần giác ngộ ta
 Cho ta được lợi ích,
 Ta nguyện làm Dạ Thần
 Giác ngộ người phóng dật.
 Từ đó ta bắt đầu
 Phát nguyện đại Bồ đề
 Qua lại trong các cõi
 Tâm nguyện không quên mất
 Sau đó ta cúng dường
 Mười ức na do Phật,
 Hằng hưởng vui như thiên
 Lợi ích các quần sanh.
 Kế Phật Công Đức Hải
 Là Phật Công Đức Đăng
 Thứ ba Diệu Bửu Tràng.
 Thứ tư Hư Không Trí,
 Thứ năm Liên Hoa Tạng,
 Thứ sáu Vô Ngại Huệ,
 Thứ bảy Pháp Nguyệt Vương,
 Thứ tám Trí Đăng Luân,
 Đức Phật thứ chín hiệu:
 Bửu Diệm Sơn Đăng Vương,
 Đức Phật thứ mười hiệu:
 Tam thế Hoa Quang Âm
 Tất cả Phật như vậy
 Ta đều cúng dường đủ
 Nhưng chưa được huệ nhãn
 Nhập nơi biển giải thoát.
 Sao đó lần lượt có
 Cõi Nhất Thiết Bửu Quang,
 Kiếp đó tên Thiên Thắng
 Năm trăm Phật ra đời:
 Trước nhất Nguyệt Quang Luân,
 Thứ hai Phật Nhật Đăng,
 Thứ ba Phật Quang Tràng.
 Thứ tư Bửu Tu Di,
 Thứ năm Phật Hoa Diệm,
 Thứ sáu Phật Đăng Hải,
 Thứ bảy Phật Xí Nhiên,
 Thứ tám Phật Thiên Tạng,
 Chín: Quang Minh Vương Tràng,
 Mười: Phổ Trí Quang Vương.
 Tất cả chư Phật ấy
 Ta đều cúng dường đủ
 Vẫn còn trong các pháp
 Không mà cho là có.
 Sau đó lại có kiếp
 Tên là Phạm Quang Minh,
 Cõi tên Liên Hoa Đăng
 Trang nghiêm rất đẹp lạ.

Có vô lượng Đức Phật
 Mỗi Phật vô lượng chúng,
 Ta đều từng cúng dường
 Tôn trọng nghe thuyết pháp.
 Một là Bửu Tu Di,
 Hai, Phật Công Đức Hải,
 Ba, Phật pháp Giới Âm,
 Bốn, Phật pháp Chấn Lô,
 Năm là Phật pháp Tràng,
 Thứ sáu Phật Địa Quang,
 Bảy, Phật pháp Lực Quang,
 Thứ tám Hư Không Giác,
 Thứ chín Tu Di Quang,
 Thứ mười Công Đức Vân
 Chư Như Lai như vậy
 Ta đều từng cúng dường
 Còn chưa hiểu rõ pháp
 Để nhập biển chư Phật.
 Kế đó lại có kiếp
 Tên là Công Đức Nguyệt,
 Có thế giới trang nghiêm
 Tên là Công Đức Tràng,
 Trong đó có chư Phật
 Tám mươi na do tha,
 Ta đều sắm đồ cúng
 Thâm tâm dựng lên Phật.
 Một, Phật Thát Bà Vương,
 Hai, Phật Đại Thọ Vương,
 Ba, Công Đức Tu Di,
 Thứ tư Phật Bửu Nhân,
 Thứ năm Lô Xá Na,
 Thứ sáu Quang Trang Nghiem,
 Thứ bảy Phật pháp Hải,
 Thứ tám Phật Quang Thắng,
 Thứ chín Phật Hiền Thắng,
 Thứ mười Phật pháp Vương.
 Chư Phật Như Lai đó
 Ta đều từng cúng dường
 Nhưng chưa được thâm trí
 Nhập vào biển Phật pháp.
 Sau đó lại có kiếp
 Tên là Tịch Tĩnh Huệ
 Kiếp hiệu Kim Cang Bửu
 Rất trang nghiêm đẹp lạ.
 Trong đó có ngàn Phật
 Thứ đệ hiện thế gian.
 Chúng sanh phiền não nhẹ,
 Chúng hội đều thanh tịnh
 Một, Phật Kim Cang Tê,
 Hai, Phật Vô Ngại Lực
 Ba, Phật Pháp Giới Ánh,
 Bốn, Phật Thập Phương Đấng,
 Thứ năm Phật Bi Quang,
 Thứ năm Phật Bi Quang,
 Thứ sáu Phật Giới Hải,
 Thứ bảy Nhẫn Đấng Luân,
 Thứ tám Pháp Luân Quang,

Thứ chín Quang Trang Nghiem,
 Mười, Phật Tịch Tĩnh Quang.
 Chư Phật Như Lai đó
 Ta đều từng cúng dường
 Còn chưa được thâm ngộ
 Pháp thanh tịnh như không
 Du hành tất cả cõi
 Hằng tu những công hạnh.
 Thứ đệ lại có kiếp
 Tên là Thiện Xuất Hiện,
 Cõi hiệu Hương Đăng Vân
 Tịnh uế chung nhau thành,
 Trong đó có ức Phật
 Trang nghiêm cõi và kiếp,
 Chư Phật đó thuyết pháp,
 Ta đều thọ trì được,
 Thứ nhất Phật Quảng Xung,
 Kế đến Phật pháp Hải,
 Thứ ba Tự Tại Vương,
 Thứ tư Công Đức Vân,
 Thứ năm Phật pháp Thắng,
 Thứ sáu Phật Thiên Quan,
 Thứ bảy Phật Trí Diệm,
 Thứ tám Hư Không Âm,
 Đức Thế Tôn thứ chín
 Hiệu Phổ Sanh Thủ Thắng,
 Vô Thượng Sĩ thứ mười
 Mi Gian Thắng Quang Minh.
 Tất cả Phật như vậy
 Ta đều từng cúng dường.
 Nhưng còn chưa sạch được
 Đạo rời lìa chướng ngại.
 Kế đó lại có kiếp
 Tên Tập Kiên Cố Vương,
 Cõi hiệu Bửu Tràng Chủ
 Tất cả khéo nghiêm bày.
 Có năm trăm Đức Phật
 Xuất hiện trong cõi đó,
 Ta cung kính cúng dường
 Cầu vô ngại giải thoát.
 Thứ nhứt Phật Công Đức,
 Thứ hai Tịch Tĩnh Âm,
 Thứ ba Công Đức Hải,
 Thứ tư Nhứt Quang Vương
 Thứ năm Công Đức Vương,
 Thứ sáu Tu Di Tướng,
 Thứ bảy Pháp Tự tại,
 Thứ tám Công Đức Vương,
 Thứ chín Phước Tu Di,
 Mười, Phật Quang Minh Vương.
 Chư Phật Như Lai đó
 Ta đều từng cúng dường,
 Bao nhiêu đạo thanh tịnh
 Ta đều nhập không sót,
 Nhưng nơi môn đã nhập
 Chưa thành tựu được hẳn.
 Kế đó lại có kiếp

Tên là Diệu Thắng Chủ,
 Cõi hiệu Tịch Tĩnh Âm,
 Chúng sanh phiền não nhẹ.
 Cõi ấy có Phật hiện
 Tám mươi na do tha,
 Ta đều từng cúng dường
 Ta hành đạo tối thắng,
 Thứ nhất Phật Hoa Tụ,
 Thứ hai Phật Hải Tạng,
 Thứ ba Công Đức Sanh,
 Thứ tư Thiên Vương Kế,
 Thứ năm Ma Ni Tạng,
 Thứ sáu Chơn Kim Sơn,
 Thứ bảy Bửu Tụ Tôn,
 Thứ tám Pháp Tràng Phật,
 Thứ chín Phật Thắng Tài,
 Thứ mười Phật Trí Huệ.
 Tất cả chư Phật này
 Ta đều cúng dường đủ.
 Kế đó lại có kiếp
 Hiệu là Thiên Công Đức,
 Kiếp đó có thế giới
 Hiệu Thiện Hóa Tràng Đăng,
 Sáu mươi ức do tha
 Như Lai hiện thế gian
 Một là Tịch Tĩnh Tràng,
 Hai, Phật Xa Ma Tha
 Ba, Phật Bá Đẳng Vương,
 Bốn, Phật Tịch Tĩnh Quang,
 Thứ năm Vân Mật Âm,
 Thứ sáu Nhứt Đại Minh,
 Thứ bảy Pháp Đăng Quang,
 Thứ tám Thủ Thắng Diệm,
 Thứ chín Thiên Thắng Tạng,
 Thứ mười Đại Hống Âm.
 Chư Phật Như Lai đó
 Ta đều thường cúng dường
 Chưa được thanh tịnh nhân
 Thâm nhập biển Phật pháp,
 Kế đó lại có kiếp
 Tên Vô Trước Trang Nghiêm,
 Lúc đó có thế giới
 Tên là Vô Biên Quang,
 Trong đó có ba sáu
 Na do tha Phật hiện:
 Một, Công Đức Tu Di,
 Hai, Phật Hư Không Tâm,
 Thứ ba Cụ Trang Nghiêm,
 Thứ tư Pháp Lôi Âm,
 Thứ năm Pháp Giới Thanh,
 Thứ sáu Diệu Âm Vân,
 Thứ bảy Chiếu Thập Phương,
 Thứ tám Pháp Hải Âm,
 Thứ chín Công Đức Hải,
 Thứ mười Công Đức Tràng.
 Chư Phật Như Lai đó
 Ta đều từng cúng dường.

Kế đó Phật xuất thế
 Hiệu là Công Đức Trạng
 Ta làm Nguyệt Diện Thiên
 Cúng dường Đức Thế Tôn,
 Như Lai vì ta nói
 Vô y diệu pháp môn.
 Ta nghe chuyên nhớ nghĩ
 Phát sanh biến đại nguyện.
 Ta được thanh tịnh nhân
 Tịch diệt định tông trì
 Có thể trong mỗi niệm
 Đều thấy tất cả Phật.
 Ta được đại bi tạng
 Phương tiện nhân khắp sáng
 Thêm lớn tâm Bồ đề
 Thành tựu Như Lai lực.
 Thấy chúng sanh điên đảo
 Chấp thường, lạc, ngã, tịnh,
 Tối ngu si che lấp,
 Vọng tưởng khởi phiền não,
 Đi đứng rùng kiến chấp,
 Qua lại biến tham dục,
 Nhóm ở các ác đạo
 Tạo vô lượng ác nghiệp,
 Trong tất cả các loài
 Theo nghiệp mà thọ thân,
 Các họa sanh già chết
 Vô lượng khổ bức bách.
 Vì những chúng sanh đó
 Ta phát tâm vô thượng
 Nguyện được như mười phương
 Tất cả đáng Thập Lực.
 Duyên Phật và chúng sanh
 Phát khởi những đại nguyện
 Từ đó tu công đức
 Xu nhập phương tiện đạo,
 Đại nguyện đều che chở
 Vào khắp tất cả đạo,
 Đầy đủ Ba la mật
 Đầy khắp nơi pháp giới
 Mau nhập nơi các địa
 Biến phương tiện tam thế,
 Một niệm tu chư Phật
 Tất cả hạnh vô ngại.
 Lúc đó ta được nhập
 Đạo Phổ Hiền Bồ Tát,
 Biết rõ mười pháp giới
 Tất cả môn sai biệt.

Nói kệ xong, Dạ Thần bảo Thiện Tài rằng:

Này Thiện Nam Tử! Ý ngươi nghĩ sao? Thuở xưa, Chuyển Luân Thánh Vương hiệu Thập Phương Chủ có thể nổi thành dòng Phật là ai? Chính là Ngài Văn Thù Sư Lợi Đồng Tử đây.

Còn Dạ Thần giác ngộ ta, chính là hóa thân của đức Phổ Hiền Bồ Tát.

Thuở ấy ta làm Bửu Nữ Nhờ Dạ Thần giác ngộ cho ta thấy Phật để phát tâm Vô thượng Bồ đề. Từ đó về sau trải qua Phật sát vi trần số kiếp chẳng đọa ác đạo, thường sanh Nhơn, Thiên, thường thấy chư Phật. Nhấn đến ở chỗ Đức Phật Diệu Đăng Công Đức Tràng được môn Bồ Tát giải thoát "Đại thể lực phổ hi tràng" này. Ta dùng môn giải thoát này làm lợi ích cho tất cả chúng sanh.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ được môn giải thoát Đại thể lực phổ hi tràng này.

Như chư đại Bồ Tát trong mỗi niệm đến khắp trước tất cả chư Phật Như Lai, mau xu nhập được biển nhưt thiết trí, trong mỗi niệm dùng môn phát thu vào tất cả biển đại nguyện. Trong mỗi niệm dùng môn đại nguyện tận kiếp vị lai, mỗi niệm xuất sanh tất cả công hạnh. Trong mỗi hạnh xuất sanh tất cả Phật sát vi trần số thân, mỗi thân vào khắp tất cả pháp giới môn. Mỗi pháp giới môn, trong tất cả cõi Phật, tùy tâm chúng sanh mà nói những diệu hạnh. Trong mỗi vi trần của tất cả cõi đều thấy vô biên chư Phật. Ở chỗ mỗi Như Lai đều thấy khắp pháp giới chư Phật thân thông. Ở chỗ mỗi Như Lai đều thấy đời trước tu Bồ Tát hạnh. Ở chỗ mỗi Như Lai thọ trì thủ hộ những pháp luân. Ở chỗ mỗi Như Lai đều thấy những thần biến của tam thế tất cả Như Lai.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Trong chúng hội đây có một Dạ Thần tên là Phổ Cứu Chúng Sanh Diệu Đức. Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào nhập Bồ Tát hạnh, tịnh Bồ Tát đạo?

Bấy giờ Thiện Tài đồng tử đành lễ chân Hi Mục Quán Sát Chúng Sanh Chủ Dạ Thần, hữu nhiễu vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

(1) Thiện Tài được nghe phổ hi Tràng giải thoát môn, thời tin hiểu xu nhập biết rõ tùy thuận tư duy tu tập. Nhớ lời dạy của thiện tri thức không tạm bỏ, chẳng tán động, nhưt tâm nguyện được gặp thiện tri thức, siêng tìm cầu khắp mười phương chẳng lười trễ. Nguyện thường được thân cận thiện tri thức để phát sanh những công đức. Cùng thiện tri thức đồng một thiện căn được công hạnh thiện xảo phương tiện của thiện tri thức. Nương thiện tri thức vào biển tinh tấn trong vô lượng kiếp thường chẳng xa lìa.

Phát nguyện như vậy rồi, Thiện Tài đến chỗ Dạ Thần Phổ Cứu Chúng Sanh Diệu Đức.

Dạ Thần này vì Thiện Tài mà thị hiện Bồ Tát điều phục chúng sanh giải thoát thần lực, dùng những tướng hảo trang nghiêm thân mình. Giữa chặng mây phóng đại quanh mình tên là Trí đăng phổ chiếu thanh tịnh tràng, có vô lượng quang minh làm quyến thuộc. Quang minh này chiếu khắp tất cả thế gian, rồi xoay lại chiếu vào đánh dấu Thiện Tài sung mãn cả thân.

Liền đó Thiện Tài được cứu cánh thanh tịnh luân tam muội.

Được tam muội này rồi, Thiện Tài thấy khoảng giữa chỗ hai Dạ Thần có tất cả địa trần, thủy trần, hỏa trần, vi trần của những châu báu kim cang ma ni, những vi trần của tất cả hoa hương anh lạc đồ trang sức. Trong mỗi vi trần đều thấy Phật sát vi trần số thế giới thành hoại. Và thấy những khối lớn của địa, thủy, hỏa, phong. Cũng thấy tất cả thế giới tiếp liền đều dùng địa luân nhiệm trì mà an trụ. Cũng thấy tất cả những núi, biển, sông, ao, cây, rừng, cung điện của chư Thiên, Long, Bát Bộ, Nhơn, phi nhơn, cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sanh. Nhấn đến các loài luân chuyển sanh tử qua lại theo nghiệp thọ báo, mọi thứ sai khác đều thấy cả.

Lại thấy tất cả thế giới sai biệt: những thế giới tạp uế, những thế giới thanh tịnh, những thế giới hương về tạp uế, những thế giới hương về thanh tịnh, những thế giới tạp uế thanh tịnh, những thế giới thanh tịnh tạp uế, những thế giới thuần thanh tịnh, những thế giới hoặc hình trạng bằng phẳng, hoặc úp xuống,

hoặc ngược lên.

Trong tất cả thế giới, tất cả xứ, tất cả loài như vậy, đều thấy Dạ Thần Phổ Cứu. Chúng sanh này trong tất cả thời gian khắp mọi nơi, tùy theo hình mạo ngôn từ hạnh giải sai khác của chúng sanh, mà dùng sức phương tiện hiện ở trước họ mà tùy nghi hóa độ. Làm cho chúng sanh địa ngục khỏi khổ đau. Làm cho súc sanh chẳng ăn nuốt nhau. Làm cho ngạ quỷ hết đói khát. Làm cho loài rồng rời sợ sệt. Làm cho chúng sanh cõi Dục thoát khổ Dục giới, làm cho loài người rời sự sợ đêm tối, sự sợ nắng nheo, sự sợ tiếng xấu, sự sợ đại chúng, sự sợ chẳng đủ sống, sự sợ chết, sự sợ đọa ác đạo, sự sợ mất thiện căn, sự sợ thối Bồ đề tâm, sự sợ gặp ác tri thức, sự sợ lia thiện tri thức, sự sợ sa vào Nhị thừa, sự sợ các thứ sanh tử, sự sợ cùng ở với chúng sanh dị loại, sự sợ thọ sanh thời kỳ ác, sự sợ thọ sanh trong dòng họ ác, sự sợ gây tạo nghiệp ác, sự sợ nghiệp chướng phiền não chướng, sự sợ vọng tưởng chấp trước ràng buộc.

Tất cả những sự kinh sợ như vậy đều làm cho loài người đều được bỏ rời.

Lại thấy Dạ Thần này hiện khắp trong tất cả chúng sanh: noãn sanh, thai sanh, thấp sanh, hóa sanh, có sắc, không sắc, có tướng, không tướng, phi hữu tướng, phi vô tướng, đề thường siêng cứu hộ.

Vì thành tựu sức đại nguyện của Bồ Tát. Vì thâm nhập sức tam muội của Bồ Tát. Vì kiên cố sức thần thông của Bồ Tát. Vì xuất sanh sức hạnh nguyện của Phổ Hiền. Vì tăng trưởng biển đại bi của Bồ Tát. Vì thành tựu đại từ vô ngại khắp che chở chúng sanh. Vì thành tựu vô lượng hỷ lạc ban cho chúng sanh. Vì thành tựu trí huệ phương tiện nhiếp khắp tất cả chúng sanh. Vì thành tựu thần thông tự tại giải thoát quảng đại của Bồ Tát. Vì nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Vì giác liễu tất cả pháp. Vì cúng dường tất cả Phật. Vì thọ trì tất cả Phật giáo. Vì chứa nhóm tất cả thiện căn, tu tất cả diệu hạnh. Vì nhập vào tâm hải của tất cả chúng sanh mà không chướng ngại. Vì biết căn tánh tất cả chúng sanh để giáo hóa thành thực. Vì thanh tịnh tín giải của tất cả chúng sanh để trừ ác chướng cho họ. Vì phá màn tối vô tri của tất cả chúng sanh. Vì làm cho chúng sanh được quang minh thanh tịnh Nhứt thiết trí.

Thiện Tài thấy Dạ Thần này có thần lực quảng đại như vậy, hiện bày cảnh giới, thậm thâm bất tư nghị, hiện thị Bồ Tát điều phục chúng sinh giải thoát thần lực, thời hoan hỷ vô lượng, đánh lễ nơi chân, nhất tâm chiêm ngưỡng.

Lúc đó Dạ thần liền xả tướng Bồ Tát trang nghiêm hoàn lại thân cũ, mà chẳng bỏ thần lực tự tại.

Thiện Tài chấp tay cung kính nói kệ tán thán:

*Tôi Thiện Tài được thấy
Đại thần lực như vậy
Lòng hoan hỷ vô lượng
Nói kệ để tán thán.
Tôi thấy thân của Ngài
Tướng hảo trang nghiêm đẹp,
Như sao sáng hư không
Tất cả đều nghiêm tịnh.
Phóng quang minh thù thắng
Vô lượng sát trần số
Nhiều màu sắc vi diệu
Chiếu khắp cả mười phương.
Mỗi lỗ lông phóng ra
Chúng sanh tâm số quang
Mỗi mỗi đầu quang minh
Đều hiện bửu liên hoa.
Trong hoa hiện Hóa Phật*

Diệt được khổ chúng sanh,
 Quang minh phát diệu hương
 Xông khắp các chúng sanh.
 Lại mưa các thứ hoa
 Cúng dường tất cả Phật.
 Chặng mây phóng diệu quang
 Lượng đồng núi Tu Di
 Chiếu khắp các hàm thức
 Khiến dứt tối ngu si.
 Miệng phóng thanh tịnh quang
 Như vô lượng mặt nhật
 Chiếu khắp cánh quảng đại
 Của Tỳ Lô Giá Na.
 Mắt phóng thanh tịnh quang
 Như vô lượng mặt nguyệt
 Chiếu khắp mười phương cõi
 Dứt si lừa thế gian.
 Hóa hiện nhiều loại thân
 Tướng trạng đồng chúng sanh
 Sung mãn mười phương cõi
 Độ thoát biển tam hữu.
 Diệu thân khắp mười phương
 Hiện khắp trước chúng sanh
 Diệt trừ thủy, hỏa giặc,
 Nạn, vua, những lo sợ.
 Tôi vâng theo Hi Mục
 Nay được đến chỗ Ngài
 Thấy tướng chặng mây Ngài
 Phóng quang minh thanh tịnh
 Chiếu khắp mười phương cõi
 Diệt trừ tất cả tối.
 Hiện hiện thân thông lực
 Mà đến nhập thân tôi
 Tôi gặp được quang minh
 Lòng hoan hỷ vô lượng
 Được tống trì tam muội
 Thấy khắp thập phương Phật.
 Từ chỗ tôi đi qua
 Tôi đều thấy vi trần
 Trong mỗi mỗi vi trần
 Đều thấy trần số cõi.
 Hoặc có vô lượng cõi
 Tất cả đều trước ư
 Chúng sanh thọ các khổ
 Thường buồn than kêu khóc.
 Hoặc có cõi nhiễm tịnh
 Vui ít, nhiều đau khổ
 Thị hiện thân tam thừa
 Qua đó mà cứu độ
 Hoặc có cõi tịnh nhiễm
 Chúng sanh đều thích thấy
 Bồ Tát thường sung mãn
 Trụ trì những chánh pháp,
 Trong mỗi mỗi vi trần
 Vô lượng cõi thanh tịnh
 Do Tỳ Lô Giá Na
 Kiếp xưa đã nghiêm tịnh.

*Phật ở tất cả cõi
 Đều ngồi cõi Bồ đề
 Thành đạo chuyển pháp luân
 Độ thoát các quần sanh.
 Tôi thấy Phổ Cứu Thần
 Ở chỗ tất cả Phật
 Trong vô lượng cõi kia
 Đều khắp đến cúng dường.*

Thiện Tài đồng tử nói kệ xong, thưa Dạ Thần Phổ Cứu Chúng Sanh Diệu Đức rằng:

Bạch đại Thánh! Môn giải thoát thậm thâm hi hữu này tên là gì? Ngài được môn giải thoát này đã bao lâu? Tu hạnh gì mà được thanh tịnh?

Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Sự này khó biết. Tất cả Nhơn, Thiên và Nhị thừa không lường được.

Tại sao vậy? vì đây là cảnh giới của bậc an trụ Phổ Hiền hạnh. Là cảnh giới của bậc an trụ đại bi tạng. Là cảnh giới của bậc cứu hộ tất cả chúng sanh. Là cảnh giới của bậc có thể tịnh tất cả tam ác bát nạn. Là cảnh giới của bậc ở trong tất cả Phật độ nổi thanh Phật chủng chẳng dứt. Là cảnh giới của bậc có thể trụ trì được tất cả Phật pháp.

Là cảnh giới của bậc có thể ở tất cả kiếp tu Bồ Tát hạnh thành mãn biển đại nguyện. Là cảnh giới của bậc có thể ở tất cả pháp giới dùng trí quang thanh tịnh diệt vô minh ám chướng. Là cảnh giới của bậc có thể dùng trí quang minh trong khoảng một niệm chiếu khắp tất cả phương tiện tam thế.

Nay ta thừa oai lực của Phật vì người mà nói.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa, quá Phật sát vi trần số kiếp, có một kiếp tên là Viên Mãn Thanh Tịnh. Thế giới tên là Tỳ Lô Giá Na Đại Oai đức. Có Tu Di Sơn vi trần số Như Lai xuất thế trong thế giới đó.

Thế giới đó bằng chất nhất thiết hương vương ma ni bửu, châu báu trang nghiêm, trụ trên biển vô cấu quang minh ma ni vương. Thế giới này hình chánh viên, tịnh uế hiệp thành, mây bửu trưởng và tất cả trang nghiêm cụ giảng phía trên. Luân sơn ma ni trang nghiêm bao quanh ngàn vòng. Có mười ức na do tha tứ thiên hạ đều diệu trang nghiêm. Hoặc có tứ thiên hạ chúng sanh ác nghiệp ở trong đó. Hoặc có tứ thiên hạ chúng sanh tạp nghiệp ở trong đó. Hoặc có tứ thiên hạ chúng sanh thiện căn ở trong đó. Hoặc có tứ thiên hạ chư Bồ Tát thuần thanh tịnh ở trong đó.

Cạnh Luân Vi Sơn tốt phía Đông của thế giới này, có tứ thiên hạ tên là Bửu Đăng Hoa Tràng, cõi nước thanh tịnh, ăn mặc sung túc. Chẳng cần canh tác mà lúa bắp tự mọc tốt. Cung điện lâu các thầy đều kỳ diệu. Những cây như ý thành hàng khắp nơi. Những hương thọ hăng thoảng hơi thơm. Những man thọ hăng xuất sanh mây tràng hoa. Những hoa thọ thường tuôn hoa đẹp. Những bửu thọ xuất sanh báu lạ. Quang minh vô lượng màu chiếu sáng bao vòng. Những âm nhạc thọ xuất sanh những âm nhạc theo gió thổi động phát âm thanh vi diệu. Ánh sáng mặt nhật, mặt nguyệt và ma ni bửu vương chiếu khắp mọi nơi. Đêm ngày thường có toàn những cảnh vui vẻ.

Trong tứ thiên hạ này có trăm vạn ức na do tha vương quốc. Mỗi nước có ngàn sông lớn chảy quanh. Mặt sông đều có hoa đẹp đua nở, lay động theo dòng nước chảy phát tiếng âm nhạc cõi trời. Nhiều bửu thọ mọc lên bên bờ sông. Nhiều thứ trân kỳ dùng để nghiêm sức. Ghe thuyền qua lại vui chơi thỏa tình.

Khoảng giữa mỗi sông, có trăm vạn ức thành. Mỗi thành có trăm vạn ức na do tha tụ lạc. Tất cả thành ấp tụ lạc đều có trăm ngàn ức na do tha cung điện.

Trong tứ thiên hạ này, ở Diêm Phù Đề có một nước tên là Bửu Hoa Đăng an ổn phong phú, nhân dân đông đúc đều thật hành thập thiện. Trong nước có Chuyển Luân Vương xuất hiện hiệu là Tỳ Lô Giá Na Diệu Bửu Liên Hoa Kế, sanh từ trong hoa sen, đủ ba mươi hai tướng hảo, đủ thất bửu, cai trị tứ thiên hạ, hằng dùng chánh pháp giáo hóa chúng sanh. Nhà vua có ngàn Vương Tử đoàn chánh dũng kiện hành phục được oán địch.

Trăm vạn ức na do tha cung nữ đều cùng nhà vua đồng gieo thiện căn, đồng tu công hạnh, đồng thời đản sanh, xinh đẹp như Thiên nữ, thân màu chơn kim thường phóng quang minh. Trong lỗ lông hằng phát ra hơi thơm.

Quan hiền, tướng mạnh đủ mười ức.

Chánh phi của nhà vua tên là Viên Mãn Điện, là bửu nữ đoàn chánh đẹp lạ, da màu chơn kim, mắt tóc đều xanh biếc, tiếng nói như phạm âm, thân có mùi thơm cõi trời, thường phóng ánh sáng chiếu ngàn do tuần. Có một vương nữ tên là Phổ Trí Diệu Diệu Đức Nhãn. Thân hình đoàn nghiêm, sắc tướng xinh đẹp, mọi người đều thích thấy không chán.

Thuở đó, loài người sống lâu vô lượng. Hoặc có kẻ bất định chết yểu giữa chừng. Nhiều hình sắc, nhiều âm thanh, nhiều danh tự, nhiều tộc tánh, ngu trí mạnh yếu, nghèo giàu khổ vui, vô lượng phẩm loại thảy đều chẳng đồng.

Có kẻ nói thân tôi đẹp thân người xấu.

Rồi sỉ nhục, gây ác nghiệp. Do đây nên thọ mạng sắc lực tất cả phước vui đều bị tổn giảm.

Thành Bắc có cây Bồ đề tên là Phổ quang pháp vân âm tràng. Gốc cây bằng ma ni vương kiên cố niệm niệm xuất sanh tất cả Như Lai đạo tràng trang nghiêm. Tất cả châu ma ni làm thân cây. Lá bằng tạp bửu. Nhánh lá đều có thứ tự xứng nhau, trên dưới bốn phía đều viên mãn trang nghiêm, phóng bửu quang minh, phát diệu âm thanh nói cảnh giới thậm thâm của Như Lai.

Trước đây Bồ đề có một ao nước thơm tên là bửu hoa quang minh diễn pháp lôi âm, bờ ao bằng diệu bửu. Xung quanh ao có trăm vạn ức na do tha bửu thọ. Hình dáng những cây này giống như cây Bồ đề. Những chuỗi ngọc rủ thòng bốn phía. Vô lượng lâu các đều bằng chất báu nghiêm sức khắp đạo tràng.

Trong ao nước thơm xuất sanh hoa sen lớn tên là Phổ hiện tam thế nhất thiết Như Lai trang nghiêm cảnh giới vân. Có Tu Di Sơn vi trần số Phật xuất hiện trong đó.

Đức Phật thứ nhứt hiệu là Phổ Trí Bửu Diệu Diệu Đức Tràng, thành Vô thượng Đăng Chánh Giác trước nhất nơi trên hoa sen lớn này. Đức Phật diễn thuyết chánh pháp thành thực chúng sanh vô lượng ngàn năm.

Lúc Đức Như Lai Phổ Trí chưa thành Phật, trước đây mười ngàn năm, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Hiện chư thần thông thành thực chúng sanh. Nếu có chúng sanh nào được quanh mình này chiếu đến thời tâm họ tự khai ngộ không gì chẳng biết rõ, biết mười ngàn năm sau có Phật xuất thế.

Chín ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Nhứt thiết chúng sanh ly cấu đặng. Nếu có chúng sanh gặp quang minh này thời được thanh tịnh nhãn thấy tất cả màu sắc, biết chín ngàn

năm sau, sẽ có Phật xuất thế.

Tám ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Nhứt thiết chúng sanh nghiệp quả âm. Nếu có chúng sanh gặp quang minh này thời đều tự biết những nghiệp quả báo. Biết tám ngàn năm sau sẽ có Phật xuất thế.

Bảy ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Sanh Nhứt thiết thiện căn âm. Nếu có chúng sanh nào gặp quang minh này thời tất cả các căn thấy đều viên mãn. Biết bảy ngàn năm sau sẽ có Phật xuất thế.

Sáu ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Phật bất tư nghi cảnh giới âm. Nếu có chúng sanh gặp quang minh này thời tâm họ quảng đại được tự tại khắp cả. Biết sáu ngàn năm sau sẽ có Phật xuất thế.

Năm ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Nghiêm tịnh nhứt thiết Phật sát âm. Nếu có chúng sanh gặp quang minh này thời thấy tất cả Phật độ thanh tịnh. Biết năm ngàn năm sau sẽ có Phật xuất thế.

Bốn ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Nhứt thiết Như Lai cảnh giới vô sai biệt đấng. Nếu có chúng sanh nào gặp quang minh này thời đều có thể đến ra mắt tất cả chư Phật. Biết bốn ngàn năm sau sẽ có Phật xuất thế.

Ba ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Tam thế minh đấng. Nếu có chúng sanh gặp quang minh này thời đều có thể hiện thấy những bốn sự của tất cả Như Lai. Biết ba ngàn năm sau sẽ có Phật xuất thế.

Hai ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng tịnh quang minh tên là Như Lai ly ế trí huệ đấng. Nếu có chúng sanh gặp quang minh này thời được phổ nhãn thấy thân biến của tất cả Như Lai, thấy tất cả Phật độ, thấy tất cả thế giới chúng sanh. Biết hai ngàn năm sau sẽ có Phật xuất thế.

Một ngàn năm trước, hoa sen lớn này phóng đại quang minh tên là Linh nhất thiết chúng sanh kiến Phật tập chư thiện căn. Nếu có chúng sanh gặp quang minh này thời được thành tựu kiến Phật tam muội. Biết một ngàn năm sau sẽ có Phật xuất thế.

Bảy ngày trước, hoa sen này phóng đại quang minh tên là Nhứt thiết chúng sanh hoan hỷ □226; m. Nếu có chúng sanh gặp quang minh này thời được thấy khắp chư Phật sanh lòng rất hoan hỷ. Biết sau bảy ngày sẽ có Phật xuất thế.

Đủ bảy ngày sau, tất cả thế giới thấy đều chấn động, thuần tịnh vô nhiễm, mỗi niệm hiện khắp mười phương tất cả cõi Phật thanh tịnh, cũng hiện những sự trang nghiêm của những cõi đó.

Nếu có chúng sanh nào căn tánh thuần thực đáng được thấy Phật thời đều đến đạo tràng.

Bấy giờ trong thế giới Tỳ Lô Giá Na Đại Oai Đức đó, tất cả Luân Vi Sơn, Tu Di Sơn, tất cả núi biển, lục địa, thành quách, tường rào, cung điện, âm nhạc, ngữ ngôn đều vang ra âm thanh, khen nói cảnh giới thân lực của tất cả Như Lai.

Lại phát ra tất cả mây thơm: Hương xông, hương bột. Phát ra tất cả mây hương hình tượng ngọc ma ni, mây bửu diệm, mây diệm tạng, mây y phục ma ni, mây anh lạc, mây diệm hoa, mây Như Lai quanh minh, mây Như Lai viên quang, mây âm nhạc, mây Như Lai nguyện thanh, mây Như Lai ngôn âm, mây

Như Lai tướng hảo, hiển thị tướng bất tư nghi của Đức Như Lai xuất hiện thế gian.

Này Thiện Nam Tử! Đại bửu liên hoa này có mười Phật sát vi trần số liên hoa bao quanh. Trong những hoa sen này đều có tòa sư tử ma ni bửu tạng. Trên mỗi tòa đều có Bồ Tát ngồi kiết già.

Này Thiện Nam Tử! Lúc đức Phổ Trí Bửu Diệm Diệu Đức Tràng Như Lai thành vô thượng Đăng Chánh Giác tại trên đại bửu liên hoa này, đồng thời cũng hiện thành Phật trong thập phương tất cả thế giới.

Tùy theo tâm của chúng sanh mà hiện ở trước họ để chuyển pháp luân. làm cho vô lượng chúng sanh khỏi khổ ác đạo. Làm cho vô lượng chúng sanh được sanh lên trời. Làm cho vô lượng chúng sanh ở bậc Thanh Văn, Bích Chi Phật. Làm cho vô lượng chúng sanh thành tựu hạnh Bồ đề xuất ly. Làm cho vô lượng chúng sanh thành tựu hạnh Bồ đề dũng mãnh tràng. Làm cho vô lượng chúng sanh thành tựu hạnh Bồ đề pháp quanh minh. Làm cho vô lượng chúng sanh thành tựu hạnh Bồ đề thanh tịnh căn. Làm cho vô lượng chúng sanh thành tựu hạnh Bồ đề bình đẳng lực. Làm cho vô lượng chúng sanh thành tựu hạnh Bồ đề nhập pháp thành. Làm cho vô lượng chúng sanh thành tựu hạnh Bồ đề nhập phổ môn phương tiện đạo. Làm cho vô lượng chúng sanh an trụ hạnh Bồ đề tam muội môn. Làm cho vô lượng chúng sanh thành tựu hạnh Bồ đề duyên tất cả cảnh giới sanh phát tâm Bồ đề. Làm cho vô lượng chúng sanh an trụ đạo Ba la mật thanh tịnh. Làm cho vô lượng chúng sanh trụ Bồ Tát Sơ địa. Làm cho vô lượng chúng sanh trụ Bồ Tát Nhị địa nhẫn đến Thập địa. Làm cho vô lượng chúng sanh nhập hạnh nguyện thù thắng của Bồ Tát. Làm cho vô lượng chúng sanh an trụ hạnh nguyện thanh tịnh của Phổ Hiền.

Này Thiện Nam Tử! Đức Phổ Trí Bửu Diệm Diệu Đức Tràng Như Lai hiện thần lực tự tại bất tư nghi như vậy, lúc Đức Phật chuyển pháp luân, ở trong mỗi thế giới đó, tùy theo sở nghi, mỗi niệm điều phục vô lượng chúng sanh.

Lúc đó Phổ Hiền Bồ Tát biết trong thành của Bửu Hoa Đăng Vương, chúng sanh tự ý thị nhan sắc và cảnh giới mà khinh mạn lăng miệt người khác, nên Bồ Tát hóa hiện thân hình đoan chánh đẹp lạ đến trong thành ấy phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả, làm cho ánh sáng của Thánh Vương, của dân chúng, của nhật nguyệt tinh tú đều lu mờ. Dường như lúc mặt nhật mọc lên cao chói sáng khắp nơi. Cũng như vàng diêm phù đàn để cạnh đồng mực đen.

Chúng sanh trong thành đều bảo nhau rằng đây là ai? Là Thiên Thân hay Phạm Vương mà phóng ánh sáng chói mờ quanh sắc của chúng ta?

Phổ Hiền Bồ Tát đứng trên hư không ngay cung điện của Thánh Vương mà bảo rằng:

Này Đại Vương! Hiện nay trong nước của nhà vua có Phật xuất thế ngự tại cây Bồ đề Phổ Quang Minh Pháp Vân Âm Tràng.

Vương nữ Phổ Trí Diệu Nhân thấy sắc thân và quang minh tự tại của Phổ Hiền Bồ Tát, và nghe những vật trang nghiêm trên thân Bồ Tát phát âm thanh vi diệu, lòng rất vui mừng, tự nghĩ rằng nguyện tất cả căn lành của tôi có đều hồi hướng để được thân như vậy, được tướng tốt oai nghi tự tại như vậy. Nay đức Thánh này có thể ở trong chỗ sanh tử tối tăm của chúng sanh mà phóng đại quang minh và báo tin Đức Như Lai xuất thế. Nguyện tôi cũng được như vậy, vì các chúng sanh mà làm trí quang minh để phá sự vô tri đen tối của họ. Nguyện tôi thọ sanh chốn nào cũng đều chẳng xa rời vị thiện tri thức này.

Lúc đó, Thánh Vương cùng Bửu nữ và ngàn Vương Tử, quyến thuộc, các đại thần, bốn binh chủng, nhân dân trong thành, do thần lực của Thánh Vương đồng bay lên hư không cao một do tuần phóng đại quang minh chiếu tứ thiên hạ, khiến khắp mọi người đều được chiêm ngưỡng. Vì muốn chúng sanh đều đến gặp Phật nên Thánh Vương nói kệ tán thán Phật.

Như Lai xuất thế gian
 Cứu khắp các quần sanh
 Các người phải mau dậy
 Đi đến chỗ Đạo Sư
 Vô lượng vô số kiếp
 Mới có Phật xuất thế
 Diễn nói pháp thâm diệu
 Lợi ích tất cả chúng.
 Phật xem các thế gian
 Điên đảo thường mê lầm
 Luân hồi khổ sanh tử
 Mà khởi lòng đại bi.
 Vô số ức ngàn kiếp
 Tu tập hạnh Bồ đề
 Vì muốn độ chúng sanh
 Đây do sức đại bi
 Đầu, mắt, tay, chân thấy
 Đều xa được tất cả
 Vì cầu đạo Bồ đề
 Vô lượng kiếp bố thí
 Vô lượng ức ngàn kiếp
 Khó gặp được Như Lai
 Thấy, nghe, hoặc thờ phụng
 Đều được lợi ích lớn.
 Nay sẽ cùng đại chúng
 Đến gặp đấng Điều Ngự
 Ngồi bửu tòa Như Lai
 Hàng ma thành Chánh giác
 Chiêm ngưỡng thân Như Lai
 Phóng ra vô lượng quang
 Nhiều thứ sắc vi diệu
 Diệt trừ tất cả tội
 Trong mỗi mỗi lỗ lông
 Phóng quang bát tư nghì
 Chiếu khắp các quần sanh
 Đều khiến rất vui mừng.
 Đại chúng đều nên phát
 Tâm tinh tấn quảng đại
 Đến chỗ Đức Như Lai
 Cung kính cúng dường Phật.

Chuyển Luân Thánh Vương nói kệ khen Phật khai ngộ tất cả chúng sanh rồi, do thiện căn của Luân Vương xuất hiện mười ngàn thứ mây đại cúng dường, thẳng đến phía đạo tràng của Như Lai.

Như là mây tất cả bửu cái, mây tất cả hoa trướng, mây tất cả bửu y, mây tất cả bửu linh võng, mây tất cả diệu hương, mây tất cả bửu tòa, mây tất cả bửu tràng, mây tất cả cung điện, mây tất cả diệu hoa, mây tất cả đồ trang nghiêm giảng đẹp khắp hư không. Thánh Vương đánh lễ nơi chân đức Phổ Trí Bửu Diệm Diệu Đức Tràng Như Lai, hữu nhiều vô lượng vòng, rồi ngồi trên tòa phổ chiếu thập phương bửu liên hoa phía trước Đức Phật.

Vương nữ Phổ Trí Diệm Diệu Đức Nhãn cõi đồ trang sức trên thân cảm rải lên cúng dường Phật. Những đồ trang sức đó liền ở trên hư không biến thành lưới bửu cái thông rủ xuống. Long Vương cầm giữ bửu cái này. Những cung điện xen bày trong đó. Mười thứ bửu cái bao vòng hình như lâu các trong ngoài thanh tịnh, trang nghiêm với những chuỗi ngọc, bửu thạch, hương hải, ma ni. Trong bửu cái đó có cây Bồ đề nhánh lá sum suê che trùm cả pháp giới, mỗi niệm hiện ra vô lượng trang nghiêm.

Đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai ngự dưới cội Bồ đề này. Có bất khả thuyết Phật sát vi trần số Bồ Tát vây quanh. Chư Bồ Tát này đều xuất sanh từ nơi hạnh nguyện của Phổ Hiền, an trụ nơi vô sai biệt trụ của Bồ Tát.

Cũng thấy có tất cả Thế Gian Chủ. Cũng thấy thần lực tự tại của Như Lai. Cũng thấy những kiếp thứ đệ có thể giới thành hoại. Lại cũng thấy tất cả thế giới đó, mỗi mỗi thế giới đều có Phổ Hiền Bồ Tát cúng dường chư Phật điều phục chúng sanh. Lại cũng thấy tất cả Bồ Tát đó đều ở trong thân Phổ Hiền. Cũng thấy thân mình ở trong thân đó. Cũng thấy thân mình ở trước chỗ tất cả Như Lai, tất cả Phổ Hiền, tất cả Bồ Tát, tất cả chúng sanh. Lại cũng thấy tất cả thế giới đó mỗi mỗi đều có Phật sát vi trần số thế giới, những ranh giới, những nhiệm trì, những hình trạng, những thể tánh, những sắp đặt, những trang nghiêm, những thanh tịnh, những mây trang nghiêm mà che trên đó, những tên kiếp, chư Phật xuất thế, những tam thế, những phương xứ, những trụ pháp giới, những nhập pháp giới, những trụ hư không, những Như Lai Bồ đề tràng, những Như Lai thân thông lực, những Như Lai sư tử tòa, những Như Lai đại chúng, những Như Lai chúng sai biệt. Những Như Lai xảo phương tiện, những Như Lai chuyên pháp luân, những Như Lai diệu âm thanh, những Như Lai ngôn thuyết, những Như Lai khế kinh.

Thấy như vậy rồi, Vương nữ rất hoan hỷ lòng thanh tịnh.

Phổ Trí Bửu Diệm Diêu Đức Trang Như Lai vì Vương nữ mà nói tu đa la tên là Nhất thiết Như Lai Chuyển pháp luân, có mười Phật sát vi trần số tu đa la làm quyển thuộc.

Wang nữ nghe kinh xong, thời được thành tựu mười ngàn môn tam muội, tâm nhu nhuyễn không cứng thô, như mới thọ thai, như mới đản sanh, như cây Ta La mới mọc mộng, tâm tam muội đó cũng như vậy.

Như là hiện kiến nhất thiết chư Phật tam muội phổ chiếu nhất thiết sát tam muội, nhập nhất thiết tam thế môn tam muội, thuyết nhất thiết Phật pháp luân tam muội, trì nhất thiết Phật nguyện hải tam muội, khai ngộ nhất thiết chúng sanh linh xuất sanh tử khổ tam muội, thường nguyện phá nhất thiết chúng sanh ám tam muội, thường nguyện diệt nhất thiết chúng sanh khổ tam muội, thường nguyện sanh nhất thiết chúng sanh lạc tam muội, giáo hóa nhất thiết chúng sanh bất sanh bì yểm tam muội, nhất thiết Bồ Tát vô chướng ngại tràng tam muội phổ nghệ nhất thiết thanh tịnh Phật sát tam muội ... Vương nữ được mười ngàn tam muội như vậy.

Wang nữ lại được tâm diệu định, tâm bất động, tâm hoan hỷ, tâm an ủi, tâm quảng đại, tâm thuận thiện tri thức, tâm duyên thâm nhất thiết trí, tâm, trụ quảng đại phương tiện hải, tâm xả ly tất cả chấp trước, tâm chẳng trụ thế gian cảnh giới, tâm nhập Như Lai cảnh giới, tâm phổ chiếu tất cả sắc hải, tâm không nào hại, tâm không cao cử, tâm không bì quỵ, tâm không thối chuyển, tâm không giải đãi, tâm tư duy tự tánh của các pháp. Tâm an trụ tất cả pháp môn, tâm quán sát tất cả pháp môn, tâm biết rõ tất cả chúng sanh, tâm cứu hộ tất cả chúng sanh, tâm chiếu khắp tất cả thế giới, tâm khắp sanh tất cả Phật nguyện, tâm đều phá tất cả núi chướng, tâm chứa nhóm phước đức trợ đạo, tâm hiện thấy chư Phật thập lực, tâm chiếu khắp cảnh giới Bồ Tát, tâm tăng trưởng Bồ Tát trợ đạo, tâm duyên khắp tất cả phương, tâm tư duy Phổ Hiền đại nguyện.

Wang nữ lại phát mười Phật sát vi trần số nguyện hải của Như Lai:

Nguyện nghiêm tịnh tất cả cõi Phật, nguyện điều phục tất cả chúng sanh, nguyện biết khắp tất cả thế giới, nguyện vào khắp tất cả pháp giới, nguyện trong tất cả Phật độ tu Bồ Tát hạnh cùng tận thuở kiếp vị lai, nguyện tận thuở vị lai kiếp không bỏ hạnh Bồ Tát, nguyện được gần gũi tất cả Như Lai, nguyện được thừa sự tất cả thiện hữu, nguyện được cúng dường tất cả chư Phật, nguyện ở trong mỗi niệm tu Bồ Tát hạnh, tăng nhứt thiết trí không gián đoạn, phát mười Phật sát vi trần số nguyện hải như vậy, thành tựu đại nguyện Phổ Hiền.

Đức Phổ Trí Như Lai lại vì Vương nữ mà nói những thiện căn đã chứa nhóm từ khi phát tâm tới nay, cùng những diệu hạnh đã tu, đại quả đã được. Làm cho Vương nữ khai ngộ thành tựu nguyện hải của Như Lai, nhất tâm hồi hướng bậc Nhất thiết trí.

Dạ Thần Phổ Cứu Chúng Sanh Diệu Đức nói tiếp:

Này Thiện Nam Tử! Lại quá đây mười đại kiếp về trước, có thế giới tên là Nhựt Luân Quang Ma Ni, Phật hiệu là Nhơn Đà La Tràng Diệu Tướng.

Vương nữ Diệu Nhãn ở trong di pháp của Đức Như Lai đó, Phổ Hiền Bồ Tát khuyên nàng tu Bồ tượng Phật cũ hư trên tòa liên hoa. Nàng đã tu Bồ xong lại sơn vẽ. Sơn vẽ xong lại trang nghiêm các châu báu, rồi phát tâm Vô thượng Bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Ta nhớ thuở quá khứ do Phổ Hiền Bồ Tát thiện tri thức mà Vương nữ gieo được thiện căn này, từ đó trở đi chẳng đọa ác thú thường thọ sanh trong dòng Thiên Vương, Nhân Vương, xinh đẹp khả ái, dù những tướng tốt, khiến mọi người thích thấy, thường gặp Phật, thường được gần gũi Phổ Hiền Bồ Tát, được Bồ Tát chỉ dạy khai ngộ thành thực mãi đến ngày nay.

Này Thiện Nam Tử! Chuyển Luân Thánh Vương Tỳ Lô Giá Na Tạng Diệu Bửu Liên Hoa Kế nay là Di Lặc Bồ Tát.

Vương phi Viên Mãn Diện nay là Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải đang ở gần đây.

Vương nữ Diệu Đức Nhãn chính là ta.

Thuở xưa ấy, ta làm đồng nữ, Phổ Hiền Bồ Tát khuyên ta tu Bồ tượng Phật, dùng đó làm nhân duyên phát tâm Vô thượng Bồ. Đó là lúc ta bắt đầu phát tâm.

Sau đó Phổ Hiền Bồ Tát dẫn dắt ta thấy đức Diệu Đức Tràng Phật, ta cỡi chuỗi ngọc rải lên cúng dường, thấy thần lực của Phật, nghe Phật thuyết pháp, liền được môn giải thoát “Bồ Tát hiện khắp tất cả thế gian điều phục chúng sanh”. Trong mỗi niệm thấy Tu Di Sơn vi trần số Phật. Cũng thấy đạo tràng chúng hội và quốc độ thanh tịnh của chư Phật. Ta đều tôn trọng cung kính cúng dường nghe diễn chánh pháp, y giáo tu hành.

Này Thiện Nam Tử! Qua khỏi thế giới Tỳ Lô Giá Na Đại Oai Đức, kiếp viên mãn thanh tịnh, có thế giới tên là Bửu Luân Diệu Trang Nghiem, kiếp tên là Đại Quang, có năm trăm Đức Phật xuất hiện trong đó. Ta đều kính thờ cúng dường. Đức Phật tối sơ hiệu là Đại Bi Tràng, lúc mới xuất gia, ta làm Dạ Thần cung kính cúng dường.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Kim Cang Na La Diên Tràng. Ta làm Chuyển Luân Thánh Vương cung kính cúng dường Phật. Đức Phật đó vì ta mà nói kinh tên là Nhất Thiết Phật Xuất Hiện, mười Phật sát vi trần số tu đa la làm quyến thuộc.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Kim Cang Vô Ngại Đức. Ta làm Chuyển Luân Vương cung kính cúng dường Phật. Đức Phật đó vì ta mà nói kinh tên là Phổ Chiếu Nhất Thiết Chúng Sanh Căn, Tu Di Sơn vi trần số tu đa la làm quyến thuộc, ta đều thọ trì.

Kế đó có Phật xuất thế tên là Hỏa Diệm Sơn Diệu Trang Nghiem. Ta thuở đó làm Trưởng giả nữ. Đức Phật đó vì ta mà nói kinh tên là Phổ Chiếu Tam Thế Tạng, Diêm Phù Đề vi trần số tu đa la làm quyến thuộc. Ta đều nghe hiểu y giáo thọ trì.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Nhất Thiết Pháp Hải Cao Thắng Vương. Thuở đó ta làm A Tu La Vương cung kính cúng dường Phật. Đức Phật nói kinh tên là Phân Biệt Nhất Thiết Pháp Giới, năm trăm tu đa la làm quyển thuộc. Ta đều nghe hiểu như pháp thọ trì.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Hải Nhạc Pháp Quang Minh. Thuở đó ta làm Long Vương nữ mưa mây như ý ma ni bửu cúng dường Phật. Đức Phật đó vì ta mà nói kinh tên là Tăng Trưởng Hoan Hỷ Hải, có trăm vạn ức tu đa la làm quyển thuộc. Ta đều nghe hiểu như pháp thọ trì.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Bửu Diệm Sơn Đăng. Thuở đó ta làm Hải Thần mưa mây bửu liên hoa cung kính cúng dường Phật. Đức Phật đó vì ta mà nói kinh tên là Pháp Giới Phương Tiện Hải Quang Minh.

Có Phật sát vi trần số tu đa la làm quyển thuộc. Ta đều nghe hiểu như pháp thọ trì.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Công Đức Hải Quang Minh Luân. Thuở đó ta làm Ngũ Thông Tiên hiện đại thân thông có sáu vạn Tiên Nhon vây quanh, mưa mây hương hoa cúng dường Phật. Đức Phật đó vì ta mà nói kinh tên là Vô Trước Pháp Đăng, có sáu vạn tu đa la làm quyển thuộc. Ta đều nghe hiểu như pháp thọ trì.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Tỳ Lô Giá Na Công Đức Tạng. Thuở đó ta làm Chủ Địa Thần tên là Xuất Sanh Bình Đẳng Nghĩa, cùng vô lượng Địa Thần đồng mưa tất cả bửu thọ, tất cả ma ni tạng, tất cả mây bửu anh lạc để cúng dường Phật. Đức Phật đó vì ta mà nói kinh tên là Xuất Sanh Nhất Thiết Như Lai Trí Tạng, vô lượng kệ kinh làm quyển thuộc. Ta đều nghe hiểu thọ trì chẳng quên.

Này Thiện Nam Tử! Thứ đệ như vậy, Đức Phật tối hậu hiệu là Sung Mãn Hư Không Pháp Giới Diệu Đức Đăng. Thuở đó ta là kỹ nữ tên là Mỹ Nhan. Ta thấy Phật vào thành liền ca vũ cúng dường. Ta thừa thần lực của Phật vọt mình lên hư không nói ngàn bài kệ tán thán Phật. Đức Phật vì ta mà phóng ánh sáng chạng mây tên là Trang Nghiêm Pháp Giới Đại Quang Minh chiếu khắp thân ta. Khi được quanh mình của Phật chiếu đến thân, ta được môn giải thoát tên là pháp giới phương tiện bất thối tạng.

Này Thiện Nam Tử! Trong thế giới này có Phật sát vi trần số kiếp như vậy, tất cả Như Lai xuất hiện trong đó. Ta đều kính thờ cúng dường cả.

Chư Phật đó có bao nhiêu chánh pháp ta đều ghi nhớ chẳng quên một câu một chữ. Ở chỗ chư Phật đó ta tán dương tất cả Phật pháp, rộng làm lợi ích cho vô lượng chúng sanh.

Ở chỗ mỗi Đức Như Lai ta được nhất thiết trí quang minh, hiện tam thế pháp giới hải, nhập tất cả Phổ Hiền hạnh.

Này Thiện Nam Tử! Vì ta y cứ nhất thiết trí quang minh nên ở trong mỗi niệm thấy vô lượng Phật. Đã thấy Phật rồi, trước chưa được chưa thấy Phổ Hiền hạnh, nay đều thành tựu viên mãn.

Tại sao vậy? Vì đã được nhất thiết trí quang minh vậy.

Phổ Cứu Chúng Sanh Dạ Thần muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, thừa Phật thần lực, vì Thiện Tài đồng tử mà nói kệ rằng:

*Thiện Tài nghe ta nói
Pháp thâm thâm khó thấy
Chiếu khắp cả tam thế*

Tất cả môn sai biệt.
 Như ta sơ phát tâm
 Chuyên cầu Phật công đức
 Các giải thoát đã được
 Người nay phải lắng nghe
 Ta nhớ thuở quá khứ
 Quá sát trần số kiếp
 Trước đó có một kiếp
 Tên Viên Mãn Thanh Tịnh
 Thuở đó có thế giới
 Tên là Biến Chiêu Đẳng
 Tu Di trần số Phật
 Xuất thế ở trong đó
 Sơ Phật diệu Trí Diệm
 Phật kế hiệu Pháp Tràng
 Thứ ba Pháp tu Di,
 Thứ tư Đức Sư Tử,
 Thứ năm Tịch Tịnh Vương,
 Thứ sáu Diệt Chư Kiến,
 Thứ bảy Cao Danh Xưng,
 Thứ tám Đại Công Đức,
 Thứ chín Phật Thắng Nhứt,
 Thứ mười Phật Nguyệt Điện,
 Ta nơi mười Phật này
 Tối sơ ngộ pháp môn
 Thứ đệ kế sau đó
 Lại có mười Như Lai
 Một là Hư Không Xứ,
 Thứ hai Phật Phổ Quang,
 Thứ ba Trụ Chư Phương,
 Thứ tư Chánh Niệm Hải,
 Thứ năm Cao Thắng Quang,
 Thứ sáu Tu Di Vân,
 Thứ bảy Pháp Diệm Phật,
 Thứ tám Sơn Thắng Phật,
 Thứ chín Đại Bi Hoa,
 Thứ mười Pháp Giới Hoa.
 Lúc mười Phật xuất thế
 Ta giác ngộ thứ hai.
 Thứ đệ kế sau đó
 Lại có mười Đức Phật:
 Một là Phật Quang Tràng,
 Thứ hai Trí Huệ Phật,
 Thứ ba Tâm Nghĩa Phật,
 Thứ tư Đức Chủ Phật,
 Thứ năm Thiên Huệ Phật,
 Thứ sáu Huệ Vương Phật,
 Thứ bảy Thắng Trí Phật,
 Thứ tám Quang Vương Phật,
 Thứ chín Dũng Mãnh Phật,
 Thứ mười Liên Hoa Phật.
 Tại chỗ mười Phật này
 Ta thứ ba ngộ pháp.
 Thứ đệ kế sau đó
 Có mười Phật xuất thế:
 Thứ nhất Bửu Diệm Sơn,
 Thứ hai Công Đức Hải,

Thứ ba Pháp Quang Minh,
 Thứ tư Liên Hoa Tạng,
 Thứ năm Chúng Sanh Nhãn,
 Thứ sáu Hương Quang Bửu,
 Bảy, Tu Di Công Đức,
 Tám, Càn Thát Bà Vương
 Thứ chín Ma Ni Tạng,
 Mười, Phật Tịch Tĩnh Sắc.
 Thứ đệ kế sau đó
 Có mười Phật xuất thế:
 Thứ nhất Quảng Đại Trí,
 Kế Phật Bửu Quang Minh,
 Thứ ba Hư Không Vân,
 Thứ tư Thù Thắng Tướng,
 Thứ năm Viên Mãn Giới,
 Thứ sáu Na La Diên,
 Thứ bảy Tu Di Đức,
 Thứ tám Công Đức Luân,
 Thứ chín Vô Thắng Tràng
 Thứ mười Đại Thọ Sơn.
 Thứ đệ kế sau đó
 Có mười Phật xuất thế:
 Thứ nhất Bà La Tạng,
 Thứ hai Thế Chủ Thân,
 Thứ ba Cao Hiển Quang,
 Thứ tư Kim Cang Chiêu,
 Thứ năm Địa Oai Lực,
 Thứ sáu Thâm Thâm Pháp,
 Thứ bảy Pháp Huệ âm,
 Thứ tám Tu Di Tràng,
 Thứ chín Thắng Quang Minh,
 Thứ mười Diệu Bửu Quang.
 Thứ đệ kế sau đó
 Có mười Phật xuất thế:
 Thứ nhất Phạm Quang Minh,
 Thứ hai Hư Không Âm,
 Thứ ba Pháp Giới Thân,
 Thứ tư Quang Minh Luân,
 Thứ năm Trí Huệ Tràng,
 Thứ sáu Hư Không Đẳng,
 Thứ bảy Vi Diệu Đức,
 Thứ tám Biến Chiêu Quang,
 Thứ chín Thắng Phước Quang
 Thứ mười Đại Bi Vân.
 Thứ đệ kế sau đó
 Có mười Phật xuất thế:
 Thứ nhất Lực Quang Huệ,
 Thứ hai Phó Hiện Tiên,
 Thứ ba Cao Hiển Quang,
 Thứ tư Quang Minh Thân,
 Thứ năm Phật Pháp Khởi,
 Thứ sáu Phật Bửu Tướng,
 Thứ bảy Túc Tật Phong,
 Thứ tám Dũng Mãnh Tràng,
 Thứ chín Điện Bửu Cái,
 Thứ mười Chiêu Tam Thế.
 Thứ đệ kế sau đó

Có mười Phật xuất thế:
 Đệ nhất Nguyễn Hải Quang,
 Đệ nhị Kim Cang Thân,
 Thứ ba Tu Di Đức,
 Thứ tư Niệm Tràng Vương,
 Thứ năm Công Đức Huệ,
 Thứ sáu Trí Huệ Đăng,
 Thứ bảy Quang Minh Tràng,
 Thứ tám Quảng Minh Tràng,
 Thứ tám Quảng Đại Trí,
 Thứ chín Pháp Giới Trí,
 Thứ mười pháp Hải Trí.
 Thứ đệ kế sau đó
 Có mười Phật xuất thế:
 Thứ nhất Bồ Thi Pháp,
 Thứ hai Công Đức Luân,
 Thứ ba Thắng Diệu Vân,
 Thứ tư Nhân Trí Đăng,
 Thứ năm Tịch Tĩnh Âm,
 Thứ sáu Tịch Tĩnh Tràng,
 Thứ bảy Thế Gian Đăng,
 Thứ tám Thâm Đại Nguyễn,
 Thứ chín Vô Thắng Tràng,
 Thứ mười Trí Diệm Hải.
 Thứ đệ kế sau đó
 Có mười Phật xuất thế:
 Thứ nhất Pháp Tự Tại,
 Thứ hai Vô Ngại Huệ,
 Thứ ba Ý Hải Huệ,
 Thứ tư Chúng Diệu Âm,
 Thứ năm Tự Tại Thí,
 Thứ sáu Phổ Hiện Tiên,
 Thứ bảy Tùy Lạc Thân,
 Thứ tám Trụ Thắng Đức,
 Thứ chín Bốn Tánh Phật,
 Thứ mười Phật Hiện Đức.
 Tu Di trần số kiếp
 Bao nhiêu Phật trong đó
 Khấp làm đèn thế gian
 Ta đều từng cúng dường.
 Phật sát vi trần kiếp
 Bao nhiêu Phật xuất thế
 Tôi đều từng cúng dường
 Vào môn giải thoát này.
 Ta trong vô lượng kiếp
 Ta tu được đạo này,
 Nếu người tu hành được
 Chẳng lâu cũng sẽ được.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát “Bồ Tát Phổ hiện nhất thiết thế gian điều phục chúng sanh”.

Như chư đại Bồ Tát tích tập vô biên hạnh, sanh những hiểu biết, hiện những thân mình, đủ những căn tướng, mãn những nguyện vọng, vào những tam muội, khởi những thần biến, hay quán sát pháp, nhập những trí huệ môn, được những pháp quang minh.

Ta thế nào biết được, nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Cách đây không xa, có Chủ Dạ Thần tên là Tịch Tĩnh Âm Hải, ngồi trên tòa liên hoa ma ni quang tràng trang nghiêm. Có trăm vạn a tăng kỳ Chủ Dạ Thần vây quanh.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học Bồ Tát hạnh, tu Bồ Tát đạo?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Dạ Thần, hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ ta mà đi.

(1) Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử ở chỗ Dạ Thần Phổ Cứu Chúng Sanh Diệu Đức, nghe pháp môn giải thoát bồ tát phổ hiện nhất thiết thế gian điều phục chúng sanh. Thiện Tài biết rõ tin hiểu tự tại an trụ trong môn giải thoát đó.

Thiện Tài đến chỗ Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải, đánh lễ nơi chân Dạ Thần hữu nhiều vô số vòng, chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề. Tôi muốn nương theo thiện tri thức để học bồ tát hạnh, nhập bồ tát hạnh, tu bồ tát hạnh, trụ bồ tát hạnh. Mong đức Thánh thương xót vì tôi mà tuyên nói Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào tu bồ tát đạo?

Dạ Thần nói:

Lành thay, lành thay! Này Thiện Nam Tử! Ngươi có thể nương thiện tri thức cầu bồ tát hạnh.

Này Thiện Nam Tử! Ta được môn giải thoát bồ tát niệm niệm xuất sanh quảng đại hỉ trang nghiêm.

Thiện Tài Thưa:

Đại Thánh! Môn giải thoát này sự nghiệp thế nào? Cảnh giới thế nào? Khởi phương tiện gì? Quán sát thế nào?

Dạ Thần nói:

Này thiện nam Tử! ta phát khởi tâm nguyện bình đẳng thanh tịnh. Ta phát khởi tâm nguyện ly tất cả trần cấu thế gian thanh tịnh kiên cố trang nghiêm chẳng hư hại. Ta phát khởi tâm trọn chẳng thối chuyển phan duyên địa vị bất thối chuyển. Ta phát khởi tâm bất động trang nghiêm công đức bửu sơn. Ta phát khởi tâm vô trụ xứ. Ta phát khởi tâm cứu hộ hiện thân trước khắp tất cả chúng sanh. Ta phát khởi tâm không nhằm đủ thấy tất cả Phật hải. Ta phát khởi tâm nguyện lực thanh tịnh cầu tất cả Bồ Tát. Ta phát khởi tâm trụ nơi đại trí quang minh hải. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh vượt khỏi đồng hoang lo buồn. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời sầu lo khổ não. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời sắc thanh hương vị xúc pháp chẳng vừa ý. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời ái biệt ly khổ và oán tắng hội khổ. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời những khổ ác duyên ngu si. Ta phát khởi tâm làm chỗ nương tựa cho tất cả chúng sanh bị hiểm nạn. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh thoát khỏi chỗ khô sanh tử. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh bỏ rời những khổ sinh, lão, bệnh, tử. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh thành tựu pháp lạc vô thượng của Như Lai. Ta phát khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh đều thọ hỉ lạc.

Ta phát khởi những tâm như vậy rồi, lại vì chúng sanh mà thuyết pháp, làm cho họ lần đến bậc nhất

thiết trí.

Như là, nếu thấy chúng sanh mền luyến nhà cửa cung điện của họ ở, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ thấu rõ tự tánh của các pháp lia chấp trước.

Nếu thấy chúng sanh mền luyến cha mẹ anh em chị em, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được dự chúng hội thanh tịnh chư Phật Bồ Tát.

Nếu thấy chúng sanh mền luyến vợ con, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ bỏ rời sanh tử ái nhiễm khỏi tâm đại bi, với tất cả chúng sanh bình đẳng vô nhị.

Nếu thấy chúng sanh ở vương cung thể nữ hầu hạ, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được hội họp với thánh chúng vào giáo pháp của Như Lai.

Nếu thấy chúng sanh nhiễm trước cảnh giới, thời ta vì họ mà thuyết pháp, làm cho họ được nhập Như Lai cảnh giới.

Nếu thấy chúng sanh nhiều sân hận, thời ta vì họ mà thuyết pháp, làm cho họ được Như Lai nhẫn nhục ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh có lòng giải đãi, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được thanh tịnh tinh tấn ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh tâm tán loạn, thời ta vì họ mà thuyết pháp, làm cho họ được Như Lai thiền ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh vào rừng rậm kiến chấp vô minh ám chướng, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ thoát khỏi si ám.

Nếu thấy chúng sanh không trí huệ, thời ta vì họ thuyết pháp, cho họ được bát nhã ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh nhiễm trước tam giới, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ thoát khỏi sanh tử.

Nếu thấy chúng sanh chí ý hạ liệt, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ viên mãn Phật bồ đề nguyện.

Nếu thấy chúng sanh an trụ hạnh tự lợi, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ phát khởi tâm nguyện lợi ích tất cả chúng sanh.

Nếu thấy chúng sanh chí lực kém yếu, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ được bồ tát lực ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh tâm ngu si mê tối, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ được bồ tát trí ba la mật.

Nếu thấy chúng sanh sắc tướng không đủ, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ được Như Lai thanh tịnh sắc thân.

Nếu thấy chúng sanh hình dung xấu xí, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được pháp thân thanh tịnh vô thượng.

Nếu thấy chúng sanh sắc tướng thô ác, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được Như Lai vi diệu sắc thân.

Nếu thấy chúng sanh lòng nhiều ưu não, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được Như Lai rốt ráo an lạc.

Nếu thấy chúng sanh khổ vì nghèo cùng, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được bửu tạng công đức của Bồ Tát.

Nếu thấy chúng sanh ở nơi núi rừng, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ siêng cầu nhơn duyên Phật pháp.

Nếu thấy chúng sanh đi nơi đường sá, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ xu hướng đạo nhất thiết trí.

Nếu thấy chúng sanh ở trong tụ lạc thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ thoát khỏi tam giới.

Nếu thấy chúng sanh ở nhơn gian, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ siêu việt nhị thừa đạo, an trụ nơi như lai địa.

Nếu thấy chúng sanh cư ngụ thành quách, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được ở trong thành Pháp Vương.

Nếu thấy chúng sanh ở nơi bốn hướng, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được trí huệ tam thể bình đẳng.

Nếu thấy chúng sanh ở các phương, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ có trí huệ thấy được tất cả pháp.

Nếu thấy chúng sanh nhiều tham, thời ta vì họ mà nói môn đại từ quán, cho họ được nhập siêng năng tu tập.

Nếu thấy chúng sanh nhiều si, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ được trí sáng quán sát các pháp hải.

Nếu thấy chúng sanh thích vui sanh tử, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ nhàm lìa.

Nếu thấy chúng sanh nhàm khổ sanh tử đáng được Như Lai hóa độ, thời ta vì họ mà thuyết pháp, cho họ có thể phương tiện thị hiện thọ sanh.

Nếu thấy chúng sanh mền luyến ngũ uẩn, thời ta vì họ mà thuyết pháp cho họ được an trụ cảnh giới vô y.

Nếu thấy chúng sanh tâm họ hạ liệt, thời ta vì họ mà thị hiện đạo thắng trang nghiêm.

Nếu thấy chúng sanh tâm sanh kiêu mạn, thời ta vì họ mà nói pháp nhẫn bình đẳng.

Nếu thấy chúng sanh tâm siểm khúc, thời ta vì họ mà nói Bồ Tát trực tâm.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng vô lượng pháp thí như vậy để nhiếp độ tất cả chúng sanh, nhiều phương tiện giáo hóa điều phục, cho họ khỏi ác đạo, hưởng vui nhân thiên, thoát sự trói buộc của tam giới, an trụ nhất thiết trí.

Lúc đó ta bèn được đại hoan hỉ pháp quang minh hải. Tâm ta vui vẻ an ổn thư thái.

Lại này Thiện Nam Tử! Ta thường quán sát đạo tràng chúng hội tất cả Bồ Tát, tu những hạnh nguyện, hiện những tịnh thân có những thường quang, phóng những quang minh, dùng những phương tiện nhập môn nhất thiết trí, nhập những tam muội, hiện những thần biến, phát ra những âm thanh hải, đủ những thân trang nghiêm, nhập những như lai môn, đến những quốc độ hải, thấy chư Phật hải, được những biện tài hải, chiêu những cảnh giải thoát, được những trí quang hải, nhập những tam muội hải, du hí những môn giải thoát, dùng những pháp môn xu hướng nhất thiết trí, trang nghiêm hư không pháp giới, dùng những mây trang nghiêm che khắp hư không, quán sát những đạo tràng chúng hội, hợp những thế giới, nhập những Phật sát, đến những phương hải, thọ những như lai mạng, theo những chỗ Như Lai, cùng chư Bồ Tát câu hội, tuôn những mây trang nghiêm, vào những phương tiện Như Lai, quán những pháp hải Như Lai, vào những trí huệ hải, ngồi những tòa trang nghiêm.

Này Thiện Nam Tử! Ta quán sát chúng hội đạo tràng này, biết Phật thần lực vô lượng vô biên sanh lòng rất hoan hỉ.

Này Thiện Nam Tử! Ta quán Tỳ Lô Giá Na Như Lai, niệm niệm xuất hiện bất tư nghi sắc thân thanh tịnh. Thấy như vậy rồi lòng ta rất vui mừng.

Lại thấy Đức Như Lai trong mỗi niệm phóng đại quang minh sung mãn pháp giới. Thấy như vậy rồi, lòng ta rất vui mừng.

Lại thấy Đức Như Lai, mỗi lỗ lông, niệm niệm xuất hiện vô lượng Phật sát vi trần số quang minh hải. Mỗi quang minh có vô lượng Phật sát vi trần số quang minh làm quyến thuộc, mỗi mỗi châu biến tất cả pháp giới, tiêu diệt tất cả chúng sanh khổ. Thấy như vậy rồi, lòng ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai, đánh đầu và chặng mày, niệm niệm xuất hiện Phật sát vi trần số mây bửu diệm son sung mãn tất cả pháp giới mười phương. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai, mỗi mỗi lỗ lông, niệm niệm xuất sanh Phật sát vi trần số mây hương quang minh, sung mãn tất cả cõi Phật mười phương. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai mỗi mỗi tướng, niệm niệm phát ra Phật sát vi trần số mây như lai thân đủ tướng trang nghiêm, đến khắp tất cả thế giới mười phương. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai mỗi mỗi lỗ lông trong niệm niệm xuất sanh Phật sát vi trần số mây Phật biến hóa, thị hiện Đức Như Lai từ sơ phát tâm, tu ba la mật, đủ đạo tràng nghiêm nhập bồ tát địa. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Lại quán Như Lai mỗi mỗi lỗ lông niệm niệm xuất hiện bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số mây Thiên Vương thân và tự tại thần biến đầy khắp tất cả thế giới mười phương, người đáng do thân Thiên Vương mà đặc độ thời hiện ra trước họ thuyết pháp cho họ. Thấy như vậy rồi, ta rất vui mừng.

Những thân vân: Long Vương, Dạ Xoa Vương, Càn Thát Bà Vương, A Tu La Vương, Ca Lô La Vương, Khẩn Na La Vương, Ma hầu La Già Vương, Nhơn Vương, Phạm Vương, đều trong mỗi lỗ lông của Như Lai niệm niệm xuất hiện, thuyết pháp như thân vân Thiên Vương. Thấy như vậy rồi, ta rất hoan hỉ, rất tin mến, lượng bằng pháp giới nhất thiết trí, chỗ xưa chưa được mà nay mới được, chỗ xưa chưa chứng mà nay mới chứng, chỗ xưa chưa nhập mà nay mới nhập, chỗ xưa chưa mãn mà nay mới mãn, chỗ xưa chưa thấy mà nay mới thấy, chỗ xưa chưa nghe mà nay mới nghe.

Tại sao vậy?

Bởi có thể biết rõ tướng pháp giới. Vì biết tất cả pháp chỉ một tướng. Vì có thể bình đẳng nhập đạo tam thể. Vì có thể nói tất cả vô biên pháp.

Này Thiện Nam Tử! Ta nhập bồ tát niệm niệm xuất sanh quảng đại hỉ trang nghiêm giải thoát quang minh hải này.

Giải thoát này vô biên, vì vào khắp tất cả pháp giới môn.

Giải thoát này vô tận, vì khắp pháp tâm nhất thiết trí tánh.

Giải thoát này vô tế, vì vào trong tâm tất cả chúng sanh không giới hạn.

Giải thoát này thậm thâm, vì là cảnh sở tri của trí huệ tịch tịnh.

Giải thoát này quảng đại, vì châu biến tất cả Như Lai cảnh.

Giải thoát này vô hoại, vì là cảnh sở tri của Bồ Tát trí nhãn.

Giải thoát này không đáy, vì tận nguồn đáy nơi pháp giới.

Giải thoát này chính là phổ môn, vì trong một sự thấy khắp tất cả thân biến.

Giải thoát này trọn chẳng thể lấy, vì tất cả pháp thân bình đẳng không hai.

Giải thoát này trọn không có sanh, vì rõ biết được pháp như huyễn.

Giải thoát này như ảnh tượng, vì nhất thiết trí nguyện quang sanh ra.

Giải thoát này dường như biến hóa, vì hóa sanh những thắng hạnh bồ tát.

Giải thoát này dường như đại địa vì là chỗ sở y của tất cả chúng sanh.

Giải thoát này dường như đại thủy, vì có thể dùng đại bi nhuần tất cả.

Giải thoát này dường như đại hỏa, vì khô cạn nước tham ái của tất cả chúng sanh.

Giải thoát này dường như đại phong, vì làm cho chúng sanh mau đến nhất thiết trí.

Giải thoát này dường như đại hải, vì những công đức trang nghiêm tất cả chúng sanh.

Giải thoát này như núi Tu Di, vì xuất hiện biến pháp nhất thiết trí.

Giải thoát này như thành quách lớn, vì tất cả pháp được trang nghiêm.

Giải thoát này như hư không, vì dung khắp thần lực của tất cả Phật tam thể.

Giải thoát này như mây lớn, vì mưa pháp vũ cho khắp chúng sanh.

Giải thoát này như mặt nhật, vì phá được tối ngu si của chúng sanh.

Giải thoát này như mặt trăng tròn, vì mãn túc biển phước đức quảng đại.

Giải thoát này dường chơn như, vì đều có thể cùng khắp tất cả chỗ.

Giải thoát này như bóng của mình, vì do thiện nghiệp của mình hóa xuất ra.

Giải thoát này như tiếng vang, vì tùy nghi mà thuyết pháp.

Giải thoát này như ảnh tượng, vì tùy tâm chúng sanh mà chiếu hiện.

Giải thoát này như đại thọ vương vì nở xòe tất cả hoa thân thông.

Giải thoát này như kim cương, vì bền lâu bất khả hoại.

Giải thoát này như châu ma ni, vì xuất sanh vô lượng sức tự tại.

Giải thoát này như ly cấu tạng ma ni vương, vì thị hiện tất cả tam thế Như Lai thần lực.

Giải thoát này như hỉ tràng ma ni bửu, vì có thể bình đẳng phát ra tiếng phát luân của tất cả chư Phật.

Này Thiện Nam Tử! Nay ta vì ngươi mà nói những ví dụ này. Ngươi nên tư duy tùy thuận ngộ nhập.

Thiện Tài thưa:

Bạch Đại Thánh! Tu hành thế nào để được môn giải thoát này.

Dạ Thân nói:

Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát tu hành mười đại pháp tạng được giải thoát này:

Một là tu bố thí quảng đại pháp tạng, tùy tâm chúng sanh đều khiến đầy đủ.

Hai là tu tịnh giới quảng đại pháp tạng vào khắp tất cả biển Phật công đức.

Ba là tu kham nhẫn quảng đại pháp tạng, có thể khắp tư duy tất cả pháp tánh.

Bốn là tu tinh tấn quảng đại pháp tạng, vì xu hướng nhất thiết trí hằng chẳng thối chuyển.

Năm là tu thiền định quảng đại pháp tạng, vì có thể diệt trừ tất cả chúng sanh nhiệt não.

Sáu là tu bát nhã quảng đại pháp tạng, vì có thể biết rõ khắp tất cả pháp hải.

Bảy là tu phương tiện quảng đại pháp tạng, có thể thành thực khắp những chúng sanh hải.

Tám là tu những nguyện quảng đại pháp tạng, vì tận vị lai kiếp tu bồ tát hạnh khắp tất cả cõi Phật, tất cả chúng sanh.

Chín là tu những lực quảng đại pháp tạng, vì niệm niệm hiện thành Đẳng Chánh Giác nơi tất cả pháp giới, nơi tất cả quốc độ thường chẳng thôi dứt.

Mười là tu tịnh trí quảng đại pháp tạng, được như lai tri biết khắp tất cả pháp tam thế không có chướng ngại.

Nếu chư Bồ Tát an trụ mười pháp tạng này thời có thể chứng được giải thoát như vậy.

Thiện Tài thưa:

Đại Thánh phát tâm vô thượng bồ đề đã bao lâu?

Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Phía đông của Hoa Tạng Trang Nghiêm Thế Giới Hải này, qua khỏi mười thế giới hải, có thế giới hải tên là Nhất Thiết Tịnh Quang Bửu. Trong thế giới hải này có thế giới chủng tên là Nhất Thiết Như Lai Nguyên Quang Minh Âm, trong đó có thế giới tên là Thanh tịnh Quang Kim Trang Nghiêm, thể chất bằng hương kim cang ma ni vương, hình như lâu các. Diệu bửu vân làm biên tế, ở trong biển nhất thiết bửu anh lạc. Mây diệu cung điện che trên. Tịnh uế lẫn lộn.

Trong thế giới đó, thuở xưa có kiếp tên là Phổ Quang Tràng. Nước tên là Phổ Mãn Diệu Tạng. Đạo tràng tên là Nhứt Thiết Bửu Tạng Diệu Nguyệt Quang Minh. Có Phật tên là Bất Thối Chuyển Pháp Giới Âm, thành Đẳng Chánh Giác nơi đạo tràng này.

Thuở đó ta làm Bồ đề Thọ Thần tên là Cụ Túc Phước Đức Đẳng Quang Minh Tràng. Ta thủ hộ đạo tràng ấy.

Ta thấy Đức Phật Pháp Giới Âm thành Đẳng Chánh Giác thị hiện thân lực, ta phát tâm vô thượng bồ đề. Liên lúc đó ta được tam muội tên là Phổ chiếu như lai công đức hải.

Kế đó, trong đạo tràng ấy có Như Lai xuất thế hiệu là Pháp Thọ Oai Đức Sơn.

Bây giờ ta mạng chung sanh trở lại làm đạo tràng Chủ Dạ Thần, tên là Thù Thắng Phước Trí Quang.

Ta thấy đức Oai Đức Sơn Như Lai hiện đại thân thông chuyển chánh pháp luân, liền được tam muội tên là Phổ chiếu nhất thiết ly tham cảnh giới.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Nhứt Thiết Pháp Hải Âm Thanh Vương.

Bây giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là sanh trường nhất thiết thiện pháp địa.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Bửu Quang Minh Đẳng Tràng Vương.

Bây giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Phổ Hiện Thân Thông Quang Minh Vân.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Công Đức Tu Di Quang.

Bây giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Phổ Chiếu Chư Phật Hải.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Pháp Vân Âm Thanh Vương.

Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Nhất Thiết Pháp Hải Đăng.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Trí Đăng Diệu Vương.

Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Diệt Nhất Thiết Chúng Sinh Khổ Thanh Tịnh Quang Minh Đăng.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Pháp Dũng Diệu Đức Tràng.

Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là Tam Thế Như Lai Quang Minh Tạng.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Sư Tử Dũng Mãnh Pháp Trí Đăng.

Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là nhất thiết thể gian vô chướng ngại trí huệ luân.

Kế đó có Như Lai xuất thế hiệu là Trí Lực Sơn Vương.

Bấy giờ ta làm Dạ Thần được gặp Phật và kính thờ cúng dường. Ta liền được tam muội tên là phổ chiếu chúng sanh chư căn hạnh.

Này Thiện Nam Tử! Trong thế giới Thanh Tịnh Quang Kim Trang nghiêm, thưở kiếp Phổ Quang Minh Tràng, có Phật sát vi trần số Như Lai xuất thế như vậy.

Trong thời gian đó, ta hoặc làm Thiên Vương, Long Vương, hoặc làm Dạ Xoa Vương, Càn Thát Bà Vương, A Tu La Vương, Ca Lô La Vương, Khẩn Na La Vương, Ma Hầu La Già Vương, hoặc làm Nhân Vương, Phạm Vương, hoặc làm Thiên Thân, Nhân Thân, làm nam tử, nữ nhân, làm đồng nam, đồng nữ.

Nơi tất cả thân, ta đều kính thờ cúng dường tất cả Như Lai, nghe Phật thuyết pháp.

Khi mạng chung, ta sanh trở lại trong thế giới đó, trải qua Phật sát vi trần số kiếp tu bồ tát hạnh.

Sau đó, ta mạng chung sanh nơi Ta Bà thế giới trong Hoa Tạng Trang Nghiêm Thế Giới Hải này, gặp và cúng dường đức Câu Lưu Tôn Đà Như Lai. Ta được tam muội tên là ly nhất thiết trần cấu quang minh.

Kế đó gặp đức Câu Na Hàm Mâu Ni Như Lai, ta kính thờ cúng dường, được tam muội tên là Phổ Hiện Nhất Thiết Chư Sát Hải.

Kế đó gặp đức Ca Diếp Như Lai, ta kính thờ cúng dường, được tam muội tên là Diển Nhất Thiết chúng Sanh Ngôn Âm Hải.

Kế đó gặp đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai thành Đăng Chánh Giác nơi đạo tràng này niệm niệm thị hiện đại thần thông lực. Do đó ta được môn giải thoát niệm niệm xuất sanh quảng đại hỉ trang nghiêm.

Được giải thoát này rồi, ta có thể nhập mười bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số pháp giới an lập hải.

Ta thấy trong tất cả pháp giới an lập hải, bao nhiêu vi trần của tất cả Phật sát. Trong mỗi vi trần có mười bất khả thuyết bất khả thuyết Phật sát vi trần số Phật độ. Mỗi Phật độ đều có Tỳ Lô Giá Na Như Lai ngồi đạo tràng, trong mỗi niệm thành Đẳng Chánh Giác hiện đại thần biến. Những thần biến của Như Lai hiện đều khắp pháp giới hải.

Ta cũng thấy thân mình ở tại chỗ của tất cả Như Lai, cũng nghe Phật nói diệu pháp.

Ta cũng thấy tất cả chư Phật, nơi mỗi lỗ lông xuất hiện, thân thông biến hóa khắp tất cả pháp giới hải, khắp tất cả thế giới hải, khắp tất cả thế giới chung, trong tất cả thế giới tùy tâm chúng sanh mà chuyển chánh pháp luân.

Nhơn đó ta được sức tốc tất đà la ni, thọ trì tư duy tất cả văn nghĩa. Dùng trí minh liễu vào khắp tất cả pháp tạng thanh tịnh. Dùng trí tự tại đạo khắp tất cả thậm thâm pháp hải. Dùng trí châu biến biết khắp những nghĩa quảng đại trong tam thế. Dùng trí bình đẳng đạt khắp pháp vô sai biệt của chư Phật.

Ta hiểu rõ tất cả pháp môn như vậy. Trong mỗi mỗi pháp môn, hiểu rõ tất cả tu đa la vân. Trong mỗi mỗi tu đa la vân, ta hiểu rõ tất cả pháp hải. Trong mỗi mỗi pháp hải, ta hiểu rõ tất cả pháp phẩm. Trong mỗi mỗi pháp phẩm, ta hiểu rõ tất cả pháp vân. Trong mỗi mỗi pháp vân, ta hiểu rõ tất cả pháp lưu. Trong mỗi mỗi pháp lưu xuất sanh tất cả đại hỉ hải. Mỗi đại hỉ hải xuất sanh tất cả địa. Mỗi địa xuất sanh tất cả tam muội hải. Mỗi tam muội hải được tất cả kiên Phật hải. Mỗi kiên Phật hải được tất cả trí quang hải. Mỗi trí quang hải chiếu khắp tam thế, vào khắp mười phương, biết những hạnh hải thưở xưa của vô lượng Như Lai, biết những bồn sự hải của vô lượng Như Lai, biết năng xả nan thí hải của vô lượng Như Lai, biết thanh tịnh giới luân hải của vô lượng Như Lai, biết thanh tịnh kham nhẫn hải của vô lượng Như Lai, biết quảng đại tinh tấn hải của vô lượng Như Lai, biết thậm thâm thiền định hải của vô lượng Như Lai, biết bát nhã ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết phương tiện ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết nguyện ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết lực ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết trí ba la mật hải của vô lượng Như Lai, biết vô lượng Như Lai thưở xưa siêu bồ tát địa, trụ bồ tát địa, hiện thần thông lực trong vô lượng kiếp hải.

Cũng biết vô lượng Như Lai thưở xưa nhập bồ tát địa, tu bồ tát địa, trụ bồ tát địa, quán bồ tát địa.

Biết vô lượng Như Lai, thưở xưa, lúc làm Bồ Tát thường thấy chư Phật hải, kiếp hải đồng trụ.

Biết vô lượng Như Lai, thưở xưa, lúc làm Bồ Tát, dùng vô lượng thân sanh khắp sát hải.

Biết vô lượng Như Lai, thưở xưa lúc làm Bồ Tát, cùng khắp pháp giới tu hạnh quảng đại.

Biết vô lượng Như Lai, thưở xưa lúc làm Bồ Tát, thị hiện những phương tiện môn điều phục thành thực tất cả chúng sanh.

Biết vô lượng Như Lai phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả sát hải mười phương.

Biết vô lượng Như Lai hiện đại thần lực ra trước tất cả chúng sanh.

Biết trí quảng đại của vô lượng Như Lai.

Biết vô lượng Như Lai chuyển chánh pháp luân.

Biết vô lượng Như Lai thị hiện tướng hải.

Biết vô lượng Như Lai thị hiện thân hải.

Biết vô lượng Như Lai quảng đại lực hải.

Tất cả chư Như Lai đó từ sơ phát tâm nhân đến pháp diệt, trong mỗi niệm ta đều thấy biết.

Này Thiện Nam Tử! Ngươi hỏi ta phát tâm đã bao lâu?

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa quá hai Phật sát vi trần số kiếp như đã nói ở trên, trong thế giới thanh tịnh Quang Kim Trang Nghiêm, ta làm Bồ Đề Thọ thần nghe đức Bất Thối Chuyển Pháp Giới Âm Như Lai thuyết pháp, ta phát tâm vô thượng bồ đề, tu bồ tát hạnh suốt hai Phật sát vi trần số kiếp sau đó mới sanh trong Hiền Kiếp nơi Thế Giới Ta Bà này, từ Câu Lưu Tôn Đà Phật, đến Thích Ca Mâu Ni Phật, và tất cả Phật vị lai trong kiếp này, ta đều thân cận cúng dường như vậy.

Trong tất cả thế giới tất cả kiếp vị lai đây có tất cả chư Phật, ta cũng đều thân cận cúng dường như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Thế giới Thanh tịnh Quang Kim Trang Nghiêm hiện nay vẫn còn, chư Phật nối tiếp xuất hiện không dứt. Ngươi nên nhứt tâm tu môn bồ tát đại dũng mãnh này.

Bấy giờ Chủ Dạ Thần Tịnh Âm Hải muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài Đồng Tử mà nói kệ rằng:

*Thiện Tài nghe ta nói
Môn thanh tịnh giải thoát
Nghe rồi sanh vui mừng
Siêng tu cho rốt ráo
Xưa, vi trần kiếp hải.
Ta phát tâm nguyện lớn
Thanh tịnh như hư không
Thường quán nhất thiết trí
Ta nơi tam thế Phật
Đều có lòng tin mến
Cùng chúng hội đạo tràng
Đều nguyện thường thân cận.
Xưa tôi từng thấy Phật
Vì chúng sanh cúng dường
Được nghe pháp thanh tịnh
Tâm mình rất hoan hỷ
Thường tôn trọng phụ mẫu
Cung kính mà cúng dường
Không thối trễ như vậy
Vào môn giải thoát này.
Người già bệnh nghèo cùng
Cần thân chẳng toàn vẹn
Đều thương giúp tất cả
Cho họ được an ổn.
Nước, lửa và vua, giặc
Trong biển có khủng bố
Xưa ta tu các hạnh
Vì cứu chúng sanh đó.
Phiền não hằng hỷ hưng
Nghiệp chướng luôn ràng buộc
Sa vào các đường hiểm
Ta cứu chúng sanh đó.*

Tất cả các ác thú
 Vô lượng sự khổ khổ
 Sanh già bệnh chết thây
 Ta sẽ đều trừ diệt.
 Nguyên tận kiếp vị lai
 Vì khắp các chúng sanh
 Diệt trừ khổ sanh tử
 Được Phật rốt ráo vui.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát niệm niệm sanh quảng đại trí trang nghiêm này.

Như chư đại Bồ Tát thâm nhập tất cả pháp giới hải, đều biết tất cả những kiếp số, thấy khắp tất cả cõi thành hoại. Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Trong hội bồ đề tràng của Đức Như Lai đây có Chủ Dạ Thần tên là Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Tăng Trưởng Oai Lực.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, tu bồ tát đạo.

Thiện Tài nhưt tâm quan sát thân của Chủ Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải rồi nói kệ rằng:

Tôi do Thiện Hữu dạy
 Đến chỗ Chủ Dạ Thần
 Thấy Thần ngồi bửu tòa
 Thân lượng lớn vô biên.
 Những người chấp sắc tướng
 Chấp các pháp là có
 Kê trí kém hiểu cạn
 Chẳng biết cảnh giới Thần.
 Trời và người thế gian
 Quan sát vô lượng kiếp
 Cũng chẳng tính lường được
 Vì sắc tướng vô biên
 Xa lìa nơi năm uẩn
 Cũng chẳng trụ nơi xứ
 Dứt hẳn thế gian nghi
 Hiện hiện sức tự tại
 Chẳng chấp pháp nội ngoại
 Không động không chướng ngại
 Mắt trí huệ thanh tịnh
 Thấy Phật thân thông lực
 Thân là chánh pháp tạng
 Tâm là trí vô ngại
 Đã được trí quang chiếu
 Lại chiếu các quân sanh
 Tâm nhóm vô biên nghiệp
 Trang nghiêm các thế gian
 Biết thế gian là tâm
 Hiện thân khắp chúng sanh
 Biết thế gian như mộng
 Tất cả Phật như bóng
 Các pháp đều như vang
 Khiến người không chấp trước
 Vì tam thế chúng sanh
 Niệm niệm thị hiện thân

*Mà tâm vô sở trụ
Mười phương khắp nói pháp
Vô biên những sát hải
Phật hải chúng sanh hải
Đều ở trong một trần
Là giải thoát của Thân.*

Nói kệ xong, Thiện Tài đánh lễ Dạ Thần hữu nhiều vô số vòng ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

Thiện Tài tùy thuận lời dạy của Chủ Dạ Thần Tịch Tĩnh Âm Hải, quán sát pháp môn của Dạ Thần vừa nói mỗi câu mỗi chữ đều không quên sót.

Nơi vô lượng thâm tâm, vô lượng pháp tánh, tất cả phương tiện, thân thông trí huệ, nghĩ nhớ suy chọn tiếp nối không dứt, tâm niệm quảng đại chứng nhận an trụ.

Thiện Tài đi đến chỗ Dạ Thần Thủ Hộ Nhất Thiết Thành.

Thấy Dạ Thần này ngồi trên tòa sư tử nhất thiết bửu quang minh ma ni vương, vô số Dạ Thần vây quanh, hiện thân nhưt thiết chúng sanh sắc tướng, hiện thân đối khắp tất cả chúng sanh, hiện thân chẳng nhiễm tất cả thế gian, hiện thân số bằng tất cả chúng sanh, hiện thân siêu quá tất cả thế gian, hiện thân thành thực tất cả chúng sanh, hiện thân mau đến tất cả mười phương, hiện thân nhiếp khắp tất cả mười phương, hiện thân rót ráo như lai thể tánh, hiện thân rót ráo điều phục chúng sanh.

Thiện Tài xem thấy hơn hờ vui mừng đánh lễ nơi chân Dạ thần, hữu nhiều vô lượng vòng, chấp tay cung kính mà thưa rằng:

Bạch đức thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết Bồ Tát lúc tu bồ tát hạnh thế nào lợi ích chúng sanh, thế nào dùng pháp nhiếp vô thượng để nhiếp chúng sanh, thế nào thuận theo lời dạy của Phật, thế nào gần ngôi Pháp Vương?

Ngưỡng mong từ mẫn tuyên nói cho.

Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Ngươi vì cứu hộ tất cả chúng sanh, vì nghiêm tịnh tất cả Phật độ, vì cúng dường tất cả Như Lai, vì muốn trụ tất cả kiếp để cứu chúng sanh, vì muốn giữ gìn tất cả Phật chủng, vì muốn vào khắp mười phương để tu những công hạnh, vì muốn vào khắp tất cả pháp môn hải, vì muốn dùng tâm bình đẳng khắp tất cả, vì muốn thọ khắp tất cả Phật pháp, vì muốn tùy khắp sở thích của tất cả chúng sanh mà mưa pháp vũ, nên ngươi hỏi pháp môn của Bồ Tát tu hành.

Này Thiện Nam Tử! Ta được môn giải thoát bồ tát thậm thâm tự tại diệu âm. Làm Đại Pháp Sư không còn chướng ngại, vì có thể khéo khai thị pháp tạng của chư Phật. Đủ thế nguyện lớn, sức đại từ bi, vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ tâm bồ đề. Có thể làm tất cả sự lợi cho chúng sanh, vì chứa nhóm thiện căn không thôi nghỉ. Làm Điều Ngự Sư cho tất cả chúng sanh, vì khiến tất cả chúng sanh an trụ đạo nhất thiết trí. Làm pháp nhật thanh tịnh cho tất cả thế gian, vì chiếu khắp thế gian khiến sanh căn lành. Tâm bình đẳng với tất cả thế gian, vì khắp làm cho chúng sanh tăng trưởng pháp lành. Tâm thanh tịnh nơi tất cả cảnh giới vì trừ diệt tất cả nghiệp bất thiện. Thế nguyện lợi ích tất cả chúng sanh, vì thân hằng hiện khắp tất cả quốc độ. Thị hiện tất cả bốn sự nhơn duyên, vì làm cho các chúng sanh an trụ hạnh lành. Hằng thờ tất cả thiện tri thức, vì khiến chúng sanh an trụ Phật pháp.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng pháp thí ban bố cho chúng sanh, khiến họ sanh bạch pháp cầu nhất thiết

trí. Tâm được kiên cố như kim cang na la diên tạng, hay quán sát Phật lực, ma lực, thường được găn gũi thiện tri thức, dẹp phá tất cả núi hoặc nghiệp chướng, hợp pháp trợ đạo nhất thiết trí, tâm hằng chẳng bỏ bậc nhất thiết trí.

Này Thiện Nam Tử! Ta dùng tịnh pháp quang minh như vậy để lợi ích tất cả chúng sanh. Lúc nhóm pháp trợ đạo thiện căn, khởi mười thứ quán sát pháp giới:

Một là ta biết pháp giới vô lượng, vì chứng được trí quang minh quảng đại.

Hai là ta biết pháp giới vô biên, vì thấy chỗ thấy biết của tất cả Phật.

Ba là ta biết pháp giới vô hạn, vì vào khắp tất cả Phật độ cung kính cúng dường chư Như Lai.

Bốn là ta biết pháp giới không mé, vì thị hiện tu hành bồ tát hạnh khắp trong tất cả thế giới hải.

Năm là ta biết pháp giới không dứt, vì nhập nơi trí bất đoạn của Như Lai.

Sáu là ta biết pháp giới một tánh vì Như Lai một âm thanh mà tất cả chúng sanh đều rõ biết.

Bảy là ta biết pháp giới tánh tịnh, vì rõ Như Lai nguyện độ khắp tất cả chúng sanh.

Tám là ta biết pháp giới khắp chúng sanh, vì diệu hạnh Phổ Hiền đều cùng khắp.

Chín là ta biết pháp giới một trang nghiêm, vì diệu hạnh Phổ Hiền khéo trang nghiêm.

Mười là ta biết pháp giới chẳng thể hư hoại, vì thiện căn nhất thiết trí sung mãn pháp giới chẳng thể hoại.

Này Thiện Nam Tử! Ta khởi mười thứ quán sát pháp giới trên đây để nhóm họp những thiện căn, hoàn tất pháp trợ đạo, biết rõ oai đức quảng đại của chư Phật, thâm nhập cảnh giới nan tư của Như Lai.

Lại này Thiện Nam Tử! Ta chánh niệm tư duy như vậy, được Như Lai mười môn đại oai đức đà la ni luân.

Những là: đà la ni luân vào khắp tất cả pháp.

Đà la ni luân trì khắp tất cả pháp.

Đà la ni luân nói khắp tất cả pháp.

Đà la ni luân niệm khắp tất cả Phật mười phương.

Đà la ni luân nói khắp danh hiệu của tất cả Phật.

Đà la ni luân vào khắp nguyện hải của tam thế Phật.

Đà la ni luân vào khắp tất cả những thừa hải.

Đà la ni luân nhập khắp tất cả chúng sanh nghiệp hải.

Đà la ni luân mau chuyên tất cả nghiệp.

Đà la ni luân mau sanh nhất thiết trí.

Này Thiện Nam Tử! Mười đà la ni luân này dùng mười ngàn đà la ni luân làm quyến thuộc, hằng vì chúng sanh diễn nói diệu pháp.

Này Thiện Nam Tử! Ta vì chúng sanh hoặc nói văn huệ pháp, tư huệ pháp, tu huệ pháp. Hoặc nói một hữu pháp, hoặc nói tất cả hữu pháp. Hoặc vì họ mà nói danh hải pháp của một Như Lai. Hoặc nói danh hải pháp của tất cả Như Lai. Hoặc vì họ mà nói một thế giới hải pháp. Hoặc nói tất cả thế giới hải pháp. Hoặc nói một Phật thọ ký hải pháp. Hoặc nói tất cả Phật thọ ký hải pháp. Hoặc nói chúng hội đạo tràng hải pháp của một Như Lai. Hoặc nói chúng hội đạo tràng của tất cả Như Lai. Hoặc vì họ mà nói pháp luân hải pháp của một Như Lai. Hoặc nói pháp luân hải pháp của tất cả Như Lai. Hoặc nói tu đà la pháp của một Như Lai. Hoặc nói tu đà la pháp của tất cả Như Lai. Hoặc nói tập hội pháp của một Như Lai. Hoặc nói tập hội pháp của tất cả Như Lai. Hoặc nói tâm hải pháp của một trí. Hoặc nói tâm hải pháp của nhất thiết trí. Hoặc nói pháp xuất ly của một thừa. Hoặc nói xuất ly pháp của tất cả thừa. Ta vì chúng sanh mà nói bất khả thuyết pháp môn như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Ta nhập Như Lai vô sai biệt pháp giới môn hải, nói pháp vô thượng nhiếp khắp chúng sanh, tận vị lai kiếp trụ hạnh phổ hiền.

Này Thiện Nam Tử! Ta thành tựu môn giải thoát thậm thâm tự tại diệu âm này, ở trong mỗi niệm tăng trưởng tất cả những môn giải thoát, niệm niệm sung mãn tất cả pháp giới.

Thiện Tài thưa:

Lạ lùng thay, bạch đức thánh! Môn giải thoát này hi hữu như vậy Đức thánh chứng được đã bao lâu?

Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa, quá thế giới chuyển vi trần số kiếp có kiếp tên là Ly Cầu Quang Minh, có thế giới tên là Công Đức Vân, thể chất bằng hiện nhất thiết chúng sanh nghiệp ma ni vương hải, hình như liên hoa, trụ trong tứ thiên hạ vi trần số hương ma ni tu di sơn võng, trang nghiêm với xuất nhất thiết như lai bốn nguyện âm liên hoa, tu di sơn vi trần số liên hoa làm quyến thuộc, xen lẫn với tu di sơn vi trần số hương ma ni. Thế giới đó có tu di sơn vi trần tứ thiên hạ. Mỗi tứ thiên hạ có trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết bất khả thuyết thành.

Trong đó có một tứ thiên hạ tên là Diệu Tràng, có Vương Đô tên là Phổ Bửu Hoa Quang. Cách không xa có Bồ Đề tràng tên là Phổ Hiền Hiện Pháp Vương Cung Điện. Tu di sơn vi trần số Như Lai xuất hiện trong đó. Tối sơ Phật hiệu là Pháp Hải Lô Âm Quang Minh Vương.

Lúc Đức Phật đó xuất thế có Chuyển Luân Vương tên là Thanh Tịnh Nhựt Quang Minh Điện, Thọ trì tất cả phát hải triền tu đà la của Phật.

Sau khi Đức Phật nhập Niết Bàn, nhà vua xuất gia hộ trì chánh pháp.

Lúc pháp sắp diệt có ngàn bộ dị chúng thuyết pháp ngàn thứ.

Gần lúc diệt kiếp nghiệp hoặc chương nặng, các ác Tỳ Kheo nhiều sự đấu tranh, thích chấp cảnh giới chẳng cầu công đức. Thích nói vương luận, tặc luận, nữ luận, quốc luận, hải luận, nhẫn đến tất cả thế

gian luận.

Lúc đó Vương Tỳ Kheo bảo họ rằng: Lạ thay khổ thay, Đức Phật trong vô lượng kiếp hải chứa nhóm ngọn đuốc pháp này sao các người lại cùng nhau hủy diệt.

Nói xong, Vương Tỳ Kheo bay lên hư không cao bảy cây đa la, thân phóng ra vô lượng những mây màu sáng, những lưới đại quang minh nhiều màu, làm cho vô lượng chúng sanh trừ nóng phiền não, làm cho vô lượng chúng sanh phát tâm bồ đề. Nhờ nhân duyên này nên giáo pháp của Như Lai được hưng thịnh thêm sáu vạn năm ngàn năm.

Lúc đó có Tỳ Kheo Ni tên là Pháp Luân Hóa Quang, vốn là con gái của Chuyển Luân Vương, trăm ngàn Tỳ Kheo Ni làm quyến thuộc, nghe lời nói của Phụ vương và thấy thân lực, liền phát tâm bồ đề không thối chuyển, được tam muội tên là nhất thiết Phật giáo đấng, lại được môn giải thoát thậm thâm tự tại diệu âm này, thân tâm nhu nhuyễn, liền được thấy tất cả thân lực của đức Pháp Hải Lô Âm Quang Minh Như Lai.

Này Thiện Nam Tử! Chuyển Luân Vương Tỳ Kheo xưa kia chính là Phổ Hiền Bồ Tát, Vương Nữ Tỳ Kheo Ni chính là ta.

Thuở ấy ta thủ hộ Phật pháp làm cho mười vạn Tỳ Kheo Ni được chẳng thối chuyển nơi vô thượng bồ đề, lại được hiện thấy tất cả Phật tam muội, lại được tất cả Phật pháp luân kim cương quang minh đà la ni, lại được bát nhã ba la mật vào khắp tất cả pháp môn hải.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Ly Cấu Pháp Quang Minh.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Luân Quang Minh Kế.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Nhật Công Đức Vân.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Hải Diệu Âm Vương.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Nhật Thí Huệ Đấng.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Hoa Tràng Vân.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Diệm Sơn Tràng Vương.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Thậm Thâm Pháp Công Đức Nguyệt.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Trí Phổ Quang Tạng.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Khai Thị Phổ Trí Tạng.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Công Đức Tạng Sơn Vương.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Phổ Môn Tu Di Hiền.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Nhất thiết Pháp Tinh Tấn Tràng.

Kế đó có Phật xuất thế hiệu là Phát Bửu Hoa Công Đức Vân.

Kê đó có Phật xuất thế hiệu là Tịch Tĩnh Quang Minh Kế.

Kê đó có Phật xuất thế hiệu là Pháp Quang Minh Từ Bi Nguyệt.

Kê đó có Phật xuất thế hiệu là Công Đức Diệm Hải.

Kê đó có Phật xuất thế hiệu là Trí Nhứt Phổ Quang Minh.

Kê đó có chư Phật đây thứ đệ nối tiếp xuất thế: Phổ Hiền Viên Mãn Trí Phật. Thần Thông Trí Quang Vương Phật. Phước Đức Hoa Quang Đấng Phật. Trí Sư Từ Trạng Vương Phật. Nhật Quang Phổ Chiếu Vương Phật. Tu Di Bửu Trang Nghiêm Tướng Phật, Nhật Quang Phổ Chiếu Phật. Pháp Vương Công Đức Nguyệt Phật. Khai Phu Liên Hoa Diệu Âm Vân Phật. Nhứt Quang Minh Tướng Phật. Phổ Quang Minh Pháp Âm Phật. Sư Từ Kim Cang Na La Diên Vô Úy Phật. Phổ Trí Dũng Mãnh Trạng Phật. Phổ Khai Pháp Liên Hoa Thân Phật. Công Đức Diệu Hoa Hải Phật. Đạo Trạng Công Đức Nguyệt Phật. Pháp Cự Xí Nhiên Nguyệt Phật. Phổ Quang Minh Kế Phật. Pháp Trạng Đấng Phật. Kim Cang Hải Trạng Vân Phật. Danh Xưng Sơn Công Đức Vân Phật. Chiên Đàn Diệu Nguyệt Phật. Phổ Diệu Quang Minh Hoa Phật. Chiếu Nhất Thiết Chúng Sanh Quang Minh Vương Phật. Công Đức Liên Hoa Tạng Phật. Hương Diệm Quang Minh Vương Phật. Ba Đầu Ma Hoa Nhon Phật. Chúng Tướng Sơn Phổ Quang Minh Phật. Phổ Danh Xưng Trạng Phật. Tu Di Phổ Môn Quang Phật. Công Đức Pháp Thành Quang Phật. Đại Thọ Sơn Quang Minh Phật. Phổ Đức Quang Minh Trạng Phật. Công Đức Kiết Tường Tướng Phật. Dũng Mãnh Pháp Lực Trạng Phật. Pháp Luân Quang Minh Âm Phật. Công Đức Sơn Trí Huệ Quang Phật. Vô Thượng Diệu Pháp Nguyệt Phật. Pháp Liên Hoa Tĩnh Quang Trạng Phật. Bửu Liên Hoa Quang Minh Tạng Phật. Quang Diệm Vân Sơn Đấng Phật. Phổ Giác Hoa Phật. Chúng Chúng Công Đức Diệm Tu Di Tạng Phật. Viên Mãn Quang Sơn Vương Phật. Phước Đức Vân Trang Nghiêm Phật. Pháp Sơn Vân Trạng Phật. Công Đức Sơn Quang Minh Phật. Pháp Nhứt Vân Đấng Vương Phật. Pháp Vân Danh Xưng Vương Phật. Pháp Luân Vân Phật. Khai Ngộ Bồ Đề Trí Quang Trạng Phật. Phổ Chiếu Pháp Luân Nguyệt Phật. Bửu Sơn Oai Đức Hiền Phật. Hiền Đức Quảng Đại Quang Phật. Phổ Trí Vân Phật. Pháp Lực Công Đức Sơn Phật. Công Đức Hương Diệm Vương Phật. Kim Sắc Ma Ni Sơn Diệu Âm Thanh Phật. Đánh Kế Xuất Nhất Thiết Pháp Quang Minh Vân Phật. Pháp Luân Xí Thanh Quang Phật. Vô Thượng Công Đức Sơn Phật. Tinh Tấn Cự Quang Minh Vân Phật. Tam Muội Ân Quang Đại Quang Minh Quang Phật. Bửu Quang Minh Công Đức Vương Phật. Pháp Cự Bửu Cái Âm Phật. Phổ Chiếu Hư Không Giới Vô Úy Pháp Quang Minh Phật. Nguyệt Tướng Trang Nghiêm Trạng Phật. Quang Minh Diệm Sơn Vân Phật. Chiếu Vô Chướng Ngại Pháp Hư Không Phật. Khai Hiển Trí Quang Thân Phật. Thế Chủ Đức Quang Minh Âm Phật. Nhứt Thiết Pháp Tam Muội Quang Minh Âm Phật. Pháp Âm Công Đức Tạng Phật. Xí Nhiên Diệm Pháp Hải Vân Phật. Phổ Chiếu Tam Thế Tướng Đại Quang Minh Phật. Phổ Chiếu Pháp Luân Sơn Phật. Pháp Giới Sư Từ Quang Phật. Tu Di Hoa Quang Minh Phật. Nhứt Thiết Tam Muội Hải Sư Từ Diệm Phật. Phổ Trí Quang Minh Đấng Phật.

Có tu di sơn vi trần số chư Phật Như Lai như vậy thứ đệ nối tiếp xuất thế.

Tối hậu Phật hiệu là Pháp Giới Thành Trí Huệ Đấng, cũng xuất thế trong kiếp Ly Cấu Quang Minh.

Với tất cả chư Phật trên đây ta đều kính thờ thân cận cúng dường nghe pháp thọ trì và xuất gia học đạo hộ trì pháp giáo, nhập môn giải thoát bỏ tất thảy thân tâm tự tại diệm âm này, dùng nhiều phương tiện giáo hóa thành thực vô lượng chúng sanh.

Từ đó đến nay trải qua Phật sát vi trần số kiếp, có bao nhiêu chư Phật xuất thế, ta đều kính thờ cúng dường thọ hành giáo pháp.

Này Thiện Nam Tử! Từ đó đến nay, ta ở trong chúng sanh vô minh tăm tối sanh tử mà riêng mình giác

ngộ, làm cho chúng sanh thủ hộ tâm thành, bỏ tam giới thành mà an trụ nơi pháp thành nhất thiết trí vô thượng.

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát thậm thâm tự tại diệu âm này, làm cho các thế gian rời hí luận ngữ, chẳng nói nhị ngữ, thường chơn thiết ngữ, hằng thanh tịnh ngữ.

Như chư đại Bồ Tát có thể biết tự tánh của tất cả ngữ ngôn. Trong mỗi niệm tự tại khai ngộ tất cả chúng sanh. Vào biển ngôn âm của tất cả chúng sanh. Đều biết rõ được tất cả ngôn từ. Thấy rõ tất cả pháp môn. Đã được tự tại nơi phổ nhiếp nhất thiết pháp đà la ni, tùy chỗ nghi của tâm chúng sanh mà vì họ thuyết pháp, rốt ráo điều phục tất cả chúng sanh, có thể nhiếp thọ khắp tất cả chúng sanh, khéo tu những nghiệp vô thượng của Bồ Tát. Thâm nhập những trí vi tế của Bồ Tát. Có thể khéo quán sát bồ tát tạng. Có thể tự tại diễn thuyết những bồ tát pháp.

Tại sao vậy?

Vì đã được thành tựu nhất thiết pháp luân đà la ni. Ta đâu biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Trong Phật hội này có Chủ Dạ Thần tên là Khai Phu Nhất Thiện Thọ Hoa.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào học nhất thiết trí, thế nào an lập tất cả chúng sanh trụ nhất thiết trí.

Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Chủ Dạ Thần muốn tuyên lại nghĩa này, vì Thiện Tài mà nói kệ rằng:

*Bồ Tát giải thoát sâu khó thấy
 Hư không như bình đẳng tướng
 Thấy khắp trong vô biên pháp giới
 Tất cả tam thế Phật Như Lai.
 Xuất sanh vô lượng thắng công đức
 Chứng nhập nan tư chơn pháp tánh
 Tăng trưởng nhất thiết trí tự tại
 Khai thông tam thế đạo giải thoát.
 Quá xưa sát chuyển vi trần kiếp
 Bây giờ có kiếp tên Tịnh Quang,
 Thế giới tên là Pháp Diệm Vân,
 Có thành hiệu là Bửu Hoa Quang.
 Trong đó chư Phật nói xuất thế
 Số đến vô lượng tu di trần:
 Tối sơ Phật hiệu Pháp Hải Âm.
 Ở trong kiếp này xuất hiện trước.
 Trong kiếp Tịnh Quang tối hậu Phật.
 Hiệu là Pháp Giới Diệm Đăng Vương.
 Tất cả chư Như Lai trên đây
 Ta đều cúng dường thỉnh thọ pháp.
 Ta thấy Pháp Hải Lô Âm Phật
 Thân Phật chói rực màu chơn kim
 Các tướng trang nghiêm như bửu sơn
 Phát tâm nguyện được thành Phật quả.
 Ta tạm thấy thân Như Lai kia
 Liên phát tâm bồ đề quảng đại
 Thế nguyện siêng cầu nhất thiết trí
 Tánh cùng pháp giới hư không đồng.
 Do đây thấy khắp tam thế Phật
 Và cùng tất cả chúng Bồ Tát*

Cũng thấy quốc vương và chúng sanh
 Duyên đó nên khởi tâm đại bi
 Tùy các chúng sanh tâm sở thích
 Thị hiện đủ loại vô lượng thân
 Cùng khắp mười phương các quốc độ
 Động địa phóng quang ngộ hàm thức.
 Thấy đệ nhị Phật kính thân cận
 Cũng thấy mười phương sát hải Phật
 Nhân đến tới hậu Phật ra đời
 Tu di sơn trần số như vậy.
 Trải qua sát chuyển vi trần kiếp
 Có những Như Lai Chiếu Thế Đăng
 Ta đều gân gũi mà kính thờ
 Cho môn giải thoát này thanh tịnh.

Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử được nhập môn giải thoát bỏ tất thậm thâm tự tại diệu âm nên nhập vô biên tam muội hải, nhập quảng đại tổng trì hải, được bỏ tất đại thần thông, được bỏ tất đại biện tài.

Thiện Tài rất hoan hỉ, ngắm nhìn Thủ Hộ Nhất Thiết Thành Chủ Dạ Thần rồi nói kệ khen rằng:

Đã đi biển diệu huệ quảng đại
 Đã qua vô biên biên tam hữu
 Thân trí tạng trường thọ không khổ
 Oai đức quang minh ở chúng này.
 Liều đạt pháp tánh như hư không
 Vào khắp tam thế đều vô ngại
 Niệm niệm phan duyên tất cả cảnh
 Tâm tâm dứt hẳn các phân biệt.
 Liều đạt chúng sanh không tự tánh
 Nhưng với chúng sanh khởi đại bi
 Thâm nhập Như Lai môn giải thoát
 Rộng độ quần mê vô lượng chúng.
 Quán sát tư duy tất cả pháp
 Biết rõ chúng nhập các pháp tánh
 Như vậy tu hành Phật trí huệ
 Giáo hóa chúng sanh khiến giải thoát,
 Ngài là Đạo Sư của chúng sanh
 Khai thị đạo trí huệ của Phật
 Khắp vì pháp giới các chúng sanh
 Nói những hạnh thoát thế gian khổ.
 Ngài đã trụ Như Lai đại nguyện
 Đã thọ Bồ đề pháp quảng đại
 Đã tu tất cả biến hành lực
 Đã thấy mười phương Phật tự tại,
 Đức thánh tâm tịnh như hư không
 Lìa khắp tất cả những phiền não
 Biết rõ tam thế vô lượng cõi
 Chư Phật, Bồ Tát và chúng sanh.
 Đức Thánh một niệm đều biết rõ
 Ngày, đêm, tháng, năm vi trần kiếp,
 Cũng biết tất cả chúng sanh loại
 Nhiều loại danh tướng đều sai biệt.
 Mười phương chúng sanh chỗ sanh tử
 Có Sắc, Vô Sắc, Tướng, Phi Tướng
 Tùy thuận thế tục đều biết rõ
 Dẫn dắt cho vào đường Bồ đề.

*Đã sanh nhà Như Lai thế nguyện
Đã nhập biển chư Phật công đức
Phát thân thanh tịnh tâm vô ngại
Tùy theo chúng sanh mà hiện thân.*

Nói kệ xong, Thiện Tài đánh lễ chân Dạ Thần, hữu nhiễu vô lượng vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

(2) Thiện Tài đã nhập môn giải thoát bỏ tất thậm thâm tự tại diệu âm, tu hành tinh tấn, đi đến chỗ Dạ Thần Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa.

Thấy Dạ Thần nầy ở trong lâu các chúng bửu hương thọ, ngồi trên tòa sư tử bằng những diệu bửu. Trăm vạn Dạ Thần vây quanh.

Thiện Tài đánh lễ chân Dạ Thần chấp tay cung kính thưa rằng:

Bạch đức Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề mà chưa biết Bồ Tát thế nào học bồ tát hạnh, thế nào được nhất thiết trí?

Xin ngài từ mẫn vì tôi mà tuyên nói.

Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Nơi Ta Bà thế giới này, lúc mặt nhật lặn, hoa sen khép cánh, mọi người bãi du ngoạn, ta thấy những chúng sanh muốn trở về chỗ họ ở hoặc núi, hoặc thành, hoặc đồng quê, ta đều mật hộ cho họ đi đúng đường đến nơi đến chốn, đêm nghỉ an ổn.

Này Thiện Nam Tử! Nếu có chúng sanh tuổi trẻ háo sắc kiêu mạn phóng dật vui say ngũ dục, thời ta vì họ mà hiện tướng già bệnh chết, họ sợ sệt rời bỏ các điều ác. Lại vì họ mà khen ngợi những thiện căn khiến họ tu tập.

Vì người bòn sên khen ngợi Bồ thí. Vì người phá giới khen ngợi tịnh giới. Với người sân hận dạy họ hạnh đại từ. Khiến người não hại thật hành nhẫn nhục. Nếu người giải đãi khiến họ tinh tấn. Nếu người tán loạn khiến tu thiền định. Người trụ ác huệ khiến học bát nhã.

Người thích tiểu thừa khiến trụ đại thừa. Người đắm các loài trong tam giới khiến họ trụ bồ tát nguyện ba la mật. Nếu có chúng sanh phước trí kém yếu bị kiết nghiệp ràng buộc lưu ngại nhiều, thời làm cho họ trụ Bồ Tát lực ba la mật. Nếu có chúng sanh tâm họ tối tăm không có trí huệ, thời làm cho họ trụ bồ tát trí ba la mật.

Này Thiện Nam Tử! Ta đã thành tựu môn giải thoát bỏ tất xuất sanh quảng đại hỉ quang minh.

Thiện Tài thưa:

Bạch đức Thánh! Cảnh giới của môn giải thoát này thế nào?

Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Nhập môn giải thoát này có thể biết trí phương tiện thiện xảo của Như Lai Phổ nhiếp chúng sanh.

Phổ nhiếp thế nào?

Này Thiện Nam Tử! Tất cả chúng sanh hưởng vui đều là do sức oai đức của Như Lai. Vì thuận lời dạy của Như Lai. Vì thật hành theo lời của Như Lai. Vì học hạnh của Như Lai. Vì được sức hộ trì của Như Lai. Vì tu tập đạo của Như Lai ân khả. Vì gieo điều lành của Như Lai làm. Vì y theo pháp của Như Lai nói. Vì trí huệ nhứt quang của Như Lai chiếu đến. Vì được Như Lai tánh tịnh nghiệp lực nhiếp thọ.

Tại sao biết như vậy?

Ta nhập môn giải thoát xuất sanh quảng đại hi quang minh này, nghĩ nhớ đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai thành Đăng Chánh Giác, thuở xưa tu Bồ tát hạnh thấy đều thấy rõ.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa, lúc làm Bồ Tát, Đức Thế Tôn thấy tất cả chúng sanh chấp ngã, ngã sở, trụ nhà tối vô minh, vào rừng rậm kiến chấp, bị tham ái trói buộc, bị giận hờn làm hư, bị ngu si làm loạn, bị bồn sên ganh ghét ràng rịt, nên sanh tử luân hồi cùng khôn khô, chẳng gặp được chư Phật Bồ Tát. Thấy như vậy rồi khởi lòng đại bi lợi ích chúng sanh.

Những là khởi tâm nguyện được tất cả diệu bửu tư cụ nhiếp lấy chúng sanh. Khởi tâm nguyện tất cả chúng sanh đều được đầy đủ vật tư sanh không thiếu thốn. Với tất cả sự rời tâm chấp trước. Nơi tất cả cảnh giới không tâm tham nhiễm. Nơi tất cả sở hữu không tâm tiếc nối. Nơi tất cả quả báo không tâm hi vọng. Nơi tất cả vinh hảo không tâm khen chuộng. Nơi tất cả nhơn duyên không tâm mê hoặc. Khởi tâm quán sát pháp tánh chơn thiệt. Khởi tâm cứu hộ tất cả chúng sanh. Khởi tâm thâm nhập tất cả pháp. Khởi tâm trụ bình đẳng đại từ đối với tất cả chúng sanh. Khởi tâm thật hành phương tiện đại bi đối với tất cả chúng sanh. Khởi tâm làm lợi đại pháp che khắp chúng sanh. Khởi tâm chạy kim cang đại trí phá tất cả núi chướng phiền não của tất cả chúng sanh. Khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh tăng trưởng hi lạc. Khởi tâm nguyện tất cả chúng sanh rốt ráo an lạc. Khởi tâm tùy chỗ muốn của tất cả chúng sanh mà mưa tất cả của báu. Khởi tâm dùng phương tiện bình đẳng thành thực tất cả chúng sanh. Khởi tâm làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ thành tài. Khởi tâm nguyện tất cả chúng sanh rốt ráo đều được thập lực trí quả.

Khởi tâm như vậy rồi ta được Bồ tát lực, hiện đại thần biến khắp pháp giới hư không giới. Ở trước chúng sanh mưa tất cả vật tư sanh, tùy sở thích của chúng sanh đều được toại ý, đều làm cho họ hoan hỉ, chẳng hối chẳng tiếc chẳng xen chẳng dứt.

Dùng phương tiện này nhiếp khắp chúng sanh giáo hóa thành thực, đều làm cho họ ra khỏi khổ nạn sanh tử chẳng cầu báo đáp. Rửa sạch tâm bửu của tất cả chúng sanh, làm cho họ sanh khởi đồng một thiện căn với tất cả chư Phật. Thêm biển lớn phước đức nhất thiết trí.

Bồ Tát niệm niệm thành thực tất cả chúng sanh như vậy. Niệm niệm nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Niệm niệm vào khắp tất cả pháp giới. Niệm niệm thấy đều khắp hư không giới. Niệm niệm vào khắp tất cả tam thế. Niệm niệm thành tựu trí điều phục tất cả chúng sanh. Niệm niệm hằng chuyển tất cả pháp luân. Niệm niệm hằng dùng đạo nhất thiết trí lợi ích chúng sanh. Niệm niệm khắp tất cả thế giới ở trước các chúng sanh, tận vị lai kiếp hiện tất cả Phật thành Đăng Chánh Giác. Niệm niệm khắp tất cả thế giới, tất cả kiếp tu Bồ tát hạnh chẳng sanh hai tướng.

Những là vào khắp tất cả thế giới hải quảng đại, trong tất cả thế giới chung, những ranh giới các thế giới những trang nghiêm các thế giới, những thể tánh các thế giới, những hình trạng các thế giới, những phân bố các thế giới.

Hoặc có thế giới uế mà kiêm tịnh. Hoặc có thế giới tịnh mà kiêm uế. Hoặc có thế giới một bề tạp uế. Hoặc có thế giới một bề thanh tịnh. Hoặc nhỏ hoặc lớn, hoặc thô hoặc tế. Hoặc ngay hoặc nghiêng, hoặc

úp hoặc ngừa.

Trong tất cả thế giới như vậy niệm niệm tu hành những hạnh bồ tát, nhập bồ tát vị, hiện bồ tát lực. Cũng hiện tất cả thân Phật tam thể. Tùy tâm chúng sanh khiến biết thấy khắp cả.

Này Thiện Nam Tử! Tỳ Lô Giá Na Như Lai, lúc tu hành hạnh bồ tát như vậy, thấy các chúng sanh chẳng tu công đức, không có trí huệ, chấp ngã ngã sở vô minh che chướng, chẳng chánh tư duy, vào các tà kiến, chẳng biết nhân quả, thuận phiền não nghiệp, sa vào hầm sâu hiểm nạn sanh tử. Thọ đủ vô lượng những sự khổ, khởi tâm đại bi, tu đủ tất cả ba la mật hạnh. Vì các chúng sanh mà tán dương thiện căn kiên cố, cho họ an trụ xa rời khổ nghèo cùng sanh tử, siêng tu pháp trợ đạo phước trí. Vì họ mà nói những môn nhân quả. Vì họ mà nói nghiệp báo chẳng trái nhau. Vì họ mà nói chỗ chứng nhập của pháp. Vì họ mà nói tất cả chúng sanh hiểu biết và muốn thích, và nói tất cả quốc độ thọ sanh, khiến họ chẳng dứt tất cả Phật chủng, khiến họ thủ hộ tất cả Phật giáo, khiến họ rời bỏ tất cả các ác. Lại vì họ mà tán dương pháp trợ đạo xu hướng nhất thiết trí, khiến các chúng sanh hoan hỷ, khiến hành pháp thí nhiếp khắp tất cả, khiến họ phát khởi hạnh nhất thiết trí, khiến họ tu học đạo ba la mật của chư đại Bồ Tát, khiến họ tăng trưởng những thiện căn hải thành nhất thiết trí, khiến họ đầy đủ tất cả thánh tài, khiến họ được nhập môn tự tại của Phật. Khiến họ nhiếp thủ vô lượng phương tiện, khiến họ quán thấy oai đức của Như Lai, khiến họ an trụ bồ tát trí huệ.

Thiện Tài thưa:

Đức Thánh phát tâm vô thượng bồ đề đã bao lâu?

Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Việc này khó tin, khó hiểu, khó vào, khó nói, tất cả thế gian và hàng Nhị Thừa đều chẳng biết được, chỉ trừ thân lực của Phật gia hộ, thiện hữu nhiếp thọ, chứa thặng công đức, chí nguyện thanh tịnh, không tâm hạ liệt, không tâm tạp nhiễm, không tâm siểm khúc, được tâm trí quang minh khắp soi sáng, phát tâm nhiều ích khắp các chúng sanh, tâm mà tất cả phiền não nhân đến chúng ma không phá hoại được, khởi tâm quyết thành tựu nhất thiết trí, tâm chẳng thích tất cả sự vui sanh tử, có thể cầu tất cả diệu lạc của chư Phật, có thể diệt tất cả khổ não của chúng sanh, có thể tu công đức của tất cả Phật, có thể quán thật tánh của tất cả pháp, có thể đủ tất cả tín giải thanh tịnh, có thể siêu tất cả nước độc sanh tử, có thể nhập tất cả trí hải của Như Lai, có thể quyết định đến pháp thành vô thượng, có thể dừng mãnh nhập cảnh giới Như Lai, có thể mau chóng đến địa vị chư Phật, có thể liên thành tựu sức nhất thiết trí, có thể ở nơi thập lực đã được rốt ráo. Người như vậy ở nơi đây có thể trì, có thể nhập, có thể rõ.

Tại sao vậy?

Vì đây là cảnh giới trí huệ của Như Lai, tất cả Bồ Tát còn chẳng biết được huống là những chúng sanh khác. Nhưng nay ta do oai lực của Đức Phật, muốn khiến chúng sanh điều thuận đáng được hóa độ, ý họ mau thanh tịnh. Muốn khiến chúng sanh tu tập thiện căn, tâm họ được tự tại. Nên theo chỗ hỏi của người mà ta tuyên nói.

Bấy giờ Dạ Thần Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa muốn tuyên lại nghĩa này, quán sát cảnh giới của tam thể Như Lai mà nói kệ rằng:

*Phật tử người đã hỏi
Cảnh giới Phật rất sâu
Nam tư sát trần kiếp
Nói đó chẳng thể hết*

Chẳng phải tham sân si
 Kiêu mạn phiền não che
 Những chúng sanh như vậy
 Biết được Phật diệu pháp.
 Chẳng phải bôn sèn ganh
 Siểm khúc những ý trước
 Nghiệp phiền não che đây
 Mà biết được Phật cảnh.
 Chẳng phải chấp uân xử
 Và chấp thân hữu lậu
 Người kiến đảo tưởng đảo
 Biết được Phật giác ngộ.
 Phật cảnh giới tịch tịnh
 Tánh tịnh rời phân biệt.
 Chẳng phải chấp ba cõi
 Biết được pháp tánh này.
 Sanh nơi nhà chư Phật
 Được chư Phật thủ hộ
 Người trì Phật pháp tạng
 Cảnh giới của trí nhân.
 Gân gũi thiện tri thức
 Mến thích pháp bạch tịnh
 Siêng cầu chư Phật lực
 Nghe pháp này hoan hỉ.
 Tâm tịnh vô phân biệt
 Đường như thái hư không
 Đền trí huệ phá tối
 Cảnh giới của người này.
 Dùng ý đại từ bi
 Che khắp các thế gian
 Tất cả đều bình đẳng
 Cảnh giới của người này.
 Hoan hỉ tâm vô trước
 Tất cả đều xả được
 Bình đẳng thí chúng sanh
 Cảnh giới của người này.
 Tâm tịnh rời các ác
 Rốt ráo không hối hận
 Thuận hành chư Phật giáo
 Cảnh giới của người này.
 Biết rõ pháp tự tánh
 Nhân đến các nghiệp chúng
 Tâm họ không động loạn
 Cảnh giới của người này.
 Dùng mãnh siêng tinh tấn
 An trụ tâm bất thối
 Siêng tu nhất thiết trí
 Cảnh giới của người này.
 Tâm họ tịch tịnh trụ tam muội
 Rốt ráo thanh lương không nhiệt não
 Đã tu thân nhất thiết trí hải
 Là giải thoát của người chúng ngộ.
 Khéo biết tất cả tướng phân biệt
 Thâm nhập vô biên môn pháp giới
 Độ khắp quần sanh không sót thừa
 Là giải thoát của bậc trí huệ.
 Rõ tánh chân thiệt của chúng sanh

Chẳng chấp tất cả biển hữu lậu
 Như bóng hiện khắp trong tâm thủy
 Là giải thoát của người chánh đạo.
 Từ nơi tất cả tam thế Phật
 Phương tiện nguyện chúng mà xuất sanh
 Tận những kiếp sát siêng tu hành
 Là giải thoát của bực Phổ Hiền.
 Vào khắp tất cả môn pháp giới
 Đều thấy mười phương những sát hải
 Cũng thấy trong đó kiếp thành hoại
 Mà tâm rốt ráo vô phân biệt.
 Trong những vi trần của pháp giới
 Đều thấy Như Lai ngôi đạo thọ
 Thành tựu Bồ đề độ quần sanh
 Là giải thoát của vô ngại nhãn.
 Người ở vô lượng đại kiếp hải
 Thân cận cúng dường thiện tri thức
 Vì lợi quần sanh cầu chánh pháp
 Nghe rồi ghi nhớ không quên sót.
 Tỳ Lô Giá Na cảnh rộng lớn
 Vô lượng vô biên chẳng thể suy
 Ta thừa Phật lực nói với người
 Cho người thâm tâm càng thanh tịnh.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa quá thế giới hải vi trần số kiếp, có thế giới hải tên là Phổ Quang Minh Chơn Kim Ma Ni Sơn. Trong thế giới hải này có Phật xuất hiện hiệu là Phổ Chiếu Pháp Giới Trí Huệ Sơn Tịch Tĩnh Oai Đức Vương.

Này Thiện Nam Tử! Lúc Đức Phật ấy tu hạnh Bồ tát, nghiêm tịnh thế giới hải đó. Trong thế giới hải đó có thế giới vi trần số thế giới chúng. Mỗi thế giới chúng có thế giới vi trần số thế giới. Mỗi thế giới đều có Như Lai xuất thế. Mỗi Như Lai diễn nói thế giới vi trần số tu đa la. Mỗi tu đa la thọ ký cho Phật sát vi trần số Bồ Tát, hiện những thần lực, nói những pháp môn, độ vô lượng chúng sanh.

Này Thiện Nam Tử! Trong thế giới hải Phổ Quang Minh Chơn Kim Ma Ni Sơn, có thế giới chúng tên là Phổ Trang Nghiêm Tràng.

Trong thế giới chúng ấy có thế giới tên là Nhất Thiết Bửu Sắc Phổ Quang Minh. Thế chất bằng Hiện Nhất Thiết Hóa Phật Ảnh Ma Ni Vương, hình như thành quách cõi trời. Hạ tế làm bằng Hiện Nhất Thiết Như Lai Đạo Tràng Ảnh Tượng Ma Ni Vương, an trụ trên biển Nhất Thiết Bửu Hoa. Thế giới ấy tịnh uế lẫn lộn. Trong thế giới này có tu di sơn vi trần số tứ thiên hạ. Chính giữa có một tứ thiên hạ tên là Nhất Thiết Bửu Sơn Tràng, Tứ thiên hạ ấy, mỗi thiên hạ ngang dọc đều một vạn do tuần. Mỗi thiên hạ đều có một vạn thành lớn.

Trong Diêm Phù Đề ấy có một Vương Đô tên là Kiên Cố Diệu Bửu Trang Nghiêm Vân Đẳng, một vạn đại thành rải rác bao quanh.

Thời kỳ người Diêm Phù Đề thọ mạng vạn năm, có vua tên là Nhứt Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái. Có năm trăm Đại Thần, sáu vạn thế nữ, bảy trăm Vương Tử. Những Vương Tử này đều đoan chánh dũng kiện có oai lực lớn.

Đức Vua ấy có oai đức ban bố khắp Diêm Phù Đề, không có kẻ oán địch.

Thế giới ấy, lúc kiếp sắp tận, có năm thứ trực phát khởi, nhọn chúng thọ mạng ngắn ngủi, của cải thiếu

thôn, thân hình xấu xí, nhiều khổ ít vui, chẳng tu thập thiện, chuyên làm nghiệp ác. Giận gây hủy nhục nhau, làm quyến thuộc người xa lìa, ganh ghét hạnh phúc của người, kiên chấp tà vạy, tham cầu phi pháp.

Do nơn duyên ấy nên mưa gió bất thường, lúa mạ chẳng tốt, vườn tược cây cối khô cằn, nơn dân đói kém, nhiều bệnh tật, tản cư bốn phương không biết nương tựa vào đâu nên đều đến ở quanh Vương Đô số đông đến trăm ngàn vạn ức, to tiếng kêu gào, hoặc giơ tay, hoặc chấp tay, hoặc cúi đầu, hoặc qui gối, hoặc nhảy nhót, đầu tóc rối tung y phục rách rưới, da thừa nhăn nức, mặt mắt mất thần, đồng hướng về cung vua kêu van rằng:

Đại Vương! Đại Vương! Chúng tôi ngày nay nghèo cùng đói rách, bệnh tật khốn khổ, không chỗ nương tựa, không biết kêu cứu vào đâu. Chúng tôi đồng về nương với Đại Vương.

Đại Vương là bậc nơn từ trí huệ, chúng tôi mong được Đại Vương ban cho an lạc, ban cho sự sống. Xin Đại Vương thương xót chúng tôi, nhiếp thọ chúng tôi. Đại Vương là bửu tạng, là cầu đồ, là đường sá, là thuyền bè, là hòn đảo châu báu, là tài lợi, là thiên cung của chúng tôi.

Nhà vua nghe lời kêu than của dân chúng liền được trăm vạn vô số môn đại bi. Nhứt tâm tư duy phát khởi mười thứ đại bi ngữ:

Một là: Thương thay chúng sanh sa vào hố lớn sanh tử không đáy, ta phải làm cách nào để cứu họ, cho họ an trụ nơi bậc nhứt thiết trí.

Hai là: Thương thay chúng sanh bị bức ngặt bởi phiền não, ta phải làm cách nào cứu hộ họ, cho họ an trụ nơi tất cả nghiệp lành.

Ba là: Thương thay chúng sanh bị khủng bố bởi sanh lão bệnh tử, ta phải làm cách nào cho họ về nương, cho họ vĩnh viễn được thân tâm an lạc.

Bốn là: Thương thay chúng sanh thường bị thế gian đại chúng làm ngặt làm khiếp, ta phải làm thế nào hộ trợ họ, cho họ an trụ đạo nhứt thiết trí.

Năm là: Thương thay chúng sanh không có trí nhãn thường bị thân kiến nghi lầm che đậy, ta phải dùng phương tiện gì cho họ mau giải quyết kiên chấp.

Sáu là: Thương thay chúng sanh thường bị si tối làm mê lầm, ta phải thế nào để làm đèn sáng cho họ soi thấy thành nhứt thiết trí.

Bảy là: Thương thay chúng sanh thường bị xan tật siểm cuống làm nơn đục, ta phải thế nào để khai hiểu họ, cho họ chứng được pháp thân thanh tịnh.

Tám là: Thương thay chúng sanh mãi trôi chìm trong biển lớn sanh tử, ta phải vớt đưa họ thế nào cho họ được lên bờ bờ đề.

Chín là: Thương thay chúng sanh các căn cương khó điều khó phục, ta phải điều ngự họ thế nào cho họ được đầy đủ thần lực của Phật.

Mười là: Thương thay chúng sanh như kẻ mù lòa chẳng thấy đường sá, ta phải dẫn dắt họ thế nào cho họ được vào cửa nhứt thiết trí.

Nói như thế xong, đức vua truyền đánh trống ban lệnh:

Nay đức vua bố thí khắp tất cả chúng sanh, tùy theo nhu cầu đều làm cho đầy đủ cả.

Vua lại ban lệnh cho tất cả thành trong Diêm Phù Đề và các tụ lạc đều khai kho chôn cất: những là vàng bạc, lương thực, y phục, thuốc men, đồ dùng, giường ghế, nhà cửa, châu báu, xe cộ, lụa là gấm vóc đều đem bố thí. Nhân đến đức Vua có thể sẽ xả thí cung điện, vợ con, vương vị, da thịt, tay chân, môi răng, miệng lưỡi, mũi tai, đầu mắt, tâm can tỳ phế.

Phía đông của Vương đô có cổng tên là Ma Ni Sơn Quang Minh. Ngoài cổng thành ấy có hội trường bố thí rộng rãi bằng phẳng trống trải rất mực trang nghiêm, đều là quả báo do tịnh nghiệp của Bồ Tát.

Trong thí hội này có tòa sư tử, đất bằng mười thứ báu, lan can mười thứ báu, mười thứ cây báu bao quanh, dưới là kim cang bửu luân. Dùng tất cả thứ báu làm tượng long thần cầm bửu vật để trang sức hội trường, tràng phan bày hàng, lưới báu giăng che, vô lượng thứ hương luôn phát mùi thơm vi diệu, hàng lụa báu đẹp trải giăng khắp nơi, trăm ngàn âm nhạc luôn hòa tấu. Lại có bửu cái thường phóng vô lượng bửu quang minh như vàng diêm phù đàn hực hử thanh tịnh. Những anh lạc bửu linh hằng phát ra âm thanh vi diệu khuyên các chúng sanh tu hành nghiệp lành.

Lúc đó đức Vua ngự tòa sư tử, hình dung đoan chánh đủ những tướng tốt, thân na la diên không hư hoại, tánh hiền thiện, tài pháp hai thứ đều tự tại, biện luận vô ngại trí huệ siêu phàm, trị nước không ai trái mạng lệnh.

Bấy giờ vô lượng vô số chúng sanh trong Diêm Phù Đề đua nhau đến hội trường bố thí này, thấy đức vua ngự trên tòa sư tử, đều cho là người đại trí, đại phước, là bậc đủ đức đủ hạnh đủ nguyện, là nhà đại thí chủ.

Nhà vua thấy những người đến cầu xin liền sanh lòng bi悯, lòng hoan hỷ, lòng tôn trọng, lòng thiện hữu, lòng quảng đại, lòng tương tục, lòng tinh tấn, lòng bất thối, lòng thí xả, lòng châu biển.

Lòng hoan hỷ trong giây lát của nhà vua khi thấy những người đến xin còn hơn sự khoái lạc trong trăm ngàn ức na do tha kiếp của Đạo Lợi Thiên Vương, Dạ ma Thiên Vương, Đâu Suất Đà Thiên Vương, nhân đến hơn cả sự vui tịch tịnh trong bất khả thuyết kiếp của Tịnh Cư Thiên Vương.

Này Thiện Nam Tử! Ví như có người nhờn từ hiếu hữu gặp loạn lạc cha mẹ vợ con huynh đệ tỷ muội đều thất lạc, tình cờ được đoàn tụ đông đủ thời sự vui mừng biết ngần nào.

Lòng hoan hỷ của nhà vua khi thấy những người đến cầu xin cũng như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Nhà vua ấy nhờ thiện tri thức nên được tăng trưởng trí giải và chí nguyện nơi Phật bồ đề, các căn thành tựu, tín tâm thanh tịnh hoan hỷ viên mãn.

Tại sao vậy?

Vì nhà vua là bậc Bồ Tát siêng tu các công hạnh cầu nhứt thiết trí. Nguyện được lợi ích tất cả chúng sanh. Nguyện được bồ đề vô lượng diệu lạc. Rời bỏ tất cả những tâm bất thiện. Thường thích chứa nhóm tất cả thiện căn. Thường nguyện cứu hộ tất cả chúng sanh. Thường thích quán sát đạo trí huệ. Thường ham tu hành pháp nhứt thiết trí. Làm thỏa mãn nguyện vọng của tất cả chúng sanh. Vào biển lớn công đức của tất cả Phật. Phá tất cả núi ma nghiệp hoặc chướng. Tùy thuận giáo hạnh của tất cả Như Lai. Thật hành đạo nhứt thiết trí vô ngại. Đã có thể thâm nhập đồng nhứt thiết trí. Tất cả pháp lưu thường

hiện tiền. Đại nguyện vô tận làm Đại Trượng Phu, trụ pháp đại nhân. Chứa nhóm tất cả tạng lành phổ môn, lia tất cả chấp, chẳng nhiễm tất cả cảnh giới thế gian. Biết các pháp tánh dường như hư không. Với những người đến xin xem như con một, xem như cha mẹ, xem là phước điền, xem là khó được, xem là ân nhân, xem là chỗ bền chắc, xem là Thầy, là Phật. Chẳng chọn xứ sở, chẳng lựa chủng tộc, chẳng phân hình mạo.

Tùy theo chỗ muốn của họ, nhà vua vẫn một tâm từ bi bình đẳng vô ngại cung cấp đầy đủ cho tất cả. Người cầu lương thực thời cho lương thực. Người xin y phục thời cho y phục. Người xin vàng bạc thời cho vàng bạc. Nhấn đến những người cầu xin xe cộ, ruộng vườn, nhà cửa, voi ngựa, châu báu, phan long, hương hoa, quyến thuộc vân vân, nhà vua đều cấp cho tất cả.

Trong thí hội này có Trưởng Giả Nữ tên là Bửu Quang Minh cùng sáu mươi đồng nữ câu hội, hình dung đoan chánh đẹp lạ, mọi người thích thấy da màu chơn kim, tóc và mắt màu xanh biếc thân phát mùi thơm, miệng diễn phạm âm, bửu y thượng diệu trang nghiêm trên thân, thường có lòng tâm quý chánh niệm chẳng loạn, đầy đủ oai nghi cung kính sư trưởng, thường nhớ thuận hành công hạnh vi diệu thậm thâm, những pháp đã nghe ghi nhớ chẳng quên, thiện căn đời trước chảy nhàu nơi tâm, thanh tịnh quảng đại dường như hư không, khắp an lợi chúng sanh, thường thấy chư Phật cầu nhất thiết trí.

Bấy giờ nàng Bửu Quang minh cách đức Vua không xa, chấp tay đánh lễ, tự nghĩ rằng: Tôi được lợi lành tôi được lợi lành. Nay tôi được thấy bậc thiện tri thức.

Nơi nhà vua, nàng nghĩ là Đại Sư, là thiện tri thức, là đủ từ bi, là hay nhiếp thọ. Tâm nàng chánh trực rất vui mừng, liền cõi anh lạc dâng lên vua mà nguyện rằng:

Nay Đại Vương này làm chỗ nương cho vô lượng vô biên chúng sanh mê tối, nguyện ngày sau tôi cũng như vậy.

Như đại Vương đây, những pháp đã biết, thừa đã theo, đạo đã tu, sắc tướng đã đủ, tài sản đã có, chúng hội đã nhiếp vô biên, vô tận, khó hơn khó hoại nguyện ngày sau tôi đều được như vậy. Đức vua đây sanh ở đâu tôi đều theo sanh nơi đó.

Đức vua biết nàng ấy phát tâm như vậy nên bảo rằng:

Này Đồng Nữ! Tùy ý nàng muốn ta đều cấp cho. Tất cả sở hữu nay ta đều xả cả, cho các chúng sanh đều được đầy đủ.

Nghe đức vua nói, nàng Bửu Quang Minh rất hoan hỷ tín tâm thanh tịnh, liền nói kệ ca ngợi đức vua:

*Thuở xưa thành ấp này
Lúc chưa có Đại Vương
Không có mây may vui
Dường như xứ ngạ quỷ.
Chúng sanh sát hại nhau
Cướp trộm và dâm dật,
Lưỡng thiệt nói dối trá
Lời thô ác vô nghĩa,
Tham lam tài vật người
Sân hận lòng độc ác,
Tà kiến làm điều quấy
Chết rồi đọa ác đạo.
Bởi những chúng sanh này
Bị ngu si che đậy*

Ở trong diên đảo kiến
 Trời ít khi ban lành.
 Vì không mưa phải mùa
 Ngũ cốc đều chẳng mọc
 Cỏ cây nhiều khô héo
 Sông suối cũng khô cạn.
 Lúc chưa có Đại Vương
 Sông ao đều khô cạn
 Thây chết chật trong vườn
 Nhìn đó như đồng hoang.
 Đại Vương lên ngôi báu
 Rộng cứu những quần sanh
 Mây mát che tám phương
 Khắp nơi đều mưa xuống.
 Đại Vương cai trị dân
 Dứt hết những ngược ác
 Hình ngục đều dẹp bỏ
 Kẻ cô cùng được an
 Ngày trước các chúng sanh
 Thường tàn sát lẫn nhau
 Uống máu và ăn thịt.
 Nay đều sanh lòng từ.
 Ngày trước các chúng sanh
 Nghèo cùng thiếu y phục
 Dùng cỏ tự che thân
 Gây xấu như ngựa quý.
 Khi Đại Vương trị vì
 Lúa tốt tự nhiên sanh
 Trong cây sanh y phục
 Nam Nữ đều xinh đẹp
 Ngày trước người tham lam
 Phi pháp lấn đoạt nhau,
 Nay thời đều giàu đủ
 Như khu vườn Đê Thích.
 Ngày trước người làm ác
 Dâm dật sanh tham nhiễm
 Vợ người và đồng nữ
 Cùng xâm bức lẫn nhau.
 Nay thấy vợ con người
 Xinh đẹp trang sức khéo
 Mà lòng không nhiễm trước
 Giống như trời Tri Túc.
 Ngày trước các chúng sanh
 Nói dối chẳng chơn thiệt
 Phi pháp không lợi ích
 Nịnh hót lấy lòng người.
 Nay tất cả mọi người
 Đều bỏ lời nói ác
 Lòng họ rất nhu nhuyễn
 Lời nói cũng điều thuận.
 Ngày trước các chúng sanh
 Làm nhiều hạnh tà vạy
 Chấp tay cung kính lạ
 Những trâu, bò, heo, dê,
 Nay theo pháp của vua
 Tô ngộ trừ tà kiến
 Biết rõ báo khổ vui

Đều từ nhơn duyên khởi.
 Đại Vương diễn diệu âm
 Người nghe đều vui mừng
 Âm thanh của Thích, Phạm
 Tất cả không bằng được.
 Đại Vương những bửu cái
 Ở cao trên không trung
 Cán bằng ngọc lưu ly
 Trùm bằng lưới ma ni,
 Linh vàng tự nhiên phát
 Tiếng Phật rất hòa nhã
 Tuyên dương pháp vi diệu
 Diệt trừ chúng sanh mê
 Kể lại rộng diễn thuyết
 Mười phương các cõi Phật
 Trong tất cả những kiếp
 Như Lai và quyền thuộc.
 Và lại thứ đệ nói
 Quá khứ mười phương cõi
 Và trong quốc độ đó
 Tất cả các Như Lai.
 Lại phát tiếng diệu âm
 Khắp cõi Diêm Phù Đề
 Nói rộng về Nhơn Thiên
 Những nghiệp làm sai khác.
 Chúng sanh nghe tiếng này
 Tự biết những hạnh nghiệp
 Bỏ ác siêng tu hành
 Hối hướng Phật bỏ đê.
 Vương phụ: Tịnh Quang Minh,
 Vương mẫu: Liên Hoa Quang,
 Thuở ngũ trước xuất hiện
 Ở ngôi trị thiên hạ.
 Bảy giờ có vườn rộng.
 Vườn có năm trăm ao
 Mỗi ao ngàn cây lớn
 Trên cây đầy những hoa.
 Ở trên bờ ao ấy
 Xây dựng nhà ngàn cột
 Lan can rất trang nghiêm
 Không gì là chẳng đủ.
 Mạt thế khởi ác pháp
 Nhiều năm chẳng có mưa
 Sông ao đều khô cạn
 Có cây cũng héo rụi.
 Bảy ngày trước vua sanh
 Trước hiện tướng linh thoại,
 Người thấy đều nghĩ rằng
 Bực cứu thế sẽ hiện.
 Bảy giờ vào giữa đêm
 Đại địa động sáu cách
 Có một ao bửu hoa
 Quang minh như trời sáng.
 Trong vườn năm trăm ao
 Đầy nước bát công đức,
 Cây khô đều đâm chồi
 Hoa lá đều tươi tốt.

Nước ao đã đầy tràn
 Chảy lan tất cả xứ
 Khắp cả cõi Diêm Phù
 Không đâu chẳng nhuận ướt.
 Dược thảo và cây cối
 Trăm thứ lúa đậu thây
 Nhánh lá bông trái hột
 Tất cả đều sum sê
 Rãnh mương và gò nông
 Những nơi cao và thấp
 Tất cả những chỗ ấy
 Tự nhiên bằng phẳng cả.
 Gai góc cát sỏi thây
 Bao nhiêu những tạp uế
 Đều ở trong một niệm
 Biến thành những ngọc báu.
 Chúng sanh thấy sự này
 Hoan hỉ mà ca ngợi
 Đều nói mình được lợi
 Như khát uống nước ngọt.
 Bảy giờ vua Quang Minh
 Cùng vô lượng quyến thuộc
 Xe giá đồng du ngoạn
 Đi xem khắp khu vườn.
 Trong số năm trăm ao
 Có ao tên Khánh Hỉ
 Trên ao có Pháp Đường
 Phụ Vương ngự nơi đây.
 Tiên Vương bảo Phu Nhơn:
 Ta nhớ bảy ngày trước
 Giữa đêm đất chấn động
 Trong đây phát ánh sáng
 Bảy giờ trong ao đó
 Mọc bông sen ngàn cánh
 Sáng như ngàn mặt nhật
 Chói đến đánh Tu di,
 Cội hoa bằng kim cang,
 Đài hoa: vàng Diêm Phù,
 Cánh hoa bằng những báu
 Diệu hương làm nhụy tua
 Đức Vua sanh trên hoa
 Ngôi kiết già đoan trang
 Trang nghiêm với tướng hảo
 Thiên Thân đều cung kính.
 Tiên Vương rất hoan hỉ
 Tự vào ao tắm lên
 Đem trao cho Phu Nhơn
 Bà nên mừng được con.
 Liên đó tặng báu hiện,
 Cây báu sanh diệu y,
 Thiên nhạc tấu mỹ âm,
 Sung mãn trong hư không.
 Tất cả các chúng sanh
 Đều sanh lòng hoan hỉ
 Chắp tay khen hi hữu
 Đáng cứu thế ra đời.
 Thân vua phóng quang minh

*Chiếu khắp cả mọi nơi
 Làm cho tứ thiên hạ
 Hết tối, trừ bệnh tật.
 Dạ Xoa, Tỳ Xá Xà,
 Độc trùng các ác thú
 Những thứ muốn hại người
 Tất cả đều ẩn trốn.
 Tiếng xấu và thất lợi
 Tai họa cùng bệnh tật
 Tất cả khổ đều diệt
 Mọi người đều hoan hỉ.
 Phàm là chúng sanh loại
 Xem nhau như cha mẹ
 Bỏ ác sanh lòng lành
 Chuyên cầu nhất thiết trí.
 Đóng bít các ác thú
 Mở bày đường nhân thiên
 Tuyên dương đạo trí huệ
 Độ thoát các quần sanh.
 Chúng tôi thấy Đại Vương
 Được những lợi lành lớn
 Làm cho người cô cùng
 Tất cả đều an lạc.*

Bửu Quang Minh đồng nữ nói kệ ca ngợi vua Nhất Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái rồi đi nhiều vô lượng vòng, cung kính đánh lễ chấp tay đứng qua một bên.

Đại Vương bảo Đồng Nữ:

Lành thay! Đồng nữ có thể tin biết công đức của người khác. Sự ấy rất là hi hữu.

Này Đồng nữ! Tất cả chúng sanh chẳng thể tin biết công đức của người khác.

Này đồng nữ! Tất cả chúng sinh chẳng biết báo ân, không có trí huệ, tâm họ trước loạn, tánh chẳng sáng tỏ, vốn không chí lực lại thói thất sự tu hành. Những người như vậy chẳng tin chẳng biết thần thông trí huệ và công đức của Bồ Tát và chư Phật.

Nay đồng nữ quyết định cầu đến bồ đề, biết được công đức của Bồ Tát như vậy. Người sanh trong Diêm Phù Đề này phát tâm dũng mãnh nhiếp khắp chúng sanh công chẳng uổng bỏ, rồi đây người cũng sẽ thành tựu công đức như vậy.

Đức Vua khen đồng nữ xong, tự tay cầm bửu y vô giá trao cho đồng nữ và quyền thuộc của đồng nữ mà bảo từng người rằng: người mặc y này.

Các đồng nữ quỳ gối hai tay lãnh y để trên đầu rồi mới mặc. Mặc y xong đồng nữ nhiều quanh đức Vua.

Trong những bửu y đó phát ra quang minh tất cả tinh tú.

Mọi người thấy thế đều nói rằng các đồng nữ này đều đoan chánh như sao sáng trong đêm tốt trời.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa đó vua Nhất Thiết Pháp Âm Viên Mãn Cái, chính là đức Tỳ Lô Giá Na

Như Lai hiện nay vậy.

Quang Minh Vương thuở xưa đó, nay là Tịnh Phạn Vương.

Liên Hoa Quang Phu Nhân, nay là Ma Ha Ma Gia Phu Nhân.

Bửu Quang Minh Đồng nữ chính là thân ta đây.

Những chúng sanh được đức Vua dùng pháp tứ nhiếp để nhiếp thọ, nay đây là những Bồ Tát bất thối chuyển trong pháp hội này, hoặc bậc sơ địa nhãn đến bậc thập địa, đủ đại nguyện, nhóm trợ đạo, tu điều hạnh, đủ trang nghiêm, được thân thông, trụ giải thoát, nay ở trong hội này ở nơi những cung điện diệu pháp.

Chủ Da Thần Khai Phu Nhất Thiết Thọ Hoa, muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài Đồng tử mà nói kệ rằng:

*Ta có quảng đại nhãn
Thấy khắp cả mười phương
Trong tất cả sát hải
Ngũ thú luân hồi thấy
Cũng thấy chư Phật đó
Ngồi dưới cội bồ đề
Thần thông khắp mười phương
Thuyết pháp độ chúng sanh.
Ta có thanh tịnh nhĩ
Nghe khắp tất cả tiếng
Cũng nghe Phật thuyết pháp
Hoan hỉ tin thọ trì.
Ta có tha tâm trí
Không hai không chướng ngại
Có thể trong một niệm
Biết rõ tất cả tâm.
Ta được túc mạng trí
Biết được tất cả kiếp
Thân mình và người khác
Phân biệt đều rõ ràng:
Khoảng một niệm ta biết
Sát hải vi trần kiếp
Chư Phật và Bồ Tát
Chúng sanh trong ngũ đạo.
Nhớ biết chư Phật kia
Tối sơ phát đại nguyện
Nhẫn đến tu các hạnh
Mỗi mỗi đều viên mãn.
Cũng biết chư Phật kia
Thành tựu bồ đề đạo
Dùng các môn phương tiện
Vì chúng chuyển pháp luân.
Cũng biết chư Phật kia
Có bao nhiêu thừa hải.
Chánh pháp trụ lâu gần
Chúng sanh độ nhiều ít.
Ta trong vô lượng kiếp
Tu tập pháp môn này*

*Nay ta vì người nói
Phật tử phải siêng học*

Này Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát bồ tát xuất sanh quảng đại hỉ quang minh này, như chư đại Bồ Tát thân cận cúng dường tất cả chư Phật vào biển nhất thiết trí đại nguyện, viên mãn những nguyện hải của chư Phật. Được trí dũng mãnh nơi một bồ tát địa vào khắp tất cả bồ tát địa hải. Được thanh tịnh nguyện nơi một bồ tát hạnh vào khắp tất cả bồ tát hạnh hải. Được tự tại lực nơi một bồ tát giải thoát môn vào khắp tất cả bồ tát giải thoát môn hải.

Ta thế nào biết được nói được công đức hạnh đó.

Này Thiện Nam Tử! Trong đạo tràng này có một Dạ Thần tên là Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhứt Thiết Chúng Sanh.

Người đến đó hỏi Bồ Tát thế nào giáo hóa chúng sanh khiến đến vô thượng bồ đề? Thế nào nghiêm tịnh tất cả cõi Phật? Thế nào thừa sự tất cả Như Lai? Thế nào tu hành tất cả Phật pháp ?

Thiện Tài đồng tử đánh lễ chân Dạ Thần, hữu nhiều vô số vòng, ân cần chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

(3) Thiện Tài đến chỗ Dạ Thần Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhứt Thiết Chúng Sanh. Thấy Dạ Thần này ở trong đại chúng ngồi tòa sư tử Phổ Hiện Nhứt Thiết Cung Điện Ma Ni Vương Tạng. Lưới ma ni bửu che phía trên.

Dạ Thần này hiện thân như nguyệt tinh tú ảnh tượng. Hiện thân

tùy tâm chúng sanh khiến tất cả đều thấy. Hiện thân đồng hình tướng

của tất cả chúng sanh. Hiện thân sắc tướng hải rộng lớn vô biên. Hiện thân khắp tất cả oai nghi. Hiện thân thị hiện khắp mười phương. Hiện thân đều phục khắp tất cả chúng sanh. Hiện thân vận thân thông

quảng đại nhanh chóng. Hiện thân lợi ích chúng sanh chẳng dứt. Hiện thân thường đi trên hư không để làm lợi ích. Hiện thân đánh lễ tại chỗ tất cả Phật. Hiện thân tu tập tất cả thiện căn. Hiện thân thọ trì Phật pháp chẳng quên. Hiện thân thành mãn đại nguyện bồ tát. Hiện thân quang minh sung mãn mười phương. Hiện thân pháp đấng khắp dứt tối tăm thế gian. Hiện thân tịnh trí biết pháp như huyễn. Hiện thân pháp tánh xa lìa trần nhiễm. Hiện thân phổ trí chiếu pháp rõ ràng. Hiện thân rốt ráo không khổ không nóng. Hiện thân kiên cố chẳng bị ngăn trở phá hoại. Hiện thân Phật lực vô sở trụ. Hiện thân vô phân biệt ly nhiễm. Hiện thân pháp tánh bốn thanh tịnh.

Thiện Tài thấy Phật sát vi trần số thân sai biệt như vậy, liền nhất tâm đánh lễ mọp đầu giây lâu mới đứng dậy chấp tay chiêm ngưỡng, nơi thiện tri thức phát khởi mười tâm.

Một là nơi thiện tri thức sanh tâm đồng với mình, vì làm cho mình siêng năng làm xong pháp trợ đạo nhất thiết trí.

Hai là nơi thiện tri thức sanh tâm thanh tịnh tự nghiệp quả, vì thân cận cúng dường sanh thiện căn.

Ba là nơi thiện tri thức sanh tâm trang nghiêm bồ tát hạnh, vì khiến tôi có thể mau trang nghiêm tất cả bồ tát hạnh.

Bốn là nơi thiện tri thức sanh tâm thành tựu tất cả Phật pháp, vì dạy dỗ tôi tu hành đạo hạnh.

Năm là nơi thiện tri thức sanh tâm năng sanh, vì có thể sanh pháp vô thượng cho tôi.

Sáu là nơi thiện tri thức sanh tâm xuất ly, vì khiến tôi tu hành những hạnh nguyện của Phổ Hiền Bồ Tát mà xuất ly.

Bảy là nơi thiện tri thức sanh tâm tròn đủ tất cả phước trí, vì khiến tôi chứa nhóm những pháp lành.

Tám là nơi thiện tri thức sanh tâm tăng trưởng, vì khiến tôi tăng trưởng nhất thiết trí.

Chín là nơi thiện tri thức sanh tâm đầy đủ tất cả thiện căn, vì khiến tôi được viên mãn chí nguyện.

Mười là nơi thiện tri thức sanh tâm thành xong lợi ích lớn, vì khiến tôi tự tại an trụ tất cả bồ tát pháp, được thành đạo nhất thiết trí, được thành tất cả Phật pháp.

Thiện Tài phát mười tâm này rồi, thời được Phật sát vi trần số đồng hạnh với Dạ Thần cùng chư Bồ Tát. Những là:

Đồng niệm, vì tâm thường ghi nhớ thập phương tam thế tất cả chư Phật.

Đồng huệ, vì phân biệt quyết rõ tất cả pháp hải sai biệt môn.

Đồng xu hướng, vì có thể chuyên tất cả diệu pháp luân của chư Phật Như Lai.

Đồng giác ngộ, vì dùng trí khắp hư không vào khắp tất cả ba thế gian.

Đồng căn, vì thành tựu bồ tát thanh tịnh quang minh trí huệ căn.

Đồng tâm, vì khéo tu tập được công đức vô ngại trang nghiêm tất cả bồ tát đạo.

Đồng cảnh, vì chiếu khắp cảnh sở hành của chư Phật.

Đồng chứng, vì được nhất thiết trí chiếu thiết tướng hải tịnh quang minh.

Đồng nghĩa, vì có thể dùng trí huệ biết tánh chân thiệt của tất cả pháp.

Đồng dũng mãnh, vì có thể phá hoại tất cả núi chướng ngại.

Đồng sắc thân, vì tùy chúng sanh tâm mà hiện thân.

Đồng lực, vì cầu nhất thiết trí chẳng thối chuyển.

Đồng vô úy, vì tâm thanh tịnh như hư không.

Đồng tinh tấn, vì trong vô lượng kiếp thật hành bồ tát hạnh không mỏi lười.

Đồng biện tài, vì được pháp vô ngại trí quang minh.

Đồng vô đẳng, vì thân tướng thanh tịnh siêu thế gian.

Đồng ái ngữ, vì làm cho tất cả chúng sanh đều hoan hỷ.

Đồng diệu âm, vì diễn nói khắp tất cả pháp môn.

Đồng mãn âm, vì tất cả chúng sanh tùy theo loài mà đều hiểu.

Đồng tịnh đức, vì tu tập công đức thanh tịnh của Như Lai.

Đồng trí địa, vì lãnh thọ pháp luân nơi tất cả Phật.

Đồng phạm hạnh, vì an trụ cảnh giới của tất cả Phật.

Đồng đại từ, vì niệm niệm che khắp tất cả quốc độ chúng sanh hải.

Đồng đại bi, vì khắp mưa pháp vũ thấm nhuần tất cả chúng sanh.

Đồng thân nghiệp, vì dùng phương tiện hạnh giáo hóa tất cả chúng sanh.

Đồng ngữ nghiệp, vì dùng tùy loại âm diễn nói tất cả pháp môn.

Đồng ý nghiệp, vì nhiếp khắp chúng sanh để trong cảnh giới nhất thiết trí.

Đồng trang nghiêm, vì nghiêm tịnh tất cả cõi Phật.

Đồng thân cận, vì có Phật xuất thế đều gần gũi.

Đồng khuyến thỉnh, vì thỉnh tất cả Phật chuyển pháp luân.

Đồng cúng dường, vì thường thích cúng dường tất cả Phật.

Đồng giáo hóa, vì điều phục tất cả chúng sanh.

Đồng quang minh, vì chiếu rõ tất cả pháp môn.

Đồng tam muội, vì biết khắp tất cả tâm chúng sanh.

Đồng sung mãn cùng khắp, vì dùng sức tự tại sung mãn tất cả Phật độ tu những công hạnh.

Đồng trụ xứ, vì an trụ đại thần thông của chư Bồ Tát.

Đồng quyền thuộc, vì tất cả Bồ Tát đồng ở chung.

Đồng nhập xứ, vì vào khắp chỗ vi tế của thế giới.

Đồng tâm lự, vì biết khắp tất cả những Phật sát.

Đồng qua đến, vì vào khắp tất cả Phật sát hải.

Đồng phương tiện, vì đều hiện tất cả những Phật sát.

Đồng siêu thắng, vì nơi những Phật sát đều vô tỉ.

Đồng bất thối, vì vào khắp mười phương không chướng ngại.

Đồng phá ám, vì được tất cả Phật thành bồ đề trí đại quang minh.

Đồng vô sanh nhiễm, vì nhập tất cả Phật chúng hội hải.

Đồng cùng khắp, vì cung kính cúng dường chư Như Lai trong bất khả thuyết cõi khắp tất cả những Phật sát vô số.

Đồng trí chúng, vì biết rõ những pháp môn hải.

Đồng tu hành, vì thuận hành tất cả những pháp môn.

Đồng mong cầu, vì nơi pháp thanh tịnh rất thích muốn.

Đồng thanh tịnh, vì hợp Phật công đức mà trang nghiêm thân khẩu ý.

Đồng diệu ý, vì trí biết rõ tất cả pháp.

Đồng tinh tấn, khắp vì nhóm tất cả thiện căn.

Đồng tịnh hạnh, vì thành mãn tất cả bồ tát hạnh.

Đồng vô ngại, vì rõ biết tất cả pháp đều vô tướng.

Đồng thiện xảo, vì trí tự tại trong tất cả pháp.

Đồng tùy lạc, vì tâm chúng sanh mà hiện cảnh giới.

Đồng phương tiện, vì khéo tu tập tất cả điều nên tập.

Đồng hộ niệm, vì được tất cả Phật hộ niệm.

Đồng nhập địa, vì được vào tất cả bồ tát địa.

Đồng sở trụ, vì an trụ tất cả bồ tát vị.

Đồng ký biệt, vì tất cả chư Phật thọ ký cho.

Đồng tam muội, vì trong một sát na vào khắp tất cả môn tam muội.

Đồng kiến lập, vì thị hiện những Phật sự.

Đồng chánh niệm, vì chánh niệm tất cả cảnh giới môn.

Đồng tu hành, vì tận vị lai kiếp tu hành bồ tát hạnh.

Đồng tịnh tín, vì rất mến thích vô lượng trí huệ của Đức Như Lai.

Đồng xả ly, vì diệt trừ tất cả những chướng ngại.

Đồng trí bất thối, vì trí huệ đồng với chư Như Lai.

Đồng thọ sanh, vì ứng hiện thành thực các chúng sanh.

Đồng chỗ an trụ, vì an trụ môn phương tiện như thiết trí.

Đồng cảnh giới, vì nơi pháp giới cảnh được tự tại.

Đồng vô y, vì dứt hẳn tâm sở y.

Đồng thuyết pháp, vì đã nhập trí bình đẳng của các pháp.

Đồng siêng tu, thường được chư Phật hộ niệm.

Đồng thần thông, vì khai ngộ chúng sanh khiến tu tất cả bồ tát hạnh.

Đồng thần lực, vì có thể nhập thập phương thế giới hải.

Đồng đà la ni, vì chiếu khắp tất cả tổng trì hải.

Đồng pháp bí mật, vì biết rõ diệu pháp môn trong tất cả tu đa la.

Đồng pháp thâm thâm, vì hiểu tất cả pháp như hư không.

Đồng quang minh, vì chiếu khắp tất cả thế giới.

Đồng ưa thích, vì tùy tâm chúng sanh mà khai thị khiến họ hoan hỉ.

Đồng chân động, vì các chúng sanh hiện thần thông lực động khắp tất cả cõi mười phương.

Đồng chẳng luống uổng, vì thấy nghe nghĩ nhớ đều làm cho tâm được điều phục.

Đồng xuất ly, vì đầy đủ tất cả những đại nguyện hải, thành tựu mười trí lực của Như Lai.

Thiện Tài đồng tử quán sát Chủ Dạ Thần Đại Nguyện Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sanh, Phát khởi mười tâm thanh tịnh, được Phật sát vì trần số đồng bồ tát hạnh như vậy, tâm càng thanh tịnh hơn, trích vai áo phía hữu, đánh lễ chấp tay nói kệ rằng:

*Tôi phát ý kiên cố
Chỉ cầu vô thượng giác
Nay nơi thiện tri thức
Khởi tâm là chính mình.
Bởi thấy thiện tri thức
Hợp vô tận pháp lành
Diệt trừ những tội nơ
Thành tựu quả bồ đề.*

Tôi thấy thiện tri thức
 Tâm công đức trang nghiêm
 Tân trần kiếp vị lai
 Siêng tu đạo bồ tát.
 Tôi nhớ thiện tri thức
 Nhiếp thọ lợi ích tôi
 Vì tôi mà thị hiện
 Giáo pháp chánh chơn thiệt.
 Đóng bít các ác thú
 Mở bày đường nhơn thiên
 Cũng chỉ đường đại trí
 Của chư Phật đã thành.
 Tôi nghĩ thiện tri thức
 Là Phật công đức tạng
 Niệm niệm hay xuất sanh
 Biến hư không công đức.
 Cho tôi ba la mật
 Thêm tôi phước vô tận
 Lớn tôi tịnh công đức
 Khiến tôi đội mũ Phật.
 Tôi nghĩ thiện tri thức
 Hay mãn đạo Phật trí,
 Thệ nguyện thường y chỉ
 Viện mãn pháp bạch tịnh.
 Tôi do những sự này
 Công đức điều đầy đủ
 Vì khắp các chúng sanh
 Nói đạo nhất thiết trí.
 Đức Thánh là thầy tôi
 Cho tôi pháp vô thượng
 Vô lượng vô số kiếp
 Chẳng báo được ơn ngài.

Nói kệ xong, Thiện Tài thưa rằng:

Bạch Đại Thánh! Xin vì tôi mà nói môn giải thoát này tên là gì? Ngài phát tâm đã được bao lâu? Chừng nào ngài sẽ chứng vô thượng bồ đề?

Dạ Thần nói:

Này Thiện Nam Tử! Môn giải thoát này gọi là giáo hóa chúng sanh khiến sanh thiện căn.

Vì ta thành tựu môn giải thoát này nên ngộ tất cả pháp tự tánh bình đẳng, vào nơi tánh chơn thiệt của các pháp, chứng pháp vô y, bỏ rời thế gian, đều biết các pháp sắc tướng sai biệt, cũng có thể thấu rõ tánh của xanh vàng đỏ trắng đều chẳng thiệt. Vẫn vô sai biệt mà hằng thị hiện vô lượng sắc thân những là:

Nhiều loại sắc thân, chẳng phải một sắc thân, vô biên sắc thân, sắc thân, thanh tịnh, sắc thân tất cả trang nghiêm, sắc thân thấy khắp, sắc thân đồng tất cả chúng sanh, sắc thân hiện trước khắp tất cả chúng sanh, sắc thân quang minh chiếu khắp, sắc thân thấy không nhằm, sắc thân tướng hảo thanh tịnh, sắc thân chói sáng rời lia những ác tướng, sắc thân thị hiện đại dũng mãnh, sắc thân rất khó được, sắc thân tất cả thế gian không che chướng được, sắc thân tất cả thế gian đồng tán dương vô tận, sắc thân niệm niệm thường quán sát, sắc thân thị hiện các thứ mây, sắc thân nhiều loại hình mạo và hiện sắc, sắc thân hiện vô lượng sức tự tại, sắc thân diệu quang minh, sắc thân tất cả tịnh diệu trang nghiêm, sắc thân tùy thuận thành thực tất cả chúng sanh, sắc thân tùy tâm mình thích hiện tiền điều phục, sắc thân không chướng ngại

khắp chói sáng, sắc thân thanh không trước uế, sắc thân đầy đủ trang nghiêm không hư hoại, sắc thân quang minh bất tư nghi pháp phương tiện, tất cả sắc thân không gì chói khuất được, sắc thân không tối phá được tất cả tối, sắc thân hợp tất cả pháp bạch tịnh, sắc thân biến công đức đại thể lực, sắc thân do nhơn hạnh cung kính thuở quá khứ mà sanh, sắc thân do tâm thanh tịnh như hư không sanh ra, sắc thân tối thắng quang đại, sắc thân vô đoạn vô tận, sắc thân biến quang minh, sắc thân nơi tất cả thể gian đều bình đẳng không y tựa, sắc thân khắp mười phương vô ngại, sắc thân niệm niệm hiện những sắc tướng hải, sắc thân tăng trưởng tâm hoan hỉ của tất cả chúng sanh, sắc thân nhiếp thú chúng sanh hải, sắc thân nơi mỗi lỗ lông diễn nói công đức hải của tất cả Phật, sắc thân làm thanh tịnh dục giải hải của tất cả chúng sanh, sắc thân quyết rõ tất cả pháp nghĩa, sắc thân không chướng ngại khắp soi sáng, sắc thân thanh tịnh sáng suốt khắp hư không, sắc thân phóng tịnh quang minh quang đại, sắc thân chiếu hiện pháp vô cấu, sắc thân vô tỉ, sắc thân sai biệt trang nghiêm, sắc thân chiếu khắp mười phương, sắc thân tùy thời thị hiện ứng chúng sanh, sắc thân tịch tịnh, sắc thân diệt tất cả phiền não, sắc thân phước điền của tất cả chúng sanh, sắc thân tất cả chúng sanh thấy chẳng lường uống, sắc thân sức trí huệ dũng mãnh, cùng khắp vô ngại, sắc thân diệu vân hiện khắp thể gian đều nhờ lợi ích, sắc thân đầy đủ biến đại từ, sắc thân đại phước đức bửu sơn vương, sắc thân phóng quang minh chiếu khắp tất cả loài ở thể gian, sắc thân đại trí huệ thanh tịnh, sắc thân sanh chánh niệm cho chúng sanh, sắc thân tất cả bửu quang minh, sắc thân tạng sáng khắp, sắc thân hiện những tướng thanh tịnh thể gian, sắc thân cầu nhất thiết trí, sắc thân hiện vì tiêu khiến chúng sanh phát khởi lòng tin thanh tịnh, sắc thân quang minh tất cả bửu trang nghiêm, sắc thân chẳng lấy chẳng bỏ tất cả chúng sanh, sắc thân không quyết định không rốt ráo, sắc thân hiện sức gia trì tự tại, sắc thân hiện tất cả thần thông biến hóa, sắc thân sanh nhà Như Lai, sắc thân xa lìa những ác khắp pháp giới hải, sắc thân hiện khắp trong đạo tràng chúng hội của tất cả Như Lai, sắc thân đủ những sắc hải, sắc thân từ thiện hạnh lưu xuất, sắc thân tùy chỗ đáng hóa độ mà thị hiện, sắc thân tất cả thể gian nhìn xem không chán, sắc thân những tịnh quang minh, sắc thân hiện tất cả tam thể hải, sắc thân phóng tất cả quang minh hải, sắc thân hiện vô lượng sai biệt quang minh hải, sắc thân siêu thể gian tất cả hương quang minh, sắc thân hiện bất khả thuyết như luân vân, sắc thân hiện quang đại nguyệt luân vân, sắc thân phóng vô lượng tu di sơn diệu hoa vân, sắc thân xuất sanh những mây trang hoa, sắc thân hiện tất cả bửu liên hoa vân, sắc thân nổi tất cả mây hương đốt khắp pháp giới, sắc thân rải mây tạng hương bột, sắc thân hiện thân đại nguyện của tất cả Như Lai, sắc thân hiện tất cả ngữ ngôn âm thanh diễn pháp hải, sắc thân hiện tượng Phổ Hiền Bồ Tát.

Trong mỗi niệm hiện những sắc tướng thân như vậy sung mãn mười phương, khiến các chúng sanh hoặc thấy, hoặc nhớ, hoặc nghe thuyết pháp, hoặc nhơn thân cận, hoặc được khai ngộ, hoặc thấy thần thông, hoặc thấy biến hóa, đều tùy tâm sở thích liền được điều phục bỏ nghiệp bất thiện, an trụ nơi thiện hạnh.

Này Thiện Nam Tử! Phật biết đây là do sức đại nguyện, do sức nhất thiết trí, do sức bồ tát giải thoát, do sức đại bi, do sức đại từ, mà làm những sự như vậy.

Này Thiện Nam Tử! Ta nhập môn giải thoát này biết rõ pháp tánh không sai khác mà có thể thị hiện vô lượng sắc thân. Mỗi thân thị hiện vô lượng sắc tướng hải. Mỗi tướng phóng vô lượng quang minh vân. Mỗi quang minh hiện vô lượng Phật độ. Mỗi cõi hiện vô lượng Phật xuất thế. Mỗi Phật hiện vô lượng thần thông lực khai phát thiện căn đời trước của chúng sanh. Kẻ chưa gieo thời khiến họ gieo. Kẻ đã gieo thời làm cho tăng trưởng. Đã tăng trưởng thời làm cho thành thực. Trong mỗi niệm làm cho vô lượng chúng sanh chẳng thối chuyển nơi vô thượng bồ đề.

Này Thiện Nam Tử! Như người hỏi ta phát tâm bồ đề tu bồ tát hạnh đã bao lâu?

Ta thừa thân lực của Phật sẽ vì người mà nói những nghĩa ấy.

Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát trí luân xa rời tất cả cảnh giới sai biệt. Chẳng nên đem những kiếp dài ngắn rộng hẹp nhiễm tịnh nhiều ít trong sanh tử để phân biệt hiển bày.

Tại sao vậy?

Vì trí luân của Bồ Tát bốn tánh thanh tịnh, rời tất cả lưới phân biệt, siêu tất cả núi chướng ngại. Tùy chỗ nên hóa độ mà chiếu khắp.

Này Thiện Nam Tử! Ví như mặt nhật không có ngày đêm, chỉ có lúc mọc gọi là ngày, lúc lặn gọi là đêm.

Cũng vậy, trí luân của Bồ Tát không có phân biệt, cũng không tam thế, chỉ tùy tâm hiện giáo hóa chúng sanh, mà nói Bồ Tát ở kiếp trước kiếp sau.

Này Thiện Nam Tử! Ví như mặt nhật ở không trung, bóng nó hiện trong tất cả bửu vật và trong nước trong lặng của ao hồ sông biển. Chúng sanh đều thấy bóng mặt nhật. Nhưng mặt nhật chẳng đến các chỗ ấy.

Trí luân của Bồ Tát cũng vậy, ra khỏi biển hữu lậu, an trụ nơi không trung, Phật thiết pháp tịch tịnh không có sở y. Vì muốn hóa độ chúng sanh nên tùy loại thọ sanh trong các loài, mà thiết ra thời không sanh tử, không nhiễm trước, không kiếp dài vấn, không tướng phân biệt.

Tại sao vậy?

Vì Bồ Tát rốt ráo rời tâm tướng kiến chấp tất cả điên đảo, được chân thiết kiến thấy pháp thiết tánh, biết tất cả thế gian như mộng như huyễn, không có chúng sanh, chỉ do sức đại bi đại nguyện mà hiện ra trước chúng sanh để giáo hóa điều phục họ.

Này Thiện Nam Tử! Ví như nhà lái thuyền thường dùng thuyền lớn ở trong sông, chẳng đậu bờ bên này, chẳng ghé bờ bên kia, chẳng dừng ở giữa dòng, nên có thể đưa mọi người không thôi nghỉ.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng thuyền ba la mật ở trong biển sanh tử, chẳng tấp bờ bên này, chẳng ghé bờ bên kia chẳng dừng ở giữa dòng nên độ được chúng sanh không thôi dứt. Dầu tu bồ tát hạnh vô lượng kiếp, nhưng chưa từng phân biệt kiếp số dài vấn.

Này Thiện Nam Tử! Như thái hư không, tất cả thế giới thành hoại trong đó, mà hư không vẫn chẳng phân biệt, bốn tánh thanh tịnh không nhiễm không loạn, không ngại không nhàm, chẳng dài chẳng vấn, tận vị lai kiếp giữ gìn tất cả cõi.

Đại Bồ Tát cũng vậy, dùng thâm tâm rộng lớn khắp cõi hư không khởi đại nguyện nhiếp các chúng sanh khiến lìa ác đạo sanh các đường lành, đều khiến an trụ bậc nhất thiết trí, diệt những dây phiền não sanh tử khổ não, mà không có lòng lo mừng mỗi nhàm.

Này Thiện Nam Tử! Như người huyễn hóa, dầu chi tiết thân thể đầy đủ mà không có mùi sự: thờ ra, hít vào, lạnh, nóng, đói, khát, lo, mừng, sanh, tử.

Cũng vậy, đại Bồ Tát dùng như huyễn trí bình đẳng pháp thân hiện các sắc tướng, nơi các loài trụ vô lượng kiếp giáo hóa chúng sanh ở trong sanh tử, nơi tất cả cảnh giới, không ưa, không nhàm, không thương, không giận, không khổ, không vui, không lấy, không bỏ, không an, không sợ.

Này Thiện Nam Tử! Trí huệ của Bồ Tát dầu lại như vậy mà rất sâu khó lường, ta sẽ thừa sức oai thần của Đức Phật mà nói cho người, cũng làm cho chư Bồ Tát vị lai viên mãn đại nguyện thành tựu trí lực.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa, quá thế giới vi trần số kiếp, có kiếp tên là Thiện Quang, thế giới tên là Bửu Quang. Trong kiếp đó có một vạn Đức Phật xuất thế:

Đức Phật tối sơ hiệu là Pháp Luân Âm Hư Không Đẳng Vương Như Lai.

Nơi Diêm Phù Đề có Vương Đô tên là Bửu Trang Nghiem. Phía đông Đô Thành, cách không xa, có một khu rừng lớn tên là Diệu Quang, trong rừng có đạo tràng tên là Bửu Hoa. Trong đạo tràng có tòa sư tử Phổ Quang Minh Ma Ni Liên Hoa Tạng.

Đức Pháp Luân Âm Như Lai thành Đẳng Chánh Giác trên tòa sư tử này. Phật ngồi nơi đạo tràng mãi một trăm năm, vì chư Bồ Tát và hàng nhơn thiên cùng những kẻ đã thành thực thiện căn ở Diêm Phù Đề mà diễn nói chánh pháp.

Quốc Vương tên là Thắng Quang. Thuở ấy nhơn dân thọ một vạn tuổi, trong đó phần đông phạm nghiệp ác: sát sanh, trộm cướp, dâm dật, nói dối, nói thô, hai lưỡi, thêu dệt, tham lam, giận thù, tà kiến, bất hiếu, bất kính.

Nhà vua vì muốn sửa trị họ nên thiết lập nhà ngục, giam nhốt vô lượng người phạm tội hành hạ khổ sở.

Thái Tử tên là Thiện Phục, đoan chánh đẹp lạ đủ hai mươi tám tướng đại nhơn.

Thái Tử ở trong cung vắng nghe tiếng kêu khóc ở chốn ngục tù, động lòng trắc ẩn, liền vào nhà ngục, thấy tù nhơn bị gông xiềng tối tăm, có kẻ bị đốt, có kẻ bị xông khói, có kẻ bị đánh, có kẻ bị theo lóc, tóc rối mình trần, đói khát ốm gầy, rên rỉ khóc la.

Quá xót thương, Thái Tử an ủi tội nhơn: các người chớ lo sầu kinh sợ. Ta sẽ cứu thoát các người.

Thái Tử liền đến tâu Phụ Vương xin tha tội nhơn.

Nhà Vua hội các quan lại để hỏi ý.

Các quan luận rằng tội nhơn là những kẻ gian ác cướp trộm của công, mưu toan cướp ngôi lên vào cung cấm, tội đáng hành hình. Có ai thương cứu cũng bị tử hình.

Thái Tử buồn thương bảo các quan rằng: xin thả những người ấy, tôi đành chịu tội, dầu nát thân mất mạng tôi cũng cam, miễn tội nhơn được thoát khổ.

Tại sao vậy?

Vì nếu tôi không cứu được những tội nhơn này thì làm sao cứu được chúng sanh trong nhà ngục tam giới.

Tất cả chúng sanh trong ba cõi bị tham ái buộc ràng, nghèo thiếu công đức, ngu si che đậy, đọa trong ác đạo, thân hình xấu xí, thân căn phóng dật, tâm họ mê loạn chẳng cầu đạo xuất ly, mất ánh sáng trí huệ, ưa mến ba cõi, dứt các phước đức, diệt những trí huệ, phiền não làm tâm họ như đục, ở trong ngục khô, vào rọ của ma. Thường bị những khổ sanh lão bệnh tử ưu bi não hại bức bách mãi.

Tôi phải làm thế nào cho họ được giải thoát? Tôi phải xả thân mạng để cứu họ.

Lúc đó các quan đồng đến chỗ Vua giơ tay nói lớn rằng: Đại Vương nên biết, như ý của Thái Tử là hủy

hoại vương pháp, họa đến nhơn dân. Nếu Đại Vương không trị tội Thái Tử thời ngôi báu của Đại Vương tất khó được bền lâu.

Vua nghe các quan tâu liền nổi giận truyền giết Thái Tử và các tội nhơn.

Vương Hậu hay tin kinh hãi gào khóc, cùng ngàn thê nữ chạy đến chỗ vua mọp lạy cầu vua tha tội Thái Tử.

Vua ngó Thái Tử mà bảo rằng: người chớ cứu tội nhơn, nếu cứu họ ta sẽ giết người.

Thái Tử vì muốn chuyên cầu nhất thiết trí, vì muốn lợi ích chúng sanh, vì lòng đại bi phổ cứu, nên trong lòng vững chắc không khiếp sợ, lại tâu rằng: xin tha tội nhơn, con đành chịu chết.

Vua bảo tùy ý.

Vương Hậu tâu xin cho Thái Tử tùy ý bỏ thí nửa tháng để tu phước, sau đó sẽ trị tội.

Vua liền phê chuẩn.

Phía bắc Đô Thành có khu vườn lớn tên là Nhựt Quang, là hội trường bố thí thuở xưa. Thái Tử đến đó lập đại thí hội. Tất cả những đồ uống ăn, y phục, thuốc men, hoa hương, phan cái, vàng bạc châu ngọc đều cung cấp cho người cầu xin.

Đến ngày thứ mười lăm, Vua cùng các quan, trưởng giả, cư sĩ, nhân dân và các nhà ngoại đạo đều hội họp.

Bấy giờ đức Pháp Luân Âm Hư Không Đẳng Vương Như Lai biết chúng sanh đã đến lúc được điều phục nên cùng đại chúng cầu hội: Thiên Vương hầu hạ, Long Vương cúng dường, Dạ Xoa Vương thủ hộ, Càn Thát Bà Vương ca ngợi, A Tu La Vương cúi mình đánh lễ, Ca Lô La Vương lòng thanh tịnh rải hoa báu, Khẩn Na La Vương hoan hỉ khuyến thỉnh, Ma Hầu La Già Vương nhất tâm chiêm ngưỡng, đồng đến hội trường bố thí.

Thái Tử và đại chúng thấy Đức Phật sắp đến. Thân Phật đoan nghiêm thù đặc, các căn tịch tịnh, tâm không như đục như ao nước sạch trong, hiện đại thần thông tự tại, hiện đại oai đức, những tướng hảo trang nghiêm, phóng đại quang minh chiếu khắp thế giới, tất cả lỗ lông phát ra mây sáng thơm, chấn động vô lượng Phật độ mười phương, chỗ nào Phật đến đều mưa những đồ trang nghiêm. Do oai nghi và công đức nên chúng sanh nào thấy Phật thời tâm thanh tịnh hoan hỉ phiến nào tiêu diệt.

Thái Tử và đại chúng đánh lễ chân Đức Phật, dọn tòa cao đẹp, chấp tay bạch Phật:

Thiện lai đáng Thế Tôn! Thiện lai đáng Thiện Thế! Xin Đức Như Lai từ mẫn nhiếp thọ chúng tôi mà ngự trên tòa này.

Do thần lực của Phật, nên Tịnh Cư Thiên liền biến tòa ấy thành tòa sen hương ma ni.

Đức Phật ngồi trên tòa sen ấy. Chư Bồ Tát cũng ngồi xung quanh Phật.

Tất cả mọi người trong hội trường ấy nhơn thấy Đức Như Lai nên dứt khổ trừ chướng, có thể lãnh thọ thánh pháp.

Đức Như Lai biết họ đáng được hóa độ, bèn dùng âm thanh viên mãn nói khế kinh tên là Phổ Chiếu Nhơn Luân, khiến các chúng sanh tùy theo loài mà nhận hiểu.

Lúc đó có tám mươi na do tha chúng sanh xa trần lìa cấu được pháp nhãn thanh tịnh. Vô lượng na do tha chúng sanh được bậc vô học. Mười ngàn chúng sanh trụ đạo đại thừa nhập phổ hiền hạnh, thành mãn đại nguyện.

Đồng thời mỗi phương trong mười phương đều có trăm Phật sát vi trần số chúng sanh ở trong đại thừa tâm được điều phục.

Tất cả chúng sanh trong vô lượng thế giới thoát khỏi ác đạo sanh lên trời, cõi người.

Thái Tử Thiện Phục liền được môn giải thoát Bồ Tát giáo hóa chúng sanh khiến sanh thiện căn.

Này Thiện Nam Tử! Thái Tử Thiện Phục xưa kia chính là thân ta.

Vì thưở xưa ta phát tâm đại bi bỏ thân mạng của cải cứu khổ chúng sanh mở cửa đại thí, cúng dường đức Phật, nên được môn giải thoát này.

Này Thiện Nam Tử! Nên biết rằng thưở ấy ta chỉ vì lợi ích tất cả chúng sanh, chẳng luyến tam giới, chẳng cầu quả báo, chẳng tham danh tiếng, chẳng muốn tự khen mà kinh hủy người khác. Nơi các cảnh giới không chút tham nhiễm không hề e sợ. Chỉ trang nghiêm đạo đại thừa xuất yếu. Thường thích quán sát môn nhất thiết trí, tu hành khổ hạnh, nên được môn giải thoát này.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa năm trăm quan đại thần muốn hại Thái Tử Thiện Phục, nay là năm trăm đô đảng của Đề Bà Đạt Đa. Những người này nhờ Đức Phật giáo hóa, sẽ được thành Phật. Đời vị lai quá tu di sơn vi trần số kiếp, có kiếp tên là Thiện Quang thế giới tên là Bửu Quang, năm trăm người này sẽ thứ đệ thành Phật trong đó. Đức Phật tối sơ hiệu là Đại Bi, thứ hai hiệu là Nhiêu Ích Thế gian, thứ ba hiệu là Đại Bi Sư Tử, thứ tư hiệu là Cứu Hộ Chúng Sanh, Đức Phật tối hậu hiệu là Y Vương.

Dầu năm trăm Đức Phật vị lai ấy đại bi bình đẳng, nhưng quốc độ, chủng tộc, cha mẹ, thọ sanh, đản sanh, xuất gia học đạo, đến đạo tràng, chuyển pháp luân, nói kinh, ngữ ngôn âm thanh, quang minh, chúng hội, thọ mạng, pháp trụ và danh hiệu của các ngài đều sai khác.

Này Thiện Nam Tử! Những người tội được ta cứu thưở xưa ấy, nay là đức Câu Lưu Tôn Như Lai và ngàn Đức Phật trong Hiền Kiếp này, cùng trăm vạn a tăng kỳ đại Bồ Tát phát tâm vô thượng bồ đề nơi chỗ đức Vô Lượng Tinh Tấn Lục Danh Xưng Công Đức Huệ Như Lai, hiện nay ở thập phương quốc độ tu tập tăng trưởng bồ tát đạo, giáo hóa chúng sanh khiến sanh thiện căn giải thoát.

Vua Thắng Quang thưở xưa ấy, nay là đại Luận Sư Tát Giá Ni Kiên Tử.

Cung nhơn và quyến thuộc thưở xưa ấy, nay là sáu vạn đệ tử của Tát Giá Ni Kiên theo thầy đồng đến luận nghị với Đức Phật, bị Đức Phật hàng phục và đều được thọ ký sẽ thành Phật đời vị lai, cõi nước trang nghiêm, kiếp số, danh hiệu riêng khác.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa ấy, lúc ta cứu tội nhơn rồi, cha mẹ cho ta xuất gia học đạo với Đức Phật Pháp Luân Âm Hư Không Đẳng Vương Như Lai. Ta tu tịnh hạnh trong năm trăm năm liền thành tựu trăm vạn đà la ni, trăm vạn thần thông, trăm vạn pháp tạng, trăm vạn câu nhất thiết trí dũng mãnh tinh tấn, tịnh trị trăm vạn môn kham nhẫn, tăng trưởng trăm vạn tâm tư duy, thành tựu trăm vạn bồ tát lực, nhập trăm vạn bồ tát trí môn, được trăm vạn bát nhã ba la mật môn, thấy thập phương trăm vạn chư

Phật, sanh trăm vạn bồ tát đại nguyện, trong mỗi niệm mười phương đều chiếu trăm vạn Phật độ, trong mỗi niệm tiền tế hậu tế đều nhớ trăm vạn chư Phật, trong mỗi niệm đều biết thập phương thế giới trăm vạn chư Phật biến hóa hải, trong mỗi niệm thấy thập phương trăm vạn thế giới có bao nhiêu chúng sanh, bao nhiêu loài theo nghiệp mà sanh mà tử thiện đạo ác đạo sắc tốt sắc xấu, những chúng sanh ấy có bao nhiêu tâm hành, dục lạc, căn tánh, nghiệp tập, thành tựu đều biết rõ tất cả.

Này Thiện Nam Tử! Thuở xưa ấy, sau khi chết, ta thọ sanh trở lại tại cung vua làm chuyển Luân Vương.

Sau khi đức Pháp Luân Âm Hư Không Đấng Vương Như Lai diệt độ, ta gặp đức Pháp Không Vương Như Lai xuất thế, ta kính thờ cúng dường.

Kể đó ta làm Đế Thích, cũng trong đạo tràng ấy, ta gặp Thiên Vương Tạng Như Lai.

Kể đó ta làm Dạ Ma Thiên Vương, ở thế giới ấy ta gặp đức Đại Địa Oai Lực Sơn Như Lai.

Kể đó ta làm Đâu Suất Thiên Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Pháp Luân Quang Âm Thanh Vương Như Lai.

Kể đó ta làm Hóa Lạc Thiên Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Hư Không Trí Vương Như Lai.

Kể đó ta làm Tha Hóa Tự Tại Thiên Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Vô Năng Hoại Tràng Như Lai.

Kể đó ta làm A Tu La Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Nhứt Thiết Pháp Lô Âm Vương Như Lai.

Kể đó ta làm Phạm Vương, ở thế giới ấy, ta gặp đức Phổ Hiền Hóa Diễn Pháp Âm Như Lai.

Này Thiện Nam Tử! Trong kiếp Thiện Quang nơi thế giới Bửu Quang ấy, có một vạn Đức Như Lai xuất thế ta đều đức gặp và thân cận kính thờ cúng dường như vậy.

Sau kiếp Thiện Quang, có kiếp tên là Nhứt Quang có sáu mươi ức Phật xuất thế. Đức Như Lai tối sơ hiệu là Diệu Tướng Sơn.

Bấy giờ ta làm Quốc Vương tên là Đại Huệ, kính thờ cúng dường Đức Phật ấy.

Kể có Đức Phật xuất thế hiệu Viên Mãn Kiên. Bấy giờ ta làm Cư Sĩ thân cận cúng dường Đức Phật ấy.

Kể có Đức Phật xuất thế hiệu Ly Cấu Đồng Tử. Bấy giờ ta làm quan đại thần thân cận cúng dường Đức Phật ấy.

Kể có Đức Phật xuất thế hiệu là Dũng Mãnh Trì. Bấy giờ ta làm A Tu La Vương thân cận cúng dường Phật.

Kể đó có Đức Phật xuất thế hiệu là Tu Di Tướng bấy giờ ta làm thọ thần thân cận cúng dường Phật.

Kể đó có Đức Phật xuất thế hiệu là Ly Cấu Tý. Bấy giờ ta làm chủ thương gia thân cận cúng dường Phật.

Kể có Đức Phật xuất thế hiệu là Sư Tử Du Bộ. Bấy giờ ta làm Thành Thần thân cận cúng dường Phật.

Kể có Đức Phật xuất thế hiệu là Bửu Kế. Bấy giờ ta làm Tỳ Sa Môn Thiên Vương thân cận cúng dường

Phật.

Kể có Đức Phật xuất thế hiệu là Tới Thượng Pháp Xung. Bấy giờ ta làm Càn Thát Bà Vương thân cận cúng dường Đức Phật.

Kể có Đức Phật xuất thế hiệu là Quang Minh Quan. Bấy giờ ta làm Cưu Bàn Trà Vương thân cận cúng dường Đức Phật.

Ở trong kiếp Nhựt Quang đó thứ đệ có sáu mươi ức Như Lai xuất thế. Thuở ấy ta thường thọ nhiều loại thân, ở chỗ mỗi Đức Phật ta đều thân cận cúng dường, giáo hóa thành tựu vô lượng chúng sanh. Ở chỗ mỗi Đức Phật ta được vô lượng môn tam muội, những môn đà la ni, những môn thân thông, những môn biện tài, những môn nhất thiết trí, những môn pháp minh, những môn trí huệ, chiếu những thập phương hải, nhập những Phật sát hải thấy chư Phật hải, thanh tịnh thành tựu tăng trưởng quảng đại.

Như ở trong kiếp Nhật Quang đó thân cận cúng dường bao nhiêu Đức Phật như vậy, ở tất cả xứ, tất cả thế giới hải vi trần số kiếp có bao nhiêu Đức Phật xuất thế, ta đều thân cận cúng dường, nghe pháp hộ trì cũng như vậy cả.

Ở chỗ tất cả Như Lai như vậy, ta đều tu tập môn giải thoát này, ta lại được vô lượng phương tiện giải thoát.

Bấy giờ Cứu Hộ Nhất Thiết Chúng Sanh Chủ Dạ Thần muốn tuyên lại nghĩa giải thoát này, vì Thiện Tài Đồng Tử mà nói kệ rằng:

*Ngươi dùng tâm hoan hỷ tin ưa
Hỏi pháp giải thoát khó nghĩ này
Ta thừa sức hộ niệm của Phật.
Vì ngươi tuyên nói, phải nghe nhận.
Quá khứ vô biên kiếp quảng đại
Quá hơn sát hải vi trần số
Lúc ấy có cõi tên Bửu Quang
Trong ấy có kiếp tên Thiện Quang.
Ở trong đại kiếp Thiện Quang này
Một vạn Như Lai nói xuất thế
Ta đều thân cận cúng dường Phật
Theo Phật tu học giải thoát này.
Có Vương Kinh Đô tên Hi Nghiem
Ngang dọc rộng bằng rất tráng lệ.
Chúng sanh tạp nghiệp ở trong đó
Người tâm thanh tịnh, kẻ làm ác.
Quốc Vương trị nước tên Thắng Quang.
Hằng dùng chánh pháp ngự quân sanh
Thái Tử của vua tên Thiện Phục.
Thân hình đoan chánh đủ tướng tốt.
Bấy giờ vô lượng người phạm tội
Giam trong ngục tối sẽ hành hình
Thái Tử xem thấy lòng xót thương
Tâu lên Phụ Vương xin ân xá.
Các quan đại thần tâu Quốc Vương
Nay Thái Tử này phá vương pháp
Tội hơn như vậy phải gia hình
Thái Tử sao lại cầu ân xá.
Thắng Quang Quốc Vương bảo Thái Tử*

Nếu cứu tội hơn người phải chết.
 Thái Tử lòng thương càng mạnh hơn
 Thế cứu chúng sanh không thổi khiếp.
 Quốc mẫu Phu Nhơn cùng Thế Nữ
 Đồng đến triều đường tâu Quốc Vương
 Tam tha Thái Tử trong nửa tháng
 Bỏ thí chúng sanh tạo công đức.
 Quốc Vương nghe tâu liền chuẩn cho
 Lập hội đại thí giúp nghèo thiếu,
 Những kẻ khốn cùng đều đến hội
 Tùy chỗ nhu cầu đều cấp đủ.
 Thấm thoát đến ngày thứ mười lăm
 Giờ xử Thái Tử đã sắp đến,
 Đại chúng trăm ngàn muôn ức người
 Đồng thời chiêm ngưỡng đều than khóc
 Đức Phật biết chúng căn gân thực
 Bèn đến thí hội độ quần sanh,
 Hiện hiện thần biến đại trang nghiêm
 Đại chúng thân cận và cung kính.
 Phật dùng nhưt âm phương tiện nói
 Pháp đấng chiếu khắp những khế kinh
 Vô lượng chúng sanh ý nhu nhuyễn
 Đều được Đức Phật thọ ký biệt.
 Thiện Phúc Thái Tử sanh hoan hỷ
 Phát khởi tâm bỏ đê vô thượng
 Thệ nguyện kính thờ Đức Như Lai
 Khắp vì chúng sanh làm chỗ tựa.
 Theo Phật xuất gia trì tịnh giới
 Tu hành nhất thiết chúng trí đạo
 Bảy giờ bèn được giải thoát này
 Đại bi rộng độ các quần sanh
 Trong đó nương ở trái kiếp hải
 Xem kỹ các pháp chân thiết tánh
 Thường ở biên khổ cứu chúng sanh
 Như vậy tu tập bỏ đê đạo.
 Trong kiếp có những Như Lai hiện
 Thấy đều kính thờ không để sót
 Đều dùng tâm tin hiểu thanh tịnh
 Lắng nghe, trì, hộ Phật thuyết pháp.
 Kế ở Phật sát vi trần số
 Vô lượng vô biên những kiếp hải
 Bao nhiêu chư Phật hiện thế gian
 Mỗi mỗi cúng dường đều như vậy.
 Ta nhớ thuở xưa làm Thái Tử
 Thấy các chúng sanh ở lao ngục
 Thệ nguyện xả thân để cứu hộ
 Hơn đó chúng môn giải thoát này.
 Trải qua Phật sát vi trần số
 Kiếp hải rộng lớn thường tu tập
 Niệm niệm khiến họ được tăng trưởng
 Lại được vô biên xá phương tiện.
 Trong đó có chư Phật Như Lai
 Ta điều thấy Phật nhờ khai ngộ
 Khiến ta thêm sáng giải thoát này.
 Và cùng những môn phương tiện lực
 Ta ở vô lượng ngàn ức kiếp
 Học môn giải thoát nan tư này

Chư Phật pháp hải không có bờ
 Trong nhứt thời ta đều uống khắp.
 Mười phương đều có tất cả cõi
 Thân ta vào khắp không chướng ngại
 Tam thế danh hiệu các quốc độ
 Niệm niệm biết rõ hết tất cả.
 Tam thế có những chư Phật hải
 Mỗi mỗi thấy rõ không sót thừa
 Cũng hiện được thân tướng Như Lai
 Đến khắp chỗ của chư Phật đó.
 Lại ở mười phương tất cả cõi
 Nơi tất cả chư Phật Đạo Sư
 Khắp mưa tất cả mây trang nghiêm
 Cúng dường tất cả Vô Thượng Giác.
 Lại dùng vô biên đại vấn hải
 Khải thỉnh tất cả chư Thế Tôn
 Đức Phật đã mưa mây diệu pháp
 Thấy đều thọ trì không quên mất
 Lại ở mười phương vô lượng cõi
 Trước tất cả chúng hội Như Lai
 Ngồi trên tòa những diệu trang nghiêm
 Thị hiện các thứ thân thông lực.
 Lại ở mười phương vô lượng cõi
 Thị hiện các thứ những thân thông
 Một thân thị hiện vô lượng thân
 Trong vô lượng thân hiện một thân
 Lại ở trong mỗi mỗi lỗ lông
 Đều phóng vô số đại quang minh
 Đều dùng nhiều thứ xảo phương tiện
 Diệt trừ chúng sanh lửa phiền não.
 Lại ở trong mỗi mỗi lỗ lông
 Xuất hiện vô phương mây hóa thân
 Đây khắp mười phương các thế giới
 Khắp mưa pháp vũ cứu quân phạm
 Mười phương tất cả những Phật tử
 Vào môn giải thoát nan tư nầy
 Đều tận vị lai vô lượng kiếp
 An trụ tu hành hạnh bồ tát.
 Tùy tâm sở thích mà thuyết pháp
 Khiến họ đều trừ lưới tà kiến,
 Dạy họ thiện đạo và nhị thừa.
 Nhân đến tất cả trí Như Lai.
 Tất cả chúng sanh chỗ thọ sanh
 Thị hiện vô biên nhiều loại thân
 Đều đồng loại họ hiện thân tượng
 Ứng khắp tâm họ mà thuyết pháp.
 Nếu ai được môn giải thoát nầy
 Thời trụ vô biên biển công đức
 Thí như sát hải vi trần số
 Chẳng thể nghĩ bàn không số lượng.

Nầy Thiện Nam Tử! Ta chỉ biết môn giải thoát giáo hóa chúng sanh khiến sanh thiện căn nầy.

Như chư đại Bồ Tát siêu thế gian hiện thân các loài, chẳng trụ phan duyên không có chướng ngại, thấu rõ tự tánh của các pháp, khéo quán sát tất cả pháp được trí vô ngã, chứng pháp vô ngã, giáo hóa đều phục tất cả chúng sanh hằng không thôi nghỉ, tâm thường an trụ pháp môn vô nhị, vào khắp tất cả biển

ngôn từ. Nay ta thế nào biết được nói được biển công đức đó, trí dũng mãnh đó, chỗ tâm hành đó, cảnh tam muội đó, sức giải thoát đó.

Này Thiện Nam Tử! Diêm Phù Đề này có một viên lam tên là Lâm Tỳ Ni. Trong vườn ấy có thần tên là Diệu Đức Viên Mãn.

Ngươi đến đó hỏi Bồ Tát thế nào tu bồ tát hạnh sanh nhà Như Lai, làm ánh sáng cho đời tận kiếp vị lai mà không nhầm mỗi?

Bấy giờ Thiện Tài Đồng Tử đánh lễ chân Chủ Dạ Thần, hữu nhiễu vô lượng vòng, chấp tay chiêm ngưỡng từ tạ mà đi.

(4) Thiện Tài đã được môn bồ tát giải thoát nơi Chủ Dạ Thần Đại Nguyên Tinh Tấn Lực Cứu Hộ Nhứt Thiết Chúng Sanh, ghi nhớ tu tập thấu rõ tăng trưởng, đi lần đến vườn Lâm Tỳ Ni tìm Thần Diệu Đức Viên Mãn. Thấy Thần này ở trong lầu các Nhất Thiết Bửu Thọ Trang nghiêm, ngồi trên tòa sư tử Bửu Liên Hoa, có hai mươi ức na do tha chư Thiên cung kính vây quanh. Thần Diệu Đức vì chư Thiên mà nói kinh Bồ Tát Thọ Sanh Hải, khiến chư Thiên đều được sanh nhà Như Lai, thêm lớn biển đại công đức của Bồ Tát.

Thiện Tài đến đánh lễ chân Thần Diệu Đức, cung kính chấp tay bạch rằng:

Đại Thánh! Tôi đã phát tâm vô thượng bồ đề, mà chưa biết được Bồ Tát thế nào tu bồ tát hạnh sanh nhà Như Lai làm ánh sáng cho đời?

Thần Diệu Đức đáp:

Này Thiện Nam Tử! Bồ Tát có mười tạng thọ sanh. Nếu Bồ Tát thành tựu pháp này thời sanh nhà Như Lai, niệm niệm tăng trưởng thiện căn của Bồ Tát, chẳng mỗi, chẳng lười, chẳng nhầm, chẳng thối, không dứt, không mất, rời những mê lầm, chẳng sanh lòng khiếp hèn não hối, đến nhứt thiết trí, nhập môn pháp giới, phát tâm quảng đại, tăng trưởng những ba la mật thành tựu vô thượng bồ đề, rời thế gian, vào bực Như Lai, được thắng thân thông, Phật pháp thường hiện tiền, thuận cảnh nhứt thiết trí chơn thiệt.

Đây là mười tạng thọ sanh của Bồ Tát :

Một là tạng thọ sanh nguyện thường cúng dường tất cả chư Phật.

Hai là tạng thọ sanh phát bồ đề tâm.

Ba là tạng thọ sanh quán các pháp môn siêng tu hành.

Bốn là tạng thọ sanh dùng tâm thanh tịnh chiếu khắp tam thế.

Năm là tạng thọ sanh bình đẳng quang minh.

Sáu là tạng thọ sanh sanh nhà Như Lai.

Bảy là tạng thọ sanh Phật lực quang minh.

Tám là tạng thọ sanh quán môn phổ trí.

Chín là tạng thọ sanh khắp hiện trang nghiêm.

Mười là tạng thọ sanh nhập Như Lai địa.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào là tạng thọ sanh nguyện thường cúng dường tất cả chư Phật?

Lúc Bồ Tát sơ phát tâm phát nguyện như vậy: Tôi phải tôn trọng cung kính cúng dường tất cả chư Phật, thấy Phật không nhàm, ở chỗ chư Phật thường mến ưa, thường tin sâu chắc, tu những công đức không thôi nghỉ.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào là tạng thọ sanh phát bồ đề tâm?

Bồ Tát này phát tâm vô thượng bồ đề, nhưng là phát khởi tâm đại bi vì cứu hộ tất cả chúng sanh; phát tâm cúng dường Phật, vì rốt ráo kính thờ; khởi tâm cầu khắp chánh pháp, vì tất cả không lần tiếc, khởi tâm quảng đại xu hướng, vì cầu nhất thiết trí; khởi tâm từ vô lượng, vì nhiếp khắp chúng sanh; khởi tâm chẳng bỏ tất cả chúng sanh, vì mặc giáp kiên thể cầu nhất thiết trí; khởi tâm không siểm cuồng, vì được như thiết trí; khởi tâm làm đúng như lời, vì tu bồ tát đạo; khởi tâm chẳng dối chư Phật, vì thú hộ đại thể nguyện của Phật; khởi tâm nguyện nhất thiết trí, vì tận vị lai giáo hóa chúng sanh không thôi dứt.

Bồ Tát dùng công đức của Phật sát vi trần số bồ đề tâm như vậy được sanh nhà Như Lai.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào là tạng thọ sanh quán các pháp môn siêng tu hành?

Đại Bồ Tát này phát khởi tâm quán tất cả pháp môn hải, phát khởi tâm hồi hướng nhất thiết trí viên mãn đạo, phát khởi tâm chánh niệm không nghiệp lỗi lầm, phát khởi tâm tất cả bồ tát tam muội hải thanh tịnh, phát khởi tâm tu thành công đức của tất cả Bồ Tát, phát khởi tâm trang nghiêm tất cả đạo bồ tát, phát khởi tâm cầu nhất thiết trí hạnh đại tinh tấn tu các công đức như kiếp hỏa hây hừng không thôi dứt, phát khởi tâm tu hạnh phổ hiền giáo hóa chúng sanh. Phát khởi tâm khéo học tất cả oai nghi, tu công đức của Bồ Tát bỏ lia tất cả sở hữu an trụ nơi chân thiết vô sở hữu.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào là tạng thọ sanh dùng tâm thanh tịnh chiếu khắp tam thế?

Đại Bồ Tát này đủ tâm thanh tịnh tăng thượng được ánh sáng bồ đề của Như Lai, nhập biển phương tiện của Bồ Tát, tâm họ kiên cố như kim cương trái bồ tát cả loài sanh các cõi, thành tựu tất cả sức tự tại của Phật, tu hạnh thù thắng, đủ căn bồ tát, tâm sáng sạch, nguyện lực bất động, thường được chư Phật hộ niệm, phá hoại tất cả núi chướng ngại, khắp vì chúng sanh làm chỗ sở y.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào là tạng thọ sanh quang minh bình đẳng?

Đại Bồ Tát này đầy đủ công hạnh hóa độ khắp chúng sanh, tất cả sở hữu đều có thể bỏ, an trụ nơi cảnh giới hạnh thanh tịnh rốt ráo của Phật, đầy đủ pháp nhẫn, thành tựu quang minh pháp nhẫn của Phật, dùng đại tinh tấn đến nhất thiết trí, đến nơi bỉ ngạn, tu tập các môn thiền được phổ môn định, tịnh trí viên mãn, dùng trí huệ nhật chiếu rõ các pháp, được vô ngại nhãn thấy biển chư Phật, ngộ nhập tất cả pháp tánh chân thiết, tất cả thế gian người thấy hoan hỷ, khéo tu tập được pháp môn như thiết.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào gọi là thọ sanh tạng sanh nhà Như Lai?

Đại Bồ Tát này sanh nhà Như Lai, theo chư Phật mà an trụ, thành tựu tất cả pháp môn thậm thâm, đủ đại nguyện thanh tịnh của tam thế chư Phật, được đồng một thiện căn với tất cả chư Phật, cùng một thể tánh với chư Như Lai, đủ hạnh xuất thế pháp lành bạch tịnh, an trụ pháp môn công đức quảng đại, nhập

những tam muội thấy thần lực của Phật, tùy chỗ đáng hóa độ mà tịnh trị chúng sanh, đáp đúng lời hỏi biện tài vô tận.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào là thọ sanh tạng Phật lực quang minh?

Đại Bồ Tát này thâm nhập Phật lực, du hành các Phật độ lòng không thối chuyển, cúng dường thừa sự chúng hội Bồ Tát không có mỗi nhàm, rõ tất cả pháp đều như huyền mà sanh khởi, biết các thế gian như cảnh trong mộng, tất cả sắc tướng dường như quang ảnh, thần thông hiện ra đều như biến hóa, tất cả thọ sanh đều như bóng, chư Phật thuyết pháp đều như tiếng vang nơi hang núi, khai thị pháp giới đều rất ráo.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào tạng thọ sanh quán môn phổ trí?

Đại Bồ Tát này trụ đồng chân vị quán nhất thiết trí, mỗi mỗi trí môn tận vô lượng kiếp, khai diễn sở hành của tất cả Bồ Tát, nơi tam muội thậm thâm của chư Bồ Tát tâm được tự tại, niệm niệm sanh chỗ chư Như Lai trong thế giới mười phương, nơi cảnh có sai biệt nhập định vô sai biệt, nơi pháp vô sai biệt hiện trí có sai biệt, nơi vô lượng cảnh biết không cảnh giới, nơi cảnh giới ít, nhập cảnh vô lượng, thông đạt pháp tánh rộng lớn không ngăn mé, biết các thế gian đều là giả thi thiết, tất cả đều là thức tâm phát khởi.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào là tạng thọ sanh khắp hiện trang nghiêm?

Đại Bồ Tát này có thể nhiều cách trang nghiêm vô lượng cõi Phật, có thể khắp hóa hiện tất cả chúng sanh và những thân Phật được vô sở úy, diễn pháp thanh tịnh châu lưu pháp giới không chướng ngại, tùy tâm sở thích khiến thấy biết tất cả, thị hiện những hạnh thành bồ đề, khiến sanh đạo nhất thiết trí vô ngại, việc làm như vậy chẳng lỗi thời, mà thường ở nơi tạng tam muội tỳ lô giá na trí huệ.

Này Thiện Nam Tử! Thế nào là tạng thọ sanh nhập như lai địa?

Đại Bồ Tát này đều thọ pháp quán đánh ở chỗ chư Phật tam thế, biết khắp tất cả cảnh giới thứ đệ, nghĩa là biết tất cả chúng sanh thứ đệ thọ sanh ở tiền tế hậu tế, biết chư Bồ Tát tu hành thứ đệ, biết tâm niệm thứ đệ của tất cả chúng sanh, biết tam thế Như Lai thành Phật thứ đệ, biết phương tiện thuyết pháp thiện xảo thứ đệ, cũng biết tất cả sơ tế trung tế hậu tế có bao nhiêu kiếp hoặc thành hoặc hoại danh hiệu thứ đệ, tùy những chúng sanh chỗ đáng hóa độ vì hiện thành đạo công đức trang nghiêm thần thông thuyết pháp phương tiện điều phục.

-ooOoo-

- (1) Hán bộ quyển thứ bảy mươi mốt.
- (2) Hán bộ quyển thứ bảy mươi hai.
- (3) Hán bộ quyển thứ bảy mươi ba.
- (4) Hán bộ quyển thứ bảy mươi bốn.

-ooOoo-

40. PHÂM NHẬP BÁT TƯ NGHÌ GIẢI THOÁT CẢNH GIỚI PHỔ HIỀN HẠNH NGUYỆN THỨ BỐN MƯỜI (Hán Bộ Trọn Quyển 81)

Lúc bấy giờ ngài Phổ Hiền đại Bồ Tát khen ngợi công đức thù thắng của Đức Như Lai rồi, bèn bảo các vị Bồ Tát và Thiện Tài rằng: “Này Thiện Nam Tử! Công đức của Như Lai, giả sử cho tất cả các Đức Phật ở mười phương, trải qua số kiếp nhiều như cực vi trần trong bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật diễn nói không ngừng, cũng không thể trọn hết được.

Nếu ai muốn trọn nên công đức của Phật, thời phải tu mười điều hạnh nguyện rộng lớn. Những gì là mười điều?

*Một là kính lễ các Đức Phật.
Hai là khen ngợi Đức Như Lai.
Ba là rộng sắm đồ cúng dường.
Bốn là sám hối các nghiệp chướng.
Năm là tùy hỉ các công đức.
Sáu là thỉnh Đức Phật thuyết pháp
Bảy là thỉnh Đức Phật ở lại đời.
Tám là thường học tập theo Phật.
Chín là hằng thuận lợi chúng sanh.
Mười là hồi hướng khắp tất cả.*

Thiện Tài bạch rằng: “Đại Thánh! Lễ kính như thế nào? cho đến hồi hướng như thế nào?”.

Phổ Hiền Bồ Tát bảo Thiện Tài rằng: “Này Thiện Nam Tử! Nói “Lễ kính các Đức Phật” là như vậy: Bao nhiêu các Đức Phật Thế Tôn nhiều như số cực vi trần trong cõi Phật khắp pháp giới hư không giới mười phương ba đời, tôi do nơi hạnh nguyện của Phổ Hiền thâm tâm tín giải như đối trước mắt, đều dùng thân, khẩu, ý ba nghiệp thanh tịnh thường tu hạnh lễ kính. Nơi mỗi Đức Phật đều hóa hiện thân nhiều như số cực vi trần trong bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Mỗi thân đều khắp lễ kính các Đức Phật nhiều như số cực vi trần trong bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Cõi hư không kia hết, sự lễ kính của tôi mới hết. Nhưng cõi hư không chẳng cùng tận nên sự lễ kính của tôi cũng không cùng tận. Nhân đến cõi chúng sanh hết, nghiệp chúng sanh hết, phiền não chúng sanh hết, sự lễ kính của tôi mới dứt. Nhưng cõi chúng sanh cho đến phiền não chẳng hết, nên sự lễ kính của tôi cũng không cùng tận, niệm niệm nói luôn không hờ, ba nghiệp thân, khẩu, ý không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! “Nói “Khen ngợi Đức Như Lai” là như vậy:

Bao nhiêu số cực vi trần trong cõi nước khắp cùng hư không pháp giới mười phương ba đời, trong mỗi cực vi đều có các Đức Phật nhiều như số cực vi trong tất cả thế gian. Nơi mỗi Đức Phật, đều có rất đông Bồ Tát vây quanh nhóm họp. Tôi phải trọn dùng sức thậm thâm thắng giải tri kiến hiện tiền, đều dùng lưỡi vi diệu hơn Biện Tài Thiên Nữ. Mỗi lưỡi phát xuất vô tận âm thanh hải. Mỗi âm thanh phát xuất tất cả ngôn từ hải, khen ngợi các công đức hải của tất cả Đức Như Lai, ca ngợi đến tột đời vị lai nói luôn không dứt, khắp cả pháp giới, không sót chỗ nào. Như vậy hư không giới, chúng sanh giới, chúng sanh nghiệp, chúng sanh phiền não đều hết, thời sự khen ngợi công đức chư Phật của tôi đây mới cùng tận. Nhưng cõi hư không kia cho đến phiền não của chúng sanh chẳng cùng tận, nên sự khen ngợi của tôi cũng không cùng tận, nên sự khen ngợi của tôi cũng không cùng tận, niệm niệm nói luôn không hờ, ba nghiệp thân, khẩu, ý không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! “Nói “Rộng sắm đồ cúng dường” là như vậy:

Bao nhiêu số vi trần trong khắp cõi Phật cùng hư không pháp giới mười phương ba đời, trong mỗi cực vi

trần đều có chư Phật như số cực vi trong tất cả thế giới, nơi mỗi Đức Phật có vô số Bồ Tát vây quanh nhóm họp. Tôi dùng sức hạnh nguyện của Ngài Phổ Hiền mà khởi lòng tín giải rất sâu và hiện tiền tri kiến, đều đem đồ cúng dường thượng diệu mà cúng dường pháp hội của Phật. Như là mây hoa, mây tràng hoa, mây âm nhạc cõi trời, mây tàn lọng cõi trời, mây y phục cõi trời, các thứ hương trời: hương xoa, hương đốt, hương bột. Các thứ mây trên đây thảy đều nhiều lớn như núi Tu Di. Lại thấp các thứ đèn, đèn tô lạc, đèn dầu, các thứ đèn dầu thơm mỗi tim đèn lớn như núi Tu Di, dầu trong đèn như nước bể cả. Đem các thứ đồ cúng dường như trên để thường cúng dường.

Thiện Nam Tử! Trong các thứ cúng dường, pháp cúng dường là hơn hết. Pháp cúng dường là: Tu hành đúng theo lời Phật dạy để cúng dường, làm lợi ích cho chúng sanh để cúng dường, chịu khổ thế cho chúng sanh để cúng dường, nhiếp thọ chúng sanh để cúng dường, siêng năng tu tập căn lành để cúng dường, không bỏ hạnh Bồ Tát để cúng dường, chẳng rời tâm Bồ Đề để cúng dường.

Thiện Nam Tử! Như vô lượng công đức của sự cúng dường trước kia sánh với một niệm công đức của pháp cúng dường, thời không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, không bằng một phần trăm ngàn, cu chi na do tha, một phần ca la, một phần toán, một phần số, một phần dụ, cũng chẳng bằng một phần ưu ba ni sa đà. Vì sao? Vì các Đức Như Lai tôn trọng chánh Pháp. Vì theo đúng như lời Phật dạy mà tu hành thì sanh ra các Đức Phật. Nếu các Bồ Tát thật hành pháp cúng dường, thì trọn nên sự cúng dường Phật. Tu hành như vậy mới thật là sự cúng dường. Nên Pháp cúng dường là sự cúng dường rộng lớn hơn tất cả. Cõi hư không cùng tận cõi chúng sanh cùng tận, nghiệp chúng sanh cùng tận, phiền não chúng sanh cùng tận, sự cúng dường của tôi mới cùng tận, nhưng cõi hư không cho đến phiền não chẳng cùng tận nên sự cúng dường của tôi cũng không cùng tận, niệm niệm nối liền không hở, thân, khẩu, ý nghiệp không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! Nói “Sám hối nghiệp chướng” là như vậy:

Bồ Tát tự nghĩ rằng: Tôi từ vô thủy kiếp về quá khứ, do lòng tham lam, giận dữ, ngu si khiến thân, khẩu, ý tạo vô lượng vô biên nghiệp ác. Nếu các nghiệp ác này mà có hình tướng, thì khắp cõi hư không cũng chẳng thể đựng chứa hết được. Nay tôi đem trọn cả ba nghiệp trong sạch đối trước các Đức Phật và chúng Bồ Tát khắp cực vi trần cõi nước trong Pháp giới, thành tâm sám hối, về sau không tái phạm nữa, thường an trụ nơi giới pháp trong sạch đầy đủ công đức lành. Như vậy hư không giới cùng tận, chúng sanh giới cùng tận, chúng sanh nghiệp cùng tận, chúng sanh phiền não cùng tận, thì sự sám hối của tôi mới cùng tận, nhưng hư không giới cho đến chúng sanh phiền não chẳng cùng tận, nên sự sám hối của tôi đây cũng không cùng tận, niệm niệm nối liền không hở thân, khẩu, ý ba nghiệp không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! “Nói “Tùy hi công đức” là như vậy:

Bao nhiêu Đức Phật như số vi trần trong tất cả cõi Phật khắp hư không pháp giới mười phương ba đời, từ khi mới phát tâm vì muốn chúng sanh Nhứt thiết trí mà siêng tu cội phước chẳng tiếc thân mạng, trải qua số kiếp như số cực vi trần trong bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Mỗi kiếp đều thí xả đầu, mắt, tay, chân v.v...nhiều như số cực vi trần trong bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, làm tất cả những hạnh khó làm như vậy, đầy đủ các món ba la mật, chúng nhập các trí địa của Bồ Tát, trọn nên quả Vô Thượng Bồ Đề của chư Phật, cho đến nhập Niết Bàn phân chia xá lợi. Bao nhiêu căn lành ấy tôi đều tùy hỷ cả.

Đến các loài lục thú, tứ sanh trong tất cả mười phương thế giới kia có bao nhiêu công đức, dầu nhỏ như mây trần, tôi đều tùy hỷ.

Mười phương ba đời tất cả các vị Thanh Văn, Bích Chi Phật, hữu học và vô học có bao nhiêu công đức tôi đều tùy hỷ.

Tất cả chư Bồ Tát tu hạnh cần khổ khó làm, chí cầu quả Vô Thượng Chánh Đẳng Bồ Đề công đức rộng lớn, tôi đều tùy hỷ. Như vậy, hư không giới cùng tận, chúng sanh giới cùng tận, chúng sanh nghiệp cùng tận, chúng sanh phiền não cùng tận, sự tùy hỷ của tôi đây không có cùng tận, niệm niệm nói luôn không hở, ba nghiệp thân, khẩu, ý không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! Nói “Thỉnh Đức Phật thuyết pháp” là thế này:

Trong số cực vi khắp hư không pháp giới mười phương ba đời tất cả cõi Phật. Mỗi cực vi đều có cõi Phật rộng lớn nhiều như số cực vi trong bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật. Mỗi cõi trong một niệm đều có tất cả chư Phật thành Chánh Đẳng Chánh Giác số đông như số cực vi trong bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật, tất cả chúng Bồ Tát nhóm họp vây quanh. Tôi đều đem thân, khẩu, ý ba nghiệp dùng những phương tiện ân cần khuyên mời tất cả Phật nói pháp nhiệm mầu. Như vậy, hư không giới cùng tận, chúng sanh nghiệp cùng tận, chúng sanh phiền não cùng tận, tôi luôn khuyên mời tất cả các Đức Phật chuyên pháp luân chơn chánh không cùng tận, niệm niệm nói ý luôn không hở, ba nghiệp thân, khẩu, ý không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! “Nói “Thỉnh Phật ở lại đời” là như vậy:

Các Đức Như Lai như số cực vi trong tất cả cõi Phật khắp hư không pháp giới mười phương ba đời toan muốn thị hiện nhập Niết Bàn, cùng các Bồ Tát, Thỉnh Văn, Duyên Giác, hữu học, vô học, cho đến tất cả các bậc thiện tri thức, tôi đều khuyên mời xin đừng nhập Niết Bàn, xin ở lại đời trải qua số kiếp như vi trần trong tất cả cõi Phật, vì muốn cho tất cả chúng sanh được lợi lạc. Như vậy, cõi hư không cùng tận, cõi chúng sanh cùng tận, nghiệp chúng sanh cùng tận, phiền não chúng sanh cùng tận, sự khuyên mời của tôi đây vẫn không cùng tận, niệm niệm nói luôn không hở, ba nghiệp thân, khẩu, ý không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! “Nói “Thường học tập theo Phật” là như vậy:

Như đấng Tỳ Lô Giá Na Phật ở cõi Ta Bà đây, từ khi mới phát tâm tinh tấn không trễ lui, đem bất khả thuyết bất khả thuyết thân mạng ra mà bố thí. Lộ da làm giấy, chẻ xương làm viết, chích máu làm mực, dùng biên chép kinh điển chất cao như núi Tu Di, vì tôn trọng chánh pháp nên Phật không tiếc thân mạng, huống là ngôi vua, thành ấp, cung điện, vườn, rừng v.v..

Cùng thật hành bao nhiêu hạnh khó làm khác, nhấn đến ngồi dưới cây thành quả đại Bồ Đề, thị hiện các thứ thần thông, khởi các sự biến hóa, hiện các thân Phật ở trong những chúng hội: hoặc ở trong chúng hội đạo tràng của các vị đại Bồ Tát, hoặc ở trong đạo tràng của chúng hội Thỉnh Văn, Duyên Giác, hoặc ở trong đạo tràng của Chuyển Luân Vương, các vị Tiểu Vương cùng quyến thuộc, hoặc ở trong đạo tràng của chúng hội Cư Sĩ, Trưởng Giả, Bà La Môn cùng Sát Đế Lợi, nhấn đến hoặc ở trong đạo tràng của chúng hội Thiên, Long, Bát Bộ, Nhơn, Phi Nhơn v.v... ở trong các chúng hội như vậy, dùng tiếng viên mãn như đại lôi chấn, tùy theo căn tánh của mỗi loại mà giáo hóa cho chúng sanh đều được thành thực. Nhấn đến thị hiện nhập Niết Bàn. Cả thầy hạnh đức như thế tôi đều học tập theo. Như Đức Thế Tôn Tỳ Lô Giá Na hiện nay, các Đức Phật Như Lai như số vi trần trong tất cả cõi Phật khắp hư không pháp giới mười phương ba đời cũng như thế ấy, trong mỗi niệm tôi đều học tập theo. Như vậy, cõi hư không cùng tận, cõi chúng sanh cùng tận, nghiệp chúng sanh cùng tận, phiền não chúng sanh cùng tận, sự tùy học của tôi đây vẫn không cùng tận niệm niệm nói luôn không hở, ba nghiệp thân, khẩu, ý không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! “Nói “Hằng thuận lợi chúng sanh” là như vậy:

Bao nhiêu chúng sanh sai khác trong tất cả cõi ở mười phương pháp giới, hư không giới, chính là những

loài noãn sanh, thai sanh, thấp sanh, hóa sanh, các loài nương nơi chất tứ đại mà sanh, có giống nương nơi hư không cùng cây cỏ mà sanh. Các giống sanh loại: các thứ sắc thân, các thứ hình trạng, các thứ tướng mạo, các thứ thọ lượng, các thứ tộc loại, các thứ danh hiệu, các thứ tâm tánh, các thứ tri kiến, các thứ dục lạc, các thứ ý hành, các thứ oai nghi, các thứ y phục, các thứ ăn uống, ở trong các thôn dinh, thành ấp, cung điện, nhân đến tất cả Thiên, Long, Bát Bộ, Nhơn, Phi Nhơn v.v...loài không không chân, loài hai chân, bốn chân, nhiều chân, loài có hình sắc, loài không có hình sắc, loài có tâm tướng, loài không có tâm tướng, loài chẳng phải có tâm tướng chẳng phải không tâm tướng. Các loài như vậy tôi đều tùy thuận tất cả mà thật hành các sự vâng thờ, cúng dường, như kính cha mẹ, như thờ bậc thầy, cùng A La Hán, nhân đến như Đức Như Lai đồng nhau không khác. Trong các loài ấy, nếu là kẻ có bệnh thì tôi vì họ mà làm lương y, nếu ai bị lạc đường thì tôi vì họ mà chỉ cho con đường chánh, nơi đêm tối tôi vì họ mà làm ngọn đuốc sáng, người nghèo thiếu tôi làm cho được của báu. Bồ Tát bình đẳng lợi ích cho chúng sanh như vậy.

Vì sao thế? Vì Bồ Tát nếu có thể tùy thuận chúng sanh, thì chính là tùy thuận cúng dường các Đức Phật. Còn tôn trọng và thừa sự chúng sanh thì chính là tôn trọng và thừa sự các Đức Như Lai. Nếu làm cho chúng sanh vui mừng thì chính là làm cho tất cả Đức Như Lai vui mừng. Vì sao thế? Vì các Đức Như Lai dùng tâm đại bi mà làm thế. Nhơn nơi chúng sanh mà sanh lòng đại bi, nhơn lòng đại bi mà phát tâm bồ đề, nhơn vì nơi tâm bồ đề mà thành bậc Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Ví như giữa chốn sa mạc có cây thọ vương to lớn, nơi gốc cây ấy được nước rưới nhuần, thì cành lá hoa quả cây đều sum suê tươi tốt.

Cây thọ vương Bồ đề ở chốn sa mạc sanh tử rộng lớn cũng như vậy: tất cả chúng sanh là gốc rễ, Bồ Tát là hoa, Phật là quả. Dùng nước đại bi đượm nhuần gốc rễ chúng sanh thì có thể trở bông Bồ Tát trí huệ kết thành quả Phật toàn giác.

Vì sao thế? Bởi các Bồ Tát dùng nước đại bi làm lợi ích chúng sanh, thì có thể thành tựu quả Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác. Cho nên quả Bồ Đề thuộc về chúng sanh, vì nếu không chúng sanh, tất cả Bồ Tát trọn không thể thành đạo Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác.

Này Thiện Nam Tử! Ông ở nơi nghĩa ấy nên hiểu như thế.

Bởi đối với chúng sanh mà tâm bình đẳng thì có thể sanh lòng đại bi đầy đủ hoàn toàn. Dùng tâm đại bi mà tùy thuận chúng sanh thì có thể thành tựu pháp cúng dường Như Lai. Bồ Tát tùy thuận chúng sanh như thế ấy.

Cõi hư không cùng tận, cõi chúng sanh cùng tận, nghiệp chúng sanh cùng tận, phiền não chúng sanh cùng tận, sự tùy thuận chúng sanh của tôi vẫn không cùng tận, niệm niệm nói luôn không hờ, thân khẩu, ý ba nghiệp không hề nhàm mỏi.

Lại này Thiện Nam Tử! “Nói “Hồi hướng khắp tất cả” là như vậy:

Từ sự lễ kính ban đầu nhân đến tùy thuận có bao nhiêu công đức, cây đều đem hồi hướng cho tất cả chúng sanh khắp trong hư không pháp giới. Nguyên cho tất cả chúng sanh thường được an lạc, không các bệnh khổ, muốn thật hành pháp ác thấy đều không thành, còn tu nghiệp lành thì đều mau thành tựu. Đóng chặt cửa của tất cả các ác thú, mở bày đường chánh Nhơn Thiên Niết Bàn. Nếu các chúng sanh nhơn vì trước kia chứa nhóm các nghiệp ác nên chiêu cảm tất cả quả rất khổ, tôi đều chịu thế cho, khiến chúng sanh đều được giải thoát, rốt ráo thành tựu quả Vô Thượng Bồ Đề. Bồ Tát tu hạnh hồi hướng như vậy. Cõi hư không cùng tận, cõi chúng sanh cùng tận, nghiệp chúng sanh cùng tận, phiền não chúng sanh cùng tận, sự hồi hướng của tôi vẫn không cùng tận, niệm niệm nói luôn không hờ, thân khẩu, ý ba nghiệp không hề nhàm mỏi.

Này Thiện Nam Tử! Ấy là mười điều nguyện lớn đầy đủ viên mãn của đại Bồ Tát. Nếu các vị Bồ Tát ở nơi mười điều nguyện lớn này mà tùy thuận tu hành, thì có thể thuần phục tất cả chúng sanh, thì có thể tùy thuận đạo Vô Thượng Chánh Đẳng Chánh Giác, thì có thể trọn đủ các hạnh nguyện hải của ngài Phổ Hiền Bồ Tát. Này Thiện Nam Tử! Do có ấy ở nơi các nghĩa trên đây ông nên hiểu biết như vậy.

Nếu có Thiện Nam Tử, thiên nữ như dùng bảy món báu thượng diệu và đồ an lạc tối thắng của Nhơn Thiên, rất nhiều đến nỗi đầy đủ tất cả thế giới như số cực vi trong vô lượng vô biên bất khả thuyết bất khả thuyết cõi Phật khắp mười phương, đem bố thí cả cho bao nhiêu chúng sanh trong ngàn ấy thế giới, cúng dường cả cho các Đức Phật cùng Bồ Tát trong ngàn ấy thế giới trải qua vô số kiếp như số cực vi trong ngàn ấy cõi Phật nói luôn không dứt, cúng dường bố thí như vậy được bao nhiêu công đức, đem sánh với công đức của người một phen nghe mười điều nguyện vương này, thì công đức trước không bằng một phần trăm, không bằng một phần ngàn, nhẵn đến cũng không bằng một phần mười của công đức nghe kinh này.

Hoặc có người dùng lòng tin sâu chắc ở nơi mười điều nguyện rộng lớn này thọ trì đọc tụng, cho đến biên chép một bài kệ bốn câu, thì sớm có thể dứt trừ được năm nghiệp vô gián, cả thầy thân bệnh, tâm bệnh, khổ não trong thế gian, cho đến tất cả các ác nghiệp nhiều như số cực vi trong cõi Phật đều được tiêu trừ, tất cả các quân ma, quỷ Dạ Xoa, Quỷ La Sát, hoặc quỷ Cựu Bàn Trà, Tỳ Xá Xà, Bộ Đa v.v.. các quỷ thần hung ác uống máu ăn thịt thầy đều lánh xa. Hoặc là có gần đến thì là hạng phát tâm theo hộ trì.

Vì thế nên nếu người trì tụng nguyện này, thì đi trong thế gian không bị chướng ngại, như mặt trăng giữa lòng ra khỏi mây mù, các Đức Phật, Bồ Tát đều khen ngợi, tất cả hành Nhơn Thiên đều nên lễ kính, tất cả chúng sanh đều nên cúng dường. Người Thiện Nam Tử này trọn được thân người, đầy đủ bao nhiêu công đức của ngài Phổ Hiền, chẳng bao lâu sẽ như Phổ Hiền Bồ Tát mau được thành tựu sắc thân vi diệu, đủ ba mươi hai tướng đại trượng phu, nếu sanh ở cõi người hay trời thì thường ở dòng cao quý, trọn có thể phá hoại tất cả đường ác, trọn có thể xa lìa tất cả bạn dữ, trọn có thể chế phục tất cả ngoại đạo, trọn có thể giải thoát tất cả phiền não, như sư tử vương đẹp phục bầy thú. Kham lãnh thọ sự cúng dường của tất cả chúng sanh.

Lại người này lúc lâm chung, phút cuối cùng, tất cả căn thân đều hư hoại, tất cả thân thuộc đều phải bỏ lìa, tất cả oai thế đều bị thôi thất, cho đến các quan phụ tướng đại thân, cung thành trong ngoài, voi ngựa xe cộ, trân bảo kho đụn v.v... tất cả đều không đem một món nào theo được. Chỉ có mười điều nguyện vương này chẳng rời người mà thôi. Trong tất cả thời gian nó thường ở trước dẫn đường, trong khoảnh khắc liền sanh về cõi Cực Lạc. Đến Cực Lạc rồi liền thấy đức A Di Đà Phật cùng các ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát, Phổ Hiền Bồ Tát, Quán Tự Tại Bồ Tát, Di Lặc Bồ Tát, v.v... các vị Bồ Tát này sắc tướng đoan nghiêm, công đức đầy đủ chung cùng vây quanh. Lúc bấy giờ người ấy tự thấy mình gá sanh nơi hoa sen báu, được Đức Phật xoa đầu thọ ký. Sau khi được thọ ký rồi, trải qua vô số trăm ngàn muôn ức na do tha kiếp, khắp cả mười phương bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới, dùng sức trí huệ tùy theo tâm của chúng sanh mà làm lợi ích. Chẳng bao lâu sẽ ngồi nơi Bồ Đề đạo tràng hàng phục quân ma, thành bậc Chánh Đẳng Chánh Giác giảng nói pháp mầu vi diệu. Có thể làm cho chúng sanh trong những cõi Phật như số cực vi trần của chúng sanh mà dạy dỗ cho thành thực, nhẵn đến cùng tận kiếp hải, có thể làm lợi ích tất cả chúng sanh một cách rộng lớn.

Này Thiện Nam Tử! Các chúng sanh kia hoặc nghe, hoặc tin nơi mười điều nguyện vương rộng lớn này, rồi thọ trì đọc tụng và giảng nói cho người nghe. Công đức của chúng sanh kia chỉ có Đức Phật Thế Tôn biết, ngoài ra không ai hiểu thấu. Vì thế nên những người được nghe mười điều nguyện vương này chớ sanh lòng nghi ngờ, nên phải lãnh thọ, thọ rồi nên đọc, đọc rồi có thể tụng thuộc, tụng thuộc rồi nên gìn giữ luôn, cho đến biên chép vì người mà giảng nói. Những người như vậy, trong một niệm tất cả hạnh nguyện đều được thành tựu, được phước vô lượng vô biên. Có thể ở trong biển khổ phiền não cứu vớt chúng sanh, khiến chúng được giải thoát, đều được vắng sanh về thế giới Cực Lạc của Đức Phật A Di Đà.

Lúc bấy giờ, Phổ Hiền Bồ Tát Ma Ha Tát muốn nói lại nghĩa ấy, Ngài quan sát khắp mười phương mà nói kệ rằng:

Tất cả chư Phật trong ba đời
 Ở nơi thế giới khắp mười phương
 Tôi đem thân ngữ ý trong sạch
 Khắp lạy chư Phật không hề sót
 Sức oai thần hạnh nguyện Phổ Hiền
 Phân thân hiện khắp trước Như Lai
 Một thân lại hiện sát trần thân
 Mỗi thân lạy khắp sát trần Phật
 Sát trần Phật ở trong một trần
 Đều ngồi giữa chúng hội Bồ Tát.
 Vô tận pháp giới cũng như vậy
 Sâu tin chư Phật đều đầy đủ,
 Tôi đều dùng tất cả âm thanh.
 Khắp thỏ vô tận lời nói hay
 Tột tất cả kiếp thưở vị lai
 Khen công đức sâu dày của Phật.
 Sắm đồ rất đẹp: nào tràng hoa
 Kỹ nhạc, hương, hoa cùng tàn lọng
 Các thứ trang nghiêm đẹp như vậy
 Tôi dùng cúng dường chư Như Lai.
 Nào là y phục, các thứ hương:
 Phân hương, hương xông cùng đèn đuốc
 Mỗi món đều như núi Tu Di
 Tôi đem cúng dường các Đức Phật.
 Do nơi tâm thẳng giải rộng lớn
 Sâu tin tất cả Phật ba đời
 Sức oai thần hạnh nguyện Phổ Hiền
 Khắp đem cúng dường các Đức Phật.
 Từ xưa đã tạo nhiều nghiệp ác
 Đều do ba độc tham, sân si
 Từ thân khẩu ý mà gây nên
 Tất cả nay tôi đều sám hối.
 Vô lượng công đức của Chư Phật
 Của Bồ Tát, Thánh Văn, Duyên Giác
 Hữu học, vô học cùng chúng sanh
 Tất cả nay tôi đều tùy hỷ.
 Các đấng soi đời khắp mười phương
 Vừa mới chứng nên đạo Chánh Giác
 Tất cả nay tôi đều khuyến thỉnh
 Chuyển xe chánh pháp diệu vô thượng.
 Chư Phật nếu muốn nhập Niết Bàn
 Tôi xin thành tâm đều mời thỉnh
 Cúi mong ở lại lâu trong đời
 Cho chúng sanh được nhờ lợi lạc.
 Bao nhiêu phước đức bởi cúng dường
 Ngợi khen, thỉnh pháp, mời trụ thế
 Tùy hỷ, sám hối các căn lành
 Hồi hướng, chúng sanh cùng Phật đạo.
 Tôi nay theo học với Như Lai
 Tu tập viên mãn hạnh Phổ Hiền
 Cúng dường chư Phật về quá khứ
 Cùng với mười phương hiện tại Phật.
 Vị lai tất cả Thiên Nhân Sư

Hết thấy tâm nguyện đều viên mãn
 Nguyên theo học khắp ba đời Phật
 Mau chứng nên quá đại Bồ Đề.
 Cả thấy cõi cùng khắp mười phương
 Rộng lớn thanh tịnh trang nghiêm đẹp
 Chúng hội vây quanh các Như Lai
 Đều ở dưới cội Bồ Đề thọ,
 Bao nhiêu chúng sanh trong mười phương
 Nguyên lia lo khổ thường an lạc
 Đều được lợi ích chánh pháp mẫu
 Dứt hết phiền não không còn thừa.
 Khi tôi vì Bồ Đề mà tu,
 Trong các loài đều biết tức mạng
 Thường được xuất gia tu tịnh giới
 Không nhớ không lỗi cũng không hư.
 Trời, Rồng, Dạ Xoa, Bàn Trà qui
 Nhân đến loài Người cùng Phi Nhơn
 Tất cả ngôn ngữ của chúng sanh
 Đều dùng các tiếng tâm nói pháp.
 Siêng tu Ba La Mật trong sạch
 Tâm Bồ Đề hằng gìn không mất
 Dứt trừ chướng nhớ không để thừa
 Tất cả hạnh mẫu đều thành tựu
 Ở nơi các hoặc, nghiệp cảnh ma
 Trong vòng thế gian được giải thoát
 Cũng như hoa sen không dính nước
 Nào khác Nhật, Nguyệt chẳng dùng không.
 Dứt hết tất cả khổ ác đạo
 Khắp đồng ban vui cho quần sanh
 Như thể trái qua vô số kiếp
 Lợi ích mười phương không cùng tận.
 Tôi thường tùy thuận các chúng sanh
 Cùng tận tất cả vị lai kiếp
 Hằng tu hạnh lớn của Phổ Hiền
 Viễn mãn quả Bồ Đề Vô Thượng.
 Những người cùng tôi đồng một hạnh
 Cầu tất cả chỗ chung nhóm họp
 Thân khẩu ý nghiệp đều đồng nhau
 Hết thấy hạnh nguyện cùng tu học
 Các thiện tri thức lợi ích tôi
 Vì tôi chỉ bày hạnh Phổ Hiền
 Nguyên cùng tôi thường chung hội họp
 Đối với tôi lòng luôn hoan hỷ.
 Nguyên thường diện kiến các Như Lai
 Và hàng Phật tử vây quanh Phật
 Tôi đều sửa sang cúng dường lớn
 Tột thườ vị lai không nhàm mỏi.
 Nguyên gìn pháp mẫu của Như Lai
 Rõ bày cả thấy hạnh Bồ Đề
 Rốt ráo thanh tịnh hạnh Phổ Hiền
 Trọn kiếp vị lai thường tu tập.
 Tôi ở trong tất cả các cõi
 Tu phước vô tận, trí vô tận
 Định, huệ, phương tiện và giải thoát
 Được những tặng vô tận công đức.
 Trong một trần có trần số cõi
 Mỗi mỗi cõi có nan tư Phật

Mỗi mỗi Phật ở giữa chúng hội
 Tôi thấy hằng giảng hạnh Bồ Đề.
 Khắp hết mười phương các cõi nước
 Mỗi đầu lông đủ có ba đời
 Phật cùng quốc độ số vô lượng
 Tôi khắp tu hành trải trần kiếp.
 Lời của Như Lai đều thanh tịnh
 Một lời đủ cả các âm thanh
 Theo tiếng chúng sanh lòng ưa thích
 Biện tài của Phật đều ban khắp.
 Tất cả chư Phật trong ba đời
 Dùng những ngữ ngôn vô tận kia
 Hằng chuyển pháp mâu rất lý thú
 Nhờ trí sâu tôi đều lãnh thọ.
 Tôi hay thâm nhập đời vị lai
 Tất cả kiếp thân làm một niệm
 Hết thấy những kiếp trong ba đời
 Làm khoảng một niệm tôi đều nhập,
 Trong một niệm tôi thấy ba đời
 Tất cả các đấng Nhơn Sư Tử
 Cũng thường vào trong cảnh giới Phật
 Như huyễn, giải thoát và oai lực.
 Trong các cực vi đầu sợi lông
 Xuất hiện cõi trang nghiêm ba thuở
 Mười phương trần sát các đầu lông
 Tôi đều thâm nhập để nghiêm tịnh.
 Vị lai các đấng Chiếu Thế Đấng
 Thành đạo chuyển pháp độ chúng sanh
 Phật sự xong xuôi hiện nhập diệt
 Tôi đều đến gần để hầu hạ.
 Sức thần thông rộng khắp chóng mau
 Sức phổ môn khắp nhập Đại Thừa
 Sức trí hạnh khắp tu công đức
 Sức oai thần từ bi khắp che
 Sức phước trang nghiêm khắp thanh tịnh
 Sức trị huệ không trước không trễ
 Sức định, huệ, phương tiện, oai thần
 Sức khắp hay chứa đạo Bồ Đề
 Sức thanh tịnh tất cả nghiệp lành
 Sức xô dẹp tất cả phiền não
 Sức hàng phục tất cả loài ma
 Sức viên mãn các hạnh Phổ Hiền.
 Khắp hay nghiêm tịnh các cõi nước
 Giải thoát cho hết thấy chúng sanh
 Khéo hay phân biệt các pháp mâu
 Có thể sâu vào biển trí huệ
 Khắp tu thanh tịnh các công hạnh
 Các chí nguyện thấy đều viên mãn
 Gân gũi cúng dường các Đức Phật
 Tu hành vô lượng kiếp không mỏi
 Tất cả Như Lai trong ba đời
 Những hạnh nguyện bồ đề tôi thắng
 Tôi đều cúng dường tu tập đủ
 Dùng hạnh Phổ Hiền ngộ Bồ Đề.
 Tất cả Như Lai có trường tử
 Danh hiệu Ngài là đức Phổ Hiền
 Tôi nay hồi hướng các căn lành

Nguyên các trí hạnh đều đồng đó.
 Nguyên thân, khẩu, ý hằng thanh tịnh
 Công hạnh cõi nước cùng sạch trong
 Trí huệ ấy gọi rằng Phổ Hiền
 Nguyên tôi cùng Ngài đề đồng đẳng.
 Vì khắp thanh tịnh hạnh Phổ Hiền
 Các nguyện lớn của Văn Thù Sư Lợi
 Trọn sự nghiệp kia không thừa sót
 Đến kiếp vị lai hằng không mỏi,
 Tôi tu các hạnh đều vô lượng
 Được các công đức cũng không lường
 An trụ trong những hạnh vô lượng
 Suốt thấu tất cả sức thần thông,
 Sức trí mạnh mẽ các Văn Thù
 Huệ hạnh Phổ Hiền cũng dường ấy
 Tôi nay hồi hướng các căn lành
 Thường theo các Ngài mà tu học.
 Chư Phật ba đời luôn khen ngợi
 Những nguyện rộng lớn khó sánh bằng
 Tôi nay hồi hướng các căn lành
 Để được Phổ Hiền hạnh thù thắng.
 Nguyên tôi lúc mạng sắp lâm chung
 Trừ hết tất cả các chướng ngại
 Tận mắt gặp Phật A Di Đà
 Liên được vãng sanh cõi Cực Lạc,
 Tôi đã vãng sanh cõi kia rồi
 Hiện tiền thành tựu nguyện lớn này
 Cả thầy tròn đủ không thừa thiếu
 Lợi lạc tất cả các chúng sanh.
 Chúng hội Di Đà đều thanh tịnh
 Tôi từ hoa sen nở sinh ra
 Thân thấy Đức Phật Vô Lượng Quang
 Liên thọ ký tôi đạo Bồ Đề.
 Nhờ Đức Phật kia thọ ký rồi
 Tôi hóa vô số vạn ức thân
 Trí huệ rộng lớn khắp mười phương
 Khắp lợi tất cả chúng sanh giới.
 Nhân đến hư không thế giới tận
 Chúng sanh, nghiệp và phiền não tận
 Nhưng bốn pháp ấy không cùng tận
 Nguyên tôi rót ráo hằng vô tận
 Cõi nước vô biên khắp mười phương
 Trang nghiêm các báu cùng dường Phật
 Sấm đồ an lạc thí trời người
 Trái kiếp vi trần luôn cúng thí,
 Nếu có người nơi nguyện vương này
 Một phen nghe liền sanh tín kính
 Mong cầu khát ngưỡng quả Bồ Đề
 Được công đức nhiều hơn tài thí.
 Nhờ đây thường xa các bạn ác
 Thoát khỏi tất cả ba đường dữ
 Mau thấy Đức Phật Vô Lượng Quang.
 Đây đủ nguyện Phổ Hiền tôi thắng.
 Người này được thọ mạng lâu dài
 Trong loài người ở bậc tôn quý
 Người nay không lâu sẽ trọn nên
 Công hạnh như Phổ Hiền Bồ Tát.

Ngày trước đó vì không trí huệ
 Tạo ra năm nghiệp vô gián ác
 Chuyên tụng nguyện vương Phổ Hiền này
 Tất cả tội ác mau tiêu diệt.
 Sinh ra dòng họ cùng dung sắc
 Tướng tốt, trí huệ đều đầy đủ
 Các ma, ngoại đạo không phá được
 Kham làm phước điền cho ba cõi.
 Mau đến cõi Bồ Đề thọ vương
 Ngồi an hàng phục các chúng ma
 Thành đạo Chánh Giác nói pháp mầu
 Khắp lợi tất cả các hàm thức
 Nếu người ở nơi mười nguyện này
 Đọc, tụng, thọ trì và diễn nói
 Quả báo chỉ Phật mới biết được
 Quyết định sẽ được đạo Bồ Đề.
 Nếu người tụng nguyện Phổ Hiền này
 Tôi nói chút ít phân căn lành:
 Trong một niệm thấy đều viên mãn
 Thành tựu chúng sanh nguyện thanh tịnh.
 Hạnh Phổ Hiền thù thắng của tôi
 Phước lớn vô biên đều hồi hướng
 Khắp nguyện chúng sanh đang chìm đắm
 Mau sanh cõi Phật Vô Lượng Quang.

Lúc ngài Phổ Hiền đại Bồ Tát ở trước Đức Như Lai nói bài kệ hạnh nguyện thanh tịnh rộng lớn rồi. Thiện Tài đồng tử vui mừng vô lượng, các Bồ Tát cùng đều hoan hỷ, Đức Như Lai khen rằng: “Lành thay! Lành thay!”.

Bấy giờ, lúc Đức Thế Tôn cùng hàng Thánh Chúng đại Bồ Tát diễn nói pháp môn thù thắng cảnh giới giải thoát bất khả tư nghì như vậy, ngài Văn Thù Sư Lợi Bồ Tát làm bậc thượng thủ trong các vị đại Bồ Tát và sáu ngàn thầy Tỳ Kheo của Ngài giáo hóa. Đức Di Lặc Bồ Tát làm thượng thủ trong các vị đại Bồ Tát ở Hiền Kiếp. Đức Vô Cấu Phổ Hiền Bồ Tát đứng đầu các bậc nhất sanh trụ quán đánh vị Bồ Tát, cùng các vị Đại Bồ Tát đông như số vi trần trong các thế giới ở mười phương khắp đồng đến nhóm hội. Trong hàng đại Thanh Văn thì có ngài Đại Trí Xá Lợi Phất, ngài Đại Mục Kiền Liên v.v... làm thượng thủ. Cùng những hàng Trời, Người, các bậc chúa tể trong đời, Bát Bộ, Thiên Long, Dạ Xoa, Càn Thát Bà, A Tu La, Ca Lô La, Khẩn Na La, Ma Hầu La Đà, Nhơn, Phi Nhơn, v.v... tất cả đại chúng nghe Phật thuyết pháp đều rất vui mừng, đồng tín thọ phụng hành.